Universidad de Deusto
Biblioteca

LEYES
DE LA
PARTIDA

INDICE.

Universidad de Deusto
Biblioteca

INDEX
SEV REPERTORIVM

materiarum ac vtriusque iuris decisionum quæ in singulis Septem Partitarum glossis continentur: Copiosissimè atque luculentissimè concinnatum, per Licentiatum Gregorium Lopez à Touar.

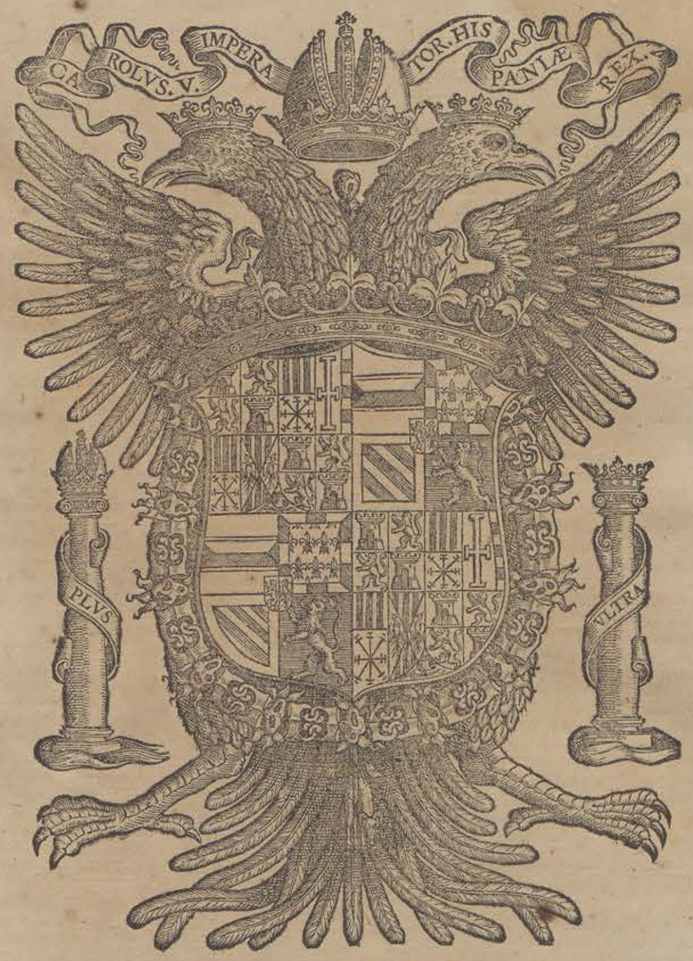

SALMANTICAE,
In ædibus Dominici à Portonarijs, Sacræ Catholicæ Mageſtatis, Typographi.
M. D. LXXVI.

Universidad de Deusto
Biblioteca

INDEX MATERIARVM, QVAE in singulis septem Partitarum Glossis tractantur, compositissimo, atque exactissimo ordine digestus per Licentiatum Gregorium Lopez à Touar.

A

ABBAS non potest concedere indulgentias, glos.2.l.45.tit.4.part.1.
Abbas an posit monachum officiale de officio remouere quando voluerit, glos.6.l.16.titulo 7.part.1.
Abbas debet compelli, vt consentiat & licentiet monacho, vt ex causa curam animarum habeat, glos.2.ad fi.l.15.tit.7.part.1.
Abbas regulariter non tenetur ire ad synodum, & quando sic vide glo.8.l.2.tit.12.part.1.
Abbas potest vendicare monachum cum omnibus per eum acquisitis, vide glo.28.l.1.tit.7.part.1.
Abbas monasterij exempti si præstiterit episcopo obedientiã, illud non sufficit ad transferendã possessionem subiectionis, glo.4.l.3.tit.12.p.1.
Nec totus conuentus sufficiet, quo ad Papæ præiudicium qui ibidem habet subiectionem, vide ibidem.
Abbas an posit sibi eligere sepulturam, vide glo.5.l.5.tit.13.part.1.
Abbas & capitulum si condemnentur, qualiter sententiæ executio fieri debeat, vide glo.2.l.4.tit.27.part.2.
Abbas an teneatur si viderit res penes monachum suum depositas perire vel subtrahi & cum posit non obuiabit, vide glo.4.d.l.2.tit.3.par.5.
Abbas non tenetur ex delicto sui monachi, d.glo.4.d.l.2.tit.2.par.5.
Abbas factus episcopus, si propter suam turpitudinem ab episcopatu fuerit remotus, non recuperabit abbatiam, nisi illud specialiter impetrauerit, vide glo.3.l.5.tit.2.part.4.
Abbas tenetur adire hæreditatem monachorum eliciam, & ipse poterit petere tempus ad deliberandum, vtrum adeat vel non, vide glo.7.l.1.titu. 6.part.6.
Abbas an admittatur ad defensionem sui monachi qui delictum commisit, vide glo.2.in fi.l.10.tit.1.par.7.
Abbas si sit nominatus executor vt alicuius bona distribuat inter pauperes, an posit eligere suum cõuentum, vide glo.2. vbi quamplura in.l. 3.tit.10.par.6.
Abbas nomine monachi iniuriati actionem iniuriarum intẽtare debet, vide glo.3.l.10.tit.9.part.7.
Et quid si iniuria monacho facta leuis sit, vide ibidem.
Abbas potest monachum suum perquirere in quibuscũque domibus velit, vide glo.2.l.24.tit.14.part.7.
ABBATISA potest permittere monialibus, vt lucrum manuum suarum in proprios vsus conuertant, nec per hoc dicentur habere proprium, vide glo.2.l.14.tit.7.part.1.
Abbatissa an capiatur pro debito sui monasterij, vide glo.1.in fin.l.4.titulo 10.15.par.5.
ABIGEVS quis proprie dicatur, & de ipsius pœna, & quãdo, & qualis sibi dari debeat, vide glo.1.&.2.l.19.per tex.ibi tit.14.par.7.
Et in quo numero debeat furari vt proprie furtum dicatur, vide ibidem in glo.3.4.&.5.per text.ibi.
Abigeus qualiter, & in quibus à fure differat, vide gloss. 8. cum alijs ibi indict.l.19.
ABOLITIO, & an, & quando posit accusator cum licentia iudicis per abolitionem ab accusatione desistere receptaque eum, vel non, vel cum causæ cognitione, & intra quantum tempus istud facere posit, vide glo.1.19.tit.1.par.7.
Abolitio an habeat locum quando processus fuit publicatus, vide gloss. 4.in fi.dict.l.19.tit.1.part.7.
Et quid si testes iam sint examinati cum tortura, vel sine ea an tũc partes per abolitionem ad concordiam deuenire possint, vide glo.5.ibi.per illum textum.
Abolitio publica quæ dicatur, & an generalis abolitio porrigatur ad carceratos, vide glo.1.l.1.tit.32.part.7.
Abolitio pœnæ debet fieri præmissa satisfactione partis læsæ, vide gloss. 5.dict.l.1.
ABORTVS si mulieri prægnanti succedat culpa ipsius an & quãdo, & qualiter punitur, vide glossas.l.8.tit.8.par.7.per text.ibi.
Abortus si æquatur culpa mariti, qualiter ipse punitur, vide glo.5.dict. l.8.tit.8.par.7.
Et quid si culpa alterius proueniat, vide ibi glo.6.&.7.
ABBREVIATVRAE non debent extendi per notarium Regis, vide glo.6.l.18.tit.9.par.2.
Abbreuiaturæ per notarios in instrumentis poni non debent, vide gloss. 1.&.2.l.7.tit.19.part.3.
Et quid si sint significatiuæ numeri, vide dict.gloss.2.d.l.7.
Et qualiter istud de abbreuiaturis intelligi debeat, vide ibidem.
ABSENS potest excommunicari, vide glo.2.l.21.tit.9.part.1.
Et an illi posit beneficium dari, vide glo.3.per text.ibi.l.7.titu.16.par.1.
Et an sibi ius statim quæratur ad illud, mediante persona procuratoris cum generali vel speciali mandato, vide ibidem.
Et an absenti conferens beneficium nulla persona mediante pœnitere posit antequam absens acceptet vel non, vide ibidem.
Absens cum licentia percipiet fructus sui beneficij ea durante, sed distributiones quotidianas non glo.1.l.16.tit.16.par.1.
Et idem dicendum est in officialibus percipientibus salaria de publico, si otiosè non fuerint morati, vide ibidem.
Absens sine iusta causa non debet beneficijs priuari, si postea superuenit impedimentum iustum, non redeundi etiam si se absentauerit sine episcopi licentia, vide glo.5.d.l.16.
Absenti debet dari curator & suis bonis, si de proximo venire non speratur, & quid si culpa sua absit, glo.1.l.12.tit.2.part.3.
Absens si sit arbitervotum suum non dabit per scripturam, vide glo.2.l. 32.tit.4.part.3.
Et an allegans causas absentiæ alicuius satisfdare teneatur, quod illum repræsentauit in iudicio finita causa absentiæ, vide glo.7.l.12.tit.5.part.3.
Et quas causas absentiæ allegare debet & quas non, & an iuris vt facti, vide in dict.glo.7.&8.ibi.
Et an sufficiat iuramentum allegantis, vide ibi glos.9.
Et quid si iudex allegata & probata absentia iusta alicuius vlterius procedat, vide ibi in glo.10.
Absens an debeat citari ad domum, & an hæc citatio in præsenti locum habeat, vide glossam.5.l.1.tit.7.part.3.
Absentes causa re publicæ patiuntur primum decretum, sed non secundum, glo.3.l.1.tit.8.part.3.
Absens causa reipublicæ quis dicatur, glo.1.l.10.tit.23.par.3.
Et quando illi vel aliter absentes ad appellandum admittantur multum tempus post sententiam, quando iustam causam habuerunt, vide glo. l.10.& glo.1.11.&.12.tit.23.part.3.
Absens ex causa probabili tantum, vel necessaria tantum, vel probabili & necessaria simul quis dicatur, glo.1.l.11.tit.23.par.3.& glo.1.l.28.titu. 29.part.3.
Absens ex causa probabili, an posit post tempus appellare à sententia, etiam restitutionem non petita, vide glo.3.l.11.tit.23.par.3.
Absens ex causa si procuratorem non dimisit, an posit appellare & se restituere, & quando, vide glo.4.l.10.& glo.4.l.11.tit.23.part.3.
Absens ex causa probabili tantum, vel ex causa necessaria tantum, an & in quibus æquiparentur, vide glo.6.d.l.11.tit.23.par.3.
Absens si sit sponsus, an & quando eius sponsa posit petere licentiã contrahendi cum alio, & quantum tempus debeat eum expectare, vide glo.2.&.3.l.8.tit.1.par.4.
Absens & si absenti aliquid donetur ex quibus talis donatio perfecta esse dicatur vel non, vide glo.1.l.4.per text.ibi titu.4.par.5.
Et præsumitur absentia donatari, si de acceptatione donationis non appareat vel de re simili, vide d.glo.1.colu.1.
Et an hodie per leges ordinamenti donatio licite fiat in absentem sine alio requisito, vide d.gloss.1.colu.1.ad fin.
Absens etiam ex iusta & probabili causa, si condemnetur, præsumitur eõdemnatus ex contumatia quando probationes sunt liquidæ, gloss.6.l. 36.tit.4.par.3.
Absens non ita vendit sicut præsens, & quare, vide glo.8.l.44.tit.5.p.5.
Et an ille qui probat fuisse absentem a ciuitate tali die an præsumpti probetur quod fuerit absens per totã illã diẽ, vide glo.2.l.31.tit.11.p.5.
Absens ex iusta & probabili causa, si lædatur eo quod creditor vendit pignus illo absente an lit restituendus, vide glo.4.l.47.tit.13.par.5.
Et quid si inter ipsum & creditorem factum sit pactum, vt si ad diem nõ soluerit illud vendere posit, vide ibi.
Absentes si citentur vt veniant, si nõ venerint, an illad sine eis fieri posit

Universidad de Deusto Biblioteca

videglo.2.l.5.tit.15.par.5.
Absentes creditores citari debent, quando tractatur de remissione partis debiti, vide glo.4.l.5.tit.15.par.5.
Absens & infans æquiparantur, vide glo.11.l.13.tit.6.par.6.
Et qualiter procedi debeat contra accusatorem absentem nollentem cõparere, vide glo.2.l.17.per tex.ibi.tit.1.par.7.
ABSOLVERE potest Papa quemlibet excommunicatum, glo.23.l.5.titu.5.par.1.
Absoluere quis posit intrantibus monasteria monialium, glo.1.l.36.titu.6.par.1.
Absolutus ad aliquod tempus interim appellare non potest, vide gloss.5.in fi.l.21.tit.9.par.1.
Absolutionis forma quæ sit, & an iuramentum sit de substantia absolutionis, vide glo.1.l.26.tit.9.par.1.
Absolutus ab excommunicatione recepta sufficienti cautione si non impleatur, an videatur in excommunicationẽ reincidere, vide ibi.glo.2.
Absolutio tenet etiam, si forma à iure data non seruetur, & quid si detur forma ab homine, vide glo.4.l.26.tit.9.par.1.
Absolutio peti potest per procuratorem, & qualiter, vide.d.glo.4.
Et an per nuntium, vide ibidem.
Absolutio an detur absente eo ad cuius querelam quis fuit excommunicatus, vide ibidem.
Absolutio excommunicationis potest probari per literas vel per testes, vide ibidem in fine.
Absolui non debet ab alio excommunicatus ab episcopo, nisi à superiore glo.1.l.29.tit.9.par.1.
Absolutus à Papa ab excommunicatione, si penitentiarius illum absolutũ remittat nulla expressa causa excommunicationis à qua eum absoluit, an habeatur pro absoluto, vide glo.4.l.20.tit.9.par.1.
Absolutus præsumitur quis in dubio eo scilicet, quia non fuit bene probatum, glo.3.l.24.tit.2.par.3.& glo.1.l.1.tit.14.par.3.
Absolutus diffinitiuè potest de eius crimine iterum cognosci, & quando, vide, glo.11.l.12.tit.14.par.3.
Absolutio an peti debeat à minore enormiter læso, si iurauit nõ cõtrauenire, vide glo.4.l.9.tit.8.par.3.
Absoluens illum quem ad mortem condemnare debuerat, vel minorãs ei pœnam, an ad eandem teneatur, vide glo.3.l.25.tit.22.par.3.
Absolutus vel condemnatus per sententiam, an de eodẽ delicto iterũ accusari possit, & quando, & ex qua causa, vide gloss.l.12.per tex.ibi.titu.1.par.7.& glo.l.[illegible]tit.1.par.3.
Absolutus per baptismum, an liberetur à pena temporali & spirituali, vide glo.[illegible]d.l.12.
Et quid si non fuit iustè absolutus, vel non fuit sufficienter punitus, vide dict.glo.in fine.
Et quid si fuit absolutus per suum iuramentum, an iterum accusari possit vide ibidem in glo.2.
Et quid si sit absolutus non per viam sententiæ, sed per viam dispensationis denuntiationis, exceptionis vel inquisitionis, & an tunc requiratur citatio, vide glo.2.supra dict.& glos.3.ibidem.
Et quid si aliqua qualitas delicti in prima accusatione omissa sit, vide ibidem in glos.4.
Absolutus per sacerdotem, an euitet penam ciuilem pro delicto, vide gl.2.l.4.tit.28.par.7.
Absolutio ab excommunicatione propter hæresim, soli Papæ hodie est reseruata, glo.11.l.13.tit.5.par.1.
Absolutionis ab anathemate forma, vide glo.l.27.per tex.ibi.tit.9.par.1.
Absoluere non debet episcopus excommunicatum à suo subdito sine emenda, & sine excommunicationis scientia, gl.5.6.& 8.l.24.ti.9.p.1.
Absoluere potest quilibet sacerdos excommunicatum pro violenta manuum iniectione in clericum si sit cõstitutus in mortis articulo, ibidẽ.
ABSTINENTIA dicitur mater sanitatis, vide glo.3.l.5.tit.7.par.2.
ABVNDANTIA ciborum quæ damna secum afferat, glos.fin.l.36.tit.5.par.2.
Abundãs cautela non solet nocere, glo.1.l.11.tit.1.par.6.
ACELERATIO in quibuscunque rebus faciendis est reprobata, vide glo.2.l.15.tit.8.par.5.
Aceleratio est omnium malorum argumentum, vide ibidem.
ACCEPTATIO sola an impediat reuocationem mandati, vide glo.7.l.15.tit.14.par.5.
Acceptare hæreditatem, de hoc vide infra in verbo ADITIO & verbo HAERES & HAEREDITAS.
ACCEPTILATIO facta reo prodest fideiussori, & è contra, vide glo.1.l.12.tit.15.par.5.cum sequentibus.
Et quid si facta sit ex causa onerosa, vide ibidem.
Nõ tamen prodest si in acceptilatione versetur dolus ex parte vtriusque vide ibidem.
ACCESSORIVM aliquando cedit suo principali, etiam si tale accessorium sit nobilius, vide glo.13.l.68.tit.18.par.3.
Accessorium non debet confirmare principale, vide glo.1.colu.1.l.2.titu.11.par.6.
ACCESSVS simul cum agro venditus, quid verbum illud in venditione positum importet, glo.4.l.56.tit.28.par.5.
Accessus ad fundum semper venit vbi venditur vsusfructus, qui alias sine ta accessione esset inutilis, d.glo.4.
Accessio per alluuionem, an ad vsufructuarium vel emphyteotas pertineat, glo.2.l.30.tit.28.par.3.
Et an talis accessio communicetur inter virum & vxorem, glos.3.d.l.30.
ACETVM aptissime extinguit ignẽ, & quæ sit de hoc ratio, vide glo.6.in fi.l.3.tit.16.par.2.
Acetum si vendatur pro vino, an venditio teneat, glo.1.l.21.per tex.ibi.titu.5.par.5.
ACOLITVS quis dicatur, glo.1.l.11.per tex.ibi.tit.6.par.1.
Et quod sit eius munus, vide ibidem cum sequentibus.
ACQVIRERE intuitu personæ vel dignitatis quando dicatur, vide glo.2.l.5.tit.21.par.1.
Acquirere dominium, vide in verbo DOMINIO & verbo HAEREDITATEM.
ACCRESCERE & qualiter nobis acrescant aliqua per alluuionẽ, vide glo.1.&.2.l.26.tit.28.par.3.
Et an talis accessio pertineat ad vsufructuarium emphiteotam, vel feudatarium, vide glo.1.&.3.l.30.ibidem.
Et an talis accesio debeat communicari inter virũ & vxorẽ, vide ibidẽ.
Et quibus & quando, & ex quibus causis detur ius acrescendi inter aliquos, vide glo.6.l.33.tit.9.par.6.
ACTA procuratoris reuocati, an debeant ratificari cum nouo procuratore constituto an vero sine ratificatione firma remaneant, vide glos.8.l.24.tit.5.par.3.
Acta publica dicuntur quando sunt præsente iudice & tabellione, vide glo.1.l.54.tit.18.par.3.
Acta vtrum præcesisse præsumantur, si iudex illud narrat in sua sententia, vide glo.2.l.109.tit.18.par.3.
Acta iudicij inspicere debet iudex antequam ad instantiam rei contra actorem contumacem veniat per sententiam, vide glo.4.l.9.ti.12.p.3.
Et quæ acta pereant quæ vero non, vide ibidem.
Acta iudicij gesta cum actore an prosint singulari successori, vide glo.15.l.19.tit.22.par.3.
Acta desiderant iudicis præsentiam, & quid si donatio excedens.500.aureos fiat in actis, an debeat insinuari, vide.glo.16.l.9.tit.4.par.5.
Acta iudicij faciunt rem certam, vide glo.2.l.11.tit.4.par.5.
ACTIO si generaliter fuit proposita, & per se quæstio in specialis, an proponens ad aliam actionem redire posit, vide glo.5.l.25.tit.2.par.3.
Actio debet semper proponi coram iudice rei, & quare, & in quibus casibus non, vide glo.2.cum sequenti.l.32.per tex.ibi.tit.2.par.3.
Actiones sunt introductæ de iure ciuili, glo.1.l.32.tit.18.par.3.
Actio an cedi posit in absentẽ, & quãdo, & an in tali cesione requiratur titulus, vide glo.1.l.64.tit.18.par.3.
Et an cessa actione ille in quem ceditur posit damna petere siue penam vel expensas, vide ibi.glo.6.
Et an cessa actione videatur cedi ius fori, vide ibi.
Et an cessa contra vnum ex reis debendi cõtra reum cessa videatur, vide dict.glo.6.
Actio qualis intentetur quando sententia pro aliquo fertur contra tertiũ, vide glo.18.l.19.tit.22.par.3.
Actio quam aliquis habebat contra aliquem amittitur si velit iudicẽ corrumpere, & an per sententiã illã amittat, an ipso iure, glo.3.l.26.ti.22.p.3.
Actio qualiscunque sit tollitur spatio.30.vel.40.annorum, vide glo.3.colum.2.quæst.4.l.12.tit.26.par.4.
Actio quæritur, si alius altero pecuniam nomine meo numerauerit, glo.2.l.2.per tex.ibi.tit.1.par.5.
Actio qualis intentari posit contra monachum recipientem depositũ, vide.glo.4.l.3.tit.3.par.5.
Actio qualis detur contra emptorem qui fruitus est re, si dicat non interuenisse pretium vel contra locatorem, vide glo.1.l.1.tit.5.par.5.
Et an tunc succedat arb trium boni viri, vide ibidem.
Actio non nouatur per stipulationem pœnalem ex vendito ad reuendẽdum, glo.7.l.42.tit.5.par.5.
Actiones an iudicentur inter mobilia vel immobilia bona, vide glos.2.quæst.1.in fi.l.55.tit.5.par.5.
Actio ad communicandum competit socio, quando suus socius rem acquisiuit proprio nomine.d.glo.2.in quæst.4.
Actionem an consequi posit aliquis contra alium ex improbitate sua, glo.2.l.8.tit.10.par.5.
Actio an detur domino in subsidium procuratore mortuo sine hærede, vide glo.l.8.tit.11.par.5.
Actio cedendarum actionum quando fideiussori soluenti competat, & quando non, & contra quem, & quando contra tertium possessorem detur, vide glo.l.11.tit.12.par.5.
Et qualis actio debeat cedi contra confideiussores, & an insolidum, vide glo.5.dict.l.11.
Actio qualis detur mutuanti pecuniam alicui ob faciendam vel reficiendam domum, vide glo.9.l.26.tit.13.par.5.
Actio quando consistit ex duabus causis simul iunctis, tunc à postremo actu in quo est perfectio formæ sit exordium, glo.3.in fi.l.27.tit.13.p.5.
Actio qualis detur contra hæredem sponte adeuntem hæreditatem si restituere tenetur per fideicommissum, & quid si coactus adeat, glo.12.l.14.tit.5.part.6.
Actiones competentes Regi vel fisco quo tempore præscribantur, vide glo.8.l.10.tit.19.par.6.
Et quando duplex actio vni competit, est in eius electione vnam vel aliam intentare, vide glo.6.l.10.tit.14.par.7.
Actio qualis detur contra hospitatores, vel barbitonsores, ex quorũ culpa damnum subsequutũ fuit, vide glo.l.26.&.27.tit.15.par.7.
Actio & exceptio an eodem modo & æqualiter procedant, vide glos.3.l.7.tit.25.part.7.
ACTIO oritur etiam ex arbitramento, si expresse vel tacitè sit emologatum per transuersum decem dierum, glo.4.l.26.tit.4.part.3.
Actio an oriatur ex promissione in diem & qualis, licet effectus exactionis suspendatur, vide glo.2.l.12.tit.11.part.5.
Actiones oriuntur ex maleficijs & ex communi delicto oritur ciuilis seu prosecutoria actio, glo.1.l.13.tit.14.par.5.
Actio in factum oritur ex quocunque crimine ex quo oritur accusatio, vide glo.1.l.13.tit.14.part.5.
Actio duplex oritur ex iniuria alicui illata vna reipublicæ, altera parti, glo.1.l.13.tit.14.part.5.
Actio competit cuilibet de populo super pascuis publicis, glo.1.l.10.titu.11.part.3.& ibi.glo.2.
Actio qualis competat illi qui expulsus possessionem suam amisit, vide glo.5.l.17.tit.30.part.3.
Actio an competat malæfidei possessori qui rem restituit neque retinuit rem pro expensis necessarijs in re factis, vide glo.l.44.tit.28.part.3.
Actio qualis competat commodatario pro cõsequenda re, pro qua pretium domino soluit eo, quia fuit deperdita, vide glo.1.l.8.tit.2.part.5.
Actio personalis an præscribatur cũ mala fide, vide glo.2.l.22.titu.29.p.3.
Actio personalis quanto tempore præscribi posit contra ecclesiam, vide glos.2.l.26.tit.29.part.3.& glo.1.l.22.ibi.
Et quid in actione publiciana, vide ibi.in glo.3.
Actio aquæ pluuiæ arcendæ an cõpetat, licet aqua ex alio fundo naturaliter cadat, si in moderate vicinus lædatur, vide glos.2.l.14.tit.32.p.3.
Actiones annales an remaneant in statu suo contra ecclesiam, vide glos.6.l.26.tit.29.part.3.
Actio recisoria an simul posit intentari, vt vsucapione recisa restituatur aliquis, vide glo.6.l.28.tit.29.part.3.
Actio depositi, an & quando contra monachũ posit intentari, vide glos.4.l.3.tit.3.part.5.
Actio depositi contraria quande detur, & an in ea veniat leuissima culpa, vide glo.11.l.10.tit.3.par.5.
Actio ex empto si competat contra venditorem ex aliqua causa, an tunc contra eum iuretur in litem, vide glo.6.l.14.tit.5.part.5.
Actio an acquiratur alteri per alterum, & quid de iure ordinamentorum glo.1.l.48.tit.5.par.5.
Et si vnus vendat actionem suam quam habet extraneo, an consors illius iuris admittatur ad partem consortis in quancunque actione, vide gl.2.quæst.1.ad fi.l.55.tit.5.part.5.
Actio bonæ fidei oritur ex permutatione & iuratur in litem, gloss.7.l.3.tit.6.part.5.
Actio bonæ fidei dicitur pignoratitia, & in ea iuratur in litem, glo.6.l.21.tit.13.par.5.
Actio an sicut de iure canonico oritur ex pacto nudo ita oriatur ex pollicitatione ad voti similitudinem per legem ordinamenti, vide glos.3.in medium.l.1.tit.11.part.5.
Actio mandati quæ dicitur, contraria quæ dicatur, vide gloss.1.l.20.per textum ibi.tit.12.part.5.
Actio negotiorum gestorum an habeat locum quando quis facit actum contemplatione sui, vide glos.4.l.41.tit.28.par.3.
Actio negotiorum gestorum datur malefidei possessori pro recuperandis expensis in re eo modo ab eo possessa, & quando, vide glo.2.l.44.tit.28.part.3.
Actio negotiorum gestorum vbi datur, ibidem etiam datur actio de in rem verso, vide glo.6.l.28.tit.12.part.5.
Actio negotiorum gestorum, an & quando detur mandatario quando alterius negotium gessit, vide gloss.l.21.tit.12.part.5.
Actio negotiorum gestorum tunc locum habet, quãdo negotium factũ fuit cõtemplatione illius cuius negotiũ geritur, vide gl.1.l.27.ti.12.p.5.
Actio negotiorum gestorũ datur soluenti pro alio, vide gl.6.l.3.ti.14.p.5.
Actio quanto minoris quæ sit & quotuplex vide glo.7.l.65.tit.10.pa.3.
Et actio quanto minoris ciuilis & prætoria in quo differunt, vide glo.9.l.65.tit.5.part.5.
Actio quanto minoris & aliæ personales actiones an remaneant in statu suo contra ecclesiam, vide glo.6.l.26.tit.29.part.3.
Actio quanto minoris competit emptori, quando tempore venditionis sibi non fuit dictum de seruitute quam illa res debebat, quam ipse venditor ignorabat, vide glos.3.ad fin.l.65.tit.5.par.5.
Actio quanto minoris ciuilis in quo differat ab actione quanto minoris prætoria, vide per gl.4.l.64.ibidem.
Et an ista actio sit perpetua & pro quibus sic esse, vide ibi.glo.10.
Actio de in rem verso vbi datur, ibi etiam datur actio negotiorum gestorum, glo.6.l.28.tit.12.par.5.
Actio redhibitoria datur cõtra venditorem qui vitium rei vẽditæ tacuit vide glo.3.&.4.l.64.tit.6.par.5.
Actio redhibitoria quæ dicatur, vide glo.6.l.65.tit.18.par.3.
Et redhibitio debet fieri cum fructibus, glo.6.l.65.tit.5.par.5.
Actio redhibitoria & aliæ actiones annales, an remaneant in statu suo contra ecclesiam, glos.6.l.26.tit.29.par.3.
Actio redhibitoria propter vitia animi non datur, & an propter dolum venditoris qui sciens vitiũ serui sui illud tacuit, vide glo.3.l.64.ti.5.p.5.
Actio redhibitoria, an detur pro libro corrupto, vel pro iuribus, vide glo.11.l.65.tit.5.par.5.
Actio redhibitoria non datur pro paruis, vide ibidẽ in glo.2.& pro quibus vitijs, vide ibi glos.3.
Et an ista actio sit perpetua & quando, vide ibidem in glo.10.
Actio pignoratitia contra quem detur, & quæ culpa in ea veniat, vide gl.5.cum alijs.l.20.tit.13.par.5.& glo.5.&.10.l.21.ibi.
Actio pignoratitia est bonæ fidei & in ea iuratur in litẽ, vide glo.6.d.l.21.
Actio pignoratitia cõtraria debet emptori pignoris dari cõtra debitorẽ, neque talis actio ad eum transijt sine cesione, vide gl.4.l.50.tit.13.p.5.
Et an in actione pignoratitia veniat dolus leuis & lata culpa, vide glos.5.l.20.tit.13.par.5.
Actio ad vindictã non transmittitur nisi lite contestata, nec in hoc datur restitutio, glo.11.l.25.tit.1.par.7.& glo.l.23.per tex.ibi tit.9.par.7.
Et quando agatur ad vindictam habita consideratione damnorum, vel interesse, vel non, vide.d.glo.11.d.l.25.
Actio ad exhibendum non competit pro re mobili, glos.2.l.16.tit.2.p.3.
Actio ad exhibendum an competat & adiungi posit cum rei vẽdicatione, vide glo.3.ibi.
Actio ad exhibendum an habeat locum in rebus iam immissis in ædificio alterius, vide glo.8.d.l.16.
Et quid si ipse qui immisit velit, vide ibidem.
Et an posit appellari super actione ad exhibendũ, vide glo.5.l.20.ibidẽ.
Et an in hac actione habeat locum vsucapio, vide glo.2.l.22.ibidem.
Actio de dolo datur, quando factũ non est repetibile, quando ob aliquid faciendum aliquid datum fuit, si non sit factũ, vide gl.1.l.45.ti.14.p.5.
Actio de dolo, quibus & quando, & contra quos detur, & qualiter, vide glo.l.3.4.5.6.7.&.8.tit.16.par.7.
Actio de dolo an & quando transeat in hæredes, vide glo.3.d.l.3.
Actio de dolo qualiter, & intra quantum tempus intentari debet, vide glo.d.l.6.per tex.ibi.
Actio & exceptio an eodem modo æqualiter procedant, vide glo.3.l.7.tit.25.par.7.
Actio pœnalis an & quando, & in quibus delictis sit transitoria ad hæredes, & pro qua parte, & qualiter, vide glo.l.25.per tex.ibi.tit.1.part.7.
Et qualiter hæredes teneantur tunc, & pro qua parte, vide ibidem in gl.7.9.& decima.
Actio iniuriarum oritur duplex ex iniuria alicui illata, vna reipublicæ, altera parti, vide glo.1.in fi.l.13.tit.14.part.5.
Actio iniuriarum, vide in verbo INIVRIA & verbo INIVRIANS.
Actio furti an detur contra furem, etiam extra locum vbi furtum commisit, si ibidem cum furto reperiatur, vel sine, vide glossam primam, legis.4.tit.decimoquarto.part.7.
Actio furti contra quem detur, vel non: vide gloss.dict.legis quartæ.per textum ibi.
Actio furti an detur contra consulentem furtum fieri, & quando, & qualiter, vide gloss.11.d.l.4.per tex.ibi.
Actio furti an detur contra tutorem qui rem pupilli dolo subtraxit, vide glos.primam & secundam.l.5.per tex.ibi.tit.14.part.7.
Actio furti an detur contra tutorem ratione doli præsumpti, vide.d.glo.1.d.l.5.
Actio furti an detur contra hospites qui gratis aliquem in domum suam receperant, si illi aliquid furatum fuit, vide glossam primam.l.septimæ.per illum text.tit.14.part.7.
Actione furti an teneatur ille qui seruum vel filium alicuius ad furandũ induxit, si res ab ipsis furetur domino scienti & consentiente, & an ide

Universidad de Deusto Biblioteca

infratrem dicendum sit, vide glossam primam, & secundam. l.8. per textum ibi. titu.14.par.7.

Actio furti an detur creditori aduersus debitorem, quãdo ipse ei pignus sibi datum furatus est, vel si cũ in eius potestate remaneret illã alienauit, vel aliter contractauit, vide glo. l.9. per tex. ibi. tit.14.par.7.

Actio furti an detur creditori quando pignus alicuius debitoris furatum fuit, vel an ipso debitori detur, vide ibi glo.6.

Et an tunc creditor ex actione furti aliquid lucrare possit, vide ibidem in glo.7.&.8.

Actio furti an detur contra fullonẽ vel officialẽ qui rẽ alicuius suscepit, vt ex ea aliquid faceret si postea dicit illam sibi furatam, vide per gloss. 1.&.2. cum alijs ibi. l.10. tit.14. part.7.

Actio furti an detur fulloni cui res sibi data furata fuit, vel an ipse rei domino, vide ibidem in glo.4.&.5.

Actio furti an detur commodatario vel commodanti, quando res commodata furata fuit, & an si commodator elegerit illam vni petere possit ad alium postea redire, & quando, vide glo. l.11. tit.14. part.7.

Actio furti an depositario rei detur cõtra furẽ q illã sibi furatus est vel domino, & qualis detur vnicuique, & qualiter, vide gloss. l. duodecimæ, ibi per illum textum.

Et an eadẽ detur vsufructuario rei, si res in qua vsumfructũ habet, furetur: vide ibi glo.6.&.7. per illum tex.

Actio furti an detur colono partiario, vel qui nummis colit contra furẽ, vide dictam glossam septimam. dict. l.12. per textum ibi. titu.14 par.7.

Et quid si fructus erant collecti vel non, & quid si adhuc inter ipsum & dominum non erant diuisi, vide ibi glo.8.&.9.

Actio furti an detur legatario cui res sibi legata furata fuit antequam sibi traderetur, glo.4. l.13. ibi.

Actio furti an detur contra officiales Regis monetam expendentes præter Regis voluntatem, vel contra monetarium facientem pro se monetam bonam, vel metallum peius meliori immiscendo, vide gloss. l.14. &.15. tit.14. part.7.

Actio furti an detur contra furantes ligna, & afigentes domui suæ, vide per glo.2. l.16. ibi per illum text.

Actio furti an detur cõtra minorem, furiosum, vel furem domesticum & quando sic, & qualiter, vide glo. l.17. ibi per illum text.

Actio furti an detur contra filium seruum vel vxorem quãdo fuit in magna quantitate, vide glo.6. d. l.17.

Actio furti an detur domino rei furatæ contra receptatorem latronis, vide glo.14. l.18. tit.14. par.7.

Actio de pauperie vtilis an & quando detur contra dominum feræ si nõ detinet ligatam, glo.8. l.2. tit.15. par.7.

Actio de pauperie tantum datur, quando animal nocuit contra naturã sui generis, glo.4. l.24. ibi.

Actio de pauperie debet dari ad solutionem totius damni, vel ad dandũ animal pro noxa, vide d. glo.4. d. l.24.

Actio legis aquiliæ vel damni infecti non datur propter damnum procedens ex contractu, glo.2. l.1. tit.15. part.7.

Actio legis aquiliæ vel damnum infecti vt locũ habeat requiritur, quod ibidem dolus vel culpa præcedat. d. glo.2. d. l.

Actio damni dati vel legis aquiliæ an detur commodatario, & quando, vide glo.5. l.2. tit.15. part.7.

Actio legis aquiliæ vel damni infecti cui & contra quem detur, & coram quo iudice intentetur, vide glo. l.2. &.3. ibi per illum tex.

Actio legis aquiliæ vel damni dati, an legatario detur quando in re sibi legata damnum datum fuit, vide gloss.8. dict. l. per text. ibi vide in folio.1. addito par.1.

Actio damni dati quando contra iudicem detur vel non, vide gloss. l.4. per tex. ibi titu.15. part.7.

Actio damni dati vel legis aquiliæ an detur contra mandantẽ, si ille qui damnum dedit erat sub alterius potestate.

Et quando, & qualiter, vide glo. l.5. ibidem per text. illum.

Actio damni dati datur cõtra quemlibet culposum, licet det operam rei licitæ, vide gloss. l.6. ibi per illum text.

Et in actione legis aquiliæ vel damni dati veniat leuissima culpa, vide glo.4. in principio. l.10. tit.15. part.7.

Actio damni infecti, an detur cõtra ascẽdentem ignem in agro suo restili si ex tali facto alicui damnum subeit quando & quid in foro animæ, vide glo.4. l.10. tit.15. part.7. per illum tex. ibi.

Actio damni infecti an detur contra vicinum destruentem domum sui vicini causa ignis cum impetu aduenientis, vide glo.2. l.12. per text. ibi titu.15. par.7.

Et an tunc ciuitas vel vicinia teneatur contribuere pro reparatione talis domus sic destructæ, vide. d. gl.2. d. l.12.

Actio damni dati qualiter detur quando plures simul percusserunt, vel damnum dederunt, vide glo.1. l.15. ibi.

Et quid si damnum soluatur ab vno ex eis, an cæteri liberentur, & qualiter, & an damnum recipiens etiã tunc contra illos agere possit, & qualiter, vide glo.2. d. l.15. per tex. ibi.

Actio legis aquiliæ vel damni dati qualiter detur contra negantem, vide glo.1.3.&.4. l.16. tit.15. par.7. per illum tex.

Actio legis aquiliæ an detur contra confitentem in iudicio se deliquisse cum ita non sit, vide glo.1. l.17. per tex. ibi.

Actio legis aquiliæ præsens & præteritum tempus respicit non futurum vide glo.3. l.18. per tex. ibi titu.15. part.7.

Actio legis aquiliæ vel damni dati qualiter detur contra facientem ad emendam ipsius, vide glo.4. d. l.8.

Actio damni dati qualiter detur contra occissorem serui, qui officiũ habebat, vide glo. l.19. ibi per illum tex.

Actio damni dati, an detur contra dominum quadrupedis mansueti, & quando non, vide glo. l.22. per tex. ibi ti.15. par.7.

Et quid in bestiam ferocem si illa damnum dedit, vide glo.8. l.23. ibi per illum tex.

Actio damni dati. quando, & qualiter detur cõtra dominum gregis, quãdo ipsa in agrum alienum damnum dedit, & qualiter æstimetur ædãnum istud, vel frumentum quod adhuc erat in herba, vide glo.1. cum alijs ibi. l.24. tit.15. par.7.

Actio damni dati, an detur contra dominũ ex delicto pastoris, & quando, vide glo.2.&.3. ibidem.

Actio dãni dati, an detur contra dominũ domus ex qua aliquid proiectũ fuit, & an ipse dñs illud à familiari proijcianti recuperabit. & quid si in domo plures inhabitẽtur simul vi. gl.12.&.13. d. l.25. p tex. ibi. ti.15. p.7.

Actio qualiter detur cõtra scindentes arbores fructiferas, & de pœna istorum, vide glo. l.28. ibi. per illum tex.

Actio & exceptio, an eodem modo & æqualiter procedant, vide glo.3. l.7. tit.25. par.7.

ACTOR sine actione aliquando experitur. vide glo.3. l.22. tit.2. par.3.

Actor si non probauit, & ideo fuit condemnatus, an rei dominum amiserit, vide glo.2. l.28. tit.2. par.3.

Actor quoram quo iudice debeat suam proponere actionem, vide gloss. 2. l.2. tit.2. part3.

Actor debet eligere si reus habeat plures foros, vide glo.17. per tex. ibi. in d. l.32.

Actor quoties deficit in probationibus debet in sumptibus litis condemnari quia iustam non præsumitur habuisse litigandi causam. l.39. ibi.

Et quid si testes fuerũt reprobati nõ ratione delicti sed suarũ personarũ.

Et quid si vnum tantum habeat testem, an excusetur, vide ibidem.

Actor semper præsumitur ignorare, an reus verum vel mendatium responderit, vide glo.4. l.2. tit.3. par.3.

Actor missus in possessionem ob rei cõtumaciam ex primo decreto, an possideat ante annum in reali.

Et an possit locare prædiũ & fructus vẽdere, & ad quẽ agricultura & locatio spectet, & si in domo in qua missus est habitauit an teneatur soluere pretiũ habitationis vel in sortem cõputari, vide glo.4. l.2. tit.8. p.3.

Actor missus in possessionem expellit possessorem contumacem in reali, in personali autem non, vide ibidem.

Actor missus in possessionẽ, si deijcitur de possessione qualiter deijciens puniatur, vide glo.1.&.2. l.5. tit.8. part.3.

Actor quo iure possit petere se mitti in contumacis possessionem, vide glo.11. l.6. ibi.

Actor fructus facit suos si missus intra annum possessionem non recuperet, poterit tantum contumax etiam termino elapso agere super proprietate & intra quod tempus talẽ quæstionem mouere debeat, vide glo.8. l.6. tit.8. part.3.

Actor missus in possessionem, an possit petere vt pronuntietur diffinitiua & declaretur rem esse suam, vide glo.8. l.6. tit.8. par.3.

Actor missus in possessionem poterit petere iudici vt præcipiat vendere res in quas missio facta fuit, si solutionem magis quã incumbere possessionem velit ibi. glo.11.

Et an isto casu reus prius citandus est in propriam personam, & an sufficiat citatio ad domum, vide glo.13. l.6. tit.8. par.3.

Actor si occultauit exceptionem rei, an venditio facta illarum rerum in quibus missus fuerat retractetur, vide glo.14. l.6. tit.8. par.3.

Actor in diuersis libellis, an possit fundum postea viam petere, & quid si in eodem libello, vide glo.5. l.7. tit.10. part.3.

Actor an possit reo petere vt iuret etiam quando actor nihil probauit, & an reus teneatur iurare, vide glo.4. l.8. tit.11. par.3.

Actor non probans reus absoluitur & in dubio videtur quis absolutus, quia actor non probauit, glo.3. in principio. l.1. tit.14. par.3.

Actor probans semel possedisse si agatur vti possidetis, an illud sibi sufficiat, vide glo.4. l.10. tit.14. par.3.

Actor an contra eum debeant recipi testes & sententia ferri debeat ad instantiam rei si ipse contumax sit lite adhuc non contestata, vide gloss. 2. l.9. tit.22. par.3.

Actoris contumacia maior est quam rei, vide gl.2. d. l.9. tit.22. par.3.

Actor litem non prosequens citari debet, vide glo.3. l.9. tit.1. part.3.

Actor si in aliquo casu curiæ fecit citare reum & postea non comparuit an ipse citandus sit, vide. d. glo.3.

Et instantia ista contra actorem perempta quæ probationes per eam pereant quæ vero non, vide ibidem in gl.4.

Actor contumax & si pro eo lata sit sentencia debet soluere eo condemnato expensas quas fecit ibi, & quales. vide gl.6. d. l.9.

Actor habet tria remedia contra reum absentem & contumacem lite cõtestata vide glo.1. l.10. tit.22. par.3.

Actor si elegerit viam probationis si reus sit contumax possunt testes recipi & procedi ad diffinitiuam lite non contestata, vide glo.2. l.10. titu. 22. partita.3.

Actor eligere poterit vtrum rem vel æstimationem petat si res perdita appareat, & æstimatio soluta fuit, vide gl.4. l.19. tit.22. par.3.

Et an eligere debeat ante litem contestatam vel post vide ibidem.

Et quid si ante quam æstimationem soluat res inueniatur an ad solutionem æstimationis teneatur & tunc vide gl.5. d. l.19. tit.22. par.3.

Actor si se vellit restituere contra sententiam a qua non fuit appellatum ex iusta causa vel impedimento an possit sicuti potest reus vide. gl.9. d. l.19.

Actor qui iudicem corrumpere voluit amittit actionem suam & an ipso iure vel per sententiam, vide gl.1.3.&.7. l.26. tit.22. par.3.

Et ideo sic puniuntur quia sunt periuri, vide dict. gloss.7.

Actor pro quo lata fuit sententia si sentiat se in aliquo prægrauari an appellare debeat & quando si victus ab ea iam appellauit, vide glo.1. l.9. tit.23. part.3.

Et quid si contumax sit in ueniendo ad audiendam sententiam, an postea appellare possit, vide ibidem in glo.2.

Et de qua contumatia istud intelligi possit, & quid si de facto admittatur ad appellandum, vide. d. glo.2.

Et quid si iste talis esset rusticus, minor, vel mulier, vide dict. gl.2. in fine.

Et quid si venit iudice adhuc sedente pro tribunali vel habuit iustam causam, vide ibidem in glo.4.

Actor qui obtinuit ex falsis probationibus si de hoc fuerit conscius & lata sit pro eo sententia, an rescindi debeat etiam si transacti fuerint viginti anni, vide glo.3. l.2. tit.26. par.3.

Actoris an sit electio quando alternatiue sibi plura dantur remedia, vide glo.4. l.29. tit.11. par.4.

Actor constitutus à tutore ad res pupilli petendas in iudicio an valeat & teneat talis constitutio facta sine causa, vide glo.2. l.96. tit.18. par.3.

Actor an constitui possit à tutore ad vnum actum tantum, & an ad ea quæ sunt voluntariæ iurisdictionis ibi. glo.3.

Et an talis actor constituatur sub periculo tutoris si quid male fecerit, vide ibidem in glo.4.

Actor si nihil reo petierit, an reus possit contra illum querellam non numeratæ pecuniæ ponere gl.3. l.9. tit.1. par.5.

Actor post biennium petens debitum confessatum per scripturam non repellitur exceptione non numeratæ pecuniæ, vide ibidem.

Etiam si reus velit probare non fuisse sibi numeratam & quid de iure canonico, vide ibidem in gloss.6.

Actor quam actionem intentare possit contra inuentorem rei commodatæ sibi quando ipse pro ea domino rei pretium soluit, vide glo.1. legis.8. tit.2. par.5.

Et an & quando reivendicationem possit intentare, vide ibidem.

Actor an cum emptore rei suæ vel cum vẽditore litigare teneatur & qualiter se habere debeat, vide gl.3. l.35. tit.5. par.5.

Actore inuicto venditor potest assumere in se litem super defensionem rei suæ alteri venditæ, vide ibidem.

Et quid si actor dicat personam emptoris esse legaliorem & interesse sua secum litigare potius quam cum venditore vide ibidem.

Actor si plene probet culpam tunc non est locus delationi iuramenti ratione coniecturarum quas reus pro se adducit, vide gl.3. l.15. tit.8. p.5.

Actor si sit negligens in conueniendo fideiussorem vt reum quem in iudicio sistere promisit sine adiectione termini illud sistat, vide glo.5. &.6. l.19. tit.12. par.5.

Et an elapso triennio fideiussor à fideiussione liberetur & quando & in quibus, vide. d. glo.5.&.6.

Et an actoris dolus vel calumnia ipsius litigantis viciet transactionem ipso iure, glo.8. l.33. tit.14. par.5.

Actor qui ante quam finiret litem decessit an & quando actionẽ suam ad hæredes transmittat si ratione criminis proposita sit & ad vindictã, vide glossas. l.25. per illum tex. tit.1. par.7.

Actor cũ petit sibi damnũ re sarciri & eius æstimationẽ quid probare teneat & an sufficiat ipsius iuramẽtũ sup æstimatione, gl.4. l.18. ti.15. p.7.

Et qualiter dubia secundum intentionem actoris vel rei declarari debeãt vide. gl.1. l.3. tit.33. par.7.

ACTVS qui sufficiant ad inducendam consuetudinem, vide gl.2. l.1. per tex. ibi. tit.2. par.1.

Actus iniquus non inducet consuetudinem, gl.1. l.3. tit.2. par.1.

Actus multiplicatur secundum multiplicationem agentium si perfectè ab vnoquoq; agatur. gl.1. l.7. tit.4. par.1.

Actus voluntarius debet cum consilio omnium perfici. gloss.4. l.10. tit.14. par.1.

Actus nostri voluntarij non extendunt vltra quam proferuntur, vide gl.2. l.7. titu.10. par.5.

Actus non necessarius concernens tamen causam pietatis vel simile licet vnus contra dicat non impedit quicquam. glo.4. l.10. tit.14. par.1.

Actus factus contra iuramentum valet licet taliter facientes sint periurij. glo.5. l.5. tit.16. par.1.

Actus alias reprobatus permittitur aliquando ratione publicæ vtilitatis, vide glo.3. l.4. tit.6. par.1.

Actus factus me presente tacente & consentiente inducit consensum, & tacitum mandatum. glo.2. l.2. tit.13. par.3.

Actus viciatur eo ipso q̃ fit cõtra legem prohibitiuam, & quare, vide gl. 7. in principio. l.28. tit.11. par.5. vbi & ponit plures limitationes ad istã regulã & quid si lex prohibeat fieri, & addat pœnã faciẽti an tũc actus factus contra legẽ teneat & tantum agatur ad pœnam, vide dict. glo. septima.

Actus si fiat contra formam à lege datam an valeat, vide ibidem in dict. gloss.7.

Et quid si fiat contra legem viuam prima contra principis mandatum, vide ibidem.

Actus inualidus ex defectu solennitatis positiuæ potest per principem validari secus si defectus sit iuris naturalis, vide gloss.1. l.15. titulo. 18. partita.3.

Actus viuentium bene possunt esse in suspenso & pendenti non tamen idem est dicendum in actibus morientium quod ad altam quæst. inducit gl.6. l.10. tit.31. par.3.

Actus solus conductionis etiam in scientirem quã conduxit esse suam an operetur dominij translationem in locatorem sine alio tit. gloss.2. l.9. tit.30. par.3.

Et an ex exercitio actus q̃ de facili solet concedi & gratiose presente, & sciente eo ad quem pertinet acquiratur quam possessio in exercente; & an videatur vti iure suo gl.5. l.15. tit.31. par.3.

Actus geminatus & de ipsius virtute, vide per gl.7. l.3. per text. ibi. titulo 12. partida.5.

Actus si peccat in forma an ex eo nascatur naturalis obligatio, vide glo. 4. l.5. tit.12. par.5.

Actus non viciatur licet fiat clam nisi quando ex tali clandestinitate aliqua fraudis præsumptio resultat, vi. gl.1. in proemio. tit.3. par.4.

Actus qualiscumq; sit, an vicietur ex apositione conditionis impossibilis de facto, vide glo.4. l.6. tit.4. par.4.

Actus legitimi non recipiunt diem neque conditionem, vide glos.3. l.15. tit.6. parti.6.

Actus voluntariæ iurisdictionis potest extra territorium vxerci, vide gl. 6. col.1. l.4. tit.15. par.4.

Actus ad hoc vt valeat debet prius remoueri impedimentũ quod ad quæstionem adducit. glo.6. l.6. tit.15. par.4.

Actus vnus vel binus an introducat consuetudinem vide gloss.4. colũ.2. post principium. l.3. tit.26. par.4.

Actus propter turpitudinem agentis reprobatus nulla constitutionẽ permitti potest & equiparatur actui prohibitiuo de iure diuino, vide gl.3. col.3. verbo. præterea. & verbo. item actus. l.32. tit.9. par.6.

Actus actiuorum sunt in patienti bene disposito, vid. gloss.3. col.7. post principium. l.21. tit.9. par.6.

Actus qui potest geri ex duplici potestate sustentabitur ex ea quæ melius valere potest gl.4. col.3. quæst.2. in medio. l.6. tit.11. par.6.

Actus qui est confirmatus tunc per cessationes causæ non debet eius effectus retractari, vide gl.4.5. dict. col.7. quæst.6.

ACCVSATOR in causa criminali si inde mors sequatur est irregularis nisi antea fuerit protestatus quod non intendit, &c. vide gloss.1. l.17. tit.6. par.1.

Accusator calumniator punitur similitudine supplicij vide gloss.6. l.12. tit.17. par.3. & glo.2. l.53. tit.18. par.3.

Accusator secundus super eodem crimine de quo quis est per sententiam liberatus an purgetur si iuret se nescisse illum fore accusatum prius, vide glo.27. l.20. tit.22. par.3.

Accusator qui assidue intrat domum iudicis vt captet cum eo familiaritatem an puniatur, vide glo.1. l.26. tit.22. par.3.

Accusator qui iudicem corrumpendo aliquid ei dedit amittit actionem suam quam habebat contra accusatum & an per sententiam vel ipso iure eam amittat vide glo.3. l.26. tit.22. par.3.

Accusator matrimonij repellitur propter quæstum & qualiter hoc probetur, vide gl.3. per tex. ibi. l.4. tit.9. par.4.

Accusator an teneatur se subscribere ad pœnam talionis, & an accusator licet expresse se non subscribat tacite tamen videatur se subscribere, & an ista subscriptio sit in vsu, vide glo.2.&.3. l.13. tit.9. par.4.

Universidad de Deusto Biblioteca

Accusatores si sint plures alicuius matrimonij ad illud vnus ex eis tantũ eligi debet alijs exclusis, vide gl.3.per tex.ibi.l.12.ibidem.
Accusator an posit esse testis in illa causa in qua fuit electus ad accusandum, & quid in causa matrimoniali, vide dict.gl.3.d.l.14.
Accusator si deferat tantum neq; suam accusationem probat, an ex hoc premiũ mereatur.gl.4.l.3.tit.22.par.4.
Accusator non requiritur in notorijs, & sine eo iudex procedere potest, vid.gl.7.in prologo.7.par.
Et an sine accusatore quis puniri posit & quando vide gloss.2.l.1.titu.1. parti.7.
Accusator an necesario in omnibus criminibus se inscribere teneatur, vid.gl.3.l.1.&gl.l.26.tit.1.par.7.
Accusator quis esse non posit, vide per gl.l.2.per text.ibi.titulo primo. partita.7.
Accusator an ad terciam accusationem admittatur si alias duas fecit, & quando vide gl.10.dict.l.2.
Accusator idoneus an sit ille, qui de crimine accusatus fuit pendente sua accusatione, vide gl.3.4.&.5.l.4.tit.1.par.7.per tex.ibi.
Et an tunc cum reaccusare non posit implorare posit iudicis officium vt crimen puniatur, vid.d.gl.3.ad fin.
Et quid si prosequitur suam vel suorum iniuriam, & an tunc propter hoc supersedeatur in prima accusatione, vi.gl.6.d.l.4.per tex.ibi.
Accusator an esse posit accusatus, & iam dãnatus de aliquo crimine, & quem accusare non posit, vi.gl.8.d.l.4.
Et an accusationem iam ceptam prosequi posit per se vel procuratorem vid.gl.9.d.l.4.
Et an tunc supersedebitur in executione pœnæ, vid.ibidem.
Accusator si non probet delictum an excusetur ratione oficij, & quãdo, & quid in denuntiatore.vi.gl.5.l.6.&gl.4.l.5.ibidem.
Et an plures posint vnum de vno & eodem delicto accusare, & quãdo & alia in illa materia, vi.gl.2.cum sequentibus.tit.1.par.7.
Et quæ sint causę quando vnus accusator potius quam alius admittatur ad accusandum quando plures concurrunt, vi.ibi.gl.3.
Et an electo vno ex accusatoribus cæteri qui repulsi fuerunt posint esse testes in illa causa, vid.d.gl.3.
Accusator an ab accusato vel ab alio posit de alio crimine accusari, vi. ibi glo.4.& glo.5.l.4.ibi.
Accusator qualiter suam accusationem proponere debeat, & an iuret & se nominare teneatur, & quæ ibidem narrare debet, vide gl.1.l.14.tit.1. partita.7.
Accusator non est in vsu quod se subscribat ad pœnam talionis, & an teneatur dare fideiussorem de prosequenda accusatione, vide gloss.3. dict.l.14.
Accusator coram quo iudice criminaliter accusare posit aliquem, & quã do gl.1.l.15.ibidem.
Accusator si non compareat post quam reus citatus venit qualiter eius contumatia debet increpari & in quo puniatur & quando & quid iudex facere debeat & alia plura in hoc vid. per glossas.l.17.per illum tex.tit.1.par.7.
Accusator etiam si non compareat in termino præfixo accusato, debet tamen citari vid.gloss.4.l.17.per tex.ibi tit.1.par.7.
Et qualiter tunc, accusator citari debeat vi.ibidem in gloss.5.
Et qualiter incidat in penam turpiliani si postea non compareat vid.ibidem glos.3.& glo.9.per illum text.
Accusator an, & quando posit per abolitionẽ ab accusatione desistere, & an recepta pecunia & cum causæ cognitione vid. glossã.l.19.per tex.ibi.tit.1.par.7.
Et intra quantum tempus istud facere posit & quando non vid.ibi.glo. 4.cum sequentibus.
E quid si accusator vellit desistere ante litem contestatam vel post publicationem, vi.glo.2.ibi in fi.
Et quid si testes fuerint iam torti an ad abolitionem, deveniri posit etiã eis consentientibus vid.ibi.gloss.5.
Accusator de falsa moneta licet non probet non punitur, & quare, & quando sic, vid.gloss.1.l.20.ibi per illum tex.
Accusator si sit hæres testatoris & non probet accusatum testatorem occisisse, an propter hoc incidat in pœnam vid.gloss.2.l.21.ibi.
Accusator si cum accusatore transegerit super crimine an transactio teneat & plura in hoc, vi.glossas.l.22.ibi per illum tex.
Accusator si decedat an instantia pereat vel an eius hæredes accusationẽ prosequere tenentur vid.glossas.l.23.tit.1.par.7.
Accusator alicuius de aliquo crimine si lite cõtestata decedat an & quãdo, & in quibus delictis instantia ad hæredes ipsius vel accusati trãseat & in quibus actionibus & pro qua parte & quid si pœna veniebat applicanda fisco vid.gloss.1.cum alijs ibi.l.25.per illum tex.tit.1.par.7.
Et quid si lis fuit cepta per solam citationem vel si reus fuit contumax, nõ habens causam non veniendi, vid.glos.2.ibi.
Et quid si lite contestata pacto contrahentium fuit à lite recessum, an tũc actio penalis sit ad hæredes transitoria vi.d.glo.2.
Et quid si fideiussor decedat an eius hæredes teneantur, vi.glo.4.d.l.25. & qualiter hæredes teneantur tunc vi.ibidem in gloss.7.
Accusator si non probet delictum an & quando incidat in pœnam talionis, & quando non vi.gloss.10.cum sequentibus.l.26.per text.ibi. tit.1.par.7.
Accusator & denuntians in quo differant inter se vi.gloss.2.l.27.titul.1. partita.7.
Et an premium quòd datur accusatori ex forma statuti illud denuntianti debeatur vi.d.glos.2.
Accusator que falsam accusationem proposuit an puniatur de falso vi. glo.1.l.7.tit.9.par.7.
Accusator an debeat esse præsens quando reus torquetur vi.gloss.6.l. 3.tit.30.par.7.
ACCVSARE non tenetur ille qui scit aliquem commisisse delictum aliquod si illud probare non posit, & quid in crimine læsæ maiestatis vid.glos.2.l.3.ti.6.par.1.
Accusare an & quando quis compellatur per iudicem & quid in filio nollente patris occisores accusare vi.glo.1.l.46.tit.2.par.3.]
Accusare an posit affinis de iniuria affinis vi.glos.5.l.5.tit.6.par.4.
Accusare non potest matrimonium propter adulterium alius præter quam ipsi coniuges vide gloss.1.per tex.ibi in.l.2.tit.9.par.4.
Et an in tali accusatione licet ciuiliter sit mota debet obseruari forma.l. libellorum.ff.de accusationibus vi.ibidem in glos.3.
Accusare debet vxoris adulterium maritus alias peccat mortaliter, & quando dicetur quis patronus turpitudinis, vide glos.5.6.&.7.l.2.tit. 9.partita.4.
Accusare potest vxor maritum de adulterio quoad thori separationem tantum, vi.glo.11.l.2.tit.9.par.4.
Accusare matrimonium non potest existens in peccato mortale vel qui ob hoc aliquid recepit vi.glo.2.&.3.l.4.tit.9.par.4.
Et qualiter illud probetur vi.ibidem, quod procedet iudice ex officio illam repellente ibi.glos.5.
Accusare an posit matrimonium ille qui cum præsens esset intra terminum nolluit impedimentum quod ipse sciebat denuntiare gloss.1.2. &.3.l.5.tit.9.par.4.
Accusare potest matrimonium aliquis etiam post terminum si adhuc non fuit contractum ibi glo.4.
Et quid si sponsus multa expendit in præparamentis, vi.gloss.4.d.l.5.
Et an post cõtractum matrimonium admittatur saltim per viam denuntiationis, vide ibi.gl.5.
Et an sufficiat ipsius iuramentum si non adsit probabilis causa ignorantiæ ibi in gl.7.
Et an & quando infirmitas quæ tunc erat illud excuset, & postea ad denuntiandum habilem facit, vid.ibidem.gl.8.
Accusare an posit matrimonium ille, qui iurat se antea non cognouisse impedimentum ꝙ inhæret, vid.ibidem in gl.11.
Accusare an posit maritus vxoris adulterium si ipse etiam adulterium commisit.gl.2.l.6.ibi.
Et quid si obijciat marito crimen lenocinij siue in iudicio ecclesiastico siue seculari.gl.4.d.l.6.
Accusare an posit maritus vxorem suam de adulterio si per vim ad illud fuit coacta siue sine dolo ipsius fuit seducta & de qua vi istud sit intelligendũ, & quid si maritus monuit vt fugeret ne vi hostiũ opprimeretur, & illa noluit fugere. vide gl.1.l.7.tit.9.par.4.
Accusare vxorem de adulterio an posit maritus si ipsa de morte ipsius nuntium recepit qua de causa secũdo.contraxit.vid.gl.2.l.8.ibi.
Accusare an posit maritus hæreticus vxorem suam de adulterio cum ipse etiam spiritualiter fuerit fornicatus, vide ibidem.glo.5.
Et quid si maritus ad fidem fuerit reuersus an & tunc sit locus compensationi vide ibidem in gl.6.
Accusare sub qua forma debeat vxor maritũ frigidũ vel ipse illam si cũ ea coire non posit, vide gl.2.per tex.ibi.l.10.tit.9.par.4.
Accusare volens maritus vxorem suam de adulterio an ad penam talionis se subscribere debeat, vide glo.2.&.3.per text.ibi.l.13.titulo nono. partita.4.
Et an idem sit dicendum si aliquis tutorem de suspecto vellit accusare & an tutor de suspecto condemnatus se suscribere debeat, vide dict.glo. secunda.
Accusare potest mulier virum suum de adulterio in foro ecclesiæ non in foro seculari gl.4.&.5.per illũ tex.l.13.tit.9.par.4.
Accusare non possunt plures simul matrimoniũ sed vnus ex eis ad illud faciendũ eligi debet, vi.gl.3.per tex.ibi.l.14.ibidem.
Accusare an posint matrimonium consanguinei siue ad hoc esse testes & quando suspecti dicentur.vide gl.2.l.15.titu.9.par.4.
Accusare proprie dicitur quando agitur ad vindictam, vide glos.2.l.17. titu.9.par.4.
Et an ad vnius accusationem matrimonium dirimatur saltim sponsalia

salia de futuro iurata, vide glo.1.&.3.l.18.titu.9.par.4.
Accusare quis posit tutorem de suspecto, vide gloss.l.2.per tex.ibi tit.18. parti.6.
Et qualiter, vide ibi.glo.6.
Et an posit quis illum accusare per procuratorem, & sine expresione causæ, & an antequam gerat vide dict.glo.6.dict.l.2.
Et coram quo iudice talis accusatio suspecti tutoris proponi debeat, vide ibi.gloss.7.
Accusare qui non posint, & quare, vide gloss.l.2.per illum text.ibi.titu. 1.partita.7.
Accusare an & quando posit tertio ille qui iam duos accusauerat, vide glo.10.dict.l.2.tit.1.par.7.
Accusare an posit ille qui de crimine accusatus fuit neq; adhuc causa finita fuit, & qualiter hoc intelligatur. vide glo.1.2.&.3.l.4.titulo.1.parti. 7.& ibi gl.4.5.&.6.cum alijs ibidem.
Et an tunc cum reaccusare non posit implorare posit iudicis officium vt crimen puniatur, vide dict.glo.3.ad fin.
Et quid si prosequitur suam vel suorum iniuriam, & an tunc supersedeatur in prima accusatione, vide glo.4.ibi per illum text.
Et quid si accusatus sit iam de crimine damnatus, an suum accusatorem vel extraneum accusare vel reaccusare posit, vide ibidem in gloss.8. per illum text.
Accusare non potest quis aliquẽm per procuratorem, vide glo.1.l.6.per tex.ibi.tit.1.par.7.
Et an per se vel per procuratorem ceptam accusationem perficere posit & an tali casu supersedebitur in executione pœnę glo.9.l.4.titulo.1. partita.7.
Et an ille qui accusare non potest ad denuntiationem admitatur, vide glo.2.l.5.tit.1.par.7.
Accusare quis posit per procuratorem, & quando, & quid in tutore vel curatore, vide glo.1.l.6.per text.ibi.tit.1.par.7.
Accusare an posit quis iam mortuum, & quando sic, vide gloss.l.7.&.8. per text.ibi.titu.1.par.7.
Accusare an posit quis minorem de delicto luxuriæ vel de alijs, & qualiter tunc punietur, vide gl.2.l.9.tit.1.par.7.per tex.ibi.
Accusare an posit aliquis seruum alicuius si dicat commisisse delictum vide glo.l.10.ibi.per illum text.
Accusare an posit aliquis illum qui iam fuerat absolutus à crimine quo accusatur, & quando sic, vide glo.1.l.2.tit.1.par.7.
Accusare vollens aliquem coram quo iudice illud facere debeat, & quando & qualiter vide glo.l.15.per tex.ibi titu.1.par.7.
Accusare raptorem de raptu quis posit, vide glo.l.2.per tex.ibi.titul.13. partita.7.
Accusare quis posit vxorem alicuius de adulterio.& an iudex inquirendo vel aliter admittatur, vide glo.3.l.2.ti.17.par.7.
Accusare vxorem de adulterio intra quantum tempus posit maritus.d. gl.3.&.glo.4.l.3.ibi.& gl.1.l.4.ibidem.
Et intra quamtum tempus accusationẽ probare teneatur, & an ex aliqua causa excusetur, vide dict.gl.4.d.l.3.tit.17.par.7.
Accusare vxorem de adulterio an posint hæredes mariti defuncti, vide glo.8.l.3.per tex.ibi.tit.17.par.7.
Accusari de adulterio an posit ille, qui ignoranter cum nupta dormiuit vide glo.1.l.5.ibi.per illum text.
Accusare potest raptores mulierum quilibet de populo, & quando, vide glo.1.l.2.tit.20.par.7.
Accusare potest hæreticum quilibet de populo, vide gloss.1.&.2.l.2.per text.ibi.titu.26.par.7.
Accusare blasphemantes quilibet potest & etiam tenentur ad hoc, vide gl.1.d.l.1.tit.28.par.7.
ACVSATIO secunda quando admitatur contra primam, & de qua prius cognosci debet, vide glo.2.&.3.l.4.tit.10.par.3.
Et quid si primus suam vel suorum iniuriam prosequatur, vide gl.4.d.l. 4.titu.10.par.3.
Accusatio & testimonium in criminalibus iudicantur à pari, vide glo.1.l. 9.titu.16.par.3
Accusatio facta de percusione cum sanguine si probauit quis fuisse sine sanguine, an condemnatio sequi posit, vide glo.1.col.2.l.16.titulo.22. partita.3.
Accusatio quam facit vxor propter viri frigiditatem qualiter, & sub qua forma fieri debet, vide gloss.2.l.10.per text.ibi.titulo nono. partita quarta.
Accusatio adulterij quando fit an in ea esse debeat locus loci vbi adulterium fuit commissum, vide gl.2.l.12.tit.9.par.4.
Et an posit fieri per procuratorem, vide ibidem in glo.7.per text.ibi.
Accusatio sola an sufficiat ad hoc vt per eam seruus qui dominum occisorem accusauit libertatem mereatur, vide gloss.4.l.3.titu.22.partita quarta.
Et quid si illud per indicia probet per quæ ad torturam fuit deuentum & ex tortura confesio delicti orta fuit, vide ibidem.
Accusatio suspecti tutoris per quem & qualiter fieri posit, & an per procuratorem, vide glo.l.1.per tex.ibi.tit.18.par.6.
Et an talis accusatio debeat proponi coram iudice causarum criminaliũ vel coram quo, vide ibi.glo.7.
Et sine accusatione potest iudex procedere in notorijs, vide gloss.7.in prologo.7.parti.
Accusatio quid sit, & an sit necessaria & an in quibuslibet accusationibus habeat locum inscriptio ad talionis pœnam, vide gl.l.1.titul.1.partita septima.
Accusatio debet per propriam personam accusantis proponi nõ per procuratorem.gl.1.l.6.per.tex.ibi.tit.1.par.7.
Accusatio an & quando per tutorem vel curatorem nomine minoris proponi posit, vide glo.2.&.3.l.6.per text.ibi.tit.1.par.7.
Accusatio fieri nõn potest in iam mortuum, & quando sic, vide glo.l.7.&.8.per tex.ibi.tit.1.par.7.& glo.l.23.ibi.
Accusatio an contra minorem poni posit de delicto luxurię vel de alijs, vide gl.2.cum sequentibus.l.9.tit.1.par.7.per tex.ibi.
Accusatio an posit proponi contra seruum alicuius qui delictum commisit & quando, vide gl.l.10.ibidem.
Accusatio an posit contra aliquem proponi si de delicto quo accusatur iam fuerat absolutus, vide gl.1.l.11.ibi.
Accusatio qualiter fieri debet, & quando in scriptis, & quæ continerẽ debeat in se, & quid iudex recepta accusatione facere debeat, & an accusans iurare teneatur, & qualiter & quando, vide gloss.l.14.titulo.1.par. septima.
Accusatio si inepte & contra formam iuris proposita fuit iudex illã Reijcere debet, vide gl.6.in principio.l.14.tit.1.par.7.
Et quando in inquisitione eadem quæ in accusatione requirantur, vide per glo.6.&.d.in principio.
Et an eadem solemnitas requiratur de iure canonico quod de iure ciuili in accusatione criminaliter proponenda, vide ibi.quæst.5.
Accusatio coram quo iudice debeat proponi, & quando & qualiter reum arctet ad respondendum, vide glo.l.15.per tex.ibi.titu.primo. parti.7.
Et an & quando accusator posit cum licentia iudicis per abolitionẽ ab accusatione desistere recepta pecunia vel nõ vel cũ causæ cognitione, & intra quãtũ tẽpꝰ illud facere posit, vide gl.l.19.per tex.ibi.tit.1.p.7.
Accusatio an debeat prosequi per herede accusatoris, & quando an vero causa finiatur, vide gl.3.l.23.ibi per illum text.
Accusatio in quo differat a denuntiatione & quando videatur aliquis denuntiare vel accusare, vide gl.1.l.27.tit.1.par.7.
Accusatio suppositi partus nullo tempore excluditur, & marito competit vide gl.1.l.9.per tex.ibi.tit.7 par.7.& gl.1.l.5.ibi.
Accusatio falsi quo tẽpore finiatur, vide gl.2.l.5.per tex.ibi.tit. 7.par.7.
Accusatio si falso proponatur, an accusans de falso puniri debeat, vide glo.1.l.7.tit.9.par.7.
Accusatio de adulterio intra quamtum tempus fieri debet vel adulteris seu adulteræ, vide gl.1.l.3.&.4.per text.ibi.tit.17.par.7.
Accusatio criminalis tollit.20.annis, & in quibus criminibus nõ sed durat perpetuo, vide glo.4.d.l.4.tit.17.par.7.
Accusatio de adulterio non potest proponi contra dormientem cum nupta si illud ignorabat.vide gl.1.l.5.per tex.ibi.tit.17.par.7.
Accusatio incestuosi intra quantum tempus fieri debet, vide gl.1.l.1.per tex.ibi.tit.18.par.7.
Accusatio raptorum à quibuscunq; de populo fieri potest, & quando, vide gl.1.l.2.per tex.ibi tit.20.par.7.
Accusatio hæreticorum à quolibet de populo fieri potest, vide glo.1.& 2.l.2.per tex.ibi.tit.26.par.7.
ACVSATVS de crimine si fugerit qualiter vocandus sit, & si non venerit qualiter fiat descriptio in eius bonis; & quando fieri debeat talis descriptio, & quid si accusatus nulla habeat bona, vide gl.6.l.7.titulo 8.par.3.
Et anteq; à notatio bonorum fiat debet trina citatione vocari, vide glo. 8.d.l.7.tit.8.par.3.
Accusatus de leui crimine ita quod si præsens sit non perderet bona, an tunc fieri debeat adnotatio bonorũ, vid.gl.14.l.7.tit.8.par.3.
Accusatus de crimine, an & quãdo posit suũ accusatorẽ reaccusare de crimine maiori, & quæ causa prius finietur, vid.gl.2.l.4.tit.10.par.3.
Et quid si primo accusans prosequatur suã vel suorum iniuriam, vide gl. 4.l.4.tit.10.par.3.
Accusatus de crimine an ad testificãdũ admittatˀ, & qd si se emẽdauerit vel purgauerit, & cui incũbit emẽdationis ꝓbatio, vi.gl.1.l.8.tit.16.par.3.
Accusatus de crimine famoso si est captus in carcerem contra aliquẽ non testificat.gl.3.l.10.tit.16.par.3.
Accusatus habet à lege.30.dies ad componendam rem familiarem, vide gl.4.per tex.ibi.l.10.tit.25.par.4.
Accusatus de hæresi vel de alio quocũq; crimine ãte sentẽtiã donare pôt

& tenebit

Universidad de Deusto Biblioteca

Et tenebit donatio, vide gloss. 6. l. 1. per text. ibi. titulo quarto. partita quinta.
Et qualiter istud sit intelligendum, vide ibidem in glo. 7.
Accusatus de crimine an possit recipere solutionem, & quando non, vid. glo. 12. l. 5. per text. ibi. tit. 14. par. 5.
Accusatus an possit pendente sua accusatione alium accusare, & qualiter hoc intelligitur, vide gloss. 5. l. 13. & gloss. 1. 2. & 3. 4. & 5. l. 4. titulo 1. partita 7.
Et an tunc cum re accusare non potest, possit iudicis officium implorare vt crimen puniatur, vide dict. glo. 3. circa fin.
Et quid si prosequitur suã vel suorum iniuriã, & an tũc propter hoc supersedeatur in prima accusatione, vide ibi. glo. 4. per illum text.
Et an accusatus possit suum accusatorem recusare vel alium quando iam fuit per sententiam condẽnatus, vide glo. 8. dict. l. 4. tit. 1. par. 7.
Et an possit accusationem iam inchoatam prosequi per se vel per procuratorem, vide ibidem in glo. 9.
Et an interim supersedebitur in executione penę vide ibidem.
Et an expensæ per accusatum factæ sibi per denuntiatorem solui debeãt & quando, vide glo. 4. & 5. l. 5. tit. 1. par. 7.
Accusatus de crimine si absolutus vel condenatus fuit, an iterum accusari possit, & quando, & ex quibus causis, vide glo. 1. cum sequentibus. l. 12. ibi. per illum text.
Accusatus, & quid si non fuit sufficianter punitus, vide dict. glo. primã. in fin.
Et quid si talis accusatus fuit per iuramentum suum absolutus, & se purgauit, vide ibi. glo. 2.
Et quid si non fuit absolutus per uiam sententiæ sed per viam dispensationis, inquisitionis vel denuntiationis vel per modum exceptionis, & an tunc accusati citatio requiratur, vide. d. gloss. 2. & 3. ibi per illum text.
Et quid si aliqua qualitas delicti omissa sit in prima accusatione, vide ibidem in glo. 4.
Accusatus de delicto à pluribus, an & quando respondere teneatur omnibus vel non, vide glo. 2. l. 13. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.
Et an sit necesse quod accusatus opponat de exceptione pluralitatis accusatorum.
Et quid si non opponat, an valeat procesus, vide ibidem.
Et an iudex possit non recipere istam accusatorum pluralitatem, & quid si recepit, vide ibidem.
Et quid si plures accusatores accusent coram diuersis iudicibus, an accusatus iudicem eligere possit, vide ibidem.
Et quæ sint causæ quare vnus accusator potius quàm alius debeat admitti ad accusandum quando plures concurrunt, vide gloss. 3. dict. l. 13. tit. 1. par. 7.
Et an electo vno ex accusatoribus cæteri qui repulsi fuerunt possint esse testes, vide dict. glo. 3.
Accusatus de vno crimine quando ex duplici causa puniri possit propter vnum delictum tantum, vide ibi glo. 5.
Accusatus de vno crimine an illa accusatione pendente de alijs criminibus accusari possit, vide ibidem.
Et an respondebit secundæ accusationi prius quam prima terminetur vel qualiter, vide ibi glo. 6. per illum tex.
Et quando aliquis de delicto accusatur quæ in tali accusatione requirantur, vt valeat, vide glo. l. 14. tit. 1. par. 7.
Accusatus an petere possit vt declaretur dies cõmissi criminis vel hora, vide glo. 5. dict. l. 14.
Accusatus in causa criminali etiam in gradu appellationis opponere potest de ineptitudine libelli, vide gl. 6. in principio dict. l. 14.
Et an defectus libeli purgetur ex probationibus postea factis vel an reus absoluendus sit, vide dict. glo. 6. quæst. 2.
Et coram quo iudice quis criminaliter accusari debeat, & possit, vide gl. l. 15. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.
Accusatus coram non suo iudice si cum haberet secum exceptionem dilatoriam, si illam non opposuit an propter hoc videtur illius iudicis iurisdictionem prorogare, vide ibidem glo. 3.
Accusatus debet exceptiones suas dilatorias, ante litem contestatam opponere glo. 1. l. 6. tit. 1. parti. 7.
Accusatus qualiter accusationi respondere debeat, vide glo. 2. dict. l. 16. per tex. ibi.
Accusatus de crimine tenetur litem contestare alias puniri non poterit vide glo. 2. l. 16. tit. 1. par. 7.
Et quid si nolet litem contestare, an compellatur saluis suis exceptionibus vide ibidem.
Accusatus qualiter sub fideiussoribus relaxari debet vel qualiter, & quando vide glo. 4. & 5. dict. l. 16.
Accusatus si compareat, & accusator non qualiter eius cõtumacia in crepari possit, & quando & in quo veniat absoluendus, & qualiter iudex in hoc debeat procedere & alia, vide per glo. l. 17. per text. ibi. titulo 1. parti. 7.
Accusatus antequam absoluatur eo quod accusator non compareret prius tamen accusator citari debet, & qualiter, vide glo. 4. dict. l. 17. per illũ tex. & glo. 5. ibi.
Accusatus ab instantia iudicis absolui debet accusatore non comparente vide ibi glo. 7. per illum tex.
Accusatus si fugiat non solum debet remitti ad iudicem loci delicti sed etiam ad iudicem domicilij vel prorogatæ iurisdictionis, vide glo. 1. l. 18. ibi per illum text.
Accusatus si fugiat sine licentia qualiter capi, & adduci possit, & quãdo, vide glo. l. 18. ibi per illum text.
Accusatus de crimine an, & quãdo per iudicem capi possit absq; eo quod citetur, vide glo. 2. dict. l. 18.
Accusatus de crimine si cum suo accusatore transigat an transactio teneat & illum à pœna liberet, & quando & qualiter, & an crimen fatere videatur & puniri possit & quando, & quid si timeat accusari, vide glo. l. 22. titu. 1. par. 7.
Et in quibus criminibus talis transactio locum habeat, & quando, vide ibi glo. 3. 4. & 5. cum alijs ibi.
Et an transactio super vulneribus facta extendatur ad mortem si postea subsequatur, vide dict. glo. 5. dict. l. 22.
Et an in tali transactione omnium hæredum consensus requiratur si plures sint, vide ibidem in glo. 6.
Et an talis transactio prosit accusato quominus ab alio accusari non possit super illo crimine, & quando, vide glo. 11. quæst. 2.
Et an idem sit dicendum in pacto gratuito quod in transactione, vide ibi glo. 5. & 7. & glo. 11. col. 3. in 2. limitatione.
Et quid si de crimine adulterij vel de rapto aliquis accusatus fuerit, vide ibi glo. 12. & 13. per illum text.
Accusatus si decedat an pereat instantia, & quando non, vide glo. l. 7. & l. 23. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.
Accusatus de crimine si se occidat, an causa morte eius finiatur vel non & cui bona ipsius applicentur, vide gl. l. 24. ibi.
Et quando dicatur accusatum se occidisse metu criminis & quæ requirantur, vt et tunc bona applicentur fisco, vide ibi glo. 2. 3. 4. 5. & 6.
Et an hodie bona in isto casu fisco applicẽtur stante auth. bona damnatorum, vide ibidem in glo. 7.
Accusatus de crimine si lite cõtestata decedat an & quando, & in quibus delictis instantia ad hæredes ipsius vel accusatoris transeat, & in quibus actionibus, & pro qua parte & qualiter, vide glo. 25. titul. 1. par. 7.
Et an hoc intelligatur in criminibus priuatis quando agitur ciuiliter ad vindictam, & pœna venit applicãda parti vel si de talibus criminibus agatur criminaliter ad pœnam applicandam fisco, vide glos. 1. dict. l. vigesima quinta.
Et quid si lis fuit cœpta per solam citationem vel si reus fuit cõtumax nõ habens causam non veniendi, vide glo. 1. dict. l. 25. tit. 1. par. 7.
Et quid si lite contestata pacto contrahentium fuit aliter recessum, an tunc actio pœnalis sit transitoria ad hæredes, vide dict. glo. 2. in fin.
Et quid si fideiussor decedat, an eius hæredes teneãtur, vide ibidem in gl. quarta.
Et qualiter & pro qua parte hæredes teneantur tunc, ibi glo. 7.
Accusatus si bonæ vitæ, & famæ sit per hoc inditia existentia contra eũ minuuntur. glo. 5. l. 26. ibi.
Accusatus de crimine, an si sit male famæ, an per hoc possit ad torturam poni, & quid si ad hoc alia inditia copulẽtur vide gl. 6. l. 26. tit. 1. par. 7.
Accusatus de crimine sine veris, & iustis probationibus á iudice puniri non debet, & quid si adsint indicia in dubitata, vide glo. 2. 3. & 4. dict. l. 26. titu. 1. par. 7.
Accusatus si postquam tortus fuit negauerit an probationes contra eum factæ elidantur. glo. 8. dict. l. 26.
Accusatus si tortus contra eum nihil probetur, an iudex debeat illum absoluere difinitiue vel rem indiscussam relinquere. gl. 9. dict. l. 26.
Accusatus de adulterio quales exceptiones ipse vel adultera proponere possint, & quando & qualiter, vide glo. l. 7. 8. 9. & 10. cum sequentibus ibi. ti. 17. par. 7.
Accusatus de crimine occulto à suo iudice, an & quando licite & sine peccato negare possit neq; fateri teneatur siue iuratus sit, siue non, & alia in hoc vide gl. 3. l. 4. tit. 2. par. 7.
Accusatus de crimine an statim q capitur iurare teneatur, vide gl. 3. dict. l. 4. in principio.
Accusatus antequam torqueatur quæ præcedere debeant, vide in verbo tortura, tortus torqueri.
ADAM plorauit cẽtũ annis pro Abel filio suo gl. 24. in proemio partitarum.
Adam antequam peccasset habebat scientiam quã angeli habent, & nũquã morerefesset q; semper iuuenis, vid. gl. 2. in proemio. titu. 9. par. 1.
Adam si hodie viueret non posset vxorem inuenire. vide. gl. 1. d. l. 2. titulo 6. par. 4.

Adam si non peccasset, In concepto libidinio non fuisset, vide glos. in d. l. 4. per text ibi. titu. 2. part. 4.
ADALIDIS qualiter creetur, & de eius potestate, vide glossas. l. 3. per text. ibi. tit. 22. part. 2.
Adalidis quis dicatur, & de eius officio, & per quem creetur, vide ibi, & in. l. 1. & 2. ibi. per illum textum.
ADHAERENTES alicuius qui dicantur, vide glos. 2. l. 82. ti. 18. partita. 3.
Adhærentes liti quid facere possint quando suspectii in ea adhærentur, vide glos. 3. l. 7. tit. 23. part. 3.
ADIECTVS quis sit, & an ei possit solui debitum, & quando debitor consequetur liberationem, & quid si pro securitate pignus recepit, vide glos. 4. l. 5. tit. 14. part. 5.
Et quid si seruus sit, & an possit nouare, vide dict. glos. 4. dict. l. 5.
Et an facultas soluendi adiecto tollatur per cõstitutum, & an hæres eius solutionem recipere possit, vide dict. glo. 4.
Et vbi solui debeat adiecto, & an ipse vnum pro alio à debitore recipere possit, vide ibidem.
Et an vltra litis contestationem requiratur prohibitio expressa ne soluatur adiecto, ibi glos. 6.
Et an solui possit adiecto seruo si postea tempore resolutionis iam sit factus liber, ibi glo. 8.
ADITIO hæreditatis sine possesione sufficit ad acquirendum ius patronatus, vide glos. 4. in fi. l. 8. tit. 15. part. 1.
Adire hæreditatem an teneatur institutus alterius contemplatione, si de restituendo non fuit grauatus neque rogatus, vide gloss. secundam. l. 13. tit. 31. part. 3.
Aditio hæreditatis ex quibus verbis vel factis colligatur & an ex signis vt ex consilio in animo retento, vide glo. 1. & 4. cum sequentibus. l. 11. tit. 6. part. 6.
Aditio hæreditatis solo animo consistens, an obliget hæredem in foro conscientiæ vltra vires hæreditarias, vide glo. 11. l. 11. tit. 6. part. 6.
Aditio hæreditatis ad hoc vt ex aliquibus factis non præsumatur, an requiratur quod hæres faciat protestationem in contrarium, ibi glo. 7.
Aditio hæreditatis an præsumatur in filio qui postquam se abstinuit ab hæreditate res hæreditarias emit, & quando ex quibus hoc perpendatur, & quæ necessaria sint ad hoc, vide gloss. 1. & 4. l. 12. tit. 6. part. 6. per illum textum.
An vero ad præsumendam aditionem sufficiat omnia bona patris emere, vel quod illud per interpositam personam, vide. d. glo. 4.
Aditio etiam si sit in voluntaria vel quæ à lege inducitur an possit per filium reuocari, vide glo. 6. dict. l. 12. tit. 6. part. 6.
Aditio hæreditatis an per seruum fieri possit sine domino, & quid si dominus illud postea ratum habuerit, vide glo. 4. l. 13. ibi.
Et quid si dominus & seruus concurrant in adeundo vel repudiãdo, vide ibi. in. d. glo. 4.
Et quid si filius contemplatione sui patris institutus sit hæres ab aliquo, an possit adire per se hæreditatem, & quit si sit furiosus vel absens, vide glo. 5. & 6. l. 13. ibi.
Et quid si hæreditas sit aduentitia, vel filio relicta ipsius filij cõtemplatione & non patris; vide. glo. 10. l. 13. tit. 6. part. 6.
Et quit si filius absens sit, vel in infantili ætate sit cõstitutus, vide ibidem in glo. 11.
Et an filius possit adire hæreditatem quam pater recusat, vt illũ à successione excludat quando pater in ea hæres institutus fuit, & quid in infante, pupillo, vel minore, vide glo. 12. cum alijs ibi. in. d. l. 13.
Et an iudicis authoritas suppleat defectum tutoris in adeunda hæreditate, vide glo. ibi. 22.
Et an filiusfamilias minor possit hæreditatem aduentitiam adire sine tutore, vt iudice quando eius pater illud facere non vult, ibi vide. dict. glos. 22. l. 13. tit. 6. part. 6.
Et quid si minor qui hæreditatem adiuit læsus sit, an sine eo quod ostendat in quo fuit læsus competat sibi restitutio in integrum. ibi glo. 24.
Aditio hæreditatis nulla est interim quod hæres non est certus de morte testatoris, & quando certus esse dicatur, glo. 1. l. 14. tit. 6. part. 6.
Aditio hæreditatis pure & non sub conditione fieri debet, & quid si quis in minori vel maiori parte quam sibi relictũ fuit, an & quãdo totum adiuisse credatur, vide glo. 2. 2. 3. 4. & 5. l. 15. per text. ibi. titulo. 6. part. 6.
Aditio iustè recusatur quando non est tutus accessus, vide glo. 7. l. 7. titu. 25. part. 4.
Aditio hæreditatis pure facta per procuratorem constitutum ad adeundum non valet si iussum sibi fuit, vt non adiret nisi sub conditione, vide glo. 4. l. 15. tit. 6. part. 6.
Aditio hæreditatis an fieri possit per procuratorem siue sit generalis siue specialis, & quando sic, vide glo. 6. & 8. d. l. 15.
Aditio hæreditatis peruenientis ab intestato locum non habet, quando testator decesit sine testamento relicto posthummo glo. 1. d. l. 16. ibi.
Et quid si posthumus sit cum alio hæres institutus an tunc cohæres adire possit & pro qua parte, vide gl. 1. l. 16. tit. 6. par. 6.
Et quid si testamentum fecit, illum tamen præterijt vel exhæredauit vel si sciebat vxorem prægnantem remanere, vide glo. 2. ibi.
Aditio cohæredis, an faciat illum obligatum ad adeundum partem sui cohæredis repudiantis.
Et quit si ipse cohæres, qui adiuit fuit à testatore substitutus illi cohæredi repudianti, vide gl. 8. 9. & 10. l. 18. per tex. ibi. titu. 6. par. 6.
Et quid si non essent creditores vel legatarij, à quibus cohæres vexari possit, vide ibidem in gl. 11.
Et quid si à cohærede factum sit inuentarium, an tunc liberetur si noluerit acceptare partem sui cohæredis. ibi. dict. glo. 11.
Et quid si nolit partem cohæredis sui acceptare, an suam renuntiare teneatur, ibi glo. 12.
Et an possit quis adire ex testamento, & repudiare tanquam cognatus vel econtra, vide glossas. l. 19. per text. ibi. titulo sexto. partita. 6. & glo. 1. l. 18. ibi.
Et an possit quis adire vel repudiare hæreditatem sibi adhuc non delatã glo. 4. l. 19. ibi.
Et intra quantum tempus filius adire possit hereditatem paternam, quã repudiauit si iam sibi pœnituerit, siue maior siue minor sit, vide glo. 1. 20. per tex. ibi. tit. 6. par. 6.
Et quid si talis filius habeat substitutum vel cohæredem vel aliquo modo res non sit integra, & quando hoc ita esse dicatur, vide glo. quintã. ibi.
Aditio hæreditatis an possit per hæredem fieri proposita accusatione cõtra occisores testatoris alio non spectato, gloss. 5. l. 13. titulo septimo. partita. 6.
Et an, & quando minor qui adiuit hæreditatem sibi damnosam restitui possit, vide glo. 1. l. 7. per tex. ibi. tit. 19. par. 6.
Et quid tunc citandi sint, & an sufficiat generalis proclama, & quid tunc iudex facere debet, vide glos. 2. & 3. l. 7 titu. 19. par. 7.
ADITVS ad fontem concessus an ibi veniat auctus aquæ, vide glo. 2. l. 6. titu. 31. par. 3.
ADIVDICATIO simpliciter facta per iudicem creditori alicuius rey, cuius emptor non inuenitur, an adiudicata videatur pro toto debito, vide gl. 5. l. 6. tit. 27. par. 3.
ADIVVARE qualiter, & quando famulus teneatur domino, & quãdo contra regem vel eius officiales, & quid si cognouerit ipsum in iniustè cum alio pugnare, vide gloss. 4. l. 5. titu. 21. & glo. 1. 3. l. 10. tit. 25. & gl. 3. & 4. l. 5. tit. 26. par. 4.
Et de pena famuli non ad iuuantis dominum, vide per glo. l. 16. titulo. 8. partita. 7.
ADIVNCTVS datus iudici suspecto an possit recusari, & quando glo. 9. l. 22. tit. 4. par. 3.
ADMINISTRATIO rerum acquisitarum durante matrimonio inter coniuges an pertineat ad maritum, vide glo. 5. l. 12. titulo. 23. partita. 1.
Administratio regni, an pertineat ad virum vel ad vxorem si talis vxor in regno successisset iure sanguinis, & ipsa illum accepit in virum, vide glo. 4. l. 9. titu. 1. par. 2.
Administratio rerum publicarum est penes Regem, vide gloss. 4. in medio. l. 26. titu. 31. par. 3.
Administratio si non interdicatur accusator an interim donationem facere possit, vide gloss. 2. & 7. l. 2. per text. ibi. titulo quarto. partita quinta.
Administratio bonorum vxoris vndecumq; proueniant pertinent ad maritum, & sunt ei communia, & ipsa sine marito aliquid de eis disponere non poterit, vide gloss. 4. cola. 5. ad medium. l. 6. titulo. 11. partita. 6.
Administratio an per patrem filio interdici possit si prodigus sit glo. 1. l. 3. tit. 16. par. 6.
Administratio rerum minoris, an tutori vel curatori danda sit, ante quã ipse faciat inuentarium, vide glo. 1. l. 15. tit. 16. par. 6.
ADMINISTRATOR pupilli quid in inuentario facto de rebus suis ponere debet, vide glo. 3. l. 99. tit. 18. par. 3.
Administratores rerum publicarum ante redditam rationem, nõ possũt ordinari vide glo. 2. l. 23. tit. 6. par. 1.
Administratores ciuitatum repræsentant maiorem partem ciuitatis, & omnia ab ipsis facta à maiori parte ciuitatis facta esse dicitur, vide gl. 4. l. 24. tit. 4. par. 3.
Administrator si sit pater bonorum aduentitiorum filij an administratio ei interdici possit propter eius dilapidationem, ita vt neque vsusfructus sibi reseruetur, vide glo. 14. l. 2. tit. 2. par. 3.
Administrator rerum minoris si ex pecunia minoris sui rem emat, an res sic empta sit minoris, vel ementis, vide gl. 3. & 4. l. 49. tit. 5. par 5.
Administrator minoris tenetur emere pro minore de pecunia ipsius minoris, vide dict. gloss. 4.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum

Vide in verbo TVTOR, & verbo CVRATOR.
Administrator ecclesiæ si cum ecclesiæ pecuniarem emat, an res sic empta sua sit vel ecclesiæ. vide glos. 6. dict. l. 4. 9.
Et quid si ipse emat per interpositam personam. ibi.
Administrator quando teneatur de dolo cõmisso quando à domino generale ei liberationem habuit. vide glos. 5. l. 30. tit. 1. par. 5.
Et qualiter frater qui bona fratris sui administrauit, rationem sibi reddere debeat finita administratione. vide glos. 3. l. 26. titu. 12. par. 5.
Administrator an tacite videatur sua bona obligare pro administratione,
Et quando. vid. gl. 4. l. 2. per tex. ibi titu. 13. par. 5.
Administrator reipublicæ habet beneficium restitutionis in integrum sicut minor. vid. glo. 2. ad fin. l. 2. tit. 19. par. 6.
Administrator Regis, si durante officio furtum faciat, vel quid simile qualiter puniatur. vid. gloss. 11. l. 18. & glosas. l. 14. per text. ibi. titulo. 14. partita. 7.
ADOPTIO est de iure ciuili, quæ impedit matrimonium contrahi ex approbatione tantum iuris canonici. vide gloss. secund ã. l. 7. tit. 7. partita. 4.
Adoptio facta forma non seruata an valeat, ita quod per eam cognatio legalis non contrahatur, & sic matrimonium non impediatur. vide ibi. glos. 6.
Adoptio si duret, an tunc filius illegitimus possit matrimonium contrahere cum filia adoptata. vid. gl. 8. l. 7. titu. 7. par. 4.
Et an idem sit in arrogatione. vid. ibi. glo. 5.
Adoptio an impediat & dirimat matrimonium inter filium adoptiuum & filiam naturalem adoptantis contractum, vide gloss. secunda. l. 8. ibi.
Adoptio, ad hoc vt valeat requiritur filij adoptati cõsensus, & an sufficiat ipsius taciturnitas. vid. glo. per tex. ibi. l. 1. tit. 16. par. 4.
Adoptio an teneat vbi adoptans matrimonium contrahere non potest. vid. gl. 2. l. 2. tit. 16. par. 4.
Adoptio an teneat inter tutorem vel curatorem, & suum minorem. vid. glo. 1. l. 6. ibi.
Adoptio quotuplex sit. vide gloss. septima. per text. ibi titu. septimo. par tita. 4.
Adoptio quibus modis fiat. vide glosas. l. 1. cum alijs ibi. titulo. 16. partita quarta.
ADOPTATVS non acquirit iure filij adoptiui, si in sua adoptione forma seruata non fuit. vid. gl. 6. l. 7. tit. 7. par. 4.
Adoptatus an possit matrimonium contrahere cum matre, vel auia adoptantis. vid. ibi. glo. 7.
Adoptatus durante adoptione an possit matrimonium contrahere cum filia naturali adoptantis, & an idem sit in arrogatione. vide glo. nonã. ibi.
Adoptati simul ab aliquo inter se bene cõtrahunt matrimonium. vide gl. 11. per tex. ibi. dict. l. 7. tit. 7. par. 4.
Adoptatus si matrimonium contrahat cum filia naturali adoptantis an tale matrimonium dissolui debeat, vel an valeat. vide glo. 2. l. 8. titul. 7. partita. 4.
Adoptatus tempore quo ab aliquo adoptatur debet consentire, sufficiet tamen si taceat. & quando tunc non. vid. glos. secunda. l. 1. titu. 16. par. 4. per text. ibi.
Adoptatus tantum succedit ab intestato. glo. 5. l. 8. ibi.
Adoptatus an succedat ab intestato stantibus filijs legitimis. vide dict. gl. 5. l. 8. tit. 16. par. 4.
Adoptatus non transit in adoptantis potestatem nisi alicui de ascendentibus detur in adoptionem vid. glos. tertia. l. 10. per text. ibi. titulo. 16. partita. 4.
Adoptatus debet ab adoptante alimentari, & quando. vid. glos. 2. l. 9. tit. 16. par. 4.
Adoptatus ne pos qualiter, & quando auo adoptanti succedere possit. vide glo. 1. l. 1. tit. 16. par. 4.
Et an possit venire contra testamentum patris sui adoptiui. vid. dict. glo. 3. dict. l. 10.
Adoptatus an inualidet donationem ab eius patre factam in defectum liberorum, si ille post donationem factam adoptetur glo. 7. l. 8. titu. 4. partiat. 5.
Adoptatus filius an propriè dicatur filius, & an veniat, & restitutionem hereditatis impediat, quando quis fuit grauatus restituere hereditatẽ si sine filijs decesserit, & quid in arrogatis vel espurijs. vid. gloss. 4. l. 10. tit. 4. par. 6. gl. 8. quæst. 3.
Adoptiui filij an ad solutionem gabelæ teneantur, stante statuto, quod filij ex paterna hereditate illam soluere non teneantur. gloss. 4. l. 10. tit. 4. par. 6.
Adoptatus quam partem in bonis sui arrogatoris habere possit. & an ipse possit ei pupillariter substituere. vid. gl. 2. l. 9. per text. ibi. titulo. 5. partita. 6.
ADOPTARE sub qua forma debeat quis alium, & an forma non seruata adoptio corruat, & an ex ea cognatio legalis oriatur, per quam matrimonium contrahi prohibeatur. vide glos. 5. l. 7. titul. 7. parti. 4. & gl. l. 92. per tex. ibi. tit. 18. par. 2.
Adoptare quæ personæ possint. vid. gl. 1. & 2. l. 2. ti. 16. par. 4.
Adoptare non potest sacerdos, neque cæteri, qui matrimonium contrahere non possunt. vid. ibidem.
Et an possint de rescripto Principis filium spurium arrogare. vide ibidem.
Adoptare an possit ille qui filios habet. vid. glos. tertia. l. 4. titulo. 16. partita. 4.
Adoptare an possit tutor minorem suum. vide glos. 1. per text. ibi. l. 6. tit. 16. par. 4.
ADOPTANS filium alterius nullam contrahit cognationem legalẽ cum patre vel matre adoptati, quia nullo iure cauetur glos. 7. l. 7. titul. 7. par. 4.
Adoptans filiam alterius quam ætatem habere debeat. vide glo. 1. l. 2. tit. 16. par. 4.
Adoptans si sit clericus an valeat adoptio, vel non. vide glo. 2. l. 2. titu. 16. parti. 4.
Adoptans licet filios habeat, nihilominus adoptio tenet. vide glos. 3. l. 4. tit. 16. par. 4.
ADOPTIVVS filius an in feudo succedat, & an veniat appellatione filiorum, & an statutum factum propter filios comprehendat filios adoptiuos, & an filius adoptiuus faciat deficere fideicõmissum relictũ in defectum filiorum. vid. glo. in proœmio. ti. 16. par. 4.
Adoptiuus filius ali debet ab adoptante, & quando vide glos. 2. l. 9. titu. 16. par. 4.
Adoptiuus filius, qui etiam erat nepos adoptantis an succedat simul cũ filijs legitimis adoptantis, & quid hodie. vide gl. tertia. l. 10. tit. 16. partita. 4.
Adoptiuus filius, an possit agere cõtra testamentum patris adoptiui quãdo ille erat ex ascendentibus. vid. ibidem.
Et quis in eius successione præferatur, an pater naturalis vel adoptiuus. vide. gl. 1. in fin. l. 10. tit. 16. par. 4.
Adoptiui, quos relinquit grauatos, non excludunt substitutum. vid. gl. 13. l. 10. tit. 4. par. 6.
Adoptiui non dicuntur proprie filij, sed quidquid habent, dicuntur habere ex mera liberalitate patris. vid. glos. 4. l. 10. tit. 4. par. 6.
Adoptiuus debet ali a patre adoptiuo ex quo ei succedit ab intestato. gl. 2. l. 9. tit. 16. par. 4.
Adoptiuus poterit contrahere cum matre, vel auia adoptantis. vid. gl. 7. l. 7. titu. 7. par. 4.
Adoptiuus an possit matrimonium contrahere cum filia patris adoptiui. vid. gl. 2. l. 8. tit. 7. par. 4.
ADORATIO hodie quare fiat versus orientem. vid. gl. 2. l. 14. titulo 10. par. 1.
ADVENA quibus statutis ligetur. vide. j. in verbo, FORENSIS.
Aduena si decedat vbi sepeliendus sit. vide glos. secundã. l. 7. per tex. ibi tit. 13. par. 1.
ADVENTITIA bona, vide in verbo, BONA.
ADVLATIO est triplex, & in qua ipsarum sit mortale peccatum. vide glo. 2. & 3. l. 13. tit. 9. par. 4.
ADVLATOR repellitur ab accusatione clericorum. vid. glos. 2. per tex. ibi. l. 4. titu. 4. par. 2.
Adulatores non dicuntur qui virtutes vere laudant, alij vero sic vid. dict. gloss. 2.
Adulator blãdus dicitur pesima vulpes. & plura cõtra adulatores. vid. p glo. 3. dict. l. 4. titulo quarto. partita secunda. & gloss. 3. l. 5. titulo. 13. partita. 2.
ADVLTER si instituat sibi heredem adulteram, vel illa illum, vtrum institutio valeat. vid. gl. 2. l. 19. tit. 2. par. 4.
Adulter si in mortem mariti fuit machinatus, an cũ adultera post mariti mortem contrahere possit. vid. gl. 3. dict. l. 19.
Et quid si viuente marito cum ea contraxit, neque fuit adulterium secutum, an possint post ipius mortem matrimonium contrahere. vid. ibidem glos. 4.
Et quãtum tempus detur ad accusandum adulterum vel adulteram. vid. glos. 9. l. 5. titulo. 17. partita septima. & glos. primã. l. 3. & 4. l. quartæ. ibi.
Adulter non dicitur, ille qui ignorans aliquam esse nuptã, cum ea dormiuit. vid. glo. 1. l. 5. titu. 17. par. 7. per illum. text.
Adulter dicitur tutor, qui matrimonium contraxit cum pupilla. vi. glo. 1. l. 6. ibi per illum text.
Adulter quales exceptiones opponere possit cõtra accusantem illum, & quãdo & qualiter, & de ipsarũ effectu. vid. glossas. l. 7. 8. & 10. cũ alijs ibi. titu. 17. par. 7.
Adulter inuentus cum vxore, an per maritum etiam vilem occidi possit, cuiuscunque conditionis sit vel qualitatis & quid in vasallo. vid. glos. 1. l. 3.

1. l. 13. per textum ibi. tit. 17. p. 7.
Et qualiter illos inuenire debet, vt occidere possit, & quid si illos turpiter inueniat extra domum suam, vide ibi. gloss. 2. & 3.
Adulter an à patre filiæ adulteræ occidi possit licite, vid. glo. 1. l. 14. per tex. ibi. tit. 17. p. 7.
Adulter probato adulterio debet mori, vid. glo. 1. l. 15. per tex. ibi. tit. 17. part. 7.
Adulter seruus, vel famulus qualiter puniatur, vid. glo. 6. 7. & 8. d. l. 15. per illum tex.
Adulter, & adultera debent poni in manibus viri, vide glossa. 8. dicta. l. decima quinta.
ADVLTERIVM computatur inter peccata media, & quando cansset irregularitem. gloss. 5. l. 32. tit. 5. p. 1.
Adulterium, an sit crimen ecclesiasticum. gloss. 5. l. 58. tit. 6. p. 1.
Adulterium clerici qualiter puniatur, vid. glo. fin. l. 42. tit. 6. p. 1.
Adulteram vxorem quis cognoscens carnaliter efficitur bigamus, siue scienter, siue ignoranter illud fecerit. gloss. 6. l. 35. tit. 5. p. 1.
Adulterium commissum cum Regina qualiter puniatur, & an sufficiat attentatus, vid. glo. 1. l. 1. tit. 14. p. 2.
Adulterium probatur per ista venerea, scilicet, per osculum & amplexum, vid. d. glo. 1. ad eius. fi.
Adulterii mulieri nuptæ est maior omnium oprobriorum, vid, glo. 4. l. 1. tit. 14. p. 2.
Adulterium matris maximum infert filijs præiudicium, vid. gloss. 5. l. 1. tit. 14. p. 2.
Et an exieo quod fuerit adultera aliqua generetur dubitatio, an sit filij sui viri vel amici, vid. ibidem.
Adulterium, & si vxor adultera fuerit reconciliata per virum, an possit postea maritum de adulterio accusare, vid. glo. 5. d. 28. tit. 11. p. 3.
Adulterium an probetur, eo ipso quòd post solennem mariti prohibitionem alicui factam, ne cum vxore iua loquatur, inueniat eum contra facientem, & ille sit casus specialis in isto tantum casu, vid. glo. 5. l. 12. tit. 14. p. 3.
Et quid si ille prohibitus sit nobilis an impugne occidi possit, vid. glo. 6, dict. l. 12.
Adulterium, & si maritus vxorem de adulterio accusauerit, an lite pendente debeat illi reddere debitum, vid. gloss. 2. per tex. ibi. in. l. 8. tit. 2. part. 4.
Adulterium vxoris punire potest iudex secularis, adulterium verò viri secus, quia coram iudice seculari illum accusari nõ potest, vi. ibi. gl. 4.
Adulterium ab vxore commissum, si postquam à marito fuit remissum ipse adulterauit, an ab vxore possit accusari, vid. glo. 5. d. l. 8.
Et si super adulterio lata sit sententia contra vxorem, an ipsa possit postea redintegrationem matrimonij petere, si probet virum suum fornicasse, & an iudicis officio, & an recuperet doctem quam propter adulterium amisit, vid. glo. 5. q. 3. d. l. 8.
Adulterium an sit necessarium quod concurrat cum maquinatione simul, vt adulteri contrahere matrimonium non possint, vid. glo. 5. l. 19. tit. 2. p. 4.
Et an etiam sit necessarium quod concurrat quando aliquis cum vxora viuente marito contraxit vt, scilicet, post mariti mortem non possint contrahere matrimonium, vid. ibi. gloss. 4.
Adulterium nullus alius accusare potest quam ipsi coniuges inter se, vid. gloss. 1. per tex. ibi. l. 2. tit. 9. p. 4.
Et an in tali adulterij accusatione debet seruari forma. l. libellorum. ff. de accusation. vid. ibi. glo. 3.
Adulterium vxoris maritus accusare debet, ne patronus turpitudinis esse videatur, alias peccabit mortaliter, vid. ibi. gloss. 5. & 7.
Adulterium an possit puniri per iudicem ecclesiasticum, quando debet pro eo imponi pœna criminalis secundum leges, vid. gloss. 10. l. 2. tit. 9. p. 4.
Adulterium dicitur sacrilegium, vid. d. glo. 10.
Adulterium viri ab vxore potest accusari, quo ad thori separationem tãtum, vid. ibi. gloss. 12.
Adulterium mariti, an compensetur cum adulterio vxoris, & quid de iure ciuili, & regio, vid. glo. 2. l. 6. tit. 9. p. 4.
Adulterium an obiici possit vxori si ad illud vi fuit compulsa, vel seducta, & de qua vi istud fit intelligendum, & quid si maritus illam præmonuit, vt afugeret ne vi hostium opprimeretur quæ illud facere noluit an tunc rea esse videatur, vid. glo. 1. l. 7. tit. 9. p. 4.
Et quid si vis non fuit præcisa sed conditionalis, vt fuit in Lucrecia, vi. d. gloss. 1. d. l. 7. tit. 9. p. 4.
Adulterium carnale vxoris vtrum compensari debeat cum adulterio spirituali mariti, vid. glo. 5. l. 8. tit. 9. p. 4.
Et quid si maritus ad idem fuerit reuersus, an sit locus compensationi, vi de ibidem. in glo. 6.
Adulterium si accusetur per maritum, an in sua accusatione debeat poni locus loci vbi fuit commissum, vid. glo. 2. l. 11. tit. 9. p. 4.
Adulterium si commiserit vxor tenetur restituere marito dotem, & donationem propter nuptias, vid. glo. 4. ibi. per illum tex.
Adulterium an possit maritus accusare per procuratorem, & quando, vide glo. 7. per illum tex.
Et si maritus accuset vxorem suam de adulterio, an ad talionis pœnam se subscribere debeat, & quid seruetur hodie de cõsuetudine, & an illa iusta sit. vid. glo. 2. & 3. l. 13. tit. 9. p. 4.
Adulterium ab vno ex coniugibus commissum propter quod fuit lata sententia diuortij, si ille qui non delinquit velit alteri reconciliari, an alter ad hoc debeat compelli, vid. glo. 3. l. 5. tit. 10. p. 4.
Et quid si ambo coniuges fornicauerunt, an matrimonium redintegretur, eo quod paria delicta, & c. vid. ibid.
Adulterium vxoris facit amittere dotem, & in viro facit etiam, vt amittat donationem propter nuptias, vide glo. 1. l. 23. titulo vndecimo. partita quarta.
Et quid si aliquis interrogetur si cognouit carnaliter Bertam vxorem Titij, si ipse respondat se cognouisse Bertam an ex hoc videatur fateri adulterium, vid. glo. 1. in fine. l. 26. tit. 11. p. 5.
Et an natus ex adulterio, vid. glo. 5. q. 1. & 2. l. 11. tit. 13. p. 6.
Et solus maritus poterit de adulterio vxorem accusare, vid. glo. 7. col. 2. q. 2. l. 1. tit. 9. p. 7.
Adulterium est graue crimen, & ex eo ferè omnia crimina proficiscuntur, vid. glo. in proœmio. tit. 17. p. 7.
Et super crimine adulterij transigi non potest, vid. ibidem.
Adulterium committitur etiam cum sponsa de futuro, & quid si matrimonium consistere non potuerat. vid. glo. 2. l. 1. ibi.
Et an sponsus stantibus sponsalibus possit sponsam iure mariti accusare, vide ibidem.
Adulterium mariti criminaliter per vxorem accusari non potest, & qualiter sic, vid. glo. 5. l. 1. tit. 17. p. 7. per tex. ibi.
Adulterium vxoris solus maritus accusare potest hodie, vid. glo. 3. l. 2. titul. 17. part. 7.
Et quid si adulterium sit cum incestu mixtum, an tunc quilibet admittatur, vid. d. glo. 3. ibi.
Et an iudex inquirendo, vel volens prouinciam malis hominibus purgare admittatur, & possit tales adulteras castigare, vel expellere saltim quando sunt publicæ, vid. d. glo. 3. d. l. 2. tit. 17. p. 7.
Et intra quantum tempus maritus vxorem de adulterio accusare possit, vid. d. glo. 3. in fin.
Adulterium vxoris intra quantum tempus per maritum accusari possit etiam inter eos soluto matrimonio, & in quantum tempus adulteriũ probare teneatur, & an si non probetur excusetur, vid. glo. 1. 2. & 4. l. 3. & glo. l. 4. tit. 17. par. 7. per tex. ibi.
Et an vidua de adulterio accusari possit post mariti mortem ab hæredibus suis, vid. glo. 8. d. l. 3.
Et qualiter quinquennium, vel aliud tempus curat in hac accusatione adulterij, vid. ibidem. in glo. 9. & in. d. glo. 1. l. 4. ibi.
Et an si maritus adulterium non probet, postquam vxorem accusauit, teneatur, vel excusetur à præsumpta calumnia, vid. ibi. glo. 11.
Adulterium non commisit ille qui cum nupta dormiuit, si iuste ignorauit illam esse nuptam, vid. glo. 1. tit. 17. p. 7.
Adulterium committit tutor contrahendo matrimonium cum eius pupilla, vid. glo. 1. l. 6. per tex. ibi. tit. 17. p. 7.
Et quando mulier accusatur de adulterio quas exceptiones ipsa, vel adulter proponere possit, & quando, & qualiter, & de effectu, vid. glo. l. 7. per tex. ibi. & glossas aliarum. d. ibidem. tit. 17. p. 7.
Et an vxor per maritum accusata de adulterio possit se defendendo contra maritum opponere, quòd & ipse est etiam adulter, & qualiter alio modo objicere possit contra ipsum, vid. glo. 2. l. 6. tit. 9. p. 4. & glo. 1. l. 9. & glossas. l. 7. tit. 17. p. 7.
Adulterium cum Regina fieri consulens proditor est, & debet mori, vide glo. 1. l. 1. tit. 14. p. 2.
Adulterium attentatum cum Regina, an sit crimen læsæ majestatis, vide. d. glo. 1. d. l. 1.
Adulterium per quos testes probari possit, & an per seruos & qualiter isti examinari debent & torqueri. vid. glo. 1. l. 10. per tex. ibi. tit. 17. p. 7.
Adulterium committens cum aliqua, an post mortẽ suæ vxoris cum ea matrimonium contrahere possit, vid. glo. l. 29. per tex. ibi. tit. 2. p. 4.
Et an seruí qui contra matrimonium testificant, debeant prius manumitti, & cujus sumptibus debeant à dominis emi, & an durante accusatione à dominis gratis manumitti possint vel non, vid. glo. l. 10. per tex. ibi. tit. 17. p. 7.
Adulterium an probetur ex eo quod maritus vidit aliquem alloquentẽ cum eius vxore, si antea illud sibi prohibuerat, vid. glo. 1. & 2. l. 12. per tex. ibi. tit. 17. p. 7.
Et an maritus possit occidere quemcunque inuentum turpiter cum vxore sua, siue nobilis, siue ignobilis sit, & quid in vassallo, & quid in marito vili. glo. 1. l. 13. per tex. ibi. tit. 17. p. 7.

Et qualiter illos inuenire debeat, vt licite occidere possit, & quid si illos turpiter inueniat extra domum suam, vid.ibi.glo.2.&3.
Adulterium quomodo probetur, & an probetur ex eo quod quis tenet vxorem alicuius sub specie famulæ inuito marito, vide.d.glo.3.
Et an pater licite filiam adulteram, & adulterum turpiter iacentes occidere possit, vid.glo.1.l.14.per tex.ibi.tit.17.p.7.
Adulterium, si probetur, qualiter aduliter, & adultera puniri debeant, vide glo.3.4.5.&.6.l.15.per tex.ibi.tit.17.p.7.
Et probato per maritum vxoris adulterio lucratur ipse dotem, & quando, vid.d.glo.3.cum alijs.ibi.d.l.15.
Adulterium si committatur per dominam eum proprio eius seruo, vel alio famulo, qualiter ambo puniantur, vid.gloss.6.7.&.8.dict.l.15.per text.ibi.
Et quando adulter, & adultera conuincuntur de adulterio, debent poni in manibus viri.d.glo.8.
ADVLTERA mulier quo iure possit à viro occidi, & qualiter, vide glo.5.col.1.in fine.l.11.tit.13.p.6.
Et an ille qui aliquam vocauit adulteram, si verum dixit, teneatur actione iniuriarum etiam si velit probare verum dixisse, & an tunc teneatur se dedicere.glo.7.col.2.q.1.2.&.3.l.1.per tex.ibi.tit.9.p.7.
Adultera mulier, per solum maritum accusari potest, non per extraneũ, vid.glo.7.col.2.q.2.l.1.tit.9.p.7.& glo.3.l.2.tit.17.p.7.
Et intra quantum tempus, vid.d.glo.3.
Adultera post mariti mortem, de adulterio accusari non potest per hæredes mariti, vid.glo.8.l.3.tit.17.p.7.
Adultera, si per maritum accusetur, quo tempore exceptionem lenocinij contra illum opponere possit, & debeat.glo.4.l.7.tit.17.p.7.
Adultera quas defensiones opponere possit coram se quando de adulterio accusatur, & quando, & qualiter, vid.glo.l.7.8.&.9.&.10.cum alijs ibi.tit.17.p.7.
Adultera filia an per patrem occidi possit, si turpiter illam cum alio inuenerit, vid.glo.1.l.14.per tex.ibi.tit.17.p.7.
Et quid in domina quæ cum proprio seruo vel famulo adulterium commisit qualiter puniatur, & quid si non sit coniugata, vid.glo. 6.&.7.& 8.l.15.per tex.ibi.tit.17.p.7.
Adultera, & adulter debent in manibus viri poni, per.ll.huius Regni, vide glo.8.d.l.15.tit.17.p.7.
ADVLTVS, si baptizetur est in eum necessaria cordis contritio. gloss.2.l.15.tit.4.p.1.
Adulti si baptizentur requiritur in eis fides, & antea debent in fide instrui ꝯ limitatur vno modo.glo.1.l.6.titu.4.p.1.
Adultus etiam ante.17.annos, an possit nouum opus nuntiare, & quid si curatorem habeat, vid.glo.5.l.3.tit.32.p.3.
Adultus, an possit vassallos suos à fidelitate sibi debita liberare, vid.glo. 7.l.1.tit.22.p.4.
Adultus quis dicatur, & an obligetur ex contractu, si curatorem non habeat, vid.glo.5.l.4.per tex.ibi.tit.11.p.5.
Adultus, an possit procuratorem ponere ad ea in quibus ipse obligari possit, vid.d.glo.5.
Adultus non habens curatorem, an possit hæreditatem adire, siue repudiare, & an possit testare curatore contradicente, vid.d.glo.5.
Et an si habeat curatorem supra.d.facere possit, vid.ibid.
Adultus an possit deferre iuramentum sine curatore, vid.d.glo.5.in fin.
Adultus cui à iudice est interdictum ne contrahat, an si contrahat cum iuramento contractus teneat, vid.glo.7.l.5.tit.11.p.5.
Adultus habens curatorem, similis est pupillo, & an possit petere quod per alium emptum fuit ex pecunia sua, vel an in bonis emptis habeat tacitam hypothecam, vid.glo.2.l.30.tit.13.p.5.
Adultus an possit cedere bonis, vid.glo.1.l.1.tit.15.p.5.
Adultus an possit petere tempus ad deliberandum, vtrum hæreditatem adeat vel non, & quid si curatorem habet, vid.glo.8.l.1.tit.6.p.6.
Adultus, si curatorem non petat, an & quando per iudicem sibi dari possit, vid.glo.7.l.12.tit.16.p.6.
Adultus, an possit se restitui contra suam confessionem in iudicio factã, & quando, vid.glo.l.4.per tex.illum.tit.19.p.6.
Et quid in atrocioribus delictis, vid.glo.1.d.l.4.ibidem ad finem.
Adultus an admittatur ad accusandum aliquem saltim cum authoritate curatoris, & quando.vid.glo.4.l.2.tit.1.p.7.
ADVERSARIVS, si aduersario suo impedierit quominus intra tempus non compareat datur ei restitutio, vide gloss.2.l.12.tit.23.p.3.
Aduersario minoris, an ei prosit restitutio per minorem petita, & ei concessa, vid.glo.4.l.2.tit.25.p.3.
Et quid si minor noluerit vti beneficio restitutionis, an ex eo tunc aduersarius iuuetur, vid.ibidem.glo.5.
ADVOCATVS in causa criminali, si inde mors sequatur est irregularis.glo.1.l.17.tit.6.p.1.
Aduocatus, an teneatur gratis pupillum, seu viduam, vel aliam miserabilem personam patrociuari, vid.glo.7.l.16.tit.9.p.2.
Aduocati tormentis non sunt subiacendi, & de quibus hoc intelligatur, & de alijs ipsorum priuilegijs, vid.per gloss.8.l.3.tit.10.p.2.
Aduocati quid considerare debeant, antequam libellum in iudicio proponant.vid.glo.2.in prœmio.tit.2.p.3.
Aduocatis semper non est credendum, neque ex hoc quod credidit aduocatis excusabitur à condemnatione expensarum, vid.ibidem.
Et aduocati sunt partiales, vide ibidem.
Aduocati, an illud ꝯ ex salarijs recipiunt dicatur pecunia quasi castrensis, vid.glo.4.l.2.tit.2.p.3.
Aduocati sunt infames, nisi pro Rege, vid.glo.5.l.5.tit.5.p.3.
Aduocati laudes, & de eorum officio, & vestibus, & quæ eis possint obijci, & qualiter se habere debeant cum clientulis, & aduocatis alterius partis, & cum iudice, & de eorum cautelis, vide remissine per gloss.1.in prœmio.tit.6.p.3.
Aduocati hodie potiùs ad subuersionem veritatis quam ad lucidationẽ iustitiæ sunt, & aliqua contra eos, vid.gloss.2.in.d.prœmio.
Aduocatus non compellitur consulere iudici in eadem causa, in qua est aduocatus, vid.ibid.glo.3.
Aduocatus quis dicatur, vi.1.glo.1.l.1.tit.6.p.3.
Aduocus non dicitur, qui priuatim iudicem alloquitur, vide glo.3.d.l.1.
Aduocatus, an esse potsit aliquis, si non sit iurisperitus, vide glossa.1. l.2.ibi.
Aduocatus, quam ætatẽ habere debeat, & quid si causa perdatur, eo quod sit iuuenis quis tenearur, vid.glo.2.d.l.2.
Aduocatus iuueni, si sui culpa causa perdatur, an ipse vel qui ipsum elegit teneatur, vid.glo.2.l.2.tit.6.p.3.
Aduocatus nouellus est confusor litium, aliquando tamen est melior eo ꝯ habet.ll.magis in promptu, vide ibidem.
Aduocati antiqui licet minoris scientiæ vtiliores sunt propter practicã, vid.d.glo.2.in fin.
Aduocatus esse non potest prodigus, & an monachus, si monasterium sit pauper, vid.glo.5.&.6.d.l.2.
Aduocati qualiter facere debeat cùm coram iudice adsunt, & an sedere debeant, vid.glo.1.l.7.tit.6.p.3.
Aduocati debent audiri à iudicibus, vid.ibi.glo.2.
Aduocatus prohibitus coram iudice aduocare, coram successore, vel allo prohibitus non videbitur.glo.11.l.7.
Aduocati, si aliquid parte præsente dicant eis nocere, & prodesse poterunt.glo.1.l.8.tit.6.p.3.
Aduocati, si errauerint allegando contra suam partem, & velit errorem reuocare intra triduum, an sit necesse errorem probare de iure, vi.glo. 4.l.8.ibi.
Aduocatus non tenetur aduersario ostendere iura quæ pro ipso faciant. glo.2.l.9.tit.6.p.3.
Aduocatus sine malitia fauens parti contrariæ, in quid condemnari debeat.d.glo.1.d.l.9.
Aduocatus reuellans secreta causæ, committit crimen falsi, vid.gl.4.d.l. 9.tit.6.p.3.
Et isto casu, si sententia lata sit reuocari debet, & causa debet initiari de principio, vid.ibidem.glo.6.
Aduocatus cui pars secreta causæ nuntiauit pro alia parte non patrocinatur, si labori eius pars satisfecerit.glo.2.l.10.ibidem.
Et an pro alia parte aduocare possit si pars qui sibi secreta nudauit illum nolit recipere in aduocatum, vide ibidem.
Et quid si aduersarius meliores assumpserit aduocatos, quid tunc sit faciendum, vid.ibid.glo.3.
Aduocatus, & tutor simul esse potest, sed an talis tutor habeat salarium sicut aduocatus habere debuerat, vid.glo.5.d.l.10.
Aduocatus nõ potest esse iudex qui scienter fecit iniustitiam, vel omisit facere iustitiam.glo.1.l.11.tit.6.p.3.
Aduocatus licet iuret non aduocare poterit pro pupillis, & alijs personis coniunctis sine metu periurij aduocare.glo.3.l.11.tit.6.p.3.
Aduocatus debet esse sapiens in iure, & in consuetudinibus fori, vide glo.2.l.12.tit.6.p.3.
Aduocatus, an teneatur gratis aduocare pro paupere, vid.glo.3.l.14.tit. 6.part.3.
Aduocati quem salarium habere debeant, & quid hodie iure regni, & an iudices debeant salaria istorum taxare, vid.glo.5.d.l.14.
Et an ista iudicis taxatio debeat fieri parte non petente, an verò hoc requiratur, vid.d.glo.5.
Aduocatus pendente lite nullum contractum cum parte facere potest, & quare, vid.glo.7.l.14.tit.6.p.3.
Aduocatus non paciscitur cum parte de quota litis sibi danda, vel similiter si in iudicium sit deductum, vid.glo.8.ibi.
Et idem est in procuratore, & id quod est contra bonos mores ideo non firmatur iuramento, vid.d.glo.8.d.l.14.
Aduocatus præuaricator in propriè dicitur aduocatus.gloss.1.l.15.tit. 6. partita.3.

Et de

Et de eius pœna, vid.ibi.glo.3.
Et an alius quam ille cuius interest eũ accusare possit, vid.gl.3.d.l.15. tit. 6.par.3.
Aduocatus consulens parti, quod instrumenta falsa producat qua pœna puniatur, vid.glo.4.l.15.tit.6.p.3.
Et quid si talis fallitas parti aduersæ non fuit nociua, vid.d.glo.4.ibi.
Aduocatus non debet promittere parti quòd causam vincet, vid. glo. 6. l.15.tit.6.p.3.
Aduocatus, intra quantum tempus debeat errorem suum corrigere, vide glo.2.d.1.tit.13.p.3.
Aduocatus qui suadet clientulo, vt falsum respondeat tenetur parti læsæ damnum resarcire.gloss.5.l.3.tit.13.p.3.
Aduocatus non debet interesse in examinatione testium, vid.glo.2.l.26. tit.16.p.3.
Aduocatus si sit corruptus pecunia, an eius sententia valeat, vid, glo. 6.l. 3.tit.22.p.3.
Et an datum aduocato pro libris emendis sit peculium castrense, vel qua si, vid.glo.7.l.7.tit.17.p.4.
Aduocatus, si fuerit vassallus contra dominum, an propter hoc feudo priuari possit, vid.glo.4.l.8.tit.26.p.4.
Aduocatus salariatus, si decedat ante finitam causam, an eius hæredes possint integrum salarium petere, & quando, & qualiter hoc procedat, vid.glo.7.&.8.l.9.tit.8.p.5.
Aduocatus gaudit priuilegio militum, vide glossa.1.l. 4. titulo quinto. part.6.
Aduocatus, an excusetur si patrocinium dare compellatur, vt per hoc in nullam pœnam incidat, vid.glo.18.l.13.tit.7.p.6.
Aduocatus an dando consilium, videtur ibidem authoritatem suam interponere, vid.gloss.7.l.17.tit.16.p.6.
Aduocatus reuellans parti aduersæ instrumenta, vel secreta suæ partis qualiter puniatur, vid.glo.6.l. 1. per illum tex.tit.1.p.7.
Aduocatus, si foueat iuxta causam, iuste potest decipere aduersariũ suũ, vid.glo.3.l.2.tit.16.p.7.
Aduocatus an torqueri possit, vel non, vid.gloss.4. in fin, l. 2. titulo. 30. partita.7.
Et quid si iam deposuit aduocationis officium, vid.glo.10.dict.l.2.tit. 30. partita.7.
Aduocatus, an debeat esse præsens, quando reus torquetur, vid.glo. 6.l. 3.tit.30.p.7.
Aduocatus quo ordine debeat proponere merita causæ, vid.glo.l.10. tit. 6.par.3.
Aduocatus nouus secundum Angelum est confusor litium, & medicus nouus occisor parentum, vid.glo.2.l.2.tit.6.p.3.
Aduocatus nouus potiùs debet sumere partes rei quam actoris, vid.dict. gloss.2.
Aduocatus, an possit esse monachus stante paupertate sui monasterij, vid.glo.6.ibi.
Aduocati vociferantes, & boatu triumphali loquentes qualiter reprehẽdantur, vid.glo.7.l.ibi.
Aduocatus, qui non reperitur in matricula censetur esse priuatus, vide glo.6.l.13.tit.6.p.3.
Aduocatus qui sumit causas iniustas, qualiter in conscientia teneatur, vid.ibi.glo.4.
Aduocatus qui scit secreta causæ, nolens pro moderato salario postulare, compellitur per iudicem, neque potest aduocare pro aduersa parte postquam scit secreta litis, vide gloss.2.cum alijs ibi.l.10.titulo sexto. partita.3.
ADVOCARE, quæ personæ possint pro se, & parentibus nõ pro alijs, vid.glo.1.l.5.tit.6.p.6.
Aduocare qui sint prohibiti si forte iudice ignorante postulent, & an teneat processus, vid.glo.4.l.5.ibi.
Aduocationis officium hodie plus ad subuersionem veritatis, quam ad dilucidationem iustitiæ exercetur, vid.gl.2.in prœmio.tit.6.p.3.
AER temperus, & de eius vtilitatibus, vid.per glo.1.l.2.tit.31.p.2.
Aera quid significet, vid.glo.27.in prœmio partit.
AESTIMATIO, & ad æstimationem faciendam, siue in iuramento affectionis, siue veritatis quantum tempus inspiciatur, vid.glo.8.l. 11.tit.11.p.3.
Aestimatio rei commodatæ an faciat, vt periculum rei commodatæ trãseat in commodatarium, vid.glo.2.l.71.tit.18.p.3.
Aestimatio rerum minoris, an fiet antequam à tutore ponantur in inuentario, & qualiter describi debeant, vid.glo.3.l.99.tit.18.p.3.
Aestimatio locum habet, vbi res petita non potest restitui, vid.glo.1.l.16. tit.22.p.3.
Aestimatio soluta eo quod quis rem amisit, si postea res ad dominum reuertatur, an æstimationem vel rẽ petere possit, vid.gl.4.l.19.tit.22.p.3.
Et quid si adhuc æstimationem non soluit, & res compareat, an ad solutionem ipsius teneatur, vid.glo.5.d.l.19.
Aestimatio facit, vt maritus possit dotem æstimatam vendere cui voluerit, & tunc quando illud facere possit, vid.glo.4.l.7.tit.11.p.4.
Et talis æstimatio faciet emptionem, quando à principio fuit dos æstimata cum data fuit secus si postea, vid.ibidem.
Aestimatio doris quando facta dicetur, ita scilicet, quod faciat emptionem, & an ambo debeant consentire, vid.glo.1.l.16.tit.11.p.4.
Et quid si in plus quàm valet æstimetur res, vid.ibi.glo.2.
Aestimatio in dubio, semper facit emptionem, vide gloss.2.l.18.titulo.11. part.4.
Et quid, si data re æstimata maritus promisit dotem reddere, an tũc præcisse teneatur ad æstimationem, vid.ibidem.
Et quid si maritus velit rem æstimatam reddere in eadem bonitate, & nõ æstimationem an sit audiendus, vid.ibid.
Et quid si res æstimetur constante matrimonio, vid.ibid.
Et an valeat pactum, vt re data in dotem æstimata periculum sit mariti, vid.d.glo.3.l.18.tit.11.p.4.
Aestimatio rei dotalis facta tantum, vt cognoscatur rei datæ diminutio, vel augmentum obliget maritum, vel ad damna teneatur, vid.glo.2.l. 19.ibi.
Et quid si vir de voluntate vxoris, vendat fundum in maiori pretio quã fuit æstimatum, vid.ibid.
Aestimatio an faciat emptionẽ, quando illæ res quæ æstimantur dantur tunc sit conuentum, ꝯ eadem res res reddatur habita ratione augmenti, vel diminutionis, vid.ibi.
Et quid si expresse vt dictum est istud non dicatur, an intelligitur, vt res reddatur habita ratione augmenti, vel diminutionis, vid.ibid.
Et quid si res non deterioraretur in sua substantia, sed in pretio, vel è contra, & de qua deterioratione istud debeat intelligi, vid.ibi.glo.3.
Aestimatio rei dotalis si fiat ante nuptias, & nuptijs adhuc non secutis pereat res, cuius periculo pereat, vid.glo.4.l.22.tit.11.p.4.
Aestimatio mutui, an fiat secundum tempus in quo durabit caristia, an vero secundum communem æstimationem, vid.glo.2.l.8.tit.1.par.5.
Et an fiet secundum valorem rerum illius loci quo datum fuit, an verò secundum valorem loci in quo postea petitur, vid.ibi.glo.3.
Aestimatio an crescat à tempore moræ vsque ad sententiam, & an post, vid.d.glo.3.d.l.8.tit.1.p.5.
Aestimatio an crescat, ex eo ꝯ quis fuit extra iudicium interpellatus, si postea non soluerit, vid.glo.4.ibidem.
Aestimatio si sit soluta à commodatario domino rei sibi commodatæ quæ res amissa fuit, si postea illa appareat qualis actio sibi detur, vide glo.1.l.8.tit.2.p.5.
Aestimatio an debeatur, quando heres non potest emere rem alienam alicui per testatorem legatam, & quid de iure canonico, vid.gloss.3.l. 10.tit.5.p.6.
Aestimatio an debeatur, quando legatur aliqua res maioriæ, & quando, vide gloss.3.supra dictam columna.2.& gloss.1.colum.3. quæst.19.tit. 26.part.4.
Aestimatio an debeatur, quando res dotalis legatur, siue ab extraneo, siue per maritum, vid.d.glo.3.col.3.q.7.d.l.12.
Aestimatio an debeatur, quando à testatore legata fuit res quæ legari nõ poterat, vide glossa.5.l.13.titulo.9.partita.6.& ibi glo.8.&.12.
Aestimatio an debeatur forensis, quando sibi fuit relictum legatum, quod ipse capere non poterat, vid.d.glo.10.d.l. 3.
Et si mulier res æstimatas in dotem marito dedit, si illæ postea à marito siue legentur, an ipsa res illas, & earum æstimationem habere debeat, vid.glo.3.q.2.l.16.tit.6.p.6.
Et an, & quando possessor hæreditatis à quo euincitur teneatur ad æstimationem fructuum ipsius hæreditatis, quando fructus restituere non potest, vid.glo.2.cum alijs ibi.l.4.tit.14.p.6.per tex.ibi.
Aestimatio damni dati per aliquem qualiter fieri debeat, & quibus perpensis, vid.glo.18.per tex.ibi.tit.15.p.7.
Et an cum iuramento actoris, & iudicis taxatione, vid.ibid.in glo. 4.per illum tex.
Et in æstimatione damni non singulare pretium sed commune est attendendum, vid.d.glo.4.ad fi.
Aestimatio damni dati per gregem alicuius in agro alieno qualiter fiat, & qualiter æstimabitur damnum datum in frumento quando adhuc erat in herba, vid.glo.1.cum sequentibus.l.24.per illum tex.titulo.15. partita.7.
Et quando damnum si æstimatum, ad dominum, vel ad eius pastorem pertineat, vid.ibid.in glo.2.per illum tex.
Et quid in pastoribus clericorum, vel quando pastor detinere nõ potuit, vid.d.glo.2.
Et quid si dominus velit animalia dare pro noxa, & quando ad hoc teneatur, vel ad emendam damni, vide glo.3.&.4.dict.l.24.per tex.ibi.
AFFECTVS sui an, & quando sit puniti illis licet effectus non sequatur, vid.glo.4.5.6.7.8.&.9.l.2.per tex.ibi.tit.31.p.7.
AFFINIS an in iudicio admittatur contra affinẽ, vi.gl.1.l.4.tit.2.p.3.

Et an

Universidad de Deusto Biblioteca

Et an defendatur affinem sine mandato,vid.glo.4.l.10.tit.5.p.3.
Affinis an posit accusari de iniuria affinis,vid.gloss.5.l.5.titulo.6.partita quarta.
Affines ascendentes,& descentes in perpetuum contrahere non possunt vid.glo.7.d.l.5.tit.6.p.4.
Affinis an agere posit pro iniuria illata affini,& qualiter,vid.gloss.1.l.2.tit.11.p.7.
AFFINITAS,vt causetur qualis copula requiratur,vid.glo.5.l.4.titulo.2.p.4.
Affinitas contrahitur ex coitu fornicario,vid.gloss.4.l.3.per tex.ibi.titu.2.p.4.
Affinitas,& de eius diffinitione,tam secundum ius ciuile,quam canonicũ,& an cõtrahatur secundũ.l.si nuptiæ legitimæ non contrahantur,vid.glo.1.l.5.tit.6.p.4.
Affinitas quare sic dicatur,& an concessa ratione affinitatis durent matrimonio soluto,vid.ibidem.
Affinitas nulla est inter virum,& vxorem,& quare,vid.glo.2.d.l.5.titu.6.par.4.
Affinitas non causatur,nisi semen viri intret claustra pudoris,& qualiter fiat hæc probatio,vid.ibi.in glo.4.
Affinitas contracta inter ascendentes,& descendentes impedit perpetuo,vt contrahere non possint,vid.ibi.glo.7.
Affinitas an probetur per testes de auditu,vide gloss.2.l.20.titulo nono.partita.4.
Affinitatis tres sunt gradus ascendentes,descendentes,& collaterales.gl.1.per text.ibi.l.2.tit.13.p.6.
AFFIRMATIO an colligatur,si aliquis moueat caput versus pectus vid.glo.4.l.2.tit.11.p.5.
AFLECTARE nauem quis posit,& ista aflectatione,vid.gloss.per tex.ibi.l.77.tit.18.p.5.
Aflectamentum,seu naulum quid sit,vide gloss.1.1.&.2.titulo octauo.partita.5.
AGAMENON dicitur populorum pastor vocatus fuit ab Homero.glo.11.l.2.tit.10.p.1.
AGENS agenti incumbit onus probandi,& sic dicenti substitutioni pupillari locum fore,vid.glo.2.l.1.tit.14.p.3.
Agens ad damnum,vel iniuriam sibi illatam quid in libello debeat exprimere,vid.glo.per tex.ibi.in.l.11.tit.2.p.3.
Agenti recuperandi obstat notorius defectus proprietatis,vid.gloss.1.l.18.tit.10.p.7.
Agere in quibus casibus quis inuitus compellatur,vid.gloss.1.l.46.titul.2.par.3.
Agere inuitus compellitur infamans.gloss.2.l.46.titulo secundo.partita tertia.
Sed coram quo iudice,an disfamati,vel infamantis,vid.ibi.glo.2.
AGER est terra,sine edificio ad seminandum,vid.glo.3.per tex.ibi.l.8.tit.33.p.7.
Ager venditus,& in venditione dictum quod habebat.10.iugeras,cum non haberet nisi.6.quid tunc fieri debet,vide gloss.3.l.56.titulo.8.partita.5.
Ager venditus cum suis accessibus quid importent ista verba,vid.glo.4.l.56.tit.18.p.5.
Ager si occupatus sit à flumine per.10.annos,inter præsentes,& viginti inter absentes,an postea priori domino restituatur,vid.gloss.1.l.2.titu.28.p.3.
Ager si sit sterilis,& desertus,an posit aliquis illum intrare propria authoritate,& illum laborare,vid.gloss.1.l.49.titulo vigesimo octauo.partita.3.
Ager cum metitur per mensorem ad hoc deputatum,an pars debet esse præsens,vid.glo.1.l.8.tit.7.part.7.
Et an seminato,& secato frumento,an adhuc qui seminauit aliquod ius habeat in agro restili ad grana,vel ad aliud.gloss.1.l.10.titulo.15.partita septima.
Ager quod dicatur,& quando,vid.glo.3.l.8.per text.ibi.titulo.33.partita septima.
AGGRESSOR itinerum propria vice,an debeat capitaliter puniri si non occidit,vel occidere curauerit.gl.2.d.l.4.tit.16.p.2.
Aggressori an debeat attribui tota culpa in rixa,& sic quod ignoscatur prouocato,vid.glo.1.in proœmio.tit.2.p.3.
Aggressores itinerum qui dicantur,& de eorum pœna,vid.glo.5.col.2.&.3.l.18.tit.14.p.7.
AGRICOLAE qui dicantur,vid.glossas.l.4.per text.ibi.titulo.20.partita.2.
AGNATVS,quando,& qualiter agnato succedat ab intestato,vid.glo.5.l.6.per tex.ibi.tit.13.p.6.
AGNATI,an debeat citari in filij naturales legitimatione,vid.glo.9.ad fi.l.4.tit.15.p.4.
Agnati vocati ad successionem feudi antiqui an eis obstet præscriptio longissima contra vassallum vendentem feudum,si cui illa non nocet domino feudi directo,vide glo.3.col.1.quæstione.2.l.10.titulo.26.partita.4.
Agnati qui in feudo antiquo succedere sperant,an prægrauentur in aliquo ex eo quod possessor feudi inuestituram intra annum,& diẽ non petierit,vid.glo.5.l.10.tit.26.p.4.
AGNITIO debiti,an inducatur ex coacta voluntate debitoris,vi.gl.4.l.29.tit.29.p.3.
Agnitio nihil operatur præscriptione completa,vid.glo.4.d.l.29.
AGNVS lactatus debet decimari antea vero non,vid.glo.1.l.10.titu.20.part.1.
ALAPA quare detur confirmationis tempore,vid.glo.4.l.11.titul.4.partita.1.
Alapa dicitur atrocissima iniuria,vide gloss.4.l.20.titulo nono.partita septima.
ALEATOR dicitur ille qui lusum aleæ apud se consueuit exercere causa sui emolumenti,sicut in cauponibus,vid.gl.1.l.6.tit.14.p.7.
Aleator adeo est odiosus iuri,vt neque iniurum neque legis aquiliæ agere posit si ludi occasione damnum sibi euenerit,vid.gloss.2.dicta.l.6.cum alijs ibi.
Aleatores clerici,siue publici,siue secreti,qua pœna feriantur,vi.gl.3.l.57.tit.5.p.1.
ALEGARE tantum sufficit per legatarios quod hæres sit eis suspectus in prosecutione causæ vt ipsi cum eo in iudicio esse possint,vide glo.4.l.7.tit.23.p.3.
ALEXANDER Magnus cur in venere non fuerit extrenuus,vide glo.3.l.6.tit.7.p.2.
ALEVOSVS non dicitur ille qui elapso termino inter eos posito aduersarium aggreditur,vid.glo.2.l.3.per tex.ibi.tit.11.p.7.
ALBERICVS fuit fidelis obseruator antiquitatis,vid.glo.1.in princ.l.4.tit.14.p.7.
ALFAQVEQVES Arabicè,qui dicantur,vid.in.l.1.titulo.30.partita.2.
ALFEREZ vulgo in Hispania dictus,qui & comestablis alibi dicitur,& qualis esse debeat,& quod sit eius officium,vid.glossa.l.16.per tex.ibi.tit.9.p.2.
ALFONSVS Rex conditor Partitarum,cuius fuerit filius,glo.7.in proœmio partitarum.
ALGVAZELVS,quis dicatur,& quid si præmonuerit mal factorem,vid.glo.1.&.2.l.20.tit.9.p.2.
Alguazelus,si cum potuit prohibuere robaria,seu alia damna non fecit,an teneatur ad emendam damni,vid.glo.l.20.tit.9.p.2.
Alguazelus quibus casibus poterit capere delinquentes sine mandato iudicis,vid.glo.6.d.l.20.
ALIENIGENA Regni nõ potest succedere in castro Regni,etiã si ex tenore maioriæ ipse vocatus sit.glossa.6.l.1.titulo decimooctauo.partita.2.
Et quid si cartam naturalitatis habeat,an & tunc admittendus sit,vide ibidem.
Alienigena,si de rebus Hispaniæ in Hispania maioriam fecerit,an omnia regulentur,secundum consuetudinem Hispaniæ,vid.glo.2.in fi.l.24.tit.21.p.4.
Alienigena potest ex priuilegio consequi ius naturalitatis in alio Regno & tales sunt vere ciues,vid.glo.14.l.2.tit.24.p.4.
Et an isti ad beneficia admittantur,sine concessione naturalitatis illud dictum non fuit,vid.d.glo.14.col.2.in principio.
Alienigena si per decẽnum in aliquo loco habitauerit,an hoc illi pro naturalitate prosit,vt & naturalis,& oriundus ex illo Regno dicatur,vt beneficia,& alia habere posit,vid.d.glo.4.colum.2.dict.l.2.tit.24.partita.4.
Alienigena si in aliquo loco commorauerit per decẽnium,& ibi idem filios procrearet,an filij ibi nati dicãtur naturales illius loci vbi nati fuerunt,si de animo redeundi ad propriam patriam,vere vel præsumptiue constiterit.gloss.14.col.2.&.3.d.l.2.
ALIENATIO propriè dicitur quando transit dominium,& quid in materia alienationis rerum ecclesiæ,vide gloss.1.l.1.titulo.14.par.1.
Et ideo alienata possessione alicuius ecclesiæ talis alienatio non valet etiam,si sola possessio alienetur,vid.ibidem.
Alienantes possessiones in ecclesiam,seu in aliam personam exemptam in fraudem tributorum q̃ tunc non liberetur ab oneris prestatione.glo.4.l.51.tit.6.p.1.
Alienare res ecclesiasticas ex causa sufficienti potest prælatus,vid.glo.l.1.& glo.1.l.2.tit.14.p.1.
Et an requiratur consensus capituli,vid.d.glo.1.dict.l.2.
Alienatio rei ecclesiæ,an posit fieri absentibus non vocatis,& in quibus casibus debeant vocari,vid.ibidem.
Et quid si maxima insit necessitas ita q̃ sit ecclesiæ damnosum expectare,vid.ibid.

Alienare

Alienare an posit Episcopus res mobiles ecclesiæ,sine consensu capituli q̃ non,vid.glo.1.in fin.l.2.tit.14.p.1.
Alienatio rerũ ecclesiasticarum,an debeat fieri cũ solennitate,scilicet,vt prius incipiatur à mobilibus,& sic q̃ in tali alienatione requiratur causæ cognitio super hoc,vid.glo.2.in.d.l.2.
Alienari non possunt res minoris sine causæ cognitione,& solennitate,scilicet,quod à mobilibus incipiatur,vid.d.glo.2.
Alienatio rerum ecclesiasticarum debet fieri cum causa.glo.4.ibi.
Alienare,an & quando posit ecclesia res sibi à Regibus,vel Imperatoribus concessis,vid.glo.11.d.l.2.tit.14.p.1.
Et an leges in hoc loquentes cum à iure canonico non sint approbatæ possint procedere,vid.ibi.
Alienare,an posit ecclesia res sibi traditas cum pacto ne alienentur,& quando,vid.ibid.
Alienatio rei ecclesiæ licet licita à principio sit,tamen si ecclesia vltra dimidiam lædatur non valet,vid.glo.3.l.4.tit.14.p.1.
Alienatio facta per Regem alicui alicuius villæ cum sua iurisdictione hoc non obstante Rex ibi habebit supremam iurisdictionem,vid.gl.11.l.22.tit.13.p.2.
Alienare non potest Rex ciuitates,& loca sui Regni,sine consensu principum,& populorum,vide glo.1.l.quinta.titulo decimoquinto.partita secunda.
Alienans castrum hostibus incurrit in pœnam mortis,vid.glo.9.l.1.tit.18.part.2.
Alienãs rem impotentiorem,qualiter puniatur si dolose fecerit,vid.glo.2.l.15.tit.7.p.3.
Alienans impotentiorem,siue sit actor,siue sit reus tenetur certa pœna,& quid de iure partitarum,vide glossa.1.l.16.titulo septimo.partita tertia.
Alienatio non prohibetur fieri impotentiorem per viam vltimæ voluntatis.glo.1.l.17.tit.7.par.3.
Alienatio alicuius rei mobilis minoris,an debeat cum decreto iudicis fieri,vid.glo.8.l.6.tit.18.p.3.
Alienatio rei ecclesiasticæ,an & quando valeat,& quibus concurrentibus,vid.glo.1.l.6.tit.19.p.3.
Alienatio quam facit episcopus de rebus mensæ suæ,an debeat fieri cum authoritate Archiepiscopi,vid.glo.3.d.l.63.
Alienatio alicuius rei immobilis ecclesiæ parochialis,fieri debet cum consensu Episcopi,& quid si interueniat authoritas Papæ,vid.gloss.5.d.l.63.
Et an ibidem interuenire debeat consensus parochianorum,vel patroni,vid.glo.6.d.l.63.
Alienatio rei dotalis à marito facta,quando & quibus interessentibus teneat,& quando non,vid.glo.4.l.7.tit.11.p.4.
Alienatio simpliciter prohibita,an & necessaria alienatio prohibita censeatur,vid.gloss.1.in principio.l.decima.titulo vigesimosexto.partita quarta.
Alienatio à possessore maioriæ de rebus maioriæ cũ Regis facultate facta an valeat si postea detegatur illum non esse verũ maioriæ possessorem sed illam ad alium pertinere,vid.glo.1.colum.1.quæst.4.l.10.titu.26.partita.4.
Alienatio extra familiam prohibita quando extra familiam fieri posit hoc non obstante,vid.glo.1.col.1.q.6.l.10.tit.26.p.4.
Alienans rem prohibitam alienari non solum ipse pœnam incidet,sed & successor qui ibidem consentit,vid.ibidem.col.1.in fi.
Et quid si alienauerit in eum qui in proximo loco debebat in maioria succedere,an tunc in pœnam alienanti impositam incidat,vid.ibi.colum.2.q.7.
Alienans rem maioriæ prohibitam alienari,si alienetur in fratrem ad quem maioria de proximo ventura est,& decedat,& ad illum maioria deuenerit,an pretium illius rei repetere posit,vel si adhuc non soluit tueri se aliqua exceptione,vid.d.glo.1.col.2.q.7.
Alienans rem maioriæ in alium sine Regis facultate,vel cum illa male impetrata fuerit si postea res illa à filio euincatur,an penes illum,vel penes patrem remanere debeat vid.d.glo.1.col.2.q.9.
Alienari an possint bona maioriæ pro alendo possessore ipsius,vel vt ab hostibus redimatur,vid.ibi.in.q.10.
Alienãs rem maioris,vt debita testatoris soluat,an in pœnam rem alienantis maioriæ incidat,& quando,vid.ibi.in.q.11.
Alienans rem maioriæ in sequentem in gradu,an propter hoc in aliqua pœna incidat,vide glo.1.columna.2.quæstione.12.l.10.titulo.26.partida.4.
Et quid si alienatio ex aliqua causa non teneat,an alienans tunc in pœnam incidat,vid.ibidem.in.q.13.
Alienans rem alienari prohibitam,si sit filius primæ tonsuræ,an pœnæ contra ipsum impositæ legent eum,vi.ibid.in.q.15.
Alienans maioriam,an videatur ille qui consentit aliquem magnatem esse in possessione maioriæ,cum eo dissimulans,& nollens petere,vide ibi.in.q.16.
Alienans rem maioriæ,si eius successor nolit illam redimere,& petere,an alius sequens successor admittatur,& qualiter,vide ibi.quæstione decimaoctaua.
Alienans rem maioriæ in fraudem sui filij maioris si filius iste decedat,an eius filius maior posit agere reuocatoria contra talem fraudem licet fraus eius respectu facta non fuerit,vide ibidem in quæstione vigesima.
Alienare res maioriæ,an videatur ille qui hypothecam securitati maioriæ appositam renunciauerit,vid.glo.1.colum.3.quæstione.21.l.10.tit.26.part.4.
Alienatio rei minime maioriæ,an inducat pœnam,vt contra alienantem seruetur licet minimum sit quod alienatur,vid.ibid.q.22.
Alienatio si sit sub pœna prohibita vni uocato,an in alijs vocatis repetita censeatur,vid.ibid.q.27.
Alienare rẽ maioriæ an videatur ille qui cũ esset in spe succedẽdi primus alienationi consentit,vt in pœnam contra alienantes institutam incidat,& tunc pœnæ locus non erit nisi post rei traditionem alias secus,vid.ibid.in quæst.29.
Et an idem sit dicendum si remotior vocatus alienationi consentiret,& postea proximior consenserit,& an & quando ex tali consensu remotiori aliquod præiudicium generetur,vid.ibi.in quæstio.39.glo.1.col.4.d.l.10.tit.26.p.4.
Alienari an possint res maioriæ propter famẽ,vide.ibi.quæstione trigesima.
Alienare prohibitus in maioria quæ sit cum facultate Regis,an bona illa pignorare posit,vid.ibi.q.31.
Alienatio rei prohibitæ tenet,& est valida,quando alienans illud in meliorem causam conuertit,vid.glo.1.colum.4.quæstio.32.l.10.titu.26.partita.4.
Alienatio,vel alia quælibet diminutio,an videatur prohibita,quando simpliciter permutatio prohibita fuit,vid.glo.1.col.4.quæst.34.l.10.tit.26.p.4.
Et an alienare videatur rem maioriæ successor in ea qui soluit rem maioriæ à prædecessore alicui legatam,& an incidat in pœnam alienantis vid.glo.1.col.4.q.35.l.10.tit.26.p.4.
Alienationem rei maioriæ,si sciat proximior q̃ sit neque illud contradicat,an per hoc illi consentire videatur,vide dicta gloss.1.columna.4.quæst.40.
Et an alienantis pœna puniatur ille qui causam maioriæ in arbitrum cõpromisit,si arbiter illum condemnauit ibi.q.41.
Alienatio maioriæ prohibita non videtur,si illa deuenerit ad vltimum possessorem ipsius neque ad illum talis prohibitio se extendet,vi.ibi.quæstione.42.
Alienationi maioriæ consentiens,an posit petere pretium,vid.in dict.quæstione.42.
Alienatio maioriæ,vel partis eius si à possessore ipsius de licentia Regis fiat,si in tali alienatione filius qui in succedendo erat proximior consenserit,an incidat in pœnam amissionis maioriæ propter eius consensum,vid.ibi.col.5.q.44.
Alienatio maioriæ,vel alicuius rei ipsius,an valeat si fiat in modum transactionis,vid.ibi.col.5.q.45.
Alienatio rerum maioriæ prohibita à conditore ipsius illa prohibitio in successoribus sibi locum vendicat,non vero in ipso maioriam faciente quia & ipse vendere potest,vid.glo.1.colum.5.quæstione.47.l.10.tit.26.par.4.
Alienatio rei maioriæ an videatur permissa conditori ipsius etiam quando in Regis facultate cauetur quod maioria non posit reuocari per facientem,vid.ibid.
Alienans rem de qua ipsemet maioriam fecerat necessitate rei familiaris,an videatur reuocare dispositionem,& quid si sine causa alienaret,vide.d.glo.1.in.d.q.47.ad eius fi.
Alienatio si sit a lege,vel à testatore prohibita,an per consequens videatur ibi prohibita præscriptio,vel vsucapio,vel an in talibus rebus sic alienari prohibitis præscriptioni locus sit,vid.glo.3.q.4.col.2.&.col.3.l.10.tit.26.p.4.
Alienatio qualis permittatur accusato de crimine graui,& quando illam facere posit post accusationem,vid.glo.2.&.7.l.2.per tex.ibi.titu.4.partita.5.
Alienatio quando præsumatur facta in fraudem alterius,& ex quibus hoc colligatur,vid.d.glo.7.
Alienatio bonorum patris in præiudicium legitimæ filiorum facta an filij reuocare possint vsque dum habeant suam legitimam,vid.glo.13.l.8.tit.4.p.5.
Alienatio à tutore de rebus minoris facta,an valeat,& de quibus sic,vid.glo.3.l.4.tit.5.p.5.per tex.ibi.
Alienatio à tutore facta de rebus minoris ex quibus causis teneat,vide glo.4.&.5.ibi.&glo.l.18.tit.16.p.6.&glo.penul.l.60.tit.18.p.3.

 Et an

Universidad de Deusto Biblioteca

Et an immobilia minoris alienari posit pro minoris vtilitate, vid. glo.5. dict.l.4.
Alienatio facta de rebus communibus ciuitatis non valet, & quando sic, & quando sufficiat licentia Regis, vel præsidis, vid. glo.2.l.15. titulo.5. partita.5.
Alienatio prohibita emptori, an transeat ad eius hæredes, vid. glo.1.l.43. tit.5.p.5.
Alienatio prohibita hæredibus, an extendatur ad omnes hæredes, vel intelligatur tantum de primus, vide ibi.
Alienatio si sit prohibita filijs, an ad nepotes extendatur, & quando, vide ibidem.
Et sub isto verbo alienare omnes species alienationis comprehenduntur, vid. glo.3.d.l.43.tit.5.p.5.& glo.1.l.3.tit.6.p.6.
Alienatio ex dispositione legali, an habeat locum, vbi quis est alienare prohibitus per pactum, vid. ibidem.
Alienatio propriè loquendo quæ dicatur, vide ibi.
Et an prohibitus alienare incidat in pœnam, si tantum incipit seu tentat alienare, vid. ibi.
Et an prohibitus alienare rem illam pleno iure suam esse dicatur quo ad dominum vel non, ibi.
Alienatio rei prohibita fieri sub pacto quod res ad venditorem redeat, an valeat si per pactum fuit in emptorem translatum dominium, & per quæ verba fieri posit, vt dominium rei prohibitæ alienari in emptorem non transeat, vid. ibi in glo.4.
Alienatio si à venditore fieri prohibeatur per pactum, an tunc dominium in emptorem transeat, & quando, vid. d. glo.4.&.5.l.43. titul.5. partita.5.
Alienatio si sit à patre prohibita cum facit maioriam de tertio bonorum an ex tali prohibitione impediatur dominij translatio, vid. dicta glossa quinta.
Alienatio prohibita sine expresione causæ, quando valeat, & quando non, vid. glo.2.&.3.l.44.tit.5.p.5.
Et quando talis causa habeatur pro expressa, & quando non, & qualis causa esse dicatur, vid. ibid. in glo.9.
Alienatio vassallorum prohibita etiam sine expresione causæ valet, & quare, vid. d. glo.2. in fi.
Alienatio prohibita pluribus quibus res fuit relicta, an testator videatur vicisim fideicommissum relinquere si contingat alter eorum, sine alterius consensu alienare, vid. ibid. glo.3.
Alienatio licet sit à testatore prohibita quando valeat licet contra prohibitionem sit factum, vid. ibid. in glo.4.
Alienatio an posit fieri per principem de rebus alienis, siue credat rem illam esse suam siue alienam, & illud faciet de plenitudine potestatis cũ causa, vel sine ea, & quid præsumetur in dubio, vid. glo.2.l.53. titulo.5. partita.5.
Et quid si Rex aliquod ius habeat in re illa, vid. ibid.
Et quid si res quę venditur sit ecclesiæ, vel minoris, & quid si donetur ecclesiæ, vid. ibi glo.3.
E quid si donentur, vel vendantur res dotales mulieris an in eis, idem quod in alijs dicendum sit, vid. ibid.
Et quid si vendatur, vel donetur à Rege res communis quam habet cum alio, an tale factum teneat, vid. glo.7.&.8. ibi.
Alienatio rei communis potius in consortem quam in extraneum fieri debet alias consors pro tanto poterit rem illam retrahere, & plura in hac materia, vide per glossas.l. quinquagesima quinta. titulo quinto. partita.5.
Et an emphyteota posit locare rem emphyteuticam, vel commoditate fructuandi alteri concedere ad longum tempus, & an illum sapiat naturam alienationis, vid. glo.3. in prin.l.29.tit.8.p.5.
Alienatio necessaria si fiat de re imphyteutica, vt pro debitis emphyteotæ, an debeat fieri de consensu domini, & illo requisito, vid. d. gloss.3. quæstione.5.
Alienatio emphyteotæ si sit nulla, vel fiat pro parte, an propter hoc ipse cadat in totum à iure suo, vid. ibi.
Alienatio pignoris debitoris in secundum creditorem antequam tradat primo rei pignoratæ possesionem cuius effectus sit, & qualiter huic primo creditori consulatur, vid. glo.5.l.14.tit.13.p.5.
Alienatio omnium bonorum debet fieri cum iudicis decreto, vid. glo.1. l.1.tit.15.p.5.
Alienatio per debitorem facta post eius capturã, vel ante an, & quando valeat, vid. glo.4.l.4. per tex.ibi.tit.15.p.5.
Alienatio debitoris si facta sit in fraudem creditorum, qualiter creditoribus subueniatur, vid. glo.l.7.&.l.8. cum alijs ibi.tit.15.p.5. per illa iura ibidem.
Alienatio vera facta in fraudem futurorum creditorum quorum pecunia prioris dimisi non sunt, an reuocetur, vid. glo.1.d.l.7.
Et quid si debitor alienet titulo oneroso, vid. ibi. glo.4.
Alienatio si facta sit pro iusto pretio, an in fraudẽ videt facta, vi. d. gl.4.
Alienatio omnium bonorum, vel maioris partis à debitore facta semper fraudulenter facta dicitur, vid. ibi. glo.5.
Et intra quantum tempus hanc alienationem creditores reuocare possunt, vid. ibi glo.6. per illum tex.
Alienatio debitoris aliquando à creditore non reuocatur, vid. glo.9.d.l.7. cum alijs ibi per illum tex.
Alienatio rei dotalis per mulierem factam in tempus soluti matrimonij, an valeat, & quando, vid. gloss.7. in fi.l.19.tit.3.p.6.
Alienatio rerum hæredis potest per testatorem prohiberi, vid. gloss.2. in fi.l.10.tit.9.p.6.
Alienatio patrimonij principis quando sibi permittatur, vid. glo.2.l.10. tit.18.& gloss.1.l.28.tit.11.p.3.& gloss.3.l.13.& gloss.2.l.14. titulo.9. partita.6.
Alienatio testatoris an extinguat legatum, & quando, vid. glo.2.&.4.l.17. per tex.ibi.tit.9.p.6.
Et quid si testator solummodo vsumfructum rei legatæ alienauit, vide ibid. in d. glo.2.
Alienatio si sit à testatore prohibita aliquorum rerum, an de illis hæres falcidiam, vel trebellianicam deducere posit, vid. glo.4. in principio. l.6. per tex.ibi.tit.11.p.6.
Alienatio legalis, vel per viam præscriptionis in rebus maioriæ locum non habet, vid. d. glo.4. in principio.
Alienatio aliquarum rerum si expresse à testatore prohibeatur, an tunc res illę ex causa dotis, vel quando legitima portio relicta non fuit alienari posit, vid. gloss.4. columna.4.&.5. in quæstione.5.l.6. titulo.11. partida.6.
E an per pactum, vel conditionem adijci posit, vt res aliqua in ecclesiã, vel pium locum non alienetur, vid. d. glo.4. col.4.
Alienatio rei maioriæ de licentia principis facta ob causam dotis, vel similem an si alienans diues factus sit teneatur alia in loco ipsius subrogare, & ita licentiam datam fuisse intelligatur, vid. glo.4. col.7.q.6.d.l.6.tit.11.p.6.
Et an ludens rem maioriæ illam alienare videatur, & incidat in alienantis pœnam. ibi. col.8.q.7.
E quid si possessor maioriæ habuit licentiam à principe ad alienandam rem maioriæ, & morte præuentus non fecit, an eius successor virtute talis facultatis rem maioriæ alienare posit, vid. ibidem. col.8.q.8.
Et quid si ille qui habuit licentiam alienandi illam postea emat per interpositam personam, vt alteri filio relinquat, vid. ibid.
Et an pretium rei maioriæ alienatæ de licentia principis necessario debet conuerti in emptionem alterius rei ad maioriam, vid. ibid.
Et quid si possessor maioriæ iurauit res ipsius non alienare, an si postea impetret licentiam alienandi tacens de iuramento præstito, an alienatio teneat, vid. glo.4. col.8.q.10.d.l.6.tit.11.p.6.
Et quando de licentia principis res maioriæ debent alienari, vel obligari tunc non præciosiores obligari debent, si viliores sufficiunt, vid. ibi.
Et quid si possessori maioriæ data fuit licentia ad alienandam rem maioriæ, an tunc ipse rem illam obligare posit, vel econtra, vid. d. gloss.4. col.8.q.10. in fine. &.q.11.d.l.6.tit.11.p.6.
Et de alienationibus rerum maioriæ quæ de principis licentia fiunt, vel fieri possunt, & de validitate, & effectu, & quando reuocari posint, vide. d. glo.4. col.5.6.7.8.9.10.&.11.d.l.6.tit.11.p.6.
Et quid si licentia alienandi rem maioriæ impetretur per minorem tacito de sua minori ætate, vid. in. d. columna.9. quæstione vigesimasecunda. &.23.
E an sit iusta causa dandi hanc licentiam possessori maioriæ, si res maioriæ sint in partibus multum remotis, vide ibi. columna.10. quæstione vigesimaseptima.
Alienatio si prohibeatur primo vocato ad maioriam, an talis prohibitio ad cæteros extendatur, vid. glo.5.l.6.tit.11.p.6.
Et res dicitur alienari per per præscriptionem, vid. glo.7.l.10. titulo.19. part.6.
Alienatio rerum proditoris per ipsum facta, an & quando valeat, vel nõ, vid. glo.2.&.3.l.4.tit.2.p.7.
Et de pœna impedientis alienationem faciendo rem litigiosam, vid. glo.1.l.11. per illum tex.tit.16.p.7.
Alienatio proditoris de rebus suis facta, an valeat, vid. gloss.4. dict. l.2. titul.2.p.7.
Alienare sine decreto iudicis, an posit tutor rem minoris sui, & qualiter hoc facere debeat, & an posit generaliter omnia bona minoris obligare pro obseruantia contractus liciti, vid. glo.2. cum alijs ibi.l.4. titulo quinto. part.5.
Alienare an posit tutor res minoris, & quales sic, & ex quibus causis, vid. glo.3.&.4.l.4.tit.5.p.5.
Alienare, an posit tutor immobilia minoris sui pro ipsius vtilitate, vide glo.5.d.l.4.
Alienare an posit ciuitas res communes omnibus, & quando sic, & quã do sufficiat Regis, vel præsidis licentia, vid. glo.2.l.15.tit.5.p.5.

Alienare prohibitus per pactum debet facere & curare ne res alienetur ex dispositione legali, vide glo.4.l.43.tit.5.par.5.
Alienare prohibitus an incidat in pœnam si tantum incipiet, seu tentat alienare, vide ibidem.
Alienare prohibitus rẽ an illa pleno iure sua esse dicatur vel nõ vid. ibid.
Alienare prohibitus per pactum, an in eum transeat dominium, vide gl. 4.&.5.l.43.tit.5.par.5.
Alienare prohibitus maioriam in eum factam per patrem de tertio bonorum, an per talem prohibitionem impediatur in eum dominij trãslatio, vide. d. glo.5. ibidem.
Alienare prohibitus à testatore turrim vel domum sine expresione causæ, an & qñ prohibitio valeat, vide glo.2.&.3.l.44.tit.5.par.5.
Et quando talis causa habeatur pro expressa, quando vero nõ, & qualis esse debeat, vide ibi & in glo.9.d.l.44.
Alienare prohibitus vassallos sine adiectiõe causæ, an prohibitio valeat, vide. d. glo.2. in fine.
Alienare prohibitus si alienet, quando talis alienatio valeat vel non, vide ibi glo.4.
Alienare prohibitus sine alicuius voluntate, an illo iam mortuo adhuc prohibitio duret, vide glo.3.l.45.tit.5.par.5.
Alienare potius tenetur quis in cõsortem suum quam in extraneos, alias huic consorti dabitur actio vt rem illam pro eodem pretio retrahere posit, vide glo.l.55.tit.5.par.5.
Et per quæ verba posit quis alienationem prohibere, ita vt rei prohibita dominium in emptorem non transeat, vide glo.4.l.43.tit.5.par.5.
Alienare an posit pater bona aduentitia filij, & an tunc iudicis decretũ requiratur sicut in tutore vel curatore, glo.5.l.24.tit.13.par.5.
Et quid si pater alienat bona aduentitia filij vel subiecta restitutioni, an tunc filius posit contrauenire si velit ei succedere, vide glo.10. per tex. ibi. d.l.24.tit.13.par.5.
Pater non alienauit sed alienanti consentit, vide ibi.
Alienare an posit mulier suam rem dotalem conferendo alienationem in tempus soluti matrimonij, & qñ sic, glo.7. col.2. in fi.l.19.tit.3.par.6.
Alienare videtur rem maioriæ qui eam lusit, vide glo.4. colum.8. quæst. 7.l.6.tit.11.par.6.
Alienare an posit Rex res sui patrimonij, & quando, vide glossam secũdam, l.10.tit.18.& glo.1.l.28.titu.11.par.3.& gloss.3.l.13.& glo.2.l.14.tit. 9.par.6.
Alienare an & quando posit tutor vel curator res sui minoris, & ex qua causa illud facere posit & qualiter, vide glo.l.18. per tex.ibi.tit.19.par. 6.& de hoc vide supra verbo ALIENATIO.
ALIENANS in fraudem creditorum non valet quod agit, etiam si alienet titulo oneroso, vide glo.4.l.7.tit.15.par.5.
Quod procedit siue totas res siue partem rerum alienauerit simul vel minuatim, vide. d. glo.4.&.5. ibi.
Alienans qui in fraudem creditorum alienauit, potest ad creditorum petitionem in carcerem detrudi, donec reuellet eos in quos alienauit, vide glo.1.d.l.7.
Vide plenius in verbo ALIENATIO & ALIENARE.
ALIENVM FACTVM, vide in verbo FACTVM ALIENVM.
ALIENA RES vide in verbo RES ALIENA.
ALIMENTA legata venit sal ad saporem, glo.7.l.1.tit.15.par.1.
Et quæ præstanda sint, vide glo.l.24.tit.9.par.6. per illum text.
Alimenta naturaliter debentur filijs etiam naturalibus tantum etiam stãte prohibitione patris, vide per glo.1.l.2.tit.7.par.2.& glo.1.l.2.tit.19. par.4. cum alijs ibi.
Et quid si pecunia sibi pro alimentis à patre data voluptuose fuerit cõsumptus, an iterum illum alere teneatur, vide ibidem.
Alimenta legata an veniant aqua, & etiam carbones & ligna, & vestiarium, & calcearium, & habitationem, vide glo.4.&.7.l.10.titu.18.p.2.
Alimenta considerantur secundum qualitatem personæ cui dari debent & secundum consuetudinem regionis, vide glo.5.l.1.tit.1.par.3.& glo. 9.l.2.tit.19.par.4.
Alimenta siue officio iudicis siue iure actionis petantur, possunt in die feriata peti, vide glo.4.l.35.tit.2.par.3.
Alimenta an debeant dari per maritum vxori existenti in peccato mortali, & an dando bene vel male faciet, vide glo.7.l.2.tit.9.part.4.
Alimenta an à marito data credãtur vxori, quia est eius vxor potius quã dotis contemplatione, vide glo.5.l.25.tit.11.par.4.
Alimenta si dentur vxori interim quod res sibi mobiles in dotem datæ restituuntur, an debeant computari in pretio fructuum illarum rerũ mobilium deducto etiam interusurio, glo.3.l.31.ad fi.tit.11.part.4.
Alimenta an sint præstanda filio espurio per patrem, & quid si æquitate canonica glo.11.l.3.tit.14.par.4.
Alimenta debeat ab adoptante filio adoptato dari & quando, vide glos. 2.l.9.tit.16.par.4.
Alimenta debent à parentibus filijs dari etiam spurijs & incestuosis, & quid in ascendentibus, vide glo.1.l.2.tit.19.par.4.
Alimenta an posint præstari filio clerici ex fructibus sui beneficij, vide d. glo.3.d.l.2.
Et an posit per patrem relinqui filio espurio fundus ad alimenta, vi. ibi.
Et istud onus alimentandi in subsidium transit ad hæredem, vide gloss. 2.l.2.tit.19.par.4.
Alimentorum appellatione quæ veniant, vide glo.5. cum sequentibus, per tex. ibi.l.2.tit.19.par.4.
Alimenta si debentur alicui debet ei etiam domus ad habitandum dari, vide glo.6.d.l.2.
Alimenta an debeant dari per patrem filio extra domum suam si ipse illud petat & quando sic, vide ibidem in d. glo.6.
Alimenta vtrum à patre filio dari debeant quando ipse partem suã prodigaliter consumpsit, & an debeant dari nurui suæ indotatæ & liberis suis, vide ibidem.
Alimenta quando alicui debentur taxari & limitari debent pro modo redituum, nõ pro modo valoris bonorum etiam si in patrimonio esset aliqua res maximi valoris, vide glo.7. ibidem.
Alimenta non tenetur præstare ille qui non habet nisi quantum sibi sufficit, vel quasi vide glo.8.d.l.2.tit.19.par.4.
Alimenta debentur secundum conditionem personæ cui sunt præstãda quæ variantur secundum ætatem recipientis, vide glo.9.d.l.2.
Alimenta an debeant mitti per filium patri existenti in aliquo exilio, vide glo.12. ibidem.
Alimenta an à filio patri danda sint, si propter patris delictũ fuerunt omnia bona sua ab eo ablata, vide ibidem.
Alimenta an debeant dari patri bannito, & quid si propter delictum fuerunt sibi omnia bona confiscata reseruata certa parte pro filiorum alimentis, & an ex ea parte filij patrẽ alere teneantur, vide. d. glo.12.l.2. titu.19.par.4.
Alimenta an à patre diuite vel à filio diuite patri inopi danda sint, vide ibidem in fine.
Alimenta filijs pater inops præstare non tenetur, vide glo.l.4. per text, ibi tit.19.par.4.
Alimenta potius à patre quam ab auo sunt præstanda filio, vide gl.3. per tex. ibi in.l.4.tit.19.par.4.
Alimenta an debeant nepoti inopi præstari per auum paternum vel maternum vel per ipsos simul, vide glo.4.d.l.4.tit.19.par.4.
Alimenta an debeant per fratrem fratri inopi præstari & quid si frater sit naturalis tantum, vide ibidem in glo.5.
Alimenta an teneantur præstare ascendentes filijs spurijs suorum descendentium siue sint ascendentes per virilem sexum siue per fœmininum vide glo.5.&.6.l.5.tit.19.par.4.
Alimenta an à filio spurio vel alias illegitimo debeãt patri vel matri præstari, vide glo.6.d.l.5.tit.19.par.4.
Alimenta per easdem causas filijs non debentur per quas ipsi à patre exhæredari possunt, vide glo.3.l.6.tit.19.par.4.
Aliméta nõ debẽt à patre filio dari, qñ filius habet vnde se alat vel aliquod ministerium vel artificium, & an tunc veniat in cõsideratione, quod laborãdo victũ quærere posit proprijs manibus, vi. gl.5.l.6.ti.19.p.4.
Aliméta an ab hærede extraneo filij patri dari debeãt qñ filius iusta causa interueniente patrẽ suum exhæredauit cum filius adhuc viuus patrem alere non teneretur, & quid in nepotibus vel alij qui tenentur iure sanguinis patrem alere, vide glo.6.&.7.l.6.tit.19.par.4.
Aliméta ã dbeãt filio exhæredato dari ab hærede scripto, vi. d. g.6.d.l.6.
Alimenta an debeant statim filio dari si ipse dicat vel iuret se esse filium si illud à patre negetur, vide glo.1.l.7. ibi per illum tex.
Alimenta statim præstari non debent statim orta quæstiõe super filiatione, sed tunc qñ est in possessione filiationis, vi. gl.1.l.7.tit.19.par.4.
Alimenta an debeant præstari filio si in iudicio ordinato pronuntiatũ fuit de nõ filiatione, licet in sũmario cõtrariũ factũ sit, vide gl.4. ibi.
Alimenta an debeant à liberto vel vassallo dño suo dari, si ipsi ad inopiã peruenerint, vide glo.14.l.8. per tex. ibi.tit.22.par.4.
Alimenta an debeant dari vassallo qui propter impedimentum quod illi superuenit seruitium præstari non potest, & ideo feudo sit priuatus, vide glo.8. in fi.l.6.tit.26.par.4.& ibi glo.10.
Alimenta debent à donatario dari filio donãtis qui natus fuit post illam donationem qñ eius pater noluerit talem donationem reuocare, vide glo.9.l.8.tit.4.par.5.
Alimenta an debeãt dari oficiali cũ quo fuit cõiũctũ, vt pro faciẽdo opere daretur sibi certũ pretiũ & qñ sic, vide gl.1.l.16.tit.8.par.5.
Alimenta à matre vel auia filio vel nepoti data, an & quando videatur illud facere animo recuperandi tales expensas & quando non, vide glossas legis trigesimæ sextæ, per textum ibi. titu. decimo tertio, partita.3.
Alimenta à vitrico priuigno data an expensas quas in hoc ipse fecit recuperare posit & qñ & an in dubio videatur quod eũ alit affectu paterno, vide glo.1.l.37.tit.12.par.5.

Universidad de Deusto Biblioteca

Et quid si vitricus esset pauper, priuignus vero diues, & alimenta sint in magna quantitate, vide ibi.
Et quid si ita alimenta ab extraneo præstentur, an ipse istas expēsas quas in alendo fecit recuperare posit vel non, & an idem in eo quod in vitrico dicendum sit, vide ibidem in glo.4.
Alimenta an debeātur filio ingrato per patrem, vide glo.2.l.4.titulo.7.part.6.
Alimenta an debeantur filiæ qui luxuriosam vitam elegit si postea se correxerit, vide glo.7.l.5.tit.5.par.6.
Alimenta an debeantur filijs catholicis quando pater erat hæreticus & fiscus habuit bona ipsius, vide glo.2.l.7.tit.7.part.6.
Alimenta alicui relicta qualiter hoc sit intelligendum, & ad quid hæres teneatur, vide glo.l.24.per tex.ibi.tit.9.part.6.
Alimenta sunt filiæ danda per patrem, & ad hoc ipse cogi potest, vide gl.6.col.2.ad fi.l.7.tit.19.par.6.
Alimenta an debeantur filio naturali per patrē ipsius vel p eius hæredē, glo.9.&.10.l.8.ibi.
Alimenta an debeantur per hæredem mariti vxori inopi dari, vide gloss.9.d.l.8.in fi.
Alimenta debentur filio naturali etiam iure naturæ & an tali iure alimētorū posit renuntiari per iuramentum, vide glo.10.l.8.tit.19.part.6.
Alimenta percepta ab eo qui vt filius fuit per carbonianum in possessionē missus, an ab eo restitui debent si postea probetur non filius, gloss.19.l.2.tit.14.part.6.
Alimenta an debeant sorori per fratrem dari, & quando, vide glo.3.l.18.tit.16.par.6.
Alimenta an per fratrem fratri naturali, vel sorori dari debent, vide glos.3.l.18.tit.16.par.6.
Et valet argumentum de alimentis ad dotem, vide ibidem.
Alimenta qualiter per tutorem pupillo dari debeant, & an si patrimoniū non sufficiat an posit ponere manum ad proprietatem, vide glo.l.20.tit.16.par.6.per tex.ibi.
Alimenta si pupillo per tutorem dentur de suo patrimonio, an pupillus illud tutori soluere teneatur, vide ibi.glo.4.per illum tex.
Alimenta à patre filio debita, an ipse filius renuntiare posit, vide glos.4.l.34.tit.34.par.7.
ALIMENTARE alium an teneatur ille qui non habet nisi quantū sibi sufficit ad alimenta, vide glo.8.l.2.tit.19.par.4.
ALIVS ista dictio quod faciat positionem eiusdē naturæ & qualitatis, & quid si adijciatur dictio quicūque, vide gl.1.l.46.tit.18.p.3.
ALMIRANDVS quod officium habeat, vide gl.l.24.per tex.ibi.tit.9.par.2.& glo.legum.tit.24.par.2.
ALMOCADENVS quis dicatur, vide glo.1.per tex.ibi.l.5.&.6.tit.22.par.2.
ALMOXARIFES qui dicantur arabicè & quod sit eorum officiū, vide glo.l.25.per tex.ibi.tit.9.par.2.
ALVVIO & istas accessiones per aluuionē posidentur absq; aliquo corporis actu, & de quibus aluuionibus debeat intelligi, & qualiter quod acrescit per aluuionem debeat diuidi, vide glo.1.l.26.tit.28.p.3.
Et qualiter per aluuionem res alienas nobis acrescantur siue lapides siue gemmæ, siue ligna aurum, vel argentum, vel pecuniam, vel trabes, & ligna &c. vide ibidem in glo.2.
Et an incrementum aluuionis ad vsum fructuariū pertineat, vide ibi gl.3.
Et an propter aluuionem pensio augeri debeat saltim in simplici conductore, & quid in emphiteota, vide glossam tertiam. dictæ legis.26.titu.28.par.3.
Aluuio non habet ius in priuato torrente, glo.1.d.l.26.
Aluuio dicitur siue flumen aliquid simul addit & ponit siue paulatim recedit nihil ponendo, & quid si flumen crustā terræ siue arboribus euellit, an dominus eam vendicare posit ante quam vniatur, vide ibi glo.4.5.&.6.
Et qualiter dominus cui per aluuionem aliquid acrescit damnum primo domino resarciri debeat, vide glo.7.d.l.26.tit.28.par.3.
Et an incrementum aluuionis debeat communicari inter virum & vxorem sicuti alia lucra, vide glo.3.l.30.ibidem.
Et id quod acquiritur per aluuionem eodem iure & causa posidetur sicut ager cui adiectum est, vide glo.3.in fi.l.30.tit.28.par.3.
ALTARE ad decantandum missam nemo debet habere sine licentia Episcopi, glo.2.l.5.ti.10.par.1.
Altari non debet esse ligneum vel terreum sed lapideum.glos.7.l.12.tit.10.part.1.
Altari consecrato debent ibidem immittere reliquias aliquas, & an corpus Christi sufficiat ibi esse.vide glo.8.ibidem.
Altaria constituta per somnia vel per aliam reuellationem innanem hominum destrui debent, vide glo.1.l.10.tit.10.par.1.
ALTERNATIVA & in alternatiuis pœnarum cuia erit electio, vide glo.3.l.1.tit.1.part.7.
ABMASIATORES & legati idem sunt, & quales esse debeant, vide glo.1.l.9.tit.25.par.7.
Ambasiatores de iure gentium sunt inuiolabiles, vide glo.1.l.25.titul.18.part.4.
Ambasiatores de istis, vide in verbo LEGATI.
AMBIGVITAS uide in verbo DVBIVM & DVBITATIO.
AMENTES an in feudis succedere valeant, & quare, vide glo.9.l.6.titu.26.par.4.
AMICVS æquiparatur consanguineo, vide gl.4.l.7.per tex.ibi.tit.18.par.2.& gl.1.in procœmio ti.27.par.4.
Non tamen defendit amicum sine speciali mandato sicuti accidit in consanguineo, vide glo.4.in fi.l.10.tit.5.par.3.
Amici an sint requirendi si quis non inuenitur neque habet dominum vbi citetur, vide glo.6.l.1.tit.7.part.3.
Amici an admittantur ad nouum opus nuntiandum sine mandato, vide glo.7.l.1.tit.32.par.3.
Amicus consanguineo æquiparatur à lege, vide glo.1.in procemio.tit.27.
Amicus, & veri amici sunt vna anima in pluribus corporibus, vide gloss.in procœmio ti.27.part.4.
Amicus verus debet proprio filio præferri, & an verus amicus continuatur nomine suorum, vide ibidem, & glossam quartam legis septimæ, tit.18.par.2.
Amicus verus & fidelis est fortis protectio, & illū inueniens inuenit thesaurum, vide glo.1.per textum ibi.l.2.tit.27.par.4. vide etiam gloss.1.l.5.ibi.
Et nullus viuere potest sine amicis, vide glo.2.l.2.tit.27.part.4.vide.l.1.illius tituli.
Amicus verus & legalis & bonitate istorum, vide glo.1.cum sequentibus per textum ibi.l.3.tit.27.par.4.
Amicus verus vel solo nomine quis dicatur, & hodiernis temporibus nō venit verus amicus, vide ibi glo.2.
Amicus non dicitur ille qui aliquem diligit propter commodum suum, vide glo.6.l.4.tit.27.par.4.
Amicus non debet suspicari aliquid ab amico violatum, & quare, vide glo.1.l.5.ibidem.
Amicus fidus debet haberi & retineri loco peculij, vide glo.1.l.5.titu.27.part.4.
Et amicorum omnia sunt communia, neque est vni amico seruiendum in præiudicium alterius, vide ibi glo.5.
Amicus multa facere tenetur vt cum amico amicitiam conseruet, vide glo.d.l.5.ti.27.par.4.
Et causa amicorum peccare non debemus, neque talis excusatio aliquid valebit, vide glo.4.l.6.ibidem.
Amicus amicum defendere tenetur ex debito honestatis & amicitiæ, non tamen tenetur in foro ciuili, vide glossam quintam, in fine.l.5.titu.27.par.4.
Amicus definit esse aliquis ex pluribus causis, vide glo.l.7.per tex.ibi.titu.27.par.4.
Amicus si reciperet amicum in hospitem, an in eo idem quod in stabulario dicendum sit, vide glo.7.l.26.tit.8.par.5.
Amicus si pro contrahendo matrimonio sui amici pœnam promisit, si postea non contrahatur, an ad pœnam teneatur, vide glo.1.&.3.l.39.titu.11.par.5.
Amicus magnus quis & ex quibus actibus iudicetur, & ex singulari amico, vide per glo.4.l.5.per illum tex.tit.3.par.7.
Et expedit habere amicos ad defensionem litium, vide glo.21.l.2.titu.14.part.3.
Amicus singularis an veniat appellatione suorum, & an posit pro amicō reptato respondere, vide glo.4.l.5.per tex.ibi tit.3.par.7.
Amicus qui libenter hospitauit amicum, an teneatur ad custodiam rerū suarum, vide glo.1.l.7.tit.14.par.7.
Amicus falsus nulla est deterior pestis, vide glossam octauam, l.8.titu.31.par.7.
AMICITIA æquiparatur coniunctioni sanguinis, vide gl.4.l.7.per tex.ibi tit.18.par.2.
Amicitiæ bona cūmulabit aliqua, gloss. prima in procœmio titu.27.partita quarta.
Amicitia quæ dicatur, & quid sit, vide glo.3.per textum ibi.l.1.titulo.27.part.4.
Amicitia esse non potest inter non notos, dilectio autē sic, si de eis audiuimus bona, vide glo.7.ibi.
Amicitia ad hoc vt vera amicitia dicatur debet esse in bonum, quia latrones inter se amicitiam habere non dicuntur, vide glossam nonam ibidem.
Amicitia si vere inter aliquos obseruetur quæ bona secum afferat, vide glo.1.cum sequen.l.3.tit.27.par.4.
Amicitia vera est vt vnum sit velle & vnum nolle, quod hodiernis tēporibus non inuenitur, vide glo.2.d.l.3.tit.27.par.4.

Amicitia

Amicitia patris cum filio vel mariti cum vxore sua est naturalis vide gl.2.&.3.per tex.ibi.l.4.titul.27.par.4.
Amicitia naturalis qui causatur ex naturalitate an sit sufficiens causa ad hoc vt iudex recusari posit vide glo.4.l.4.tit.27.par.4.
Amicitia quæ cum alio habetur propter commodum proprium non debet dici amicitia, & iste dicitur amicus mensæ qui non permanebit in die necessitatis, vide glossa sexta, per tex.ibi.l.4.titulo vigesimo septimo.par.4.
Amicitia vera in bonis est non in malis & ideo, ab amicis honesta petere debemus non turpia rogari vide gl.3.d.l.6.
Amicitia naturalis dissoluitur ex causis exhæredationis vide gloss.1.l.7.per tex.ibi.titul.27.par.4.
Amicitia ex quibus actibus causetur & de singulari amicitia vide glo.4.l.5.per illum tex.tit.3.par.7.
AMISSIONEM instrumenti an probet quis per solum iuramentum vide glo.7.l.19.tit.19.par.3.
AMOR maior qualis esse debeat, bene factoris vel beneficiati vide gl.5.l.6.tit.25.par.4.
Amor, & de commodis ipsius vide glo.1.in procœ.tit. 27.part.4.
Amor nullus vincit paternum vide glo.2.per tex.ibi.l.4.titul.27.par.4.& glo.1.in fin.l.11.tit.7.part.6.
Amorosus similis est ebrio vide glo.5.per tex.ibi.l.1.titu.27.par.4.
AMPLEXVS est præludium veneris estque pars adulterij vide gl.1.l.1.tit.14.par.2.
Amplexus impuberis qui sponsalia contraxit iuris interpretatione, de futuro an faciant illa transire in matrimonium de præsente vide gl.7.l.3.tit.1.part.4.
Amplexus est signum remissionis iniuriæ vide glo.5.l.22.per text.ibi titulo.11.par.7.
AMPLIVS dicitur etiam si nihil sit. glossa secunda.l.44.titulo.2.per tex.ibi par.3.
ANATHEMA an sit maioris roboris quam simplex excommunicatio vide gl.4.l.13.tit.9.par.1.
Anathematizare quis posit vide glossa quinta.l. decimatertia. titulo.5.partita.1.
Anathematizare non potest nisi solus episcopus vide glo.4.l.7.tit.9.& glo.1.l.13.part.1.
ANCILLA communicans cum domino excommunicato, an peccet & de qua intelligatur vide glossa nona.l.trigesima quarta.titul.nono, partita.1.
Ancilla furata & vendita an bonæ fidei possessor ipsius posit vsucapere fructus ipsius vide glo.2.l.5.tit.29.part.3.
Ancilla si fuerit in dotem data si pariat an eius partus debeat inter coniuges communicari sicuti alia lucra communicantur. vide gl.1.l.20.tit.11.par.4.
Ancilla quæ domino sciente contrahaxit cum libero homine per hoc efficitur libera vide gl.l.5.per tex.ibi.tit.22.par.4.
Ancilla data in dotem viro non cedit ipsa neque partus eius lucro viri nisi vir receperit eam æstimatam vide gl.1.cum seq.l.20.titulo vndecimo.par.4.
ANGELI an habeant liberum arbitrium gloss.3.in procœmio.titul.5.partita.1.
ANIMAE, quæ sunt in inferno an alieuentur propter viuorum suffragia vide glo.1.l.42.titul.4.par.1.
Anima est quid in corruptibile & habet consubstantialem vitam incorruptibilem vide glo.1.in procœmio tit.13.part.1.
Anima & de diuersis opinionibus circa naturam animæ vide gloss.1.in procœmio tit.12.par.2.
Anima est præferenda corpori & rebus alijs vide gloss.2.l.14.titulo.13.partita.2.
Anima & corpus sine anima non dicitur corpus vide gloss.3.l.45.per tex.ibi tit.5.par.5.
Anima nunquam moritur licet à corpore separetur, & plura de immortalitate animæ.vide gl.3.l.1.tit.26.parti.7.
Animæ quotidie creantur de nouo & nouis corporibus infunduntur & hæc est fides vide in procœ.titu.13.par.1.
Anima quæ peccauerit ipsa morietur.vide glossa tertia.l.nona.per text.ibi titul.31.par.7.
ANIMALIA languentia in deserto relicta an dominus videatur illa habere pro derelicto vide glo.1.l.49.tit.28.par.3.
Animal vel aliquid aliud si inueniatur ab aliquo quid ille facere debeat vide.d.glo.1.in fin.d.l.49.
Animalia transitiua de vno loco ad alium per quod tempus ibidem residere pascendo poterunt gloss.2.l.19.tit.18.par.3.
Animalia conducta secundum suam necesitatem à conductoribus pasluarij debent vide gl.4.l.76.tit.18.par.3.
Animal male pasturatus male ambulat vide dicta glo.4.in fine.
Animalia vitiosa si vendantur alicui & vitia non sint detecta emptori an venditio teneat vide glossas.l.65.tit.5.par.5.
Animal ex equa & tauro vel de tauro & equo nunquam visum fuit.vide glo.1.l.21.tit.11.par.5.
Animalia aratoria pignorari non posunt & quando sic.vide gl.1.&.2.l.4.per tex.ibi.tit.13.par.5.
Animal alicuius si damnum dederit an & quando eius dominus ad emendam teneatur, vel non vide glossas.l.21.&.l.23.per text.ibi.titulo.15.partita.7.& de pluriū animalium natura, vide gloss.d.l.23.
Animal ferox vltra.7.dies morari non potest in ciuitatibus per quas trāseruntur, vide ibi gl.8.
ANIMORVM consensus non est de iure naturali, licet motus ad coitum sic, vide gl.2.l.2.tit.1.par.1.
ANNOTATIO bonorum quando fiat & quibus interuenientibus & an illi debeat præcedere trina citatio, vide glo.1.2.6.&.8.l.septima, titul.8.par.3.
Annotatio bonorum an fiat etiam in bonis mobilibus, & quid si accusatus sit de leui crimine, vide glo.14.l.7.tit.8.par.3.
Annotatio bonorum an posit pro quocunque crimine fieri, & quid iure regni, vide glo.14.l.7.tit.8.par.3.
Annotatio bonorum an hodie locum habeat propter authentic. bona damnatorum, vide.d.gl.14.in fi.
ANTECEDENS an videatur velle qui consequens vult & an destructo consequente videatur destructo antecedenti, vide glos.1.l.19.tit.6.par.6.
ANTIQVIOR præfertur vbi est paritas dignitatum, vide glo.3.l.12.titul.5.part.1.
Antiqua excedentia hominum memoria an probentur per testes de audita & an ibi simul sit necessaria fama, vide gl.1.l.20.tit.9.par.4.
ANNVLI sola immisio non importat quod quam nisi ex verbis præcedentibus aliter de mente contrahendi constiterit, vide gloss.7.per tex ibi.l.2.tit.1.par.4.
Annuli immisio inuestiguram significat & de effectu etiam quando in absentiam rei fit, vide gl.6.l.4.tit.16.par.4.
ANNVI redditus an inter immobilia computentur, vide gloss.2.l.1.tit.17.par.2.
ANNVS probationis debet esse continuus, & quid si nobilius exeat, & reddat, vide per glo.1.l.3.tit.7.par.1.
Anni domini ponuntur hodie in instrumento non era, & quæ sit rectior computatio, vide glo.1.l.54.tit.18.par.3.
Annus intra quem aliquis dotem soluere promisit à quo tempore debeat computari, vide glo.7.l.11.& gl.2.l.12.tit.11.par.4.
Annus quo datur à iure ad dotis restitutionem sol uto matrimonio an detur vbi pro dote restituenda interuenit stipulatio expressa, vide glo.3.l.31.tit.11.par.4.
Annus quod datur ad dotis restitutionem an habeat locum in extraneo dotante stipulante dotem sibi reddi vide.d.gl.3.l.31.tit.11.par.4.
Et an ista dilatio anni locum habeat quando dos legatur à marito vxori, vide ibidem.
Annus secundus an detur alicui ad prosequendam appellationem si multum sit inops, vide glo.1.l.4.tit.13.par.4.
Annus intra quem quis soluere promisit an incipiat à die promissionis & quid in vendente fundum cum quo est conuentum vt soluat intra annum pretium an hic annus computetur a die traditionis, vide glo.3.l.55.tit.11.parti.5.
Annus qui datur creditoribus ad reuocationem venditionis factæ per debitorem suum in fraudem ipsorum an sit vtilis, vide glo.6.l.7.titu.15.partita.5.
Annus qui exequtoribus testamentarijs datur ad exequendam voluntatem defuncti à qua die incipiat currere, vide glo.4.l.6.ti.10.par.6.
APPELLANS in aliquo modico tempore sibi ad testificandum vel ad aliud dato an per illud suspendat excommunicationem, vide gl.5.in fi.l.21.tit.9.par.1.
Appellans intra quantum tempus suam appellationem prosequi debeat qualiscūque ille sit, & qui dies ibi cōputētur, vide gl.1.l.23.tit.23.p.3.
Et quid si procuratorem ad hoc misit qui intra terminum eidem demādato non fecit licet comparuerit, vide.d.glo.1.
Et quid si causa sit criminalis an reus istis terminis arctetur, vide ibidem.
Appellans si fuerit legitime impeditus an à prosequutione suæ appellationis debeat impediri, vide gl.1.l.24.tit.23.par.3.
Et quid si procuratori suo infirmitas superuenerit vel impedimentū est ex parte aduersarij, vide.d.glo.3.
Et an tunc debeat admitti per restitutionem, & quando, vide ibi.glo.4.
Appellans durante appellatione infamis non est gl.4.l.6.per tex ibi.tit.6.partita.7.
Appellans si à iudice aliquo modo iniurietur qualiter iudex veniat puniendus, vide gl.1.&.2.l.4.per tex.ibi tit.1.par.7.
Appellans si tempore quo appellat iudicem conuitiat debet puniri, & & qualiter, vide gl.1.l.26.tit.23.par.3.

Appellans

Universidad de Deusto
Biblioteca

Appellans intra quantum tempus debeat se coram iudice ad quem præsentare si à iudice à quo præfigeatur terminus, vide glo.4.l.26. titu.23. part.3.
Appellans si lite pendente spoliat aduersarium, videtur renuntiare appellationi, vide.d.glo.5.d.l.26.
Appellans indistincte condemnandus sit in expensis, si sententia à qua appellauit fuit confirmata, vide gl.4.l.27.tit.23.par.3.
APPELLARI potest omisso medio ad legatum Papæ, & ad quem legatum, vide gl.1.l.23.tit.9.par.1.
Appellare non potest ad Regem omisso medio in vno casu, vide gloss.2. per tex.ibi.l.4.tit.24.par.2.
Appellare an posit condemnatus rem exhibere, vide per glo.5.l.20.tit.2.partita.4.
Appellare an posit quis à sententia arbitrorum & quid hodie iure regni vide gl.1.2.l.23.tit.4.par.3.
Appellare an posit quis ab arbitri sententia & quid hodie per. ll. regni, vide glo.1.l.35.tit.4.par.3.
Et ad quem appellabitur, vide ibidem.
Appellatio suspendit negotium & pronuntiatum gloss.5.l.quinta. titul.13.par.3.
Appellatio & qualiter instrumentum appellationis à sententia fieri debeat, vide gl.1.cum sequentibus.l.110.tit.18.par.3.
Appellari potest à sententia iudicis reu cantis sine causa sententiã suam interlocutoriam, vide gl.6.l.2.tit.22.par.3.
Appellare an posit seruus à sententia contra eum lata vel contra dominum si dominus vel eius procurator nollit, vide glo.4.&.5.l.2.titul.23.partita.3.
Appellare an posit dominus si procurator suus illud non fecit in tempore, & quando non posit, vide gl.13.l.1.tit.23.par.3.
Appellare intra quantum tempus teneatur condemnatus, & à quo tempore currant dies ad appellandum, vide glo.16.l.2.ibi.
Appellare an debeat procurator specialiter siue generaliter constitutus, & appellationem prosequi teneatur etiam extra prouinciam, vide gl.2.&.4.l.3.tit.23.par.3.
Appellare possunt hi qui ius ad rem prætendunt etiam si sententia transiuerit in rem iudicatam, vide glo.1.l.4.ibi.
Et intra quantum tempus, & an durante tertij appellatione mittatur in exequutionem sent.contra victum, vide.d.glo.1.d.l.4.
Appellare potest cognatus pro eo cognato ad mortem vel aliam pœnã condemnato etiam si clericus sit glo.1.&.2.l.6.tit.23.par.3.
Appellare an posit cognatus pro cognato ad mortem damnato in ipsius condemnati contumacia, & absentia, vide ibi glo.2.
Et quid si condemnetur ad membri obscisionem vel ad mortem ciuilẽ, vide ibidem.glo.3.
Appellare an teneatur victor in sententia aliquo modo grauatus si illud victus iam fecit & quando, vide glo.1.l.9.tit.23.par.3.
Et quid si contumax sit inueniendo ad audiendam sententiam & postea velit appellare an admittatur, vide ibidem in glo.2.
Et quis in isto casu dicitur cõtumax & quare cum eo rigor iste seruetur, vide.d.gloss.2.
Et qualis illa contumacia esse debeat, & quid si de facto admittatur ad appellandum, vide ibidem,
Et quid si iste talis esset rusticus, minor, vel mulier, vide dict.gloss.secunda in fin.
Appellare an posit reus si ad aliquid exhibendum compellatur per iudicem & quando, vide glo.6.l.9.tit.23.par.3.
Appellare an posit ille qui causa cœpta non dimisso procuratore vadit etiam incommodum reipublicæ vel regis, vide gl.4.l.10.tit.23.par.3.
Appellari potest ad papam omisso medio.glo.40.l.5.tit.5.par.1.
Appellare intra quantum tempus debeat ille qui vult ad totam causam restitui, vide glo.2.&.7.l.10.tit.23.par.3.
Appellare potest ille qui ab aduersario suo fuit impeditus in tempus cõparere, & datur ei restitutio, vide gl.2.l.12.tit.23.par.3.
Et quid si ab extraneo impediatur an tunc se restituere posit, vide ibidem.in gloss.3.
Appellare an posit quis ab interlocutoria sententia, & quando, vide gl.1.2.&.3.l.13.tit.23.par.3.
Appellare an posit aliqua partium si per pactum istud non facere promisserunt, vide glo.6.l.13.tit.23.par.2.
Et an in tali pacto de non appellando scriptura requiratur & an idem sit in simplici renuntiatione, & quid si vna pars tantum paciscatur & an per hoc pactum excludatur remedium dicendi sententiam nullam, vide.d.glo.6.l.13.tit.23.par.3.
Et an per hoc pactum excludatur si appelletur ab interlocutoria & quid in causa criminali & an hic iudex teneatur parti, vide ibidem.
Appellare non potest debitor fiscalis à sententia contra se lata in fisci fauorem, & quid in debitore priuati & in quo differat, vide gloss.7.l.13.tit.23.par.3.
Appellare non potest latro insignis neque eorum duces, neque veneno occidentes, neq; alij plures de quibus per glossas.l.16.tit.23.par.3.
Et quid si proditorie quis non occisit sed vulnerauit an eadem pœna puniatur, vide ibi.glo.6.
Appellare an posit confessus, & non conuictus & an posit suam confessionem reuocare, & quando, vide glo.10.&.11.l.16.tit.23.par.3.
Appellare ad quem debeat ille qui à delegato principis appellat.l.20.tit.23.partita.3.
Appellare vocẽ tantum debet quis in eadem die si in scriptis intra.10.vel.5.hodie.vide glo.1.&.5.l.22.tit.23.par.3.
Appellare vsque ad quod tempus posit hæres condemnati, vide glo.5.l.22.tit.23.par.3.
Appellare an posit quis pluries & quid si illud habeat ex principis rescripto, & quando liceat pluries appellare, vide glo.1.l.2.tit.24.par.3.
Appellare non audens propter metum iudicis vel alterius, an metus iste ab eo probari debeat & an protestare teneatur quod propter metum non appellat, vide glo.9.l.27.tit.23.par.3.
Appellare an posit debitor si prius fiat exequutio in rebus suis immobilibus quam immobilibus, & an teneat processus licet non appellet si ordo iste non seruetur, vide glo.1.l.3.tit.27.par.3.
Et an paupertas excuset ab appellando & an ad prosequutionem appellationis detur secundus annus propter paupertatem, vide gloss.1.l.4.tit.19.partita.4.
Appellare an posit venditor emptore damnato ex eius contumacia, & quando sic, vide glo.6.l.36.tit.5.par.5.
Appellare an teneatur emptor & quando non si tempore quando lata fuit sententia super re empta ipse præsens erat venditor autem erat absens, vide glo.8.ibi.
Appellare an posit vicinus si eius conuicinus rem suam extraneo vendiderit & non sibi, vide glo.8.l.55.tit.5.par.5.
Appellare an posit per iudicem condemnatus ad torturam, vide glo.2.col.2.l.2.tit.30.par.7.
Appellare an posit debitor à præcepto iudicis iubentis sibi vt minori soluat, vide gloss.4.l.4.tit.14.par.5.
Appellatio à principe remota an intelligatur siue ab interlocutoria siue à diffinitiua sententia, vide glo.9.l.13.tit.23.par.3.
Appellatio remota an de friuola intelligitur, & quid si grauamen esset notorium an tunc ea sublata appellari posit, vide ibidem glo.10.
Appellatio à principe tantum potest remoueri: neque ab alio etiam si sit legatus de latere & quando sic, vide ibi.glo.11.
Appellatio facta super maioribus delictis, & super aliquibus sententiæ capituli an impediat exequutionem sententiæ in alijs, vide gloss.5.l.14.tit.23.par.3.
Et quid si appellet in minoribus an differatur exequutio sentẽtiæ in maioribus vide ibidem in glo.7.
Appellatio omisso medio an valeat si non excipiatur, & an valeat consuetudo quod appelletur omisso medio, & quando sine hoc valeat appellatio in isto casu, vide glo.1.l.18.ibi.
Appellatio omisso medio valet si ad Regem, Papam, vel ad eius legatũ appelletur non ita si ad Imperatorem, vide ibi glo.2.
Appellatio ad Regem an teneat in terris magnatum facta in prima instãtia omisso domino illius terræ, vide gl.2.l.18.tit.23.par.3.
Appellatio tenet & sustat ad patem illius qui iudicauit contra communẽ Doctorum, vide glo.3.l.18.tit.23.par.3.
Et idem erit si appelletur ad minorem iudicem illius qui iudicaturus est si non est minor illo qui iam iudicauit, vide.d.glo.3.
Appellatio ad Regem facta quid iudices hodie de ea cognoscere debeãt, vide glo.1.l.19.tit.23.par.3.
Appellatio ad quem fiat à subdelegato delegati à principe siue in totũ, siue pro parte causam subdeleget, vide gl.1.l.21.ibi.
Appellatio intra quantum tempus fieri debeat, vide glo.1. l. 22. ibidem. & ibi gloss.5.
Et an aduersario negante fuisse intra terminum appellatum incumbat probatio, vide.d.gl.5.l.22.tit.23.par.3.
Et quid si appelletur post terminum aduersario sciente, & consentiente an sententia postea lata tenet, vide.d.glo.5.
Appellatio an fieri posit in die feriato, vide.d.glo.5.in fi.
Et quid si condemnatus detinetur in carceribus, vide ibidem.
Appellatio quando sit à diffinitiua sententia an sit necesse exprimere causas quare appellat, vide ibidem in glo.6.
Et quid si in appellatione apostoli tunc non petantur an posint peti ex interuallo, vide ibidem in glo.7.
Appellatio intra quantum tempus prosequi debeat vbicunq; appellans sit, vide glo.1.l.23.tit.23.par.3.
Appellatio in causis criminalibus an pro deserta habeatur, si reus ad ipsius prosequutionem intra terminum à iure præfixum non comparuit & quid in causis ciuilibus, vide gl.1.l.23.tit.23.par.3.
Appellatio intra quantum tempus finiri debeat, vide gl.4.l.23.tit.23.p.3.

Et quid

Et quid si appellans fuerit legitime impeditus, vide gloss.3. l. vigesima quarta.ibi.
Et quid si cũ ex causa fuit impeditus vult prosequere an ad hoc debeat restitui, vide ibi gl.4.
Et an liceat pluries appellare, & quando, vide gloss.prima.l.25.titul.23.partita.3.
Et an princeps de plenitudine potestatis posit concedere tertiam appellationem, vide glo.1.l.25.tit.23.par.3.
Et quid si minor bis appellauit & succubuit an posit aduersus sentẽtiam restitutionem petere, vide ibi.d.gl.1.
Appellatione pendente iudex à quo nihil facere potest & in quibus sic, vide glo.5.l.26.tit.23.par.3.
Appellatio vbi est iuri contraria an ibi locum habeat titulus nil nouari appellatione pendente, vide.d.gl.5.ad medium.
Appellatione pendente non solum attentata post appellationem sed quæ dolo vel malitia aduersarij fiunt debent reuocari, vide glo.5.l.26.tit.23.partita.3.
Appellatio suspendit negotium & pronuntiatum, vide glo.5.l.5.titu.13.partita.3.
Et qualiter instrumentum appellationis à sententia fieri debeat, vide gl.1.cum seq.l.110.tit.18.par.3.
Appellatione deserta non dicitur innouari aliquid qualis non pendet.d.glo.5.in fi.l.26.tit.23.par.3.
Appellatio an transeat ad hæredes si sententia lata tantum sit super confiscatione bonorum vel parte sine alia pena corporali, vide glo.1.l.28.tit.22.parti.3.
Appellatio qua ratione lata sententia super bonis transeat ad hæredes ponit glo.1.l.28.tit.23.par.3.
Et quid in causa quando iudex pœnam ordinariam pro delicto non posuit, vide ibidem.
Appellatio si in aliquo casu denegetur minori potest per eum peti restitutio in integrum glo.1.in proœmio tit.25.par.3.
Et an in causa appellationis necessaria sit litis contestatio, vide glo.1.l.5.tit.26.par.3.
Et quid si iudex ad quem confirmat sentẽtiam quis, eam mittit exequutionem, vide glo.3.l.1.tit.27.par.3.
Et quid si aliquis sit pauper an ab appellando excusetur propter paupertatem & an propter eam detur alicui secundus annus ad prosequutionem suæ appellationis, vide glo.1.l.4.tit.19.par.4.
Appellatio in causis feudalibus ad quem fieri debeat, vide glo.4.l.11. tit.26.partita.4.
Appellatio ita in mundo est necessaria sicuti lux solis mortalibus & de ratione, vide glo.2.in proœmio tit.23.par.3.
Appellatio semper fieri debet ad iudicem maiorem non ad parem vel minorem, & si in hoc aduersetur consuetudo, vide gloss.1.l.1.titu.23.partita.3.
Appellatio an posit fieri per procuratorem, & quando non, vide gl.10.&.11.l.2.tit.23.par.3.
Appellatio interponi debet intra decem dies hodie intra.5.dies & à quo tempore terminus ille curat, vide glo.16.l.2.&.glo.1.l.4.&.glo.2.l.10.tit.23.par.3.
Appellatio an posit prosequi per procuratorem ad specialem causam, constitutum, vide glo.2.l.3.tit.23.&.glo.7.l.23.tit.5.par.3.
Appellatio an debeat prosequi per generalem procuratorem si ad hoc extra prouinciam exire debeat suaque negotia relinquere, & ad quid tunc teneatur, vide glo.4.l.3.tit.23.par.3.
Appellatio potest interponi per eos qui licet domini non sint prætenduntius in re, & si sententia trãsiuerit in rem iudicatam, vide gl.1.l.4.ibidem.
Et intra quantum tempus, & an durante tertij appellatione, mitatur in exequutionem sententia contra victum lata, vide ibi.
Appellatio vnius an prosit alijs socijs in eadem re, & quando non, vide per glo.3.l.5.tit.23.par.3.
Appellatio socij an socio prosit si tacite approbauit sententiam contra se latam & quid si omnes appellauerunt vnus tamen appellationem deseruit an prosit illi, socij victoria, vide.d.gl.3.
Et quid si ille qui appellauit se cum aduersario composuit an socij qui non appellauerunt appellationem prosequi posint, vide ibidem.
Et quid si sententia lata fuit contra quemlibet pro parte an ista sic procedant, vide ibi.
Et an appellatione pendente vnius socij posit sententia in exequutionem mitti contra socium qui non appellauit, vide gl.4.d.l.5.titu.23.partita.3.
Et quid si socius petat restitui quia minor an socij ex hac restitutione petita commodum portent, & si non appellauerunt, vide ibi glo.6.
Appellatio à cognato facta iudex admittere debet & si cognatus cõdem natus disentiat, secus si pro eo extraneus appellet, vide glo.5.l.6.tit.23.partita.3.
Appellatio victi an prosit victori volente à sententia pro se lata appellare, vide gl.1.l.9.tit.23.par.3.
Et quid si ille pro quo lata fuit sententia contumax fuerit, & quibus & quare iste contumax reijciatur, vide ibidem in glo.2.
Et de qua contumacia istud intelligatur, & quid si de facto admittatur ad appellandum, vide ibidem.
Et sicuti in isto contumace prohibetur appellatio sic etiam ei impeditur supplicatio, vide ibidem.
Et quid si iste esset rusticus, mulier vel minor, vide ibidem.
Et quid si veniat iudice adhuc sedente vel habuit iustam causam non veniendi, vide ibidem in glo.4.in fi.
Appellatio rei eo quod compellitur exhibere rem quando admittenda sit & quando non, vide glo.6.l.9.tit.23.par.3.
Appellatio intra quantum tempus fieri debeat quando quis vult se restitui ad totam causam, vide glo.2.&glo.7.l.10.tit.23.par.3.
Appellatio ab interlocutoria sententia quando valeat, vide glo.1.l.13.tit.23.partita.3.
Melius ibi in gloss.2.&.3.
Appellatio an habeat locum si iudex fingit se non audire, vide ibidem in gloss.4.
Appellatio impedit ne interim quis habeatur pro infame, vide gl.4.l.6. per tex.ibi.tit.6.par.7.
Appellatio si appellanti non concedatur per iudicem qualiter iudex puniatur, vide glo.1.&.2.l.4.tit.10.par.7.
APPELLATIONE iuris an veniat consuetudo, glo.1.l.4.titu.6.partita.1.
Appellatione filiorum in dependentibus ex gradu nepotes non veniũt, vide glo.17.l.2.tit.15.par.2.
Appellatione populi an veniant clerici, vide in verbo CLERICI.
Appellatione filiorum in materia exorbitante an comprehendantur fratres & sorores, vide glo.3.l.6.titu.13.par.2.
Appellatione generis an comprehendantur omnes consanguinei & cognati, vide glo.16.in fin.l.22.tit.13.par.2.
Appellatione generis an comprehendantur cognati, vide gloss.8.col.3.in principio.l.2.tit.15.par.2.
Appellatione suorum veniunt amici, vide gloss.4.l.7.titul.18.partita secunda.
Appellatione victualium venit sal, vide gloss.sexta.l.decima.titul.18.partita.2.
Appellatione naturalitatis de qua sit intelligendum, vide glo.1.l.1.titu.20.partita.2.
Appellatione dominij non solum venit vtile dominium, sed etiam directum, glo.1.l.1.tit.28.par.3.
Appellatione lineæ an directa, inflexa, vel obliqua debeamus intelligere & quando isto casu fœminæ comprehendantur, vide glo.1.l.2.titu.6.partita.4.
Appellatione filiorum an veniant filij spurij vel naturales, vide glo.6.l.1.tit.15.par.4.in fine.
Appellatione filiorum legitimorum an veniant legitimati, multum in hoc operatur consuetudo & communis vsus loquendi, vide gloss.11.col.1.l.4.ibi.
Appellatione dignitatum in dispensatione vel legitimatione an veniat Episcopatus, vide glo.17.l.4.tit.15.per tex.ibi par.4.
Appellatione filiorum an veniant adoptiui, vide gloss.1.in proœmio.tit.16.par.4.
Appellatione alimentorum quæ veniant, vide gloss.5.cum sequent.l.2.tit.19.partita.4.
Appellatione partis de qua intelligatur vt si talis pars donetur, talis posit reuocari per superuenientiam liberorum, vide glo.5.per tex.ibi.l.8.titu.4.par.5.&glo.1.l.16.tit.3.par.6.
Appellatione donationis non venit donatio causa mortis, vide gl.1.l.11.tit.4.par.5.
Appellatione hæredis an veniat hæres vniuersalis vel hæres in re certa, vide glo.5.col.2.ad medium.l.28.tit.8.par.5.
Appellatione societatis quæ societas veniat, vide gloss.1.l.1.titu.decimo.partita.5.
Appellatione instrumentorum testamenta continentur, vide glo.2.l.2.tit.1.partita.6.
Appellatione hæredis an veniat hæres vniuersalis vel hæres datus in re certa dato alio cohærede, quando emphyteosis fuit ab aliquo pro se & suis hæredibus suscepta, & quid in filijs, vide gloss.2.l.14.titul.tertio.partita.6.
Appellatione partis hæreditatis quæ veniat, vide per gloss.1.l.16.titul.3.partita.6.
Appellatione residui vel reliqui nihil continetur, si nihil superest, vide gloss.6.l.19.ibi.
Appellatione filiorum in legali dispositione an veniant filij naturales tantum, vide glo.9.l.2.tit.6.par.6.

Appellatione

Universidad de Deusto Biblioteca

Appellatione saxorum an veniant marmora, vide gloss. 6. l. 13. titul. 9. partita. 6.

Appellatione filij an comprehendatur nepos quando est in alterius præiudicium & quando, vide gloss. 3. columna. 8. quæstione. 15. l. 32. titu. 9. partita. 6. &. glo. 2. ad fi. l. 8. tit. 13. par. 6.

Appellatione ciuitatis an veniāt castra, vide glo. 4. col. 11. post principiū. l. 6. tit. 11. par. 6.

Appellatione filij an veniat filia vt in maioria posit succedere, vide glo. 2. col. 2. q. 1. l. 3. tit. 13. par. 6.

Appellatione nepotis an contineatur patruus, vide gl. 1. col. 2. l. 6. titul. 13. partita. 6.

Appellatione vulneris quid veniat, vide per gloss. 3. l. 6. tit. 9. par. 7.

Appellatione vestis quæ veniant siue in legatis vel alibi, vide gloss. 8. l. 8. per tex. ibi. tit. 33. par. 7.

Appellatione partis continetur dimidia aliquando tamen minus, vide gloss. 6. l. 9. per tex. ibi. tit. 33. par. 7. & gloss. 8. l. 22. tit. 8. par. 5.

Appellatus an condemnetur in expensis in causa appellationis quando sentencia euidenter ex actis primis erat iniusta, vide gloss. 3. l. 27. tit. 23. par. 3.

APERTVRA testamenti vide in verbo TESTAMENTVM.

APOSTATA ad testificandum repellitur, vide gloss. 11. l. 8. titul. 16. partita. 3.

Apostata qualiter veniat puniendus, vide gloss. 2. & 5. l. 4. per text. ibi tit. 25. par. 7. & gloss. 1. l. 5. ibi per illum text. & glo. 3. l. 7. ibidem.

Et an quando apostata in eius vita non fuit accusatus & post eius mortem proceditur contra eum an eius bona poterunt cōfiscari post quinquennium à morte ipsius per inquisitores, vide. d. gl. 3. d. l. 7.

Et an exceptio elapsi quinquennij sit perpetua vel non, vide. d. gl. 3.

Apostata quando ex eius apostasia non veniat puniendus neque bona neque famam amittat, vide glossas. l. 8. per tex. ibi. titu. 25. par. 7.

APOSTOLI licet in libello appellationis illico non petantur possunt peti ex interuallo, vide gl. 7. l. 22. tit. 23. par. 3.

Apostoli intra quantum tempus peti debeant, vide gloss. 2. l. 26. titul. 23. partita. 3.

APVLIAE regnum est feudale ecclesiæ, vide gloss. 2. legis tertiæ. tit. 26. partita. 4.

AQVA in qua quis baptizatur an de necessitate requiratur quod sit benedicta. glo. 2. l. 2. tit. 3. par. 1.

Aqua in qua quis baptizatur debet esse naturalis, vide ibidem.

Aqua rosacea seu ab aliquibus herbis deducta non est sufficiens ad baptizandum, gloss. 2. d. l. 2.

Aqua naturalis etiam si calefacta sit potest quis in ea baptizari, vide ibidem in fi.

Aqua cadens super pedem an sufficiat ad hoc vt dicatur quis baptizatus glo. 3. l. 2. tit. 4. par. 1.

Aqua naturalis desideratur in consecratione corporis & sanguinis Christi, rosacea vel alia non. glo. 3. l. 52. tit. 4. par. 1.

Aqua debet vino commisceri ad consecrationem faciendam gloss. 6. dict. l. 52.

Aqua si non commisceatur vino an cōsecratio fieri posit, vide ibidem.

Aqua in qua quantitate debeat vino commisceri, vide per gloss. 2. l. 6. tit. 7. par. 2.

Aqua & multa in laudem aquæ, vide per gloss. tertia & quarta. l. 10. titul. 18. partita. 2.

Aqua deputata ad vsum ciuium non potest præscribi etiam tempore immemoriali, vide glo. 1. col. 2. in medio. l. 7. tit. 29. par. 3.

Aqua per se ipsa fluens non potest inducere præscriptionem seu cōsuetudinem & quare, vide gl. 2. l. 15. tit. 31. par. 3.

Aqua si ab emphyteota vel vassallo ducatur ex torrente domini in proprium vassalli prædium, & illud præscripserit per longissimum tēpus an illud ius præscribere posit, vide glo. 5. l. 15. tit. 31. par. 3.

Aqua licet non semper cadat actualiter sufficit tamen quod potentialiter posit cadere ad hoc vt seruitus dicatur continua & minori tempore præscribatur, vide ibi. gloss. 8.

Aqua quæ deducitur ex aquæ ductu publico quanto tempore præscribatur, vide gl. 10. l. 15. tit. 31. par. 3.

Aqua si ab aliquo excludatur à prædio suo ne sibi noceat neque ab eo seruitus aliqua debeatur licitè illud facit nec tenetur aliqua actione licet vicino noceat, vide gl. 5. l. 13. tit. 32. par. 3.

Aqua in magno incendio magis suscendit quam mitigat, vide glo. 1. l. 12. tit. 15. partita. 7.

Aqua naturaliter fluens si in prædio aliquo sordices congregauerit ita quod vicini ex hoc grauentur quis ad munditionem teneatur, vide gloss. 1. l. 15. tit. 32. par. 3.

Et quid si prædium vbi sordices erant congregatæ sit pluribus commune, vide ibi. gloss. 2.

Aquam trahere de flumine publico vnicuiq; licet autoritate iuris gentium, vide gl. 1. l. 18. tit. 32. par. 3.

AQVAEDVCTVS quæ est in publico quo tempore præscribatur, vide gl. 1. col. 1. l. 7. tit. 29. par. 3.

Aquæductus est ius aquæ ducendæ per fundum alienum, & plura alia, vide glo. 1. l. 4. tit. 31. par. 3.

Et quis teneatur reficere seu purgare canalem, quando vnus hanc seruitutem habet in fundo alieno, vide glo. 2. l. 4. tit. 31. par. 3.

Et quid in possessoribus prædiorū per quæ trāsit aquæ ductus publicus & quanto tempore præscribatur seruitus aquæ ductus publici seu priuati, vide. d. glo. 2. d. l. 4. tit. 31. par. 3.

Aquæductus & si princeps alicui concedat ius aquæ ducendæ ex publico aquæductu intelligitur de ea quæ superest, non de ea quæ sit vsui publico necessaria, vide glo. 1. l. 5. tit. 31. par. 3.

Et si aqua ex aquæductu publico deducatur quanto tempore præscribatur, vide glo. 10. l. 15. tit. 31. par. 3.

Aquæductus si aliquas sordices in prædio vicini congregauerit quis ad mundationem teneatur, vide gl. 1. l. 15. tit. 32. par. 3.

Et quid si locus, sic per sordices impeditus ad plures pertineat an omnes ad hoc teneantur, vide ibidem. gloss. 2.

Aquæductus & quis ad illius reparationem teneatur, vide gloss. 4. l. 20. tit. 32. par. 3.

ARABII computant annos à tempore falsę prædicationis Mahomę. gloss. fin. in proœmio partitarum,

ARBITRORVM officium est pium & ideo clerici possunt esse iudices arbitri, vide glo. 5. l. 48. tit. 6. par. 1.

Arbitri debent semper esse in impari numero & quare, vide glo. 1. l. 23. tit. 26. partita. 2.

Arbiter aliquando summitur pro moderatore aliquando pro iudice, gloss. 1. l. 23. tit. 4. par. 3.

Arbitri & sub hoc verbo comprehenduntur tam arbitri quam arbitratores, vide glo. 2. l. 23. tit. 4. par. 3. & glo. 1. l. 38. tit. 16. par. 3.

Arbitri in quo cognoscantur ab arbitratoribus, vide ibi glo. 4.

Et quid si causa sibi committatur vt pronuntiet secundum ius & ipse iniuste sententiauerit & contra ius, an teneat sententia si ab ea nō appeletur, vide ibidem in. d. l. 4.

Arbiter non habet territorium bene tamen citauit partes & an condemnet in expensis ratione contumatiæ & multare posit, vide ibi.

Arbiter debet partibus statuere terminum ad probandum, vide ibidem in gloss. 6.

Arbiter an posit pronuntiare partibus non citatis, vide gloss. 5. l. 106. tit. 18. partita. 3.

Arbiter sententiam diffinitiuam proferre non potest altera parte absente etiam per contumaciam etiam si sit conclusum in causa, glo. 7. l. 23. tit. 4. par. 3.

Et an inter arbitrum & arbitratorem aliqua sit differentia in hoc, scilicet quod posint extendere manus ad alias res extra compromissum, vide ibi gloss. 18.

Arbiter an ratione pacis faciendæ (siue sit arbitrator) posit manus extendere extra res in compromisso contentas, vide. d. gl. 18. in medio.

Et quid si partes litigent coram arbitro super alijs rebus quam contentis in compromisso, an videatur prorogare eius notionem, vide ibidem.

Arbiter an posit cognoscere & pronuntiare super compensatione quæ obijcitur. vide. d. glo. 18. ad fi.

Et an valeant gesta contra formam compromissi, vide ibi glo. 19.

Et an posit prohibere alienationem bonorum super quibus pronūtiat, vide ibidem in fi.

Et an in arbitris sit necessaria scriptura, vide ibidem, gloss. 21.

Arbitri an posint cognoscere in causa sanguinis, & quid si agatur ciuiliter ad interesse partis, vide glo. 1. l. 24. tit. 4. par. 3.

Arbitri an posint cognoscere de causa feudali seu vassallagij & an in eis tale compromissum fieri posit, vide ibidem. in glo. 2.

Arbiter an cogatur suscipere arbitrium & an iudicare compellatur post susceptionem, vide glo. 2. l. 26. ibidem.

Arbitri peccant si cum possunt tollere controuersias partium illud non faciunt & idem in arbitratore, vide. d. glo. 2.

Et tenetur compromissum quo cauetur quod arbiter inuictus non cogatur pronuntiare glo. 2. l. 26. tit. 4. par. 3.

Et an arbitrium teneat quando partes dederunt formam sententiæ, & qualiter debeat proferri, vide glo. 8. d. l. 26.

Arbitri transacto tempore à partibus designato de causa non valent cognoscere nisi in compromisso sit dictum quod posint dies prorogare & talis prorogatio potest fieri etiam extra locum compromissi. glo. 1. l. 27. tit. 4. par. 3.

Arbitri potestas an finiatur triennio & à quo tempore istud triennium incipiat currere, vide glo. 5. d. l. 27. tit. 4. par. 3.

Arbitri in quo loco pronuntiare debeant, vide gloss. 6. dicta. l. vigesimaseptima.

Et an per pactum fieri posit vt hæredes arbitri succedant in arbitramento, vide glo. 3. l. 28. ibi.

Arbitri qualiter debent compelli ad iudicandum, & per quem, vide gl. 2. l. 29. ibidem.

Et si discordent debet eligi tertius statim quod constat de eorū discordia, antea vero non, vide glo. 3. l. 29. ibidem.

Arbitri si discordent debent eligere tertium, & an tali electio tertij pertineat etiam ad partes, vide glo. 4. l. 29. ibidem.

Et an idem sit in arbitratoribus, vide ibidem in glo. 5.

Et an iste tertius ab arbitris electus posit compelli per iudicem ordinarium iudicare, vide ibidem in glo. 6.

Et an stetur eius dicto omnibus discordantibus, & an iste tertius dicatur vere arbiter ita quod illum non parendo committatur pœna, vide ibidem in glo. 7.

Arbiter infamatus à partibus non debet cogi iudicare, vide glo. l. 30. titulo. 4. part. 3.

Et an partes qui in arbitrum consenserunt posint pœnitere, vide gloss. secundam. titulo quarto. partita tertia. & ibi an idem sit in arbitratore.

Et quid si arbiter sua culpa fuit infamatus an tunc sit excusatus vt non cōpellatur iudicare, vide ibidem.

Et quid si vna pars tantum illum infamauerit, vide. d. glo. 4. in fine.

Arbiter non potest esse iudex in causa matrimoniali etiā si ille fuerit episcopus, vide glo. 1. l. 8. tit. 10. part. 4.

Arbiter si appareat & constet illum fore partis inimicum iudicare non poterit, vide glo. 1. l. 31. tit. 4. part. 3.

Arbiter potest recipere pecuniam vt det sententiam, sed ab vna partium in modum subornationis, glos. 3. d. l. 1.

Arbiter si facti impeditus propter aliquam causam si eo non obstante pronuntiauerit an valeat sententia, an vero sit necessaria exceptio doli, vide. d. glo. 4. ibidem.

Arbiter non potest vnus alteri committere motum animi sui, vide gloss. 2. l. 32. tit. 4. part. 3.

Arbitri absentes non possunt per scripturā dare vota sua, & quid si vnus sententiam proferat alijs præsentibus & tacentibus, an sententia teneat, vide. d. gloss. 2.

Et si vnus arbitrorum iuret sibi non liquere de causa nihilominus alij nō pronuntiabunt, vide ibidem.

Arbiter in diebus feriatis non potest sententiam ferre, & quando sic, vide glo. 3. d. l. 32. tit. 4. part. 3.

Arbiter potest cognoscere de fructibus, etiam si in compromisso quicquam dictum de eis non sit, glo. 6. l. 32. tit. 4. part. 3.

Arbiter in quem fuerunt plures quæstiones compromissæ, an posit simul vel separatim de qualibet pronuntiare, vide glossam octauam. dictæ legis. 32.

Et an coram arbitro habeat locum reconuentio, vide ibidem.

Arbiter an posit corrigere sententiam quam protulit præcipuè, si in cōpromisso sit clausula scilicet quod bis, & pluries posint pronuntiare, vide ibi glossam. 9.

Arbiter potest partibus constituere terminum ad faciendum quod ipse eis mandat intra quod soluent, aliàs dabunt pœnam, glo. l. 33. ibi.

Arbiter si solutioni aposuit terminum legalem, an post illum terminum mora purgari posit, vide glos. 3. d. l. 3.

Et an si postea quam incidit in pœnam receperit solutionem habeat recursum ad pœnam, & quando, vide ibidem in glo. 6.

Et quid si arbiter terminum solutioni non apposuit, & in compromisso est clausula scilicet rato manente pacto, an tunc mora purgari posit transacto tempore, vide ibidem.

Et an hodie attentis legibus de Madrid, liceat appellare à sentētia arbitri, glos. 1. l. 35. tit. 4. part. 3.

Arbiter an debeat ordinem iuris seruare, quando in compromisso nihil fuit dictum, glo. 6. l. 106. tit. 18. part. 3.

Et an hodie sententia arbitri in compromisso pœnali emologetur, vide glos. 4. d. l. 35.

Et an sufficiat facere reclamationem soli iudici vt sententia per transcursum. 10. dierum non emologetur. vide ibi glo. 6.

Arbitri vel arbitratoris sententia per iudicem ordinarium debet mitti in executionem si petatur, glo. 7. l. 35. tit. 4. part. 3.

Et an per eorum sententiam dominium transferatur, vide gloss. 1. col. 4. quæst. 4. d. l. 10. tit. 2. part. 4.

Et in electione arbitri quodammodo pendet status totius quæstionis, vide glo. 2. l. 36. tit. 4. part. 3.

ARBITRATOR an teneatur seruare ferias, vide glo. secundam l. 33. titu. 4. part 3.

Arbitrator quis sit, & an assumatur super lite aliqua, vide glos. 8. & 9. l. 23. titu. 4. part. 3.

Arbitrator pro bono pacis potest tollere de iure vnius & dare alteri, vide ibidem in glo. 10.

Et isti tales non poterunt immediatè post compromissum pronuntiare si auditis partibus, vide ibi glo. 11.

Et debent sine dolo procedere, & si aliás cum dolo sententiauerint, sententia non tenet, vide ibidem in glo. 3.

Et quid si maliciose processerint, & an ab eorum sentētia posit appellari etiam hodie stantibus ll. de Madrid, vide ibi glo. 14.

Et quis iudex cognoscat in reductione ad arbitrium boni viri ex iniustitia sententiæ, vide glo. 15. ibi.

Et quid si partes coram arbitratore litigauerint super alijs rebus extra cōtestis in compromisso, an videantur prorogare eius notionem, vide ibidem in glo. 18.

Et an in arbitramentis sit necessaria scriptura, vide ibi in glo. 21.

Et an in arbitratoribus posit causa sanguinis compromitti, vide glo. 1. ad fi. l. 24. tit. 4. part. 3.

Arbitrator an cogatur recipere arbitrium, & an post receptionem compellatur iudicare, vide glo. 2. l. 26. tit. 4. part. 3.

Et etiam in arbitratore oritur actio ex arbitramento, si expresse vel tacitè per transcursum. 10. dierum sit emologatum, vide glossam quartam. l. 26. supra. d.

Et quid si duo arbitratores discordent an posint eligere tertium, & qualiter, vide glo. 5. l. 29. ibi.

Arbitrator dicitur arbiter, & idem quod in arbitro. ll. partitarum dicunt esse in arbitratore, vide glo. 5. cum sequen. l. 29. tit. 4. par. 3.

Arbitratoris sententia debet mitti in executionem etiam per iudicem ordinarium, si illud à partibus petatur, vide glossam septimam. l. 35. titu. 4. parti. 3.

Vnde sequitur quod per arbitratorem excommunicatum, non potest ferri sententia, vide ibidem.

Arbitrator in modicum bene lædere potest, vide glossam quintam. l. 9. titu. 5. part. 5.

Arbitrator eligi potest per contrahentes circa dationem pretij pro aliqua re de que, vide glossam tertiam, quartam, & quintam, cum sequentibus, d. l. 9. tit. 5. part. 5.

Et quid si iste arbitrator moriatur ante declarationē arbitrij vel aliquis ex contrahentibus, vide ibidem in glo. 6.

Arbitramentum dicitur quædam transactio, & an ibi habeat locum pœnitentia sicut in arbitrio, vide glo. 2. l. 30. tit. 4. part. 3.

Arbitrator potest sententiam clausam ferre sine recitatione, & an partibus absentibus, glo. 1. l. 107. tit. 18. part. 3.

Arbitrator si pronuntiet statim post compromissum, an teneat sententia, vide glo. 1. d. l. 107.

ARBITRIVM iudicis habet locum in illis quæ à lege non sunt determinata vide glo. 7. l. 7. tit. 9. par. 2.

Arbitrij diffinitio, vide per glo. 1. l. 10. tit. 27. part. 2.

Arbitrium debet esse considerata qualitate personæ & factorum, vide ibidem in gloss. 2.

Et an arbitrium teneat quando partes dederunt formam sententiæ, & qualiter debeat proferri, vide glo. 8. l. 26. tit. 4. part. 3.

Arbitria hodie per. ll. regni merentur executionem, vide gloss. 15. l. 23. tit. quarto. part 3.

Arbitria an habeant locum vbi pœna sanguinis imponi debet, vide glos. 1. l. 24. titulo. 4. part. 3.

Et quid si agatur ciuiliter ad interesse, vide ibidem.

Arbitrium si sit emologatum expresse vel per transcursum decem dierū ex eo oritur actio, vide glossam quartam. l. 26. titulo quarto. partita tertia.

Arbitrium an finiatur si quis fiat monachus, & an idem sit si fiat clericus, vide glos. 4. l. 28. tit. 4. part. 5.

Et in arbitrijs inest tacitè quod pœna soluta liceat ab arbitrio discedere, vide glo. 2. l. 36. ibi.

Arbitrium iudicis extendit se ad rescripta in quibus adest clausula (& quoddam alios) & quales isti esse debeant, vide glossam secundam. l. 46. tit. 18. part. 3.

Arbitrium iudicis in imponenda pœna pro delicto, an posit extendi vsque ad pœnam mortis, vide glo. 11. l. 21. tit. 9. part. 7.

Et verbum arbitrium importat arbitrium boni viri, & quando importet liberum arbitrium, vide glossam secūdam, legis vigesimæ nonæ. per textum ibi. tit. 9. part. 6.

Et per quæ verba legatum videatur positum in arbitrium boni viri & an valeat sic appositum, vide glossam primam dictæ legis. 29. per textum ibi.

ARBOR si planctetur in vinea aliena per malefidei possessorem, an statim antequam mittat radices admittat dominium ipsius, vide glos. 2. l. 43. tit. 28. part. 3.

Arbor fundi si in dotem datus sit si desiccaretur, an sit mariti vel vxoris, glo. 1. l. 27. tit. 11. part. 4.

Arboris balsami natura & eius altitudo & modis colligendi balsamū, vide glo. 1. l. 14. tit. 14. part. 1.

Arbores excidere non potest conductor prædiorum, & an posit vento expulsas asportare, vide glo. 7. l. 7. tit. 8. part. 5.

Universidad de Deusto Biblioteca

Arbor si radices egerit in fundum alienum an sit communis, & quando non, vide per glo.4.col.3.in.6.limitati.ne.l.20.tit.8.part.5.
Arbor frustra vel aliasi maliciose per aliquem scindatur vel euellatur qualiter puniri debeat & damnum emendare, vide gloss.l.28.titulo 15.part.7.
Et plantator arboris potest de publico salarium dari, vide glo.1.dictæ legis.28.
Arbor quando tolli debet & pro qua parte ad petitionem vicini qui dānum sentit ex illo, vide glo.14.&.15.17.18.&.19.d.l.28.
Et an possit allegari præscriptio.30.vel.40.annorum, & euellere non teneatur, vide ibi.glo.17.
ARRAE promissæ à patre an filius in maioriam succedēs vel alius quilibet successor soluere teneatur, & an bona maioriæ summi debeant pro earum solutione, vide glo.1.col.2.ad fi.l.4.tit.15.part.2.
Arræ in qua quantitate promitti possint à possessore maioriæ, vide in.d.colum.2.in fin.
Et an sola confessio de receptis arris pro matrimonio contrahendo facta ab vna parte tantum valeat & obliget, vide glo.2.l.84.tit.18.part.3.
Et an pater qui dedit arras pro matrimonio contrahendo per filiā quod ipse facere promisit illas perdat, vide glo.3.d.l.84.
Arræ an possint consistere & dari in aliquo fundo seu in alia specie, & an possint interuenire hinc inde ab vtraque parte, & quando istud esse non possit, vide glo.3.&.4.ibidem.
Arra debet realiter tradi, neque sufficeret constitutum, vide glo.5.d.l.84.tit.18.part.3.
Arræ an debeant reddi duplicatæ vel quadruplicatæ de iure canonico & iure partitarum, & quare non, vide glo.6.d.l.84.
Arræ in qua quantitate hodie dari debeant, & qui succedant in arris si sine liberis decedat mulier etiam nullo condito testamento, vide glo.2.l.87.ibidem.
Arræ possunt dari viduis, vide glo.2.d.l.87.&glo.4.ad fi.l.1.tit.11.p.4.
Arra successit in Hispania in locum donationis propter nuptias, & an statuta in donatione propter nuptias habeant locum in arrarum datione, & an constante matrimonio possit fieri donatio arrarum, vide glo.4.l.1.tit.11.part.4.&glo.2.l.87.tit.18.part.3.
Et in arris non currit præscriptio sicut nec in donatione propter nuptias. vide glo.4.in medio.d.l.1.tit.11.part.4.
Arræ an possint à minoribus dari aliquarum rerum immobilium sine tutoris authoritate, vide ibi.
Arræ datæ vxori an remaneant in dominio mariti sicut est in donatione propter nuptias, & an soluto matrimonio redeant ad virum, ibi.
Arræ vt dentur in certa quantitate illud est introductum per.ll.fori, & etiam per.ll.partitarum, vide glo.2.&.4.d.l.87.titu.18.par.3.&.gloss.5.dictæ legis primæ.
Arra idem est quod pignus, vide glo.6.d.l.1.per tex.ibi.tit.11.part.4.
Arræ an ad dantem reuerti debeant quando ipse pro sua parte promissū seruauit, ibi glo.7.
Arra est lucrum mulieris & de eis libere potest disponere prout voluerit vide glo.6.l.7.tit.11.part.4.
Arra si venditori ab emptore detur pro re empta si postea venditor rem venditam dare noluerit, an emptor contra illum possit agere ad interesse, vide glos.2.l.7.tit.15.part.5.
Arra si detur pro parte pretij tunc venditor etiam illam perdendo pœnitere non potest, glo.2.d.l.7.
Arra si detur in pecunia, an in dubio videatur data pro parte pretij licet illud dictum non sit, vide.d.glo.2.d.l.7.
Et quid si non fuit factum pactum de lucranda arra vel parte pretij soluta per venditorem emptore non implente contractum ad tempus vel ex alia causa, an tunc venditori illam lucretur, vide glo.4.l.38.per tex. ibi tit.5.part.5.
Arræ an prius debeant solui mulieri, & quales antequam alia debita soluantur, vide glo.2.l.29.tit.13.part.5.
Arra an applicetur fisco quando fuit matrimonium contractum inter scientes impedimentum esse inter eos, etiā si adhuc carnalis copula non sit subsecuta, vide glo.1.cum sequen.l.51.tit.14.part.5.
ARCHIDIACONVS an & quando dicatur habere iurisdictionem, vide glo.2.l.22.tit.4.part.1.
Archidiaconus an maior sit in ordine quam archipresbiter, glo.1.l.15.titulo quinto.part.1.
Archidiaconus subest episcopo qui potest illis petere rationem consumptorum & eos castigare glo.2.l.62.tit.5.part.1.
Archidiaconus de iure maior est in dignitate quam decanus, licet de cōsuetudine secus, vide glo.1.l.3.tit.5.part.1.
Archidiaconus debet eligi à canonicis nisi aduersetur consuetudo, vide glo.1.l.4.tit.6.part.1.
Archidiaconus dicitur diaconorum dux & est vicarius episcopi & de ipsius officio, vide glo.l.4.per tex.ibi tit.6.part.1.
Archidiaconus quid facere debeat & de eius potestate & dignitate, vide glo.fi.l.4.tit.6.part.1.
Archidiaconus an possit excommunicare vel anathematizare, vide glo.1.& glo.fi.d.l.4.
Archidiaconorum officium vt plurimum recepit esse suum à consuetudine, vide.d.glo.fina.
ARCHIEPISCOPVS quos & quales indulgentias cōcedere possit, vide glossam secundam & quartam.l.45.titulo quarto. partita prima.
Archiepiscopus Toletanus est primatus Hispaniæ, vide glossam.3.l.9.titulo quinto.part.1.
Archiepiscopi an teneantur ire ad concilium quem congregat patriarcha & ad eius mandatum, glos.mag.l.10.tit.5.part.1.
Archiepiscopus an se valeat intromittere in sui suffraganei iurisdictionē ob eius diligentiam, glo.6.l.11.tit.5.part.1.
Archiepiscopus minor est patriarcha glo.1.d.l.15.tit.5.part.1.
Archiepiscopus potest promoueri in patriarcham, non vero è contra, vide glo.1.supra dictam.
Archiepiscopus qualiter visitare debeat diocesim, & quid tunc facere debeat & teneatur, vide glo.l.6.&.7.tit.22.part.1.
Archiepiscopus dicitur visitare etiam si vadat causa consignandi pueros, vide glo.3.d.l.7.
Archiepiscopus dicitur dux episcoporū, & illud potest in episcopo suæ prouinciæ quod patriarcha super suos archiepiscopos, glo.1.d.l.15.tit.5.partita.1.
Archiepiscopus non potest se submittere iurisdictioni iudicis minoris sine licentia Papæ, vide glo.9.l.7.tit.9.part.1.
Archiepiscopus non absoluit excommunicatos à Papa nisi in duos casus, vide glo.6.l.24.tit.9.part.1.
Archiepiscopus prouidebit beneficia suffraganei illo negligente prouidere in termino sibi dato, & vltimo loco prouidebit Papa, glo.1.l.8.titulo.16.part.1.
Archiepiscopus visitando an se intromittat in laico, vide glo.3.l.4.titul.22.part.1.
Archiepiscopus & episcopus possunt simul prouinciam visitare, & quando, vide glo.1.l.5.tit.22.part.1.
Archiepiscopi quid facere possunt cum visitant prouinciam sui episcopatus, vide glo.1.l.7.ibi.
Archiepiscopi sunt de consilio Regis, vide glossam quintam.l.sextæ.tit.nono.part.2.
Archiepiscopi sunt spectabiles personæ de consilio Regis, glo.1.l.11.titu.5.part.3.
Archiepiscopus extra suam prouinciam non potest vti pallio, vide gl.1.l.8.tit.17.part.3.
Archiepiscopi an sint personæ spectabiles vel illustres, vide glo.2.l.5.tit.14.part.4.
Archiepiscopus si delinquat in loco sui suffraganei, an ab eo puniri possit, vide glo.1.quæst.4.l.15.tit.1.part.7.
Archiepiscopatus an veniat appellatione aliarum dignitatū in quacunque legitimatione siue dispensatione etiam si in dispensatione fiat mētio de dignitate episcopali, vide glossam decimam septimam.l.4.titu.15.part.4.
ARCHIPRESBITER potest dari alicui licentiam confitendi cū alieno sacerdote.glo.antepenul.l.2.tit.4.part.1.
Archipresbiter minor est archidiacono, glos.1.l.15.tit.5.part.1.
Archipresbiteri subsunt episcopo qui potest eos rationem consumptorū sumere & castigare, glo.2.l.62.tit.5.part.1.
Archipresbiter quid sit, & an dicatur habere dignitatem glo.1.l.8.titulo 6.part.1.
Archipresbiteri de consuetudine in regno isto non sunt nisi in paucis ecclesijs cathedralibus, glo.2.d.l.8.tit.6.part.1.
Archipresbiter excommunicare poterit si illum adiuuet consuetudo, vide glo.fi.ibidem.
Area ex incendio non consumitur, & an propter istam emphiteota ad solutionem canonis teneatur quando domus combusta fuit, glos.9.l.28.tit.8.part.5.
Area an veniat in legato, quādo domus quæ alicui legata fuit destruatur, vide glo.2.l.37.tit.9.part.6.
ARGVMENTVM à contrario sensu non procedit vbi resultat absonus intellectus vel iuris correctio, vide glossam prim.m.l.3.titu.25.part.4.
Arguens instrumentum de falso, an debeat dicere in qua parte sit falsum & an debeat se subscribere, & qualiter testes examinentur quando super falsitatem instrumenti producuntur, vide glossam tertiam.l.112.titu.18.part.3.
Argumentum ab experientia an sit bonum, vide glo.3.col.5.in medio.l.28.tit.8.part.5.
Argumentum ab etymologia vocabuli an valeat, vide glos.1.l.1.titu.primo.part.6.

Argumentum de contractibus ad vltimas voluntates an valeat, vide glo.1.col.2.l.2.tit.1.part.6.
Argumentum in correlatiuis an valeat saltim in pœnalibus, vide glos.1.colu.1.l.13.tit.17.part.7.
Argumentum à contrario sensu non sumitur vbi contrarium est expressum in iure, vide glo.6.ad fi.l.17.tit.1.part.6.
Argumentum de libertate ad pias causas bene valet, vide glo.3.l.31.titul.9.part.6.
Argumentum de alimentis ad dotem validum est, vide glo.3.col.1.in medio.l.8.tit.16.part.6.
Argumentum à simili an procedat data dissimilitudine, vide glo.4.l.1.titu.33.part.7.
Arguere licet de contractibus nominatis ad innominatos, vide glos.1.in fi.l.5.tit.6.part.5.
ARISTOTELES & dicta istius sequitur ius ciuile tanquam fontē intellectus, vide glo.1.l.4.tit.27.part.4.
ARMA portare potest clericus de licentia Papæ, glo.fi.l.6.tit.5.part.1.
Arma transferens & dans infidelibus qua pœna feriatur, vide glo.2.l.36.tit.9.part.1.
Bene tamen licet si ibidem afferantur pro redemptione captiuorum tempore pacis, vide ibidem.
Arma vsufructuarij domus, an ipse in illa domo sculpere possit, vide gl.8.in fin.l.20.tit.3.part.3.&glo.8.l.20.ibidem.
Arma si ab aliquo portentur inducunt iustum metum etiam si trahentes eis non vtantur, vide glo.9.l.15.tit.2.part.4.
Et quid si portantes illa deposuerunt, erat tamen eis facultas vtendi quando voluissent, vide ibidem.
Arma quis inscio principe mouere non debet, vide glossam octauam.l.3.tit.19.part.2.
Arma neque victualia non debent vendi etiam tempore pacis hostibus fidei, vide glo.1.&.3.l.22.per tex.ibi tit.5.part.5.
Arma debet secum portare nauis, & ad hoc tenentur rectores ipsius, vide glo.5.l.1.per tex.ibi tit.9.part.5.
Arma an auferri possunt militi si illa post cessionem bonorum emit, vide glo.4.l.3.tit.15.part.5.
Arma constituentis ecclesiam de nouo, an sit ei licitum illa ponere & ibidem depingere, vide glo.8.ad fi.l.3.tit.4.part.6.
Arma prohibita portans potest perscutari per officialē de nocte, & quid si resistat scrutinio, vide glo.4.l.17.titu.6.part.6.
Arma productoris vbicunque sint debent destrui, vide glo.7.in proœmio tit.2.part.7.
Arma non à reptato sed à principe nominari debent, & debēt esse æqualia, vide glo.1.l.1.tit.4.part.7.
Arma & insignia nobilium an possit portare filius bastardus seu illegitimus, glo.6.in proœmio tit.1.part.4.
Arma si dentur furioso & ille aliquem occidat qualiter dans puniatur, vide glo.1.l.10.tit.8.part.7.
Arma si portari prohibeantur intelligitur tam de offensibilibus quā de defensibilibus, vide glo.3.l.7.per tex.ibi.tit.33.part.7.
ARROGARE sub qua forma quis filium alterius debeat, & quid si forma non seruata arrogauerit, an inter eos cognatio legalis contrahatur ita quod matrimonium impediatur, vide per glo.6.l.7.tit.7.pa.4.
Arrogare non potest alium in filium qui filios habet in adoptione tamē est secus, vide glo.3.l.4.tit.16.part.4.
ARROGATIO an possit fieri per procuratorem, vide glo.tertiam l.92.tit.18.part.3.
Arrogatiōe durante matrimoniū contrahi non potest & istud impedimētum est de iure ciuili ab ecclesia tamen approbatum, vide gl.2.l.7.tit.7.part.4.
Arrogatio si fiat forma non seruata an valeat ita quod per eam matrimonium fieri impediatur, vide glo.6.l.7.tit.7.part.4.
Arrogatione durante vel adoptione, an filij adoptiui possint matrimonium contrahere cum filijs naturalibus arrogantis, vide ibi.glo.9.
Arrogatio fieri debet de principis scientia, vide glo.secundam.per textū ibi.l.4.tit.16.part.4.
ARROGATOR non tenetur ad quartam arrogato debitam in duobus casibus, vide glo.2.per text.ibi.l.7.tit.16.part.4.
Arrogator ad quartam non tenetur nisi post eius mortem, & an ista pars arrogato debeatur stantibus filijs legitimis, vide glo.1.&.2.l.8.titulo 16.part.4.
Arrogator si decedat an pupillaris substitutio à patre impuberis facta reconualescat, glo.8.l.10.tit.5.part.6.
ARROGATVS transiens in potestatem alterius trāsfert secum omnia iura sibi pertinentia, vide glo.3.post principium.l.27.tit.7.part.1.
Arrogatus an in vita vel post arrogatoris mortem debeat habere quartā, & quid hodie, & an huic quartæ locum sit stantibus filijs legitimis, & quid si tempore arrogationis iam filios habebat, vide glo.1.&.2.l.8.titu.16.part.4.
Et an ista quarta quæ filio arrogato debetur sit hodie augmentata vel nō vide dict.glo.4.
Arrogatus qualiter, & quali habito respectu sibi quarta bonorum arrogatoris debeatur, vide ibidem in glo.5.
ARS & quas artes episcopus scire debet glo.1.l.37.tit.5.part.1.
ARTICVLVS vnde dicatur & quæ sit eius etymologia, glo.6.l.1.titu.3.part.1.
Articuli fidei sunt.14.alij computant.12.& quare & quomodo, vide glo.1.l.2.tit.3.part.1.
ARTIFEX si pro certa mercede operas suas locauit vel ædificium facere promisit si antequam perficiat decedat, an eius hæres illud perficere possit vel non domino contradicente, vide glo.3.l.2.tit.8.part.5.
Artifex si dicat se scire quod ignorat an sit in culpa & in dubio artifex videtur asserere se peritum.glo.1.&.2.l.10.tit.8.par.5.
Artifex in dubio videtur asserere se peritum & diligentem ea peritia & diligentiam quam actus requirit, vide in.d.glo.2.
Artifex quam peritiam habere debeat vt licet erret non teneatur, vide ibi.in glo.3.per tex.ibi.
Artifex cui datum fuit pretium pro opere faciendo, an ex illo se alere teneatur, vel an possit se à locatore alimenta petere vltra pretium, vide glo.1.l.16.ibi.
Artifex qui opus faciendum sumpsit si false fecerit qualiter teneatur, vide glo.d.l.16.
Et an tunc precise teneatur ad factum vel liberetur præstando interesse, vide ibi.glo.6.
Artifex qui opus facere promisit, an teneatur si opus casu fortuito pereat & quando sic, & quid si non cognouit vitium soli vel si suscepit in se pericula & casus fortuitos, vide per glo.3.l.17.titu.8.part.5.
Artifex an teneatur de leuissima culpa, vide dictam glossam tertiam. & glo.4.ibi.
Et an casus fortuitus vel mora locatoris in probando opus liberet artificē à pœna præcedentis culpæ, vide glo.4.d.l.17.titulo octauo. partita quinta.
Artifex an teneatur si opus casu pereat post domini approbationem & quando sic, vide ibi.glo.5.
Artifex si aliquid suscepit vt ex inde aliquid faceret & postea dicat illud sibi furatum qualiter conueniatur à domino, vide glossas legis.10.tit.14.part.7.
ASSIGNATIO rerum emptarum, an habeat vim traditionis, vide glo.3.l.47.tit.28.part.5.
ASASINI qui dicantur, & vnde nomen istud sumpserunt, & qualiter à iure ciuili nominentur, vide glossam primam.l.3.per textum ibi tit.27.part.7.
Asesini & eorum hæredes pecuniam quam receperunt pro occidēdo homine restituere tenentur, vide glo.1.l.3.tit.27.part.7.
Asesini torqueri debent vt indicent mandatorem, vide ibi in glo.2.
Asesini pœna mortis puniri debent, vide glossam quintam.ibi per illum textum.
Et sufficit quod isti conuincantur argumentis probabilibus & quare, vide glo.6.d.l.3.
Et in isto crimine valet receptio testium lite non contestata neque parte præsente neque citata, vide ibidem.
Et an sufficiat attentare delictum licet non perficiat, vide glo.8.l.2.ti.31.partita.7.
ASASINATVS crimen est ecclesiasticum, vide glo.fina.legis.58.titulo.6.part.1.
ASSERTIO patris in præiudicium legitimorum, quando in testamēto filium naturalem legitimare intendit an valeat, vide glo.7.colum.2.ad fi.l.7.tit.15.part.4.
ASSESSORES & consiliarij idem sunt, & de eorum iurisdictione, vide glo.3.in proœmio tit.21.part.3.
Et in quo differant à vicarijs & aliqua contra nolentes esse assessores, & an istud sit nouum, vide.d.glo.3.
Assessores non possunt esse infames, & malos assessores debent expelli à potestatibus terrarum, vide glo.2.l.2.tit.21.part.3.
Assessores an possint esse mere legistæ in causis spiritualibus, vide glos.3.d.l.2.tit.21.part.3.
Assessores esse non debent grosi doctores si causa sit subtilis, vide.d.glo.tertiam in fine.
Assessores habere iudices ordinarij est eis per leges huius regni prohibitum vt refert glo.4.l.2.tit.21.part.3.
Et quid facere debeat iudex quando assessorem suscipere vult, & quid si pars assessorem recuset qualiter istud fiet, vide ibi.glo.6.
Assessores suscepti ad consulendum, vtrum prius iurare debeant in quacunque causa, vide glo.7.l.2.tit.21.part.4.
Assessores an debeant à iudice eligi de partium consensu, & quid in iudicibus delegatis, vide ibidem in glo.8.
Assessores an & quando possint assessoriam recusare, vide ibi.glo.9.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Assessores electi ad consulendum ad consilium dandum, vtrum compellantur si de causa cognouerint, vide ibidem glo.10.
Assessores qualiter in sententiando se habere debent, vide glo.13. dictæ legis secundæ.
Assessores an debeant habere salarium communiter à partibus, & quando ab vna parte tantum, vide glo.11.l.3.ibidem.
Assessores occultè quicquam recipere non debent, & punietur sicut iudex qui munera recepit, vide glo.4.l.3.tit.21.part.3.
Assessores si per imperitiam malum dederunt consilium an parti teneantur, vide ibidem in glo.5.
ASONATA qualis sit, & qualiter facientes puniantur, & quando, vide per glo.l.2.per tex.ibi.tit.10.part.7.
Et qui homines simul esse debeant vt proprie asonata dicatur, vide ibidē in glo.3.
ASTROLOGVS si per suam artem aliquem furem rei alicuius nominauerit, an teneatur actione iniuriarum, vide glo.primam.per tex.ibi.l.17.tit.9.part.7.
ASTRONOMIA & quando diuinationes quæ fiunt per astronomiam licitæ sint vel non, vide de glo.legis primæ.per textum ibi.titu.23.part.7.
Astronomiæ vsum facilè ducit ad idolatriam, vide glo.3.l.1.titulo.23.partita septima.
Et per astronomiam velle prædicere casus fortuitos est illicitum & superstitiosum, vide ibi.
Illa tamen quæ causantur ex corporibus cælestis prædicere licet, vide ibi glossam quintam.
Aliquando tamen his artibus magicis vti licet & ad quid, vide glo.1.&.3.l.2.ibidem.
ATTENTATA & quæ dolo vel malitia fiunt appellatione pēdente reuocari debent, vide glo.quintam.l.26.per illum textum.titulo.23.part.7.
Attētatum adulterium cum Regina, an sufficiat licet non sit deuentum ad factum, vide glo.2.l.1.tit.14.part.2.
Attentatum intra terminum datum ad appellandum reuocatur, & quid in ficto contumace appellante post.10.dies à tempore sententiæ, an posit petere reuocationem attentatorum seu executionis factæ post 10.dies à tempore sententiæ si ipse appellauit intra decem dies à tempore scientiæ, vide glo.7.l.27.tit.23.part.3.
Attentata post appellationem debent reuocari & in pristinum statum reponi, & quæ sit practica libelli super reuocatione attentatorum & prærogatiuas huius remedij, & an sit vtile magis remedium istud intentate quam interdictum vnde vi, vide glo.8.l.27.titu.23.part.3.
Et an requiratur specificatio eorum quæ fuerunt attentata, vide dictam gl. octauam.
Et an petenti reuocationem attentatorum sufficiat probare attentationem licet non probet possessionem, vide ibi.
Attentata an & quando reuocentur contra tertium possessorem, vide dictam glo.8.
Attentatum fieri punitur aliquando licet efectus non subsequatur, vid. glo.4.5.6.7.8.&.9.l.2.tit.31.part.7.
Attenta an reuocentur quando petenti obstat notorius defectus proprietatis, vide ibidem.
Et an remedium attentati cesset vbi causa fuit cōmissa cum clausula appellatione remota, vide ibi in fi.
AVARITIA quæ mala secum adferat, & nihil deterius præsertim in principibus, vide glo.2.&.3.l.4.tit.3.part.2.& glo.1.l.8.tit.18.par.2.& glo.l.5.tit.5.part.1.
Auarus non est diuitiarum dominus, sed seruus. vide ibidem iunctis etiā aliis glo.
AVES quas quis possidet quando dicatur earum dominium amittere, vide glo.l.19.& glo.l.23.tit.28.part.3.
Et quæ veniant cum alicui in genere aues legantur, vide glo.7.&.8.l.5.p text.ibi.tit.33.part.7.
Aues quas quis domo nutrit si aufugerint an amittat in eis dominium, & quando dicetur habere consuetudinem redeundi, vide glo.5.ibi.
AVGMENTVM contingens per aluuionem an ad dominum vel vsumfructuarium pertineat, & an emphiteotæ, & an propter augmentum pensio augeri debeat saltim in simplici conductione, vide glo.3.l.26.tit.28.part.3.
Et an propter istud augmentum aliquid primo domino teneatur dare, & qualiter hoc æstimabitur, vide ibidem glo.7.
Augeri vtrum debeat pensio emphyteotæ vel conductori, si per aluuionem fundo suo aliquid acrescit, vide glo.tertiam.legis.26.titulo.28.partita tertia.
Augmentum eiusdem naturæ esse debet sicut & ipsa res principalis, vide glo.12.colu.2.ad fi.l.8.tit.4.part.5.
Augmentum villæ de cuius parte Rex alicui donationem fecit qñ ipse cum alia parte villæ remansit, an tale augmentum ad ipsum Regem vel ad donatarium pertineat, vide glo.9.l.9.tit.4.part.5.
Augmentum quod euenit rei emptæ ante eius mensurationem, an ad emptorem vel ad venditorem pertineat, vide glo.11.l.24.tit.5.parti.5.
Et an emptori gabellarum cuiusdam territorij cui fuit aliud territorium adiunctū debeat augeri pensio pro rata ratione augmenti quod superuenit, & qua iter hoc intelligitur, vide glo.4.per illum tex.in.l.34.tit.quinto.part.5.
Augmentum quod accidit aliquo casu rei conductæ, an faciat conductorem ad maiorem pensionem teneri, vide glossam sextam.l.23.titulo octauo.part.5.
Augmentum quod hæreditati superuenit, an tantum prosit hæredi extraneo quando pater titulo institutionis legatum filijs relinquit & extraneum in quinta parte, & postea bona aucta fuerunt, vide per glos.10.l.17.tit.1.part.6.
Et inducta ad augmentum non debent opere diminutionem, vide glos.4.col.2.l.21.tit.1.part.6.
Augmentum quod euenit in re legata, an cedet commodo legatarij, & quando, & qualiter, vide glo.1.l.37.per tex.ibi.tit.9.part.6.
AVDIRE & an audire sequatur & intelligere vel si aliquis actui præsens esset, vide glo.3.l.5.tit.9.part.4.
Et an quod aliquis audiuit ab aliquo leuis opinionis denuntiare debeat seu testificare teneatur, vide ibi glo.6.
Et an parentela posit probari per testes deponentes de auditu & qualiter, vide glo.1.l.20.tit.9.part.4.
Et de teste de auditu qualiter probet, vide glo.2.l.25.&.glos.1.l.28.tit.16.part.3.&.d.glo.1.d.l.20.
Et an ad validitatē testimonij de auditu in antiquissimis requiratur ibi simul & fama. vide ibidem col.2.
AVDITORES realis Cancellariæ à rege puniri debent non à iudicibus curiæ causarum criminalium. vide glo.3.l.4.tit.24.part.2.
Auditores nuncupabantur etiam olim sicuti hodie iudices appellationū qui sunt in curia Regis. vide glo.2.l.10.tit.18.part.3.
Auditores curiæ Regis olim dona & hæreditamenta à Rege in donum recipere solebant hodie secus, vide glo nonam, legis septimæ. titulo vigessimo.part.3.
Auditores Cancellariæ & domini de consilio successerunt in locum præfectorum qui erant olim, vide glo.1.in principio.l.4.tit.24.part.3.
Auditores regalium Cancellariarum non nominantur à Rege ad officiū nisi ad vnum annum tantum, vide glossam secundam legis quintæ.titulo.5.part.5.
Eo tamen quia constituuntur ad beneplacitum propter incertitudinem æquiparantur perpetuis, vide.d.glo.2.
Auditores isti an possint ēmere & contrahere in loco illo vbi iurisdictionem tenent, vide ibidem.
AVRICVLAS amputare pro nullo delicto potest iudex, vide glo.2.l.6.per textum ibi titulo.31.part.7.
AVREI.72.faciunt vnam libram aurei, vide glo.8.l.24.tit.14.parti.7.& glo.6.l.14.titu.5.part.3.glos.2.l.7.tit.18.par.1.glo.5.l.2.tit.25.part.2.& glo.4.l.28.ibidem.
Vureus & solidus idem sunt, & de valore istorum, vide glo.2.l.7.titu.18.partita prima.
Aurei morapetini qui dicantur, vide glossam decimamquartam.l.9.tit.4.part.5.
AVRIFICES argento vel auro metallum miscens puniuntur de falso, vide glo.4.per tex.ibi.tit.7.part.7.
Aurifices bona fide liquifacientes nummos, an puniantur, vide glos.5.l.9.titu.7.part.7.
Aurifex si aureum alicuius ad aliquid faciendum accepit, & postea dicit illud sibi furatam in qualiter conueniatur, vide glossas.l.10. titulo decimoquarto, part.7.
AVTHENTICA scriptura dicitur multipliciter, alia enim est publica, alia vero priuata, glo.2.l.1.tit.18.part.3.
AVTHORITAS superioris an requiratur in statutis factis per populum glo.1.l.12.tit.1.part.1.
Authoritas principis requiritur in statutis factis per populum, quando talia statuta concernunt administrationē rerum suarum, secus si pertineat ad decisionem causarum, vide ibidem.
Authoritas superioris in omni conuentione censetur excepta. glo.1.l.11.tit.28.part.2.
Authoritas principis semper requiritur in statutis, quando ipse est in eadem ciuitate, vide.d.glo.1.
Authoritas quæ interuenit à principio in statuti confirmationem cum eadem requiratur in eius contrauentione, vide infra verbo, STATVTVM.
Authoritas Episcopi in alienatione ecclesiæ potest interuenire ex interuallo, vide glo.6.l.5.tit.14.part.1.
Authoritas viuæ vocis dignior est æstimabilior est quàm mortua, vi.gl.2.in procemio tit.18.part.3.

Authoritas Regis super aliquorum conuentione adhibita quid operetur vide glo.1.l.15.tit.18.part.3.
Authoritas superioris an requiratur in ædificando vel cōstruendo populo de nouo, vide gl.4.l.9.tit.4.part.5.
Authoritas tutoris an requiratur simul cum iudicis decreto quando res immobiles minoris venduntur, vide glo.10.l.4.tit.5.part.5.
Authoritas iudicis an suppleat defectum tutoris in aditione hæreditatis minori relictæ, vide glo.22.l.13.tit.6.part.6.
Authoritas tutoris vel curatoris an debeat interuenire in venditione rerum minoris quæ fit per creditores, vide glossam quintam.l.17.tit.16.part.6.in fine.
Authoritas tutoris vel curatoris quando in factis minorum suorum exigatur, vide glo.5.l.17.tit.16.part.6.
Et an tutor vel curator per se vel per alium authorare teneatur, & an ex interuallo & quibus verbis, vide glo.septimam.l.17.titulo decimosexto.partita.6.
AVVS paternus & auus maternus an eodem modo teneantur nepotē dotare si ipsa habeat bona, vide glossam quartam.l.8.titulo vndecimo.part.4.
Auus paternus neptem dotare non tenetur si filius suus habeat vnde illam dotet, vide ibidem.
Et an istud etiam procedat de iure Regni quo per matrimonium filius liberatur à patris potestate, vide ibidem.
Auus nepoti suo alimenta præstare non tenetur si eius pater diues sit, vide glo.3.per tex.ibi.l.4.tit.19.part.4.
Auus paternus vel maternus quis nepotem suum alere teneatur si pater sit inops vel non sit neque adsit mater, vide ibi.glo.4.
Auus paternus & alij ascendentes an teneantur alere filios suorum descēdentium per virilem sexum, vide ibi.glo.5.
Auus maternus an teneatur filios legitimos vel etiam expurios vel incestuosos alere si deficiat eorum mater, vide ibi.glo.6.
Auus an posit nepotibus suis pupillariter substituere, & quid hodie, vid. glo.4.l.5.per tex.ibi.tit.5.part.6.vsque in fi.
Auus maternus si concurrat cum matre furiosi in substituendo exemplariter quis præferri debeat, vide glossam primam.l.vndecimæ.titul.5.part.sexta.
Auus non succedit nepoti stante patre vel matre ipsius etiam si sint sub aui potestate, vide glo.4.l.4.tit.13.part.6.
Et an idem sit stantibus fratribus defuncti, vide ibidem in glossa tertia, sexta, & nona.
Auus an posis nepoti spurio aliquid relinquere & quando, & pro qua parte, vide glo.5.l.10.tit.13.par.6.
Auus paternus si neptem dotauerit, an dos profectitia dicetur, & an legatum patris sui illam imputare teneat, vide glo.6.quæstione secunda.l.3.tit.15.part.6.
Auus an nepoti suo tutorem dare posit, & quando, & qualiter, vide glo.l.3.per text.ibi.tit.16.part.6.
Auus paternus vel maternus, an auiæ, vel matri præperatur in tutelæ susceptione, vide glo.7.&.8.l.4.ibidem.
Auus an & quando per suum nepotem accusare potest, vide glossam.16.l.2.tit.1.part.7.
AVIA an & quando tutelā nepotis suscipere posit & quando, & qualiter illam amittat & alia in hoc, vide glossam octauam.l.4.per text. ibi tit.16.part.6.
Et quid si concurrat in hoc cum auo paterno vel materno, vide ibidem.
Auia debet cæteris præferri in cura nepotis sui furiosi vel prodici, vide glo.13.ibidem.
Auia cum est tutrix testamentaria vel legataria, an satisdare teneatur, vide glo.8.l.9.tit.16.part.6.
Auia qualiter puniatur si nepoti suo tutorem non petierit, & intra quantum tempus petere teneatur, & quando excusetur, vide glo.quartam & quintam.l.12.tit.16.part.6.
Et an auia tutorem istum petere posit per procuratorem, & an suis sumptibus, vide.d.glo.4.col.1.
Et an auia ad hoc teneatur quando fuit datus tutor testamentarius vel legitimus siue non, vide glo.4.col.1.l.12.tit.16.part.6.
Et an sicuti ipsa per non petitionem tutoris amitit nepotis successionem ita amittat ipsius tutelam.d.glo.5.
Auia si faciat expensas cum nepote suo illum alendo & in commodum rerum suarum, an & quando tales expensas deducere posit vel nō, vide glo.l.36.tit.12.part.5.
AVXILIVM debet in vita & in morte peregrinis dari per iudicem, vide glo.1.l.31.tit.1.part.6.
Auxilium præstans furibus ad furandum qualiter sit puniendus, vide glo.12.legis quartæ.per textum ibi titulo decimoquarto.part.7.& gl.13.l.18.ibi per illum text.
Et quando, & qualiter dicatur quis delinquentem auxiliare. vide.d.glos.12.d.l.4.
Auxilium ex quibus videatur quis illud latronibus præstare, & quando, vide glo.13.l.18.tit.14.part.7.
De hoc vide in verbo, OPEM PRAESTANS.
AVXILIATOR ita puniendus est sicuti ille qui lataliter percussit, vide glo.3.l.3.tit.16.part.2.
Auxiliator furis ad furandum qualiter sit puniendus, vide glo.12.l.4.per tex.ibi.tit.14.par.7.& glo.13.l.18.ibi.per illum text.
Et quid in alio auxiliante aliquem ad delinquendum, & quando quis auxiliare dicatur, vide dict.glo.12.d.l.4.titulo.14.part.7.& glo.5.l.1.titu.21.part.7.
Auxiliator latronis quis, & ex quibus dicatur, & quando, vide.d.gl.13.l.18.tit.14.part.7.de hoc, vide in verbo, OPEM PRAESTANS.
Auulsio terminorum, & de pœna istud facientis, vide glossam quintam, sextam & septimam, legis trigesimæ, per textum ibi.titulo decimo quarto.part.7.
AVRVM habet proprietatem lætificandi iuuatque contra aliquas infirmitates, vide glo.1.l.5.tit.28.part.3.
Aurum si inueniatur in littere fluminum vel maris, an efficiatur inuentoris, vide glo.2.l.5.tit.28.part.3.
Aurum si per aluuionem fundis nostris veniat, an bonis nostris esse posit, vide glo.2.l.26.tit.28.part.3.
AZONEM dicit esse fontem legum glossa prima.in fine.l.7.titulo nono.part.4.
ATROX INIVRIA, vide in verbo INIVRIA ATROX.
ASCENDENS ascendentes an cogantur aduersus se testificare si aliter veritas haberi non potest vide glo.1.l.11.tit.16.part.3.
Ascendentes vsque ad quem gradum non debeant compelli ad testificādum contra descendentes, vide glo.2.d.l.11.
Ascendentes vsque ad quartum gradum non excluduntur à bonis descēdentis committentis delictum in iudicando quia corruptus pecunia, vide glos.9.l.25.tit.22.par.3.
Ascendentes cum descendentibus nūnquam contrahunt matrimonium etiam propter affinitatem, vide glossam primam.l.4.&glo.7.l.5.titu.6.part.4.
Ascendentes cum descendentibus adoptati, vel è contra matrimonium nunquam possunt contrahere, vide glo.7.l.7.tit.7.par.4.
Ascendentes an teneantur alimentare filios suorum descendentium, vide glo.1.l.2.tit.19.part.4.
Ascendentes an teneantur filium inopem filij sui alere, & an auus paternus vel maternus, vide glo.4.l.4.tit.19.part.4.
Ascendentes an teneantur alere filios spurios suorum descendentium per virilem sexum sicuti tenetur eorum pater. vide ibi.glo.5.
Et quid si sint ascendentes per fœmininam lineam, vide ibidem in glossa sexta.
Ascendentes an in defectum descendentium in feudis descendentiū succedant, glo.1.l.7.tit.26.part.4.
Ascendentes legitimi alicuius religiosi descendentis in religione an præferantur monasterio in succedendo tali religioso in bonis suis, vide glo.6.l.16.tit.1.part.6.
Ascendentes debent habere legitimam suam sine aliquo onere seu grauamine, & idem in fratribus, & quando, vide glossam tertiam.l.11.titulo quarto.part.6.
Ascendentes si repudient descendentium hæreditatem intra quantum tempus pœnitere posint, vt abstensionem reuocent, vide glo.3.l.20.titulo.6.part.6.
Ascendentes semper per descendentes à successione intestati excluduntur, vide glo.5.l.4.per tex.ibi.tit.13.part.6.
Ascendentes possunt excludi per patrem instituentem sibi hæredem suū filium naturalem, vide glo.4.l.8.tit.13.part.6.
Ascendentes si occidant descendentibus qualiter puniantur, vide glo.1.l.12.per text.ibi tit.8.part.7.
ATTESTATIONES non publicatæ an faciant fidem, & an sine tali publicatione teneat sententia, & quid in criminalibus vbi proceditur sine figura iudicij, & quid si tempore receptionis testium partes sint præsentes, vide glossam secundam.l.37.&glo.l.34.ibi titu.l.17.partita tertia.
Attestationes publicatæ super eisdem articulis, testes amplius non possunt recipi, & quando sic, & quid in causis criminalibus, vide glossam tertiam.ibi.
Attestationes publicatæ an posint testes produci super falsitate dictorū & quando, & qualiter, vide glo.4.ibidem.
Attestationes si sint publicatæ quādo tractatur de dirimendo matrimonio, an filij postea nati legitimi esse dicantur, vide glossam sextam.l.1.titu.13.part.4.
Attestationes si sint publicatæ an posit iudex interdicere copulam propter euidentiam peccati, vide ibidem.

Hactenus de litera.A.
Sequitur litera.B.

B

BACHALAVREVS in iure canonico vel alius an sit immunis à solutione tributorum, vide glossam octauã. col.2.l.3.tit.10.part.2.
Et quid si bachalaureus sit aduocatus in curia, vel sit iudex an & tunc erit immunis, vide ibidem.col.3.
BALSAMVS quid sit, & quæ sit eius natura, & modus colligendi, glo.1.&.2.l.14.tit.tit.4.part.1.
Balsamus qua ratione commisceatur oleo.vide ibidem.
Balsamus præstat in corruptione, vide ibidem.
Balsamus alterius loci seu prouinciæ quam alexandriæ, an valeat ad faciendam ex eo chrismam, vide glossam secundam, in medio.d.l.14.titulo.4.part.1.
BALNEATORES & stabularij in quo differant inter se, vide glo.4.l.26.tit.8.part.5.
BANNA & an possit fieri bannimentum in quo remittatur pœna participantibus si alios denuntiauerint, vide glossam nonam.l.26.titu.22.part.tertia.
Banna an debeant fieri in ecclesia, & in qua ecclesia etiam ad contrahenda sponsalia de futuro, vide glossam quintam & sextam.l.2.titulo tertio.part.4.
Banna vtrum fieri debeant quando coniuges qui clandestinè contraxerunt publicè nubere desiderant, vide glossam secundam.l.secundæ. titulo.3.part.4.
Banna si præcesserint, an excludant clandestinitatem, vt pœna pro matrimonio clandestino imposita locum non habeat, & quid si ista banna sint in consuetudine, vide glossam primam legis tertiæ.titulo tertio.part.4.
Banna si fiant in ecclesia sine diei appositione an valeant & ad denuntiãdum obligent, vide glossam secundam legis quintæ, titulo nono.partita quarta.
Et talis diei appositio debet esse cum quodam temperamento, vide dictã glossam secundam.
BANNITVS ad Regis curiam vocatus debet securitate gaudere, vide glo.5.l.4.&glo.1.ibi tit.16.part.2.
Bannitus quis dicatur, & an perpetuo bannitus accedente bonorum publicatione æquiparetur deportato, vide glo.1.per textum ibi.l.quartæ.tit.18.part.4.
Et quid de istis hodie per.l.76.Tauri.vide ibi glo.2.
Bannitus si sit pater an filij tunc illum alere teneantur, vide glo.12.l.2.tit.19.part.4.
Bannitus qui propter statutum non potest exire de banno sine voluntate offensi, an ab hac obligatione liberetur si offensus moriatur, vide gl.3.l.43.tit.5.par.5.
Banniti an securè possint venire ad nundinas, vbi plena securitas datur hominibus, vide glo.2.l.4.tit.7.part.5.
Bannitus non potest se ipsum vulnerare neque occidere, etiam quando à quocumque impunè offendi potest, quia ipse non est in banno sui ipsius, vide glo.1.in fi.l.8.tit.27.part.7.
Bannitus si legis authoritate à quocumque occidi possit, an tũc occidens peccet mortaliter, glo.4.l.2.ibi.
BAPTISTA fuit primus qui noui testamenti fundamenta posuit, vide glo.1.l.17.tit.4.part.1.
Baptizare potest instante necessitate laicus Iudæus, mulier, hæreticus, & quilibet homo, glo.l.5.titulo quarto.part.1.&glo.1.l.1.titulo septimo.parti.2.
Baptizari non potest quis in alio liquore, nisi tantum in aqua naturali, glo.2.l.2 tit.4.part.1.
Baptizari an possit quis in mare quod sic, vide glossam secundam, in fine supra.d.
Baptizare non potest diaconus nisi propter necessitatem alias peccabit, tenebit tamen baptismus.glo.1.l.8.ibidem.
Baptizari an debeat puer si formam hominis non habeat, vide glo.1.l.5.titu.25.part.4.
BAPTISMVS quid sit, vide glossam primam legis secundæ. titulo quarto.part.1.
Baptismus quare potius fuit institutum vt fieret in aqua quam in alio liquore, & quid si alius liquor ibi commisceat, vide ibidem.
Baptismus an fiat in aqua non benedicta, & an hoc sit in necessitate, vid.glo.2.l.2.tit.4.part.1.
Baptismus non vitiatur si tempore prolationis verborum sacerdos respiret seu spuat aut aliquid naturale, vide glo.3.l.2.tit.4.part.1.
Baptismus est triplex, fluminis, flaminis & sanguinis.glo.1.&.3.l.4.titu.4.part.1.
Baptismum flaminis quid sit, vide.d.glo.3.
Baptismum sanguinis est cæteris præstantior, glo.fi.d.l.4.
Baptismum an tollat irregularitatem siue contracta sit cum pacto vel sine eo, vide glo.l.5.tit.4.part.1.
Baptismum tollit omnem infamiam, glo.2.d.l.5.
Baptismi effectus, ibidem.
Baptismum non tollit pœnam quam quis meretur pro suo delicto, vide glo.2.l.5.tit.4.part.1.
Baptismum non tollit obligationem qua quis alijs est obligatus, ibidem.
Baptismum dæmonis in forma hominis an valeat, vide glo.10.l.5.titulo 4.part.1.
Baptismum vbi fieri debeat, vide glo.1.in fine.l.8.ibidem.
Baptismi locus pedibus calcari non debet, ibidem.
Baptismum qua ratione non iteretur, glo.1.l.9.ti.4.par.1.
Baptismum in quo fuit erratum in sexu, vt puta.&c.an valeat, vide glo.fina.l.5.tit.4.part.1.
Baptismus dari debet paruulis etiam tempore interdicti, vide glo.5.l.15.titu.9.part.1.
Baptismum est primum fidei sacramentum & stabile fundamẽtum quo posito quod semel habitum est nunquam amittitur, glossam secundã l.4.tit.10.part.4.
Baptismus an debeat dari pueris faciem hominis non habentibus, vide glo.1.l.5.tit.25.part.4.
Baptismus an faciat quem sortire naturalitatem in loco illo in quo fuit baptizatus, vide glo.12.l.2.per tex.ibi.titu.24.part.4.
Et an propter hoc possit conueniri coram iudice illius loci in quo fuit baptizatus, vide ibidem.
Baptismum an tollat & liberet aliquem à pœna spirituali & temporali, vide glos.1.l.12.tit.1.part.7.
BAPTIZATVS an dicatur ille cui vnus pes fuit tãtum submersus, vide glo.7.l.2.tit.4.part.1.
Baptizatus dicitur puer, & si totus in aqua non submergatur, ibidem.
Baptizatus non est ille cui non fuit dictum in nomine patris.&c.glo.11.l.3.tit.4.part.1.
Nec refert quod similia verba dixerit ex quo à forma recesserit, vide ibidem.
Baptizatus in nomine Dei tantum vel in nomine trinitatis tantum, an bene & ritè dicatur baptizatus, vide glossam primam in medio.l.3.titulo.4.part.1.
Baptizatus rebaptizari non debet nisi ratione dubij, glossa penultima dictæ legis tertiæ.
Baptizatus præsumitur ille qui natus fuit inter Christianos secus si inter infideles vide glo.penult.d.l.3.
Baptizatus an dicatur ille in cuius sexus fuit erratum tempore quo baptizabatur, vide glo.fi.l.5.tit.4.part.1.
Baptizatus an contrahat spiritualem cognationem cum tenente se, si ille infidelis sit, vide glo.6.l.6.ibi.
Baptizatus præsumitur ille qui nascitur ex patribus fidelibus, secus si apud infideles nascatur, glo.2.l.9.ibidem.
Baptizatus an sortiatur naturalitatem in loco illo in quo baptizatus fuit vide glo.12.per tex.ibi.l.2.tit.24.part.4.
Et an propter hoc possit conueniri coram iudice loci in quo baptizatus fuit, vide ibidem.
BAPTIZANS in qua non benedicta non instante necessitate peccat mortaliter secundum Bonamuenturam, de quo in glo.2.in principio.l.2.tit.4.part.1.
Baptizans si errauerit in sexu, an tale baptismum valet, glo.fina.l.5.titu.4.part.1.
Baptizans debet esse vnus tantum, vide glossam primam, in medio.l.7.tit.4.part.1.
BARRAGANA quæ dicatur, vide glo.1.cum alijs sibi in procœmio titu.14.par.4.per tex.ibi, vide in verbo CONCVBINA.
BARATARIA & qualiter crimen barataria probetur contra iudices, vide glo.9.l.26.tit.22.part.3.
BARBITONSOR si exercendo officium suum damnum dederit qualiter teneatur, vide glo.l.27.per tex.ibi tit.15.part.7.
BARONES in quibus vasallij suis onerare possint, & in quibus nõ, & quando sint subditi ratione iurisdictionis tantum aliquod onus per eum ipsis imponi non potest, neque collectas vel angarias, & quare.vide glo.2.col.1.l.6.tit.25.part.4.
Barones non possunt imponere subditis suis operas, neque angarias, vid.d.glo.2.col.1.in fi.d.l.6.
Barones an debeant gratis hospitari per suos vassallos, vel an istud solis principibus competat, vide ibidem colu.2.
Barones quando subueniuntur ab eorum vassallijs Rex illis collectam in eodem casu non imponit, & quare.vide ibi col.2.in principio.
Barones qui dicantur, vide glo.2.l.10.tit.25.part.4.
Et quando isti guerram Regi facere possint, vide ibi in glo.5.
Barones Regni an possint se ad alia regna Christianorum transire sui lucri causa licentia non petita, & eis istud liceat tempore guerræ, & quid si à Rege illud sit prohibitum, vide glo.2.l.13.tit.25.part.4.

Barones cæteriq; domini tenentur cortes suas in quibus pedagia habent custodire à prædonibus aliter tenentur ad damnum ipsis depredatis, vid.glo.7.&.8.l.4.tit.7.par.5.
BASTARDVS in maioria non succedit quia inter nobiles pro nihilo habetur.glo.10.col.2.in medio.l. .tit.5.par.2.
Bastardus filius dicitur quodammodo infamis, & tales sunt indecori, & ideo inhabiles ad ea quæ in decore consistunt neque ad dignitatem admittuntur, & quando ecclesia loquitur de filijs non videtur sentire de bastardis, vid.glo.5.in procemi.tit.13.par.4.
Bastardi filij præsertim inter nobiles pro nihilo reputantur, & quare, & an isti sint de parentela nobilium, vid.ibi.glo.6.
Bastardi an possint insignia & arma nobilium portare, vid.ibi.gloss.6.
Bastardi non perpetuant imaginem patris, vid.ibid.
Bastardi abusiuè dicuntur filij neque portant imaginem patris neque dicuntur habere lineam quoad patrem, vid.ibid.
Bastardi an legitimentur per subsequens matrimonium, vid.gloss.9.in prin.& in col.3.in principio.d.l. .titul.13.par.4.
Bastardus filius an dicatur de domo nobilium, & an nobilitas patris ad eum transeat, & quando, vid.glo.4.l.1.per tex.ibi.tit.11.par.7.
BEATI qui possident de isto vulgari dicto, vid.glo.1.l.28.titulo.2.partita tertia.
Beatius est dare quam accipere, vid.glossam tertiam.per tex ibi.in procemio.5.par.it.r.
BEHETRIA quid sit, & an ipsi possint eligere sibi dominum perpetuum, & in ea istud sit speciale, vid.glo.7.&.8.l.3.titulo vigesimo quinto.partita.4.
Et an idem sit in ecclesijs, vel rebus earum, vid.d.glo.8.
Et an aues alicuius behetriæ teneantur ad seruitium quod Regi datur quando esset, vid.ibi.gloss.11.
BELLVM quando ab ecclesia contra infideles indici possit, & qua principali ratione fideles contra infideles bellum mouent, vid.gloss.2.in procemio.2.part.
Bellum potest moueri cõtra hereticos legitimo modo, vid.glossam.3.in procemio.2.part.
Bellum publicum soli Reges & Imperatores mouere possunt priuatum vero & pro exercitio iurisdictionis bene possunt alij domini, vid.glo.14.l.2.tit.1.par.2.
Bellum fieri debet induciæq; de nouo debet cum magno consilio.gloss.1.l.16.tit.9.partita.2.
Bellum indicitur à lege contra seditiosos ad illud trahentur etiam sine Principis mandato vid.glo.8.l.3.tit.19.par.2.
Bellum cuius sumptibus fieri debeat, an Regis vel populorum, vid.glo.2.l.8.titulo.20.parti.2.
Bellum quid sit, vid.gl.1.l.1.tit.23.par.2.
Et sex causas quare pax inter homines non seruatur ponit remissiuè glossa.1.l.1.tit.23.partita.2.
Bellum ad hoc quod sit iustum quinque requiruntur, vide glossam.2.l.1.titulo vigesimotertio.partita secunda.
Bella iniusta quæ dicantur, vid.ibi.glo.4.
Et capti in bello ciuili non efficiuntur serui capientium, gloss.5.l.1.titulo vigesimotertio.partita secunda.
Bellum potest incipi tribus, & tredecim rationibus & causis de quibus per gloss.2.iuncto illo tex.tit.23.par.2.
Bellum an iuste potuit à principio indici Indijs maris Oceani, & quare, vid.glo.3.col.1.&.3.l.2.titulo.23.par.2.
Bellum iustum non est vbi nulla præcessit iniuria.glo.3.colum.13.verbo 3.conclusio.l.2.tit.23.part.2.
Bellum & an amissa in bello debent resarciri, & emendari, vid.glossas.l.2.&.3.&glo.1.l.4.titu.25.partita.2.
Bellum factum sumptu Regis Rex debet habere medietatem eorũ quæ ibi acquisita fuerunt.glo.6.l.5.titulo.26.par.2.
Et quando bellum indicitur inter Christianos tunc captiui non efficiuntur serui capientium, vid.glo.4.l.20.titulo.28.par.3.
Bellum an possit indici à vassallis contra dominos iustitiam eis denegantes, & an contra Regem si à Regno excludantur per ipsum, vide glossam quintam.per tex.ibi.l.10.titulo.25.partita.4.
Et an in isto bello subditi Regis depredari possint, vide ibidem. in dicta glossa quinta.
Et an tempore belli liceat deferre victualia Sarracenis, & quid tempore treguæ, vel pacis.glo.3.l.22.titulo.5.partita.5.
BENEDICERE an debeat clericus secundas nuptias, & quando, & quid in hoc sit obseruandum, vid.in gloss.3.per tex.ibi.l.2.titulo decimosecundo.partita quarta.
Et quando pœna locum habeat quando aliquis clericus secũdas nuptias benedicit, vide ibidem.gloss.1.
Et istę benedictiones nuptiales non sunt sacramentum neque reperiuntur inter sacramenta ecclesiæ.vid.ibi.per illum textum.
Benedici quæ res ecclesiæ debeant, vid.glo.1.l.14.tit.5.par.1.
BENEFACTOR, & cuius sit vel esse debeat maior amor benefactoris, vel beneficiati.vid.glo.5.l.6.tit.25.par.4.
Benemerentibus præmium debetur.gloss.1.&glo.fin.l.3.titulo primo.partita.1.
BENEVOLENTIA fit tribus concurrentibus, & de laudibus ipsius, vid.glo.2.l.3.tit.2.par.1.&glo.6.l.1.tit.7.par.4.
BENEFICIA sunt in manu Papæ & poterit clericum priuare, quando & quomodo voluerit & in talibus sufficit pro ratione voluntas, vide glo.21.l.7.tit.5.par.1.
Beneficia curata potest quis habere simul Papa dispensante.glo.fi.35.ibidem.
Beneficium conferens indigno qua pœna feriatur, glo.2.col.1.in principio.l.25.tit.5.par.1.
Beneficiati quantum possunt expendere de fructibus suorum beneficiorum, vid.glo.7.l.40.ibidem.
Beneficiati an faciant fructus suorum beneficiorum suos, vid.infrà.verbo.CLERICI.& verbo.FRVCTVS.
Beneficiati ecclesiarum tenentur in suis ecclesijs horas dicere, & quid si per alium seruiant, vel absint de licentia sui prælati vid.glo.1.l.34.tit.6.partita.1.
Beneficiati ad horas publicè dicendas non tenentur nisi in diebus festibus.glo.2.in prin.d.l.34.
Beneficiati an priuentur fructibus suorum beneficiorum propter horas non recitatas, vid.d.glo.2.ad fin.
Beneficia subtrahi debent excommunicatis & hostibus reipublicæ, & quid si adsit ibi necessitas, vid.glo.7.l.31.tit.9.par.1.
Beneficia an possint à solis Episcopis sine consensu capituli prouideri, vide glo.3.l.9.tit.14.par.1.
Beneficiorum collatio ad quem pertineat, vid.per gloss.1.l.1.titu.16.partita prima.
Beneficiati ecclesiarum quam ætatem habere debeant, vid.glo.2.l.3.titulo.16.part.1.
Beneficia plura, an possit quis habere in eadem ecclesia vel in diuersa, vid.glo.5.l.3.tit.16.par.1.
Beneficium simplex an vacet per receptionem secundi ipso iure, vel nõ, vide glo.8.l.3.tit.16.par.1.
Beneficium primum, an possit peti per eum qui illum omisit causa receptionis secundi si secundum fuerit ibi euictum, vid.ibi.glo.9.
Et an idem sit in episcopatibus cardinalatibus, vel similia, vid.ibidem.
Beneficia possunt ex causa minui, vid.glo.5.l.5.titulo decimosexto.partita prima.
Et quæ sint istæ causæ, vid.ibidem.
Et an pro debito ipsius Episcopi, vid.ibidem.
Et an istud habeat locum in pluribus beneficijs diœcesis suæ, vid.ibid.gloss.7.
Beneficia clandestinè dari non debent si tamen dentur & pars cui dantur capax sit tenet datio, vid.gloss.2.per tex.ibi.l.7.titulo decimosexto.partita.1.
Beneficium potest dari absenti, vid.ibid.in gl.3.
Beneficium vacans de iure sed non de facto vel econtra, an possit alicui prouideri, vid.gloss.2.l.10.tit.6.par.1.
Beneficium viuentis si aliquis receperit qua pœna puniatur, vid.gloss.1.l.13.tit.16.partita.1.
Beneficia siue curata siue simplicia de iure communi requirunt residentiam, vid.gloss.6.in fi.l.16.tit.16.par.1.
Beneficium eius valor non debet considerari secundum distributiones quotidianas, vid.glo.9.l.19.ibidem.
Beneficia quæ competunt minoribus competunt etiam furiosis, vid.gl.5.l.1.tit.19.par.3.
Beneficiati an possint fructus sui beneficij consumere & seruare patrimonium, vid.glo.1.l. .tit.18.par.3.
Beneficium si vacet & propter guerram quis possessionem illius accipere non possit qualiter huic consulatur, vid.glo.1.ad fin.l.7.tit.5.partita tertia.
Beneficia an possint dari indignis vbi defficiunt digni, vid.glo.2.l.5.titulo.15.par.4.
Et quid si beneficium à filio familias possideatur, an pater in eo vsumfructum habeat, vid.glo.5.l. .tit.17.par.4.in principio.
Beneficium an faciat clericum sortire forum vbi istud habet, vid.gloss.5.l.2.titul.24.par.4.
Beneficium an possit habere in Regno alienigena qui simpliciter fuit naturalizatus in illo Regno, vid.glo.14.l.2.tit.24.par.4.
Beneficia an possit habere in Regno ille qui per decenniũ ibi quo habitauit, & an ex tali cohabitatione ipse ciues, & originarius illius loci esse dicatur ad ista admittatur, vid.d.glo.14.colum.2.post principium.
Beneficia, an possit habere in Regno ciuis illius qui illum deseruit se in alium transferendo & constituendo ibi domicilium, & an gaudeat priuilegijs Regni deserti, vid.glo.2.l.5.tit.24.par.4.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index Titulorum.

Beneficium recipiens ab aliquo ad obsequium obligatur, vid. gloss. 3. per tex. ibi. l. 5. tit. 27. par. 4.
Beneficia si permutentur si in tali permutatione adsit deceptio vltra dimidiam iusti pretii, an tale remedium ibidem locum habeat, vid. glo. 4. l. 16. tit. 5. par. 5.
Beneficia bene possunt permutari cum alijs rebus spiritualibus, & an debeat ibidem concurrere licentia prælati, & quid si partes permutauerint sine ea an incurrant vitium simoniæ, vid. gloss. 5. 6. & 8. l. 1. titu. 6. partita. 5.
Beneficia si sint reseruata Papæ non possunt permutari authoritate Episcopi, vid. ibid. in. d. gl. 8.
Beneficium cessionis bonorum, an detur debitori qui studiosè bona sua dilapidauit, vid. glo. 1. l. 1. tit. 15. part. 5.
Beneficium cessionis bonorum non datur illi qui plenariè satisfacere potest, vid. ibidem.
Beneficium nequis teneatur ad cessionem bonorum quibus competat, & qualiter. gl. 6. d. l. 1.
Et in quibus casibus debitor non gaudeat beneficio cessionis bonorum vid. glo. 4. l. 4. tit. 15. par. 5.
Beneficia ecclesiastica an possint ab hæreticis vel à filijs eorum haberi, vid. gloss. 1. l. 4. tit. 26. par. 7.
Beneficium q alicui competit iure speciali faciliùs perditur quàm concessum per ius commune, vid. glo. 7. l. 12. per tex. ibi. tit. 6. par. 6.
Beneficium q hæreibus competit ex edicto Diui Adriani quibus detur, & quando, vid. glo. 1. cum sequen. l. 2. tit. 14. par. 6.
Beneficium restituti nisi in integrum quod minoribus datur, an debet cedi per minorem ipsis curatoribus, vel tutoribus contra quos ipsi agunt, & an sit transmissibile ad eius hæredes, vel ad eius patrem, vide glo. 1. l. 2. & gloss. 6. l. 8. tit. 19. par. 6.
Beneficium restitutionis in integrum datur ecclesiæ hospitali, vel alio pio loco, & an collegijs, vid. glo. 1. l. 10. tit. 19. par. 6.
Et an tale beneficium detur Reginæ Regis vxor, vid. glo. 2. in fin. d. l. 10. tit. 19. par. 6.
Beneficiatus an erga beneficiantem maiorem amorem habere debeat quàm è contra, vid. glo. 5. l. 6. tit. 25. par. 4.
BESTIA fera quæ dicatur, & an illæ bestiæ ab aliquibus detineri possunt, & quid de damnis datis ab eis & an si clericus bestiam ferocem habet, & illa homines occisit ipse irregularis fit, vid. gloss. 3. cum sequen. l. 23. tit. 15. par. 7. alia vid. in verbo. ANIMAL.
BETICA prouincia à natura calet, & homines sunt fortiores, & aptiores ad bellum, vid. glo. 1. & 2. l. 7. tit. 21. par. 1.
Betica prouincia diuiditur in sex prouincias, vid. ibidem. cum alijs gloss. sequen.
BIBERE licet ter cum comeditur, & quomodo istæ potationes diuidantur, vid. glo. 4. l. 2. tit. 5. par. 2.
BIENNIVM si fuit transactum per hoc excluditur exceptio non numeratæ pecuniæ, & quid de iure canonico, vid. gloss. 6. l. 9. titulo. 1. partita quinta.
BIGAMVS quis sit, & an Papa possit cum eo dispensare, vid. glo. 33. l. 5. tit. 5. par. 1. & glo. 4. l. 4. tit. 1. par. 4.
Bigamus an possit de licentia Episcopi ad secundos ordines transire, & an Episcopus possit cum eo dispensare, vid. ibidem.
Bigamus non dicitur ille qui cum duabus contraxit si matrimonium cõsummatum non fuit, vid. glo. 2. l. 35. tit. 5. par. 1.
Bigamus non dicitur ille qui contraxit cum corrupta si ille eam prius deflorauerat, vid. glo. 4. ibi.
Bigamus an sit ille qui cognouit carnaliter vxorem adulteram, & an habeatur respectus an scienter, vel ignoranter faciat, vide glossam sextam. ibi.
Bigamus est ille qui cum corrupta etiam à non marito contraxit siue credideritillam virginem siue non, vid. gloss. 4. l. 4. titulo primo. partita quarta.
Et quæ sit ratio diuersitatis inter virum corruptum & vxorem corruptã & de pluribus speciebus bigamiæ, vid. ibid.
Bigamia an tollatur per sequentem baptismum. gloss. 1. l. 5. titulo quarto. partita. 1.
BINA MONITIO requiritur ad hoc vt quis possit iure suo priuari, vid. glo. 4. l. 46. tit. 2. par. 3.
BLANDITIAE, & an si quis faciat se hæredem institui per blanditias institutio teneat, vid. glo. 6. l. 27. tit. 2. par. 6.
Et quid de minore blanditijs electo per tutorem finita tutela, vide ibid.
Et quid de liberto qui per blanditias fecit se hæredem institui per patronum ad exclusionem fratris, vid. glo. 3. l. secunda. titulo octauo. partita sexta.
Et an vltra blanditias requiratur ingratitudo ipsius liberti, vt frater excludatur per ipsius institutionem, vid. ibi.
BLASPHEMARE, & à quo iudice puniantur blasfemi, vid. gl. fi. l. 58. tit. 2. par. 1.
Blasphemare potest quis decem modis, vid. glo. 2. in proœmio. titul. 28. partita. 7.
Blasphemare verbo vel facto quid & quando dicitur, vid. glo. 1. 1. & 2. & gl. fi. l. 5. titul. 28. par. 7.
BLASPHEMIA quæ dicatur, & quãdo calor iracũdiæ excuset blasphemantes, vid. gloss. 1. & 2. in proœmio titu. 28. par. 7.
Blasphemia potest contingere decem modis, vid. glo. 2. in proœmio tit. 28. partita. 7.
Equilibet blasphemantes accusare potest, & an audientes teneantur blasphemantes accusare, vid. gl. 1. l. 1. ibi.
Et qualiter blasfemantes cuiuscunque status siue conditionis sint puniri debent, vid. glossas. l. secundæ. tertiæ. quartæ. & quintæ. & sextæ. ibidem.
Et an requiratur quod sit consuetus blasphemare vt puniri possit, vid. gl. 4. dict. l. 2.
Et an testator possit prohibere ne competat hypotheca pro legatis ab eo relictis, vid. d. glo. 8. d. l. 26. tit. 11. par. 5.
Et crimen blasphemiæ est mixti fori, vid. glossam. 2. l. 4. titu. 28. partita septima.
Blasphemia facti qualis dicitur, & de pœna sic blasphemantis, vid. gl. 1. l. 5. ibi. per illum tex.
BLASPHEMVS quis dicatur, & an excusetur si faciat calore iracũdiæ, & quando, vid. glo. 1. & 2. in proœmio tit. 28. partita. 7. & glo. 1. l. 5. ibidem.
Et quid in clerico blasphemante, an excusetur à pœna, vid. dict. glossam primam.
Blasphemus dicitur quis decem modis, vid. ibi. glo. 2.
Et quilibet de populo blasphemãtes accusare potest & percutere, vid. gl. 1. d. l. 1. titu. 28. par. 7.
Et an audientes aliquẽ blasphemare teneantur illum accusare, vid. d. gl. 1. l. 1. titu. 28. par. 7.
Blasphemus cuiuscunque status siue conditionis sit qualiter puniatur vid. glo. 1. 2. 4. 5. & 6. ibi.
Et an requiratur q sit consuetus blasphemare vt puniri possit, vid. glo. 4. dict. l. 2.
Et crimen istud est mixti fori & a quocunque iudice iste punietur, vid. glo. 2. l. 4. ibi.
Blasphemus si cõficeatur proprio sacerdoti & ab eo absoluatur, an ex hoc liberetur ab istis pœnis corporalibus, vid. gloss. 2. dicta. l. 4. titulo. 28. partita. 7.
Blasphemus de facto quis dicatur, & de eius pœna, vid. gl. 1. l. 5. ibi. per illum textum.
BOBIS si intret in fundum alicuius, an possit retineri quousque eius dominus satisfaciat de damno, vide glossam quartam. in medio. l. 9. titulo. 2. partita. 5.

Bona	Castrenſ.	Hæredis.
	Minoris	Defuncti vel
Clericorum vel	Vxoris	Teſtatoris
Prælatorum	Mariti	Debitoris
Maioriæ	Inuecta	Sodomitæ
Prohibita	Tributaria &	Religioſi monachi.
Alienari	Tributarij	Velingreſſi
Regis	Infidelium vel	Peregrinorum.
Immobilia	Hæreticorum	Hæreditaria.
Mobilia	Parafernalia	Fideiuſſoris
Confiſcata	Dotalia	Occidentis ſe
Vaccantia	Tutoris	Proditoris
Profectitia	Curatoris	Raptoris.
Aduentitia	Furtiua	Apoſtatæ.

Bona facta in isto mundo dum faciens est in peccato ad quid prosint, vide glo. 2. l. 40. tit. 4. par. 1.
Bona facta per existentes in peccato mortali, an minuant pœnas infernales, vid. ibidem.
Bona facta cum aliquis est sine peccato si postea peccet, an reuiuiscant facta pœnitentia, glo. l. 41. ibidem.
Bona defuncti an sint tacitè obligata pro legatarijs quousque legatum accipiant, & quid hodie cum iure regni etiam legata non adita hæreditate debeantur, vid. glo. 8. l. 26. tit. 11. par. 5.
Bona ab aliquo data monasterio cui se contulit si postea per vxorem reuocetur, an illi sint restituenda, vide glossam primam. l. 1. titulo septimo. partita. 1.
Bona patri assignata vnde se, & filios allat eo quod omnia dissipabat, an alienare possit, vid. glo. 1. in proœm. tit. 14. par. 1.
Bona particularium, an accipi debeant pro debito vniuersitatis, vid. glo. 3. l. 13. tit. 2. par. 3.
Bona an describenda sint ad partis petitionem vt facilius causa cognoscatur & probetur & multa alia in hoc, vid. per glossin proœmio titu. 9. partita. 3.

Bona

Septem Partitarum

Bona holitè præsumuntur communia inter virum & vxorem iure nouiori, vid. glo. 3. l. 2. tit. 14. par. 3.
Bona non comparentis si de eius morte dubitetur cui attribui debeant, & qualiter, vid. glo. 2. l. 14. tit. 14. par. 3.
Bona illius qui corruptus pecunia iniuste aliquem ad mortem damnabit ad quos venire debeant, vid. gloss. 9. l. 23. titulo vigesimo secundo. partita. 3.
Bona habita pro delicto remanent penes superiorem, vid. gloss. 4. ad fi. l. 26. tit. 31. par. 3.
Et an amissio & priuatio bonorum inferat iustum metum, vid. gloss. 11. l. 15. tit. 2. part. 4.
Bona vtrum auferantur tanquam ab indigno si adulter adulteram, vel illa illum hæredem instituat, vid. glo. 2. l. decima nona. titulo secundo. partita quarta.
Bona constante matrimonio acquisita an debeant diuidi inter coniunges qui consuetudines loci contractus matrimonij, & aliæ alterius loci commorantur in hoc casu inter se aduersentur, vid. glo. 2. l. 24. tit. 11. partita. 4.
Bona veniunt accessoriæ ad personam veniuntque in consequentiam personæ siue ex testamento siue ab intestato, vid. glo. 6. colum. 1. l. 4. tit. 15. par. 4.
Bona per filium cum patris pecunia quæsita an ad filium, vel ad patrem pertineant, vid. glo. 2. l. 5. tit. 17. par. 4.
Bona an tacitè videantur adempta ex quo aliquis perpetuo fuit deportatus, vid. glo. 8. l. 2. tit. 18. par. 4.
Bona an possint reseruari deportato in sententia iudicis, vid. gloss. 11. l. 2. titu. 18. par. 4.
Bona an transeant in filium nondum natum si in ventre vxoris sit, vide glo. 1. l. 3. tit. 23. par. 4.
Bona patris hæretici an ad filios catholicos peruenire possint, vid. gloss. 2. l. 7. per tex. ibi. tit. 7. par. 6. & glo. 2. l. 4. tit. 25. par. 7.
Bona acquisita per defunctum ex vsuris an veniant diuidenda inter hæredes, vid. glo. 10. l. 2. tit. 15. par. 6.
Bona patris si propter delictum fuerunt confiscata reseruata filijs certa parte ex qua ipsi alimententur an filij teneantur patrem ex parte illa alimentare vel non, vid. glo. 12. l. 2. tit. 19. par. 4.
Bona à beando dicuntur, vid. glo. 12. columna secunda. l. 8. titulo quarto. partita. 5.
Bona à patre in filiorum præiudicium alienata titulo oneroso, an filij repetere possint quantum ad suam legitimam, & quid si pater alienauit remunerando, vid. ibidem. in glo. 13.
Bona si per patrem dilapidentur an filij petere possint vt possessio eis assignetur pro alimentis, vid. d. glo. 13. d. l. 8. tit. 4. par. 5.
Bona si à patre donentur in præiudicium legitimæ filij an reuocetur donatio quantum ad filij legitimam, vid. dict. glo. 13. in fine.
Bona à patre amissa in ludo, an filij reuocent quantum ad eorum legitimam, vide ibidem.
Bona venditoris si confiscantur antequam tertius constitutus ad nominationem pretij, illud nominet an tunc venditio retractetur, vid. glo. 6. l. 9. tit. 5. part. 5.
Bona temporalia per clericum possessa an subdant illum Regi, vid. glo. l. 57. tit. 6. par. 1.
Bona quæ acquirũtur constante matrimonio inter virum & vxorem an ipso iure sint vxoris & statim transeant in dominium vxoris vel post interueniente aliqua actione, vid. glo. 2. q. 4. l. 55. titulo quinto. partita quinta.
Bona futura an veniant in societate omnium bonorum si illud non sit à principio dictum, vid. glo. 2. l. 3. tit. 10. par. 5.
Bona quæ lucrantur in curia regis dicuntur castrensia, & an talia bona tã quam commune lucrum inter virum & vxorem diuidi debeant, vid. glo. 7. l. 3. tit. 10. par. 5.
Bona repudiata per aliquem, an in eis fieri possit executio & quando, vide glo. 2. l. 12. tit. 10. par. 5.
Bona rei principalis quæ sunt extra locum contractus, an prius discuti quam perueniant ad fideiussorem, vid. glo. 2. l. 9. tit. 12. par. 5.
Bona si ab aliquo obligentur generaliter quæ in tali generali obligatione non veniant, vid. glo. l. 5. per tex. ibi. tit. 13. par. 5.
Bona futura an veniant in generali obligatione bonorum, vid. gloss. 5. ad fi. d. l. 5. tit. 13. par. 5.
Bona procuratorum, vel actorum, vel fideiussorum, vel hæredum tutoris, an sint tacitè obligata minoribus, vid. glo. 4. colum. 2. l. 23. titulo. 13. partita. 5.
Bona magistratus qui dedit tutorem pupillo, an sint obligata ex quasi delicto, vel negligentia ipsius, vid. d. glo. 4. col. 2. ad fi. d. l. 23.
Bona patris an sint tacitè hypothecata pro bonis aduentitijs sui filij ab ipso possessis, vid. ibi. glo. 6.
Et an filius possit agere actione Reali contra possessores talium bonorũ nulla facta prius discussione in bonis patris sui, vid. ibid. in glo. 9.
Bona omnia decimare debentis an sint obligata pro decimis soluendis, vid. ibi. glo. 3.
Bona delinquentis an sint fisco tacitè hypothecata ante sententiam, vid. glo. 6. d. l. 25. tit. 13. par. 3.
Bona contrahentis cum ecclesia, an sint ipsi ecclesiæ tacitè hypothecata vid. ibidem.
Bona an necessario veniant adimenda quando aliquis relegat, vid. glo. 10. l. 4. tit. 31. par. 7.
Bona matris transeuntis ad secunda vota, an sint tacitè obligata filijs primi matrimonij, & an idem sit in patre. glo. 1. & 2. l. 26. ibi.
Et an idem sit in lucris constante matrimonio quæsitis, vid. ibid. in gl. 3.
Et an idem sit dicendum etiam in auo vel auia, vel in alijs ascendentibus transeuntibus ad secunda vota, vid. ibi. glo. 4.
Bona futura an veniant in tacita hypotheca, vid. gloss. 5. d. l. 26.
Bona patris an sint tacitè hypothecata pro legitima filiorum, vel pro supplemento ipsius, vid. d. glo. 8. in fi. d. l. 26.
Bona omnia patris est hodie legitima filiorum excepta quinta parte, vide glo. 10. d. l. 17.
Et an sita taxatio teneat etiam respectu ecclesiarum, & clericorum, vide ibidem.
Bona debent auferri ab aliquo tanquam ab indigno & sunt fisco applicanda si ipse compellerit testatorem vt illum instituat hæredem, vid. glo. 4. l. 27. tit. 1. par. 6.
Bona patris licet aliquo modo sint filij tamen ipsi illa obligare non poterit, vid. glo. 4. l. 21. tit. 3. par. 6.
Bona quæ veniant in pupillare substitutione, siue expressa siue tacita, & ad quæ substitutus admittatur, vid. gloss. 2. l. 7. titulo quinto. partita sexta.
Bona patris an transeant in suum filium, quando ipse pater suum patrẽ occidit, & quis ad ea admittatur, & quid in fratribus, vid. glo. 12. l. 13. titu. 7. part. 6.
Bona si relinquantur alicui sub cõditione vt illa incapaci daret, an ab eo per fiscum auferri possint, & quando & ex quibus ita fuisse relictum & subistafraude præsumatur, vid. gloss. 21. 22. & 24. l. 13. per textibi. tit. 7. par. 6.
Et quid si bona restituantur per hæredem incapaci, an ipse illa retinere possit in conscientia, vid. d. glo. 24. d. l. 13.
Et an ipse hæres in conscientia teneatur fisco, vel incapaci restituere, vel sibi possit retinere, vid. d. glo. 2.
Bona si ab hærede auferantur tanquam ab indigno, an libertates & prælegata in testamento relictæ debeantur, vid. gloss. 25. dicta. l. 13. titulo. 7. partita. 6.
Et quid si testator qui iubet incapaci restitui sit clericus hæres vero qui restituit vel fidem accommodauit sit laicus cui fisco tunc hæreditas applicari debeat, an ecclesiæ vel Regis, vid. gloss. 25. d. l. 13.
Bona siue possideantur per fiscum iure hæreditario vel confiscationis, an ipse inuentarium non fecerit teneatur vltra vires hæreditarias, vid. per glo. 1. l. 5. tit. 6. & per gloss. 4. l. 16. tit. 7. par. 6.
Bona paterna an possint ad filium naturalem deuenire iure substitutionis quando non sunt alij, filij legitimi & naturales, vid. gl. 3. col. 5. ad fi. l. 32. tit. 9. par. 6.
Bona patris ad filium naturalem peruenire possunt non stantibus filijs legitimis sine aliqua Principis concessione etiam si adsint attendentes legitimi, vid. dict. glossam 3. columna 5. post medium. dict. l. 32. tit. 9. partita. 6.
Bona si per testatorem distribui iubeantur qualiter hoc per executorẽ testamenti fieri debeat & inter quos pauperes, & an in vnum tantum, & alia in hoc, vid. per glossam secundam. l. 3. per tex. ibi. titulo. 10. partita sexta.
Bona fratris decedentis sine testamento qualiter pertineant ad fratrem ex parte patris tantum vel ex parte matris tantum, & quid si concurrant auunculus ex parte matris & patruus ex parte patris non stantibus fratribus neque filijs fratrum, vid. glossa. 1. & 3. l. 6. titulo. 13. partita sexta.
Bona quæsita per defunctum ex vsuris an veniant diuidenda inter hæredes, vid. glo. 10. l. 2. tit. 15. par. 6.
Bona quæ veniant communicanda inter fratres cum diuiditur hæreditas, & quæ non, vid. glossas. l. 3. 4. & 5. titulo decimo quinto. partita sexta.
Bona an veniant alicui restituenda ex principis indulgentia, & quando, vid. glo. 3. d. 6. tit. 6. par. 7.
Bona delinquentium per quos iudices debeant confiscari & possint, vide glossam tertiam. l. quintę. per tex. ibi. titulo trigesimo primo. partita septima.
Bona patris non transeunt ad filium excluso filio quando filius fuit conscius & consensit in scelere patris iuxta authenti. bona damnatorum. vide glossam sextam. columna tertia in fin. l. quinta. titulo. 31. partita septima.

Bona

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index Titulorum.

Bona patris hæretici, an ad filios catholicos peruenire possint, vid. glo. 2. l. 7. tit. 1. par. 6. & glo. 2. l. 4. tit. 25. par. 7.
Bona an necessario veniant ad imenda quando aliquis relegatur, vid. glo. 10. l. 4. tit. 31. par. 7.
Bona an recuperentur per restitutionem in prissinum statum per Principem factam, vid. glo. 5. in prin. l. 2. tit. 32. par. 7.
Et quæ alia recuperet talis restitutus, vide quam plura quæ in hoc adducit. d. glo. 5. per illum tex.
Bona clericorum, vel prælatorum temporalia quæ ipsi habent, an illos Regi subdant, vid. glo. l. 57. tit. 6. par. 1.
Bona clericorum si per aliquem inuadantur, an cognoscet iudex ecclesiasticus ac si inuaderentur bona ecclesiæ, vid. gloss. 7. l. 58. titulo sexto. partita. 1.
Bona prælati an sint tacitè obligara pro administratione rerum suę ecclesiæ, vid. glo. 4. columna. 2. ad fi. l. 13. tit. 13. par. 5.
Bona clerici hæretici pertinent ad ecclesiam & intra quantum tempus illa petere teneatur, vide gloss. 9. l. 7. per tex. ibi. titulo septimo. partita sexta.
BONA MAIORIAE secundum nostram consuetudinem quæ dicantur, vid. glo. 1. col. 2. in principio. l. 2. tit. 15. par. 2.
Bona maioriæ an possint capi pro redimēdo domino in captiuitate iacēte, vid. glo. 1. l. 4. tit. 29. par. 2.
Bona maioriæ an possint retineri pro expensis in ea factis, vid. gloss. 4. l. 41. tit. 28. par. 3.
Et quid si possessor maioriæ expensas fecit in custodia castrorum an eas repetet, vid. d. glo. 4.
Et quid si in ea expensas fecit quia sibi ab alio petebatur, an tunc eas repetat, vid. ibidem.
Bona maioriæ si sint in letigium, & possidens eam pretium nomine transactionis dederit vt ipse remaneret cum tota maioria, an ille possit tale pretium à proximo successore recuperare vel non, vid. glo. 1. in. q. 4. l. 10. tit. 26. par. 4.
Bona maioriæ si alienari prohibeantur à condebitore, an hoc etiam in ipso locum habeat, vid. ibi. in quæstione. 47. l. 10. titulo vigesimo sexto. partita. 4.
Bona ex quibus fuit ab aliquo constituta maioria si ab ipso alienentur, an per hoc videatur velle maioriam reuocare, & quando non. vide ibidem.
Bona maioriæ vel feudalia an possint donari pro anima, vid. glo. 1. col. 1. quæst. 5. l. 10. tit. 26. par. 4.
Bona maioriæ an vendi vel alienari possint pro aliment ando possessore ipsius vel ab hostibus redimatur, vid. ibidem. in quæst. 10.
Bona maioriæ an diuidantur vel diuidi possint vel vendi vel aliter alienari liceat propter legatum magnum consequendum sub eadem conditione relictum, scilicet, vt talia bona possessor diuidat vel, &c. vid. ibi. in quæst. 19.
Bona maioriæ & si in locū ipsius alia sint subrogata an illa bona maiorię dicantur, vid. glo. 1. colum. 3. quæstione. 23. l. 10. titulo vigesimo sexto. part. 4.
Et quid si talia bona subrogata sint multo maioris valoris quam bona quæ prius habebat ille, vid. ibidem. in. q. 24.
Bona maioriæ an in alium quam in legitimum successorem transire possint licet successor consentiat, vide ibidem. in quæstione vigesima quinta.
Bona maioriæ an possint cum rebus ecclesiæ permutari quando conditor maioriæ illud fieri prohibuit, vide ibidem. in quæstione vigesima octaua.
Bona maioriæ an possint vendi propter famem, vid. glo. 1. columna. 4. q. 30. l. 10. tit. 26. par. 4.
Bona maioriæ factæ cum Regis facultatæ, an si prohibeantur alienari pignorari possint, vid. glo. 1. columna. 4. quæstione. 31. l. 10. titulo. 26. partita. 4.
Bona maioriæ si alienari prohibeantur an in meliorem causam permutari possint vel vendi, vid. ibi. columna. 4. quæst. 32.
Bona maioriæ si per possessorem in testamento alicui legentur & eius successor tale legatum soluerit, an per hoc vitus sit alienationi consentire, & in pœnam alienantium incidat, vid. glo. 1. columna. 4. quæst. 33. l. 10. tit. 26. par. 4.
Bona maioriæ si permutari prohibeantur simpliciter, an & tunc illę res diminui, vel alienari possint, vid. ibi. quæst. 34.
Bona de quibus fuit facta maioria si euincantur quia erant aliena, vel ex alia causa, an pretium quod datur pro re sic euicta pertineat ad omnes hæredes facientis maioriam, vel tantum illi cui maioria relicta fuit, vide ibi. in quæst. 35. & 36.
Et an pretium quod datur pro re euicta habeatur loco rei, & quo de ex illo ematur sit res maioriæ sicuti erat res euicta, vide ibi. in quæstione 37. & 38.
Bona maioriæ si vendantur de consensu remotioris qui habet alium antetese, an propter hoc sibi in aliquo præiudicet, vel non, & quando sic, vid. ibi. colum. 4. q. 39.
Bona maioriæ si à possessore ipsius vendantur scienter illo qui in ea de proximo sperātur succedere, an propter hoc ipse consentire videatur, & sic sibi præiudicet, vid. gloss. 1. columna quarta. quæstione. 40. l. 10. tit. 26. par. 4.
Bona maioriæ si deuenerint in vltimū maioriæ possessorem possunt ab eo vendi, vel quomodo velit alienare quia in eo non durat adhuc prohibitio alienationis, vid. ibid. in quæstione. 42.
Et an consentiens venditioni maioriæ, vel rei luæ possit pretium petere, vide ibidem.
Bona maioriæ si de Regis licentia vendantur pro dotanda si ia possidentis maioriam, an pater teneatur pretium in maioria reponere si peruenerit ad pniguiorem fortunam, vid. glo. 1. columna. 5. quæst. 43. l. 10. titu. 26. part. 4.
Et quid si filius qui est proximior in successione maioriæ alienationi cōsentiat etiam quando sit de Regis licentia, an per hoc incidat in pœnam amissionis maioriæ tanquam illi consentiens, vid. ibid. in quæstione. 44.
Et an bonis maioriæ sit locus transactioni, vid. ibidem. in quæstione quadragesima quinta.
bona maioriæ, vel ecclesiæ vel aliter alienari prohibita, an aliquo temporis spatio præscribi possint, & quid si ibidem adsit titul. qualiscunque sit qui cum præscriptione iungatur, vid. glo. 3. colum. 2. q. 4. l. 10. titulo. 26. par. 4.
Bona maioriæ, an statim transeant in proximum & legitimum successorem post mortem possessoris quando in instrumento maioriæ cauetur, vt prius quam intret possessionem ipsorum faciat iuramentum de non alienando, vel aliud simile, vid. glo. 1. columna. 1. l. 7. titulo. 4. partita. 5.
Bona maioriæ si ingrediantur per aliquem ad quem non pertinent qualiter hæredi, & vero successori consulatur, vid. ibi. columna secunda. quæstione. 9.
Bona maioriæ si alienentur à patre, an & quando filius ad quem debuerant peruenire contrauenire possint, vid. gloss. 10. l. 24. titulo, 13. partita quinta.
Et quid si pater non alienauit sed alienanti consensit, vid. ibidem. in fin.
Bona maioriæ vel alia, an ab hærede vendi possit, & ipse ad hoc teneatur pro dandis aliquibus alimentis vt testator iussit, & quando, vid. glo. 4. l. 24. tit. 9. par. 6.
Bona maioriæ proditorum, an & quando ad filios pertineant, vel non, vide glo. 10. l. 2. tit. 2. par. 7.
Bona maioriæ quando vendi possunt pro alimentando aliquo cui testator alimenta relinquit, vide gloss. 4. l. vigesima quarta. titulo nono. partita. 6.
Bona maioriæ si per testatorem alicui lēgentur, an debeatur earum æstimatio, & quando, vide gloss. 3. columna secunda. l. 10. titulo nono. partita sexta.
Bona maioriæ obligari possunt de Principis licentia pro dote, vel arris, vel simile, vid. glo. 3. colum. 11. q. 23. l. 32. titu. 9. par. 6.
Et an fieri possit vt Princeps ex nulla causa hanc licentiam obligandi res maioriæ dari non possit, vid. in. d. q. 23.
Bona maioriæ prohibita alienari, an publicentur propter delictum possidentis maioriam etiam si sit crimen læsæ maiestatis, vid. gloss. 4. in prin. l. 6. tit. 11. par. 6.
An vero vsus fructus publicetur in vita delinquentis, vid. ibidem.
Et an quando locus est confiscationi bona illa sint apud Regem vt bona maioriæ vel vt libera, vid. ibidem.
Bona maioriæ si post confiscationem à Rege filio delinquentis donentur quo iure illa habeant & an vt noua maioria, vid. ibidem.
Et quid si post condemnationem Princeps remittat delictum & restituat delinquenti, an ipse recuperet bona maioriæ, vel adhuc transibunt in sequentem vocatum, & quid si talia bona in talem vocatum iam fecerunt transitum, vid. ibi. col. 2. & 3. in quæstione. 2.
Bona maioriæ an possint alienari ex causa dotis quando filijs legitima portio relicta non fuit etiam stante expressa testatoris prohibitione, vid. d. glo. 4. col. 4. & 5. quæst. 5.
Bona maioriæ an possint de licentia principis alienari, & quæ Principē mouere debent ad concedendam talem facultatem, & quid si iniuste concesserit eam, vid. d. glo. 4. col. 6. in fi. & col. 7.
Bona maioriæ si ex causa dotis vel simili de licentia Principis alienentur, an alienans cum ad pigniorem fortunam deueneritaliam similem in maioria subrogare teneatur, & ita videtur licentia data. videi dicta glossam quartam. columna septima. quæstione sexta. dict. l. 6. tit. 11. partita. 6.
Bona maioriæ si per possessorem ludantur alienata videntur & ludens in pœnam alienantium incidit, vid. dict. gloss. 4. columna octaua. in principio.

Bona

Septem Partitarum

Bona maioriæ si per possessorē ipsius vēdi possunt dat. sibi facultate à Principe si morte præuentus non vendidit an eius successor vendere possit vigore talis facultatis. vid. ibi. quæst. 8.
Et quid si ille qui ad vendendum licentiam habuit illam vendat & postea per interpositam personam vt alteri filio relinquat quid tunc, vide ibidem.
Et an pretium talis rei venditæ de licentia Principis necessario debet cōuerti in emptionem alterius rei immobilis ad maioriam, vid. ibidem. quæstione. 9.
Et quid si possessor maioriæ iurauit bona maioriæ non alienari, an si postea impetret licentiam ad alienandum tacens de iuramento præstito an alienatio teneat, vid. d. glo. 4. colum. 8. quæstio. 10. d. l. 6. titulo. 11. partita. 6.
Et quando de licentia Principis res maioriæ debent alienari vel obligari tunc non pretiosiores obligari debent si debilioribus satis fieri potest vid. ibidem.
Et quid si data fuit licentia ad alienandam rem maioriæ an tunc obligari possit, vel econtra, vid. ibidem. & in quæstio. 11.
Et de alienationibus rerū maioriæ quæ de principis fiūt vel fieri possunt & de validitate ipsius & effectu & valore, vid. d. gloss. 4. col. 5. 6. 7. 8. 9. 10. & 11. d. l. 6. tit. 11. par. 6.
Et quid si licentia alienandi impetretur per minorem tacitè de sua minore ætate, vid. in. dicta columna nona. quæstione vigesima secunda. & vigesima tertia.
Et an licita causa dandi licentiam possessori maioriæ vt res maioriæ alienetur si il e sit in partibus remotis. vid. ibid. col. 10. quæstione vigesima septima.
Bona maioriæ quæ ad aliquem iure primogenituræ pertinent an veniāt cum fructibus conferenda, vid. gloss. 6. colum. 3. quæst. 6. l. 3. titulo. 15. partita. 6.
BONA PROHIBITA alienari eo quod vult remaneant ad descendentes an ex hoc videatur facta maioria, vid. gloss. 8. colum. 2. l. titulo. 15. part. 2.
Bona si prohibeantur alienari à conditore maioriæ an hoc etiam in ipso locum habeat, vid. gloss. 1. columna quinta. quæstione. 47. l. 10. tit. 26. partita. 4.
Bona si prohibeantur permutari simpliciter, an & tunc ille res diminui vel alienari possint, vid. ibi. in quæst. 34. in. d. gloss. 1.
Bona prohibita alienari simpliciter an præscribi possint vel non, vid. glo. 3. col. 3. l. 10. tit. 26. part. 4.
Et quid si præscribantur tempore immemoriali an præscriptio teneat, vide ibidem. columna. 8. in fine.
Bona prohibita alienari an publicentur propter delictum possidentis maioriam etiam si sit crimen læsæ maiestatis, vid. gloss. 4. in principio. l. 6. tit. 11. par. 6. alia vid. in verbo. BONA MAIORIAE.
BONA REGIS immobilia sunt in præscriptibilia, vide gl. 14. & 15. l. titu. 17. par. 2.
Bona Regis vel Regni sunt etiam inalienabilia, vid. gloss. 9. l. 10. titul. 25. partita. 4.
BONA IMMOBILIA ET MOBILIA.
Bona immobilia in qua quantitate quis habere debet vt euitet satisdationem, vid. glo. 3. l. 41. tit. 2. par. 3.
Bona mobilia si plura sunt idem est ac si quis immobilia possideret, vid. glo. 4 in fi. d. l. 41.
Bona immobilia minoris an possint dari in dotem ipsius solo consensu tutoris interueniente sine iudicis decreto, vid. glo. 1. per text. ibi. l. 14. tit. 11. partita. 4.
Et quid sit in rebus mobilibus quæ seruando seruari possunt, an in eis idem sit dicendum, & quid in pecunia, vid. ibi. in gl. 2.
Bona mobilia etiam quæ seruando seruari possunt, an per tutorem pignorari possint sine iudicis decreto, vid. glo. 3. l. 8. ibi.
Bona mobilia & immobilia testatoris, an vendi debeant quando ipse pauperes alicuius loci hæredes instituit, vid. gloss. 1. l. 20. titulo tertio. partita sexta.
Bona mobilia & immobilia an sint de territorio vbi reperiuntur vel alterius vbi eius dominus negotiatur, vid. gl. 3. colum. 2. quæst. 26. & 27. l. 2. tit. 9. par. 6.
Deho c, vid. in verbo. MOBILIA BONA, & verbo. IMMOBILIA BONA.
CONFISCATA bona confiscata propter delictum an fiscus teneatur creditoribus, & quando non, vid. glo. 8. l. 10. titulo secundo. partita tertia.
Bona quando confiscantur ipso iure à tempore commissi criminis tunc dominus donationem facere non potest de eis, vid. glo. 2. l. 2. per text. ibi. titu. 4. par. 5.
Bona patris confiscata propter delictum reseruata filijs certa parte vnde se alant an filij ex illa patrem alere teneantur, vid. glo. 1. d. 2. titulo. 19. partita. 4.
BONA VACANTIA deferuntur fisco, vid. glo. 4. in medio. l. 26. titu. 31. part. 3.
BONA PROFECTITIA sue aduenticia quæ esse dicantur, vide gloss. 1. & 2. l. 2. per tex. ibi. tit. 11. par. 4.
Bona aduentitia filiorum quæ dicantur, vid. gl. 2. cum sequentibus. l. 24. per illum tex. tit. 13. par. 5.
Bona aduentitia filij quæ sunt in patris potestate, an ab eo alienari possint & quando, & an tunc in alienatione debeat iudicis decretum interuenire, vid. gloss. 5. l. 24. tit. 13. par. 5.
Bona aduentitia filij vel subiecta restitutioni si à patre alienentur an filius qui vult esse hæres patris alienantis contrauenire possit, vid. gl. 10. l. 24. per illum tex. tit. 13. par. 5.
Bona aduentitia si habeat filius an possit testamentum facere, & an possit patri suo in vsufructu præiudicare, vid. gloss. 2. l. 13. titulo. 1. partita sexta.
Et an vsus fructus istarum rerum remaneat patri filio ingredienti religionem, vid. ibidem.
Bona profectitia, vel aduentitia filij an dicantur illa quæ ipse cum pecunia patris lucratus fuit, vid. glo. 1. l. 3. tit. 15. par. 6.
Bona aduentitia an cum fratribus veniant communicanda, & quid in filio emancipato, vid. gloss. d. l. 5. tit. 15. par. 6.
BONA CASTRENSIA, vel quæ dicantur, vid. gloss. l. 7. per tex. ibi. tit. 17. par. 4.
Bona castrensia non dicentur propria bona si Rex dedisset licetiam vinculandi talia bona, vid. ibidem. in gl. 8.
Bona quæ lucrātur in curia Regis dicitur castrensia bona, & an talia bona tanquam commune lucrum diuidi debeant, vid. glo. 7. l. titul. 10. partita. 5.
BONA MINORIS, an possint à tutore, vel curatore alienari quomodo velit vel qualiter illud facere possit, & an possit generaliter obligare res minoris pro obseruantia contractus liciti sine iudicis decreto, vid. glo. 2. cum sequen. l. 4. tit. 5. par. 5.
Bona minoris an sint tacitè hypothecata pro pensione domus quam ab alio locauit, & quando, vide glo. 4. l. 5. tit. 8. par. 5.
Bona minoris an sint tacitè obligata tutori, vel curatori pro alimentis vel alijs expensis necessarijs, vid. glo. 4. columna 2. in fi. l. 2. titulo. 13. partita. 5.
BONA VXORIS sunt tacite obligata pro dote marito promissa, vid. glo. d. l. 13. tit. 13. par. 5.
Bona vxoris vel filiorum an capi possint in causa primipilari, vel pro redditibus regalibus, vel quando patres fallunt idem (scilicet) vid. per gl. 7. l. 25. tit. 13. par. 5.
Bona vxoris sunt marito communia ex quibuscunque bonis suis proueniant, vide glo. 4. col. 5. ad medium. l. 6. tit. 11. par. 6.
Bona vxoris quæ maritum occidit applicabuntur fisco, vide gl. 5. l. 8. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.
Bona coniugis transeuntis ad infidelitatem quibus applicentur, vide gl. 2. & 3. l. 6. per tex. ibi tit. 25. par. 7.
BONA MARITI an sint tacite obligata pro bonis parafernalibus suæ vxoris, vide gl. 2. & 3. l. 17. ti. 11. par. 4.
Bona mariti vel soceri an sint obligata & quando pro dote si mulier, marito suo data, vide ibi gl. 2. per tex. ibi.
Et quid si bona ista sint alicuius minoris, vide ibidem vsque in fin.
Et an valeat pactum iuratum factum in principio inter coniuges vt bona ista non sint tacite Hypothecata, vide ibi.
Bona mariti an sint tacite, hypothecata propter accessiones dotis, vide dictā glo. 2. d. l. 13.
Bona mariti transeuntis ad infidelitatem quibus applicentur, vide glo. 2. & 3. l. 6. ti. 25. par. 7.
Bona inuecta in domo conducta an indistincte sint obligata pro pensione, vel tantum ille res quæ reperiuntur illo tempore quo dominus vult habere pensionem, vide gl. 2. & 4. l. 3. ti. 8. par. 5.
Et de quibus rebus ibidem illatis hoc sit intelligendum, vide gl. 4. d. l. 7.
Et quid si primus conductor alij locauit an idem sit dicendum in rebus illatis per secundum conductorem, vide. d. gl. 4.
BONA TRIBVTARII, an sint omnia obligata regi pro tributis vel prædium tributarium tantum, vide gl. 2. l. 25. ti. 13. par. 5.
BONA HAERETICORVM VEL INFIDELIVM: bona hæreticorum an sint confiscata a die commisserimini, vide gl. 3. d. 16. ti. 1. par. 6.
Bona clericorum hæreticorum pertinent ad ecclesiam & intra quantum tempus illa petere teneatur, vide gl. 9. l. 7. per tex. ibi ti. 7. par. 6.
Bona infidelium qui in pace nobiscum viuere volunt an possunt capi & depredari, vide gl. 3. col. 2. in medio. l. 28. ti. 8. par. 5.
Bona hæreticorum an per ipsos alienari possunt post delictum commissum & ante sententiam & quando non & an ante sententiam ipsi veri domini sint illarum rerum, vide gloss. 2. & 3. d. 4. per text. ibi titulo. 2. partita. 7.

Bona

Universidad de Deusto
Biblioteca

Bona hæreticorum quibus hodie applicentur, vid.glo.3.l.8.tit.25.par.7. & glo.14.cum alijs ibidem.
Et an hæreticus conuersus ad fidem recuperet ius patronatus & alia bona vid.glo.1.col.4.q.2.l.2.tit.26.par.7.
BONA PARAFERNALIA, an posint per alium præscribi, vid.glo.5.l.8.tit.29.par.3.
Bona parafernalia quæ esse dicantur & sunt diuersi generis, vid.gloss.2.l.17.titul.11.par.4.
Et quæ sint in dominio viri quæ vero sint in dominio vxoris, & quid de fructibus de iure Regni, vid.d.glo.2.
Et an bona mariti sint tacitè hypothecata pro istis bonis parafernalibus vid.ibidem.in glo.3.
BONA TVTORIS, & an bona minoris posint à tutore vel curatore alienari quomodo velit, vel qualiter illud facere posit, vid.gloss.2.l.4.titu.5.part.5.
Bona tutorum vel curatorum, an sint tacitè hypothecata pro rebus sui minoris & an præsentia & futura, & quando non, vid. gloss.3. & 4.l.24.certe eibi.tit.13.par.5.
Et quid in bonis cuiuscunque administratoris vel patris administrantis aliquid nomine dotis relictum filiæ vel in magistris pro eorum administrationibus, vid.d.gloss.4.
Bona tutoris, vel curatoris dati ad litem, an sint tacitè obligata minoribus vid.d.glo.4.col.2.
Bona procuratorum vel actorum, vel fideiussorum, vel hæredum tutoris an sint tacitè obligata minoribus, vid.ibidem.
Bona curatoris furiosi an sint tacitè obligata furioso vel an requiratur quod curator expresse bona sua ad hoc obliget, vide.d.gloss.4.columna secunda.ad medium.
BONA FVRTIVA.
BONA HAEREDIS si obligentur per defunctum an teneat obligatio sequuta aditione hæreditatis, vide gl.1.l.7.tit.13.part.5.
Bona si ab hærede auferantur tanquam ab indigno, an libertates & prælegata relictæ debeantur, vide glo.25.dict.l.decimætertię.titulo.7.partita sexta.
Et quid si testator qui iubet incapaci restitui sic clericus hæres vero qui restituit, vel fidem accommodauit sit laicus cui fisco tunc hæreditas applicari debeat an ecclesiæ, vel Regi. vide glo.5.d.l.13.
BONA DEFVNCTI VEL TESTATORIS, bona defuncti an sint tacitè obligata pro legatarijs quousque legatum accipiant & quid hodie cum de iure regni etiam non adita hæreditate legata debeantur, vid.glo.8.l.26.tit.13.par.5.
Et an testator posit prohibere ne competat hypotheca pro legatis ab eo relictis, vid.ibidem.
Bona testatoris si iubeantur distribui inter pauperes, an executor testamentarius vnum tantum eligere posit, vid.glo.3.column.8.& quæst.13.in fi.l.32.titu.9.par.6.
Et inter quos pauperes & alia in hoc, vid.per glo.2.l.3.per illum text.tit.10.partita.6.
BONA DEBITORIS cedentis an debeant ei post cesionem, & ante venditionem restitui, si ipse velit recuperare & suis creditoribus satisfacere, vid.glo.1.l.2.per tex.ibi.titul.15.par.5.
Bona debitoris si cum vituperio cedantur, an postea factus diues iste debitor creditoribus satisfacere teneatur, vid.glo.3.l.3.per tex.ibi. tit.15. partita quinta.
Bona postea quæsita post cesionem debitoris, an sint ipsius debitoris & quod ius creditores ibidem habeant, vid.glo.4.dict.l.3.
Et an si debitor bonis cedere nolit sit prius facienda discusio bonorum, & quid hodie iure Regni vid.glo.1.l.4.ibidem.
Et in quibus casibus debitor bonis suis cedere non posit, vid.glo.4.l.4. ibidem.
Bona debitoris si ante capturam, vel post alienentur, an tunc alienatio teneat, & quando non, vid.dict.glo.4.ibidem per illum tex.
Bona debitoris si alienentur, an alienatio valeat vel ex quibus colligatur facta in fraudem creditorum vt valere non posit, vid.gloss.1.l.7.per tex.ibi.tit.15.par.5.
Et quid si facta sit pro iusto pretio, vid.glo.4.d.l.7.& glo.5.ibi.
Bona debitoris si antequam cedantur vel à creditoribus posideantur pro debito vni ex creditoribus dentur per debitorem, an talis datio teneat, vid.glo.1.l.9.tit.15.par.5.
BONA SODOMITAE confiscantur, vid.glo.3.in fi.l.16.titu.21. partita sexta.
BONA MONACHI SEV RELIGIOSI.
Bona religiosi qui intra annum probationis decesit, an applicentur monasterio vel consanguineis venientibus ab intestato, vid. gloss.1.l.17. titulo.7.par.1.
Bona religiosi recedentis à monasterio an ipsa monasterio applicentur, vid.ibidem.in glo.5.
Bona religiosi decedentis in religione, an debeantur ipsi monasterio etiam stantibus ascendentibus legitimis vid.ibidem.in gloss.6.
Bona religiosi hæretici an pertineant ad ecclesiam & intra quantum tempus illa petere teneatur, vid.gloss.9.l.7.per tex.illum.titulo septimo. partita.6.
Bona monachi ipso iure transeunt in monasterium, vid.glo.3.l.10.titu.2. partita tertia.
BONA PEREGRINORVM decedentium in peregrinatione quibus pertineant si sine testamento decedat, & an Episcopo dari debeant, vid.glo.1.l.31.tit.1 par.6.
Bona hæreditatis debent esse penes hæredē interim quod durat dilatio sibi ad deliberandum data, vid. gloss.1.l. quarta.titulo sexto.partita sexta.
Bona hæreditaria qualia per hæredem restitui debeant quando hæreditatem repudiat qualia vero non, vid.glo.2.d.l.4.
BONA HAEREDITARIA, & iudex ex officio suo nemine petente prouidere debet ne bona hæreditaria disipentur, vid. glo.3.l.7. titulo.19.partita.6.
BONA FIDEIVSSORVM & hæredum tutoris sunt tacitè obligata minori, vid.gloss.8.l.vigesimaprima.per tex.ibi.titulo.16. partita sexta.
BONA OCCIDENTIS SE, cui applicanda sint, & quando Regi, vel alijs, vid.gloss.1.24.per tex.ibi.tit.1.par.7.
Et quæ veniant consideranda vt videatur quis se metu criminis occidisse, & quæ requirantur vt tunc bona fisco applicentur, vid. ibi.gloss.2.3.4.5.& 6.
Bona ipsius qui se interficere voluit qui non fecit an applicentur fisco, vid.ibidem.d.glo.5.
Et an fiscus cum se succedit ipso iure, vel per sententiam, vide gloss.6.dicta.l.24.
Bona occidentis seipsum quomodo veniant fisco applicanda vel non si se occidens merebatur pœnam mortis ciuilis, vid.ibi.glo.9.
Bona desperantis seipsum ad quem pertineant, vid.gloss.1.l.2.titulo.27. partita.7.
BONA PRODITORIS quæ & qualia veniant propter proditionem confiscanda & qualia non, vid.glo.1.2.3.&.5.l.2.titulo secundo. partita.7.
Bona matris proditorum, an & quando ad filios pertineant vel non, vide glo.2.l.2.tit.2.par.7.
Bona proditorum hæreticorum an per ipsos alienari posint post delictum commissum & ante sententiā, & quando non, & an ante sententiam ipsi veri domini sint illarum rerum, vid.gloss.2.&.3.l.4.per text. ibi.titu.2.par.7.
BONA RAPTORIS virginum vel aliarum mulieris pertinent ad ipsam mulierem raptam & an illa amittat cum eo matrimonium contrahendo, & quid de iure canonico, vid.glo.3.l.3. titulo vigesimo. partita septima.
BONA APOSTATAE, an posint perpetuo confiscari etiam vltra quinquennium lapsum post apostatæ mortem, vel non, & plura in hoc.vid.per glo.3.l.7.per tex.ibi.tit.25.par.7.
Et an per viam exceptionis quis admittatur excipiendo post quinquennium, vid ibidem.
BONA RELEGATI, an amittat bona relegatus qui confinia fugit, vid.glo.3.l.10.tit.31.par.7.
Bona an recuperentur per restitutionem in pristinum statum per Principem factam, vid.glo.5.in principio.l.2.tit.31.par.7.
Et quæ alia recuperet talis restitutus, vid.plura per dict. glo. 5. per illum text.ibi.
Bona an necessario veniant adimenda quando quis relegatur, vid.gloss.10.l.4.tit.31.par.7.
Et per quos iudices bona relegatorum confiscari debent & possunt, vid. gloss.1.l.5.tit.31.par.7.
BONI HOMINES sunt præmiandi mali vero puniendi & hoc ad Principem spectat, vid.glo.2.l.2.tit.1.par.3.
Boni homines debēt ab hominibus diligi quia Deus illos diligit qui semper vincunt: mali vero homines debent expelli ab omni honore quia seruiunt diabolo.vid.glo.1.in procemio.titulo.19.partita.3.& gloss.7. l.3.tit.27.part.4.
Bonus licet quis præsumatur non tamen præsumitur optimus nisi probetur, & quid in testibus, vid. gloss.3.l.tertia. titulo secundo. partita sexta.
Et an semel bonus semper bonus præsumatur, vid.gloss.5.l.1. titulo. 18. partita sexta.
Bonum & malum differunt inter se.gloss.1.l.fin. titulo secundo. partita prima.
Bonum nomen plus valet quam diuitiæ multæ, vid.gloss.fin.l.5.titu.5. partita prima.
Bonitas in plus se habet hominis respectu quàm malitiæ, vid.gloss.1.l. fin.titu.1.part.1.

Bonus

Bonus quilibet præsumitur nisi probetur contrarium, & quid si à iure vel statuto requirerentur homines optimi opinionis, & sic in superlatiuo gradu, an ille etiam præsumatur, vide glossam.1.l.15. titulo nono. partita.4.
BONI VIRI appellatione si à iure aliquid eis committatur quæ personæ ibi adesse debeant, vide glossam primam.per tex.ibi.l.21.titu.18. partita.2.
Boni viri debent semper diligi mali autem sperni, quia seruiunt diabolo, vid.glo.1.in procemio tit.19.par.3.
BONA FIDES non excusat quem à dupli solutione eo quod lignū alienum in ædificio suo immisit, vid.glossam.10.l.16.titulo secundo. partita.3.
Bona fides an sufficiat in initio licet postea mala superuenerit quantum ad fructus perceptionem, vide glossam primam.l.39.titulo.28.partita tertia.
Bona fides in præscribendis rebus mobilibus, an requiratur tempore contractus quam traditionis, vid.gloss.2.l.9.titulo vigesimonono.partita tertia.
Bona fides an sufficiat adesse in initio præscriptionis vt præscriptio valeat licet postea mala superueniat, & quid de de iure canonico, & an sit tutus in conscientia si post præscriptionem completam scientia rei alienæ perueniat, vid.glo.1.l.12.tit.29.par.3.
Bona fides an & quando iubet errantii in titulo, & in causa vsucapiendi, vid.glo.3.l.14.titulo.29.par.3.
Bona fides non requiritur quod ita sit fundata in præscriptione longisimi temporis sicuti in alio tempore, vid.d.glo.3.
Bona fides iuncta cum longisimo tempore sufficit ad præscriptionem etiam sine titul.vid.d.glo.1.
Bona fides an præsumatur si titulus præcesserit verus vel putatiuus etiam errore iniusto, vide glossam secundam.l.18.titulo vigesimonono.partita.3.
Bona vel mala fides quando præsumatur, vid.remisiuè per dict. gloss.2. dict.l.18.& glo.1.cum alijs ibi.l.9.tit.3.par.7.per tex.ibi.
Bona fides an requiratur in eo qui præscribit ex causa quam habet à iudice, vid.ibidem.in.d.glo.2.
Et quid si habeat in parte rei malam fidem & in alia bonam, vid.ibi.
Bona fide factum non dicitur illud quod fit non citato eo cuius interest, vid.glo.2.supradictam in fin.
Bona fides an requiratur in seruitute vrbana vel rustica præscribenda, vide glossam tertiam. l. decimasexta. titulo trigesimoprimo. partita tertia.
Ed quid de Iure.canonico, vid.ibidem.
Bona fides exigit ne bis idem debitum exigat, vide.gloss.8.l.15.titul.14. part.5.
BONAE FIDEI POSSESOR si non habet iustam causam litigandi an teneatur de interitu rei si res eodem modo erat penes actorem peritura.glo.3.&.4.l.20.tit.2.par.3.
Bonæ fidei possessor quis esse dicatur, & an sufficiat quod constet de titul. licet ab initio possesionis non constet possessorem sciuisse de titul. vide glo.6.l.29.titulo.23.par.3.
Bonæ fidei possessor facit fructus suos, vid.glo.1.cum sequentibus.l.39.titul.28.par.3.
Bonæ fidei possessor etiam in beneficialibus facit fructus suos, vid.d.gl. 1.l.39.tit.28.par.3.
Bonæ fidei possessor, an faciat suum fœtus animalis si conceptus fuit penes furem, vid.d.glo.1.l.39.tit.28.par.3.
Bonæ fidei possessor, an faciat fructus suos sine aliquo titul.vid. glo.2.l. 36.tit.28.par.3.
Bonæ fidei possessores facientes fructus suos an condemnari debeant in eo quod locupletiores facti sunt, vid.ibi.glo.4.
Neque eos faciet suos post litis contestationem, vid.ibi.glo.6.
Bonæ fidei possessor, an faciat fructus naturales: & qui sine industria hominum queruntur suos, vid.ibidem.in glossa septima.&.8.
Bonæ fidei possessor, an repetat expensas quas in re bona fide possessa fecit cum ab eo euincitur, vide glo.1.l.41.titulo vigesimooctauo. partita tertia.
Et an expensæ per bonæ fidei possessorem factæ compensentur cum fructibus perceptis, & quales, vide glossam quintam.dicta.l.quadragesimaprima.
Bonę fidei possessor rei furtiuę emptę, an posit vsucapere fructus, & partus ancillæ vel simile editus penes se licet conceptus penes furem, vid.glo.2.l.5.tit.29.par.3.
Et an idem sit in fœtu vacæ, equæ, vel alterius pecudis, vide dictam glossam secundam.
Bonæ fidei possessor animalis emptæ facit fructus suos sine vsucapione in fructu vero ancillæ secus, vid.ibidem.in glo.3.
Bonæ fidei possessor potest per trienniū præscribere fructus quos ipse restituere tenetur, vide glossam primam.l.9.titulo vigesimonono. partita tertia.
Bonæ fidei possessor in initio præscriptionis si ei postea superuenerit mala fides, an præscriptionem continuare posit, & quid de iure canonico, & quid si sciat rem alienam finita præscriptione, & an sit tutus in conscientia, vide glossam primam.l.duodecimæ.titulo vigesimonono.part.3.
Bonæ fidei possessor qui rem emit, an in illa seruitutem imponere posit vid.glo.1.l.10.tit.31.par.3.
Bonæ fidei possessor an præferatur vero domino in reddendo sibi deposito ab eo facto per depositarium, vide per glo.2.l.sexta. titulo tertio. partita.5.
Bonæ fidei possessor licet ratione curę & culturę fructus suos faciat illos tamen restituere tenetur si ab eo aliquid repetatur tanquam sibi indebitè solutum, vid.glo.1.l.trigesimaseptimæ.per tex.ibi.titulo.14.partita quinta.
Bonæ fidei possessor si prædium quem ita posidet cultiuauit & seuit, an fructus ab eo percepti sint ipsius vel an debeant restitui creditori cui prædium erat loco pignoris obligatum licet ei non traditum, vid.glo. 3.l.16.tit.13.par.5.
Bonæ fidei possessor à quo euincitur hæreditas, an & quando & quales fructus cum hæreditate restituere teneatur, & quādo ad æstimationē teneatur, vid.glo.2.cum alijs ibi.l.4.per illum tex.titulo decimoquarto.part.6.
Bonæ fidei possessor incipit esse malæ fidei à tempore litis contestatę, & in quo, vid.glo.7.dicta.l.quarta.titulo.14.partita.6.& glo.4.l.sextæ. ibidem.
Bonæ fidei possessor condemnatus restituere si ex hæreditate aliqua vendidit, an easdem res vel pretium restituere teneatur, vid. glossam tertiam.l.5.ibi.
Bonæ fidei possessor hæreditatis quando de interitu rerum hæreditariarum teneatur, vide glossam quartam.l.6.titulo decimoquarto.partita sexta.
BONORVM POSSESSIO datur infanti cui quæstio status mouetur & mulieri quæ dicit se prægnantem remansisse in quo proceditur summariè, vide glossam.5.&.7.l.7.titulo vigesimosecundo. partita.3.
Et an ista bonorum possesio locum habeat in feudis, vide dictam.glo.5. & glo.7.
Bonorum possesio secundum tabulas cuius effectus sit hodie, & an de iure partitarum sit alicuius effectus.vid.glo.1.l.decimanona.titulo primo.part.6.
Et leges partitarum non curarunt de istis bonorum possesionibus, vide glo.2.in fine.l.2.tit.6.par.6.
Bonorum possesio quæ iuris est, an posit peti per procuratorem, vide glo.9.l.15.tit.6.par.6.
BONORVM POSSESSIO CARBONIANA. de hoc, vid. in verbo. CARBONIANA BONORVM POSSESSIO.
Bonorum possesio vnde liberi, an detur filijs in bonis maternis, vid.glo. 16.in medio.l.2.tit.14.par.6.
Bonorum possesio contra tabulas, an detur hodie contra testamentum matris, vide glossam decimamsextam.l.2.titulo decimoquarto.partita sexta.
Bonorum appellatione an veniant nomina, vid.glo.2.in procemio.titu.17.par.2.vid.in verbo.APPELLATIONE BONORVM.
BREVIARIVM, an debeat auferri clerico qui bonis cesit si illum post cesionem emit.glo.4.l.1.tit.15.par.5.
BVLLAE CRVCIATAE concedunt hodie facultatem eligendi confessorem, vid.glo.3.l.21.tit.4.par.1.

C.

CAdauer si iniurietur qualiter iniurians puniatur, vide gl.2.l.decimætertiæ. titulo nono.partita septima.
CALIX vnde dici debet, vide glossam primam.l. decimæ quartæ.titulo quinto.partita prima.
CALOR iracundiæ quando excuset blasphemum vel non, vid.glo.1.in procemio.titul.28 partita septima.
Et de hoc, vid.quæ per glo.1.l.16.per tex.ibi.titulo trigesimoquarto.partita septima.
CALVMNIA CAMERA Regis idem est quod fiscus, vide glossam primam. l. trigesimætertiæ. titulo decimotertio. partita quinta.
CAMPIO dicitur par qui à reptato datur vt cū reptatore pugnet, & de iuramento quod iste facere tenetur, vid.per glo.1.l.3.titulo quarto.partita septima.

D Et de

Universidad de Deusto Biblioteca

Et de pœna falsi campionis & vbi debet stare qui campionem dedit interim quod duelum durat, vid. ibidem.

Campio an à reptanti dari posit, & quando sic, vid. glo. 4. l. 3. titulo. 4. partita. 7.

CANCELLATIO seu rasura testamenti quando testamentum vitiet, vid. glo. 5. l. 2. tit. 14. partita. 6.

De hoc, vid. in verbo. RASVRA, INSTRVMENTVM, TESTAMENTVM.

CANCELLARIVS solus an posit ex æquitate licenciatum approbare quem dolo vel gratia doctores reprobant, vid. glo. 9. l. 10. titu. 17. partita. 1.

Cancellarius debet esse naturalis Regni. glo. 5. l. 4. titu. 9. par. 2.

Et de sabrijs cancellarij, vid. glossa. 1. & 2. l. quinta. titulo vigesimo. partita. 3.

CANDELAE quæ in qua extinguuntur cum aliquis solenniter excommunicatur ad nullum vsum debent sumi sed eijci foras. glossa. 3. per tex. ibi. l. 13. tit. 9. par. 1.

Candela alba quæ in tenebris sola remanet quid denotat, vid. per glo. 2. l. 6. tit. 23. par. 1.

CANONIZARI non debet quis nisi concurrentibus his de quib⁹ per glo. 1. l. 65. per tex. ibi. tit. 4. par. 1.

CANONICVS absens an vocari debeat ad electionem Episcopi, vid. glo. 4. l. 17. tit. 5. par. 1.

Canonicus habet vocem in capitulo alius vero non licet ibi teneat dignitatem, vid. gloss. 4. l. 3. tit. 6. par. 1.

Canonici regulares in quibus assimilentur, & differant à monachis, & an leges & chirurgia possint audire, vide glossas. l. 30. titulo septimo. partita prima.

Canonici regulares laxiorem habent regulam quam monachi, & in quibus, vid. ibi. glo. fi.

Canonicorum subscriptio, an sit necessaria in alienatione rerũ ecclesiasticarum si prælatus alienare velit, vid. gloss. 1. l. 2. titulo decimoquarto. partita. 1.

Canonicus quam ætatem habere debeat, vid. glo. 2. l. 3. titulo decimosexto. partita. 1.

Canonicus qui est cum Episcopo percipit fructus sui beneficij sicuti si præsens fuisset, vid. glo. 7. l. 19. tit. 16. part. 1.

Canonici duo tantum debent suum Episcopum committare non plus vid. ibidem. per tex. ibi.

Canonicus qui vt talis in choro stetit, & vt canonicus distributiones capitis postea inueniatur ꝙ non erat canonicus & Papa cum eo dispenset & canonicatum conferat an requiratur noua installatio, vid. glo. 2. l. 47. tit. 28. par. 3.

Canonicus si decedat, an fructus sui canonicatus vacantis accrescant alijs canonicis vel ecclesiæ, vid. glo. 6. colum. 3. in principio. l. 33. titu. 9. partita sexta.

CANONISTA diuersimodè gradus consanguinitatis computat quam legista & quare, vid. glo. 3. l. 3. tit. 6. par. 4.

CAMPANA quid sit & cum pulsatur quid significet, vid. glo. fi. l. 6. tit. 6. part. 1.

Campana publica in oratorijs priuatis esse non debet, vid. glo. 1. in prin. l. tit. 10. par. 1.

CAPACITAS vel incapacitas hæredis debet considerari tribus temporibus, vid. glo. 8. l. 2. tit. 3. par. 6.

Capacitas hæredis instituti an inspici debeat secundum tempus testamenti vel mortis testatoris, vid. gloss. 1. l. 22. per tex. ibi. titulo tertio. partita sexta.

Capacitas legatarij in quo tempore desideretur, vid. gloss. 7. l. 1. titulo. 9. partita. 6.

CAPELLA ab aliquo in aliqua ecclesia, an ad ipsius dotationem teneatur, vid. glo. 5. l. 1. tit. 15. par. 1.

CAPELLANVS Regis si delinquat in suo officio, an posit per Regem puniri vel à quo, vid. glo. 7. l. 3. tit. 9. par. 2.

CAPIENS Regem ita puniri debet ac si illum occidisset, vid. gl. 10. l. 6. tit. 13. par. 2.

Capiens feram ab aliquo vulneratam, an illam faciat suam, vid. glo. 1. per tex. ibi. l. 21. tit. 28. part. 3.

Capiens propria authoritate debitorem suum suum fugientem, an cadat à iure suo, vid. gloss. 5. l. 11. tit. 13. par. 5.

Et quando istud creditori liceat, & an si debitor clericus sit, vid. per glo. 1. l. 10. titulo. 15. partita. 5.

Et quid si sit debitor publicus vel colonus, vel si se defenderit, & alia in hoc, vid. per. d. glo. 1.

CAPERE, an & quando posit priuatus delinquẽtem in fragranti crimine, & pro quibus delictis, vid. glo. 3. l. 5. tit. 7. par. 7.

Et pro debito vnius alter capi non debet, vid. glo. 1. & 2. & 3. cum alijs ibi. l. 15. per tex. ibi. titul. 10. par. 7.

CAPITANEVS an posit & quando pacem & treguam facere, vide glo. 13. l. 2. tit. 1. par. 2.

Capitaneus non potest facere ea quæ Regibus permittuntur nisi locum ipsius expresè teneat. glo. 2. l. 10. tit. 23. par. 2.

Capitaneus cuiuscunque nauis debet iudicare de causis in naui contingẽtibus, vid. glo. 1. l. 4. tit. 24. par. 2.

Et an idem dicamus de delictis in naui coram almirando commissis, vid. gloss. 8. ibidem.

Capitaneus belli hostes insequi non debet sed manere debet in loco victoriæ, vid. glo. 2. per illum tex. l. 2. tit. 26. par. 2.

CAPITVLA libri feudorum, an sint ab Imperatorib⁹ approbata, vide glo. 4. ad fi. l. 7. tit. 1. par. 1.

CAPITIS DIMINVTIO maxima, media, & minima, quæ sit, vid. per glo. l. 10. per tex. ibi. tit. 5. par. 6.

CAPITVLVM sede vacante, an posit recipere resignationem beneficiorum ex causa permutationis eo casu quo collatio beneficiorũ spectat ad solum Episcopum, vid. glo. 6. l. 2. tit. 6. par. 5.

Et quid in vicario Episcopi, vid. ibidem.

Capitulum sit à canonicis non vero ab alijs etiam ibidem dignitatem habentibus, vid. glo. 4. l. 3. tit. 6. par. 1.

Capitulum si aliquid violenter fecerit communicato consilio, an tunc damnificet ecclesiam, vid. glo. 2. l. decima. per tex. ibi. titulo decimo. partita. 7.

Et sola capituli ratihabitio non præiudicat neque nocet ecclesiæ, vide gloss. 4. dict. l. 17.

CAPRARIVS an liberetur ostendendo peles animalium, vel an ad aliam probationem teneatur, vid. glo. 7. l. 15. tit. 8. par. 5.

De hoc, vide in verbo. PASTORES.

CAPTATORIA institutio, vid. in verbo. INSTITVTIO, & in verbo. VOLVNTAS.

CAPTIVITAS, & an iura captiuitatis teneat locum inter christianos, vid. per glo. 4. l. 10. per tex. ibi. tit. 5. par. 6.

CAPTIVI in bello inter christianos inito non efficiuntur serui capiẽtium, vid. glo. 4. l. 20. tit. 28. par. 3.

Captiui si à captiuitate liberentur sortiantur forum liberatoris & redemptoris, vid. glo. 7. per tex. ibi. l. 2. tit. 24. par. 4.

Captiui in bello inter christianos inito non efficiuntur serui capientium glo. 4. l. 20. titul. 28. par. 3.

Et si ad illi succedendum debeat proximior admitti ꝙ tempus admitti debeat, vid. glo. 2. l. 8. tit. 29. par. 2.

Captiui si fuerint redempti, & inueniant res suas vsucaptas seu præscriptas intra quadriennium possunt earum restitutionem petere, vid. gl. 2. l. 5. tit. 29. par. 2.

Captiui dum in captiuitate adsunt alijs locum non faciunt siue in maiorijs, siue in alijs rebus, vid. glossam. 1. l. 4. titulo vigesimonono. partita secunda.

Captiuos redimere est summa liberalitas, & de bonis istius redemptionis, vid. glo. 4. l. 7. titul. 23. par. 1.

Captiui christiani à Regibus christianis qualiter cum eis se habere debeant, vid. glo. 1. l. . tit. 29. par. 2.

Et inter christianos iura captiuitatis non seruantur, vid. ibi. glo. 4.

Captiui à capientibus occiduntur de facto non de iure, vid. ibi. glossam sextam.

Captiui æquiparantur mortuis. glo. 7. d. l. 1.

Captiui an debeant redimi de necessitate, vide glo. 1. l. 2. titulo vigesimo nono. partita. 2.

Et an pro redimendo domino bona maioriæ capi possunt, vid. per glo. 1. l. 4. ibidem.

Et ea quæ relinquuntur in redemptionẽ captiuorum qualiter priuilegiẽtur, & quis legata ad hoc relicta in executionem mittet quando testator executores testamenti non reliquit, & alia plura in hoc, vid. per glo. l. 5. per tex. ibi. titulo. 10. partita. 6.

Captiui egentes redimi debent prius, tunc enim legatum ob redemptionem captiuorum relictum dicitur pium, vid. gloss. 2. columna prima. l. 4. titulo. 1. partita. 6.

Captiui si à captiuitate liberentur, an sortiantur forum liberatoris & redemptoris. glo. 7. per tex. ibi. l. 2. titulo. 24. partita. 4.

Captiuis si relaxetur ad fidem vt redire teneantur, an illud facere debeãt quando sunt capti in bello licito, vid. gloss. 11. in fin. l. 4. titulo sexto. partita septima.

CAPTVS in bello ciuili seruis capientis non efficitur, vide glossam tertiam. l. primæ. titulo vigesimotertio. partita secunda.

Captus in bello inter Reges christianos inito quomodo debeat detineri, & pro eo aliquid peti, vide glossam primam. & quartam. l. primæ. titulo vigesimonono. partita secunda.

Captus de mandato Regis remitti non potest sub fideiussoribus nisi in literis Regis ita sit expressum, vide glossam tertiam. l. vigesimæ quartæ. titulo decimooctauo. partita tertia.

Et idem est in capto per literas requisitorias alterius iudicis, vid. ibidem.

Captus

Captus si sit filius ab hostibus, an per hoc euanescat pupillaris substitutio facta, vide glossam. 3. & 4. l. 10. per text. ibi. titulo quinto. partita sexta.

Captus quando sub fideiussoribus relaxari debeat, & quid si captus de mandato Regis, vide glossam quintam. l. decimæsextæ. titulo primo. partita. 7.

Et quid in capto ad literas requisitorias alterius iudicis, vid. dict. gloss. 5. in fin.

Captus pro debito pecuniario si à custodibus diligenter non custodiatur qualiter custodes teneantur, & quando, vid. glo. 1. in proœmio. titu. 29. partita. 7.

Et quid si creditor custodiius cre... contra debitorem fugitiuum. & ei⁹ fideiussores cessit an recuperet virtute cessionis tam contra principalem quam contra eius fideiussores, vid. d. glo. 1. in. d. proœmio.

Et an quis statim quod accusatur sine alia informatione debeat capi per iudicem, vide glossam primam. l. primæ. titulo vigesimonono. partita septima.

Captus non debet relaxari licet à principio captura illicita sit si postea appareant ex quibus iustificetur, vid. d. glo. 1.

Et per quem iudicem debet capi miles qui delinquit crimine militari vel alio, vide glossas. l. tertiæ. per tex. ibi. titulo vigesimonono. partita septima.

Et non debet quis capi nisi de iudicis mandato, & quando sic, vid. gloss. l. 2. per text. ibi. & glossam primam. l. quartæ. titulo vigesimonono. partita. 7.

Captus postquam confessus fuit crimen, vel tantum accusatus qualiter carcerari debet qualiscunque sit, vid. gloss. 4. 5. 6. 7. & 8. dict. l. quartę. per text. ibi.

Captus pro grauissimo delicto cautius custodiri debet, vid. gloss. 10. d. l. 4. titulo. 29. par. 7.

Capta mulier cum viris in carcere esse non debet, & quid in meretrice, vid. glo. 1. l. 5. per tex. ibi. tit. 29. par. 7.

Captus cum amicis & procuratoribus aloqui potest, & quando istud sibi non debeat permitti, vid. glossam. 5. l. 6. per tex. ibi. titulo. 29. partita septima.

Captus qualiter carcerari debeat, & obseruare debeat per custodem, vid. glo. d. l. 6. per tex. ibi.

Captus vbi & vsque ad quantum tempus debeat carcerari & custodiri, & quid cum eo agi debeat, vid. glossas. l. septimæ. ibi. per illum tex.

Et qualis pœna debeat custodi carceris dari quando aufugit cum capto, vide per glossam secundam. l. 9. per text. ibi. titulo vigesimonono. partita septima.

Captus si aufugiat, an & quando teneatur eius fideiussor, & qualiter, & quid si illum iam semel ad carcerem reddidit, & exinde aufugit, & qualiter iudex contra illum procedat, vid. gloss. l. 10. per tex. ibi. titulo. 29. partita. 7.

Captus si à carcere aufugiat, an crimen confiteri videatur & qualiter contra custodem carceris procedatur tunc, vid. gl. 2. cum alijs ibi. l. 12. titulo. 29. par. 7.

Captus si fugerit carcerem qua pœna puniatur, vid. glo. l. 13. ibi. per illum textum.

Et an habeatur pro confesso, & quando, vid. ibi.

Captus si cum scientia, vel negligentia custodis aufugiat an mitius debeat puniri, vid. ibidem glo. 5.

Et quid si isti habeant iustam causam fugiendi, vide ibi. glossam sextam.

Captus si per vim eximatur ab aliquo à carcere qua pœna eximens teneatur, vide glo. 1. l. 14. ibi. per illum tex.

Captus quando & qualiter debet torqueri, vid. in verbo. TORTVRA & verbo, TORTVS.

CAPTVRA morti æquiparatur in Regis officiales, vid. glo. 1. l. 1. tit. 16. partita. 2.

Et an prius quam perueniatur ad capturam debitoris nolentis cedere bonis debeat fieri executio in bonis suis, & quando non, & quid hodie iure Regni, vide glossam primam. l. quartæ. titulo decimoquinto. partita quinta.

Et an & quando iudex ad alicuius capturam deuenire posit nulla præcedente citatione, vide glossam secundam. l. decimæoctauæ. titulo. 1. partita septima.

Captura Realis, an fieri posit per iudicem domicilij vel delicti, vel vbi aliàs iustè cognoscitur de accusati, licet delinquens reperiatur in alio territorio Regni, & qualiter tunc fieri debeat, vid. gloss. 5. d. l. 18. titul. 1. par. 7. per tex. ibi.

Captura delinquentis reperti in ipso delicto, an & quando priuatis concedatur, & in quibus delictis, vide glossam tertiam. l. 5. titulo septimo. partita. 7.

Et in ciuilibus propter contumaciam non deuenitur ad capturam secùs in criminalibus, vide glossam secundam. l. decimæsextæ. titulo nono. partita septima.

Captura vnius pro debito alterius iniusta est, & crudelis, vid. glossam primam. secundam. & tertiam. cum alijs ibi. l. 15. per tex. ibi. titulo decimo. partita. 7.

Et ad capturam iudex procedere non debet nulla præcedente informatione saltim summaria, & an tunc reus citari debet, vel non, vide glo. 1. l. 1. titulo. 29. par. 7.

Captura si à principio iniusta sit, si postea appareant ex quibus iustificetur debet confirmari neque captus relaxari debet, vid. glo. 1. l. 1. tit. 29. partita septima.

Captura militis per quem iudicem fieri debeat, vid. glo. l. 3. per tex. ibi. titulo. 29. par. 7.

Et sine iudicis mandato quis capi non potest, & quando sic, vide glo. l. secundæ. per tex. ibi. & gloss. 1. l. quartæ. titulo vigesimonono. partita septima.

Et qualiter post capturam confessus crimen, vel de eo tantum accusatus legari, & carcerari debet qualiscunque sit, vid. glo. 4. 5. 6. 7. & 8. dict. l. 4. per tex. ibi.

Captura mulieris debet esse distincta à captura hominis, vide glossam primam. & secundam. l. quintæ. per tex. ibi. titulo vigesimonono. partita septima.

CAPVT si non est immersa in aqua, vel aqua aliquantulum illi tangat, an dicetur quis baptizatus. glo. 3. l. secunda. titulo quarto. partita prima.

Caput semper attendi debet tanquam principale membrum, & vbi caput est totum corpus esse videtur. ibid.

Caput est nobilior & pretiosior pars hominis, & vbi est caput ibi totum corpus fingitur esse, vide gloss. 3. l. 14. titulo vigesimooctauo. partita tertia.

Caput est membrum per quod præcipuè homo cognoscitur, & an qui in capite ab alijs hominibus differunt debeant baptizari, vid. gl. 1. l. 5. titulo. 23. partita. 4.

Caput si inclinetur versus pectus, an quis affirmare videatur, & quid si vibret à dextris & sinistris, vide glo. 4. l. secundæ. titulo vndecimo. partita quinta.

Capitis diminutio, maxima, media, & minima quæ sit, vid. per glo. l. 10. titu. 5. partita. 6.

CARBONIANA bonorum possessio quando filio competat, & qualiter & quibus concurrentibus, & quibus detur, & an in bonis matris, & an ex hæredatis, & alia plura in ista materia, vid. per glo. 15. 16. & 17. cum alijs ibi. l. 2. per illum tex. tit. 14. par. 6.

Et an si probetur non filius teneatur alimenta quæ percipit restituere, vide ibidem. in glo. 9.

Et an & quãdo commodum perueniens ex Carboniano edicto finiatur pubertate filij cui datum fuit, vid. ibi. glo. 20.

Carboniana bonorum possessio, an detur in bonis maioriæ, vel feudalibus, vid. glo. 22. d. l. 2. tit. 14. par. 6.

Et quid si filius agat petitoria, & quid si in eo velit supersedere & transire ad possessorium, vid. d. glo. 22.

CARCER à quo debeat custodiri, vid. per glo. 5. l. 20. titulo nono. partita secunda.

Carcer qualis debeat dari nobilibus, vid. glossam. 5. 6. & 7. l. 4. titulo. 29. partita. 7.

Carcer mulierum & hominum, debet esse distincta, vide glossam primam, & secundam. l. quintæ. per illum tex. titulo vigesimonono. partita septima.

Et reus debet in carcere seruari vsque dum iudicetur, vide glossas. l. 7. ibidem.

Et antequam quis carceretur debet informatio iudicis præcedere, & qualis, vid. glo. 1. l. 1. titu. 29. par. 7.

Carcer si frangatur per carceratum qualiter debeat puniri, vid. glo. l. 1. 13. ibidem.

Et an habeatur pro confesso, & quando, vid. glo. 1. per illum text. d. l. 13. titulo. 29. partita. 7.

Et quid si cum scientia vel negligentia custodis aufugiat an mitius puniatur, & quare, vid. glo. 5. d. l. 13.

Et quid si iste iustam causam fugiendi habebat, vide ibidem. glossam sextam.

Et quid si carceratus & eius custos simul aufugerunt à carcere, vid. glo. 2. l. 9. per tex. ibi. tit. 20. part. 7.

Et si captus à carcere aufugiat quando & qualiter eius fideiussor puniatur, vid. glo. l. 10. ibi. per illum tex.

Et an contra frangentem carcerem inducatur quædam ficta confessio, & qualiter tunc custos teneatur, vide glossam secundam. l. duodecimæ. ibi.

Et si aliquis per vim aliquam à carcere extraxerit qualiter puniatur, vid. glo. 1. l. 14. tit. 29. par. 7.

Carcer de nouo fieri non debet sine licentia Regis & quare, & de pœna

facientis, vid. glossas. l. decimæ quintæ. per illum tex. titulo. 29. partita septima.

Carcerem habere est publicum iuris & meri Imperij, & sine licentia facientis incidi in crimine læsæ maiestatis, vide glossam primam. & secundam. ibi.

Et an sufficiat carcerem facere vel requiratur quod in ea aliquos intromittat, & illos puniat, vide glossam secundam. dictæ. l. decimæ quintæ.

Carcer domesticus nunquam permittitur nisi in casibus à iure expressis vid. glo. 4. d. l. 15. per tex. ibi.

Carcer perpetuus quando dari possit de iure canonico, vel ciuili, & pro quibus delictis, vi. glossam octauam. l. 4. titulo trigesimoprimo. partita septima.

Et pœna perpetui carceris mortis æquiparatur, & à iure canonice imponitur in illis casibus in quibus per ius ciuile imponitur pœna mortis, vide. d. glo. 8. d. l. 4.

CARCERARI an possit minor pro debito, vid. glossa. 1. l. 1. titulo. 15. partita. 5.

Carcerari non debet debitor creditoribus suis contradicentibus, vid. gl. 2. l. 4. tit. 15. partita. 5.

Carcerari non debet quis nisi de iudicis mandato, vide glossas. 1. secundæ. titulo vigesimonono. partita septima. per illum text. & glossam. 1. l. 4. ibidem.

Et qualiter confessus crimen vel accusatus tantum debeat carcerari, vid. ibi glossam quartam. quintam. sextam. septimam. & octauam. per illum textum.

Carceratio mulieris debet esse differens ab hominibus, & an debeat fieri in monasterijs earum, vide glossam secundam. l. 5. titulo vigesimonono. partita. 7.

CARCERANS in alium loco quam in publico carcere, an puniatur, vide glossam. 2. columna secunda. in fin. l. 15. titulo vigesimonono. partita septima.

CARCERATVS quando sub fideiussoribus relaxari non debet, vi. glossam. 5. l. 16. titulo primo. partita septima. & gloss. 2. in prœmio. titul. 29. partita. 7.

Et relictum vt carcerati liberentur dicitur pium, & quando, vid. gloss. 2. columna secunda. in principio. l. quarta. titulo vndecimo. partita sexta.

Carceratus confugiens ad ecclesiam ibidem defendendus est. gloss. 1. l. 4. titulo. 11. par. 1.

Carceratus an contractus facere possit dum est in carcere, & quando, vide glossam primam. l. quintæ. titulo vigesimonono. per tex. ibi. partita secunda.

Carceratus pro crimine famoso contra alium non potest testificari. glo. 3. d. 10. titulo decimosexto. partita. 3.

Carceratus an possit relaxari sub fideiussoribus vbi pœna corporalis nõ veniti imponenda, vid. glossam quintam. l. vigesimæ textæ. titulo. 23. partita tertia.

Et qualiter confessus crimen vel accusatus tantum carcerari & ligari debeat & quando, & an habeatur respectus inter nobiles vel ignobiles, vel aliter, vide glo. 4. 5. 6. 7. & 8. l. quartæ. per tex. ibi. titulo vigesimo nono. partita. 7.

Et an doctor possit carcerari & qualiter, & quid in diuitibus, vid. glo. 6. d. l. 4. & glo. 7. ibi.

Carceratus debet permitti vt alloquatur cum procuratoribus, & amicis & quando non, vide glossam. 2. 4. l. 6. per tex. ibi. titulo vigesimonono. partita septima.

Carceratus qualiter à custodibus custodiri debeat, vid. per gloss. d. l. 6. ibidem.

Carceratus vsque quo debeat in carcere detineri, vid. gloss. l. 7. titulo. 29. partita septima.

Et in causis carceratorum dilationes debent breuiari, vid. gloss. 2. in fin. l. 8. ibidem.

Et quid si carceratus & eius custos aufugerint simul, vide glossam. 2. l. 9. ibi. per illum text.

Carceratus si aufugiat, an & quando eius fideiussor teneatur & qualiter, & quid si illum ad carcerem reddidit, & exinde iterum aufugit, & qualiter iudex contra eum procedat, vid. glossas. l. 10. titulo vigesimonono. partita. 7.

Carceratus si aufugiat qualiter, & quando eius custos teneatur, vide glossam secundam. cum alijs ibi. l. duodecimæ. titulo vigesimonono. partita septima.

Carceratus si aufugiat inducitur contra illum quædam ficta confessio, vide dictam glossam secundam.

Carceratus si fugerit carcerem qualiter puniatur, vid. gloss. l. 13. per illum textum.

Et an habeatur pro confesso & quando, vide glossam primam. ibi. cum sequentibus. per illum text.

Et quid si cum scientia vel negligentia custodis aufugiat, an mitius puniatur, vid. gloss. 5. d. l. 13.

Et quid si ille in itam causam fugiendi habuit, vid. ibi. glo. 6.

Carceratus si per vim ab alio eximatur à carcere qualiter eximens puniatur, vide glossam primam. l. 14. per text. ibi. titulo vigesimonono. partita septima.

Carceratus an dicatur ille qui de facili potest rumpere carcerem, vid. glo. 2. colum. 3. l. 15. titulo. 29. partita. 7.

CARDINALES maiorem tenent dignitatem quam Episcopi, vid. glo. 1. l. 1. titulo. 5. par. 1.

Cardinales eligere debent Papam, vid. ad hoc. gloss. 2. l. septimæ. titul. 5. partita prima.

Cardinales qui sunt Episcopi, an præferantur alijs qui tantum sunt Cardinales, & Presbyteri, vid. ibidem.

Cardinalis Hostiensis confecrat Papam ideo in sedendo debet præferri Patriarchis regulariter tamen in sedendo debet præferri Patriarcha. gloss. 4. l. 9. ibidem.

Cardinalis legatus Papæ tanquam Papa debet venerari, vid. glo. 3. l. 23. titulo. 9. partita prima.

Cardinales sunt partes corporis Papæ, vid. d. glo. 3.

Cardinalis vel alius committit simoniam si propter domum procuret beneficium alicui, vide glossam secundam. l. tertiæ. titulo decimoseptimo. partita prima.

Cardinales sunt ad instar Regum, & an sint personæ spectabiles vel illustres, vid. glo. 2. l. 3. tit. 14. par. 4.

Cardinalis an gaudeat priuilegio militari in testando vt possit decedere pro parte testatus, & pro parte intestatus, vid. gloss. 2. in fi. l. 49. titulo quinto. partita quinta.

Cardinalis non potest testari neque legata relinquere sine licentia Papæ, vid. glo. 3. l. 1. titu. 9. par. 6.

CARMEN seu famosum libellum si ab aliquo fiat qualiter faciens puniatur, vid. glo. 1. per tex. ibi. tit. 9. par. 7.

CARNALIS copula, & eius vsus retrahit animum à Dei seruitio dupliciter, vide glossam primam. co'umna secunda. in principio. l. primæ. titulo septimo. partita prima. alia de isto verbo, vide infra. in verbo. COPVLA.

CARACTER an imprimatur per sacramentum matrimonij, vid. glo. 9. in prologo quartæ partitæ.

Caracter quid sit, vid. glo. 5. l. 2. titulo quarto. partita. 1.

Caracter an imprimatur propter monachatum, & an Papa possit dispensare, vt monachus non sit monachus, vide gloss. tertiam. l. secundæ. titulo septimo. partita prima.

Caracter quid sit & an coactus illud recipiat, vid. glossas. l. trigesimæ secundæ. titulo sexto. partita prima.

CHARITAS extenditur in infinitum, vide glossam primam. l. fina. titulo secundo. partita prima.

Charitas bene ordinata incipit à seipso, vide glossam septimam. l. 7. titulo secundo. partita quarta.

CARTA plumbata in quo differat a priuilegio, vid. glossam primam. l. 4. titulo decimooctauo. partita tertia.

Cartæ Regis possunt fieri in papiro vel in membranis, & an in tabula de ligno, vide glo. 1. l. 5. tit. 18. par. 5.

Carta soluta inter protocola notarij premortui quid fieri debeat, vi. glossam. 5. l. 55. titulo decimooctauo. partita tertia.

De hoc, vid. in verbo. SCRIPTVRA. & in verbo. INSTRVMENTVM.

CASEVM & casei vtilitates, vid. per glo. 9. l. 1. titulo. 20. par. 1.

CASVS in quibus potest quis confiteri alieno sacerdoti, vid. gloss. 7. & 8. l. 11. titulo quarto. partita prima.

Casus in quibus quis tenetur statim confiteri peccatum statim q̃ illud commisit, vide per glossam finalem. l. vigesimæ secundæ. titulo quarto. partita prima.

Casus. 46. in quibus canones pœnitentiales imponunt specificas pœnas pro certis peccatis, vide glossam decimam tertiam. l. vigesimæ quintæ. titulo quarto. partita prima.

Casus reseruati Papæ in signum supremæ iurisdictionis, vid. per glossas. l. quintæ. titulo quinto. partita prima.

Casus in quibus Papa non consueuit dispensare licet possit, vide glossas. per tex. ibi. in. l. 6. titulo quinto. partita prima.

Casus in quibus potest Episcopus dispensare, vid. glo. & tex. ibi. l. 63. titulo quinto. partita. 1.

Casus in quibus quis incurrit in excommunicationem maiorem ipso facto. vid. glo. 1. 2. tit. 9. partita. 1. & præcipuè. glo. 5. ibidem.

Casus in quibus potest ecclesia transferri de vno loco ad alium, vid. per glo. 1. l. 2. titulo. 10. partita. 1.

Casus in quibus quarta parrochialis non debetur, vid. per glossam. 2. l. 7. titulo. 13. partita. 1.

Casus in quibus possunt alienari res ecclesiarum, vid. per glossas. per tex. ibi.

ibi. l. 1. titulo. 14. par. 1.

Casus in quibus ecclesia cum aliquam rem alienat tenetur vocare absentes vid. per glo. 1. col. 1. l. 2. tit. 14. par. 1.

Casus in quibus Episcopus sine capitulo facere potest quod voluerit, vide per glo. 2. l. 9. tit. 14. par. 1.

Casus. 84. in quibus non est necessarius libellus in scriptis porrigi. vide remissiuè per glo. 1. l. 4. titulo. 2. par. 3.

Casus curiæ qui sint & plura in hoc, vid. per glossam secundam. l. 5. tit. 3. partita tertia.

Casus. 80. in quibus possunt recipi testes lite non contestata, vid. per glo. 2. & 3. l. 8. tit. 10. par. 3.

Casus in quibus sine citatione ad vlteriora procedi potest, vid. glo. 6. l. 12. titul. 22. partita. 3.

Casus in quibus sufficit aliquem esse conuictum siue confessum, vid. gl. 1. referens se ad illum tex. l. 16. ti. 23. par. 3.

Casus in quibus tenetur quis reficere domum vsque ad aream destructã, vel eam de nouo facere, vid. glossam secundam. l. 25. titulo trigesimo secundo. partita tertia.

Casus in quibus matrimonium contrahere non compellatur aliquis ex sponsis nollente contrahere, vide per glossam secundam. l. 7. titulo primo. partita. 4.

Casus in quibus sponsalia per verba de futuro disoluuntur, vid. glossas omnes per tex. ibi. in. l. 8. tit. 1. par. 4.

Casus in quibus valet donatio facta inter virum & vxorem constãte matrimonio, vide glossam primam. per text. ibi. l. quintæ. titulo. 11. partita quarta.

Casus. 80. in quibus licet adsit semiplena probatio non debet parti deferri iuramentum. glo. 7. l. 1. tit. 11. par. 3.

Casus in quibus pater cogitur filium suum emancipare, & an in illismet filius ad hoc cogi poteli, & an pater ad hoc possit compelli quando dilapidat bona filij, & an in illis casibus teneatur assignare filio debitum bonorum subsidium, vide glossam primam. per tex. ibi. l. 18. titulo. 18. partita. 4.

Casus in quibus quis excusatur propter inopiam, vid. per glo. 1. l. 4. titulo. 19. partita. 4.

Casus. 34. in quibus vassallus teneatur parere domino, vid. remissiuè per gloss. 1. l. 6. titulo vigesimo quinto. partita quarta. & ibi alios, vid. in glo. 2. per tex. ibi.

Casus in quibus cessat senatusconsultum Macedonianum, vid. per glo. 11. per tex. ibi. l. 4. tit. 1. par. 5.

Casus superueniens an excuser debitorem quantitatis à mora, vid. glo. 5. l. 18. titulo. 11. par. 5.

Casus in quibus potest alicui solui licet eius status mutetur, vid. per glo. 11. l. 5. tit. 14. partita. 5.

Casus in quibus non tenetur quis nisi in quantum facere potest, vid. per glo. 6. l. 1. per tex. ibi. tit. 15. par. 5.

Casus omissus remanet sub dispositione iuris communis, vid. glo. 3. l. 7. titulo. 1. par. 6.

Casus in quibus petitio hereditatis datur contra titulo possidentem, vid. in gloss. 1. columna prima. in medio. l. 7. titulo decimoquarto. partita sexta.

Casus in quibus positi in dignitate torqueri possunt, vide glossam. 9. l. 2. titulo. 30. partita. 7.

Casus in quibus pro facto imponitur pœna mortis, vid. per glo. 2. l. 3. titulo. 31. partita. 7.

Casus in quibus crimina dicto commissa pœna mortis puniantur, vide glo. 2. ibidem.

Casus in quibus pœna mortis detur pro delicto commisso consilio, vide per glo. 5. d. l. 3. tit. 31. par. 7.

CASVS FORTVITI quales liberent depositarium si dicat rem amissam, vide glossam sextam. l. decimæ. titulo decimoquarto. partita tertia.

Casus fortuitus, an & quando imputetur commodatario, vid. glo. 3. per textum. ibi. in. l. 2. & gloss. 7. & 8. l. tertiæ. ibi. titulo secundo. partita quinta.

Casus fortuitus non excusat quando culpa mora, vel pactum præcessit, vid. d. glo. 3. d. l. 2. tit. 2. par. 5.

Casus fortuiti qui dicantur & de diffinitione casus fortuiti, vid. per glo. 2. per tex. ibi. d. l. 3. titu. 2. partita. 5.

Casus fortuiti dicuntur violenti, & ex domini iudicio procedunt, vid. d. glo. 2. dict. l. 3.

Casus fortuiti si generaliter renuntientur, an talis renuntiatio teneat in contractibus & iudicijs, vid. glo. 10. & ibi glo. 1. l. vigesimæ tertiæ. titulo octauo. partita. 5.

Casus fortuitus an imputetur depositario, & quis probare debeat illum præcessisse & talem fuisse, vid. glo. 2. 6. & 8. l. 4. per tex ibi. titulo tertio. partita. 5.

Casus fortuitus non excusat morosum quomodocunque sit in mera constitutus, vid. glo. 5. l. 4. tit. 3. par. 5.

Casus fortuiti quando obligent conductorem quando vero non, vi. glo. l. 8. per tex. ibi. tit. 8. par. 5.

Casus fortuitus an probetur tantum per iurẽmentum, vid. gloss. in. l. 15. titulo. 8. partita. 5.

Casus fortuitus quando obliget vel liberet artificem si opus ab eo factũ cadat casu, vide glossam. 3. l. decimæ septimæ. titulo octauo. partita quinta.

Casus fortuitus si superueniat non liberata pœna præcedentis culpæ, vid. ibidem. in glo. 4.

Casus fortuiti qui sint pro quibus locans tenetur ad mercedis remissionẽ propter sterilitatem, vid. glo. 3. 4. & 5. cum alijs ibi. l. 21. per text. ibi. titulo. 8. par. 5.

Casus fortuitus superueniens, an impediat moræ & pœnæ commissionẽ siue in stipulationibus iudicialibus siue conuentionalibus siue in obligatione sit species siue genus siue qualitas, vid. glo. 4. l. 37. per tex. ibi. titulo. 11. par. 5.

Casus fortuitus an imputetur negotiorum gestori, vid. per glo. 1. l. 30. tit. 12. partita quinta.

Casus fortuitus, an & quando excuset occidentem aliquem, vid. glo. l. 4. per tex. ibi. tit. 8. par. 7.

Et quid si culpa præcesserit casum homicidij, & qualis ista esse debet, & ex quibus talis culpatus videatur vel nõ. & alia plura de hoc, vi. per gl. l. 5. ibidem. per illum tex.

CASTELLVM non potest retineri ab antiquo possessore propter expensas in custodiendo illum post finitum officium factas. glo. 5. l. 2. titulo. 18. partita. 2.

Castella de iure sunt seruituti homagij præstandi, vid. glo. 2. l. 23. titulo 13. partita. 2.

Castella de iure pertinent & cedũt ciuitatibus, & villis illis annexis cum omnibus suis munitionibus, vid. glossam secundam. l. 1. titulo decimo octauo. partita. 2.

Et an in illis Rex & Regnum teneant fundatam suam intentionem, & in quibus, vide ibidem.

Castella priuatorum in tribus casibus ponuntur in manibus Regis, vide glo. 6. l. 4. tit. 18. par. 2.

Castella non possunt de nouo fieri in Hispania sine licentia Regis, vide glo. 1. l. 31. tit. 18. par. 2.

Castellum in quo quis iure hæreditario vel, &c. succedit si illum amittat, & postea recuperet, an illud Regi dare debeat, & si à principio fuit hæreditario, vid. glo. 6. l. 32. ibi.

Et quid si tale castellum sit in bonis maioriæ, & accidat supradictum, vide ibidem. colum. 2.

Castella sunt reparanda eo quod sint ad tuitionem Regis & Regni, vi. gl. 1. l. 20. tit. 32. par. 3.

Et an tempore guerræ possit Rex ponere custodes in castellis aliorum dominorum, vid. d. glo. 1.

Et an dominus possit ciuibus terræ mandare vt castellum muniant ita q̃ propter eius negligentiam periculum non immineat, vid. ibi.

Castella quæ proxima sunt ciuitatibus, an de reditibus ciuitatum reparari debeant, & quando, vide glossam. 7. l. 20. titulo tigesimo secundo. partita tertia.

Et quid si propter statutum ciuitas vnam partem soluere tenetur & districtus duas, an pars ex hoc grauata possit reclamare, vide ibidem. glossæ octauæ.

Castellum propter necessitatem famis tradi non debet à patre cui potius filium conuedere licet, vide glossam tertiam. per tex. ibi. l. 8. tit. 17. partita quarta.

Castellum si pene aliquem sub homagio deponatur, & postea verus dominus veniat cum deponente & petat q̃ sibi detur non deponenti cui depositarius illud reddere teneatur, vid. glo. 3. l. 6. titulo. 3. partita. 5. per illum tex. ibi.

CASTELLANVS si subditis grauamina inferat qualiter puniatur, vid. glossam sextam. l. vigesimæ secundæ. titulo decimo tertio. partita secunda.

Castellanus custodiam castri deferere non debet etiam finito suo tẽpore vsque dum alius ibi ad illud officium peruenerit. glo. 3. l. 3. tit. 18. par. 2.

Castellanus debet esse ætatis. 25. annorum, & quid de iure ordinamentorum, vid. per glo. 1. l. 5. tit. 18. par. 2.

Castellanus debet esse nobilis ex vtroque patente fortis, sapiens, liberalis, & alia, vide glossam. 1. cum sequen. per text. ibi. l. 6. titulo decimo octauo. partita secunda.

Castellanus potius debet omnia mala pati quam aliquid mali committere, vide glossam sextam. per tex. ibi. l. 6. titulo decimooctauo. partita secunda.

Castellanus non deber deferere castellum etiam pro subsidio ciuitatis in tempore necessitatis, vide glossam primam. l. 7. titulo decimooctauo. partita secunda.

Universidad de Deusto Biblioteca

Castellanus potest in suo castello sibi querere successorem interim quod Rex prouideret, vid. glo.1. per tex. ibi. l. 8. ibi.
Castellanus habet coercionem & iurisdictionem in alios custodes castrũ delinquentes in eorum officijs, vide glossam sextam. l. nonæ. titul. 18. partita secunda.
Castellanus bene potest comedere filium propter necessitatem, & potius illud facere debet quam castellum tradere, vid. glossam secundã. l. 15. ibidem.
Castellanus debet omnibus modis castellum suum intrare & hoc viribus suis procurare ad aliud vero non astringitur. glossam tertiam. l. 16. ibidem.
Castellanus debet domino suo castellum tradere cum sibi fuerit ab eo petitum nisi ex aliquibus causis, vid. glo. 1. per tex. ibi. l. 18. titulo. 18. partita. 2. & glo. 3. l. 19. ibi.
Castellanus qui habet castellum a Rege, & credit non esse suum, an illud deserere debeat, vid. glo. 1. l. 20. ibidem.
Castellanus qui scit dominum suum castrum retinere non posse qualiter hoc domino nuntiare debeat, vide glossam tertiam. d. l. 20. titulo. 18. partita. 2.
Siue notorium sit dominum illum castellum retinere non posse siue secretum, vide ibidem.
Castellanus quando exijt à Castello quid ibidem desinere debeat, vide glo. 2. & 3. l. 21. titul. 18. par. 2.
Castellanus si in castello positus per duos Reges confederatos si pacta inter Reges inita postea non seruentur cui ex illis castellum reddere debeat, vid. glo. 2. l. 24. ibi.
Castellanus per duos Reges in castello positus si robariã fecerit, an Rex vnus in tali facto debeat culpari si non sibi illud fieri mandat, vid. gl. 4. l. 30. ibi.
Castellanus omne quod acquirit propter custodiam castri dicitur peculium castrense, vide glossam primam. l. sextæ. titulo decimoseptimo. partita. 4.
Castellanus si ad annum operas suas locauerit pro custodia castri si illo finito ibidem remanserit, an videatur iterum se obligasse pro custodia dicti castri, vid. glo. 1. l. 20. tit. 8. par. 5.
CASTIGATIO. & an castigans ad correctionem puniri debeat, vel laudare, vid. glo. 4. l. 56. tit. 5. par. 1.
Castigans modum excedendo est excommunicatus, vid. glossam finali. d. l. 56.
Castigare qualiter dominus debeat seruum suum, & illum occidere non tenet, & quando sic, & an possit illum in proprijs vinculis detinere, & quid si illi alimenta denegauerit an liber efficiatur, vide glossas. l. 6. titulo. 21. par. 4.
Castigare potest & ad hoc tenetur magister, & qualiter hoc facere debeat, vide glossam tertiam. quartam. & quintam. l. vndecimæ. per tex. ibi. titu. 8. par. 5.
Et idem facere possunt parentes Episcopi, Prælati, matrici, & domini, vide dict. gloss. 3.
Et quid si magister excedat in castigando vel occidat discipulum qualiter puniatur, vid. ibi. glo. 5. per tex. ibi.
Castigari an debeat aliquis criminaliter ratione culpæ leuis vel leuissimæ, vid. d. gloss. 5.
Castigare quis possit alium, & quid si pater, vel dominus filium vel discipulum occidat, vide glossas. l. nonæ. per text. ibi. titulo octauo. partita septima.
Castigatio si excedat modum qualiter castigans puniatur, vid. glossas. l. 9. per tex. ibi. tit. 8. par. 7.
Et qui habet potestatem castigandi si nõ faciat cum opus est peccat mortaliter, vid. glo. 1. d. l. 9. ad finem.
CASTITAS semper est annexa ordini, & ideo licet ordinatus eo tempore nihil dicat eam seruare debet. gloss. 3. l. 21. titulo sexto. partita prima.
Castitas quæ dicatur, vid. per gloss. 1. in principio. l. primæ. titulo septimo. partita prima.
Castitatis votum simplex, an possit commutari, & an Papa possit commutare solenne votum castitatis. gloss. 4. l. 4. titulo octauo. partita prima.
Castitas tori coniugalis est secunda species castitatis estque castitati similis, vide glossam secundam. l. tertiæ. titulo secundo. partita. 4.
Castitas sola potens est animas Deo præsentare, & qualiter hoc intelligatur, vide glossam tertiam, in proœmio. titul. decimi noni. per text. ibi. partita. 7.
CASTRA vbi & in quo loco facienda sint, vid. gloss. 6. & 7. per tex. ibi. l. 19. tit. 13. par. 2.
Castra nihil habent à iure diputatum quod sit eius pertinens sed ab hominibus, & ab eorum statutis, vide gloss. 1. l. 26. titulo secundo. partita tertia.
Et an vendita castra cum suis pertinentijs veniant prædia, & res particulares venditori, vid. ibidem.
Castrum ciuitati subditum an possit habere consuetudinem de pei se. glo. 2. in fi. l. 5. tit. 2. part. 1.
Castram & villa sunt nomina vniuersitatem designantia, vid. glo. 8. l. 68. titulo. 18. partita. 3.
Et an vendito castro videatur vendita iurisdictio ibi cohærens, vid. ibid.
Castrum venire cum ciuitate quis possit, vid. gloss. 3. in principio. l. 7. titul. 20. partita. 3.
Castra alicui à Rege data ipse suis sumptibus reficere tenetur, vid. glo. 5. l. 1. titulo. 18. par. 2.
Castrum si ciuitati vniatur, an retineat iura sua ante vnionem sibi competentia, vel an illa perdat & transeant in ciuitatem cui vnitur tale castrum, vid. glo. 3. l. 7. tit. 20. par. 3.
Castrum siue ciuitas à iure non habet pertinentias suas sed facto hominum eas consueuit trahere, vide glossam sextam. l. 9. titulo vigesimo octauo. part. 3.
Castrum debet reparari semper & quare, & an Rex possit tempore guerræ ponere custodes in castellis aliorum dominorum, vid. glo. 2. l. 20. titul. 32. par. 3.
Et castrum quare sic cognominetur, vide glossam. 3. per text. ibi. l. 6. titulo. 17. partita. 4.
Castrum tradi non debet inimicis propter famem patris cui potiùs licet filium occidere, & comedere, vide glossam. 3. per tex. ibi. l. 8. titulo. 17. partita. 4.
Castra si concedantur, aliquibus sub eorum protectione, & regimine cũmero & mixto imperio, an isti possint imponere collectas, an vero ius collectandi remaneat penes illos quibus primo competebat, vide glossam secundam. columna prima. l. sextæ. titulo vigesimo quinto. partita. 4.
Castrum an possit quis ædificare de nouo in proprio loco sine superioris authoritate, vide glossam quartam. l. nonæ. titulo secundo. partita quinta.
Et an talis ædificans in castro illo aliquam habebit iurisdictionem, vel an subsit domino ciuitatis cui castrum illud subest. vid. ibid.
Et an quodlibet castrum gaudeat reipublicæ priuilegijs, vid. glo. 3. l. 10. titulo. 19. par. 6.
CASTRATUS an possit effici, & armari miles, vid. glo. 4. l. 12. titul. 21. partita secunda.
Castratus dicitur idest castè natus, & an isti qui testiculos non habet, vel si sit spado possit matrimonium contrahere, & quid de habente vnum testiculum, vide glossam secundam. l. sextæ. titulo secundo. partita quarta.
Et an talis qui testiculos non habet in feudo succedere possit, vid. glo. 9. l. 6. tit. 26. par. 4.
Castrare faciens hominem liberum siue seruum, quando & qualiter puniatur, vide glossas. l. decimæ tertiæ. per text. ibi. titulo octauo. partita septima.
CASTRENSE PECVLIVM dicitur solummodo in eo qui illud fuit lucratus in castris eo tamen mortuo desinit esse peculium castrense. glossa prima. l. vigesimæ tertiæ. titulo decimo tertio. partita secunda.
Castrense peculium dicitur illud q̃ castellanus acquirit propter custodiam castri, vid. glo. 1. l. 6. per tex. ibi. tit. 17. par. 4.
Castrense peculium dicitur illud q̃ filius tam in mari quam in terra fuit lucratus propter se tantum, vid. ibidem. glo. 4.
Et quid si filius in castrensibus patrem exhæredauerit vel præterierit, an eius testamentum propter hoc iubiciatur querelæ, & quid hodie, vide ibi. gloss. 8.
Et quid in patre testante in castrensibus, vid. ibidem.
Castrense peculium vel quasi quod dicantur, vid. gloss. 1. 7. per tex. ibi. titulo. 17. par. 4.
Castrense peculium an dicatur quando Rex dat licẽtiam, vt de proprijs rebus suis maioriam faciat, vide glossam octauam. l. 7. titulo decimo sexto primo. par. 4.
Castrense peculium est obligatum pro mutuo recepto à filio famil. vid. glo. 11. l. 4. tit. 1. par. 5.
Castrense peculium, de hoc, vide in verbo. PECVLIVM CASTRENSE.
CATANI qui dicantur, vid. per glo. 1. l. 15. tit. 1. par. 2.
CATECHISMVS quid sit, & an per eum cõtrahatur compaternitas, vid. glo. 1. 7. tit. 4. par. 1.
Et an dirimatur matrimonium, vid. glo. 2. l. 2. tit. 7. par. 4.

Causa	Pia
Magna	Matrimonialis
Iusta	Turpis
Criminalis	Ingratitudinis
Ciuilis	Falsa
Spiritualis	Vnis.

CAVSA

CAVSA requiritur in alienatione rerum ecclesiasticarum, glo. 4. l. 2. tit. 14. part. 1. & glo. 4. l. 63. tit. 18. part. 3.
Causæ quare quis habet ius patronatus in ecclesia, vide per glo. 3. l. 1. titu. 15. partita. 1.
Et an vna tantum sufficiat, vide ibidem.
Causæ quæ requiruntur ad hoc vt quis possit confiteri aliena sacerdoti, vide glo. 7. l. 21. tit. 4. part. 1.
Causæ propter quas possit sacerdos in vna die duas dicere missas, vide per glo. 1. l. 49. tit. 4. part. 1.
Causa cognoscitur per eius effectum, vide glossam secundam. l. 13. titulo 13. part. 2.
Causa & negotium non dicitur finitum pendente appellatione, gloss. 5. l. 5. tit. 13. part. 3.
Causa alicui commissa expresso nomine proprio & etiam dignitatis, an ad successorem transeat, vide glossam octauã. l. 47. tit. decimo octauo. partita tertia.
Et quid si sub nomine dignitatis per Regem fuit alicui causa commissa, an possit de ea cognoscere eius locum tenens, vide ibidem.
Et quid de Papa rescribente Abbati vt de nouo infeudare possit, an successor infeudare possit, vide ibidem.
Causa siue letigium pauperum, an in actis redigi debeat, & ad quam solutionem tenetur in suis letigijs, & an soluere debeant si peruenerint ad pinguiorem fortunam, vide glo. 2. l. 6. tit. 22. part. 3.
Causa remota non ordinatur directè ad effectum, & ideo non habetur in consideratione, vide glossam tertiam. columna quarta. legis. 32. titulo nono. part. 6.
Causa cum clausula (appellatione remota) quis committere eam sic iudicibus possit, vide glo. 11. l. 13. tit. 23. part. 3.
Causa necessaria quæ dicatur, & quæ iusta que vero probabilis, vide glo. 1. l. 11. tit. 23. & gl. 1. l. 28. tit. 29. par. 3.
Causa an debeat inferi in nuntiatione noui operis quam aliquis facit, vide glo. 11. l. 1. tit. 3. par. 3.
Causa rationabilis propter quam sponsus matrimonium contrahere nõ possit compelli qualis esse possit, vide glossam secundam. legis. 7. tit. 1. partita. 4.
Causa melius terminatur per plures iudices quàm per vnum, vide glo. 1. l. 5. tit. 17. part. 1.
Causa si non apponatur in instrumento cautionis, an valeat cautio, vide gl. 3. l. 119. tit. 18. part. 3.
Causa finita producit effectum finitum non vero infinitum, quia limitata causa. & c. vide glo. 1. l. 24. tit. 11. part. 4.
Causa constitutionis ne mulier intra annum à morte primi mariti nubat quales sint, vide glo. 1. l. 5. titu. 12. part. 4.
Causæ sufficientes ad filij exhæredationem sufficiunt ad priuationem alimentorum, vide glo. 3. l. 6. tit. 19. part. 4.
Causæ sufficientes ad hoc vt ingratus libertus in seruitutem reduci possit vide per glo. 3. cum sequentibus. l. 9. per tex. ibi tit. 22. part. 4.
Causa naturalis præualet accidentali, vide glo. 14. col. 2. in medio. l. 2. tit. 34. part. 4.
Causæ ex quibus tutores licite possint vendere res minorum quales sint, vide gl. 4. l. 4. tit. 5. par. 5. & glo. pen. l. 60. tit. 18. par. 3. & gl. l. 18. per text. ibi tit. 16. part. 6.
Causa si non fit à testatore dicta quando rem prohibuit alienare an prohibitio teneat, & an, & quando talis causa pro expressa habeatur licet dicta non sit à testatore, vide glo. 2. l. 44. tit. 5. part. 5.
Causa quando debeat exprimi cum res à testatore alienare prohibetur, vide dict. glo. 2. cum glo. 3. ibi.
Causæ quæ licitæ sint ad concedendam indulgentiam delicti, glo. 5. l. 1. tit. 3. part. 7.
Et qualis ista causa esse debeat ad hoc vt prohibitio valeat, vide ibidem in glo. 5. 9.
Causa antiquior an dicatur inspecto tempore solutionis vel contractus, vide gl. 4. l. 10. tit. 14. part. 5.
Causa grauior quando & quibus modis esse dicatur, vide glo. quintam. d. l. 10. per text. ibi.
Causa quod Hispanæ dicitans (razon) quid sit, & qualiter diffiniatur, vide glo. 5. l. 21. per text. ibi. tit. 9. part. 6.
Causa si sit in mente retenta an datum propter talem causam possit reuocari si illa nõ adimpleatur, & quid si expressa vel ex cõiecturis colligitur, vide glo. 2. & 4. l. 46. per tex. ibi tit. 14. part. 5.
Et an ista causa in mente retenta aliquid operetur in incommodũ ipsius qui eam in mente retinuit, vide dictam glossam quartam. in fine dict. legis. 46.
Causa an debeat exprimi quando testator hæredem extraneum hæreditate priuat, vide glo. 4. l. 23. tit. 1. part. 6.
Causæ peregrinorum qualiter terminari debeant per iudicem, vide glo. 1. l. 2. per tex. ibi tit. 1. part. 6.
Et quando causa debet per iudicem agitari sine strepitu & figura iudicij qualiter hoc intelligatur, vide dictam glossam primam. dictæ legis tricesimæ secundæ.
Causæ sufficientes ad filij exhæredationem quales sint, vide per glo. 1. 4. 5. 6. & 7. per illa iura ibi tit. 7. part. 6.
Et an istæ causæ excludant filium à iure agendi ad supplementum, vel vt pater illum alere non teneatur, vide glo. 2. d. l. 4.
Et quæ si adsint aliæ causæ æquè grauiores sicuti quæ à iure exprimuntur, vide. d. glo. 2 & glo. 4. l. 8. ibidem.
Et quid si non percussit filius, sed tantummodo manum leuauit minando, vide glo. 3. d. l. 4. tit. 7. part. 6.
Causæ quando plures ponuntur in libello vel rescripto, an & quando sufficiat vnam ex eis probari, vide. d. glo. 2. d. l. 8.
CAVSA MAGNA quæ dicatur, & quis probet causam esse magnam, vide glo. 7. l. 2. tit. 11. part. 3.
Causæ magnæ æquiparantur criminalibus causis, vide glo. 14. l. 26. tit. 16. part. 3.
Causa magna non debet decidi per proceres curiæ, nisi cum Regis consultatione, vide glo. 2. l. 19. tit. 23. part. 3.
Causa grauior seu magna, quando & ex quibus indicijs esse dicatur, vide glo. 5. l. 10. per illum tex. tit. 14. part. 5.
CAVSA IVSTA quæ dicatur ad concedendam licentiam parrochiano per presbyterum suum alibi confitendi peccata sua, vide gloss. 7. l. 21. tit. 4. part. 1.
Causæ iustæ quæ dicantur ad hoc vt beneficia possint minui per prælatum & capitulum, vide glo. 6. l. 5. tit. 16. part. 1.
Causa iusta non præsumitur in principe quãdo aliquid rescribit & mandat quod est contra ius naturale, vide glossam primam. l. 32. titulo decimo octauo. partita. 3.
Causa iusta an requiratur in concessione pedagij ex priuilegio principis, vt recipiens sit tutus in conscientia, vide glossam primam. l. 5. titulo. 7. partita. 5.
Causa iusta dandi locũ possessori maioriæ vt res maioriæ possit alienare, an si tales res sint in locis remotis à domicilio possidentis, vide glo. 4. colum. 10. quæst. 27. l. 6. tit. 11. part. 6.
CAVSA CRIMINALIS quæ dicatur, vide per glossam primã. l. 9. tit. 4. part. 3.
Et an & quando in causa criminali locus sit prorogatione iurisdictionis, vide glo. 2. l. 15. tit. 1. part. 7.
Quæ mixta, vide ibidem in fi.
Causæ criminales in ecclesia non debent tractari, vide glossam quintam. l. 1. tit. 11. part. 1.
Nec ciuilis, vt per text. ibi.
Causa criminalis contra aliquem in iudicio proposita, si accusator velit de maiori crimine re accusare an possit, vide glossam secundã. l. 4. tit. 10. part. 3.
Causæ ciuiles siue criminales, intra quantum tempus terminari debeant vide glossam tertiam & quartam. l. 9. per textum ibi titulo. 7. parti. 6. & glo. 4. l. 7. tit. 29. part. 7.
CAVSA MERE SPIRITVALIS mere & simplici legista, vt in assessorem committi non debet, vide glo. 3. l. 2. tit. 21. par. 3.
CAVSA VILIS quæ dicatur, & in qua sententia sine scriptis ferri debeat vel possit, vide glo. 1. l. 6. tit. 22. part. 3.
CAVSA PIA dicitur virgines maritare, vide glossam septimam. l. 12. tit. 28. part. 3.
Causa piissima dicitur redemptio captiuorum, vide glossam primam. l. 5. per text. ibi tit. 10. part. 6.
CAVSA MATRIMONIALIS dicitur spiritualis, vide glo. 4. col. 2. in medio. l. 10. tit. 1. part. 4.
Causa matrimonialis pertinet ad episcopalem dignitatem, vide glo. 2. per text. ibi. l. 7. tit. 10. par. 4.
Et an ad archidiaconos & alios inferiores prælatos etiam regulares, si illud ipsi præscripserunt, vide ibidem glo. 4. per text. ibi.
Causa matrimonialis an per episcopum alijs committi possit, vt de illa ipse aliud iudicet, vide glo. 7. l. 7. tit. 10. part. 4.
Et an delegatus Papæ talem causam alteri possit subdelegare, vide ibidem.
De stylo tamẽ curiæ istæ causæ matrimoniales semper episcopis cõmittuntur, vt dicit. d. glo. 7. in principio.
Causa matrimonialis per arbitros discerni non debet, glo. 1. l. 8. per text. ibi. tit. 10. part. 4.
CAVSA TVRPIS & an datum ob turpem causam siue ex parte dantis, siue recipientis, siue sit causa de futuro, siue de præterito, an sic datum repeti possit, vide glo. 1. & 2. l. 47. tit. 14. part. 5.
CAVSA INGRATITVDINIS filij debet à patre vel ab hærede probari, & quare, vide glossam sextam & septimam. l. 10. per text. ibi tit. 7. part. 6.
Causæ plures ingratitudinis si à patre contra filium ponãtur, an sufficiat vnam tantum ex eis probare, vide glo. 2. l. 8. tit. 7. par. 6.

 Causa

Universidad de Deusto Biblioteca

Universidad de Deusto Biblioteca

Causa ingratitudinis si ponatur à patre in testamento vbi propterea m filium præterijt, an reddat testamentum nullum, vide dictam glossam septimam.d.l.10.
Causa ingratitudinis an posit per succedentes ab intestato probari vt filium excludant à successione patris, quando eius pater nullum condidit testamentum, vide glossam octauã.legis decimæ.titulo septimo partita sexta.
CAVSA FALSA, de hoc vide in verbo, FALSA CAVSA.
CAVPO vide in verbo HOSPES & verbo STABVLARII.
CAVTIO de rato an à procuratore dari debeat siue in procuratore actoris, siue rei, siue apud acta vel extra, vide glossam quintam & sextã.l.14.tit.5.part.3.
Cautio qualis præstari debeat reo rem restituenti vni ex duobus qui sibi rem petebant in iudicio, vide glossam secundam.legis sextæ.titulo decimo.part.3.
Cautio quam vsufructuarius dat, an sit de substantia si non petatur caueri, vide glo.5.l.20.tit.11.part.3.
Et casus vbi non præstatur ista cautio, vide in dict.gloss.quinta.in finalibus verbis.
Et an ista cautio posit à testatore remitti & cauere non posit, an res sequestranda, vide dictam glossam quintam.dictæ legis vigesimæ.titu.31.part.3.
Et an ista cautio habeat locum in eo qui donauit reseruato sibi vsufructu, & an teneat iudicium si vsufructuarius agat non præstita cautiõe ista, & qualiter tunc condemnatio fieri debeat, vide ibidem.
Et an hæres posit remittere istam satis dationem, vide in dicta glo.5.dictæ legis.20.
Cautio id est promisio per scripturam sine causa non valet, vide glo.3.l.119.tit.18.part.3.
Et an ex cautione priuata confessata à parte executio debiti peti posit, vide glo.4.d.l.119.tit.18.part.3.
Cautio quam nuntiati propter nouum opus præstant, an habeat locum quando exceptionem quam contra nuntiantem opposuit ipse intra tres menses non probauit, vide glossam tertiam.legis nonæ.titulo.32.partita tertio.
Cautio quam nuntiatus præstat, an iudici vel parti danda sit, vide glo.5.l.9.titu.32.part.3.
Et quid si talis cautio per nuntiatum offeratur ante quam sint elapsi tres menses, vide ibi glo.6.
Cautio an expiret per lapsum triennij ex quo instantia non perit, vide glo.6.l.19.tit.12.part.5.
Cautio si remittatur debitori, an per hoc videatur debitum remissum, vide glo.2.per text.ibi.l.40.tit.13 part.5.
Cautio mutiana quando ab hærede dari debet, & qualiter danda sit, vid glo.5.&.7.l.7.per text.ibi tit.4.part.6.
Cautio an debeat dari in contractibus modalibus, vide glosam sextam.dictæ legis.7.
Cautio si ex aliqua causa ab hærede dari non posit, quid tũc agendũ sit in quibuscunque causis siue pijs siue malis, vide dictam glossam septimam.
Cautio iuratoria sufficit vbi alia requirebatur, si cum fideiussore dari nõ posit, vide dict.glo.7.
Cautio an ab hærede præstanda sit si vsu fructus relinquatur alicui pro se & hærede suo, vide.d.glo.5.in fi.tit.31.part.3.
Cautio qualis esse debeat vt ille cui sub modo aliquid relictum fuit rem sic relictam habeat, vide glosam nonam.legis vigesimæprimæ.titu.nono.part.6.
Cautio de præstando vel persequendo legato, quando ab hærede dari debeat, vide glo.2.l.41.tit.9.part.6.
Cautio de dando legato quando debeat ab executore testamẽtario præstari, vide glo.3.l.2.tit.10.part.6.
Cautio an & quando ab hæredibus ad inuicem dari debeat quando hæreditatem inter se diuidunt, vide glosam primam & secũdam.l.9.per text.ibi tit.15.part.6.
Cautio si non præstetur ab vsufructuario, an interim ipse faciat fructus suos, glo.6.l.20.tit.31.par.3.
Et an ille qui tenetur cauere teneatur simpliciter vel cum fideiussore vel pignore, & quando & quamplura de hoc, vide per glo.10.l.10.titu.33.parti.7.per text.ibi.
CAVILLATIO & an aduersarij mei cauillationes & malitias possim repellere per alias similes, vide glosam octauam.l.28.titulo vndecimo.part.3.
CAECVS an succedat in Regno vel in alijs maiorijs, vide glo.19.col.3.ad finem.l.2.tit.15.part.2.
Cæcus an posit esse procurator, vide glo.4.l.5.tit.5.part.3.
Cæcus tantum, vel cæcus, & mutus, & surdus simul, an posit matrimonium contrahere, vide glosam quintam.legis quintæ.titulo secundo.partita quarta.
Cæcus à natiuitate vel ex occasione, an succedat in feudo magno vel paruo, & quando, vide glo.8.l.6.tit.26.part.4.
Et quid si habeat fratrem habilem vel velit seruire per substitutũ, an posit, vide ibi.
Cæcus an posit facere testamentum in scriptis, & qualiter faciat testamẽtum nuncupatiuum, vide glo.1.cum alijs ibi.l.14.per illum text.titul.1.partita.6.
Et an solemnitates quæ de iure partitarum in testamento cæci requirebãtur sint hodie sublatæ per legem Tauri, vide ibidem in glo.1.
Cæcus an posit esse tutor, vide glossam sextam.legis quartæ.titulo.16.partita sexta.
Cedens quos pannos secum retinere posit, vide glossam quintam.l.1.titu.15.par.5.
Cedens bonis multum aggrauat opinionem suam, vide glosam sextam.dict.legis.1.
Cedens siue consulte siue inconsulte, si post cesionem velit bona recuperare & creditoribus satisfacere antequam bona vendantur bene admittetur, vide glo.3.l.3.ibi.
Cedens bonis si peruenerit ad pinguiorem fortunam, quãdo crediterib⁹ satisfacere non teneatur, vide glosam tertiam.l.3.per textum ibi titu.15.partita.5.
Cedens bonis in postea quæsitis non tenetur nisi in quantum facere potest deducto ne egeat, vide ibi glo.4.per tex.ibi.
CESSIO ACTIONIS an fieri posit absenti, & an exercitium directarum mandati, vide glosam primam.legis.64.titu.decimooctauo.partita.3.
Et an in cesione actionis aliquis titulus puta emptionis vel donationis requiratur, vide ibidem.
Et quid si fiat de debito an tunc illud fieri debeat de voluntate vel scientia debitoris, vide ibidem in glo.2.
Et an in tali læsione nominis debeat exprimi titulus cesionis, & in qua parte instrumenti, vide ibidem in glo.3.
Et an ille in quem facta fuit cesio damna, pœnam. & expẽsas petere posit. & in quibus, vide ibidem in glo.6.
Et an cessa actione videatur cedi ius fori, & an cessa contra vnum ex reis debendi videatur cedi contra correum, vide.d.glo.6.
Cesio actionis debet statim fideiussori soluẽti pro debitore dari, & quid si non statim sed ex interuallo illam petierit, vide glosam primam.l.11.tit.12.part.5.
Et an sine cesione agere posit contra confideiussores, vide ibidem in glo.secunda.
Et quo iure agatur contra creditorem vt ei cedat actionem, & quid si creditor nolit, vide.d.glo.2.
Et quas actiones debent cedi contra debitorem principalem, & quando aliàs obstet exceptio cedendarum, vide ibidem in glo.3.
Et an talis exceptio cedẽdarum opponi posit, etiam si fideiussor sit obligatus per instrumentum quarentigium, & qualiter procedat, vide.d.glo.3.col.1.l.11.tit.12.part.5.
Cesio actionis an fideiussori soluenti pro principali detur contra tertiũ possessorem, vide ibidem.
Et an fideiussor posit renuntiare huic beneficio cedendarum actionum, vide ibidem ad fi.
Et qualiter cesio ista fieri debeat, & an creditor omne ius suum in fideiussorem soluentem cedere debeat, vide ibidem glo.5.
Cesio fieri potest etiam ex interuallo, quia fideiussor soluens in dubio videtur soluisse pro sua obligatione, vide ibi glo.7.
Cesio bonorum debet fieri quando debitor non habet vnde soluere posit & qui ad hanc cesionem non admittantur, vide gl.1.l.1.titulo decimoquinto.part.5.
Cesio debet fieri cum iudicis decreto, & quare, vide.d.glo.1.d.l.1.tit.15.partita.5.
Cesio bonorum, & alienatio bonorum omnium idem sunt, vide ibidem.
Et an istud beneficium detur studiosè dilapidanti bona vel hæredi qui inuentarium non fecit, vide ibidem.
Cesio bonorum non datur illo qui plenariè satis facere potest, vide dict.glo.1.in fine.
Neque in alijs pluribus casibus vide glo.4.l.4.ibidem.
Cesio an fieri posit extra iudicium, & quando, vide ibidem glossæ secundæ.
Et an debitor posit cedere bonis inuicto creditore, vide ibidem in glosa tertia.
Cesio sufficit fieri verbo, neque in hoc debet permitti modus vituperabilis, vide ibidem in glo.4.
Et qui si sint in hoc priuilegiati vt ad cesionem bonorum compelli non posint, vide ibidem in glo.6.
Et qualiter tunc ab ipsis cesio fieri debeat, vide ibi.
Cesio facta qs creditor pferri dbet in solutiõe, & qñ, & an si debitor post cesionem & ante venditionem velit bona sua recuperare, & creditoribus satisfacere an admittatur & bona sint ei restituenda, vide glo.1.l.2.ibidem.
Cesio an posit quo ad creditores conditionales, & quo ad nouum creditorem succedentem in obligatione, vide glo.1.l.3.ibidem.
Cesio bonorum impedit litis contestationem, & an per talem cesionem bonorum tollatur naturalis & ciuilis obligatio, vel an tantum contra creditorem competat exceptio, vide glo.2.l.3.tit.15.part.5.
Cesio bonorum si fiat cum vituperio, si postea debitor ad pinguiorem fortunam peruenerit, non tenetur crediteribus satisfacere alias secus, vide glo.3.l.3.per text.ibi.tit.15.part.5.
Et in bonis post cesionem acquisitis debitor non tenetur vltra quam facere potest deducto ne egeat, vide ibi glo.4.per text.ibi.
Et si debitor nolit bonis cedere detrudetur in carcerem, & an prius debeat fieri discusio bonorum, & quid hodie, vide glo.1.l.4.ibi.
Et an creditoribus non instantibus debitor carcerari posit, vide gloss.2.dictæ legis.4.
Et quid si ante capturam vel cesionem vel post capturam debitor bona sua alienauit, vide ibi glo.4.
Et si debitor velit bonis cedere & creditores noluerint, sed ei velint dilationem dare quis audiatur, vide glo.2.l.5.ibi.
Et si debitor à creditoribus habuit dilationem ad soluẽdum, si postea velit cedere bonis an admittatur, vide glo.4.l.5.tit.13.part.5.
CESSIONARIVS actionis seu nominis qui non denuntiauit cedenti sibi esse motam litem, si succubnit an agatur contra cedẽtem, vide glo.4.col.2.quæst.4.l.32.tit.5.part.5.
CELEBRARE potest clericus duas missas in vna die ex causa, vide glo.1.l.49.tit.4.part.1.
Celebrare an posit clericus sine ministro, & an vnus sufficiat, vide glos.fi.l.50.tit.4.part.1.
Celebrans eo animo vt Deus aliquem perdat vel simile, an conficiat sacramentum & de eius pœna, vide glo.2.l.51.ibi.
Celebrari an posit in loco non consecrato de Episcopi licentia, & quid si adsit altare viaticum & portati consecratum, vide glo.2.l.4.titulo decimo.part.1.
Celebrari non potest in oratorio alicuius priuati & quando sic, vide glo.1.cum alijs ibi.l.5.tit.10.part.1.
CELERITER factum quando aliquid dicatur, vide glossam quartam.l.11.tit.14.part.1.
CENSVS si petatur per aliquem ab ecclesia debet probare illum sibi deberi nisi adsit in possesionem, vide glossam tertiam.legis.12.titulo 22.part.1.
Census si petatur ab ecclesia an sufficiat allegare præscriptionem.40.annorum sine titulo vel immemoriali, vide ibidem.
Census qualiter per Regem exigi posit ab ecclesijs, vide glo.3.per text.ibi.l.14.tit.22.part.1.
Census qui imponitur ratione ædificiorum, an destructo ædificio debeatur census respectu areæ vel non, vide glossam primam.legis.14.titulo quinto.part.5.
Et an contractus censualis & contractus emphyteuticus idem sint, vide glo.3.in principio.l.28.tit.8.part.5.
Et quid si dicatur in instrumẽto talis dedit rem in emphyteosim vel censum, an dicatur contractus emphyteuticus vel censualis, vide ibidem columna prima.
Census quos dicimus vulgariter (alquitar) quales sint, & de validitate ipsorum, vide glo.3.vsque in fi.d.l.28.tit.8.part.5.
Census an duret quando res super qua constituitur pereat in totum vel pro parte, vide ibidem in col.3.in medio.
Census an posit constitui super personali obligatione illius qui recipit pecuniam & censum dare promittit, vide ibi.col.3.post medium.
Et quid si recipiens censum omnia bona sua obliget, an per hoc videatur constituere censum super illis bonis, vide ibi col.4.in principio.
Et quod dicetur iniustum pretium, vt perpendatur in his contractibus paruitas pretij, vide ibidem col.5.in medio.
Census an debeatur quando res super qua imponitur fuit combusta vel aliter perijt, vide glo.9.d.l.28.tit.8.part.5.
Census ex aliqua re an debeatur quando propter guerram vel inundationem fluminis vel maris, quis fructus percipere non posit, vide ibi in gloss.11.
CENSVARIVS si alienet rem censualem domino irrequisito, an cadat à iure suo sicuti in emphyteota, vide glo.primam.legis.29.titul.8.partita quinta.
Censuarius habet in re censuali plenum dominium quod non ita est in emphyteota, vide.d.glo.1.
CERA corrupta si cum incorrupta immisceatur, an immiscẽs pœna falsi vel alia puniatur, vide glosam secundam.l.1.tit.7.partita quinta.& glo.5.l.4.tit.7.part.7.
CEREMONIAE militares hodie non sunt in vsu, vide glos.2.l.49.titu.5.part.5.ad fi.
CERTA scientia quando dicatur fuisse in principe quando per illam clausulam aliquid dicit, vide glo.1.l.15.tit.18.part.3.
CERTIFICARI non debet glo.3.l.4.tit.19.part.2.
CERTIVS eligere oportet vbi adest periculum animæ, vide glo.8.colum.2.post principium.l.3.tit.1.part.4.
Certum dicitur illud quod ex relatione ad aliud potest certificari, vide glo.1.l.10.tit.1.part.5.
CHIROGRAPHVM vide de hoc in verbo SCRIPTVRA, & verbo INSTRVMENTVM.
CHIRVRGICI non possunt cremare, seccare vel ossa extrahere sine mandato parentum vel cognatorum infirmi, vid.glosam sextam.l.10.tit.8.part.5.
Et an incurrant irregularitatem si ex incisione, adustione, vel potione quam dat infirmo sequatur mors, vide ibi.
Chirurgicus si per imperitiam aliquem occidat, an & quando teneatur, vide glo.3.cum alijs ibi.l.6.per illum text.tit.8.part.7.
Chirurgicus an esse posit filius hæretici, vide glosam primam.l.4.tit.26.part.7.
CIBVS est in nobis necessarius, & quare, vide glosam primam.l.10.titulo.8.part.2.
CIMINTERIVM potest esse iuxta ecclesiam, & etiam potest esse in remota parte, vide glo.1.l.2.tit.13.part.1.
Ciminterium non potest esse in aliqua ecclesia nisi in illa quæ habet populum, vide glo.1.l.2.tit.13.part.1.
Ciminterium ecclesiæ asignatur cum consecratur, & vnum potest asignari diuersis ecclesijs, vide glo.2.l.3.tit.13.part.1.
Ciminterium vnde dicatur, vide glosam primam.per textum ibi.l.4.titulo.13.part.1.
CIRCVNSTANTIAE quæ debeant confiteri vel non, vide glo.9.l.25.tit.4.part.1.
CITATIO ad audiendam sententiam, an debeat fieri generaliter citato ad totam causam vel citato à iudice prædecessore vel in causa criminali, & quid si sine citatione præsens sit, vide glo.2.l.5.tit.22.parti.3.
Citatio & si non fiat in aliqnibus casibus, tamen ad alia procedi potest, vide glo.6.l.12.tit.22.part.3.
Citatio qualis esse debeat ad hoc, vt sententia inter alios lata alij scienti rem agitari præiudicet, vide glossam secundam.legis vigesimæ.titul.22.part.5.
Et quando talis citatio etiam si illi facta sit non noceat illum, vide.d.glo.2.dict.l.20.
Citatio an iterum sit necessaria, si iudex in die præfixa ad sententiandũ illam non protulit sed in alium, vide glosam tertiam.legis nonæ.tit.23.part.3.
Citatio sola an sufficiat ad interrumpendam vsucapionem siue præscriptionem, vide glo.3.l.29.tit.29.part.3.
Citatio an debeat fieri consanguineis antequam filius naturalis alicuius consanguinei legitimetur, vide glo.9.l.4.tit.15.part.4.
Citatio an teneat in persona syndici vel procuratoris alicuius vniuersitatis, vide glo.1.l.13.tit.2.part.3.
Citatio si fieri potest, fieri debet prius in domini persona quam procuratoris, vide glo.1.l.14.tit.2.part.3.
Citatio est adeo necessaria quod sine ea processus factus, etiam si sit completus non tenet, glo.in proœmio tit.7.part.3.
Et an ex sola propositione libelli videatur quis citatus, vide glossam.1.l.1.tit.7.part.3.
Et an in citatione exprimenda sit causa & ibi sit inferendus tenor libelli, vide glo.2.l.1.tit.7.part.3.
Siue causa sit ciuilis siue criminalis, vide ibidem.
Et quid si iudex velit aliquem vocare ad se an sit inferenda causa, vide ibi.
Citatio per quem nuntium fieri debeat & quibus iudicibus permissa sit citatio per nuntium, vide ibi glo.4.
Citatio fieri debet in propriam personã nec ad domũ fiet, nisi absens sit à ciuitate, vide glo.5.l.1.tit.7.part.3.
Citatio vbi fiet non habenti domum, & an debeant requiri eius cognati, & amici, vide glo.6.d.l.1.
Citatio quando fit ad domum non sunt requirendi amici, neque quãdo absentia est culposa, vide ibidem.
Et an soli nuntio in citationibus sit credendum, vide glos.8.dictæ legis.1.iuncta ibi glo.9.
Citatio an debeat fieri in persona minoris vel tutoris sui, vide glo.13.l.2.titulo.7.part.3.
Citatio an posit fieri in personam mulieris vxoratæ, si inhoneste viuerit vt personaliter coram iudice compareat, vide glossam secundam.legis.3.ibidem.
Citatio an posit fieri in domo cuiusq; nec nũtius ad citandũ illũ violenter ibi ingredi poterit, & quilibet de familia illud phibere poterit, &

quæ cautela in hoc posit seruari & aliquas sim ita, ad hoc, vide glo. 4. dictæ legis. 3.
Citatio domino facta per seruum eius manumissum sine licentia iudicis, an iuriter processum & an ea teneat, vide glossam primã, legis quintæ. titu. 7. part. 3.
Citatio debet fieri de mandato iudicis aliàs non. glossam primam, legis 7. tit. 7. part. 3.
Citatio facta personæ illustri debet fieri per scripturam, vide dictam glo. primam.
Et quid si partes prorogent dilationem datam à iudice sine iudicis assensu, vide ibidem in glo. 2.
Citatio bene potest fieri per aduersarium de iudicis voluntate, aliàs non, & an si soli tunc credatur, vide glo. 3. d. l. 7.
Citatio propriè non dicitur quando quis aliquem citat sine iudicis mandato, sed dicitur monitio, vide. d. glo. 3.
Citatio fit tribus modis, glo. 1. l. 8. tit. 7. part. 3.
Citatio noua an requiratur in multæ condemnatione facienda propter contumatiam, vide glo. 3. l. 8. tit. 7. part. 3.
Et an idem sit in condemnatione expensarum, quia nõ comparuit in termino, vide ibidem glo. 4.
Et negans fuisse citatum si conuincatur de mendacio qualiter puniatur, vide glo. 6. l. 8. tit. 7. part. 3.
Citatio an valeat sine præfinitione termini & quando, vide glo. 1. l. 11. tit. 7. part. 3.
Citatio inualida nihil operatur si tamen valida sit citatus tanquam præuentus licet mutet forum coram iudice citante respondere debet. glo. 1. l. 12. tit. 7. part. 3.
Citatio ad hoc vt alium præueniat requiratur quod sit ei intimata, ita quod in eius noti iam perueniat, vide ibidem.
Et quid si post citationem iste fiat clericus, vide dict. gloss. 1. in fin. d. l. 12. tit. 7. part. 3.
Et an per solam citationem res efficiatur litigiosa licet libellus petitionis non sit notus reo, vide glossam primam legis 15. titulo septimo. parti. 3. & ibi glo. 2.
Citatio vna an sufficiat ad interponendam missionem exprimo decreto, & quando, vide glo. 3. l. 1. tit. 8. part. 3.
Citatio ad domum an fieri possit quando venduntur res in quas actor missus fuit in possessionem ob rei contumaciam, vide gl. 13. l. 6. titulo 8. part. 3.
Citatio qualiter fieri debeat si criminosus se latitauerit, & an cum termini appositione, & quid in crimine læsæ maiestatis, vide glo. 1. 2. & 4. l. 1. tit. 8. part. 3.
Citatio trina precedere debet antequam annotatio bonorum fiat, glo. 8. l. 7. tit. 8. part. 3.
Citatio non requiritur vbi de fuga adest præsumptio, gloss. 5. l. 1. titulo 9. part. 3.
Citatio ad domum non sufficeret quando agitur de graui præiudicio alicuius, vide glo. 3. in fin. d. l. 3. tit. 16. part. 3.
Citatio an requiratur & qualis esse debeat quando ex vna parte recipiuntur testes ad æternam rei memoriam, vide ibidem.
Citatio officialium regis non requiritur quando agitur contra eos & testes recipiuntur in modum inquisitionis, gloss. 1. in fine legis sexta. titulo. 16. part. 3.
Citatio partis aduersæ qualis esse debeat quando testes contrarij producuntur, & quid si testis sit mulier, vide glossam secundam legis. 23. titu. 16. part. 3.
Citatio vnica an sufficiat fieri partibus ante testium publicationem, vid. glo. 1. l. 37. tit. 16. part. 3.
Citatio iudicis facta ad audiendam sententiam, an debeat esse prætoria, & an hora assignari debeat, vide glossam secundam legis quintæ. titulo. 22. part. 3.
Et an in causis summarijs ante sententiam necessaria sit citatio, vide ibidem.
Citatio ad audiendam sententiam an debeat fieri contumaci in processu, vide ibidem.
Citatio si sit æquiuoca an iudex illam declarare possit de quo sensit. glo. 1. l. 23. tit. 11. part. 5.
Citatio si detur generaliter contra Titium & sint duo Titij quis ex eis videatur citatus, vide. d. glo. 1.
Et quid in citatione facta per præconem quem arcter, vide ibidem.
Citatio noua an requiratur quãdo citatus ad certum terminum propter legitimum impedimentum non venit, vide glossam secundam. l. 37. titu. 1. part. 5.
Citatio absentium an sufficiat licet citati non veniant, vide glo. 1. legis. 5. tit. 15. part. 5.
Citatio eorum qui in publicatione testium citari debent, an præsumatur facta si longum tempus transierit à die publicationis ipsius, vide gl. 2. l. 4. tit. 2. part. 6.
Citatio qualis esse debet, & qui sint citandi quando hæres inuentarium facere vult, & an à Iudice iudice citentur legatarij clerici, vide glo. 7. l. 5. tit. 6. part. 6.
Citatio generalis creditorum vel aliorum an sufficiat, & quando in confectionem inuentarij hæredis, vide ibi glo. 8.
Citatio legatariorum vel creditorum, si deficiat in confectionem inuentarij, an vitietur etiam si hæres fideliter conficeret, vide ibidem.
Et an agnati vel cognati prius per iudicem sint citandi quam alius tutor minori per iudicem detur, vid. glossam tertiam. ad finem. legis quintæ titulo. 16. part. 6.
Et an prius quam reus accusatus de crimine absoluatur, quia accusatus non non comparet, debeat ipse accusator prius citari, vide glo. 4. l. 17. per text. ibi tit. 1. part. 7.
Citatio qualis esse debeat quando accusator non comparet & citandus est vt supra dictum est, vide ibidem in glo. 5.
Et quando nulla citatione præcedente aliquis à iudice capi possit, vide glo. 1. l. 18. tit. 1. part. 7.
Citatio verbalis vel realis an fieri possit in alieno territorio, vid. glossam quintam. d. l. 18.
Citatio malitiosè facta qualiter citans iniuriarũ actione teneatur, & quãdo, vide glo. 1. l. 7. per text. ibi tit. 9. port. 7.
CITATVS ad curiam Regis debet venire securus, & quid si citetur lãnitus, vide glo. 1. l. 4. tit. 16. part. 2.
Citatus coram minore iudice venire non debet, & idem coram æquali, vide glo. 2. l. 2. tit. 7. part. 3.
Citatus si sit infirmus infirmitate prolixa tenetur mittere procuratorem vide glo. 7. l. 2. tit. 7. part. 3.
Et quid si detineatur in carcere, vide ibi glo. 9.
Vel nuptias celebrauerit, vide ibi glo. 10.
Citatus ex quibus causis venire non teneatur, vide per glos. 3. cũ sequentibus. l. 11. tit. 7. part. 3.
Citatus qui nimium se arctauit permittẽdo terminum labi, an aliquam excusationẽ habeat, vide glo. 4. d. l. 11. ibi.
Et an teneatur probare se fuisse impeditum vel arbitrio iudicantis relinquatur, vide glo. 7. d. l. 11.
Et si sit impeditus in quo casu teneatur mittere excusatorem ad iudicẽ, vide glo. 1. d. l. 11. ibi tit. 7. part. 3.
Citatus legitime sine in propriam personam, siue ad domũ, si verbo siue realiter coram iudice citante debeat respondere licet postea forũ mutet, glo. 1. l. 12. ibi.
Et quid si postea efficiatur clericus, vide. d. glo. 1. in fin. d. l. 12. titulo septimo. part. 3.
Citatus qui tacuit vel dixit se venturum licet non veniat, non dicitur verus contumax, sed fictus, vide glossam decimam. legis quartæ. titulo 22. partita. 3.
Et an iste appellare poterit petita vel non petita restitutione, si veniat iudice adhuc tedente pro tribunali, vide dictam glossam decimam, dictæ legis. 4.
Ciuitas ad totam causam, an ad audiendam sententiam citari debeat, vide glo. 2. l. 5. ibi.
Citatus nemo præsumitur nisi probetur, & ideo dicenti incumbit probatio vide glo. 2. l. 9. titu. 25. par. 4.
Citatus ad certum terminum si legitimè sit impeditus, debet statim post terminum comparere neque requiritur noua citatio, vide glo. 2. l. 37. tit. 11. part. 5.
Citatus legitime si illicentiatus recedat pro contumace habetur, aliàs non, vide gl. 3. l. 18. tit. 1. part. 7.
Et aliter legitimè citatus tacitè monitus est, tacitè à iudice ne illicentiatus recedat, vide ibidem.
CITANS aliquem malitiosè qualiter puniatur, vide gl. 1. l. 7. per text. ibi. tit. 9. part. 7.
CITARI debet officialis qui accusatur quod grauat subditos antequã sententia aduersus eum proferatur. gloss. 1. legis sextæ. titulo decimo sexto. par. 3.
Citari an debeat actor contumax, si reus instando petat in illa causa sententiam, vide glossam tertiam. legis nonæ. titulo vigesimo secundo. partita. 3.
Et quid si actor in aliquo casu curiæ fecit citare reum, & postea ipse actor non venit, an citari debeat tunc, vide ibi.
Citari an debeat consanguinei antequam filius naturalis legitimetur vide glo. 9. l. 4. tit. 15. part. 4.
CIVES vnius loci si habeat pensiones in terminis alterius ciuitatis, & ibi fiat statutum super fructibus illius possessionis & aliarum, an tale statutum illum liget, vide glo. fi. l. 15. tit. 1. part. 1.
Ciues possunt audire diuina officia ex tra locum interdictum ob aliquã causam si culpabiles non sint. vide glo. 5. l. 14. tit. 9. part. 1.
Ciues nouus an teneatur seruare iuramentum prædecessorum, vide gloss. 11. l. 5. tit. 15. part. 2.

Ciues qui deserit suam ciuitatem periclitantem perdit ciuium priuilegiũ definitque eius ciuis, vide glo. 4. l. 4. tit. 19. part. 2.
Ciues & incolæ debent se habere iuxta qualitatem patriæ, vide glo. 3. l. 11 tit. 24. part. 2.
Ciues omnes etiam pauperes possunt de rebus communibus ciuitatis vti sicuti diuites, vide glo. 8. l. 9. tit. 28. part. 3.
Ciues omnes siue pauperes, siue diuites possunt greges suas immittere in pratis & herbagijs communibus quilibet secundum indigebit, vide glo. 9. ibidem.
Et qualiter consulatur pauperibus quando diuites plures greges habent, ex quo ipsi damnificantur, vide ibidem.
Ciues an sit dominus terræ, & an ibi sicuti ciues admittatur in pascuis, siue ibidẽ habitauerit siue non, vide glossam nonam. legis nonæ. titulo 28. part. 3.
Ciues an possint de proprijs ciuitatum eleemosynam facere, vid. glos. 3. l. 10. tit. 28. par. 3.
Ciues qualiter sibi per alium possint acquirere possessionem, vide glo. 3. l. 4. tit. 30. part. 3.
Et quando eis acquiratur possessio tacito modo vel consilio communicato, vide ibidem.
Ciues alicuius villæ si alibi se conferant, an possessiones quas ibi habent vendere possint & quando, & quando erunt domini territorij vel Regis, & quid iure nouissimo in hoc sit seruandum circa tributa. &c. vide glo. 4. l. 26. tit. 31. part. 3.
Et an aliquid importet, si simul inde recesserunt vel separatim, vide dict. glo. 4.
Et quid si vnus tantum ciues remanserit in loco illo, vide ibidem.
Ciues sicut non possunt alienare pascua publica in consulto principe sic nec habendo talia bona pro derelicto, vide dictã glossam quartam, ad fin. d. l. 26.
Ciues loci deserti, si tributa & superinducta præstare solebant, à quibus in posterum solui debeant, vide. d. glo. 4. in fi.
Ciues in communi an possint alicui dare licẽtiam ædificandi in loco publico, vide glo. 1. l. 3. tit. 32. part. 3.
Ciues donationem puram alicuius reipublicæ & commune facere nõ potest, vide. d. glo. 1. in fine.
Ciues an teneantur ad contributionem etiam si nobiles sint, quando ipsi & eorum ciuitas litigat super terminos, qui post victoriam debẽt esse communes etiam pro eius pertinentia, vide per glossam nonam. l. 20. tit. 32. part. 3.
Ciues veri alicuius regni an sint naturalitati ex priuilegio in regno illo, vide glo. 14. l. 2. tit. 24. part. 4.
Et an talis simpliciter naturalitatibus beneficium in regno habere possit nisi expresè hoc sibi concederetur, vide ibi colu. 2.
Ciues naturalis alicuius loci an dicatur ille qui per decennium in aliquo loco steterit vt tanquam naturalis & oriundus beneficia & dignitates ecclesiasticas habere possit vel non, vide. d. glo. 14. colum. 2. ad medium. l. 2. tit. 24. part. 4.
Ciues illius loci vbi natus fuit filius, an dicatur ipse filius quando parentes eius alibi se transtulerunt & per decennium ibi commorauerunt, si non cõstet de animo transferendi ibi domicilium, sed adhuc creditur ibi esse animo redeundi in suam patriam, vide. d. glo. 14.
Ciues originarius est quodam modo hypothecatus patriæ, & sine causa ab inde discedere non potest, vide glo. 1. l. 5. ibi.
Ciues vnigenarius vnius regni, si regnum deserat & se in alium regnum transferat ibique constituat domicilium suum, an possit tanquam ad huc naturalis in regno deserto beneficia obtinere vel non, & an amittat priuilegia regni deserti, glo. 1. l. 5. tit. 24. part. 4.
Et an idem sit si in eodem regno ipse mutet suum domicilium de vno loco ad alium, vide ibidem.
Et in quo licet ipse ciues vnius regni se ad alium transferat naturalitas in eo duret, vide ibidem in fine.
Ciues si propter eius turpitudinẽ fuerit remotus ab officio, an ad alios honores in loco sui originis admitti debeat, & an propter aliud delictum tantũ proditionis amittat ipse naturalitatem regni vel loci sui originis quã vide ibi in gl. 3.
Ciues beneficiræ an teneantur ad seruitium quod Regi datur quãdo eget, vide glo. 1. l. 3. tit. 25. part. 2.
Ciues & eorum dominus an possit de preda propter iustitiam denegatã vel neglectam, vide glo. 5. l. 10. tit. 25. part. 4.
Ciues loci possunt à Rege petere vt eis loca detur sive assignetur, vbi possint vineas & olineta plantare vel agros seminare, vt inde ipsi alimenta percipiant, vide glo. 6. l. 10. tit. 25. part. 4.
Ciues tutiores an possint compelli ad mutuãdum ciuitati si sit illi necessarium, vide glo. 1. in proœmio tit. 1. part. 5.
Ciues stipendarius qui Regi suo seruit in aliqua ciuitate, an gaudeat militum priuilegio, vide glo. 2. l. 49. tit. 5. part. 5.
Et an relictum ciuibus videatur ipsi ciuitati relictum, vide glo. 3. d. nonæ tit. 7. part. 5.
Ciues si solebant medicum habere & illi mercedem dare, si elapso tempore conductionis illud fecerint, an reconducere videantur, vide glo. 1. l. 20. tit. 8. part. 5.
Ciues ciuitatis captæ per Regem, an sint serui ipsius Regis capientis, vide glo. 9. l. 1. tit. 2. part. 7.
CIVITAS iurisdictione carens statim facere non potest cum pœna contrauenientium in tribus casibus sine pœna vero sic, glossa. legis. 22. tit. 1. part. 1.
Ciuitas an possit seipsam murare sine principis licentia, vide glo. 1. l. 1. titulo. 11. part. 2.
Ciuitas si de nouo ædificetur ante omnia ædificandus est furnus secundo muri, tertio ecclesia, vide glossam tertiam legis. 21. titulo decimo octauo. part. 2.
Ciuitas potest compellere aliquos vt discant artificium, si ipsa multũ de eo indigeat, vide glo. 2. l. 5. titu. 20. part. 2.
Ciuitas magis stat in legibus fundata quam in lapidibus, vide glo. 8. in proœmio. 3. partitæ.
Ciuitas an possit sine licentia Regis facere compromissum super rebus suis proprijs & quando, vide glossam quintam legis vigesimæ quartæ, tit. 4. part. 3.
Ciuitas potest donari à principe propter benemerita & seruitia alicuius, vide glo. 4. l. 51. tit. 18. part. 3.
Ciuitas an possit de nouo construi sine Regis priuilegio, vide glo. 2. l. 7. titu. 2. part. 3.
Ciuitas indefensa si condemnetur an ab ista sententia possit restitui, & quid si contumax fuerit in creando defensore, vide glossam quintam l. 1. tit. 25. part. 3.
Ciuitas & ecclesia regulariter æquiparantur, vide. d. glo. 5. ad fi.
Ciuitas an possit prohibere ne piscetur in flumine suo, vide glo. 4. l. 6. titi 28. part. tertia.
Ciuitas an habeat fundaram suam intentionem in montibus & vallis sui territorij, vide glo. 6. l. 9. tit. 28. part. 3.
Ciuitati non est annexum aliquid corporale pro ciuibus à iure, sed à lege vel consuetudine bene potest, glossam sextam legis nonæ. titu. 28. partita tertia.
Ciuitas in quibus debeat consumere reditus & propria ipsius, vide glo. 3. l. 10. tit. 28. part. 3.
Ciuitas an possit de reditibus suis eleemosynam facere, & quando. vide glo. 3. d. l. 10. tit. 28. part. 3.
Ciuitas & si eiusdem fructus relinquitur sine præfinitione termini quantũ tempus durabit, & quid in legato ei relicto, vide glos. 1. legis. 20. titulo 31. partita. 3.
Et quid si ciuitati relinquitur vsus siluæ, an illud dicetur vsus, an vero vsusfructus, vide ibidem.
Ciuitas an possit dare alicui licentiam ædificandi in loco publico, vide glo. 1. l. 3. tit. 32. part. 3.
Ciuitas donationem puram alicuius reipublicæ & omnibus commune facere non potest, vide. d. glo. 1. in fine.
Ciuitas potest etiam Rege inconsulto reficere muros suos, glo. 5. l. 20. tit. 32. part. 3.
Ciuitas an de reditibus suis debeat castella ibi proxima reficere & quando, vide ibidem in glo. 7.
Ciuitas si litiget super terminis & territorio quomodo nobiles ibi degentes habita victoria debent gaudere, an ante ipsam litependente ipsi ad contributionem teneantur vt lis prosequi possit, vide glo. quintam. l. 20. tit. 32. part. 3.
Ciuitas seu alius locus an possit petere Regi vt loca sibi assignentur, vbi possint ciues vineas plantare agrosque seminare, vnde ipsi alimenta percipere possint, vide glossam sextam legis decimæ. titulo vigesimo quinto. part. 4.
Ciuitas an possit ciues compellere ad sibi mutuandum si habet maximam necessitatem vide glo. 1. in proœmio tit. 1. part. 5.
Ciuitas si ipsa vel concilium decurionum ipsius mutuum receperint, an obligetur vel non, vide glossam sextam & septimam, per textum ibi. l. 3. tit. 1. part. 5.
Ciuitas obligatur delinquendo & potest facere legem, & ad hoc potestatem habet, vide ibidem.
Ciuitas si ex mutuo ab ea recepto grauetur an per restitutionem iubetur vel non & quando, vide. d. glo. 6. & ibi glo. 7.
Et an sufficiat probare instantem necessitatem licet non probetur fuisse in eius vtilitatem versum. vide ibidem glo. 7.
Et quid si vtilitas non duret licet à principio vtiliter gestum sit, vide dict. glo. 7. in fine.
Ciuitas an habeat iurisdictionem in populum de nouo ædificatum per aliquem in solo proprio, an vero ipse dominus habeat dictam iurisdictionem, vide glo. 4. l. 9. tit. 4. part. 5.
Ciuitas an possit vendere suas res immobiles pro commodo suo, licet debitum

Universidad de Deusto
Biblioteca

debitum non sit, vide glo.5.l.4.tit.5.part.5.
Ciuitas an possit vendere ea quæ sunt in vsu publico ex quocunque titulo habeat, vide glo.2.l.13.tit.5.part.5.
Et an de consensu & licentia Regis, & quando sufficiat licentia præsidis, & in quibus rebus, vide d.glo.2.d.l.15.
Ciuitas an possit facere conuentionem cum alia ciuitate super animalib° quæ ab vna parte in aliam intrant in eorum territorijs, vt tantum soluant damna, vide ibi.
Ciuitas recognoscens superiorem, an possit facere statutum vt ipsa possit alienare res omnibus communes & ipsius ciuitatis, vide ibidem.
Ciuitas bene potest vendere ea quæ sunt propria sibi, si non sint in vsu publico, vide ibidem.
Ciuitas quæ habet abundãtiam rerum ex territorio proprio dignior est quam si per mercatores abundet, vide glossam primam.l.quartæ.titu.7.part.5.
Ciuitas an & quando teneatur ad emendam damni, si mercatores spoliẽtur in itineribus & confinibus suis, & quid si illi qui fecerunt violentiã erãt fortiores & quid si maleficiũ fiat in confinibus villæ, & icõtinẽti de prædatores transiuerit ad alium territorium, vel factum fuit de nocte, vide glo.7.ibidem.
Ciuitas debet obuiare insidijs latronum & custodes in insidiosis locis ponere, vide.d.glo.7.ibidem.d.l.4.
Ciuitas an possit præteodere tertiam partem ex constitutione nouæ gabellæ quam de nouo imponit pro suis necessitatibus, vide glo.2.l.7.titu.7.part.5.
Et an priuilegia concessa ciuitati sint realia & perpetua, vide glo.3.l.9.tit.7.part.5.
Et an relictum ciuibus videatur ciuitati relictum & quando, vide dictam glossam 3.
Ciuitas, fiscus, & ecclesia, an æquiparentur, vide glossam quintam in principio.l.19.tit.8.part.5.
Ciuitas an debeat habere fidecommissum quãdo ab aliquo foit relictũ omnibus scilicet hominibus illius ciuitatis, vide glossam sextam.l.14.tit.5.part.6.
Ciuitas hæres ab aliquo instituta, an possit per se contrahere vel hæreditatem adire sine eo quod ad id constituat syndicum, vide glo.8.l.15.titu.6.part.6.
Et an concessio facta ciuitati censeatur perpetua vel temporalis, vide gl.1.l.27.tit.9.part.6.
Et an sub nomine ciuitatis cõtineantur castra, vide gl.4.col.11.post principium.l.6.tit.11.part.6.
Ciuitas an obligetur ex contractu iurato vt & restitui non possit aduersus illum, vide glo.5.in fi.l.6.tit.19.part.6.
Ciuitas quælibet gaudet priuilegio reipublicæ & quando, vide glo.3.ad fin an l.10.tit.19.part.6.
Ciuitas si capiatur à Rege, an ciues illius ciuitatis erunt serui, vel non, vide glo.9.l.1.tit.2.part.7.
Ciuitas an teneatur ad contributionem, vt domus alicuius timore ignis destructa reædificetur, vide glo.2.l.12.titu.5.part.7.
Et priuilegia concessa ciuitatibus potius præsumuntur realia quam personalia, vide gl.2.l.17.tit.14.part.7.
CIVILITAS originaria amitti potest pluribus de causis, vide glo.2. cum sequentibus per text.ibi.l.5.tit.24.part.4.
Ciuilitas an amittatur si vnius regni naturalis ad alium regnum se trãstulerit, & an beneficia habere possit in regno deserto, & in quo ipse antea naturalis erat & an amittat priuilegia regni deserti, vide glos.2.l.5.titu.24.part.4.
Ciuilitas an amittatur subditi proditione vel ex alio minori delicto, ita vt ad honores ibi non amittatur, vide ibi.glo.3.
CIVILIS MORS, de hoc vide in verbo MORS CIVILIS.
CIVILIS POSSESSIO, de hoc vide in verbo POSSESSIO
CLAM factum aliquando mitius punitur quam illud quod fit palam aliquando vero secus, glo.3.&.4.in proœmio tit.3.part.4.
Clam dicitur factum illud quod fit coram testibus si ipsi rogãtur vt secreto teneant, vide glo.2.l.13.tit.7.part.6.
CLAMOR populi & vanæ voces eorum audiendæ non sunt, vide in verbo VANAE VOCES.
CLAVES & per traditionẽ clauiũ acquiritur possessio, & an fieri debet necessario in re præsenti, vide glo.2.l.66.tit.18.parti.3.& glo.1.l.7.tit.30.part.3.
Et debent esse principales claues rei venditæ debentque tradi per ipsum dominum possessorem, vide.d.glo.1.l.7.
Claues licet non tradantur in conspectu horrei tamen videtur data licentia ingrediendi propria authoritate, vide glo.1.d.l.7.
Et supradicta procedunt quando talis rei possessio erat vacua, vide ibid.
Clauis si tradatur hospiti per hospitatorem, an ipse liberetur à custodia, & an tunc teneatur de leuissima culpa, glo.2.l.26.tit.8.part.5.
CLAVDVS quis sit, & an valeat ordinari, vide glo.5.l.25.tit.6.part.1.

CLAVSVLA (rato manente pacto) in compromissis posita quid operetur, vide glo.2.l.3.tit.4.part.1.
Clausula (indignatione Petri & Pauli se nouerint. &c.) quid commineretur fieri, vide glo.9.l.2.tit.18.part.3.
Clausula maledictionis principis aduersus contrauenientes quid significet & operetur, vide.d.glo.9.d.l.1.
Clausula (ex certa scientia) in aliquo actu posita, qualiter factum præcisse demonstret, vide glo.1.l.15.tit.18.part.3.
Clausula (non obstantibus) aliquando requiritur, & est necessaria, vide glo.2.l.21.tit.18.part.3.
Clausula (non obstãtibus) an sufficiat in impetratione secũdi priuilegij, si de primo non fit facta mentio, vide glo.4.l.27.ibidem.
Clausula (non obstante) an requiratur quando princeps aliquid iubet cõtra ius naturale, vide glo.1.l.32.tit.18.part.3.
Clausula (non obstantibus) non sufficit ad reuocationem primi priuilegij sed debet esse specialis, vide glo.2.l.39.tit.18.part.3.
Clausula (non obstante) est surreptia quando substãtia gratiæ est surreptitia. vide.d.glo.2.
Clausula (non obstante generalis) nihil operatur quando principi nõ est naratum vitium, neque per illam illud tollitur, vide glossam secundã, dict.l.39.ibi.
Clausula (si ita est) vide.l.48.glo.1.tit.18.part.3.
Clausula cum omnibus suis iuribus in venditione posita quid importet, glo.5.l.56.ibidem.
Clausula in venditione (scilicet cũ accessibus eius) & cũ suis pertinentijs quid importet, vide.d.glo.3.&.5.
Clausula in venditione ponita (scilicet toties pœna soluatur quoties) quid importet, vide per glo.13.d.l.56.tit.18.part.3.
Clausula in venditione posita (scilicet pœna soluta vel non.&c.) an debeat semper poni vt pœna pluries debeatur, vide ibi.glo.14.
Clausula per quam quis à solutione pœnæ excusetur quæ sit & qualis, vide glo.3.l.66.tit.18.part.3.
Clausula apposita in eodem orationis contextu, siue in principio siue in fine, siue in medio inest orationi, ac si in principio poneretur, vide gl.2.l.3.tit.22.part.3.
Clausula (peto mihi ius & iustitiam fieri) quid operetur, & si iudex pronuntiet pro eo qui iustitiam non habet, an sententia sit contraria libello, vide glo.1.l.16.tit.22.part.3.
Clausula appellatione remota de qua intelligatur, & an tam a diffinitiua quam ab interlocutoria remota esse videatur, vide glo.9.&.10.l.13.tit.23.part.3.
Clausula appellatione remota solus princeps illam ponere potest, alius non neque legatus de latere & quando sic, vide glossam vndecimam.l.13.tit.23.part.3.
Clausula constituti si ponatur tam in bonis præsentibus quam futuris, an si constituens aliquid acquirat in futurum videtur illius rei acquisita possessio cui factum fuit constitutum, & quid si ibi ponatur verbũ precario, vide glo.4.l.9.tit.30.part.3.
Clausula constituti vel precarij an transeat passiue in hæredes cõstituentis, vide.d.glo.4.col.2.in medio.d.l.9.tit.30.par.3.
Et quid si constitutum foit conditionale & ante conditionis implementum constituens alteri vendat vel tradat, vide ibi.
Et an si non tenet principale vitietur constitutum vel precarium, vide ibi.
Clausula constituti si innouetur in factis antiquis facit presumi illum qui constitutum fecit illo tempore possidere. vide.d.glo.4.col.2.d.l.9.tit.30.part.3.
Clausula (rato manente pacto) quæ sit, & an iuramentum habeat vim huius clausulæ, vide glo.3.l.4.tit.11.part.5.
Et quid si ista clausula ponatur in his in quibus non tenetur quis præcisse, sed liberatur præstando interesse, vide ibidem.
Et an in ista clausula sit necessarium adijcere quod non solum pœna cõpiratur, sed quod etiam exigatur vt excludatur more purgatio, vide ibidem.
Et an ex vigore huius clausulæ pœna sæpius peti possit, vt sit factum pactum quod pœna toties committatur, &c. vide ibidem.
Clausula (rato manente pacto) solum operatur fauore obseruantis pactũ non vero fauore contrauenientis, vide ibidem.
Et an vbi est ista clausula, & si pœna applicetur alteri quam parti adhuc pars agat ad suum interesse, vide ibidem.
Clausula (sine strepitu & figura iudicij) qualiter intelligatur, vide glo.1.l.32.titu.1.part.6.
Clausula derogatoria si sit in primo testamento, an si in generali reuocatione testamentorum, de ea mentio facta non sit, an perhoc videatur reuocatum primum testamentum, vide glo.4.d.3.tit.7.part.7.
Clausula generalis quando ad specialia referri possit, vide dictam glossã quartam.d.l.3.
Clausula in principio, vel in medio, vel in fine statuti vel instrumenti posita

posita, an & quando ad omnia referatur vel non, vide glo.4.columna 2.l.19.tit.7.part.6.
Et an prohibitio testatoris ne leges in suo testamento locum habeant habet vim clausulæ codicillaris, vide glossam secundam.legis.32.titulo 9.partit.6.
CLANDESTINITAS in aliquo actu vitiat actum quando inducit aliquam doli præsumptionem, glos. primam in proœmio titu.3.partita quarta.
Clandestinẽ factum aliquando mitius punitur quam illud quod fit palam, aliquando vero secus, vide glossam tertiam.in proœmio tituli.3.partita.4.& glo.4.ibi.
Clandestine factum delictum quando dicetur, vide ibi glo.4.
Clandestinum matrimoniũ, vide in verbo, MATRIMONIVM.
Clandestinitas non vitiat matrimonium quantum ad Deum & si secundo nubat publicè & ibi permanebit, & an tunc mortaliter peccet si exigat siue reddat debitum secundo viro, vide glossam primam.legis.2.titu.3.par.4.
Et quid si non reddens ponat se ex hoc in vitæ periculo vel ex candalum orietur vel peccata mortalia, vide.d.glo.1.
Clandestinè an contrahere dicatur ille qui coram multitudine contraxit matrimonium, omissis tamen bannis, vide glossam primam.legis tertiæ.ibi.
Et si quis in extremis vitæ clandestinè cum alia contraxerit, ex qua antea filios suscperat, an ipsi filij efficiantur legitimi clãdestinate nõ obstante, vide glo.3.l.4.tit.3.part.4.
Clandestinitas in matrimonijs semper præsumitur esse in commodum puellæ, vide glo.1.per text.ibi.l.5.tit.3.par.4.
Clandestinitas in metrimonijs an subijciatur pœnis legalibus, an lex illas pœnas statuere possit, vide glossam tertiam.legis quintæ.titulo tertio.partia.4.
Clandestinitas præcedens in qua filij nati fuerunt, an impediat filiorum legitimationem si postea matrimonium publicè à parentibus contrahatur, vide glossam secundam.legis secundæ.titulo decimoquinto partita quarta.
CLEMENTIA maximè in Principe quantum sit bona & laudabilis, vide glo.1.&.2.in proœmio tit.24.part.3.

Clericus.		
Clericus	Venatores.	Incorrigibilis.
Parrochialis vel cura	Concubinarij vel	Beneficiatus.
Confitere vel	Adulterij vel	Excommunicatus.
Confitetur.	Fornicarij.	Testis.
Torquetur.	Coniugatus.	Depositarius.
Verberatur vel	Fideiussor.	Hæreticus.
Verberat.	Degratatus vel	Testatur.
Capitur vel	Depositus vel	Cedit bonis.
Incarceratur.	Relapsus.	Executor.
Ludens vel	Homicida.	Tutor vel
Ludere.	Fur.	Curator.

CLERICVS quilibet debet scire articulos fidei explicitè, laici vero implicitè, vide glo.2.l.1.tit.3.part.1.
Clerici non studentes peccant mortaliter, & quando, vide gl.2.in dicta lege prima.
Clerici cuiuscunque ordinis publicè nœnitere non debent nisi prius degradentur, vide glo.4.l.19.tit.4.part.1.
Clerici inuigilare debent in regione qua viuunt super indigentes vt illis subueniant, vide glo.fi.l.40.tit.5.part.1.
Clericus an magis peccet quam laicus in omni genere peccati, vide glos. 5.l.25.titu.4.par.1.
Clerici habitantes in parochijs subijciũtur parocho talis parochiæ, glos. 5.l.21.tit.4.part.1.
Clericus an sit vel ne pertinens an veniat in consideratione ratione peccati vel pœnitentiæ iniungendæ, vide glossam quintam.legis.25.titulo quarto.part.1.
Clericus indulgentias concedere non potest nisi pœnitentiæ tempore, vide glo.1.l.45.tit.4.part.1.
Clericus potest ex causa in vna die duas dicere missas, aliàs non, vide glo. 1.l.49.tit.4.part.1.
Clericus duas missas dicere non potest, etiam cum causa quando prima missa fuit pro defunctis, secus si oe die, vide glossam quartam.legis.50. ibidem.
Clericus missam dicere non potest sine ministro, & an vnus sufficiat, vid. glo.fin.in.d.l.50.
Clericus celebrans eo animo vt Deus aliquem perdat, an conficiat sacramentum, & de eius pœna, vide per glo.2.l.51.ibi.
Clericus potest de licentia Papæ vti armis, vide glo.fin.ad finem legis.6. titulo quinto.part.1.
Clericus an esse possit nouiter conuersus, vide glossam primam.legis.23. titulo.5.part.1.

Clerici debent esse hospitatores transeuntium, vide glo.2.legis.40.tit.5 partita prima.
Clerici quantum possint licite expendere de fructibus suorum beneficiorum in hoc non potest dari certa doctrina, vide glossam quintam. dictæ legis.40.
Clerici debent pauperibus erogare quod sibi sufficit, vide glossam.6.dictæ legis.40.
Clerici voluptuose cõsumentes fructus suorum beneficiorum, an & quãdo teneantur ad restitutionem, & an peccent, vide glo.6.d.l.40.& gl. 4.l.12.tit.28.part.1.
Clerici vtrum faciant fructus suorum beneficiorum suos, ibidem in principio secundæ columnæ.
Clerici magis tenentur ad dandam eleemosynam quam laici, & in quid, vide glo.fi.l.40.tit.5.part.1.
Clericorum officium est subuenire indigentibus operasque charitatis exercere, vide ibidem.
Clerici thesaurizare non debent, nec vt dent suæ ecclesiæ post mortem, sed pauperibus dare debent qui cæteris paribus ipsi ecclesiæ præferuntur, vide ibidem.
Clericus conseruans superflua nõ dicitur propter id esse in peccato mortali, glo.fi.in medio.l.40.tit.5.part.1.
Clerici quando possint cognatis suis aliquid dare subueniendo eorũ necessitati, vide ibidem.
Clerici appellantur etiam ij qui sunt in minoribus ordinibus constituti, vide glo.6.l.56.tit.5.part.1.
Clerici in minoribus ordinibus constituti licitè verberantur, etiam pro minoribus criminibus, in maioribus vero non, nisi pro grauioribus, vide ibidem.
Clerici non debent interesse tauris, glo.2.l.57.tit.5.part.1.
Clericus qui per lapsum fuit ad maiores ordines promotus sine assumptione minorum, an possit Episcopus cum eo dispensare, & quando non, vide glo.19.l.63.tit.5.part.1.
Clericus corpore vitiatus sine Papæ dispensatione ordinari non debet, glo.4.l.64.ibi.
Clericus non debet celebrare in eodem altare in quo Episcopus ea die celebrauit propter episcopi reuerentiam, glo.fi.in fi.l.66.ibi.
Clericorum sunt nouem ordines, vide glossam secundam.in proœmio titu.6.part.1.
Clerici præeminentiores sunt Regibus, glo.2.l.9.tit.6.part.1.
Similes glo.5.l.21.tit.4.part.1.& glo.1.l.11.tit.1.part.2.
Clericus alienæ diœcesis non debet ordinari sine literis sui Episcopi, glo. 3.l.21.tit.6.part.1.
Clericus suspectus de fuga potest à iudice laico vt eum iudici suo præsentet, vide glo.5.in fi.l.23.tit.6.part.1.
Clericus licet creditori suo non possit soluere non tamen capi debet ad seruiendum ei vt est de consuetudine in laicis, vide dictam glossam 6.d.l.22.ibi.
Clericus obligatus laico antequam ordinaretur, ordinandus non est, si in fraudem illud fecerit, vide ibidem ad fi.
Clericatus eximit personam quo ad omnem manus iniectionem, vide glo.fi.l.23.tit.6.part.1.
Clerici beneficiati tenentur in sua ecclesia oras canonicas dicere, & quid si ibi seruiant per alium, vide glossam primam.legis.34.titulo sexto. partita prima.
Clerici in minoribus ordinibus constituti, an teneãtur recitare quotidie horas canonicas, vide ibidem ad finem.
Clerici non recitantes horas canonicas, an debeant priuari fructibus suorum beneficiorum, vide glo.2.l.34.tit.6.part.1.
Clerici quales repræsentationes facere non debeant, & quales possint, vide glo.antepenul.& fi.l.14.tit.6.part.1.
Clerici quas secum habere debeant mulieres, vide glossam tertiam.legis 37.tit.6.part.1.
Clerici si suspectas secum habeant mulieres, qualiter sit contra eos procedendum, vide glo.2.l.8.tit.6.part.1.
Clerici ad votum continentiæ qui & quales teneantur? & an illud sit introductum ex constitutione ecclesiæ vel ex voto, & an Papa dispenset cum talibus qui sunt iam in sacris ordinibus vt possint nubere, vide glo.1.l.39.tit.6.part.1.
Clerici quando possint esse conductores, vide glossam quintam. dict.l. 4.5.tit.6.part.1.
Clerici etiam illi qui sunt in minoribus ordinibus constituti, an possint esse tabelliones, vide glo.8.ibidem.
Clerici quam negotiationem exercere non valeant, vide glossam tertiã. l.36.tit.6.part.1.
Clerici quid facere debeant ex quæsitis ex illicita negotiatione, vide ibidem.
Clerici negotiatores si admoniti non desistant à negotiatione amittunt priuilegium clericale, vide ibidem in fine.

Universidad de Deusto Biblioteca

Universidad de Deusto Biblioteca

Clerici in causis secularium se non intromittunt, nec iudices seculares esse possunt, glo.1.l.48.ibi.
Clerici an possint esse iudices arbitri, vide glo.5.d.l.48.
Clerici tenentur pacem & concordiam facere, vide ibidem.
Clericus potest verberare laicum si iurisdictionem temporalem habeat, & quid si aliqua gutta sanguinis exeat propter talem verberationem, vide glo.6.ibidem.& glo.5.l.3.tit.9.part.1.
Clerici negotia laicorum tractare non debent, vnum tamen negotium licitè procurant, vide glo.7.d.l.48.
Clerici non debent priuari beneficijs suis propter delictum, nisi trina citatione præcedente, & quando vna sufficiat pro omnibus, vide glossã secundam.l.49.ibi.
Clerici mercantiam exercentes si post trinam munitionem non desistãt, non gaudent priuilegio clericali & soluent gabellas, & de quibus rebus & quid si dubitetur, an illas res trahat in mercantiam, vide glossam.3.l.49.tit.6.part.1.
Clericus in minoribus ordinibus constitutus si portet arma, an eo ipso perdat priuilegium clericale, vide glossam quartam. dictæ legis quadragesimænonæ.
Clerici in minoribus ordinibus constituti amittunt priuilegium clericale si portent habitum laicale, glo.5.ibidem.
Clerici de rebus quas vendunt sine negotiatione vel mercantia non tenentur soluere gabellam, glo.vna.l.50.tit.6.part.1.
Clerici sunt exempti à muneribus tam in rebus proprijs quam beneficiorum, vide glo.3.&.4.l.51.tit.6.part.1.
Clerici à quibus exactionibus non sint exempti, & an eo ipso quod soluere debent debeant compelli per iudicem secularem vel ecclesiasticum, vide ibidem.
Clerici exempti sunt à muneribus personalibus, & ab illis qui imponuntur personis pro rebus, glo.4.l.51.tit.6.part.1.
Clericus tenetur ad onus quando illa res quæ ad eos peruenit, illud antea habebat siue ex priuata siue ex publica dispositione, glossa quarta.ibi.
Clerici non tenentur ad onera quæ de nouo imponuntur propter aliquã necessitatem, vide.d.glo.4.col.2.in principio.
Clerici an possint trahi ad forum seculare ratione tributorum, quæ ex aliqua re persoluunt, quia erat illi res onus annexũm, vide ibidem post medium.
Clerici non tenentur hospites in domibus suis recipere & quando sic, vide glo.fi.d.l.51.
Clerici quando pugnare debeant, & quando teneantur ad murorum defensionem, vide glo.2.l.52.tit.6.part.1.
Clerici etiam pro recuperatione terræ sanctæ pugnare non debent, vide glo.5.ibidem.
Clerici in bello quid facere debeant, vide ibidem.
Clerici non possunt pugnare in bello etiam de licentia Papæ sine metu irregularitatis, & an Papa hoc facere possit, vide ibidem.
Clerici non disponunt de quæsitis intuitu ecclesiæ, de alijs vero sic, vide glo.1.l.53.tit.6.part.1.
Clerici à quibus solutionibus non eximantur, vide glo.1.cum alijs ibi.l.54.tit.6.part.1.
Clerici an teneantur ad contributiones quæ fiunt in vijs, pontibus, vel alijs similibus, vide glo.2.l.54.tit.6.part.1.
Clericus habens feudum coram domino feudi debet conueniri etiam si dominus sit laicus, vide glo.2.l.57.tit.6.part.1.
Clericus an in bonis temporalibus subditus sit principi seculari in cuius Regno tenet bona, vide ibidem.
Clericus impediens iurisdictionem principi seculari à iudice seculari in bonis temporalibus debet puniri, vide ibidem.
Clericus delinquens an possit expelli à principe de suo territorio.d.glos.2.in fine.
Clericus in causa reconuentionis respondere debet coram iudice laico, vide glo.4.ibidem.
Clericus succedens laico lite contestata cum laico conueniri potest corã iudice seculari, vide ibidem glo.5.
Clericus non debet à testatore grauari vt respondeat coram iudice laico, ibidem.col.2.
Clericus conuenitur coram iudice laico propter rem quam vendidit, si emptor dicat non suam vel simile, vide glossam finalem.legis.57.titulo.6.part.1.
Clericorum bona eodem gaudent priuilegio quo bona ecclesiarum, glo.7.l.58.tit.6.part.1.
Clericus resistens excommunicationi per annum traditur iudici seculari, glo.5.l.59.ibi.
Clerici maiorem habent dignitatem quam Reges siue Imperatores, vide glo.1.l.fi.tit.6.part.1.
Clerici alicuius ecclesiæ an possint se obligare ad obseruantiam regulæ alicuius religionis, vide glo.2.in fi.l.9.tit.7.part.1.
Clerici seculares an debeant prius petere licentiam Episcopis si velint religionem intrare, & an ecclesia eos reuocare possit, vide glossam.1.l.10.tit.7.part.1.
Clericus potest ad laxiorem ordinem transire in vno casu, vide glossam tertiam.l.10.tit.7.part.1.
Clerici seculares non debent cum monachis commorari, & quando possint, vide glo.3.l.21.ibi.
Clerici seculares non possunt cum monachis vocem habere in capitulo, nec cum eis eligere Abbatem, & quid si adsit consuetudo vel illud in priuilegium habeant vel pactum ratione fundationis, vide glo.4.in dict.l.21.
Clerici chirurgiam neque leges scire debent, & in quibus istud procedat, & pœna locum habeat, vide glossam secundam.legis.28.titulo septimo.partita.1.
Clerici licet leges neque chirurgiam discere possint possunt tamẽ libros illarum scientiarum in camera habere, vide ibidem.
Clericus artem prohibitam studens est excommunicatus, & an statim an vero post duos menses, vide glo.fi.d.l.28.
Clericus votum religionis contradicente Episcopo emittere potest, vide glo.10.in fi.l.3.tit.8.part.1.
Et quid in voto vltra marino pro subsidio terræ sanctæ, vel si aliter ecclesia damnificatur, vide ibidem.
Clerici portantes arma amittunt priuilegium clericale, & eos percutientes non sunt excommunicati, vide glossam quartam.legis tertiæ.titu.nono.part.1.
Clerici si decedant tempore interdicti vbi debent sepeliri, & quid si ecclesia sit specialiter interdicta, vide glossam secundam.legis.16.titulo nono.part.1.
Clerici tempore interdicti generalis, an possint in camera cum socio horas canonicas recitare, vide glossam sextam.legis.18. titulo nono.partita prima.
Clerici quid facere debeant si interim quod dicunt officia diuina excommunicatus intrat ecclesiam, vide glossam secundam & tertiam.per text.ibi in.l.35.tit.9.part.1.
Clericus qui iam est in canone missæ non debet cessare ab officio etiam si excommunicatus intret ecclesiam, vide ibidem in glo.4.
Clericus an possit per vim eijcere laicum excommunicatum ab ecclesia, & quando, vide ibi in glo.6.
Clerici de reditibus sui beneficij debet subuenire ecclesiæ ne cadat si fabrica non sufficiat, vide glossam tertiam.in principio legis.11.titulo decimo.part.1.
Et quid si reditus non sufficiant illi ad sustentationẽ, si illud deducatur, vide ibidem.
Clericus etiam ex commissione Episcopi ecclesiam non potest consecrare, vide glo.2.l.12.tit.10.part.1.
Clericus si non custodiat debitorem alicuius confugientis ad ecclesiam cum possit, an ille teneatur ad interesse, vide glossam secundam.legis 2.tit.11.part.1.
Clerici vel religiosi an gaudeant priuilegio ne extrahantur ab ecclesia vbi confugerunt, vide.glo.1.l.4.tit.11.part.1.
Clerici nihil percipere possunt pro sepeliendo mortuo nec pro sepultura, seruatur tamen consuetudo, vide glossam secundam.legis.1.titulo 13.part.1.
Et quid in clericis extraneis qui beneficium non tenent ibi, vide ibidẽ.
Clerici non possunt alienam parochiam ingredi inuito rectore ipsius, glo.2.l.3.tit.13.par.1.
Clerici recipientes in ecclesijs suis ad sepulturam quem ecclesia non admittit qua pœna feriantur, vide glossam sextam.per text.ibi.l.10.titulo.13.part.1.
Clerici sepeliendi sunt cum vestibus suis & quare, vide glossam secundã.l.13.tit.13.part.1.
Clericus diues an debeat pauperi præferri in beneficio, vide glossam nonam.l.6.tit.15.part.1.
Clericus ad quotidie celebrandum arctari non debet, vide glossam.4.l.6.titu.16.part.1.
Clericus scienter beneficium viuentis recipiens qua pœna puniatur, vide glo.1.l.13.tit.16.part.1.
Clerici si noti nõ sunt nõ debent alibi se trãsferri sine literis cõmẽdatitijs sui Episcopi, vide glossam primam.legis decimæquintæ.titulo decimosexto.part.1.
Clericus licentiatus ad tempus, an eo elapso citari debet priusquam beneficio priuetur, an vero sine citatione debeat priuari, vide ibidem glo.2.l.15.ibi.
Clericus an teneatur residere si in contrario adsit consuetudo, vide ibidẽ in glo.6.d.l.16.tit.16.part.1.
Clericus ægrotans an priuetur beneficijs vel ei debeat dari quoadiutor, glo.1.l.18.tit.16.part.1.
Clericus ægrotans qualiter subueniatur de fructibus sui beneficij dato
sibi

sibi quoadiutore, vide ibidem in glo.1.
Clericus ex quibus causis etiam si non resideat percipiet fructus sui beneficij, vide glossam quartam, septimam, octauam & nonam legis.19.tit.16.partita prima.
Clericus infirmus an & tunc debeat percipere distributiones quotidianas, vide glo.9.d.l.19.
Clericus licitè locat operas suas, & aliquid pro spiritualibus accipit si non habeat vnde viuat, vide glossam sextam.legis tertiæ. titulo decimoseptimo.part.1.
Clericus simoniacus qua pœna feriatur, vide glo.1.&.8.per textum ibi.l.1.tit.17.part.1.
Clericus si extraxerit monacham de monasterio debet deponi, vide glo.2.l.6.tit.18.part.1.
Clericus an soluere teneãtur decimas personales, & quid in prædialibus, vide glo.3.l.2.tit.20.part.1.
Clericus decedens sine testamento ad quem pertineant eius bona, vide glo.1.l.4.tit.21.part.1.
Clericus decedens sine hærede nec habeat ecclesiã quis habebit eius bona, vide glo.4.ibi.
Clericus quæ dicatur acquisiuisse intuitu personæ vel intuitu dignitatis, & an de illis possit testari, vide glo.2.l.5.ibidem.
Clericus in vita sua vel in ægritudine quam eleemosynam de rebus ecclesiæ facere possit, vide glossam tertiam.legis octauæ.titulo vigesimo primo.part.1.
Clericus aliquid impendens in re ecclesiæ, si ille an eius hæres illud repetere possit, vide glo.6.d.l.8.
Clericus à Rege siue à quouis iudice laico puniri non debet ex nulla causa, etiam si talis sit Regis capellanus glossam septimam.legis tertiæ.titulo.9.part.2.
Clerici an veniant in populi appellatione, vide glossam primam.legis.1.titu.10.part.2.
Clerici excusari non debent obtentu priuilegij vt non teneantur ad contributionem in hospitio faciendo quod dicimus (venta) vide glo.5.l.1.tit.11.part.2.
Clerici an possint principem siue iudicem secularem adire pro violentia sibi illata, & vnde hæc consuetudo habeat locum, vide glo.4.col.2.in principio.l.1.tit.13.part.2.
Clerici licet puniri non possint à Rege in eorum personis, tamen possũt puniri in patrimonio temporali quod ei subest, vide dictam glossam 4.ad finem.
Clericus factus Rex an perdat Regiam dignitatem & Regni administrationem, vide glos.19.columna secunda post principium legis secundæ tit.15.part.2.
Clericus an succedat in Regno, vide dictam glossam.19.columna secunda.ibidem.
Clericus definit statim esse comes vel Imperator, vide ibidem.
Clericus succedere potest in bonis maioriæ nisi à primo testatore fuerit exclusus, & an testator hoc facere possit, vide dictam glossam.19.colũna secunda.
Clericus masculus excludit fœminas si ipse exclusæ sint propter masculos, vide dictam glossam.19.columna secunda.in medio dictæ legis.2.titu.15.part.2.
Clerici an præstent fidelitatis iuramentum Regi suo, vide remissiue per glo.6.in fine.l.5.tit.15.part.2.
Clericus si dum celebrat ab aliquo inuadatur iustè dimittit celebrationẽ & si illum occiderit poterit incontinenti redire ad altare, vide glossam 15.l.3.tit.16.part.2.
Clerici ad bellum ire tenentur vbi imminet magna necessitas, ita quod sine eis non potest commodè Regnum defendi, vide glossam decimã.l.3.tit.19.part.2.
Clerici tenentur ad contributionem contra incursantes & transeuntes per Regnum illum deuastando, vide glossam primam.legis quartæ.titulo.19.part.2.
Clericus qui est de aliqua arte seu professione, an possit coram iudice seculari illius artis conueniri, vide glossam sextam.in fine.l.primæ.titulo.4.part.3.
Clericus an possit esse iudex arbiter, vide glossam quartam.l.28.titul.4.partita tertia.
Clericus an possit esse procurator saltim pro Rege, & quando etiam in isto casu, vide glo.10.l.5.tit.5.part.3.
Clericus si reddendo testimonium coram iudice laico falsum dixerit, an ab eo puniri possit, vide glo.3.l.42.tit.16.part.3.& ibi glo.6.
Clericus potest pro cognato suo ad mortem damnato appellare etiam si ipse nolit, vide glo.1.l.6.tit.23.part.3.
Clerici si sint domini terrarum, an ibi habeant ius pascendi cum pecoribus suis & quando, vide glo.9.col.2.l.9.tit.28.part.3.
Clerici possunt alimenta percipere ex reditibus sui beneficij, licet habeant patrimonium proprium, vide glo.3.l.12.tit.28.part.3.
Clericus de altari viuere debet, non vero luxuriare, vide glo.4.l.12.tit.28.partita tertia.
Clerici habentes victum & vestitum contenti esse debent quæ considerari debent secundum personarum qualitatem, vide dictam glossam quartam.d.l.12.
Clericus si voluptuosè consumpserit fructus sui beneficij, an teneatur ad restitutionem, vide glossam quartam.legis.12.titulo.28.part.3.&.glo.6.l.40.tit.5.part.1.
Clericus fructus sui beneficij debet in alimẽta sua conuertere, & quid de residuis, vide glo.5.d.l.12.
Clericus si ædificauerit cum lignis vel cum pecunia ecclesiæ in proprio solo, an ædificium sit ecclesiæ, vide glo.1.l.38.tit.28.par.3.
Clericus si fecerit expensas in beneficio suo, an hæres eius illas repetere possit, vide glo.5.in fi.l.41.tit.28.part.3.
Clericus si habeat bona communia cum laico.&c. vide remissiue per gl.4.l.18.tit.31.part.3.
Clericus siue religiosus etiam exemptus si cognito impedimẽto aliquos coniugerit in matrimonio quali pœna teneatur, vide gloss.2.&.3.per text.ibi.l.4.tit.3.part.4.
Clericus si renuntiauit suo beneficio fructibus iam maturis qualiter fructus illi ad eum pertineant & qualiter diuidentur, & an pro rata temporis, vide per glo.3.l.26.tit.11.part.4.
Clericus si secundas nuptias benedixerit, quando possit puniri, & locus sit penæ, vide glo.1.&.3.per text.ibi.l.2.tit.12.par.4.
Clericus in minoribus constitutus si ex soluta filium habeat, & postea cum ea matrimonium contrahat, an filius legitimetur, vide glo.9.in principio.l.1.tit.13.part.4.
Et quid si clericus iste sit beneficiatus, & an sibi matrimonium contrahere liceat, vide ibidem.
Clericus siue in sacris, siue in minoribus ordinibus constitutus, an possit in temporalibus ab Imperatore Rege, vel à Comite Palatino legitimare, & quid si ad hoc aduersetur consuetudo, vide glo.6.post medium.l.4.tit.15.part.4.
Clerici etiam in minoribus constituti non subijciuntur iurisdictioni iudicum laicorum, vide ibidem.
Clerici ciues Regni dicuntur subditi Regis, & ei tenentur ad fidelitatem quia licet subditi non dicantur ratione iurisdictionis, dicuntur tamen subditi respectu domicilij, vide ibidem.
Clericus bene potest iuuari beneficio principis secularis, vide ibidem.
Clericus constitutus in ordine sacro in temporalibus est sub patris potestate dum tamen ipse non sit Episcopus, vide dict.glo.6.in fin.&.glo.2.l.14.tit.17.part.4.
Clerici in sacris constituti si filios habeant possunt illos authoritate Romani Pontificis legitimos facere, quod etiam facere potest imperator & Rex noster, vide glo.14.l.4.tit.15.part.4.
Clericus an possit filios adoptare, & an possit filium spurium de rescripto principis arrogare & illum hæredem facere, vide glossam.2.l.2.titulo.16.part.4.
Clericus filius à patre vendi non potest, etiam propter necessitatẽ famis, vide glo.2.l.8.tit.17.part.4.
Clericus an possit filium suum spurium alimentare de fructibus sui beneficij, vide glo.1.l.5.tit.19.part.4.
Clericus si cum esset in sacris constitutus scienter cum aliqua matrimonium contraxerit licet illud non faciat publicẽ & in facie ecclesiæ, an filij ex illo matrimonio nati sint serui ecclesiæ vel non, vide glos.2.l.3.tit.21.part.4.
Et an ecclesia perdat istud ius per non vsum, vide glo.1.l.2.& glo.3.l.3.tit.21.partita.4.
Et an filius clerici possit matri suæ & consanguineis ex parte matris succedere, vide glo.5.d.l.3.
Clericus si fuerit factus libertus, an ad seruitutem reduci possit, si iniuriã siue offensam domino fecerit, vide glo.1.l.9.tit.22.part.4.
Clericus si fuerit factus libertus, an quomodo voluerit possit testari nihil patrono suo relinquendo, vide glo.2.l.10.ibidem.
Clericus an sortiatur forum in loco in quo beneficium habet, vide gl.5.l.2.tit.24.part.4.
Clericus an possit infeudare res proprias patrimoniales cum dignitatem Ducis, vel aliam non habeat vide glo.1.l.3.tit.26.part.4.
Clericus etiam in sacris, an possit de feudo inuestiri, & an possit pugnare ratione feudi per substitutum acceptabilem domino, vide ibi glo.5.
Et an clericus in feudo succedere possit, vide glossam.12.per text.ibi.l.6.tit.26.part.4.
Clericus si fiat ille qui feudum habet, an propter hoc feudum amittat vel non, vide.d.glo.12.
Clericus si in maioria succedat & rem vendat maioriæ, an incidat vendẽdo in eãdem pœnã quam incideret alius, vide glossam primam.col.3.quæst.15.l.10.tit.26.part.4.
Clericus si ab aliquo domino feudum habeat & super illo vel illi tangentibus

Universidad de Deusto Biblioteca

gentibus illis inter ipsum & dominum orta sit, an tunc pares curiæ iudices esse possint, vide glossam tertiam.legis vndecimæ.titulo.26.par.4. post principium.

Clericus si à iudice seculari fiat depositarius, an circa restitutionẽ ab ipso compelli possit & quare, vide glossam tertiam.legis tertiæ.titu. tertio partita quinta.

Clericus si emat rem ab aliquo, an ab eo res aduocari possit per ius retrahendi pro tanto quod competit consorti ipsius vendentis, vide per gl. 8.l.55.tit.5.part.5.

Clericus an & quando ad pedagia siue portagia teneatur, vide glo.3.l.5.titu.7.part.5.

Clerici negotiatores quantum pertinet ad eorum negotiationem iure laicorum communi vti debent, & an tales sint purè clerici, & quando dicatur clericos negotiari, vide.d.glo.3.

Clericus qui in habitu laicali incedebat si ab aliquo iniurietur qualiter contra iniuriantem agatur, vide glo.2.&.4.l.18.tit.9.part.7.

Clericus pelipauus potest conueniri sub carmelinguo occasione artis suę vide ibidem.

Et an stetur iuramento clerici dicentis non portare aliquid causa mercātiæ, si aliquid non probetur. vide ibidem.

Clerici qui ex aliqua causa fructus suorum beneficiorum non collegerunt, an teneantur ad decimam quam aliquando Papa imponit, vide glo.7.l.22.tit.8.part.5.

Clericus si delinquat in naui an à magistro nauis capi possit vt iudici suo præsentet, vide glo.2.in fine.l.2.tit.9.part.5.

Clericus non conuenitur nisi in quantum facere potest, vide glo.6.l.1.titu.15.part.5.

Clerici an compellantur cedere fructibus suorum beneficiorum, vide.d. glossam.6.

Clericus debitor alicuius si fugiat an per creditorem suum propria ipsius authoritate capi possit, vide glossam primam.ad fin.legis.10.titulo.15. partita quinta.

Clericus licet non sit in patris eius potestate, non tamen propter hoc desinit esse suus hæres patri, vide gl. [illegible].l.21.tit.3.part.6.

Clericus si nō habet consanguineos nec beneficium ecclesiasticum, quis ei succedat, vide glo.9.l.6.tit.13.part.6.

Et an filius clerici patri suo succedat, vide glo.5.col.2.quæstio.3.l.11.titu. 13.partita.6.

Et an succedat consanguineis ex parte matris, & versa vice ipsi ei succedant, vide.d.glo.5.colum.3.quæst.4.

Clericus qui cum fratribus patri suo succedere vult ad collationem adducere non tenentur peculium quod in clericatu degentes acquisierunt vide glo.1.l.5.tit.15.part.6.

Clericus frater tenetur sororem suam dotare, & potest illud facere de reditibus sui beneficij, vide glossam tertiam.in fine legis.16.titulo.16. partita sexta.

Clerici sine consensu Episcopi non poterunt iurisdictionem alterius iudicis prorogare, vide glo.4.in fine.l.15.tit.1.part.7.

Clericus si sit filius tempore quo pater proditionem commisit, an in infamiam incidat, vide gl. [illegible].l.2.tit.2.part.7.

Et an qui se gerit pro clerico cum ordines non habeat puniatur pœna falsi. vide glo.4.l.2.per text.ibi.tit.7.part.7.

Clericus falsarius qualiter puniatur, vide glossam quartam.legis.6.titul. septim[illegible].part.7.

Clericus stuprator si occidatur ab aliquo qualiter occidens puniatur, vi. glo.1.in fi.l.3.tit.8.part.7.

Clericus si iniurietur quis actionem iniuriarum intentare possit contra iniuriantem, vide glo.4.l.9.tit.9.part.7.

Clericus qui percipit fructus sui beneficij cum sit priuatus ipso iure, an committat furtum, vide glo.3.in fi.l.1.tit.14.part.7.

Clericus si habeat leonem vel bestiam ferocem secum & illa aliquem occidat, an per hoc ipse sit irregularis, vide glossam octauam.legis.23.tit. 15.partita.7.

Clerici si habeant pastores & à pecoribus suis damnum in agris alienis datum sit, qualiter ipse ad emendam damni teneatur, & quid si pastor fuit qui potuit, & non valuit detinere, vide glossam secundam.legis 24.tit.15.part.7.

Et an percutiens clericum incidentem in habitu laicali sit excommunicatus, vide glo.1.l.5.tit.17.part.7.

Et an bona clericorum ad mandatum Episcopi confiscari possit, vide gl. 3.l.5.tit.31.part.7.

Clericus confiteri non potest sine superioris licentia, vide glo.1.l.21.titu. quarto.part.1.

Clericus confessionem detegere non potest quod ampliat & limitat glo. 2.l.35.tit.4.part.1.

Clericus tenens notoriè & publicè concubinam si celebret est irregularis, & ab eo non licet audire diuina officia, & quando, vide glossam.2. l.43.tit.6.part.1.

PAROCHIALIS vel cura etiam si expressè non fuerit sibi licentia concessa, confiteri potest suos parochianos, gloss.1.legis.21.titulo.4. partita prima.

Clericus parochus confiteri non potest sine superioris licentia, vide dict. glossam primam.

Clericus cui commissa est cura animarum tacitè videtur sibi concessa licentia confitendi, vide ibidem.

Clericus parochianus potest parochianos compellere vt sibi offerant quando aliàs non potest secus tentare, vide glossam primam.l.9. titu. 19.partita.1.

Hoc tamen per seipsum facere non debet sed per superiorẽ, scilicet, Episcopum, vide ibidem.

Clericus parochialis confessionem detegere non potest, quod ampliat & limitat, glo.2.cum alijs ibi.l.35.tit.4.part.1.

Clericus parochus potest suum parochianum confiteri, vide glos.5.l.21. titu.4.part.1.

Clerici parrochiales recurrere debent pro pœnitentijs ad Episcopum loci, vide ibidem.

Et clerici non parechiales habitantes in parochijs subijciuntur parocho talis parochiæ, vide.d.glo.5.

CLERICVS TORQVETVR & an possint torqueri à laicis, tam de iure quam de consuetudine, vide glossam decimam.in fine.l. 56.tit.5.part.1.

Clericus in sacris constitutis torqueri non debet, & quid si sit infamatus, vide glossam quartam.legis secundæ.titulo.30.partita septima.& glo. 3.l.8.ibi.

Clericus testis si in reddendo testimonio bacilauerit qualiter & quando torqueatur, vide glossam primam.legis octauæ.titulo.30.part.7.& ibi gloss.3.

CLERICVS VERBERATVR vel verberat.

Clerici regulares pro quocunque crimine possunt verberari, vide glo. septimam.l.56.tit.5.part.1.

Clerici pro quibus delictis possint verberari, & quæ delicta dicantur grauia ad hoc vt talis pœna locum habeat, vide ibidem glos.8.

Clerici verberari non debent à laicis etiam de mandato prælati, vide gl. nonam.ibidem.

Clericus potest verberare laicum si iurisdictionem temporalem habet, & quid si aliqua gutta sanguinis exijt propter talem verberationem, vide glo.6.l.48.tit.6.part.1.

CLERICVS CAPITVR vel incarceratur pro debito quod debet alteri clerico, & quid si illud debeat laico, glossa sexta.l.23.titul.6. partita prima.

Clericus suspectus de fuga potestate iudice laico capi, vt eum iudici suo presentet, vide glo.in fi.d.l.23.

Clericus licet creditori suo non possit soluere, non tamen capi debet ad seruiendum eum vt est de consuetudine in laicis, vide glossam quintam.&.6.d.l.23.

Clericus capi potest à laico de prælati sui licentia sine metu excommunicationis, vide glo.10.l.56.tit.5.part.1.

CLERICVS LVDENS vel ludere non debet nec interim quod aliqui ludunt ibidem interesse debent, vide glossam legis.57.titulo 5. partita.1.

Nec debent interesse tauris, glo.2.ibi.

Clericorum pœna si officium ludendi habeant, vide per glossam tertiā, l.57.tit.5.part.1.

Et quid si secretè ludant, vide ibidem.

Clerici an possint ludère ad schacos vide ibi glo.6.

Clericus ludens fructus sui beneficij, an teneatur ad restitutionem, vide glossam quartam.legis duodecimæ.titulo.28.partita.3.& glo.6.l. 40. tit.5.part.1.

CLERICI VENATORES, & an, & quando eis licitum sit, vide glo.10.l.57.tit.5.part.1.

Clerici non debent ire ad venandum neque propria manu auem vel bestiam capere seu venare debent, vide glossam secundam. dictæ legis quinquagesimæ septimæ.

Clerici venare non debent, & quid de illis qui sunt in minoribus ordinibus constituti, vide glossam primam.legis.47.titulo sexto.partita prima.

CLERICI CONCVBINARII, adulteri fornicarij.

Clerici adulterantes cum eis potest Episcopus dispensare vt in susceptis ordinibus permaneant, vide glossam decimam.legis.63.titulo quinto. partita prima.

Clerici concubinarij puniuntur iudicis arbitrio, vide glo.3.in medio.l. 38.tit.6.part.1.

Clerici hodie non deponuntur propter simplicem fornicationem, vide ibidem post medium.

Clericus qui non est notorie fornicator non debet priuari beneficijs nisi trina monitione præmissa, vide.d.glo.3.d.l.38.

Et quid hodie cautum sit contra has mulieres cum clericis habitantes, vide ibi in fine.

Et an clerici ad votum continentiæ teneantur, & quid in hoc, vide glo.1. l.19.tit.6.part.1.

Clerici adulterantes qualiter sint castigandi, vide glo.final.l.42.tit.6. partita.1.

Clericus nullam concubinam habere potest etiam de iure ciuili, & quid in minoribus ordinibus constituto. vide glossam primam.legis secundæ.titulo decimoquarto.partita quarta.& glo.fina.legis.42. titulo.6. partita.1.

Clericus qualiter & ex quibus dicatur notorius fornicator, vide gloss.2. l.43.ibidem.

Clericus tenens notoriè & publicè concubinam, si celebret est irregularis, & ab eo non licet audire diuina officia, siue monitus sit siue non, glo.2.l.43.tit.6.part.1.

Et an clericus dicatur incorregibilis ex iteratione delicti, vide glo.5.l.61. tit.6.part.1.

CLERICVS CONIVGATVS vel matrimonium contrahēs si sit in sacris, an debeat per sententiam beneficijs priuari, an vero sit ipso iure priuatus, vide glo.2.l.41.tit.6.part.1.

Et an filij ex inde nati sint serui ecclesiæ, vide glossam.1.cū sequentibus. l.3.titu.21.part.4.

Clerici in minoribus ordinibus constituti, si ducant vxores an amittant priuilegium clericale nisi in duobus casibus, de quibus per glo.fina.l. 49.titu.6.part.1.

CLERICVS FIDEIVSSOR existens pro aliquo coram iudice seculari, an possit per eum compelli ad satisfaciendum, vide glos.2. l.45.tit.6.part.1.

Clericus non est idoneus fideiussor de iudicio sisti coram iudice seculari, vide ibidem in fine.

Clericus fideiubere non tenetur si tamen fideiusserit, tunc illum obligat fideiussio & soluere debet, vide glossam tertiam & quartam.l.2.titulo 12.partita.5.

CLERICVS DEGRADATVS vel depositus.

Clericus degradatus statim fit de foro laicali, vide glossam tertiam.legis.60.titulo sexto.partita.1.

Clericus ex quibus causis degradetur, vide ibidem.

Clericus qui ob aliquid crimen deponitur non efficitur propter hoc de foro laicali, vide ibidem.

Clericus offendens suum Episcopum non debet tradi curiæ seculari, vid. glo.6.l.60.tit.6.part.1.

Clericus degradatus non debet tradi curiæ seculari nisi præcedēte incorrigibilitate, vide glo.7.ibidem.

CLERICVS RELAPSVS sine aliqua audientia est tradendus curiæ seculari, vide glo.8.l.60.tit.6.part.1.

Clericus fur an deponi debeat, vide glossam secundam.legis.61.titulo.6. partita prima.

Clericus propter homicidium calificatum potest degradari, & curiæ seculari tradi, vide glo.3.d.l.61.ibi.

Clericus occidens patrem vel matrem debet deponi & curiæ seculari tradi, ibi in glo.3.

Et an ex iteratione delicti clericus veniat deponendus, vide glo.5.l.61.titu.6.part.1.

Clericus si extraxerit monacham de monasterio debet deponi, vide gl. 2.l.6.tit.18.part.1.

Clericus si sit hæreticus & non pœniteat debet degradari & curiæ seculari tradi, vide glossam quartam, cum sequentibus. legis secundæ. titul. 26.part.7.

CLERICVS FVR an deponi debeat, vide glossam secundam.l.61. tit.6.part.1.

Clericus percipiens fructus sui beneficij cum sit priuatus ipso iure, an cōmittat furtum, glo.3.l.1.tit.14.part.7.

CLERICVS HOMICIDA.

Clericus occidens patrem vel matrem debet deponi, & curiæ seculari tradi, vide glo.3.l.61.tit.6.part.1.

Clericus propter homicidium calificatum debet degradari & curiæ seculari tradi, vide.d.glo 3.ibi.

CLERICVS INCORRIGIBILIS an dicatur ex iteratione delicti, vide glo.5.l.61.tit.6.part.1.

CLERICVS BENEFICIATVS vouere non potest longam peregrinationem sine licentia Episcopi.& quid de alio voto per quod ecclesiæ damnum paratur, vide glo.10.in fi.l.3.tit.8.part.1.

Clericus beneficiatus an possit se absentare ab ecclesia sine licentia prælati maxima vrgente necessitate, vide glossam primam.legis.16.titulo 16.part.1.

Et quid si adsit consuetudo quod possit se absentare sine licentia prælati an talis consuetudo valeat, vide.d.glo.d.l.16.

Clericus beneficiatus si licēciatus sit ad tēpus, an eo elapso citari debeat priusquam beneficio priuetur, vide glossam secundam.legis.16.titulo 16.part.1.

Clericus beneficiatus an teneatur residere si in contrarium adsit consuetudo, vide glo.6.d.l.16.

Clericus beneficiatus si ægrotauerit an priuetur beneficijs vel ei debeat dari coadiutor, vide glo.1.l.18.tit.16.part.1.

Et si ægrotauerit qualiter tunc etiam dato quo adiutore sibi subueniatur, ibi glo.3.

Clericus ex quibus causis etiam si non resideat possit fructus beneficij sui percipere, vide glo.4.7.8.&.9.l.19.titu.16.part.1.

Clericus beneficiatus si voluptuosè consumpserit fructus sui benefici, an teneatur ad restitutionem, vide glo.4.l.12.tit.28.part.3.& glo.6.l. 40.tit.5.part.1.

Clericus beneficiatus fructus sui beneficij debet in alimenta sua conuertere, & quid de residuis, vide glo.5.d.l.12.tit.28.part.3.

Clericus beneficiatus qui ex aliqua causa fructus suorum beneficiorum non collegit, an teneatur ad decimam quam aliquando Papa imponit vide glo.7.l.22.tit.8.part.5.

Clericus beneficiatus an compellatur ex aliqua causa cedere fructibus suorum beneficiorum, vide glo.6.l.1.tit.15.part.5.

Clericus beneficiatus qui percepit fructus beneficij sui cum sit priuatus ipso iure, an committatur furtum, vide glossam tertiam.legis.1.titulo 14.part.7.de hoc vide in verbo CLERICI IN GENERE.

CLERICVS TESTIS si reddendo testimonium coram iudice laico falsum dixerit an ab eo puniri, vide glossam tertiā & sextam.l.42. tit.16.part.3.

Clericus suspectus qui in reddendo testimonio vacilat, an possit ab Episcopo suo puniri, vide glo.4.l.42.tit.16.part.3.

Clericus testis si in reddendo testimonio vacilauerit, qualiter & quando torqueatur, vide glossam primam.legis octauæ.titulo.30.partita septima.& ibi glo.3.

CLERICVS DEPOSITARIVS si à iudice seculari ad recipiendum depositum constituatur, an circa restitutionem depositi cōpelli possit & per quem, vide glo.3.l.1.tit.3.part.5.

CLERICVS CEDENS BONIS si postea emit breuiarium, an ab eo auferri possit, vide glo.4.l.3.tit.15.part.5.

Clericus an compellatur cedere bonis, vide glossam sextam.legis.1.titu. 15.partita.5.

Clerici compellantur cedere fructibus suorum beneficiorum, vide dictā glossam.6.

CLERICVS HAERETICVS eius bona habebit ecclesia, & intra quantum tempus illo petere teneatur, vid. glossam nonam.l.6.titu.7.part.6.per illum textum.

Clericus hæreticus si non pœniteat debet degradari & curiæ seculari tradi, vide glossam quartam.cum alijs ibi.legis secundæ.titulo vigesimo sexto.partita.7.

CLERICVS TESTATVR & si clericus habet licentiā testandi à Papa de his quæ habuit ex titulis suorum beneficiorum, ad quem tunc impensa funeris spectet, vide glossam quartam.quæst.5.legis.2. tit.11.part.7.

Et si clericus non testetur si decedat sine herede neque habeat ecclesiam, quis habebit eius bona, vide glo.4.l.4.tit.21.part.1.

CLERICVS EXECVTOR testamenti an possit bona sua distribuere inter suos consanguineos pauperes, vide glossam secundam l.5.tit.10.part.6.

CLERICVS TVTOR VEL CVRATOR, & an laicus possit esse tutor clerici vel è contra, vide glossam primam.legis.1.titu. 16.part.6.

Clerici in minoribus ordinibus constituti an inuiti compellantur curā suscipere, & an alij in sacris constituti curatores esse possint, vide glos. 2.3.&.4.l.14.tit.16.part.6.

Et an tales possint esse tutores testamentarij vel datiui, vide ibidem in d. glo.4.per tex.ibi.

Clerici in sacris constituti si sint legitimi volentes bene admittuntur, nō tamen inuiti compelluntur, vide dictam glossam quartam dictæ legis quadragesimæ primæ.

CLERICVS EXCOMMVNICATVS etiam minori excōmunicatione horas dicere non debet cum alijs, vide glo. [illegible] per tex.ibi. l.5.tit.9.part.1.

Clericus excommunicatus pro eo tempore fructus beneficij sui non percipit & quando sic, & qualiter, vide glo.7.l.[illegible].tit.9.part.1.

Clericus excommunicatus horas dicere debet, ipse solus sine socio, & per modum orationis, vide gl. [illegible] in fi.d.l.5.ibi.

Clericus excommunicatus minori excommunicatione, an possit missā audire & horas cum socijs cantare, vide gl. [illegible].l.36.tit.9.part.1.

COACTIO, de hoc vide in verbo VIS, & an coactio interueniēs an nullet actum ipso iure, vide per glo.4.l.2.[illegible].tit.[illegible].part.[illegible].

Coactio qualis & per quē fieri debet hæredi [illegible] restituere per fidei

Universidad de Deusto Biblioteca

commissum,& an hodie ista coactio sit necessaria, vide glo.12.l.14.tit. quinto.par.6.
Coactio si fuit à principio, an postea sequi posit valida consuetudo, vide glo.fi.l.1.tit.2.part.1.
Coactus si ordinetur, an recipiat characterem, vide gl.2.l.32.tit.6.par.1.
Coactio absoluta impedit ne character imprimatur, vide gl.fi.d.l.32.
Coactus si sit testator per aliquem vt illum instituat hæredem, an institutio sit ipso iure nulla vel an valeat, & hæreditas applicetur fisco, vide glo.4.l.27.tit.1.part.6.
Coacta voluntas, voluntas est regulariter, & quando, & quid in teste coacto, vide glo.4.l.27.tit.1.part.6.
COADIVTORES quando debeant dari in officijs, vide per glo.1.l.18.tit.16.part.1.
Coadiutor debet dari Episcopo leproso, vide glo.1.supra.d.quid quid ibi dicat lex illa Regni.
COABITATIO minoris contrahentis sponsalia de præsenti, sed iuris interpretatione de futuro, an illa faciant transire in matrimonium de præsenti, vide glo.9.l.3.tit.1.part.4.
Coabitatio triēnalis coniugum facit præsumi maleficium esse perpetuū si carnaliter non commisceantur, vide glosam septimam.legis.5.titu.8.partita.4.
Coabitatio longa inter aliquos, an faciat præsumi matrimonium inter eos fuisse, vide glosam octauam.per textum ibi.legis secundæ. titulo 14.partita.4.
Coabitatio simultanea an sit necessaria vt concubinatus teneat de iure ciuili, vide glo.15.l.2.tit.14.part.4.
Coabitatio an requiratur cum concubina ad hoc vt filij per contractum matrimonium cum ea legitimentur, vide ibi & glo.8.l.1.tit.13.part.4. & glo.1.l.1.tit.15.part.4.
Coabitatio alicuius facta in aliquo loco per decennium, an faciat illum naturalem & oriundū ex illo loco: ita quod beneficia & alias dignitates tam quam loci naturalis habere posit, vide glo.14.colu.2.ad me. l.2.tit.24.part.4.
CODICILLVS & qualiter codicillus debeat fieri, & an tutor testamento datus posit tolli in codicillo, vide glosam primam.&.2.l.104. titulo.18.part.3.
Et quod testes debeant ibidem interuenire, vide ibi glo.3.
Et in codicillis neque dari neque adimi potest hereditas, vide glosam.1.l.2.tit.7.par.6.
Et quid si facta exhæredatione in codicillis, codicilli testamento confirmentur, an datio vel ademptio teneat, vide ibidem.
Codicillus fieri potest ab eo qui testamentum facere potest, & an prohibitus testari prohibeatur codicillare, vide glosam secundam.l.1.titul. 12.partita sexta.
Et an testes in codicillis debeant esse rogati, vide glosam.5.legis.1.per text.ibi tit.12.part.6.
Et an in codicillis hæres institui posit, & quid si instituatur, an institutio teneat statim de iure Regni, vide glo.1.l.2.tit.12.part.6.
Et quid si testator suum testamentum codicillum nominauit, an per hoc desinat esse testamentum, vide glosam.1.colum.2.in principio.d.l.2. tit.12.part.6.
Codicillus in quo differat à testamento, & an qui decedit cum codicillis videatur decedere testatus, vide gl.1.d.l.2.
Codicillus dicitur testatio mentis, & an testamentum comprehendat codicillum, vide.d.glo.1.
Et an si codicillus fiat in scriptis requiratur quod testes ibidem se subscribant, & quod signetur, & quid si codicillus nuncupatiuè fiat, & quid hodie de iure Regni, vide glosam secundam.legis tertiæ.titulo duodecimo.part.6.
Codicillus an rumpatur natiuitate posthumi, vide glo.4.d.l.3.ibi per illum textum.
Codicilli an pendeant à testamento ita quod eo rupto, rumpatur etiā codicillus, vide ibidem.
Et an in codicillis tutores dari posint, vide glosam primam.legis secundæ.tit.16.parti.6.
COGERE an posit Papa seu alius aliquem ad accipiendum episcopatum seu dignitatem, vide glo.fi.l.31.tit.6.part.1.
Et an posit quis cogi vendere res suas pretio minus iusto, vide gl.1.l.27. titu.8.part.5.
COGITATIO vnde dicatur & quæ sint quæ cogitationem faciant, vide per glo.1.l.6.tit.22.part.2.
Et cogitationis pœnam nemo meretur, & quando sic, vide per glosas.l.2.per text.ibi tit.31.part.7.
COGNATIO spiritualis an contrahatur cum infideli aliquē tenente Baptismo, vide glo.6.l.6.tit.4.par.1.
Cognatio spiritualis quid sit, & an contrahatur per procuratorem & cui potius quis subuenire teneatur scilicet patri spirituali vel carnali, vide glo.1.in procemio tit.7.part.4.
Cognatio spiritualis an contrahatur ad temporalia iudicia, vide ibidem.
Cognatio spiritualis vtrum inter Iudæos contrahatur vel inter Christianum & Iudæum, vide ibidem.
Et an inter Christianum & patrem hæreticum, si Christianus filium talis hæretici de sacro fonte leuauerit, vide dictam glosam primam in procemio titu.7.part.4.
Cognatio spiritualis an extendatur ad vxores comparentum, & quando, & an ad concubinas, vide ibi glo.6.&.7.
Cognatio nulla est inter filium spiritualem & filiam carnalem vxoris illius qui aliquem de sacro fonte leuauit ab alio viro suscepta, vide ibi glos.8.
Cognatio spiritualis non se extendit ad vxorem illius qui matrimonio durante filium adulterinum habuit, si aliquis illum de fonte leuauit, vide glo.1.l.4.ibi.
Cognatio legalis an oriatur si quis fuerit arrogatus coram vicinis forma legis non seruata, vide glosam sextam legis septimæ. titulo septimo partita quarta.
Cognatio legalis nulla contrahitur inter adoptantem & patrem vel matrem adoptati, quia nullo iure cauetur, vide glosam septimam.l.7.titulo.7.part.4.
COGNATVS qualiter & quand. succedat cognato decedenti sine testamento, vide glo.6.l.6.per text.ibi tit.13.part.6.
Cognatis est potius subueniendum quam extraneis, glo.fi.post mediū. l.40.tit.5.part.1.
Cognati veniunt generis appellatione & de consuetudine Hispaniæ omnes ex vtroque parente vocantur consanguinei, glos.18.columna.3.in principio.l.2.tit.15.part.2.
Cognati non excluduntur propter crimen baratariæ ascendentis sui, id est si per nummos male sententiauerit, vide glosam nonam.legis.25. titu.22.part.3.
Cognati vsque ad quem gradum admittantur ad defensionem cognati sine mandato, vide glo.3.l.10.tit.5.part.3.
Cognatus etiam si sit clericus admittuntur ad appellandum, & si cognatus ad mortem damnatus non consentiat, vide glosam primam.4.& 5.l.6.tit.23.part.3.
Cognati an dicantur de genere, vide glosam.18.columna tertia. in principio.l.2.tit.15.part.2.
Cognatus an appellet pro cognato condemnato ad mortem in eius contumaciam, vide ibi glo.2.
Cognati an admittantur ad appellandum pro cognato damnato ad abscisionem membri vel ad mortem ciuilem, vide glosam tertiam.l.6. tit.23.part.3.
Cognatis si facta sit iniuria toti cognationi facta esse videtur, vide glo.6. l.6.tit.23.part.3.
Cognati an debeant citari antequam filius naturalis per principem legitimetur, vide glo.9.l.4.tit.15.part.4.
COGNITIO alicui delegata quando in eius successorem transeat, vide plura per glo.8.l.47.tit.18.par.3.
Cognitio an videatur mandata si executio fuit alicui delegata, & quando, vide glos.1.l.48.tit.18.part.3.
Cognitio causæ delegato commissa, an & tunc in tali causa pronuntiare posit, vide gl.2.d.l.48.
Cognitio quando non videatur data executori ad aliquid faciendum dato, vide glo.2.l.52.tit.18.par.3.
Cognitio causarum matrimonialiū pertinet ad dignitatem Episcopalē, vide glo.2.per text.ibi.l.7.tit.10.part.4.
Et quæ debeant interuenire in cognitionem causæ iudicis quando res minoris distrahi debent, vide glo.6.l.4.tit.5.part.5.
Cognitio præcedere debet saltim in summaria vt quis capi posit, & an hic reus citari debeat, vide glo.1.l.1.tit.29.par.7.
COGNITVS dicitur quis quando cognoscitur nomine & patria, vide gl.4.l.2.tit.18.part.2.
COHAERES si vnus velit parietem facere quæ diuidat partes ipsorū & alius noluerit, an ad hoc posit compelli, vide glosam secundam.l. 25.tit.32.part.3.
Cohæres incapacis an excludat substitutum illi à testatore datū, & quando cohæredes admittantur, vide glosam quintam.legis.2.tit. tertio. partita sexta.
Cohæres an posit acceptare hæreditatem pro parte vel in totum, quando eius cohæres partem suam repudiauerit, & quid si ambo repudiauerunt, an tunc posit primus repudians adire totam hæreditatem, vide glo.7.8.&.9.l.18.per tex.ibi tit.6.part.6.
Et quid si ipse cohæres qui prius adiuit erat substitutus cohæredi repudianti, an tunc necessario partem repudiati acceptare debeat, vide glo.10.ibidem.
Et quid si essent creditores vel legatarij à quibus cohæres vexari posit, vide ibi glos.11.
Et quid si à cohærede factum sit inuentarium, an tunc liberetur si noluerit acceptare partem sui cohæredis, vid.dict.glo.11.
Cohærens si noluerit partem sui cohæredis repudiatam acceptare suam dimittere tenebitur, & quando, vid.ibidem.in glossa.12.
COITVS est de iure naturali, & est omnibus permissus licet ex post facto sit distinctus nam aliqui liciti aliqui vero illiciti reputantur.glo. 2.post principium.l.2.tit.1.par.1.
Coiti frequentia auget carnis concupiscentiam.glo.1.col.2.in principio. l.1.tit.7.par.1.
Coitus coniugati an poluat ecclesiam ita quod debeat iterum reconciliari, vid.glo.2.l.20.tit.10.par.1.
Coitus quæ mala, damnaq; secum afferat, vid.per gloss.2.l.3.tit.5.partita secunda.
Coitus cū ancillis Reginæ vel cum alijs mulieribus suæ domus, vid.glossam primam.l.quartæ.titulo decimoquarto.partita secunda. & glo.1. 3.ibidem.
Coitus fornicarius inducit affinitatem, vide glossam quartam.l.13.titulo 2.partita quarta.per illum text.& glo.7.l.primæ. titulo septimo. partita quarta.
Coitus fornicarius an causet spiritualem cognationem transire ad sic cognitam per aliquem compatrem, vid.glo.7.l. primæ.titulo septimo. partita.4.
Coitus si potuit esse vxoris filij ex illo nati secuto postea matrimonio legitimi efficiuntur aliter vero non, vide glossam nonam. in principio. l.1.tit.13.par.4.
Coitus cum aliena serua est punibilis cum propria vero non, vid.gloss.5. l.1.tit.14.par.4.
Coitus vxorati cum ancilla sua an sit punibilis, vide ibidem.in dict.glossa quinta.
Coitus an præsumatur vxoris eo quod quis cum aliqua diu cohabitauit nec illam publicè in concubinam recepit, vide glo.8.per tex.ibi.l.2. tit.14.par.4.
Coitus in publica concubina clerici est punibilis iure ordinamentorum, & an in secreta, vide glossam.5.columnæ.2.l.3. titulo vigesimoprimo. partita.4.
Coitus damnatus qualis dicatur, & an ex eo nati succedat matribus, vide glossam quintam.l.vndecimæ.per tex.ibi.titulo decimotertio.partita sexta.
Coitus nefarius & adulterinus quis dicatur, & qualiter puniatur, vid.glo. 2.l.3.tit.18.par.7.
Coitus non accusabilis neque punibilis quis dicatur, vid.per glo.6.l.2.titul.19.partita.7.
Coitus fœminæ cum fœmina an sit lege diuina prohibitus vel humana, & qualiter puniatur, vide glossam primam in procemio.titul.21.partita septima.
COLLATERALES, an & quando in feudis collateralium succedere posint, vide glossam secundam.per text.ibi.l.7.titulo.26.partita quarta.
COLLATIONES beneficiorum clandestinæ valent si recipientes sint capaces. glossa secunda. l. septimæ. titulo decimosexto. partita prima.
Collatio beneficiorum si spectet ad solum Episcopum, an tunc posit capitulum sede vacante recipere resignationem beneficiorum ex causa permutationis, vide glossam sextam. l. secundæ. titulo sexto. par.5.
Et quid in vicario Episcopi, vid.ibidem.
Collatio bonorum quæ fieri debet per fratres vel alios, vide in verbo. DIVISIO.
Collatio dotis qualiter fiat cum fratribus, & quando, vid.glo.6.l.3.tit.15. partita.6.
Et an in collatione veniant ea quæ ad filium iure primogenituræ pertinent, vid.d.glo.6.ad fi.quæst.6.
Collatio non habet locum quando pater illam prohibuit, & quando etiam tunc sic, vide glossam septimam. dict.l.3. titulo. 15. partita sexta. per tex.ibi.
Collatio inter quos locum habeat, vide glossam octauam.dict.l. tertiæ. per illum tex.ibi.
Collatio an habeat locum in donatione simplici per patrem filio facta, vid.glossam primam, secundam, & tertiam. l. quartæ. ibi. per illum textum.
Et quid in donatione inter viuos, an imputatur in legitima filij si non exprimatur vid.d.glo.3.d.l.4.
Et quando frater non teneatur ad collationem cum fratribus, & in quibus bonis, vid.glossas.l.quintæ.per tex.ibi.titulo decimoquinto. partita sexta.
Et in hac materia collationum sublata est differentia inter suos & emancipatos, vide glossam quartam. dictæ.l. quintæ. per illum textum. ibi.
Et quid de libris à patre filio datis ad discendum an cum fratribus communicare teneantur, & quando, vide glossam quintam.dict.l.quintæ. per illum tex.ibi.
Et quid de expensis à patre factis cum filio in studis an ipsæ computare teneantur in sua legitima, vid.glo.6.ibi.per illum tex.
Et quid si sibi datum ad studium vel ad libros emendos malæ consumpsit an ad collationem adducere teneatur, vid.d.gl.6.ad fi.
Et an filius teneatur adducere ad collationem dotem siue donationem propter nuptias sibi datam, vide glossas.l.sextæ.ibi, vide infra, verbo. COLLATOR.
COLLATOR beneficij si in alium vt commissarium ius suum transtulit, & potestatem conferendi an posit ipse collator recipere ab eo, vid.glo.5.l.7.tit.15.par.1.
Collator beneficij absenti dati nulla persona mediante vel sic, an pœnitere posit, & quando, vide glossam tertiam.l.7.titulo decimosexto.partita prima.
Collatio beneficiorum ad quem deuoluatur Episcopo negligente, vid. glo.1.l.9.tit.16.par.1.
Et an superior cui datur electio debeat eligere secundum illas qualitates secundum quas primi electores debebant prouidere, vid.ibid.
Et quid si sine consensu collatoris beneficiorum beneficia permutentur, an permutatio teneat, vide glossam octauam.l.2. titulo sexto.partita quinta.
COLLECTAE qualiter sint taxandæ, & exequendæ secūdum hominum facultates, vide glossam octauam.l.20. titulo trigesimosecundo.partita.3.
Et an posit collectari ille qui renuntiat vsui aquæ fontis in ipsius reparationem, vid.d.glo.8.ad medium.
Collectæ à dominis imponi non possunt quia istud est regale soliq; principi permissum, vide glossam.2.columna.1.l.6. titulo vigesimoquinto.partita.4.
Collecta non potest imponi ab illo cui castrum cum mero & mixto Imperio concessum fuit in regimine & protectione, vid.ibid.
Collecta non imponitur vassallis baronum per Regem in eodem casu quando ipsi dominis suis subueniunt, vide ibidem.columna secunda. in principio.
Collecta quę subditis de nouo imponitur potius creditur ipsi illa ex timore præstare quam ex debito & an in istorum onerum dominorum impositione dominij iuuentur consuetudine, & quando, vide gloss.2.col. 2.&.3.l.6.tit.25.par.4.
Et quando ista collecta illis iuuet immemorialis præscriptio, & consuedo longa & qualis ista esse debeat, & quid si cum tali præscriptione ad sit mala fides, & an talis consuetudo immemorialis habeat vim tituli & de hac præscriptione immemoriali, vid.alia plura per gloss.2.cola. &.3.l.6.tit.25.par.4.
Collecta si imponatur ob resarciendum damnum alicuius tunc ille qui sustinuit damnum tenetur contribuere pro parte sua, vid.glo.5.l.3.tit. 9.partita.5.
Collecta si subditis à Rege sit de nouo imposita vtrum ex hoc inducatur obligatio naturalis, vid.glossam quartam.l.quintę.titulo duodecimo. partita.5.
Collectari an posit ille qui renuntiat vsui fontis vel alterius rei communis, vide glossam octauam.l.vigesimæ.titulo trigesimosecundo.partita tertia.
COLLECTOR fructuum rerum ecclesiasticarum quando ex aliqua causa vel propter quid de nouo fit de Papæ voluntate quis nominauerit, an solus Episcopus, an vero ipse simul cum capitulo, vide glo. 1.in fine.l.61.tit.5.par.1.
COLLEGIA an & qualia statuta facere posint, vid.glo. fina.col.2. in fine.l.1.tit.1.par.1.
Et an valeat statutum collegij iubens quod ibi homines rixosi, & turbulenti non admittantur, vid.glossam secundam.l.14.titulo decimo.partita quinta.
Collegium an admittatur si bonis cedere velit.glos.1.l.1.titulo 15.partita quinta.
Et an omnia collegia sint regulariter reprobata de iure communi, & qualia non, vide glossam nonam.l.quartæ.titulo tertio.partita.6.
Collegia fieri non possunt Principe inconsulto, vid.ibi glossam decimā. per illum text.
Collegium si ab aliquo hæres instituatur, an per se hæreditatē adire posit sine constitutione syndici, vide glossam octauam.l.15.titulo sexto. partita.6.
Collegia, an & quando gaudeant beneficio restitutionis in integrum, vide glossam primam.l.decimæ.titulo decimonono.partita.6.
COLERE fundum venditum alicui, an & quando teneatur venditor ante ipsius traditionem, vide glossam primam.l.28.titulo quinto.partita quinta.
COLONVS an eijci posit ante tempus ab emptore rei sibi locatæ, & quando, vide glossam tertiam, l. 73. titulo decimooctauo. partita tertia.

Universidad de Deusto Biblioteca

Colonus secundus debet stare priori quia potior est prioris conditio, vide glo.3.l.75.tit.18.par.3.
Colonus partiarius an debeat habere medietatem arborum quæ sunt in fundo, & an debeat ponere semen de semine suo si hoc non dicatur in instrumento, vid.glo.1.&.2.l.79.tit.18.par.3.
Colonus partiarius an teneatur proprijs spensis afferre partem fructuum in domum domini, vid. ibidem in glo.3.
Colonus partiarius sotius dicitur, vid.d.glo.3.
Colonus simplex an teneatur portare frumentum suis expensis ad domum domini si nihil actum fuit, & quando, vide.d.glo.3.d.l.79.tit.18. partita tertia.
Coloni perpetuo stricti culturæ non possunt inde recedere, vide glo.4. l.89.tit.18.par.3.
Et an causa interuenire debeat quando quis se facit colonum seu hominem alterius, vid.ibid.in glo.5.
Colonus scriptus si quis effici velit ibidem duæ scripturæ interuenire debent, & quare, vid.glo.6.l.89.ibi.
Colonus perpetuus an præsumatur ex diutina præstatione pensionis, vide glossam tertiam.in fin.l.vigesimæ secundæ. titulo vigesimonono. partita.3.
Colonus si proditorie vel alias exiuerit à pensione an dominus propter hoc illam amittat, vide glossam primam.& glo.3.l.3. titulo trigesimo. partita.2.
Colonus si respondeat alij de fructibus an per hoc priuaretur dominus possessione, & quando, vid.d.glo.1.
Et an idem sit dicendum in rebus mobilibus, vid. ibi glossam secundam.
Et an dominus possit tunc propria authoritate recuperare possessionẽ naturalem si suspicetur se posse repeti, vide ibi. glossam tertiam. & quartam.
Et quid si colonus vi deijciatur, an perdatur tunc ciuilis & naturalis possessio & quid si dominus deijciatur, vide ibi.glo.6.
Colonus si domino mercedem debeat ipse dominus poterit fructus etiã secatos ibi existentes retinere, vide glo.4.in medio.l.nona.titulo secũdo.part.5.
Colonus an possit retinere rem propter expensas in re factas, vide dict. gl.4.post medium.d.l.9.titu.2.par.5.
Colonus potius tenetur fructus vendere ipsi domino quam alij extraneo, vide glossam primam.l. quinquagesimæquintæ. titulo quinto. partita.5.
Colonus si pensionem non soluit an durante locatione, à domino expelli possit, vide gl.1.l.5.ti.8.par.5.
Et quam pensionem tunc domino soluere teneatur, vide ibidem in glos. quinta.
Colonus & an & quando ante tempus & à domino ex iusta causa expelli possit & an tunc illud facere possit propria authoritate, vide gl.1. cum alijs ibi.l.6.ibidem.
Colonus an domino expelli possit cum iusta causa quando dominus iurauit non expellere, vide.d.gl.1.in fine.
Colonus an à domino expelli possit quando inter eos conuenit vt durãte tempore conductionis non possit illum expellere si dominus indigeat, vide ibi gl.2.
Colonus an & quando non possit expelli à donatario, vide ibidem in glo.4.
Colonus si expellatur à domino ex aliqua causa an dominus teneatur sibi facere aliquam remissionem mercedis & quando, vide glossam septimam.dictæ lege sextæ.ti.8.par.5.
Colonus an expelli possit à successore singulari in illa re, vide gloss.primam.l. decimænonæ. titulo octauo.partita.5.
Colonus an teneatur stare locationi cum singulari possessore si ille illũ expellere noluerit, vide glossam secundam. dictæ legis decimænonæ.
Colonus si ex causa ante finitum tempum à re conducta expellatur dominus tenetur ad interesse deficientis temporis, vide ibi. glossa quarta.
Colonus fisci an ante tempus possit à re conducta expelli, vide glossam quintam.in principio.dicta lege decimænonæ.titulo octauo. partita quinta.
Et an idem sit dicendum in colono ciuitatis vel ecclesiæ, vide dict. glo.5. in principio.
Colonus in quibus casibus ab emptore rei sibi conductę expelli non possit ante finitum tempus, vide.d.gl.5.
Et an idem sit dicendum in colono partiario & qua ratione, vide ibidem col.2.in fine cum principio sequenti.
Colonus excipere potest contra emptorem rei sibi conductæ si vellit illum ante tempus expellere si pactum factum fuit inter ipsum & locatorem de non expellendo ante tempus, vide ibi glossam sextam.per tex.ibi.
Colonus qui ad decennium conduxit an ab emptore illius rei expelli possit ante tempus, vide gl.7.ibi.
Colonus si tempore locationis finito retineat rem per tres dies tunc reconduxisse videtur & quando, vide glossam tertiam.&. 4.l.20. per tex.ibi.
Colonus non habet ius in fructibus fundi donec separentur a fundo, vide dictam glossam quartam.columna secunda.in medio.dict.l.20.
Colonus & emptor fructuum an assimilentur vel differrãt inter se & in quibus, vide ibidem.
Et an idem sit dicendum in predio vrbano quod in rustico, vide gloss.6. dict.l.20.
Colonus si in re conducta inquietetur an dominus teneatur si potuit prouidere & non fecit, vide gl.1.l.21.ibidem.
Et qualiter lucrum istud in colono debeat considerari, vide ibi glossam secundam.
Colonus qui ad decennium conduxit an propter sterilitatem possit petere mercedis remissionem, & quid si pensio soluitur in pecunia & an tunc proprie dicatur locatio vel contractus innominatus, vide glos.2. l.22.tit.8.par.5.
Et an pro omnibus casibus fortuitis sit locus remissioni solutionis propter sterilitatem, vide ibi glo.3.&.4.
Colonus si colligat ex fundo conducto dimidiam partem eorum fructuum qui soliti sunt collegi an tunc possit sterilitatem allegare vt sibi fiat remissio mercedis, vide per glo.8.d. l.22.
Et quid si fructus consistebant in frumento & oleo & vnum perdat aliũ non, vide.d.gl.8.in fin.
Et qualis esse debeat hæc sterilitas, vide.ibi gl.9.
Colonus si decimas non soluit an possit propter sterilitatem remissionẽ mercedis petere, vide ibi in glo.10.
Colonus an propter sterilitatem potest remissionem mercedis petere si in anno præcedenti ad fuit vbertas, vide gl.2.l.23.ibi.
Et an idem sit siue sit annus immediate sequens siue interpolatus, vide ibidem in glo.3.
Colonus an ad maiores reditus teneatur quando res sibi cõducta aliquo fortuito casu fuit augmentata & quando sic, vide ibi.glo.6.
Colonus an possit petere expensas quas fecit meliorando rem sibi conductam & quales & quando, vide gl.1.l.24.ti.8.par.5.
Colonus si fugit an à domino propria authoritate capi possit, vide glo.1. l.10.tit.15.part.5.
Colonus principis an possit esse tutor. vide glo.6.l.4.ti.16.par.6.
Colonus siue partiarius siue qui numis collit an possit contra furem actionem furti intentare, vide gl.7.l.12.ti.14.par.7.
Et quid si fructus iam erant collecti, & quid si nondum erant diuisi, vid. ibidem.in glo.8.&.9.
COLLVSIO vbi timetur tũc res quæ venditur debet prius subhastari, vid.glo.3.l.52.tit.5.par.5.
COMMENDATARIVS cui per Episcopum fuit ecclesia commendata, an possit ab ipso Episcopo remoueri quando ipse velit, vide glo.1.l.4.tit.16.par.1.
Et quid si talis commendatarius habeat aliam ecclesiam seu beneficium vid.ibidem.
COMMENDATORES Sancti Iacobi, & alij an gaudeant priuilegio clericorum, vid.glo.1.l.1.tit.7.par.1.
Commendatores maiores ordinum dicuntur illustres, gloss.3.l.11.titul.5. partita.3.
COMMENTARIENSES qui dicantur, vid.gl.4.l.16.tit.1.p.7.
Et de hoc, vid.in verb. CVSTODES CARCERVM.
COMMISCERE an liceat venditori aliquid cum tritico vendito. vel triticum corruptum cum incorrupto, vid.glo.2.l.11.tit.7.par.5.
Et quid de commiscente ceram corruptam cum incorrupta, an dicatur ceram falsare, vid.d.glo.2.
COMES an legem facere possit, vid.glo.2.l.12.tit.1.par.1.
Et quis dicatur comes & vnde dicatur, vid.glo.7.l.11.tit.1.par.2.
Comes Palatinus abusiuè dicitur Comes, vi.d.gl.7.in fi.& etiam in gl.8.
Et an in illa dignitate Comitatus possit succedi iure hæreditario, vid.gl. 1.l.2.tit.1.par.2.
Et quid si ibi detur terra seu villa cum titulo Comitis, an videatur sibi data iurisdictio etiam si in priuilegio dictum non sit, vide glossam secundam.dict.l.12.
Comes seu Marchio, an possit leges condere vel statuta sine populi consensu, & quando sic. vid.glo.5.d.l.12.
Comites sunt de consilio Regis.glo.5.l.6.tit.9.par.2.
Comites sacrarum largij hodie dicuntur, contadores maiores.gloss.1.in medio.l.6.tit.4.par.3.
Comites sunt illustres, vide glossam 2.per textum.ibi.l.3.titulo.14.partita quarta.
Comes Palatinus an possit legitimare in terris ecclesiæ vel alicuius Regis non recognoscentis superiorem si ab Imperatore ad hoc licentiam

licentiam habeat, vide glossam sextam.columna prima.l.4.titulo.15. partita.4.
Comes Palatinus qui ab Imperatore legitimãdi potestatẽ habet, an possit clericos in minoribus ordinibus constitutos & etiam in sacris constitutos legitimare in temporalibus, & quid si adsit consuetudo, vt illud facere non possit, vid.glo.6.in medio.l.4.tit.15.par.4.
Comes an Regi vellum inferre possit si illum extra Regnum eiecerit, & an in bello subditos Regis deprædare possit, vid.glo.5.per text. ibi.l. 10.tit.25.par.4.
Comes an possit transferre ad alium Regnum licentia non petita à suo Rege, & an hoc liceat sibi tempore guerræ, & quid si illud à Rege fuerit prohibitum omnibus, vide glo.2.l.13.titulo vigesimo quinto.partita quarta.
Comes an teneatur ponere custodes in insidiosis locis terræ, & quando ad damna aliquibus data teneatur, vide glossam.7.l.4.titulo.7.partita quinta.
Comes condemnatus pro furto vel falso ex quo redditur infamis, an ex hoc perdat Comitatum, vid.glo.2.l.7.tit.6.par.7.
Et an qui se falso gerit pro Comite Palatino puniatur pœna falsi, vid.glossam.3.l.2.tit.7.par.7.
COMITENS se misericordiæ alicuius si illicita præceperit, an sit ei obediendum, vid.glo.8.l.27.tit.11.par.5.
COMMISSARIVS bene potest pro altero testamentum facere iure hodierno, & quid iure antiquo, vide glo.2.col.3.limitatione. 4.l. 11.titul.3.par.6.
Commissarius qualiter testari poterit pro alio si testator non per verba importantia arbitrium boni viri sed liberæ voluntatis dixit extremã suam voluntatem committere in voluntate titij, & quid si non fuit dictum quod testetur ad pias causas, vid.ibi.quæst.1.
Commissarius inter quos pauperes hæreditatem diuidere tenetur, & qualiter & quibus obseruatis quando ipse testator pauperes hæredes suos fecit, & de forma distributionis, vid.per glo.l.20.per tex. ibi. titul .3. partita.6.
Et quid si testator nominat vnum pauperum suo commissario committit quos ipse tunc eligere teneatur, vid.ibidem, in glo.7.
Commissarius generalis & executor testamenti an diuidendo bona testatoris aliquid dare possit his personis quibus iam per testatorem de aliqua re certa fuerat prouisum & quare hoc statutũ, vid.glo.1.l.3.per tex.ibi.tit.10.par.6.
Commissarij executores testamenti, an possint distribuere inter filios vel consanguineos pauperes, & quando, & qualiter, & in qua quantitate, vid.glo.2.d.l.3.tit.10.par.6.
De hoc vide in verbo. EXECVTORES TESTAMENTI.
COMMISSIO causæ alicui facta, an & quando transeat in eius successorem, vide glossam octauam. l. 47. titulo decimooctauo. partita tertia.
Commissio in aliquẽ facta, an teneat ita, scilicet, vt commissarius ferrat sententiam prout talis sapiens dictauerit, vid.glo.14.l.2.titulo vigesimoprimo.partita.3.
Commissio causæ clausula, appellatione remota quis istud facere possit, & de qua intelligatur, vid.glo.9.10.&.11.l.decimætertiæ.titulo vigesimotertio.partita.3.
COMPATER verum esse dicatur ille qui leuat de sacro fonte filium vnius credens illum fore filium alterius, vide glossam primam. in fin. in procemio.tit.7.par.4.
Compatres dicuntur etiam si plures aliquem de sacro fonte leuauerint, vid.glossam tertiam.per textum.ibi.l. primæ.titulo septimo.partita quarta.
Compater vxoris illius cuius filium aliquis de sacro fonte leuauerit quẽ maritus duraante matrimonio habuit non efficitur ille qui illum leuauit, & quare, vid.glo.1.per text.ibi.l.4.tit.7.par.4.
COMPATERNITAS an cõtrahatur si infidelis aliquem teneat in baptismo, vid.glo.6.l.6.tit.4.par.1.
Compaternitas an contrahatur per procuratorem, vid.gloss.1. in principio.in procemio tit.7.par.4.
Et quid sit, vide ibi.
Et cui potius quis subuenire teneatur patri naturali, vel carnali, vid.ibid.
Et an isti filij excludant substitutũ, scilicet, si sine liberis decesserit, & an debeant alia patre spirituali, vid.ibidem.
Compaternitas an cõtrahatur inter Iudæos, vel inter Christianum, & Iudęum, vid.ibidem.
Compaternitas bene contrahitur inter Christianum suscipientem filiũ hæretici de sacro fonte, & inter ipsum hæreticum si baptizatus fuit vide ibidem.
Et an plus peccent qui in eodem genere delicti peccant contra parentes spirituales quam carnales, vid.ibidem.
Compaternitas an contrahatur si quis leuat de sacro fonte filium Titij credendo illum esse filium Sempronij, vid.d.glo.1. in fi.in procemio titul.7.par.ita.4.
Compaternitas contrahitur cum omnibus etiam si plures aliquem in sacro fonte tenuerint, vide glossam tertiam.l.primæ.titulo septimo.partita quarta.
Compaternitas an extendatur ad vxores leuantium aliquem de sacro fonte, & ad quas, & an ad ipsorum concubinas, vide ibi. glossam sextam.&.7.
Compaternitas non extenditur ad filios vxoris qui aliquem leuabit de sacro fonte si ipsa ex alio viro illos habuit, vide ibi glossam octauam.
Compaternitas quæ impediat & dirimat matrimonia, an contrahatur si quis stet tempore benedictionis ad portas ecclesiæ, vide glossam secundam.l.2.ibi.
Compaternitas an extendatur ad vxorem illius cuius filium adulterinũ quis de sacro fonte leuauit, vide glossam primam.l.4.titulo septimo. partita.4.
COMMODANS & COMMODATARIVS.
Commodans rem tenetur de damno commodatario illato si sciuit rei vitium & tacuit, vid.glo.1.l.6.tit.2.par.5.
Et quid si commodans sit ignorans & commodatarius vellit agere noxali an admittatur, vid.d.glo.1.
Commodator serui vel equi tenetur expensas soluere quæ in curando seruo factæ fuerunt & quales non, vide glossam primam.l.7.titulo secundo.part.5.
Commodator non potest rem commodatam repetere nisi expleto vsu cuius contemplatione illam commodauit, vid.glo.1.l.9.tit.2.par.5.
Aliquando tamen sic, vid.ibi.glo.2.
Commodator an possit à commodatario rem sibi commodatam petere licet ipsa iam petierit si ipse in restituendo fuit in mora, & an consideretur quod eodem modo esse peritura penes eum, vide glossam sextam.dict.l.9.
Et quid in actione Reali vel in foro conscientiæ, vid.d.glo.6.d.l.9.titu.2. partita.5.
Commodator siue commodans qui aliquid alicui dedit si illud commodatario furatum sit, an contra ipsum vel contra furem agere possit, & an eligendo contra vnum agere possit ad alium reddire, & quando, vide glo.l.11.per tex.ibi.tit.14.par.7.
COMMODATARIVS si non potuit infra præfinitum tempus vti commodato quid tunc, vid.glossam prima l.1.titulo secundo. partita.5.
Et an in dubio commodatum videatur datum gratia commodatarij, & quid si & tunc aliqua vtilitas veniat danti, vid.glo.1.l.2.ibi.
Commodatarius gratia sui tantum an teneatur de leuissima culpa, & quando, vide glossam secundam.per tex.ibi.l.2.titul. secundo.partita quinta.
Commodatarius an teneatur si res sibi commodata casu finiatur & pereat, & quid si culpa præcesserit casum & quid si præcesserit mora vel pactum, vid.ibi.glo.3.
Quod procedit etiam si res sibi fuerit commodata gratia sui tantum, vid. ibid.& glo.7.l.5.ibi.per illum tex.
Commodatarius gratia vtriusque tenetur de leui culpa non de leuissima, & an talis culpa debeat considerari secundum diligentiam quam ipse debet adhibere in rebus proprijs vel aliter, & quæ sit de hoc ratio, vid. glo.5.l.2.tit.2.par.5.
Commodatarius omnino negligens in rebus suis, an excusetur si in re cõmodata eandem diligentiam habuerit, vide ibidem glossam sextam.
Commodatarius an excusetur propter casum fortuitum qui sibi euenit & quando, vide glossas.l.tertię.per textum ibi.titulo secundo.partita quinta.
Et quid si res sibi concrementur vel furetur, vel si in eo adfuit culpa ante casum vel mora, vide ibidem glossam tertiam. sextam. septimam. & octauam.
Commodatarius si generaliter renunciet casibus fortuitis, an talis renunciatio sufficiat vt illis non obstantibus teneatur, vide ibi. glossa decima.
Commodatarius si mittit rem commodatam cum familiari quam legalem credidit si res perdatur an pereat periculo ipsius, & quando, vide glo.1.cum sequen.per text.ibi.l.4.tit.2.par.4.
Commodatarius non excusatur si miserit rem commodatam per malũ nuntium & illa perdita fuit, vid.ibi.in glo.4.
Commodatarius quando rem sibi commodatam nuntio creditoris dederit cum hoc creditur non mandasset nuntio sed in hoc nuntius dolum fecerit mutando dictum creditoris an & quando hoc creditori imputetur vel commodatario, vid.ibid.glo.5.
Commodatarius si decedat eius hæres rem commodatam restituere tenetur, & qualiter, & pro quibus partibus, vid.glo.1.&.2.d.l.5.titul. .partita quinta.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Commodatarij an propartē obligentur vel in solidum quando res commodata fuit deperdita, & ambo rem commodatam receperunt ne ꝗ fuit actum vt quilibet teneretur in solidum, & quid si vnus ex eis tantū dolum commisit vel culpam, an ipse solus teneatur vel ambo, vid. gl. 4. per tex. ibi. in. l. 5. titul. 2. part. 5.
Commodatarius an habeat actionem contra commodantem sibi rem vitiosam qui vitium tacuit & qualiter teneat. & quid si ageret noxali. & vitium rei ignorasset an admittatur vel non, vid. glo. 1. l. 6. per tex. ibi. titulo. 2. partita. 5.
Commodatarius an teneatur curare seruum vel equum sibi commodatum & expensas soluere, & quas sic, vide glossam primam. l. septimæ. ibi.
Commodatarius si rem commodatam amittat, & pro ea pretium soluat, & postea illa res appareat quam actionem intentare possit, vide glo. 1. l. octauæ. ibi.
Commodatarius non debet commodato priuari vsque dum expellatur vsus ratione cuius res fuit commodata, vid. glo. 1. l. 9. tit. 2. par. 5.
Et quando sic. vid. ibi. gloss. 2.
Commodatarius an possit retinere rem sibi commodatam prætextu debiti, & quando sic, vide glossam tertiam. per textum. ibi. lege nonæ. ibi.
Et quid si pecunia commodatur, vt species an possit retinere pro debito, vide ibidem.
Commodatarius an possit rem commodatam retinere pro expensis factis in tali re commodata, vid. glo. 4. l. 9. ibi.
Commodatarius si sit morosus in restituenda re sibi commodata si illa postea pereat an pereat ipsius periculo etiam si eodem modo esset penes commodantem peritura, & quid in foro conscientiæ, vid. gloss. 6. dict. l. 9. tit. 2. par. 5.
Et quid agatur actione reali, vid. ibidem.
Commodatarius an teneatur rem commodatam restituere si ex tali restitutione tunc illud perderetur vero domino, vide glo. 6. l. 7. titulo. 18. partita. 2.
Commodatarius an teneatur ad periculum rei commodatæ si æstimata data fuit, vid. glossam. 2. l. septuagesimæprimæ. titulo decimooctauo. partita. 3.
Commodatarius non potest vti re commodata nisi ad illud ad quod fuit sibi commodata, vide glossam quartam. l. 71. titulo decimooctauo. partita. 3.
Commodatarius si non restituat rem sibi commodatam finito tempore sed spectat sententiam qualiter puniatur, vide glossas. l. 12. titulo decimo. partita. 7.
Commodatarius cui res commodata furata fuit, an ipse vel qui sibi illam commodauit contra furem agere possit, & quando & qualiter, vid. gl. l. 11. per tex. ibi. tit. 14. par. 7.
Et [an] commodatario detur actio legis Aquiliæ, vel damni infecti, vide glo. 5. l. 1. titul. 15. par. 7.
COMMODATVM, & an periculum transeat in commodatariū si res æstimata commodetur, vide glossam secundam. l. 71. titul. 18. partita tertia.
Et qui commodatum recepit an teneatur de casu fortuito si generalis renuntiatio illorum præcessit, vid. ibi. glo. 5.
Commodatum in tribus differt à mutuo & pro commodato aliquid recipi potest non pro mutuo, vid. glo. 3. per tex. ibi. l. 1. tit. 2. par. 5.
Et qualis sit de hoc ratio, vid. d. glo. 3. ad fi.
Commodatum quid sit siue tacitum siue expressum quare sic cognominetur, & in quo differat à precario, vid. gloss. 1. per tex. ibi. l. 1. titulo. 2. titul. 2. partita. 5.
Commodatum si à pupillo detur an contractus ex integro teneat vel nō & in quo talis contractus cum pupillo factus teneat, vid. ibi. glo. 4.
Et an fur vel prædo agant commodato, vel non, vide dictam glossam quartam. in fin.
Commodatum in dubio semper præsumitur factum gratia commodatarij, & quid si aliqua vtilitas veniat exinde danti, vid. glossam. 1. l. 2. tit. 2. partita. 5.
Commodatum si perdatur itinere cum commodatarium commodati miserat per nuntium quando ei imputetur vel non, vid. glo. 1. per tex. ibi. cum sequentibus. l. 4. ibi.
Et quid si talis sit nuntius ecclesiæ. vid. ibidem. in finalibus verbis.
Commodatum factum alicui ipso decedente teneñ eius hæredes illud restituere & qualiter, vide glossam. 1. & 4. l. 5. titulo secundo. partita quinta.
Commodatum qualiter distinguatur à precario & an commodatū possit reuocari ante vsum expletum, vid. glo. 1. l. 9. tit. 2. par. 5.
Et quando sic, vid. ibi. gloss. 2.
Commodatum an possit retineri a commodatario prætextu debiti, & quando sic vid. glo. 3. per tex. ibi. l. 9. ibi.
Et quid si pecunia commodatur, vt species an possit retineri pro debito, vide ibidem.
Et an expensæ factæ in re commodata debeant recuperari retinendo ipsam rem commodatam pro eis, vid. glo. 4. l. nonæ. titulo secundo. partita quinta.
COMMODITAS possessionis quæ magna est nemini est auferenda. glo. in proœmio. tit. 9. par. 3.
Commoditas illius iuris an pertineat ad Patrem quando ex aliqua causa impeditur ne vsusfructus ad eum pertineat in rebus filij, vid. glo. 5. ad fi. l. 5. titulo. 17. par. 4.
Commoda indulgentiarum, vid. per glossam. 2. l. 46. per tex. ibi. titul. 4. partita. 1.
Et in commodum quod rei emptæ succedit post perfectam venditionē etiam si sit commodum fortunæ, an emptoris an vero venditoris sit, & quando, vide glossam. 3. 4. 7. & 8. l. vigesimætertiæ. per tex. ibi. tit. 5. partita. 5.
COMMVTATIO voti fieri potest ex sola vtilitatis maioris causa etiam si necessitas non ad sit, vide glossam tertiam. l. 4. titul. 8. partita prima.
Commutatio voti in omnibus exceptis duobus per Episcopum fieri potest Papæ vero licet in omnibus, vide glossam primam. l. 5. titulo. 8. partita. 1.
Commutatio voti in melius an propria authoritate fieri liceat, vid. ibid. & vid. l. 3. in principio illius tit.
Commutatio quid sit, & in ea debet æqualitas seruari, vid. glo. 5. l. 5. titulo. 8. partita. 1.
Commutatio voti debet fieri tribus concurrentibus, vid. glo. 1. l. 6. tit. 8. partita. 1.
COMMVNICANS cum excommunicato ob id non est excommunicatus in aliquibus casibus, vt per glo. 4. l. 34. per tex. ibi. & glossa mag. 3. titulo. 9. partita. 1.
Communicans cum excommunicato etiam si eius vxor sit peccat in veniali, de quo per glo. 5. d. l. 34.
Communicantes cum excommunicato quando peccent quando vero non, vid. per glo. d. l. 34.
Communicari an debeant inter maritum & vxorem accessiones seu incrementa per aluuionem, & quando, vide glo. 3. l. 30. titulo vigesimo octauo. partita. 3.
Communicari an debeat inter maritum & vxorem partus ancillæ in dotem datæ, vid. glo. 1. l. 20. titul. 11. par. 4.
COMMORARI an teneat maritus in certo loco quando tempore contractus matrimonij illud per pactum promisit, vid. glo. 5. l. 2. titulo. 5. partita. 4.
COMMVNIA de iure naturali primeuo an per ius gentium in aliquo commutentur, vide glossam primam. l. 3. titulo vigesimooctauo. partita. 3.
Communia sunt ea omnia quæ sunt in confinio, vide glossam. 1. l. 6. tit. 28. partita. 3.
Communia ciuitatum vt sunt fontes, &c. an sint cōmunia quo ad vsum dominij tantum, vide glossam primam. l. 9. titulo vigesimooctauo. partita tertia.
Communia ciuitatum ita pertinent quoad earum vsum pauperibus sicut diuitibus, vid. glo. 8. d. l. 9. ibi.
Et quid si ex vicinis ciuitatis quia multas habet greges pauperes damnificentur qualiter eis consulatur, vide glossam nonam. l. 9. titulo vigesimo octauo. par. 3.
Communia an pertineant dominis terrarum sicuti alijs ciuibus & si dominus ibi non habitet. vid. glo. 9. d. l. 9. ibi.
Communia negotia communibus expensis facienda sunt, vid. glo. 2. l. 15. titulo. 32. par. 3.
Communia omnibus an possint ab aliquo præscribi & quando, vide glossam primam. secundam. & tertiam. l. septimæ. titulo vigesimonono. partita. 3.
Et quid si fuerunt istæ res præscriptæ tempore immemoriali, vide dict. glo. 1. in principio.
Et an in istis rebus communibus cadat possessio ita vt præscribi possint, vide. d. glo. 1. col. 2. post principium.
Et quid in terminis alicuius ciuitatis præscribendis an idem dicendum sit, vid. d. glo. 1. col. 2. in medio.
Communia pluribus vt singulis, an ibi domini possint separatim consentire, vide glossam tertiam. l. decimæ. titulo trigesimoprimo. partita tertia.
Communia si sint aliqua inter clericum & laicum, &c. de hoc, vide remissiuè per glossam quartam. l. decimæoctauæ. titulo trigesimoprimo. partita. 3.
Communem rem habens cum alio si instet vt de nouo fiat paries quæ ipsorum partes diuidat si alter istud contradicat, an ad hoc sit compellendus, vide glossam secundam. l. vigesimæquintæ. titulo. 32. partita tertia.

Communia

Communia ciuitatis an ab ipsa ciuitate vendi possint, & quando, vid. gl. 2. l. 5. tit. 5. par. 5.
Communia lucra quæ dicantur ad hoc, scilicet, vt maritus cum vxore sua teneatur diuidere vel socius cum socio, vid. glo. 7. l. 3. titulo decimo. partita. 5.
Et in his quæ sunt communia pluribus vt singulis tunc vt maior pars minori præiudicet debent prius omnes citari, vid. glo. 1. l. 5. titulo. 15. partita quinta.
COMMVNITAS, an habeat fundatam suam intentionem quo ad dominium rerum in suo territorio sitarum. gloss. 1. l. 11. titulo. 18. partita secunda.
Commune ciuitatis an possit dare licentiam alicui vt possit ædificare in loco publico, vid. glossam primam. l. 3. titulo trigesimosecundo. partita tertia.
Communitas quando vult ex forma statuti resarcire damnum vicinis suis tunc ille qui sustinuit damnum tenetur contribuere pro parte sua sicut alius quilibet, vide glossam quintam. l. tertiæ. per tex. ibi. titul. 9. partita quinta.
COMMVNIO ad illicita se non extendit, vide gloss. 1. l. 2. per text. ibi. tit. 10. par. 5.
De hoc. vid. in verbo. SOCIETAS. & in verbo. SOCIVS.
Communio parit discordiam, vide glossam primam. in proœmio. tit. 15. partita sexta.
Et naturale vitium est negligi quod commune est & nihil habere credit qui totum non habet, vid. ibi. in glo. 2.
Communio vbi non est ibidem diuisio locum non habet, vid. glo. 1. l. 1. titul. 15. partita. 6.
Communionem cum aliquo habere quando expediat, vid. gloss. 2. d. l. 1. titulo. 15. partita. 6.
COMPELLERE compelli debent subditi ad obseruantiam legis à superiore latæ, vid. glo. 4. l. 16. tit. 1. par. 1.
Compelli non debet quis ad accipiendam vxorem & quare, vid. gloss. 7. l. 1. titulo. 20. par. 2.
Compelli debet quis matrimonium contrahere si desponsatus fuerit, & ex quibus causis non sit compellendus, vid. gloss. 2. & 3. l. 7. titulo primo. partita. 4.
Compelli ad mutuandum quando possit aliquis, vid. glo. 1. in proœmio. titul. 1. par. 5.
Compelli aliquando potest clericus per iudicem secularem, vid. per glo. 5. d. 3. titul. 3. par. 5.
Compelli quando possit quis ad vendendum rem suam, vel non, vid. plures casus per glo. 1. l. 3. tit. 5. par. 5.
COMPENSATIO rei depositæ cum debito quod à deponente debetur depositario, an fieri possit, & quid sit dicendum in deposito facto per constitutum, vide glossam quintam. l. 5. per tex. ibi. titulo. 3. partita. 5.
Et ex quibus verbis testatoris colligitur velle vt legatarius legatum compenset cum debito vel cum dote si filia sit. glo. 5. l. 3. tit. 9. & glo. 3. quæstione quinta. & quæstio. 6. septima. & octaua. l. decimæsextæ. tit. 9. partita sexta.
Compensatio respectu libertatis vnius anni cum sterilitate alterius quando locum habeat, vid. per gloss. 1. l. vigesimætertiæ. titulo octauo. partita quinta.
Et an damnum illatum à socio sui culpa vel dolo compensetur cum eo quod lucratum est ex sua diligencia, vide glossam quartam. l. 7. & glo. 5. l. 13. tit. 10. par. 5.
Compensatio damni & lucri, an habeat locum inter prælatum & ecclesiam. glo. 3. l. 7. tit. 9. par. 6.
Et quid si maritus sui culpa aliqua perdiderit, an licet in alijs lucretur debeat fieri compensatio damni & lucri, vid. d. glo. 5.
Compensatio an dicatur vera solutio, & an impleatur conditio soluendi compensando, vid. glo. 1. l. 20. tit. 14. par. 5.
Et an qui sub iuramento soluere promisit si compenset videatur adimplere promissionem, vid. ibidem.
Et quando sit locus compensationi si debitor illam petierit, vid. ibi. glo. 2. per illum tex.
Et sub qua forma hæc exceptio compensationis opponi possit, vid. ibidem. in glo. 3.
Compensatio expensarum quas fecit bonæ fidei possessor, an cum fructibus perceptis fiat, vid. glo. 5. l. 41. tit. 28. par. 3.
Compensatio expensarum, an debeat fieri cum fructibus perceptis occasione meliorationis illius rei, vid. d. glo. 5. in fi.
Compensatio non habet locum in delictis quando talia delicta sunt circa diuersa, vide glossam quintam. col. 2. in principio. l. 8. titulo secundo. partita. 4.
Compensatio vtrum habeat locum inter fornicationem carnalem & spiritualem, vide glossam quintam. l. octauæ. titulo nono. partita quarta.
Et quid si ille qui fuit fornicatus spiritualiter ad fidem reuertatur, an sit locus tunc compensationi, vid. ibi. in glo. 6.
Compensatio, & an debitor, videatur fateri debitum, opposita per eum exceptione compensationis, vid. ibi. in glo. 3. dictæ. l. 20. titulo decimo quarto. partita. 5.
Et an exceptio compensationis, obijci possit coram iudice delegato, vel arbitro. ibi. glo. 4.
Compensatio compensationis admitti non debet, vid. ibid. in glo. 5.
Et si in modum compensationis opponatur exceptio, qualis ista esse debeat, vt per eam admittatur compensatio debiti, si debitor illud petierit, vid. glo. 6. dict. l. 20.
Compensatio an fiat de quantitate pecuniæ, ad quantitatem frumenti, vide glossam primam. l. vigesimæprimæ. titulo decimoquarto. partita quinta.
Compensatio fieri potest de quota ad quotam, & semper fiet, quando debitum est in eodem genere, secùs in diuerso, vide glo. 2. d. l. 21. per tex. ibi. cum alijs glossis. ibidem.
Compensatio an habeat locum inter socios, quando vnus damnum dedit, & etiam alius & an tale damnum cum lucro ab ipso datum compensetur, vid. gloss. 5. l. 13. titulo. 10. & glo. 1. l. 22. per tex. ibi. titulo decimo quarto. part. 5.
Et an per procuratorem qui damnificauit dominum, possit obijci exceptio compensationis, de eo in quo meliorauit causam domini, vid. d. glo. 1. in fine.
Et an dolus cum culpa compensetur, vide glossam primam. & 2. l. 23. ibidem. per tex. ibi.
Compensatio an habeat locum in debito procuratoris, & quando, vide glossam secundam. l. vigesimæquartæ. titulo decimoquarto. partita quinta.
Et illud quòd debetur societati, non compensatur cum eo quod debet vnus ex socijs, vide dictam glossam secundam. dictæ. l. vigesimæ quartæ.
Compensatio an habeat locum in personam filij in debito patris sui, vide glo. 25. ibi. per illum text.
Compensatio an possit obijci per extraneum comparentem pro alio, etiam sine mandato, vid. ibi. in glo. 3.
Compensatio non fit ipso iure sed tantum si opponatur ab homine, & desiderat sententiam iudicis, & quando fiat ipso iure, vide glo. 1. & 2. l. 26. ibi.
Compensatio non obijcitur ad id quod debetur ex causa maleficij, vide glo. 1. l. 27. ibidem. per illum tex.
COMPARATIONES literarum, & an ex hoc plena fides deducatur, vide glossam vndecimam. lege. 118. titulo decimooctauo. partita tertia.
Et an iudex possit compellere negantem instrumentum fore suum, vt scribat aliquid de nouo vt fiat comparatio, vid. glossam quintam. l. 119. ibi.
Comparatio literarum quam fidem faciat in scripturis priuatis etiam si talis priuata scriptura sit à parte subscripta, vid. ibi. glo. 6.
Comparatio literarum facit plenam fidem in vno casu quem ponit. dict. glo. 6. in fine.
COMPATRIOTAE naturaliter se diligunt, vide glossam quartam. per textum ibi. l. quartæ. titulo vigesimoseptimo. partita. 4.
Et si iste fiat inimicus patriæ amittit naturalitatem, vide glossam secundam. per textum. ibi. l. septimæ. titulo vigesimoseptimo. partita quarta.
Compositio per hæredem vsurarij facta cum illis à quibus vsuræ restitui debuerant, quando valeat. glossa duodecima. l. secunda. titulo. 15. partita sexta.
COMPLICES quid dicantur, vide glossam secundam. l. 82. titulo decimooctauo. partita. 3.
COMPROMISSVM factum in aliquem vt iudicet secundum iustitiam & veritatem debet iudicare secundum legē fori non poli. glo. 1. l. 3. titulo. 4. par. 2.
Compromissum factum in aliquem vt iudicet secundum ius si iniustè iudicauerit an teneat sententia, vide glossam quartam. l. 23. titulo quarto. partita. 3.
Compromissum in aliquem factum, an extendatur vbi venit imponenda pœna sanguinis, vide glossam primam. l. vigesimæquartæ. titulo. 4. partita tertia.
Compromissum an fieri possit in aliquem super causa feudali, vel vassallagij, vid. glo. 2. d. l. 24. ibi.
Compromissum non potest fieri nisi ab eo qui habet ad hoc speciale mandatum nec generale sufficiet. glossa quarta. dictæ. l. vigesimæ quartæ.
Compromissum factum super rebus ciuitatum, an valeat sine licentia Regis, vid. glo. 5. d. l. 24.
Compromissum factum in venditore alicui rei an valeat, & an in vna

ex partibus,

Universidad de Deusto Biblioteca

ex partibus, vid. glo. 6. d. l. 24. & ibi. glo. 7.
Et an eo solo quod minor compromisit siue in arbitrum siue in arbitratorem videatur læsus, vide glossam quartam. l. vigesimoquinta. titulo. 4. partita. 3.
Compromissum in quo datur arbitro certa forma pronuntiandi an tenear, vide glossam octauam. l. vigesimæ sextæ. titulo quarto. partita tertia.
Compromissum factum in duos cum potestate eligendi tertium si discordarent, an valeat, vid. glo. 10. d. l. 26.
Compromissum si a principio non valuit non potest conualidari per prorogationem termini. glossam primam. l. vigesimæ septimæ. titulo. 4. partita. 3.
Compromissum factum in iudicem ordinarium si finito officio recessit ibidem reddere debet ad pronuntiandum. vid. glossam sextam. dict. l. vigesimæ septimæ.
Compromissum an fieri possit, vt per pactum illud transeat ad hæredes arbitri, vide glossam tertiam. l. vigesimæ octauæ. titulo quarto. partita tertia.
Compromissum an finiatur per susceptionem religionis habitus vel clericatus, vid. glo. 4. d. l. 28.
Et quid operetur clausula in compromissis posita, scilicet, (ratomanente pacto) vide glossam textam. l. trigesimæ tertiæ. titulo quarto. partita tertia.
Compromissum cum clausula ratomante. &c. si compromissarius soluat pœna, an præcedere eli ceat, & quid in hoc operentur. ll. de Madrid, vid. glo. 2. l. 35. ibi.
Et quid si compromisit sine dicta clausula & ibi fuit apposita pœna, & condemnatus appellauit & noluit soluere pœnam & fit executio iusta. l. de Madrid, an tunc soluendo pœnam liberetur & recuperet res in quibus facta fuit executio, vid. ibidem.
Compromissum sine pœna factum, an non obediens teneatur saltim ad interesse partis, vid. glo. 3. dict. l. 35.
Compromissum in aliquem factum, an transeat in successorem in prælatura, vide glossam octauam. l. quadragesimæ octauæ. titulo decimo octauo. partita. 2.
Compromissum in Regem factum expirat eius morte, vide dictam glo. 8. l. 47. tit. 18. par. 3.
Et qualiter & cum quibus clausulis debeat fieri compromissum, vid. glo. 1. l. 106. tit. 18. par. 3.
COMPROMISSARIVS an possit pronuntiare partibus non citatis, vide glossam quintam. l. 106. titulo decimooctauo. partita tertia.
COMPVLSVS vendere an compellatur ad vendẽdum habita fide de pretio, vide glossam quartam. l. quadragesimæ sextæ. titu. vigesimo octauo. partita. 3.
COMPVTATIO graduum consanguinitatis qualiter fiat, vid. gl. 1. per tex. ibi. l. 3. tit. 6. par. 4.
Et quare diuerso modo computentur gradus apud legistas & canonistas vide ioidem. glo. 3.
Computatio an secundum ius canonicum vel ciuile debeat fieri quando per statutum laicorum imponitur pœna contrahenti in. 4. gradu vel incestas nuptias, vid. ibi. glo. 4.
Computatio ætatum ante & post diluuium secundum vtranque interpretationem. glo. 2. 4. in prooemio. partit.
Computatio an à natiuitate Domini an vero ab eius incarnatione fieri debeat, vid. infra in verbo. HISPANI.
CONCESSA ecclesia monachis vel alijs quæ illis concessa videantur & quæ Episcopo videantur reseruata, vid. glo. 2. 4. 5. & 8. l. 5. titulo. 12. partita. 1.
Concessa ratione affinitatis an durent soluto matrimonio, vid. glo. 1. l. 5. titulo. 6. par. 4.
CONCESSIO decimarum laico facta per Episcopum ad vitam ipsius an valeat, vide glossam quartam. l. vigesimæ secundæ. titulo vigesimo. partita. 1.
Concessio ad vitam alicuius facta dicitur perpetua, vid. ibidem.
Concessio decimarum laico per Papam facta ad noualia non se extendit, vide glossam tertiam. per tex. ibi. l. vigesimæ tertiæ. titulo vigesimo. partita. 1.
Concessio facta alicui vt possit villam ab opido separare forte vt det filio secundo an videatur ex hoc separata etiam in iurisdictione, vel non, vid. glo. 1. l. 2. tit. 1. par. 2.
Concessio villæ vel castri alicui facta sub titulo ducis vel. &c. an videatur concessa iurisdicitio licet in priuilegio nihil dicatur, vid. glo. 2. l. 12. tit. 1. partita. 1.
Concessio alicuius iurisdictionis iudici speciali facta an per hoc videatur ademptæ iurisdictio iudicibus ordinarijs, & generalibus. gloss. 6. l. 24. titulo. 9. part. 1.
Concessio immunitatis quando perpetuo quando vero ad vitam concedenti tantum duret, & quid si fiat alicui & eius filijs, & nepotibus. & quid si alicui eius que descendentibus, & quid si adfuerunt merita ratione seruitiorum, vid. glossam. 2. l. decimæ. titulo decimooctauo. partita tertia.
Concessio semper est moderanda secundum qualitatem seruitiorum, vide. d. glo. 2. in fin.
Concessio vt quis possit res extrahere extra Regnum, an aliquid operetur circa solutionem pecuniæ quæ in talibus exactionibus consueuit per solui. glo. 1. l. 1. ibidem.
Concessio alicui facta pro pecoribus & pastu, an intelligatur in transitu tantum, & quid operetur, vid. gloss. 2. l. decimæ nonæ. titulo decimo octauo. par. 3.
Concessio de sportandis rebus vetitis extra Regnum si aliud non dicatur debent intelligi pro prima vice tantum, vid. glossam. l. d. 20. titulo. 18. partita tertia.
Concessio Principis facta contra eius iura, an statim debeat in executionem mitti, an vero spectetur secunda iussio, & quid si facta fuit motu proprio, vide glossam secundam. l. 29. titulo decimooctauo. partita tertia.
Concessio alicuius rei in dubio, an ad supplicationem, an vero motu proprio concessa videatur. vid. d. glo. 2. in fine.
Concessio castri an trahat secum iurisdictionem illi cohærentem, vide glo. 8. l. 68. tit. 18. par. 3. & ibi. glo. 13.
Concessio Principis priuato facta, vt ex aquæductu publico aquam sibi ducere possit de qua debeat intelligi, an de ea quæ superest. glo. 1. l. 5. tit. 31. partita. 3.
Concessio naturalitatis alicui per priuilegium facta, an faciat illum verum ciuem, & naturalem illius Regni in quo naturalizat, vid. glo. 14. l. 2. tit. 24. par. 4.
Et an ex simplici concessione alienigena possit habere beneficia in Regno in quo naturalizatus fuit, vid. ibi. col. 2.
Concessio castri alicui facta sub eius protectione, & regimine cum mero & misto Imperio, an illi collectas imponere possint, vel an ius collectandi remaneat apud illum cui primo competebat, vid. gloss. 2. col. 1. l. 6. titulo. 25. partita. 4.
Concessio generalis an secum adducat regalia, & quæ supremæ iurisdictionis sunt, vt illa etiam concessa videantur, vid. ibi. columna secunda. in principio.
Concessio Regis facta alicui de Regalibus, an valeat siue fiat ad tempus siue in perpetuum, vide glossam nonam. l. 9. per tex. ibi. titulo quarto. partita quinta.
Et an in concessione portagij sit necessaria iusta causa vt recipiens sit tutus in conscientia, vide glossam primam. l. tertiæ. titulo septimo. partita quinta.
Concessio prosę & hæredibus, an tunc emphyteosis sita concessa ad omnes hæredes etiam extraneos transeat, & quando, vid. gloss. 5. l. 28. titulo. 8. partita. 5.
Et an concessio facti indeterminati, vel determinati sit transmissibile ad hæredes, & quando, vide glossam primam. l. vigesimæ septimæ. titulo nono. partita. 6.
Concessio si fiat ciuitati, an perpetua esse dicatur, vel si fiat ecclesiæ, vid. dict. glo. 1. in fine.
Concessio per testatorem alicui facta, an & quando & ex quibus præsumatur reali, vid. glo. 3. d. l. 17.
Et frustra precibus impetratur quod iure communi conceditur. gloss. 4. col. 6. ad fi. l. 6. tit. 11. part. 5.
CONCESSO castro an videatur concessa iurisdictio illo cohærens, vid. glo. 8. l. 68. tit. 18. par. 3.
CONCEPTVS ante Papæ dispositionem eo quia consanguinei erant parentes, an admittantur ad maioriam, & quid si nati sint ante dispositionem, vide glosam decimam. columna secunda. in fin. l. 2. titulo. 15. partita secunda.
CONCILIVM congregatur ad sonum campanæ & concilium est multiplex, vide glossam quartam. l. vigesimæ primæ. titulo decimo octauo. partita. 2.
Concilium ciuitatis an possit alicui licentiam dare vt valeat in loco publico ædificare, vide glossam primam. l. tertiæ. titulo trigesimo secundo. partita tertia.
CONCORDIA paruæ rescrescunt, &c. vide gloss. 1. l. 21. titulo. 26. partita secunda.
Concordia cum intra aliquos fit, possunt petere vt detur sententia secundum concordiam eorum, & an illud obseruetur, vide glo. 1. l. 9. tit. 20. partita. 3.
Concordia quid sit, & plura de ea, vid. per glo. 7. & 9. per tex. ibi. l. 1. tit. 27. partita. 4.
Concordia latronum, vel amicitia ipsorum vera concordia vel amicitia non est debet enim esse in bonum, vide glossam nonam. l. primæ. titu. 27. partita. 4.

CONCV-

CONCVBINA clerici qua pœna feriatur tam iure antiquo quam hodierno, vide glossam fina. l. quadragesimæ tertiæ. titulo. 6. partita prima.
Concubinæ clericorum qualiter hodie puniantur per iudices laicos, vide glossam tertiam. in fine. l. trigesimooctauo. titulo sexto. partita prima.
Concubinatus crimen punitur per iudicem ecclesiasticum & etiam per laicum, vide glossam fina. l. quinquagesimæ octauæ. titulo sexto. partita prima.
Concubina & an ad illam extendatur spirituals compaternitas, vi. gl. 7. l. 1. tit. 7. par. 4.
Concubina an possit dotem petere eam tenenti, vid. glo. 4. & 5. per tex. ibi. l. 9. tit. 11. partita. 4.
Et an hodie requiratur quod concubina domi retineatur ad hoc vt per contractum matrimonium filij legitimentur, vide glossam octauam. l. primæ. titulo decimotertio. par. 4. & glo. 15. l. 2. titulo decimoquarto. partita. 4.
Et inter concubinam & vxorem parum refert nisi in honore, vid. glo. 1. in prooemio. tit. 14. par. 4.
Concubinam domini si vassallus cognouerit feudo priuaretur ac si cognouisset vxorem, vid. ibi.
Concubina non transit in dominium amasij, vid. ibidem.
Concubinæ habent secum venenum & præsumitur contra eas quòd omnia quæ possident quæsierunt ex bonis amasij, & possunt torqueri pro declaranda veritate quod non est in vxore, vid. d. glo. 1. in fin.
Concubinatus crimen est ecclesiasticum hodie tantum etiam per. ll. Regni prohibentur & sic est crimen legale, vid. glo. 2. ibi.
Et concubinam cogaoscens carnaliter, & si soluta sit, & ipse solutus peccat tamen mortaliter, vide ibid. glo. 3.
Concubinatus olim erat sine pœna & quare hoc sic permittebatur, vide glo. 4. in. d. prooemio. tit. 14. part. 4.
Et an de iure ciuili concubinatus olim erat prohibitus, vid. ibid.
Concubina aliquando nominatur amica aliquando vero focaria, vide glo. 3. l. 1. tit. 14. par. 4.
Concubinatus cum liberta vel serua an esse possit, & cum qua serua, & quando, vide glossam quartam. & 5. l. primæ. titulo decimoquarto. partita. 4.
Concubinatus totaliter est etiam de iure ciuili in clericis reprobatus, & quid de illis qui sunt in minoribus ordinibus constituti, vid. glo. 1. l. 2. tit. 14. part. 4.
Concubinatus an teneat cum virgine si sit ex obscuro loco nata neque pœna legalis locum habeat, vid. ibi. glo. 4.
Concubina si non publicè sed secretè ab aliquo recipiatur, & diu detineatur per ipsum præsumetur quod est eius vxor, vid. ibi. glossam octauam, per tex. ibi.
Concubinas in plurali quis habere non potest, vid. glo. 14. l. 2. per tex. ibi. titul. 14. part. 4.
Concubinatus ad hoc vt sit licitus de iure ciuili plura requiruntur, vi. per glo. 15. d. l. 2. per illum tex. ibi.
Et an requiratur quod concubina domi retineatur, vid. ibi. & gloss. 8. l. 1. titulo decimotertio. partita. 4. & glo. 1. & 7. l. primæ. titulo decimo quinto. partita. 4.
Concubina si est vilis non est cum persona illustri permittenda neque cum ea matrimonium tener, & an filij ex ea & illustri persona habiti sint naturales licet ipsi sint soluti vt patri succedere possint, & quid hodie per. ll. Tauri, vid. ibi. glo. 4. l. 3.
Et filij istarum & personarum illustrium sunt spurij non naturales, vide ibi glo. 4. & glo. 10.
Concubinatus si inter aliquas personas sit prohibitum, & non matrimonium an filij ex inde nati dicantur spurij vel non, vid. glo. 6. l. 1. titu. 15. partita. 4.
Concubina si in suo testamento, vel in alio instrumento filium suum naturalem quem habuit ex amasio nũcuparet filium sine adiectione naturalis, an ex hoc videatur illum legitimare & cuius effectus erit talis nominatio, vide glossam septimam. columna secunda. l. septimæ. titulo. 15. partita. 4.
Concubinæ publicè & manifestæ hodie Hispanè dicuntur barraganas, vide glossam quintam. columna. 2. l. 3. titulo vigesimoprimo. partita quarta.
Concubinæ clericorum ad hoc vt per statutum puniri possint debent esse publicæ, & sic teneri, vid. ibidem.
Et an seruus inuentus cum concubina domini impune ab eo occidi possit, & quando, vide per glo. 7. columna. 2. ad fi. l. 6. titulo vigesimoprimo. partita. 4.
Et an ex eo quod dominus concubuit cum concubina vassalli, vel cum vxore eius amittat ius naturalitatis quod habet in eum, vide glo. 6. l. 5. titul. 24. par. 4.
Concubina & an miles possit donationẽ concubinæ facere, vi. gl. 7. l. 1. per tex. ibi. titulo. 4. par. 5.
CONCVRRENTES simul in aliquo actu vbi premium dari debet quis eorum ad illud admittatur, vide glossam primam. l. septimæ. titul. 27. par. 2.
CONCVSSIONIS crimen, vide in verbo, CRIMEN CONCVSSIONIS.
CONCREMANTES Ecclesias seu per vim spoliantes sunt ipso iure excommunicati, vide glossam decimam. l. 2. titulo nono. partita prima.
Concremans suum agrum restilem cum alterius damno qualiter ad emẽdam teneatur & an idem sit dicendum in foro contencioso, quod in foro animæ, vid. glossam quartam. l. 10. per textum ibi. titulo decimo quinto. partita. 7.
CONDEMNARI an possit quis ex probationibus receptis ante litem contestatam, vide glossam primam. l. 2. titulo decimosexto. partita tertia.
Condemnare an possit iudex aliquem ex indicijs indubitatis, vid. gloss. 4. l. 26. titu. 1. part. 7.
Condemnari an debeat illi qui sponte crimẽ suum confessi sunt nullis indicijs præcedentibus, vide glossam secundam. columna 2. ad fi. l. 2. titu. 30. partita. 7.
Condemnare non debet iudex tortum qui metu tormentorum delictum confessus fuit si postea contrarium appareat, vide glossam sextam, & septimam. l. quartæ. per textum ibi. titulo trigesimo. partita septima.
Condemnatus per sententiam ad factum non potest liberari præstando interesse, vid. glo. 3. d. l. 5. tit. 27. par. 3.
Condemnatus ad mortem, an & quando sententia possit exequi de nocte, vid. glo. 7. l. 5. tit. 27. par. 3.
Condemnatus Florentiæ an possit de capitali Perusij, vid. d. gl. 7. in fin.
Condemnatus ad pœnam temporalem non efficitur seruus pœnæ secus si ad perpetuam, vid. gloss. 3. per textum ibi. l. 2. titulo decimooctauo. partita quarta.
Et quid si aliquis non in metallum sed ad aliud opus publicum siue officium fuerit perpetuo damnatus an efficiatur tunc seruus pœnæ, vide ibi. gloss. 4.
Condemnatus ad perpetuam pœnam, an hodie seruus pœnæ esse dicatur. glo. 6. d. l. 2. titulo decimooctauo. par. 4.
Condemnatus perpetuo in insulam, an in tali condemnatione sequatur ibi bonorum ademptio, vid. glo. 8. per tex. ibi. in. d. l. 2.
Condemnatus & ab officio suo remotus propter suam turpitudinem, an ad alios honores in loco suæ Regionis admitti debeat, & an per hoc amittat naturalitatem Regni, vel loci sui tantum quo ad hoc, vid. glo. 3. l. 5. tit. 24. partita. 4.
CONDEMNATVS à duobus in iudicio qualiter vni rem restituere debeat, & sub qua cautione, vide glossam secundam. l. 6. titulo decimo. partita. 3.
Condemnatus ad pretium eo quia remamisit si postea res reuertatur ad creditorem, an rem ipsam vel pretium petere possit, & cuia sit in hoc electio. glo. 4. l. 10. tit. 22. partita. 3.
Et quid si antequam æstimationem soluat res à domino inueniatur, an ad solutionem æstimationis teneatur, vid. ibi. in glo. 5.
Et quid si dominus fecit expensas ad habendam rem, vide dictam glossam quintam. dict. l. 19.
Condemnari an possit quis vt sit perpetuus carnifex vel quod semper aliquod officium exerceat, vid. glo. 5. in medio. l. 2. tit. 5. par. 4.
Condemnati ad mortem debent sepulturam habere & possunt eam eligere vbi voluerint & possunt corpus Christi recipere, vide glo. 3. & 4. per tex. ibi. l. 7. tit. 13. par. 1.
Condemnati per sententiam, & ob executionem incarcerati non liberantur etiam si præstent fideiussores. glossa quarta. l. 41. titulo secundo. partita. 3.
Condemnatum ad mortem ciuilem vel naturalem vel ad membri abscisionem, an cognatus seu alius quilibet pro eo appellare possit, & quid de damnato in eius contumacia ad mortem, vid. glo. 2. & 3. l. 6. titu. 23. partita tertia.
Condemnati ad exhibendum, an & quando ab hoc appellare possint, vide glossam. 6. l. 9. tit. 23. par. 3.
Condemnati per sententiam, an ab ea post longum tempus possit appellare si causa iam cœpta vadit in aliquem locum etiam incommodum reipublicæ non dimisso procuratore, vid. glo. 4. l. 10. ibi.
Condemnati ad torturam, an ab ista sententia appellare possint, vid. gl. 2. l. 13. titul. 23. par. 3.
Condemnati ex duabus causis in duabus pœnis si vna absorbeat aliam, an vtraque imponatur, vide glossam textam. l. 14. titulo vigesimo tertio. partita. 3.
Condemnatus in absentia non præsumitur condemnatus ex contumacia etiam si sit absens ex iusta causa quando probationes sunt liquidæ

sed

Universidad de Deusto Biblioteca

sed propter nullam causam, vide glossam sextam.l.35.titulo quinto. partita quinta.
Condemnatus ad aliquam quantitatem dandam fisco, & priuato totum soluere tenetur fisco, & ipse partem suam dabit priuato, vide glossam nonam.l.53.tit.1.par.5.
Condemnatus in centum propter eius delictum si cum illa dare non possit, succedat in hæreditatem matris suæ, & ipse tunc illam repudiet, an videatur dolosè facere, & an illa centum soluere debeat, & pro eis in talibus bonis possit fieri executio, vide per gloss.2.l.duodecimæ.titulo decimo.partita.5.
Condemnatus ad soluendum si ad hoc ei nullum sit datum tempus, an possit opponere compensationem si offerat se statim liquidaturum, vid.glo.6.l.20.tit.14.par.5.
Condemnatus soluere indebitum, an & quãdo illud postea repetere possit, vide glossas.l. trigesimætertiæ.per text.ibi. titulo decimoquarto. partita.5.
Condemnatus de crimine ad accusandum non admittitur, & quid si tantũ conuictus de eo sit, vide glossam sextam.l.secundæ.titulo primo. partita septima.
Condemnatus de crimine, an de eodem crimine iterum accusari possit, vide glossas.l. duodecimæ.per textum ibi. titulo primo.partita septima.
Condemnatus de crimine siue publico siue priuato, an & quando sit infamis, & an & quando ante vel post sententiam, vid.glossas.l.quintæ. titulo.6.partita.7.
Condemnatus ad mortem an detineri debeat quousque rationes aliquas reddat, & quando, vide glossam quartam.l.11.titulo trigesimoprimo. partita.7.
Et an mulier prægnans condemnata ad mortem debeat detineri vsque dum pariat, vid.ibidem.per illum tex.
CONDEMNATIO expensarum debet à iudice fieri etiam in causa criminali, vide glossam primam.l.octauæ.titulo vigesimosecundo. partita.3.
Condemnatio expensarum, an se extendat ad interesse quod prætendit victor eo quod fuit à negotijs suis propter litem auocatus, vide dictam glossam primam.
Et an in tali condemnatione veniant cibaria, & qualiter istud debeat intelligi, vid.ibidem.
Et quid si victor hospitatus fuit ab amico vel gratis fuit sibi datum patrocinium, vide ibidem.
Condemnatio aliquando fieri potest super non petitis, vide gloss.1.per tex.ibi.l.8.tit.1.par.5.
Condemnatio si fiat in commodum fisci & alterius totum debet solui fisco, & ipse partem suam dare tenetur priuato, vid.glo.9.l.53.titulo quinto.partita.5.
Et quando iudex ad mortis condemnationem vult deuenire quæ inspicere debeat prius, vide glo.2.cum sequentibus.l.26.titulo primo.partita septima.
Et an ex inditijs indubitatis possit ad condemnationem deuenire, vide ibidem.in glo.4.
Et an fieri possit condemnatio quando quis nullis inditijs præcedentibus crimen confitetur, vide gloss.1.colum.2.ad finem.l.2.titul.30. partita septima.
Et an condemnatio ad mortem debeat suspendi interim quod aliquis reddit aliquas rationes, & quando, vide glossam quartam.l.11.titu.31. partita.7.
Et quid in muliere prægnante, an eius condemnatio suspendi debeat vsque dum pariat, vid.d.glo.4.per tex.ibi.
Condemnatio expensarum non se extendit ad expensas malæ factas, vide glo.1.in fine.l.8.tit.22.par.3.
Condemnatio expensarum, an fieri debeat in eum qui à principio iuramentum calumniæ fecit, vid.glo.2.l.8.tit.22.par.3.
Condemnatio expensarum non fiet quando victus iustam litigandi causam habuit, & quæ ista sit, vid.glo.3.ibidem.
Et quid si in certa parte iudicij habuit iustam litigandi causam in alia vero non, & quid si liti cessit, vid.d.glo.3.in fine.
Condẽnatio per iudicem facta an ab ipso minui possit si illud sibi in sententia reseruauit, vid.glo.4.l.22.tit.22.par.3.
Condemnatio etiam si sit in causa criminali, an ad alios extendatur, & quid in alijs rebus, vid.glo.1.&.2.l.4.tit.27.par.3.
Et quid si duæ communitates condemnentur qualiter teneantur, & quid in abbate, & capitulo condemnato, vid.d.glo.2.d.l.4.
Et quid si vna sententia condemnentur hi quia principio erant insolidũ obligati qualiter tunc in executionem mittetur, vid.ibi.glo.3.

Inhonesta, turpis,	Contra substantiam	Nugatoria.
Vel honesta.	Matrimonij vel pro	Potestatiua.
Impossibilis	Matrimonio.	Furtiua.
	Casualis mixta.	

CONDICTIO non impleta vouens votum adimplere non tenetur, vide glo.2.l.7.tit.8.par.1.
Condictio habeatur pro causa.glo.4.l.7.tit.13.par.3.
Conditio si Deus voluerit licet non apponatur apposita videtur semper vid.glo.9.l.77.titul.18.par.3.
Condictionis humanæ dignitas, quæ sit, vid.glo.1.cum sequentibus.in proœmio.4.partitæ.
Condictio sub qua quis cum aliqua matrimonium contrahit si te virginem inuenero, an & quando licita sit, vide glossam sextam.l.10.titu.2. partita.4.
Condictio quid sit, & de eius natura est actum suspẽdere & facere quod possit trahi ad esse, & non esse, vide glossam primam.&.2.l.1.titul.4. partita.4.
Condictio inducitur per dictionem si modus per vt, vide glossam secundam, & tertiam.dict.l.2.& gloss.1.l.vigesimæprimæ.titulo nono.partita sexta.cum alijs ibi.
Condictio apposita tempore contracti matrimonij debet expectari si iusta sit, & an ea impleta nouus contrahentium requiratur consensus, an vero à principio præstitus sufficiat, vid.glo.1.l.3.tit.4.parti.4.& glo.3.l.6.ibi.tit.4.par.4.
Et an ista condictio, scilicet, si Papa, &c. operetur vt contrahentes non incurrãt excommunicationẽ per clementinam.eos, de consan, & affini. vid.d.glo.3.d.l.6.
Et eodem modo erit domini quando contrahunt aliqui sub condictione.s.si Papa dispensauerit, vid.ibi.
Condictio si.100.dederis, an turpis & inhonesta sit, vel non, & quid si vnus cui duabus sub eadem condictione matrimonium contraxerit illæq; eodem tempore dent.100.cum qua contraxisse videbitur, vide ibi.glo.2.quæst.2.
Condictio sub qua aliqui contraxerunt si defuerit copula superueniens non faciet matrimonium secus vero si ea pendẽte copula accedat quia tunc à condictione recessisse videtur & tenet matrimonium, vid.ibid. in gloss.6.
Et quid si antea fuerit protestatus quod non vult à condictione recedere propter copulam, & quid si talis protestatio fiat ipsi mulieri, vid.glossam.7.l.3.tit.4.par.4.
Et an istud procedat in foro iudiciali, vel pœnitentiario, vid.ibidem. in dict.glo.7.
Condictio an cesset si res sub condictione promissa ante condictionis implementum restradatur, an transferatur dominium, vid.dict.gloss.7. dictæ.l.tertiæ.
Condictiones inhonestæ etiam si apponantur in vim modi tenent, vide glo.1.per tex.ibi.l.5.tit.4.par.4.
Condictiones quæ sint contra sacramentum siue contra bonum prolis siue contra fidem matrimonij, vid.ibi.glossam secundum, tertiam, quartam.& quintam.
Condictio contra substantialia matrimonij, vt & tunc matrimonium non teneat, an requiratur vtriusque contrahentium consensus vel requiratur quod vnus contradicat, vid.ibi.glo.6.
Conditio in matrimonio posita, si est turpis de futuro reijcitur, si verò de præterito tenet, vid.glo.2.l.6.
Condictio impossibilis de facto potiùs dicitur difficilis quam impossibilis, & an & quando per talem condictionem siue impossibilem per se siue natura siue à natura siue à iure matrimonium contrahi prohibeatur, vid.glo.4.l.6.tit.4.par.4.
Condictio impossibilis de facto, an impediat, & vitiet hæredis dationẽ, vide per.d.glo.4.
Et an talis condictio omnem contractum siue dispositum sub tali condictione factum, vid.ibidem.
Condictio tempore contractus matrimonij vno imposita, vt sub pœna in certo loco habitare teneatur, an valeat, vid.glossam quintam.l.2.titul.5.partita.4.
Condictio.s.si nuptiæ sequerentur semper inesse præsumitur in qualibet dotis promissione etiam si solutio dotis promittatur intra certum tempus, vel si dicatur quod soluet ad voluntatem sponsi, vel aliud simile, vid.glo.5.l.11.tit.11.par.4.
Et an valeat pactum in quo ista condictio non intelligatur apposita neque speranda esse intelligatur ex mente contrahentium, vide ibidem.
Condictio si sit posita tempore venditionis alicuius rei, & illa pendente damnum vel lucrum superuenerit ad quem pertinebit, an emptori, vel venditori.vide glo.1.&.2.per tex.ibi.l.26.tit.5.par.5.
Et quid si fiat traditio ex contractu condictionali ante euentum condictionis, an transeat dominium vel vsuca.condictionem, vide glo.5.l. duodecimæ.titu.11.par.5.
Condictio & dies si sit apposita in stipulatione, an impleta condictione dies spectari debeat, vide glossam primam.l.17.per text.ibi. titulo.11, partita quinta.
Condictio impossibilis an vitiet contractum, & quid si negatiuè ponatur, vid.glo.2.d.l.17.
Et promissum sub condictione omnino extitura videtur purè promissum, vid.glo.3.d.l.17.
Et an condictionis euentus constituat debitorem in mora, vid.gloss.2.l.18.tit.11.par.5.
Condictio casualis vel mixta an trahatur retro, & quid de potestatiua, vide glo.1.l.32.titu.11.par.5.
Et quid in legatis, vel an in eis idem sit quod in contractibus, vid.ibid.
Condictio si est adimplenda in specifica forma, an videatur impleta si debitum compensetur, vide glossam primam.cum alijs ibi.l.20.titulo 14.partita.5.
Condictio si sit solutioni posita, an si ante ipsius euentum solutio fiat possit solutum repeti per soluentem, & quando, vide glo.1.&.3.l.32.tit.14. partita.5.
Et an datum ob aliquam causam si causa non adimpleatur possit per se, vel cum damnis & interesse simul à dante repeti, & qualiter hoc fiat, vid.glo.2.l.43.tit.14.par.5.& glo.l.44.ibi.
Condictio ob causam vbi dari non potest tunc datur actio de dolo & ad quid, vide glossam primam.l.quadragesimæquintæ.titulo decimo quarto.part.5.
Condictio quid sit, & qualiter, & quando in institutionibus poni possit, & quales, & de effectu ipsarum, vid.glo.l.primæ.& secundæ.titulo quarto.partita.6.
Conditio quæ ad præsens tempus refertur impropriè dicitur condictio, vid.glossam.4.d.l.1.tit.4.par.6.
Et quæ propriè dicatur condictio, vid.glo.9.l.8.ibidem.
Quæ etiam concipi possit in præteritum, vide glossam.2.l.11.titulo.9.partita sexta.
Condictio fit per dictionem si, & per alias dictiones, & quando, vide glossam duodecimam.& decimamtertiam.dict.l.primæ.& an per gerundia, vid.d.gl.[illegible]
Condictio si à testatore apposita sit per verba futuri temporis si tempore testamenti iam extabat, an tunc institutio reputetur pura, vid.glossam.2.l.secundæ ibi.
Condictiones impossibiles de natura vel de iure vel de facto, an vitient hæredis institutionem & quales illæ sint, vid.glo.l.3.4.per tex.ibi.titul.4.par.6.
Condictiones quæ per testatorem apponuntur ad conseruationem domus & familiæ licitæ dicuntur, vide glossam octauam.l.3.titulo quarto.partita.6.
Conditio à testatore hæredi posita quod iuret aliquid facere, an debeat obseruari, vel reijci, vid.glo.2.&.7.l.6.ibidem.
Et quid si à lege vel à iudice, vel à contrahentibus apponatur talis condictio, & quid hodie iure Regni, vid.ibidem.
Condictio cuius euentus vel defectus nihil operatur an necessario adimpleri debeat, vide glossam primam.l.octauæ.titulo quarto.partita sexta.
Condictio tacita, si sine liberis decesserit, an habeat locum non solum inter ascendentes, & descendentes, sed etiam inter fratres & collaterales, vel si ascendentes à descendentibus instituantur, vel in vxore instituta si cum filijs communibus decesserit, vid.ibidem.in glo.3.&.8.
Et quid si iste grauatus restituere post mortem suam filios adoptiuos, vel arrogatos siue spurios reliquerit, vid.ibidem.glo.4.&.8.
Et quid si de morte instituti sub verba condictionis nihil dictum sit, sed post eius mortem alius directo sit institutus hæres, vid.ibi.glo.5.
Et an supradicta locum habeant quando institutus vniuersaliter grauatur post eius mortem in restitutione rei certæ, vid.ibi.glo.6.
Et an extendantur hæc ad ecclesiã, vel piam causam si sit substituta post alicuius mortem, vide glossam octauam.columna.11.l.10.titul.4.partita sexta.
Et quid si ita grauatus ingrediatur religionem, an substitutus excludatur per monasterium etiam si substitutus sit de filijs testatoris, vide ibidem.
Et an sit aliqua differentia, an filij isti sint masculi, vel fœminæ, vel nepotes ex filia, & quando, vide dictam glossam octauam.columna secunda.quæstione.3.
Et an idem sit siue filij iam sint nati siue nascituri, vid.ibid.
Et quid si grauatus decedat cum filijs incapacibus, vel qui hæredes esse nolunt, vel à pupillo habitis, an per eos substitutus excludatur, vide quæst.4.& glo.11.ibidem.
Et quid si filij isti decedant ante mortem istius grauati, an per eos substitutus excludatur, vid.ibidem.
Et an hoc eueniat ex legis fictione, vel ex iuris præsumptione, & de effectu, vid.ibidem.in glo.12.
Et quid si fideicommissarius decedat ante grauatum an ius suum ad hæredes transmittat, vide ibi.glossam duodecimam.d.l.10.titu.4.partita sexta.
Condictiones per quas legitimæ filiorum prægrauantur non debent admitti in legitima filiorum, vide glo.1.2.&.3.l.11.titulo quarto.partita sexta.
Condictio debet ab hærede adimpleri in tempus sibi à testatore præfinitum, & quid si ita non sit sed simpliciter, vide glossam quartam.l. duodecimæ.ibi.
Condictiones si plures sint appositæ in institutione hæredis, an ipse omnes adimplere teneantur vel vnam tantum vt hæreditatem adire possit, vide glossam.1.2.&.3.l.decimætertiæ.per textum ibi.titulo quarto.partita.6.
Condictio an habeatur pro completa quando hæres faciendo quod in se est illam adimplere non potest, & quid si sit in mora, vide glossam primam, & secundam.l.decimæquartæ.ibi.& glossas.l.vigesimæsecundæ.titulo.9.partita.6.
Condictio hæredi apposita vt, scilicet, seruum manumittat, an habeatur pro completa quando seruus ab aliquo tertio fuit occisus, & quando, vide ibidem.
Condictio in institutione alicuius mulieris posita, scilicet, si cum aliquo nubat si ille nolit, an debeat habere hæreditatem, & condictio habetur pro impleta, vid.ibi.glo.3.&.4.per illum tex.
Et an ipse nollens pœnitere possit, vid.ibi.glo.6.
Et quid in legato libertatis, vel in pias causas, vel alimentorum, vid.ibid. in dict.glo.4.
Et quid si à tertio impediatur, vid.ibidem.
Condictio posita in institutione minoris, an per ipsum adimpleri possit sine curatoris sui authoritate, vid.glo.l.15.per textum ibi.titulo quarto.partita.6.
Condictio quando sufficiat quod impleatur de facto licet non de iure, vid.gl.1.l.16.ibidem.
Condictio quæ se confert ad aliquid faciendum per Principem reputatur impossibilis, & quando necessario adimpleri debeat, vid.glo.3.l.13. titulo.9.partita.6.
Condictio si sit concepta per verba futuri temporis, an sufficiat quod impleatur testatore ignorante tempore quo actus geritur, vide glo.3.l.2. titulo.9.partita.6.
Condictio & modus & causa in quo differant, vide glossam.1.5.&.7.d.l. vigesimæprimæ.& glossam secundam.&.3.l.secundæ.titulo quarto. partita.4.
Condictio an transeat actiuè in hæredes implere debentis, vid.glo.2.l.22. titulo nono.partita.6.
Et an legatum condictionalem transmittatur ad hæredes legatarij si ipse decedat ante ipsius acceptationem, vide glossam sextam.l.34.titu.9. partita.6.
Et an ius adimplendi condictionem transeat ad hæredem, & quando, vide ibidem.in glo.8.
Condictio apposita alicui vt non possit res sibi relictas in ecclesiam vel pium locum alienare, an valeat, vide glo.4.colum.4.ad fin.quæstione.5.l.6.titul.11.partita.6.
Condictio adiecta in institutione non censetur repetita in substitutione, vide glossam secundam.columna.3.ad fi.l.3.titulo decimotertio. partita sexta.
Condictio possidentis melior est in pari casu, vide glo.1.col.1.&.2.l.7.titulo.14.partita.6.

CONDICTIO INHONESTA.

Condictio si centum dederis an turpis & inhonesta sit, vel non, & quid si vnus cum duabus sub eadem condictione matrimonium contraxerit illæq; eodem tempore dent centum cum qua contraxisse videbitur, vid.glo.2.quæst.2.l.6.tit.4.par.4.
Condictiones inhonestæ etiam si apponantur in vim modi, vid.gloss.1. per tex.ibi.l.5.tit.4.par.4.

CONDICTIO TVRPIS VEL HONESTA.

Condictio si centum dederis an turpis & inhonesta sit, vel non, & quid si vnus cum duabus sub eadem condictione matrimonium contraxerit illæq; eodem tempore dent centum cum qua contraxisse videbitur, vid.glo.2.quæst.2.l.6.titu.4.par.4.
Condictiones turpes si per testatorem apponantur hæredi non valent neque debent obseruari, vid.glossam octauam.l.tertiæ.titulo quarto.partita sexta.
Cõdictio in matrimonio posita si est turpis de futuro reijcitur si vero de præterito tenet.glo.2.l.6.tit.4.par.4.

CONDICTIO IMPOSSIBILIS.

Condictio impossibilis de facto potiùs dicitur difficilis quam impossibilis, & an & quando per talem condictionem siue impossibilem per se siue à natura siue à iure siue aliter matrimonium contrahi prohibeatur, vid.glo.4.l.6.tit.4.par.4.
Condictio impossibilis de facto an impediat vel vitiet hæredis dationẽ, vid.latissime, per.d.glo.4.
Et an talis condictio omnem contractum siue dispositum sub tali condictione factum, vid.ibidem.

Universidad de Deusto Biblioteca

Condictio impossibilis, an vitiet contractum, & quid si negatiuè ponatur, vid. glossam secundam. l. decimæseptimæ. titulo vndecimo. partita quinta.

Et promissum sub condictione omnino extitura videtur purè promissum, vid. glo. 3. d. l. 17.

Et an condictionis euentus constituat debitorem in mora, vide glos. 2. l. 18. titulo. 11. par. 5.

Condictiones impossibiles de natura, vel de iure, vel de facto, an vitient hæredis institutionem, & quales istæ sint, vid. glo. l. 3. & 4. per tex. ibi. titulo. 4. par. 6.

Condictio impossibilis si non apponatur in personam honorati sed in personam grauati, an tunc reijci debeat, & institutio remaneat pura, vid. glo. 1. ibi. d. l. 3. tit. 4. par. 6.

Condictio impossibilis quando reijci debet, & ea non obstante valeat institutio, quando vero vitiet dictam institutionem, vide ibi. glossam tertiam.

Et an idem quod est in impossibili condictione dicendũ sit de modo, vide ibidem. in. d. glo. 3.

Et an relictum sub tali condictione, vel modo impossibili de iure debeat conuerti in alium quod sit iustum, & honestum, vide glossam quintam. dict. l. 3.

Et si hæres condictionem impossibilem de iure obseruauerit hæreditatem non perdet, vid. glo. 7. ibidem.

CONDITIO CONTRA SVBSTANTIAM MATRIMONII, vel pro MATRIMONIO.

Condictio sub qua quis cum aliqua matrimonium contrahit si te virginem inuenero, an & quando licita sit, vid. glos. 6. l. 10. titulo secundo. partita quarta.

Condictio apposita tempore contractus matrimonij debet expectari si iusta sit, & an ea impleta nouus requiratur contrahentium consensus an vero à principio præstitus sufficiat, vid. glo. 1. l. 3. tit. 4. partita. 4. & glo. 3. l. 6. ibi.

Et eodem modo erit olim quando contrahunt aliqui sub condictione, scilicet, si Papa dispensauerit, vid. ibid.

Et an istac condictio, scilicet, si Papa, &c. operetur vt contrahentes non incurrant in excommunicationem per Clementinam. eos. de cõsanguinitate, & affinitate, vid. d. gloss. 3. d. l. 6. tit. 4. par. 4.

Condictio sub qua aliqui contraxerunt si defecerit copula superueniẽs non facit matrimonium: secùs vero si pendẽte copula accedat quia tunc à condictione recessisse videtur & tenet matrimonium vid. glo. 6. l. 2. tit. 4. par. 4.

Et quid si antea fuerit protestatus quod non vult à condictione recedere propter copulam, & quid si talis protestatio fiat ipsi mulieri, vide glossam septimam. ibi.

An istud procedat in foro iudiciali, vel pœnitentiario, vid. ibidem. in. d. glo. 7. d. l. 2. titul. 4. par. 4.

Condictiones quæ sunt contra sacramentum siue contra bonum prolis, siue contra fidem matrimonij, vide ibi. glossam secundam, tertiam, quartam, & quintam.

Condictio contra substantialia matrimonij, vt & tunc matrimonium non teneat, an requiratur vtriusque contrahentium consensus vel requiratur quod vnus contradicat, vid. ibidem. in glo. 6.

Condictio in matrimonio posita, si est turpis de futuro reijcitur, si vero de præterito tenet, vid. glo. 2. l. 6. ibi.

Condictio tempore contractus matrimonij vnoi imposita, vt in certo loco habitare teneatur, an valeat, vide glossam quintam. l. 2. titulo quinto. partita. 4.

Condictio si nuptiæ sequerentur semper inesse præsumitur in qualibet dotis promissione etiam si solutio dotis promittatur intra certum tẽpus, vel si dicatur quod soluet ad voluntatem sponsi vel aliud simile, vid. glo. 5. l. 11. tit. 11. par. 4.

Et an valeat pactum in quo ista condictio non intelligatur apposita neque speranda esse intelligatur ex mente contrahentium, vide ibid.

CONDICTIO CASVALIS, vel MIXTA.

An trahatur retro, & quid de potestatiua, vide glossam. 1. l. 12. titul. 11. partita quinta.

Et quid in legatis & an in eisidem sit quod in contractibus, vide ibidem.

Condictio casualis quando institutionem impediat, quando vero non, vid. glo. l. 8. tit. 4. par. 6.

Condictiones mixtæ, an suspendãt hæreditatis aditionem donec adimpleantur siue in extraneis hæredibus siue in suis, vide glossas. l. 9. ibi. per illum tex.

Cõdictio mixta si deficiat per casum an habeatur pro impleta, & quid si pro parte condictio impleatur, & pro parte deficiat casu, vide glo. 4. l. 14. tit. 4. partita. 6.

Et quid in legato libertatis, vel ad pias causas, vel alimentorum, vide ibi. in dict. gloss. 4.

Et quid si à tertio impediatur, vide ibidem.

CONDICTIO NVGATORIA dicitur quando nunquam fuit possibilis, & an reijciatur si possibilis fuit aliquando, licet aliquando sit impossibilis, vide glossam primam. l. tertiæ. titulo quarto. partita sexta.

CONDITIO POTESTATIVA quæ dicatur, & an habeatur pro impleta, vide glossam primam. & 2. cum alijs ibid. 7. tit. 4. partita sexta. per illum tex. ibi.

Condictio potestatiua potest quandocunque in vita instituti neque desinit posse impleri nisi per mortem, vid. glo. 4. ibi.

Et an & quando hæres institutus illam adimplere teneatur, & possit impleri per alium, & quid in legatis, & an in personam hæredis adimplere possit, & an tempus adimplendi currat ignoranti, vide glossam. 4. ibidem.

Et quid si in tali condictione potestatiua fuit apposita dies adimplendum eam, vide ibidem.

Et quando aliquis est sub condictione potestatiua institutus quando ad mutianam cautionem teneatur, vid. ibid. in glo. 5.

CONDICTIO FVRTIVA an detur contra hæredem etiam vltra id quod ad eum peruenit, vid. glo. 9. & 10. l. 25. per illum tex. titulo. 1. partita. 7.

Condictio furtiua ad rei persecutionem, an creditori vel domino detur quando creditori pignus furatum fuit, vide glossam. 9. l. 9. per tex. ibi. titulo. 14. partita. 7.

Et an tunc cum creditori talis condictio datur aliquid illa mediante lucrare possit, vid. ibidem. in glo. 7.

Condictio furtiua an legatario detur contra furem qui rem sibi legatam furauit antequam sibi traderetur, vel qualis alia, & quando, & an tunc sibi detur ad rei persecutionem, vide glo. 4. l. decimætertiæ. per text. ibi. titulo. 14. partita. 7.

Condictio furtiua qualiter & quando, & ad quid detur contra fures vel eius hæredes, vid. per glossas. l. 20. per text. ibi. titulo decimoquarto. partita. 7.

CONDICTIO TACITA si sine liberis decesserit, an habeat locum non solum inter ascendentes, & descendentes sed etiam inter fratres & collaterales, vel si ascendentes à descendentibus instituantur, vel in vxore instituta si cum filijs communibus decesserit, vid. in glo. 3. & 8. l. 10. titul. 4. partita. 6.

Et quid si iste grauatus restituere post mortem suam filios adoptiuos, siue arrogatos, siue spurios reliquerit, vide. ibi. in glossa quarta. & octaua.

Et quid si de morte instituti sub verba condictionis nihil dictum sit sed post eius mortem alius directo sit institutus hæres, vide ibi. glossam quintam.

Et an supradicta locum habeant quando institutus vniuersaliter grauatur post eius mortem in restitutione rei certæ, vide ibi in glo. 6.

Et an extẽdantur hæc ad ecclesiam vel piam causam si sit sustituta post alicuius mortem, vide glossam octauam. columna prima. dictæ. l. decimæ.

Et quid si grauatus ingrediatur religionem, an substitutus excludatur per monasterium etiam si substitutus sit de filijs testatoris, vide ibidem.

Et an sit aliqua differentia, an filij isti sint masculi vel fœminæ, vel nepotes ex filia, & quando, vide dictam glossam octauam. quæstione tertia. columna. 2.

Et an idem sit siue filij iam sint nati siue nascituri, vide ibidem.

Et quid si grauatus decedat cum filijs incapacibus, vel qui hæredes esse nolunt, vel à pupillo habitis, an per eos substitutus excludatur, vid. ibi quæstione. 4. & glo. 11. ibidem.

Et quid si filij illi decedant ante mortem illius grauati, an per eos substitutus excludatur, vid. ibidem. in. d. quæst. 4.

Et an hæc eueniat ex legis fictione, vel ex iuris præsumptione, & de effectu, vid. ibidem. in glossa decima. dictæ. l. decimæ. titulo quarto. partita sexta.

Et quid si fideicommissarius decedat ante grauatum, an ius suum ad hæredes transmittat, vid. ibid. in glo. 12.

Condictiones tacitè quæ à iure sub intelliguntur quæ sint, & de ipsarum effectu. vid. per glossam primam. 2. 3. & 4. l. decimæ. titulo quarto. partita sexta.

CONDITOR maioriæ si rem maioriæ cum rebus ecclesiæ permutare prohibueri, an talis prohibitio teneat, vel non, vid. glo. 1. col. 3. in fin. quæst. 8. l. 10. tit. 26. par. 4.

Conditor maioriæ si res suæ maioriæ alienare prohibuerit, an illud in successoribus sui locum habeat vel etiam in ipso conditore, vt neque ipse possit alienare, vide glossam primam. columna quinta. quæst. 47. l. 10. tit. 26. par. 4.

Conditor maioriæ si bona ex quibus maioriam fecit ipse alienauerit, an & quando per hoc videatur maioriam renocare, vid. in dicta quæstione quadragesimaseptima.

Conditor maioriæ, de hoc, vide in verbo. MAIORIA. & in verbo. LICENTIA.

CONDVCTIO, de hoc, vide in verbo. LOCATIO.

CONDVCTOR, & an sit conductori augẽda pensio si per alluuionem aliquid rei conductæ accrescit, vide glo. 3. l. 26. tit. 28. par. 3.

Conductor an expelli possit per successorem prædecessoris, & quando, & in quibus, vide glossam quartam. l. secundæ. titulo octauo. partita quinta.

Conductor certæ rei semper illam conducere videtur ad suum certum vsum ad quem res ipsa à principio deputata fuit, vid. glossam primam. l. tertiæ. ibidem.

Conductor quo tempore teneatur soluere pensionem rei locatæ, & quid si illam soluere debeat de fructibus alicuius rei, an debeat antequam fructus percipiantur, vid. glo. 1. l. 4. ibi.

Conductor an possit à domino expelli durante locatione si pensionem non soluerit, vide glossam primam. l. quintæ. titulo octauo. partita quinta.

Et an omnia bona sint hypothecata pro pensione domus, & quid si primus conductor alij locauerit, vide glossam secundam, & quartam. ibidem.

Conductor primus si alij locauerit an res illatæ per secundum conductorem sint etiam obligatæ domino, vid. d. glo. 4.

Et de quibus rebus ibidem illatis hoc sit intelligendum, vid. dict. glo. 4. dictæ. l. quintæ.

Et an de rebus minoris, vide ibidem.

Conductor si per pactum sibi prouidit de speciali hypotheca in certis bonis, an tacita in cæteris bonis locum habeat, vid. ibi. in fi.

Conductor si à domino ex iusta causa expellatur, an dominus illud propria authoritate facere possit vel cum iudicis authoritate, vide gloss. 1. l. sexta. ibi.

Et quid si dominus iurauit non expellere colonum, vel inquilinum, an ex causa illud facere possit, vid. d. glo. 1.

Conductor si cum locatore paciscatur quod durante tempore conductionis illum non expellat, an locator illud facere possit si indigeat habitatione, vide ibi. glo. 2.

Conductor si pro refectione domus expellatur illa refecta poterit illam habitare, vide glossam sextam. dictæ. l. sextæ. titulo octauo. partita quinta.

Conductor si expellatur à locatore, an tunc debeat fieri remissio mercedis pro rata temporis quod illi defecit, vide glossam septimam. d. l. 6. titulo octauo. partita. 5.

Conductor si in domo conducta damnum dederit à domino expelli potest, vid. gloss. 7. d. l. 6.

Conductor à domo expelli potest per locatorem quando in domo intulit meretrices vel simile fecerit, vid. ibi. glo. 8.

Condictor an teneatur purgare ageres, & scarpere, & fosata fundi, vide l. 7. tit. 8. par. 5.

Conductor fundi si malæ colluerit, vel ita exfructauerit in primo anno quod in annis sequentibus nihil, vel parum fructus percipi possit tenetur de tali damno dato, vid. ibidem. glo. 2.

Conductor tenetur ad damnum datum in re conducta si sui culpa detur, vide glo. d. l. 7. tit. 8. par. 5.

Et quid si conductor habeat inimicos qui in re conducta damnum dederunt quando indistinctè teneatur resarcire, vide ibi. glo. 5.

Et quid si inimicitia erat publica, vel causata cum locatore, & domino fundi, vide ibidem. in glo. 6.

Conductor prædij arbores excidere non potest alias tenetur, & an possit, vento excisas asportare, vid. ibi. glo. 7.

Conductor quam diligentiam & curam in re conducta habere debeat, vt non pereat sui culpa, vid. glo. 4. l. 8. ibi.

Et an & quando casus fortuiti obligent conductori, vide omnes glossas. dict. l. 8. per illum tex. ibi.

Conductor nauis quando petere possit à locatore damnum sibi illatum ex illa causa, vid. glo. l. 13. ibi.

Conductor vassorum, vel pastus à locatore certiorari debet si sciat vitia rei conductæ, vid. glo. l. 14. ibi.

Conductor operarum faciendarum qualiter teneatur si opus malitiosè fecerit, vid. glo. l. 16. per illum tex.

Conductor operis faciendi quando liberetur propter casus fortuitos qui acciderunt, vid. glo. 3. & 4. l. 17. ibidem.

Conductor operis, an de casu teneatur quando dominus iam approbauit opus, & quando sic, vid. ibi. in glo. 5.

Conductor finito tempore conductionis rem locatori restituere debet, & quid si non faciat, vid. ibi. glo. l. 18.

Conductor an possit expelli à successore singulari in illa re conducta, vide glossam primam. l. decimænonæ. in dicto titulo octauo. partita quinta.

Conductor si expellatur ante tempus propter venditionem de re conducta factam, an locator teneatur sibi ad interesse, vid. ibi. glo. 4.

Conductor fisci ecclesiæ ciuitatis an possit à successore singulari expelli quando res ab ipso conducta per locatorem vendatur, vid. ibi. in glo. 5. in principio.

Conductor in quibus casibus ab emptore rei conductæ ante tempus expelli non possit, vid. d. glo. 5. col. 2.

Conductor si tempore locationis paciscatur cum locatore, vt ante finitũ tempus illum non expellat, an si postea res illa vendatur possit ab emptore expelli, vid. ibi. glo. 6.

Conductor ad decennium, & vltra, an ab emptore illius rei expelli possit, vid. ibi. in glo. 7.

Conductor ad longum tempus habet in re illa vtile dominium, vide dictam glossam. 7.

Conductor rei mobilis, vel se mouentis ad certum tempus, an si illo finito rem illam non restituat videatur reconducere, vide glossam primam. l. 20. ibi.

Conductor operum suarum ad annum si illo finito ibidem remanserit, an videatur reconduxisse, vide glossam primam. l. vigesima. titulo. 8. partita quinta.

Conductor si tempore locationis finito remanserit in re conducta per aliquod tempus, an videatur reconduxisse illam, vid. gloss. 3. & 4. ibi. per illum textum.

Et quid si conduxerit ad decennium, vel an idem sit quando locatio sit in scriptis, vel sine, vide. d. glo. 4. col. 1.

Et an idem sit dicendum in prædio vrbano quod in rustico, vid. d. gloss. 6. dict. l. 20.

Conductor si in re conducta perturbetur si dominus cum possit prouidere ne perturbaretur illud non fecit, an teneatur ad totale interesse, vide ibi. l. 21. per tex. ibi.

Et qualiter lucrum istud ex parte conductoris debeat considerari, vide ibidem. in glo. 2.

Et quid si aliquis colonum inquietauit propter inimicitiam quam cũ locatore habebat, an tunc locator ad interesse teneatur, vide ibi glossam tertiam.

Conductor prædij vrbani, an possit petere, vt propter sterilitatem aliqua sibi fiat remissio, & qualiter hoc accidat, vide glossam primam. l. vigesimæsecundæ. ibi.

Conductor ad longum tempus, an petere possit remissionem propter sterilitatem, & quid si pensio soluatur in pecunia, & an tunc propriè dicatur locatio, vel an sit contractus innominatus, vide glossam secundam. dict. l. 22.

Et pro quibus casibus fortuitis habeat locum remissio propter sterilitatem, vid. ibid. in glo. 3. & 4.

Conductor prædij quos fructus non debeat colligere, vt possit sterilitatem allegare, & petere mercedis remissionem, & quid si dimidiam colligat eorum fructuum qui soliti sunt colligi, vide glossam octauam. d. l. 22. titu. 8. par. 5.

Et quid si fructus consistebant in frumento & oleo, & vnum, perdatur aliud vero non, vid. d. glo. 8.

Et qualis esse debeat ista sterilitas, vid. ibidem. glo. 9.

Conductor si non est solitus decimas soluere si postea alleget sterilitatẽ an illum liberet à præstatione mercedis, vid. ibi in glo. 10.

Conductor prædij remissionem petere non poterit propter vnius anni sterilitatem quando in alio præcedente vel sequente adfuit vbertas, vid. glo. 2. l. 23. ibi.

Et an idem sit siue sit annus immediatè sequens siue interpolatus, vide ibi. gloss. 2.

Conductor an ad maiores redditus teneatur, quando res sibi conducta casu fortuito augmentata fuit, vid. ibid. in glo. 6.

Conductor an possit petere expensas quas fecit in melioratione rei sibi conductæ, & quando, & quales, vide glossas. l. vigesimæquartæ. titulo 8. partita. 5.

Et an idem procedat in conductore ad longum tempus, vid. ibi. glossam secundam.

Conductor horrei, an habeat actionem contra locatorem talis horrei quia illud non custodiuit si ipse specialiter illud non promisit facere, vid. glo. 1. l. 25. ibi. per illum tex.

Et quid si locator sit in aliqua culpa, & qualis ista culpa esse debeat, vide ibidem. glo. 2.

Conductor horrei, an & quando possit locatorem conuenire si custodes ab ipso positi malæ custodierunt, & an dominus liberetur custodes exhibendo, vid. ibi. glo. 3.

Conductor prædij fiscalis, an tutor vel curator esse possit, & quando, vide glossam septimam. l. decimæquartæ. titulo decimosexto. partita. 6. per illum tex.

Conductor qui tempore finito rem domino non restituit sed spectat sententiam qualiter puniatur, vid. glo. l. duodecimæ. per tex. ibi. titul. 10. partita septima.

Conductor domus, an teneatur ex incendio in ea facto culpa famuli sui,

Universidad de Deusto Biblioteca

vide glossam primam. l. vndecimæ. titulo decimoquinto. partita septima.

Conductor gabellarum, an ad maiorem gabellam teneatur si territoriũ ei fuerit auctum, vide glossam primam. l. decimætertiæ. titulo decimo octauo. partita. 3.

Conductoribus gabellarum applicatur pœna seu banna, & quid si ex causa duplicetur gabella, vid. ibid. in glo. 2.

Conductor tenetur certiorare locatorem de impedimento quod est in re sibi conducta, vide glossam secundam. l. 74. titulo decimooctauo. partita. 3.

Conductor qui in vltimo anno defructat, & deteriorat prædium, vt maiores fructus percipiat propter quod in futurum damnificatur, an teneatur ad interesse, vid. ibi. glo. 4.

Et quid si faciat vineas siue arbores putari per inexpertos, an teneatur, vide. d. glo. 4.

Conductores promittere debent quod fructus in maturos non colligent & quid si ex hoc damnum sequeretur, vid. ibi. glo. 5.

Conductor animalis non tenetur licet pereat si illum onerauit secundũ vires eius, & sicuti consuetum est fieri, vide glossam tertiam. l. 76. titulo. 18. part. 3.

Conductor tenetur equum conductum alimentare secundum sui necessitatem, vide glossam quartam. l. 76. titulo decimooctauo. partita tertia.

Conductor equi si in curando illum aliquid impendat, an repetere possit, & quando, vid. glo. 5. d. l. 76.

Conductor rei illam nunquam præscribere poterit, vid. glo. 3. l. 22. titulo 29. partita. 3.

Conductor ad longũ tempus quam possessionem in re conducta habere dicatur, vide glossam secundam. l. quintæ. titulo trigesimo. partita tertia.

Conductor ab aliquo qui scit rem quam conducit esse suam, an talis conductio operetur dominij translationem in conductorem, vid. gloss. 2. l. 9. tit. 30. partita. 3.

Et quid si conducens dicat quod volens transferre illam rem in locatorem, & recognoscere ab eo dictam rem conducit, vide dictam glossam secundam.

Conductores qui pensionem soluẽt in pecunia, an ad decimandum seu ad tributa teneantur, vide gloss. 5. l. 22. titulo trigesimoprimo. partita tertia.

CONFERENS beneficium absenti antequam ipse sciat, & acceptet vel non pœnitere non potest. glossa tertia. l. 7. titulo decimosexto. partita prima.

CONFESSIO quo iure nos obliget, vide glossam. 2. in principio. l. 27. tit. 6. part. 1.

Confessio an sit de iure naturali, vel diuino noui, vel veteris testamenti, vide ibidem.

Confessio debet esse pura & fidelis, & in se debet habere sexdecim, vide glo. 3. in dict. l. 23.

Confessio diuidi non debet etiam propter verecundiam. glo. 4. in principio. ibidem.

Confessio sacramentalis fieri debet proprio ore non per nũtium, vel per epistolam, vid. glo. 1. l. 30. ibidem. cum glo. 2.

Confessio quod fiat proprio ore vel non an sit de substantia sacramenti, vide glo. 2. ad fi. d. l. 30.

Cõfessio annalis, an sit de præcepto, vide glo. 1. l. 34. titulo quarto. partita prima.

Confessio quæ debetur in quolibet anno fieri facere, an sufficiat illam in quocunque tempore, vel requiratur quod sit in quadragesima, vide gl. ibidem.

Confessio procuratoris non habentis speciale mandatum, an fieri possit in iudicio ita vt domino præiudicet, vide glossam primam. l. 1. titu. 13. partita. 3.

Et an procurator generalis ad lites debeat habere speciale mandatum ad confitendum coram iudice, vt domino præiudicet, vid. ibi.

Confessio facta parte præsente facit plenam probationem parte vero absente semiplenam facit probationem quod limitat quatuor modis. glossa prima. l. secundæ. titulo decimotertio. partita tertia. & gloss. 6. l. quartæ. ibi.

Confessio & sententia æquiparantur quod ad compromissum in arbitros factum partibus non citatis extendit. dict. glo. 1. in medio.

Et an ad validationẽ confessionis requiratur quod acceptetur à parte, vel quod fiat parte instante & petente, an vero partis præsentia tantum sufficiat, vide ibi. glo. 2.

Confessio facta præcedentibus valet secus illis non præcedentibus, vide l. 5. titulo. 13. part. 3.

Confessio erronea etiam sæpius repetita non nocet, & qualiter probetur iste error, vide glossam quartam. l. quintę. titulo decimotertio. partita tertia.

Confessio erronea si innititur in instrumento, an eo destructo destruatur confessio, vide ibidem.

Confessio erronea etiam post conclusum in causa potest reuocari, & etiã in causa appellationis. glossa quinta. l. quintæ. titulo decimotertio. partita tertia.

Et an possit pet. reuocatio confessionis erroneæ mero iure in causa appellationis post sententiam, vide dictam glossam quintam. l. quintæ. ibi.

Confessio ab aliquo facta, scilicet, quod homines occidit vel percussit si contrarium possit probari an ei noceat, vide glossam nonam in dicta l. quinta. & glossam primam, & secundam. l. decimæseptimæ. titul. 15. partita. 7.

Et quid si contra eum agatur criminaliter, vide ibidem. in glo. 10.

Confessio extra iudicialis geminata quid valoris habeat siue in ciuilibus siue in criminalibus, vide glossam primam. l. septimæ. titulo decimo tertio. partita. 3.

Confessio extraiudicialis, an faciat indicium ad torturam, & quid si fiat parte præsente qualiter tunc probet, vide glossam secundam. dictæ. l. septimæ.

Et quid si talis extraiudicialis confessio fiat à minore, vide ibidem.

Confessio quid in se habere debeat ad hoc, vt probet plene, vide glo. 2. dict. l. 7. tit. 13. par. 3.

Confessio extraiudicialis in delictis quæ pertinent ad ecclesiæ iudicium qualiter probet, vid. ibidem.

Confessio extraiudicialis, an possit per confitentem reuocari etiam si non doceat de errore, vid. ibidem.

Confessio in iudicio facta etiam sine causa valet, vide glossam tertiam. dictæ. l. septimæ.

Et an iuramentum suppleat defectum causæ in tali confessione, vide ibidem. in glo. 4.

Et quid si talis causa suppleatur per dicta testium, vid. glo. 4. d. l. 7. tit. 13. partita tertia.

Confessio sine causa facit semiplenam probationem licet plenè nõ probet, vid. d. glo. 4. ad fin.

Confessio etiam cum causa facta parte absente non probat, vid. glo. 5. d. l. 7. per tex. ibi. tit. 13. par. 3.

Confessio patris asserentis se debere aliquid filio incapaci facta inter viuos, an valeat, & quando, vide glossam primam. l. 3. titulo decimoquarto. partita. 3.

Confessio facta calore iracundiæ sine perseuerantia non valet nec præiudicat, vide glossam secundam. l. nonæ. titulo decimoquarto. partita tertia.

Confessio matris dicentis filium talem ex marito genitum non fore sola de per se, vel iuncta cum alijs adminiculis quam probationem faciat, vid. glo. 4. l. 9. tit. 14. par. 3.

Et an stetur huic confessioni in matris præiudicium, & quid si extra iudicium fateatur, an reuocare possit confessionem, vid. ibidem.

Confessio matris dicentis aliquem filium suum ex marito non fuisse genitum, an præiudicet alijs fratribus talis negatio filij, vide plura per dictam glo. 4. l. 9. tit. 14. par. 3.

Confessio in præiudicium tertij vtrum valeat seu alia quæuis assertio, vide. d. glo. 4.

Confessio partis siue procuratoris, an possit incontinenti corrigi, vide glossam secundam. l. trigesimæ. titulo decimosexto. partita. 3.

Confessio est probatio clara sicut lux, vide glo. 2. l. 12. titulo decimoquarto. partita. 3.

Confessio tutoris de recepto, an sola præiudicet pupillo, vide glo. 5. l. 60. titu. 18. part. 3.

Confessio de recepto sola an sufficeret in venditione nominis seu debiti, vide glossam septimam. l. sexagesimæquartæ. titulo decimooctauo partita. 3.

Confessio de recepto in eo quod datur pro arris pro matrimonio contrahendo ab vna parte tantum an valeat, & obliget, vide glossam secundam. l. octuagesimæquartæ. titulo decimooctauo. partita. 3.

Confessio tutoris asserentis plus esse in bonis minoris quam erat in veritate, an ei aliquid noceat, & an possit illam reuocare, vide glo. 3. l. 120. ibidem.

Confessio per aliquem in iudicio facta, an per ipsum reuocari possit, & admittatur ad appellandum contra eam siue conuictus siue non conuictus fuerit, vide glossam. 10. l. decimæsextæ. titulo vigesimotertio. partita tertia.

Confessio coniugum contra matrimonium carnalem vel spiritualem cuius sit effectus, vide glossam quintam. & 6. l. secundæ. titulo tertio. partita. 4.

Confessio coniugis stantis pro matrimonio, an tunc sufficiat eorum confessio simul cum fama, vt separari possint, vide ibidem. glossam septimam.

Confessi

Confessio prælati dicentis pecuniam fuisse in vtilitatem ecclesiæ conuersam, an grauet ecclesiam, vide glossam secundam. legis. 3. titulo primo. partita quinta.

Confessio de recepto quod quis adhuc non recepit, an statim præiudicet in alijs contractibus præterquam in mutuo illarum rerum quæ consistunt in pondere numero vel mensura. an vero idem sit tam in vno casu quam in alio, vide glo. 1. l. 9. tit. 1. part. 5.

Confessio mutui recepti si fiat coram testibus an præiudicet confitenti, vide glo. 2. l. 9. tit. 1. part. 5.

Confessio venditoris de recepto pretio, an valeat etiam si fiat per instrumentum, si illud non declaretur, vide glossam primam. legis. titulo. 5. partita quinta.

Et an idem sit quando testes ita deponerent de venditione contra venditorem vel contra tertium, vide ibidem.

Confessio extraiudicialis geminata, an habeat eundem effectum quam si esset in iudicio facta, siue in ciuilibus siue in criminalibus, vide glo. 7. l. 3. tit. 12. part. 5.

Confessio præsumitur facta ex certa scientia quando præcessit confitentis deliberatio, vide glo. 2. l. 1. tit. 6. part. 6.

Confessio minoris in causa ciuili vel in criminali facta sine tutore vel curatore, an ei præiudicet, vide glo. 5. l. 17. tit. 16. par. 6. & glos. 2. l. 4. per text. ibi. tit. 19. part. 6. cum alijs glosis aliarum legum ibidem.

Et an confessionem rei in causa criminali factam coram iudice incompetenti, alijs habente merum imperium videatur per hoc quis prorogare eius iurisdictionem, vide glo. 2. l. 15. tit. 1. part. 7.

Confessio alicuius an dicatur probatio luce clarior, vide glo. 3. l. 26. tit. 1. partita. 7.

Confessio delicti si per aliquem in iudicio facta sit in causa extranea & quando ad illud negotium nõ agebatur, an ex ea veniat puniẽdus sic confitens, vide glo. 4. l. 29. ibi per illum text.

Confessio in iudicio per aliquem facta de delicto quod non cõmisit qualiter confitenti noceat, vide glo. 9. & 10. l. 5. tit. 13. part. 3. & glo. 1. & 2. l. 17. per text. ibi tit. 15. par. 7.

Et an contra fractorem carceris inducatur quædam ficta confessio, vide glo. 2. l. 12. tit. 29. part. 7. & glo. 1. cum alijs ibi. l. 13. ibi per illum text.

Confessio in tormentis facta non præcedentibus legitimis inditijs an valeat, vide per glo. 2. in medio. l. 2. tit. 30. part. 7.

Confessio rei an valeat quando fit sponte nullis inditijs præcedentibus, & an ex ea condemnari possit, vide. d. glo. 2. ad fi.

Et quando dicatur quis perseuerare in confessione facta in tormentis, vide glo. 3. & 4. l. 4. tit. 30. part. 7.

Et quid si postea appareat contrarium de eo quod confessus fuit, vide ibi glo. 6. & 7. per text. ibi.

Confessio si per reum facta sit in tormentis, an ex ea oriatur postea semiplena probatio, ita vt reus iterum atque iterum torqueri debeat licet in negando perseueret, vide per glo. 8. l. 4. tit. 30. part. 7.

Et quid si eius delictum vel crimen per testes vel aliter sibi probetur, & ipse illud in tormentis neget, an veniat damnandus & quando, vide glo. 8. d. l. 4. per text. ibi.

Et an post confessionem rei in tormentis factam si postea neget iterũ torqueri debet, vide ibi per glo. 9. 10. 11. & 12.

CONFESSOR qualiter se habere debeat cum infirmo, vide glosã 2. l. 25. tit. 4. part. 1.

Confessor qualiter se habere debeat cum pœnitente, vide ibidem.

Confessor an debeat attendere, an confitens diues sit vel non, & ad quid, vide glo. 4. d. l. 25. tit. 4. part. 1.

Confessor qualiter se habere debeat erga pœnitẽtem, & an illum debeat interrogare vel non, vide glo. 1. l. 26. ibi.

Confessor in interrogando pœnitenti tria debet attendere, vide glo. 2. dictæ legis. 26.

Confessor an debeat interrogare pœnitentem an sciat Aue Maria, Pater noster, & Credo in Deum, vide glo. l. 27. ibidem.

Confessor carnaliter cognoscens filiam spiritualem quam debeat propter hoc sustinere pœnam, vide glo. 2. l. 33. ibidem.

Confessor reuelare non debet pœnitentium confessiones, etiam si propter id excommunicetur, etiam si à Papa vel à quocunque sibi præcipiatur, vide glo. 1. l. 35. tit. 4. part. 1.

Confessor adduci non potest in testem contra pœnitentem, vide ibidẽ.

Confessor de licentia pœnitentis an possit eius confessionem indistinctè reuelare, vide ibidem.

Confessor non debet respicere ad faciem mulieris pœnitentis eo quod est ventus vrens, glosa quarta. legis vigesimæsextæ. titul. quarto. partita prima.

Confessor sciens parari seditiones seu homicidia, an teneatur reuelare confessionem, vide glosam quartam. legis. 35. titulo quarto. partita prima.

Confessor bene potest reuelare in genere quod fuit sibi confessatum, vide ibidem, vide ibi. etiam glo. fi. in fine.

Confessor tunc dicetur confessionem reuelare quando peccator fuit illi confessus quærens pœnitentiam & salutem animæ suæ, non tamen aliter licet sub sigillo confessionis illud sibi dixerit, vide glosam quintam. l. 35. ibidem.

Confessor potest peccatum reuelare si inde non possit cognosci peccator, est tamen hoc scandalosum, vide glosam finalem in fine dictæ legis. 35.

CONFESSVS extra iudicium aliquid debere sine causæ adiectione non tenetur soluere, vide glosam quartam. legis septimæ. titulo decimotertio. part. 3.

Confessus debitum in iudicio & dicens se iam soluisse, an per iudicem ei præcipi possit, vt si solutione non probauerit intra terminum debitum soluat, vide glo. 2. l. 2. tit. 22. part. 3.

Confessus in iudicio & non conuictus vel conuictus an appellare possit, & an suam reuocare confessionem, vide glosam decimam. legis. 16. titulo. 3. part. 3.

Confessus crimen mitius punitur si illud simpliciter fecerit, secus vero si metu probationis, glo. 5. l. 13. tit. 5. part. 1.

Confessus in iudicio aduersarium suum possidere, an per hoc videatur ipse possidens in eum transferre possessionem, vide glosam quartam colum. 2. l. 9. tit. 30. part. 3.

Confessus crimen suum in iudicio, an & quando remaneat infamis vel non, vide glosam decimamtertiam. legis quintæ. per textum ibi, titulo sexto. part. 7.

Confessus in causa criminali, an habeatur pro condemnato, vide. d. glos. 13. in principio. & quid in ciuili, vide ibidem.

Confessus crimen in iudicio cum illud non commiserit, qualiter, & quãdo per suam confessionem damnari debeat vel non, vide glo. 9. & 10. l. 5. tit. 13. partit. & glo. 1. & 2. l. 17. per text. ibi. tit. 15. part. 7.

Confessus sponte crimen suum nullis præcedentibus indicijs, an condẽnari possit, vide glo. 2. col. 2. ad fin. l. 2. tit. 30. part. 7.

Confessus crimen in tormentis quando in eadem confessione perseuerare videatur, vide glo. 3. & 4. l. 4. per text. ibi tit. 30. part. 7.

Et quid si postea appareat contrarium quam illud quod confessus fuit, vide ibi in glos. 6. & 7. d. l. 4. per text. ibi.

Confessus in tormentis si postea perseueret in negando, an iterum atque iterũ torqueri debeat, & an ex sua confessione oriatur semiplena probatio, vide glo. 8. l. 4. per text. ibi tit. 30. part. 7.

Et quid si perseueret in negando crimen tamen per testes vel alijs probationibus probetur an damnari debeat, vide ibidem.

Confessus in tormentis si postea neget an iterum torqueri debeat & quando, vide. d. glo. 8. & glo. 9. 10. 11. & 12. ibi per illum text.

CONFITERE potest quis peccata sua religioso de licencia proprij parochi, vide glo. 1. l. 21. tit. 4. part. 1.

Confitere non potest quis nisi suo proprio sacerdoti, vide glosam quintam. l. 21. tit. 4. part. 1.

Confitere potest parochus suum parochianum, etiam extra muros suæ parochiæ cum illud sit iurisdictionis, vide ibidem.

Confiteri debet quis semper suo proprio parocho & si pluries in anno cõfiteatur, vide glo. 6. ibi.

Confiteri non potest quis nisi suo parocho nisi ex duabus causis, vide gl. 7. ibidem.

Confiteri potest quis cum alio sacerdote ex causa petita licentia à proprio sacerdote siue causa subsistente, siue illam sibi negauerit, vide ibidem.

Confitere non potest hæreticus seu alius infidelis etiam instante necessitate. vide glo. 8. ibi.

Confitere debet quis peccata sua quam cito possit, & reddit rationem, vide glo. fi. l. 22. tit. 4. par. 1.

Confiteri non tenetur quis statim post peccatum nisi in quinque casibus numeratis à. glo. fi. suprà dicta.

Confiteri non tenetur quis statim quod recordatur de aliquo peccato mortali etiam in proxima confessione oblito, vid. ibi. in fine.

Confitere potest laicus siue mulier instante necessitate, vid. glo. 1. l. 29. titulo quarto. partita. 1.

Confiteri semel in anno, an sit de præcepto ratione cuius quis tenetur, vide glo. 1. l. 34. tit. 4. par. 1.

Confiteri an possit quis per interpretem quando habet legitimam causam non confitendi proprio ore concludit quod non. glo. 3. l. 30. titulo quarto. partita. 1.

Confiteri an sufficiat in quocunque tempore anni, an vero requiratur quod fiat in quadragesima, vid. ibidem.

Confiteri negligens vno anno, an teneatur sub pœna peccati confiteri quam primum poterit, vide glossam tertiam. ad fi. l. 34. titulo quarto. partita prima.

Confitentes peccata sua sacerdoti non habenti potestatem confitendi, an saluentur in sua fide, vide glossam sextam. l. vigesimaprimæ. titulo 4. partita. 1.

Confitens

Universidad de Deusto Biblioteca

Confitens si dicat se non posse absolui à certo peccato absoluendus non est, glo.fin.in princi.l.25.tit.4.part.1.
Confitens in iudicio debitū quod sibi petitur, an ab illa confessione possit appellare, vide glo.1.l.7.tit.3.part.3.
Et intra quantum tempus debeat soluere post quam illud confessus fuit, vide ibidem glo.2.
Confiteri delictum qualiter possit mutus, vel surdus, & quādo per scripturam & ista sit plena confessio, vide glosam septimam.l.2.titul.11.partita quinta.
CONFINIA si à iudicibus siue perpetuis siue temporalibus non custodiantur, an ipsi ad damna ibidem data teneantur, & quando, vide glo.7.&.8.l.4.tit.7.part.5.
CONFIRMATIO priuilegij quid in se habere debeat vt valeat, vi. glo.8.l.2.tit.18.part.3.
Confirmatio in forma communi qualis esse dicatur, vide glosam decimam.d.l.2.
Confirmatio Regis super aliquorum conuentione quid operetur & quādo, vide per glo.1.l.15.tit.18.part.3.
Confirmatio & priuilegium differunt inter se, & qualiter, vide gloss.2.l.27.tit.18.part.3.
Confirmare factum an videatur ille qui de nouo illud facere permittit, vide glo.3.l.21.tit.9.part.6.
Confirmatio principis circa alicuius maioriam sine licentia factam, si tēpore quo confirmat conditor est furiosus, an confirmatio teneat, vide glo.3.col.12.l.32.tit.9.part.6.
Confirmatio iudicis circa tutorem à matre filio datum an sit necessaria, vide glo.7.&.8.l.6.per text.ibi tit.16.part.6.
Confirmatio iudicis quando requiratur si per patrem in testamento filio suo curator datus sit, vide glosam quintam.legis.13.titulo decimo sexto.partita.6.
CONFIRMATIONIS sacramenti virtutes, vide glosam septimam.l.1.tit.4.part.1.
CONFISCATIO bonorum an includat in se spem succedendi in maioria, vide glosam vigesimam.columna secunda.in principio.l.2.titu.15.part.2.
Confiscatio bonorum an tacitè veniat quando quis per sententiam perpetuo relegatur in insulam, & quid hodie, vide glosam octauam.legis 2.tit.18.part.4.
Et an bona sodomitæ debeant confiscari, vide glosam tertiam.in fine.l.16.tit.1.part.6.
Et an ea quæ Regi accedunt iure confiscationis siue sint, & an illa posint ab eo alienari, vide per glosam secundam.legis.13.titulo nono.partita sexta.
Confiscatio bonorum an habeat locum quando quis de crimine erat accusatus, & metu pœnæ seipsum occidit, & quid hodie, vid.glossas.l.24 tit.1.part.7.
Confiscatio bonorum proditoris, quando & in quibus bonis ipsius locū habeat vel non, vide glos.legis.2.titulo secundo.partita septima.per illum textum.
Et an bona à potestate confiscari posint post quinquennium à die mortis suæ per inquisitores qui cognoscunt aduersus defuncti memoriam vide glo.3.l.7.per text.ibi.tit.26.part.7.
Et an per viam exceptionis quis admittatur excipiendo post quinquennium, vide ibidem.
Confiscatio bonorum an veniat ex necessitate in deportatione, vide gl.6.&.7.l.4.tit.31.part.7.
Et an iudex posit deportato bona reseruare, vide.d.glo.7.
Et qualis iudex bona delinquentium confiscare posit, vide glo.3.l.5.per text.ibi.titu.31.part.7.
CONFVGIENS ad ecclesiam pro debito seu pro alio, an inde extrahi posit, vide glo.2.cum alijs.l.2.tit.11.part.1.
Confugiens ad ecclesiam, propter id ecclesia circuire non debet, bene tamen possunt ibi poni custodes, vt illum exeuntem capiant, vide glos. quartam.ibi.
Confugiens ad ecclesiam à quo ali debeat vide glo.6.l.2.supradictæ.
Confugiens ad ecclesiam si ab ea alatur eo quod de re sua ali non potest tenetur ad restitutionem, vide.d.glo.6.
Confugiens ad ecclesiam habet perpetuam securitatem vt corpora puniri non posit, pecuniariter sic, glo.7.l.2.tit.11.part.1.
Confugiens ad ecclesiam an postea posit ciuiliter & criminaliter accusari, vide glo.7.in principio ibidem.
Confugiens ad ecclesiam non consecratam siue interdictam, an ibidē sit defendendus, vide glo.2.in principio.l.4.tit.11.part.1.
Confugientes ad hospitalia seu oratoria, an & quando ibidē defendātur, vide ibidem.
Cōfugiēs ad ecclesiam si obuiet corpus domini, an gaudeat immunitate vide.d.glo.2.ad fin.
Cōfugiens ad Regis domum debet ibi defendi nec extrahi debet ab ea, vide glo.1.l.2.tit.17.part.2.
Et quid si domus propria Regis non sit, vide ibidem in glo.7.
Confugiens ad ecclesiam si delictum ibi fuit commissum, an iudex secularis inde illum extrahere posit requisito Episcopo, vide glos.7.l.2.titu.14.part.3.
CONGREGATIO de nouo in formam populi, an posit fieri sine Regis priuilegio, vide glo.2.l.7.tit.20.part.3.
Congregatio communis alicuius populi, an posit dare licentiam alicui vt posit in loco publico ædificare, vi.glo.1.l.9.tit.28.part.3.
CONIECTVRAE quæ colliguntur ex testamento cuius effectus sint, vide glo.6.l.4.tit.9.part.6.
Et quod colligitur ex euidentibus coniecturis pro expresso habetur, vide glosam secundam.columna septima.in fin.quæst.21.legis.3.titulo 11.parti.6.
Et in certis non est locus coniecturis, vide glosam quintam.&.6.titulo 1.partita septima.
Et in crimine falsi admittitur probatio per coniecturas, vi.gl.1.in proœmio tit.7.part.7.
CONIVNCTA persona quæ dicatur, vide glosam septimam.l.10.tit.11.part.6.
CONIVNCTVS non admittitur contra voluntatem cōiuncti, gl.7.l.2.tit.5.part.3.&glo.6.l.10.ibi.
Coniunctus an admittatur sine mandato ad defensionem coniuncti minoris, & an posit alienare res coniuncti, vide glosam.3.legis.10.tit.5.partita tertia.
Coniunctus hodie in regalibus auditorijs an admittatur, & in paruis admittitur, coniunctus etiam sine speciali mandato, vide ibidem.
Coniunctus si nolit non agitur habere ratum factum coniuncti, vide ibidem in fi.illius glo.3.
Coniunctus admittitur pro coniuncto etiam ante litis contesta, vide ibidem in glo.7.
Coniunctus an & quando admittatur ad portionem sui coniuncti, quando in eo ex aliqua causa defecit, vide totam glosam sextam.l.33.per text.ibi.tit.9.part.6.
Et an excludat venientes ab intestato, vide dictam glosam sextam.col.prima ad finem.
Et an ius acrescendi locum habeat inter cōiunctos coniunctiōe legali in legatis, vide.d.glo.6.col.2.in medio.
Et quid in hæreditate inter tales coniunctos coniunctione legali, vide ibidem.
Et quid in vsufructu, vide ibidem.
Coniuncti re & verbis, vel coniuncti re & disiuncti verbis qui dicantur, vide glo.7.&.8.d.l.33.per illum text.ibi.
Coniunctus an excludat substitutum, vide glo.10.in principio.l.18.per text.ibi.tit.5.part.6.
CONIVNCTIO illicita consideratur dupliciter, glo.2.in fine.1.columna.in.l.2.tit.1.part.1.
CONIVGES communicant sibi actiones, vide glo.4.l.40.titul.sexto.partita.1.
Coniugatus viuente vxore quando posit ordinari, vide glo.4.l.38.tit.6.part.1.& glo.1.&.3.l.2.tit.10.part.4.
Coniuges possunt inter se sibi ipsi facere donationem remuneratoria, si adsit inter eos inæqualitas, vide glosam primam.l.2.titulo vigesimo.partita secunda.
Coniuges si simul continentiam vouerint, illam obseruare tenentur, vid.glo.13.l.7.tit.2.part.4.
Et si tunc filij nascantur non erunt legitimi, vide.d.glo.3.
Coniuges si simul continentiam vouerunt & postea vnus fornicetur, an illud ad matrimonium repetere posit, vide glo.5.quæstione quarta.l.8.tit.2.part.4.
Coniuges cum se carnaliter cognoscunt, non tantum non peccant, imò & merentur quandoque. vide glo.1.2.&.3.per textum.ibi.l.9.titulo.2.partita quarta.
Cōiuges qui clandestinè matrimoniū contraxerunt, si publicè postea velint cōtrahere debet prius fieri proclama ecclesia, vi.gl.2.l.2.tit.3.p.4.
Coniuges si confiteantur in præiudicium matrimonij, an eorum confessioni sit standum, vide ibidem glo.5.&.6.
Et quid si stent patrimonio & eorum confessio iubetur per famam, vide ibidem in glo.7.
Coniuges admittuntur soli ad accusandum matrimonium propter adulterium, vi.glo.1.per text.ibi.l.2.tit.9.part.4.
Coniuges si velint vt matrimonium ipsorum propter cōsanguinitatem separetur, an ipsorum consanguinei testes legitimi sint & quomodo, vide glo.2.l.15.tit.9.part.4.
Coniuges an vnus posit dare licentiam alteri intrandi religionem, & qualiter illud fiet vide glo.1.per text.ibid.l.2.tit.10.part.4.
Neque altero inuito istud fieri poterit, & an sufficiat licentia dolo vel metu præstita, vel si sciuit & dissimulauit, vide ibidem.

Coniuges sine authoritate ecclesiæ non possunt diuerti, & quid si fornicatio est notoria, vide glo.6.l.2.tit.10.part.4.
Et an qui remansit in seculo & castitatem promisit altero mortuo, matrimonium contrahere posit, vide ibidem glo.10.
Cōiuges si post latam sententiam diuortij ambo fornicauerint, an redintegretur matrimonium, vide glosam tertiam.legis quintæ.titulo.10.partita quarta.
Et quid si lata sententia diuortij ille qui non delinquit velit alteri reconciliari, an illius ad hoc sit compellendus, vide ibidem.
Coniuges sibi ipsi constante matrimonio donare non possunt neque iuramentum illud validauit, vide glosam primam.legis quartæ.titulo 11.partita.4.
An vero reliquos contractus facere posint, sintque illis permissi, vide ibidem.
Neque ex tali donatione orietur naturalis obligatio, vide ibi glosam secundam.
Coniuges in quibus casibus posint inter se donationem facere ad inuicē in matrimonio constante, vide glosam primam.per illum textum.d.l.5.tit.11.part.4.
Et an vnus ex coniugibus matrimonio constante lucris renuntiare, & an ante matrimonium talis renuntiatio teneat, vide glosam tertiam.legis quintæ.ibi.
Coniuges an debeant inter se communicare partus ancillarum in dotem datarum sicuti alia lucra quæ matrimonio constante acquiruntur, vi. glo.1.l.20.tit.11.part.4.
Coniuges si post contractum matrimonium in vno loco alibi se transtulerint ad commorandum, an tunc debeat attendi locus contracti matrimonij vel locus vbi se transtulerunt, vel domicilij mariti, vide glos.5.l.24.tit.11.part.4.
Coniuges qualiter lucra constante matrimonio acquisita inter se diuidere debeant si consuetudo loci contractus, & consuetudo vbi ipsi commorantur in hoc aduersentur, & quid in hoc sit agendum, vide glo.2.l.24.tit.11.part.4.
Coniuges & quando per pactum vnus posit fructus dotis alterius lucrare, & quid in coniugibus putatiuis, an maritus qui subit onera matrimonij debeat fructus dotis habere, vide glosam quintam.legis.25.tit.11.partita.4.
Coniuges hodie respectu lucrorum communicant inter se omnes fructus perceptos siue ex bonis mariti vel vxoris, vide dictam glosam quintā in fin.d.l.25.
CONIVGATA, vide in verbo VXORATA.
CONATVS an sufficiat vt quis puniatur ac si realiter percussisset. & quando, vide glosam quartam, quintam, sextam, septimam, octauā & nonam.per text.ibi.l.2.tit.31.part.7.
CONSANGVINEVS patroni potest ab ipso præsentari, vide glo.3.ad fi.l.5.tit.15.par.1.
Consanguinei clericorum illis de consuetudine succedunt in bonis suis ab intestato vel ex testamento non habita ratione, an illa bona sint intuitu ecclesiæ quæsita vel non, & de valore illius consuetudinis, vide glo.1.l.51.titu.6.part.1.
Consanguinei non possunt aliam dare sepulturam defuncto quam suorum maiorum vel parochialem, vide glosam primam.legis.6.titulo 13.partita prima.
Consanguinei potius sunt eleemosynis subueniendi quam extranei, vi. glosam nonam.per textum ibi.legis septimæ.titulo vigesimotertio partita prima.
Consanguineis potius quis subuenire tenetur quam extraneis cæteris paribus, vide glosam primam.legis primæ.titulo octauo.partita secūda. & glo.1.l.6.tit.9.part.6.
Consanguineus debet præferri à consanguineo in præsentatione facienda ad beneficia, vide.d.glo.1.
Consanguinei an minus seruiant quam extranei, vide glosam secundā. dictæ legis primæ.
Consanguinei quando posint suum consanguineum proditorem & bannitum occidere, vide glo.2.l.3.tit.14.par.2.
Consanguineus propinquior debet ad Regni successionem admitti deficientibus filijs etiam si in gradu fati remoto esset, vide glo.18.in principio.l.2.tit.15.part.2.
Consanguinei vocantur omnes ex vtroque parente nati secundum consuetudinem Hispaniæ, vide glo.18.columna.3.post principium legis 2.tit.15.part.2.
Consanguinei vsque ad quem gradum admittantur ad defensionem consanguineorum sine mandato, vide glosam tertiam.legis decimæ.tit.4.partita.
Consanguinei possunt adire prætorem pro maritanda consanguinea patre negligente, vide dictam glosam tertiam.in fine legis decimæ.titu. quinto.part.2.
Consanguinei an posint petere bona consanguinei sui non comparentis de cuius vita dubitatur, vide glosam secundam.legis.14.titulo.14.partita tertia.
Consanguineo si facta sit iniuria toti cognationi fieri videtur, vide glosā sextam.l.6.tit.22.part.3.
Consanguineus occidens cōsanguineum cum veneno in carcere ne eius supplicio vituperetur, an teneatur de parricidio, vide glo.5.l.16.titulo 23.part.3.
Consanguinei an sint legitimi testes in matrimonio dissoluendo ex consanguinitate, vide glosam secundam.legis decimæquintæ. titulo nono.partita quarta.
Et an sint testes legitimi pro matrimonio contrahendo, quando vnus ex eis illud præcise negat vide glo.1.l.16.ibi.
Consanguinei quando plus in testimonio consanguineorum reddendo plus quam alij, valent etiam si aliqui contra eos & cōtra matrimoniū testificent etiam sint consanguinei, vide glosam tertiam & quartam.l.17.ibidem.
Consanguinei melius sciunt consanguinitatem quam extranei, gl.3.l.15.& glo.5.l.17.tit.9.part.4.
Consanguinei an debeant citari antequam filius naturalis petente patre legitimetur, vide glo.9.l.4.tit.15.part.4.
Consanguinei an posint succedere consanguineis in feudis suis, vide gl.2.l.7.tit.26.part.4.
Consanguinei an præferantur domino in retractu rei emphyteoticæ, vi. glo.2.l.5.tit.5.part.5.in principio.
Consanguinei an præferantur in retractu pro tanto, legatario cui à testatore fuit relicta quinta pars bonorum, si talis legatarius velit fundum hæreditarium emere, vide dictam glosam secūdam.in quæstione tertia.
Consanguinei si in nomine vxoris sui consanguinei velint retrahere fundum quem maritus vendidit extraneo, quem fundum ipse maritus emerat matrimonio constante an admittatur, vide ibidem in quæstione quarta.
Consanguineus hæredis an posit testificare quando tractatur de validitate testamenti in quo fuit hæres institutus, vide glosam.3.&.5.l.11.tit.1.partita.6.
Consanguinei an succedant in bonis consanguinei sui decedentis in monasterio intra annum probationis, vide glosam primam.legis decimæseptimæ.ibi.
Consanguinei admittendi non sunt ad hæreditatem si testator ab intestato decesserit relicto posthumo, & quid si non nascatur vide glos.l.16.tit.6.part.6.
Consanguinei an excludantur à successione per substitutum, vide glos.10.in principio.l.18.per text.ibi.tit.5.part.6.
Consanguinei semper alijs præferri debent, vide glosam primam.l.9.titulo.9.part.6.
Et an impetrata licentia ad faciendam maioriam in vnum ex consanguineis operetur vt posit etiam fieri in consanguineum ex parte matris, vide glo.3.col.13.quæst.35.l.32.tit.9.part.6.
Consanguinei ex parte matris an succedant filijs clericorum, vel ipsi eis, vide glo.6.col.2.&.3.l.11.tit.13.part.6.
Consanguinei ex parte matris an succedant consanguineis vterinis, vide glo.1.l.12.tit.13.part.6.
Consanguinei si non petant tutorem suis minoribus consanguineis, in quam pœnam incidant, & intra quantum tempus illud petere debeāt, vide glo.4.&.5.l.12.tit.16.part.6.
Et an ipsum tutorem petere posint per procuratorem, & cuius sumptibus, vide.d.glo.4.col.1.
Et an consanguinei teneantur ad hoc stantibus tutoribus testamentarijs vel legitimis, vide ibidem.
Et an & quando isti excusentur, licet tutores non petant suis consanguineis minoribus, vide gl.5.ibi.
Et an perdant tutorem non petendo non solum successionem, sed etiam tutelam sui consanguinei minoris, vide ibidem in fine.
Consanguinei furiosi habent à lege potestatem ligandi & carcerandi furiosum, & an teneantur de ipsius delicto, vide glosam decimam.l.9.per text.ibi.tit.1.part.7.
Consanguineus si occidat suum consanguineum qualiter puniatur, vide glosas.l.12.tit.8.part.7.
Cōsanguineus an agere posit pro iniuria illata cōsanguineo, & qualiter, vide glo.1.l.1.tit.11.part.7.
CONSANGVINITAS quid sit, vide glo.1.per illum textum.l.1.tit.6.part.4.
Et de computatione graduum, vide glo.1.l.2.tit.6.part.4.
Consanguinitas qualiter per testes debeat probari, & vnde debeant incipere suam computationem, glosa prima.legis decimæseptimæ.titul.9.partita.4.
Cōsanguinitas an probetur per testes de auditu, vide per glosam.1.l.16.titu.9.part.4.

Universidad de Deusto Biblioteca

CONSECRATIO corporis Domini de quo frumento, & quibus interuenientibus fieri debeat, vide glosam primam.legis.52.titulo.4.partita prima.
Consecratio ecclesiæ an fieri posit, si mulier fidelis prægnans ibi est sepulta, vide gl.2.l.14.tit.10.part.1.
Consecratio virginum, in qua die fieri debeat, vide glos.5.legis.17.titul.10.partita.1.
Consecratio altaris in quolibet die fieri potest, vide glo.4.legis.11.titu.10.partita.1.
Consecratio ecclesiæ largè dicitur sacramentum, glo.2.legis.12.titulo.10.partita prima.
Consecratio fit etiam absque aqua, vide glosam sextam.legis.52.titulo 4.partita.1.
Consecratio fieri non potest nisi de vino vitis, vide glosam octauam.d.legis.52.
Consecratio Episcoporum qualiter fieri debeat, vide glosam legis.28.titu.5.part.1.
Consecrationis tempore potest opponi contra consecrandum, vide glo.quartam.d.l.28.
Consecratio Episcopi fieri debet in ecclesia quam consecrator elegerit, vide glo.6.ibidem.
Consecratio Patriarchiarum seu Archiepiscoporũ à quo fieri debeat, vi.glo.fi.d.l.28.
Consecrari non debet Ecclesia ante dotationem, & quid si consecretur, vide glo.2.l.3.tit.10.part.1.
Consecrare faciens Ecclesiam dicitur patronus, & ad quid teneatur si fecit illam consecrari ante dotationem, vide ibidem.
Consecratio Ecclesiæ ab Episcopo diocesano fieri debet, glos.1.l.12.titu.10.part.1.
Consecratio Ecclesiæ per sacerdotem fieri non debet, neque illud sibi committi potest, vide glo.2.d.l.12.
Consecratio Ecclesiæ quando debeat iterari si ipsa fuit concremata, vide glo.1.l.19.tit.10.part.1.
Consecratio Ecclesiæ consistit in exteriori parte ipsius, vide ibidem.
Consecrari debet iterum Ecclesia si in totum vel maiori parte destruatur, vide ibidem in glo.2.
Consecrari debet Ecclesia iterum si de eius primeua consecratione dubitetur, ide ibidem in glo.3.
Et quando dicatur iuste de hoc dubitari, vide ibidem.
Consecratio Ecclesiæ per Episcopum hæreticum seu excommunicatũ, an valeat vel debeat reiterari vide ibidem in gl.4.
Consecratio Ecclesiæ dicitur indebilis manente prius subiecto, vide ibidem gl.5.
Consecrare res Ecclesiæ solus Episcopus potest, & an istud alijs per eum delegari posit vide gl.3.2.l.13.tit.18.part.3.
Consecrari potest Ecclesia per Episcopum, in cathedrali vero licentia necessaria est tam in erigendo, quam in consecrando, vide ibidem glosa tertia.
CONSENSVS animorum non est de iure naturali, licet motus ad coitum sic, vide glo.2.l.1.tit.1.part.1.
Consensus priuatorum non confert nec dat alicui iurisdictionem, vide glo.10.l.7.tit.9.part.1.
Consensus capituli an requiratur in beneficijs prouidendis per Episcopum, & in quibus, vide glosam tertiam.l.1.titulo.16.partita prima.& ibi glo.6.
Consensus Episcopi qui desideratur in donatione iuris patronatus, an debeat præcedere donationi vel sequi, vide glosam sextam.l.8.titul.15.partita.1.
Consensus capituli in quibus desideretur, & in quibus sufficiat consiliũ, vide per glo.fi.l.9.tit.14.part.1.
Consensus capituli an desideretur in dandis beneficijs per Episcopum, vide glo.3.l.1.tit.14.part.1.
Consensus capituli an requiratur in alienationibus rerum ecclesiarum, vel an solus prelatus sufficiat, vide glosam primam.legis secundæ.tit.14.partita.1.
Consensus capituli cum vult rem vendere, an debeat præstari in communi an collegialiter, vide ibidem.
Consensus capituli requiritur quando Episcopus vult de rebus suæ Ecclesiæ aliquid monasterio de nouo construendo dare, vide glo.5.l.4.tit.14.partita prima.
Consensus Episcopi in alienatione rei ecclesiæ potest interuenire ex interuallo, vide glo.6.l.5.tit.14.part.1.
Consensus si ad substantiam actus requiratur, an in principio an vero ex interuallo debeat præstari, vide ibidem.
Consensus liber vbi requiritur si ibidẽ metus interueniret vitiatur actus, vide glo.1.&.3.l.25.tit.11.part.5.
Sed an & tunc talis per metum iurans indigeat absolutione, vide ibidem.
Consensus Episcopi an requiratur in alienatione rei immobilis Ecclesiæ parochialis, & quid si interuenit consensus Papæ, vide gl.fi.5.l.6.tit.18.partita.3.
Consensus patroni seu parochianorum, an debeat interuenire in alienatione rei immobilis Ecclesiæ parochialis, vide ibidem glosam sextam.
Consensus partiũ non potest roborare sententiam secundam contra primam latam a qua appellatum non fuit, vide glosam primam & secundam.l.13.tit.22.part.3.
Consensus separatim præstitus in re communi pluribus vt singulis, an valeat, vide glosam tertiam.legis decimæ.titulo trigesimoprimo partita tertia.
Consensus impuberis circa quatuor decimum annum, an faciat sponsalia iuris interpretatione de futuro transire in matrimonium de præsenti, vide glo.9.l.1.tit.1.part.4.
Consensus in matrimonio contrahendo an requiratur quod præstetur, & eodem tempore, an sufficiat quod vnus duret in consensu vsque dum alter consentiat, vide glosam primam.legis decimæ.titulo primo.partita.4.
Qui semper requiritur quod præstetur simul in quibuscunque cõtractibus qui perficiuntur de iure gentium, vide ibidem.
Consensus filij requiritur quando pater pro eo sponsalia contrahit, & si absente eo pater illa faciat eo postea consentiente & ratificante sponsalia tenent quod est speciale in patre, secus in tutore, vel alio extraneo, vide glosam secundam.legis decimæ.titulo primo.partita quarta.
Consensus patris si non interuenit in filiæ matrimonio, an propter hoc filia valeat exhæredari præcipue cum noluit contrahere cum illo quẽ pater ei dabat & postea cum indigno nupsit eo inuito, vide glosã.4.l.10.tit.1.part.4.
Et quid si clandestinè contraxit, an extante lege tauri à patre posit exheredari, vide ibidem in fine.
Et an illa supra dicta habeant locum in filijs, vide glos.septimam.l.11.tit.primo.part.4.
Consensus mulieris quæ per metum matrimonium contraxit, an ex tali consensu matrimonium conualescat, vel an requiratur quod de nouo contrahatur, vide glosam decimamtertiam.legis.15.titulo secundo.partita quarta.
Consensus mulieris continuatiuus in matrimonio quod à principio valere creditur quod ex impedimentis non valebat, an habeat vim inducendi vt de nouo videatur matrimonium contrahere vel non, vide.d.glo.13.vbi declarat consilium Petri de Ancharrano.
Consensus metum excludit, quando scilicet non durabat causa metuendi, vide ibidem in glo.14.
Consensus patris an requiratur in matrimonio filiæ, aliàs filia subijciatur pœnis legalibus, vide per glo.3.l.7.tit.3.part.4.
Consensus an requiratur de nouo si coniuges sub conditione matrimonium contraxerint, vel ita scilicet si Papa dispensauerit, an vero primo præstitus consensus sufficiat, vide glo.1.l.3.titu.4.part.4.glos.3.l.6.eodem tit.glo.in procemio tit.4.part.4.
Consensus patris an sit necessarius in filij legitimatione, & quid si pater sit furiosus, vide gl.1.l.4.tit.15.part.4.
Consensus filij necessarius est in sua legitimatione, & an sufficiat ratihabitio, vide.d.glo.1.& glo.9.ibidem.
Consentire non debet quis peccato, potius autem quis omnia mala pati debet, vide glo.1.l.9.tit.24.part.4.
Consensus & consentiens alienationi rei prohibite alienari si sit in ea successorita delinquit ac in pœnam incidet, ac si ipse venderet, vide glosam primam.column.in fin.cum principio sequentis legis.10.tit.26.partita.4.
Consensus filij qui est sequens vocatus ad maioriam si accedat alienationi paternæ quam de licentia Regis alicuius rei suæ maioriæ facit, an per hoc sibi præiudicet in pretio, & quando sic, vide dict.glo.1.colum.2.quæstio.8.
In dubio tamen videtur consentire eo animo, vt ex pretio alia res ematur vide ibidem.
Consensus possessoris & successoris qui de proximo speratur esse in maioria, an sufficiat ad hoc vt legitimi successores de ea priuari posint, vide glo.1.col.3.quæst.5.l.10.tit.26.part.4.
Consensus illius qui primum locum habet in succedendo in maioria, an sufficiat ad hoc vt talis puniri posit pœna alienantium, ac si ipsemet alienasset & quid si traditio rei adhuc secuta non sit, vide ibidem in quæstione.29.
Et quid si in alienatione maioriæ accedat consensus remotioris qui aliũ habet ante se an ex hoc ipse ex hoc in aliquid prægrauetur, si postea in tali maioria succedere velit, & quando sic, quando vero non, vide ibi quæst.30.
Et an proximior qui in maioria succedere debet sibi præiudicet & alienationi consentire videatur si sciat possessorẽ maioriæ illã alienare & nõ contradicat, vide glosã primam in columna quarta.quæst.40.l.10.tit.26.part.4.
Consensus vltimi successoris in maioriam in venditione ipsius, an sibi præiudicet vel non, vide ibidem in quæst.42.
Consentiens alienationi an pretium petere posit, vide in dicta quæstione.42.
Consensus filij qui in successione erat proximior in maioriam vt res maioriæ alienentur, licet ad hoc adsit & impetrata sit Regis facultas, an hoc non obstante in pœnam amisionis incidat, vide ibidem in quæstione.44.
Consensus ementis & vendentis, an debeat interuenire simul, vide glo.1.l.8.per text.ibi tit.5.par.5.
Consensus domini an requiratur quando emphyteota rem emphyteoticam vendidit, vide glossas.l.29.per textum ibi.titulo octauo.partita quinta.
Consensus semper requiritur in stipulatione neque verba tantum sufficiunt, vide glo.1.l.1.tit.11.part.5.
Et an contractus qui consensu contrahuntur, vitientur propter respõsionem ex internallo, vide glo.1.l.2.ibi.
Consensus alicuius vt aliquid operetur debet facto demonstrari aliàs nõ valet neque redit actus perfectos, vide glosam primam.legis.11.titulo 6.part.6.
Consensus patris an necessario requiratur in matrimonio filiæ, vide per glo.5.l.3.tit.6.part.7.
CONSENTIRE videtur ille qui cum posit prohibere aliquid non fieri non fecit, vide glosam primam.per textum ibi.l.6.titulo primo.partita quinta.
Consentire videtur mercator qui receptis literis pagamentorum statim non contradixit idem in similibus, vide ibidem glo.2.
Consentire an & quando videatur ille qui cum præsens esset tacet, vide glo.1.l.23.per text.ibi tit.34.part.7.
CONSEQVENS qui vult an videatur velle antecedẽs, an destructo consequenti destruatur antecedens, vide glosam primam.legis.19.tit.6.partita.5.
CONSIGNATIO, oblatio, siue dispositio quãdo necessaria sit, vel non: & quando debitorem excuset à pœna & alia in hoc, vide per glo.3 &.4.l.8.per text.ibi.tit.14.par.5.
CONSILIVM quando requiratur, & quando consensus capituli in gerendis per Episcopum, vide glosam finalem.legis nonæ.titulo.14.partita prima.
Consilium capituli in notorijs non desideratur, vide ibidem.
Consilium in omnibus debet peti, vide glo.2.l.5.tit.9.part.2.
Et de bonis consilij, vide multa per glosam secundam. dictæ legis quintæ.tit.9.part.2.
Consilia perfecta ab inimicis non præstantur, vide glosam quartam.d.l.quintæ.ibi.
Consilium in omnibus rebus desideratur & præcipuè in bellicis, vide gl.1.l.6.tit.9.part.2.
Consilium & de bonis consilij, vide glo.1.l.10.tit.7.part.3.
Consilium & de bonis consilij, vide glo.1.&.2.in procemio.tit.21.parti.3.& glo.4.l.1.ibidem.
Consilium vbi est, ibi salus esse videtur, vide glo.5.l.1.tit.21.& glos.1.l.10.tit.7.part.3.
Consilium consultoris iudex exequi non debet si viderit illum erroneũ, vide glo.14.l.2.tit.21.part.3.
Et si commisio sit facta in iudicem vt ferre debeat sententiam prout talis sapiens dictauerit, an & quando consilium ipsius sequi debeat, vide ibidem.
Consilium verbum istud importat & debet intelligi quod sequatur quãdo tale consilium est bonum & iustum non aliàs, vide dictam glosã decimam quartam.
Consiliũ, & an, & quando quis ex cõsilio suo obligetur, si cõsulenti ex illo consilio damnum fuerit subsecutum, vide per glosam secundam l.23.tit.12.part.5.
Consilium quando consulentem astringat in furti actione, vt pro furto ab aliquo facto teneatur, vide glosam.11.l.4.per text.ibi tit.14.parti.7.& glo.13.l.18.ibi.
Et quando pro delicto commisso consilio detur pœna mortis, vide glos.5.l.2.per text.ibi tit.31.part.7.
CONSILIARII Regis vbi sedere debeant, vide glosam nonam.l.5.tit.9.part.2.
Et vbi sedeant consiliarij Papæ, vide ibidem.
Consiliarij asimilantur oculo, vide glo.5.l.5.tit.9.part.2.
Consiliarij principum quid primo illis consulere debeant, vide glos.2.l.14.tit.13.part.2.
Consiliarij Regum non solum tenentur verbo consulere Regem sed ope insistere ne quid mali faciat, vide glosam tertiam.legis.25.titu.13.partita secunda.
Consiliarij Regum non debent subscribere literas regias si contineant iniustitiam vel sint in damnum & grauamen hominum Regni, vide ibidẽ.
Consiliarij si cogãtur ad subscriptionem vt factum authoretur, an teneãtur potius relinquere officium quam illud facere, vide ibidem.
Consiliarij Regum sunt illustres, glossa quarta.legis.11.titulo quinto.partita tertia.
Consiliarij etiam dicuntur assessores & de eorum iurisdictione, vide glo.3.in procemio tit.21.part.3.
Cõsiliarij ab ira & misericordia decet esse vacuos, vide glo.3.tertiam.l.11.titu.21.part.3.
Consiliarij præstantiores esse debent quam illi qui consilium petunt, vi.glo.3.l.1.tit.21.part.3.
Consiliarij siue assessores non debent esse infames, & illi de prouincia debent expelli per potestatem, vide glosam secundam.legis secundæ.titulo.21.part.3.
Consiliarij an prius iurare debent, & an consulere recusare posint & si de causa fuerunt informati vtrum ad consulendum in ea compelli posint & quando, vide glosam septimam, nonam & decimam.dict.l.2.ibi.
Consiliarij quales esse debeant & diligi debent, & mali consiliarij potius dicuntur deceptores, vide glosam tertiam.legis septimæ.titulo decimooctauo.partita.4.
Consiliarij mali expellendi sunt & alij idonei ibidem sunt intraducendi vide.d.glo.3.
Consiliarij Regis excusantur à tutelis etiam à susceptis quæ habent euictionem (id est bestia de guia) & vocantur patres conscripti, & præsumitur pro eorum gestis, vide glosam quartam.dictæ legis septimæ.titu.18.part.4.
Et an consiliarij principis posint emere res subditorum, vide glosam.1.l.5.tit.5.part.5.
Et an videatur habere intẽtionem se obligandi, & quid si ex suo consilio damnum consulenti aduenerit quando ipse consulens teneatur, glos.2.l.23.tit.12.part.5.
Consiliarius dando consilium an ibidem authoritatem interponere videatur, vide glosã.7.legis decimæseptimæ.titulo decimosexto.partita sexta.
Consulens furtum fieri per aliquem, an & quando de furto teneatur, & qualiter, vide glo.11.l.4.per text.ibi titu.14.part.7.& glo.13.l.18.ibi per illum tex.
Et an consulens puniatur quando furtum non fuit subsecutum, vide.d.glo.11.ibi.
Et an consulens filio familias, vel seruo, vel domino furtum faciat si fuerint de volũtate & assensu patris vel domini qualiter teneatur, & quid in inducente fratrem alicuius, vide glosam primam & secundam.l.8.per text.ibi tit.14.part.7.
Et ex quibus cõsilijs furibus datis quis ad eandem pœnam furum teneatur, vide glo.13.l.18.ibidem.
Et quando pro consilio pœna mortis veniat imponenda, vide glo.5.l.3.per text.ibi.tit.31.part.7.
CONSVLES MERCATORVM, vide in verbo PRIOR ET CONSVLES MERCATORVM.
CONSVLTOR an posit variare post reditum consilium, & quando, vide glo.2.l.1.tit.21.part.3.
Consultores à quibus cauere debeant, & an in causa spirituali consulat merus legista, vide ibidem glo.3.
Et in causis subtilibus debent iudices cauere vt non consulant doctores grossi, vide.d.glo.3.
Et an commissa causa consultori iudex instrumenta recipere potest, & iuramentũ recipere, vide glosam decimamtertiam.legis secundæ.tit.21.part.3.
CONSORS potius debet habere rem communem quam extraneus, si socius illam vendiderit siue res sit mobilis siue immobilis, vide glos.1.l.55.tit.5.part.5.
Consors dicitur seu intelligitur per participationem dominij, vide ibidẽ in glo.2.in principio.
Et quid si dominus proprietatis vendit proprietatem suam, an vsusfructuarius tanquam habens partem in illa reposit illam retrahere, vide ibi.glo.2.quæst.1.
Et quid in vsuario vel vsufructuario si vendiderit suum vsum vel vsufructum, an consortes illius iuris admittantur ad retractum, & an idem sit in alijs seruitutibus fundi vel domus, vide ibidem.
Et quid si aliquis vendiderit actionem quam habet in re, an consors illius iuris & actionis admittatur ad partem consortis, vide ibidem.
Consors an dicatur dominus vtilis dominij vt habeat ius retrahẽdi si dominus directi dominij vendat suum dominium, vide dictam glosam secundam.quæst.2.

Universidad de Deusto Biblioteca

Et an emphyteota habeat ius retrahendi, si dominus proprietatis illam vendiderit, vide in.d.quæst.2.
Et an legatarius cui à testatore fuit relicta quinta pars bonorum dicatur consors hæredum, ita vt si ipse velit fundum hæreditarium emere non excludatur per ius retrahendi per consanguineos defuncti, vide ibi in quæst.3.
Consors an dicatur vxor ratione lucrorum quantum ad hoc vt posit retrahere fundum quem maritus alicui extraneo vendidit, quem fundū ipse maritus emerat matrimonio constante, vide ibidem in quæstiōe quarta.
Consors an admittatur ad retrahendum rem datam in solutū, siue datur ab ipso, siue à iudice, vide glossam quartam. dictæ legis.55. titulo quinto.part.5.
Consors an admittatur ad retrahendum quando res permutatur cū alia, vide ibi.d.glo.4.
Et quid in transactione si ex causa transactionis res dimittātur penes possessorem aliquo pretio vel dato à posidente, vide ibidem.
Consors dicitur quis etiam ratione minimæ partis, vide glossam quintā. dictæ legis.55.
Et an res debeat potius vendi omnibus consortibus quam vni tantum, & quare, vide dict.glo.5.
Consortes quando admittantur ad retractum si res fuit consorti vendita, & quare, vide.d.glo.5.
Et an valeat statutum quod res non posit vendi extraneo, nisi prius requisito consorte, vide ibidem glo.6.
Consors si velit rem communem retrahere, an teneatur dare pretium si sit excessiuum vltra iustum valorem, vide ibidem in glo.7.
Consors cum velit rem retrahere non tantum pretium pro re datum, sed & illud quod donatum est si res sit iusto pretio vendita & vltra id donetur, & quando sic, vide.d.glo.7.d.l.55.ibi.
Consors præfertur alijs si tantum det pro re quod alius, & an hoc de æquitate sit, vel de iuris rigore, vide ibidem in glo.8.
Consors an dicatur quis ratione vicinitatis, vt posit rem retrahere pro tā to, vide.d.glo.8.
Consortes eiusdem litis bene admittuntur pro consortibus etiā sine mandato & ante litis contestationem, glo.7.l.10.tit.5.part.3.
Consors an habeat ius retrahendi, si clericus vel ecclesia rem emerit, vide d.glo.8.
Consors si velit rem retrahere & sint plures consortes, si ipse tantū reuenditionem petierit, an in solidum vel pro parte tantum sua admittātur, vide.d.glo.8.ad fi.
Consors extrahens rem an teneatur ad expensas quas fecit in re, is à quo quo retrahitur, vide.d.glo.8.ad finem.
CONSPIRATIONES præsumūtur illicitè & ex illicita causa fieri, vide glo.4.l.3.tit.19.part.2.
CONSTRVENS in ecclesia capellam an ad ipsius dotationem teneatur, vide glo.5.in principio.l.1.tit.15.part.1.
Construens de nouo populum, an illud facere posit sine Regis priuilegio, vide glo.2.l.7.tit.20.part.3.
Construere de nouo pontem vel illam reficere qui vicini teneantur, vide glo.3.l.20.tit.31.part.3.
Construēs de nouo populum in proprio solo quam iurisdictionem in eo habeat, & quando hoc facere posit, vide glossam quartam. legis nonæ. tit.4.part.5.
Construentes de nouo ecclesiam, an licitè in ea posint sua arma depingere, vide glo.8.in fine.l.3.tit.4.part.6.
CONSTITVTIO procuratoris qualis esse debeat, & an ad lites futuras, vide glo.1.&.4.l.13.tit.5.part.3.
Constitutio ecclesiæ militantis, an occulta liget, & an tribunal ecclesiæ de illis posit iudicare, vide gl.16.in principio, & fine, in prooemio partitæ quartæ.
Cōstitutio principis per quam habilitat spurios ad successionem an posit valere, vide glo.6.l.28.tit.8.part.5.
Constitutio naturā immutare non potest neque naturales stimulos coartare, vide glo.2.l.5.tit.3.part.7.
Constitutio ecclesiæ occulta an liget, vide glossam primam. legis secundæ.tit.31.part.7.
CONSTITVENS se nomine alterius posidere tam in bonis præsentibus quam futuris si aliquid acquirat in futurum, an illud acquirat ei cui est factum constitutum, & quando, & quid si in clausula constituti ponatur verbum precario, vide glossam quartam. legis nonæ. tit. 30.part.3.
Constituens si vendat vel tradat alteri rem constitutam ante conditionis implementum quando constitutum fuit cōdicionale an expiret, vide ibi colum.2.
Constituens se nomine alterius posidere donec ille possessionem intret, si postquam intrauerit ipse constituens etiam illam intret, an suo vel alieno nomine intrare videatur, vide.d.glo.4.col.2.post medium.
Constituens præsumitur posidere eo tempore quo constitutum fecit in factis antiquis, nec est necessaria in hoc probatio, vide ibidem.
CONSTITVTVM factum alicui de rebus præsentibus & futuris, si iste postea quærat aliqua, an illa acquirat illi, cui fuit factum constitutum, & quid si in clausula constituti ponatur verbum precario, vi.glo.4.l.9.tit.30.part.3.
Constitutum in minus se habet quam precarium in vno casu, & quid si ponantur simul, vide.d.glo.4.col.2.in principio.
Constitutum seu precarium an transeat pasiue in hæredes constituentis, & quando, & qualiter, vide dictam glossam quartam. columna secunda in medio.
Constitutum si sit conditionale & ante conditionis implementum à constituente vendatur vel alteri tradatur an teneat, vide dictam glossam quartam.col.2.
Et an si non teneat principale vitietur constitutum vel precarium, vide ibidem.
Et quid si faciens constitutum in alium donec intret ipse possessionē rei posteaquam intet cam, intret eam ipse constituens cuius nomine intrare videatur, vide.d.glo.4.
Constitutum si dirigatur in tempus mortis an aliquid operetur, vide.d. glo.4.ad finem.
Et an per constitutum iuris incorporalis transeat talis possessio talis iuris vide.d.glo.4.in finalibus verbis.
Constitutum an teneat quando aliquis errore ductus cōstituat se pro debito alterius, vide glo.6.l.3.tit.11.part.5.
CONSVETVDO permittens quod credatur liberis mercatorum etiam in magna quantitate an valeat, vide gloss.in prooemio tit.7.partita quinta.in fine.
Consuetudo an posit minuere quotam decimæ, vide glo.3.colum.2.verbo, tertia.l.1.tit.20.part.1.
Consuetudo an posit decimas prædiales tollere, vide ibidem column.2. post medium.
Consuetudo circa decimarum pæstationē an aliquid operetur, vide gl.1.l.7.tit.20.par.1.
Consuetudo an posit facere vt non priuilegiatus posit de manu priuilegiati decimas percipere, vide glo.2.l.22.tit.20.part.1.
Consuetudo habet vim decreti & iustitiæ, & dat iurisdictionem. glo.4. colu.2.in medio.l.13.tit.13.part.2.
Consuetudo huius Regni, scilicet, quod laici iudices cognoscant de causis spiritualibus in modum violentiæ, an valida sit. vide glossam.4. supra dictam.
Consuetudo quod primogenitus succedat in omni re patris bene valet, vide glo.13.per text.ibi.l.2.tit.15.part.2.
Consuetudo disponens quod filius dicatur nobilis vel ignobilis ex progenie materna an valeat, vide glossam tertiam .legis tertiæ. titulo vigessimoprimo.part.2.
Consuetudo inducens quod pro debito vniuersitatis capiantur iumenta & aliā bona particularium bene valet, vide glossam tertiam.l.13.titu.2. partita tertia.
Consuetudo & lex præstant ordinariam iurisdictionem.glo.1.in medio l.2.tit.4.part.3.
Consuetudo generalis approbans duellum an illud faciat licitum, glo.8. l.8.tit.14.part.3.
Consuetudo an posit facere vt nomen domini vel signum crucis sit de substantia instrumentorum, vide glo.2.l.2.tit.18.part.3.
Consuetudo creandi tabelliones qualis ad hoc esse debeat, vide glo.2.l.3.tit.19.parti.3.
Consuetudo immemorialis requiritur quando venit contra ea quæ sunt principi reseruata in signum specialis priuilegij, vide ibidem.
Consuetudo appellandi ad parem vel minorem iudicem an teneat, vide glo.2.l.1.tit.23.part.3.
Consuetudo quod appelletur omisso medio an valeat, vide glossam primam.l.18.tit.23.part.3.
Consuetudo permittens quod clericus posit quod voluerit de fructibus sui beneficij facere an valeat, vide glo.5.l.12.tit.28.parti.1.
Consuetudo an iuuet præscribenti contra tributa & reditus regales, & in quibus, vide glo.4.l.6.tit.29.part.3.
Consuetudo immemorialis an videatur sublata si à iure sit sublata cōsuetudine per verba generalia, vide glossam quartam.legis sextæ.titulo 29.partita.3.
Consuetudo permittens acquiri possessionem sine apprehensione an valeat, vide glo.2.l.6.tit.30.part.3.
Consuetudo facere potest vt quarta decimarum & aliarum oblationum ecclesiæ non sint deputata ad opus fabricæ ipsius, vid.glosam.4.l.14. tit.32.part.3.
Consuetudo est obseruanda in ædificando, vide glo.3.l.25.tit.32.part.3.
Consuetudo potest taxare ne ædificium multum altius extollatur, vide glo.4.d.l.25.

Consue-

Consuetudo immemorialis an probetur per testes de auditu si non deponant ibi simul de fama, vide glossam primam. in fine legis, 20. titulo.9. partita quarta.
Consuetudo vt donationes propter nuptias non fiant neque vt arræ dentur an valere posit, & quid sit mulieribus vtilius, vide gl.11.legis.1.tit. 11.partita quarta.
Consuetudo facere potest quod licet ciuitas iurisdictione careat nihilominus tamen posit statutum pœnalem facere quod alias sibi non liceret, vide glossam primam. in fine columnæ primæ.legis.12.titulo primo.part.1.
Consuetudo legem tollere potest, glosa prima.in fine legis.12.titulo primo.part.1.
Consuetudo interpretat legem, vide glossam primam. in principio legis 13.ibidem.
Consuetudo an liget principem, vide glossam primam. ad fina. legis 16.ibidem.
Consuetudo communis populus eam bene inducit, priuatus vero non, vide glo.1.l.1.tit.2.part.1.
Consuetudo priuati attenditur quantum ad sciendam & cognoscendam eius voluntatem, vide.d.glo.1.in fine.
Consuetudo quibus actibus inducatur, vide glossam secundam.legis.1. tit.2.partita prima.
Consuetudo non inducitur quando in eius principio fuit aliqua contradictio, vide glo.fi.d.l.1.
Consuetudo & lex conueniunt in causa finali, vide glos.1.legis.2.titulo secundo.parti.1.
Consuetudo inducta per vniuersitatem contractus publicum valebit inter se licet non in publicum præiudicium, glos.1.in fine dictæ legis secundæ.ibi.
Consuetudo inducitur per publicos actus, & non per tacitos, glosa secunda.ibidem.
Consuetudo inducitur ex actibus iuncta temporis diuturnitate, vide ibidem.
Consuetudo non inducitur ex actibus iniquis siue peccatis, vide glo.primam.l.3.tit.2.part.1.
Consuetudo quæ rationabilis quæ vero irrationabilis dicatur, vide ibidem.
Consuetudo tantum valet quantum valere poterit pactum inter partes, vide ibidem.
Consuetudo quæ impedit canonicis vocem in capitulo dare intra certū tempus, an valeat, vide ibidem.
Consuetudo inducta in aliquo loco quod delictorum punitio reducatur ad emendas pecuniarias non valet, vide ibidem.
Consuetudo mala roborata præscriptione an valeat tā de iure ciuili quā canonico siue partitarum, vide ibidem.
Consuetudo inducta per errorem an valeat, vide glossam secundam.l.3. titulo.2.partita.1.
Consuetudo inducta contra ius non valet, vide glossam sextam & fin. l.3.titu.2.par.1.
Consuetudo non valet nisi sit de consensu principis inducta quod præsumitur nisi contradicat, vide glo.fi.d.l.3.ibi.
Consuetudo an ad eius validitatem requiratur principis scientia, & quando, vide glo.penultimam, ibidem.
Consuetudo inducta propter aliquam necessitatem quæ fuit tempore introductionis, an postea valeat, vide glo.fi.d.l.3.
Consuetudo patriæ communis ligat tam laicis quam clericis, & tunc dicetur propria ipsorum clericorum consuetudo, vide glossam secundū. l.5.tit.2.part.1.
Consuetudo generalis laicorum vtrum liget clericos, vide ibidem.
Consuetudo inducitur per maiorem partem populi, & si minor pars aliter vtatur, vide glo.3.l.5.tit.2.part.1.
Consuetudo an inducatur per illos qui præsunt & populum repræsentant, vide ibidem.
Consuetudo vtrum induci posit per certam populi partem, vide ibidē.
Consuetudo villæ seu populi subiecti ciuitati de per se, an valeat, vide ibidem.
Consuetudo inducitur per spatium decem vel viginti annorum, gloss.4. ibidem.
Consuetudo contra ius canonicū vel contra principi reseruata quantū tempus requirat in eius validatione, vide ibi.
Cōsuetudo inducitur si sententiatum fuit pro ea nec istud impedit quin introducta dicatur etiā si sententiatū nō sit sed de actibus præcedentibus constat, glo.7.l.5.tit.2.part.1.
Consuetudo an valeat tanquam consuetudo eo quod bis fuit ita iudicatum, vide glo.8.l.5.tit.2.part.1.
Consuetudo firmata in contradictorio iudicio est de cætero seruanda & quando, vide gl.9.ibidem.
Consuetudo quæ est contra maioriam Regis, vel contra eius supremā iurisdictionem non valet, vide glo.12.ibidem.
Consuetudo inducta contra ius naturale non valet, vide glo.13.ibidem.
Consuetudo inducta contra ius gentium an valeat, vide ibidem.
Consuetudo an porrigatur de suo casu ad similem consuetudinis & quando, vide glo.11.l.6.tit.2.part.1.
Consuetudo irrationabilis non trahitur ad similia. vide ibidem.
Consuetudo sumitur dupliciter vel respectu facti vel virtualiter, scilicet pro eo quod resultat ex facto, vide glo.1.l.7.ibi.
Consuetudo notoria non eget aliqua probatione, vide glossam quartam in principio.l.7.tit.2.part.1.
Consuetudo consistit in facto, vide dictam glossam quartam, columna prima.in fi.& ibi.glo.1.
Consuetudo quod electio Episcopi dependeat à voluntate principis an valeat, vide glo.1.l.18.tit.5.part.1.
Consuetudo onerosa vel aliquo modo grauosa non debet extendi de loco ad locum nec de persona ad personam, vide glossam primam.ad fi. l.18.tit.5.part.1.
Consuetudo vt absentes fructus percipiant præbendarum est iniusta & damnosa ecclesiæ, & debet reuocari talis consuetudo, vide glo.2 post medium.l.29.tit.5.part.1.
Consuetudo non valet vbi tractatur de damno ecclesiæ, vid.glo.6.col.3. post medium.l.40.tit.5.par.1.
Consuetudine præscripta tempore immemoriali non indiget principis assensu, vid.glo.7.in fi.l.3.titul.2.par.1.
Consuetudinis probatio differt à probatione quæ fit de lege fori, vid.gl. 4.in medio.l.7.tit.2.par.1.
Consuetudo an valeat quod clerici seculares vocem in capitulo monachorum habeant & cum eis abbatem eligant, vide glossam quartam.l. 21.tit.7.partita.1.
Consuetudo præscripta an det alicui excommunicandi potestatem si iurisdictione careat, vid.glo.5.l.7.tit.9.par.1.
Consuetudo cuiuscunque Ecclesiæ valet in constituenda fabrica ipsius, vid.glo.1.in fi.l.11.tit.10.par.1.
Consuetudo quod clerici pro sepeliendo mortuo aliquid percipiant valet alias non possunt, vid.glo.2.l.11.tit.13.par.1.
Consuetudo quod quarta parrochialis non soluatur an valeat, & quid si minus quartæ de consuetudine detur, an & tunc valeat, vide glossam 12.ibidem.
Consuetudo an conferat alicui ius patronatus, vid.glo.3.in medio.l.1.tit. 15.partita.1.
Consuetudo quod patronus sit electioni prælatorum præsens, an valeat, & an posit ibi vocem dare, siue clericus sit, siue laicus, vide glossam.13. dictæ.l.1.
Consuetudo cuiuscunque ecclesiæ seruanda est in prouidendis beneficijs, vid.glo.4.l.1.tit.16.par.1.
Consuetudo, an posit permittere quod quis habeat plura beneficia si vnum sibi sufficeret, vide glossam.5.l.1.tit.16.par.1.
Consuetudo quod clericus posit se absentare sine licentia sui prælati an valeat, vid.glo.3.l.19.tit.16.par.1.
Consuetudo quod clericus non teneatur residere in suo beneficio, an valeat, vid.glo.6.l.16.tit.16.par.1.
Consuetudo vt pro spiritualibus aliquid detur, an excuset à simonia, & qualiter talis consuetudo procedat, vide glossam primam.l.15. titulo 17.partita.1.
Consuetudo laudabilis, vt pro spiritualibus aliquid ad publicam vtilitatem detur bene valet, vide ibidem.
Et quæ requirantur ad essentiam istius laudabilis consuetudinis, vt excuset à simonia, vid.ibidem, in glo.2.
Consuetudo laicorum dandi aliquid ecclesiæ, vel clericis, an ipsi statuendo illam infringere posint, vid.d.glo.2.col.2.
Consuetudo non inducitur ex vsu difformi, vide in dicta glossa secunda circa finem.
Consuetudo dandi laicis candelas certo die, an posint clerici reuocare, vid.ibidem.
Consuetudo an excuset à præstatione decimarum personalium, vide glossam tertiam. columna secunda. in principio.l.primæ.titulo vigesimo.partita.1.
Consuetudo an excuset à præstatione decimarum ex frugibus seu fructibus ita quod non soluens non peccet, vide ibidem.
Et an posit talis consuetudo minuere quotam decimæ, vide ibidem.in verbo. TERTIA CONCLVSIO.
Consuetudo loci contractus matrimonij, an vero consuetudo vbi postea coniuges ad commorandum se transtulerunt, vel domicilij mariti qualis obseruanda sit, vide per glo.1.l.24.tit.11.par.4.
Consuetudines particulares locorum ignorare non est culpa licet leges communes Regni sic, vid.d.glo.1.
Consuetudo loci contractus matrimonij si aduersetur consuetudini loci vbi coniuges commorantur in diuidendis lucris inter se constante ma-

 trimonio

Universidad de Deusto Biblioteca

trimonio acquisitis vna illud permittens, alia non qualis obseruanda sit vel non, vide glo.2.d.l.24.
Consuetudo non extendit effectum suum extra territorium vbi est introducta neque ad bona quæ sunt extra territorium vbi fuit introducta, quare, vide.d.glossam secundam.in principio.d.l.24.titulo vndecimo.part.4.
Consuetudo loci vbi res sitæ sunt semper inspicienda est, vide ibidem.
Quæ afficit res ipsas, siue à ciue, siue à forensi possideantur nisi quando disponit circa personam, vide ibidem.
Consuetudo loci filios sine matrimonio parentum legitimos facere non potest, vide glo.3.l.2.tit.15.part.4.
Consuetudo si aduersetur in eo scilicet vt clericus non possit à Rege, siue à Comite Palatino in temporalibus legitimare, an talis consuetudo valeat, vide glo.6.post medium.l.4.tit.15.part.4.
Consuetudo restringit priuilegium, vide glossam.14.columna secunda. in principio.l.2.tit.24.part.4.
Consuetudo immemorialis qualis esse debeat, vt ex ea in petitorio & possessorio aliquid probetur. & qualiter in articulis deduci debeat, & quando per eam dominus iubetur in impositione onerum, & quando præsumatur fuisse per metum & violētiam introductum vel ex timore, & quid si introduceretur cum mala fide & alia plura circa istam cōsuetudinem immemorialem, vide per glossam secundam.colu.2.&.3. l.6.tit.25.part.4.
Consuetudo immemorialis licet habeat vim tituli seu priuilegij aut constituti nullius erit effectus si pars quæ ex illa iuuabatur confiteretur se & maiores suos nunquam habuisse titulum vel aliud ius, sed quod tantum præscripserunt per illud tempus immemoriale, vide ibi columna tertia post medium.
Consuetudo inducens pronitatem ad peccandum non valet, vide ibi.
Consuetudo quæ est contra bonum animæ vel quæ est nutritiua peccati non iuuatur tempore immemoriali, vide ibidem.
Consuetudo empheudandi res ecclesiæ ad hoc vt inducatur quantum tempus requiratur, vide glossam quartam.columna secunda.legis.3.titulo.26.part.4.
Consuetudo an introducatur ex bino vel ex vnico solenni actu, vide.d. glo.4.colum.2.
Consuetudo permittens quod credatur libris mercatorum etiam in magna quantitate an valeat, vide glossam in proœmio tituli septimi. partita quinta.in fin.
Consuetudo an possit facere vt certi homines rem certo pretio vendātur vel ipsi soli & non alij sicut fieri potest per priuilegium principis, vide glo.2.l.2.tit.7.part.5.
Consuetudo immemorialis vim priuilegij habet, vide.d.glo.2.&.3.legis tertiæ.ibidem.
Consuetudo disponens super quantitate soluenda ratione pedagij, an seruari debeat, vide glo.l.5.tit.7.part.5.
Consuetudo immemorialis an æquipolleat priuilegio in imponēdis vectigalibus de nouo in aliquo loco, vide glo.7.l.9.tit.7.part.5.
Consuetudo quæ præstat fauorem ex actioni vsurarum non valet, vide glo.1.l.22.tit.2.part.5.
Consuetudo quæ dat aliquam formam est seruanda aliter nō valet quod fit, vide glo.6.l.6.tit.19.part.6.
Consuetudo est altera natura & aliqui ægrotant si cōsuetudinem mutāt vide glo.2.in principio.in prologo.7.part.
Consuetudo operatur in multis & attenditur, vide glossam secundam supradictam.
Consuetudo an inducatur ex bino actu, vide glossam secundam.legis.19. tit.14.part.7.
Consuetudo habet potestatem in sanguine hominis, vide glossam quintam, l.10.tit.25.part.7.
CONSVETVDINES FEVDORVM an sint ab Imperatoribus approbatæ, vide glossam quartam.legis septimæ.titulo secundo.part.1.ad finem.
Consuetudines feudorum an à populo romano vel à consuetudine processerint, vide glo.1.l.1.tit.25.part.4.
Consuetudines feudorum non semper à legibus partitarum secuntur, vi. glo.7.per text.ibi.l.6.tit.26.part.4.
CONSVLTOR an possit variare post reditum consilium, & quando, vide glo.2.l.1.tit.21.part.3.
Consultores à quibus caueri debeant, & an in causa spirituali cōsulat merus legista, vide ibidem in glo.3.
Et in causis subtilibus debent iudices cauere vt non consulant doctores grossi, vide.d.glo.3.
Et an commissa causa consultori iudex instrumenta recipere possit & iuramentum recipere. vide glossam decimamtertiam.legis secundæ.tit.21.partita tertia.
CONTESTATIO LITIS, de hoc vide in verbo LITIS CONTESTATIO.
CONTEMNENS per annum excommunicationem potest puniri per iudicem ecclesiasticum, & in quid, vide glossam.4.l.32.titulo nono.part.1.
Contemnens confessionem per annum si decedat sine ea, an in ecclesia debeat sepeliri, vide glossam sextam.ad finem legis.10. titulo decimo tertio.parti.1.
Et quid si tunc ostendat signa contritionis, vide ibidem.
Contemnens principis mandatum qua pœna puniatur, vide glossam.4. in.fi.l.16.tit.13.part.2.
Contemnere non dicitur Regis securitatem ille qui in hoc habet iustam ignorantiam, vide glossam sextam.legis quartæ.titulo decimosexto. partita secunda.
Contemnere plus dicitur faciens contra legem animatam quam faciens contra legem inanimatam & idem est si veniat contra iudicis præceptum, vide glo.6.l.6.tit.9.part.3.
CONTINENTIA si à cōiugibus simul promittatur illam obseruare tenentur, vide glo.13.l.7.tit.2.part.4.
CONTRACTVS contrahens ligatur legibus & statutis loci contractus, vide glo.4.in principio.l.15.tit.1.part.1.
Contractus facit vt non subditus à nō suo iudice iudicetur propter ipsum vide glo.5.l.8.tit.9.part.1.
Contractus lacationis per prædecessorem factus de fructibus beneficij, an liget successorem vt aduersus eum possit agi, vide glossam tertiam. l.9.tit.17.part.1.
Et quid si factus sit de licentia Papæ vel Episcopi, & cum causa forte studij vel alia, vide ibidem.
Contractus captiuorum in captiuitate facti an valeant, vide per glo.1.per text.ibi.l.5.tit.29.part.2.
Et ratione contractus etiam ipso iure nullus sortitur quis ibi forum & ibi conueniri potest, glossa decima.in principio.l.32.tit.2.part.1.
Et an idem sit in quasi contractu. vide ibidem.
Et an idem sit propter contractum prædecessoris quod sic, vide ibi.verbo Quarto.&c.
Et an quod in dictis casibus potest coram ordinario conueniri, an etiam idem sit coram delegato, vide ibidem verbo Quinto.&c.
Et supradicta limita.5.modis vt ibidem videbis, & an ad locū contractus possint trahi inuiti, vide ibidem. verbo Quarto limita.
Contractus venditionis alicuius rei qualiter, & sub quibus clausulis fieri debet, vide glo.l.56.tit.18.part.3.
Et an ex natura contractus veniat rem liberam tradi, vide ibidem.
Contractus minoris an firmetur iuramento, etiam si curatorem habeat, & an tunc possit ibi accedere fideiussor, vide glossam nonam. legis 59.tit.18.part.3.
Contractus factus cum magistro nauis an valeat licet ipse dominus non sit, vide glo.1 l.77.tit.18.part.3.
Contractus pacis est de iure gentium, & qualiter fiat, vide glo.1.legis.82. tit.18.part.3.
Et ad quos extendatur, vide ibidem.
Contractus quando vnus se submittit & facit hominem alterius, an à cōsuetudine, an vero à iure vires recipiat, vide glossam primam.legis.89. tit.18.partita.3.
Et an extendatur ad filios vel filias, & an in hoc præcedere debeat causa, & an sufficiat quod interueniat vna scriptura, vide ibidem in glossa secunda.3.4.&.5.
Et in contractibus semper inest tacita conditio, scilicet rebus sic stantibus, vide glo.6.l.8.tit.1.part.4.
Contractus an vitietur ex appositione cōditionis impossibilis de facto, vide glo.4.l.6.tit.4.part.4.
Contractus locati cōduct.empt.&c.vide infra in verbo INSTRVMENTVM, & verbo FORMA.
Contractus dotis est de iure gentium & est contractus nominatus, & an sit dedecus accipere vxorem sine dote, vide glossam secūdam.in proœmio.tit.11.part.4.
Et nullus matrimonium contrahere velle præsumitur sine dote, vide ibidem.
Contractus omnes sunt permissi coniugibus etiam constante matrimonio excepta donatione, vide glossam primam.legis quartæ.titulo vndecimo.part.4.
Contractus æstimationis dotis debet fieri cum viro vxore consentiente, & illo in tali æstimatione facienda, vide glo.1.l.16.ibi.
Contractus matrimonij si fiat in vno loco, an locus ille vel locus domicilij mariti vel locus vbi postea contrahentes ad commodandum se transtulerunt attendi debeat, vide glo.1.l.24.tit.11.part.4.
Cōtractus matrimonij an solū faciat quem naturalem illius loci in quo contraxit, & quid si ille domicilium habeat. vide glossam sextam.l.2. tit.24.part.4.
Contractus vassalagij vel feudalis, an à nouis imperato ad inuentum sit vel non, vide glo.in proœmio tit.25.part.4.

Contractus feudi fuit olim populo romano incognitus & seruitutem personarum, vide glo.1.l.1.tit.26.part.4.
Contractus feudalis non est vbi pecunia pro feudo recipiendo datur, vel alia quantitas sed dicetur contractus emphyteuticus non feudalis, vide ibi glo.2.vel innominatus, vide ibi.
Contractus emphyteoticus qui dicatur, & in quo differat à feudali, vide d.glo.2.d.l.1.tit.26.part.4.
Contractus ex conuentione legem accipiunt, vide glo.1.l.5.titu.26.part.4.& glo.7.in fine.l.6.ibi.
Contractus permutationis, vide de hoc in verbo PERMVTATIO.
Contractus mutui est gratiosus, neque ad nemo compelli potest & quando sic. vide glo.in proœmio tit.1.part.5.
Et naturalia contractus possunt ex causa alternari, vide glossam quartā. l.1.tit.1.part.5.
Contractus mutui an possit fieri & qualiter cum ecclesia & quæ sint necessaria ad hoc vt per illū ecclesia oneretur, & an eadem quæ ibi requiruntur, requirantur in contractu emptionis & venditionis, vide glos. 2.l.3.tit.1.part.5.
Contractus commodati qualiter obliget pupillum, & quando, vide per glo.4.l.1.tit.2.part.5.
Contractus commodati si principaliter fiat gratia recipientis licet aliqua vtilitas veniat danti semper videtur factum gratia recipientis tantum, vide glo.1.d.l.ibi.
Contractus donationis factæ in absentem ex quibus, & quando teneat vel non, vide glossam primam.columna prima & secunda.legis.4.per text.ibi.tit.4.part.5.
Et quando quis vult contractum donationis facere, non intendit se obligare nisi secundum formam iuris, vide ibi in.d.glo.1.
Contractus sufficit quod adimpleatur & quod fiat saltim per æquipollens, vide glossam primam.legis quinta.per textum ibi titu.4.part.5.
Contractus an & quales correctoribus seu alijs iudicibus in locis vbi iurisdictionem habeat facere liceat, vide glossam secundam & quartam l.1.titu.5.part.5.
Contractus inualidus si iuretur, an firmetur iuramento, vide glo.8.legis 5.titu.5.part.5.
Et quando videantur partes velle contrahi in scriptis, ita quod sine scriptura contractus non teneat, vide glossam primam.per textum ibi.l. 6.tit.5.part.5.
Et qualiter illud intelligatur, vide ibidem in glo.2.
Et in contractibus bonæ fidei venit id quod verisimiliter creditur quod bonus arbitraretur, vide glossam primam.legis octauæ.titulo quinto.partita quinta.
Contractus bonæ fidei an proficiat inter dolosos, vide glossam octauam. legis.24.tit.5.part.5.
Contractus si sit a lege interdictus & in eo emptor stipuletur sibi reddi pretium, si dissoluatur, an hæc stipulatio sit alicuius effectus, vide glo. 4.l.25.tit.5.part.5.
Contractus an dissoluatur emptore non veniente ad certum diem constitutum inter ipsum & venditorem ad hoc, vt res empta degustaretur vel mensuraretur, an vero duret, vide glossam sextam.legis.24.titulo quinto.part.5.
Et an solita apponi in contractibus præsumatur interuenisse, ita quod nō sit necesse illud probare, vide glossam octauam.legis trigesimæ secūdæ.tit.5.part.5.
Et an in omnibus contractibus habentibus vim dissolutiuam principij contractus sit idem quod in pacto legis commissoriæ in dominij translationem vt idem operentur, vide glossam tertiam.legis.38.titulo.5. partita quinta.
Contractus si sit prohibitus fieri, an talis prohibitio extendatur ad alios contractus alterius rationis & speciei, vide glo.2.in fi.l.43.tit.5.parti.5.
Et omne illud quod potest fieri per contractum potest fieri per iudicem vide glo.1.in.fi.l.57.tit.5.part.5.
Contractus tenet licet rescindi debeat per actionem quod metus causa, vide glo.1.l.56.tit.5.part.5.
Et an in contractibus innominatis, & in contractibus stricti iuris siue per viam actionis siue exceptionis possit intentari remedium vltra dimidiam iusti pretij, vide ibidem.
Contractus an sit ipso iure nullus quando dolus non dedit formam contractu, sed modum contrahendi, vide glossam secundam.legis.57.tit. quinto.part.5.
Et quid si deceptus velit stare contractui quando in contractu dolus interuenit, vide ibidem.
Contractus factus in fraudem tributorum non valet, vide glossam primā l.59.tit.5.part.5.
Contractus an in dubio præsumatur emptionis & venditionis quam permutationis quando res datur pro re & ibidem interuenit pecunia, vide glo.1.l.1.tit.6.part.5.
Contractus innominati & in eis semper iuratur in litem, vide glossam 7.legis.3.titu.6.part.5.
Contractus quando nominatus, quando vero innominatus & qualiter cognoscatur, vide glo.1.l.5.tit.6.part.5.
Contractus innominatus iudicatur secundum naturam cōtractus nominati cui assimilatur nisi aliud actum sit, vide ibidem.
Et an licitum sit arguere de contractibus nominatis ad innominatos, vide ibi.
Contractus innominatus fit multis modis, vide glossam secundam.dict. l.5.per illum text.ibi.
Et an in contractibus innominatis iuretur in litem, vide glossam quintā. dictæ legis quintæ.
Contractus prædecessoris an obliget successorem, vide per glossam quartam.l.2.tit.8.part.5.
Contractus semper iudicatur personalis, quando prædecessor nō potest obligare successorem, vide ibidem.
Contractus locationis si sit factus in scriptis an tacita recōductio habeat locum sola voluntate locatoris & conductoris interueniente sine alia scriptura, vide glossam quartam.columna secunda.in principio.l.20. titulo.8.part.5.
Contractus emphyteoticus an idem sit quod contractus censualis, & quid si a principio interuenit, vel non interuenit pecunia, vel pretij quantitas, vide glossam tertiam.in principio legis vigesimæoctauæ. titulo.8.part.5.
Contractus emphyteoticus vel censualis, an dicatur quando in instrumento dicitur talis dedit in emphyteosim vel censum, vide dictam glossam.3.in principio.
Contractus censualis nostri temporis in quo ponens censum super possessione sua non transfert dominium rei in emētem annuum reditum sed ipse vendens rem, an & dominus fundi qui vulgo dicuntur (censos al quitar) an talis census valeat vel non, & quando sic, & cum quibus limitationibus, vide per glossam tertiam, vsque in fin.dictæ legis.28. titulo.8.part.5.
Et quid si res super qua imponitur census penitus destruatur, an adhuc duret census & pensio debeat solui, vide ibidem columna tertia in medio.
Et an talis census possit cōstitui super personali obligatione illius qui recepit pecuniam, vide ibidem col.3.post medium.
Et quid si recipiens censum omnia sua bona obliget, an per hoc videatur constituere censum super illis bonis, vide ibidem columna quarta in principio.
Et quod dicatur iniustum pretium vt perpendatur in his contractibus paruitas pretij, vide ibidem colu.5.in medio.
Contractus emphyteoticus, an ad sui validitatem requirat scripturam: vide glo.7.d.l.28.
Contractus qui consensu contrahuntur an vitientur per responsionem factam ex interuallo, vide glossam primam.legis secundæ.titulo vndecimo.partita quinta.
Et an, & quando infans vel pupillus obligetur ex suo contractu, vide per glo.2.&.3.l.4.tit.11.part.5.
Contractus qui fiunt per istos qui tenent cambia stipulantes & exigentes interusurium de nundinis in nundinas, an sint liciti, vide glossam 2.l.31.tit.11.part.5.
Contractus simulatus non præsumitur nisi probetur & allegantiincumbit onus probandi, vide glossam sextam.legis quadragesimæ.titulo vndecimo.partita quinta.
Et.26.præsumptiones simulationis qui fieri possunt remissiue, vide per dictam glossam.6.
Contractus non præsumitur vsurarius nisi probetur, vide in dictam glossam sextam.
Et an in contractibus conditio casualis vel mixta retrotrahatur, & quid in legatis, vide glo.1.l.32.tit.13.part.5.
Et an de iure huius Regni possit interuenire in contractibus iuramentū, & in quibus, vide glo.2.l.6.tit.4.part.6.
Et an in contractibus modalibus modus impleri possit per cautionem, vide glo.6.l.7.ibidem.
Et an in contractibus licita sit variatio, vide glossam primam.in principio.l.25.tit.9.part.6.
Contractus iuratus per minorem an & quando valeat, vel non. vide glossam quintam, sextam & septimam.legis sextæ.per textum ibi titulo 19.partita.6.
Contractus nulli, an ex sequenti legitima voluntate ratificentur, vide glo.5.in medio.d.l.6.tit.19.part.6.
Contractus inualidus de per se confirmatur iuramento, & an rescindatur contractus si tollatur iuramentum quod illum firmauerat, vide ibi glo.9.in principio.
CONTRAHENTES MATRIMONIVM quid, & qualia prius inspicere debeant, vide glo.1 cum sequentibus.l.1.tit.6.part.4.
Et aduersus contrahentes matrimonium sola ratione dotis, vide ibi.in gl.9.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum

Contrahens sponsalia per verba de futuro cum duabus siue sorores sint siue non, si postea vnam carnaliter cognouerit cum ea visus est matrimonium contrahere quod limitatur duobus modis, vide glossam. 6.l. 9.titulo.1.part.4.
Contrahentes matrimonium an simul & eodem tempore debeant consentire, an vero sufficiat quod vnus duret in consensu vsque dum alius consentiret, vide glo.1.l.10.tit.1.part.4.
Contrahens matrimonium cum duabus vnaquaque cum conditione, si decem dederit si in eodem tempore istæ offerant summam & adimpleant conditionem, cum qua ex eis matrimonium contraxisse videatur, vide glo.2.l.3.tit.4.part.4.
Contrahens matrimonium mulier intra annum luctus, an aliquibus pœnis subdatur, & quando, & quare istud sic fieri impediatur, vide glo.3. l.3.tit.12.part.4. & ibi glo.4.
Contrahentes matrimonium subsistente impedimento ab vno eorum, vel ab ambobus cognito qua pœna plectantur & quando, & an pœna fisco applicanda sit, & quando non, vide glossas.l.30.& glossas.legis 51.tit.14.part.5.
Et quid si certauerint in iure, an à pœna excusentur, vide glossam quintã. d.l.51.ibi.
Contrahentes in scriptis super debito, per quod testes solutionem præcessisse probent, vide glossam secundam.legis.32.titulo.decimosexto. partitatertia.
Contrahentes si vnus ex eis moriatur antequam pretium nominetur ab arbitratore in cuius manu illud posuerunt, an tunc venditio retractetur, & quid si tertius ille decedat ante nominationem, vide glo.6.l. 9.per text.ibi.tit.5.part.5.
Contrahentes non possunt facere quod legis dispositio non habeat locũ in actibus eorum. vide glossam sextam.in fine legis.49.titulo quinto partita quinta.
Contrahentes facere non possunt quo minus leges in actibus eorum locum non habeant, vide glossam primam.in fine legis.32.titulo nono. part.6.per textum ibi.
CONTRAHERE an possit iudex seu officialis perpetuus vel temporalis in loco illo vbi iurisdictionem habet, vide glossam secundam. l.5.titu.5.part.5.
Secus tamen erit dicendum domini in officiali habente ibidem administrationem, sed non iurisdictionem, vide ibidem in glo.5.
Contrahere quando videntur partes in scriptis, quando vero non, vide glo.1.l.6.per text.ibi.tit.5.part.5.
Et qualiter hoc intelligatur, vide ibidem glo.2.
CONTRARIA contrariis curantur, vide glossam duodecimam. l.25.tit.4.part.1.
Contraria allegans non audiatur, vide glo.1.l.7.tit.10.part.3.
Sed an adversarius possit acceptare vnum ex illis contrariis cum contraria allegauit, vide.d.gl.1.ibi.
Contraria allegare bene licet in diuersis iudiciis, & possunt duo remedia contraria conditionaliter in iudicio deduci quando talia iura sunt quæ non tollunturelectione, vide.d.glo.1.
Contraria in modum exceptionis potest quis in iudicio proponere, vide glo.4.l.6.tit.14.part.3.
CONTRADICTIO vnius impedit ne fiat illud quod in sola volũtate consistit licet omnes assentiant, vide glossam quartam.legis.10.titulo.14.part.1.
Contradicentes de vniuersitate ne lis prosequatur ad expensas etiam tenentur, etiam si postea sententia contra vniuersitatem lata sit, vide gl. 5.l.2.tit.12.part.3.
CONTRADICTOR legitimus quis dicatur vt impediat ne aliquis in possessionem defuncti mittatur, vide glossas legis tertiæ.per text.ibi.tit.24.parti.6.
CONTRA FIERI VEL CONTRA FACERE, contra fieri pluries quando dicatur quod seruit ad pœnam positam per verbum TOTIES.&c.vide glo.1.l.56.tit.18.part.3.
CONTRAHI quando dicatur in scriptis, ita quod si scriptura non interueniat, contractus non teneat, vide glossam primam.legis sextæ. per text.ibi.tit.5.part.5.
Et qualiter illud intelligatur, vide ibidem in glo.2.
CONTRIBVTIO quæ debet fieri inter aliquos propter damnum alicui datum ob communem omnium vtilitatem in quo tempore fieri debeat, vide glo.3.l.6.tit.9.parti.5.
Contributio non debet fieri respectu corporũ sed diuitiarum cuiuslibet, quando res fuerunt iactæ causa leuandæ nauis, vide glossam secundã. legis.12.ibi.
CONTRIBVERE ad fontis refectionem vel alterius rei similis, an teneatur ille qui vsui ipsius renuntiauit, vide glossam octauam.l. 20.tit.32.part.3.
Contribuere qualiter teneantur vicini villarum seu castri qui ciuitati subsunt quoad refectionem murorum ciuitatis, vide glo.4.l.5.tit.15.p.4.
Contribuere tenentur omnes communiter quando propter ipsorum vtilitatem vnus damnum sentit, vide glossam primam.legis tertiæ.titulo.9.partita.5.
Contribuere tenentur omnes vt aliquis damnum non sentiat eo quod causa leuandæ nauis fuerunt res suæ ex naui expulsæ, vide ibi.glossam quintam.
Et an statim quod sit iactus teneatur quis contribuere vel cum nauis peruenerit ad portum destinatum, vide glossam tertiam.legis sextæ.cum aliis ibi.
CONTRICTIO quid sit, & qualis esse debeat, vide glossam.1.l.23. tit.4.part.1.
Cõtrictio desideratur in peccatore pro qua habenda orare debet, si tamẽ illam maiorem non possit habere, sufficit dolere pro suis peccatis, vide ibidem.
Contrictio qua ratione desideretur in peccatore, vide ibidem.
Contrictio minuit pœnam peccati, vide glo.1.l.25.tit.4.part.1.
Contrio licet minuat pœnam æternam, tamen necessaria est pœnitentia, vide glo.1.l.28.tit.4.part.1.
Contrictionis signa probantur per vnum testem, vide glo.2.l.9.titul.17. part.1.& glo.6.in fine.l.10.ibidem.
CONTVMACIA maior est præsentis & non respondentis quam absentis, vide glossam.3.in medio legis primæ, titulo octauo. partita 3.de qua infra.
Cõtumacia punitur per multa in possessione, & an tunc requiratur noua citatio ad eius impositionem, vide glossam tertiam.legis octauæ.titulo.7.part.3.
Contumacia probatur quatuor modis de quibus per glossam tertiam.l. 1.tit.8.part.3.
Cõtumacia quæ fit in facie iudicis maior est quam absentis, vide glos.3. in medio.d.l.1.ibi.
Et pro sola contumacia nunquam potest imponi pœna corporalis, vide glo.4.l.10.tit.24.parti.7.
CONTVMAX punitur per multæ impositionem, sed an, & tunc opus sit noua citatione, vide glo.3.l.8.tit.7.part.3.
Contumax qualiter sit citandus, & si non inueniatur, vide glo.2.l.7.titu. octauo.partita.3.
Contumax in respondendo habetur pro negante, vide glossam in prooemio titu.10.part.2.
Contumax in criminalibus non habetur pro confesso, vide glos.3.ad medium.l.3.tit.10.part.3.
Contumax in respondendo habetur pro cõfesso quo ad eius damnũ, vide glo.6.l.3.tit.11.part.7.
Contumax verus est qui iudici vel nuntio respondit se nõ venturum ad iudicium, vide glo.8.l.4.tit.22.part.3.
Contumax verus qui dixit se non venturus potest appellare si veniat iudice adhuc sedente pro tribunali, vide ibi glo.9.
Et an sit necesse petere restitutionem ad appellandum in isto casu, vide ibidem.
Contumax fictus qui dicatur, vide ibidem glo.10.
Et an iste possit appellare petita vel non petita in integrum restitutione si veniat iudice adhuc sedente pro tribunali, vide dictam glossam decimam.
Contumax in processu an debeat citari ad audiendam sententiam, vide glo.2.l.3.tit.22.part.3.
Contumax in soluendo de hoc, vide remissiuè per glossam septimam.l. 22.tit.22.part.3.
Contumax si sit ille pro quo lata fuerit sententia & velit appellare quando proprie dicatur contumax, & quare ad appellandum non admittatur, & quare cum eo rigor ille in a obseruetur, & à quibus rebus excludatur vt non appellet, vide glossam secundam.legis nonæ.titulo.23. partita tertia.
Et quid si de facto admittatur ad appellandũ, & de qua contumacia istud intelligatur. vide.d.glo.2.d.l.9.
Et quid si iste talis fuerit rusticus minor, vel mulier, vide.d.glo.2.in fine d.l.9.tit.23.part.3.
Et quid si venit iudice adhuc sedente vel habuit iustam causam nõ veniẽdi, vide ibidem in glo.4.in fine.
Contumax non est ille qui ab aduersario vel ab alio extraneo impeditur ne veniat, vide glossam tertiam & secundam. legis.12.titulo.23. partita tertia.
Contumax fictus an possit petere reuocationem attentatorum propter id quod decem dies ad appellandum dati erant elapsi, si ipse appellauit infra decem dies à tempore scientiæ, vide glossam septimam.legis 27.tit.23.part.3.
Contumax in dubio præsumitur condemnatus ratione contumaciæ, vide glo.6.l.36.tit.5.part.5.
Contumax si sit emptor qui causam defendit, an si conuincatur agat de euictione contra venditorem, & quando sic, quando vero nõ, vide ibi.

Et vbi

Septem Partitarum.

Et vbi probationes sunt liquidæ condemnatus in absentia non præsumitur condemnatus ex contumacia sed ex mala causa, vide ibi.
Quod procedit etiam si sit absens ex iusta & probabili causa, vide ibi.
Contumax dicitur non solum ille qui non comparet, sed etiam ille qui legitime citatus sine licentia recedit, vide glossam tertiam. legis.18. tit.1.part.7.per text.ibi.
Contumax in ciuilibus propter eius contumaciam capi non potest, vide glo.2.l.16.tit.9.part.7.
CONVENTIO & si à partibus fiat conuentio cum Regis authoritate qui id illud operetur, vide glossam primam.legis.15.titulo decimo octauo.parti.1.
Conuentio talis præcessisse creditur qua.l.s in illo tempore vsus vigebat, vide glo.5.l.3.tit.25.part.4.
Conuentio facta super decimis vt quis illas soluere non teneatur, an valeat, & quando, vide per glossam quintam.legis secundæ.titulo sexto partita quinta.
Conuentio facta inter socios debet seruari, & qualis non: vide glossas.l. 3.per text.ibi.tit.16.part.5.
Conuentio inter aliquos facta de futura successione an valeat, & quando sic, & an tunc cum valet statim nascatur obligatio licet exactio suspẽdatur, vide glossam primam.l.33.per text.ibi.tit.11.part.5. de hoc vide infra in verbo PACTVM.
CONVENIRE & qualiter conuentio inter partes fiat, & quid ibidẽ operetur Regis authoritas seu sigillum, vide glossam primam.legis 15.tit.18.parti.3.
Conueniri vbi possit quis ratione sui delicti, vide glossas legis.15.per textum ibi titulo primo.part.7. vide in verbo DELICTVM & verbo DELINQVENS.
CONVENTVS totus non sufficit, si cum exemptus sit præstat Episcopo obedientiam, & quare, vide glossam quartam.legis tertiæ.titul. 11.partita.1.
Conventus si in fraudem nominet alium quem dicit dominum causa differendi iudicium priuabitur possessione, vide glossam primam.l.29.titulo secundo.parti.3.
Conuentus in possessorio an ei liceat dominum in iudicio nominare, vide ibidem in glo.2.
Conuentus si aliquod ius habet in re, an possit dominum in iudicio nominare, vide glo.4.ibidem.
Conuentus super re quam possidet alienam debet dominum nominare ante litis contestationem, & quid si ante litis contestationem non nominet vide ibi glo.5.
Conuentus debet domino nuntiare, si super re quam possidet nouatur lis, non vero hoc facere debet: licet tutum esset quod iudex nuntiasset vide ibi glo.6.
Et an vitra iuramentum quod à iudice ab actore in contumaciam nominatim recepit requiratur alia sumaria probatio antequam actori detur rei possessio, vide ibidem in glo.8.
Conueniri vbi possit quis extra locum domicilij, vide per glossas.legis 32.titu.2.part.3.
Conuentus si immobilia extra locum iudicij possideat, an euitet satis dationem & quæ immobilia sufficiant, vide glossam tertiam.legis.41.titulo.2.part.3.
Conuentus in curia Regis à pariter priuilegiato si nolit ibi respondere, sed in suo foro an debeat audiri, vide glossam secundam. columna.2. in medio, l.5.tit.3.part.3.
Conueniri an possit aliquis in loco vbi baptizatus fuit, vide glo.12.legis 2.tit.24.part.4.
CONVERSI ordinum qui dicantur, & an isti petita licentia possint ad auctiorem religionem transire, vide glossam secũdam.legis nonæ. tit.7.parti.1.
Conuersi ordinum vel ecclesiarum verberare non possunt clericos in sacris constitutos, vide glossam nonam.in fine legis.56.titulo quinto partita prima.
CONVERSVS de nouo ad fidem non potest eligi in Episcopũ, vide glo.1.per text.ibi.l.23.tit.5.part.1.
Conuersus ad fidem an recuperet ius patronatus & alia bona, vide glo.3. colum.2.quæst.2.d.l.1.tit.26.part.7.
Conuersus an dicatur ille qui dicit se tenere idem quod ecclesia, si per testes contrarium probetur & quando, vide dictam glossam tertiam. columna.2.in fine.
CONVERSIO quid sit, vide glossam primam, parum post principium in.l.21.tit.4.part.1.
CONVICTVS per pugnam non debet mori quia est præsumptiua probatio, vide glo.2.l.18.tit.26.part.2.
Conuictus de crimine si condemnatus non est an repellatur ab accusando, vide gl.6.l.2.tit.1.part.7.
CONVITIVM vide in verbo INIVRIA.
CONVOCATIO omnium creditorum vel aliorum semper necessaria est vbi maior pars potest minori præiudicare, & quid si vocati non veniant, vide glo.1.l.5.tit.5.part.5.
COPIA actorum erit semper danda partibus, quando per modum inquisitionis fuit processum contra aliquem, vide glossam primam.l.11. tit.17.part.3.
Et quando non, vide ibi glo.2.
Copia testium quando detur aliquando possunt subijceri eorum nomina in pluribus casibus, vide glo.2.d.l.11.
Copia instrumenti quando in totum, quando in partem debeat aduersario dari, vide glo.1.l.12.tit.18.parti.4.
Copiam instrumenti petens quia vult illud redarguere, an debeat dicere in qua parte vult illud redarguere de falso, vide ibi glo.2.
Et an debeat sibi edi cum die & consule, & quid in priuatis instrumentis vide.d.glo.3.in fine.
Copiam instrumenti petens quia illud vult de falso redarguere, an iurare debet quod malitiose non facit, vel sufficiat præcedens calumniæ iuramentum, vide ibi glo.4.
Copia priuilegij aduersario integraliter dari non debet sed clausulam sibi pertinentem, & an ei permittatur totum priuilegium legere & quãdo non, vide glossam secundam.legis.113..titulo decimo octauo. partitatertia.
Copia testamenti si ab hærede legitimo vel scripto petatur vel à filio exhæredato, an & qualiter sibi dari debeat, vide glossam primam.legis.5. titulo.2.part.6.
Copia inditorum an parti danda sit ante quam torqueatur, vide glos.2. l.2.tit.30.part.7.
COPVLA de per se inter marem & fœminam non facit matrimoniũ glo.2.col.2.l.2.tit.1.part.1.
Copula carnalis abstrahit quem à seruitio Dei dupliciter, vide glo.1.col. 2.in principio.l.1.tit.7.part.1.
Copula carnalis quæ mala secum afferat, vide per glossam secundam.l.3. tit.5.partita.2.
Copula carnalis facit sponsalia de futuro trãsire in matrimonium de præsenti, vide glossam octauam legis tertiæ.titulo primo. partita quarta. & glo.9.l.8.ibi.
Et quid in foro conscientiæ, an credatur asserenti non assuisse ibidem cõsensum coniugalem, vide ibidem.
Et quid si secreta confessione dicat se dubitare quo affectu illam cognouerit quid tunc sit agendum, vide ibidem.
Copula an faciat transire sponsalia de futuro in matrimonium de præsenti quando sponsus ad eam fuit coactus, vide glo.8.supra.d.quæst.2.
Et quid si sponsus sponsa præsente & consentiente protestetur se nolle per coitum matrimonio consentire, vide ibidem in quæst.3.
Copula carnalis an debeat esse actualiter perfecta neque sufficiat nisus ad copulam quando impuberes sponsalia contraxerunt vt per hoc illa sponsalia transeant in matrimonium de præsenti, vide glossam nonam.l.3.tit.1.part.4.
Copula quæ requiratur vt causetur affinitas, vide glossam quintam.l.4. titu.1.part.4.
Copula habita cum vna ex duabus cum quibus matrimonium contrahere promisit, facit illa sponsalia transire in matrimonium de præsenti quod limitatus duobus modis, vide glossam sextam.legis.9.titulo.1. partita quarta.
Copula carnalis inter coniuges non est peccatum, imo & aliquando ipsi merentur, vide glossam primam, secundam & tertiam.per illum text. l.9.tit.2.part.4.
Copula inter coniuges quando sit meritoria.quando vero sine peccato, vide glossam.3.d.l.9.
Copula simplex fornicaria per eam affinitas contrahitur, vide glossam 4.l.13.per text.ibi.tit.2.part.4.
Copula an possit exigi ab vxore ad domum traducta etiã in diebus quibus nuptiæ fieri prohibentur, vide glo.7.l.18.tit.2.part.4.
Et an absponsa ante istos dies benedicta, vide ibidem.
Copula interueniens conditione durante, an faciat matrimonium de presenti, & an per eam quis à conditione recessisse videatur, vide glo.6.l. 3.tit.4.part.4.
Et quid si antea etiam coram ipsa faciet protestationẽ, scilicet q̃ per copulam non intendit à conditione recedere, an si talis protestatio aliquid iubet, vide gl.7.d.l.3.tit.4.part.4.
Copula præsumitur si sponsus sponsam ad domum suam traduxerit, vide glo.7.l.9.tit.1.part.4.
Copula an possit interdici inter coniuges per iudicem attestationibus publicatis propter euidentiam peccati, vide glossam sextam.legis.2.titu. 13.partita quarta.
COPVLATIVA quid significet & an ad veritatem copulatiue requiratur quod vtrumque interueniat, vide glossam tertiam.legis.24. tit.11.partita quinta.
CORRELATIVA, & an disposit in vno ex correlatis censeatur

Universidad de Deusto Biblioteca

dispositum in alijs, vide glossam octauam. legis octauæ. titulo vndecimo. partita. 6.

COR hominis est fons omnium sensuum vitæque ac sanguinis, vide gl. 15. per text. ibi in proœmio. 4. part.

CORRECTORES ex reditibus publicis salaria sua habere debent, vide glo. 3. l. 10. tit. 18. part. 3.

Correctores ciuitatum emere vel contrahere ibidem non possunt & quãdo, vide glossam secundam, tertiam, quartam & octauam. legis. 5. per text. ibi. tit. 5. part. 5.

CORRIGERE & in corrigendis moribus non licet patri nec alio terminos iuris excedere, & quid si pater aspere & crudeliter filium corrigeret, an per hoc posit compelli vt illum emancipet, vide glo. 2. per text. ibi. l. 18. tit. 18. part. 4.

Et nimia sæuitia culpæ connumeratur, vide ibidem.

Corrigere se quis incontinenti quando dicatur, vide per glossam quartã. in. fin. l. 5. tit. 3. part. 3.

CORPORE VITIATVS an & quando valeat ordinari, vide glo. 1. 2. & 3. l. 25. tit. 6. parti. 1.

Corpore vitiatus an posit esse testis vel repelli debeat, vide dictam glos. 1. in principio.

CORPVS Christi si alicui detur iudicato ad mortem an executio suspendatur, vide glo. 2. in fi. l. 4. tit. 11. part. 1.

Corpus Christi an ab infideli percipi posit, vide glossam nonam. legis 11. tit. 17. part. 1.

Corpus sine anima non est corpus, vide glossam tertiam. l. 45. per illum text. ibi tit. 5. parti. 5.

Corpus defuncti debitoris, an posit detineri ne sepeliatur cum authoritate iudicis antequam creditoribus satisfaciat & debitum soluat, vide per glo. 1. l. 13. per text. ibi tit. 9. part. 7.

CORPORALIS POENA diuersimode debet imponi nobilibus, & in dignitate constitutis quam alijs, vide glo. 18. l. 3. tit. 16. part. 2.

De hoc vide in verbo POENA CORPORALIS.

CORPORALES debent benedici, vide glossam secundam. legis 14. tit. 5. part. 1.

Corporalia lauari debent à presbyteris, non vero à diaconis vel subdiaconis, vide glo. 4. l. 64. tit. 4. part. 1.

Corporalia cum seruire non possunt debent concremari, vide glossam 6. dict. l. 64.

CORRVMPENS iudicem seu illud procurans vel notarium qualiter puniatur, vide glo. 1. & septimam. cum alijs ibi. legis. 26. titulo. 22. partita tertia.

Et an iste actionem suam amittat per sententiam, an vero ipso iure, vide ibidem glo. 3.

Et ideo sic puniuntur quia sunt periurij, vide. d. glos. 7.

Corrumpens iudicem an quod dedit posit recuperare, & quando, vide glo. 4. l. 27. ibi.

Corrumpens seruum, de hoc vide in verbo PERSVADENS & in verbo SERVVS.

CREATIO tabellionum ad quem pertineat & antiquitus pertinuit, vide glo. 2. 3. & 5. l. 4. tit. 19. part. 3.

Et creati ab aliquibus dominis terrarum qui generales non sunt quæ instrumenta facere posint, vide ibidem in glo. 7.

Creatio tabellionum an fieri debeat præcedente examinatione, & quid si creetur sine ea idoneus tamen sit an debeat remoueri, vide glossam primam. l. 4. ibi.

Creatio militum ad solos Reges pertinet vel ad alios de ipsorum mandato, vide glossam primam. legis. 11. tit. 21. part. 2. & glo. 2. l. 1. titulo. 24. partita quarta.

CREATVRA & à magnitudine speciei & creaturæ cognoscibiliter poterit creator hominum videri, vide glossam quartam. in proœmio quartæ partitæ.

CREATOR poterit cognoscibiliter cognosci à magnitudine speciei vel creaturæ, vide glo. 4. in proœmio. 4. part.

CREDERE in Deum qui nunquam credidit ad hoc non debet compelli, & quare fideles contra infideles mouent bellum, vide glossam. 2. in proœmio. 2. part.

Credere non debemus illi qui mentiri solet, nec illi adhibenda est fides glo. 4. per text. ibi. l. 3. tit. 4. part. 2.

Credere de facili non debemus & aduersus de facili credentes, vide glos. 1. l. 8. tit. 13. part. 2.

Credere mediũ est inter opinare & scire, & qualiter testis de credulitate probet, vide glo. 5. l. 29. tit. 16. parti. 3.

Credere semper debemus peritis in arte, vide glossam quartam. legis. 7 titulo. 8. part. 5.

Credere præsumitur quis illud quod loquitur, vide glossam secundam. l. 13. tit. 3. part. 6.

Credentes hæresim qui dicantur vt puniri posint, vide glo. 7. l. 2. tit. 26. parti. 7. & ibi. glo. 8. 10. & 11.

CRESCERE potest quis plus in voluntate quam in malitia, vide gl. 1. l. fin. tit. 2. part. 1.

CREDITOR non potest petere clericum debitorem suum ad seruiendum sibi licet non habeat vnde soluat, glossa sexta. legis. 23. titulo sexto. part. 1.

Creditor in castro sibi pignori dato potest iurisdictionem exercere, vide glo. 2. in principio. l. 9. tit. 5. part. 1.

Creditor cui in pignore traditur vniuersitas, an in eum trãsferatur ius patronatus & posit præsentare, vide ibidem.

Creditor iterum petens sibi iam solutum committit crimen stellionatus vide glo. 1. l. 42. tit. 2. part. 1.

Creditor potest petere à debitore quod det sibi fideiussorem, quando per principis priuilegium fuit sibi ad solutionem data prorogatio, vide gl. 2. l. 33. tit. 18. part. 3.

Creditor an & quando teneatur probare pretium fuisse conuersum in vtilitatem ciuitatis ecclesiæ vel minoris, vide per glossam quintam. l. 59. tit. 18. part. 3.

Creditor cum debitum sibi ab aliquo in alium transferre vult, an illud sibi dicere debeat, an debitoris voluntas spectetur, vide glossam secundam. l. 64. tit. 18. part. 3.

Creditor si habet generalem & specialem hypothecam bonorum sui debitoris, si posit ex illa re specialiter hypothecata consequi debitum suum, an ex generali hypotheca posit agere contra secundum creditorem habentem in alijs rebus specialem hypothecam, vide glo. 9. l. 70. tit. 18. part. 3.

Et quid si creditor ageret contra emptorem dominum tertium possessorem, an talis emptor posit ei obijcere quod agat prius contra bona sibi obligata, vide ibidem.

Creditor an compellatur facere instrumentum liberationis à debito. vid. glo. 1. l. 81. tit. 18. part. 3.

Creditores cum faciunt debiti quitationem à quibus verbis generalibus caueri debeant, & an debeant compelli in refutatione ponere generales clausulas & liberationes generales & quando, vi. gl. 2. l. 81. titulo. 18. partita tertia.

Creditor debet compelli vt debitori reddat instrumentum debiti nõ obstante quod det ei instrumentum quitationis ipsius, vide ibidem glossa tertia.

Creditor si iuret se amisisse instrumentum debiti, an per istud iuramentũ tantum amissio probetur vide glo. 7. l. 10. tit. 19. part. 3.

Creditor qui instrumentum debiti amisit qui ideo petit refectionẽ quid sit agendum si etiam fuerit amissem protocolum, vide ibi glo. 8.

Creditor an & quando grauetur onere probandi debitum non fuisse sibi solutum si instrumentum penes debitorem inueniatur, vide glossam secundam. l. 11. ibi.

Creditor habens rem pignoratam sibi ab aliquo si passus sit debitorem de ea agere & ipse victus fuit, an sententia contra debitorem lata creditori præiudicet, vide glo. 8. l. 70. tit. 22. part. 3.

Creditori an sint dandæ res meliores debitoris pro satisfactione debiti, vide. glo. 2. l. 3. tit. 27. part. 3.

Creditor vendens pignus, an posit fidem habere de pretio, vide glos. 4. l. 46. tit. 18. part. 3.

Creditor si rem habuit in pignore & ab alio vsucapiatur, an ipse propter hoc ius suum amittat, vide glossam secũdam. legis. 17. titulo vigesimo nono. partita tertia.

Creditor si cum haberet rem in pignore dominus illam sibi furauit & alteri vendiderit, an emptor illam vsucapere posit per longum tempus vide glo. 2. l. 27. ibidem.

Et an illud procedat hodie cum creditor contra tertium possessorem agere non posit nisi debitore excluso, vide ibidem.

Creditor cui secundariè fuerat res obligata, an debitore mortuo illã per 30. annos præscribat, vide ibi glo. 7.

Creditor donando debiti instrumentum an illius videatur sibi dare possessionem, & quando, vide glossam primam. legis octauæ. titulo trigesimo. part. 3.

Creditor si vendat vsumfructum quem habet in pignore iure crediti, an illud facere posit, & an talis vsusfructus ad dominum reuerti posit, vide glo. 5. l. 24. tit. 31. part. 3.

Creditor si bona maioriæ alienet vt sibi debitũ à testatore recuperet, an & quando talis alienatio teneat, & an propter hoc ipse vel posidens maioriam in aliquam pœnam incidat, vide glossam primam. colu. 2. quæst. 11. l. 10. tit 26. part. 4.

Creditor mutuare videtur si debitori iusserit pecuniam altero numerare, vide glo. 2. per text. l. 2. tit. 1. part. 5.

Creditor qui aliquid mutuauit sine adiectione termini quando mutuũ repetere posit, vide glossam sextam. per textum ibi. dictæ legis secundæ.

Creditor qui ciuitati aliquid mutuauit, quando repetere posit, & quando non, vide glo. 6. & 7. per text. ibi. l. 3. tit. 1. par. 5.

Et quid

Et quid si vtiliter à principio gestum sit sed illa vtilitas non durauit, vid. dic. glo. 7. in fi.

Creditor si mutuauerit filio familias aliquid, an ab eo vel à patre ipsius, vel à sua fideiussore repetere posit, & quid si illud sibi interrogauit, & ipse mentiendo dixit se patrem familias, vid. glo. 1. 2. 5. & 6. per tex. ibi. l. 4. tit. 1. par. 5.

Et quæ si ex iusta causa credidit illum patremfamilias licet non interroget, an excusetur, vid. d. glo. 6.

Et quid si causa bona sit, & in iusta, vel ipse creditor cognoscat illum esse filiumfamilias, & sciat quod mentitur, vid. ibi. glo. 8.

Creditor qui filio familias existente in iudicio aliquid mutuauit si sciat illum non studere; an patrem illius sibi obliget, vide ibi. glossam nonam.

Et quid si ex iusta causa aliquid filio familias fuit mutuatum, & postea mutuum perdiderit, vel luserit, an ex hoc pater obligetur, vel non, vide glo. 5. 9. & 10. ibi.

Creditor si noluerit accipere debitum in tempus sibi oblatum, an in solutione regulетur secundum valorem rei tempore oblationis, & moræ, vid. glo. 2. l. 8. tit. 1. par. 5.

Creditor post biennium non obstante exceptione non numeratæ pecun. exquet instrumentum, vel cautionem quam habet contra debitorem, & quid de iure canonico, vide glossam sextam. l. nonæ. titulo primo. par. 5.

Creditor si ante biennium ei opponatur quod pecuniam non numerauit illud probare tenetur aliàs liberabitur debitor, vid. ibi. glossam. 7. per tex. ibi.

Quod procedit etiam si instrumento renuntietur exceptio non numeratæ pecuniæ, vid. ibi. glo. 8.

Creditores habentes hypothecam in bonis alterius præferuntur alijs omnibus habentibus priuilegia personalia, vide glossam. 3. l. 9. titul. 3. partita quinta.

Creditor qui sub pignore numos dedit, an posit apponere in contractu quod si res pignori data intra certam diem non fuerit redempta pro vendita sibi habeatur, & quando pactum istud valeat quãdo vero nõ, vide glossam primam cum alijs ibi. l. 41. per text. ibi. titulo quinto. partita. 5.

Et quid si deditor nullo pignore constituto cum debitore paciscatur, vt si ad certum tempus non soluerit talis res debitoris sit empta deditori pro debito, an tale pactum valeat, vel non, vid. ibi, glo. 3.

Et quid si pactum factum sit cum fideiussore vt pignus pro indemnitate datum sit ipsius fideiussoris si illum ab obligatione non extraxerit, an tale pactum valeat, vid. d. glo. 3.

Creditor si cum non haberet ius distrahendi pignus vendidit, an dominus pignoris venditionem posit ratificare & agere posit ad pretium re adhuc non vsucapta, vel perempta, & quid si vsucapta sit, vide glo. 6. l. 54. tit. 5. par. 5.

Creditores tenentur pannos suorum debitorum excutere atineis, vide glo. 5. l. 12. per tex. ibi. tit. 8. par. 5.

Creditor an posit stipulare vt plus sibi reddatur quam dedit nomine interesse pecuniæ qua caret illam mutuando, vid. glo. 2. l. 31. titulo. 11. partita quinta.

Creditor qui habet plures fideiussores si admonitus per vnum ex eis, vt aliquem ex fideiussoribus conueniat in parte sua cum dubitatur eum effici non soluendo, si tunc illud non fecerit, an illud sit postea in ipsi' damnum, vel aliorum fideiussorum, vid. gloss. 4. l. 8. titulo. 12. partita quinta.

Creditor qualiter aget contra plures fideiussores quos pro debito suo accepit si scit vnum non esse soluendo, vid. ibi. glo. 5.

Creditor qui facere debeat si aliqui ex fideiussoribus sint absentes, an tũc sit locus diuisioni inter ipsos, vel præsentes in solidum conuenire posit, vid. per. d. glo. 5. ad fi. 1. col.

Creditor non debet prius agere contra fideiussorem sed discusso principali, & quid si fideiussor de hoc non opponat, vid. glossam primam. & 2. l. 9. ibi.

Et qualiter agens cõtra fideiussorem se habere debeat, vt sit ei aperta via agendi contra fideiussorem, vid. d. glo. 2.

Creditor si à debitore pignus acceperit si postea fideiussorem velit conuenire, an fideiussor posit ei obijcere quod prius vendat pignus quod habet, vid. per glo. 5. d. l. 9. tit. 12. par. 5.

Creditor debet actionem suam fideiussori soluenti sibi debitum dare tã contra principalem quam contra confideiussores, vid. glossam. 2. l. 11. ibidem.

Creditor tenetur cedere actiones omnes suas quas habet contra debitorem suo fideiussori soluenti pro eo, & quando obstet ei exceptio cedẽdarum, vid. ibi. glo. 3.

Et an hæc exceptio cedendarum opponatur etiam si fideiussor sit obligatus per instrumentum quarentigium, & qualiter hoc procedat, vid. dict. glo. 3.

Et quid si fideiussor velit renuntiare huic beneficio cedendarum, an posit. vid. ibid. ad finem.

Creditor an fideiussori soluenti sibi debeat cedere omne ius quod est apud eum & sic concesio fieri debet in solidum, vide ibidem glossam quintam.

Creditor si sit negligens inconueniendo fideiussorem vt reum quem in iudicio sistere promisit sine adiectione termini illum sistat, an elapso triennio fideiussor à fideiussione liberetur, & quando, & in quibus, vide glossam quintam, & sextam. l. decimænonæ. titulo duodecimo. partita. 5.

Creditor an posit vti iurisdictione in castro sibi pignorato, vid. per glo. 2. l. 2. tit. 13. par. 5.

Creditor compensare tenetur fructus quos ex re pignorata percepit, & an teneatur de fructibus percipiendis, vel qui percipi potuerant, vide ibi. glo. 3.

Creditor an posit vti fructibus rei pignoratæ, & eos conuertere in vsum suum, vel vendere vt compenset in sortem, vid. ibi. glo. 4.

Creditor an posit compellere ditorem suum, vt sibi seruiat pro debito, & qualiter hoc fiat, vide glossam quartam. l. 3. titulo decimotertio. partita quinta.

Et an creditori detur hypothecaria contra tertium quando eius debitor ei obligauit rem alienam illius, scilicet, tertij, vide glossam quartam. l. 7. ibidem.

Creditor primus cui res fuit in pignus data, an præferatur secundo cui etiam obligata fuit, vid. glo. l. 10. ibidem.

Creditor si propria authoritate occupauerit rem debitoris sui an cadat à iure totius debiti, vid. glo. 5. l. 11. ibidem. & glo. 5. l. 11. ibidem. & glo. l. 14. tit. 14. par. 5. & glo. l. 14. tit. 10. par. 7.

Creditor an posit debitorem fugientem cum re, vel pecunia sibi debita detinere propria authoritate quando copia iudicis haberi potest, vid. ibid. in. d. glo. 5. d. l. 11.

Creditor an posit propria authoritate capere debentem sibi annuum reditum, & quando, vid. ibid.

Creditor si fecerit violentiam in rebus fideiussoris, an cadat à iure suo, vide. d. glo. 5. ad finem. ibidem.

Et an super amisione huius iuris creditoris requiratur sententia, vid. ibidem. in fine.

Creditor non potest cum re sibi pignorata remanere etiam præcedente pacto, vt si ad certam diem debitor non redemisset cum eo remaneret, & quando sic, vid. glo. 1. l. 12. tit. 13. par. 5.

Creditor cui fuit obligatum pignus si ante ipsius traditionem per debitorem alio fuerit datum quod ius competat isto primo creditori, & an & quando debeat prius fieri discusio contra debitorem, vid. glo. 5. l. 14. tit. 13. par. 5.

Creditor an posit prohibere debitorem ne cedat siluam sibi obligatam, vid. per glo. 2. l. 15. ibi.

Creditor si in re pignorata sibi faciat meliorationes, an sibi solui debeant vid. glo. 3. & 5. ibi.

Creditor an posit agere actione hypothecaria ad fructus rei pignoratæ nondum sibi traditæ, vid. glo. 2. l. 16. ibi.

Creditor qui sub pignore numos dedit sub condictione, vel ad tempus ante condictionem, vel ante tempus petere non posit, & quando sic, vid. glo. l. 17. ibi.

Creditor si petat pignus à tertio, & ipse tenens neget quid tunc creditor probare teneatur, vt pignus recuperare posit, & quando non sufficiat probare de possesione debitoris tantum nisi probet dominium ipsius debitoris, vid. glo. 1. l. 18. ibi.

Creditor restituere tenetur debitori illud quod plus debito percepit actione pignoratitia, vid. glo. 3. l. 19. ibidem.

Quod tamen non procedet si vltra debitum creditor aliud damnum sentiret quia tunc illud plus retinere poterit, vid. ibidem.

Creditor an posit vti re pignorata ad vsum destinatum, & per dominum consuetum, vid. glo. 2. l. 20. ibidem.

Creditor an posit cedere siluam solitam cedere, vel perficere ædificium ceptum per dominum, vid. ibidem.

Creditor si vtatur re pignorata & postea talis res sine dolo & culpa ipsius perdatur, an ad damnum teneatur, vid. ibi. glo. 4.

Creditor probato casu fortuito liberatur à præstatione pignoris, & consequetur debitum, vid. glo. 7. d. l. 20. per illum tex. ibi.

Creditor petere potest ne dum expensas necessarias sed etiam vtiles, vid. glo. 2. l. 21. ibidem.

Creditor qui inhabitabit domum pignoratam, an ad solitam pẽsionem teneatur, & quando, vid. glo. 4. d. l. 21.

Creditor cui debitum est solutum tenetur pignoratitia, & statim rem sibi pignoratam debet restituere quomodocunque res pignorata ad eũ peruenerit, vid. glo. 6. d. l. 21.

Et an idem sit dicendum in pignore prætorio, vid. ibidem.

Creditor an posit retinere pignus qđ recepit à debitore pro alio credito

qu d

Universidad de Deusto
Biblioteca

quod sine pignore pridem mutuauit debitori donec vtrunque creditũ sibi soluatur, & quando non, vide glossam.4.l.22.per tex.ibi.titulo.13.partita.5.
Creditor an pro secundo, vel primio debito possit vendere pignus, vid.d.glo.4.in prin.& quid si vendat, vid.ibi.
Creditor si fecit remissionem debiti quod erat sub pignore, an per hoc videatur renunciasse iuri retentionis pro secundo debito quod sine pignore sibi debebatur, vid.d.glo.4.in principio.
Creditor an retinere possit quando per sententiã fuit restituere condẽnatus si ante sententiam fuit de hac exceptione oppositum, vid.d.glo.4.col.2.post principium.
Et an fiscus propter tributa præferatur cuicunque creditori, vid.gl.2.in fine.l.25.ibi.
Creditor primus an præferatur secundo in retentione pignoris, & quando, vid.glo.1.&.3.l.27.& glo.1.l.28.per tex.ibi.titulo decimotertio.partita quinta.
Et an etiam in bonis postea acquisitis præferatur prior ex generali hypotheca bonorum, vid.ibidem.
Et quid si res hypothecata sit perempta, an creditor agere possit ad pretium redactum ex illa re vendita, vid.ibi.
Creditor secundus si distrahat rem sciente primo, & non contradicente, an primus perdat ius suum, vid.d.glo.1.ad finem.
Et quid si pecunia à primo creditore non esset realiter data sed tantum confessata, vide ibidem.in fine.
Et an fiscus vel mulier cæteris creditoribus præferatur si anterior sit tempore etiam si crediderunt in refectionem rei, vid.gloss.3.&.4.l.29.& glo.4.l.30.ibi.
Creditor primus vel secundus quis in pignore præferatur quando vnus, vel ambo per scripturam priuatam vel publicam, vel vnus per publicam, alius per priuatam ostendit ius suum, vid.glo.3.l.31.ibi.
Et quid si primus creditor probet per duos testes deponentes de ipsa veritate rei an tunc ille primus creditor secundo habenti instrumentum publicum pro se præferatur, vid.ibi.glo.5.
Creditor cui sub condictione pignus à debitore datum fuit, an si illa pendente idem debitor alij pignorauerit, an impleta condictione primus creditor præferatur secundo, vid.glossam.1.l.32.per tex.ibi.titulo.13.partita.5.
Creditores habentes tacitas hypothecas licet sint tempore anteriores nõ tamen præferuntur mulieri pro dote neque fisco pro debito suo, vide per gl.3.l.33.ibid.
Et quid in bonis postea quæsitis, vid.ibidem.glo.4.
Creditor si in aliquo casu præfertur fisco, an tunc fiscus possit vendere hypothecam, & satisfacere primis & residuum sibi retinere, vid.dict.glossam.3.
Creditor mulieris, an habeat ipsa priuilegia quod ipsa mulier in recuperatione suæ dotis, vid.ibi.glo.6.dict.l.33.
Creditor tertius quando præferatur secundo, vid.glo.1.cum alijs ibi.l.34.per tex.ibi.tit.13.par.5.
Creditor quando habeat ius offerendi contra primum, secundum, vel tertium creditorem, vel contra vxorem soluto matrimonio offerendo ei dotem etiam quando vxor illud petit propter vergentiam viri ad inopiam, vid.glo.2.l.34.ibidem.
Et quanto tempore præscibatur huic iuri offerendi, vid.ibidem.
Creditor an pignus sibi datum possit vltra tertiam vicem pignorare, & quando voluerit, vid.glo.1.d.l.35.ibidem.
Creditor an possit vendere pignus quando posset sibi soluere dando pignus pignori, vid.ibidem.
Creditor tenetur reddere pignus soluto sibi debito, vid.glo.2.l.35.per tex.ibi.suprà dict.
Creditor qui habet seruum alicuius pro pignore si eo præsente dominus illum manumittat, an manumissio teneat licet creditor minor sit, vid.glo.1.l.37.ibi.
Et an ipse creditor ex tali actu amittat debitum, & illum remitere videatur, vid.ibi.glo.4.per tex.ibidem.
Creditor si nolit debitum recipere cum sibi offertur à debitore resoluitur ius pignoris, & quando, vid.glo.l.trigesimæoctauæ.ibid.per illum textum.
Et an creditore nolente possit fieri executio sententiæ in pignore sibi dato, & quando, vid.glo.5.&.6.d.l.38.
Creditor vendere pignus non potest cogi, & tamẽ ostendere ipsum tenetur, vid.ibidem.glo.7.
Creditor cui pignus dari promissum fuit intra quantum tempus illud petere debeat, vt pignoris obligatio non extinguatur, vid.glo.1.l.39.ibi.
Creditor si debitori suo pignus reddiderit, an videatur remittere ius quod habet in pignore, & quid si instrumentum debiti cancellauit, vel illud penes debitorem inuenitur, vid.glo.l.40.per tex.ibi.titul.13.par.5.& glo.5.l.9.tit.14.par.5.
Creditor si vendere velit pignus, an illud prius debitori denuntiare teneatur, & quando, & an per pactum possit fieri vt sibi vendere liceat elapso die sine aliqua denuntiatione, vide glo.2.&.3.l.41.ibid.& glo.4.l.48.ibi.
Et an sufficiat denuntiare quod sibi soluat, vel etiam quod vult rem pignoratam vendere, vid.ibi.glo.3.d.l.41.
Creditor quando potest vendere pignus illud in publica subhastatione facere debet non in occulto, vid.ibidem.glo.6.
Creditor an possit vendere pignus quando sibi datum fuit sine præfinitione diei, & quantum tempus debeat expectare, siue res pignori data mobilis siue immobilis sit, vid.glo.3.l.42.ibidem.per illum tex.ibi.
Et quid si inter ipsum & debitorem fuit pactum de vendendo in certo loco, vel certa quantitate, vid.ibid.glo.4.
Creditor quando non possit vendere pignus nisi trina monitione præmissa, vid.glo.5.d.l.42.
Creditor an possit vendere pignus, & habere per fidem de pretio, & quando non, vide glossam tertiam.l.quadragesimætertiæ.titulo.13.partita quinta.
Creditor an possit pignus sibi ipsi obligatum emere, & quid si pignus vẽdat fideiussori, vid.glo.l.44.ibi.per illum tex.
Creditor pignus si venderet pignus extraneo, an tunc secundus possit agere hypothecaria, & habeat ius offerendi emptori, vid.glossam secũdam.l.46.ibi.
Sed an secundus creditor tunc etiam fructus euincet, vide ibid.glossam tertiam.
Creditor si vendat pignus minoris etiam quando inter ipsum & minorẽ fuit factum pactum vt vendere possit si ad diem non soluerit, an tunc minor possit restitui aduersus hanc venditionem, & quando, vid.glo.1.47.ibi.per illum tex.
Creditor si ex pacto cum debitore conuenerit, vt elapso certo termino pignus vendere possit si vendiderit, an debitor iuste impeditus possit se restituere, & rem recuperare, vid.glo.4.d.l.47.
Creditor tenetur actione pignoratitia si pignus vendiderit contra legis formam si sit ab emptore vsucapta, vid.glo.9.l.48.ibi.
Creditor si fraudulenter rem sibi pignoratam vendiderit alicui, an debitor illum conuenire possit ad damnum, & interesse licet creditor haberet vendendi facultatem, & quid si emptor partifex sit doli, vid.glo.1.l.49.ibi.per illum tex.
Creditor vendens pignus quando de euictione teneatur, vide glossam primam.cum alijs ibi.l.50.titulo decimotertio.partita quinta.ibi.per illum tex.
Creditor si rem pignoratam vendiderit simpliciter, an vt suam vendidisse credatur, vid.glo.3.ibidem.
Creditor vendens rem pignoratam alicui debet ei cedere iura personalia contra debitorem, & contrariam pignoratitiam actionem, vid.ibi.gloss.4.
Creditor si non habens ius vendendi neque potuit adhoc ex iusta causa moueri si vendat pignus, & illud ab emptore euincatur, an ipse vel debitor de euictione teneatur, vid.ibid.glo.5.
Creditor simpliciter vendens non intelligitur se ad euictionem obligare imo contra, vid.ibid.in glo.6.
Creditor si cum pignus venderet duplam nomine euictionis promisit, an euicta re ipse agere possit contraria pignoratitia ad illam duplam contra debitorem, vid.d.glo.6.d.l.50.
Creditor quando de euictione promisit debet ei caueri de indemnitate per debitorem, vid.ibidem.
Creditor si non efficiatur perfectè dominus rei debitor non liberatur, vide glo.1.l.1.tit.14.par.5.
Creditor vnum pro alio recipere non cogitur, & quando sic, vide glossam primam, secundam, & tertiam.l.3.per tex.ibi.titulo decimoquarto.partita.5.
Et quid si à principio interuenit iuramentum, an tunc debeat seruari nec vnum pro alio solui possit etiam quando in aliquo casu potest, vid.dictam glossam.2.
Creditor si non inuenitur per debitorem vt debitum illi soluat an liberetur consignatione, vel oblatione, & quando talis consignatio necessaria non sit, & alia in hoc, vid.per glossam.4.l.8.per tex.ibi.tit.14.partita quinta.
Creditor si debitori suo ius iurandum detulerit an tunc debitor liberatur ipso iure, vel ope exceptionis, vid.glo.3.l.2.ibi.
Creditores si sint plures vnius debitoris quibus ex eis prius solutio facienda sit, & quis in hoc sit priuilegiatus, vide glo.l.11.&.l.12.per tex.ibi.titu.4.par.5.
Creditor si propria authoritate ius sibi dicat an debitum perdat, & quando non, vid.glossas.l.11.titulo.13.& glossas.l.14.titulo decimoquarto.partita.5.
Et quid in hoc operetur consuetudo, siue pactum contrahentium, vide glo.4.&.5.d.l.14.
Et quid si ille qui potest pignus propria authoritate capere virtute pacti

pacti vadat ad iudicem, vid.d.glo.4.
Creditor si liberauit mulierem in se alienam obligationem animo nouandi suscipientem, an per hoc primus debitor liberetur, vid.glo.3.l.17.titul.14.par.5.
Creditor amittit ius quod habet si ad nouationem faciendam pupillum susciperet sine tutoris sui authoritate, vid.glossas.l.18.ibi.per illum textum.
Et quid si debitor dicit se indebitè soluisse, an ipse vel creditor illud probare teneatur, vid.glo.1.l.vigesimænonæ, titulo decimoquarto.partita quinta.
Creditor si per transactionem aliquid debitori suo dederit, an ab ipso illud repeti possit, & quando, vide glo.2.&.3.l.34.ibi.
Et quid si ibidem aliquid dolose fecit, vid.d.glo.3.
Creditor si debitorem liberauerit ea condictione, vt aliquid faciat si postea nolit facere est in electione creditoris illum compellere ad factũ vel petere primum debitum, vide glossas.l.41.per tex.ibi.titulo.14.partita.5.
Et an creditore inuito debitor admittatur ad cessionem bonorum, vid.glo.3.l.1.tit.15.par.5.
Creditor quod ius habeat in bonis debitoris sui cedentis, vid.glo.l.1.& glo.l.2.tit.15.par.5.
Et an cessio debitoris prosit quoad creditores condictionales, vid.glo.1.l.3.ibidem.
Creditores quando non possunt debitorem qui ad pinguiorem fortunam peruenit conuenire, vid.glo.3.ibidem.
Creditoribus non instantibus debitor cedens bonis carcerari non debet, vid.glo.2.l.4.ibi.
Creditores debent vocari & simul conueniri quando debitor ab eis dilationem habere vult, & qui cæteris præferantur, & quando, vid.per gl.1.l.5.tit.15.par.5.
Creditores si nolunt quod debitor cedat bonis, & volunt sibi dare dilationem si debitor cedere velit & nolit dilationem, an audiatur, vide glo.2.d.l.5.
Creditores qualem dilationem debitori dare possunt, vid.glo.3.l.5.titu.15.partita.5.
Creditores si concesserunt debitori dilationem ad soluendum si postea debitor velit cedere bonis, an admittatur ipsis contradicentibus, vide gloss.4.dict.l.5.
Et cum creditores illi concesserunt dilationem debitor satis dare teneatur de soluendo intra tempus dilationis, vid.d.glo.4.
Creditores si ad petitionem debitoris partem debiti velint remitere qualiter hoc fieri debet, & an absentes sint citandi, & quid si aliqui habebant hypothecam, vel pignus, vide glossas.l.6.titulo decimoquinto.partita.5.
Creditores qualiter subueniantur quando fuerunt damnati per debitorem vendentem res suas, vid.glo.l.7.& glo.l.8.cum alijs glosis, &.ll.ibi.tit.15.par.5.
Creditores petere possunt, vt debitor qui in ipsorum fraudem alienauit res suas detrudatur in carcerem quousque reuelet eos in quos alienauit, vid.glo.1.in fine.d.l.7.
Creditores an admittantur ad reuocationem alienationis à debitore factæ in ipsorum fraudem ante sententiam iudicis, vid.gloss.3.dict.l.7.tit.15.par.5.
Creditores an admittantur dicentes debitorem in ipsorum fraudem alienare quando omnia bona, vel maiorem partem simul, vel minatim alienat, vid.gl.4.d.l.7.tit.15.par.5.
Creditores intra quantum tempus debeant petere reuocationem rerum à debitore alienatarum, & an annus quod datur sit vtilis, vid.gloss.6.ibidem.per illum tex.
Creditorem an possint reuocare alienationem à debitore suo factam siue in vita sua tempore mortis siue sit, vel esse præsumatur in creditorum fraudem, vid.glossam septimam.dict.l.septimæ.per tex.ibi.
Creditores quando non possint alienationem debitoris reuocare, vide glo.9.cum alijs ibi.dict.l.7.
Creditores si sint plures vnius debitoris si vnus ex eis missus sit in possessionem, an talis missio cæteris creditoribus prosit, & quando, vid.glo.1.l.9.tit.15.par.5.
Et an procedat siue immissio fiat in pignore prætorio, vel ex causa iudicati, vid.ibidem.
Et an talis missio in possessionem ex causa iudicati possideat rem in qua missus fuit, vid.ibidem.col.2.
Creditores vnius si sint in possessionem missi an tunc debitor possit vni eorum soluere cæteris exclusis, vid.ibidem.
Et quid si nullus adhuc sit in possessionem missus, an debitor possit cui velit soluere, vid.d.glo.2.&.3.cum alijs ibi.per illum tex.
Et an debitor possit eligere cui ex creditoribus velit soluere, & sic gratificationi locus, & quando, vid.glo.2.d.l.9.
Creditor, an & quando propria authoritate debitorem fugientem capere possit, vid.glo.1.cum alijs ibi.l.10.per illum tex.
Et an ante diem, & quid si illum vulnerauit, vel si fuga sit in promptu sed non in actu, vid.d.glo.1.
Et an quilibet de populo possit capere debitorem publicum fugientem & quid in colonis vel ascriptitijs, vid.ibidem.
Et quid si debitor se defendat, vel sit clericus, & an idem sit in debitore large prout est ille qui conueniri potest actione reali, vid.ibid.
Creditor quando propria authoritate capit debitorem fugientem debet rei captæ secum eo iudici præsentare, vid.ibi.glo.2.
Creditor quod ius habeat in bonis ab ipso captis cum debitore suo fugiẽte, vid.glo.ibi.per illum tex.
Creditores possunt res à debitore suo alienatas in alium fraudulenter reuocare cum fructibus, & quales, & à quo tempore, & quid de expensis ab emptore factis, vid.glo.l.11.per tex.ibi.tit.15.par.5.
Et an liberatio siue quitatio à debitore facta in fraudem creditorum reuocetur, & quid in fideiussore ipsius, vid.gloss.l.12.per tex.ibi.titulo.15.partita.5.
Creditores an sint citandi quando hæres inuentarium facere vult, vide glo.7.&.8.l.5.per tex.ibi.tit.6.par.6.
Et quid si vni ex eis citentur alij vero nõ, & an generalis citatio sufficiat, vid.d.glo.6.d.l.5.
Et an ex defectu talis citationis vitietur inuentarium licet hæres fideliter confecerit, vid.ibidem.
Creditores siue præsentes sint tempore cõfectionis inuentarij siue absentes sint semper admittentur si velint probare inuentarium dolosè & fraudulenter fuisse confectum ab hærede, vid.glo.2.l.6.ibi.
Creditores hæreditarij an possint hæredem conuenire durante tempore confectionis inuentarij, & quando sic, vid.glo.1.&.2.l.7.ibi.per illum textum.
Creditores an si ab hærede debitum consequantur tuti sint, an vero cum alijs creditoribus communicare teneantur saltim quando sunt eiusdem temporis, an vero alij creditores possunt retractare solutiones alijs creditoribus factas, vid.per glo.9.dict.l.7.
Creditores an habeant recursum contra emptores rerum hæreditariarũ quando hæres vendidit, vid.d.glo.9.in fine.
Creditores an & quando habebunt recursum contra hæredem aduersus quartam falcidiam quam retinet, & non contra legatarios quibus legata iam soluta fuerunt per hæredem, vid.ibidem.in glo.10.
Creditores prius debita sua habere debent quam legata legatarijs soluantur, vid.glo.11.&.12.l.7.per tex.ibi.tit.6.par.6.
Creditores asserentes plus non remansisse in hæreditate defuncti quam quod hæres asserit, an hoc non obstante ipse hæres vltra vires hæreditarias teneatur si non fecit inuentarium, & quid in foro conscientiæ, vid.glo.2.col.1.&.2.l.10.ibidem.
Creditores defuncti an etiam agere possint contra filium qui non fecit inuentarium etiam si vires hæreditarias non sufficiant etiam contra legitimam sibi iure naturæ debitam vid.glo.3.ibi.
Creditor si debitori suo pignus legauerit, an legatum valeat, & debitum remisisse videatur, vid.glo.l.16.tit.9.par.6.
Et quid si illam sibi legauit credens esse propriam ipsis testatoris, vid.ibi.glossam.2.
Et quid è contra si debitor leget creditori rem pignoratam, an videatur animo compensandi legasse, vel non, vid.ibi.glo.3.quæst.1.
Creditor testatoris defuncti, an agat contra hæredem suum, vel contra debitorem testatoris cui ipse testator soluere creditori iussit, vid.glo.2.&.3.l.47.per tex.ibi.tit.9.par.6.
Creditores an possint esse tutores vel curatores minorum suorum debitorum, vide glossam quintam.columna.1.l.14.titulo decimosexto.partita sexta.
Creditores si vendunt res minoris an in tali venditione debeat sui tutoris, vel curatoris authoritas interuenire, vid.glo.5.in fine.l.17.titu.16.partita sexta.
Creditor recipiens duplicem solutionem eiusdem debiti punitur & committit crimen stellionatus, vide glossam.7.l.7.titulo septimo.partita septima.
Creditor an cum authoritate iudicis possit impedire ne defunctus creditor sepeliatur, vide glossam.1.l.13.per textum.ibi.titulo nono.partita septima.
Creditor ita possidet pignus sicut debitor, & è contra, vid.glo.1.l.13.tit.10.partita.7.
Creditor possidet pignus ciuiliter, & naturaliter, vid.glo.2.dict.l.13.per textum ibi.
Creditor committit furtum si vtitur re sibi pignorata, & an licite vendat fructus talis rei, vid.glo.4.l.1.per tex.ibi.tit.14.par.7.
Creditor an possit vti iurisdictione, & iuribus incorporalibus castri sibi pignorati, vid.glo.4.d.l.3.ibi.
Creditor qualiter aget contra debitorem sibi furantem pignus quod sibi dederat, vid.glo.l.9.per tex.ibi.tit.14.par.7.

Et quid

Universidad de Deusto Biblioteca

Et quid si pignus remansit penes debitorem, & ipse illud vendidit, vel contrectauit, vid. ibid. glo. 1.

Creditor cui pignus datum fuit, an agat contra furem pignus furantem, an vero illud domino concedatur, vide glossam sextam. l. 9. titulo. 14. partita. 7.

Creditor non habet vsum rei pignoratæ neque aliquid exactione furti lucrare poterit, vid. glo. 7. d. l. 9. per illum tex.

Creditor si cedat custodiius crediti quod habet contra debitorem qui aufugit, & contra fideiussores, an illud recuperet virtute cessionis tam contra principalem, quam contra fideiussores, vide glossam primam. in proœmio. titu. 29. partita septima.

Creditor si in domum suam detinuit suum debitorem quem iudicis authoritate capere poterat, an per hoc videatur facere carcerem priuatum, & teneatur de crimine carceris priuati, vid. glo. 1. columna. 3. l. 15. tit. 29. partita. 7.

CREDVLITAS domini erga seruos suos facit illum dominio ipsorum priuari hoc tamen fiet iudicis authoritate vendendo seruum altero & dando pretium domino, vid. glo. 9. per tex. ibi. l. 6. tit. 21. par. 4.

CRIMEN crimina commissa per parrochianum in alieno Episcopatu, an de illis a suo parrocho possit absolui, vid. gloss. 5. l. 21. titulo quarto. partita. 1.

Crimina obijci possunt electo tempore consecrationis, vid. gloss. 4. l. 28. titul. 5. par. 1.

Crimina notoria, vel quasi inducunt irregularitatem occulta vero non, vid. glo. 2. l. 35. tit. 5. par. 1.

Crimina quæ impendiant ordinis executionem etiã post peractam pœnitentiam, vid. glo. 2. l. 35. ibidem.

Crimen confessus mitius punitur si illud simpliciter fecerit secus si metu probationum, vid. glo. 5. d. l. 35.

Crimina grauiora quæ dicantur ad hoc vt clericus verberari possit, vid. glo. 8. l. 56. tit. 5. par. 1.

Crimina quæ pertineant ad iudicem ecclesiasticum ratione peccati, vid. per glossas. l. quinquagesimæ octauæ titulo. 6. par. 1.

Crimen concubinatus per quem iudicem puniatur, vide glossam finalẽ. ibidem.

Crimen in ecclesia commissum an pertineat ad iudicem ecclesiasticum, vel non, vide glossam. 6. in fin. l. trigesimæ quintæ. titulo nono. partita prima.

Crimina occulta quando liceat nouis denunciare, & quando non, vide per glo. 11. l. 35. tit. 9. par. 1.

Crimen sacrilegij quale sit, & vnde dicatur, & quæ secum habere debeat ad hoc vt sic dici possit, vid. glossam. 2. l. 1. titulo decimooctauo. partita prima.

Crimen sacrilegij committitur extrahendo monialem, & cum ea contrahendo, vid. ibi. glo. 5.

Et quid si hoc faciat clericus, vid. glo. 2. l. 6. ibidem. per illum tex.

Crimen sacrilegij committitur propter vim turbatiuam in rebus ecclesiasticis, vel per earum detentionem, gloss. 1. l. 3. titulo decimooctauo. partita. 1.

Crimen sacrilegij a quo iudice castigetur, & de eius pœna de iure canonico, vid. glo. 3. l. 6. tit. 18. par. 1.

Crimen sacrilegij in ecclesia commissum dum celebrantur diuina debet capite puniri, vid. glo. 2. l. 9. ibidem.

Crimen blasphemiæ est crimen contra naturam. glo. 4. per text. ibi. l. 4. titul. 4. par. 2.

Crimen læsæ maiestatis an incurrat occidens, vel percutiens officialem Regis, vid. glo. 2. l. 1. tit. 15. par. 2.

Crimen proditionis reputatur grauissimum, vid. glo. 4. l. 16. titulo. 18. partita secunda.

Crimen læsæ maiestatis an committatur vltra personam principis recognoscentis superiorem putta in alijs dominis temporibus, vid. glo. 3. l. 4. tit. 2. par. 3.

Crimen stellionatus quando committatur, vide gloss. 1. l. 4. titulo secundo. partita. 5.

Crimen publicum quod dicatur, vide glossam tertiam. l. 12. titulo quinto. partita. 3.

Et in criminalibus causis semper coram iudice debent iurare, vid. glo. 4. l. 22. tit. 11. part. 3.

Crimina etiam damnabilia sæpe tollerantur propter necessitatem, & scandalum inde oriundum, vide glossam primam. l. 50. titulo decimooctauo. partita. 3.

Crimen barratariæ quale sit, & an bona confiscentur propter illud, vid. glo. 9. l. 25. tit. 22. par. 3.

Et qualiter probetur istud crimen barratariæ, vid. glossam nonam. l. 26. ibidem.

Crimen an possit alicui remitti si alios criminosos denuntiauerit, vid. gl. 8. l. 26. titul. 22. par. 3.

Crimen aleuosiæ quando a principe remittitur qualiter hoc fieri debeat & an possit princeps facere motu proprio, vid. glo. 6. l. quartæ. titulo 24. partita. 3.

Crimen proditionis excludit quem a facie dominorum neque esse potentis in Regis curia, vid. ibidem.

Crimen expilatæ hæreditatis, an faciat rem vsucapibilẽ, vid. glo. 2. in medio. l. 4. tit. 29. par. 3.

Crimen læsæ maiestatis, an illud quis illud reuelare teneatur si illud sciuerit, vid. glo. 15. in fi. in prologo quartæ partitæ.

Et vbicunque agitur de crimine ciuiliter ibi semper procurator interuenire potest, vide glossam secundam. l. secundæ. titulo nono. partita quarta.

Et an vbicunque iudicium est famosum vel ex eo quæuis infamia oriri potest debet obseruari in propositione libelli solennitas. l. libellorum ff. de accusationibus, vid. ibi. gl. 3.

Crimen adulterij de quo actum fuit coram iudice ecclesiastico, an excludat, vt agi non possit de eodem coram iudice seculari, vid. glo. 5. l. 2. titul. 9. par. 4.

Crimen adulterij cum pro eo agitur criminaliter ad pœnam legis ciuilis, an iudex ecclesiasticus in hoc se intromitter, vid. ibi. glo. 10.

Crimen adulterij de quo maritus vxorem suam accusat, an reijciatur ex alio simili per maritum commisso, & quid in iudicio seculari, & quid si vxor obijciat illi lenocinium fine in iudicio ecclesiastico siue seculari, vid. glo. 2. & 4. l. 6. tit. 9. par. 4.

Crimen concubinatus est canonicum, & etiam est legale cum hodie per ll. Regni reprobatus sit, vide glo. 2. in proœmio. titulo decimoquarto. partita. 4.

Crimen si a laicis committatur cõtra statum ecclesiæ, an Papa possit hac de causa contra illos iurisdictionem exercere, vid. glo. 3. l. 4. titulo. 21. partita quarta.

Crimen vnius ex dominis alicuius domus si mereatur quod domus destruatur, an alter dominus & socius in ea possit pretium partis suæ dare, & illam a diruptione liberare totamque sibi retinere, vid. glo. 2. l. 2. titul. 22. part. 4.

Crimen si aliquis illud committat timore mortis, vel amissionis bonorum, an tunc peccet, vel non, vide glossam. 1. l. quartæ. titulo. 24. partita quarta.

Crimen proditionis facit vt illud committens amittat naturalitatem Regni, & an ex minori delicto amittat quis naturalitatem loci suæ originis ita quod ad honores admitti non debeat, vid. glo. 3. l. quintæ. titulo 24. partita. 4.

Et pro quibuscunque criminibus Rex aliquem magnum dominum extra Regnum reijcere poterit, vide glossam primam. l. 11. titulo. 25. partita quarta.

Crimen quando debeat extraordinariẽ puniri, vid. regulam generalem. glo. 6. l. 11. tit. 25. par. 4.

Crimen proditionis committit vassallus qui cum exisset cum varone suo exulato a Rege propter proditionem illo in alio Regno dimisso non redierit statim cum possit, an vero ex sola mansione in crimen incidat, vid. glo. 2. & 3. per tex. ibi. l. 12. ibi.

Crimen proditionis patris, an ad eius filios, & vxorem extendatur, vid. glo. 4. l. 12. tit. 25. par. 4.

Crimen aliquod esse capitale iudicari potest ex quo inspecta dispositione statuta super illo crimine possibile est capitalem pœnam posse infligi. glo. 2. l. 11. tit. 5. par. 5.

Criminaliter an sit quis puniendus ratione culpæ leuis vel leuissimæ, vide glo. 5. l. 11. titu. 5. par. 5.

Et in fraganti crimine repertum a quolibet potest capi quia super hoc habet mandatum a lege, vide glossam secundam. l. secundæ. titulo. 9. partita. 5.

Et an & quando debitor liberetur a crimine stellionatus quando vnam rem duobus obligauit, vid. glo. 5. l. decimæ. per tex. ibi. titulo. 13. partita quinta.

Crimen si ab aliquo committatur si ipse aliquid alicui dediderit ne illum delegat, an sic datum ab eo repeti possit, vid. glo. 2. l. 24. tit. 14. parti. 5. per tex. ibi.

Crimen militare quod dicatur vide glossam tertiam. l. decimæ quintæ. per tex. ibi. titulo primo. partita sexta. & glo. l. fi. titulo vigesimoprimo. partita. 2.

Crimen si a possessore maioriæ committatur, an bona maioriæ veniant confiscanda, & quando non, & quo iure bona illa a Rege ex tunc possideantur & quid si Rex illa filio delinquentis restituerit quo titulo, & iure ex tunc illam possidebit, vid. glo. 4. in prin. l. 6. titul. 11. par. 6.

Et quid si post condemnationem princeps remittat delictum & restituat delinquentem, an ipse recuperet illam maioriæ, vel adhuc transibit in sequentem vocatum & quid si talia bona iam fecerunt transitum in sequentem vocatum, vide ibi. columna secunda. & tertia. in quæstione secunda.

Crimen capitale quod dicatur, & ex quibus crimen capitale iudicetur,

iudicetur, vide glossam quintam. col. 2. in principio. l. 11. titulo decimo tenio. partita. 6.

Crimen graue quod dicitur, vt de illo filius patrem accusare possit, vel nepos auum, vide glossam decimamsextam. l. secundæ. titulo primo. partita septima.

Et criminis maioritas perpenditur ex maioritate pœnæ, vid. glo. 4. ad fi. l. 4. titu. 1. par. 7.

Crimen hæresis post mortem accusari potest, & quanto tempore cognitio super hoc præscribatur, vide glossam quintam. l. septimæ. titulo. 1. partita septima.

Crimen si in vno loco committatur, an iudex illius loci sit ad punitionem competens iudex, vide glossam primam. l. decimæquintæ. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.

Et an in criminalibus sit prorogationi locus, & quando, & qualis sic, vide glossam secundam. l. decimæquintæ. titulo primo. partita septima. per illum text. ibi.

Et de crimine accusatus qualiter sub fideiussoribus relaxari debeat, & quando, vide gloss. 4. & 5. l. decimæsextæ. ibi. per illum tex. de hoc, vide in verbo. DELICTVM.

Crimen an videatur fateri ille qui cum aduersario suo super eodẽ crimine transegit, & quando puniri possit, & valeat transactio, & quid si transigat ante accusationem quia timet accusari, vid. glo. 1. cum alijs ibi. l. 22. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.

Et in quibus criminibus talis transactio locum habeat, & quando, vide ibi. gl. 3. 4. & 5. cum alijs ibi.

Et an transactio facta super vulneribus extendatur ad mortem si postea subsequatur, vid. d. glo. 5. d. l. 22.

Et an in tali transactione omnium hæredum consensus requiratur, vel non, vide ibidem. in glo. 6.

Et an talis transactio prosit accusato quominus de illo delicto a nemine amplius accusari possit, vide ibi. glossam vndecimam. columna prima. quæstione. 2.

Et quid in crimine adulterij vel rapti, an in eo transactioni locus sit, vid. ibidem. in glo. 12. & 13.

Crimen an & quando a quolibet de populo accusari, vel denuntiari possit, vide glossam secundam. l. quintæ. & glo. 1. l. vigesimæ septimæ. titulo. 1. partita. 7.

Et qualiter crimina iudicis officio veniant punienda sine accusatore, vel denuntiatore, vid. glo. l. 28. ibi.

Crimen proditionis est crimen sceleratissimum & inter omnia crimina excellit, vid. glo. 2. in proœmio. tit. 2. par. 7.

Crimen proditionis comparatur lepræ, & quare, vid. glo. 3. 4. & 5. in dicto proœmio. per illum tex.

Crimen læsæ maiestatis committitur quando fit contra Regem secus si contra duces vel contra alios recognoscentes superiorem, vid. gloss. 1. l. 1. tit. 2. partita. 7.

Crimen læsæ maiestatis dicitur etiam, quando Papa viuente aliqui faciũt conuenticulas de papatu, vide ibidem. in glo. 5.

Crimen læsæ maiestatis in pluribus casibus committitur, vid. glo. 6. cum alijs ibi. d. l. 1. per illum tex.

Et an committatur si occidatur populi magistratus vel iudices ipsius, vid. ibi. in glo. 13.

Et an propter crimen læsæ maiestatis perdatur maioria, vel alia bona criminosi, & quando, vide glossam tertiam. 5. & 10. dict. l. 2. titulo. 2. partita. 7. per illum tex.

Crimen proditionis si iam sit a proditore commissum, an ipse bona sua alienare possit, vel non, & an ante sententiam non amittat rerum suarum dominium, vid. glo. 2. & 3. l. 4. per tex. ibi. titul. 2. par. 7.

Et an per pactum possit quis se criminosum facere eius criminis quod non commisit & se obligate ad pœnam talis criminis, vid. gloss. 3. l. 2. titulo. 7. partita. 7.

Crimen publicum committens, an sit ipso iure infamis, vel post sententiam, vid. glo. 2. l. 5. tit. 6. par. 7.

Et an e criminibus priuatis remaneat quis infamatus ipso iure, vid. glo. 2. & glo. 3. & 4. ibi. per illum tex.

Et an in crimine deprehensus sit infamis ipso iure, & quando, & in quibus criminibus, vide glossam duodecimam. l. quintæ. titulo sexto. partita. 7.

Crimen vbi est notorium tunc iudex in eo procedere potest prætermisso omni ordine iudiciario ad executionem pœnæ, vid. ibidem.

Et an & quando confessus crimen in iudicio efficiatur infamis, vel non, vid. glo. 9. l. 5. per tex. ibi. tit. 6. par. 7.

Crimen falsi vid. in verbo. FALSITAS, & verbo. FALSATOR.

Et an quilibet posset malefactorẽ propria authoritate capere si illũ in fraganti delicto inuenerit, & quando, vide glossam tertiam. l. quintæ. titu. 7. part. 7.

Crimen partus suppositi, an pœnam mortis mereatur, vid. gl. 4. l. 6. tit. 7. partita. 7.

Crimen stellionatus committit creditor duplicem solutionem recipiendo, vid. glo. 7. l. 7. tit. 7. par. 7.

Crimen graue dicitur quæuis iniuria personalis & quod dicatur crimen graue, vel leue, vide glossam. 4. l. quintæ. titulo decimoquinto. partita septima.

Crimen si in iudicio ab aliquo factum fuisse confiteatur, an & quando licet ita non sit puniatur, vel non, vid. glo. 9. 10. l. 5. tit. 13. par. 3. & glo. 1. & 2. l. 17. per tex. ibi. tit. 15. par. 7.

Crimen stellionatus committit qui dolose falsam posturam fecit, & qualiter hoc intelligatur, vid. glossam. 2. l. septimæ. per text. ibi. titulo. 16. partita septima.

Et in quibus criminibus criminalis accusatio duret etiam vltra. 20. annis vel perpetuo, vide glossam quartam. l. quartæ. titulo decimoseptimo. partita septima.

Crimen publicum dicitur quãdo quis per violentiam virginem rapuit, & a quolibet accusari potest, & quando, vide glossam primam. l. 2. titulo. 20. partita. 7.

Crimen contra naturam, siue in masculis, siue in fœminis, qualiter puniatur, vid. glo. 11. in proœmio. tit. 21. par. 7. cum alijs glo. ibi.

Crimen si committatur in alterius domum, vel aliquo consentiente qualiter ille consentiens, vel adiuuans puniatur, vid. glo. 5. l. 1. per tex. ibi. titul. 22. par. 7.

Crimen hæresis, an sit merè ecclesiasticum, & qualis iudex de eo cognoscat, vide glossam secundam. & 14. l. 2. per tex. ibi. titulo vigesimosexto. partita. 7.

Et de crimine assesinatus, vide in verbo. ASSESINI.

Crimen blasphemiæ, vide de hoc in verbo. BLASPHEMIA, & verbo. BLASPHEMVS.

Crimen militare quod dicatur, & a quo iudice miles delinquens puniri, & capi possit, vide glossas. l. tertiæ. per text. ibi. titulo vigesimonono. partita septima.

Crimen alicuius si sit occultum, vel non plenè probatum, an accusatus de illo siue iuratus siue non illud licitè iurare possit, vel fatere teneatur si a suo iudice interrogetur & an non facendo neque respondendo peccet mortaliter, & alia quam plura in hoc, vid. per glo. 3. l. 4. per tex. ibi. titulo. 29. partita. 7.

Crimen, an videatur fateri fugiens a carcere illam frangendo, vel non, vi. glo. 2. l. duodecimæ. & gl. 1. l. decimætertię. per tex. ibi. tit. vigesimonono. partita. 7.

Et quid si aufugiat mediante scientia, & negligentia custodis, an tunc mitius puniatur, vid. ibi. glo. 5.

Et an de nouo faciens carcerem incidat in crimen læsæ maiestatis, vide glo. 2. l. 15. per tex. ibi. titul. 29. par. 7.

Et in quibus criminibus possit deueniri ad torturam, vid. glo. 10. cũ alijs ibi. l. 4. per illum tex. tit. 30. par. 7.

Crimen omnino occultum, an liget, & quando, vid. glo. 1. cum alijs ibi. l. 2. titu. 31. part. 7.

Et quibus modis crimina perpetrari possint, vid. glossas. l. 3. per text. ibi. titulo. 31. partita. 7.

Et qualia crimina dicto, vel facto commissa morte, vel membri mutilatione puniantur, vid. ibi. glo. 3.

Et quando crimen commissum consilio pœna mortis puniatur, vid. glossam. 5. d. l. 3. per tex. ibi.

Crimen vnius alter luere non debet, vid. glo. l. 9. per tex. ibi. tit. 31. par. 7.

Crimina per solum principem indulgeri possunt, & quali, & quando, & qualiter, vid. glo. l. 1. per tex. ibi. tit. 32. par. 7.

Et quæ restituantur per indulgentiam seu remissionem criminis a Principe factam, vid. glo. 5. l. 2. ibi. per illum tex.

Crimen aliquod si remittatur, an qualitas delicti remissa videatur, vide glo. 1. l. 3. tit. 32. par. 7.

Et quid si remissio seu indulgentia principis fiat respectu certæ qualitatis, an comprehendat delictum quod fuit inchoatum ante illam qualitatem, vid. glo. 1. l. 3. tit. 32. par. 7.

CRIMINALIS CAVSA, vide supra in verbo. CAVSA CRIMINALIS.

CRIMINOSVS vbi debeat sepelliri, & an possit eligere sibi sepulturam, vid. glo. 3. per tex. ibi. l. 7. tit. 13. par. 1.

Criminosus notorius torquendus non est quia ad tormenta non deuenitur nisi in subsidium, &c. glossa tertia. l. vigesimæ. titulo nono. partita secunda.

Criminosus an possit esse Rex ex succesione, vid. glo. 20. in principio. l. 2. titul. 15. par. 2.

Criminosus si aufugerit qualiter sit citandus, & quid in crimine læsæ maiestatis, vide glossam primam. 2. 3. & 4. l. septimæ. titulo octauo. partita tertia.

Et qualiter fieri debeat descriptio in eorum bonis, & quid si bona non habeat, & ante annotatationem bonorum debet trina citatione moneri, vid. glo. 6. & 8. ibi.

Et quid

Universidad de Deusto
Biblioteca

Indexmateriarum.

Et quid si crimen sit lene, vid. ibid. in glo. 14.
Criminosis ob participationem criminis, an posit indulgentia dari si alios criminosos ostenderint, vide glossam octauam. l. 26. tit. 22. partita tertia.
Criminosus, an posit recipere solutionem, & quando, vid. glo. 12. l. 5. per tex. ibi. tit. 14. par. 5.
Criminosus, an & quando perdat maioriam, & plura hoc, vid. per gloss. 4. in principio. l. 5. tit. 11. par. 6.
Criminosus conuictus de crimine si condemnatus non sit, an repellatur ab accusando, vid. glossam sextam. l. secundæ. titulo primo. partita septima.
Criminosus, an & quando suum socium de crimine accusare posit, vide glo. 13. d. l. 2. titu. 1. par. 7.
Criminosus coram quo iudice de crimine conueniri posit, & quando alterius iudicis iurisdictionem prorogare posit, vide gloss. 4. l. 15. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.
Criminosus qualiter sub fideiussoribus relaxari debeat, & quando, vide glo. 4. & 5. l. 16. tit. 1. par. 7.
Criminosus si de mandato Regis captus sit sub fideiussoribus relaxari non debet, vid. glo. 5. suprà dictam, in fine.
Criminosus si aufugiat nõ solum debet fieri remissio ad iudicem loci delicti sed ad iudicem domicilij, vel prorogatæ iurisdictionis, vid. glo. 1. l. 18. ibi. per illum tex.
Criminosus si post accusationem fugiat qualiter capi, & deduci posit, & an puniri debet, vid. glo. l. 18. per illum tex.
Criminosus quando capi potest nulla præcedente citatione, vid. glo. 2. l. 18. tit. 1. par. 7.
Criminosus an per iudicem delicti vel domicilij realiter capi posit licet ipse in alio territorio Regni reperiatur, vel quid facere debeat, vid. glossam 5. dict. l. 18.
Criminosus de crimine accusatus si cum accusatore suo transigat super crimine, an talis transactio valeat vel teneat, & illum à pœna liberet, & quando, & qualiter, & an crimen fatere videtur, & puniri posit, & quando, & quid si timeat accusari, vide glossas. l. vigesimæ secundæ. ibi. per illum tex.
Et in quibus criminibus talis transactio locum habeat, & quando, vide glo. 3. 4. & 5. cum alijs ibidem.
Et an transactio facta super vulneribus extendatur ad mortem si postea subsequitur, vide gloss. 5. dictę. l. vigesimæ secundæ. titulo primo. partita septima.
Et an talis transactio prosit accusato quominus de illo delicto, vel crimine amplius accusari non posit, vide glossam vndecimam. ibi. columna prima, quæst. 2.
Et an idem dicendum sit in pacto gratuito, quod in transactione, vi. glossam. 5. septimam, & vndecimam. columna tertia. limitatione. 2. dict. l. 22. titulo. 1. partita. 7.
Et quid si aliquis accusetur de crimine adulterij vel rapti, an in eis locus sit transactioni, vide ibidem. in glo. 12. & 13.
Criminosus de crimine accusatus si se occidat, an causa morte ipsius finiatur vel non, & an bona ipsius applicari debeant, vide glo. l. 24. titulo. 1. partita septima.
Et quando dicitur criminosum metu criminis se occidisse, & quæ requiruntur, vt & tunc bona applicentur fisco, vid. dict. glossam secundam, tertiam, quartam, & quintam.
Et an hodie bona in isto casu fisco applicentur stante authentica bona damnatorum, & ll. huius Regni, vid. ibi. glo. 7.
Criminosi an admittantur ad denuntiationem criminis, vide glo. 1. l. 27. titu. 1. partita. 7.
Criminosi qui iudicis officio veniant puniendi sine accusatore vel denunciatore, vid. glo. l. 18. ibi. per illum tex.
Et an per pactum posit quis se facere criminosum eius criminis quod non commisit, & se obligare ad pœnam talis criminis, vide glossam 3. l. 1. tit. 5. par. 7.
Criminosus quando post sententiam remaneat infamatus, vel non, vide glo. 5. per tex. ibi. tit. 6. par. 7.
Criminosus ex crimine publico, an sit infamis ipso iure, vel per sententiam, vid. glo. 1. d. l. 5.
Criminosus repertus in crimine, an sit ipso iure infamis & quando, & in quibus criminibus, vide glossam duodecimam. l. quintæ. titulo sexto. partita. 7.
Criminosus publicus potest ordine iudiciario prætermisso per iudicem puniri, vid. d. glo. 12. ad finem.
Criminosus si crimen in iudicio confiteatur, an & quando ex hoc remaneat infamis vid. glo. 13. d. l. 2. per illum tex.
Criminosus si sit punitus maiori pœna quam debuerat, an ex hoc remaneat infamatus, vide glossam sextam. l. sextæ. per text. ibi. titulo sexto. partita. 7.
Criminosus, an & quando à quolibet priuato capi posit, si in fraganti delicto vel crimine inueniatur, vid. glossam tertiam. l. quintæ. titulo. 7. partita. 7.
Et an quilibet iudicio crimen quod non commisit confessus fuit liberetur si postea constet quod non fecit illud etiam si confessus fuit, vide glossam nonam. & 10. l. quintæ. titulo decimo tertio. partita. 3. & gloss. 1. & 2. l. 17. per tex. ibi. tit. 17. par. 7.
Criminosus an post sententiam latam à iudice domicilij vel originis debeat remitti ad iudicem, vide glossam secundam. columna secunda. l. 1. tit. 29. par. 7.
Criminosus cum remittitur ad iudicem loci delicti cuius expensis illud fieri debeat, vid. in columna tertia. dictam glossam secundam. quæstione secunda.
Et an in leuibus delictis remissioni locus sit, vid. dict. glossam secundam. columna tertia. ad fin.
Criminosus miles à quo iudice capi, & puniri posit, & quando, vid. glo. 1. 3. per tex. ibi. tit. 29. par. 7.
Criminosus, an de crimine occulto interrogatus respondere, & fatere teneatur, & quando, & an statim iurare teneatur, & quando teneatur cõtra se iurare, & posit delictum negare licite, & sine peccato neque teneatur iudici interroganti respondere neque fatere crimen, & quando sic, vid. plura per gloss. 1. l. 4. tit. 29. par. 7.
Criminosus postquam crimen confessus fuit, vel sibi probatum fuit, vel tantum fuit de crimine accusatus qua iter ligari & carcerari posit cuiuscunque conditionis sit captus, vide glossam quartam, quintam, sextam, septimam, & octauam. d. l. 4. per tex. ibi.
Criminosus si sit nobilis qualiter carcerari debeat, & posit, vide dictam glossam 5. & 6.
Criminosus pro maiori maleficio debet cautius custodiri, vide gloss. 10. dictæ. l. 4. tit. 29. par. 7.
Criminosus vsque ad quantum tempus in carcere detineri debeat, vide glossas. l. septimæ. per textum ibi. titulo vigesimonono. partita septima.
Criminosus si à carcere aufugiat, quando & qualiter eius fideiussor teneatur, vide glossas. l. decimæ. per textum ibi. titulo vigesimonono. partita septima.
Criminosus si aufugiat à carcere, an contra eum inducatur ficta confessio, vid. glo. 12. l. 12. ibidem.
Et qualiter tunc eius custodes teneantur, & contra ipsos procedatur, vid. dict. glo. 2. cum alijs ibi. per illum tex.
Criminosus si aufugiat frangendo carcerem, an habeatur pro confesso, & qualiter puniatur, vid. glo. 1. cum alijs ibi. l. 13. per illum textum. titulo 29. partita. 7.
Et quid si fugit interueniente scientia, vel negligentia custodis, an tunc mitius puniatur, & quare, vid. ibi. glo. 5.
Et quid si ista iustam causam fugiendi habeat, & qualis ista esse posit, vide ibi. glo. 6.
Criminosus si per vim eximatur ab aliquo à carcere qualiter eximens teneatur, vid. glo. 2. l. 14. ibi. per illum tex.
Criminosus, quando & qualiter torqueri debet, vid. in verbo. TORTVRA, TORQVERI, & verbo. TORTVS.
Criminosus pro quibus criminibus torqueri posit, vel non, vid. glo. 10. l. 4. per tex. ibi. tit. 30. partita. 7.
Criminosus ipse solus puniri debet alius vero pro eo non, vid. glo. l. 9. per tex. ibi. tit. 31. par. 7.
Criminosus si in exilium damnetur siue ad tempus siue in perpetuum qualiter puniatur si exilium fiegit, vide glossas. l. decimæ. per tex. ibi. titul 31. par. 7.
Et an iudex inferior posit tollere, vel indulgere exilium, vide ibid. glossam tertiam.
Criminosus quibus modis delinquere posit, vid. glo. l. 3. per tex. ibi. tit. 31. partita. 7.
Criminosus dicto, vel facto quando pœna mortis veniat puniendus, vide glo. 1. & 2. dict. l. 3.
Et quando delictum commissum consilio pœna mortis puniatur, vide ibi. glo. 5.
Criminosus publicæ puniri debet non clam, vid. glo. l. 11. per tex. ibi. titulo 31. partita. 7.
Et quis crimina indulgere posit & qualia, & quando, vide glossas. l. per tex. ibi. titu. 31. par. 7.
Et de effectu indulgentiæ seu remissionis principis, vid. glo. 5. l. 2. titu. 31. partita septima.
CHRISMA qua ratione fiat in fronte, vide glossam sextam. l. 7. titulo quarto. partita. 1.
Chrisma qua ratione Christianis detur, vide glossam primam. l. vndecimæ. tit. 4. par. 1.
Chrisma quid sit, vide glossam primam. l. decimæ quartæ. titulo quarto. partita. 1.
Chrisma qualiter peti debeat per presbyteros suis Episcopis, vide glo. 1. l. 14.

Septem Partitarum.

l. 14. tit. 4. part. 1.
Chrisma in qua die consiciatur, & quid si in illa die sit interdictum, vide glo. 1. l. 14. tit. 4. part. 1.
Chrismatio quæ fit pueris in vertice & fronte quid significet, vide gl. 1. l. 5. tit. 4. partit. 1.
CHRISTIANI à Regibus christianis capti qualiter sunt detinendi & quid pro eis peti debeat, vide glossam primam. legis. 1. titulo. vigesimonono. part. 2.
Inter Christianos de more non seruantur iura captiuitatis in captos, vide glo. 4. ibidem.
Christiani an posint cum hæreticis matrimonia contrahere, vide glossã 2. l. 15. tit. 2. part. 2.
Christiani an posint esse serui Iudæorum vel infidelium & de pœna Iudeorum habentium illos in seruos, vide glossam primam. per text. ibi l. 8. tit. 21. part. 4.
Christianus bene potest habere seruum Christianum & potest emere Iudæum in mancipium, ita quod cum eo non moretur, vide. d. glo. 1.
Christiani non debent vendere arma hostibus fidei, neque debent illis victu alia dare etiam tempore pacis, vide glossam primam & tertiam. l. 22. per text. ibi. tit. 5. parti. 5.
Christiani cum Iudæis manducare non debent, cum Sarracenis autem bene possunt & quare, vide glossam secundam. legis octauæ. per text. ibi tit. 24. part. 7.
Christiani ægrotantes an medicum Iudæum vocare possint, & quando, vide glo. 5. d. l. 8. per text. ibi.
Christiani & de pœna Iudæorum habentium mancipia Christiana, vide glo. 2. l. 10. per text. ibi. tit. 24. part. 7.
Christiani Christum negantes per vim qualiter excusentur & quando, vide glo. 1. l. 4. tit. 25 part. 7.
Christiani abnegantes fidem Christi qualiter puniantur, vide glo. 1. & 2. d. l. 4. per text. ibi. tit. 25. part. 7.
Christianus factus Sarracenus ex cuibus causis puniri nõ debeat, & quãdo licet in infidelitate permanserit, & quando bona neque famam amittat, vide per glossas. l. 8. per text. ibi. tit. 25. part. 7.
CHRISTVS nisi expirasset in cruce moreretur senior vt quilibet homo, vide glo. 20. in prooemio. tit. 3. part. 1.
CRVDELITAS domini erga seruos suos facit illum dominio ipsorum priuari hoc tamen fiet iudicis authoritate vendendo seruum alteri. & dando pecuniam domino, vide glossam nonam. per text. ibi. l. 6. tit. 21. part. 4.
CRVCIATA ab antiquo semper Regibus Hispaniæ concessa fuit, vide glo. 2. l. 21. tit. 18. parti. 3.
CVM, de ista dictione, vide glossam primam. legis. 21. titulo nono. partita sexta.
CVBICVLARIVS Regis est maxima dignitas, vide glossam secũdam. l. 12. tit. 9. part. 2.
CVCVRBITAS & an qui aliquem vocauit cucurbitam teneatur actione iniuriarum si verum dixit & illud probare velit. & an tunc teneatur se dicere, vide glossam septimam. columna. 2. quæstione. 1. 2. & 3. l. 1. tit. 9. part. 7.
CVLPA aliquem redarguens impedit illum reprehendere alium, vid. glo. fi. l. 58. tit. 5. part. 1.
Culpa leuissima an de eatenentes castellum teneantur, vide glo. 10. l. 1. titulo. 18. part. 2.
Culpa præsumitur intenenti castrum si illud perdidit nisi contrariũ probetur, vide ibidem.
Culpa si præcesserit casum casu non obstante de culpa tenetur quis, vid. glo. 1. l. 3. tit. 18. part. 2.
Culpa leuissima & de ea tenetur ille qui obtulit se negotio periculoso & exactissimam diligentiam requirenti, vide glossam tertiam. legis. primæ. tit. 24. part. 2.
Culpa lata quo ad pœnam inferendam an æquiparetur dolo, vide glo. 3. l. 5. tit. 24. part. 2.
Culpa & quod omnis culpa atribuatur aggressori & mouenti rixam, & an prouocatus hoc casum in totum liberetur, vide gloss. primam. in prooemio. titu. 2. part. 3.
Culpa caret qui ob defectum quod ei naturaliter inest aliquid iniustè facit, vide glo. 6. ad fi. l. 24. tit. 22. part. 3.
Culpa ad cadere posit in rebus saltim abusiuè, vide glossam secundam. in fine. l. 2. tit. 22. part. 4.
Culpa vnius ex vassallis an alijs præiudicet, vt per eam à feudo remoueri posint, vide glo. 5. l. 6. tit. 26. part. 4.
Culpa si præcesserit casum an excuset tunc casus fortuitus, vide glo. 3. l. 2. & gl. of. 7. & 8. l. 1. tit. 2. parti. 5.
Culpa qualis consideretur in depositario vt per eam ipse teneatur, vide glo. 7. l. 3. tit. 3. part. 5.
Culpa lata quæ sit, vide glo. 8. per text. ibi in. d. l. 3.
Et quæ leuis, vide ibi glo. 9. per illum text. ibidem.
Culpa ex quibus esse præsumatur in depositario quando dicit res depositas periisse casu fortuito, vide glossam octauam. legis tertiæ. titulo. 3. partita quinta.
Culpa est quod quis ignorat asseuerare se scire, vide glo. 1. l. 10. per text. ibi. tit. 8. part. 5.
Causa semper esse præsumitur in pastore nisi ipse contrarium probet, vide glo. 11. l. 15. tit. 8. part. 5.
Culpa futura an posit remitti, vide glossam primam. legis. 29. titulo. vndecimo. parti. 5.
Culpa est aggredi insolita, vide per glossam secundam. legis. 33. titulo. 11. partita quinta.
Culpa quæ veniat in actione pignoratitia, vide glossam quintam. legis tit. 13. part. 5.
Culpa de qua teneatur hæres legatarius, & de qua teneatur legatarius fidecommissarijs & executor legatarijs, vide glo. 3. l. 7. tit. 9. part. 6. & gl. 3. l. 41. ibidem.
Et an damnum per prælatum ecclesiæ datum, vel per possessorem maioriæ in rebus maioriæ culpa ipsorum debeat ab ipsis resarciri, & an cõpensetur cum lucro vel melioramentis in alia re factis, vide glo. 3. d. l. 7. ad finem.
CVLPA LEVIS ET LEVISSIMA, vide supra in verbo LEVIS & verbo LEVISSIMA.
CVLPOSO quando sit ei subueniendum, vide glossam tertiam. legis 22. tit. 11. parti. 3.
CVPIDITAS quæ mala secum habeat & afferat, vide glo. 3. l. 58. tit. 5. part. 1. & glo. 1. l. 1. tit. 26. 1. art. 2.
CVRA alicui commissa videtur sibi licitum ex tunc fore posse parochianos confitere, vide glo. 1. l. 21. tit. 4. part. 1.
Curam animarum habentes possunt confitere, absoluere, baptizare & alia similia facere, vide glo. 1. ibidem.
Cura murorum ad Reges pertinet ipsi tamen possunt reparari per ciuites illius loci etiam Rege inconsulto, vide glossam quintam. legis. 20. tit. 32. partita. 3.
Et si ex pecunia illorum qui sunt sub cura tertius rem emerit, an res sic empta sua sit vel non, glo. 3. l. 49. tit. 5. part. 5.
Cura legitima nulla est nisi furiosi tantum licet in tutela secus, vide glos. 2. l. 2. tit. 16. part. 6. & glo. 13. in principio. l. 4. ibi.
Et mater alijs præferri debet in cura filij sui furiosi vel prodigi, vide glos. 13. supra dictam.
CVRATOR debet dari bonis absentis quando de proximo venire non speratur, & quid si culpose absit, vide glossam primam. legis. 12. titulo. 2. part. 3.
Curator qui bonis absentis datur illud fit in eius fauorem & de isto curatore, vide glossam tertiam. cum alijs. l. 12. titulo secundo. partita tertia.
Curatores ad quæ iuramenta compelli possint in iudicio, vide per glo. 9. l. 5. tit. 11. part. 3.
Curatores an posint confessionem facere in iudicio super rebus minoris vide glo. 1. in fi. l. 1. tit. 11. part. 3.
Curatores dandi sunt mutis, surdis, & furiosis, & quibus, vide glo. 10. legis 60. tit. 18. part. 3.
Curator qui in inuentario quod fecit de rebus minoris plures res nunmeranit quam ipse haberet, an posit contra istam scripturam venire, saltim si hoc fuit à principio protestatus, scilicet quod non intendebat. &c. vide glo. 1. l. 120. tit. 18. part. 3.
Et an hoc habeat locum in bonis mobilibus vel immobilibus, vide ibi. glossam tertiam.
Curator si velit probare non fuisse minoris licet sit in inuentario rerum suarum posita, an ad hoc admittatur, vide glossam tertiam. legis. 120. titulo. 18. part. 3.
Et an allegatio erroris ei aliquid prosit contra inuentarium, vide ibidem.
Curator an posit dotem pro sui minori dare de rebus immobilibus vel mobilibus, etiam quæ seruando seruari possunt vel de pecunia etiam sine iudicis decreto, & talis datio teneat vel non, vide glo. 1. & 2. per text. ibi. l. 14. tit. 11. part. 4.
Curator an posit adoptare suum minorem, vide glo. per textum ibi. l. 6. tit. 16. part. 4.
Curator an posit quomodo velit alienare res minoris sui, & qualiter illud facere debeat, & an posit generaliter obligare bona minoris sine iudicis decreto propter obseruantiam contractus liciti, vide glos. secũdam. cum alijs ibi. l. 4. tit. 5. para. 5.
Curatores neque publicè neque clam res minoris emere possunt, & quid si emant cum iudicis authoritate vel alterius contutoris, vide glos. 9. l. 4. per text. ibi tit. 5. part. 5.
Curator si ex pecunia minoris suirem sibi emat an illam faciat suam, vide glossam quartam. legis. 49. per textum ibi, titulo quinto. partita quinta.

Universidad de Deusto Biblioteca

Curator tenetur emere pro minoribus ex pecunia ipsorum, vide dictam glossam quartam.

Curator adulti si contradicat, an adultus contradictione non obstante testamentum facere posit, vide glosam quintam. in fine legis quartæ tit.11.parti.5.

Curator an debeat dari furioso per iudicem ex officio suo, vide glosam tertiam.l.5.tit.11.part.5.

Et an post dationem curatoris videatur ei interdici dicta administratio, vide glo.4.d.l.5.

Curator an posit sine iudicis decreto obligare bona sui minoris, etiam si illa seruando seruari posint, vide glosam tertiam.legis octauæ.tit.13.partita quinta.

Curator in quibuscumque contractibus vltra mutuũ debet probare pecuniam esse versam in vtilitatem minoris, vide ibidem in glo.4.

Curator an videatur bona sua tacitè hypothecare pro rebus sui minoris vide glosam quartam. legis.23. per textum ibi.titulo decimo tertio. partita quinta.

Et an bona curatoris dari ad litem sint obligata tacitè minoribus, vide ibi columna.2.

Et an hæredes tutorum vel curatorum obligentur tacitè minoribus, vide ibidem.

Curator furiosi vel prodigi an tacitè videatur hypothecare bona sua furioso, an vero requiratur quod ipse expressè illa obliget, vide dictam glo.4.col.2.ad medium.

Curator si cum pupillo expensas fecerit, an pro eis bona pupilli sint tacitè obligata, & an posit bona sua retinere quousque bona sibi soluantur, vide.d.glo.4.in fine.

Curator minoris si ex pecunia ipsius minoris prædium sibi emerit, an minor illud vendicare sibi posit, & an sic emptum pro pretio sit ei tacitè hypothecatum, vide.glo.2.l.30.tit.13.part.5.

Curatoris fraus non nocet minoribus, vide glosam vndecimam.legis.7. tit.15.parti.5.

Curator minoris an debeat assentire quando ipse vult adimplere conditionem sub qua ab aliquo fuit hæres institutus, vide glosas legis.15.titulo.4.part.6.

Curator furiosi an nomine ipsius posit hæreditatem adire, & an tunc plenè quæratur ipsi furioso, vide glosam decimamquartam.legis.13.titulo sexto.part.6.

Curator dicitur dominus minoris & rerum ipsius, non tamen ita dicũtur cum eum spoliant, vide glo.6.l.1.tit.16.parti.6.

Et vbi fit mentio de curatore intelligitur de legitimo, vide glosam secundam.ad fi.legis.2.tit.16.part.6.

Curator an per patrem filio prodigo dari posit, vide glosam primam.legis.3.tit.16.part.6.

Curator an posit per iudicem minori dari ipso non petente, & quid in prodigo vel furioso, vide glosam septimam.legis duodecimæ.titulo 16.partita.6.

Curator & tutor in quo differant, & quando curator minori dari debet, vide glo.15.l.12.per text.ibi.tit.16.part.6.

Curator vsque ad quantum tempus dari debeat & duret, vide glo.17.d.l.12.per text.ibi.

Curator quibus per iudicem dari posit, & an cum causæ cognitione vel præcedente inquisitione, vide glosam primam. legis.13.titulo decimo sexto.partita.6.

Curator per vim minoribus dari non debet & quando sic, sed iam susceptus durabit vsque ad.25.annum, vide glossam secundam.dictæ legis 13.& ibi.glo.3.

Curatores inuiti ipsi an dentur ad litem tamen inuiti non dantur, vide glo.2.d.l.13.

Curator ad litem qualiter detur infanti, vide ibi glo.3.

Et an detur pupillo cu tenti tutore, vide in.d.glo.3.

Curator in testamento dari non debet si tamen detur ex causa, poterit per iudicem confirmari, vide glosam tertiam & quintam.legis.13.per text.ibi.tit.16.part.6.

Sed an confirmabitur & si adultus cui datus est à patre nolit habere curatorem, vide.d.glo.5.

Curator ex quibus causis excusetur, & an minori curatorem habenti illius dari debeat & quando, vide glosam sextam. cum sequentibus.l.13.per text.ibi.tit.16.part.6.

Curator esse non potest Episcopus etiam eo volente, neque monachus: & an idem in clericis debitoribus Regi obligatus, mutus, surdus, miles vel infirmus, vide glosas legis.14.per textum ibi.titulo decimo sexto.part.6.

Et an debitor minoris si ab eius patre detur, & quando tunc, vide glosã quintam.&.6.d.l.14.

Curator debet facere inuentarium rerum omnium minoris statim quod datus est, & quid si postea faciat & qualiter facere teneatur, & quibus solemnitatis, & de quibus rebus, & quid si non fecit, & alia in hoc, vide per glo.1.2.&.3.l.15.ibi.per illum text.

Et an sibi rerũ minoris administratio concedenda sit antequam faciat, vide dictam glo.1

Curator si noluerit inuentarium facere qualiter puniatur, vide glosam secundam.dictæ legis.15.iuncta.ibi.glos. cum sequentibus per textum ibi.

Et quæ in tali inuentario describi & poni posint, vide ibidem in glossa quarta & quinta.

Curator an excusetur si posuit factorem communi opinione reputatum fidelem & diligentem, vide ibi glo.8.

Curator qui bona fide opus fecit vel perfecit an excusetur & expensas repetat, vide ibi.in glo.9.

Curator an teneatur seruare frumentum vel vinum minoris in tempus carestiæ, vide.d.glos.9.d.l.15.

Et an teneatur mittere in alium locum vt carius vendatur, vide ibidem.

Curator in rationibus suis debet ponere tempus venditionis alias in eius præiuditium præsumetur venditum tempore cariori, vide ibidem.

Curator an debeat minori pecuniam ad licitum puæstum dare, vide ibidem.

Curator facere debet ne minor incidat in pœnam contractus, vide ibidem.

Curator an teneatur de fructibus percipiendis, vide ibidem.

Curator quam diligentiam præstare teneatur, vide ibidem in fine.

Curator debet instruere & docere minorem, & eum alimentare & alia vide per glo.l.16.ibi per illum text.

Curatores si plures sint qualiter vnus vel omnes admittantur in iudicio vt minorem defendant, vide glosam secundam & tertiam.l.17.ibi.per illum textum.

Curator tenetur si non vtiliter authoretur & facta sine eius authoritate per minorem non valent, vide glosam quintam.legis.17.titulo decimosexto.part.6.

Et an cum minor respondit de veritate exigatur tutoris authoritas, vide dict.glo.5.d.l.17.

Et an debeat illa authoritas interuenire in venditione rerum minoris quando fit per creditores, vide.d.glos.5.in fine.

Curator per se non per alium authoritatem factui sui minoris præstare tenetur & an posit ex interuallo & quibus verbis, vide ibi glossam septimam.

Curator an & quãdo, & qualiter res sui minoris alienare posit & ex quibus causis, vide glosas legis.18.titulo decimosexto.partita sexta per illum textum.

Curator an & quando teneatur dotare sororem sui minoris & ob hoc aliqua vendere & plura in hoc, vide in glosam tertiam dictæ legis.18. per illum textum.

Curator vbi minorem suum nutrire & educare debeat, vide glo.l.19.per text.ibi.tit.16.part.6.

Curator quantũ pupillo dare debeat vt alimentetur, & an posit vẽdere proprietatem rerum si reditus ad alimenta non sufficiant, vide glosas l.20.ibi per illum textum.

Curator si aliquid de suo expendit pro alimentando minore, an minor sibi resarcire teneatur, vide ibi glosam quartam.per illum text.

Curator quando se excusare posit, vide glosas legis secundæ.per textũ ibi.titulo decimoseptimo.partita sexta.& glosas legis tertiæ. ibi per illum textum.

Et quid si malitiose se excusauerit, an teneatur ad damnum interim prouenientem, vide glo.1.d.l.2.

Et an maritus posit esse vxoris suæ curator sciũ ad lites, vide glo.9.& 10.l.3.tit.17.part.6.

Curator quando & ex quibus suspectus esse dicatur, vide glosas.l.1.2.& 3.per text.ibi tit.18.part.6.

Curator suspectus etiam si satisdare velit remouendus est, vide glo.3.l.1.titulo.18.part.6.

Curator suspectus quis, & ex quibus esse dicitur, & quis illum de suspecto accusare posit, & qualiter, & an procuratorem, & an ante quam, gerat, & coram quo iudice, & an posit se defendere per procuratorẽ, vide glo.l.1.&.2.tit.18.part.6.

Curator si vt suspectus remoueatur an sit infamis, vide glosam primam legis tertiæ.& glosas legis quartæ.per textum ibi. titulo decimooctauo.partita sexta.

Et an iudex ex officio suo illum remouere posit, & an statim quod accusatus fuit alius loco ipsius dari debeat, vide ibidem.

Curator si authorauerit factui sui minoris, an si minor læsus sit restitui posit, vide glosam secundam.legis secundæ.titulo decimonono.partita sexta.

Et an cum minor se restituit contra curatorem sint per eum curatori cedendæ actiones & ipse nomine minoris restitui posit, vide dictam glosam, secundam.

Curator non potest authorare nisi circa ea quæ pertinent ad administrationem patrimonij, vide glo.4.l.2.tit.1.part.7.

Et an curatore authorante adultus aliquem accusare posit, & quando, vide.d.glo.4.d.l.2.

Curator an & quando posit aliquem nomine minoris criminaliter accusare, vide glosam secundam & tertiam.legis sextæ.per textum ibi.titulo.1.parti.7.

Et si in absentia curatoris à iudice minori procurator datus sit, an datio valeat, & ad quid prosit, vide dictam glosam secundam.in fine legis sextæ.ibidem.

Curator qui dolose rem pupilli surrepit, an actione furti conueniatur, vide glosas legis quintæ.per illum textum.titulo decimoquarto.partita septima. tenet quod non sed duplum vestituere compellitur

Curator qui cum eius minore matrimonium contraxit committit adulterium, vide glosam primam.legis sextæ.per textum ibi.titulo decimoseptimo.part.7.

CVRIA Regis intelligitur cum quinque leucis in circuitu, & quid si Rex absit, an tunc dicatur curia, vide glosam primam & secundam.l.27.tit.9.part.2.

Curia Regis si in ea fiat delictum aliquem quis percutiendo qualiter puniatur, vide glosam nonam.l.3.tit.16.part.2.

Curia Regis & iudex qui in ea aliquem cum robaria inuenerit qualiter illum puniat, vide glo.18.l.3.tit.16.parti.2.

Et an ad illam venientes vt testes vel vocari à Rege.&c.posint pro debito conueniri, vide glosam tertiam.legis quartæ.titulo tertio.partita tertia.

Et quid si æque priuilegiatus sibi respondere nolit sed in suo foro, an posit hoc petere, vide glosam secundam.columna secunda.in medio.l.5.tit.3.parti.3.

Et in curijs Regum debet omne quod fit fieri maxima cum deliberatione, vide glo.1.per text.ibi.l.1.tit.7.part.3.

Curia Regis debet semper esse in medio Regni sui & qua ratione, vide glo.14.in prologo quartæ partitæ.

Et an omnes officiales Regis residentes in ipsius curia gaudeant priuilegio militari, vide glosam secundam.in fine legis.49.titulo quinto. partita quinta.

Et an in curia mercatorum de bono & æquo iudicari debeat omisis iuris solennitatibus, vide glosam in procemio tituli septimi. partita quinta.

Et in curia mercatorum pœna peti non potest nisi in quantum effectualiter intersit, vide ibidem.

CVRRVS si legetur alicui an cum mulo qui vehebat dari debet vel non, vide glo.1.l.42.per text.ibi,tit.9.part.6.

CVRS id est (corral) Regis domus an dicatur pars ipsius domus Regis, vide glosam quartam. per illum textum legis secundæ.titulo.16.partita secunda.

CVSTODIA carceris de iure partitarum spectat ad alguacellum, vide glo.5.per text.ibi.l.20.tit.9.part.2.

Custodia differt à deposito, vide glosam primam.legis.7.titulo decimooctauo.part.3.

Et an sit præsumptio contra custodes si res custoditæ nõ reperiantur vel si reperiatur fractus locus custodiæ, & an torqueri posint, vide glo.4. l.25.tit.8.part.5.

Et si locator horrei illum custodire promisit an tunc teneatur de læuissima culpa vel de leui tantum, vide ibi glo.5.

Et an hospitatores teneantur ad custodiam, & quando, & quid si viatori claues tradiderunt, & an talis traditio liberet à leuissima culpa, vide per glosam duodecimam.per textum ibi.legis.26. titulo octauo.partita quinta.

Et sub qua custodia detineri debet accusatus de crimine, vide glosam.4. &.5.l.16.per text.ibi tit.1.part.7.

CVSTOS qui magnis rebus adhibetur qualis esse debeat, vide glos. 4.l.9.tit.9.part.2.

Custos alicuius castelli an teneatur de leuissima culpa, & quid si perdat castrum per violentiam inimicorum quando etiam in illo casu teneatur, vide per glo.10.l.1.tit.18.part.2.

Custos bene excusatur si ad dictum omnium idoneum in custodia dimisit, vide glo.1.l.2.tit.18.part.2.

Custos castri sine licentia castellani castrum exire non potest, vide glo.2. l.10.tit.18.parti.2.

Custos pascuorum vbi debeat conueniri & istud officium sit vilissimum vide per glo.22.l.32.tit.2.parti.3.

Custodes ponendi sunt in limitibus maris & fluminum ne merces illicita posit sportari, vide glosam primam.legis decimæ septimæ.titulo.18. partita tertia.

Custodes tenentur ad emendam damni dati pro sua culpa, & an domini etiam teneantur vide glo.1.d.l.17.

Custodes possunt poni manu Regis tempore guerræ in castellis siue castris aliorum dominorum, vide glo.1.l.20.tit.32.part.3.

Custodes poni debent à dominis terrarum vel à ciuitatibus in insidiosis locis vbi maleficia solent perpetrari, vide glosam septimam.legis.4. tit.7.part.5.

Et an illi qui ad custodiam tenentur, liberentur probando amissionem rei quam debebant custodire, an vero vltra hoc debeant probare sine culpa sua amisisse, vide glosam septimam.legis.15.titulo octauo.partita quinta.

Et an res præsumatur semper perdita culpa custodis, nisi ipse probet contrarium vide glo.11.ibidem.

Custos qui operas suas locauit in annum pro custodia castri si illo finito ibidem remanserit, an videatur ex hoc iterum se obligasse, vide glo.1. l.20.tit.8.part.5.

Custos horrei si à domino ponatur & male custodierit, an dominus teneatur ad damnum, vide glosam tertiam.legis.25.titulo octauo.partita quinta.

Et an sit præsumptio contra custodes quando res custoditæ non reperiũtur vel locus custodię reperitur fractus, & an torqueantur, vide ibi glosam quartam.

Custodes qui ponuntur in limitibus Regni, an transeuntes perscrutari posint non secum deferant extra Regnum res vetitas extrahi, vide glo.4.l.17.tit.7.part.6.

Custodes qualiter teneantur quando captus pro debito pecuniario aufugit, vide glo.1.in procemio tit.29.part.7.

Et quid si creditor cedat custodi ius crediti contra debitorem fugitiuum & fideiussores, an recuperet virtute cesionis contra principalem & contra fideiussorem, vide ibidem.

Custodes carcerũ, de hoc vide in verbo CARCER, CARCERATVS, DELINQVENS CAPTVS.

Custodes carcerum quid agere teneantur ratione sui officij, vide glosas l.6.&.7.per text.ibi.tit.29.part.7.

Custodes carcerum in vno quoque mense rationes reddere debent de carceratis & de alijs, vide glosam secundam.per textum ibi. legis octauæ.ibi.

Custos carceris si cum captis aufugiat punitur pœna mortis, vide glo.2.l. 9.per text.ibi tit.29.part.7.

Custos carceris si quid malefecerit contra carceratos qualiter puniatur vide glossas.l.11.per text.ibi tit.29.part.7.

Custos carceris qualiter teneatur si criminosus inde aufugiat, & quando & an contra eum inducatur quædam ficta confesio, vide glo.2.l.12. per illum text.ibi.

Et quando, & ex quibus excusetur, vide ibi glo.3.cum alijs ibi.

Et an carceratus fugiens ex scientia vel negligentia custodis mitius puniatur, vide glo.5.l.13.ibidem.

D

DAMNATVS ad mortem, an hodie posit sibi eligere sepulturam, vide glosam quintam.legis.5.titulo 13.partita.1.

Damnatus propter hæresim vel delictum si tanquã proximior in aliqua maioria debebat succedere, & post delictum fuerit à principe restitutus, an debeat admitti ad maioriam alio excluso, vide glo.19.colum.2.in fine.cum principio sequentis.l.2.tit.15.part.2.

Damnatus ad mortem propter eius contumatiam, an quilibet admittatur ad appellandum pro eo, vide glosam secundam.legis.3.titulo.23. partita tertia.

Damnatus ad membri abscisionem vel ad mortem ciuilem, an tunc quilibet de populo ad appellandum admittatur, vide ibi glo.3.

Damnatus in amputatione manus ex vna causa & ex alia in amputatione capitis, an vtraque pœna debeat exequi, vide glo.6.legis.14.titulo 23.part.3.

Dãnatus ex sola cõfesione sua si dicat se errare an admittatur, & an posit appellare, vide glosam decimam, legis.16.titulo vigesimotertio partita tertia.

Damnatus ad pœnam ad certũ tempus seruus pœnæ non efficitur, secus vero si perpetuo damnetur, vide glosam tertiam.legis secundæ.titul. 11.partita quarta.

Et quid si quis fuerit ad publicum opus siue officium damnatus licet non in metallum an seruus pœnæ efficiatur, vide ibi glo.4.

Damnatus ad pœnam perpetuam, an hodie seruus pœnæ esse dicatur, vi. glo.6.d.l.2.tit.18.part.4.

Damnatus perpetuo in insulam, an in tali deportatione tacitè sequatur bonorum ademptio, & quid hodie, vide ibi glo.8.

Damnatus in metallum siue ad aliam pœnam perpetuam quæ amittat & an retineat quæ sunt iuris gentium, vide ibi glo.10.

Damnatus in metallum si fuerit simpliciter restitutus ad honores admitti poterit, licet de hoc nihil in restitutione dictum fuerit, vide glos.3.

Universidad de Deusto
Biblioteca

in fine.l.5.tit.24.part.4.
Damnatus ex actione famosa descendente ex contractu, an ab officio sit remouendus vel teneant gesta per eum, vide glossam quartam.l.8. titulo.3.part.5.
Damnatus ex contractu ex quo irrogatur infamia, an possit esse testis in testamento, vide glo.2.l.9.tit.1.part.6.
Damnatus ad mortem ciuilem vel naturalem an possit facere testamentum, vide glo.2.l.15.per text.ibi titu.1.part.6.& glo.3.l.16.ibi & glo.6. l.5.tit.31.part.7.
Et an cum ita damnati hodie habilitantur ad factionem testamenti actiuam habilitati videantur ad passiuam, vide ibidem, & in glo.3.in fine legis.35.tit.9.part.6.
Et an possit intestari de illis bonis quæ de iure communi confiscabũtur sed per authenticam bona damnatorum reseruantur certis personis vide in dicta glossa secunda & glossa sexta.legis quintæ.titulo.31.partita septima.
Damnatus ad mortem ciuilem, an si antea testetur eius testamentum valeat, vel an reuocetur, vide glossam secundam.legis.18.per text.ibi.titulo primo.part.6.
Damnatus in metallum an possit institui hæres, vide glossam primam.l. 4.per text.ibi.tit.3.part.6.
Et an damnato in metallum possit aliquid donari cum capere possit, vid. glossam septimam.columna secunda.in principio legis.19. titulo tertio.partita sexta.
Damnatus in metallum capax non est extra causam alimentorum, & quid hodie, vide glo.3.l.35.tit.9.part.6.
Damnatus ex contractu ex quo fit infamis infamia iuris repellitur ab accusando, vide glossam sextam.ad finem legis secundæ.titulo primo. partita septima.
Damnatus de crimine, an suum accusatorem recusare possit vel alium extraneum, vide glossam octauam.legis quartæ.per textum ibi.titulo primo.partita.7.
Damnatus de crimine per sententiam, an & quando remaneat infamatus vel non, vide glossas legis quintæ.per illum textum. titulo sexto. partita septima.
Damnatus ex inquisitione, an efficiatur infamis, vide glossam secundam in fine.d.l.5.
Damnatus in metallum vel vt in opus metalli seruiat vel in ministerium metalli quis dicatur, vide glossam tertiam, quartam & quintam.l.4. titulo.31.part.7.
Et an propter damnationem vassalij quando in cõsequentiam bona perduntur feudum reuertatur ad dominum vel ad filios, vide glossam sextam.col.3.ad finem.l.5.tit.31.part.7.
Damnatus ad mortem non debet occidi vsque dum reddat rationes alicuius administrationis & quando, vide glo.4.l.11.ibi.
DAMNVM quod aliquis propter aluuionem recepit qualiter dominus cui accrescit resarcire teneatur, vide glossam septimam.l.26.titulo 28. partita.3.
Et si quis nolit cauere de damno non inferendo, an iudex possit alium illius rei possessionem mittere, & an ille vere possideat, vide glossam primam.l.15.tit.32.part.3.
Damnum datum in rebus dotalibus resarcietur de bonis super lucratis cõstante matrimonio, vide glossam tertiam & octauam.legis.18.titulo 11.partita.4.
Et quando damnum pertineat ad maritum, quando vero ad vxorem, vide dictam glossam tertiam.& ibi.glo.2.&.4.vbi vide.quid si ante nuptias post contractum tamen sponsaliorum accidat.
Damnum pati non dicitur ille qui spem lucri amittit, vide glo.2.colum. 2.in principio.l.24.tit.11.part.4.
Damnum si donatarius fecerit in rebus donatoris vel facere attentauerit, an ex hoc donatione priuari possit, vide glossam quintam.legis.10 tit.4.part.5.
Damnum datum donatori an propter illud donatio reuocari possit, vide glo.5.l.10.tit.4.part.5.
Damnum quod succedit in re vendita ante mensurationem vel ponderationem an pertineat ad emptorem vel ad venditorem, & quando & in quibus non, vide glossas.l.24.tit.5.part.5.
Damnum quod succedit in re vendita ad visum quando sit sine pondere vel mensura ad quem pertineat, vide glossam primam & secundam. per text.ibi.l.25.ibidem.
Et quid si res vendatur sub conditione ad quem damnum vel lucrũ pertinebit, vide glossam primam per textum ibi.l.26.ibi.
Damnare sarcire an teneantur domini terrarũ vel ciuitas quando in eius territorio maleficium fuit commissum & quando hoc sit & an teneantur ponere custodes in locis insidiosis, & vbi talia committi solent, vi. glo.7.l.4.tit.7.parti.5.
Damnum ab inimicis conductoris datum in re conducta, quando ipse conductor resarcire teneatur, vide per glossam quintam.legis.7.titul. 8.partita quinta.
Et quid si inimicitia sit publica vel sit cum locatore & domino fundi, an tunc conductor teneatur, vide ibi glo.6.
Damnum datum discipulo per magistrum qui multum excessit in castigando illum, qualiter magister illud emendare teneatur, vide glossam 5.l.11.tit.8.part.5.
Damnum gregis, an & quando pertineat pastorem, & qualiter excusetur & quid in minimis damnis, vide glossas legis.15.tit.8.part.5.precipuè gloss.11.ibi.
Damnum datũ in rebus maioriæ per intrusum in tali maioria in odium illius ad quẽ pertinebat, an ab ipso resarciri debeat, vi. per glo.10.legis 22.tit.8.part.5.
Damnum vni datum propter communem omnium vtilitatẽ tunc onus debet communiter contribui, vide glossam primam.legis tertiæ.titu. nono.partita.5.
Damnum si debeat resarciri tunc ille qui sustinuit damnum tenetur cõtribuere pro parte sua. vide ibi glo.5.per text.ibi.
Damnum iactus an debeat resarciri statim quod fit iactus causa leuandæ nauis vel postea quam peruenit ad portum destinatum, vide glossam tertiam.legis.6.ibi.
Damnum datum in salmis mullionis causa vt quia tempore incongruo iter faciebat, an ipse illud resarcire teneatur, vide glossam secundam. legis octauæ.ibi.
Damnum quod fuit causatum ex naufragio quod accidit culpa alicuius ibidem venientis vel magistri nauis, vt haberet occasionem furandi qualiter resarciatur, vide glossam primam.legis decimæ.titulo nono. partita quinta.
Damnum quod vni ex socijs venit occasione societatis absque sui culpa debet de communi resarcire, vide glossam primam.columna secunda legis.6.tit.10.part.5.
Damna contingentia inter socios, qualia, & qualiter inter ipsos communicanda sint, vide glossam quartam.legis septimæ.ibi & glossam quintam.l.9.ibi.
Et an credatur libro mercatoris socij super damnis contingentibus in rebus societatis, vide ibidem.
Damnum an compensetur cum lucro, quando vir sua culpa aliqua perdiderit, licet in alijs lucretur, vide dictam glossam quintam.dictæ.l.15. titulo.10.part.5.
Damnum datum parti eo quod fideiussor alterius partis illum ad iudicium non adduxit vt promisit, an resartiatur alteri parti, vide glo.4.l. 18.tit.12.partita.5.
Damnum per socium in societate datum, an & quando compensetur cũ lucro ab ipso dato, vel si alij socij etiam damnum dederunt & quando, & qualiter hoc procedat, vide glossas.l.13.titulo.10.& glo.1.legis.22. titu.14.parti.5.
Damna data in rebus maioriæ, an à possessore ipsius resarciri debeant, vide glo.3.l.7.tit.9.part.6.
Et quid in damnis ecclesiæ datis culpa prælati, an etiam ipse resarcire teneatur, vide.d.glo.3.d.l.7.
Et an tale damnum compensetur cum lucro siue melioramentis in alijs rebus factis, vide ibidem.
Damnum superueniens hæreditati possessæ per malefidei possessorem, an ipse imputetur, vide glossam secundam, cum alijs ibi.l.6. titulo decimoquarto.part.6.
Damnum si sit enormissimum quantum tempus tunc minor restitui possit, vide glo.5.l.8.tit.19.part.6.
Damnum enorme seu eminens quod dicatur, vide glo.6.&.7.l.10.tit. 19.part.6.per text.ibi.
Damnum quando est enormissimum intra quantum tempus tunc restitutio peti possit, vide glo.8.ibi.
Et an ratione damni à defuncto dati hæredes teneantur, & qualiter, & quando, vide glossam nonam & decimam.cum alijs ibi.l.25.per textũ ibi.tit.1.part.7.
Damnum quid sit, & quando dicitur quis sentire damnum in patrimonio suo, vide glossam primam & secundam.legis.1.per textum ibi, titulo.15.partita.7.
Et vt actio damni infecti & legis Aquiliæ locum habeat requiritur quod dolus interueniat seu culpa, vide.d.glo.2.per text.ibi.
Si vero damnum procedat ex contractu tunc actio legis Aquiliæ vel dãni infecti non datur, vide.d.glo.2.per illum text.
Et an commodatario detur actio damni infecti vel legis Aquiliæ contra dantem damnum, vide glossam quintam.legis secundæ.titulo decimo quinto.part.7.
Et quis admittatur ad petendam emẽdam damni dati & cui peti debeat & coram quo iudice, vide glossas.l.2.3.&.6.ibidem.
Damnum si detur in re legata, an actio damni infecti vel legis Aquiliæ detur legatario contra dantem, vide glossam octauam. dictæ legis.7. per illum textum ibi.

Damnum si à iudice detur, an & quando contra eum damnum damni dati contra eum intentari possit vel non, vide glossas.l.4.per textum ibi tit.15.part.7.
Damnum datum per illum qui est sub alterius potestate, an ipse vel mandans ad emendam damni teneatur, vide glossas legis quintæ.ibi. per illum textum.
Et quid si detur ad iudicis mandatum, an officiales exequentes excusentur, vide glo.6.d.l.5.per illum text.ibi.
Et tenetur ad emendam damni qui illud dedit etiam dando operam rei licitæ, vide glossas.l.6.ibi.per illum text.
Et an medicus teneatur ad damnum infirmo datum, si ob eius imperitiã vel desidiam illud acciderit, vide glossam secundam & tertiam.legis 9.tit.15.part.7.per illum text.
Damnum datum alicui ex incẽdio in agro suo restili facto, an per ipsum resarcire debeat siue in foro animæ siue in contentioso, vide glo.legis 10.per text.ibi.tit.15.part.7.
Damnum per vicinum in domo sui vicini datum timore ignis aduenientis, an & quando ab ipso emendari debeat, vide glo.2.legis.12.per text. ibi.tit.15.part.7.
Et an tunc ciuitas vel vicinia teneatur contribuere ad reparationem talis domus sic destructæ, vide ibidem.
Damnum si à pluribus simul detur neque apparet à quo qualiter recipiẽs damnum contra eos agat, & qualiter condemnari debeant, vide glo.1. legis.15.ibi.
Et quid si tunc damnum soluatur ab vno ex eis an ex hoc cæteri liberentur & qualiter, & an damnum recipiens etiam tunc contra illos agere possit, & qualiter. vide glossam secundam.dictæ legis.15.ibi per illum textum.
Damnum alicui datum si ab eo negetur & postea conuincatur, qualiter teneatur, & quid in vxore vel minore negante, vide glossam primam. 3.&.4.l.16.per text.ibi.tit.15.parti.7.
Et qui confessus fuit in iudicio se damnum dedisse si ita non fuit an puniatur, vide glo.1.&.2.l.17.ibidem.
Et qualiter damnum alicui datum æstimari debeat, vide glossas legis.18. per text.ibi.tit.15.part.7.
Et an cum iuramento actoris & iudicis taxatione, vide ibidem in glo.4. per illum textum.
Damnum debet æstimari non secundum singulare pretiũ, sed secundũ pretium commune, vide dict.glos.4.ad finem.
Et an cum occiditur seruus alicuius debeat considerari ad damni extimationem quod erat pictor vel habebat aliud officium, vide glossas legis 19.per text.ibi.tit.15.part.7.
Damnum ab animali mansueto vel ferocio datum, quando domino imputetur vel non, vide glossas.l.22.ibi per illum text.iunctis glossis.l. 23.ibi per illum text.ibi.
Et de pœna domini feræ qui hominem occisit vel percussit, vide per glo. 10.per text.ibi.
Damnum à pecoribus alicuius datum in agris & possessionibus alterius qualiter dominus gregis resarcire teneatur, & qualiter fiet æstimatio, & qualiter æstimabitur frumentum quod adhuc est in herba, vide gl. 1.cum alijs ibi.l.24.per text.ibi.tit.15.part.7.
Damnum pastoris an per eius dominum emendari debeat & quando & qualiter, vide glossam secundam.dictæ legis.24.per text ibi, & ibi glossa tertia.
Et quid in pastoribus clericorum, vel si pastor detinere non potuit, vide dictam.glo.2.
Et an dominus pecudis qui damnum dedit liberetur dando animal pro noxa.vide.d.glo.3.d.l.24.
Et actio de pauperie dabitur semper ad solutionem totius damni, vel ad dandum animal pro noxa.vide glo.4.ibidem.
Damnum per bestiam perditam datum, an eius dominus emendare teneatur, vide.d.glo.4.in fine.
Et si animal alicuius adinueniatur damnum dando in alicuius fundum, an dominus fundi occidere illud possit vel detinere, & qualiter & quãdo, vide glossam quintam & sextam dictæ legis.24.titulo.15.partita 7.per illum textum.
Et quid si dominus animalis non appareat an contra bestiam processus, & an possit condemnari, vide dictam glossam septimam dictæ legis vigesimæquartæ.
Damnum datum alicui ex profectione vel effusione facta ex alicuius domo, an & quando dominus emendare teneatur, & an dominus qui ita damnum emendauit illud a familiari suo proijcienti recuperauit, vide glo.1.2.&.3.l.25.per text.ibi.tit.5.part.7.
Et quid si plures simul vel per quarteriam inhabitent domum, vide glos. tertiam in fine.
Damnum culpa barbitonsoris vel hospitatoris datum, qualiter ab ipsis emendari debet, vide glossas legis.26.&.27 ibi per illum text.
Damnum per aliquem in arboribus vel alijs rebus datum maliciosè qualiter puniri & emendari debet, vide glo.l.28.ibi.
Et quando vicinus iudici petere possit vt iubeat tolli arbor ex qua sibi damnum fit vide ibi glo.14.15.16.17.18.&.19.per text.ibi.
DARE, istud verbum & verbum, tradere, idem significant & in quo differant, vide glo.1.l.13.tit.11.part.4.
Dare beatius est quam accipere, vide glossam tertiam.per textum ibi, in procemio.5.partitæ.
DATIO arrarum, vide supra in verbo ARRA.
Datio rei minoris sine iudicis decreto valet quando in pignus datum fuit si illud vertatur in eius commodum. vide glossam quartam.legis.9.titulo.2.part.5.
Datio in solutum à iudice quæ necessaria dicitur quæ sit, & in quo differat à venditione, vide glossam quartam.legis quinquagesimæ quintæ titulo.5.part.5.
Datio in solutum pro pecunia debita tunc illud idem est quod venditio & quid in permutatione, vide.d.glo.4.
Datio dotis si recipiens decipiatur, an possit intentare remedium.l.2.C. de rescindenda venditione, vide glossam quartam.legis.56.titulo quinto.part.5.
Datio tutoris non valet quando fit iam puberi, secus si impuberi vel adhuc non nato, vide glo.2.l.1.tit.16.parti.6.
Datio tutoris datiui nulla est vbi iudici narratum non fuit quod alij proximiores etiam citati tutelam nolebant, vide glo.3.l.2.ibi.
Datio tutoris an fieri possit sub conditione vel ad diem, vide glos.4.l.8. per text.ibi.tit.16.part.6.
Datio tutoris facta à iudice sine inquisitione an valeat, vide glo.3.l.12.titulo.16.part.6.
DATVM in feudum non est propriè donatio sed datio ob causam, vi. glo.2.l.22.tit.13.part.2.
Datum ob aliquam causam si causa non adimpleatur qualiter ad dãtem redeat, vide glo.2.l.43.tit.14.part.5.
Datum ob aliquam causam non impleta causa repeti potest & quando, vide glossis legis.43.44.&.46.cum alijs ibi.titulo decimoquarto.partita quinta.
Datum ob causam si illud pro quo datur non adimpleatur qualiter danti subueniatur, vide glo.1.l.45.ibidem.
Datum alicui propter eius peritiam & scientiam, si postea eius imperitia fuerit detecta, an illud quod sibi ita datum fuit possit ab eo aduocari, vide glo.1.l.46.tit.14.part.5.
Datum alicui propter causam in mẽte retentã, an si illa nõ adimpleatur ita datum teneat vel reuocari possit, & quid si ex coniecturis colligetur vel si expressa sit. vide glo.d.l.46.cum glossis aliarum.ll.ibi.
Datum ob augmentum amicitiæ an possit reuocari licet causa cesset, vide ibi glos.5.
Datum ob turpem causam an repeti possit siue adsit turpitudo ex parte dantis siue ex parte recipientis, vide glo.1.l.47.ibi.
Et quid si dederit ob turpem causam de præterito, vide ibidem glossa secunda.
Datum alicui vt aliquem à captiuitate liberaret, an & quando repeti possit, vide glossas.l.48.ibi per illum textum.
Et an datum solutionis causa quis repetere possit si promissum fuit turpe, & ipse sciebat non teneri ad solutionem, & an vis, dolus vel metus, per hanc spontaneam solutionem purgetur, vide glossas.l.49.ibi.
Datum nomine dotis ab vxore quæ sciebat impedimentum & hoc nõ obstante cum aliquo contraxerit an ipsa repetere possit, & an sic datũ cedat lucro viri vel applicetur fisco, vide glo.2.l.50.tit.14.parti.5.
Et quid si ambo sciebant impedimentũ quod inter eos erat, & eo non obstante matrimonium contraxerunt, an quod vnus alteri dedit applicetur fisco, & quando, vide glo.1.51.ibidem.
Datum iudici vt pro dante sententiam vel vt iuste iudicet vel vt cito causam expediat, an repeti possit, & an dans causam amittat, vide glo.1.l. 52.tit.14.part.5.
Datum mulieri honestæ, vel meretrici ob causam turpem, an ab ea illud repeti possit siue ipsa adimpleat promissum siue non, vide glos.3.& 4.l.53.tit.14.part.5.
Et an ipsa ad restitutionem teneatur saltim in foro animæ, vel an de talibus testari possit. vide.d.glo.2.
Et quam partem fiscus in taliter datum habeat & quando, vide dict.glo 2.cum alij ibi.
Et quid si pro implemento promissi fuit meretrici pignus datum, vide ibidem in glo.4.
Et quid in sibi promissis an illud ab ea peti possit, vide dictam glossam quartam.dict.l.53.
Datum alicui ne detegat alicuius maleficium, an per dantem repeti possit, vide glo.1.l.54.ibi per illum textum.
Datum ob turpem causam quando applicetur fisco, vide glossam.5.dict. legis.54.tit.14.part.5.
DATIVVS tutor, vide de hoc in verbo TVTOR.

Universidad de Deusto Biblioteca

DEBITOR.
Creditori traditur.
Conditionalis vel ad diem.
Suspectus vel fugitiuus.
Quantitatis.
Principalis.
Speciei.
Fisci tributorum vel ciuitatis.
Pupilli vel minoris.
Confugiens ad ecclesiã.
Repetit vel recuperat.
Negans debitum.
Constituit in mora.
Absens.
Compensat.
Cedens bonis.
Carceratur vel captus.
Alienans, donans vel legans.
Surripiens vel furens, vel inuadens pignus.

DEBITOR an adueniẽte die tenatur soluere creditori excommunicato, vide glo.9.l.34.tit.9.part.1.

Debitor si soluere non posit, an liberetur præstando fideiussorem, an vero secundum leges Regni debeat in carceris detineri, vide glo.5.colu.2.l.41.tit.2.part.3.

Et quid si tempore contractus immobilia non possidebat neque tempore oblati libelli, an & tunc idem sit dicendum, vide ibidem colu.2.in medio.

Debitor si in iudicio fuit debitum confessus siue oblato libello siue non, intra quãtum tempus soluere debeat, & quid si iudex nullum sibi præfixit terminum ad soluendum, vide glo.2.l.7.tit.3.part.3.

Debitor an teneatur se ponere in discrimine perdendi id quod à creditore tenebatur mittere, vide glo.3.l.27.tit.11.part.3.

Et an ad terminum non persoluens sit periurus licet à Rege istam moratoriam habuerit, vide ibi.

Debitor quando debitum suum in alium transfertur per creditorem, an ipso sciente & de eius voluntate debeat fieri, vide glo.2.l.64.tit.18.p.3.

Debitor potest renuntiare proprium domicilium & velle vt vbique possit conueniri pro debito, glo.7.l.70.tit.18.part.3.

Debitor an possit petere à creditore suo vt faciat sibi instrumentum liberationis, & quid si tutus sit exceptione, vide glossam primam.legis.81.titu.18.part.3.

Debitor petere potest vt creditor sibi reddat debiti instrumentum non obstante quod alius de quitatione faciat, vide gloss.3.legis.81.titulo decimooctauo.part.3.

Debitor compellere potest creditorem vt reddat sibi instrumentum debiti quod erat penes eum etiam creditor velit illi dare instrumentum quitationis, & an per simplicem creditionis instrumenti tollatur debitum, vide glo.5.d.l.81.ibi.

Debitor penes quem reperitur in instrumentum debiti cancellatum, an probare tẽeatur sibi fuisse redditum à creditore, vide ibidem.

Et quid si habeat vnum testem de solutione simul cum instrumento, & quid si instrumentum est perditum, vide ibidem.

Et quid si perdito instrumento creditor iterum petat debitum cuius solutionem debitor probare non potest quomodo ei consulatur, vi.ibidẽ.

Debitor an possit cogi vt faciat cautionem de nouo si creditor instrumẽtum perdiderit & notarius protocolum, vide glossam octauam.legis 10.tit.19.part.3.

Debitor si habeat penes se instrumẽtum debiti & alleget solutionem, an à debito liberatus sit, & an præsumatur soluisse, vide glossam secundã.legis.11.ibidem.

Debitor confessus debitum in iudicio si dicat se iam soluisse, an possit ei à iudice vt si solutionem non probet intra.8.dies soluat, vide glossam.2.l.1.tit.22.parti.3.

Debibitor an possit appellare si prius mandetur quod fiat executio tam in rebus immobilibus quam mobilibus, & an valeat sententia si non appellet, vide glo.1.l.3.tit.27.part.3.

Et quid si debitor velit quod prius fiat executio in rebus soli quam in rebus mobilibus, vide ibi.glo.3.

Debitor si rem à se creditori pignoratam furauerit & alteri vendiderit, an illa res ab emptore spatio longi temporis præscribi possit, & quid hodie cum per.ll.noutiores creditor contra tertium possessorem agere non possit nisi primo debitore excluso & habito non soluendo, glo.2.l.27.tit.29.part.3.

Debitor si moriatur an secundus creditor rem per triginta annos possit præscribere, vide ibi glo.7.

Debitor viuere dicitur si decedat cum hærede, vide dictam glossam septimam.

Debitor & si fateatur debitum completa præscriptione nihil operatur, vide glo.4.l.29.tit.29.part.3.

Et si alicui fuerit à creditore traditum instrumentum debiti, an videatur donans dare sibi possessionem illius, vide glossam primam.legis octauæ.titulo.30.part.3.

Et an istud procedat si instrumentum non traditur in re præsenti, vide ibidem.

Debitor mulieris si pro ea dotem dederit si non exprimat quo animo illud faciat an præsumatur facere animo donandi vel soluendi debitum vide per glo.6.l.30.tit.11.part.4.

Debitor si alicui pecuniam numerauerit de mandato creditoris quis ex eis mutuare videatur, vide glossam secundam.legis secundæ.titulo.1.partita quinta.

Debitor an debeat mutuum soluere vel eius æstimationem habito respectu ad certum tempus in quo erat carestia, vel secundum æstimationem communem, vide glo.2.l.8.tit.1.part.5.

Et quid si debitor obtulit congruo loco & tempore, & creditor noluit accipere secundum quod tempus reguletur solutio, an secundum tempus more creditoris, vide glo.2.

Debitor si mutuum non reddat post tempus, & quando fuit extra iudicialiter interpellatus, an ex hoc in mora constituatur vel ex hoc æstimatio crescat, vide ibi glo.4.

Debitor an possit ponere exceptionem non numeratæ pecuniæ licet actor illi nihil petat, vide glo.3.l.9.tit.1.part.5.

Et an debeat illam proponere in iudicio, vel sufficiat quod fiat creditori etiam sine scriptis, vide ibi glo.4.

Debitor non tuebitur exceptione non numeratæ pecuniæ post bienniũ licet probare velit sibi non fuisse numeratam. & quid de iure canonico, vide ibi glos.6.

Si vero hanc querelam siue exceptionem opposuerit intra biennium liberabitur si creditor non probet numerasse, vide ibi glossam septimã per textum ibi.

Et quid si in scriptura quam fecit debitor de recepto renuntiauit hanc exceptionem non numeratæ pecuniæ, vide ibidem glo.8.

Et quid si renuntiauit huic exceptioni in eadem scriptura vel post biennium, an talis renuntiatio valeat, vide ibidem glo.9.

Debitor an liberetur si debitum soluit nuntio à creditore destinato licet postea illud perdatur, vide glossam primam.legis quartæ.titulo secundo.partita quinta.

Et quid si nuncius sit ecclesiæ, vide ibidem.

Et quid si sit debitor quantitatis, an excusetur si non soluat sciens periculum itineris, vide ibidem.

Et quid si soluat nuntio creditoris qui falsificauit domini sui mandatum cui imputetur si tunc res pereat, vide ibi gl.5.

Debitor post moram an teneatur si res pereat etiam quando eodem modo esset peritura penes creditorem vel penes commodantem, & quid in actione reali, & quid in foro conscientiæ, vide glossam sextam.legis 9.tit.2.part.5.

Debitor qui dato pignore nummos recepit & promisit pignus redimere intra certum terminum aliàs pro vendito habeatur, an tale pactum valeat vel non, vide glossam primam.cum alijs ibi.l.41.per illum textũ ibi.tit.5.part.5.

Debitor si nullo pignore constituto pro nummis receptis mutuanti promisit, vt si ad certum tempus non soluerit aliqua res ipsius debitoris sit empta creditori pro debito, an tale pactum valeat vel non, vide glo.3.d.l.41.tit.5.part.5.

Debitor si paciscatur cũ fideiussore, vt si intra certũ tempus illũ ob obligatione non extraxerit pignus quod ei pro indemnitate dedit sit suũ, an tale pactum teneat vel non, vide dictam glossam tertiam. dictæ legis.41.

Debitor qui promisit soluere in quolibet anno vel in omnibus annis quando ad præstationem teneatur, vide glossam secundam. legis.15.titulo.11.part.5.

Debitor qui promisit alicui fructus nasciturosvel partus seruæ, vel animalium quales & quo tempore præstare teneatur, vide glossam tertiã l.20.per text.ibi.tit.11.part.5.

Debitor qui fructus dare promisit, si in illo anno non nascantur fructus an liberetur & amplius dare non teneatur, vide ibi glo.4.

Quod tamen non procedit quando certa quantitas fructuum sit promissa, vide ibi.

Debitor patris si liberetur per filium & postea filius sit hæres patris, an liberatio conualescat, vide glo.2.l.22.ibi.

Debitor si habeat electionem in dando vnam ex duabus rebus si vna sine eius culpa pereat, an liberetur præstando æstimationem, vide glos.3.legis.23.ibi.

Et an debitor teneatur dare fideiussori probationes ad exceptiones quas oponere vult, vide glossam quintam.legis.15.titulo duodecimo.partita quinta.

Et an fideiussor possit petere à debitore etiam pendente lite vt det sibi expensas ad litem vel pecuniam pro expensis, vide ibidem.

Et quid si exceptio quæ à principio competebat tam debitori quam fideiussori postea cesset in debitore, vide ibidem.

Debitor an liberetur si eius amicus creditori suo debitũ obtulerit saltim à pœna, vide glo.2.l.32.tit.12.part.5.

Debitor si petat creditori vt fructus rei pignoratæ in debitum principale computet, an audiatur & de quibus fructibus intelligitur, vide glos.3.l.2.tit.13.part.5.

Debitor quos fructus creditori petere posit ex re sibi pignorata si fructus creditor vendidit quos vendere non potuit, vide ibi glossam quartam.

Et quid si quis errando constituat se pro debito alterius, an teneat constitutum, vid.glo.6.l.3.tit.11.par.5.

Debitor si obligauit creditori suo rem alienam, an tunc detur hypothecaria contra illum tertium, vel an contra ipsum debitorem, vid.glo.4.l.7.per tex.ibi.tit.13.par.5.

Debitor quando possit vel non rem suam duobus creditoribus pignorare, vid.glo.l.10.ibidem.

Debitor an & quando liberetur à crimine stellionatus obligando rem suam duobus, vid.ibi.glo.5.

Et an creditor occupans propria authoritate bona debitoris sui cadat à iure totius debiti, vid.glo.5.l.11.ibi.

Debitor si rem pignorauit eo pacto, vt si ad certam diem non redimerit talis res maneat creditori, an & quando tale pactum teneat, vid.glo.1.l.12.titul.13.par.5.

Debitor si pignus quod alicui obligauit ante ipsius traditionem alteri obligauerit quod ius tunc primo creditori competat, & an & quando debeat prius fieri discusio contra debitorem, vi.gl.5.l.14.tit.13.par.5.

Et quid si debitor constituat se nomine creditoris possidere, vid.gloss.5.in principio.

Et quid si debitor vendidit postquam creditor sibi mouet litem super hoc, vid.ibid.in glo.8.

Et an creditor possit prohibere debitorem ne cædat siluam sibi obligatã, vid.glo.2.l.15.ibidem.

Debitor si in re pignorata fecit meliorationes quid tunc, vid.glo.1.2.3.& 5.&.6.dictæ.l.5.

Debitor si ante traditionem pignoris ipsum vendiderit, an fructus ab emptore percepti creditori restitui debeant, vide glossam secundam.l.16.ibidem.

Et quid si debitor non transtulit dominium prædij alicui obligati in aliũ peruenit tamen prædium ad bonæ fidei possessorem, an fructus ab eo percepti à creditori per actionem hypothecariam recuperari possint, vid.glo.3.d.l.16.

Et quando creditor rem ab alio possessam petit iure pignoris si ipse possidens illud neget, an creditori probare sufficiat debitorem fuisse in possessione illius rei vel an illum esse dominum etiam probare teneatur, vid.glo.1.l.18.tit.13.par.5.

Debitor à creditore petere potest illud ampliùs quod recepit vltra id quod sibi debebatur, & qua actione, vid.glo.3.l.19.ibi.

Non tamen hoc habebit locum quando creditor vltra debitum aliud dãnum sentiret quia tunc illud plus retinere poterit, vide ibidem.

Debitor si dolose non restituat creditori pignus, an tunc iuretur in litem contra eũ, & an teneatur ad id quod præmissa iudicis taxatione iuratũ fuit vel ad debitum tantum, vid.per glo.7.l.19.tit.13.par.5.

Debitor si siluam creditori pignorauerit, an creditor illam cedere possit, vid.glo.2.l.20.tit.13.par.5.

Debitor si creditori suo debitum soluerit statim ab illo rem pignoratam petere potest, vid.glo.6.l.21.ibidem.

Et an idem sit dicendum in pignore prætorio, vid.ibidem.

Debitor idem est si se subscribat, ac si totum instrumentum faciat manu sua, vid.glo.6.l.31.ibi.

Debitor si vni ex creditoribus rem sub condictione pignorauerit, & ea pendente alteri obligauit, an primus præferatur impleta condictione vid.glo.1.l.32.ibidem.per illum tex.

Debitor an liberatus videatur per creditorem quãdo sibi ab ipso fuit redditum pignus, vel si constet creditorem instrumentum debiti cancellasse, vel illud penes debitorem postea reperiatur, vid.gloss.l.40.per tex.ibi.tit.13.par.5.&glo.5.l.9.tit.14.par.5.

Debitor an debeat admoneri prius quam creditor pignus suum alteri vẽdat quando illud facere potest, & an per pactum fieri possit vt creditori vendere liceat elapso termino sine alia admonitione, vid.gl.2.l.41.&gl.5.ibi.&glo.4.l.48.ibidem.

Debitor an teneatur habere ratum etiam illud quod est vltra debitum quando creditor suum pignus vendidit, vide glossam tertiam.l.quadragesimætertiæ.ibi.

Debitor an possit petere, vt creditor vendat pignus præsente pecunia, & non habita fide de pretio, vid.ibidem.

Debitor qualiter aget contra creditorem quando contra formam legis pignus vendidit quæ ab emptore vsucapta fuit, vide glossam nonam.l.48.ibi.

Debitor an de euictione teneatur si pignus venditum à creditore euincatur, & quid si creditor non habuit neque iuste credidit se habere ius vendendi, vid.ibi.glo.5.

Et quid si creditor cum pignus venderet duplam nomine euictionis promisit, an euictare ipse agere possit contraria pignoratitia ad istam duplam contra debitorem, vide glossam sextam.dict.l.50.titulo.13.partita quinta.

Debitor tenetur cauere de indemnitate quando creditor vendens rem pignoratam de euictione promisit, vid.ibidem.

Debitor soluendo debitum liberat se, & suum pignus suosq; fideiussores vide glossam tertiam.l.primæ.per tex.ibi.titulo decimoquarto. partita quinta.

Debitor non liberatur nisi res perfectè efficiantur creditoris, vid.gloss.1.l.1.titul.14.par.5.

Debitor compelli non potest, vt vnum soluat pro alio, vid.glo.1.l.3.titulo.14.par.5.

Aliquando tamen illud sibi bene licet, vid.ibi.glo.2.

Debitor quando potest vnum pro alio soluere, an tunc meliorem dare debet, vel mediocrem tantum, vel quid, vid.ibi.glo.3.

Et an huic remedio debitori concesso per ipsum possit renuntiari, vide dict.gloss.3.

Debitor qui tenetur ad factum, an liberetur præstando interesse quando factum adimplere potest, vid.glo.4.l.3.tit.14.par.5.& glo.3.l.34.titulo.11.partita.5.

Debitor soluens minori, an & quando liberetur, vel non, vid.glo.l.4.ibidem.per illum text.

Debitor an possit appellare à præcepto iudicis iubentis solui minori, & quando sic, vid.glo.4.ibidem.

Debitor si de mandato iudicis falso procuratori soluerit, an liberetur, vid.glo.4.in fine.

Debitor securus non dicitur quando contra illum peti potest in integrũ restitutio, vid.ibid.in glo.7.

Debitor an liberetur si soluat habenti generale mandatum ad negotia domini, vid.glo.2.l.5.ibidem.per illum tex.

Debitor si soluat procuratori alicuius, an & quando liberetur, & quid si soluat procuratori infirmo qui statim mortuus fuit, & pecunia soluta fuit deperdita, an soluens liberetur, vid.glo.5.ibidem.

Debitor cuius pignus creditor possidebat, an si illud ab aliquo furetur, an sibi vel creditori actio detur contra furantem, & quæ, vide glo.6.l.9.tit.14.par.7.per tex.ibi.

Debitor si soluat debitum adiecto, an liberetur, & quando, & qualiter hoc fieri debet, vide glossam quartam.l.quintæ.titulo decimoquarto. partita.5.

Debitor si soluat cum soluere non deberet, an liberetur si habuit causam ignorandi, vide glossam decimamtertiam. l. 5. titulo decimoquarto. partita quinta.

Debitor soluens procuratori creditoris sui, an & quando liberetur, vide glossam primam.cum alijs ibi.l.septimæ.titulo decimoquarto.partita quinta.

Debitor de iure canonico semper potest moram purgare dummodo aduersarius non sit damnum passus propter moram, vide glo.2.l.8. titu.14.partita.5.

Debitor etiam si non offerat, vel consignet pecuniam aliquando non incidit in pœnam, vid.glo.4.dict.l.8.ibi.

Debitor an liberetur ipso iure, vel ope exceptionis per iuramentum à creditore sibi delatum, vid.glo.3.l.9.ibidem.

Debitor si simpliciter soluat pro quo debito illa solutio facta videatur, vide glo.l.10.ibidem.

Et quid si vnum debitum sit antiquius altero, an hoc veniat in consideratione, vid.ibi.glo.4.

Debitor si plures creditores habeat cui ex prius quam alteri soluere teneatur, & quando, vid.glo.l.11.&.12.per tex.ibi.titulo decimoquarto. partita quinta.

Debitor quando & qualiter per nouationem, & delegationem debiti liberetur, vid.glo.l.15.ibid.per illum tex.

Et an per solam delegationem etiam si expresius non agatur fiat nouatio, vid.glo.4.d.l.15.

Debitor primus an liberetur quando creditor liberauit mulierem in se alienam obligationem animo nouandi suscipientem, vid. glossam.3.l.decimæseptimæ.ibi.

Debitor an liberetur per nouationem à minore factam sine tutoris authoritate, & quando, vid.glo.l.decimæoctauæ.titulo decimoquarto.partita quinta.

Debitor tenetur soluere ad terminum præfixum neque ad constituendum illum in mora aliqua interpellatio requiritur, & quando sic, & quid in euentu condictionis, vel in die tacita inducta à lege, vide glossam primam.l.octauæ.titulo decimoquarto.partita.5.

Et an dies incertus constituat debitorem in mora, vide dictam glossam primam.in principio.

Debitor si dicat se indebitè soluisse quis ad hoc probandum admitti debet, vide glossam primam. l. vigesimænonæ.titulo decimoquarto. partita.5.

Debitor si quid indebitè soluerit, an donare videatur, & quando non, vide glo.1.l.30.ibi.per illum tex.

Debitor si soluerit procuratori reuocato illud ipse sciens, an illud ipse donare videatur, vide dictam glossam primam.dictæ legis trigesimæ. ibi.

Universidad de Deusto Biblioteca

Et an in dubio credatur aliquid per errorem, vel sciente fuisse solutum licet indebitum, vid. ibid. ad finem.

Debitor si per sententiam condemnetur soluere indebitum, an & quando postea illud repetere possit, vid. glo. l. 33. titulo decimoquarto. partita quinta. per tex. ibi.

Debitor si per transactionē aliquid à creditore accepit, an illud ab ipso repeti possit, vide glossam secundam, & tertiam. l. trigesimæquartæ. ibidem.

Debitor si liberetur à debito per creditorem ea, scilicet, condictione, vt aliquid faciat si postea facere noluerit poterit creditor illum ad factum compellere, vel primum debitum sibi petere, vide glos. l. 41. per tex. ibi. tit. 14. par. 5.

Debitor cum à creditoribus dilationem petere vult ad soluendum illos omnes vocare tenetur in vnum, & quid si ipsi inter se dissentiant, vid. glo. 1. l. 5. tit. 15. par. 5.

Debitor cui fuit concessa à creditoribus dilatio ad soluendum, an teneatur satis dare de soluendo intra tempus dilationis, vid. glo. 4. l. 5. titulo. 15. partita. 5.

Debitor si à creditore petierit remisionem partis debiti quando creditor illud facere possit, & quid si sunt plures & vni consentiunt alij vero non, & quid si alii qui sint absentes, vel si aliquis habeat hypothecam vel pignus, vid. glossas. l. 6. per tex. ibi. tit. 15. par. 5.

Debitor an & quando habeat electionem in soluendo vni ex creditoribus suis, vide glossam secundam, tertiam, quintam, & sextam. l. 9. titulo. 15. part. 5.

Debitor largè dicitur ille qui potest conueniri actione reali, & an iste capi possit, vide glossam primam. l. decimæ. titulo decimoquinto. partita quinta.

Debitor alicuius si suos debitores liberauerit in fraudem suorum creditorum, an talis liberatio seu quitatio debeat reuocari, & quid in fideiussore, vid. glo. l. 12. per tex. ibi. tit. 15. par. 5.

Debitor siue paruæ siue magnæ quantitatis, an & quando minoris creditoris sui tutor, vel curator esse possit, vid. glossam. 5. & 6. l. 14. per tex. ibi. titulo. 16. partita. 6.

Debitor si ante quam soluat moriatur, an tunc eius creditor cum iudicis authoritate possit impedire ne sepeliatur quousque sibi satisfaciat, vide glo. 1. l. 12. per tex. ibi. tit. 9. par. 7.

Debitor possidet pignus creditori datum sicuti ipsemet creditor, vid. gl. 1. l. 12. tit. 10. par. 7.

Debitor si captus sit pro debito pecuniario si aufugiat qualiter custodes teneantur, vid. glossam primam, in procemio. tituli vigesiminoni. partita septima.

Et quid si creditor cedat custodi ius crediti contra debitorem fugitiuum, & fideiussores an recuperet virtute cessionis contra debitorem principalem, & eius fideiussores, vid. ibi.

Debitor soluens post sententiam absolutoriam si realiter debebat, an repetat si soluit errore facti, vid. glossam octauam. l. 18. titulo vndecimo. partita. 3.

CREDITORI TRADITVR debitor de consuetudine huius Regni si soluere non possit creditori suo tradi vt illum seruiat, vid. glo. 6. ad finem. l. 2. tit. 6. par. 1.

Debitor soluendo suo creditori dum est captus à latronibus vtrum liberetur, vid. glo. 5. l. 7. tit. 18. par. 2.

Debitor an possit capi vt seruiat creditori suo pro debito etiam si talis debitor sit homo liber, & qualiter hoc fiat, vid. per glo. 4. l. 3. titulo decimotertio. partita. 5.

Debitor quando per creditorem possit capi, & detineri, & quando non, vid. glo. 5. l. 11. titulo decimotertio. par. 5. & glo. l. 14. tit. 14. par. 5. & glo. l. 14. titu. 10. par. 7.

CONDICTIONALIS, vel in diem, & an adueniente die teneatur soluere creditori excommunicato, vid. glo. 9. l. 34. titulo nono. partita prima.

Debitor qui ad certum tēpus iurauit soluere si à principe prorogationē habuerit, an decennium excedere debeat, & an de iuramento debeat fieri mentio, vid. glo. 1. l. 33. tit. 18. part. 3.

Et an ad terminum non persoluens sit periurus licet à Rege istam moratoriam habuerit, vid. ibi.

Debitor fugitiuus ante diē capi potest per creditorē propria authoritate, vid. glo. 1. l. 10. tit. 15. par. 5.

Et an iste debitor teneatur de nouo præstare fideiussores quod ad terminum prorogatum soluet, vid. ibidem, glo. 2.

Debitor an constituatur in mora quando dies est in promissione expressa sine alia interpellatione, vide glo. 2. l. decimæoctauæ. titulo vndecimo. partita. 5.

Et an condictionis euentus constituat debitorem in mora, vide dictam glossam secundam.

Debitor si rem pignorauerit eo pacto, vt si ad certam diem non redimeret talis res maneat creditori, an & quando tale pactum teneat, vide glo. 1. l. 12. titul. 13. par. 5.

Debitor tenetur soluere ad terminum præfixum neque ad constituendum illum in mora aliqua interpellatio requiritur, & quando sic, & quid in euentu condictionis, vel in die tacita inducta à lege, vid. glo. 1. & 2. l. 8. tit. 14. par. 5.

Et an dies incertus constituat debitorem in mora, vid. dict. glossam primam. in principio.

Debitor si liberetur à debito per creditorem ea, scilicet condictione, vt aliquid faciat si postea facere noluerit poterit creditor illum ad factū compellere, vel primum debitum sibi petere, vide glo. l. 41. per text. ibi. tit. 14. par. 5.

SVSPECTVS vel fugitiuus per creditorem capi potest propria authoritate etiam ante diem, vide glossam primam. l. decimæ. titulo decimoquinto. part. 5.

Debitor fugitiuus si per creditorem vulneretur, an ipse teneatur, & quid si fuga sit in promptu sed non in actu, vid. d. glo. 1. d. l. 10.

Et quid in colono vel ascriptitio fugiente, vel in clerico debitore fugiente, vid. glo. 1.

Et an quilibet de populo possit debitorem fugitiuum publicum capere, vid. dict. glo. 1.

Debitor fugiens si se defendat qualiter capi possit, & quin debitore largè, vid. ibidem.

SPECIEI si illam soluere potest ad illud tenetur neque liberatur præstando interesse, vide glossam quartam. l. secundæ, titulo decimoquarto. partita. 5.

Debitor speciei, an excusetur à mora propter difficultatem, & quando idem sit in debitore facti, & quid in debitore quantitatis, vid. gl. 5. l. 18. titul. 11. par. 5.

QVANTITATIS, & an debitor quantitatis excusetur à mora propter difficultatem soluendi, vide glossam quintam. l. decimæoctauæ. tit. 11. par. 5.

Debitor siue paruæ, siue magnæ quantitatis, an & quando minoris creditoris sui tutor vel curator esse possit, vid. glo. 5. & 6. l. 14. per tex. ibi. titulo. 16. par. 6.

FISCI TRIBVTORVM, vel CIVITATIS.

Debitor tributorum Principis an extrahi possit ab ecclesia, vid. glo. 2. l. 2. tit. 11. par. 1. in finalibus verbis.

Debitor fiscalis à sententia contra eum lata per fisco non appellat si de hoc est conuictus, & an idem sit in debitore priuitati, & in quo differant, vid. glo. 7. l. 13. tit. 13. part. 3.

Debitor tributorum nunquam præscribet liberationem, vid. gl. 6. l. 6. ti. 29. partita. 3.

Debitor ciuitatis si soluat thesaurario communis, an tenet probare fuisse versum in vtilitatem ciuitatis, vid. glo. 6. in fi. l. tertiæ. titulo primo. partita quinta.

PVPILLI, vel minoris, & quando ei soluit, an necesse sit quod de hoc faciat fieri scriptura, vide glossam quartam. l. tertiæ. titulo. 14. partita quinta.

Debitor siue paruæ, siue magnæ quantitatis, an & quando minoris creditoris sui tutor, vel curator esse possit, vid. glo. 5. & 6. l. 14. per text. ibi. tit. 16. par. 6.

CONFVGIENS AD ECCLESIAM, an & quando ab ea extrahi possit, vid. glo. 2. l. 2. tit. 11. par. 1.

Et an ab ecclesia extrahi possit debitor tributorum Principis, vid. ibid. in fina. verbis.

REPETIT, vel RECVPERAT debitor post solutionem pignus à creditore recuperare poterit, vide glossam primam. l. 8. titulo decimotertio. par. 5.

Et quid si creditor recipere recusauerit debitore offerente, vid. ibidem. glo. 3. 4. & 5.

Et quid si non obtulit pecuniam neque consignauit sed solo verbo dicat se paratum soluere, vid. ibi. d. glo. 4.

Debitor si per errorem soluerit repetet, & quot modis per errorem soluisse dicatur, vid. glo. 1. l. 28. tit. 14. par. 5.

Et quid si soluat per errorem iuris, vel errando in facto proprio, vid. glo. 2. dictæ. l. 28.

Debitor si dicat se indebitè soluisse & recuperare vult sic solutum quis ad hoc probandum admitti debet, vid. glo. 1. l. 29. ibi.

Et an tunc videatur donasse, vid. glo. 1. l. 30. per illum tex. tit. 14. par. 5.

Et an repetet quando soluit procuratori reuocato scienter, vide glossam primam. dict. l. 30.

Et an in dubio credatur soluisse per errorem vt repetere possit, vel non, vid. ibidem. ad fi.

Debitor si per sententiam condemnetur soluere indebitum, an & quando illud postea repetere possit, vide glossas. l. trigesimætertiæ. titu. 14. partita. 5.

Debitor si per transactionem aliquid à creditore accepit, an illud ab ipso repeti possit, vid. glo. 2. & 3. l. 34. tit. 14. par. 5.

Debitum si sub aliqua condictione faciendi à creditore liberetur si postea facere noluerit, an creditor ad faciendum illum possit compellere, vel debitum repetere, vid. glo. l. 41. per tex. ibi. titulo decimoquarto. partita. 5.

NEGANS DEBITVM quando coram iudice adducitur quia creditor quia misit instrumentum debiti aliud fieri petit quid sit faciēdum, vid. glo. 6. l. 10. tit. 19. part. 3.

CONSTITVITVR IN MORA, & an ita sit quam dies est in promissione expressa sine alia interpellatione, vid. gloss. 2. l. 18. titulo vndecimo. partita. 5.

Et an condictionis euentus constituat debitorem in mora, vide dictam glossam secundam.

Et an debitor speciei excusetur à mora propter difficultatem, & quando idem sit in debitore facti vel quantitatis, vid. ibi. glo. 5.

Et an dies incertus constituat debitorem in mora, vid. gloss. 1. in principio. l. 8. tit. 14. par. 5.

Et an ad constituendum debitorem ad diem in mora sit aliqua interpellatio necessaria, & quando, & quid in die tacita inducta à lege, vid. glo. 1. & 2. dict. l. 8. tit. 14. par. 5.

Debitor de iure canonico semper pōt morā purgare dūmodo aduersarius non sit damnum passus propter moram, vid. dict. glossam secundam. dict. l. 8.

PRINCIPALIS si est præsens prius debet conueniri quam eius fideiussor, & quando dicatur esse præsens, vide glo. 2. l. 9. titulo duodecimo. partita. 5.

Debitor principalis si non sit soluendo, an & quando tunc eius fideiussor conueniri possit. vid. glo. 2. dict. l. 9.

Debitor principalis si decedat sine hærede tunc eius fideiussor tenebitur ad id quod ipse principalis tenebatur, vid. dict. glo. 2. dict. l. nonæ. titulo. 12. part. 5.

Et an sit necessaria excussio rei principalis quando eius fideiussor se vt principalem obligauit, vid. ibi.

Debitor principalis si habet bona alibi quam vbi contraxit, an illa prius discuti debeant quam perueniatur ad eius fideiussorem, vide ibid.

Debitor principalis si creditori suo pignus dedit si ipse creditor postea fideiussores conuenerit, an ipsi ei obijcere possint quod prius vendat pignus debitoris quod habet, vid. glossam. 5. l. nonæ. titulo duodecimo. partita. 5.

Debitor principalis quando non teneatur soluere illud quod eius fideiussor pro eo suo creditori soluit, vid. glo. 1. & 2. l. 12. per tex. ibi. titulo duodecimo. partita. 5.

Debitor principalis si liberetur per sententiam, an eius fideiussor liberatus videatur, & quando, vid. glo. 4. l. 15. ibi.

Debitor principalis si nolit vti aliqua exceptione, an eius fideiussor poterit ea vti, vid. glo. 5. d. l. 15.

Et an possit fideiussor ea exceptione vti quando obtulit se ad fideiussionem non rogatus, vid. ibidem.

Et an fideiussor possit exceptionem opponere reo inuito, vid. ibid.

Et an debitor teneatur dare fideiussori probationes ad exceptiones suas quas opponere vult, vid. ibidem.

Et an fideiussor possit petere à debitore etiam pendente lite vt det sibi expensas ad litem, vel pecuniam pro expensis, vid. ibidem.

Et quid si exceptio quæ à principio competebat tam debitori quam fideiussori postea cesset in debitore, vid. ibidem.

Debitor principalis si decedat, an obligatio adhuc in fideiussore duret, vide glossam primam. l. decimæsextæ. titulo duodecimo. partita quinta.

Debitor principalis an à fideiussore in iudicio defendi possit in quocū que crimine vt releuetur à pœna, vid. glo. 1. l. 18. ibi.

ABSENS debitor si ex iusta causa absens sit, an possit restitui si pignus eo absente per creditorem fuit venditum etiam quando ipse creditor illud virtute pacti à principio facti facere potuit, vid. glo. 4. l. 47. titulo. 13. partita. 5.

COMPENSAT. & an debitor liberetur per compensationem, vt soluere non teneatur, vid. glo. 1. cum alijs ibi. l. vigesimæ. titul. 4. partita quinta.

Et quid si sub iuramento soluere promisit, an tunc compensando promissum videatur adimplere, vid. ibidem.

Debitor si petat fieri compensationem, quando talis compensatio locū habebit, vid. ibi. in glo. 2. per illum tex.

Et sub qua forma obijcere possit hanc exceptionem compensationis, vide ibidem. glo. 3.

Debitor opponens exceptionem compensationis videtur fateri debitū, vid. d. glo. 3.

Debitor an possit opponere exceptionem compensationis coram iudice arbitro vel delegato, vid. ibi. glo. 4.

Et an possit opponi compensatio compensationis alterius debiti, vide ibi. glossam. 5.

Debitor quales res in compensationem adducere possit, vid. glo. l. 21. per tex. ibi. titu. 14. par. 5.

CEDENS BONIS, & qui non habet vnde soluat potest cedere bonis, & quis ad hoc admittatur, vel non, & quid in debitore fisci, vid. gl. 1. l. 1. titul. 15. par. 5.

Debitor qui studiosè dilapidauit bona sua non gaudet beneficio cessionis, vide ibi.

Nec gaudebit isto beneficio si plenariè satisfacere potest, vide ibidem. in fine.

Debitor non potest cedere bonis inuito creditore, vid. glossam tertiam. l. 1. titulo. 15. partita. 5.

Neque in alijs casibus, vid. glo. 4. l. 4. ibidem.

Debitor qua forma bonis cedere debeat, & an solo verbo, vel cum vituperio, vid. ibi. glo. 4.

Debitor qui bonis cedit quos pannos secum habere possit, vid. ibidem. in glossa quinta.

Debitor quis ad cessionem bonorum non potest compelli, vide ibidem. glossam sextam.

Debitor si cum vituperio cesserit bonis licet postea diues factus sit creditoribus satisfacere non tenetur alias sic, vid. glo. 3. l. 3. ibidem.

Debitor si post cessionem aliquid habuerit debet creditoribus satisfacere deducto tamen ne egeat, vid. ibi. glo. 4. per tex. ibi.

Debitor si bonis cedere nolit detrudetur in carcerem, & an priùs debeat fieri discussio bonorum, & quid hodie iure regni, vid. glossam primā. l. 4. ibidem.

Debitor si velit cedere bonis si creditores noluerint sed velint ei dare dilationem quis eorum audiatur, vid. glossam. 2. l. quintæ. titulo decimo quinto. partita. 5.

Debitor si postquam habuitā creditoribus dilationem ad soluendum velit cedere bonis, an admittatur, vid. glo. 4. ibidem.

Debitor si antequam cedat bonis velit vni ex creditoribus soluere bene potest postea vero non, vide glossam primam. l. nonæ. titulo decimo quinto. partita. 5.

Et idem erit si illud agere velit antequam creditores mittantur in possessionem suorum bonorum, vid. ibidem.

CARCERATVR, CARCERATVS, CAPTVS.

Debitor soluendo suo creditori dum est captus à lationibus vtrum liberetur, vide glossam quintam. l. septimæ. titulo decimooctauo. partita secunda.

Debitor si soluere non possit, an liberetur præstando fideiussorem, an vero secundum. ll. Regni debeat in carceres detineri, vide glossam quintam. columna secunda. l. quadragesimæprimæ. titulo secundo. partita tertia.

Et quid si tempore contractus immobilia non possidebat neque tempore oblati libelli, an & tunc idem sit dicendum, vide ibidem. columna secunda. in medio.

Debitor quando per creditorē possit capi, & detineri, & quando nō, vid. glo. 5. l. 11. titulo decimotertio. partita quinta. & glossas. l. decimæquartæ. titulo decimoquarto. partita. 5.

Debitor non potest carcerari creditoribus non instantibus, vid. glo. 2. l. 4. titul. 15. par. 5.

Et quid si post capturam vel ante bona sua alienauerit, vid. glo. 4. dict. l. 4. per tex. ibi.

Debitor ad petitionem creditorum potest in carcerem detrudi si fraudulenter bona alicui alienauit, vide glossam primam. l. septimæ. titul. 15. partita. 5.

Debitor si captus sit pro debito pecuniario si aufugiat qualiter custodes teneantur, vide glossam primam. in procemio tituli vigesiminoni. partita septima.

Et quid si creditor cedat custodi ius crediti contra debitorem fugitiuum & eius fideiussores quid illud operetur, vid. ibidem.

ALIENANS, DONANS, LEGANS, DILAPIDANS.

Debitor si indebitè soluerit, an donasse videatur, & quando non, & quid si scienter soluerit procuratori reuocato, vid. glo. 1. l. 30. per textum ibi. tit. 14. par. 5.

Debitor qui studiosè dilapidauit bona sua non gaudet beneficio cessionis, vide glossam primam. l. primæ. titulo decimoquinto. partita quinta.

Debitor si post capturam, vel ante bona sua alienet, an & quando talis alienatio valeat, vel non. glossa quarta. l. quartæ. titulo decimoquinto. partita quinta.

Debitor si alienet in fraudem creditorum, an alienatio teneat, vide glossas. l. septimæ, octauæ, & nonæ. titulo decimoquinto. partita quinta.

Et quid in alienatione facta in fraudem futurorum creditorum quorum pecunia priores dimissi non sunt, an reuocetur, vid. gloss. 1. l. septimæ. tit. 15. par. 5.

Debitor alienās in fraudē creditorū potest ad ipsorū petitionē detrudi in carcerem

Universidad de Deusto
Biblioteca

in canderem quousque releuet eos in quos alienauit, vide glossam.1.dictæ.l.septimæ.
Debitor alienans bona sua ante sententiam, an fraudulenter facere præsumatur, vid.l.3.glo.3.
Et an idem sit si alienet titulo oneroso, vid.ibi.glo.4.
Debitor si alienet iusto pretio, an in fraudem creditorum alienare videatur, vid.ibi.glo.4.
Et quid si alienet bona omnia vel maiorem partem: simul vel minuatim, vid.d.glo.4.&ibi.glo.5.
Debitor si alienet intra quantum tempus creditores hanc alienationem reuocare possint, vid.ibi.glo.6.per illum tex.ibi.
Debitor si in vita vel morte aliquid donauerit si sit vel esse præsumatur in fraudem creditorum, an talis donatio valeat, vid.glo.7.dict.l.7.titu.15.par.5.
Debitor si res suas alienet aliquando à creditoribus talis alienatio non potest reuocari, vid.ibi.glo.9.
Debitor si in fraudem creditorum bona sua alienauit debent talia bona creditoribus restitui cum fructibus perceptis, vel qui percipi potuerũt &à quo tempore restitui debeant, vid.glossas.l.11.titulo decimo quinto.partita.5.
Et an emptor tunc expensas deducere possit, vide ibid.in glo.6.
Debitor alicuius si suos debitores liberauerit in fraudem suorum creditorum, an talis liberatio seu quitatio debeat reuocari, & quid in fideiussore, vide glossas.l.duodecimæ.per tex.ibi.titulo decimoquinto.partita quinta.
Debitor si leget rem pignoratam creditori, an valeat legatum, & an creditor repellatur à petitione debiti, vide glo.1.&glo.3.quæst.l.16.titulo.9.partita.6.
SVRIPIENS FVRANS INVADENS PIGNVS.
Debitor an possit creditorẽ compellere ad restitutionem pignoris soluẽdo pretium quando propter aliud mutuum eidem debitori factum plus creditori debebatur, vid.glossam quartam.l.22.titulo decimotertio.partita.5.
Debitor si inuadat propria authoritate pignus creditori datum an amittatius quod in pignore habet, vid.glo.1.&2.l.12.titulo decimo.partita septima.
Et pro vnius debito alius capi non debet istud enim est contra omne ius vide glossam primam, secundam, tertiam, & quartam. l. 15. per illum tex.tit.10.par.7.
Debitor qui surripit pignus quod creditori suo dederat, an cõmittat furtum, vide glossam quartam.l.tertiæ.titulo decimoquarto.partita septima.
Debitor si pignus quod creditori suo dedit furatus sit an committat furtum, & quid si pignus penes ipsum remanserit, & ipse illud vendiderit vel contrectauerit, vid.glossas.l.nonæ.per tex.ibi.titulo decimoquarto.partita.7.
Debitor cuius pignus creditor possidebat, an si illud ab aliquo furetur sibi aliqua actio contra furantem detur, vel ipsi creditori tantum, & quando ex quibus caussis ipse admitti possit, vid.glo.6.dict.l.9. per illum tex.ibidem.
Et quando pignus à deditore creditori datum furatur cui actio furti contra furem detur, vid.ibidem.in glo.6.
Et si ex tali actione creditori competente aliquid sibi detur illud ipse nõ lucrabitur sed debitor & rei furatæ dominus, vid.ibi.glo.8.
DEBITVM, & an pro debito vniuersitatis possint capi rectores, & consules ipsius, vid.glossam quartam.l.decimætertiæ.titulo secundo.partita tertia.
Debitum ignorans si habeat bonam fidem, & illum iam præscripserit, an sit tutus in conscientia, vid.glossam primam.l.12. titulo vigesimo nono.partita.3.
Debitum qualiter præscribatur contra creditorem etiam si sit contra ecclesiam, vide glossam primam.l.vigesimæ secundæ.titulo vigesimo nono.partita.3.
Et quid si debitum sit causatum propter seruitium, vid.ibidem.
Et quid si præscribat cum mala fide, vid.ibidem.
Debitum ad hoc vt periplius renouationem præscriptio ipsius interrumpatur debet talis renouatio sponte fieri, vide glo. 4.l.vigesimænonæ.tit.29.par.3.
Debitor licet à deditore fateatur completa præscriptione nihil operatur, vid.d.glo.4.d.l.29.ibi.
Debiti instrumentum si tradatur, an talis debiti videatur donatario tradita possessio, & facta donatio, vid.glossam.1.l. octauæ.titulo trigesimo.partita.3.
Debitum vxoris si detur marito in dotem cuius expensis debeat à debitore exigi, vide glossam secundam.l.decimæquintæ.titulo vndecimo.partita.4.
Et an prætextu debiti possit commodatarius retinere rem sibi commodatam, & quando sic, vide glossam.3.per tex.ibi.l.nonæ.titulo secundo.partita.5.
Debitum si soluatur creditori statim ipse rem sibi pignoratam restituere tenetur quocunque modo talis res pignorata ad eum peruenerit, vide per glossam sextam.l.vigesimæ primæ.per tex. ibi.titulo decimotertio.partita.5.
Et an idem sit dicendum in pignore prætorio, vid.ibidem.
Debitum si offeratur creditori per debitorem, & ipse reipere recusauerit, an & quando debitor liberetur, & ius pignoris extinguatur, vide glo.d.18.ibi.per illum tex.
Et quid si debitor pecuniam non obtulit neque consignauit sed solo verbo dixit se paratum soluere, vid.ibi.glo.4.
Debitum an videatur remissum si creditor pignus debitori remiserit, vel instrumentum cancellauerit vel postea penes debitorem reperiatur, vid.glossas.l.quadragesimæ.per textum ibi.titulo decimotertio.partita quinta.& glossam quintam.l.nonæ.titulo decimoquarto.partita quinta.
Debitum si creditori soluatur liberatur debitor, & eius fideiussores, vide glossam tertiam.l.primæ.per textum ibi.titulo decimoquarto.partita quinta.
Debitum si à debitore minoris soluatur ipsi minori, an per talem solutionem liberetur, & quando, vide glossas. l. quartæ. ibi. per illum textum.
Debitum cum soluitur minori, an de hoc debeat fieri scriptura, vid.glo.4.dict.l.4.tit.14.par.5.
Debitum si soluatur falso procuratori demandato iudicis, an liberetur soluens, vid.d.glo.4.in fin.
Debitum an possit solui habenti generale mandatum ad negotia creditoris, vide glossam secundam.l.quintæ.per tex.ibi.titulo decimoquarto.partita.5.
Debitum si soluatur procuratori, an & quando soluens liberetur, vel nõ, vid.glo.d.l.5.
Debitum si soluatur adiecto, an soluens liberetur, & qualis debet esse adiectus, & qualiter hæc solutio fieri debeat, vide glossam quartam.dict.l.quintæ.
Debitum si soluatur procuratori creditoris, an soluens liberetur, & quando, vide glossas. l.septimæ.per text.ibi.titulo decimoquarto.partita quinta.
Debitum debet solui in termino præfixo sine eo quod requiratur aliqua interpellatio ad constituendum debitorem in mora, & quando interpellatio necessaria sit, & quid in euentu conditionis, vel in die tacita inducta à lege, vid.glo.1.&2.l.8.ibidem.
Debitum quando non est liquidum qualiter fieri debet consignatio seu depositio, vid.glo.3.ibidem.
Debitum bis exigi non debet neque bona fides illud patitur, vid.glo.&l.15.titul.14.partita.5.
Debitum videtur confessatũ eo quod debitor opposuit contra creditorem exceptionem compensationis, vid.glo.7.l.20.ibidem.
Debitum cum debito quando compensari non possit, vid.glo.l.21.ibid. per illum tex.
Debitum quod modis dicatur fuisse per errorem solutum, & an talis solutio valeat, vide glossam primam.l.vigesimæ octauæ.titulo decimoquarto.patita.5.
Et quid si soluat per iuris errorem, vel errando in proprio facto, vid.ibi. glossam secundam.
Debitũ si soluatur procuratori reuocato, & soluens illud sciebat, an illud sibi donasse videatur, vide glossam primam.l.30.titulo decimoquarto.partita.5.
Et quid si hæres bonæ fidei soluat debita testatoris defuncti qualiter tũc ei consulatur, & an in dubio nomine suo vel testatoris soluisse credatur, vide glossas.l.trigesimæ sextæ.per tex.ibi.titulo decimoquarto.partita quinta.
Et an pro debito vniuersitatis capiantur rectores populi, vid.glo.1.in fi. l.4.tit.15.par.5.
Et quid in debito monasterij, an capiatur eius abbatissa, vide ibidem.
Et prius debita soluí debent quam legata, vid.glo.11.&12.l.7.per tex.ibi. titul.6.par.6.
Debitum quod testator debet hæredi, an facto ab ipso inuentario hæres consequere possit, & quo iure, & qualiter, & quando non, vid. glo.1.&8.tit.6.par.6.
Et quid si hæres non fecerit inuentarium, an ipse detrahat quod defunctus sibi debebat etiam à fideicommissario vniuersali, vide ibidem.
Debitum si ab hærede petatur quod eit testator debebat, an per hoc videatur hæreditatem repudiare, vide glossam.1.l.decimæ octauæ.titulo.6.partita.6.
Et an melioratus in.3.&.5.bonorum, vel aliter teneatur ad debita, vi.glossam.1.l.2.tit.9.par.6.
Et an renuntiando quis instrumento debiti videatur renuntiare debitum,

debitum, vide glo.1.l.47.tit.9.par.6.
Et pro debito vnius alter capi non debet, vid.glossam primam, & secundam.l.decimæquintæ.titulo decimo.partita septima. cum alijs ibidem sequentibus.per tex.ibi.
DEBITVM CONIVGALE reddi debet per maritum vxori excommunicatæ neque ob id peccat, vide gloss.6.l.24.titulo nono.partita.1.
Debitum coniugale quis coniugi suæ reddere non debet etiam si sibi petatur si est ibi salutis suæ periculum, vide glossam tertiam.l.secundæ.tit.20.par.2.
Debitum exigere ab vxore non debet ille qui dubius est quo animo spõsam de futuro carnaliter cognouit, vide glossam octauam. eolum.2.l.3.tit.1.par.4.
Debitum an teneatur reddere sanus leproso, & quando, vid.gl.7.l.7.per tex.ibi.titul.2.par.4.
Et an si maritus sit graui infirmitate detentus ita quod sine periculo personæ debitum reddere nõ possit, an vxori petẽti illud ibi reddere teneatur, vid.ibi.
Debitum an debeat à marito reddi vxori accusatæ per eum de adulterio illã petente, vide glossam secundam.per tex.l.octauæ.titulo secundo.partita quarta.
Debitum coniugale qualiter vnus alteri reddere debeat cum nullus eorum exigere non potest eo quod ambo simpliciter vouerunt, & postea matrimonium contraxerunt, vid.glo.5.l.11.titulo secundo.partita quarta.
Et an Episcopus in tali voto simplici dispensare possit vt vouens possit exigere debitum, vid.ibidem.
Debitum coniugale an possit exigi ab incestuoso siue vxoris suę consanguineam cognouerit siue propriam ipsius, vid.glo.2.l. decimætertiæ. titulo.2.partita.4.
Debitum an possit ab vxore marito incestuoso denegari, vid.glo.9.l.13. titulo secundo.partita.4.
Debitum an ab sponsa exigi possit si sit benedicta ante dies quibus nuptiæ fieri prohibentur post primam cum sponso carnis contumaciam, vid.glo.7.l.18.tit.2.par.4.
Debitum an teneatur reddere, vel sine mortali peccato exigere qui cum vno clandestine contraxit, & postea publicè cum alio cum quo commoratur, & quid si non reddẽs ex hoc poneret se in periculo vitæ, vel oriretur scandalum sine aliquid peccatum, vid.gloss.1.l.2.titulo.3.partita.4.
Debitum ab vxore serui ei petitum si eo tempore dominus seruo aliquid mandet quod ex illis prius facere debeat, vide gloss.2.&.3.l.secundæ. titulo.5.par.4.
Debitum an vxori reddi debeat si ei est mota quæstio de seruitutis siue à marito vel à domino, & qualiter sibi præiudicet si reddatur etiam ad mandatum ecclesiæ, & an potius sustere debeat excommunicationẽ, vid.glo.4.l.4.tit.3.par.4.
Debitum coniugale, an teneatur reddere vxor marito cum alia fornicãti, vid.glo.7.l.2.tit.9.par.4.
Debita Regis præmortui an nouus Rex soluere debeat, & quando, & qualia, vide glossam primam.eolum.1. &.2.per illum text.l.4.titulo decimoquinto.partita.2.
Debita sua iubens aliquis per soluere de quibus debeat intelligi, vid.glo. 2.l.108.tit.18.par.3.
DECANVS non habet primam vocem in capitulo nisi consuetudo illud ibi tribuat, vide glossam quartam.l.tertiæ.titulo sexto.partita prima.
Decanus de consuetudine est maior de consuetudine post Episcopum de iure vero non, vide glossam primam.l.3.&ibi.l.quartæ.titulo sexto.partita.1.
Decanus quid significet, vid.glo.5.&ibi meliorem text.in dict.l.4.titulo.6.partita.1.
Decanus habet iurisdictionem ordinariam sicuti archidiaconus hodie de consuetudine solus Episcopus habet, vid.dict.glo.4.l.tertiæ.titulo sexto.partita.1.
DECEDERE intestatus, vid.in verbo.INTESTATVS.
DECEDENS in peccato mortali, vel in torneamentis in ecclesia sepeliendus non est.glossa.7.in fi.l.primæ.titulo.11.partit.1.& gloss.1.l.9.titul.13.par.1.
Decedens sine exteriori confessione si eam non contemnit, an in ecclesia debeat sepeliri, vide glossam sextam.l.10.titulo decimotertio.partita prima.
Et quid si tunc decedat ostendendo signa contrictionis, vid.ibidem.
DECENNIVM si quis in loco aliquo cohabitauerit, an ille naturalis, & originarius illius loci dicatur propter hoc ita quod beneficia, & dignitates ecclesiasticas ibidem habere possit vt naturalis, vid.glo.14. col.1.l.2.tit.14.par.4.
DECEPTIO vltra dimidiam iusti pretij in quibus contractibus locum habeat, vid.per glo.4.l.quinquagesimæ sextæ.titulo quinto.partita quinta.
Deceptio an habeat locum in permutatione beneficiorum, & quando, vel in venditione procuratoris, vid.ibidem.
Deceptio vltra dimidiam iusti pretij, an possit allegari in contractu locationis gabellarum, vid.d.glo.4.in medio.
Deceptio vltra dimidiam iusti pretij in quibus allegari non possit, vide dictam glossam quartam post medium.cum alijs glossis illius loci.per text.ibi.
Et quod tempus debeat in hac deceptione inspici, an tempus contractus vel præsens, vid.ibidem.in glo.5.
Et quæ veniant in consideratione quando de hac deceptione tractatur, vid.ibidem.in glo.6.
Et qualiter libellus in hac deceptione concipiatur, & quid si primus emptor alienauit in alium contra quem agatur, vide ibi.gloss.7.
Et si venditor sit ab emptore vltra dimidiam deceptus si emptor eligat rem restituere potius quam pretium supplere, an tunc ad fructus restituendos teneatur, & quid in foro animæ, vid.glo.8.dict.l.56.titul.5. partita.5.
Et quid si emptor vendentem induxit vt sibi vendat rem minus iusto pretio, an tunc præcisse compellatur rem ipsam restituere, vel si velit ipso possit pretium supplere, vid.ibid.id fi.d.glo.8.
Et quid si res deterioretur, an venditor vel emptor qui vltra dimidiã fuit deceptus possit agere ad supplementum, vid.ibi.in gloss.10.
Et quid si iuretur non venire adue: sus contractum venditionis, & quid si iurans sit minor.14.annis, & quid si sit maior.25.vide ibidem. in glossa duodecima.
Et quid si & tunc læsio sit enormissima, vid.ibidem.
Et an re mediam legis.2.C.de rescindenda venditione.possit à contrahẽtibus renuntiari, vid.d.glo.12.in medio.
DECIMAE an debeantur iure diuino, naturali, vel positiuo, vel iudiciali, & quando, vide per glossam quintam.in proœmio.titul.20.partita prima.
Et an ecclesia statuere possit, vt non detur nisi octaua, vel.12.pars, vid.ibidem.per tex.ibi.
Decimæ mixtæ quæ dicantur, vid.per glo.2.l.1.titulo vigesimo.partita prima.
Decimæ personales quæ sint, & ex quibus per soluantur, & an sint in vsu, vid.per glossam tertiam.in principio.l.primæ.titulo vigesimo.partita prima.
Et an decimæ personales debitæ sint de iure diuino, & an excuset consuetudo ab earum prestatione, vid.ibidem.
Decimæ prædiales siue personaits.an per consuetudinem non debeantur.& quando sic, vid.d.glo.1.vsque in finem.
Decimæ an solui debeant si quis plus non colligat nisi quantum sibi, & familiæ sufficit, vid.ibid.in glo.2.in.l.2.
Et quid si non habeat vnde soluat nisi vendat omnia sua bona, vid.ibid. in dict.glo.2.
Decimæ personales an soluantur à clericis, & qnid in prædialibus, vide glossam tertiam.dictæ.l.secundæ.titulo vigesimo.partita.1.
Decimæ an debeant solui prius quam granum à palea separetur vel post, & in horreis reponere ecclesiæ, vid.ibidem.glo.7.
Decimæ casei & lactis quo tempore solui debeat, vid.glo.9.dict.l.2.tit. 20.partita.1.
Decimæ ex rebus illicitæ quæsitis non debentur, vid.glossam secundã. l.tertiæ.ibi.
Decimæ de venatione seu piscationis, an sit personalis, vel prædialis, vide glo.4.l.3.titu.20.par.1.
Decima nunquam debetur Regibus, vide glossam.1.l.55.titulo sexto.partita prima.
Decimæ debentur ecclesiæ primæ non secundæ ibidem ædificatę etiam si in suo termino terræ sit, vide glossam sextam.l.nonæ. titulo. 10. partita prima.
Decimæ diuisæ videntur si parrochia diuidatur, vide ibidem. glossam septima.
Secus si de nouo construatur ecclesia, vid.d.glo.6.
Decimæ solui debeat à monachis, & quando non, vide glossam.15.l.4. tit.12.par.1.
Decima ex venatione seu piscatione, an detur ecclesiæ in cuius prædio captura facta est, vel ecclesiæ personarum capientium, vid.glo.4.l.3.titul.20.par.1.
Decimæ an possint non deberi ex priuilegio Papæ, vid.glo.1.l.4.tit.20. partita.1.
Decimæ de noualibus, an solui debeãt à monasterijs, vide glossam.3.per tex.ibi.l.4.tit.20.par.1.
Decima ab omnibus religiosis non priuilegiatis solui debet, vid.ibidem. in glo.5.
Decima an debeatur ex hortis à religiosis priuilegiatis, vide ibidem.

Decimæ

Universidad de Deusto Biblioteca

Decimæ an debeat à iudæis, mauris & leprosis dari, & de quibus rebus præstare non teneantur, vide glossas. l. sextæ. titulo vigesimo. partita prima.
Decima an peti posit à nouo emptore rei, vid. glossam quartam. l. septimæ. ibidem.
Decima præstari debet à rei possessore lite pendente non obstante, vid. ibidem. per tex. ibi.
Decimæ personales siue prædiales cui ecclesiæ soluendæ sint, vid. glo. 1. l. 7. tit. 20. par. 1.
Et quid si consuetudo siue longa præscriptio sit in contrarium, vide ibidem.
Decima animalium, an dicatur mixta, vel aliter, vide glossam primam. l. 9. ibidem.
Et vbi solui debeat, vid. ibidem.
Decima solui debet à pastoribus seu mercenarijs de salarijs suis, vide glossam. 4. l. 9. tit. 20. par. 1.
Decima quo tempore dari debeat de agnis, & quanto tempore debeant esse apud matrem, vid. glo. 6. ibidem.
Decima animalium an debeat præstari vbi greges parturiunt, siue steterunt per mensem, vid. ibidem.
Decima ex agnis iam lactatis debetur, vide glossam primam. l. decimæ. ibidem.
Et quid de lana vel lacte spectetur consuetudo, vid. ibidem.
Decima ex frumento qualiter per ll. huius Regni fieri debeat, vid. glo. 2. l. 10. tit. 20. par. 1.
Decima ex lucris debetur deductis tamen expensis, vid. glossam. 2. l. 15. ibidem.
Decima an præstetur expensis non deductis quæ factæ fuerunt in rei refectiones, vid. glo. 1. l. per tex. ibi. in. l. 16. ibidem.
Decima debet soluere statim fructibus collectis neque requiritur monitio sed dies interpellat ad constituendum in mora, vid. glo. 1. l. 17. titulo. 20. par. 1.
Decimæ personales in quo tempore debeant solui, vide glossam. 2. dict. l. 17. ibidem.
Et quid si decimæ prædiales clericis non sufficiunt, an istæ personales sint de iure naturali, & quando debeant solui, vid. ibidem.
Decimæ personales, an solui debeant etiam si in hoc non ad sit consuetudo ita quod si non soluantur non soluentes peccent, vid. glo. 4. per tex. ibi. d. l. 17.
Decima animalium qualiter danda sit, vide glossam tertiam. l. decimæ octauæ. ibidem.
Decimæ qualiter diuidantur in ecclesijs de nouo construendis per Episcopos, vide glossam quartam. l. decimænonæ. titulo vigesimo. partita prima.
Decimæ clericis dandæ sint non vero laicis, & quid si priuilegiatus illas non priuilegiato conferat, an ille capax sit ad tenendum illas, vid. glo. 2. l. 22. ibi.
Decimæ an posint laico dari per prælatum per totum tempus vitæ suæ, vid. ibidem. glo. 4.
Decimæ à laicis percipi possunt ex priuilegio Papæ, & quid si malè vtatur illo priuilegio, vid. glo. 2. l. 23. ibi.
Decimæ si à laico dicantur præscriptæ qualiter hoc probetur, vide ibidem. in fine.
Decimæ noualium non debent dari laico in hoc priuilegio, scilicet, vt decimas posit percipere, vid. glo. 3. dict. l. 23.
Decima quæ à laicis percipitur per vim, an clerici posint sine Episcopi voluntate redimere sine metu simoniæ, vid. glo. 5. ibidem.
Decima an emptori seu venditori sit petenda per ecclesiam, & an ecclesia huic venditori debeat actiones suas tradere, vide glossam secundã. l. 26. ibidem.
Decimas personales soluet Rex suis capellanis, glossam quartam. l. tertiæ. per tex. ibi. titulo nono. partita. 1. & per legem etiam. 11. titulo. 20. partita prima.
Et in causa decimarum etiam Regi ex priuilegio competentium si super parte alicui donata de eis lis oriatur curia non cognoscit, gloss. 2. l. 17. titul. 4. par. 3.
Decimæ an posint præscribi per laicos, vide glossam primam. l. 6. tit. 29. partita. 3.
Decima an debeat ab vsufructuario persolui, vid. gloss. 5. l. 22. titulo. 31. partita tertia.
Decimæ an posint permutari cum aliqua re temporali, vid. glo. 5. l. 2. per tex. ibi. tit. 6. par. 5.
Et an conuentio facta super decimas vt non soluantur valeat, vel non, & quando sic, vid. ibidem.
Et an sit necessaria licentia Papæ ad hoc, scilicet, vt posit super decimis transigi, vid. d. glo. 5. in fi.
Decima si imponatur à Papa super bonis clericorum an debeatur si clerici nullos fructus suorum beneficiorum collegerunt aliquo fortuito casu, vide glossam septimam. l. vigesimæ secundæ. titulo octauo. partita quinta.
Decima si non soluatur facit præsumi sterilitatem ob istam causam venisse, vid. glo. 10. d. l. 22.
Decimæ an posint pignorari, vide glossam primam. l. tertiæ. titulo decimo tertio. par. 5.
Et quid in fructibus decimæ, vid. ibidem.
Et an pro decimis sint omnia bona decimare debentis obligata, vid. glo. 3. l. 24. tit. 13. par. 5.
Decimas an teneatur soluere filius de hæreditate patris, & quare non, vide glossam quartam. l. vigesimæprimæ. tit. 3. par. 6.
DECRETVM iudicis interuenire debet in venditione rei immobilis minoris, vide glossam octauam. l. sexagesimæ. titulo decimooctauo. partita tertia.
Decretum iudicis vbi interuenit omnis solennitas ad ita fuisse præsumitur, vid. ibidem.
Decretum tutoris, an & quando requiratur quando minor vult facere donationem propter nuptias, vel arras dare, vid. gloss. 4. l. 1. titulo. 11. partita. 4. ad finem.
Decretum iudicis an debeat interuenire quando tutor vult res immobiles vel etiam res mobiles tales tamen quæ seruando seruari possunt in dotem pro suo minore tradere, vid. glo. 1. & 2. l. decimæquartæ. titulo. 11. par. 4.
Decretum iudicis interuenire debet in alienatione rerum minoris, & quale esse debeat, vid. glo. 6. l. 4. tit. 5. par. 5.
Decretum iudicis si reperiatur interpositum fuisse, an præsumatur ibidem fuisse adhibitas omnes solennitates requisitas, vid. ibi.
Decretum iudicis solum non sufficit sine tutoris authoritate quando tutor emit res immobiles minoris, vid. ibid. glo. 10.
Et quid si tutor sit minime legitime constitutus, an tunc sufficiat decretum iudicis cum tali minus legitimo tutore, vid. ibidem.
Decretum iudicis an debeat interuenire quando tutor obligat res mobiles minoris quæ seruari poterant, vide glo. 3. l. 8. tit. 13. par. 5.
Decretum iudicis an requiratur quando ex causa pater alienat bona aduentitia filij, vide glossam quintam. l. vigesimæquartæ. titulo decimo tertio. par. 5.
Decretum iudicis requiritur in alienatione omnium bonorum, vel in cessione eorum, vide glossam primam. l. primæ. titulo decimoquinto. partita. 5.
DECVRIONES representantes populum possunt ipsi consuetudinem introducere, vide glossam secundam. l. quintæ. titulo secundo. partita prima.
DEDICERE se videtur ille qui licet non dicat fuisse mentitus dicit tamen alias similia verba, vid. glo. 1. l. 25. titul. 18. par. 2. & glo. 2. l. 8. titulo. 3. partita. 7.
Et quibus verbis debeat quis se dedicere, vid. d. glo. 2. dict. l. 8. per illum tex. tit. 3. part. 7.
Dedicere se an teneatur ille qui vxorem alicuius vocauit adulteram, vel eius maritum vocauit cucurbitam si verum dixit, & illud probare velit, vide glossam septimam. col. 2. quæstione. 1. 2. & 3. l. primæ. titul. 9. partita. 7.
Dedicere se an teneatur ille qui meretricem iam nuptam meretricem vocauit vel qui filium natũ ex legitimo matrimonio vocauit filiũ meretricis quando eius mater cum vidua esset fuit meretrix, vid. d. gl. 7. in fine. dict. l. 1.
DEFECTVS qui est ab imbecilitate humana & naturaliter in est nõ potest imputari ad culpam, vide glossam. 6. l. vigesimæ quartæ, titulo 27. partita. 3. ad finem.
Defectus possessionis, an impediat præscriptionem, & an interrumpat effectum præcedentis titul. glo. 1. l. vigesimænonæ. titulo vigesimo nono. partita. 3.
DEFENDERE nolẽs rem an videatur illã habere pro derelicto, vide glossam primam. l. quadragesimænonæ. titulo vigesimooctauo. partita. 3.
Defendere qualiter se debeat aliquis ita vt si aliquem tunc percutiat vel occidat pœna homicidij non puniatur, vide glo. l. 2. per tex. ibi. titulo octauo. partita. 7.
DEFENSOR, vel DEFENDENS.
Defensor an admittatur creditore inuito, & an ille posit alium cõstituere defensorem. vid. glossam decimam. l. decimæ. titulo quinto. partita tertia.
Et quæ posit facere iste defensor, & qualiter formetur sententia contra eum, & an confesio domini illi præiudicet, vid. ibidem.
Defensor an admittatur pro præsente nolente comparere, & an defensor petat in integrum restitutionem etiam pro minore, vid. ibid.
Et huic defensori debet dari terminus ad denuntiandum domino, & an teneatur perseuerare in defensione eius qui moritur ante litis contestationem, & an teneatur appellare, & an posit compensare, & alia, vide vid. per. d. gl. 10. dict. l. 10.
Defensor in quibus casibus non teneatur satisdare de rato, vid. per glo. 11. dict. l. 10. tit. 5. par. 3.
Defensor absentis, an ad aliquam satisdationem teneatur, vid. glo. 7. l. 12. tit. 5. part. 3.
Et quas causas allegare debeat, vid. ibi.
Defensor an detur minori inuito ecclesiæ, vel ciuitati, vid. glo. 5. l. 1. titulo. 25. par. 3.
Defensor pro alio comparens, an posit compensationem objicere, vide glo. 3. l. 25. tit. 14. par. 5.
DEFENSIO cuilibet est permissa, & quando non, vi. glo. 15. & gl. 16. l. 2. titulo. 16. par. 2.
Defensio potest aliquando à partibus renuntiari, vid. glossam. 3. l. 11. tit. 17. partita. 3.
Et quid si res publica aliter non posit defendi quam acceptatur re ecclesiæ, vel eius domus, vide glossam secundam. l. decimætertiæ. titulo. 31. partita tertia.
Defensio qualis esse debeat, vt si se defendens aliquem percutiat vel occidat pœna homicidæ non teneatur, vid. glo. l. 2. per tex. ibi. titulo. 8. partita septima.
Et quibuslibet licitum est arma, & gentes cõgregare pro defensione sua vid. glossam secundam. l. septimæ. per text. ibi. titulo decimo. partita septima.
DEFERRE arma hostibus an liceat pro redẽptione captiuorum siue tempore belli siue pacis, vide glossam secundam. l. fina. titulo nono. partita prima.
DEFERENS si non probet præmium non numeretur, vid. glo. 4. l. 3. tit. 21. par. 4.
Deferens se premium meretur, vide glossam. 2. l. decimæquartæ. per tex. ibi. titulo. 7. par. 6.
DEFVNCTVS, & an defunctis prosit plus specialis oratio quam generalis, vide glossam septimam. in principio. in prooemio. titulo. 13. partita. 1.
Defunctus vbi sepeliri debeat, vid. glossam primam. cum sequentibus. l. 5. titulo. 13. par. 1.
Defunctus an posit grauare successorem maioriæ si eius non fuit hæres in maioria erat antiqua, vid. glossam primam. colum. 2. ad finem. l. 4. tit. 15. par. 2.
Defunctus si obliget bona sui hæredis, an obligatio teneat secuta additione hæreditatis, vid. glossam primam. l. 7. titulo decimotertio. partita quinta.
Defunctus, & hæres sunt vna persona alia tamen est conscientia hæredis quam defuncti, & an hæres eodem modo quo defunctus rem posidisse credatur, vid. glo. 2. l. 1. tit. 3. par. 6.
Defunctus non volabit ad patriam cœlestem nisi completa satisfactione licet illam in se hæres suscipiat, vide glossam. 13. l. 2. titulo decimo quinto. partita. 6.
Defunctus an accusari posit, & quãdo, & an de capitari, & quando, vid. glo. l. 7. & 8. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.
Defunctus si furtum fecit, vel aliud delictum, an & quando eius hæredes teneantur, vel non, vid. glo. l. vigesimæquintæ. per illum text. titulo primo. partita. 7.
Et qualiter hæredes teneantur de iure canonico si defunctus furtum fecit, vel aliud delictum commisit, vide glo. 9. dict. l. 25.
Defunctus debitor an posit per creditorem detineri cum iudicis authoritate ne tradatur sepulturæ quousque debitum sibi persoluatur, vide glo. 1. l. 13. per tex. ibi. tit. 9. par. 7.
Defunctus si iniurietur qualiter puniatur, vid. glossam secundam. l. 13. per tex. ibi. tit. 9. par. 7.
Defunctus & hæres sunt vna, & eadem persona, vid. glo. 6. d. l. 13. per illum tex. ibi.
DEGRADATIO, & si clericus hæreticus non pœniteat debet degradari, & curiæ seculari tradi, vid. glo. 4. cum alijs ibi. l. secundæ. titul. 26. partita septima.
DEGRADARE aliquem vltimo supplicio æquiparatur, vid. glo. 3. l. 60. titul. 6. par. 1. & ibi qualiter fiat.
Degradatus statim efficitur de foro seculari, vid. d. glo. 3.
Degradatus propter secutam incorrigibilitatem traditur curiæ seculari, vid. glo. 7. l. 60. tit. 6. par. 1.
DEGVSTATIO an sufficiat ad hoc, scilicet, vt omne periculum tam deteriorationis quam effusionis sit post degustationem emptoris vid. glo. 2. l. 24. tit. 5. par. 5.
Et quid si dies constituatur inter emptorem & venditorem ad degustandum, & emptor non venerit, an contractus post diem duret, vel non, & an venditor rem illam alteri vendere posit, vide glossam sextam. dict. l. 24. tit. 5. par. 5.
Et quibus concurrentibus emptore non veniente poterit venditor rem effundere, & perdere, vid. ibi. in glo. 8.
DEIECTVS à possessione per vim, an & quando possessionem rei amittat, & qualiter agens interdicto recuperandæ debeat in hoc articulare vt in hoc obtinere posit, vide glossam primam. l. decimæseptimæ. titulo. 30. part. 3.
DEIERARE non præsumitur quis pro leui inimicitia habita cum aliquo, vide glossam secundam. l. vigesimæsecundæ. titulo decimosexto. partita. 3.
DELATIO quæ ab hærede incapaci instituto fieri debet quorã quo fieri debeat, & an deferens aliquod premium ex hoc consequatur, & quid in incapacibus totaliter, vid. glossam primam. & 2. l. 14. per text. ibi. titulo. 7. par. 6.
Delatio iuramenti à iudice facienda super qua quantitate posit fieri, vide per glo. 6. l. 2. tit. 11. par. 3.
Delatio iuramenti sine causa fieri nõ debet quia nititur æquitate potius quam rigore quam iudex pro oculis habere debet, vid. gloss. 7. in medio. l. 2. titulo. 11. par. 3.
Delatio iuramenti non habet locum quando recurritur ad ecclesiam propter defectum iudicis secularis, vid. d. glo. 7. in medio.
Delatio an habeat locum quando ratio testis concludit per viam industriæ, & non per viam sensus corporalis, vide ibidem. in columna prima. ad finem.
Neque in alijs casibus locum habet delatio, vid. ibidem.
Delatio iuramenti, an habeat locum vt per tale iuramentum condemnetur officialis in sindicatu, vid. ibi.
Delatio iuramenti, an detur concremanti vel destruenti instrumentum debiti in supplementum probationis, vide dictam glossam septimam. columna secunda.
Delatio iuramenti, an habeat locum etjam in iudicio possessorio ex vno teste, vide. d. glo. 7. col. 2. parum post principium.
Delatio ad hoc vt detur ex semiplena probatione requiritur quod & illa sit vero similis, vid. ibid.
Nec delatio dabitur si dolus objiciatur neque quando quis venit contra sententiam ex semiplena probatione neque quando aguntur probationes ad æternam rei memoriam, vide dictam glossam septimam. columna secunda.
Delatio iuramenti habet locum si quis integrum testem producat etiam si pars aduersa alium minus integrum pro se adducat, vid. ibid.
Delatio iuramenti non datur petenti aliquem in seruum, vid. ibid.
Neque vbi requiritur plenisima probatio, neque in pœnis defertur iuramentum in defectum probationis, vid. ibid.
Neque propter testes singulares singularitate obstruia neque ad probandam inimicitiam, vide dictam glossam septimam. col. 2. in fine. l. secundæ. titulo vndecimo. partita tertia.
Delatio iuramenti non fit nec defertur homini facili, & prompto ad iurandum, vid. d. glo. 7. in fi. d. l. 2. ibi.
Delatio iuramenti in supplementũ probationis, an debeat fieri à iudice parte non petente, & an posit iuramentum reculare etiam non referendo, vid. ibi.
Et an deferens iuramentum parti posit pœnitere, & quando, vid. glo. 1. l. 8. titulo. 11. par. 3.
Delatio iuramenti, an posit deferri per procuratorem seu agentem de populo, & an idem sit super eo quod habet causam permanentem, & tractum de futuro, & in actione populari, vid. glo. 1. in principio. l. 10. titul. 11. par. 3.
Sed quando agens iurat, an præiudicabit alijs ita quod alij agere non posint post delationem, vel sententiam, vide dictam glossam primam. dictæ. l. 10. ibi.
Delatio iuramenti, an habeat locum in causis criminalibus, vid. gloss. 2. l. 10. tit. 11. par. 3.
Delatio iuramenti in defectum probationis, an fiat in causis matrimonialibus, vel monachationis, vide glossam septimam. l. decimæ. titulo vndecimo. partita. 3.
DELEGATVS, de hoc, vide in verbo. IVDEX DELEGATVS.
DELEGARI non potest consecratio rerum ecclesiæ nec alia quæ sunt ordinis Episcopalis, vide glossam secundam. l. decimætertiæ. titulo. 28. par. 3.
Delegari vtrum posint ab Episcopo causæ matrimoniales, vt alius illas sententiet, vide glossam septimam. l. septimæ. titulo decimo. partita quarta.
Et an delegatus Papæ posit talem causam matrimonialem alteri subdelegare, vid. ibidem.
DELEGATIO dicitur licet qui delegatur non sit debitor, vide glossam secundam. l. decimæquintæ. per textum ibi. titulo decimoquarto. partita. 5.
Et an per solam delegationem fiat nouatio etiam si aliud plus non agatur vide glossam. 4. ibidem.
Delegatio propriè quæ dicatur, vid. d. glo. 4. dict. l. 15. ibidem.

Et an infamis possit se excusare à suscipienda delegatione, vid. glo. 9. l. 7. titul. 6. part. 7.
DELIBERARE, & de bonis deliberationis, vel consilij, vid. per glo. 1. titulo. 1. tit. 7. par. 1.
DELIBERATIO, & de bonis deliberationis, vid. per glo. 2. l. 1. tit. 6. partita. 6.
Et ea quæ sunt magni ponderis debent cum maxima deliberatione fieri, vide glossam secundam. l. vigesimæ sextæ. per tex. ibi. titulo primo. partita septima.
De hoc, vide in verbo, TEMPVS AD DELIBERANDVM.
DELICTVM. Prædecessoris. Minoris, vel furiosi, Episcoporum. Patris. Seruorum. Monachorum, vel clericorũ. Possessoris Transigitur. Compensatur. maioriæ. Atrox.
Delictum ordinantis an ipsemet pandere teneatur prius quam ordinetur, vide glossam finalem. l. trigesimæ tertiæ. titulo quinto. partita prima.
Delictum factum palam plus punitur ac si factum fuisset clam, vid. glo. 2. l. primæ. tit. 13. par. 2.
Delictum commissum in ecclesia, an propter illud iudex secularis delinquentem inde extrahere possit requisito Episcopo, vid. gloss. 7. l. 12. titu. 14. par. 3.
Delictum facit aliquem naturaliter statim quod illud committit obligari ad pœnam, vide glossam sextam. l. decimæ quintæ. titulo decimo tertio. partita. 2.
Delicti sententia quid in se continere debeat, vt valida sit, vide glossam quintam. l. trigesimæ octauæ. titulo. 18. par. 3.
Delicta si sint circa diuersa non compensantur, vide glossam quintam. columna secunda. in principio. legis octauæ. titulo secundo. partita quarta.
Delictum clandestinè factum quando dicatur, & quando grauius quando leuius puniatur, vid. glossam tertiam, & quartam. in prooemio. tit. 13. par. 4. & glo. 2. l. 1. tit. 13. par. 2.
Delictum an possit cadere in rebus, vt est in domibus, &c. vide glossam secundam. ad finem. legis secundæ. titulo vigesimo secundo. partita quarta.
Delictum si ab aliquo timore mortis, vel amissionis bonorum committatur, an talis peri illud mortaliter peccet, & an mitius puniatur, vid. gl. 1. l. 4. tit. 24. par. 4.
Delictum an faciat quem amittere naturalitatem Regni, vel loci originis, & an pro alio delicto quam proditionis amittat quis naturalitatẽ sui loci ita quod ad honores ampliùs ibi admitti non possit, vid. glo. 3. l. 5. tit. 24. par. 4.
Delictum quando debeat extraordinariè puniri, vide regulam generalẽ. glossæ sextæ. l. 11. tit. 25. par. 4.
Et pro quibus delictis fiscus habeat tacitam hypotheeam in bonis delinquentis, & præferatur alijs creditoribus, vid. gloss. 9. l. 9. titulo tertio. partita quinta.
Delictum commissum post donationem alicui factam ipsam non inualidat nisi fiat in fraudem fisci, vide glo. 8. l. 2. per text. ibi. titulo quarto. partita quinta.
Delictum commissum in naui à quo debeat puniri, vid. glo. l. 2. per tex. ibi. tit. 9. par. 5.
Et quid si delinquens sit clericus, vid. ibi. glo. 1.
Et quilibet potest capere delinquentem si delictum sit in fraganti commissum, vid. d. glo. 2. d. l. 2. ibi.
Delictum commissum in mari à quo iudice debeat puniri, vid. per glo. 3. dict. l. 2. per illum tex. ibi.
Et ex quocunque delicto oritur ciuilis seu prosecutoria actio, vid. glo. 1. l. 13. tit. 14. par. 5.
Delictum si tendat in iniuriam reipublicæ, an cuilibet licitum sit illud propulsare sicut iniuriam patris, vel matris, vide glossam quartam. l. decimæ quartæ. ibi.
Et an datum alicui ne crimen datis detegat ab eo repeti possit, vide glossam primam. l. quinquagesimæ quartæ. titulo decimo quarto. partita quinta.
Delictum militis vel alterius, an impediat testamenti factionem si sit propter illud ad mortem damnatus, vid. glo. 4. cum alijs ibi. l. 15. tit. 1. partita. 6.
Et an iudices propter delictum durante officio accusare, vel ab aliquibus accusari possint, vid. glo. 5. l. secundæ. & glossas. l. 11. per tex. ibi. titulo primo. partita. 7.
Delictum semel punitum ampliùs puniri non debet, & quid si non fuit sufficienter punitum, vid. glossam primam. cum alijs ibidem. l. duodecimæ ibidem.
Delictum quando debeat duplici pœna puniri si vnum tantum fuit delictum, vide glossam quintam. l. decimæ tertiæ. titulo primo. partita septima.
Et quæ in accusatione contineri debeant quando aliquis de delicto accusatur, vid. glo. 1. 4. ibidem.
Delictum si committatur in aliquo loco, an delinquens coram iudice loci committi delicti, vel in alio loco accusari possit, vid. gloss. 1. l. 15. per tex. ibi. tit. 1. par. 7. cum alijs ibi.
Et an ratione delicti efficiatur delinquens subditus iudicis illius loci, & an ibi sortiatur forum, vid. d. glo. 1. in principio.
Delictum commissum in districtu ciuitatis potest puniri per iudicem illius ciuitatis, vid. d. glo. 1. in principio.
Et quid in delicto commisso per iudicem delegatum à principe, an & quando ab ordinario iudice illius loci puniri possit, vid. ibi. & quæstione quinta.
Et quid in duobus dominis habentibus parem imperium in vno loco, an si vnus delinquat ab alio puniatur, vid. ibi. in quæst. 6.
Delictum si committatur in aliquo territorio communi duarum ciuitatum per quem iudicem puniri debet, vide gloss. 1. quæstione. 7. l. 15. titulo primo. par. 7.
Et an in delictis criminaliter accusatis possit fieri prorogatio de loco ad locum vel iurisdictionis, vel alio modo, vid. ibi. glo. 2.
Delictum si committatur extra locum domicilij, vel originis, an iudex originis, vel domicilij per inquisitionem procedere possit ad punitionem ipsius, vid. ibi. glo. 5.
Delictum ab aliquo commissum potest puniri, vbi ipse habet maiorem partem suarum fortunarum si ibi inueniatur, vide ibidem gl. ssam sextam.
Et an & quando transactio super delicto inter accusatum, & accusantem facta illum liberet, vide glossas. l. vigesimæ secundæ. titulo primo. partita septima.
Et an delictum videatur confessum ex tali transactione, & transigens puniri possit, & quid si paciscatur ante accusationem, vide ibi. glossam primam.
Et in quibus delictis talis transactio habeat locum, & quando non, vide ibi. gl. 3. 4. & 5. cum alijs ibidem.
Et an accusatus de delicto si se occidat, an morte ipsius causa finiatur, & cui bona ipsius veniant applicanda, vid. glossas. l. 24. titulo primo. partita septima.
Et quando dicetur quem seipsum propter delictum occidisse, & quæ requirantur, vt & tunc bona applicentur fisco, vid. ibi. glossam secundam, tertiam, quartam, & quintam.
Et an hodie bona istiusmodi in isto casu fisco applicentur stante authentica. bona damnatorum, & ll. huius regni, vid. ibi. glo. 7.
Et an accusatus de delicto si ipse vel eius accusator decedat lite cõtestata, an & quando, & in quibus delictis actio illa sit ad hæredes transitoria, & qualiter, & pro qua parte, vid. glo. l. vigesimæ quintæ. per tex. ibi. titulo primo. partita. 7.
Et an & quando hæredes teneantur ex delicto defunctorum, vid. glo. 9. cum alijs ibi. l. 25. per illum tex.
Et qualia delicta iudex ex officio suo sine accusatore, vel denuntiatore punire possit, vid. glo. l. 28. ibi. per illum tex.
Delictum non dicitur propriè alienatio, vide glos. 3. l. secundæ. titulo. 2. partita. 7.
Et an per pactum possit quis se facere delinquentem illius delicti quod non commisit, & an possit se obligare ad pœnam talis criminis, vide glo. 3. l. 2. titu. 5. par. 7.
Delictum etiam publicum, an infamet ipso iure, & quando, vid. glo. 2. l. 5. tit. 6. par. 7.
Et an deprehensus in delicto efficiatur infamis ipso iure, vid. glo. 12. dict. l. 1. tit. 6. par. 7.
Delictum si ab aliquo in iudicio confiteatur, an & quando ex hoc efficiatur infamis, vide glossam decimam tertiam. dictæ. l. quintæ. per illum textum.
Delictum partus suppositi, an puniatur pœna mortis, vid. glo. 4. l. 6. titu. 7. partita. 7.
Delictum iteratum plus punitur, vide gloss. 12. per text. ibi. l. 2. titulo. 10. partita septima.
Delictum rectorum vniuersitatis in rebus vniuersitatis censetur delictũ ipsius vniuersitatis, vid. glo. 6. l. decimæ septimæ per tex. ibi. titulo decimo. partita. 7.
Delictum famulorum quando imputetur dominis, & quando non, vid. glossam quintam. l. quartæ. per textum ibi. titulo decimo tertio. partita septima.
Delictum si ab aliquo factum non sit, & ipse in iudicio illud confiteatur an talis confessio sibi noceat, vel non si contrarium iudici constiterit, vel aliter de veritate appareat, vid. glossam nonam, & decimam. l. quintæ. titulo decimo tertio. partita. 7. & glo. 1. & 2. l. decimæ septimæ. titulo decimo quinto. partita. 7.
Delictum commissum cum alterius adiutorio qualiter adiuuans punitur, vide glossam quintam. d. primæ. per textum ibi. titulo vigesimo secundo.

cundo. partita. 7.
Delictum militis à quo iudice puniri debeat, & quando, vid. glo. 1. 2. per tex. ibi. tit. 29. par. 7.
Delictum si sit occultum, vel non plenè probatum, an accusatus de illo sui iuratus sit sine non illud negare, vel fateri teneatur si à suo iudice interrogetur neque respondere teneatur neque crimen fateri & quando tunc licitè, & sine peccato fiat, & alia plura in hoc, vide per glo. 3. l. 4. tit. 9. partita. 7.
Delictum an videatur fateri carceratus qui fracto carcere aufugit, vide glossas. l. decimæ tertiæ. per textum ibi. titulo. 29. partita septima. & glo. 1. l. 12. ibidem.
Et quid si non fregit sed ab ea tantum aufugit, vid. gloss. 2. l. 12. titulo. 29. partita septima.
Et quid si aufugit cum scientia, vel mediante negligentia custodis, an mitius puniatur, vid. ibi. glo. 5.
Et qualiter puniatur illum per vim eximens à carcere, vid. glo. 1. l. 14. ibi. per illum tex.
Delictum omnino occultum, an liget, & quando, vid. glossam primam. cum alijs ibi. l. secundæ. pe. illum textum. titulo trigesimo primo. partita septima.
Et quando in delictis habeat locum pœnitentia, vid. ibi. in gloss. 9. cum alijs ibi.
Delicta quibus modis perpetrentur, vid. per glo. 1. 2. per tex. ibi. titulo. 31 partita septima.
Delicta facto vel dicto commissa quæ pœna mortis puniantur, vid. glo. 2. & 3. dict. l. 3.
Et quando pro delicto commisso consulendo pœna mortis veniat impo nenda, vid. glo. 3. dict. l. 2. per tex. ibi.
Delictum vnius alter luere non debet, vide glo. l. 9. per tex. ibi. titulo trigesimo primo. par. 7.
Et quis delicta remittere possit, & qualis qualiter, & quando, vide glossas. legis primæ. per textum ibi. titulo trigesimæ secundæ. partita septima.
Et de effectu remissionis Principis alicui data, vide per glo. 5. l. secundæ. ibi. per illum textum.
Delictum si remittatur, an videatur remissa qualitas delicti, & quando remissio sit faciens, vide glossam primam. l. tertiæ. titulo trigesimo secundo. partita. 7.
Et quid si fiat remissio delicti fiat respectu certè qualitatis, an comprehẽdat delictum quod fuit inchoatum ante illam qualitatem, vid. dictam glo. 1. dict. l. 3.
EPISCOPORVM MONACHORVM, vel CLERICORVM.
Delictum Episcoporum si graue est punit solus Papa si læue Patriarcha, vid. glo. 8. l. 10. tit. 5. par. 1.
Delictum ordinantis an ipsemet pandere teneatur prius quam ordinetur, vide glossam finalem. legis trigesimæ tertiæ. titulo quinto. partita prima.
Delictum monachi, an obliget abbatem, vel monasterium, vid. glo. 4. l. 3. tit. 3. par. 5.
Delictum Archiepiscopi in diœcesi sui suffraganei commissum, an faciat vt ab eius suffraganeo puniri possit, vid. gloss. 1. quæst. 4. l. 15. per tex. ibi. titul. 1. par. 7.
Delictũ prælatis factũ cõunicat cõsiliis, an præiudicet si ecclesiæ ab ipso aliqua violentia facta fuit, vt ecclesia incidat in pœnam. l. si quis in tantam. C. vnde vi. vide glos. 1. & 2. l. decimæ septimæ. per tex. ibi. titu. 10. partita septima.
Delictum rectoris vniuersitatis in rebus vniuersitatis censetur delictum ipsius vniuersitatis, vid. ibi. glo. 6.
PRAEDECESSORIS malitiosè commissum, an damnificet successorem in maioria quando ista clausula ibi adest, vid. glo. 9. in fin. l. primæ. titul. 13. par. 4.
PATRIS, an & quando noceat filijs, & quid si pater proditionem cõmiserit, siue tunc filij concepti, siue nati sint, siue non siue sint emancipati, vel in potestate, vide glossam. 2. l. 2. per tex. ibi. titulo secundo. partita. 7.
Et an post commissum delictum proditionis ipse proditor habeat rerum suarum alienationem, vid. glossam secundam, & tertiam. l. quartæ. ibi. per illum textum.
POSSESSORIS MAIORIAE.
Delictum an priuet possessorem maioriæ, & quale, & quando non, & an vsufructus in vita delinquentis possit publicari, vid. glo. 4. in principio. l. 6. tit. 1. part. 6.
Et quid si postquam confiscata fuerunt propter delictum per Regem filio delinquentis data fuerunt, an ille habeat, vt bona maioriæ, vel vt libera, vid. ibidem.
Et quid si post condemnationem princeps remittat delictum, & bona delinquenti restituat, an ipse recuperabit bona maioriæ, vel adhuc transibunt in sequentem vocatum, & quid si iam transierunt in eum, vide dict. glo. 4. col. 2. & 3. quæstio.
MINORIS, vel FVRIOSI.
Delictum ab impubere, vel alias minore commissum, an debeat puniri, & quando, & qualiter, vid. glo. 1. nona. per tex. ibi. titulo primo. partita septima.
Delictum stulti mente capti, vel furiosi, quando puniri debeat, vid. glo. octauam, & nonam. dictæ. l. nonæ. & glossas. l. tertiæ. titulo octauo. partita septima.
Et an delictum in dubio præsumatur factum tempore furoris, vide ibi. dictam glossam nonam.
SERVORVM an accusari possit, & qualiter veniat seruus puniendus, vid. glo. 1. titu. 1. par. 7.
TRANSIGITVR, & an & quando transactio super delicto inter accusatorem, & accusatum factam illum liberet, vid. glo. 1. vigesimæ secundæ. titulo. 2. partita. 7.
Et an delictum videatur confessum ex tali transactione, & transigens puniri possit, & quid si paciscat ante accusationem, vide ibi. glossam primam.
Et in quibus delictis talis transactio locum habeat, & quando non, vide ibi. glossam. 3. 4. & 5. cum alijs ibidem.
ATROX.
Delicta atrociora quæ dicantur, & quæ atrocia, & quæ atrocissima, vide glossam quintam. in fin. cum alijs ibidem. l. vigesimæ. titulo nono. partita septima.
Delicta atrocissima quæ dicantur, vid. glossam octauam. l. secundæ. titulo. 1 partita. 7.
DELINQVENS. Absolutus. Transigens. In ecclesia. Accusatur. Occidens se. Aufugiens. Capitur, vel Efficitur infamis. Amittit maioriam. punitur, vel Mortuus Carceratur.
DELINQVENS ligatur vbi legibus, & statutis illius loci delinquit, vi. glo. 4. l. 15. tit. 1. par. 1.
Delictorum punitio ad emendas pecuniarias reduci non debet non obstãte contraria consuetudine, vide glossam primam primam. l. tertiæ. titulo. 2. partita. 1.
Delinquens ex proposito in quocunque genere delicti magis asperè puniri debet, vide glossam quartam. legis quartæ. titulo vndecimo. partita prima.
Delinquens statim quod delinquit efficitur seruus pœnæ, & statim contra eum oritur naturalis obligatio, vide glossam. 6. l. decimæ quintæ. titu. 13. par. 2.
Delinquens aliquem occidendo, vel percutiendo in Regis curia qualiter puniatur, vide glossam nonam. l. tertiæ. titulo decimo sexto. partita secunda.
Delinquens in naui, an magistro ipsius capi debeat, vt iudici proximio ri præsentet, vide glossam primam. l. 2. per tex. ibi. titulo nono. partita quinta.
Et quid si delinquens in naui sit clericus, vide ibidem. in glossa secunda. in fine.
Delinquens in fraganti crimine repertus à quolibet capi potest, vi. dict. glo. 2. dict. l. 2.
Delinquens in mari à quo iudice debeat puniri, & de quo iudice intelligatur, vid. glo. 3. dict. l. 2.
Delinquens debet puniri in eo in quo delinquit, vid. glo. 3. l. 30. per tex. ibi. tit. 1. partita. 6.
Delinquentes an sint digni misericordia & an relictum pro ipsorum liberatione dicatur pium, vide glossam secundam. columna secunda. l. quartæ. tit. 11. par. 6.
Delinquens quando duplici pœna puniatur ex vno tantum delicto, vid. glo. 5. l. 13. tit. 1. par. 7.
Delinquens an ratione delicti efficiatur subditus iudici illius loci, & an sit de foro ipsius, vide glossam primam. in principio. l. decimæ quintæ. tit. 1. par. 7.
Et an Archiepiscopus delinquens in loco sui suffraganei, an ab eo puniri possit, vid. glo. 1 supra dict. in. q. 4.
Et quid in iudice delegato etiam a principe, an si delinquat ab ordinario iudice illius loci puniri possit, vide dictam glossam primam. quæstione quarta. & 5.
Et quid in duobus dominis eiusdem loci pari imperio fungentibus si vnus delinquat, an ab alio puniatur. vid. ibid. in quæst. 6.
Delinquens extra locum sui originis vel domicilij, an per iudicem originis vel domicilij puniri possit per inquisitionem ipsius, vid. ibi. in glossa quinta.
Delinquens, an & quando, & qualiter sub fideiussoribus relaxari debeat vide glossam. 4. & 5. l. decimæ sextæ. titulo primo. partita septima. per textum ibi.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Delinquens si ipse vel eius accusator decedat lite iam contestata, an & quando, & qualiter, & in quibus delictis instantia ad hæredes ipsius transeat, & in quibus actionibus, & pro qua parte, vid. glo. 1. 25. per tex. ibi. titul. 1. par. 7.
Et an & quando hæres delinquentis teneatur pro furto defuncti, vel quando aliquid ex mala causa ad eum peruenit, vid. gloss. 9. cum alijs ibi. dict. l. 25.
Delinquens quando sine accusatore, vel denuntiatore, ex iudicis officio iudicis per ipsum puniri possit, vid. glossas. l. vigesimæ octauæ. ibi. per illum textum.
Delinquens in crimine hæresis vel proditionis, an statim perdat bona sua, & confiscentur ante sententiam ipso iure, vide glossam. 1. & 3. l. 4. tit. 1. par. 7. per illum tex. ibi.
Et an per pactum possit quis se facere delinquentem eius delicti quod non commisit, & an possit se obligare ad pœnam talis delicti, vid. per glo. 3. l. 2. tit. 5. par. 7.
Delinquens cum remittitur à iudice loci delicti cuius expensis illud fieri debet, vide glo. 2. col. 3. quæstio. 2. l. primæ. titulo vigesimonono. partita septima.
Et an in leuibus delictis habeat locum remissio, vid. dictam glossam. 2. in eius fine.
Delinquens si sit miles à quo iudice capi & damnari debeat, vide glossas. legis tertiæ. per textum ibi. titulo vigesimonono. partita septima.
Delinquens de crimine occulto interrogatus, an & quando respondere teneatur, vel non fatendo, vel negando veritatem, & quando illud licitè faciat, & sine peccato neque iudici interroganti teneatur respondere sive iurauerit, sive non, & quando ad hoc teneatur, vid. glo. 3. l. 4. tit. 29. par. 7.
Delinquens si sit nobilis qualiter carcerari possit, & debeat, vide glossam quintam, & sextam. legis quartæ. titulo vigesimonono. partita septima.
Delinquens pro maiori maleficio debet cautius custoditi, vide glossam decimam. dict. l. 4.
Delinquens vsque ad quantum tempus debeat in carcere detineri, & qualiter, vide glossas. l. septimæ. per tex. ibi. titulo vigesimonono. partita septima.
Et qualiter puniatur eximens delinquentem à carcere per vim, vide per glossam primam. l. decimæ quartæ. per tex. ibi. titulo vigesimonono. partita septima.
Delinquens quando eius pœnitentia liberetur, vide glossam nonam. eum alijs ibi. l. secundæ. per illum textum. titulo trigesimo primo. partita septima.
Et quibus modis delinquens possit delinquere, vid. glo. 1. 3. per tex. ibi. titul. 31. par. 7.
Delinquens facto vel verbo, quando pœna mortis puniatur, vid. glossam. 2. & 3. ibi.
Delinquens consulendo, an & quando pro consilio pœna mortis veniat puniendus, vid. glo. 5. ibi. per illum tex.
Et qualiter iudex possit confiscare delinquentium bona, vide per glossam tertiam. l. quintæ. per textum ibi. titulo trigesimo primo. partita septima.
Delinquens ipse puniendus est alter vero non, vi. gl. l. 6. per tex. ibi. tit. 31. partita septima.
Delinquens si in exilium mittatur, sive ad tempus, sive in perpetuum, si illud fugerit qualiter puniatur, vide glossas. l. decimæ. per tex. ibi. tit. 31. partita septima.
Et an iudex inferior possit tollere, vel indulgere exilium, vide ibi dem. in glossa. 3.
Delinquentes publicè puniri debent non clam, vide glo. l. 11. per tex. ibi. tit. 31. part. 7.
Et quis delinquentes remittere, & indulgere possit, quando & qualiter, vide glossas. l. primæ. per text. ibi. titulo trigesimo secundo. partita septima.
Et de effectu remissionis delicti per Principem factæ, vid. per gloss. 5. l. 2. ibi. per illum tex.
Delinquens per ieuem culpam, an excusetur, vid. glo. 5. l. 11. titulo. 33. partita septima.
Delinquens si mortuus sit, an suspendi debeat, & quando, & an aduersus eum detur iudicium vel sententia, & quando, vide glossas. legis septimæ. per textum ibi. titulo primo. partita septima. & glossas. l. octauæ. ibidem.
IN ECCLESIA delinquens in ecclesia, vel prope ecclesiam intendens ibidem liberari immunitate ecclesiarum non gaudet, vide glo. 5. l. 4. titu. 1. par. 1.
Delinquens in ecclesia, an à iudice seculari possit inde extrahi possit irrequisito Episcopo, vide glossam septimam. l. duodecimæ. titulo decimoquarto. partita. 3.
AVFVGIENS delinquens si aufugiat qualiter sit citandus, & quid si demum non venerit, vide glossam. 1. 2. 3. 4. 5. & 6. l. septimæ. titulo octauo. partita. 3.
Et qualiter fiet descriptio in eorum bonis, & quid si bona non habeat, & an iterum sit citandus ante annotationem bonorum, vide ibi. glossam sextam. & 8.
Et quid si delictum sit leue, vide ibidem. in glo. 14. dict. l. septimæ. titul. 8. partita. 3.
Delinquens si aufugiat non solum remitti debet ad iudicem loci delicti sed etiam ad iudicem domicilij, vel prorogatæ iurisdictionis, vid. glo. 1. l. 18. titul. 1. par. 7.
Delinquens si aufugiat qualiter capi deduci, & puniri possit, & quando, & alia in hoc, vid. glossas. l. decimæ octauæ. per text. ibi. titulo primo. partita septima.
Delinquens si à carcere aufugiat, quando, & qualiter eius fideiussor teneatur, vide glossas. l. 10. per textum ibi. titulo vigesimonono. partita septima.
Delinquens si aufugiat à carcere, an contra eum inducatur quædam ficta confessio, vid. glo. 2. l. 12. ibi.
Et qualiter tunc contra eius custodes procedatur, & quando, vid. dict. gl. 2. cum alijs ibi. per illum tex.
Delinquens si fugerit carcerem qualiter puniatur, vide glossas. legis decimæ tertiæ. per textum ibi. titulo vigesimouono. partita septima.
Et an habeatur pro confesso, & quando, vid. ibi.
Et quid si aufugit interueniente scientia, vel negligentia custodis, an tũc mitius puniatur, vid. ibi. glo. 5.
Et quid si fuerit illam causam fugiendi habeat, & qualis ista esse possit, vide ibi. glossam. 6.
AMITTIT MAIORIAM delinquens, an & quando propter delictum perdat, & confiscetur ei maioria, vid. glo. 4. in principio. l. 6. tit. 11. par. 6.
Et quid si à principe restituatur postquam condemnatus fuit, vid. dict. glo. 4. col. 2. & 3. in quæst. 2.
MORTVVS delinquens si mortuus sit, an suspendi debeat, & quando, & an aduersus eum detur iudicium, & quando, vid. gl. l. 7. per tex. ibi. titu. 1. par. 7.
Delinquens si ipse, vel eius accusator decedat lite contestata, an & quando, & qualiter, & in quibus delictis instantia ad eius hæredes transeat, & in quibus actionibus, & pro qua parte, vid. glo. 1. l. 25. per tex. ibi. titu. 1. partita. 7.
ABSOLVTVS delinquens si fuit absolutus de crimine vel condemnatus, an de eodem crimine iterum accusari possit, & quid si non fuit delictum sufficienter punitum, vid. glo. 1. cum alijs ibi. l. 12. per tex. ibi. titulo. 1. par. 7.
Et quid si absolutus fuit tantum per suum iuramentum, an iterum accusari possit, vid. ibi. glo. 2.
Et quid si non fuit absolutus per viam sententiæ sed per viam dispensationis, vid. d. glo. 2.
ACCVSATVR delinquens si à pluribus accusetur an omnibus respondere teneatur, & quid si de hoc non excipiat, vel opponat, & an iudex possit non recipere istam accusatorum pluralitatem, & quid si receperit, an valeat processus, vide glossam secundam. l. decimæ tertiæ. titul. 1. par. 7.
Delinquens si à pluribus accusatoribus accusetur in diuersis iudicijs, an accusatus iudicem eligere possit, vid. ibi dem.
Delinquens quando accusatur de aliquo delicto quæ in tali accusatione contineri debeant, vt valeat, vide glossas. l. decimæ quartæ. ibi. per illum textum.
Delinquens coram quo iudice accusari possit, & quando, & qualiter vt ad respondendum arcetur, vide glossas. l. decimæ quintæ. per tex. ibi. titul. 1. par. 7.
Delinquens si accusetur ab aliquo, & cũ accusatore super tali crimine trãsegerit, an transactio teneat, & illum à pœna liberet, & quando, & qua & an crimen fateri videatur, & puniri possit, & quando, & quid si timeat accusari, vide glossas. l. vigesimæ secundæ. per illum tex. titulo. 1. partita septima.
Et an talis transactio accusato prosit quominus de tali delicto amplius accusari non possit à nemine, vid. ibi. glo. 11. col. 1. q. 2.
Et quid si aliquis accusetur de crimine adulterij, vel de rapto, an tunc trãsactioni locus sit, vide glossam. 12. & 13. l. vigesimæ secundæ. titulo primo. par. 7.
Delinquens si postquam fuit de crimine accusatus se occidat, an causa finiatur, vel non, & cui bona sua applicentur, vide glossas. l. 24. titu. 1. partita. 7.
CAPITVR, PVNITVR, vel CARCERATVR.
Delinquens debet puniri in eo in quo delinquit, vide glo. 1. l. 30. per tex. ibi. tit. 1. part. 6.

Delinquens

Delinquens quando duplici pœna puniatur eo uno delicto tantum, vid. glo. 5. l. 1. tit. 1. par. 7.
Delinquens an ratione delicti efficiatur subditus iudici illius loci, & an sit de foro ipsius, vid. glo. 1. in principio. l. 1. tit. 1. par. 7.
Et an Archiepiscopus delinquens in loco sui suffraganei ab eo puniri possit, vid. glo. 1. supra. d. in. 3. 4.
Et quid in iudice delegato etiam à principe an si delinquat ab ordinario iudice illius loci puniri possit, vide dictam glossam primam. quæstione. 4. & 5.
Et quid in duobus dominis eiusdem loci pari imperio fungentibus si vnus delinquat, an ab alio puniatur, vid. ibid. in quæst. 6.
Delinquens extra locum originis vel domicilij, an per iudicem originis, vel domicilij puniri possit per inquisitionem, vide ibidem. in glossa quinta.
Delinquens potest puniri in loco vbi maiorem partem suarum fortunarum habet si ibi inueniatur, vid. ibi. glo. 6.
Delinquens si aufugiat qualiter capi deduci, & puniri possit, & quando, & alia in hoc, vid. glossas. legis decimæ octauæ. per textum ibi. titulo primo. partita septima. & gloss. 2. l. primæ. titulo vigesimonono. partita septima.
Delinquens, an & quando sine citatione capi possit per iudicem, vid. gl. 2. l. 18. tit. 1. par. 7.
Delinquens an per iudicem delicti, vel qui alias iustè cognoscit de accusatione capi possit in alteri' iudicis territorio, vel qualiter in hoc se habere debeat, vid. glo. 5. dict. l. 18. tit. 1. par. 7.
Delinquens quando sine accusatore, vel denuntiatore ex officio iudicis per ipsum puniri possit, vide glossas. l. vigesimæ octauæ. per illum tex. tit. 1. par. 7.
Delinquens si puniatur maiori pœna quam debet, an ex hoc infametur, vid. glo. 6. l. 6. tit. 6. par. 7.
Delinquens, an & quando possit à priuato capi si delinquendo reperiatur, & in quibus delictis. glo. 3. l. 5. tit. 7. par. 7.
Delinquens si sit iudex à quo iudice capi, & damnari possit, vid. gloss. l. 3. per tex. ibi. tit. 29. par. 7.
Delinquens si sit nobilis qualiter carcerari possit & debeat, vid. glo. 5. & 6. l. 4. tit. 29. par. 7.
Delinquens vsque ad quantum tempus debeat in carcere detineri, & qualiter, vide glossas. l. septimæ. per textum ibi. titulo vigesimonono. partita septima.
Delinquens si fugerit carcerem qualiter puniatur, vid. glo. l. 13. per text. ibi. titulo. 29. par. 7.
Et an habeatur pro confesso, vid. ibi.
Et quid si aufugit interueniente scientia, vel negligentia custonis, an mitius puniatur, vid. ibi. glo. 5.
Et qualiter puniatur eximens delinquentem à carcere per vim, vid. per glo. 1. l. 4. ibi. per tex. ibi.
Delinquens facto, vel verbo quando pœnam mortis puniatur, vid. glo. 2. & 3. l. 3. tit. 31. partita. 7.
Delinquens consulendo, an & quando pro consilio veniat pœna mortis puniendus, vid. glo. 5. ibi. per illum tex.
Delinquens ipse puniendus est, alter vero non, vide glo. l. 9. per tex. ibi. titulo. 31. partita septima.
Delinquens si in exilium mittatur, sive ad tempus, sive in perpetuum si illud fregerit qualiter puniatur, vid. glo. l. 10. per tex. ibi. titul. 31. partita septima.
Et an iudex inferior possit indulgere exilium, vid. ibi. glo. 3.
Delinquentes publicè puniri debent non clam, vid. glo. l. 11. per text. ibi. titulo. 31. par. 7.
Et quis indulgere possit delinquentes, & quando, & qualiter, & de effectu remissionis delicti à principe factæ, vide glossas. l. 1. & glo. 5. l. 2. titulo. 32. par. 7.
Delinquens postquam delictum confessus fuit, vel sibi fuit probatum vel tantum fuit de crimine accusatus qualiter ligari, & carcerari possit cuiuscunque conditionis sit captus, vid. glo. 4. 5. 6. 7. & 8. l. 4. per tex. ibi. tit. 29. par. 7.
TRANSIGENS delinquens si accusetur ab aliquo, & cum accusatore super tali crimine transegerit, an transactio teneat, & illum à pœna liberet, & quando, & qualiter, & an crimen fateri videatur, & puniri possit, & quando, & quid si timeat accusari, vide gl. l. 22. per illum tex. tit. 1. par. 7.
Et in quibus criminibus talis transactio locum habeat, vel non, vid. ibi. in glo. 3. 4. & 5. cum sequentibus.
Et an transactio facta super vulneribus extendatur ad mortem si postea subsequatur, vide dictam glossam quintam. dictæ. l. vigesimæ secundę. titul. 1. par. 7.
Et an in tali transactione omnium hæredum assensus requiratur, vel nõ, vid. ibi. in glo. 6.
Et an talis transactio accusato prosit quominus de illo delicto amplius accusari non possit à nemine, vide ibi. glossam vndecimam. colum. 1. quæstione. 2.
Et an idem dicendum sit in pacto gratuito quod ita trãsactione dicitur, vide glossam quintam, & septimam. & glossam vndecimam. columna tertia. limitatione. 2. dictæ. l. vigesimæ secundæ. titulo primo. partita septima.
Et quid si aliquis accusetur de crimine adulterij, vel de rapto, an tunc trãsactioni locus sit, vid. ibi. glo. 12. & 13.
OCCIDENS SE delinquens si postquam fuit de crimine accusatus se occidat, an causa finiatur, vel non, & cui bona ipsius applicentur, vide glossas. legis vigesimæ quartæ. titulo primo. partita septima.
Et quando dicitur quod delinquens metu criminis se occisit, & quæ requirantur, vt & tunc bona applicentur fisco, vide ibi. glossam secundam. 3. 4. & 5.
Et an hodie etiam in isto casu bona fisco applicentur stante authentica bona damnatorum, & ll. huius Regni, vid. ibid. in glo. 7.
EFFICITVR INFAMIS delinquens etiam in criminibus publicis ante sententiam non est infamis, & quando sic, & quid post sententiam, vide glossam secundam. cum alijs ibi. l. quintæ. titulo sexto. partita septima.
Delinquens si in ipso crimine deprehendatur, an & quando, & ex quibus delictis remaneat infamis, vide glossam duodecimam. l. quintæ. titulo. 6. par. 7.
Delinquens si crimen in iudicio fuerit confessus, an & quando ex hoc remaneat infamis, vide glossam decimam tertiam. dictæ. l. quintæ. titulo. 6. partita septima.
DEMENS, vel DEMENTES aliquem de sacro fonte leuare nõ possunt, vide glossam penultimam. legis sextæ. titulo quarto. partita prima.
Dementes à natiuitate, an admittantur ad Regni successionem, vid. glo. 19. col. 1. l. 2. tit. 15. par. 2.
Et quid si ille filius furiosus, vel demens habuerit filium non dementem an eius filius non demens ad Regnum admittatur, vid. ibid.
Dementes, an & quando possint matrimonium contrahere, & quid de furioso & ebrio, vid. glossam tertiam. l. sextæ. titulo secundo. partita quarta.
Dementes qui dicantur, & an stipulatione obligentur, vid. glo. 1. l. 4. per tex. ibi. tit. 11. par. 5.
Demens si delinquat, an possit accusari, & puniri, vide glossam octauam, & nonam. legis nonæ. per textum ibi. titulo primo. partita septima.
DENARIVM cuius valoris sit, vide per glo. 2. l. septimæ. titulo decimo octauo. partita. 1.
DENS dentium amissio reputatur magnum damnum, vid. glo. 6. per tex. ibi. l. 2. tit. 25. par. 2.
DENVNTIANS, vel DENVNTIATOR.
Denuntians si vnum omittat denuntiare cum plures sint malefactores an valeat eius denuntiatio, vide glossam quartam. l. 6. titulo. 17. par. ita tertia.
Denuntiatori an eum excuset fama publica, vide glo. 4. ad finem. l. 6. titul. 17. par. 3.
Denuntiator si delictum non probet, qua pœna puniatur, vid. glo. 4. l. 5. titulo primo. partita. 7.
Et quid de denuntiante ex necessitate sui officij, vid. ibid.
Denuntiator, an dato quod à pœna calumniæ excusetur, an tunc ab expensis excusetur, vid. ibid. in glo. 5.
Denuntiator si ratione officij denuntiet aliquem licet non probet bene excusatur, & quando, vid. glo. 4. dict. l. 5.
Denuntians ab accusatore in quo differat, & an præmium quod ex statuto accusatori datur debeatur denuntianti, & quando, vid. glo. 2. l. 27. titulo. 1. par. 7.
Denuntiator quando ad probationem delicti teneatur, vel non, vid. glo. 3. dict. l. 27. ibi.
Denuntiator si non probet delictum quod denuntiat qua pœna puniatur, vid. ibidem. in glo. 4.
Denuntiator si sit proba, & honesta persona, an propter eius denuntiationem sit ad inquisitionem deueniendum, vid. ibi. in glo. 7.
DENVNTIARE an liceat peccata occulta, & quando, vid. per glo. 10. l. 35. tit. 9. par. 1.
Et quid in teste, vide glossam primam. l. trigesimæ quintæ. titulo decimo septimo. partita. 3.
Denuntians si vnum omittat denuntiare cum plures sint malefactores, an valeat eius denuntiatio, vid. glossam quartam. l. sextæ. titulo. 17. partita tertia.
Denuntiare, & quando quis à denuntiatione excusetur, vid. dict. glo. 4. dict. l. 6. titul. 17. par. 2.
Denuntiare an & quando teneatur syndicus ad hoc in aliquo loco consit. tu.

Universidad de Deusto
Biblioteca

ſtitutus & quando non,vid.d.glo.4.ad fi.
Denuntiatori an eum excuſet fama publica,vide ibidem.
Denuntiatio euangelica, an habeat locum contra victorem ſi conſcius fuit falſitatis propter quam lata fuit ſententia & fuerunt.20.anni tranſacti,vid.glo.3.l.2.tit.26.par.3.
Denuntiari poteſt eccleſiæ ille qui debitum præſcripſit,& ideo non vult ſoluere,vide gloſſam primam.in fine.l.12.titulo vigeſimonono.partita tertia.
Et an contra præſcribentem etiam cum bona fide poſsit haberi recurſus per viam denuntiationis euangelicæ ad eccleſiam,vide gloſſam ſecundam.l.22.ibi.
Denuntiare opus nouum, vide in verbo, NVNTIARE, & verbo OPVS.
Denuntiare quo tempore teneatur emptor venditori quando inquietatur in re empta,vide gloſſam tertiam.l.32.per textum ibi.titulo quinto.partita.5.
Et quid ſi venditor ſit abſens,an ſit denuntiandum eius vxori, vel familiæ,vid.glo.4.d.l.32.
Et quid ſi emptor qui non denunciauit probet quod non intererat venditori denuntiatio ſibi fieri,vid.d.glo.4.d.l.32.
Et an emptor poſsit agnoſcere bonam fidem & res reſtituere ſine ſententia ex quo cognouit illam alienam,vid.ibi.
Et an ſufficiat illud principrli denuntiare licet non denuntietur fideiuſſori,vid.d.glo.4.col.2.in quæſt.1.
Denuntiare an poſsit directo emptor ſecundus,vel tertius anctori auctoris ſui,& quando,vid.in.d.q.1.
Denuntiare tenetur emptor venditori non ſolum quando ipſe conuenitur ſed etiam ſi agat ipſe,vid.ibi.in.q.4.
Denuntiare an teneatur emphyteota auctori ſuo quando inquietatur ſuper re emphyteotica,vid.d.glo.4.in.q.4.
Denuntiare an teneatur emptor venditori quando neceſsitas denuntiandi fuit remiſſa per factum,vid.ibi.in.q.6.
Et quid ſi emptor,& venditor eſſent ſimul conuenti, vide ibidem.in quæſtione ſexta.
Denuntiare an ſufficiat emptori ſolummodo,an vero requiratur quod ipſe emptor venditorem requirat,vt rem illam quam ſibi vendidit defendat,vid.d.glo.4.d.l.32.in.q.7.
Denuntiare an & quando teneatur iudex delictum alicuius Regi, & quid ſi illud malitioſe fecerit,vid.glo.l.quintæ.per tex.ibi.titulo primo.partita.7.
Denuntiare an poſsit ille qui accuſare prohibitus eſt,vide gloſſam ſecundam.dict.l.quintæ.titulo primo.partita ſeptima.& glo.1.l.vigeſimæ ſeptimæ.ibidem.
Denuntiare crimina qui poſsint, & quando omnibus de populo permittatur,vel non,vide gloſſam primam.l.vigeſimæſeptimæ.titul.1.partita ſeptima.per illum tex.
Et ex quibus colligatur aliquem velle accuſare,vel denuntiare,vid.glo.2.dictæ.l.27.
DENVNTIATIO ſi non fiat in eccleſia etiam ad ſponſalia de futuro matrimonium erit clandeſtinum,vid.glo.5.&.6.l.1.titulo tertio.partita.4.
Et quid ſi peccatum ſit occultum, & ſoli denuntianti notum,an iudex in publico illud trahere poſsit,vel ad aliquem actum iudicialem procedere,vel illi ſubtrahere ſacramentum,vel excommunicare in genere, vid.glo.16.in prologo.4.partitæ.
Denuntiatio facta in eccleſia ſine diei appoſitione an teneat, & obliget & quando,vide gloſſam ſecundam.legis quintæ.titulo nono.partita quarta.
Et qualiter debeat eſſe iſta diei appoſitio,vid.ibidem.
Denuntiatio an admittatur poſt terminum à ſacerdote poſitum ſi adhuc matrimonium non fuit contractum, & quid ſi ſponſus multas expenſas fecit,vid.ibi.in glo.4.
Denuntiare an & quando teneatur aliquis illud quod ſcit ab alio ſi ille eſt leuis opinionis, vide gloſſam ſextam.l.quintæ.titulo nono.partita quarta.
Et quid ſi iuret ſe ignoraſſe in tempore denuntiationis neque adſit iuſta ignorantia,vid.ibi.glo.7.
Denuntiatio quæ debet fieri in perſonam venditoris per emptorem quando inquietatur in re empta, an habeatur pro iam facta quando debitor eſt abſens,vel an debeat vxori,vel familiæ fieri,vid.gloſſ.4.l.32.titulo.5.par.5.col.1.
Denuntiatio an debeat fieri,quando conſtat rem venditam eſſe alienã, & ſic quando non intererat venditori denuntiationem fieri, & an emptor poſsit rem emptam reſtituere non expectata ſententia quando ſibi conſtat rem eſſe alienam,vid.d.glo.4.col.2.in principio.
Denuntiatio ſi non fiat in eccleſia etiam ad matrimonium de futuro matrimonium erit clandeſtinum, vid.glo.5.&.6.l.1.titulo tertio.partita quarta.
Denuntiatio an ſufficiat quod fiat principali licet non denuntietur fideiuſſori,vid.d.glo.4.col.2.in.q.1.
Et an ſecundus vel tertius emptor poſsit directo denuntiare auctori auctoris ſui,& quando,vid.in.d.q.1.
Et an in denuntiatione teneatur emptor oſtendere venditori copiam libelli,vid.d.glo.4.in.q.2.
Denuntiatio an debeat per emptorem fieri ſubſtituto condictionali,vid.in.d.glo.4.in.q.3.
Denuntiatio emptoris non eſt neceſſaria quando à principio fuit remiſſa per pactum contrahentium,vid.ibi.in.q.6.
Denuntiatio non eſt neceſſaria quando emptor & venditor ſimul eſſent conuenti,vid.ibi.in.d.q.6.
Et an ſufficiat quod emptor denuntiet venditori quod in re empta moleſtatur,vel an requiratur quod ipſe illum requirat,vt rem ſibi venditam defendat,vid.dict.glo.4.in quæſtione.7.dict.l.trigeſimæſecundæ.titu.5.par.5.
Et licet emptor non denuntiet venditori de lite mota ſuper re empta nihilominus tenebitur venditor de euictione in tribus caſibus quando alias venditor ſciebat litem motam ſine emptoris denuntiatione,vid.ibi.quæſt.7.col.3.
Denuntiatio facta venditori per emptorem,vt rem defendat ſi ipſe venditor nolit defendere,an ratione denuntiationis emptor qui non defendit agat de euictione contra venditorem, vide gloſſ.4.l.33.titulo quinto.partita.5.
Denuntiatio an prius debeat à creditore volente vendere pignus debitori fieri quam ipſe vendat, & quando creditor ad hoc non teneatur,vid.gloſſam ſecundam.l.quadrageſimæprimæ.titulo decimotertio.partita quinta. & ibi gloſſam quintam. & gloſſam quartam. l. quadrageſimæoctauæ.ibidem.
Denuntiatio qualis eſſe debeat, vt creditor poſsit pignus vendere, vid.gl.5.l.42.ibidem.
Denuntiatio trina quando requiratur neque vna tantum ſufficit, vid.d.glo.5.per tex.ibi.
Et an iudices,vel Regis officiales ad delictorum denuntiationem teneantur,& quando, & quid ſi malitioſe fecerint,vid.gloſſas.l.quintæ.titulo.1.partita.7.
Denuntiatio an habeat locum vbi accuſatio inſtitui non poteſt,vid.gloſſam.2.dict.l.5.
Et quibus permiſſa ſit denuntiatio, vide per gloſſam.1.l.vigeſimæſeptimæ.tit.1.par.7.
Denuntiatio & accuſatio in quo differant inter ſe, vide gloſſam ſecundam.dict.l.27.
Et quando denuntiatio alicuius ſufficiat ad inquirendum de crimine, vi. ibi.glo.7.
Denuntiatio de occultis rebus fieri non debet, vid.glo.3.col.3. ad finem. l.quartæ.tit.29.par.7.
DEPINGERE arma ſua, an liceat conſtruenti eccleſiam de nouo in tali eccleſia,vid.glo.8.in fine.l.3.tit.4.par.6.
DEPONERE deponi,an poſsit prælatus propter ſuã negligẽtiã, vi. gloſſam finalem. legis quadrageſimæoctauæ. titulo quinto. partita prima.
Deponere in quo differat à depoſito,vide gloſſam primam. l.primæ.titulo.3.partita.5.
Deponere an poſsit aliquis pecuniam penes vſurarium, & quando ſic,vide glo.4.l.2.tit.3.par.5.
Deponere in eccleſia bene licet, & an ipſa reddere obligetur,ac ſi alius recepiſſet,vide gloſſam primam.l.ſeptimæ,per tex.ibi.titulo tertio.partita quinta.
Et quando excuſetur debitor licet non deponat pecuniam,vid.glo.4.l.8.titu.14.par.5.
DEPONENS ſi ſit latro,an ei res reddi debeat, & quid ſi ſit bonæ fidei poſſeſſor an domino præferatur,vid.glo.2.per tex.ibi.l.6.titulo tertio.part.5.
Deponens quando,& in quibus debeat alijs creditoribus præferri in reſtituendo ſibi depoſito,vide gloſſam primam.l.nonæ.per tex.ibi.titulo.3.par.5.
Et an quibuſcunque creditoribus præferatur ſiue perſonalibus,ſiue realibus,ſcilicet illis qui in bonis tacitam habent hypothecam, vid.glo.3.l.9.titulo.3.par.5.
Deponens an in reddendo ſibi depoſitũ fiſco præferatur, & quãdo non, vid.glo.9.l.9.tit.3.par.5.
Deponens ſeruum ſuum latronem penes aliquem non monendo ſibi de vitio ſerui,vel ſi talis dominus de hoc ſit ignorans qualiter ipſe depoſitarius cui aliquid ſeruus furatus fuit agat contra dominum deponentem,vid.glo.9.l.10.ibidem.
DEPOSITARIVS an teneatur reddere depoſitum ſi ſciat quod ſi reddit ſtatim perderetur vero domino,vid.glo.6.l.ſeptimo.titulo.12.partita.2.

Depoſitarius qualiter agat contra dominum ſerui deponentem illum ſi ſciens eſſe latronẽ non monuit depoſitario & ſeruus poſtea aliquid furauit depoſitario,gloſſa tertia legis decimæ.per textũ ibi.titulo tertio.partita quinta.
Depoſitarius licet neget rem ſibi depoſitam,habere tamen ſemper contra eum præſumitur & qualis caſus illum excuſet,vide gloſſam.6.l.10.titulo.14.part.5.
Et an dominiũ rei depoſitæ tranſeat in depoſitarium & quando ſic,quã do vero non,vide glo.4.l.2.tit.3.part.5.
Depoſitarius an in ſe ſuſcipere videatur periculum rei depoſitæ, & quando,vide.d.glo.4.l.2.tit.3.part.5.
Depoſitarius quando liberetur ſi reddat depoſitum de mandato iudicis ſi iudex fecit depoſitum & quando non,vide gloſſam primam legis.3.titulo.3.part.5.
Depoſitarius ſi ſit clericus de voluntate iudicis ſecularis an ipſe compelli poſsit reſtituere,vide ibidem in glo.3.
Depoſitarius vtrum eſſe poſsit religioſus,& an & quando eius Abbas pro tali depoſito obligetur,vide ibi glo.4.& glo.6.ibi.
Et qualis culpa in eo conſideretur vt ipſe teneatur,vide gl.7.per text.ibi.d.l.3.tit.3.part.5.
Depoſitarius quando de leui,& quando de leuiſsima culpa teneatur, & an de caſu fortuito teneatur, vide gloſſam vndecimam.per textum ibi.l.3.tit.3.part.5.
Depoſitarius an teneatur de leui vel leuiſsima culpa, quando pro cuſtodiendo depoſito pretium recepit,vide ibi glo.12.
Depoſitarius an teneatur quãdo ſibi fuit res furata, & an hoc debeat probari & per quem,vide glo.1.&.2.l.4.ibidem.
Depoſitarius an teneatur de caſu fortuito, & quando ſic, vide glo.2.cum alijs ibi per illum textum.d.l.4.ibi.
Depoſitarius moroſus an teneatur etiam ſi res eodem modo eſſet peritura penes illum qui illam depoſuit,vide ibi glo.6.
Depoſitarius quando dicatur eſſe in culpa ſi res depoſitæ perdantur caſu fortuito, & an tales res ſuis præponere debeat & qualiter hoc probetur & an iudicis arbitrio committatur,vide glo.8.l.4.ibi.
Depoſitarius an habeat ius retentionis rei depoſitæ pro expenſis factis in re depoſita,vide glo.1.l.10.ibi.
Depoſitarius gratia ſui tantum an teneatur depoſitum reddere licet pereat caſu fortuitu, & an tunc caſus illum liberet,vide ibidem glo.9.
Depoſitarius & eius hæredes rem depoſitam reddere tenentur & vbi reddere debeantur,vide glo.1.&.2.l.5.tit.3.part.5.
Et quibus reddere teneantur ipſam rem depoſitam, vide ibidem in gloſſa tertia.
Et qualiter quando plures ſunt hæredes,vide ibi.
Depoſitarius tenetur reddere depoſitum ſtatim quod ſibi petitur, & ſi inter ipſum & deponentem actum ſit vt poſt mortem ſibi reddatur,vide glo.4.l.5.tit.3.part.5.
Depoſitarius an poſsit facere compenſationem de depoſita re cum debito deponentis,vide gloſ.5.d.l.5.
Depoſitarius non tenetur vni reddere rem depoſitam quando conuentũ fuit vt vni ſine altero non redderetur,vide ibi glo.6.
Depoſitarius depoſitum reddere debet rebus in eodem ſtatu permanentibus,non vero ſi ex redditione aliquid mali timeretur, vide glo.1.per text.ibi.l.6.tit.3.part.5.
Depoſitarius an teneatur depoſitum bonæ fidei poſſeſſori reddere, non vero domino,vide ibi gloſſam ſecundam.
Depoſitarius non debet reddere depoſitum furi domino, dño cum eo veniente & petente ne furi depoſitum reſtituatur,& an idem dicendum ſit in caſtris datis ſub homagio, an debeant reddi deponenti licet poſtea veniat dominus petens caſtrum,vide ibi gloſſam tertiam. per textum ibi.
Depoſitaria eccleſia depoſitum reddere obligatur ac ſi alius recepiſſet, vide glo.1.per text.ibi.l.7.tit.3.part.5.
Depoſitarius ſi neget recepiſſe depoſitum & probetur contrarium qua pœna puniatur,vide glo.2.&.3.per text ibi.l.8.tit.3.parti.5.
Et an ſit infamis,vide.d.glo.3.&.4.
Depoſitarius in quibus rebus in eum tranſeat rei depoſitæ dominiũ, glo.4.l.2.& glo.1.l.9.per text.ibi.tit.3.part.5.
Et an contra illum iuretur in litem, & an teneatur ad ſumptus litis, vide ibi glo.6.&.7.per text.ibi.
Et an tunc habeatur ratio lucri vel tantum damni dati,vide ibidem in gl.9.per illum textum ibidem.
Depoſitarius moroſus rem penes eum depoſitam cum fructibus reſtituere tenetur & qualiter hoc intelligatur,vide glo.10.ibidem.
Et an debeat haberi reſpectus ad tempus conſumptionis vel ad tempus reſtitutionis,vide ibidem.
Depoſitarius ſi vtatur re depoſita committit furtum, vide glo.4.l.3.per text.ibi.tit.14.part.7.
Depoſitarius cui res depoſita furata fuit,an contra furem aliqua actione agere poſsit vel rei dominus,& quando & qualiter, vide gloſ.1.2.per text.ibi.tit.14.part.7.
Depoſitarius & ſi latronem in pœnam condemnauerit an pœna ſibi pertineat,vide ibidem in glo.2.
DEPOSITVM differt à cuſtodia, vide gloſſam primam legis.72.titulo.18.part.3.
Depoſitũ an præſumatur ſi quis nummos nõ in ſacculo ſed ad numerũ alicui dedit,an vero præſumatur mutuum, vide gloſſam ſecundam dictæ legis.72.
Et an depoſitum poſsit retineri pro expenſis in re depoſita factis, vide gloſſam quartam.& gloſſam ſextam.ibi.l.9.titulo ſecundo.partita.5.& glo.l.10.tit.3.part.5.
Depoſitum dicitur quando aliquid in cuſtodiam recipitur; deponere vero aliud ſignificat,vide gloſſam primam legis primæ.titulo tertio.partita quinta.
Depoſitum an fiat neceſsitate vrgente vel ceſſante,an liquid interſit, vi. glo.3.l.1.tit.3.part.5.
Et an dominium rei depoſitæ tranſeat in depoſitarium, & quando ſic, quando vero non,vide ibidem glo.4.l.2.& glo.1.l.9.ibi.
Depoſitum an poſsit fieri de pecunia penes vſurarium & quando ſic,vid.d.glo.4.d.l.2.tit.3.part.5.
Depoſitum factum de mandato iudicis vtrum liberetur reddens iudice mandante & quando non, vide gloſſam primam legis tertiæ.titulo.3.partita quinta.
Depoſitum an fieri poſsit in fœmina,vide ibidem gloſ.2.
Depoſitum factum in clericum per iudicem ſecularem poteſt per eundẽ compelli ad reſtitutionem depoſiti & qua ratione,vide gloſſam tertiã legis tertiæ.tit.3.part.5.
Depoſitum an fieri poſsit in religioſum,& an & quando Abbas pro depoſito obligetur,vide glo.4.l.3.tit.3.part.5.
Et qualis actio poſsit intentari contra monachum recipientem depoſitũ non reſtituentem,vide ibidem.
Et qualis culpa conſideretur ratione poſiti in depoſitario, vide glo.l.3.titulo.3.part.5.
Depoſitum ſi perdatur caſu fortuito an depoſitarius liberetur & quis probare teneatur,vide glo.1.cum alijs ibi.l.4.tit.3.part.5.
Depoſitum qualiter à depoſitario ſit obſeruandum, & an debeat res ſuas depoſitis proponere,vide ibi glo.8.
Depoſitum datum gratia depoſitarij tantum ſi pereat caſu, an pereat periculo depoſitarij, vide ibi gloſ.9.
Depoſitum in quo loco à depoſitario vel ab eius hærede debeat reddi,vide glo.1.&.2.l.5.tit.3.part.5.
Et quibus & qualiter reddi debeat,vide ibi in glo.3.d.l.5.
Depoſitum debet reddi ſtatim quod petitur licet inter depoſitarium & deponentem agatur vt non reſtituat niſi poſt mortem deponentis vel depoſitarij,vide glo.4.l.5.tit.3.part.5.
Depoſitum an poſsit compenſari cum debito deponentis quod depoſitario debet,vide glo.5.l.5.tit.3.part.5.
Depoſitum factum per conſtitutum quale ſit, & an in tali depoſito ſit locus compenſationi,vide.d.glo.5.d.l.5.
Depoſitum non debet vni ex depoſitarijs reddi quando conuentum fuit vt vni ſine altero non redderetur,vide ibi glo.6.
Depoſitum debet reddi ſemper rebus in eodem ſtatu permanentibus,nõ vero ſi ex redditione aliquid mali timeretur,vide glo.1.l.6.per textum ibi.tit.3.part.5.
Depoſitum an debeat reddi latroni vel bonæ fidei poſſeſſori, & an talis domino præferatur,vide glo.2.l.6.tit.3.part.5.
Depoſitũ non debet reddi furi veniente domino cum eo & petente ne furi detur,& an idem dicendum ſit in caſtris ſub homagio datis, vide ibi glo.3.per illum textum.
Depoſitum de re propria factum non tenet, vide gloſſam quartam.per text.ibi.l.6.tit.3.part.5.
Depoſitum in eccleſia factum,an eccleſia ipſa reddere compellatur & obligetur ac ſi alius recepiſſet, vide gloſſam primam legis.7.per textũ ibi.tit.3.part.5.
Depoſitum in eccleſia factum præſente prælato vel in præſentia capituli an ex hoc obligetur eccleſia ad reddendum,vide ibi glo.1.
Et quid ſi tale depoſitum fiat apud ſacriſtam qui ad hoc non eſt deputatus ſed ad cuſtodiam vaſſorum,vide ibi.
Depoſitum ſi negetur per depoſitarium & fuerit probatum contrarium qua pœna puniatur, & an ſit infamis,vide gloſ.2.&.3.per textum ibi.l.8.& ibi glo.4.
Et an teneatur ad ſumptus litis,& an contra eum iuretur in litem, vide ibi glo.5.6.&.7.per illum text.ibi.
Et an tunc habeatur ratio lucri vel tantum damni dati, vide ibidem in gloſſa nona.
Depoſitum poſt moram debet reddi cum fructibus,& qualiter iſtud conſideretur,vide glo.10.per text ibi.d.l.8.

Et an debeat haberi respectus ad tempus consumptionis vel ad tempus restitutionis, vide ibi.in.d.glo.10.
De positum si extet in bonis defuncti an deponens in illo vendicando alijs præferatur, vide glo.1.l.9.per text.ibi.tit.3.part.5.
Et ita de causa priuilegium istud sit deponentibus concessum, vide ibidem in glo.2.
Et an in vendicando deposito præferatur non solum creditoribus personalibus sed etiam realibus & habentibus hypothecam, vide ibi glo.3.
Et an & quando fiscus præferatur deponenti vt prius ipse admittatur & habeat hypothecam quando deponens suum depositum, & quando non, vide ibi glos.9.
Et an pro expensis factis in re deposita competat depositario ius retentionis, vide glo.1.per text.ibi.l.10.tit.3.part.5.
Et quando detur actio depositi contraria, & an tunc veniat leuissima culpa, vide glo.2.l.10.tit.3.part.5.
Depositum de seruo latrone factum si aliquid depositione furet qualiter dominus teneatur, vide glosam tertiam dictę legis.10.per textum ibi. titulo.3.part.5.
DEPOSITVS propter id non efficitur de foro laicali, vide glos.3.l. 60.tit.6.part.1.
DEPORTATIO quid sit, vide glo.10.cum alijs ibi.legis secundæ.titulo.18.partita.4.
Deportatio qualis sit, & an secum afferat bonorum publicationem & gratiarum reuocationem, vide glo.6.&.7.l.4.tit.31.part.7.
DEPORTATVS & hodie ista pœna deportationis vel damnationis in metallum, an sint in vsu, vide glo.2.&.6.l.2.tit.18.part.4.
Deportatus perpetuo per sententiam, an ibi veniat tacite bonorum confiscatio, & quid hodie, vide glo.8.d.l.2.ibi.
Deportatus quis dicatur & iste dicitur mortuus ciuiliter, & an retineat libertatem, & an efficiatur seruus pœnæ, & quando sic, vide glosam nonam.l.2.ibi.
Deportatus quæ propter hoc amittat, & an retineat quæ iurisgentium sunt, vide glo.10.l.2.tit.18.partita.4.
Deportatus an retineat quæ sunt iuris ciuilis, & an vsucapere possit de nouo vel ceptam vsucapionem continuare, vide ibi.glo.11.
Deportatus non potest facere testamentum, & an habeat hæredem ab intestato, vide ibi.glo.12.
Et an testamentum illius antea factum irritetur vel rumpatur per hanc damnationem, vide glosam secundam legis.18.titulo primo.partita sexta.
Deportatus an possit institui hæres ab aliquo, vide glo.1.l.4.per textum ibi.titulo.3.part.6.
Deportati non sunt capaces extra causam alimentorum, vide glos.3.l.35. titulo.9.parti.6.
Et ibi quid hodie, & in deportatione venit necessario confiscatio bonorum, & an iudex possit deportato bona reseruare, vide glosam.6.& 7.l.4.tit.31.part.7.
DEPOPVLATORES agrorum qui sint, & an extrahi possint ab ecclesia, vide glo.4.l.4.tit.11.part.1.
Depopulator agrorum si occidatur, an occidens puniatur vt homicida, vide glo.9.l.3.per text.ibi.tit.8.part.7.
DEPREHENSVS cum furto in curia Regis debet occidi, & quid si sit homo nobilis, vide glo.18.l.3.tit.16.parti.1.
Deprehensus in crimine, an & quando sit ipso iure infamis, vide glo.12.l. 5.titulo.6.part.7.
DESCENDENTES an cogantur aduersus se testificati si aliter veritas haberi non potest, vide glo.1.l.11.tit.16.part.3.
Descendentes vsque ad quem gradum non debent compelli ad testificãdum contra ascendentes, vide glo.2.d.l.11.ibi.
Descendentes an succedant in emphyteota recepta pro filijs & descendẽtibus si ipsi hæredes non sint vel repudiauerint hæreditatem, vide glo. 1.l.69.tit.18.part.3.
Descendentes an possint petere confirmationem emphyteusis finitæ per generalem, & quid si ecclesia cui reuersa fuit illam pro se velit retinere, & nulli amplius concedere, vide glo.7.l.69.tit.18.part.3.
Descendentes vsque ad quartum gradum non priuantur bonis ascendentis iudicantis iniuste quia corruptus pecunia, vide glosam.9.legis.25. titulo.22.part.3.
Descendentes omnes an comprehendantur in diffinitione quando simpliciter fuit facta mentio de linea, vide glosam primam legis secundæ.titulo sexto.partita.4.
Descendentes adoptati cum ascendentibus adoptantis matrimoniũ contrahere non possunt, vide glo.7.l.7.tit.7.parti.4.
Descendentes alicuius qui ab ecclesia feudum habuit si petant in eos re infeudationem fieri, an ecclesia possit in aliquibus casibus eis talẽ rẽ in feudationem denegare, & quando, vide glo.4.columna prima.cum principio.2.l.2.tit.26.part.4.
Descendentes ex filia an ad successionem feudi admittantur siue masculi sint siue fœminæ sint cum talis successio prohibita sit de iure filiabus, vide glo.2.l.6.tit.2.part.4.& ibi.glo.3.
Descendentes in infinitum, an debeant in feudo patris succedere, vel an huic in nepote extinguatur, vide glo.7.per textum ibi.l.6.titulo.16. partita quarta.
Descendentes ab ascendentibus in legitima grauari non debent, & quando possint, vide glo.1.l.11.per text.ibi.tit.4.part.6.
Descendentes si hæreditatem repudiauerint intra quantum tempus pœnitere possint, vide glo.2.&.3.l.20.tit.6.part.6.
Descendentes ex filio an simul cum patruo succedant auo vel proauo, vide glo.7.l.3.tit.13.part.6.
Descendentes semper excludunt ascendentes etiam decendente aliquo sine testamento, vide glo.5.l.4.per text.ibi.tit.13.parti.6.
Descendentes si occidant ascendentibus qualiter puniantur, vide glos.l. 1.12.per text.ibi.tit.8.parti.7.
DESCRIPTIO & bonorum sequestratio qualiter fieri debeat in bonis delinquentis occultantis se si vocatus fuerit, vide glosã sextam.l. 7.tit.8.part.3.
Et tali descriptio dicitur annotatio, & quid si accusatus nulla habeat bona, vide.d.glo.6.
Descriptio bonorum an parte petente ad faciliorem causæ probationem fieri possit, & quid in causa criminali, & quid si testator tutori prohibeat & remiserit ei factionem inuentarij, an ad descriptionem bono teneatur, vide glo.in prooemio.tit.9.part.3.
DESERTOR militiæ quis dicatur, vide glosam tertiã, per text.ibi. l.3.titulo.22.part.4.
DESISTERE quando teneatur quis vt euitet pœnam propter suum factum, vide glo.16.l.13.tit.7.parti.6.
DESTRVENS VEL DESTRVERE & an destructa re duret priuilegium quod illi erat concessum & quid si res illa reædificetur vide glo.2.colum.9.in quæstione.19.l.32.tit.9.part.6.
Destruens domum vicini vt ignis cum impetu aduenienes vltra non transeat, an ad emendam damni teneatur, vide glosam secundam.l.12.per text.ibi.tit.15.part.7.
Et an tunc ciuitas vel vicinia teneatur contribuere ad reparationem domus illo modo destructæ, vide.d.glo.2.
DESTRVCTA ecclesia an in se retineat priuilegia ecclesiæ, vide gl. 6.l.3.tit.10.part.1.
Destructo castro & alibi ædificato an qui ad custodiam tenebantur, & tunc nunc pro nouo constructo etiam teneantur, vide glo.4.in principio.l.26.tit.31.part.3.
DESESPERATIO aliquando oritur ex tristitia & vnde plus, & de malis ipsius, vide glo.in prooemio, & in.l.1.per tex.ibi tit.27.par.7.
DESESPERATVS quando & qualiter puniatur, vide gl.1.l.2.per text.ibi.tit.27.part.7.
DETERIORATIO ad quem pertineat post venditionem rei cuiuscunque sit generis, vide glo.1.23.24.25.&.26.tit.5.part.5.
DETRACTOR est qui vera crimina iniustè prodit & delinquit, vide glo.7.quæst.4.colu.3.l.1.tit.9.part.7.
DETRIMENTVM rei dotalis quando ad maritum quando vero vxorem pertineat, vide glos.legis.18.19.20.21.&.22.titulo vndecimo. partita quarta.
DIACONVS baptizare non potest nisi ex necessitate, & an valebit baptismum si fecerit, vide glo.1.l.8.tit.4.part.1.
Diaconi qui sint & quid facere debeant, vide glosam primam legis.10. titulo.6.part.1.
DIABOLVS diaboli à principio fuerunt creati boni, per se autem postea fuerunt effecti mali glo.13.in prooemio tit.3.part.1.
Dæmones quare non habeant remedium post peccatum, vide glosam 14.ibidem.
Diabolus si in forma hominis aliquem baptizauerit, an tale baptismum valeat, vide glo.10.l.5.tit.4.part.1.
DICTIO, omnino, omnem excludit dispẽsationem & licet sit præcisè significationis, recipit tamen interpretationem & restrictionem à iure scilicet congruam, vide glo.1.in prooemio tit.18.part.2.
Dictio, sicut, non semper denotat omnimodam dissimilitudinem, glo.5. in fin.l.7.tit.4.parti.3.
Dictio alius facit positionem eiusdem qualitatis, & quid si adijciatur dictio quibuscunque, vide per glo.2.l.4.colit.18.part.3.
Dictio semper debet accipi secũdum subiectam materiam, & an semper requirat durationem perpetuam, vide glosam primam legis.11.titulo.11.part.3.
Dictio si facit conditionem & quid de dictione, vt, ita secundum cum & alia, vide per glo.1.&.3.cum alijs ibi.tit.4.part.4.& glo.1.cum alijs ibi.l.21.per text.ibi tit.9.parti.6.
Dictio si facit conditionem & etiam idem est in aliquibus alijs dictionibus & verbis, vide glo.12.&.13.l.1.tit.4.part.6.
Dictio semper quid importet & significet, vide glo.8.colum.1.quæst.3.

legis.10.tit.4.part.6.
DICTVM testis benignè debet interpretari nec calumniari debet, vide glo.1.l.13.tit.1.part.1.
Dictum vnius testis cum alijs indicijs an faciat plenam probationem, vide glo.3.l.12.tit.14.part.3.
Dictum testis in scriptis redigi debet alias non valebit sententia, nec sufficiet si secundus testis dicat se dicere idem quod primus, vide glos.4. l.26.tit.16.part.3.
Dictum vnius an faciat certitudinem ita quod vxor alicuius credens dictum ipsius de morte sui viri possit cum secundo marito contrahere, vel non, vide glo.2.l.8.tit.9.part.4.
DICERE non tenetur aliquis illud quod scit & audiuit ab homine leuis opinionis si inde præiudicium generetur, vide glosam sextam.l. 5.tit.9.part.4.
DIES.40.qui ab Episcopis vel Archiepiscopis conceduntur de cuibus diebus intelligantur, an de diebus cœli, vel purgatori, vel mundi, vide glo.penult.l.45.tit.4.part.1.
Dies an sit de substantia priuilegij, sultim in literis iustitiæ, vide glo.1.legis.44.tit.18.part.3.
Dies an debeat in scriptura contractus poni, & quid si dictamen duret per mensem quis dies sibi ponetur, vide glosam secundam.l.54.titu. 18.partita.4.
Dies conclusionis rei debet semper in quolibet instrumento poni, quia quidquid agitur.&c.vide.d.glo.2.
Et quid si apponatur vnus dies pro alio an vitiet instrumentum, vide ibidem.
Et an credatur notario qui diem non possit si dicat se de illo recordari, vide ibidem.
Dies in quo iudex potest sententiam suam emendare, an iudicialis vel naturalis esse debeat, vide glosam sextam legis tertiæ.titulo vigesimo secundo.parti.3.
Dies impedimenti propter nuntiationem operis noui qui sint de iure & qualiter computentur, vide glosam secundam.legis nonæ.titulo.32. partita tertia.
Dies si non apponatur quando fit publica denuntiatio in ecclesia ante matrimonium, an denuntiatio valeat & qualiter dies debeat poni, vide glo.2.l.5.tit.9.parti.4.
Dies quando in obligatione non apponitur tunc præsenti die debetur, vide glo.1.l.13.titu.11.parti.5.
Dies an debeat expectari post implementum conditionis quando fuit aliquid promissum ad diem & sub conditione, vide glo.1.l.17.per textum ibi.tit.11.part.5.
Dies expressa an constituat promissorem seu debitorem in mora sine alia interpellatione, vide glo.2.l.18.ibidem.
Dies terminalis si apponatur in delegatione principis iudici facta, an illa elapsa iudex delegatus sententiare possit, vide glos.tertiam.l.37.titu. 11.partita.5.
Dies incertus an constituat debitorem in mora, vide glosam.1.&.2.in principio.l.8.tit.14.part.5.
Et quid in die tacita inducta à lege, & an ista interpellet & impediat moræ purgationem, vide.d.glo.1.
Et quid in hora vel in die paschali, vide.d.glo.1.
Dies si sit apposita in institutione an sit incerta sive incerta sit vitiet institutionem, vide glosam primam secundam & sextam.cum alijs ibi.l. 1.15.tit.3.parti.6.
Dies si sit apposita in institutione quando faciat vel operetur conditionem vel quando vitiet vel non, vide ibidem in glo.6.
Dies si sit apposita ad implementum conditionis potestatiuè quid operetur, vide glo.4.l.7.tit.4.part.6.
Dies cõmissi criminis de quo quis accusatur, an in accusatione criminali poni possit, vide glosam quintam.legis.14.per textum ibi.titulo primo.partita septima.
Dies an sit cum cœlum aluescit licet sol non sit adhuc, si de proximo speratur, vide glo.4.l.6.tit.10.part.7.
DICTA, & cum simpliciter de dictis loquitur de quibus intelligi debeat, vide glo.2.l.4.tit.16.part.3.
DIFFAMATOR qualiter veniat puniendus, vide glo.2.l.8.per textum ibi.tit.6.part.7.
Diffamatur virginis vel alterius honestę viuentis ad quid teneatur, & qualiter puniatur, vide glosas legis quintæ.per textum ibi titulo nono. partita septima.
Diffamans aliquem per cantilenam vel scripturam qualiter puniatur, vide glos.4.per text.ibi.tit.9.part.7.
DIFFAMATVS per diffamationem videtur turbari in possessione sua, & ideo si ea causa emptores seu colones non inuenit quemodo ei subueniatur, vide glo.1.l.26.tit.2.part.3.
Et an ad iudicẽ diffamati vel diffamantis debeat taliter diffamatus recurrere, vide ibi in glo.
Et qualiter in isto casu debeat fieri sententia, vide ibidem in glossa quinta.
Diffamatus potest diffamanti impugnare respondere mentiris, vide glos.5. l.4.tit.3.parti.7.
DIFFERENTIA est inter principem secularem & ecclesiasticum in vno casu, vide glo.8.in fin.l.5.tit.24.part.4.
DIFFICILIVS est scire tacere quam scire loqui, vide glo.10.legis 4.titu.4.part.2.
DIFFICVLTAS an excuset debitorem speciei à mora & debitorẽ facti à mora, & an etiam excuset debitorem quãtitatis à mora, vid.per glo.5.l.18.tit.11.part.5.
Difficultas an impediat moræ & pœnæ commissionem in stipulationibus cõuentionalibus siue iudicialibus, siue in tali obligatione sit datio speciei vel factum siue sit in genere vel in quantitate, vide glos.4.l.37. per text.ibi.tit.11.part.5.
DIFFIDATIO quid sit & in quo differat à proditione, vide glo.2.cũ alijs ibi.l.1.titu.11.part.7.
Diffidatio quibus pertineat & qui illam facere possint & qualiter, vide glo.d.l.1.&.l.2.ibidem per illa iura.
Diffidatio fieri potest propter iniuriam alicui vel eius consanguineo vel affini factam, vide glo.1.&.2.l.2.ibidem.
Diffidatio an sit necessaria finita tregua inter aliquos, an vero statim quo finitur possit vnus alterum aggredere, vide glosam primam.legis secundæ.titulo.2.part.7.
DIFFIDATVS si diffidatori nihil respondit & postea illum aggressit, an proditorie fecisse dicatur, vide glosam secundam.legis primæ. titulo.11.parti.7.
Diffidatus per legem an à quocumque impunè occidi possit, & an occidens peccet mortaliter, vide glosam quartam.legis tertiæ.titulo.27. partita septima.
DIGNIOR semper est præferendus in retinendis instrumentis hæreditatis & in alijs omnibus, vide glosam secundam.l.7.per text.ibi.titulo.15.part.6.
Et quid si iste postea vilior factus sit, vide.d.glo.2.in principio.
DIGNVM & semper est inchoandum à digniori, vide glosam secũdam.in prooemio.part.5.
DIGNITAS præbet ordinem sedendi, vide glos.magnam.colu.2.in principio.l.4.tit.5.part.1.& glo.3.l.12.ibi.
Dignitas aggrauat peccatum, vide glosam septimam.l.25.tit.4.part.1.& glo.6.l.1.tit.17.part.2.& glo.magnã.columna secunda.post principiũ legis.50.tit.5.part.1.
Dignitas an veniat in consideratione quantum ad imponẽdam pœnam confitenti, vide glo.7.cum alijs ibi.l.25.tit.4.part.1.
Dignitas præbet maioritatem, vide glosam primam post medium legis 15.tit.5.part.1.
Dignitas maior in aliqua ecclesia quæ sit, & ex quibus colligatur aliquẽ esse maiorem in dignitate, vide glosam tertiam legis tertiæ.titulo sexto.partita prima.
Dignitas aliquem de capitulo non facit nisi habeat canonicatum, vide glo.4.l.3.tit.6.part.1.
Dignitas clericalis maior est quam principum, vide glosam.2.l.9.titulo sexto.partita.1.
Dignitas clericalis maior est imperiali, vide glosam primam legis.62.titulo.6.part.1.
Dignitas aggrauat delictum, vide glo.9.l.1.tit.17.part.2.& glo.3.per text. ibi.l.25.tit.26.part.7.
Dignitas vsurarij semper inspicitur in pascuandis gregibus in communi ciuitatis, vide glosam nonam.columna secunda.legis nonæ.titul.28. partita tertia.
Dignitas conditionis humanæ quæ sit, vide per glo.1.in prooemio.4.partiæ.& ibi vide glosas sequentes.
Dignitas an possit filio spurio dari sine dispensatione alijs deficientibus, vide glosam secundam.l.2.tit.13.& glo.2.legis.3.per textum ibi.titulo 15.partita quarta.
Et an valeat principis priuilegium vt deficientibus filijs legitimis spurij vel alij illegitimi ad dignitatem seu beneficia admittantur, vide dictã glo.2.d.l.2.tit.15.parti.4.
Dignitas est testimonium proferre, vide glosam secundam legis tertiæ. titu.15.part.6.
Dignitatem an possit habere ille qui fuit legitimatus, & quale non, & quid si legitimetur vt feudum habere possit, vide glo.11.colu.1.in medio.l.4.tit.15.part.4.
Dignitas Episcopalis an veniat appellatione dignitatum in legitimatione vel alia dispensatione, vide glosam decimam septimam legis quartæ.titu.15.part.4.
Dignitas an possit habere ab eo qui fuit simpliciter à Papa legitimatus & quando, vide ibi glo.15.16.&.17.
Dignitas quæ faciat filium à potestate patris sui liberari, & istud habeat

Universidad de Deusto
Biblioteca

Universidad de Deusto Biblioteca

locum in odiosis vel incommodis, vide glossam primam.cum sequentibus.l.7.tit.18.part.4.

Et an filiæ ad dignitates patris sui in quibus filij succedunt, ipsæ succedere possint, & an in feudis, vide glossam primam & secundam.per text. ibi.l.6.tit.26.part.4.

Dignitas filij an faciat cessare Macedonianum vel non, vide glo.10.per text.ibi.l.4.tit.1.parti.5.

Dignitas an eximat filium à patris potestate, ita quod ei pupillariter substituere non possit, vide glossam quintam in fine legis quintæ.titulo quinto.part.6.

Dignitas an sit hodie habere vassallos, vide glossam tertiam.columna.5. in medio.l.32.titulo nono.partita sexta.& glos.10.colum.2.legis.2.tit. secundo.parti.7.

Dignitas de nouo in aliqua ecclesia creari non potest sine licentia Papæ reparare vero sic, vide ibidem.col.11.in proœmio.quæst.21.

Dignitates infamibus dari non debent, & quando propter infamiam aliquis à dignitate expellatur, vide glo.1.l.7.tit.6.parti.7.

Et an infamia repellat aliquem ipso iure à dignitate, & in quibus casibus & delictis & quando, vide ibi glo.2.

Et an successor in dignitate sit eadem persona cum defuncto, vide glo.6. l.13.tit.9.part.7.

Et Iudæi non possunt habere dignitates neque officia, vide glo.2.&.3.l.3 per text.ibi.tit.24.part.7.

Et an hæretici vel eorum filij possint habere dignitates, vide glo.1.&.2.l. 4.tit.26.part.7.

Et an constitutus in dignitate torqueri possit, & quid si illam deposuit, vide glo.4.5.6.&.10.l.2.per text.ibi tit.30.part.7.

DIGNVS si non adiit ad beneficium, an admittatur indignus, vide gl. 2.l.3.tit.15.part.4.

DILATIO, & de quinque generibus dilationum, & an teneat processus si aliqua non fuit dilatio data, vide glossam primam legis primæ.titulo.15.part.3.

Et probationes & productiones fieri possunt etiam nulla data dilatione, vide ibi.

Dilatio an possit dari per iudicem itinerantem per locum, an vero sedere debeat, vide glossam primam.legis secundæ.titulo quindecimo.partita tertia.

Dilatio an possit dari alia nondum finita, & an iudex cum dat dilationẽ possit statuere, vt si ad eam ex nunc prout ex tunc taliter pronuntiat, vide glo.3.in principio.l.2.tit.15.parti.3.

Dilatio legis æquiparatur dilationi iudicis factæ cum causæ cognitione, vide dict.glo.3.

Dilatio data ad aliquid faciendum si ille dicat se nō facturum, an debeat spectari finis dilationis, vide ibidem.

Dilatione pẽdente an iudex possit eam reuocare & ad alia procedere, vi. ibidem.

Dilatione pendente ad consulendum data parti an interim iudex possit pronuntiare & eius sentẽtia valeat, vide ibidem.

Et in dilatione danda vel iam data qualiter iudex se habere debeat, vide dictam glo.3.l.2.tit.15.part.3.

Dilationes frustratoriæ nō sunt dandæ, & iudex modis prohibitibus debet materiam dilationum amputare, vide glossam secundam legis tertiæ ibidem.

Dilatio an possit dari sine causæ cognitione, & quando, & an dilatio quæ debet dari cum causæ cognitione si detur sine ea, an sit ipso iure nulla, an vero opus sit appellare, vide glo.3.l.3.tit.15.part.3.

Dilationem quam habere debeant volentes producere testes qui sunt vltra mare, vide glossam secundam legis trigesimætertiæ.titulo decimosexto.partita.3.

Dilatione ad producẽdos testes finita, an ex iusta causa alia danda sit, & quid si ius aduersarij non est factum deterius, vide glo.2.&.3.l.34.titu. 16.partita.3.

Dilatione concessa principe ad solutionem faciendam decennium excedere non debet, vide glo.1.l.13.tit.18.part.3.

Et quid si ad certum tempus iurauit soluere, an in tali dilatione de isto iuramento mentio facienda sit, vide ibidem.

Et an talis non soluens licet dilatoriam habuerit sit periurus, vide ibidem.

Dilatio qualis danda sit debẽti dotem restituere soluto matrimonio quā do dotans hoc fuit expressè stipulatus, vide glossam tertiam legis.31.titulo.11.part.4.

Et an locus sit huic dilationi quando maritus dotem legat vxori, vide dictam glossam tertiam.

Et quid si ipse vel hæres suus statim velit dotem restituere, & an possint detrahere interusurium medij temporis, & quid erit si fructus rerum dotalium etiam sunt restituendi, an & in illis talis dilatio locum habere possit, vide dictam glossam tertiam.post medium dictæ legis.31.tit. 11.partita quarta.

Dilatio qualis debeat dari fideiussori in causa criminali quando promisit sub pœna reum criminis iudicio sisti, & an idem sit dicẽdum in causis ciuilibus, vide per glossam primam legis.17.& per glossas.l.18. titulo decimo.partita.5.

Et quid si fideiussor illud iurauit, an & tunc aliquam dilationem habere debeat, vide glo.2.d.l.17.

Dilatio si detur à creditoribus debitori & ipse eam nolit sed velit cedere bonis an admittatur, vide glossam secundam.legis quintæ. titulo decimoquinto.part.5.

Et qualis hæc dilatio esse debeat, vide glo.3.d.l.5.

Dilatio si sit à creditoribus debitori concessa tunc excluditur debitor si velit cedere bonis, vide glo.4.l.5.tit.15.parti.5.

Dilatio si petatur ab hærede ad deliberandum, de hoc vide in verbo TEMPVS AD DELIBERANDVM.

Dilationes à iure statutæ moderari possunt ex causa per iudicem, vide glo.7.in fine.l.13.tit.7.part.6.

Dilatio data à lege non currit ignoranti, vide glossam quartam in medio legis.6.tit.10.part.6.

Dilatio an sit danda ei qui crimen suum in tormentis confessus fuit, vide glossam quintam.per textum ibi.legis quartæ.titulo trigesimo.partita septima.

DILECTIO esse potest inter ignotos: amicitia vero non, vide glo.7. l.1.per text.ibi.titu.27.part.4.

DIOCESIM & facta publice in ciuitate afficiunt omnes diocesi, vide glo.1.l.5.tit.9.part.4.

DISCIPVLVS à magistro castigari possit, & quid si magister excedat in castigando, vide glossam tertiam & quintam.legis vndecimæ. titulo.8.part.5.

Discordia & communio solet excitare discordiam, vide glossam primam in proœmio.tit.15.par.6.

DISCRETIO an ætati suppleat in sponsalibus contrahendis, vide glo.1.l.6.tit.1.part.4.

DISSENSVS non dicitur quando in paucis aliqui dissentiunt, vide glo.8.l.1.tit.27.part.4.

DISIVNCTIVA quæ sit & an ad veritatem disiunctiuę sufficiat alteram esse veram, vide glossam tertiam legis decimætertiæ.titulo.4. partita.6.

Disiuncti re & verbis, vel è contra, vide in verbo CONIVNCTVS.

DISSIMILITVDO, vide in verbo SIMILITVDO.

DISPENSATIO dispensare non potest Papa vt quis non confiteatur homini licet possit cum alieno confessionem differri, vide glos.2. post principium.l.23.tit.4.part.1.

Dispensare potest solus Papa in aliquibus casibus, & non alius prælatus, vide glossas.l.5.tit.5.part.1.

Dispensare in voto vltra marino etiam visitationis tantum non potest Episcopus sed solus Papa & sic seruatur consuetudo, vide glos.11.legis 5.tit.5.part.1.

Dispensare potest solus Papa in voto Iacobino, in alijs vero potest Episcopus, vide ibi glos.12.

Dispensare potest Episcopus in omnibus votis exceptis vltra marinis & Iacobino, non tamen liberabit ex voto sicut potest Papa, vide ibidē.

Dispensare potest Papa in iuramento dum tamen non sit in tertij præiudicium, vide glo.14.ibidem.

Dispensare potest solus Papa in defectum ætatis, vide glossam decimam septimam.ibidem.

Dispensare vtrum possit Papa cum bigamo, vide glossam.33.ibidem in.l. 5.titulo.5.parti.1.

Dispensare potest Papa in eo, scilicet, vt aliquis habeat duo beneficia curata, vide ibidem in glos.5.

Dispensare potest solus Papa cum eo qui celebrauit cum esset excōmunicatus, vide glo.41.ibidem.

Dispensare in quibus casibus non consueuerit Papa licet possit, vide glo. per text.ibi in.l.6.tit.5.part.1.

Dispensare an possit Papa cum homicida, vide glossam finalem legis.6. titulo.5.part.1.

Dispensatio debet esse cum causa, aliàs neque dispensans neque dispensatus est tutus in conscientia, vide glo.fi.ad finem.d.l.6.

Dispensatio quid sit, vide glo.1.l.63.tit.5.part.1.

Dispensare an possit Episcopus cum simoniaco, & quando non, vide glossam secundam.ibidem.

Dispensare an & quando possit Episcopus cum eo qui extra tempus ordinem recepit, vide glo.5.d.l.63.

Dispensare in quibus casibus possint Episcopi, vide glossas.d.l.63.

Et in quibus non, vide ibi.l.64.tit.5.part.1.

Dispensare potest solus Papa cum corpore viciatis, vide glossam quartā l.64.tit.5.part.1.

Dispensatio vbi est necessaria illud fieri non posse dicitur, vide glossam secundam.l.25.tit.17.parti.1.

Dispensatio in eo scilicet quod aliquis possit beneficia plura habere, si sine causa & vtilitate fiat sua dente fiat non valet, vide glo.5.colum.2. l.3.tit.16.part.1.

Dispensatio aliquando est debita, vide glossam quartam legis tertiæ.tit. primo.parti.1.

Intellige in remissionibus alicuius rerum, non multum strictè castigando.&c.

Dispensare vtrum possit Papa vt qui est fidelis cum alio possit matrimonium contrahere si eius vir hæreticus factus fuit, vide glossam primam l.7.tit.2.part.4.

Dispensare an possit Episcopus cum vouente simpliciter castitatem vt ab vxore debitum exigere possit, vide glossam quintam.legis.11.titu. secundo.parti.4.

Dispensare an possit Episcopus cum incestuoso vt matrimonium contrahere possit, vide glossam octauam.legis decimætertiæ.tit.secundo partita quarta.

Dispensare an possit Papa vt Christianus cum Iudæa (vel è contra) matrimonium contrahere possit, vide glossam primam.legis quindecimæ. titulo.2.part.4.

Et quid si aliqui contrahant sub conditione, scilicet, si Papa dispensauerit, & ipse dispenset, an tunc nouus consensus in contrahentibus requiratur, an à principio præstitus ante obtentam dispensationem sufficiat, vide glo.1.l.2.tit.4.part.4.

Dispensare an possit Papa in matrimonio non consummato, vt non teneat cum causa vel sine ea, vide glossam primam.legis quintæ.titulo 10.partita quarta.

Dispensatio an sit necessaria ad hoc vt spurius filius seu illegitimus ad ecclesiasticas dignitates filijs deficientibus admittatur, vide glossam secundam.l.3.tit.15.part.4.

Dispensare non potest Imperator in his quæ sunt contra ius diuinum, licet ipse si vicarius Dei sit in terris, vide glossam octauam.legis.4.tit.15. partita quarta.

Et materia dispensationis est restringibilis, & quid si Papa dicat tantum dispensamus siue legitimamus, vide glossam decimamquintam.16.& 17.dictæ.l.4.

Et an in materia dispensationis appellatione dignitatum veniat dignitas Episcopalis, vide.d.glo.17.d.l.4.

Dispensatio siue legitimatio Papæ quo ad temporalia non tenet nisi & ipse temporalem habeat iurisdictionem, vide ibidem glossam.18.per textum ibi.

Dispēsare an possit Papa vt ex aliqua causa vsuræ exigi possint in aliquo loco, vide per glo.1.l.22.tit.12.part.5.

DISPOSITIO loquens in liberis in materia exorbitanti, an extendatur ad fratres vel sorores, vide glossam.3.l.6.titul.13.part.2.de hoc vide in verbo TESTAMENTVM.

Dispositio etiam generalis non includit in se personas inhabiles, vide gl. 19.in principio.l.7.tit.15.part.2.

Dispositio testatoris non potest stare in pendenti quod inducit ad dubiā quæstionem, vide glo.6.l.10.tit.31.part.3.

Dispositio laicalis per quam ius canonicum adiuuatur valet & obseruanda est, vide glo.3.l.5.tit.3.part.4.

Dispositio quæ generaliter loquitur intelligitur & includit etiam casus & personas, alias priuilegiatas, vide glossam tertiam.legis.53.titulo.5. partita quinta.

DISPOSITVM in casu vero, an & quando habeat locum in casu ficto, vide glo.1.col.1.in fine.l.4.tit.24.part.3.

DISTINCTIO dominorum fuit introducta de iure gentium, & an principio fuerit bonum vel malum, vide glo.6.l.2.tit.1.part.1.

Distinctio ministrorum ecclesiæ, à Dauid & Salomone fuit introducta, vide glo.1.l.2.tit.6.part.1.

DISTRAHERE, vide in verbo VENDERE, & verbo VENDITIO, & verbo ALIENATIO, & verbo ALIENARE.

DISTRIBVTIONES quotidianas, an percipiat clericus infirmus, vide glos.9.l.19.tit.16.part.1.

Distributiones quæ dari debuerant absentibus accrescunt interessentibus, vide ibidem.

Et quid si ex priuilegio quis habeat distributiones quotidianas quas habere debeat, & quales non, vide ibidem.

Distributio collectæ qualiter inter homines fieri debeat, vide glossam.8. l.20.tit.32.part.3.

Distributio qualiter fieri debeat inter pauperes per commissarium quando ipsi fuerunt à testatore, & inter quos, & qualiter, & quibus obseruatis, vide per glossas legis vigesimæ, per textum ibi.titulo tertio. partita sexta.

Distributio bonorum testatoris, an per executorem testamentarium fieri possit in vnum tantum pauperem si ipse illa inter pauperes distribui iussit, vide glossam tertiam.columna octaua.quæstione.17.in fine l.9.tit.10.part.6.

Distributio qualiter fieri debeat inter pauperes per executorem testamentarium, & an ipse suos filios vel consanguineos pauperes eligere possit & quid eis relinquere possit, vide glossam secundam legis tertiæ.titu. 10.parti.6.

Distributio relictorum ad pias causas per quem fiet, & qualiter quando testator executorem testamentarium non dedit, vide glossas legis quintæ ibi.

Distributio qualiter fieri debet quando executores testamenti inter se dissentiunt, & per quem fiet, & an, & quando vnus executor admittatur, vide glo.1.l.6.ibi.

Et si à testatore tempus fuit præfinitum ad executionem suæ voluntatis, an executor illud præuenire possit vel non, & quando sic, vide glossā 2.l.6.tit.10.part.6.

Distributio si per aliquem fieri debet inter pauperes, intra quantum tempus ab illo fieri debeat, & quid si distribuere nolit, quis eum compellet, & qualiter, vide glo.3.l.7.tit.10.part.6.

DIVES non tantum commendandus est licet studeat quantum pauper, vide glo.16.in fin.in proœmio partitarum.

Diues ille dicitur qui bonis moribus abundat, vide glossam nonam legis 1.tit.6.part.2.

Diues hodie vt plurimum sapientia carent quæ pauperibus sortita est hodie, vide glo.5.l.2.tit.7.part.2.

Diuites & pauperes æquali modo de rebus communibus ciuitatis vti possunt, vide glo.8.l.9.tit.28.part.3.

Diuites an possint in terminis communibus ciuitatis vel villæ, plures oues vel pecora immittere in damnum pauperum, & qualiter pauperibus tunc consulatur, & quid in dominis terrarum quando passus est pro cibus communis siue ipse habeat vel non habeat ibi domicilium, vide ibidem glo.9.

Diues an à paupere possit compelli, & quando, & qualiter ad sibi mutuādum, vide glo.1.in proœmio.tit.1.part.5.

Diues & potens in multis indigent iudicibus, vide glossam quartam.in fine legis.5.tit.5.parti.5.

Diues pauperes imperat, & de commodis diuitiarum, vide glossam sextā legis.44.tit.5.part.5.

Et an relictum alicui tanquam pauperi sibi debeatur si diues sit, illud tamen ignorabat relinquens, vide glossam quartam.in fine legis.21.tit. 1.partita.6.

Diues si sit pater, etiam eius filius reputabitur diues, vide glossam.4.l.21. titulo.3.part.6.

Diues præsumitur filius si pater illud sit, vide glossam sextam. columna secunda.ad finem.l.7.tit.13.part.6.

Diues esse debet tutor qui minori per iudicem datur, & an tunc ipse satis dare teneatur, vide glossam quintam.columna secunda.l.9.& glossam tertiam.l.12.tit.16.part.6.

Diuites debent gaudere priuilegio nobilium in carceribus in quibus custodiuntur & aliam fauorem, vide per glossam sextam.legis quartæ, per text.ibi.tit.29.part.7.

DIVITIAE an veniant in consideratione respectu pœnę alicui iniungendæ pro peccatis, vide glo.4.l.25.tit.4.part.1.

Diuitiæ sunt satelites voluptatum, vide glossam primam.in proœmio tituli.7.part.1.

Diuitiæ quando causent peccatum & plura de istis, vide per dictam glossam primam.

Diuitiæ non tribuunt nobilitatem, vide glossam quartam legis sextæ.titulo nono.part.2.

Diuitiæ bonæ dicuntur cum ex eis fit misericordia, vide glossam tertiam legis.tit.20.part.2.

Et infœlicissimum fortunij genus est fuisse fœlicem, vide glossam.3.l.20. tit.23.part.2.de hoc vide in verbo FORTVNAE.

Diuitiæ addunt plures amicos, & de commodis diuitiarum, vide glo.6.l. 44.tit.5.part.5.

Diuitiæ augent & conseruant nobilitatem si sunt antiquæ, vide dictam glossam.6.in fine.

DIVISIO terminorum fit per riuos & flumina per montes & castella non per vias priuatas, & quid in dubio, vide glossam septimam.l.2.titulo.18.partita.3.

Diuitio hæreditatis quæ fit de fratrum concordia multum laudatur, vide glossam.1.l.79.tit.8.part.3.

Diuisio legati inter legatarios qualiter fiat quando eis coniunctim vna res fuit legata, vide glossas legis.33.per textum ibi.titulo nono.partita sexta.

Diuisio quæ procedit de fratrum concordia laudabilis est, vide glo.2.in proœmio tit.15.part.6.

Diuisio locum non habet vbi inter diuidentes communio non est, vide glo.1.l.1.tit.15.part.6.

Et an titulus diuisionis præstet iustam præscribendi causam, vide

Universidad de Deusto Biblioteca

...idem in gl.2.
Diuiſio fieri debet ad petitionem cuiuslibet hæredum, & quid ſi illā petens ſit prodigus minor vel eccleſia, vide glo.1.l.2.ibi.
Diuiſio de quibus rebus fieri non debet inter hæredes, vide gloſsam quartam cum ſequentibus.
Et an plures veniant in iudicio diuiſorio, vide gloſsam decimam. dictæ legis.2.per text.ibi.
Diuiſio inter fratres an fieri debeat de quæſitis per filium cum patris pecunia, vide glo.1.l.3.tit.15.part.6.
Et an in dubio præſumatur de patris pecunia quæſitum, vide ibidem in gl.2.d.l.3.
Diuiſio de quibus rebus teſtatoris & quādo, & qualiter inter fratres fieri debeat, & quid in dote, arra, vel donatione per patrem filio facta, & alia in hoc, vide gloſsas legis tertiæ & quartæ. per textum ibi. titulo.15. partita ſexta.
Et an bona maioriæ debeant communicari & inter fratres diuidi, vide glo.6.col.fin.quæſt.5.d.l.3.
Diuiſio nō habet locum ſi pater illam de aliquibus rebus fieri prohibuit, & quando etiam tunc ſit, vide glo.7.d.l.3.
Diuiſio de quibus rebus inter fratres fieri non debet, & quando, vide gl. l.5.per text.ibi.tit.15.part.6.
Et quid de libris à patre filio datis ad diſcendum, vide gloſsam quintam. d.l.5.per text.ibi.
Et quid de expenſis à patre cum filio exiſtente in ſtudio factis, an & quādo illas in legitimam ſuam imputare teneatur, vide ibi.gloſ.6.per illū textum ibi.
Et quid ſi ſibi datum male conſumpſit, vide dictam gloſsam ſextam. ad finem.d.l.5.tit.15.part.6.
Diuiſio fieri non debet inter fratres de dote vel donatione propter nuptias filio data, vide gloſsas.l.6.ibidem.
Et cum diuiditur hæreditas inter hæredes penes quem priuilegia & inſtrumenta eſſe debeant, vide glo.l.7.ibi per illum textum.
Diuiſio ſi fiat inter hæredes, an ipſi ad inuicem de euictione cauere debeant vide glo.1.&.2.l.9.tit.15.part.6.
Diuiſio ita fieri debet vt patrimonium non corrumpatur, vide glo.1.l.10. per text.ibi.tit.15.part.6.
Diuiſio debet fieri ad voluntatem iudicis quando hæredes coram eo hæreditatem diuidunt vide.d.glo.1.cum alijs ibi.
Et quid ſi commodè diuidi non poſsit, vide ibi in glo.4.
DIVINATIO regulariter ſonat in malum, vide glo.in proœmio tituli.23.parti.7.
Diuinatio quid ſit, & quotuplex, & qualis permiſſa ſit, & qualis non, vide gloſsas.l.1.per text.ibi ti.23.parti.7.
Diuinationes quæ ad bonum finem fiunt licitę ſunt, aliæ vero non, vide gloſsas.l.3.per text.ibi.tit.23.part.7.
DIVORTIVM, & quæ ſit diuortij diffinitio, & vnde dicatur, vide glo.1.per text.ibi.l.1.tit.10.parti.4.
Et licet per diuortium ſeparetur matrimonium, durat tamen vinculum ſemper, vide gl.5.l.2.tit.10.parti.4.
Diuortium quando quę ipſo iure & in certis caſibus, vide glo.2.per text. ibi.l.3.tit.10.part.4.
Diuortio facto redintegrabitur matrimonium, ſi ambo iudices fornicauerunt, quia paria delicta.&c.vide.glo.3.l.5.ibi.
Et quid ſi lata ſententia diuortij ille qui non delinquit velit alteri reconciliari, an ad hoc alius ſit cogendus, vide ibidem.
DOCTORES pro docendis ſcholaribus, an & quando poſsint aliquid exigere, vide glo.l.2.tit.17.part.1.
Doctores iuuenes & nouiter incipientes legere non debent aliquid pro docendo petere, quia faciunt vt ipſi diſcant, vide ibi.glo.8.
Doctorari an debeat pauper gratis, ſi aliter fieri non poteſt, vide gloſ.9.l. 10.tit.17.part.1.
Doctores an gratis debeant aliquem pauperem licentiare, & ad gradum licentiatus admittere, vide.d.glo.9.
Doctores ſi dolo aliquem licentiandum nolint approbare, an cancellarius ſolus poſsit illud facere ex æquitate, vide ibidem.
Doctores togati incedere debent ita vt dignitas doctoratus appareat, vi. glo.3.in fine.l.8.tit.7.part.2.
Doctores immunes ſunt à collectis ſeu gabellis, & quibus iſtud verum ſit vide per glo.8.l.3.tit.10.parti.2.
Doctores à Rege creati plus cæteris ſunt honerandi, vid.gloſsam quartā. l.3.tit.21.part.2.
Doctores non debent legere ad pompam ſed ad profectum ſcholarium, vide glo.1.l.4.tit.31.parti.2.
Et debent perſeuerare in ſcientia quam ſemel eligerunt, vide ibi.glo.2.
Doctores legum non debent vocari ad iurandum, glo.1.l.22.titulo vndecimo.partita.3.
Doctores qui ad conſulendum debeant admitti, vide gloſsam tertiam.l. 2.tit.21.parti.3.
Doctores an poſsint eſſe publici conductores, & quid in militibus noſtri temporis, vide per glo.2.l.2.tit.8.part.5.
Doctores ſalariati in quolibet anno ſi ante finitum annum deceſſerint, an eorum hæredes integrum ſalarium habere debeant, vide gloſsas.l. 9.per text.ibi.tit.8.parti.5.
Doctor non debet legere ad pompam, & debet ſe aptare pro ingenio diſcentium, vide gl.2.l.11.ibidem.
Doctores legentes in aliqua vniuerſitate, an gaudeant priuilegijs militū, vide glo.1.l.4.tit.5.part.6.
Doctores an & quando excuſentur à tutelis & curis, vide gloſsas.l.2.per text.ibi.tit.17.part.6.
Doctores legum deterioris condicionis ſunt quam aliarum ſcientiarum in aliquibus, in alijs vero eis præferuntur, vide glo.6.d.l.3.
Et an qui ſe falſo gerit pro doctore puniatur pœna falſi, vide glo.3.l.1.tit. 7.partita ſeptima.
Doctor an poſsit capi, & incarcerari pro crimine ſuo, vide glo.7.l.4.per text ibi.tit.29.part.7.
Doctores an poſsint torqueri vel non, vide gloſsam quintam. legis.2.per text.ibi.tit.30.part.7.
DOLI CAPAX ſi iuret contractum an ad ipſius obſeruātiam teneatur, vide glo.5.l.6.per text.ibi.tit.19.parti.6.
Doli capax quis dicatur, & qualiter puniatur ſi delictum committat, & glo.2.&.5.l.9.tit.1.part.7.per text.ibi.
Doli capax ſi ſit infans an ex delicto ſuo veniat puniendus, vide glo.7.d. l.9.per textum ibi.
DOLVS tutoris remiſſus à minore, an talis remiſsio aliquid operetur vide glo.3.l.10.tit.8.part.2.
Dolus ex quibus eſſe præſumatur in depoſitario dicente rem depoſitam periſſe caſu fortuito vide glo.8.l.4.tit.3.part.5.
Dolus ex coniecturis probatur, vide.d.glo.8.ad finem.
Dolus maior præſumitur ex interpoſitione perſonæ, vide gloſsam quintam.l.5.tit.5.parti.5.
Dolus ſi dederit cauſam contractui tunc venditio nulla eſt, vide gloſsam 1.l.57.tit.5.part.5.
Dolus ſi non dedit formam contractui ſed modum contrahendi, an tunc contractus ſit ipſo iure nullus, vide ibi glo.2.
Et quid ſi deceptus velit ſtare contractui quando in contractu dolus interuenit, vide.d.glo.2.d.l.57.
Et quid de dolo dante cauſam conſtitutioni dotis vel matrimonio ſpirituali, vel carnali, vel tranſactioni, vide ibidem.
Dolus ſi dedit cauſam diſtractui, an diſtractus valeat, vide ibi dict.gloſsā ſecundam.d.l.57.
Dolus non præſumitur vbi quis ad prouiſionem ſui aliquid facit, vide gl. 2.l.12.tit.10.part.5.
Dolus quando eſſe poſsit in non acquirendo aliquid quod acquiri poſsit. vide.d.glo.2.
Dolus quid ſit, & de quo debet intelligi, & quid ſi interuenit iuramentū, an tunc ſubueniatur dolum paſſo, vide gloſsam ſecundam. legis.28.titulo.11.parti.5.
Et an minor dolus ſufficiat ad reſciſionem actus ſicut minor metus, & an idem ſit in vtroque caſu vide.d.glo.2.
Dolus propriè loquendo qui dicatur, & quid in dolo re ipſa, vide ibi gloſſam tertiam.
Dolus futurus remitti non poteſt, vide per gloſsam primam. legis.29.per text.ibi.tit.11.parti.5.
Dolus officialis ſiue alterius in reddendis rationibus pro quibus à domino liberationem habuit, vt quia aliquid occultauit vel doloſe fecit, an faciat liberationem non tenere, vide gloſsas legis.30.titulo.11.partita 5.per textum ibi.
Dolus an veniat in generali remiſsione, vid. gloſsam quintam dictæ legis trigeſsimæ.
Dolus habetur pro poſſeſsione, vide glo.2.l.9.tit.13.parti.5.
Dolus an veniat in actione pignoratitia, vide glo.5.l.20.ibi.
Dolus ſi ſit à creditore vendente pignus adhibitus vel ab emptore ipſius, an tunc debitor & dominus pignoris agat contra venditorem vel emptorem, etiam quando creditor habebat facultatem vendendi ad damna & intereſſe, vide glo.1.l.49.tit.13.part.5.
Dolus non debet egredi perſonam committentis, vide gloſsam primam legis.49.ibi.
Dolus cæteris paribus durius punitur quam negligentia, vide glo.1.ad finem.l.22.tit.14.part.5.
Dolus an poſsit cum culpa compenſari, & cum qua, vide gloſ.2.legis.23. ibidem.
Dolus vel calumnia actoris allegantis tranſactionem vitiat ipſo iure, vid. glo.8.l.33.tit.14.part.5.
Dolus an purgetur per tranſactionem, vide gloſsam tertiam. in fine legis 34.ibidem.
Dolus ſi per hæredem fuerit factus vt aliquem illum inſtituat hæredem
quid

Et quid tunc, vide glo.4.in fine.l.27.tit.1.part.6.
Et quid ſi aliquis dolo fecerit vt impedierit ne aliquis teſtetur vel vt ipſe voluerit, vide glo.d.l.27.&.l.28.ibi.
Dolus ex perſpicuis indicijs probatur, vide gloſsam quartam. in fine legis 1.tit.1.part.6.
Dolus ſcienti non infertur, vide gloſsam primam legis ſextæ.titulo.19. partita ſexta.
Dolus an præſumatur in minore dicente ſe maiorem, an vero illud aduerſarius probare debeat, vide glo.2.d.l.6.
Dolus præſumitur ſemper in inferente læſionem enormiſsimam, vide glo.6.in fine.l.10.tit.19.parti.6.
Dolus qualis in denuntiante requiratur vt puniri poſsit, vide per glo.4. legis quintæ.tit.1.part.7.
Dolus an requiratur in falſitate commiſſa vt propriè dicatur falſitas, vid. glo.1.l.1.tit.7.part.7.
Et non quilibet dolus eſt falſitas vt quis puniatur pœna falſi, vide dictam primam in fine.
Dolus eſt crimen, vide glo.1.in proœmio tituli.16.part.7.
Dolus quid ſit, & quotuplex, vide gloſsam primam, ſecundam & tertiā. l.1.per text.ibi.tit.16.part.7.
Dolus & fraus differunt, & in quo, vide glo.2.d.l.1.
Dolus bonus ſiue malus quis & qualis dicatur, & quando, vide glo.1.2.& 3.l.2.per text.ibi.tit.16.part.7.
Et quibus actio de dolo detur, & quando, & qualiter, & contra quos, vid. gloſsas.d.l.2.4.5.6.7.&.8.ibidem.
Et an actio de dolo tranſeat in hæredes & quando, vide gloſsam tertiam d.l.3.ibidem.
Et intra quantum tempus actio de dolo intentari debet, & qualiter, vide gloſsas.l.6.ibi.
Dolus quando, & in quibus caſibus committatur, vide gloſsas.l.7.8.& 9.cum ſequentibus.tit.16.part.7.
Et qualis pœna veniat imponenda pro alicuius dolo, vide gl.1.&.2.l.11. per text.ibi.tit.16.part.7.
DOLOSVS qualiter teneatur ob eius dolum, & an elapſo biennio actione de dolo conueniri poſsit, & qualiter, vide glo.1.2.&.3.l.6.per text.ibi.tit.16.part.7.
Et de pœna impedientis doloſe rei alienationem faciendo rem litigioſam, vide per glo.1.l.11.per illum text.tit.16.part.7.
DOLOR peccatoris pro peccatis ſuis qualis eſſe debeat, vide gloſ.1.in fine.l.23.tit.4.part.1.
DOLORE debet peccator eo quod Deum offendit non tamen propter amiſſum honorem vel ſecutam infamiam, vide glo.1.in medio.l. vigeſsimæ ter iæ.ibi.
DOMESTICVS VEL DOMESTICI.
Domeſtici admittuntur pro dominis ad probandum eius innocentiam, vide glo.5.l.18.tit.16.part.3.
Domeſtici an teneantur dominum ſuum adiuuare in bello quod iuſte contra Regem facit, quando etiam vaſſalli admittuntur licitè; vide glo.13.l.10.tit.25.part.4.
Domeſtici an comprehendantur in prohibitione facta principali, vide glo.6.l.5.tit.5.part.5.
Domeſtici an pro furto ab ipſis facto actione furti conueniri poſsint, & quando, & qualiter, vide glo.3.4.&.6.l.17.per text.ibi.tit.14.parti.7.
Domeſtici ſi ad mandatum dominorum damnum dederint quis ad emendam teneatur, vide glo.2.l.5.tit.15.parti.7.
Domeſtici & familiares idem ſunt, & qui ita dicantur vide glo.6.l.6.per text.ibi.tit.33.part.7.de hoc vide ſupra in verbo FAMVLVS.
DOMICILIVM regale quale ſit, & an locus vbi bona poſsidet, vide glo.2.l.3.tit.18.part.4.
Domicilium ſi aliquis conſtruat in locum vbi matrimonium contraxit, an per hoc naturalitatem in loco illo conſequatur, vide gloſsam.6.l.2. tit.24.part.4.
Domicilium transferendo in aliquem locum aliquis quam ſui originis amittit omnia iura naturalitatis loci originis ex quo infertur quæſtio notabilis, vide per glo.2.l.5.tit.24.part.4.
Et an iſte in regno deſerto beneficia habere poſsit vel non, vide ibidem.
Domicilium quod venit ex accidenti non mutat cauſam originis, vide glo.2.l.5.tit.24.part.4.
Domicilium licet à ſenatoribus in vrbe eſſe dicatur, tamen non propter hoc deſinunt habere domicilium in locum ſui originis, vide ibi.
Et ſi vnus vocetur eodem tempore ad munera loci ſui originis & loci domicilij cuius cauſa ſit potior, vide.d.glo.3.
Domicilia plura quis habere bene poteſt, vide.d.glo.2.poſt medium.
Domicilium ſi mutetur de vno loco ad alium eiuſdem Regni, tunc ille mutans per hoc non deſinit eſſe ciues & naturalis illius Regni deſerti, ſecus vero ſi mutetur de vno Regno ad alium, quia per hoc renuntiaſſe videtur foribus & priuilegijs illius Regni deſerti, vide dictam.gloſſam ſecundam.
Domicilium an per pupillum conſtitui poſsit ſine tutoris ſui authoritate vide glo.1.l.2.tit.16.part.6.
Et poteſt quis de delicto conueniri in loco domicilij ſui, & ſi alibi deliquerit, vide glo.1.2.3.4.&.5.l.15.tit.1.part.7.
Domicilium alicuius dicitur vbi aliquis habet maiorem partem ſuarum fortunarum & larem ſuum, vide ibi.glo.6.

DOMINIVM.	Probatur.	tionis ſiue donatio-
Rerum eccleſiaſticarū.	Tollitur.	nis, vel legati, vel
Transfertur in eccleſiā	Directum vel vtile.	alia.
vel tranſijt.	Tranſit vel transfertur,	
Terrarum.	ſiue ex cauſa vendi-	

DOMINIVM dominiorum diſtinctio quo iure ſit introducta, & an à principio fuerit bonum vel malum, vide gloſſam ſextam. legis ſecundæ.tit.1.parti.1.
Dominium in terris quas poſsit quis non præſumitur habere niſi quantum potuerit probare ſibi per priuilegium fuiſſe datum, vide glo.4.l. 13.tit.1.part.2.
Dominium & iuriſdictio an ſit apud infideles. vide glo.3.colum.2.ad finem.l.2.tit.23.part.2.
Dominium & proprietas idem ſunt, dominium tamen habet terminos magis latos & generales, vide glo.2.l.27.tit.2.part.3.
Dominij exceptio an obſtet petenti poſſeſsionem rei ſiue vtatur interdicto adipiſcendæ, recuperandæ vel retinendæ poſſeſsionem, vide glo.6.d.l.27.ibi.
Dominia non volant, vide glo.1.col.2.in principio.l.10.tit.14.part.3.
Dominium largè ſiue ſtrictè ſeu largiſsimè ſiue pleniſsimè ſcriptum quale eſſe dicatur, vide glo.1.l.1.tit.28.part.3.
Dominij appellatione ne dum venit directum ſed etiam vtile, vide gloſ. 1.l.1.tit.28.part.3.
Dominia rerum an ſint de iure diuino, & an in ſtatu naturæ corruptæ bonum fuit quod dominia eſſent corrupta, vide gloſsam ſecundam.l.1.titulo.28.part.3.
Dominium an acquirat ille in ædificio quod feci in littore maris, & quādo, vide glo.3.l.3.tit.28.part.3.
Dominium habet homo ſuper alias omnes creaturas terræ, vide glo.2.l. 17.tit.28.part.3.
Dominium inſularum de nouo repertarum qualiter quis habere poſsit, vide glo.3.&.4.l.29.tit.28.part.3.
Et quis debeat eſſe dominus ille quem iſti inuentores recognoſcere debent, vide glo.4.d.l.29.ibi.
Dominium arborum quas malæ fidei poſſeſſor in re aliena plantauit, an perdat ipſe ſtatim anteaquam conualeant, vide glo.2.l.43.ibidem.
Dominium quod & quale acquiratur per vſucapionem ſiue præſcriptionem, vide glo.1.in proœmio tituli.29.part.3.
Dominium difficile probari poteſt niſi per præſcriptionem, vide gl.2.l. 1.tit.29.part.3.
Dominium licet non cadat in aliqua re bene tamen cadit poſſeſsio per quam res communis præſcribi poteſt, vide ibi columna.2.in fine. & columna tertia.
Dominium rei præſcriptæ per.30.annos nunquam tranſit in præſcribentem licet poſſeſsio ſic, & ideo illam vendicare non poteſt, vide gl.4. l.21.tit.29.part.3.
Et quando illam vendicat quia ſibi fuit furata vel vi ablata in ea dominiū habere dicatur, vide ibidem glo.5.
Et quid ſi propter ipſius contumaciam fuerit alter miſſus in poſſeſsionē ipſius qui ei obijcit de dominio, & probare vult in continenti an admittatur, vide glo.7.l.21.tit.29.parti.3.
Dominium & poſſeſsio ad hoc vt in locatorem transferatur quādo quis conſtituit ſe nomine ſuo poſsidere, an debeat præcedere titulus donationis vel alterius contractus, vide gloſsam ſecundam.legis.9.titulo 30.part.3.
Quid autem ſi conducens dicat quod volens tradere rem in locatorem ab eo rem illam conducit, vide.d.glo.2.
Dominium bonorum non debet ſtare in aere quod inducit ad dubiam quæſtionem & notabilem, glo.6.l.10.tit.31.part.3.
Dominium paſcuorum & aliarum rerum publicarum præſumitur eſſe penes dominum terræ quādo ipſæ ſunt à ciuibus derelictæ neque apparent ſuæ, vide glo.4.ad finem.l.26.tit.31.part.3.
Dominium rei donatæ à viro vxori propter nuptias an tranſeat ad vxorem & ad quid, vide glo.4.in fine.l.1.tit.11.part.4.
Dominium rei donatæ ſponſæ propter nuptias debet ad illam tranſire vt illam vendicare poſsit, vide glo.1.l.7.tit.11.part.4.
Dominium ſubditorum an amittat Rex ſiue dominus cuius terra ad fidem fuit conuerſa ipſo manente in infidelitate, & an dominium illud recuperet ipſe ſi ad fidem fuerit conuerſus, vide glo.2.&.3.per textum ibi.l.8.tit.21.part.4.
Et an propter periculum fidei vel ſubditorum conuerſorū dominus poſsit cogi ad recipiendum pretium vel commutationem, vide ibidem.

Universidad de Deusto Biblioteca

Dominium si cesset & non quæratur alicui cessat etiam possessio quæ accessoriè venit ad dominium, vide glossam secundam, columna secunda, quæst.9.l.7.tit.4.part.5.
Dominium proprietatis differt ab vsufructu, vide gl.2.quæstione.1.l.55.titulo.5.part.5.
Dominium proprietatis & vtile an sit idem ita vt tantum vtile dominiũ admittatur ad retrahendum si dominus directi dominij illud vendiderit, vide.d.glo.2.quæst.2.
Dominium non potest esse apud duos, vide ibidem.
Dominium vtile & directum differunt, neque vtile dominium est commune cum directo, vide in.d.quæst.2.
Dominium acquisitorum constante matrimonio an transeat in vxorem statim quod maritus emit, vel ex alia causa habuit vel post, vide ibi quæstio.4.
Dominium habere dicuntur iudices perpetui aliquorum locorum cum habeant præeminentiam, vide glo.8.l.4.tit.7.part.5.
Dominium rei præsumitur esse penes locatorem & quando, vide glos.1.l.18.tit.8.part.5.
Et an si quis non habeat rei dominium posit illam pignorare, vide glo.7.l.7.tit.13.part.5.
Dominium rerum hæreditariarum, an transeat in hæredem habita hæreditate sine rerum traditione, vide glo.3.l.1.per text.ibi.tit.14.part.6.
Dominium rerum suarum an habeat proditor antequam per sententiam condemnetur & an alienare posit res suas, vide glo.2.&.3.l.4.per textum ibi.tit.2.part.7.
Et an exceptio dominij per spoliatorem opponi posit contra spoliatum agentem interdicto recuperandæ possessionis, vide per glo.2.&.3.l.18.per text.ibi tit.10.part.7.
Dominia fuerunt de iure gentium constituta, vide glossam primam.l.31.titulo.17.part.3.
RERVM ECCLESIASTICARVM.
Dominium rerum ecclesiasticarum quo iure sint penes Papam, vide glo.21.l.5.tit.5.parti.1.
Dominium transijt in ecclesia sine apprehensio rei intellige soluto pretio, vide glo.12.l.1.tit.11.part.1.
Dominium non transfertur in ecclesia statim quod quis vouit aliquid illi dare, vide ibidem in fine.
TERRARVM dominium terrarum directè est penes Regem, sed non erit sic in iurisdictione, vide glo.1.in principio.l.1.tit.18.part.2.
Dominiũ in terris quas posit quis non præsumitur habere nisi quantũ potuerit probare sibi per priuilegium fuisse datum. vide glossam.4.l.13.tit.1.part.2.
PROBATVR dominium in terris quas posit quis non præsumitur habere nisi quantum potuerit probare sibi per priuilegium fuisse datũ vide glo.4.l.13.tit.1.part.2.
Dominium an plene probetur ex sola possessione, vide glo.1.colum.2.in principio.l.10.tit.14.part.3.
Dominium in antiquissimis, an probetur per famam, vide glos.2.l.29.titulo.16.parti.3.
TOLLITVR dominium rei an posit per principem alicui tolli, & an istud sit contra ius naturale, vide glossam secundam legis.31.titulo 18.partita tertia.
DIRECTVM VEL VTILE, dominium directum si permutetur pro vtili dominio alterius rei, an & tunc dicatur permutationis cõtractus, vide glo.1.l.66.tit.18.part.3.
Dominij appellatione ne dum venit directum sed etiam vtile, vide.d.gl.1.l.1.tit.28.parti.3.
Dominium vtile habens in aliqua re, an in ea seruitutem imponere posit, vide glo.1.l.11.tit.31.part.3.
Dominium proprietatis & vtile an sit idem ita vt habens vtile dominiũ admittatur ad retrahendum si dominus directi dominij illud vendiderit, vide glo.2.l.55.tit.5.part.5.
Dominium vtile & directum differt, neque vtile dominium est commune cum directo, vide inibi in quæst.2.
Dominium directum habens si illud vendiderit, an prius teneatur requirere suum emphyteotam, vide in.d.quæst.2.
Dominium directum an cum vtile posit permutari, vide glo.1.in medio l.1.tit.6.part.5.
Dominium vtile transit in conductorem ad longum tempus, vide glos.7.l.19.tit.8.part.5.
TRANSIIT VEL TRANSFERTVR siue ex causa venditionis siue donationis vel LEGATI vel ALIA.
Dominium non transfertur in emptorem rei etiam post traditionem ipsius pretio non soluto, vide glossam secundam legis.46.titulo.28.partita tertia.
Et an idem sit dicendum in contractibus innominatis, vide dictam glossam secundam.
Dominium transijt in socium omnium bonorum etiam in quærendis licet alter ex socijs suo nomine acquirat, vide glossam quintam.l.47.titulo.28.parti.3.
Dominium an transferat si res sub conditione ea pendente ei detur, vide glo.7.in fin.l.3.tit.4.part.4.
Dominium rei donatæ à viro vxori propter nuptias an transeat ad vxorem & ad quid, vide glossam quartam in fine legis primæ.titulo vndecimo.partita.4.
Dominium rei donatæ sponsæ propter nuptias debet ad illam transire, vt illa vendicare posit, vide glossam primam legis septimæ.titulo vndecimo.part.4.
Dominium rei an transferatur ex sententia arbitri, vide glo.1.colu.4.q.4.l.10.tit.26.part.4.
Dominium rei depositæ an transeat in depositarium & quando, vide gl.4.l.2.tit.3.part.5.& glo.1.l.9.ibi.
Dominium rei donatæ an transeat in donatarium absentem & acceptante quid de donatione fuit certificatus per nuntium extraneum, vide gl.1.in proœmio & colu.2.in medio.l.4.tit.4.part.5.
Dominium & possessio an transeat in secundum donatarium sine aliqua apprehensione de nouo si tempus ad quod fuit primo donatario res donata iam sit elapsum, vide glossam tertiam.l.7.per illum textum ibi.tit.4.part.5.
Dominium sine traditione an transferatur in donatione causa mortis facta, vide glo.3.l.11.ti.4.part.5.
Dominium rei emptæ ad hoc vt in emptorem transeat an requiratur rei emptæ traditio, vide glo.8.l.2.tit.5.part.5.
Dominium rei venditæ an in emptorem transeat, quando per venditorem res fuit sibi tradita eo pacto vt dominium in emptorem non transeat donec pretium sibi integraliter soluatur, & an tale pactum valeat, vide glo.1.l.28.tit.5.part.5.
Dominium ad hoc vt transferatur ipso iure in venditorem propter pactum legis commissoriæ, an requiratur quod interponatur tempore contractus in ipso contractu vel non, & per quæ verba fiat ista translatio dominij, vide glo.3.l.38.tit.5.parti.5.
Dominium si transferatur in emptorem, an per pactum prouideri posit vt si res alienetur ad venditorem redeat, vide glo.4.l.43.titulo quinto partita quinta.
Dominij translatio an impediatur si pater faciens maioriam de tertio bonorum prohibuerit rei alienationem, vide ibi in glo.5.
Dominium an trãsferatur sola voluntate testatoris in legatarium absq; rei traditione, vide glo.1.l.44.tit.5.part.5.
Dominium an transeat in venditorem serui, sub pacto manus iniectionis, ante quam in illum manus inijciat, vide glossam.1.legis.47.ibidẽ.
Dominium an transeat in emptorem quando ipse emit cum pecunia aliena, vide glo.2.3.4.6.&.8.l.49.tit.5.parti.5.
Dominium rei venditæ per iudicem pro executione sententiæ an transeat in emptorem ac si dominus vendidisset, vide glo.1.cum alijs ibi.l.52.per text.ibi tit.5.part.5.
Dominium rei venditæ vel donatæ per Regem alicui, an transeat in emptorem siue donatarium quando res illa erat aliena, vide gl.2.3.&.5.legis.53.tit.5.part.5.
Dominium rei venditæ tunc transijt in emptorem quando venditio est valida & solennis, vide.d.glo.6.
Dominium acquisitorum constante matrimonio an transeat in vxorem statim ꝙ maritus emit vel ex alia causa habuit, vide glo.2.q.4.d.l.55.
Dominium vtile transit ad conductorem ad longum tempus, vide gl.7.l.19.tit.8.parti.5.
Dominium an transeat in legatarium quando ei res hæredis legatur, ita ac si fuisset sibi res testatoris legata, vide glossam secundam legis.10.titulo.9.parti.6
Dominium rei legatæ sub modo, an transeat in legatarium statim quod præstitit satisdationem de implendo modo vel post ipsius implementum, vide glo.10.l.21.per text.ibi.tit.9.part.6.
Dominium rei legatæ an transeat in legatarium ante aditionem hæreditatis, & quale dominium habeat, & quando in eum transeat vt transmittere posit, vide gl.3.columna.2.l.34.per textum ibi.titulo nono partita sexta.
Et quid si legatum relictum sit ad diem certũ, an ante diem transeat dominium, vide.d.glo.3.col.2.in principio.
Dominium transfertur statim in sequentem in gradu quando res contra testatoris prohibitionem alienatur, vide gl.3.col.2.in principio.l.34.titulo.9 part.6.
Dominium rerum hæreditariarum an transeat in hæredem adita hæreditate sine rerum traditione, vide glossam tertiam.l.1.per textum ibi.titulo.14.part.6.
DONINVS.
Feudi vel terrarum, vel castri.
Vassallorum.
Proprietatis vel directus, vel qui habet directum dominium vel vtile.

Punitur.
Accusat vel accusatur.
Serui.
Emphyteotæ.
Instituens hæredem.
Amittit possessionem.
Rei commodatæ vel commodans.
Expellens inquilinum vel conductorem, vel emphyteotam.
Tenetur ad damnum.
DOMINVS præsumitur malus si ita sint eius familiares, vide glos.6.l.59.per textum ibi.tit.5.parti.1.
Dominus loquens cum vassallis suis excommunicatis est excommunicatus, non vero è contra, vide glossam vndecimam.legis.34.titulo nono.partita prima.
Domini si vassallis & subditis aliqua fecerint grauamina qualiter debeāt puniri, vide glo.6.l.22.tit.13.part.2.
Et quid si Rex dominis istis in aliqua grauet, an propter hoc ipsi idem facere posint vassallis suis, vide ibidem.
Dominus puniri non debet propter factũ sui serui liberi hominis si ipse illud sibi non mandauit, vide glossam quartam legis.30.titulo decimo octauo.part.2.
Dominus non iuuans vassallum pereuntem perdit dominium quod in eum habet, vide glo.6.l.3.tit.29.part.2.
Dominus rei dominium non amittit etiamsi sit per sententiam condemnatus cum alius esset in rei possessionem, vide glossam secundam legis 28.tit.2.part.3.
Dominus præsumitur quis eo ipso quod rei possessionem dicit penes antiquos suos longo tempore fuisse si medio tempore alius non possiderit, vide glo.1.col.2.l.10.tit.14.parti.3.
Dominus vel superior qui fuit olim, idem præsumitur hodie esse, vide d.glo.1.col.2.in medio.
Dominus an posit accipere emphyteosim si emphyteota vagauerit, & de eius vita dubitetur, vide glossam secundam legis.14.tiaulo decimo quarto.part.3.
Dominus portus qui malum custodem ibi posuit, an & quando teneatur ad damnum, vide glossam tertiam legis.17.titulo decimooctauo.partita tertia.
Dominus an posit appellare, & quando si eius procurator illud non fecit, vide glossam decimamtertiam.legis secundæ.& glos.4.l.9.titulo 23.partita tertia.
Domini pares in aliquo loco, an vnus posit alium punire & quando, vid. glo.4.l.16.tit.28.part.3.
Dominus an posit vendicare ipsam cruram terræ vniatur cũ terra prædij alieni, vide glossam quintam.legis vigesimæ sextæ.titulo.28.partita tertia.
Dominus cui res aliena accrescit per alluvionē an teneatur primo domino damnum resarcire, & qualiter damnum istud æstimetur, vide glo.7.l.26.tit.28.part.3.
Dominus quis sit ille quem inuentores insularum debent recognoscere, vide glo.4.l.29.tit.28.part.3.
Dominus an perdat fundum si flumen super eum sit per decem annos inter præsentes, & viginti inter absentes, vide glossam primam legis trigesimæ secundæ ibi.
Dominus si conduxit aliquem vt fodiat pro inueniẽdo thesauro, si illud inueniat totum esse debet domini, vide glossam sextam legis.45.titulo.28.part.3.
Dominus si per violentiam occupet rem suam, an tunc res afficiatur vitio reali, vide glossam secundam in medio legis quartæ.titulo vigesimo nono.part.3.
Dominus si impediat aliquem vt non emat rem quam dicit esse suam an debeat exprimere causam dominij, vide glo.2.l.10.ibidem.
Dominus si facta iam emptione dicat emptori rem esse suam, an constituat illum in mala fide, vide ibidem in glo.3.
Dominus si sciat rem quam mandato suo seruus emit non esse vendentis an illam vsucapere posit si seruus bonam fidem habeat, vide gl.2.l.13.tit.29.part.3.
Dominus quando dicatur esse præsens in prouincia, vide glo.3.legis.19.titulo.29.part.3.
Dominus qui cum proprietate remansit, an per voc videatur alicui dare possessionem vsusfructus, vide glossam primam.legis nonæ. titulo trigesimo.partita.3.
Et quid si habens proprietatem alicui concedit vsumfructum & constituat se non ineipsius posidere an per hoc videatur ei data possessio, vide ibidem.
Dominus quam actionem habeat contra spoliantem illum siue eius colonum, & an dominus posit illam propria authoritate recuperare, & quando, vide glo.7.l.13.tit.30.part.3.
Dominus domus seruitutem debentis, scilicet ligni immittendi an pariete reficere teneatur, & an idem sit in debentem seruitutem oneris ferendi, vide glo.2.l.2.tit.31.part.3.
Dominus agri per quem transit aqua ad fundum meum rigandum, an riuum siue canalem per quem aqua transit reficere teneatur, vide glo.2.l.4.tit.31.part.3.
Dominus qui in re aliqua habet vtile dominium, an in ea seruitutem imponere posit, vide glossam primam, legis decimæ.ibi.& gl.prima.l.11.ibidem.
Et an idem sit in domino qui illam alteri obligauit, vide ibi.
Dominus qui in loco suo habuit furcas erectas, licet ibi nullus ibi fuerit suspensus tamen ostenditur ipsum habere ibidem merum & mixtum imperium, vide glo.8.l.15.tit.31.part.3.
Dominus ad quid teneatur si ipso ignorante operarii ipsius quibus fuit nouum opus nuntiatum vltra processerunt, vide glossam.13.l.1.titulo 32.partita tertia.
Et an domino competat ius contra operarios qui statim ab opere non discesserunt, vide dictam glossam decimam sextam.& glo.3.legis octauæ in eodem titulo.
Dominus inferioris molendini si clusam sibi & alio domino habenti molendinum communem mundauerit ad partem expensarum teneatur, vide glo.2.l.15.tit.32.parti.3.
Domini qui castella posident, debent mandare ciuibus quod illa habeant bene munita ne propter desidiam perdantur, vide gl.1.l.20.ibi.
Dominus domus quid debeat facere si non habeat vnde reficiat domum suam, vide glo.1.l.25.tit.32.part.3.
Dominus non compellitur domum destructã reficere, neque aliud ædificium facere de nouo, & quando sic, vide glo.2.d.l.25.
Et quid si duo sint domini vnius domus, & vnus velit vt paries de nouo fiat, qui ipsorum partes diuidat, an alter ad hoc sit compellendus, vid. ibidem.
Dominus soli vel domus in qua cadit stillicidium meum, an posit illam altius eleuare, vide glo.3.d.l.25.
Dominus si aliquid præcipiat seruo suo & eo tempore vxor serui debitũ petat quod prius seruus facere debeat, vide glossam secundam & tertiam.l.2.tit.5.part.4.
Dominus propter necessitatem an posit vendere suum ascriptitium, vi. glo.2.l.8.tit.17.part.4.
Dominus si cum esset in periculo vitæ à seruo defendatur & ipse aliquem occiderit an puniatur, vide glo.8.l.5.tit.21.part.4.
Dominus bene potest seruum suum castigare cum causa vel sine ea, & illum poterit tenere in proprijs vinculis, & quando, & qualiter illum castigare debeat, & an cum causa posit dominus immedicè seruos punire propria authoritate, & an dominus posit illi alimenta denegare, & an eo ipso seruus liber efficiatur, vide glossam primam.2.3.&.5.legis 6.tit.21.part.4.
Dominus si cum vxore sua seruum inuenerit in rebus Venereis illum occidere poterit, vide glo.5.l.6.tit.21.part.4.
Et quid si illum inuenerit cum matre, sorore, concubina, vel nepte ex filio, an & tunc illum occidere posit, vide ibi glo.7.
Et an dominus posit seruum suum iterum redimere suumque facere, vi. glo.10.per text.ibi.l.6.tit.21.part.4.
Dominus si Iudæus sit an posit habere seruum Christianum, vide glos.2.per text.ibi.l.8.tit.21.part.4.
Dominus qui occupauit terras infidelium authoritate Papæ an sit tutus in conscientia, vide glo.3.d.l.8.ibi.
Dominus si seruum suum per scripturam vel coram amicis manumittere velit, an illud in persona quinque testium facere teneatur, vide glos.5.per text.ibi.l.1.tit.22.part.4.
Dominus si cum esset adultus velit vassallos suos liberare, an illud facere posit, vide glo.7.l.1.tit.22.part.4.
Dominus communis rei si in loco communi ecclesiam construi posint, an illius dominus partem suam vendere compellatur, vide glo.2.l.2.titulo.22.part.4.per text.ibi.
Dominus vendere compellitur in vno casu quem ponit, glo.3.per textũ ibi.l.2.tit.22.part.4.
Dominus an à vassallo vel à liberto ali debeat si ad paupertatem peruenerit, vide glos.14.l.8.tit.22.part.4.
Dominus ex quibus causis posit seruum suum manumissum in seruitutem redigere, vide glossam tertiam.cum sequentibus per textum ibi.l.9.tit.22.part.4.
Domini qualiter & in quibus posint onerare, grauareque vassallos qui feudum habent ab ipsis, vide glossam secundam. vsque in finem legis sextæ.tit.25.part.4.
Domini quando inuentur consuetudine seu præscriptione immemoriali in imponendis oneribus seu exigendis collectis, & quando præsumatur fuisse per metum illam consuetudinem introductam, & qualis domum ista consuetudo siue præscriptio esse debeat, vt per eã dominus in possessorio & petitorio iuuetur, & qua iter illam in articulis deducere debeat, vt probet per eam vel ex ea condemnari posit, vide.d.glos.2.colu.2.&.3.d.l.6.tit.25.part.4.

Universidad de Deusto Biblioteca

Dominus propter iustitiam denegatam ipse & eius ciues deprædari possunt, vide glo.5.l.10.per text.ibi.tit.25.part.4.
Dominus an debeat à domesticis suis & familiaribus adiuuari contra Regem, quando Rex illum extra regnum eiecit sine expresione causæ, & in casu in quo illud bene licet vassallis qui à domino feudum obtinent, vide glo.11.& glo.13.l.10.tit.25.part.4.
Dominus propter rapinam à Rege extra regnum eiici potest, & an tunc vassalli illum sequi teneantur, vide glo.1.cum sequentibus.l.11.ibi.
Dominus transferens se ad infideles ipse & vassalli illum sequentes proditionem committunt, vide glosam primam per textum ibi.legis.13.titulo.25.part.4.
Domini debent esse legales, & fides vassallis suis illosque adiuuare tenentur sub pœna priuationis feudi, vide glossam sextam.per textum ibi.l.5.titulo.26.part.4.
Dominus debet esse mutuans ad hoc vt mutuum dicatur propriè, & quid si ex post facto fiat dominus, vide glosam secundam.l.1.& glo.1.l.2.titulo.1.part.5.
Dominus qui tabernæ institorem posuit, an per illum ipse obligetur, si institor pecunias mutuo receperit siue habeat à domino mandatum, siue non, & an institor pro tali mutuo ab eo recepto conueniri posit, vide glo.4.per text.ibi.l.7.tit.1.part.5.
Dominus poterit retinere fructus secatos per colonum adhuc in fundo existentes pro mercede sibi debita, vide glossam quartam.legis.9.titulo.2.partita quinta.
Dominus an debeat præferri in reddendo deposito bonæ fidei possessori deponenti, vide per glo.2.l.6.tit.3.part.5.
Dominus si veniat cum fure petente quod deposuit & petat sibi non reddi depositum quia illa res est sua, an ita fieri debeat, vide glosam.3.d.l.6.per text.ibi.
Dominus esse dicitur ille qui succedit in maioria non vsufructuarius, vi. glo.3.l.7.tit.4.part.5.
Dominus ædificans de nouo populum in proprio solo ipsius, an ipse ibidem iurisdictionem habeat vel non, vide glosam quartam.legis.9.titulo.1.partita.5.
Dominus verus cuius res ab alio fuit vendita, an posit pretium petere & habere ratam venditionem si res sit mortua vel præscripta, vel sit difficilis ipsius rei persecutio, & an posit ipse agere ad rem ipsam quando non erat soluendo, vide glosam quartam legis.54.per textum ibi.titulo.5.partita quinta.
Dominus potest compellere colonum vt sibi vendat frumentũ vel alios fructus potius quam alij extraneo, vide glosam primam legis.55.titu.quinto.partita.5.
Dominus an præferatur consanguineo in retractu rei emphiteoticæ, vi. glo.2.dict.l.55.
Domini terrarum obuiare debent insidijs retinendo custodes in insidiosis locis vbi maleficia solent fieri, vide glo.7.l.4.tit.7.part.5.
Domini iuridici qui appellentur, vide glo.8.d.l.4.ibi.
Dominus bene potest immo & tenetur famulos suos castigare, vide gl.3.l.11.tit.8.part.5.
Dominus si pro faciendo opere pretium dare promisit, an vltra pretium officiales alimentare teneatur & quando sic, vide glosam primam.l.6.tit.8.parti.5.
Dominus rei locatæ præsumitur ipsius rei dominus & quando, vide glo.1.l.18.tit.8.part.5.
Dominus an teneatur ad totale interesse cõductoris quando potuit prouidere, ne sibi fierit aliqua vis & non fecit, vide glosam.1.l.11.tit.8.partita.5.per illum textum.
Et qualiter istud lucrum in conductore veniat considerandum, vide ibidem in glo.2.
Et quid si culpa locatoris & propter inimicitiam quam cum eo habent aliqui conductorem impedierunt, vide ibi glo.2.
Dominus an & quando teneatur ad mercedis remissionem quando propter steritatem & casus fortuitos colonus ex fundo conducto fructus non collegit, & quid si dimidiam partem fructuum qui soliti erant colligi ipse collegerit, vide glo.l.22.ibi.
Dominus fundi conducti an teneatur conductori soluere meliorationis expensas, & quales non, vide glossas.l.24.tit.8.part.5.
Dominus qui alicui horreum suum locauit, an teneatur de custodia quãdo illud specialiter non promisit, vide glo.1.l.25.ibi.per illum text.
Et quid si locator sit in culpa, & qualis ista esse debeat, vide ibi in glossa secunda.
Dominus horrei si custodes ibidem posuerit, an & quando teneatur de mala custodia, & an, & quando liberetur eos exibendo, vide ibidem in glosa tertia.
Dominus horrei si recepit in se custodiã, an de leui vel de leuissima culpa teneatur & quando, vide ibi in glo.5.
Dominus si officiali suo vel famulo generalem liberationem dederit pro rationibus ab ipso sibi redditis, an talis liberatio rescindatur neque valeat quando in reddendis rationibus reddens de lose processit, vide glosas.l.32.tit.11.part.5.per text.ibi.
Dominus quales expensas negotiorum gestori soluere teneatur, & quando non, vide glosas.l.28.& glosas.legis.29.titu.12.partita quinta.per illum textum ibi.
Dominus si ex talibus expensis non sit factus locupletior, an illas soluere teneatur negotiorum gestori, vide glo.2.d.l.29.
Dominus an posit à negotiorum gestore recuperare quod sibi casu fortuito perijt, vide glo.1.l.30.ibidem.
Dominus an posit propria authoritate recludere hostia domus alicui locatę, quando inquilinus sibi pensionem non soluerit, vide glo.5.ad finem legis.11.tit.13.part.5.
Dominus à famulis vel seruis defendi debet, & de pœna ipsorum non facientium, vide glosas legis.16.per textum ibi.titulo octauo.partita septima.
Dominus an & quando teneatur pro rapina vel pro delicto famulorum suorum, vide glo.5.l.4.per text.ibi.tit.13.part.7.
Dominus rei pignoratæ an admittatur contra illam furantem creditori suo an vero per creditorem excludatur, vide glosam sextam & septimam.l.9.tit.14.part.7.
Et ipse dominus lucrabitur quod ex actione furti datur creditori, ipse vero creditor non, vide ibidem in glo.8.
Dominus si fulloni vel alio officiali rẽ suam dederit vt ex ea sibi aliquid faciat, si ipse dicat rem sibi furatam qualiter dominus contra eum aget vide glosas.l.10.per text.ibi tit.14.part.7.
Et an dominus compellatur agere contra furem si nolit, vide ibidem in glo.5.&.6.
Dominus rei depositæ penes aliquem, an agat actione furti contra furẽ vel an ad hoc ipse depositarius admittatur, vide glosas.l.12.per textũ ibi.tit.14.part.7.
Dominus qualiter agat contra persuadentem seruo vt aliquid mali faciat vel peior fit, vide glosas.l.29.per illum text.tit.14.part.7.
Dominus qualiter agat contra occisorem serui sui qui officium habebat ad damnum sibi ex priuatione serui datum, vide glosas.l.19.per text.ibi.tit.15.parti.7.
Dominus an & quando teneatur ad damnum datum ab animali suo mãsueto, vide glosas.l.22.ibi per illum text.
Dominus fere quando vtili actione de pauperie conueniri posit vel nõ, vide glo.8.ad finem.l.23.tit.15.part.7.
Dominus fundi si ibidem animal adinuenerit, an occidere posit vel detinere & quando, vide glo.5.&.6.l.24.tit.15.part.7.
Et quid si dominus animalis non appareat, an fiat processus contra bestiã & condemnari posit, vide glo.7.d.l.24.ibidem.
Dominus domus propriè vel conductè an teneatur ad emendam damni dati quando ex domo sua aliquid proiectum fuit, & an ipse dominus quod ita soluerit à familiare eijciente recuperare posit, vide glo.1.2.&3.l.25.per text.ibi.tit.15.part.7.
Et quid si plures simul vel pro quarteria inhabitent domum, vide.d.gl.3.in fine.
Dominus inuentus cum vxore vassallij vel liberti sui an per ipsum occidi posit, vide glo.1.&.6.l.13.tit.17.part.7.& ibi glo.7.
Et quid si damnum detur ab animali domini feroci, vide glos.8.l.23.per illum text.tit.15.part.7.
FEVDI VEL TERRARVM VEL CASTRI.
Dominus feudi de causa vassallorum suorum cognoscet etiam si feudatarius sit clericus, & dominus feudi laicus, vide glosam secundam.legis 57.titu.6.part.1.
Domini terrarum de priuilegio de causis vassallorum cognoscũt, & quid ipse negligente vel quid si coram iudice ordinario Regis aliquis domino subiectus conqueratur de aliquo an sit audiendus, vide glo.8.l.2.titulo.1.part.2.
Domini terrarum an posint.ll.facere vel statuta sine populi consensu, vide gl.5.l.12.tit.1.part.2.
Domini terrarum impedientes appellari ad Regem qualiter puniantur, vide glo.12.l.22.tit.13.part.2.
Domini terrarum si malefactores receperint eosque protegerint qualiter puniantur, vide ibi.glo.13.
Quid in vno malefactore recepto non procedet vt ibi.
Domini terrarum si à Rege habeant tenentur cum eo ire ad bellum, vide glo.13.l.5.tit.15.part.2.
Dominus castri in quo iure hæreditario successit vel alio iure, &c. si talis dominus illud amisserit & suis sumptibus fuerit recuperatum, an Regi debeat illud dare, vide glo.6.l.22.tit.18.part.2.
Et quid si castrum istud sit in maioria, & factum sit quod proximè diximus, vide ibidem col.2.
Domini terrarum an posint creare tabelliones, & qualis instrumenta isti facere posint & vbi, vide glosam septimam legis tertiæ.titulo.1 partita tertia.

Domini terrarum an posint prohibere ne piscetur seu venetur in terris suis, vide glo.4.l.6.tit.28.part.3.
Domini terrarum an fruantur terminis sicuti alius ciues siue ibidem inhabitauerit siue non, vide glo.9.tit.28.part.3.
Siue sit monasterium vel ecclesia, vide ibidem.
Domini terrarum sunt ibi ciues & caput ciuium, vide dictam glo.9.col.prima.in fine.
Dominus terræ in qua sunt pascua publica si ciues illa derelinquerit & non sint suæ, an sint ipsius domini territorij, vide glosam quartam.ad finem.l.26.tit.31.part.3.
Domini qui castella posident posunt mandare ciuibus quod illa habeant bene munita ne propter desidiam perdantur, vide glosam primam.l.20.tit.32.part.3.
Domini terrarum an posint cogere subditos ad excolenda eorum prædia, & quando sic, vide glosam secundam.colum.3.in fine legis.6.titulo.25.part.4.
Dominus feudi an posit priuare vassallum à feudo si seruitium non præstet, vide glo.4.l.9.tit.25.part.4.
Dominus feudi an habeat iurisdictionem in vassallum renuntiantem feudum in præteritis vel in futuris, & ad quid tunc vassallus teneatur, vide.d.glo.4.
Dominus an posit quando voluerit feudum feudatarijs auferre etiam si non adsit culpa feudatariorum, vide ibidem glo.5.
Dominus terræ si à Rege extra regnum eijciatur, an Regi bellum facere posit, & an posit subditos Regis deprædare, vide ibi gl.5.l.10.per textum ibi tit.25.part.4.
Dominus feudi an totum feudum ad se adiudicabit propter vnius vassalli culpam, vide glossam quintam.legis sextæ.titulo vigesimosexto.partita quarta.
Dominus feudi potest vassallum suum feudo probare ex pluribus causis de quibus per glosas legis octauæ.per textum ibi.titulo vigesimosexto.partita quarta.
Dominus feudi an propter præscriptionem longissimam vel centenariã feudo probare posit si feudatarius in alium feudum transtulerit, & quid si dominus illud sciret & consentiret, an tunc sit locus præscriptioni, vide glo.3.col.1.l.10.tit.26.part.4.
Dominus feudi vel pares curię an cognoscãt in causa quæ est inter ipsum dominium & feudatarium, & quid hodie an iudex ordinarius cognoscere posit, vide glo.1.&.2.l.11.tit.26.part.4.
Dominus feudi & iudex competens in causis vassallorum, & quando, vide glosam quintam.cum alijs ibi per illum textum.legis vndecimę titulo.26.part.4.
Et quid si contentio sit inter duos comites vel barones, & quid si non cõstat de dominio quia litigantes producunt diuersos inuestitores, an tunc iudex ordinarius debeat de causa illa cognoscere, vide glo.5.d.l.11.tit.26.part.4.
Dominus castelli si petat sibi reddi castellum quem alius in manu tertij deposuit cui depositarius reddere teneatur, vide glosam tertiam.legis 6.titulo.3.part.5.
Domini terræ dicuntur iudices siue gubernatores perpetui, & an isti ad emendam damni dati in territorio suo teneantur, vide glosam.8.l.4.titulo.7.part.5.
Dominus terræ an & quando teneatur ad damnum datum mercatoribus in terminos suos, vide per glo.7.d.l.4.ibidem.
Domini terrarum obuiare debent insidijs retinendo custodes in insidiosis locis vbi maleficia solent fieri, vide ibidem.
Et de quibus dominis hoc intelligatur, & quid in domino iusticiario perpetuo ibi posito, vide ibidem in glo.8.
VASSALLORVM dominus feudi de causa vassallorum suorum cognoscit etiam si feudatarius sit clericus & dominus feudi laicus sit, vide glo.2.l.57.tit.6.part.1.
Dominus loquens cum vassallis suis excommunicatis est excommunicatus, non vero ècontra, vide glo.11.l.34.tit.9.part.1.
Domini terrarum de priuilegio de causis vassallorũ cognoscunt, & quid ipso negligente aliquid si coram iudice ordinario Regis aliquis domino subiectus conqueratur de aliquo an sit audiendus, vide glos.8.l.2.tit.1.part.2.
Domini si vassallis & subditis aliqua fecerint grauamina qualiter debeãt puniri, vide glo.6.l.22.tit.13.part.2.
Et quid si Rex dominis istis in aliquo grauet, an propter hoc ipsi hoc facere posint vassallis sui, vide ibidem.
Dominus non iuuans vassallum pereuntem perdit dominium quod in eum habet, vide glo.6.l.3.tit.29.part.2.
Dominus qui alicui rem in feudum concesit tenetur vassallo de euictione, vide glo.17.l.68.tit.13.part.3.
Dominus an à vassallo vel liberto ali debeat si ad paupertatem deuenerit, vide glo.14.l.8.tit.22.part.4.
Dominus si vassallum insidiauerit ad mortem sine iusta causa, amittit dominium & naturalitatem in eo, vide glo.5.per textum ibi.l.5.titulo 24.partita quarta.
Et an idem sit si cum vxore vel concubina vassalli dominus cõcubuerit, vide ibi glo.6.
Domini in quibus casibus & quibus modis à vassallis seruiri debeant, vide glosam secundam per textum ibi legis sextæ.titulo vigesimo quinto.partita.4.
Domini qualiter & in quibus posint onerare grauareque vassallos qui feudum habent ab ipsis, vide.d.glos.2.vsque ad finem.
Et quid in vassallis Burgensibus seu in alijs subditis ratiõe iurisdictionis, an ad illa onera teneantur, vide ibidem colu.1.
Domini de iure non posunt subditis imponere collectas vel angarias quia sunt regalia solique principi competunt, vide ibi columna prima & secunda.
Et quid si alicui domino castrum concedatur sub eius protectione & regimine cum mero & mixto imperio, an iste dominus collectas imponere posit, vel an ius collectandi remaneat apud eos quibus primo cõpetebat, vide.d.glo.2.col.1.post medium.
Domini non posunt imponere subditis suis angarias quia ingenui sunt nisi ex consuetudine vel conuentione, vide ibidem.
Neque operas, vide ibidem.& colu.2.
Domini an à vassallis hospitari debeant gratis, & an hoc solis principibus competat, vide ibidem in fine.
Domini quando ab eorum vassallis subueniuntur, Rex non imponet eis collectam in eodem casu, vide ibi col.2.in principio.
Domini quando iuuentur consuetudine seu præscriptione immemoriali in imponendis oneribus seu exigendis collectis, & quãdo præsumatur fuisse per metum introductam illam consuetudinem, & qualis demum ista cõsuetudo siue præscriptio esse debeat vt per eam dominus in possessorio & petitorio iuuetur, & qualiter illam in articulis deducere debeat, vt probet per eam vel ex ea condemnari posit, vide dict. glo.2.col.2.&.3.d.l.6.tit.25.part.4.
Domini terrarum an posint cogere subditos ad excolenda eorum prædia, & quando sic, vide.d.glo.2.col.3.in fine.
Dominus pro suo vassallo multa facere debet qui tenetur ei reddere vicẽ quod limitatur.15.modis, vide ibidem in glo.4.
Dominus vassallum suum intra annum alere debet, vide glosam.2.legis 7.titulo.25.part.4.
Dominus an posit vassallum compellere ad non dimittendum feudum si illud ipse dimittere velit, & quando istud facere posit, vide glos.5.l.7.titulo.25.part.4.
Et quãdo vassallus dominum vult deserere feudum refutare debet in manibus domini aliter vero non, vide glosam octauam.dictæ legis septimæ.per textum ibi.
Dominus si damnum patiatur eo quod vassallus suus se facit etiam vassallus alterius, an illud sibi impedire posit, vide glosam primam. legis octauæ.ibi.
Dominus antiquus à vassallo offendi non debet, licet in eo tunc dominium non habeat si illud antea habuit, vide glo.2.d.l.8.ibi.
Dominus debet denuntiare vassallo suo vt seruitium sibi debitum offerat, aliàs vassallus non tenetur offerre, & quando, & in quibus sic, vide glo.2.l.9.ibi.
Dominus qualiter vassallum vocare debeat, & an per literas illum vocare posit, & quales literæ esse debeant vt si ad illam vocationem vassallus non veniat posit priuari feudo, vide glosam tertiam.legis nonæ.titulo.25.part.4.
Et an sufficiat vnica interpellatio, an vero trina admonitio requiratur, & an sufficiat mitti proclama generale per terras & loca domini requirẽtis, vide ibidem.
Dominus feudi an habeat iurisdictionẽ in vassallum renũtiantem feudũ in præteritis vel in futuris, & ad quid tunc vassallus teneatur, vide ibi glossa quarta.
Dominus feudi an posit vassallum priuare à feudo si seruitium non præstet, vide.d.glo.4.
Dominus debet à vassallis adiuuari etiam contra Regem in vno casu, vide glo.11.l.10.tit.25.part.4.
Dominus an debeat à domesticis suis & familiaribus adiuuari contra Regem, quando Rex illum extra regnum eiecit sine expresione causæ, & in casu in quo illud bene licet vassallis qui à dño feudum obtinent, vide glo.11.d.glo.13.l.10.tit.25.part.4.
Dominus eiectus à Rege propter rapinam, an posit vassallos compellere vt illum insequantur si ipsi nolint, vide glosam secundam.legis.11.titulo.25.parti.4.
Dominus vassallorũ si propter sui culpã à regno manu Regis fuerit expulsus qualiter puniatur si ipse cum vassallis suis postea bellum Regi inierit vel deprædare curauerit, vide glosam sextam.per textum ibi.l.11.tit.25.part.4.
Dominus transferens se ad infideles, ipse & vassallum illum insequentes

Universidad de Deusto
Biblioteca

proditionem committunt, vide glossam primam.per textum ibi.l.13. ibi.item.

Dominus an à vassallis vel feudatarijs defendi debeat quãdo ipsi sciũt & cognoscunt domini sui iniustitiam, & quid in alijs, vide glossam quartam.l.7.tit.26.parti.4.

Dominus an à vassallis vel feudatarijs adiuuare debeat quando bellum facere vult contra iustitiam, & hoc clarè & notorie constat, & quid si de iustitia vel iniustitia eius dubitetur, an vassallus adiuuare teneatur, vide glos.3.l.5.titu.26.part.4.

Domini debent esse legales & fideles vassallis suis illosque adiuuare tenentur sub pœna priuationis feudi, vide ibi glossam sextam.per textum ibi.

Dominus an totum feudum ad se adiudicabit propter vnius vassalli culpam, vide glo.5.l.6.tit.26.part.4.

Dominus potest vassallum suum feudo priuare ex pluribus causis de quibus per glossas.l.8.per text.ibi tit.26.part.4.

Dominus feudi est iudex competens in causis vassallorum & quando, vide glo.5.cum alijs ibi per illum text.l.11.tit.26.parti.4.

Dominus si vendat vassallos suos an ipsi offerendo pretium domino vel emptori liberentur, vide glossam tertiam legis quartæ.per textũ ibi. titulo.13.part.7.

Dominus vassallo vel alij damnum dans qualiter ad emendã teneatur, & qualiter puniatur, vide glossas legis quintæ.per textum ibi.titulo 15.partita.7.

Dominus inuentus cum vxore vassalli vel liberti sui, an per ipsum occidi possit, vide glossam primam & sextam.legis.13.titulo.17.partita 7.& ibi glo.7.

PVNITVR dominus si cum esset in periculo vitæ à seruo defendatur & ipse aliquem occiderit an puniatur, vide glossam octauam.l.5.titulo.21.partita.4.

Et quando & qualiter seruum castigare debeat cum causa vel sine ea illum poterit tenere in proprijs vinculis, & quando, & qualiter illum castigare debeat, & an cum causa possit dominus immodice seruos punire propria authoritate, vide glossam primam.2.3.&.5.legis.5.titulo 21.partita.4.

Dominus si eo defendat seruum suum an videatur illum relinquere pro derelicto, vide glo.2.l.10.tit.1.part.7.

Et si duo sunt æquales domini vnius loci, an si vnus delinquat ab alio puniri possit, vide glossam primam.quæstione sexta.legis.15.titulo primo.partita septima.

Domini pares in aliquo loco an vnus possit alium punire & quando, gl. 4.l.16.tit.28.parti.3.

Dominus si seruum suum castigando illum occisit qualiter puniatur, vide glossas.l.9.per text.ibi tit.8.part.7.

Dominus puniri non debet propter factum sui serui liberi hominis si ipse illud sibi non mandauit, vide glossam quartam.legis.30.titulo 18.partita secunda.

Dominus si expellat suum feudatarium vel fructuarium, vel qui erat in quasi possessione vsufructus qua iter puniatur, & quid si dominus ab illis per vim expellatur & priuetur iure suo, vide glossam secundam.l. 15.per text.ibi.tit.10.part.7.

Dominus si iubeat seruo vassallo vel alij damnum dare qualiter ad emendã teneatur & qualiter puniatur, vide glossas legis quintæ.per textũ ibi titulo.15.part.7.

Dominus bestiæ ferę qualiter puniatur si illa hominem occiderit vel percusserit, vide glossam decimam.legis.13.per illum textum.ibi titulo.15.partita septima.

ACCVSAT VEL ACCVSATVR, dominus an possit criminaliter accusare suum familiarem sine aliqua pœna, vide glos.3.l. 6.titulo.2.part.3.

Dominus an possit seruum suum in iudicio accusare eo quod dicit sibi furtum fecisse, vide glossam quartam.legis quartæ.per textum ibi.tit. 14.partita septima.

SERVI dominus serui ad hoc vt releuetur ab onere probandi eum seruum si liber se dicat debet suam possessionem iustificare, vide glos.3.l. 5.titulo.14.partita.3.

Dominus serui qui ideo in seruitutem venit quia arma ad infideles portabat, vel aliud simile contra Christianos faciebat, an possit talem seruum manumittere, vide glo.4.l.4.tit.21.part.4.

Domini qualiter à seruis defendi debeant, vide glo.4.per textum ibi.l.5. titulo.21.part.4.

Dominus bene potest seruum suum castigare cum causa vel sine ea & illum poterit tenere in proprijs vinculis, & quando, & qualiter illum castigare debeat, & an cum causa possit dominus seruos punire propria authoritate, & an dominus possit illi alimenta denegare, & an eo ipso liber efficiatur, vide glossam primam, secundam, tertiam & quintam. l.6.titulo.21.part.4.

Dominus si cum vxore sua seruum inuenerit in rebus venereis illum occidere poterit, vide glossam sextam legis sextæ.titulo vigesimo primo.partita quarta.

Et quid si illum inuenit cum matre, sorore, concubina, vel nepte ex filio an & tunc illum occidere possit, vide ibi.glo.7.

Domini qui crudeliter se habent cum seruis, amittunt ex hoc ipsorum dominium & qualiter, vide glossam nonam.per textum ibi.dictæ legis sexta.ibi.

Et an dominus poterit seruum suum redimere iterum suumque facere, vide ibidem in glo.10.

Dominus si ludæus sit an possit habere seruum Christianum, vide glo.1. per text.ibi.l.8.tit.21.part.4.

Dominus serui li infidelis sit potest cogi ad recipiendum pretium vel cõmutationem si ibi adsit periculum fidei vel fidelium, vide dictam glo. primam.in fine.

Dominus amittit dominium sui serui si seruus ad fidem fuerit conuersus, & quid si dominus simul cum eo fuerit conuersus, vide ibi.in glos.3.

Dominus si seruum suum per scripturam vel coram amicis velit manumittere, an illud in præsentia.5.testium facere teneatur, vide gl.5.per text.ibi.l.1.tit.22.part.4.

Dominus quando seruum suum manumittit in testamento vel per scripturam vel coram amicis quam ætatem habere debeat, vide ibi.glo.6. &.7.dict.l.1.

Dominus si communem seruum manumittat, an alius ad hoc vel ad quid compellendus sit, vide glossam secundam.legis.2.per textum ibi.titulo.22.parti.4.

Dominus serui an à fisco pretium sui serui petere possit quando eius seruus proditionem Regi aut regno machinatam detegit ex quo libertatem meruit, vide glossam sextam.legis tertiæ.titulo vigesimo secũdo. partita quarta.

Domino qualiter consulatur quando eius seruus fuit factus clericus, vid. glossas.l.18.tit.6.part.1.

Et quid si factus sit Episcopus, vide glossam secundam.per textum ibi.l. 6.titulo.12.part.4.

Dominus ex quibus causis seruum suum manumissum in seruitutem redigere possit, vide glossam tertiam.cum sequentibus per textum ibi. l.7.tit.22.part.4.

Et qualis debeat esse iniuria siue offensa illi facta, & an in faciendo vel in non faciendo, vide ibidem in glo.4.

Et quid si libertus fuerit factus clericus, an & tunc propter ingratitudinem in seruitutem reuocetur, vide ibidem in glo.6.

Dominus quando ex iusta causa libertum in seruitutem reducit, an illud propria authoritate facere possit, an vero sententia iudicis requiratur, vide ibi glo.7.

Dominus suum libertum in seruitutem poterit reducere si alius data domino pecunia illum liberum facit, vide ibi.glo.9.

Dominus si cum posset ingratum libertum in seruitutem reducere illud facere noluerit sed de eo iudici conqueratur, an debeat audiri, vide dictam glossam.9.

Dominus an succedat liberto suo decedenti sine testamento quando libertus fratrem habebat.vid.glossam primam.per textum ibi.legis.10. titulo.22.parti.4.

Dominus an possit aliquod interesse prætendere in bonis liberti clerici, vide ibidem in glo.2.

Dominus serui depositi qui erat latro si ipse depositarius non montit, qualiter teneatur, vide glossam tertiam legis decimæ.per textum ibi titulo.3.part.5.

Dominus serui si illum de loco ad locum transtulerit, & pro eo vectigalem soluit, an si postea illum manumisserit, talis manumissio teneat si facta fuerant motam quæstionem commissi, vide gloss.quintam.legis 6.titulo.7.part.5.

Dominus si seruum suum instituerit hæredem per hoc libertatem sibi dare videtur, vide glo.1.3.per text.ibi tit.3.part.6.

Et quid si vnus ex dominis seruum illum hæredem fecerit & libertatem dederit, an datio & institutio teneat, vide glossas legis.13.titulo tertio. partita sexta.

Dominus quando possit vel nõ possit omnes seruos suos hæredes facere, vide glossas.l.24.ibi per illum text.

Dominus cuius seruus fuit hæres institutus & à testatore sibi legatum relinqui possit & quid econtra, vide glossam secundam legis octauæ.titulo nono.partita.6.

Dominus si seruum suum manumittat an possit esse eius tutor si velit, vide glo.d.10.per text.ibi.tit.16.part.6.

Dominus serui qui delictum commisit, illum defendere in iudicio tenetur alijs ipse seruus in tali causa criminali se defendere possit & an tunc dominus suo nomine vel nomine serui illum defendere teneatur vide glo.2.l.12.tit.1.part.7.

Dominus si non defendat seruum suum videtur illum relinquere pro derelicto, vide.d.glo.2.

Dominus

Dominus si seruum suum castigando illum occisit qualiter puniatur, vide glo.l.9.per text.ibi.tit.8.par.7.

Domini à seruis, vel famulis defendi debent, & de pœna ipsorum non facientium vide per glossas.l.decimæ sextæ.per text.ibi. titulo octauo. partita.7.

Dominus an & quando agere possit actione iniuriarum pro iniuria seruo data.vide glossam quartam, & nonam.l.nonæ.per text.ibi.titulo.9. partita.7.

Dominus serui aliquem iniuriantis qualiter iniuriam à seruo suo datam emendare teneatur, & debeat, vid, glo.1.l.14.per textum ibi.titulo.9. partita septima.

Dominus serui qualiter pro ipsius serui rapina teneatur, & quando, vide glossam primam, & tertiam.cum alijs ibi.l.4.per illum tex. titulo.13. partita.7.

Dominus an possit seruum suum accusare in iudicio, eo quod dicit sibi furtum fecisse, vid.glossam.4.l.4.per tex.ibi.titulo decimoquarto. partita.7.

Dominus si iubeat seruo, vel alij damnum dare qualiter ad emendam teneatur, & qualiter puniatur, vide glossas.l.quintæ.per tex.ibi.titu.15. partita septima.

Dominus qualiter agat contra occissorem sui serui qui officium habebat ad damnum sibi ex priuatione serui datum, vide glo.l.19.per tex. ibi.titulo.15.par.7.

EMPHYTEOTAE dominus si post transactum biennium, an.10. dies qui dantur ad purgationem moræ si rem illam alteri vendiderit, vel emphyteosim dederit, an emphyteota primus habeat aliquem recursum, vide glossam decimam sextam.l.vigesimæ octauæ.titulo octauo.partita.5.

Dominus non poterit emphyteotam expellere antequam esset in solutione per biennium, vid.ibi.glo.19.

Dominus an possit petere rem sibi restitui cum omnibus suis melioramentis quando emphyteota canonem non soluit per biennium, vid. ibi.glos.22.

Dominus an debeat consentire quando censuarius vult vẽdere censum, vid.glo.1.l.29.ibi.

Dominus an debeat consentire quando emphyteota vult rem permutare, locare, vel donare, vel alicui legare, vel quando vendit ex necessitate, vel iub condictione sciente, vel pro parte, & quid in minore, vid. ibi.in glo.1.

Et quid si sint plures domini, & quid in emphyteota vxoris, an sufficiat si denuntiet marito, & quid si post licentiam domini non vendat, vel si restituatur.vide ibi.glossam quartam.& glossam sextam.dictæ.l.vigesimæ nonæ.

Dominus per quæ videatur tacitè consentire venditioni rei emphyteoticæ, vide ibi.glo.6.in principio.dici.l.vigesimæ nonæ.titulo octauo. partita quinta.

Et quid si dominus dicat se nolle emere sed non dedit licentiam vendendi, an emphyteota vendere possit, vid.ibidem.

Et quid si postquam dominus dedit licentiam vendendi illud faere distulit emphyteota per annum, an postea vendere possit, vid.ibi.

Dominus si consensit venditioni emphyteotæ si ipse emphyteota vendat cum pacto de re vendendo, & reemat, vel vsus fuerit remedio. l.2. C.de rescindenda vend.an si postea iterum vendat de nouo requiratur alius dominicõsensus, vid.ibi.in quæst.3.

Et quid si emphyteota vendidit irrequisito domino, & venditione facta dominus consentiat venditioni tanquam faciendæ, an venditio sic facta valeat, vid.ibi.quæst.4.

Dominus qui consentit venditioni emphyteotæ de re emphyteotica, an videatur renuntiare suæ proprietati, vide dictam glossam sextam. in fine.

Dominus si intra duos menses non acceperit rem emphyteoticam, an licitè emphyteota vendere illam possit, & an possit moram purgare, vide glossam septimam, & octauam.dict.l.vigesimæ nonæ.titulo octauo.partita.5.

Dominus an debeat consentire quando emphyteota rem emphyteoticam alijs in emphyteosim concedit, vide glossam vndecimam.dict.l. vigesimæ nonæ.

Dominus an debeat consentire quando sunt plures emphyteotæ, & ipsi alienant rem inter se, vid.ibidem.

Dominus an à nouo emphyteota debeat habere quinquagesimam partem sibi debitam quando res emphyteotica fuit vendita, vid.ibi. glossam duodecimam.

INSTITVENS HAEREDEM.

Dominus si seruum suum instituerit hæredem per hoc libertatem sibi dare videtur, vide glossas.l.tertiæ.per textum ibi.titulo tertio.partita sexta.

Et quid si vnus ex dominis seruum illum hæredem fecerit, & libertatem dederit, an datio & institutio teneat, vide glossas.l.vigesimæ tertiæ.titulo.3.par.6.

Dominus quando possit, vel non possit omnes seruos suos hæredes facere, vide glo.l.24.ibi.per illum tex.

Dominus cuius seruus fuit hæres institutus, an à testatore legatum sibi relinqui possit, & quid econtra, vide glossam secundam.l.octauæ.titu.9.par.6.

PROPRIETATIS.

Dominus qui cum proprietate remansit, an per hoc videatur dare alicui possessionem vsusfructus, vid.glo.1.l.9.tit.30.par.3.

Et quid si habens proprietatem alicui concedit vsumfructum, & constituat se nomine ipsius possidere, an per hoc videatur ei tradita possessio, vid.ibidem.

Dominus proprietatis si illam vendat, an vsusfructuarius tanquam habens partem in illa re possit illam retrahere, vid.glo.2.quæst.1.l.55.tit. 5.partita.5.

Dominus proprietatis si vendat suum dominium, an habens vtile dominium tanquam concors in re habeat ius retrahendi, vide ibidem. in quæstione.2.

Dominus proprietatis, an teneatur stare colono vsufructuarij, vide glossam quartam.columna secunda.ad fi.l.secundæ.titulo octauo.partita quinta.

Dominus proprietatis ad quid teneatur quando vsusfructuarius decessit soluto pretio illius anni, vide glossam secundam.l.tertiæ.per text. ibi.tit.8.par.5.

Dominus proprietatis, an agat actione furti si vsumfructum qui alicui pertinebat ex re, vel ipsam rem aliquis furauerit, vid.glo.6.&.7.l.12. per tex.ibi.tit.14.par.7.

DIRECTVS, vel qui habet DIRECTVM, vel VTILE DOMINIVM.

Dominus qui habet directum dominium si concurrat cum præscriptione rei per.30.annos qui habet vtile, & velint rem vendicare quis præferendus sit, vid.glo.8.l.21.titu.29.par.3.

Dominus directus, & proprius in quacunque re sua habet ciuilem possessionem, vide glossam secundam.l.quintæ.titulo trigesimo.partita tertia.

Dominus vtilis dominij non habet dominium communiter cum directo sed subalternantur dominia ista, vid.glossam secundam.quæst.2. l.55.tit.5.par.5.

Dominus directus si velit dominium suum vendere non tenetur emphyteotam requirere, an ipse illud velit æquali pretio, vid.ibidem.

Dominus habens directum dominium censetur dignior quam habens vtile in retinendis instrumentis ipsius rei.glo.2.l.7.titulo decimoquinto.partita.6.

AMITTIT POSSESSIONEM.

Dominus an perdat fundum si flumen super eam sit per.10. annos interpresentes, &.20.inter absentes, vide glossam primam.l.3.titul.28.partita tertia.

Dominus an amittat possessionem rei per alium cum sua si illud cũ mala fide sit factum, vide glossam tertiam.l.trigesimæ quartæ.titulo.28. partita.3.

Dominus an amittat possessionem rei si colonus illam proditorie, vel alias de relinquat, & quid si responderet alij de fructibus, an ex hoc dominus possessione priuetur, vide glo.1.& glo.3.l.decimæ tertiæ. tit.30. partita.3.

Et an idem sit dicendum in rebus mobilibus, vid.glo.2.

Dominus non amittit possessionem naturalem licet colonus illam deserat si alius rem non occupauerit, vid.glo.3.l.13.titulo.30. part.3.& ibi. glossam.1.

Dominus an amittat suam ciuilem possessionem si colonus possidens re nomine dominialium in ea re quam possidet miserit, vide glossam quartam.dict.l.13.

Et quid si talis nomine alieno possidens tradat sub condictione si domino suo placuerit, an dominus ciuilem possessionem amittat, vid.dict. glossam.4.

Dominus si vi deijciatur à possessione sua, an naturalem, & ciuilem possessionem amittat, & quid si videijciatur colonus, vid.dictam glossam sextam.dict.l.13.

Dominus si cum per se, vel per alios possideret per vim fuit à possessione deiectus, an amittat possessionem, vide glossam.1.l.decimæ septimæ.titu.30.par.3.

Et qualiter agens interdicto recuperandæ contra deiectorem in hoc articulare debeat, vid.d.glo.1.in fine.

Dominus si sciat possessionem suam naturalem occupatam, an & quãdo amittat ciuilem si illam nolit recuperare, vide glossam quartam.dictæ l.decimæ septimæ.ibi.

Dominus nunquam amittit possessionem serui fugitiui, vide glossam secundam.&.5.l.vigesimæ tertiæ.per illum text.titulo decimo quarto. partita.7.

Universidad de Deusto Biblioteca

RE COMMODATAE, vel COMMODANS.
Dominus commodans alicui seruum suum furem, vel aliam rem vitiosam si ipse de hoc commodatario non animaduertit cum illud sciret, an & qualiter teneatur, & quid si sit ignorans velit tamen agere noxali contra eum, vide glossam primam. per tex. ibi. l. sextæ. titulo. 2. partita quinta.
Dominus rei commodatæ, vel commodatarius quis eorum expensas factas in curãdo seruo, vel equo commodato soluere debeat, & ad quas commodatarius teneatur, vel non, vide glossam primam. l. septimæ. titulo. 2. partita. 5.
Dominus rei commodatæ, an posit & quando reuocare rem commodatam à commodatatio ad certum vsum datam etiam ante vsum expletum, vide glossam primam, & secundam. l. 9. per textum ibi. titulo. 2. partita. 5.
Dominus domus propriæ vel conductæ an teneatur ad emendam damni dati quando ex domo sua aliquid proiectum fuit, & an ipse dominus quod ita soluerit à familiare eijciente recuperare posit, vide glossam primam, secundam, & tertiam. l. vigesimæ quintæ. per text. ibi. titulo. 15. partita. 7.
Et quid si plures simul, vel pro quarteria inhabitent domum conductã, vid. d. glo. 3. in fine.
EXPELLENS INQVILINVM, vel CONDVCTOREM, vel EMPHYTEOTAM.
Dominus quam actionem habeat contra spoliãtem illum, siue eius colonum, & an dominus illud propria authoritate recuperare, & quando, vid. glo. 7. l. 13. tit. 30. par. 3.
Dominus an posit inquilinum expellere durante locatione si si pensionem non soluerit, vide glossam primam. l. quintæ. titulo octauo. partita quinta.
Et an indistinctè sint domino domus omnia bona in domo inuecta sibi obligata pro pensione sibi danda, vel tantum ea quæ in domo reperiuntur eo tempore quo dominus vult pensionem habere, vid. gloss. 2. & 4. dict. l. 5.
Dominus si expellat inquilinum quam pensionem ab illo petere posit, vid. ibi. in glo. 5.
Dominus an posit inquilinum ex iusta causa expellere ante tẽpus propria authoritate, vid. glo. 1. l. 6. ibi.
Et quid si iurauit illum non expellere ante tempus, an postea subsistente iusta causa illud facere posit, vid. ibidem.
Dominus si cum conductore paciscatur de nõ expellendo durante tempore conductionis si indigeat habitatione, vi. ibi. glo. 2.
Dominus si pro refectione domus inquilinum expellat illa refecta ipse illam debet inhabitare, vid. glo. 6. d. l. 6.
Dominus si ex causa expellat inquilinum ante tempus, an & quando habeat locum remissio mercedis pro rata temporis, vide glo. 7. dict. l. 6. tit. 8. partita. 5.
Dominus potest conductorem expellere si ipse in domo conduct. meretrices intulerit, vid. ibi. glo. 8.
Dominus an posit emphyteotam expellere si non habeat instrumentum emphyteosis, & quare, vide glossam septimam. l. 28. titulo. 8. partita quinta.
Dominus non poterit emphyteotam expellere antequam cesset in solutione per biennium, vide glossam decimamnonam. l. vigesimæ octauæ. tit. 8. par. 5.
Dominus si expellat suum feudatarium, vel eum qui erat in quasi possessione vsusfructus qualiter puniatur, & quid si dominus ab illis per vim expellatur, & priuetur iure suo, vide glo. 2. l. 16. per tex. ibi. titul. 10. partita septima.
TENETVR AD DAMNVM.
Dominus an & quando teneatur ad damnum datum mercatoribus in termino suo, vide per glossam septimam. l. quartæ. titulo septimo. partita quinta.
Dominus si iubeat seruo vassallo vel alij damnum dare qualiter ad emẽdam damni teneatur, vid. glossas. l. 5. per tex. ibi. titulo decimoquinto. partita. 7.
Dominus qualiter agat contra occisorem serui sui qui officium habeat ad damnum sibi ex priuatione serui datum, vide glossas. l. 19. per tex. ibi. titu. 15. par. 7.
Dominus an & quando teneatur vel non ad damnum datum ab animali suo mansueto, vide glossas. l. 22. per illum textum ibi. titulo. 15. partita septima.
Et quid si damnum detur ab animali eius feroci, vide glossam. 8. l. 23. ibi. per illum tex.
Dominus feræ quando vtili actione de pauperie conueniri posit, vel nõ, vid. d. glo. 8. ad finem.
Dominus qualiter resarciet damnum à pecoribus, vel gregis sui datum in agro, vel fundo alieno, & qualiter fiet æstimatio, & qualiter æstimetur frumentum quod adhuc est in herba, vide glossam primam. cum alijs ibi. legis vigesimæquartæ. per illum textum. titulo decimoquinto. partita. 7.
Dominus an teneatur de damno dato per eius pastorem, & quando, & qualiter, vide glossam secundam, & tertiam. dict. l. vigesimæquartæ. per tex. ibi.
Et quid si dominus pastoris sit clericus, vel si pastor detinere non potuit, vid. ibidem.
Dominus pecudis an liberetur dando animal pro noxa, vide dictam glossam tertiam. dictæ. l. vigesimæquartæ. titulo decimoquinto. partita septima.
DOMVS clericorum non debet hospitibus occupari, & quando sic, vide glossam finalem. legis quinquagesimæprimæ. titulo sexto. partita prima.
Domus conspiratorum debet destrui, vide glossam septimam. l. 60. titu. 6. partita. 1.
Domus religiosa tota potest se transferri ad arctiorem religionem alterius monasterij, vide glassam secundam. in medio. l. nonæ. titulo. 7. partita. 1.
Domus religiosa gaudet priuilegio, vt ibi quilibet confugere posit, vid. glo. 2. l. 4. tit. 11. par. 1.
Domus Episcopi defendit ibidem confugientibus, vid. ibidem.
Domus destrui non debet propter delictum domini nisi in hoc adsit consuetudo vel in crimine læsæ maiestatis, vid. glo. 6. l. sextæ. titulo. 13. partita secunda.
Et quid in istis duobus casibus si domus sit maioria ab antiquo, vide ibidem.
Domus destructa propter crimen læsæ maiestatis domini amplius non potest refici, vid. ibidem. in glo. 7.
Domus pro habitatione ponitur, vide glossam primam. in fine. l. 2. titul. 17. partita. 2.
Domus Regis siue propria siue conducta tuere debet confugientibus ibidem propter delictum, vide glossam primam. & glossam septimam. supra dictam.
Idem in domo Episcopi, vid. ibi. in glo. 5.
Domus delinquentis in crimine læsæ maiestatis debet destrui, vid. per glo. 6. l. 9. tit. 19. par. 2.
Domus vendita tradi debent clauesillius, & per traditionem clauium traditur possessio, & quando, vide glo. 2. l. 66. titulo decimooctauo. partita tertia.
Domus causa habitandi facta dicitur prædium vrbanum si vero fiat causa colligendorum fructuum erit prædium rusticum, vide glossam. 4. l. 1. tit. 31. par. 3.
Domus ecclesiæ vel eius turris, an posit capi pro defensione reipublicæ, vide glossam secundam. l. decimætertiæ. titulo trigesimoprimo. partita tertia.
Domus si vendatur excepta habitatione habitatoribus qualiter hoc intelligatur, vide glossam primam. l. vigesimæseptimæ. titulo trigesimo primo. par. 7.
Domus si sit in totum destructa dominus illam reficere non compellitur neque eam de nouo facere, & quando sic, vid. glo. 2. l. 25. titulo. 32. partita tertia.
Domus si sit inter aliquos communis si vnus instet vt fiat de nouo paries quæ diuidat partes ipsorum, an alter ad hoc sit compellendus, vid. d. glossam. 2.
Domus si de nouo ædificetur quæ seruanda sint, & an consuetudo, vide glo. 3. l. 25. tit. 32. par. 3.
Domus vel solum si recipiat stillicidium meum, an eius dominus illam altius eleuare posit, vid. d. glo. 3.
Domus ad habitandum an debeatur illi cui relicta sunt alimenta, vide glossam sextam. per textum ibi. l. secundæ. titulo decimonono. partita quarta.
Domus communis duorum si vnus crimen commisit per quod domus destrui debebat, an alter dominus soluendo pretium, & partem alterius domini posit totam domum liberare à dirruptione, & sibi eam retinere, vid. glo. 2. l. 2. tit. 22. par. 4.
Domus si minetur ruinam possunt illi affixe vendi alias vero non, vide glo. 1. l. 16. tit. 5. par. 5.
Domus simpliciter vendita, an vendita videatur cum puteo communi inter illam domum & aliam, vide glossam tertiam. l. 28. titulo quinto. partita. 5.
Domus si alienari prohibeatur sine causa, an prohibitio teneat, vel non, & quando causa pro expressa habeatur licet non sit, vid. glo. 2. l. 44. titu. 5. partita. 5.
Domus si comburetur, an emphyteota teneatur ad canonis solutionem etiam si remansit area, vide glossam nonam. l. 28. titulo octauo. partita quinta.
Domus si destructa sit ob communem vtilitatem, an ad istud damnum vicini communiter contribui debeant, vide glossam primam. l. tertiæ. titulo. 9.

titulo. 9. par. 5.
Domus si pignoretur creditori, & ibi ipse inhabitauerit, an ad solutionem consuetæ pensionis teneatur, & quando, vid. glo. 4. l. 21. titulo. 13. partita. 5.
Domus si de nouo ædificetur, vel reædificetur cum pecunia alicuius, an iste mutuans pecuniam habeat in tali re tacitam hypothecam, vel tantum actionem personalem, vide glossam nonam. l. vigesimæsextæ. titu. 13. par. 5.
Domus si legetur alicui, an illa destructa area, legatario debeatur, vid. gl. 2. l. 37. titul. 9. par. 6.
Domus proditoris debet destrui, & sal in ea dispergitur, vid. glo. 1. & 2. l. 2. tit. 2. par. 7.
Domus vbi falsa moneta fabricatur confiscatur Regi, & quando non, vide glo. l. 10. per tex. ibi. tit. 7. par. 7.
Domus vicini si per vicinum destruatur, vt ignis vltra non transeat, an destruens ad damnum teneatur, & quando, vide glossam secundam. legis duodecimæ. per textum ibi. titulo decimoquinto. partita septima.
Et an tunc ciuitas, vel vicina teneatur contribuere ad reparationem domus destructæ ex ista causa, vide glossam secundam. dict. l. 12. titu. 15. partita. 7.
Domus si aliquibus detur ad adulterãdũ, vel ad aliud simile qualiter dãs puniatur, vide glossam quintam. per tex. ibi. l. primæ. titulo. 22. partita septima.
Domus an posit locari ad lupanar exercendum, vid. gloss. 1. l. 2. titu. 20. partita. 7.
Et istud nomen domus accipitur multipliciter, vid. glo. 4. l. 6. tit. 33. partita septima.
DONANS alicui ecclesiæ aliquid per id non dicetur patronus nisi dictum sit, fallit in constructore de nouo, vid. glo. 6. l. 1. titulo. 15. partita prima.
Donator quando non tenetur de euictione, an posit esse testis pro donatario ad ipsam rem donatam, vide glossam primam. l. 19. titulo. 16. partita tertia.
Donator an & quando teneatur de euictione, vid. glo. 5. l. 67. titu. 18. partita tertia.
Donator rei reseruato sibi illius rei vsufructu, an ipse sicuti alij vsufructuarij cauere teneatur, vid. glo. 5. l. vigesimæ. titulo trigesimoprimo. partita tertia.
Donator si sit maritus alicuius rei quam constante matrimonio vxori donat, an illa donatio morte confirmetur, & quando, & idem sit dicendum si mors fuerit ciuilis, vel accidentalis gladij, & an priùs sit necessaria traditio, vide glossam sextam. l. quartæ. titulo vndecimo. partita quarta.
Donator licet de hæresi, vel de alio crimine sit accusatus si ante sententiam donationem faciat valet donatio, vid. glo. 6. l. 2. per tex. ibi. tit. 4. partita. 5.
Et qualiter istud intelligi debeat, vid. ibidem. in glo. 7.
Donator quando fraudulenter donationem facere videatur, & ex quibus hoc colligatur, vid. dict. glo. 7.
Donator semper præsumitur esse in eadem voluntate nisi quando de reuocatione constat, vide glossam primam. columna. 2. in medio. l. 4. titu. 4. partita. 5.
Donator donationem non poterit reuocare quando promisit non reuocare, vel iurauit illud, vid. glo. 1. columna. 2. in medio. l. 4. titulo. 4. partita. 5.
Donator non potest donationem reuocare quando donatarius illã nomine absentis acceptauit, vid. d. glo. 1. col. 2. in medio.
Donans ante commissum delictum dummodo non fiat in fraudem fisci licet postea delinquat per hoc non inualidatur donatio, vid. glo. 8. l. 2. titulo. 4. par. 5.
Donans aliquid absenti ex quibus hæc donatio perfecta sit, vel non, vid. glo. 1. l. 4. tit. 4. par. 5. per tex. ibi.
Donans si reuocet donationem à se factam ante acceptationem donatarij donati ? nulla est, vide dictam glossam primam. columna secunda. post medium.
Donator si postquam alicui absenti donationem fecit mortuus fuit, an eo mortuo poterit donatarius donationem acceptare, vt ipse talem donationem lucretur, vide glossam primam. colum. 2. ad finem. l. 4. titu. 4. partita. 5.
Et an mortuo donatore posit donatio ratificari per hæredes donatarij in præiudicium hæredum donatoris in quos transiuit dominium ante rationem, vid. ibidem. circa finem.
Donator moriendo, an videatur pœnitere in dotis fauore sicut in alia quauis donatione, vide dictam glossam primam. in fine. l. quartæ. tit. 4. partita. 5.
Donans sub conditione sufficit quod conditio ad impleatur saltim per æquipollens, vid. glo. 1. l. 5. per tex. ibi. tit. 4. par. 5.
Donans aliquid alicui sub modo illo non seruato erit in electione eius, vel agere & compellere donatarium ad implementum modi, vel agere condictione ob causam ad recuperandum sub modo, vid. glo. 1. l. 6. per tex. ibi. tit. 4. par. 5.
Et ad si agat condictione ob causam, an tunc posit mora purgari, vi. ibid.
Donans ecclesiæ sub modo eius fauore modus ibi appositus non cenetur causa finalis, vid. ibidem.
Donans sub modo si modus non seruetur, an donanti detur vtilis rei vẽdicatio ad ipsam rem, vid. ibid. in glo. 3.
Donans aliquid alicui ad certum tempus, & post illud tempus illam rẽ alio secundo donatario donet, an antequam secundo donatario acquiratur donator illam reuocare posit, vt post tempus ad secundum donatarium non transeat, vide glossam quartam. l. septimæ. titulo quarto. partita. 5.
Et an hoc liceat hæredi ipsius donantis, vid. ibid. in. d. glo. 4.
Donator si ostendatur quod tempore donationis cogitauit de filijs, an reuocetur tunc per eorum superuenientiam, vid. glo. 2. l. 8. titulo quarto. partita. 5.
Donator cum filios non haberet, an sua donatio reuocetur per eorum superuenientiam, & qualis hæc donatio ad hoc esse debeat, vid. glossam quintam. ibi.
Donator per quos filios petere posit, vt reuocetur eius donatio per eorũ superuenientiam. vid. ibidem. glo. 7.
Donator ipse de per se poterit donationem quam in defectu liberorum facere reuocare filijs superuenientibus neque debet eius mors spectari filius tamen patre viuente ad hoc non admittetur, vid. glo. 9. l. 8. titu. 4. partita quinta.
Donator quando propter benemerita alicuius illi donationem fecit, an illam reuocare posit propter ingratitudinem, vide glossam primam. l. 10. tit. 4. par. 5.
Donator an posit donationem à donatario reuocare quando donatarius ignoranter, vel se defendẽdo illum percussit, & quid si per alium percuti faciat, vel si non manu, sed pede percutiat, vid. glo. 4. l. 10. titulo. 4. partita. 5.
Et quid si tantum donanti aliquod damnum fecerit vel illud facere attentauerit, vid. ibi. glo. 5.
Donator an posit donationem reuocare quando promisit illud non facere etiam prætextu ingratitudinis, vid. ibi. glo. 7.
Et an hæres donatoris donationem reuocare posit, & in quibus casibus, vid. glo. 8. d. l. 10. tit. 4. par. 5.
Donator an posit agere contra hæredem donatarij ingrati, & quando sic, vid. d. glo. 8. ad finem.
Donator causa mortis si non decedat ex infirmitate illa repetit sic donatum cum fructibus, vid. glo. 4. l. 11. ibi.
Et an posit agere contra emptorem qui emit à donatario donatore adhuc viuente, vid. ibidem.
Donator an habeat vtilitatem aliquam in donatione quam facit pro remuneratione seruitiorum, vide glossam. 7. l. 53. titulo quinto. partita quinta.
Donans rem alienam si verus dominus donationem ratificauerit, an re perempta, vel vsucapta posit in subsidium agere ad pretium, vid. glo. 6. l. 54. ibi.
Donans an videatur donare ius quod habet in re, vid. glo. 3. col. 3. l. 10. titu. 9. par. 6.
Donans rem alienam & tradens eam, an committat furtum, vid. glo. 1. l. 1. tit. 14. par. 7.
DONARE an & quando posit Episcopus seu alius prælatus res suæ ecclesiæ, & qualiter, & quibus, vid. glo. 2. cum alijs ibi. l. quartæ. tit. 14. partita. 1.
Donari potest ius patronatus cum Episcopi licentia & consensu, & quid si Episcopus nolit consentire sine causa, vid. glo. 6. l. octauæ. titulo. 15. partita prima.
Donare potest Rex ciuitatem siue villam aliquibus si seruitia & benemerita præcesserint, vide glossam quartam. l. 51. titulo decimooctauo. partita tertia.
Donare potest quilibet homo liber, seruus vero non etiam si ei concedatur libera peculij administratio, vide glossam quartam. l. primæ. tit. 4. partita. 5.
Donare non potest ille cui bona confiscantur ipso iure à tempore commissi criminis, vide glossam secundam. l. 2. per textum ibi. titulo quarto. partita. 5.
Donare potest ante sententiam accusatus de crimine hæresis, vel de alio crimine, vid. glo. 6. l. 2. per ibi. tit. 4. par. 5.
Et qualiter hoc debeat intelligi, vid. ibidem. glo. 7.
Et quando cum fraude donare videatur, vid. ibidem.
Donare an posit pater filio existenti in sua potestate, & quid hodie per leges Tauri, vide glossam primam. l. tertiæ. per text. ibi. titulo quarto. partita. 5.

Universidad de Deusto Biblioteca

Donare idem est quod contrahere, vide glossam primam.l. vndecimæ. tit.4.par.5.

Donare causa mortis, an possit mulier, vid.ibidem.

Donare rem emphyteoticam, an possit emphyteota ecclesiæ, vel alteri' irrequisito domino, vide per glossam tertiam. in quæstio.3.l.29.titu.8. partita quinta.

Donare an videatur ille qui scienter soluit indebitum, vid.glo.1.l.30.per illum tex.ibi.tit.14.par.5.

Donare videtur quis solummodo ius quod habet in re, vid.glo.3.col.3. quæst.6.l.10.tit.9.par.6.

Donare an possit Rex villas seu castra Regni ex aliqua causa, vid.glo.2. l.14.& glo.3.l.13.titulo.9.partita sexta.& glo.1.l.28.tit.11.& glo.2.l.10. tit.18.par.3.

DONATARIVS Regis si non seruat modum in donatione appositum perdet donationem siue modus sit causa finalis siue non, vid.gl. 14.l.22.tit.13.par.2.

Donatarius si seruitia Regi non præstiterit, vel debitum non fecerit, an filii eius ad donum non admittantur, vid.glo.16.ibi.

Donatarius absens si certificatus de aliqua donatione sibi ab aliquo facta non per certum nuntium sed per aliquem tertium extraneum illam acceptauerit, an donatio perfecta sit, & ex quibus hæc ita colligatur, vid.glo.1.l.4.per tex.ibi.tit.4.par.5.

Et an in eum transferatur dominium dato quod contractus non teneat tanquam contractus, vid.d.glo.1.col.2.in medio.

Donatarius si donationem acceptet post mortem donantis, an acceptatio teneat, & valeat donatio sibi facta, vid.ibidem.

Et an mortuo donatore donatio possit per hæredes donatarii ratificari in præiudicium hæredum donatoris in quos est dominium translatum ante ratificationem, vid.d.glo.1.col.2.in fine.l.4.tit.4.par.5.

Donatarius si sub aliquo modo sibi fuit aliquid relictum qualiter contra illum ipse donans agere possit, & an donatum sibi auferre possit, vid. per glo.1.l.7.per tex.ibi.tit.4.par.5.

Et quid si agat conditione ob causam, an tunc mora purgari possit, vid. dict.glo.1.in medio.

Donatarius si sub modo ecclesiæ donet modus ibi positus fauore ecclesiæ non censetur in dubio causa finalis vid.ibidem.

Et à donatario non adimplente modum res potest auferri per rei vendicationem, vid.ibid.in glo.3.

Donatarius ad certum tempus illo iam adueniente poterit intrare possessionem rei donatæ, vide glossam secundam.per tex.ibi.l.7.titulo quarto.par.5.

Si tamen semel iudicem adiuerit non poterit postea propria authoritate intrare possessionem, vid.ibidem.col.1.quæst.3.

Et quando sic, vide ibidem.

Et quando donator teneatur donatario de euictione, vid.glo.5.l.67.tit. 18.partita.3.

Et talis dicitur legalis possessio, vid.ibidem.col.2.

Sed an ille in quem transit legalis possessio ante apprehensionem corporalem transferat ius suum in alium constituendo se nomine alterius possidere, vid.ibi.col.2.q.5.

Et quid si ille in quem transfertur legalis possessio moriatur ante apprehensionem realem, an transferatur tunc in sequentem vocatum, vide ibi.quæst.6.

Donatarius secundus statim quod tempus aduenit primo donatario ad quod fuit primo donatario res relicta statim res sic donata ad tempus transibit in secundum donatarium tam respectu possessionis quam dominii, vid.glo.2.l.7.per tex.ibi.tit.4.par.5.

Donatarius primus, secundus vel tertius, an dicantur nudi ministri, vel domini, & quando, vide.d.glo.3.

Donatarius secundus cui post certum tempus res donata est, an ante illud tempus donator illam donationem in commodum eius factam reuocare possit in eius præiudicium, vt etiam finito tempore primi donatarii in secundum transeat, vide glossam quartam.l.septimæ.tit.4. partita.5.

Et an istud liceat hæredi ipsius donantis, vid.ibid.d.glo.4.

Donatarius tenetur alimenta præstare filio donantis sibi quando ipse post donationem natus fuit si eius pater cum possit talem donationem reuocare noluerit, vid.glossam nonam.l.octauæ.titulo quarto, partita quinta.

Et an donatario accrescat augmentum villæ quando Rex illam sibi donabit reseruatis sibi ibidem quibusdam vassallis si postea castellum illud seu villa fuerit in vicinis augmentata, vide glossam tertiam.l.9.tit.4. partita.5.

Donatarius si in loco sibi à Principe donato populum ædificat, & ibi loco pro territorio totum locum sibi donatum assignet quam iurisdictionem taliter ædificans in loco illo habebit, vid.glossam quartam. dict.l.9.

Donatarius an & quando habeat merum imperium in populo quem ipse de nouo ædificauit in loco sibi donato, vid.ibidem.

Donatarius an possit donatione priuari etiam si dicatur ingratus quando talis donatio sibi facta fuit propter bene merita sibi aliquid remunerando, vid.glo.1.l.10.tit.4.parti.5.

Donatarius potest donatione priuari ex pluribus causis, vid.omnes glossas.l.10.per tex.ibi.tit.4.par.5.

Donatarius an amittat donationem si se defendendo donatorem percusserit, vel ignoranter vel si per alium percuti fecit, vel si non manu sed pede percusserit, vid.glo.4.d.l.10.ibi.

Et quid si damnum aliquod donanti fecerit, vel illud facere attentauerit, vid.ibidem.glo.5.

Donatarius ingratitudinem committens, an ab eo reuocari possit donatio quando promisit non reuocare etiam propter ingratitudinem, vide ibid.glo.7.

Donatarii si plures sint vnius indiuiduæ donationis, an ingratitudo vnius aliis præiudicet, vid.ibidem.

Donatarius in quibus casibus possit ab hærede donatoris donatione priuari, & quando regulariter, vero non, vid.ibidem.glo.8.

Et an donator possit agere contra hæredem donatarii ingrati, & quando sic, vid.d.glo.8.ad fi.

Donatarius cui fuit facta donatio causa mortis si rem sic donatam vendiderit viuente donatore, an donator contra illum, vel contra donatarium agere possit, & an repetat rem cum fructibus, vide glo.4.l.11.titu.4.par.5.

Donatarius an debeat necessario esse præsens tempore quo aliquid sibi donatur causa mortis, vide glossam sextam.l.vndecimæ.titulo quarto.partita.5.

Donatarius an possit agere, vt sibi tradatur possessio facta constitutione maioriæ inter viuos, vid.glo.1.in fine.l. quinquagesimæ.titulo quinto.partita.5.

Donatarius à Rege si possideat rem sibi donatam princeps possidere dicitur, vid.glossam quintam.l. quinquagesimætertiæ.titulo quinto.partita quinta.

Donatarius an possit expellere inquilinum, vide glo.4.l.6.titulo.8.partita quinta.

Donatarius Regis, an cum vxore sua, vel cum socio omnium bonorum talem donationem tanquam communem lucrum debeat communicare, vid.glo.7.l.3.tit.10.par.5.

Donatarius an & quando teneatur ad debita testatoris, vid.glo.1.l.2.tit. 9.partita.6.

Donatarius an & quando donationem sibi factam ad collationem adducere teneatur, vide glossam.1.2.3.& 4.l.quartæ.titulo decimoquinto. partita.6.

DONATIO.

Causa mortis.
Propter nuptias.
Omnium bonorum, vel inofficiosa.
Remuneratoria.
In fraudem facta.
Tributorum, siue creditorum, vel aliter.
A clericis, vel monachis facta.
Regis.
Dicitur, interpretatur præsumitur.
In absentem facta.
Mariti, sponsi, vel vxoris.
Pura simplex, sub modo. vel sub conditione.
Reciproca.
Insinuatur.
Ad tempus.
Reuocatur, vel confirmatur.
Hæretici, vel delinquentis.
Transit ad hæredes.
Patris, matris, vel extranei.

DONATIO quæ fieri possit à clericis de rebus ecclesiæ illis viuentibus, vel in ægritudine constitutis, vide glossam tertiam.l.octauæ.titu. 21.par.1.

Donatio Regis alicui facta sub titulo ducatus, vel, &c. an videatur sibi data iurisdictio licet in priuilegio non sit dictum, vid.glo.2.l.12.titulo.1. partita.2.

Donationes fieri debent secundum merita, & an donanti credatur de meritis cui donat, vide glossam secundam.l.tertiæ.titulo decimo.partita secunda.

Et an in donatione possit remitti ingratitudo recipientis, & quid si ibidem interuenisset iuramentum, vide glossam tertiam.l.67.titulo.18. partita.3.

Donatio castri seu villæ cum suo territorio, an extendatur ad montes syluestres, & steriles, vide glossam decimam.l.68.titulo.18.partita tertia.

Donatio rei tibi facta si sit expressa, siue facta, an valeat, & quid si sit suspicio fraudis, vel simulationis, vide glossam primam.l.nonæ.tit.30. partita.3.

Donatio

Donatio alicui de re aliqua facta reseruato sibi vsufructu, an iste dominus, & vsufructuarius cauere teneatur sicut alii vsufructuarii, vide glo.5.l.10.tit.31.par.3.

Donatio an præsumatur in sponso mittente ornamenta sponsæ, vid.gl. 1.l.tertiæ.titulo vndecimo.partita quarta.& glo.7.l.secundæ.titul.2. partita quinta.

Donatio non dicitur quando aliquid datur necessitate cogente, vide glossam tertiam. legis primæ. per textum ibi. titulo quarto.partita quinta.

Donatio facta ab illo cui bona sunt confiscata ipso iure à tempore commissi criminis non valet, vide glossam.2.l. secundæ.per tex.ibi.titulo.4.par.5.

Donatio facta à patre filio familias non valet hodie sic per legem Tauri in quantum potest in tertio, & quinto bonorum, vide glossam.1.l.5. tit.4.par.5.

Donatio librorum à patre filio facta, an teneat, & an filius illam ad collationem adducere debeat, vide glossam.6.l.tertiæ.per tex.ibi.titul.4. partita.5.

Donatio vt perfecta esse dicatur requiritur donantis, & donatarii consensus sicut in aliis contractibus, vide glossam primam.l.4.titulo.4. partita.5.ibi.

Donatio non tenet si non appareat de acceptatione donatarii quia in absentia facta esse præsumitur, vid.d.glo.1.in col.1.

Donatio nulla est quando ante acceptationem donatarii donator reuocaret illam, vid.ibi.col.2.post medium.

Et ista dicitur legalis possessio de qua quæritur an ante apprehensionem corporalem transferatur in alium constituendo se nomine alterius possidere, vide glossam secundam.quæstione quinta.l.septimæ.titulo.4. partita.5.

Et quid si ille in quem transfertur ex lege possessio moriatur ante apprehensionem realem, an transferat in sequentem vocatum, vid.ibi.in.q.6.

Donatio facta in defectu filiorum habitis filiis legitimis reuocatur, vide glossas omnes. legis octauæ.per textum ibi.titulo quarto.partita quinta.

Et quid si filius maior nolit maioriam, & illam dederit secundo genito, an filius filii maioris à secundo genito reuocare possit, vid.gloss.3.ad fin. l.8.tit.4.par.5.

Donatio excedens.500.solidos requirit scripturam non tamen ita est in donatione à principe alicui facta, vel à priuato Principi, vi.gl.1.l.9.per tex.ibi.tit.4.part.5.

Donatio Regis alicui de regalibus facta, siue ad tempus, siue in perpetuū an valeat, vide glossam nonam.l.nonæ.per textum ibi.titulo qnarto. partita.5.

Donatio si excedat.500.aureos si fiat coram tabellione, & per publicum instrumentum non tamen fiat in persona iudicis, an valeat, vid.gl.16. l.9.tit.4.par.5.

Donatio facta propter benemerita propriè non dicitur donatio, & an illa reuocari possit propter aliquam ingratitudinem, vide glossam primam.l.12.ibi

Donatio an videatur prohibita si prohibita sit alienatio, vid.glo.2.l.43. titu.5.par.5.

Et quid si res quæ donatur sit dotalis, an in ea idem quod & in aliis rebus dicendum sit, vide glossam tertiam.l. quinquagesimætertiæ. titulo.5. partita.5.

Donatio facta vni ex sociis ipsius tantum contemplatione, an veniat cum socio communicanda, & quid in donatione à Rege facta marito vel vxori, an tanquam commune lucrum inter eos diuidatur, vid.glo.7.l. 3.titu.10.par.5.

Donatio vera an dicatur quando quis in instrumento venditionis apponit clausulam, scilicet, & id quod plus valet dedit, vel donauit, &c, vid. glo.2.l.31.tit.11.par.5.

Donatio nunquam præsumitur vbi potest capi alia coniectura quā donationis, vide glossam tertiam.l.trigesimæsextæ.titulo duodecimo.partita quinta.

Donatio an fieri possit per procuratorem cum libera, vid.glo.4.l.7.titu. 14.partita.5.

Donatio alicui facta ob augmentum malitiæ, an reuocetur causa cessante, vide glossam quintam.l.quadragesimæsextæ.titulo decimoquarto.partita.5.

Donatio a debitore facta, siue in vita, siue tempore mortis, an valeat si fiat vel fieri præsumatur in fraudem creditorum, vid.glo.7.l.7.titu.15. partita.5.

Donatio per aliquem damnato in metallum facta cum capere possit, vel per maritum vxori siue facta in tempus suæ viduitatis non valet, vide glo.7.col.2.in prin.l.9.tit.3.par.6.

Donatio an dicatur legatum a testatore in vita sua legatario relictum, vide glo.1.l.1.tit.9.par.6.

CAVSA MORTIS non est propriè donatio, & sic illa non venit appellatione donationis, vide glossam primam.l. vndecimæ.titul.4. partita.5.

Donatio causa mortis, an a muliere fieri possit stante prohibitione, scilicet, quod donare non possit, vid.d.glo.1.dict.l.11.

Donatio causa mortis quando fit ad hoc vt propriè ita vocetur debet in ea fieri mentio de morte, & quid in dubio, vide glossam secundam. ibi.

Et an eo ipso quod moriens aliquid donauit illa dicatur donatio causa mortis, vid.d.glo.2.dict.l.11.ibi.

Et quid si ex actis hoc constaret, scilicet, quod donat causa mortis, an licet illud ita non dicatur talis donatio ita esse præsumatur licet secus esset in hæredis institutione, vid.ibidem.

Donatio causa mortis facta semper habet in se conditionem, scilicet, si de illa infirmitate decesserit donans, vid.ibidem.

Donatio causa mortis, vel inter viuos, an inducat verba illa, scilicet, vtere bonis meis post mortem meam, &c. vid.ibid.

Et an in donatione causa mortis transferatur dominium, sine traditione vid.ibid.glo.3.

Donatio causa mortis facta potest reuocari ex tribus causis, vid.glo.4.d. l.11.per tex.ibi.tit.4.par.5.

Donatio causa mortis si fiat à minore, an valeat sine ipsius iuramento, vide glo.5.l.11.tit.4.par.5.

Donatio causa mortis, an requirat præsentiam donatarii, vel non, vid. glo.6.dict.l.11.tit.4.par.5.

Donatio causa mortis debet fieri in præsentia quinque testium, & an si tot testes non adhibuit præsumatur donare inter viuos, vide ibi.glossam septimam.

Donatio causa mortis a filio familias fieri potest de patris voluntate, vide glossam nonam.legis vndecimæ.per textum ibi.titulo quarto.partita quinta.

Donatio causa mortis a filio familias, an confirmetur morte ipsius tantum, vel requiratur quod eius pater moriatur, vid.d.glo.9.

Donatio causa mortis, & an in ea possit fieri substitutio sicuti in hæreditatibus, vid.glo.1.in proœmio.tit.5.par.6.

Donatio causa mortis, an conseruetur rupto testamento ex aliqua causa, vide glossam octauam.columna secunda.l.septimæ.titulo octauo.partita sexta.

Donatio causa mortis æquiparatur legato, & an reuocetur alienatione testatoris, vide glossam quartam.l.decimæseptimæ.titulo nono.partita sexta.

Et an in donatione causa mortis sit locus iuri accrescendi, vid.glo.6.col. 1.l.33.tit.9.par.6.

Et an in donatione causa mortis habeat locum falcidia, vid.glo.4.l.1.titu.11.par.6.

PROPTER NVPTIAS an applicetur fisco quando contrahentes matrimonium sciebant impedimentum quod erat inter eos, & eo non obstante contraxerunt, & quid si adhuc copula carnalis non interuenit, vid.glossam.1.cum aliis ibi.l.51.titulo decimoquarto.partita quinta.

Donatio propter nuptias, an per filium debeat adduci ad collationem, vid.glo.l.6.per tex.ibi.titul.15.par.6.

Donatio propter nuptias & arra idem sunt in Hispania, vid. glo.1.l.87. titulo.18.par.3.

Donatio propter nuptias reddit ad maritum ob vxoris adulterium, vid. glossam quartam.per textum ibi.legis duodecimæ.titulo nono.partita quarta.

Donationes propter nuptias sortiuntur priuilegio dotis, vide gloss.1.in proœmio.tit.11.par.4.

Donatio propter nuptias hodie idem est quod (arras) & an statuta in donatione propter nuptias habeant locum in arrarum datione, vid.ibi. in glo.4.l.1.tit.11.par.4.

Donatio propter nuptias, an fiat constante matrimonio, & an idem sit in datione arrarum, vide glossam quartam.l.primæ.titulo vndecimo. partita.4.

Et in donatione propter nuptias non currit præscriptio, vid.d.glo.4.in medio.d.l.1.ibidem.

Donatio propter nuptias rerum immobilium a minore sine tutoris decreto fieri non potest, vid.ibidem.

Donatio propter nuptias potest fieri viduis, vid.ibidem.

Donatio propter nuptias in quibus differat a donatione arrarum, vi.ibid. ad finem.

Donatio propter nuptias semper esse dicitur in dominio viri, & ad quid, & an soluto matrimonio ad maritum redat, vide ibidem.ad finem.

Donatio propter nuptias fuit introducta ad dotis securitatem, vid.ibid. ad finem.

Donationes propter nuptias debent æqualiter fieri nisi adsit contraria consuetudo, & an valeat consuetudo, vt nulla fiat, vid.ibi.gloss.11.& glo.13.

Donatio

Donatio propter nuptias quæ fit à marito vxori cuius sit effectus cum soluto matrimonio ad illum reddi debeat, vid. d. glo. 11.
Donatio propter nuptias, an sicuti durante matrimonio augeri potest ita & minui, & quid in dote, vide ibi. glossam decimamtertiam. per illum tex. ibi.
Donatio propter nuptias taliter fieri debet, vt possit vir vxorem mittere in possessionem rei donatæ, prout illam ipsa vendicare possit, vide glo. 1. l. 7. tit. 11. par. 4.
Et an detur mulieri vtilis in rem actio licet non tradatur possessio, vide dict. glo. 1.
Donatio propter nuptias, an priùs à marito debeat recuperari quam dotem reddat, vid. glo. 5. l. 7. tit. 11. par. 4.
Donationem propter nuptias amittit vir si adulterium committat, vide glo. 1. l. 23. tit. 11. par. 4.
Donatio propter nuptias hodie non est in vsu, & ideo pactum de lucrando dotem inter coniuges fieri non potest, vid. ibi. glo. 2.
Donatio propter nuptias debet statim ab vxore reddi matrimonio soluto si vxori statim dos fuerit restituta, vid. glossam. 4. l. trigesimæ primæ. titul. 11. par. 4.
OMNIVM BONORVM, vel INOFFICIOSA.
Donatio omnium bonorum ab aliquo facta, an reuocetur per superuenientiam liberorum quando sit ob causam quæ respicit fauorem donantis vel si est donatio remuneratoria mutua seu reciproca, vid. glo. 2. & 3. l. 8. tit. 4. par. 5.
Donatio generalis omnium bonorum etiam præsentium tantum non valet, vide glossam primam. in fine. l. trigesimæ tertiæ. titulo vndecimo. partita. 5.
Donatio si sit reuocata tanquam inofficiosa, an filius à quo reuocata fuit fructus quos ex ea percepit restituere debeat, vid. gloss. 12. col. 3. in princ. l. 8. tit. 4. par. 5.
Donatio inofficiosa facta à patre in præiudicium filiorum iam natorum reuocatur per querelam inofficiosæ donationis vsque ad legatum tantum non in totum, vide glossam decimamtertiam. l. 8. titulo quarto. partita. 5.
Donatio inofficiosa si à fratre fiat alicui turpi personæ, an frater illam reuocare possit, vide glossam quartam. l. duodecimæ. titulo septimo. partita. 5.
REMVNERATORIA donatio inter coniuges facta tenet si inter eos adsit inæqualitas, vide glossam primam. l. secundæ. titulo vigesimo. partita. 2.
Donatio omnium bonorum ab aliquo facta an reuocetur per superuenientiam filiorum si sit remuneratoria mutua, vel reciproca, vide glo. 3. l. octauæ. tit. 4. par. 5.
Donationes fieri debent secundum merita, & an donati credatur de meritis cui donat, vide glossam secundam. l. tertiæ. titulo decimo. partita secunda.
Donatio remuneratoria facta à patre in præiudicium legitimæ filiorum non valet, vide glossam decimamtertiam. l. octauæ. titulo quarto. partita quinta.
Donatio remuneratoria facta propter benemerita propriè non dicitur donatio, & an illa reuocari possit propter aliquam ingratitudinem, vide glo. 1. l. 10. tit. 4. par. 5.
Donatio remunatoria facta propter alicuius benemerita reuocari non potest à donatore, & in quo casu, vid. ibidem.
Donatio ab aliquo facta iudici suo remunerationis causa, an valeat, & an iudex illam acceptare possit, vide glossam octauam. l. quintæ. titulo 5. partita. 5.
Et quid in Rege. glo. 2. l. 5. ibi.
Et in donatione Regis, vel alterius adest vtilitas quando fit in remunerationem seruitiorum. glossam septimam. l. quinquagesimæ tertiæ. titulo. 5. partita. 5.
IN FRAVDEM FACTA TRIBVTORVM, siue CREDITORVM, vel aliter.
Donationes in ecclesiam seu aliam exceptam personam factæ in fraudem tributorum regalium non valet, vide glo. 4. colum. 2. l. 51. titul. 6. partita. 1.
Donatio facta ante commissum delictum dummodo in fraudem fisci non fiat valet, vide glossam octauam. l. secundæ. titulo quarto. partita quinta.
Donatio à debitore facta siue in vita siue in mortis tempore, an valeat si fiat vel fieri præsumatur in fraudem creditorum, vide glossam septimam. legis septimæ. per textum ibi. titulo decimoquinto. partita quinta.
CLERICIS, vel MONACHIS, vel ECCLESIAE FACTA.
Donationes in ecclesiam seu aliam personam exceptam factæ in fraudem tributorum regalium non valet, vide glo. 4. colum. 2. l. 51. titul. 6. partita. 1.
Donatio quæ fieri possit à clericis de rebus ecclesiæ illis viuentibus, vel ingritudine constitutis, vide glossam tertiam. l. octauæ. titulo. 2. par. 1. ta prima.
Donatio monachi vel serui licet liberam peculij administrationem habeat non valet, vide glossam quartam. l. primæ. per text. ibi. titulo. 4. partita quinta.
Et idem est in minore, vid. ibi. glo. 5.
Donatio ecclesiæ facta sub modo in dubio non censetur facta sub causa finali. & hoc eius fauore, vide glossam primam. ad finem. l. quintæ. titulo quarto. par. 5.
Donatio facta ecclesiæ, vel ad piam causam si excedat. 500. aureos. an requirat iminuationem, vel scripturam, vide glossam decimamtertiam. l. 6. tit. 4. par. 5.
Donatio ecclesiæ facta, vel pro loco, an reuocetur per superuenientiam liberorum, vide glossam quartam. columna secunda. l. 8. titulo quarto. partita. 5.
REGIS donatio Regis alicui facta sub titulo ducatus, vel, &c. an videatur sibi data iurisdictio licet in priuilegio non sit dictum, vid. glo. 2. l. 12. tit. 1. par. 2.
Donationes per Regem factas successores ratas habere tenentur quia proprium Regis est donare vbi debetur. glossa. 1. l. decimæ quartæ. titul. 5. partita. 2.
Donatio à Rege sub modo facta eo non seruato non tenet, siue causa fuerit finalis, siue non, vide glossam. 14. l. vigesimæ secundæ. titulo. 13. partita secunda.
Donatio castri seu villæ cum suo territorio à Rege facta, an extendatur ad montes, & sylues, & steriles, vide glossam decimam. l. 68. titulo. 18. partita tertia.
Donatio à Rege alicui facta de mille vassallis de quibus vassallis intelligi debeat. vide glossam primam. l. secundæ. titulo vigesimo quinto. partita quarta.
Donatio facta in defectum liberorum, an reuocetur postea si adsint filij legitimati per subsequens matrimonium, vel per principis rescriptum vel si adsint adoptiui spirituales spurij, vel naturales tantum, vid. glos. in septimam. columna secunda. quæstione tertia. l. octauæ. titul. 4. partita quinta.
Donatio villæ seu castri à Rege facta alicui, an in ea veniat merum imperium, vid. glo. 4. l. 9. tit. 4. par. 5.
Donatio villæ facta alicui per Regem reseruatis sibi ibidem quibusdam vassallis si postea castrum illud seu villa multiplicetur ad quæ augmentum illud pertineat, an Regi, vel donatario, vide glossam tertiam. l. nonæ. titul. 4. par. 5.
Donatio cuiusdam loci, seu montis à principe alicui facta si donatarius ibidem populum de nouo ædificet, & illi pro territorio totum locum sibi donatum deputet, an taliter ædificans ibidem iurisdictionem ciuilem, vel criminalem habeat, & quando, vid. ibi. glo. 4.
Et qualem iurisdictionem habeat donatarius in loco publico sibi à Principe donato si ipse ibidem de nouo populum contruxerit, & an & quando ibidem habeat merum imperium, vide dictam glossam quartam. dict. l. 9.
Donatio principis alicui facta de aliquo populo dicendo quod donat cũ omnibus iuribus, &c. qualiter intelligatur, vide ibi. glossam quintam.
Donatio Regis alicui de regalibus facta, siue ad tempus, siue in perpetuũ an valeat, vid. glo. 9. d. l. 9. per tex. ibi.
Donatio à Rege alicui facta de re aliena quam Rex credit esse suam, vel si scit alienam esse illud facit de plenitudine potestatis, an valeat, & quid præsumatur in dubio, & quid si adsit causa ad donandum, vel si Rex aliquo dius in illa re habeat, vide per glossam secundam. l. 55. titulo. 5. partita. 5.
Et quid si res quæ donatur sit ecclesiæ, vel minoris, & quid si donetur ecclesiæ, vid. ibi. in glo. 3.
Et quid si res quæ donatur sit dotalis, an in eaidem quod in alijs rebus dicendum sit, vid. d. glo. 3.
Et quid si ille cui Princeps donat, & ille cuius res fuit antea ambo prætendant titulum, & concessionem à Rege vide ibidem. in glo. 6.
Donatio alicui facta per Regem de re quam habet communem cum alio an valeat siue in diuiduis siue in indiuiduis, vide ibi. in glo. septima, & octaua.
Donatio Regis alicuius villæ seu castri, an valeat, & quando. vid. glo. 3. l. 13. & glo. 2. l. 14. tit. 9. par. 6. & glo. 1. l. 21. titulo. 11. & glo. 2. l. 10. titul. 18. partita. 3.
DICITVR, INTERPRETATVR, PRESVMITVR.
Donatio debet interpretari secundum conditionem donantis, & donatarij, vide glossam tertiam. columna secunda. in principio. l. 27. titulo 7. partita. 1.
Donatio propriè non dicitur quod in feudum datur sed datio ob causam, vid. glo. 2. l. 22. tit. 13. par. 2.

Et si in

Et si in instrumento dicatur quod talis dominus tali, & non dicatur præsenti, an præsentia præsumatur, vide glossam primam. l. 67. titulo 18. partita. 2.
Donatio an in dubio præsumatur realis, & an transeat ad hæredes, vide glo. 2. l. 67. tit. 18. par. 3.
Donatio inter virum & vxorem non esse dicitur, quando renuntiatio obuiat initio acquisitionis, vide glossam tertiam. columna 2. l. quintæ. tit. 11. partita. 4.
Donatio dicitur renuntiatio certæ speciei, vide dictam glo. 3. columna 2. verbo secundo, &c.
Donatio dicitur filiorum legitimatio à principe, & patre facta, & an ab ipso reuocari possit per superuenientiam liberorum postea legitimatorum, vid. glo. 2. l. 4. tit. 15. par. 4.
Donatio ex omni parte dicitur realis, & sic transit ad hæredes, vid. glo. 3. l. 4. per tex. ibi. tit. 4. par. 5.
Et in donatione semper deducitur æs alienum, vid. ibidem. in glo. 4.
Donatio an præsumatur in sponso mittente ornamenta sponsæ, vi. glossam primam. l. tertiæ. titulo vndecimo. par. 4. & glo. 7. l. secundæ. tit. 2. partita. 5.
Donatio non dicitur quando aliquid datur necessitate cogente, vid. glo. 3. l. 1. per tex. ibi. tit. 4. par. 5.
Donatio facta abienti, an dicatur perfecta si in hoc certus nuntius, vel epistola non interuenit sed aliquis tertius talem donationem donatario sibi manifestauit, & donatarius acceptauit. vid. glo. 1. l. 4. tit. 4. partita. 5. per tex. ibi. in prin. illius glo. & col. 2. in medio.
Donatio vt perfecta esse dicatur requiritur donantis, & donatarij consensus sicut in alijs contractibus, vid. d. glo. 1.
Donatio non tenet si non appareat de acceptatione donatarij qui in absentia facta esse præsumitur, vid. d. glo. 1. col. 1.
Donatio facta propter benemerita propriè non dicitur donatio, & an illa reuocari possit propter aliquam ingratitudinem, vide glo. 1. l. 10. titu. 4. partita. 5.
Donatio non præsumitur vbi potest sumi alia coniectura, & potius præsumitur precarium siue fiduciaria, vid. glo. 2. l. 6. tit. 4. par. 2.
Donatio nunquam præsumitur vbi potest capi alia coniectura quam donationis, vide glossam tertiam. l. trigesimæ sextæ. titulo duodecimo. partita. 5.
Donatio an præsumatur in eo qui scienter soluit indebitum, & quando non, vid. glo. 1. l. 30. per tex. ibi. tit. 14. par. 5.
IN ABSENTEM FACTA.
Donatio in absentem facta, an valeat, & quid si de acceptatione non appareat, vide glossam. l. sexagesimæ septimæ. titulo decimooctauo. partita tertia.
Et si in instrumento dicatur quod talis donauit tali, & non dicatur præsenti, an præsenti præsumatur. vid. ibidem.
Donatio facta absenti, an dicatur perfecta si in hoc certus nuntius, vel epistola non interuenit sed aliquis tertius talem donationem factam donatario, siue manifestauit, & donatarius acceptauit, vide glo. 1. l. 4. titulo. 4. partita quinta, per tex. ibi. in principio illius glo. & colum. 2. in medio.
Donatio absenti facta si nomine absentis notarius accepter postea donator reuocare non poterit neque quando illud iurauit, vid. glo. 1. col. 2. l. 4. tit. 4. par. 5.
MARITI, SPONSI, vel VXORIS.
Donatio remuneratoria inter coniuges tenet, si inter eos adsit inæqualitas, vid. glo. 1. l. 2. tit. 20. par. 2.
Donatio per maritum facta in vxorem si non valeat, an ipsa rei donatæ possessionem habere possit, vid. glo. 1. columna secunda. ad finem. l. 7. titul. 29. par. 3.
Donatio facta ab sponso sponsæ ante contractum matrimonium, an videatur illam sibi in totum donare, vel ad vsum tantum, vid. glo. 1. l. 3. titulo. 11. partita. 4.
Donatio facta ab sponso sponsæ de præsenti licet ipsa ad domum sponsi non sit ducta, an teneat, & quid hodie per. ll. Tauri, vide ibi. glossam secundam.
Et quid si sit ad domum traducta, vel alias iam sit consumatum matrimonium, vid. ibi. in glo. 5.
Donatio inter virum & vxorem, an valeat, & quid si firmetur iuramento, & quid in alijs contractibus, vide glossam primam. per tex. ibi. l. 4. titul. 11. par. 4.
Donatio reciproca, an valeat inter virum, & vxorem, & quid de fructibus rei sibi donatæ, an illos faciat suos, vid. ibidem.
Et an ex tali donatione inter coniuges facta oriatur naturalis obligatio, vid. glo. 2. ibi.
Donatio inter coniuges prohibita est in quantum vnus fit diues alius vero pauper quod consideratur in tempus mortis, vide ibidem. glossam tertiam.
Donatio per maritum constante matrimonio facta, an morte ipsius confirmetur, & an ad hoc requiratur traditio, & qualis esse debeat, vi. ibi. glossam. 6.
Et an donatio ista confirmetur per mortem accidentalem gladij, vel per mortem ciuilem, & an tunc ipse maritus viuens illam possit reuocare, vid. d. glo. 6. l. 4. tit. 11. par. 4.
Donatio vxori matrimonio constante facta per maritum, an videatur reuocata si ipse illam alteri dederit, vel vendiderit seu illam pignorauerit, vid. glo. 7. l. 4. tit. 11. par. 4.
Et quid si illam alteri legauerit, vide ibidem.
Et quid si talis donatio erat iurata, vid. ibidem. in glo. 8.
Donatio in quibus casibus fieri possit inter coniuges matrimonio constante, vide glossam primam, & tertiam, per illum tex. ibi. l. quintæ. titu. 11. partita. 4.
Et an vxor possit matrimonio constante renuntiare lucris quærendis in ipsorum bonis, & an id id facere possit ante matrimonium, vide glossam. 3. l. 5. ibi.
Donatio inter virum & vxorem non esse dicitur quando renuntiatio obuiat initio acquisitionis, vide. d. glo. 3. col. 1.
Donatio an præsumatur in sponso mittente ornamenta sponsæ, vid. glossam primam. l. 3. tit. 11. partita quarta. & gloss. 7. l. secundæ. titulo secundo. partita. 5.
Donatio facta vxori filio famil. vel concubinæ regulariter non tenet, vide glo. 7. l. 1. tit. 4. par. 5.
Donatio per aliquem damnato in metallum facta cum capere possit, vel per maritum vxori suæ facta in tempore viduitatis non valet, vid. glo. 7. col. 2. in principio. l. 17. tit. 3. par. 6.
PVRA SIMPLEX sub modo, vel sub conditione.
Donatio sub modo à Rege facta eo non seruato non tenet siue causa fuit finalis, siue non, vide glossam decimamquartam. l. 22. titulo decimo tertio. partita. 2.
Donatio simplex facta filio familias imputatur sibi in legitima hodie autem secus quia per illam melioratus videtur, vide glossam tertiam. l. 3. tit. 4. partita. 5.
Donatio facta sub conditione sufficit quod conditio adimpleatur saltim per æquipollens, vide glossam primam. l. quintæ. per tex. ibi. titulo. 14. par. 5.
Donatio facta sub modo, si modus non adimpleatur est in electione donantis, vel agere adimplementum modi, vel conditione ob causam ad recuperandum donata sub modo, vid. glo. 1. l. 6. titulo. 4. par. 5.
Et an si agatur conditione ob causam possit mora purgari, vid. glo. 1. l. 6. titulo. 4. partita. 5.
Donatio facta sub modo si modus non seruetur, an donanti competat, & detur vtilis rei vendicatio, vide glossam tertiam. dictæ. l. 6. titulo 4. partita. 5.
Donatio pura non potest fieri à cluitatæ alicuius reipublicæ, & communis, vid. glo. 1. l. 3. tit. 32. par. 3.
RECIPROCA.
Donatio reciproca, an valeat inter virum & vxorem, & quid de fructibus rei sibi donatæ, an illos faciat suos, vid. glo. 1. per tex. ibi. titulo vndecimo. partita. 4.
Et an ex tali donatione inter coniuges facta oriatur naturalis obligatio, vid. glo. 2. ibi.
INSINVATVR.
Donatio quæ morte confirmatur, an debeat insinuari, & an retrotrahatur quoad fructos, vel quoad dominium, vide glossam sextam. l. 4. titu. 11. par. 4.
Donatio excedens. 500. solidos requirit scripturam non tamen ita est in donatione à Principe alicui facta, vel à priuato Principi, vid. glo. 1. l. 5. per tex. ibi. tit. 4. par. 5.
Et an tunc illa debeat insinuari, vid. d. glo. 1. dict. l. 9. ibi.
Donatio facta ecclesiæ, vel ad causam piam si excedat. 500. aureos, an requirat insinuationem, vel scripturam, vide glossam decimamtertiam. dict. l. 9. ibi. tit. 4. par. 5.
Donatio excedens. 500. aureos non valet sine insinuatione, vi. ibi. in glossa. 14. & 16.
Et quales aurei isti esse debeant vt cognoscatur, an excedat summam, vel non, vid. ibi. in. d. glo. 14.
Donationes excedens. 500. aureos, an requirat insinuationem si donans faciat pactum de non petendo illud quod excedit, vide ibi. glossam decimamquintam.
Et quid si aliquis remittat pœnam caducitatis, an tunc egeat insinuatione, vide dictam glossam decimamquintam. l. 6. titulo quarto. partita quinta.
Donatio si excedat. 500. aureos si fiat coram tabellione, & per publicum instrumentum non tamen fiat in præsentia iudicis, an valeat, vide ibi. glossam decimamsextam.
Donatio excedens. 500. aureos si fiat in actis coram iudice, an sufficiat neque egeat insinuatione, vid. ibidem, glo. 16.

L Et quid

Universidad de Deusto
Biblioteca

Et quid dicetur quando tabellio coram quo fuit factum instrumentum donationis esset iudex, & tabellio, vide ibidem.
Donatio excedens.500.aureos, an requiratur quod illa expresse à iudice approbetur, an vero sufficiat quod sibi intimetur, vide ibidem.
Et an quando aliquis talem donationem facit debeat interrogari quare patrimonium suum sic exhaurit, vid. ibidem.
Et quando requiratur expressa iudicis approbatio neque sufficiat quod coram illo fiat, vid. glo. 16. in fine.
Donatio coram quo iudice debeat insinuari, vide glossam. 17. dict. l. 9. titulo. 4. partita. 5.
AD TEMPVS donatio ad certum tempus facta illo transacto statim ad hæredes donantis pertinebit, vide glossam. 2. l. septimæ. titu. 4. partita. 5.
Et ista dicitur legalis possessio de qua quæritur, an ante apprehēsionem corporalem transferatur in alium constituendo se nomine alterius possidere, vid. ibi. q. 5.
Et quid si ille in quem ex lege transfertur possessio moriatur ante apprehensionem realem, an transferatur in sequentem vocatum, vide ibi. in quæstione. 6.
Donatio facta alicui ad certum tempus eo elapso pertinebit possessio, & dominium ipsius secundo donatario, vel hæredibus donantis sine aliqua apprehensione, vid. glo. 3. dict. l. 7. per tex. ibi.
Donatio facta ad certum tempus alicui, & eo elapso facta sit altero, an antequam secundo donatario acquiratur donatori illam reuocare possit, vel ad secundum donatarium non transeat, vid. glo. 4. l. 7. tit. 4. par tita quinta.
REVOCATVR, vel CONFIRMATVR.
Donatio per maritum constante matrimonio facta an morte ipsius confirmetur, & an ad hoc requiratur traditio, & qualis esse debeat, vid. gl. 6. l. 4. tit. 11. par. 4.
Et an donatio ista confirmetur per mortem accidentalem gladij, vel per mortem ciuilem, & an tunc ipse maritus viuens illam possit reuocare, vid. d. glo. 6. d. l. 4. tit. 11. par. 4.
Donatio ad hoc vt morte confirmetur, an requiratur traditio hæreditatis vid. d. glo. 6. post medium, & in finalibus verbis.
Donatio morte confirmata est quædam species de per se distincta à donatione legeto, vel relicto in testamento, vid. ibidem.
Donatio vxori matrimonio constante facta per maritum, an videatur reuocata si ipse illam alteri dedit, vel vendiderit seu illam pignorauerit, vid. ibi. glo. 7.
Et quid si illam alteri legauerit, vid. ibidem.
Et quid si talis donatio erat iurata, vid. ibi. in glo. 8.
Donatio dicitur filiorum legitimatio à Principe, & patre facta, & an ab ipso reuocari possit per superuenientiam liberorum postea legitimē natorum, vid. glo. 2. l. 4. tit. 15. par. 4.
Donatio facta alicui, an reuocetur per filij legitimationem virtute. l. si vnquam. C. de reuocand. donatio. vide glossam vndecimam. l. quartæ. titulo. 15. partita. 4.
Donatio absenti facta si nomine absentis notarius accepet et postea donator reuocare non poterit neque quando illud iurauit, vide glo. 1. col. 2. l. 4. tit. 4. partita. 5.
Donatio nulla est quando ante acceptationem donatarij donator reuocaret illam, vid. ibi. col. 2. post medium.
Donatio non reuocata, an teneat si ante acceptationem donatarij donator moriatur, & an possit ratificari per hæredes donatarii in præiudicium hæredum donatoris quibus fuit dominium translatum ante reuocationem, vid. d. glo. 1. in fine.
Donatio facta in defectum filiorum habitis filijs legitimis reuocatur, vide omnes gloss. l. 8. per tex. ibi. tit. 4. par. 5.
Et quid si cum haberet filium illam fecit, an valeat, vid. ibidem. in glossa prima.
Donatio facta in defectum filiorum, an reuocetur per superuenientiam ipsorum si ostendatur quod donator tempore donationis cogitauit de filijs, vid. ibidem. glo. 2.
Et an pater possit damnificare filium nasciturum si fecerit donationem omnium bonorum suorum, vid. d. glo. 2. d. l. 8.
Et an quod dicitur de donatione reuocanda per superuenientiam liberorum habeat locum in venditione, & quando, vid. ibidem. glo. 3.
Donatio ab aliquo extraneo facta pro dotanda puella, an reuocetur per superuenientiam liberorum, vid. glo. 3. l. 8. tit. 4. par. 5.
Donatio omnium bonorum ab aliquo facta, an reuocetur per superuenientiam liberorum quando fit ob causam quæ respicit fauorem donantis, vel si est donatio remuneratoria, mutua, seu reciproca, vi. dict. glo. 3. dict. l. 8. tit. 4. par. 5.
Donatio iuris nondum delati, an reuocetur per superuenientiam liberorum, vid. d. glo. 3. ad finem.
Et quid si filius maior nosit maioriam, & illam dederit secundo genito, an filius filij maioris à secundo genito reuocare possit, vid. ibidem.
Donatio patris reuocatur per superuenientiam liberorum siue ille cui fit sit libertus siue extraneus, vid. ibidem. in glo. 4.
Donatio facta filio proprio, an reuocetur si alij filij superuenerint, & qualiter tali filij postea nati reuocent, vide ibidem. glossam quartam. in principio.
Donatio facta ecclesiæ, vel pio loco, an reuocetur per superuenientiam liberorum, vide dictam glossam quartam. columna secunda. in principio.
Donatio facta filio vnico iam nato si non excedat valorē tertiæ, & quintæ partis bonorum, & partem suæ legitimæ an filij postea nati reuocabunt talem donationem virtute legis si vnquam & similium, vide glossam quartam. columna secunda. quæstione. 3. l. octauæ. titulo. 4. partita quinta.
Donatio à patre facta pro maritanda filia, vt magnam dotem habeat, an talis donatio reuocetur per superuenientiam liberorum, vid. ibidem.
Donatio ad hoc vt possit reuocari per superuenientiam liberorum de qua parte bonorum intelligatur, vid. ibi. glo. 5.
Neque obstabit siue modico siue magno interuallo postea nascantur dum tamen de filijs tempore donationis non sit cogitatum, vid. ibi. glossam. 6.
Donatio facta in defectum liberorum, an reuocetur postea si adsint filij legitimati per subsequens matrimonium, vel per Principis rescriptum vel si adsint adoptiui, spirituales, spurij, vel naturales tantum, vid. ibidem. in glo. 7.
Donatio reuocatur per superuenientiam liberorum si nascantur ex ea vxore quæ erat tempore donationis, dummodo de eis donans non cogitasset, vid. ibi. glo. 8.
Et an in dubio præsumatur cogitasse de filijs, vel non, vide dictam glossam octauæ.
Et quid si posset nominare quod quod quis naturaliter filios habere non poterit, an licet tunc de illis cogitasset habeat locum, d. l. si vnquam, vide ibidem, d. glo. 8.
Donatio facta cum protestatione de non reuocando licet filios habeat an illud debeat intelligi de illa, scilicet, vxore quam ipse donans tempore donationis habet, an vero etiam intelligatur de filijs habitis ex alia vxore, vid. d. glo. 8.
Donatio reuocatur statim quod filij nascūtur nō expectata morte sui patris donantis, & ipse pater poterit illam reuocare, vide ibidem. glossam nonam.
Et an filius ad hoc admittatur patre viuente, vel post eius mortem si pater in vltima voluntate nihil de hoc dixit, vid. ibidem.
Donatio etiam iurata reuocatur statim ipso iure quod filij nascuntur, vide. d. glo. 9. iuncta. ibi. glo. 10.
Et an reconualescat donatio si filij postea moriantur, vide ibidem. in glossa. 11.
Donatio patris si sit reuocata tanquam inofficiosa, an filius à quo reuocata fuit fructus quos ex ea percepit restituere debet, vid. glo. 12. col. 3. l. 8. titul. 4. par. 5.
Donatio inofficiosa facta à patre in præiudicium filiorum iam natorum reuocatur per querelam inofficiosæ donationis vsque ad legitimam tantum non in totum, vide glossam decimamtertiam. l. 8. per tex. ibi. tit. 4. par. 5.
Donatio remuneratoria facta propter benemerita propriè non dicitur donatio, & an illa reuocari possit propter aliquam ingratitudinem, vide glo. 1. l. 10. tit. 4. par. 5.
Donatio remuneratoria facta propter aliqua benemerita reuocari non potest à donatore, vid. d. glo. 1.
Donatio à patre facta nomine dotis, vel si fiat ab extraneo, an propter ingratitudinem reuocari possit, vid. ibidem.
Donatio potest à donatario reuocari per donantem ex pluribus causis, vide omnes glossas. legis decimæ. per textum ibi. titulo quarto. partiquinta.
Donatario an reuocetur si donatarius se defendendo donantem percusserit, & quid si per alium percuti fecit, & quid si ignorauit illum esse suū donatorem, & an idem sit si non manu sed pede percutiat, vid. ibi. glossam quartam.
Et quid si tantum damnum aliquod donanti fecerit, vel illud facere attētauit, vid. ibidem. in glo. 5.
Donatio an possit à donatore reuocari quando ipse promisit non reuocare etiam pro re extrusi ingratitudinis, vid. ibid. glo. 7.
Donatio an possit reuocari qñ fuit pluribus donatarijs facta de aliqua re indiuidua si vnus ingratitudinem committat, vide dictam glossam septimam.
Donatio regulariter ab hærede donatoris reuocari non potest, & in quibus casibus sic, vid. ibidem. glo. 8.
Donatio in casu in quo per hæredem reuocari potest, an redintegretur si postea calamitas magna filio superuenerit ex qua diceretur pater infertur filio, vid. ibidem.

Donatio

Donatio an possit reuocari ab hærede donatarij ingrati, & quando, vid. dict. glo. 8. ad finem.
Donatio causa mortis potest reuocari ex tribus causis, vid. glo. 4. l. 11. per tex. ibi. tit. 4. par. 5.
Donatio causa mortis à filio facta, an confirmetur morte ipsius tantum, vel requiratur quod pater eius moriatur, vide glossam nonam. l. vnde cimæ. tit. 4. par. 5.
Donatio alicui facta ob augmentum amicitiæ, an reuocetur causa cessante, vide glossam quintam. l. quadragesimæ sextæ. titulo decimo quarto. partita. 5.
Donatio inofficiosa si à fratre fiat alicui turpi personæ, an frater illam reuocare possit, vid. glossam quartam. l. duodecimæ. titulo septimo. partita sexta.
HAERETICI, vel DELINQVENTIS.
Donatio facta ab illo cui bona sunt confiscata ipso iure à tempore commissi criminis non valet, vide glossam secundam. l. 2. per tex. ibi. titulo. 4. partita. 5.
Donatio hæretici, vel alterius delinquentis nunquam pendet sed valet semper dummodo fiat ante sententiam, vid. glo. 5. dict. l. secundæ. per textum ibi.
Et qualiter istud sit intelligendum, vid. ibidem. in glo. 7.
Donatio facta ante commissum delictum dummodo in fraudem fisci non fiat valet neque inualidabitur per subsequens delictum, vide glo. 8. l. 2. tit. 4. par. 5.
Donatio per aliquem damnato in metallum facta cum capere possit, vel per maritum vxori suæ facta in tempus suæ viduitatis non valet, vide glo. 7. columna. 2. in principio. l. 19. tit. 3. par. 6.
Donetio an possit fieri oer hæreticum, vel proditorem antequam condemnetur, vide glossam secundam, & tertiam. l. quartæ. titulo secundo. partita. 7.
TRASIIT AD HAEREDES.
Donatio an in dubio præsumatur realis, & an transeat ad hæredes, vide glossam secundam. l. sexagesimæ septimæ. titulo decimo octauo. partita tertia.
Donatio non reuocata, an teneat si ante acceptationem donatarij donator moriatur, & an possit ratificari per hæredes donatarij in præiudicium hæredum donatoris in quibus fuit dominium translatum ante reuocationem, vid. glo. 1. in fine. l. 4. tit. 4. par. 5.
Donatio ex omni parte dicitur realis, & sic ad hæredes transit, vid. gl. 5. dict. l. 4. per tex. ibi. tit. 4. par. 5.
Et in donatione semper deducitur æs alienum, vide ibidem. in glo. 4.
Donatio ad certum tempus facta illo transacto statim ad hæredes donātis pertinebit, vide glossam secundam. l. septimæ. titulo quarto. partita quinta.
Et ista dicitur legalis possessio de qua quæritur, an ante apprehensionem corporalem transferatur in alium constituendo se nomine alterius possidere, vid. ibi in. q. 5.
Et quid si ille in quem ex lege transfertur possessio moriatur ante apprehensionem realem, an transferat in sequentem vocatum, vide ibi. in quæstione. 7.
Donatio facta alicui ad certum tempus eo elapso pertinebit possessio, & dominium ipsius secundo donatario, vel hæredibus donantis, sine aliqua apprehensione, vid. glo. 3. d. l. 7. per tex. ibi.
Donatio facta ad certum tempus alicui, & eo elapso facta sit alteri, an antequam secundo donatario acquiratur donatori illam reuocare possit, vt ad secundum donatarium transeat, vide glossam quartam. l. 7. titulo. 4. partita. 5.
PATRIS, MATRIS, vel EXTRANEI.
Donatio facta per patrem in filium tempore emancipationis ante decretum iudicis si postea illud sequatur an teneat, vid. glo. 7. l. 93. titulo. 18. partita. 3.
Donatio librorum à patre filio facta an teneat, & an filius illam ad collationem adducere debeat, vide glossam sextam. l. tertiæ. per text. ibi. titulo. 4. par. 5.
Donatio ab aliquo extraneo facta pro dotanda puella, an reuocetur per superuenientiam liberorum, vide glossam tertiam. l. octauæ. titulo. 4. partita quinta.
Donatio patris reuocatur per superuenientiam liberorum siue ille cui fit sit libertus siue extraneus, vide glo. 4. d. l. 8. ibi.
Donatio à patre facta filio proprio, an reuocetur si alij liberi superuenerint, & qualiter tales filij postea nati reuocent, vid. ibi. glo. 4. in princ.
Donatio à patre facta pro maritanda filia vt magnam dotem habeat, an talis donatio reuocetur per superuenientiam liberorum, vid. gloss. 4. col. 2. quæst. 3. l. 8. tit. 4. par. 5.
Donatio patris excedens quintam partem bonorum non valet, vid. glo. 12. col. 2. in prin. l. 8. tit. 4. par. 5.
Et quid si pater in vita sua fecit aliquas modicas donationes, an tempore mortis illæ veniant in consideratione ad diminuendam quintam partem bonorum quam pro anima legauit, vel alicui, vid. ibidem. col. 2. in principio.
Et quid si fecerit donationem de fructibus rerum suarum, an illa in quinta bonorum quam cuicunque legare potest computare debeat, vide ibidem.
Donatio patris si sit reuocata tanquam inofficiosa, an filius à quo reuocata fuit fructus quos ex ea percepit restituere debeat, vid. ibi. col. 3.
Donatio inofficiosa facta à patre in præiudicium filiorum iam natorum reuocatur per querelam inofficiosæ donationis vsque ad legitimam tantum non in totum, vid. glo. 1. l. 8. per tex. ibi. tit. 4. par. 5.
Donatio remuneratoria facta à patre in præiudicium legitimæ filiorum non valet, vid. ibidem. in glo. 1.
Donatio à patre facta nomine dotis, vel si fiat ab extraneo, an propter ingratitudinem reuocari possit, vid. glo. 1. l. 1. tit. 4. par. 5.
Donatio à patre facta in filium, vel ab aliquo extraneo in fraudem tributorum non valet, vid. glo. 1. l. 59. tit. 5. par. 5.
Donatio à patre facta cum protestatione de non reuocando licet filios habeat, an illud debeat intelligi de illa, scilicet, vxore quam ipse donans tempore donationis habet an vero etiam intelligatur de filijs habitis ex alia vxore, vid. glo. 8. l. 8. tit. 4. par. 5.
Donatio a patre filio spurio facta stantibus legitimis, an & quādo teneat, vid. glo. 4. cum alijs ibi. l. 10. tit. 13. par. 6.
Donatio per patrem filio facta, an ipse filius eam cum fratribus communicare debeat, & quando, & qualiter, vid. glo. 5. & 6. l. 3. & glo. 1. l. 4. titu. 15. par. 6. per tex. ibi.
Donatio per patrem filio facta inter viuos, an imputetur in legitimam ipsius nisi exprimatur, vid. ibi. glo. 3.
DONATI ORDINVM (idest) oblati in quo differant a conuersis & a monachis, vid. glo. 2. l. 9. tit. 7. par. 1.
De hoc, vide in verbo, OBLATI.
DONVM maximum est Dei nasci ex nobilibus parentibus, vid. glo. 16. in procemio partitarum.
Donum Principis, & patris est legitimatio filiorum, & ideo est fauorabilis, & ampliandum, & an reuocetur per superuenientiam liberorum postea legitimē natorum, vid. glo. 2. l. 4. tit. 15. par. 4.
DORMIENS testamentum facere non potest, vid. glo. 5. ad finem. l. 13. titu. 1. par. 6.
Et an occidens dormientem qui illum offendebat excusetur, vid. glo. 6. l. 5. titul. 8. par. 7.
DORMIR Eimpossibile est quem viuere sine somno, vid. glo. 1. per tex. ibi. l. 18. titul. 21. p. 2.
Et minus indulgendum est somno quam natura postulat quod inducit contra scholares in scholis dormientes, vid. ibid. glo. 4.

DOS.	Sub conditione data.	Augetur.
Ecclesiæ.	Profectitia, vel aduentitia.	Si dila idet, vel maritus vergerit ad inopiam.
Reuertit vel rodit ad mulierem, vel ad alium.	Ab extraneo data.	Adducitur ad collationem.
Perdit mulier.	Constituit.	
Parua, vel magna.	A Estimata.	

DOS si præferibatur ab aliquo matrimonio soluto quantum tempus ad hoc requiratur, vide glossam sextam. l. octauæ. titulo vigesimonono. partita.
Dos an debeat reuerti ad mulierem de adulterio condemnatam per sententiam si probet maritum suum postea fornicasse, & an officio iudeis, & an possit etiam petere redintegrationem matrimonij, vid. glo. 5. quæst. 3. l. 8. tit. 2. par. 4.
Et contractus dotis est de iure gentium, diciturque contractus inominatus, & nemo sine dote contrahere præsumitur, vid. glo. 2. in procemio. titul. 11. par. 4.
Dotem non recipere maritus cum vxore est ignominiosum, vid. d. glo. 2. in procemio. tit. 11. par. 4.
Dotis diffinitio, & an in dote procedat libellus vniuersalis, vid. glo. 1. l. titul. 11. part. 4.
Dos an dicatur patrimonium vxoris vel communeinter coniuges & an dos dicatur esse in bonis patris, vide glo. 3. per textum ibi. l. titulo vndecimo. par. 4.
Dos an sicuti potest per coniuges durante matrimonio augeri ita & minui voluntate ipsorum possit, vide glossam. 3. l. titulo vndecimo. par. 4. per illum tex. ibi.
Dos filiæ data per patrem quando ipse retinebat bona aduentitia filiæ an videatur illa libi dare de propriis bonis, vel de bonis filiæ quæ sunt penes eum, vid. glo. 2. l. 2. tit. 11. par. 4.
Dos marito tradita an ipse faciat suam, & an & quando illam vendere possit, & quibus interessentibus, vide glossam primam, secundam, & quartam. l. 7. ibi. per illum tex.
Dos an prius solui debeat quam donatio propter nuptias ad virum redeat, vid. glo. 5. d. l. 7.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Dos debet filiæ per patrem dari etiam si illa sit diues, & quid si illam dotet vltra congruentiam, an de suo data re videatur, vid. glo. 2. l. octaue. titu. 11. par. 4.

Dos an debeat per patrem filiæ dari quando ipse est bonorum filiæ administrator, & quid si protestetur quod dat filiæ dotem de bonis suis, vel de bonis suis, & filiæ, vid. ibidem.

Et an ab hac obligatione dotandi filiam pater liberetur per protestationem, scilicet, quod de suo non dat, vid. ibi.

Et quid si filia consentiret tali protestationi, vid. ibidem.

Dos an debeat dari filiæ naturali, vide dict. glossam. 2. colum. 2. l. octauæ. titul. 11. par. 4.

Dos data filiæ naturali an ipsa mortua debeat ad hæredes patris redire, vid. in. d. glo. 2. & col. 2.

Dos debet filiæ dari per patrem in plena proprietate non autem in vsufructu rerum, vel in alimentis de tempore ad tempus, vid. ibi. post medium.

Dos an debeat filiæ dari per patrem si ipsa ab alio dotetur, & quando, vid. ibi.

Et an pater filiam dotando liberalitatem faciat, vid. ibidem. ad fi.

Dos an debeatur filiæ quæ fuit religionem ingressa, vid. ibi.

Dos an debeatur filiæ quæ nupsit sine consensu Patris, vid. ibid. in fine.

Dos debet taxari secundum filiæ legitimam. vid. ibi. in glo. 3.

Dos & alimenta pari passu non ambulant in casu de quo per. d. glo. 2. in principio. d. l. 2. tit. 11. par. 4.

Dos an debeat nepti dari per auum paternum, vel maternum, & quid si ipsa aliqua bona habeat, & in quo auus paternus, & auus maternus in dotanda nepte differant. vid. glo. 4. l. 2. tit. 11. part. 4.

Et an auus paternus teneatur si filius suus filiam suam congruenter dotare possit, vid. ibidem.

Et an auus neptem teneatur dotare si pater non possit, & an de iure huius Regni quo per matrimonium filius liberatur à patris potestate, vide ibi.

Dos nunquam esse potest sine nuptijs, & ideo ibi semper intelligitur posita conditio si nuptiæ sequerentur, vid. ibi. glo. 5.

Et quid si promisit soluere intra annum, vel ad beneplacitum sponsi, an tunc talis conditio inesse præsumatur, vid. ibidem.

Et an talis conditio possit pacto partium renunciari, vt scilicet apposita nõ intelligatur, vid. ibidem.

Dos si promittatur dari intra annum à quo tempore annus incipiat computari, vide dictam glossam quintam. & glossam secundam. l. 2. tit. 11. partita. 4.

Et quid si aliquid mulieri relinquatur pro dote an statim debeatur, vel speretur tempus nuptiarum, vid. d. glo. 2.

Dos si sit sub periculo vxoris, & damnum recipiat resartietur de bonis superlucratis matrimonio constante, vide gloss. 3. l. 18. titulo vndecimo. par. 4.

Dos ab vxore data in alicuius rei proprietate si postea vsusfructus finiatur, & ad proprietatem redeat, & ei consolidetur, an illud sit ad commodum solius vxoris, an vero tanquam lucrum constante matrimonio quæsitum inter ipsam & maritum eius diuidi debeat, vid. ibi. gl. 5.

Dos si à muliere detur in pecoribus non tamen sub nomine gregis, an si aliqua moriantur maritus de postea natis supplere debeat in locum mortuorum, vel an etiam debeat talis suppletio fieri, & si non dentur sub nomine gregis, vid. glo. 2. l. 21. tit. 11. par. 4.

Et quid si non nascuntur, an de alijs maritus supplere teneatur, & quando, vid. ibid. in glo. 4.

Dos potest dari in rebus mobilibus quas maritus vendere potest quando seruando seruari non possunt soluit tamen æstimationem, vid. ibi. glossam quintam.

Dos incipit a datione non vero à promissione, nã tunc indistinctè debetur euictio, vide glossam secundam. l. vigesimæ secundæ. titulo vndecimo. par. 4.

Dos si tanquam aliena fuerit marito sublata per iudicis sententiam nequea principio fuit ibi cautum de euictione adhuc tamen mulieri remanent bona parafernalia ex quibus possit similem dotem constituere, an ipsa ad hoc teneatur ex viri petitione si alias noluerit ille subministrare & alimenta & alia necessaria, vide glossam tertiam. l. 22. tit. 11. partita. 4.

Dos si repetatur ab hærede mariti, an tunc hæres illi de adulterio possit obijcere, vide glo. 1. l. 23. ibi.

Et an pactum de lucranda dotem inter coniuges factum hodie valeat, vide glo. 1. l. 23. ibi.

Et an per illud maritus lucretur vxoris suæ dotem ante ipsius mortem naturalem si ipsa religionem fuerit ingressa, vid. ibidem. glo. 6. l. 23. titulo. 11. partita. 4.

Et an in matrimonio potiùs præsumatur vxorem a viro alimentari quia vxorq; contemplatione dotis, vide glossam quintam. l. vigesimæ quintæ. ibi.

Et si maritus ex pacto fructus dotis vxori dederit pro se & suorum sustentatione valebit pactum neque repetere poterit, vid. ibi.

Et quid si fiat pactum vt vxor alat se, & maritus lucretur dotem, & quod fructus dotis augeant dotem, vid. d. glo. 5.

Dos si a muliere detur in vsufructu alicuius fundi, an vir possit lucrare fructus dicti fundi, vid. ibidem. ad finem.

Dos si detur marito in aliquo fundo in quo sunt lapidicinæ, an lapides quæ inde extrahuntur sint mariti vel vxoris, vid. glo. 2. & 3. l. 27. tit. 11. partita quarta.

Dos si sponso tradatur, & ipse ante nuptias alat sponsam, an de æquitate faciet fructus rei dotalis suos, vide glossam secundam. l. vigesimæ octauæ. ibi.

Dos a patre filiæ data si filij non supersint, an ad patrem pertineat soluto matrimonio, vid. glossam primam. l. trigesimæ. per tex. ibi. titul. 11. partita quarta.

Et quid si pater stipuletur dotem sibi reddi filijs non existentibus soluto matrimonio, an ne si filij existant dotem habeant ex tacito pacto, vel vt ex hæreditate materna, vid. ibi.

Dos à fratre dari non debet sorori sub stipulatione reddendi ad ipsum soluto matrimonio quando pater illi dotem in testamento dari iussit, vide ibi. glo. 2. in fine.

Et qui si sororem dotet de bonis communibus, vide glo. 6. in fine. dict. l. 30. ibi.

Dos si detur a debitore mulieris si non exprimat causam per quam illud dat, an præsumatur animo donandi dare, vel se liberandi, vid. d. glo. 6.

Dos siue in rebus immobilibus, siue mobilibus, vel in iuribus data sit intra quantum tempus reddi debeat soluto matrimonio, vid. glo. 2. & 1. l. 31. tit. 11. par. 4.

Dos data in pecunia, vel in rebus mobilibus, an statim a marito solui debeat, & hæredibus vxoris si illud bene facere possint, vide ibi. glossam tertiam.

Et an interim quod dos vxori redditur si pauper sit ab hæredibus mariti ali debeat, vid. ibidem.

Et an annus qui datur a iure ad dotis restitutionem habeat locũ quando a principio interuenit expressa stipulatio reddendi, vid. ibidem.

Et an talis dilatio habeat locum in extraneo dotante, & stipulante dotem sibi reddi, vid. ibidem.

Et quid si dos legetur vxori per maritum, an tunc habeat locum talis dilatioq; ad restituendum datur, vid. d. glo. 3.

Dos si non sit soluta viro, an soluto matrimonio possit dotem petere, vt gaudeat commodo dilationis, vid. ibidem.

Et an hæredes mariti si velint possint statim non spectata dilatione dotem restituere, vide dictam glossam tertiam. dict. l. 31. titulo vndecimo. partita. 4.

Et an ipsi vel maritus possint statim restituere detracto interusurio medij temporis, vid. ibi.

Et an si dos statim soluatur hæredes liberentur a præstatione alimentorũ vid. ibidem.

Et an dicta dilatio locum habeat quando maritus fructus rerum dotaliũ etiam restituere tenetur veluti quia non subiuit onera matrimonij, vid. d. glo. 3. post medium.

Et an elapso anno maritus vel eius hæredes teneantur restituere mulieri pretium fructuum quos habuerunt ex rebus mobilibus in dotem datis sicut tenentur bona mobilia restituere, vid. ibidem. ad finem.

Interusurium tamen ipsorum erit mariti, vel hæredum suorum, & an in pretio isto computentur alimenta vxori præstita pendente dicta dilatione, vid. ibidem. ad finem.

Dos si statim vxori restituatur, an & ipsa donationem propter nuptias restituere statim debeat, vide glo. 4. d. l. 31. ibi.

Dos a matre alienari bene potest quia ipsa viuente filij in illis bonis aliquid non habent, vid. glo. 7. dictæ. l. trigesimæ primæ. titulo. 11. partita quarta.

Dos si marito restituatur, an & qualis expensas in re dotali factas deducere possit, & quando, & an cum fructibus eas compensare teneatur, & quando, vide glo. 1. & 2. per tex. ibi. l. 32. tit. 11. par. 4.

Et quid de expensis ab eo factis in custodiensto castro vxoris quod alius occupare volebat, vid. ibi. glo. 3.

Dos licet non interueniat tempore cõtractus matrimonij per illum filij antea nati bene legitimantur, vid. glo. 9. in principio. l. 1. titulo. 13. partita quarta.

Et an pater habeat vsumfructum in dote aduentitia filiæ, vid. glo. 5. col. 1. ad fi. l. 5. tit. 17. par. 4.

Vel quando filius fuit dotem lucratus propter iniuriam violati thori, vide ibidem.

Dos an debeat a filio spurio dari si mater eius iuuenis sit, vid. gloss. 6. in fine. l. 5. tit. 19. par. 4.

Dos danda filiæ si a patre suo deducatur de rebus maioriæ cum Regis facultate, an ipse pater teneatur pretium rei deductæ ibi reponere si peruenerit ad pinguiorem fortunam, vid. gl. 1. columna quinta. quæst. 43. l. 10. tit. 26. par. 4.

Et an pro restitutione dotis liceat mulieri res mariti retinere, vid. glo. 4. ad medium. l. 9. tit. 2. par. 5.

Dos confessata si actualiter numerata non sit idem operatur in præiudicium confitentis licet secùs sit in præiudicium tertij, vide glo. 5. l. 5. tit. 3. partita. 5.

Dos si per donationem alicui promittatur si ante acceptationem donatarij donans in dotem moriatur, an per hoc pœnitere videatur & præsumatur velle donationem reuocare, vid. glo. 1. in fine. l. 4. titul. 4. partita quinta.

Et si pro dotanda puella ab extraneo dos promittatur, an talis donatio reuocetur per superuenientiam liberorum, vide glossam. 3. l. 8. titulo. 4. partita. 5.

Et quid si pater pro maritanda filia ei nomine dotis magnam fecit donationem, an si postea alij filij superueniant possit talem donationem reuocare virtute. l. si vnquam. C. de reuocandis donationibus, vid. gl. 4. colum. 2. in medio. q. 3. l. 8. tit. 4. part. 5.

Dos licet debeat à patre filiæ dari dando tamen exercet liberalitatem, vide glo. 4. col. 2. ad finem. l. 8. tit. 4. par. 5.

Dos filiæ dicitur esse legitima sua illaq; est meta in taxanda dote, vid. d. glo. 4. col. 2. ad finem.

Dos filiæ qualis sit verè, & qualiter iudicetur à patre eius, vid. d. glo. 4. columna 2. ad finem.

Dos si à patre filiæ suæ detur sub nomine donationis, an donatio illa reuocetur per patrem si ingratitudo committatur per filiam, & quid si talis donatio nomine dotis fiat ab extraneo. vid. glo. 1. l. 10. tit. 4. par. 5.

Et an fauore dotis valeat pactum legis commissoriæ in pignore dato si dos non soluatur viro intra certum tempus, vid. glo. 4. l. 41. titulo quinto. partita. 5.

Dos vel res dotalis si alicui à Rege donetur siue vendatur, an in istis idem quod in alijs rebus minorum, vel aliorum dicendum sit, vid. glo. 3. l. 53. titul. 5. partita. 5.

Et an lex vel statutum loquens generaliter intelligatur loqui in causa dotis in ipsius dotis præiudicium, vid. ibidem.

Dotes regulariter iudicantur, vt cætera bona nõ dotalia nisi in his in quibus reperitur expressum quod dos sit priuilegiata, vide dictam glossam tertiam.

Et an in nimia constitutione dotis habeat locum remedium. l. 2. C. de rescindenda venditione si sit deceptio vltra dimidiam, vid. glo. 4. l. 56. titul. 5. partita. 5.

Dos an debeat filiæ vnus ex socijs dari de communi pecunia quando ipsi erant socij omnium bonorum, vide glossam primam. l. 6. titulo. 10. partita quinta.

Dos si detur filiæ dissoluta societate, an possit dari de communi patrimonio sociorum, & quid in patre dotante filiam post mortem, an de cõmunibus bonis ipsorum dotasse dicatur, vid. d. glo. 1. d. l. 6.

Dos si à patre filiæ detur, an de suo illam dotasse videatur, vel de bonis filiæ aliunde habitis, vid. d. glo. 1. col. 1. in fine.

Dos policitata nuda policitatione, vel per epistolam, an possit peti, & quid stante. l. ordinamenti vid. glo. 3. in medio. l. 1. tit. 11. par. 5.

Dos & pia causa æquiparantur, vid. glossam primam. l. 3. titulo duodecimo. par. 5.

Et an ratione dotis dandæ mulier possit pro alio fideiubere, vid. gl. 2. d. l. tertiæ. per illum tex. ibi.

Dos si detur filio an bona patris sui sint pro dote tacitè hypothecata, & quando, vide glossam secundam. l. vigesimætertiæ. titulo decimotertio. partita. 5.

Dos vxoris an capi possit in actione primipilari, vel si aliqui fallunt idest (se alçan) vel propter tributa Regis cum ipse esset ipsius collector, vide glo. 7. l. 25. tit. 13. par. 5.

Et an mulier in dote sua præferatur creditori qui pro emendare pecuniam suam dedit, vel ob eam reficiendam, & quando non, vid. glo. 1. l. 28. titu. 13. par. 5.

Dos si à patre retineatur vxore mortua, an videatur hæreditatem nomine filiorum adire, vide glossam quartam. l. 46. titulo decimoquarto. partita quinta.

Dos soluto matrimonio in vno casu ad vxorem non redit, & an tunc cedat lucro mariti, vel applicetur fisco, vid. glo. 1. l. 50. per textum ibi. titu. 14. par. 5.

Dos an applicetur fisco quando contrahentes matrimonium sciebant impedimentum, & quid si adhuc carnalis copula non fuit subsecuta sed tantum verba de præsenti, vid. glossam primam. cum alijs ibi. l. 51. ibidem.

Et an tunc si mulier petat dotem sibi restitui vir excipere possit de iure fisci, vid. ibidem. glo. 3.

Dos ex parte viri dicitur titulus onerosus ex parte vero vxoris dicitur titulus lucratiuus, vid. glo. 8. l. 7. tit. 15. par. 5.

Dos vel alia res dotalis, an possit à muliere alienari conferendo alienationem in tempus soluti matrimonij, & in quo casu sic, vid. glo. 7. in fine. l. 19. tit. 3. par. 6.

Dos materna si retineatur diu per patrem, an per hoc videatur adire nomine filiorum, vid. glo. 5. l. 11. tit. 6. par. 6.

Et quando dicatur patrem competenter dotasse filiam, vid. glo. 4. l. 5. titulo. 7. par. 6.

Dos an debeatur à patre filiæ luxuriosæ quando ante eius mortem se correxit, vid. glo. 7. dict. l. 5. ibi.

Dos an debeatur filiæ per fiscum dari, quando fiscus in bonis patris sui successit quia hæreticus erat, vid. glo. 2. in fine. l. 7. ibidem.

Dos an possit per filiam peti extraneo hærede instituto quando ipsa fuit præterita, & nolit dicere nullum testamentum, vid. glo. 3. in fine. l. decimæ. ibi.

Et filia bene potest institui hæres in dote sua, vid. glo. 2. col. 2. l. 5. titul. 8. partita sexta.

Et si mulier in dotem dederit rem æstimatã si postea illa res à marito sibi legetur, an illa sibi debeatur, & etiam illius rei æstimatio, vid. glo. 3. q. 2. l. 16. tit. 9. par. 6.

Et quid si pro maritanda filia ei pater nomine dotis. 200. legauit si ipse postea datis. 100. illam maritauerit, an filiæ detur actio ad residuum, vid. glo. 3. q. 4. l. 16. tit. 9. par. 6.

Dos qualiter filiabus dari debeat quando ita fieri præcipitur ante quam maioria de nouo constituatur, vid. glo. 3. col. 15. q. 48. l. 32. titulo nono. partita. 6.

Et an bona subiecta restitutioni possint ex causa dotis alienari stante expressa testatoris prohibitione, vel ex alia quacunque causa, vid. glo. 4. col. 4. 5. & 6. in. q. 5. l. 6. tit. 11. par. 6.

Et an feuda vel maioriæ possint in dotem dari, & qualiter, vid. d. gloss. 4. col. 6. ad finem.

Dos si pereat sine culpa filiæ, an tunc sibi imputetur in legitimam, & an pater redotare teneatur, vid. glo. 6. cum alijs ibi. q. 1. l. 3. & glo. 4. titulo. 15. partita. 6.

Et quid si filia viuo patre decesserit relictis filijs, an dos filiæ data computetur filijs in legitimam, vid. d. glo. 6. quæst. 3.

Et an frater teneatur dotare sororem naturalem & legitimam, vel naturalem tantum, & an ex hoc eius bona vendi possint per tutorem, & quãdo, & quid in patre, vel in alijs, & an valeat argumentum de alimentis ad dotem, vid. glo. 3. l. 18. tit. 16. par. 6.

Dotem dare est officium paternum non maternum, vid. d. glo. 3. columna. 2. in principio.

Dos potest per fratrem etiam clericum sorori suæ dari etiam ex redditibus sui beneficij, vid. d. glo. 3. in fine.

Dos debet ab stupratore sine vi mulieri virgini dari quando soluto matrimonio per blanditias illam seduxit, & in qua quantitate, & qualiter, vide glo. 3. in fine. l. 2. tit. 19. par. 7. & glo. 1. per tex. ibi. in prœmio. tit. 20. par. 7.

ECCLESIAE.

Dos alicuius ecclesiæ si de nouo construatur qualis esse debeat, vid. glo. 4. per tex. ibi. l. 2. tit. 10. par. 1.

Dos potest constitui ecclesiæ etiam post ipsius consecrationem, & talis hic dotans efficietur patronus alijs concurrentibus, vid. glo. 6. in principio. l. 1. tit. 15. par. 1.

Et si in dotem detur res in qua fuit incoacta præscriptio, an per hoc solũ præscriptio interrumpatur, vid. glossam quintam. l. octauæ. tit. 29. partita tertia.

Et an idem sit dicendum in bonis parafernalibus, vid. d. glo. 5.

REVERTIT, vel REDIT ad mulierem, vel ad alium.

Dos an debeat reuerti ad mulierem de adulterio per sententiam condemnatam si probet maritum suum postea fornicasse, & an officio iudicis, & an possit etiam petere redintegrationem matrimonij, vid. glo. 5. q. 3. l. 8. tit. 2. par. 4.

Dos data mulieri ab extraneo si ipse illam sibi reddi non stipuletur soluto matrimonio pertinebit ad mulierem, vide glo. 1. l. 8. tit. 11. par. 4.

Dos â patre filiæ data si filij non supersint an ad patrem pertineat soluto matrimonio, vid. glo. 1. l. 30. per tex. ibi. tit. 11. par. 4.

Dos a patre data stipulando illam sibi reddi matrimonio soluto si filia post emancipetur, an & patri debeatur, vid. glossam. 2. l. 30. per tex. ibi. titu. 11. par. 4.

Dos si promittatur ab extraneo alicui mulieri, & ei detur simpliciter ad quem reuerretur matrimonio soluto quod cum multis extensionibus & limitationibus, vid. per glo. 6. l. 30. tit. 11. part. 4.

Dos si ab extraneo detur pro muliere sub stipulatione reddendi non addito sibi, vel mulieri cui reddenda sit dos, vid. glo. & d. l. 30. ibi.

Et quid sit dicendum si extraneus stipuletur dotem sibi aut mulieri reddi vel sibi, vel cui de iure debetur, vid. ibi.

Dos si ab extraneo detur sub pacto sibi reddendi soluto matrimonio an ipse habeat tacitam hypothecam pro dotis restitutione, vid. d. glo. 9.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Dos ad mulierem reddi debet matrimonio soluto siue res immobiles in dotem datæ perierunt culpa viri, vel si existant: secùs si sine ipsius culpa, vid. glo. 1. l. 31. tit. 11. part. 5.
Dos siue in rebus immobilibus, siue mobilibus, vel in iuribus data sit intra quantum tempus reddi debeat soluto matrimonio, vide ibi. glossam primam. & 2.
Et an interim quod dos vxori redditur si pauper sit ab hæredibus mariti alii debeat, vid. ibi. glo. 3.
Et an annus qui datur à iure ad dotis restitutionem habeat locum quando à principio interuenit expressa stipulatio reddendi, vid. ibidem.
Et an talis dilatio habeat locum in extraneo dotante, & stipulante dotem sibi reddi, vid. ibidem.
Et quid si dos legetur vxori per maritum, an tunc habeat locum talis dilatio quę ad restituendum datur, vid. ibi. glo. 3.
Dos si detur ab extraneo, & paciscatur sibi restitui soluto matrimonio, an ipse in bonis mariti habeat tacitam hypothecam, vid. glo. 2. l. 23. titu. 13. par. 5.
Dos soluto matrimonio ad vxorem non redit in vno casu, & an tunc cedat lucro mariti, vel applicetur fisco, vid. glo. 1. l. 50. per tex. ibi. tit. 14. partita. 5.
Et an tunc si mulier petat dotem sibi restitui vir excipere posit de iure fisci, vid. glo. 3. l. 51. tit. 14. par. 5.
PERDIT MVLIER.
Dotem perdit mulier propter adulterium, & etiam donationē propter nuptias, vid. glo. 4. per tex. ibi. l. 12. tit. 9. par. 4.
Et contractus dotis est de iure gentium diciturque contractus innominatus, & nemo sine dote contrahere præsumitur. glo. 2. in procemio. titu. 11. par. 4.
Dotem amittit vxor si committat adulterium, & quid si ille qui dotem redit stipulatus sit illam sibi reddi, vid. glo. 1. l. 23. tit. 11. par. 4.
Dotem an perdat mulier quæ scienter cum hæretico vel proditore contraxit, vid. glo. 3. l. 2. tit. 2. par. 7.
Dos vxoris an capiatur propter viri sui proditionem, vid. glo. 3. l. 2. per illum tex. ibi. tit. 2. par. 7.
Dotem amittit vxor adultera, & quando, vid. glo. 3. cum alijs ibi. l. 15. per illum tex. tit. 17. par. 7.
Dotem amittit mulier vxorata si ad infidelitatem trāseat, & in quo plus puniatur, vid. glo. 2. & 3. l. 6. per tex. ibi. tit. 25. par. 7.
PARVA, vel MAGNA.
Dos parua non dicitur quæ sufficit ad congruum victum & vestitum, honorabilia tamen matrimonia honorabilem requirunt victum, vide glo. 3. in procemio. tit. 11. par. 4.
SVB CONDICTIONE DATA.
Dos data sub condictione, scilicet, vt mulier teneatur se alere & liberos suos, an valeat datio, vid. glo. 2. l. 1. tit. 11. par. 4.
De hoc, vid. suprà in versic. REDIT, vel REVERTITVR.
PROFECTITIA, vel ADVENTITIA.
Dos ad hoc vt profectitia dicatur, vel nonnunquam attenditur, an filia sit in patris potestate, vel aui, sit vel non emancipata, vid. glo. 1. l. 2. tit. 11. par. 4. per tex. ibi.
Et an tunc dicetur dos largo modo profectitia, vel stricte, vid. ibidem.
Dos data à patre propter benemerita, an dicatur profectitia, vel aduentitia, vid. ibidem.
Et quid si pater retinebat bona aduenticia filiæ si illam dotat videatur dotare de proprijs bonis, vel ipsius filiæ, vid. glo. 2. l. 2. tit. 11. par. 4.
AB EXTRANEO DATA.
Dos data mulieri ab extraneo si ipse illam sibi reddi non stipuletur soluto matrimonio pertinebit ad mulierem, vid. glo. 1. l. 3. tit. 11. par. 4.
Et an illud procedat si iste extraneus qui dotem promisit nullam ei habeat affectionem, sitq; quātum ad illum incerta persona, vi. d. gl. 1. ibi.
Et quid si iste extraneus sit negotiorum gestor mulieris, an tunc dotare illam videatur ex bonis suis, vid. ibidem.
Dos si detur ab extraneo quia pater erat absens, vel detentus in carceribus, an postea eb illo ilam posit recuperare, vide ibidem.
Dos ab extraneo pro muliere data, an ab ipso repeti posit si nuptiæ nō sequantur, vid. glo. 5. l. 11. tit. 11. par. 4.
Dos si promittatur per extraneum marito mulieris, an agat maritus tantum, vel etiam mulier, vid. glo. 6. l. 30. tit. 11. par. 4.
Dos si promittatur ab extraneo alicui mulieri, & ei detur simpliciter, ad quem reuertetur matrimonio soluto, quod cum multis extensionibus & limitationibus, vid. in. d. glo. 6.
Dos mulieri data per extraneum, an illa meriente dos debeatur filijs illius matrimonij ex tacito pacto licet ipsi non sint hæredes matris, vide glo. 7. l. 30. tit. 11. par. 4.
Dos si ab extraneo detur pro muliere sub stipulatione reddendi non adito sibi, vel mulieri cui reddenda sit dos, vid. ibi. glo. 8.
Et quid sit dicendum si extraneus dotem sibi aut mulieri reddi, vel sibi vel cui de iure debetur, vid. d. glo. 8. d. l. 30. ibi.

Dos si ab extraneo detur sub pacto sibi reddendi soluto matrimonio, an ipse habeat tacitam hypothecam pro restitutione dotis, vid. ibi. gl. 9.
Et an annus quod datur à iure ad dotis restitutionem habeat locum quā do à principio interuenit expressa stipulatio reddendi, vid. glo. 3. l. 31. tit. 11. par. 4.
Et an talis dilatio habeat locum in extraneo dotante, & stipulante dotem sibi reddi, vid. ibidem.
Et si pro dotanda puella ab extraneo dos promittatur, an talis datio reuocetur per superuenientiam liberorum, vid. glo. 3. l. 8. tit. 4. par. 5.
Dos si detur ab extraneo, & paciscatur sibi restitui soluto matrimonio, an ipse in bonis mariti habeat tacitam hypothecam, vid. glo. 2. l. 23. titu. 13. part. 5. ad fi.
CONSTITVITVR.
Dos an posit constitui de rebus immobilibus minoris sine iudicis consensu solo consensu tutoris interueniente, vid. glo. 1. l. 14. tit. 11. part. 4.
Dos constitui potest in rebus mobilibus, vel immobilibus minoris, & an immobilibus quæ seruando seruari possunt, vid. ibi. glo. 2.
Dos constitui potest in debito vxoris, & cuius expensis debet exigi debitum in dotem datum. vide glo. 2. per text. ibi. l. 15. ibidem.
Dos potest dari in rebus mobilibus quas maritus vendere pōt quando seruando seruari non possunt soluet tamen æstimationem. vide glos. 5. l. 21. titul. 11. parti. 4.
AESTIMATA.
Dos quando dicetur æstimata tali æstimatione quod faciat emptionem & an ambo debeant consentire. vide glo. 1. l. 16. tit. 11. par. 4.
Dos si fuerit æstimata in plusquā valet æstimatio nō tenet, & dolus emē dandus est. vide. ibidem. per glo. 2. per tex. ibi.
Dos si æstimata tradatur, an tunc si maritus velit eam reddere in eadem bonitate an sit audiendus vel ad æstimationem tunc teneatur, vid. gl. 2. l. 18. ibi.
Et quid sit dicendum si res æstimetur postea matrimonio constante, vide ibidem. ad fi.
Dos æstimata vt semper cognoscatur deterioratio sua, an si pereat sit periculo mulieris vel viri, vide glo. 2. l. 19. tit. 11. par. 4.
AVGETVR.
Dos an augeatur si maritus duplam consecutus fuit propter euictionem & an talis dupla pro dote habeatur, vid. glo. 3. l. 18. tit. 11. par. 4.
Et quando dotans ad istam duplam teneatur, vide ibidem.
Et an valeat pactum vt etiam res æstimata in dotem data pereat periculo mulieris, vid. ibi. d. glo. 3.
Dos augetur ex fructibus rei dotalis si à marito ante nuptias percipiantur, vid. glo. 2. l. 25. tit. 11. par. 4.
SI DILAPIDETVR, vel MARITVS VERGERIT AD INOPIAM.
Dos si à marito dilapidetur qualiter tunc vxori consulatur, vide glos. 1. l. 29. tit. 11. par. 4.
Et quid si sit lussor, vid. ibi. glo. 2.
Quod procedit siue dos consistat in rebus mobilibus, vel immobilibus, vid. ibi. glo. 3.
Et an maritus vergens ad inopiam euitet dotis restitutionem si præstet cautionem idoneam, & an hoc sit in arbitrio iudicis, vel ipsius mulieris, vid. ibi. glo. 4.
Quod tamen de satisdatione non procedit vbi notoriè constat de ipsius dilapidatione, vid. ibidem.
Dos an posit à marito matrimonio constante peti si sine sua culpa ad inopiam peruenerit, vide glossam sextam. l. vigesimænonæ. titulo. 11. partita. 4.
Quod procedit etiam si maritus esset & pauper tēpore contractus matrimonij, vide ibidem.
ADDVCITVR AD COLLATIONEM.
Dos an debeat ad collationem adduci & quando vt inter fratres diuidatur, & qualiter, vide glo. 3. cum alijs ibi. & glo. 6. l. 3. & glo. l. 4. tit. 15. partita. 6.
Dos ab auo paterno nepti data an dicatur profectitia & an imputetur filiæ in legitimam, vid. d. glo. 6. col. 2. q. 2.
Et quid si filia viuo patre decesit relictis filijs, an dos filiæ data computetur filijs in legitimam, vid. d. glo. 6. q. 3.
Dos patri data pro filij matrimonio, an per ipsum ad collationem cum fratribus adduci debeat, vide gloss. l. 6. per tex. ibi. titulo decimoquinto. partita. 6.
DOTANS an & quando teneatur ad duplam, vid. glo. 3. l. 18. titulo. 11 partita. 4.
DVBIETAS legis in suo sensu præbet iustam ignorantiæ causam, vid. glo. 1. in fine. l. 20. tit. 1. par. 1.
De hoc, vid. in verbo. DVBIVM.
DVBITANS æquiparatur ignoranti, vid. glo. 2. l. 30. per tex. ibi. tit. 14. partita. 5.
DVBIVM quod in contractibus, vel vbicunque euenit à quibus, & qualiter

liter declarari debeat, vide plura per glosas. l. 2. 3. 4. 5. & 6. cum sequentibus tit. 33. part. 7.
DVBIVS an cogatur litem contestare, vide glos. 3. in principio legis 3. tit. 10. part. 3.
DVCATVS cum dignitate si simul cum territorio alicui detur in feudum, an in eo hæres succedere posit, vide glosam decimamtertiam. l. 6. titulo. 26. part. 4.
DVCES, de hoc vide in verbo DVX.
DVELLVM quod permittit cōsuetudo generalis an sit illicitum, & an victus posit castigari etiam in duello moribus approbato, vide gl. 8. l. 8. tit. 14. part. 3.
Duellum ex maxima causa potest permitti de licentia superioris, vide dictam glo. 8. ibi.
Duellum an in terris saltim non subiectis ecclesiæ sustineri debet, & hodie debet permitti, & an sit in vsu, vide glosam primam. in procemio titu. 4. partita. 7.
Et in duellis arma debent esse paria & nō à reptato sed à principe nominari debent, vide glo. 1. l. 2. tit. 4. parti. 7.
Et an qui elegerunt viam duelli posint de communi assensu pœnitere, vide glo. 2. d. l. 2.
Ein duellis debet æqualitas seruari, & an reptatus vel reptans partem dare posint, vide glo. 1. & 2. l. 3. ibi.
Duellum an debeat continuari si bellantes se non vicerint, neque vnus alterum superare posit, vide glosam primam. legis quintæ. per illum textum ibi. titu. 4. part. 7.
DVAS missas potest clericus in vna die ex causa dicere, vide glosam primam. l. 49. tit. 4. part. 1.
Duæ sententiæ an faciant consuetudinem validam, vide glosam octauā legis. 5. tit. 2. part. 1
Duas missas non potest clericus in vna die dicere etiam ex necesitate in vno casu, vt per glo. 4. l. 50. tit. 4. parti. 1.
Duas vxores habere non licet, estque peccatum contra naturam, vide gl. 1. l. 2. tit. 6. part. 2.
DVO patroni si in vnum præsentandum consenserint, an vnus ex eis postea posit variare alium præsentando, vide glosam tertiam. legis 7. titulo. 15. part. 1.
Duo Imperatores simul esse non possunt, vide glosam nonam. legis primæ. titulo. 1. part. 2.
Duo simul nati quis eorum ad regnum seu ad maioriam admittatur, vide glo. 18. colu. 4. in principio. l. 2. tit. 15. part. 1.
Duo simul aliquid facientes quis eorum præmium habere debeat, vide per glo. 1. l. 7. titu. 27. part. 2.
Duo rei debendi quando constituantur & ad quid obligentur, & quando in solidum vel pro parte & qualiter se obligent, & alia in ista materia tractantur per glossas. l. 10. & 11. per illas. ll. ibi titu. 12. part. 5. de hoc vide in verbo FIDEIVSSOR.
DVPLVM soluere si res euincatur ab emptore est consuetum poni in omnibus venditionibus, & quid si in venditione de duplo non sit dictum, & an simplum iam datum computetur in duplum, vide glo. 1. l. 56. titu. 18. parit. 3.
Duplam si sit cōsecutus vir propter euictionem rei dotalis, an illa dotem augeat, vide glo. 3. l. 18. tit. 11. part. 4.
Et an ad hoc vt ista dupla habeat locum debeat ipsa in casu euictionis adoptante promitti, vide ibidem.
Et an venditor ad duplum teneatur emptori (à quo res empta euincitur) quando à principio se non obligauit expresè, vel an veniat ex natura contractus, vide glo. 8. l. 32. per text. ibi. tit. 5. part. 5.
DVX non potest legem condere, vide glo. 2. l. 12. tit. 1. parti. 1.
Dux vnde dicatur, & quod sit eius officium, vide glosam sextam. legis 11. titulo. 1. part. 2.
Et an in ista dignitate posit aliquis iure hæreditario succedere, vide glo. 1. l. 12. tit. 1. parti. 2.
Duces neque cudere monetam neque legitimare, neque alia regalia facere possunt, & quid si Rex illud sibi concedat, vide glosam quartam dictæ legis. 12. ibi.
Duces & alij domini terrarum leges facere non possunt neque statuta sine populi consensu, & quomodo & hoc procedat, vide glossam. 5. per text. ibi. d. l. 12.
Duces exercitum an posint aliquem condemnare in territorio alieno in quo residet, vide glo. 3. l. 16. tit. 9. part. 2.
Duces sunt illustres, vide glo. 3. l. 3. tit. 14. parti. 4.

E

EADEM res propter temporum diuersitatem potest virtus esse vel non, glo. 4. l. 11. tit. 1. parti. 1.
Ebrietas an & quando sit peccatum mortale, vide glo. 2. l. 36. tit. 5. part. 1. & ibi vide glo. 3.
Ebrietas vbi repugnat ibi nullum est secretum, vide glosam primam. l. 6. titulo. 7. part. 2.
Ebrietas an & quando ebrium excuset à pœna, vide glosam septimā. l. 5. per text. ibi tit. 8. part. 7.
Ebrietas an excuset blasphemum & qualiter, vide glosam primam. in procemio tit. 28. part. 7.
EBRIVS an sicuti furiosus siue demens matrimonium contrahere impediatur, vide glosam tertiam legis sextæ. titulo secundo. partita quarta.
Ebrius dum in ebrietate durat testamentum facere non potest & furioso æquiparatur, vide glo. 5. l. 13. tit. 1. part. 6.
Ebrij sunt infames, vide glo. 2. l. 12. tit. 7. parti. 6.
Ebrius si delinquat an & qualiter puniatur, vide glosam septimam. l. 5. titulo. 8. parti. 7.
Ebrius aliquem occidens qualiter puniatur, vide glossam septimam. l. 5. titulo. 8. part. 7.
Ebrius si blasphemauerit an puniatur, & qualiter, vide glosam primam in procemio tit. 28. parti. 7.
ECCLESIA.
Vtitur.
Tenetur ad solutionē vel non.
Concessa vel donata alicui.
Erigitur seu fundatur de nouo.
Destructa.
Transfertur de loco ad locum.
Dotatur.
Consecrata vel consecratur.
Interdicta.
Reconciliatur.
Poluta.
Deffendit ibidem confugientes.
Alienat vel non.
Vendere tenetur vel subuenire.
Restituitur.
Succedens priuato.
Præscribit vel præscribitur contra eam.
Recipiens mutuum.
Dans vel succedens in emphyteosim.
Instituta hæres.
Substituitur.
Punitur.
ECCLESIA si dubitetur an sit consecrata vel non, qualiter consecrari iterum debeat, vide glossam finalem. legis tertiæ. titulo quarto. partita prima.
Ecclesiæ cum consecrantur quæ vngi debeant, vide glosam & l. 16. titu. 4. partita prima.
Ecclesia est hodie in quarto tempore, vide glossam magnam. columna 2. in medio. l. 40. tit. 5. part. 1.
Ecclesia ratione peccati in quibus criminibus se intromittat, vide per glossas. l. 58. tit. 6. part. 1.
Ecclesia potest reuocare clericum de monasterio si enormiter ex eo lędatur, vide glo. 1. l. 10. tit. 7. part. 1.
Ecclesia quando dicatur in totum pœnitere ad ius monachorum, vide glo. 4. per text. ibi. l. 25. tit. 7. part. 1.
Ecclesia quæ prior fuerit Romæ, vide glosam quartam in procemio tit. 10. partita prima.
Ecclesia quid, & quotuplex sit, & quid sub nomi ne ecclesiæ comprehendatur, vide glosam primam & quartam. per textum ibi. l. 1. titulo decimo. partita prima.
Ecclesia ad hospitalitatem non tenetur quamdiu fuerit in paupertate, nec tenebitur iura episcopalia soluere, vide glossam primam. legis. 2. titulo decimo. partita. 1.
Ecclesia & eius iuris potest fortificari pro defensione populi contra infideles, vide glo. 2. l. 8. ibidem.
Ecclesia veteris habere debet omnes decimas, sicuti habebat ante ædificationem secundæ ecclesiæ, vide glossam sextam. legis nonæ. titulo decimo. partita. 1.
Ecclesia à quibus reficienda sit, & an reditus deputati ad hoc in ornamentis vel alijs posint consumi, vide glosam primam. legis vndecimæ. titulo. 10. part. 1.
Ecclesia est idem quod libertas estque legitima mater omnium & vltimum refugium oppressorum, glo. 1. in procemio tit. 11. part. 1.
Ecclesia orare debet pro Regibus & omnibus viuentibus, vide ibidem in glossa secunda.
Ecclesia sine domini apprehensione acquirit sibi possesiones, & an in ea transeat quasi dominium & publiciana, vide glossam duodecimam l. 1. titulo. 11. part. 1.
Ecclesia qualiter subiecta sit religiosis de nouo eam construentibus, vide glo. 2. & 5. cum alijs ibi. l. 5. tit. 12. parti. 1.
Ecclesia simpliciter monachis concessa qualiter illis concessa videatur, & quo iure, vide glos. 7. cum alijs ibi. d. l. 5.
Ecclesia monachis concessa an videatur concessa facultas cognoscendi in causis criminalibus, vide. d. glos. 7.
Ecclesia cui à defuncto aliquid relinquitur, dare debet duas quartas ex tali relicto vnam ecclesiæ parochiali aliam Episcopo, & quam prius, vide glo. 11. l. 5. tit. 13. parti. 1.
Ecclesia potius tenetur subuenire parochianis suis quam extraneis, vide glo. 4. in fin. l. 1. tit. 14. part. 1.
Ecclesia magis subiacet fraudibus quam minoribus, vide glosam 2. l. 1.

 titulo

Universidad de Deusto
Biblioteca

titulo.14.part.1.
Ecclesia an possit alienare rem sibi traditam cum pacto ne alienetur, & quando, vide glo. finalem.l.2.tit.14.part.1.
Ecclesia an debeat soluere tributa si constructa sit in loco tributario, vide glo.4.l.1.tit.15.part.1.in fine.
Ecclesia ædificata de pecunia simoniaca an debeat demoliri, vide glo.5. in fine.d.l.1.ibi.
Ecclesia non aggrauatur ex multis patronis, vide glo.fin.per textum ibi. l.12.tit.15.part.1.
Ecclesia alicui data in commendam per Episcopum, an ipse Episcopus possit illam sibi tollere quãdo voluerit, vide glossam nonam.l.4.titulo.16.partita.1.
Et quid si talis commendatarius habeat aliam ecclesiam seu beneficium, vide ibidem.
Ecclesia est omnium mater legitima, estque vltimum & supremum refugium oppressorum, vide glossam primam.in procemio tituli.18.partita prima.
Ecclesia quando possit inducere bellum contra infideles, vide glos.2.in procemio part.2.
Et potest inuocare brachium seculare contra impios Christianos, vide ibi.glo.4.
Ecclesia habet vtrumque gladium, & gladius materialis manu Regum exercetur, & quos effectus habeat habere iurisdictionem in habitu licet non in actu, vide glo.5.in procemio.2.partitæ.
Ecclesia est mater conseruans non generans, vide glossam sextam.post principium in procemio.2.partitæ.
Ecclesia tenetur contribuere ad expeditionem contra incursantes & dãnificantes terram in suo transitu, vide glossam primam.legis quartæ. titulo.19.part.2.
Ecclesia an possit petere quod sententia contra eam lata rescindatur etiã si transiuerit in rem iudicatam si de nouo instrumenta reperiat, vide glo.9.l.19.tit.22.part.3.
Et intra quantum tempus istam restitutionem petere debeat, vide ibidẽ in glo.11.& glo.12.
Ecclesia si habens prælatum sit legitimæ citata si non compareat an teneat processus & sententia, & quid in minore & republica, vide glo.5. l.1.tit.25.parti.3.
Ecclesia & ciuitas æquiparantur regulariter, vide.d.glo.5.
Ecclesia si sit domina alicuius terræ, an possit ibi greges suas inmittere ad pascendum & quando, vide glossam nonam.legis nonæ.titulo vigesimo octauo.part.3.
Ecclesia an desinat esse sacra si ab inimicis fidei occupetur, vide glos.8.l. 13.tit.28.part.3.
Ecclesia an possit super rebus suis seruitutem imponere sine licentia Papæ vel Episcopi, & an contra eam talis seruitus possit præscribi, & quãdo, & per quantum tempus, vide glossam primam.columna.3.legis.7. tit.29.part.3.
Ecclesia si petat executionem vigore instrumenti per quantum tempus contra eam iuri exequendi præscribatur, vide glossam primam.legis 22.tit.29.part.3.
Ecclesiæ turris vel eius domus an possit capi & in fortalitium deduci pro defensione reipublicæ, vide glossam secundam.legis.13.titulo.31.partita tertia.
Et si præscribatur seruitus contra ecclesiam quale tempus in hoc desideretur, vide glo.7.d.15.tit.31.part.3.
Ecclesia, & iuxta ecclesiam sicuti iuxta palacium principis ædificare nõ licet, vide glo.2.l.24.tit.12.part.3.
Ecclesia, & ad opus ipsius quarta decimarum & aliarum oblationum de iure est deputata, seruabitur tamen in hoc consuetudo, vi.ibi.glo.4.
Et an redditus deputati ad fabricam possint expendi in ornamentis ecclesiæ, vide ibi in fine.
Et an laici ad ecclesiæ refectionem teneantur, vide ibidem.
Ecclesia non se intromittit neque iudicat de occultis, vide gl.16.in procemio.4.partitæ.
Licet ecclesiæ constitutio ista occulta beneliget, vide ibi.in fine.
Ecclesia inquirere debet an subsit aliquod impedimentum in matrimonio contrahendo vel in iam contracto, vide glossam septimam.legis.1. titulo.3.part.4.
Ecclesiæ an teneatur emere vnum de seruis qui matrimonium contraxerunt si domini in diuersis degunt prouincijs vt ipsi simul viuant, vide glo.4.l.2.tit.5.part.4.
Ecclesia loquens de filijs non videtur sentire de bastardis, vide glossam 5.in procemio tit.13.part.4.
Ecclesia an non vtendo amittat ius quod habet in filijs natis ex ministris suis vt tales sint serui eius, vide glossam primam.legis secundæ.titulo 21.partita quarta.
Ecclesia si construi mandetur ab vno ex dominis alicuius rei communis in re quam ipsi communem habent, an alius socius compellatur vendere partem suam ad hoc faciendum, vide glossam secundam.legis.2. titu.2.parti.4.
Ecclesia quod ius habeat in libertis suis facto vel non facto testamento, vide glo.2.l.10.tit.22.part.4.
Et si ecclesiæ facta sit iniuria an Papa illam iudicare possit, vide glo.8.l.5. titulo.24.parti.4.
Ecclesia, quando reinfeudationem facere vult, an illam debeat facere interuenientibus eisdem solennitatibus, quæ in alijs alienationibus rerum ecclesiæ interuenire solent, & quid si reinfeudatio in descendentes fieri debeat, vide glo.4.in principio.l.3.tit.26.parti.4.
Ecclesia ad reinfeudationem non teneturin duobus casibus, etiam neq; in descendentibus feudatarijs mortui. vide ibidem.
Ecclesia an stringatur iura feudorum in eo quod successio in feudo sit in omnibus descendentibus perpetua, vide glossam septimam.per text. ibi.l.6.tit.26.part.4.
Ecclesia depositum in ea factum reddere tenetur ac si alius recepisset, vide glo.1.per text.ibi.l.7.tit.3.part.5.
Ecclesia an obligetur ad restituendum depositum factũ in præsentia prælati vel capituli, vide ibi glo.2.d.l.7.
Et quid si depositum fiat apud sacristam qui ad hoc nõ est diputatus, sed tantum ad custodiam vassorum, vide ibidem.
Ecclesiæ facta donatio sub modo fauore ipsius in dubio nõ censetur modus adiectus vt causa finalis, vide glossam primam.legis sextæ.titulo 4.part.5.
Ecclesia si sit in possessione rei quæ prætenditur esse maioriæ, an in ea possessio talis rei continuetur statim, vide glossam secũdam.columna 1.ad fin.l.7.tit.4.parti.5.
Ecclesiæ facta donatio quæ excedit.500.aureos, an illa insinuari debeat. vide glo.13.l.9.tit.4.part.5.
Et quid si prælatus vel alius rem sibi emat cum pecunia ecclesiæ, an res sic empta ecclesiæ sit vel emptoris, vide glossam quintam & sextam. l.49.per text.ibi.tit.5.part.5.
Et quid si emat per interpositam personam, vide ibidem.
Ecclesia quo iure vendicet rem emptam cum pecunia sua, vide ibidem.
Et quid si prælatus pecuniam suæ ecclesiæ fratri suo mutuauerit ex qua ipse emit prædia vtrum prædia sint ecclesiæ, vide.d.glo.6.
Et quid si inter contrahentes cum pecunia ecclesiæ actum sit, vt omne dominium in emptorem transeat non in ecclesiam, vide ibidem.
Ecclesia & prælatus si de communi pecunia rem emerint cuius erit res sic empta, vide.d.glo.6.in fine.
Et quid si aliqua res aliena à Rege donatur ecclesiæ, vel si Rex donat aliquam rem ecclesiæ vel alicuius minoris an donatio valeat vel venditio, vide glo.3.l.33.tit.5.parti.5.
Ecclesia si rem emerit ab aliquo an tunc consors illius iuris cum vendente possit pro tanto rem illam retrahere vel non, vide glossam octauã. l.55.tit.5.part.5.
Ecclesia an possit intentare remedium.l.2.C.de rescindenda venditione si decipiatur in permutatione suorum beneficiorum, vide glo.4.l.56. titulo.5.part.5.
Ecclesia si malicioseferet aliquid ita vt portagia non soluat, an aliquo priuilegio defendatur, vide glossam decimam sextam.legis quintæ.titulo septimo.part.5.
Ecclesia an gaudeat priuilegio fisci, vide glossam quintam.in principio l.19.tit.8.part.5.
Ecclesia non habet priuilegium tacitæ hypothecæ, vide dictam glossam quintam in principio.
Ecclesia vtitur iure imperij & imperium & ecclesia non multum differũt ab alterutro, vide.d.glo.5.in principio.
Ecclesia si condemnetur quia non fuit deffensata neque eius procurator comparuit, an teneat sententia, vide dictam glossam quintam.columna prima.in medio.
Ecclesia cum non inueniturin aliquo priuilegiata vtitur semper iure cõmuni, vide ibidem.
Ecclesia an teneatur soluere expensas à negotiorum gestore factas in re sua, vide glo.9.l.28.tit.12.part.5.
Ecclesia si cum aliquo contrahat, an habeat tacitam hypothecam in bonis ipsius pro implemento contractus, vide glossam sextam.legis.25. titulo.13.parti.5.
Ecclesia si non fecit inuentarium cum hæres instituta sit, an teneatur vltra vires hæreditarias, vide glossam secundam.colum.1.&2.in fine.l. 10.titu.6.part.6.
Ecclesia hæres instituta an per se possit hæreditatem sibi relictam adire, vide glo.8.l.15.tit.6.parti.6.
Ecclesia succedit in bonis clerici hæretici, & intra quantum tempus illa petere teneatur, vide glossam nonam.legis septimæ.per textum ibi.titulo.7.part.6.
Ecclesia an agat contra prælatum si sui culpa damnum sibi superuenerit, & damnum cum lucro in aliqua re dato compensetur, vide glossam tertiam

3.l.7.tit.6.part.6.
Ecclesia cui res aliena legata fuit, an ab hærede illam petere possit saltim in extimatione, vide glo.3.l.10.ibi.
Et an possit aliquid ecclesiæ relinqui gratia sepulturæ, an vero hoc prohibitum sit, vide ibidem col.1.
Ecclesia si fieri iubeat per testatorem in domum suam quam ipse postea vendidit, alia empta, an per hoc videatur reuocasse legatum, vel quod in illa de nouo empta constituatur, vide glossam secundam.legis.17.titulo.9.part.6.
Ecclesia nunquam moritur & priuilegia ei concessa censentur perpetua, vide glo.1.l.27.tit.9.part.6.
Ecclesia an succedat in fructibus canonicatus vacantis vel alij canonici, vide glossam sextam.columna tertia.in principio legis.33.titulo nono partita sexta.
Ecclesia si sit hæres vel executrix alicuius testamenti si non fecerit intra tempus requisitum, an perdat lucrum vel hæreditatem, & an possit in integrum restitui aduersus suam negligentiam, vide glo.3.l.8.per tex. ibi.titu.10.parti.6.
Et an relictum ad ornatum ecclesiæ dicatur legatum ad pias causas, vide glo.4.quæst.1.l.2.tit.11.part.6.
Et an valeat pactum vel conditio vt res aliqua non possit alienari in ecclesiam vel pium locum, vide glossam.4.colu.4.ad finem quæstio.5. legis.6.titulo.11.parti.6.
Ecclesia an obligetur ex contractu iurato, vide glossam quintam.in fine legis.6.tit.19.part.6.
Ecclesia dicitur respublica & semper iure minoris seruatur illæsa & restituitur aduersus læsionem, & an coram iudice ecclesiastico, vide glos.1. in principio.l.10.tit.19.part.6.
Et quid si ecclesia non læsatur sed ejus personæ ecclesiasticæ, & quando tunc detur restitutio, vide ibidem.
Et quid si læsio beneficia ecclesiastica concernat, vide ibidem.
Ecclesia si enormissime sit læsa etiam post quadriennium restitutionem petere potest, vide glo.6.l.10.tit.19.part.6.
Et qualiter damnum istud enorme considerari debeat in hac restitutionis materia, vide glo.7.d.l.10.
Et an ratihabitio solius prælati vel capituli noceat ecclesiæ, vide glo.4.l. 17.tit.10.part.7.
Et an de relictis ecclesiæ hæres possit falcidiam deducere, & quid si vna ecclesia instituat vt hæres & restituere grauetur legatis relictis alteri ecclesiæ, an tunc cesset falcidia vel non, vide glossam primam.in principio.l.4.tit.11.parti.6.
VNITVR. Ecclesia potest vna cum alia vniri propter causam sufficientem, vide glo.7.in principio.l.13.tit.5.part.1.
Ecclesia vnita alteri ecclesiæ in cuius diœcesis dicetur esse, vide glos.7.in medio.d.l.13.tit.5.part.1.
Ecclesia si alteri vniatur an sumat naturam illius cui vnitur, & quando non, vide glo.3.l.27.tit.7.part.1.
Ecclesia vna vniri debet cum alia & quando, & ex qua causa, vide glo.3. cum alijs ibidem.l.8.tit.10.part.1.
Ecclesia si vnitur alteri an iura sua retineat, vel an transeat in aliã cui vnitur, vide glo.5.l.7.tit.20.part.3.
TENETVR AD SOLVTIONEM VEL NON.
Ecclesia tenetur ad solutionem oneris seu tributi ratione possessionis ecclesiæ, anne xæ si illud onus illa possessio antea habebat, & idem est in clericis, vide glo.4.post principium.l.51.tit.6.part.1.
Ecclesia ex quibus causis non eximatur ab aliquibus solutionibus & tributis, vide glo.1.l.54.tit.6.part.1.
Ecclesia tenetur ad contributionem pontium, viarum & similium, vide glo.2.d.l.54.
Ecclesia non soluens canonem an debeat priuari & eijci à possessione rei vide glo.penult.& fi.l.55.tit.6.parti.1.
Ecclesia an debeat soluere tributa si constructa sit in loco tributario, vid. glo.4.l.1.tit.15.parti.1.in fine.
Ecclesia si sit emphyteota alterius ecclesiæ si cessauerit à solutione canonis per biennium an cadat à iure suo, & quid in laico emphyteota ecclesiæ, & quid si ecclesia successit priuato, vide gl.13.l.28.tit.8.par.5.
Ecclesia si in emphyteosi succedat priuato, si huic priuato annus sit elapsus, an ecclesia tunc debeat habere biennium vt licet non soluat nõ cadat à iure suo. vide ibidem.
Ecclesia an possit petere restitutionem in integrũ, quando per biennium canonem non soluit, vide.d.glo.13.
Ecclesia an teneatur soluere expensas à negotiorum gestore factas in re sua, vide glo.9.l.28.tit.12.parti.5.
CONCESSA VEL DONATA ALICVI.
Ecclesia alicui concessa quid sibi datum videatur, & in quo tunc illi erit subiecta, vide glossam tertiam.columna prima in fine. cũ principio sequentis.l.27.titulo.7.par.1.
Ecclesia simpliciter concessa monachis qualiter concessa videatur, vide glo.7.cum alijs ibi.l.5.tit.11.part.1.
Et an videatur illis concessa facultas cognoscendi causarum criminalium vide.d.glo.7.
Ecclesia alicui donata quando possit conuerti in proprios vsus, vide glos. 1.per totam præcionem in fine.d.l.27.
ERIGITVR SEV FVNDATVR DE NOVO.
Ecclesia de cuius mandato construi debeat tam in locis ex emptis quam in alijs, & an aliter constructa debeat destrui, vide glossam quintam. legis.1.tit.10.part.1.
Ecclesia non debet in infirmo loco fundari neque vbi sunt prædones, vide ibidem.
Ecclesia cathedralis sine licentia Papæ erigi non potest, vide ibidem.
Ecclesia noua quando construi possit, vide glossam tertiam. legis nonæ. titulo.10.part.1.
Ecclesia cathedralis sine licentia Papæ non potest erigi neque consecrari, aliæ vero per Episcopum possunt consecrari, vide glossam tertiam. l.13.tit.28.parti.3.
Ecclesia si construi mandetur ab vno ex dominis alicuius rei communis in re quam ipsi communem habent, an alius socius compellatur vendere partem suam ad hoc faciendum, vide glo.2.l.2.tit.22.part.4.
Ecclesia si de nouo per aliquem construatur, an construentis licitum sit arma sua ibidem depingere, vide glossam octauam.ad finem legis tertiæ titulo.4.part.6.
DESTRVCTA. Ecclesia iam destructa an retineat in se priuilegia ecclesiæ sicuti ante destructionem habebat, vide glossam sextam.l.1. titulo.10.part.1.
Ecclesia conducta vel destructa, an & quando iterum debeat consecrari, vide glo.1.l.19.tit.10.part.1.
Ecclesia in totum destructa vel in maioti parte iterum consecrari debet vide ibidem glo.2.
Ecclesia licet sit dirupta retinebit tamen sua priuilegia & indulgẽtias, vide glo.6.l.13.tit.28.part.3.
TRANSFERTVR DE LOCO AD LOCVM.
Ecclesia in quibus casibus possit transferri de vno loco ad alium, vide per glo.1.l.2.tit.10.parti.1.
Ecclesia cathedralis transmutari non potest sine licentia Papæ, vide glo. 1.l.7.tit.10.part.1.
Ecclesia ex causa transmutari debet vel diuidi, vide glossam quartam.d. legis septimæ.ibi.
Ecclesia secularis potest voluntate Episcopi in regularem transformari, vide glo.1.l.19.tit.13.parti.1.
DOTATVR. Ecclesia qualiter dotari debeat, vide per glossam.2. legis.2.tit.10.part.1.
Ecclesia antequam consecretur debet dotari, & quid si antea fuerit consecrata, vide per glossam.2.l.3.ibidem.
CONSECRATA VEL CONSECRATVR.
Ecclesia antequam consecretur debet dotari, & quid si antea fuerit consecrata, vide per glo.2.l.3.tit.10.part.1.
Ecclesia conbusta vel destructa an & quando iterum debeat consecrari, vide glo.1.l.19.tit.10.parti.1.
Ecclesia in totum destructa vel in maiori parte iterum debet consecrari, vide ibidem in glo.2.
Ebclesia iterum debet consecrari si dubitetur, an fuerit nec ne consecrata vide ibi in glo.3.
Et quando dicatur iustè de hoc dubitari, vide ibidem.
Ecclesia ab infideli Episcopo consecrata an valeat, & dicatur rite consecrata, vide ibidem in glo.4.
Ecclesia non consecrata siue interdicta an defendat ibidem confugientibus, vide glos.1.2.in principio.l.4.tit.11.part.1.
Ecclesia cathedralis sine licentia Papæ non potest erigi neque consecrari, aliæ vero per Episcopum possunt consecrari, vide glossam tertiam.l. 13.tit.28.part.3.
Ecclesia an desinat esse sacra si ab inimicis fidei occupetur, vide glos.8.l. 13.tit.28.part.3.
INTERDICTA. Edclesia non consecrata siue interdicta an defendat ibidem confugientibus, vide glossam secundam.in principio.l. 4.tit.11.parti.1.
RECONCILIATVR. Ecclesia debet reconciliari propter sanguinis effusionem in ea, & quid si sine effusione sanguinis homo ibi occidatur, vide glo.1.l.20.tit.10.part.1.
Ecclesia an debeat reconciliari post ipsius polutionem si illud erat occultum, vide glo.4.d.l.20.
Ecclesia debet reconciliari si ibidem sit sepultus excommunicatus, vide glo.7.d.l.20.ibi.
POLVTA. Ecclesia an dicatur poluta ex coitu coniugatorum, & quid de alijs non coniugatis, vide glossam secundam.legis.20.titulo decimo.partita.1.
Ecclesia an debeat recõciliari post ipsi' polutionẽ si illud erat occultũ, vide glossam

Universidad de Deusto Biblioteca

gl. 1.d.l.20.ibi.

DEFFENDIT IBIDEM CONFVGIENTES.

Ecclesia quibus hominibus ibidem confugientibus tuear, & alia plura in hac materia. vide per glossam primam.legis quartæ.tit.11.parti.1.cum alijs glossis ibidem.

Ecclesia an valeat clerico vel religioso ibidem confugienti, vide glossam primam.d.l.4.

Ecclesia non consecrata siue interdicta an deffendat ibidem confugientibus, vide glo.2.in principio.l.4.tit.11.part.1.

Ecclesia non deffendit in ea vel propter eam delinquentibus, vide glo.5.l.4.tit.11.part.1.

Nec alijs de quibus in alijs glossis, ibidem.

ALIENAT VEL NON.

Ecclesia ex causa necessitatis & alijs quinque casibus potest possessiones suas alienare. vide glo.3.& si.cum sequentibus.l.1.tit.14.part.1.

Ecclesia cum alienat rem an requiratur consensus capituli & quando nõ, & an talis consensus debeat præstari in communi, vide glossam.1.l.2.titulo.14.part.1.

Et an absentes sint vocandi vel non, vide ibidem.

Ecclesia an possit alienare res suas sine causæ cognitione, scilicet quod à mobilibus incipiatur, vide glo.2.l.1.tit.14.parti.1.

Ecclesia an & quando possit res sibi ab Imperatoribus & Regibus datas alienare, vide glo.fi.l.2.tit.14.parti.1.

Et an leges in hoc loquentes cum non sint à iure canonico approbatæ possint procedere, vide ibidem.

Ecclesia an possit alienare rem sibi traditam cum pacto & quando, vide glossam finalem supra dictam.

VENDERE TENETVR VEL SVBVENIRE.

Ecclesia non tenetur vendere res suas pro redemptione sui parochiani in carcere detenti & quare, vide glossam quartam.in fine legis primæ.titulo.14.part.1.

Ecclesia potius tenetur subuenire parochianis suis quam extraneis, vide ibidem.

Ecclesia non tenetur subuenire nec redimere illos qui ex suis facultatibus possunt se redimere, vide glo.5.ibidem.

Et quid si insit necessitas vendendi ita quod esset ecclesiæ damnosum expectare istam seu aliam solennitatem, vide glossam primam.legis secundæ.ibidem.

Ecclesia quando poterit vendere aliquam rem inmobilem & quę ibi debeant interuenire, vide glossam primam & quintam.legis.63.titulo.18 partita tertia.

Ecclesia non potest res suas vendere, vide glossam quartam.legis.63.titu.18.part.1.& glos.4.

RESTITVITVR.

Ecclesia an possit petere quod sententia lata contra eam rescindatur, etiã si transierit in rem iudicatam si de nouo instrumenta reperijt, vide glo.9.l.19.tit.22.part.3.

Et intra quantum tempus istam restitutionem petere debeat, vide ibidẽ in glo.11.& glo.12.

Ecclesiæ conceditur restitutio aduersus præscriptionem, vide glos.8.l.7.titu.29.part.3.

Ecclesia non iuuabitur restitutione in integrum quando dolose delinquerit in re deposita, vide glossam primam.per textum ibi.l.7.titulo 3.partita.5.

Ecclesia an possit petere restitutionem in integrum quando per bienniũ canonem non soluit, vide glossam decimamtertiam.legis.28.titulo octauo.part.5.

Ecclesia si sit hæres vel executrix alicuius testamenti si non fecerit intra tempus requisitum an perdat lucrum vel hæreditatem, & an possit in integrum restitui aduersus suam negligentiam, vide glos.3.l.8.per textum ibi.tit.10.part.6.

Et quid si vna ecclesia instituatur hæres & restituere grauetur legata relicta alteri ecclesiæ an tunc cesset facidia vel non, vide glo.1.in principio l.4.tit.11.part.6.

Ecclesia potest in integrum restitui sicuti minor, vide glossam.2.ad fin.l.2.tit.19.parti.6.

Ecclesia an & quãdo possit se restitui aduersus publicam subhastationẽ de sua re factam, vide per glossam tertiam & quartam.legis.5.per tex. ibi.tit.19.part.6.

Ecclesia dicitur respublica & semper iure minoris seruatur illęsa, & restituitur aduersus lęsionem, & an coram iudice ecclesiastico, vide glos.1.in principio.l.10.tit.19.part.6.

Et quid si ecclesia non lædatur sed eius personæ ecclesiasticæ & quando tunc detur restitutio, vide ibidem.

Et quid si læsio beneficia ecclesiæ concernat, vide ibidem.

Ecclesia intra quantum tempus possit in integrum restitutionem petere, vide glo.5.d.l.10.tit.19.part.6.

Et à qua die quadriennium quod ad petẽdam restitutionẽ datur, incipiat currere, vide ibidem.

Ecclesia si enormissime sit læsa etiam post quadriennium restitutionem petere poterit, vide glos.6.d.l.10.

Et qualiter damnum illud enorme considerari debeat in hac restitutionis materia, vide glo.7.d.l.10.

Et intra quantum tempus restitutio peti debeat quando damnum ecclesiæ datum est enormissimum, vide ibi in glo.8.per illũ text.19.part.6.

SVCCEDENS PRIVATO.

Ecclesia si succedat priuato qualiter computabitur tempus præscriptionis contra eam continuatæ, vide glo.2.l.20.tit.29.part.3.

Ecclesia si sit emphyteota alterius ecclesiæ si cessauerit à solutione canonis per biennium, an cadat à iure suo & quid in laico emphyteota ecclesiæ, & quid si ecclesia successit priuato, vide glossam decimamtertiam.legis.28.titulo.8.partita quinta.

Ecclesia si in emphyteosi succedat priuato, si huic priuato annus sit elapsus, an ecclesia tunc debeat habere biennium vt licet non soluat non cadat à iure suo, vide ibidem.

PRAESCRIBIT VEL PRAESCRIBITVR CONTRA EAM.

Ecclesiæ conceditur restitutio aduersus præscriptionem, vide glos.8.l.7.titu.29.part.3.

Ecclesia si succedat priuato qualiter computabitur tempus præscriptionis contra eam continuatæ, vide glo.2.l.20.tit.29.part.3.

Ecclesia & qualiter contra eam possit præscribi in quibuscunque actionibus, vide glo.1.2.3.&.6.l.26.tit.29.part.3.

Et si præscribatur seruitus contra ecclesiam quale tempus in hoc desideretur, vide glo.7.l.15.tit.31.part.3.

Et quid si aliquis præscripsit emphyteosim ecclesiæ an extendatur ad tertiam generationem vel tantum ad vitam præscribentis, vide glossã 5.colu.fina.l.28.tit.8.part.5.

RECIPIENS MVTVVM.

Ecclesia si mutuum ab aliquo recepit, an & quando obligetur ad reddendum, vide glo.2.per textum ibi.l.3.tit.1.part.5.vbi ponit extensiones & limitationes.

Et quid si prælatus & capitulum consenserunt vel ad hoc speciale mandatum dederint, vide ibi.

Et quid si ipsi confiteantur pecuniam fuisse conuersam in ecclesiæ vtilitatem, an ex hoc ecclesia grauetur, vide ibidem.

Et an dispositum in mutuo dato ecclesiæ habeat locum in emptionibus & venditionibus cum ea factis, vide ibidem in fine.

Et quid si vtilitas non duret, licet à principio vtiliter gestum fuit, vide ibi glo.7.in fine.

Et an sufficiat probare instantem necessitatem si non probetur fuisse in vtilitatem ecclesiæ conuersum, vide.d.glos.7.

Ecclesia vna bene potest permutari pro alia & pro alijs rebus temporalibus & quando permutatio non valeat, vide glo.3.l.2.tit.6.parti.5.

DANS VEL SVCCEDENS IN EMPHYTEOSIM.

Ecclesia finita emphyteosi per generationem an possit illam pro se retinere, vide glossam septimam.legis.69.titulo decimooctauo. partita tertia.

Ecclesia si det rem in emphyteosim pro recipiente & suis hæredibus de quibus debeat intelligi, vide glossam quintam.legis.28.titulo octauo. partita quinta.

Ecclesia si simpliciter concedat emphyteosim alicui, an eius filios extendatur, vide.d.glo.5.col.fina.

Et si ab ecclesia sit alicui concessa res in emphyteosim sine mentione tẽporis, an in perpetuum concessa videatur, vide ibidem.

Et quid si aliquis præscripsit emphyteosim ecclesiæ, an extẽdatur ad tertiam generationem vel tantũ ad vitam præscribentis, vide ibidẽ in fin.

Ecclesia si sit emphyteota alterius ecclesiæ si cessauerit a solutione canonis per biennium an cadat à iure suo, & quid in laico emphyteota ecclesiæ, & quid si ecclesia successit priuato, vide glossam.13.d.l.28.titul. octauo.part.5.

Ecclesia si in emphyteosim succedat priuato si huic priuato annus sit elapsus, an ecclesia tunc debeat habere biennium vt licet non soluat non cadat à iure suo, vide ibidem.

INSTITVTA HAERES.

Ecclesia nõ debet institui hæres ab aliquo filio ipsius exhæredato & quãdo, vide glo.2.l.2.tit.3.parti.6.

Ecclesia hæres instituta an per se possit hæreditatem sibi relictam adire, vide glo.8.l.15.tit.6.part.6.

Ecclesia si sit hæres vel executrix alicuius testamenti si non fecerit intra tempus requisitum an perdat lucrum vel hæreditatem, & an possit in integrum restitui aduersus suam negligentiam, vide glos.3.l.8.per textum ibi.tit.10.parti.6.

Et an de relictis ecclesiæ hæres possit falcidiã deducere, & quid si vna ecclesia instituatur hæres & restituere grauetur legata relicta alteri ecclesiæ, an tunc cesset falcidia vel nõ, vide gl.1.in principio.l.4.tit.11.p.6.

Ecclesia

Ecclesia si sit hæres instituta adeundo statim in eam transit possessio, vi. glo.3.in medio legis primæ.titu.14.part.6.

Ecclesia si cum alijs sit hæres instituta, an ad diuisionem prouocare vel prouocari possit, vide glo.1.l.2.tit.15.parti.6.

SVBSTITVITVR.

Ecclesia si sit substituta alicui post mortem suam an si grauatus postea liberos habeat excludetur, vide glossam octauam, columna prima.l.10.titulo.4.parti.6.

PVNITVR.

Ecclesia an veniat puniẽda propter delictum & violentiam sui prælati factam communicato consilio, & an incidat in pœnam.l.si quis in tantam.C.vnde vi, vid.glo.1.&.2.l.17.per text.ibi.tit.10.parti.7.

ECCLESIASTICI pro violentijs possunt adire iudicem secularem, & vnde hæc consuetudo habeat originem, vid. glo.4.colum.2.in principio.l.13.tit.13.part.2.

ECCLIPSIS quid sit, & quando, & ex quibus fiat, vide glossam.3.l.67.tit.4.parti.1.

EDERE VEL EDITIO & quæ edi debeant cum quis petit copiam instrumenti, vide glossam secundam & tertiam.legis.112. titulo 18.parrita tertia.

Et an qui talem editionem petit instrumenti quod de falso vult redarguere, debeat dicere in qua parte vult illud redarguere de falso, & an debeat se subscribere, vide glo.3.d.l.112.

Edere, & quæ instrumenta integraliter edi debeant, vide glossam.5.l.112.tit.18.parti.3.

Edere & qualiter hæredibus vel legatarijs edi debeat copia testamenti, vide glo.1.2.&.3.l.5.tit.2.part.6.

EDICTVM VEL EDICTA.

Edicta posita in ciuitate afficiunt omnes existentes in diœcesi, vide glos.1.l.5.tit.9.part.4.

Edicta quæ fiunt publicè ante matrimonium, an sine diei appositione valeant, vide ibi glos.2.

AEDIFICARE an possit aliquis in flumine nauigabili vel non nauigabili, si tamen in eo flumen nauigabile intrat, vide glossam primã.l.8.tit.28.part.3.

AEdificare an possit quis in loco publico de sola licencia ciuitatis, vide glo.1.l.3.tit.32.part.3.

Et an de licentia prætoris, vide glo.4.l.9.tit.32.part.3.

AEdificare non poterit etiam præstita cautione illa cui fuit nuntiatum quia in publico ædificabat, vide glossam quartam.legis nonæ.titulo 32.partita tertia.

AEdificare an possit nuntiatus postquam tres menses fuerunt elapsi & ab eo fuit præstita cautio & postea condemnatus per sententiam appellauit, vede ibi.

AEdificare de nouo nullus compelli potest & quando sic, vide glo.2.l.24 titulo.32.part.3.

AEdificare qualiter teneatur quis iusta viam publicam, & quibus seruatis, vide glo.3.l.25.tit.32.part.3.

Et an in ædificando debeat obseruari consuetudo, vide.d.glo.3.

AEdificare an liceat alicui in loco vel in solo vbi stilicidium meum cadit vel si erat ædificatum altius extollere, vide.d.glo.3.

AEdificare multum altius non licet quando secreta domus vicini detegerentur, vide ibidem in glos.4.

AEdificare an possit quilibet in proprio loco villam seu castrum sine superioris licentia, vide glo.4.l.9.tit.4.part.5.

Et an talis ædificans in illo castro iurisdictionem aliquam habebit, vel an subsit domino ciuitatis cui castrum illud subest, vide ibidem.

Et quid si populo de nouo ædificato in loco sibi à Rege donato det nomine territorij totum illum locum sibi donatum quam iurisdictionem ibidem habebit, vide ibidem.

AEDIFICANS in aliqua ecclesia capellam an teneatur illã dotare, vide glo.5.in principio.l.1.tit.15.part.1.

AEdificans cum alienis lignis seu lapidibus ad quem ędificium pertineat vide glo.2.l.38.tit.28.par.3.

Et quid si clericus cum pecunia ecclesiæ ædificet, vide ibidem.

AEdificans in alieno solo donare videtur, vide glossam tertiam.legis.44 titulo.28.part.3.

AEdificans vel impedimentum præstans alicui eo quod vult reficere canales vel simile, an possit eius opus ab aliquo nuntiari, vide glo.3.l.7.titulo.32.part.3.

AEdificans post denuntiationem ea spreta post tres menses etiam præstita cautione non poterit ædificare, vide glossam quartam.l.9.titulo 32.partita tertia.

AEdificans in loco publico illum amittit competitque vniuersitati triplex remedium, & an istud intelligatur quando locus publicus vendi potuerat ab vniuersitate. vide glo.2.l.32.tit.32.part.3.

AEdificans communi nomine suo, scilicet & aliorum, an prius illud socijs dicere sibi sit necessarium, vt ex eis expensas recuperet, vide glos.2.l.26.tit.32.part.3.

Et quid si hoc non fecit sed sit dubitatio, an suo vel proprio nomine ædificaret, vide ibidem.

Et quid si illud fecit animo vsurpandi sibi, vide ibidem in glo.5.

AEdificans populum de nouo in loco sibi à Rege donato si totum illum locum populo illo assignet nomine territorij quam iurisdictionem ipse ædificans ibidem habebit, an ciuilem vel criminalem, & quando, vide glo.4.l.9.tit.4.part.5.

AEdificans ecclesiam de nouo, an ei liceat ibidem arma sua depingere, vide glo.8.in fine.l.3.tit.4.part.6.

AEDIFICIVM cedit solo & an contrarium fieri possit per pactũ vide glo.2.l.42.tit.28.part.3.

AEdificium parietis sicci cadens fundamento sub terra an cedat solo, vi. d.glo.2.d.l.42.

AEdificium debens seruitutem ligni immittendi vel oneris ferendi an teneatur parietem reficere, & quid si totum ædificium illud debens dirimatur an maneat seruitus, vide glo.2.l.2.tit.31.part.3.

AEdificium in quo aliquis habet vsumfructum, an ipse ad refectionem teneatur quando vetustate corruerit, vide glo.2.l.22.tit.31.parti.3.

AEdificium ruinosum si cadat super aliud ædificium vicini nondum facta querela an ad damnum teneatur, vide glossam secundam.legis.11.tit.32.part.3.

AEdificium est illius iurisdictionis cuius est solus in quo ædificatur populus de nouo, vide glo.4.l.9.tit.4.part.5.

AEdificium ex quo census præstatur si destruatur, an tunc debeatur census respectu areæ vel non, vide glossam primam.legis.14.titulo quinto.partita quinta.

AEdificia si falso fiant ad quid faciens teneatur, & plura de hoc vide per glossas.l.16.per text.ibi.tit.8.part.5.

EDVCATIO VEL EDVCARE.

Educare filios nimis curiosè improbat Ambrosius, teste glo.3.legis.2.tit. primo.part.1.

Educatio parentum non est de iure naturali, sed inducta naturali ratione in educatione tamẽ filiorum est secus, vide glossam tertiam. in procemio tituli 19. partita quarta.

Educatio filiorum ad matrem pertinet & quando non, vide omnes glossas.l.19.per text.ibi tit.16.part.6.

EDVCATORES de istis vi.infra in verbo NVTRITORES.

EFFECTVS baptismi qui sint, vide glo.2.l.5.tit.4.part.1.

Effectus pœnitentiæ, vide per glo.2.l.28.& per glossam magnam in fine 1.col.in.l.25.tit.4.part.1.

Effectus excommunicationis minoris qualis sit, vide per glossam.6.l.33.tit.9.part.1.

Effectus debet semper limitari secundum causam effectum producentẽ quod in consuetudine notans dicit, glos.1.legis.24.titulo vndecimo partita quarta.

Effectus feudi franchi qui sint, vide per glossam quintam.legis secundæ titulo.26.part.4.

Effectus suitatis in quibus durent licet hodie sit sublata differentia patriæ potestatis & emancipationis in successione ab intestato, vide glos.2.l.21.tit.3.part.6.

Effectus licet non subsequatur, punitur tamen aliquando attentatum ad illud, vide glo.11.l.4.tit.7.part.6.

EFVNDERE an & quando possit venditor rem venditam alicui si emptor non venerit, vide glo.6.&.8.l.24.tit.5.part.5.

EGESTAS in male merentibus iustum est quod semper adsit, vide glo.7.l.2.tit.9.part.4.

ELECTIO de aliquo facta irritatur si populus non consentiat si inde scandalum sequatur, vide glo.14.in procemio partitarum.

Electio Papæ qualiter fieri debeat, vide glossam primam.legis.7.titulo quinto.parti.1.

Electio Papæ pertinet ad cardinales indistinctè, vide glossam secundam ad finem.d.l.7.

Electio Papæ pertinet ad concilium quando ipse propter aliquid fuit depositus, vide ibidem.

Electio prælatorum qualiter fieri debeat, vide glo.1.l.17.tit.5.part.1.

Electio Episcoporũ de iure communi pertinet ad capitulum, vide glos.3.dictæ legis.17.

Electio non valet si facta sit aliquibus absentibus, vide ibidem in glossa quarta.

Electio valet absentibus non vocatis si periculum sit in mora vel aliter, vide ibidem.

Electio episcopatuum quo iure pertineat ad Reges Hispaniæ, vide glos.1.l.18.tit.5.part.1.

Electio per scrutinium quæ sit & qualiter fieri debeat, vide glo.1.2.3.& aliàs.l.19.tit.5.part.1.

Electio fieri debet habito respectu ad numerum personarum non vero ad earum qualitatem siue dignitatem, vi.glos.penult.d.l.19.

Electio

Electio valet, & si illi qui ad electionem vocati fuerunt non adsint, vide ibidem.
Electio Spiritussancti quæ, & qualis sit, vide per glosam primam. legis 11.ibi.
Electio vxoris vel mariti qualis esse debeat, & quid inspicere debeat eligere debens, vide glo.1.l.1.tit.6.part.1.
Electio non professi ad Prioratum siue Abbatiam non valet, postulatio vero sic, vide glo.2.&.3.l.23.tit.5.part.1.
Electio facta contra Papæ prohibitionem non valet, vide ibidem glossa finalis.
Electio præualet postulationi quando in tali postulatione non sunt duo partes, vide glo.l.25.ibidem.
Electio excommunicati ex communicatione maiori an valeat, & quid si in minori sit, vide glo.5.l.6.tit.9.part.1.
Electio sepulturæ in aliena parochia non valet si fiat ex contemptu suæ parochiæ quod semper præsumitur, vide glosam sextam legis quintæ.tit.13.part.1.
Electio sepulturæ in aliena parochia quibus interuenientibus fieri debeat, vide glo.7.d.l.5.
Electio quandoque à duabus partibus fit quandoque ab vna tantum persona fieri potest & hæc repræsentauit totum capitulum, vide glos.1.l.10.tit.14.part.1.
Electi prælati in ecclesia cathedrali seu collegiali debet à patrono confirmari si tamen dissentiat eius dissensus nihil valet, vide glosam.11.l.1.tit.15.parti.1.
Electio fieri potest præsente patrono laico si consuetudo illum iubet, quod etiam ibi ipse loquatur, vide ibidem glo.13.
Et an habebit ibi vocem, siue clericus siue laicus sit, vide ibidem.
Electiones clandestinæ non valent colationes autem beneficiorum sic si recipiens capax sit, vide glo.2.l.7.tit.16.parti.1.
Electio in alternatiua pœnarum cuia sit, vide glosam tertiam.legis.1.tit.13.partita secunda.
Electio prælati non debet fieri antequam sepeliatur mortuus, facta autẽ tenet, vide glo.1.l.20.tit.13.part.2.
Electio mala est in culpa & quid si iustam causam decipiendi seipsum, vide glo.3.l.5.tit.18.parti.2.
Electio vnius actionis impedit natiuitatem alterius, vide gl.3.l.7.per textum ibi.tit.10.part.3.
Electio iudicum ordinariorum ciuitatum & villarum, regni etiam de iure partitarum spectat ad principem, vide glosam secundam.l.septimæ.tit.18.part.3.
Electio archidiaconi ad quem pertineat, vide glosam primam.legis.4.titulo.6.parti.1.
Electio tabellionum seu aliorum officialium antiquitus ad communem ciuitatum seu locorum pertinebat, vide glosam quintam.legis tertiæ titulo.19.part.3.
Electio eorum qui intendant operibus publicis pertinet ad Regem vel regium consilium, & quid hodie, vide glosam sextam.legis.20.titulo 32.partita tertia.
Electio in re dubia si ibi adsit animæ periculum illud est eligẽdum quod est certius, vide glosam octauam, columna secunda.post principium l.3.tit.1.part.4.
Electio quod maritus dilapidator dotem restituat vel idoneam præstet cautionem cuia sit, vide glo.4.l.29.tit.11.part.4.
Electio cuia sit quando verba diriguntur ad iudicem vel ad partem, vide dictam glo.4.
Electio an pertineat ad promittentem quando promisit dare seruũ suũ Titium si habeat duos eiusdem nominis, vide glo.l.23.titulo.11.parti.5.per textum ibi.
Et quid si cum sibi erat data electio rerum vna pereat sine eius culpa, an liberetur præstando extimationem rei mortuæ, vide glosam tertiam. dictæ legi.23.
Electio cui competat quando alicui aliquid per testatorem legatur in genere, vide per glo.l.22.per text.ibi.tit.9.parti.6.
Electio si per testatorem legatario vel hæredi detur, an tunc ipse meliorẽ rem eligere posit, vide ibidem in glo.6.per illum textum.
Et quid sit dicendum in causis pijs, vide.d.gl.6.
Electio quando datur alicui, an & quando ipse postquam elegit variare posit, & quid si iam semel variauit, & quid si electio valuit vel non, & quid in contractibus, vide glo.1.l.25.ibi.
Electio an & quando elapso anno expiret vel non & quid in pijs causis, vide glo.1.l.25.tit.9.part.6.
Electio an & quando transferatur in legatarium si tertius cui commissa fuit intra annum non elegerit & quando, vide gl.3.d.l.25.
Et quid si electio sit commissa in modum conditionis an tunc ad legatarium transeat, vide ibidem.
Electio si relinquatur duobus legatarijs & ipsi dissentiant in eligendo, an illud sorte dirimi debeat, vide glo.2.l.26.per text.ibi.tit.9.part.6.
Electio inter filios si ex Regis facultate detur patri ad succedendum in maioria, an posit istam electionem filio suo dare vt ad maioriam non admitatur nisi tantum quem ipse ad eam elegerit, vide glosam tertiam.col.6.quæst.9.ad medium.l.2.tit.9.part.6.
Et an facultas ad eligendum alicui data expiret vnica præcedente electione, vide.d.glo.3.col.9.quæst.17.ibi.
Electio pauperum si sit à testatore alicui commissa intra quantum tempus teneatur eligere, & quid si nolit eligere, vide glosam tertiam.l.7.titulo.10.part.6.
Electio an detur iudici quando testator plures tutores filio relinquit, & quando, & quare, vide glosas legis vndecimæ.per textum ibi.titu.16.partita sexta.
Electio si sit minori data & ipse male eligat an poterit aduersus electionẽ suam restitui, vide glosam secundam legis quintæ.per textum ibi.titulo.19.part.6.
ELECTVS iudex non solum poterit exercere ea quæ à lege sibi cõceduntur sed ea quæ sunt de consuetudine, & quid plus sibi videatur concessum vide per glo.1.l.6.tit.18.part.3.
Electus in Episcopum & confirmatus licet sacerdos non sit neque consecratus potest indulgentias concedere, vide glosam secũdam.legis.45.titulo.4.part.1.
Electus in Episcopum intra quantũ tempus petere debeat confirmationem & consecrationem, vide glo.2.l.27.tit.5.part.1.
Electus in prælatum siue Episcopum qualis esse debeat, vid.glosas.l.22.titulo.5.parti.1.
Electus ad officium siue dignitatem etiam si illud sibi præcipiatur sub pœna excommunicationis resistere potest neque erit excommunicatus, vide glo.fina.l.31.tit.6.part.1.
Electus ad aliquod officium qui vocabatur Titius, si duo eiusdem nominis reperiantur quis præferri debeat, vide glosam primam legis nonæ titulo.9 part.6.
ELIGENS VEL ELECTOR, eligentes indignum qua pœna feriantur, vide glo.1.l.26.tit.5.part.1.
Eligens indignũ an præsumatur illud scienter fecisse, vide glo.2.in prœmio.d.l.26.
Electores prius debent seipsos interrogare quam alios de capitulo siue consilio, vide glo.1.l.19.tit.5.part.1.
Electores exeuntes de capitulo vbi congregati sunt, an præbeant causam eligendi, ibidem de remanentibus, vide glo.penul.d.l.19.
Eligens dignum prætermisso digniore an peccet mortaliter, & an talis electio valeat, vide glo.3.l.5.tit.15.part.1.
Eligens vnam viam videtur alteri renuntiare, vide glosam primam.col.2.ad fi.l.2.tit.1.parti.6.
Eligens vnam actionem contra aliquem, an illam omittere & aliã intentare posit, vide glosam secundam.legis.21.per textum ibi.titulo nono.partita septima.
Elector si postquam elegit est dubietas, an de vno vel de alio senserit, & ipse declaret de quo senserit stabitur eius declarationi, vide glosam.1.l.9.tit.9.part.6.
Et an & quando elector electione facta variare posit, vide glos.1.2.&.3.l.25.per text.ibi.tit.9.part.6.
Elector à testatore nominatus vt inter pauperes bona distribuat intra quantum tempus eligere debeat & quid si nolit, vide glo.3.&.4.l.7.titulo.10.part.6.per text.ibi.
ELIGERE VEL ELIGI.
Eligi in Episcopum non potest laicus, vide glosam decimam.legis.22.titulo.5.part.1.
Eligi in prælatum an posit excommunicatus in excõmunicatione maiore, & quid si in minore, vide glosam quintam.legis sextæ.titulo nono.partita prima.
Eligere an posit hæres cui legatum soluat quando sunt duo eiusdem nominis contendentes in hoc, vide glosam tertiam.legis nonæ.titulo.9.partita sexta.
Eligere an teneatur hæres vel legatarius quando à testatore aliquid alicui sit relictum in genere, vide glosas legis.23.per textum ibi titulo nono partita sexta.
Eligere an posit seruum meliorem legatarius vel hæres, & quid si à testatore sibi fuerit data electio, vide ibi.glo.6.per illum textum.
Et quid sit dicendum in causis pijs, vide ibidem.
Eligere an & quando posit quis elapso anno, vide glosam secundam.legis.25.ibi.
Eligere an posit debitor cui ex creditoribus suis prius soluat ita vt gratificationi locus sit & quando, vide glosam secundam.legis.9.titulo decimo quinto.part.5.
ELEEMOSYNA redimit peccatũ, vid.glo.1.l.25.tit.4.par.1.similis glos.per text.ibi.l.10.tit.23.part.1.
Eleemosyna facta per aliquẽ sine peccato, si postea peccet & de peccatis faciat pœnitentiam, an bona illa reuiuiscant, vide glo.l.41.tit.4.p.1.

Eleemosyna

Eleemosyna seu aliud quodlibet bonum factum in peccato quid operetur, vide glo.per text.ibi in.l.40.tit.4.part.1.
Eleemosyna quibus potius dari debeat viuis vel mortuis, vide glosam 3.l.40.ibidem.
Eleemosyna non debet dari illis qui victum suis possunt acquirere manibus, vide glo.8.l.4.tit.5.part.1.
Eleemosynam dare ita tenetur laicus sicut clericus, & quis eorum magis in hoc teneatur & quare, vide glo.fi.d.l.40.
Eleemosyna an & quando debeat dari excommunicatis, vide glosam 17.l.34.tit.9.parti.1.
Eleemosyna quæ fieri posit à clericis de rebus ecclesiæ illis viuentibus vel in ægritudine constitutis, vide glosam tertiam.legis.8.titulo.21.partita prima.
Eleemosyna à diuitibus potius fieri debet, vide glosam primam.legis 7.titulo.23.part.1.
Eleemosyna potius est danda consanguineis si indigeant quã extraneis, vide glo.9.l.7.tit.23.part.1.
Eleemosyna debet semper magis indigentibus dari, vide glosam quartam.legis.8.ibidem.
Eleemosynæ spirituales & corporales, quales & quantæ sint, vide glos.1.&.2.legis.9.ibidem.
Eleemosyna spiritualis in quibus præmineat corporali, vide ibidem in glossa quinta.
Eleemosyna destruit peccatum & resistit & extinguit, vide glosam.1.l.10.titu.23.partita.1.
Eleemosyna ex quibus fieri non valeat, & ex quibus sic, vide ibidem in glo.2.cum sequentibus & glo.fin.
Eleemosyna fieri potest per meretricem de turpiter quæsitis, vide ibidẽ in glossa quinta.
Et quid in ioculatoribus seu alijs turpiter accipientibus, vide ibidem in glossa sexta.tit.23.part.1.
Eleemosyna à monachis quando posit & debeat fieri, vide glosam.2.&.3.&.4.l.11.ibidem.
Eleemosyna quando debeat dari sub pœna peccati mortalis, vide per gl.3.d.l.11.tit.23.part.1.
Eleemosyna ex quibus rebus fieri valeat ab vxore alicuius illo viuente, vide glo.5.in.l.12.ibidem.
Et an de acquisitis per ipsos constante matrimonio, vide ibidem.
Eleemosyna an & quando fieri debeat, & posit à filijs familias vel à seruis, vide glo.8.in.d.l.12.
Eleemosyna quo animo fieri debeat ad hoc vt dantibus prosit, vide glo.3.l.13.tit.23 part.1.
Eleemosyna magis indigenti potius danda est, & si æqualiter indigeant cui danda sit, vide glo.1.l.16.tit.18.parti.2.
Eleemosyna si per regnum peti debet propter literas Papæ ad hoc concessas an à Rege licentia sit necessaria, vide glossam primam.legis.21.titulo.18.part.3.
Eleemosyna an posit fieri ex redditibus ciuitatis vel alterius vniuersitatis, vide glo.3.l.10.tit.28.part.3.
Eleemosyna est in præcepto necessitatis tempore, vide glo.1.ad finem.in prœmio titu.1.part.5.
Eleemosyna si ab hærede detur pro anima defuncti, an per hoc hæreditatem adiuisse credatur, vide glossam quintam.in fine legis vndecimæ.titulo.6.part.6.
EMANCIPATIO olim cum iniurijs fiebat, & an in ea scriptura requiratur, vide glo.1.l.91.tit.18.part.3.
Emancipatio non datur inuito emancipato neque eo ignorante, vide glo.3.d.l.91.titu.18.part.3.
Emancipari an posit quis ad vnum actum tantum, vide ibi glo.4.
Et an pater posit recipere pecuniam pro tali emãcipatione, vide ibi glossa quinta.
Et an tempore emancipationis teneatur pater aliquid filio donare, vide ibidem glo.6.
Emancipatio & donatio patris si eadem die reperiatur factum an præsumatur emancipationem præcessisse, vide ibidem glo.7.
Et quid si pater donet filio tempore emancipationis ante iudicis decretum quod fuit postea subsecutum an valeat, vide.d.glos.7.
Et quare in emancipatione requiratur iudicis decretum, vide ibidem glossa octaua.
Emancipatio non facit filium ad instar extranei, & an filius legitimatus si à patre emancipetur ei succedere posit, vide glosam primam.legis nonæ.titul.15.part.4.
Emancipatio debet coram iudice ordinario fieri, vide glosam primam. per text.ibi.l.15.tit.18.part.4.
Et an ad hoc pater præsens esse debeat vel posit in hoc procuratorẽ cõstituere, vide ibi glo.2.
Emancipatio & an cum hodie sit sublata differentia emancipationis & patriæ potestatis in successione ab intestato an adhuc durent in aliquibus effectus suitatis, & in quibus, vide glosam secundam.legis.21.titulo tertio.parti.6.
Et an de substantia emancipationis requiratur prius interrogetur, vide ibidem in glo.4.d.l.15.tit.18.parti.4.
Emancipatio filij clerici potest etiam fieri coram iudice laico, vide glos.5.ibidem in.d.l.15.tit.18.parti.4.
Et si pater filium emancipet poterit dimidiam partem vsusfructus ex bonis aduentitijs filij sibi reseruare, & si tamen non reseruet ex lege sibi debetur, & an idem sit dicendum quando filius à patris potestate liberatur per matrimonium, vide glo.6.d.l.15.ibidem.
Et an cũ filius à patre emãcipatur posit pater reseruare sibi vsumfructũ omnium bonorum de cætero per filium acquirendorum, vide ibidem glossa septima.
Emancipatio an habeat locum in filio infante ex principis rescripto, vide glo.1.l.16.tit.18.parti.4.
Emancipatio filio absente fieri non potest & quando sic, vide glos.3.per text.ibi.l.15.tit.18.part.4.
Emancipatio an habeat locum in filio adhuc existente in ventre vxoris si fiat ex rescripto principis, vide ibi.
Et an factus maior si videat emancipationem fuisse sibi damnosam posit petere se redigi in patris sui potestatem, vide dictam glossam primam d.l.16.tit.18.part.4.
Emancipatio an sit necesse quod fiat apud acta & cum causæ cognitione vide glo.3.l.17.tit.18.part.4.
Et an in emancipatione debeat scriptura interuenire, vide ibi glo.4.per textum ibi.
Et an per instrumentum emancipationis probetur præsumptiuè quod sit legitimus, vide ibidem.
EMANCIPATVS non habetur ad instar extranei, & an filius legitimatus si à patre emancipetur ei succedere posit, vide glossam primã l.9.tit.15.part.4.
Emancipatus infans si factus maior dicat emancipationem fuisse sibi dãnosam, an posit petere se redigi in patris sui potestatem, vide glos.1.legis.16.tit.18.part.4.
Et emancipantes debent tempore emancipationis præsentes esse, vide glo.3.l.17.tit.18.part.4.
Emancipatus filius an præsumptiuè credatur quod sit filius legitimus, vide ibidem in glos.4.
Emancipatus filius an posit propter eius ingratitudinem in patris potestatem reduci, & quando, vide glossam primam.per textum ibi.legis 19.titulo.18.part.4.
Emancipatus si ante emancipationem testamentum fecit, an post emancipationem irritetur testamentum, vide glossam quartam.legis 18.titu.1.part.6.
Emancipatus hodie succedit ab intestato patri sicuti alius qui est in patris potestate, & an cum hoc ita sit durent adhuc effectus suitatis, & in quibus, vide per glo.2.l.21.tit.3.part.6.
Emãcipatus filius an à patre milite vel pagano substitui pupillariter posit, vide per glo.5.ad fi.l.5.tit.5.part.6.
Emancipatus filius si renuntiet patris sui hæreditatem intra quantum tempus pœnitere posit, vide glosam secundam.legis.20.titulo sexto partita sexta.
Emancipatus si sit à patre præteritus vel iniustè exhæredatus ita rumpit testamentum sui patris sicuti suus, vide.d.glos.2.
Emancipatus filius ita patri suo succedit sicuti ille qui est in patris potestate, vide glo.1.&.2.l.3.tit.13.part.6.
Emancipatus filius ita ad colationem tenetur sicuti ille qui in patris potestate est, vide glo.4.l.5.tit.15.parti.6.
Et filiis emancipatis per patrem tutores dari non possunt, exhæreditatis autem sic, vide glo.2.l.3.tit.16.parti.6.
EMANCIPARE non tenetur pater filium suum nisi in quatuor casibus, & an in illis filius inuitus ad hoc compellatur, & quid si pater dilapidet bona filij, & an teneatur assignare filio debitum bonorum subsidium, vide glo.1.per text.ibi.l.18.tit.18.part.4.
Et quid si aspere & crudeliter illum castigauerit, an ad emancipationem compellatur, vide ibi.glo.2.per text.ibi.
EMENDA qualiter consideretur si aliquis fuerit vulneratus in bello, vide glossas per text.ibi.l.2.tit.25.part.2.
Emenda vtrum ea omnis debeat pro anima defuncti in bello erogare, an ad illam dempta quinta parte admittantur legitimi hæredes, vide glo.3.l.3.tit.25.part.2.& glo.4.ibi.
Et an ista emenda fieri debeat si nihil fuit lucratum in bello, vide glo.1.in principio.l.4.tit.25.part.2.
Et an tali emenda fieri debeat si bellum fuit factum pro patriæ defensione, vide ibidem.
Emenda iniuriæ, vide de hoc in verbo INIVRIA, & in verbo, INIVRIATVS. & verbo, INIVRIANS.
Emenda si ab aliquo qui furtum fecit vel aliud dãnum dedit petatur si

 ille

ille qui petit vel contra quem petit moriantur, an illud transmittatur ad hæredes, & ipsi ita teneantur sicut defunctus & quando & qualiter, vide glossas.l.25.per illum text.tit.1.part.7.
Emenda damni dati cui competat & contra quem, & coram quo iudice peti debeat, vide glossas legis secundæ.&.3.5.&.6.per textum ibi tit. quinto.part.7.
Et an actio ad emendam damni dati detur contra facientem vel contra mandantem quando dans est sub mandantis potestate, vide glossas.l. 8.ibidem per illum textum.
Et si vicinus destruxit domum sui vicini causa ignis ardentis & vt vltra non transiret, an teneatur ad emendam damni dati, vide per glo.2.l.12. per text.ibi.tit.15.part.7.
Et an tunc ciuitas vel ficinia teneatur contribuere ad reparationem domus sic destructæ, vide.d.glos.2.
Emenda qualiter peti possit pro damno simul à pluribus dato, & quid si ab vno solo fuerit an contra alios agere possit & quando non, & an alij omnes liberentur & qualiter, vide glossam primam & secundam.l.15. per text.ibi.tit.15.part.7.
Emenda damni qualiter fieri debeat quando quis se damnum dedisse negat & ei probatum fuit, vide glossam primam.legis.16.per textum ibi. titulo.15.part.7.
Et an teneatur ad emendam damni dati ille qui illud in iudicio confessus fuit cum ita non esset, vide glo.1.&.2.l.17.ibidem.
Emenda damni dati qualiter & quibus consideratis fieri debeat, vide gl. l.8.19.20.&.21.tit.15.part.7.
Et quando dominus teneatur ad emendam damni dati ab eius animali mansueto vel feroci, & quando non, vide glossas.l.12.&.23.ibi.
Et qualiter dominus gregis teneatur ad emendam damni dati in fundi vel agris alienis, & quando & qualiter fiet æstimatio, & qualiter extimabitur frumentum, quod adhuc erat in herba, vide glos.1.cum alijs ibidem.l.24.ibidem per illum textum.
Et an & quando dominus ad istam emendam damni teneatur & quando eius pastor, vide ibi.glo.2.per illum text.
Et quid in pastoribus clericorum vel quando pastor detinere nõ potuit, vide ibidem.
Et quando dominus liberabitur dando animal pro noxa, & quando ad hoc teneatur vel ad emendam damni, vide glossam tertiam & quartã. per textum ibi.d.l.24.tit.15.part.7.
Et an dominus pro emenda damni possit animal occidere vel detinere, & quando & qualiter, & quid si dominus animalis non inueniatur an fiet processus contra bestiam & an condemnari possit, vide ibi.in glo. quinta, sexta & septima.
Et an & quando dominus domus ex qua aliquid fuit proiectum teneatur ad damnum datum, & an contra proijcientes famulos agere possit ad id quod pro eo solvit, & quid si plures ibi simul inhabitant, vide gl. 1.2.&.3.l.15.tit.15.part.7.
Et qualiter damnum emendare teneatur qui illud in arboribus vel in rebus similibus dedit, & qua pena iste talis puniatur & qualiter & alia in hoc, vide per glossas legis vigesimæ octauæ. per textum ibi.titulo decimo quinto.3.parti.7.
EMENDATIO & quando & qualiter teneatur magister ad emendationem damni dati discipulo quando ipse excessit in castigando illum, vide glo.5.l.1.per text.ibi.tit.8.parti.5.
EMERE an possit tutor vel curator res minoris sui publicè vel clam, vide glo.9.l.4.per text.ibi.tit.5.parti.5.
Et quid si emat cum authoritate iudicis vel alterius sui contutoris an tũc emptio valeat, vide ibi.
Emere an possit consiliarius principis res subditorum, vide glossam.1.& 2.l.5.tit.5.part.5.
Emere an possint iudices temporales siue perpetui vt in loco illo vbi iurisdictionem habent & quando, vide glossam secundam dictæ legis quintæ per textum ibi.
Et hoc procedit in officiale habente iurisdictionem in loco illo secus in habente administrationem tantum, vide ibi.glo.3.
Et an istii iudices alios contractus & quales ibidem facere possint, vide ibi dem in glos.4.
Et quid si emat cum authoritate alterius iudicis vel ab aliquo potente & magno viro sibi subdito, de quo certum erat quod eum non timebat, an tunc emptio teneat, vide ibidem.
Emere quæ res possit iudex in loco vbi iurisdictionem habet, & quando istud sibi liceat, vide glo.8.l.3.tit.5.parti.5.
Et an possit accipere donationẽ ab aliquo sibi factã remunerationis causa, vide ibidem.
Et an possit accipere illud quod sibi in vltima voluntate relinquitur in loco suæ iurisdictionis, vide ibidem.
Et quid si cõractus per ipsum celebratus sit iuratus an firmetur iuramento, vide, d.gl.8.d.l.5.
Emere qualiter videatur aliquis reditus ciuitatis, vide glossam.4.in medio.l.34.tit.5.part.5.
Emere an teneatur curator possessiones vel alias res ex pecunia minoris sui, vide glo.4.l.49.tit.5.part.5.
EMENS bona fide vsum fructum fundi, an faciat fructus suos, vide gl. 3.l.39.tit.28.part.3.
Emens rem pupilli prodigi vel furiosi, an & quando vsucapere possit, vide glo.1.l.1.tit.29.part.3.
Emens rem ab ecclesia sine solennitate à iure requisita credens esse suam an illã præscribere possit, vide glossam tertiam.legis.14.titulo vigesimo nono.parti.3.
Emẽs rẽ alteri pro pignore obligatam quando illam præscribere possit & quando non, vide glossam secundam.l.27.tit.29.part.3.
Emens rem à possessore maioriæ qui cum Regis potestate illam vendidit an securus sit si postea derogatur illum non fore verum dominium maioriæ sed alius, vide per glo.1.col.1.in quæst.4.l.19.tit.16.part.4.
Emens rem maioriæ alienari prohibitam si ipse fit ille qui in tota maioria de proximo speratur succedere si vendens decedat & maioria ad eum perueniat, an pretium petere possit vel si non dedit possit se aliqua exceptione tueri, vide glo.1.col.2.quæst.7.d.l.10.tit.16.parti.4.
Emens venenum vt alteri daret, si non dedit an puniatur eodem modo ac si dedisset, vide glo.1.l.17.tit.5.part.5.
Emens rem suam propriam nihil facit, & qua ratione, vide glossam.1.l.18 titulo.5.part.5.
Emens ius patronatus ab aliquo sciens illum suum non esse, cui tunc pretium applicetur, vide glossam tertiam in fine legis.19. titulo quinto partita quinta.
Emens rem cum pecunia aliena an illam faciat suam, & quando non, vide glo.1.cum sequentibus.l.49.per text.ibi.tit.5.part.5.
Et quid si pecunia sit alicuius militis, & an tunc requiratur quod emens sit procurator vel negotiorum gestor militis, vide ibidem in glossa secunda.
Et quid si pecunia sit minoris furiosi vel prodigi, vide ibi.in glossa tertia & quarta.per text.ibi.
Et quid in curatore vel alio extraneo emente cum pecunia minoris, vide.d.glos.4.
Emens rem cum pecunia ecclesiæ siue sit prælatus siue alius extraneus an illam faciat suam, vide glossam quintam & sextam.legis.49.per text. ibi.tit.5.part.5.
Et quid si prælatus emerit per interpositam personam, vide ibidem.
Et quid si prælatus dedit pecuniam suæ ecclesiæ fratri suo & ipse emat prædium, vtrum prædium sit ecclesiæ, vide.d.glo.6.
Et quid si inter contrahentes cum pecunia ecclesiæ actum sit, quod tam vtile quam directum dominium in emptorem transeat non in ecclesiam, vide glossam.6.ad finem.l.49.tit.5.part.5.
Et quid si prælatus & ecclesia de cõmuni pecunia rem emerint cuia erit res sic empta, vide.d.glos.6.in fine.
Emens cum pecunia dotali siue sit maritus siue extraneus, an rem sic emptam suam faciat, vide ibi.glo.8.
Emens rem cum pecunia aliena si non sit soluendo, an dominus pecuniæ possit ad ipsam rem, vide glo.4.l.54.tit.5.parti.5.
EMPTIO cum ecclesia celebrata an sortiatur naturam cõtractus mutui, vide glo.1.l.4.tit.1.part.5.
Emptio si in omnibus sit perfecta tunc emptor ad pretium, venditor vero ad rei traditionem compelli debent, vide glossam quartam.l.7.tit. quinto.part.5.
Emptio an esse possit sine re quæ veneat, & quando, & qualiter istud intelligatur, vide glo.1.&.2.l.11.per text.ibi.tit.5.part.5.
Emptio fructuum tenet quando ex tali re quæ emitur fructus colligi solent eo quod ibi inest consuetudo, scilicet si fructus (saltim aliquis) nascerentur, vide ibi glo.3.&.4.
Emptio quæ consistit in sola spe an teneat, vide ibidem in glossa quinta. per illum textum ibi.
Emptio rei quæ non est quam venditor esse credidit an teneat vel non, vide ibidem glo.1.&.2.per illum text.ibi.
Emptio rei quæ non est sed est destructa tempore emptionis nulla est, vide glo.4.cum alijs ibi.per illum text.in.d.l.14.
Et quid si venditor & emptor illud sciebant, vide ibidem in glo.8.
Et quid si vterque sciebant rem esse peremptam, an tunc vt venditio teneat requiratur quod venditor illud emptori dicat, vide ibidem in glo. nona, dictæ legis.14.
Emptio rei alienæ inter scientes facta an teneat, vide glossam primam.l. 1.19.tit.5.part.5.
Emptio an perfecta esse possit licet res empta non tradatur emptori, & quid si ab illo talis res signetur, vide glo.8.l.22.ibi.
Emptio facta in genere an tunc videatur illud fuisse venditum in specie vel ad mensuram, & quid hoc operetur, vide glossam secundam.legis 24.ibidem.
Et si quis in emptione rei fuerit vltra dimidiã iusti pretij deceptus qualiter ei

ter ei subueniatur, vide glo.4.&.5.l.56.tit.5.part.5.
Et qualiter cõcipiatur libellus quando quis vltra dimidiam est deceptus, & quid si primus emptor alienauit in alium, vide ibi glo.7.
EMPTOR. Bonæ fidei vel malæ fidei. Rei ecclesiasticæ vel minoris. Rei alienæ. Deceptus vel decipiens. Feudi vel maioriæ. Qui aram dedit. Primus, secundus, vel tertius. Gabellarum vel hæreditatis. Sub pacto adiectionis in diem. Domus vel rei locatæ.
EMPTOR, Emptor si earius emat culpa personæ, quia dixit pro eo dari.10.cum non darentur nisi.10.an emens per conditionem indebiti illud plus repetere possit tanquam deceptus latè examinat, glos.1.d. 2.tit.26.parti.2.
Emptores rerũ, quæ pro debitis fiscalibus venduntur, an habeat regem sibi obligatum pro euictione & quando, vide glossam decimam.legis 23.tit.18.parti.3.
Emptor agri credens ibi esse decem iugera cum nõ sint nisi octo vel sunt plures, quid tunc fit agendum, vide glossam tertiam.legis.56.titulo de cinnoctauo.partita.3.
Emptor remittendo actiones suas amplius regressum non habet, & quid si per industriam venditoris remittat, vide glossam quintam.legis.65. titulo.18.part.3.
Emptor per receptionem clauium recipit rei possessionem, & an talis tradito debeat fieri in repræsenti, vide glossam secundam.legis.66.titulo decimo octauo.parti.3.
Emptor an possit eijcere inquilinum à re locata ante tempus & quando, vide glo.3.l.73.tit.18.part.3.
Emptor rei contra legis prohibitionem si ibi meliorammenta fecerit, an cum ab eo euincitur illa deducere possit, vide glossam primam.l.44. titulo.28.part.3.
Emptor cui tradita fuit si pretium illius non soluit dominium ipsius non acquiret, vide glo.2.l.46.tit.28.parti.3.
Emptor si facta iam emptione à domino quod res erat vendentis, an ex hoc in mala fide constituatur, vide glossam tertiam.legis decimæ.titulo.29.partita.3.
Et quid si venditor habuit fidem de pretio sibi soluendo intra.10.dies, si non soluat an rem quam tradidit vendicare possit, vide glossam tertiã legis.46.titu.28.parti.3.
Emptor rei alteri obligatæ in pignus an per longum tempus illam præscribere possit si venditor erat eius dominus, & à creditore illam furauit vel si primus debitor per creditorem non sit exclusus & reperiatur non soluendo, vide glo.2.l.27.tit.29.parti.3.
Et quid si sciat illam rem alteri obligatam pro pignore esse, vide glossam tertiam.ibidem.
Emptor illius rei in qua fuerat facta noui operis nuntiatio, an ipse etiam ibi comprehendatur, & qualiter teneatur si ædificet, vide glossam.1.l. 6.tit.32.parti.3.
Emptori an debeat restitui pretium quod pro aliquo vxoris marito dedit quando ipsa vxor venditionem retraciat, & an & quando ipsa hoc facere possit, vide glo.6.l.4.tit.5.part.4.
Emptor filij alicuius quem pater pro necessitate famis vendidit, an si à filio pretium quod pro eo dedit recipiat debet illum ab obligatione seruiendi liberare, vide glo.1.l.5.tit.17.part.4.
Emptor qui sine constitutione pretij fruitus est re quæ is actio contra illũ possit intentari si dicat pretium non interuenisse, & an ibidem tũc succedat arbitrium boni viri & quando, vide glossam primam.legis.1.titulo.5.part.5.
Emptor an possit agere ad interesse si postquam recepit arram pro re vendita illam dare noluerit, vide glossam primam.legis septimæ titulo.5. partita quinta.
Emptor precisè cõpellitur ad solutionem pretij pro re quam emit, quando emptio fuit perfecta & valida, vide glossam quartam.legis septimę titulo.5.part.5.
Emptor & venditor an simul consentire debeant, & quando possint ex interuallo, vide glo.1.l.8.per text.ibi.tit.5.part.5.
Emptor si cum sciret rem destructam illam emit, an emptio nulla sit eo quod venditor tempore emptionis illud sibi non dixit, vide glossam nonam.l.14.tit.5.part.5.
Emptor illarum rerum quæ sunt in domibus affixę quando puniatur, vide glo.2.l.16.tit.5.part.5.
Emptor si stipuletur de euictione tunc poterit agere contra venditorem ad pretium datum & ad interesse, vide glossam quintam.legis.19.titu. quinto.partita.5.
Emptor an teneatur de periculo & damno superuenienti rei venditæ sibi, & quando, vide glo.3.4.7.&.8.l.23.tit.5.part.5.
Emptor licet rei emptæ possessionem non habeat emptio perfecta dicitur si conuentus fuit de pretio & periculum ad eum spectat, vide glos. &.d.l.23.tit.5.part.5.
Emptor si rem emptam aliquo signo signauerit, an per hoc dominium tãsis rei ad eum transeat & per ea periculo suo, vide ibidem.
Emptor si signauit vinum quod emit an per hoc videatur sibi traditum & habeat ipsius dominium, vide ibidem.
Emptor vini in genere vel alterius rei similis quod degustari solet si tunc deteriorretur an sit periculo emptoris, vide glossam primam & secundam.l.24.ibi.
Et quando vinum dicatur venditum in specie vel ad mensuram, & quid operetur vendi vno vel alio modo, vide ibidem in glos.2.
Emptor an possit agere contra venditorem si post degustationem vini aliquod periculum superuenerit in eo, vide ibi glossam tertiam.dictæ legis.24.tit.5.part.5.
Emptor si ad diem constitutum inter ipsum & venditorem (vt res vendita degustetur vel mensuretur) non venerit an venditor possit alteri rem illam vendere, & an adhuc duret contractus, vide glossam, &. l.24.tit.5.part.5.
Et quibus concurrentibus possit venditor emptore non veniẽte rem effundere & perdere, vide ibidem in glo.8.
Emptor si fit in mora quando res metiri vel ponderari solet, an tunc periculum illius rei ad ipsum pertineat, vide ibidem glo.10.
Et quid si res empta ante mensurationem augetur, ita quod plus valet quam tempore venditionis, an illud augmentum ad emptorem pertineat vel non, vide glo.11.d.l.24.
Emptor an plus soluere teneatur quã quod conuentum fuit ratione augmenti, quod ante mensurationem rei illi succedit, vide dictam glossam vndecimam.
Et an lucrum vel damnum pertineat ad emptorem quando res venditur sine pondere vel mensura, vide glossam primam & secundam.legis. 5. ibi per illum textum.
Et an commodum vel incommodum quod succedit rei venditæ sub conditione pertineat ad emptorem, vide glos.1.l.26.ibi.
Emptor si non offerat pretium venditori rei emptæ, an venditor morosus esse dicatur, vide glo.2.l.27.tit.5.part.5.
Emptor quando constituat venditorem in mora, vide ibidem in glossa secunda.
Et quid si venditor ante quam sibi pretium soluatur rem emptori tradidit eo pacto, scilicet vt dominium in emptorem non transeat donec pretiũ soluerit, an tale pactum teneat, vide glos.1.l.28.ibi.
Emptor an possit agere contra venditorem eo ipso quod rem sibi venditam ante quam tradidisset eam non colsit, vide glossam primam.dictæ legis.2.
Emptor poterit vendere fructus rei emptæ quos ex re vendita ante traditionem percepit venditor, vide glo.2.d.l.28.
Emptor domus an videatur emere puteum cõmunem inter duas domos venditam scilicet & aliam, vide ibidem glos.5.
Emptor vineæ vel oliueti, an videatur emisse etiam torcularem pro vinis, quod ibi erat, vel molendinum pro oleo quando in venditione nihil dictum fuit, vide glos.3.l.31.ibidem.
Emptor qualiter excipiat si ad pretium conueniatur per alium, vide gl 1.d.2.tit.5.part.5.
Et quid si esset obligatus ad pretium per instrumentum confessionatum stante statuto, quod contra instrumentum nulla exceptio possit opponi, vide ibidem.
Emptor quo tempore debeat denuntiare emptori quod inquietatur super re empta & quando valeat denuntiatio in causa appellationis, vide glossam.3.ibi.
Emptor quando inquietatur super re vendita, an teneatur illud venditori denuntiare quando est absens, vide glossam quartam.dictæ legis.32. in principio.
Et an tunc teneatur illud vxori eius vel familiæ denuntiare, vide dictam glos.4.ibidem.
Emptor an ad denuntiationem teneatur quando sibi constat quod res illa est aliena, & quod venditori non interetat denuntiationem sibi fieri ex hac vel alia causa, & an tunc emptor possit rem restituere non spectata sententia, vide.d.glo.4.col.2.in principio.
Emptor quando inquietatur super re empta an sufficiat illud denuntiare principali licet non denuntiet fideiussori, vide ibi in quæst.1.
Emptor in denuntiatione an debeat venditori copiam libelli ostendere, vide.d.glo.4.d.l.32.in quæst.2.
Emptor an teneatur denuntiare substituto conditionali quod inquietatur super re empta.vide ibidem in quæst.3.
Et quid in cessionario actionis suæ nominis qui succubit an possit agere contra cedentem si cedenti non denuntiauit, vide ibi in quæstione quarta.
Emptor tenetur denuntiare venditori non solum quod conuenitur, sed

Universidad de Deusto Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca

etiam quod ipse agit, vide ibidem in d.quæst.4.
Emptor ad denuntiationem venditori faciendam non tenetur quando per pactum fuit remissa necessitas denuntiandi, vide ibidem in quæstione sexta.
Et idem est si emptor & venditor simul essent conuenti quia tunc nõ est necessaria denuntiatio, vide in d.quæst.6.
Emptor an teneatur requirere venditorem vt defendat causam, an vero sufficiat quod tantummodo sibi denuntiet quod in re empta inquietatur, vide ibi.in quæst.7.
Emptor etiam si non denuntiet venditori quod super re empta est lis tenetur venditor de euictione in tribus casibus, quando scilicet ipse venditor sciret litem esse motam absque emptoris denuntiatione, vide d.glo.4.quæst.7.col.3.l.32.tit.5.part.5.
Emptor à venditore precsè defendi debet, alias venditor tenebitur de euictione, vide glo.5.per text.ibi.d.l.32.
Emptor à quo res empta euincitur potest venditorem conuenire ad interesse & ad sumptus litis, vide ibi.glosam sextam & septimam.per illũ textum ibi.
Emptor an possit venditorem ad duplam conuenire quando à principio se ad duplam non obligauit, vide glosam octauam.per textum ibi.d.legis.32.
Emptor an possit cõpellere venditorem litem assumere super re sibi vendita quando ab illo euincitur, & quando sic, vide glosam secundam l.33.tit.5.part.5.
Et in quo foro venditor assumens litem respondere teneatur, an ipsius vel emptoris, vide ibi.glo.3.
Et an possit inuicto actore litem in se assumere, & qualiter litem illam assumere debeat & an animo nouandi, vide ibidem in fine.
Emptor si sit legalior quam venditor, an tunc actor debeat cum eo litigare si dicat sua interesse, vide ibidem ad finem.
Emptor quando defendit causam pro vẽditore an agat de euictione quã do non conduxit bonum aduocatum, vide ibidem.
Emptor qui causam defendit potest petere vt venditor det sibi instrumenta & testes quæ attinent ad causam, vide ibidem glos.5.
Emptor qui tenetur ad quantitatem respectu speciei, an illa perempta liberetur, vide glosam quartam.in medio legis.34.titulo duodecimo. partita quinta.
Emptor domus, nauis, vel gregis tenetur de euictione partis, vide glo.per illum text.ibi.l.35.tit.5.part.5.
Emptor si ab eo res euincatur quando non possit agere contra venditorem, vide glo.3.l.36.tit.5.part.5.
Et quid si emptor in arbitrum consentit & illud venditori denuntiet, vide ibidem.
Emptor si sit contumax, an si condemnetur agat de euictione contra emptorem, & quando sic, quando vero non, vide glosam sextam dictæ legis.36.
Emptor damnatus ex contumacia an tunc venditor appellare possit & quando, vide.d.glo.6.in fine.
Emptor si non excipiat de sumptibus & melioramentis in re empta factis, an venditor in illis teneatur de euictione, vide ibidem glossa.7.
Emptor si tempore quo sententia fertur est præsens & venditor est absens, an & quando appellare debeat vel non, vide glosam octauam. d.l.36.tit.5.part.5.
Emptor rei in ludo an si ab eo petatur possit venditorem de euictione cõuenire, vide glo.9.per text.ibi.l.36.tit.5.parti.5.
Et quid si emptor sit alius tertius qui tamen non ludebat, an possit agere de euictione vide ibi.glo.11.
Emptor an possit venditorem de euictione conuenire quãdo sibi per Regem vel extraiudicialiter per vim & de facto res fuit ablata, vide glos. 2.l.37.tit.5.part.5.& ibi glos.5.
Et quid in pacto legis commissoriæ ad diem an soluto pretio rescindatur venditio, & per quæ verba pactum illud fieri debeat, & quid requiratur ad hoc vt pactum legis commissoriæ operetur translationem dominij, vide glo.3.l.38.ibi.
Emptor an possit conuenire venditorem ad restitutionem pretij quãdo vinum venditum fuit deterioratum si probet ipsum venditorem illũ non admonuisse vinum non duraturum cum ipse illud sciret, vide gl. 2.l.39.ibi per illum textum.
Emptor precisè cogetur rem reddere soluto sibi pretio licet in contractu non sit dictum quod teneatur reuendere, vide glosam quartam.l.42. titulo.5.part.5.
Et an & quando emptor liberabitur pręstando interesse, vide dictam glossam quartam.
Et quid si venditor petijt pœnam, an pœnitere possit & postea rem petere, vide ibi glos.5.
Et quid si emptor rem alij vendidit, an si primus venditor ferat pretium primo vel secundo emptori possit petere vt sibi reddatur res, vide ibi. glo.7.&.10.
Emptor ad reddendũ cogatur quando à pluribus venditoribus rem emit si vnus partem suam reemere velit vel quando iste vnus paratus esset totum reemere & refundere totum pretium, vide in dicta glossa septima.
Et quid si sint plures hæredes emptoris & vnus tantum rem illam possideat vel communiter cum alijs, an ille debeat condemnari ad rei restitutionem, vide ibidem.
Emptor si fuit in culpa vt rem restituere non possit an ad interesse teneatur, vide ibi glo.9.
Et quid si ex necessitate distraxit, vide ibi.
Emptor rem restituere non tenetur ipsa perempta ante moram, vide dictam glossam nonam.
Emptor si sit prohibitus alienare rem emptã, an talis prohibitio ad eius hæredes transeat quando nihil dictum fuit, vide glo.1.l.43.ibidem.
Et an hæc extendatur ad omnes hæredes vel intelligatur tantum de primis hæredibus, vide ibidem.
Et an prohibitio facta de se & filijs suis intelligatur vel extendatur ad nepotes & quando, vide ibidem.
Emptor si habuit dominium rei prohibitæ alienari an illo translato in eum per pactum possit prohiberi quod alienatione facta res reddat ad venditorem, vide glo.4.l.43.tit.5.part.5.
Et an venditor prohibita alienatione per pactum dominium in emptorem transeat & quando, vide.d.glo.4.&.5.
Emptor serui quando poterit illum manumittere non obstante pacto ne manu mittatur à venditore tempore venditionis positum, vide gl. 3.l.46.tit.5.part.5.
Emptor serui sub pacto manus iniectionis per venditorem appositum quando incurrat pœnam amissionis serui, vide glo.1.l.47.ibi.
Emptor rei ex pecunia aliena an dicatur verus dominus illius rei, & quã do non, vide glo.1.&.2.l.49.per text.ibi.tit.5.parti.5.
Et quid si pecunia sit alicuius militis, & an tunc requiratur quod emens sit procurator vel negotiorum gestor militis, vide ibidem glos.2.
Et quid si pecunia sit minoris.25.annis, furiosi vel prodigi, vide ibidem glo.3.&.4.per illum textum ibi.
Et quid in curatore vel alio extraneo emente rem cum pecunia minoris vide.d.glo.4.per illum textum ibi.
Et quid si emat ex pecunia ecclesiæ, & ipse sit prælatus vel sit alius extraneus, vide ibidem in glo.5.&.6.
Et quid si emat prælatus per interpositam personam, vide ibidem.
Et quid si prælatus pecuniam suæ ecclesiæ fratri suo mutuauit ex qua ipse emit prædium, an tale prædium sit ecclesiæ, vide.d.glo.6.
Et quid si inter contrahentes cum pecunia ecclesiæ actum sit, quod neq; directum neque vtile dominium acquiratur ecclesiæ sed emptori, vide ibidem.
Et quid si prælatus & ecclesia rem de communi pecunia emant, cuia erit res sic empta, vide.d.glo.6.in fine.
Emptor rei cum pecunia dotali, an illam suam faciat siue sit maritus vel extraneus, vide ibidem in glo.8.
Et quid si emptor à quo res euincitur offerat æstimationem, an liberetur a rei venditione, vide.d.glo.8.
Emptor rei venditæ per iudicem pro executione sententiæ an transeat in emptorem ac si dominus vendidisset, vide glosam primam.cum alijs ibi.l.52.tit.5.part.5.per text.ibi.
Emptor à Rege si rem emptam possideat, ipse Rex possidere dicitur, vide glo.5.l.53.ibi.
Emptor tunc habebit rei emptæ dominium quando venditio fuit valida & solenniter facta, vide ibidem glo.6.in fine.
Emptor qui in re empta habet malam fidem illam vsucapere non potest vide glo.2.l.54.per text.ibi.tit.5.part.5.
Emptor rei ex pecunia aliena si non sit soluendo an dominus verus possit agere ad rem ipsam, vide per glos.4.d.l.54.
Emptor si fuerit in mala fide inducendo venditorem vt venderet minus iusto pretio an teneatur rem restituere, vel si velit possit supplere pretium quod defuit, vide glo.8.d.l.56.
Emptor si iuret non venire aduersus contractum venditionis, an possit intentare remedium.l.2.C.de rescindenda venditione, vide ibidem glossa.11.
Et quale debeat esse hoc iuramentum, & quid in minore.14.annorum, & in maiore.25.annorum, vide ibidem glo.12.
Et quid si & tunc læsio sit enormissima, an tunc iuramentum aliquid obstet, vide ibidem.
Emptor an possit renuntiare remedio sibi cõpetenti ex.l.2.C.de rescindenda venditione, vide ibidem in medio.
Emptor si dolosè aliquid agat emendo rem, an contractus emptionis teneat, vide glo.1.&.2.l.57.tit.5.part.5.
Emptor si non certioretur à venditore quod res ab illo empta debet tributum vel seruitutem, an tunc venditio teneat, & quid si venditor illud ignorabat, & quando ignorantia sibi possit, vide glo.3.l.63.ibi.

Et an tunc emptor possit eligere an stet emptioni vel quod agat ad interesse, vide ibidem in glo.4.
Emptor si fuit supinus in cognoscendo vitio patenti rei emptæ, an sibi præiudicet, vide glos.1.l.66.ibi.
Emptor rei si illam alicui dederit in pignus, an pignus illud resoluatur ex causa necessaria vel ex causa volũtaria quæ est in potestate emptoris vt non resolueretur, vide per glosam primam.legis.67.per textum ibi.tit.5.part.5.
Emptor perfectio contractu emptionis facit fructus suos, vide glo.5.colu. 2.in principio legis.11.tit.8.parti.5.
Emptor an possit expellere colonum qui conduxerat ad decennium & vltra, vide glo.7.d.l.19.ibi.
Emptor fructuum non habet ius in fructibus antequam separentur à fundo, vide glosam quartam.columna secunda.in medio legis.20.titulo octauo.parti.5.
Emptor fructuum & colonus, an assimilentur vel differant inter se, vide dictam glo.4.colum.2.1.limitatione.
Emptor pignoris si illud à creditore interueniente dolo emerit, an illud suũ faciat vel an teneatur venditori ad damna & interesse licet creditor haberet vendendi facultatem, vide glosam primam.legis.49.titulo.13.part.5.
Emptor pignoris vendente creditore potest ab ipso petere vt cedantur sibi actiones personales contra debitorem, vide glosam quartam.legis 50.titulo.13.part.5.
Emptor qui emit rem pignoratam à creditore contra quem aget si illa res ab eo euincatur, vide per glo.5.l.50.tit.13.part.5.
Emptor à debitore fisci vel alterius, an sit securus, & quando, vide glos.9. &.10.l.7.tit.15.part.5.
Emptor qui à debitore alicuius res dolosè emit illas cũ fructibus inde perceptis vel qui percipi potuerant restituere tenetur, & à quo tempore restitui debeant, vide glo.l.11.per text.ibi tit.15.part.5.
Et an emptor expensas in tali re factas deducere possit, vide ibidem in glossa sexta.
Emptor quando possit verum hæredem repellere exceptione si illã rem emptor habuit à possessore hæreditatis, vide glosam tertiam.legis.5. titulo.14.part.6.
Emptor qui à proditore vel hæretico antequam per sententiam cõdemnaretur emit, si ab eo res vendicetur an debeat suum habere pretium, & quando, vide glo.2.&.3.l.2.tit.2.part.7.

BONAE FIDEI VEL MALAE FIDEI.

Emptor malæ fidei alicuius rei ecclesiasticæ, an habeat recursum ad pretium contra venditorem, vide glosam septimam.legis vndecimæ.titulo.14.part.1.
Emptor bonæ fidei alicuius rei ecclesiasticæ si alienator non sit soluendo in quo habebit recursum contra ecclesiam, vide glo.penult.legis fina.tit.14.part.1.
Emptor rei ecclesiasticæ si est malæ fidei, an habeat recursum ad aliud quam ad pretium, vide glo.fi.d.l.fina.
Emptori bonæ fidei, an ecclesia decimas suas cedere teneatur aduersus venditorem in causa decimali, vide glosam secundam.legis.26.titul. 20.partita.1.
Emptor bonæ fidei quando possit fructus rei emptæ suos facere per vsucapionem & sine ea, vide glo.2.&.3.l.5.tit.29.part.3.
Emptor si facta iam emptione illud sciat à domino quod res nõ erat vendentis, an ex hoc in mala fide constituatur, vide glosam tertiam. legis.10.titulo.29.parti.3.
Emptor licet bonam fidem habeat in re empta, non præscribit illam nisi per.30.annos quando venditor erat malæ fidei possessor, vi.gl.1.l.19.titulo.29.part.3.
Sed an possit intentare publicam actionem, vide ibi.in glo.2.
Emptor bonæ fidei, an in re illa sic empta seruitutem imponere possit, vide glo.1.l.10.tit.31.part.3.
Emptor si fuerit in mala fide inducendo venditorem vt venderet minus iusto pretio, an teneatur rem restituere, vel si velit possit supplere pretium quod defuit, vide glo.8.in fine.l.56.tit.5.parti.5.
Emptor qui in re empta habet malam fidem illam vsucapere non potest vide glo.2.l.54.per illum text.ibi.tit.5.part.5.

REI ECCLESIASTICAE VEL MINORIS.

Emptor malæ fidei alicuius rei ecclesiasticæ, an habeat recursum ad pretium contra venditorem, vide glosam septimam.legis.11.titulo decimoquarto.part.1.
Emptor bonæ fidei alicuius rei ecclesiasticæ si alienator non sit soluendo in quo habebit recursum contra ecclesiam, vide glosam penultimam l.fina.tit.14.parti.1.
Emptor rei ecclesiasticæ si est malæ fidei an habeat recursum ad aliud quam ad pretium, vide glo.fi.d.l.fin.
Emptor rei minoris an & quando teneatur probare pretium fuisse in vtilitatem minoris conuersum, vide glo.5.l.59.tit.18.parti.5.
Emptor rei minoris qui soluit tutori vel curatori, an securus sit si pretium non soluatur creditoribus minoris, vide glo.5.l.60.ibidem.
Et idem erit in emptore ab executore testamentarii aliquid emens, vide ibidem.
Emptor rei ecclesiasticæ, an sit securus licet pecunia non conuertatur in commodum ecclesiæ, vide glos.4.l.63.ibidem.

REI ALIENAE. Emptor rei alteri obligatæ in pignus, an per longum tempus illam præscribere possit si venditor erat eius dominus & à creditore illam furauit vel si primus debitor per creditorem non sit exclusus & reperiatur non soluendo, vide glo.2.l.17.tit.29.part.3.
Et quid si sciat illam rem alteri pro pignore obligatam, vide glosam tertiam.ibidem.
Emptor rei alienæ scienter, an possit compellere venditorem vt sibi rem tradat, vide glo.1.l.19.tit.5.part.5.
Emptor sciens rem quam emit esse alienam, si ab illo pretium recuperetur cui pretium illud applicabitur, & quid si contractus sit à iure reprobatus, vide ibi.glo.3.
Et quid si sint duo emptores rei alienæ & vnus sit sciens, alius vero ignorans, vide ibidem.
Emptor si stipuletur sibi reddi pretium quando emit rem alienam scienter, debet re euicta illud sibi reddi, etiam si contractus esset à lege interdictus, vide ibi.glo.4.d.l.19.tit.5.part.5.
Emptor si stipuletur de euictione tunc poterit agere contra venditorem ad pretium datum & ad interesse, vide glo.5.d.l.19.
Emptor rei alienæ debet debet defendere causam quando venditor illud facere nolit, aliàs etiam si denuntiasset non ageret de euictione, vide glo.4.l.33.tit.5.part.5.

DECEPTVS VEL DECIPIENS.

Emptor si fuerit deceptus quando rescissionem petere possit, vide glos.3. l.16.tit.11.part.4.& glo.l.56.tit.5.part.5.per illum textum.
Emptor rei si fuerit deceptus vltra dimidiam iusti pretij qualiter illi consulatur, & quid si primus emptor alienauit in alium, & alia plura in ista materia, vide per glos.l.56.tit.5.part.5.
Emptor si decipiat vẽditorem vltra dimidiam iusti pretij, si elegerit rem restituere potius quam pretium supplere, an teneatur ad fructus restitutionem, & quid foro animæ, vide glosam octauam.dictæ.l.56.titulo quinto.parti.5.
Et quid si emptor rem illam hypothecauit, an hypotheca teneat, & illam liberare teneatur, vide ibidem.
Emptor si fuerit in mala fide an docẽdo venditorem vt minus iusto pretio rem venderet, an teneatur restituere vel si velit possit supplere pretium quod defuit, vide.d.glos.8.in fine.
Emptor qui fuit à venditore deceptus vltra dimidiam iusti pretij, an possit consequi supplementum iusti pretij quando res fuit mortua vel deteriorata, vide ibi glos.10.
Emptor si iuret non venire aduersus cõtractum venditionis an possit intentare remedium.l.2.C.de rescindenda venditione, vide ibi gl.11.
Et quale debeat esse hoc iuramentum, & quid in minore.14.annorum, in maiore.25.annorum, vide ibi glo.12.
Et quid si & tunc læsio sit enormissima, an tunc iuramentum aliquid obstet, vide ibidem.
Emptor an possit renuntiare remedio sibi competenti ex.l.2.C.de rescindenda venditione, vide ibidem in medio.

FEVDI VEL MAIORIAE.

Emptor feudi quando emptio nõ tenuit, an possit illud sibi retinere pro suo interesse sibi soluendo, vide glosam quartã ad finem.legis nonæ. titulo.2.partita.5.

QVI ARRAM DEDIT.

Emptor an possit agere ad interesse contra venditorem, si postquam recepit arram pro re vendita illam dare noluerit, vide glo.1.l.7.tit.5.p.5.
Emptor si dederit arram nomine pretij an venditor pœnitere possit & quid si arram dedit in pecunia, an in dubio videatur data pro parte pretij, an vero requiratur quod illud ita dicatur, vide glosam secundam. l.7.titu.5.parti.5.
Emptor qui in signum venditori arram vel partem pretij dedit, an illam amittat quotiens illud non fuit deductum in pactum si per eum steterit quin cõtractus non adimpleatur tempore promisso vel ex alia causa, vide glo.4.l.38.tit.5.part.5.

PRIMVS, VEL SECVNDVS, VEL TERTIVS.

Emptor secundus, vel tertius, an directo possit denuntiare authori authoris sui, & quando sic, vide glosam quartam.colum.2.quæstio.1.l.32.titulo.5.partita.5.
Emptor primus an agat contra venditorẽ cui denuntiabat quod inquietabatur antequam ipse primus emptor soluat interesse euictionis suo emptori & secundo à quo res fuit euicta, vide ibidem in quæst.5.
Emptor primus an admittatur si vult rem emptam sibi contra secundum emptorem in eodem pretio & melioratione quando fuit per venditorem appositum pactum si ad certum diem alius meliorem conditione

Universidad de Deusto Biblioteca

non attulerit, vide glo.1.l.40.tit.5.part.5.

Et quid si pactum fiat sine adiectione diei, an tunc possit vsque in perpetuum afferri melior conditio, vide ibi glo.2.

Et quid si secundus emptor non sit soluendo, venditor tamen illum approbauerit vide ibi.glo.3.

Emptor sub pacto adiectionis in diem, an lucretur fructus rei emptæ quã do alius plus dedit, & ipse illud plus venditori obtulit, & cũ re empta remansit, vide ibi.glos.7.

Et quid si emptor rem alij vendidit, an si primus venditor offerat pretiũ primo vel secundo emptori possit petere vt sibi reddatur res, vide glo. 7. & glo.10.l.42.tit.5.part.5.

Emptor qui sub pacto erat obligatus rem reddere, an ad interesse teneatur si res deuenit in alium, vide ibi.d.glos.10.

Emptor rei si fuerit deceptus vltra dimidiam iusti pretij qualiter illi consulatur, & quid si primus emptor alienauit in alium, & alia plura in ista materia, vide per glo.l.56.tit.5.part.5.

Emptor primus, vel secundus quis præferatur in petendare & possidenda, vide glo.9.l.7.tit.7.part.7.

GABELLARVM VEL HAEREDITATIS.

Emptor hæreditatis vel redditiuum, an agat cõtra venditorem si tota hæreditas vel pars eius ab eo euincatur, vide glossam secundam per text. ibi.l.34.tit.5.part.5.

Et quid erit in emptore gabellarum vnius loci cui aliud territorium fuit adiunctũ, an pensio augmentetur pro rata ratione augmenti, ita vt pensio crescat ratione augmenti, & an istud ita sit, vi.gl.4. dict.l.14.ibi.

Emptor gabellarum qualiter gabellam emisse videatur, vide.d.glo.4.in medio.d.l.34.ibidem.

Emptores gabellarum assimilantur vsufructuarijs, vide.d.glossam.4.ad finem.

SVB PACTO ADIECTIONIS IN DIEM.

Emptor si ad diem constitutum inter ipsum & venditorem (vt res vendita degustetur vel mensuretur) non venerit, an venditor possit alteri rem illam vendere, & an adhuc duret contractus, vide glossam sextam l.14.tit.5.part.5.

Emptor primus an admittatur si vult rem emptam sibi contra secundum emptorem in eodem pretio & melioratione quando fuit per venditorem appositum pactum si ad certũ diem alius meliorem conditionem non attulerit, vide glo.1.l.40.tit.5.parti.5.

Et quid si pactum fiat sine adiectione diei, an tunc possit vsque in perpetuum afferri melior conditio, vide ibi.glo.2.

E quid si secundus emptor nõ sit soluendo, venditor tamen illud approbauit, vide ibi.glo.3.

Emptor sub pacto adiectionis in diem non requiritur quod ipse plus offerat, sed tantum quod melioratione det venditori, vide ibi glossam septimam.

Emptor sub pacto adiectionis in diem, an lucretur fructus rei emptæ quando alius plus dedit, & ipse illi plus venditori obtulit & cum re empta remansit, vide ibidem in glo.7.

Emptor si pacificatur cum venditore vt reddito sibi pretio rem emptam venditori redeat, an post multum tempus ad hoc ipse teneatur, vi.glo. 1.legis.41.ibi.

Et an ius competens venditori ex hoc pacto possit cedi alij per venditorem, vide ibidem in glo.2.

Et an istud ius offerendi transeat ad heredes etiam quando in pacto nihil de eis dictum fuit, vide ibidem glo.3.

Emptor qui sub dicto pacto erat obligatus rem reddere, an ad interesse teneatur si res deuenit in alium, vide ibidem glo.10.d.l.41.

Emptor qui sub tali pacto rem emit, si rem emptam obliget antequam sibi re matur resoluitur ius pignoris venditore emente & quare, vide glo.7.d.l.42.tit.5.part.5.

Et quid si hinc plures hæredes emptoris, & vnus tantum rem illam possidebat vel communiter cum alijs, an ille debeat condemnari ad reiterationem, vide ibi.

DOMVS VEL REI LOCATAE.

Emptor domus an videatur emere puteum cõmunem inter duas domos venditam, scilicet & aliam, vide glossam tertiam.legis.28.titulo quinto.partita.5.

Emptor domus, nauis vel gregis tenetur de euictione partis, vide glo. per illum textum ibi.l.5.tit.5.part.5.

Emptor domus quæ alienierat ad tempus locata, an possit expellere conductorem ante tempus, & quando non, vide glossas legis.19.titulo.8. partita quinta.

Emptor domus locatæ si nolit inquilinũ expellere, an inquilinus teneatur stare locationi, vide ibi.glo.2.

Et an idem sit dicendum in colono fisci ciuitatis vel ecclesiæ, an emptor illi stare teneatur neque possit illum expellere, vide glossam quintam ibi.columna.1.

Emptor rei alicui locatæ quando ante tempus colonum expellere non possit, vide.d.glo.5.d.l.19.

EMPHYTEOTA vagãs ita quod nescitur an viuat nec ne, an dominus possit accipere emphyteosim, vide glossam secundam.legis.14.titulo.14.part.3.

Emphyteota pensionem non soluens potest à domino expelli, vide glo. 8.legis.69.tit.18.parti.3.

Emphyteotæ cum per alluuionem aliquid accrescitur, an illud quod accrescat sit suum, & an propter hoc debeat sibi augmentari pensio, vide glo.3.l.26.tit.28.parti.3.

Emphyteota an habeat incrementum alluuionis tam patentis quam latentis, & an æquiparetur feudatario, & an valeat argumentum de vno ad alium, vide glo.2.l.30.tit.28.part.3.

Emphyteota si ex torrente vel fossato dominij per longissimum tempus aquam duxerit in proprium prædium, an illud ius præscribere possit, vide glo.5.l.15.tit.31.par.3.

Emphyteota an teneatur denuntiare authori suo, quando inquietatur in re emphyteotica, vide glossam quartã columna secunda. quæst.4. l.32.titulo.5.part.5.

Emphyteota si rem vendat extraneo, an dominus per retractum illam repetere possit, vide glossam secundam.in principio legis.55.titulo.5. partita quinta.

Emphyteota an à domino proprietatis requiri debeat antequam dominus proprietatem vendat, an ipse velit habere æquali pretio, vide.d. glo.secundam.quæst.2.

Et si in contractu emphyteosis adsit deceptio vltra dimidiam iusti pretij an concessio teneat, vide glossam quartam.in principio legis.56.titul. quinto.parti.5.

Emphyteota an possit expelli si non ostendat instrumentum emphyteosis, vide glo.7.l.28.tit.8.parti.5.

Emphyteota an teneatur ad solutionem pensionis quando domus fuit combusta licet remaneat area, & an tunc dicatur perijsse tota res, vide ibi glos.9.

Emphyteota si velit soluere censum postquam domus vel ager fuit combustus, an tunc duret emphyteosis, vide ibidem.

Emphyteota an teneatur ad solutionem pensionis quando res est inundata vel ab hostibus occupata, ita quod nullos fructus ex ea percipere possit, vide ibi.glos.11.

Emphyteota an ad solutionem pensionis teneatur quando res fuit combusta si aliqua pars ipsius remansit, & qualis, vide ibi glossam duodecimam.

Et quid si pensio esset modica neque correspondens fructibus, vide in.d. glossa duodecima.

Emphyteota ecclesiæ cessans soluere per biennium cadit à iure suo, & quare istud ita sit, vide ibidem in glo.11.

Et an hoc idem procedat in vna ecclesia si sit emphyteota alterius, & quid si ecclesia successit priuato, vide.d.glo.11.ibidem.

Emphyteota fisci ad habeat biennium vel triennium si non soluerit vt à iure suo cadat, vide ibidem in glo.14.

Emphyteota si per biennium non soluerit, an ipso iure cadat à iure suo vel per sententiam, & quid si resistat, vide ibidem glo.15.

Emphyteota an possit intra decem dies moram purgare, & quid si elapso biennio dominus ante hos decem dies rem illam alteri cõcesit in emphyteosim vel aliter alienauerit, an tunc potest moram purgare, vide glo.16.d.l.28.

Emphyteota priuati, an possit moram purgare, vide glossam.18.dictæ legis.28.tit.8.part.5.

Emphyteota non soluens per biennium, an teneatur rem restituere cum melioratione, vide ibi.glo.20.

Emphyteota potest rem vendere domino tamen prius requisito, & quid in censuario, vide glossam primam.legis vigesimænonæ.titulo octauo. partita quinta.

Et in quo differant censuarius & emphyteota, vide dictam glossam.1.dictæ legis.29.

Emphyteota si rem permutauerit cum alia re, an prius debeat dominum requirere, vide glo.3.d.l.29.

Emphyteoca an possit rem emphyteoticam locare ad longum tempus. vide.d.glo.2.col.3.quæst.2.

Emphyteota an irrequisito domino seu sine eius consensu possit vendere suam commoditatem fructuandi alteri, & quando non, vide in dicta quæstione.2.

Emphyteota an possit aliquem facere vsum fructuarium in re emphyteotica irrequisito domino, & an possit constituere vsum vni, & vsum fructum alteri, vide ibidem.

Emphyteota ecclesiæ vel alterius an possit rem emphyteoticam donare vide ibidem in quæst.2.

Emphyteota an possit legare, vide ibidem in quæst.4.

Et quid si venditio vel alienatio fit necessaria, vt quia fit pro debitis emphyteotæ, an tunc requiratur domini consensus, vi.d.glo.1.in quæst.5.

Emphyteota per quæ verba excusetur à pœna caducitatis si rem emphyteoticam vendat alteri extraneo, vide ibidem.columna prima.in fine.& col.2.

Et quid si vendat sub conditione si consensus domini accedat, vid.ibi. col.2.ante medium.

Emphyteota, & quid si alienatio sit nulla vel pro parte, an emphyteota in totum cadat à iure emphyteotico, vid.ibi.q.7.

Emphyteotica si ignorans rem esse emphyteoticam illam alienauerit, an per hoc cadat à iure suo, vid.ibidem.

Et an ex conditione facta per patrem qui recuperat emphyteosim pro se, & filijs suis, & nepotibus præiudicetur illis, vide ibidem.in quæstione octaua.

Et quid si sint plures domini, an emphyteota omnes require teneatur, & quando, vid.ibidem.in glo.4.d.l.29.

Et quid si vnus ex dominis velit rem sibi retinere alij vero domini nolue rint, vid.in.d.glo.4.

Emphyteota vxoris si denuntiet marito quod rem vendit, an hoc sufficiat vt excusetur à pœna caducitatis, vid.ibi.

Emphyteota emphyteotæ, an debeat requirere consensum domini principalis, vel alterius emphyteotæ, vid.ibidem.

Emphyteota cadit à iure suo quando dominum decipit non dicendo verum pretium quod sibi pro re emphyteotica dabatur, vide ibi. glossam quintam.

Emphyteotica ex quibus possit colligere dominum consensisse venditioni licet expresse illud non fecisset, vid.ibi.glo.6.

Et quid si dominus dixit se nolle emere non tamen dedit licentiam vendendi, an emphyteota vendens à iure suo cadat, vide dictam glossam sextam.

Emphyteota si postquam habuit licentiam vendẽdi à domino illud per annum facere destulerit, an postea vendere possit, vid.d.glo.6. col.2. in principio.l.29.tit.8.par.5.

Emphyteota si vendidit de cõsensu domini, & postea agit remedio.l.2.C. de rescind.venditio.vel vendidit cum pacto de renendendo, & postea recuit, an in ista noua translatione dominij iterũ requiratur consensus domini, vid.d.glo.6.q.3.

Emphyteota si vendidit irrequisito domino, & venditione facta dominus consentiat venditioni tanquam faciendæ, an venditio valeat, vid. ibi.in quæstio.4.

Emphyteotica si vendat de consensu domini non tamen per hoc videtur dominus renuntiasse suæ proprietati, vide dictam glossam sextam.in fine.

Emphyteota potest vendere rem emphyteoticam si dominus intra duos menses rem accipere noluerit, & an possit moram purgare, vide ibi. glossam septimam.

Emphyteota an possit rem emphyteoticam pignorare, & quibus, vide ibi.glos.11.per illum tex.ibi.

Emphyteotica an possit alij in emphyteosim concedere sine consensu domini, vid.d.glo.11.

Et an plures emphyteotæ possint inter se alienare irrequisito domino, vid.dict.glo.11.

Emphyteota nouus tenetur soluere quinquagesimam partem quæ debetur domino quando res venditur, vid.ibi.glo.12.

Emphyteota quibus rem emphyteoticam vendere non possit, vid.glos. 13.dict.l.29.tit.8.par.5.

EMPHYTEOSIS ecclesiæ, an transeat ad extraneos hæredes, & quando, vid.glo.1.l.69.tit.18.par.3.

Emphyteosis quando recipitur pro filijs, & descendentibus, an tunc veniant fœminæ, id.d.glo.1.d.l.69.

Et an tunc veniant descendentes, & si hæredes non sint, vel hæreditatem repudiauerint, vid.ibidem.

Emphyteusis ecclesiastica, an possit dari in perpetuum, vide glossam secundam.dict.l.69.

Et an de substantia emphyteusis sit quod pretium interueniat à principio, vel non, vid.ibidem.glo.4.

Emphyteusis finita per generationem finitam descendentes petere possunt eis confirmari et quiniaria si non fiat possit q; ad superiorem appellari, vid.glo.7.d.l.69.

Emphyteusis an possit generatione finita illam per se retinere, vid.dict. glossam septimam.

Emphyteusis concessa alicui pro se suisque filijs & nepotibus in annos 60. si talis infrà hoc tempus decedat sine filijs, & nepotibus emphyteusis statim non spectato transcursu.60.annorum reddeat ad ecclesiam, vid.glo.6.in fi.l.10.tit.31.par.3.

Emphyteusis finita finitur seruitus in ea constituta, vid.glo.1.l.11.titul.31. partita.2.

Emphyteusim, & an illam recipiens pro se, & liberis descendentibus per lineam masculinam, siue per fœmeninam, an & tunc fœminæ comprehendantur, vid.glo.1.l.2.tit.6.par.4.

Emphyteusis an super immobilibus, vel super mobilibus constitui possit, & quæ sit ipsius natura, vide glossam primam.l.28.titulo octauo. partita.5.

Et an res mobilis ascripta solo possit dari in emphyteosim, vid.d.glossi.1. dictæ.l.28.

Et an sit de substantia contractus emphyteutici quod à principio interueniat certa quantitas pretij, vel alia res, vide glossam tertiam.in principio.dict.l.28.

Et qui si in instrumento dicatur quod talis dedit in emphyteusim, vel cõsus, an contractus censualis, vel emphyteoticus sit, vide ibidem.in principio.

Et an de natura emphyteusis sit quod sit perpetua, vide glo.13.in principio.dict.l.28.

Emphyteusis recepta pro aliquo, & suis hæredibus, an de primis, vel de omnibus descentibus, vel de omnibus in infinitum debeat intelligi etiam extraneis, & quid si emphyteusis concedatur ab ecclesia, vid.ibidem.in glo.5.col.1.d.l.28.ibi.

Emphyteusis ab aliquo recepta pro se & suis filijs & hæredibus, an exigatur quod filij etiam sint hæredes, vt possint succedere in emphyteusim, vid.d.glo.5.col.2.q.2.

Et quid si filij sint inequaliter instituti in hæreditate, an in emphyteusim succedant, & qualiter, vide ibi.q.3.

Emphyteusis hæreditaria an possit vni ex filijs assignari per patrem, & an tunc limitetur ad vires tertij, & quinti, & partis legitimæ, vide ibi. quæstione.3.

Emphyteusis simpliciter recepta, an intelligatur recepta pro filijs masculis, vel simpliciter.vid.ibi.glo.4.

Et an idem sit si ecclesia simpliciter concedat emphyteusim alicui, an ad eius filios extendatur, vid.in.d.q.4.

Emphyteusis ecclesiæ si concedatur alicui nulla facta mentione tẽporis, an in perpetuum concessa videatur, vid.ibid.col.final.

Emphyteusis ecclesiæ si ab aliquo sit præscripta, an extendatur ad tertiã generationem vel tantum ad vitam præscribentis, vid. dictam glossã quintam.in fine.

Emphyteusis recipit vires secundum partium conuentiones, vid.ibi.glo. 6.in principio.

Emphyteusis requirit scripturam tam ad substantiam quam ad eius probationem, vid.glo.7.d.l.28.

Et an filij spurij possint in emphyteusim succedere si de hoc factum sit pactum, vide glossam.6.dictæ legis vigesimæ octauæ.titulo octauo. partita.5.

Emphyteusis an præsumatur finita si de ea non adsit scriptura, & an propter hoc dominus possit emphyteutam expellere, vide dictam glossam septimam.

Emphyteusis bene durat etiam si domus vel ager comburetur si emphyteuta velit & tunc censum soluere, vid.ibid.in glo.9.

Emphyteusis an perdatur quando emphyteota re vendidit nolens dominum damnificare, & quid si vendat sub conditione, vid.glo.3.col. 1.in fine.l.29.ibi.

Emphyteusis in quibus personis alienari non possit, vide per glo.13.d.l. 29.titu.8.par.5.

Emphyteusis recepta pro se & suis hæredibus an tũc veniat hæres vniuersalis, vel institutus in re certa alio non dato cohærede & quid in filijs & quid si de successione feudi tractetur, vid.per glo.2.d.l.4.titulo tertio.partita.6.

Et quid si talis emphyteusis sit ab ecclesia concessa per contractum, vide ibidem.

Et an si filius succedat in emphyteusim teneatur soluere laudemium. vide glossam quartam. legis vigesimæ primæ. titulo tertio. partita sexta.

Emphyteusis sine personarum distinctione concessa intelligitur concessa in tertiam generationem.vide glossam.2.columna.2.in medio.l.3.titul.13.part.6.

Emphyteusis informiter concessa ita in ea succedunt fœminæ sicuti masculi, vid.d.glo.2.col.2.

Et an in emphyteusim filij pater succedat. vid.glos.1.l.quartæ.titulo.13. partita sexta.

ENORMIS LAESIO. de hoc. vide in verbo. LAESIO ENORMIS.

EPICVREI & in qua fuerunt opinione circa animam. vide glo.1.in proœmio.tit.13.par.1.

EPISCOPVS.

Episcopus etiam in synodo statuere non potest contra canones. vi.glo.2. l.12.titu.1.par.1.posit medium.

Episcopi qualiter scire debeant fidei articulos & alia sibi necessaria & quæ. vide glo.2.in medio.l.1.tit.3.par.1.& glo.in proœmio.tit.5.part. 1.& glo.1.l.22.ibi.

Episcopus debet esse iciunus dum exercet sacramentum cõfirmationis.

Universidad de Deusto Biblioteca

vid. glo. 1. 11. tit. 4. par. 1.

Episcopi & alij superiores tantum administrare debent sacramentum ordinis, & confirmationis, vide glossam primam. ad finem. l. octauæ. titu. 4. part. 1.

Episcopus iniungere debet pœnitentiam solennem, vel alius de ipsius mandato, vide glossam finalem. l. decimæoctauæ. titulo quarto. partita prima.

Episcopus potest dare licentiam subdito vt confiteatur cum alieno sacerdote, vide glossam antepenultimam. l. vigesimæprimæ. titulo quarto. partita. 1.

Episcopus concedere potest indulgentias, & ad quod tempus, vide glo. 2. & 4. l. 45. tit. 4. par. 1.

Episcopi concedentes indulgentias. 40. dierum de quibus diebus intelligantur, scilicet, cæli, seu purgatorij, vel mundi, vid. glo. pen. d. l. 45.

Episcopi licet plures adsint in dedicatione ecclesiæ non poterunt concedere nisi tantum annalem indulgentiam quam vnus solus poterat, vide glo. fi. d. l. 45.

Episcopus an possit celebrare de nocte, vel ex causa dispensare quod de nocte celebretur, quod sic, vide glossam primam. l. 48. titulo quarto. partita. 1.

Episcopi debent quotidie missam audire, vid. glossam finalem. l. quadragesimæoctauæ. ibi.

Episcopatus est culmen omnium dignitatum, & non est maior ordo nihilominus tamen sunt in ecclesia aliæ maiores dignitates, vide glossam primam. legis primæ. titulo quinto. partita prima. & gloss. 4. in medio. l. 9. ibi.

Episcopi pares non sunt qui vnus maior altero, vid. ibid. in fine.

Episcopus vnde dicatur & quem locum obtineat, vide glo. 2. & 3. l. 1. tit. 5. partita. 1.

Episcopi tenentur hæreticos conuincere, vid. glo. 5. ibidem.

Episcopus potest per Papam eximi à iurisdictione Archiepiscopi. vide glo. 7. l. 5. tit. 5. par. 1.

Episcopus non dispensat in voto vltra marino etiam visitationis tantum vid. glo. 11. d. l. 5. ibidem.

Episcopus non dispensat in voto Iacobino licet in alijs omnibus sic, vide glo. 12. ibidem.

Episcopus non potest dispensare cum bigamo ad minores ordines suscipiendas, vid. glossam trigesimamtertiam. dict. l. quintæ. titulo quinto. partita. 1.

Episcopus an dispenset cum diacono contrahente matrimonium vt maiores ordines ascendat, vid. glo. 34. d. l. 5. ibi.

Episcopi non ordinant nisi in diebus illis ad hoc deputatis Papa tamen sic, vid. glo. 38. ibidem.

Episcopus non potest dispensare cum eo qui excommunicatus celebrauit, vid. ibidem. in glo. 41.

Episcopus debet puniri à Papa si crimen commisit magnum alias illũ puniet Patriarcha, vide glossam octauam. l. decimæ. titulo quinto. partita prima.

Episcopus dicitur esse sub Archiepiscopo non tamen sub primato seu Patriarcha, vid. glo. final. d. l. 10.

Episcopi seu alij prælati qualiter sint eligendi, vide glossam. 1. l. 17. titu. 5. partita 1.

Episcopus quid scire debeat, & qualis in eo desideretur scientia, vid. glo. 1. l. 22. tit. 5. par. 1.

Episcopus debet scire ius canonicum, vid. ibidem.

Episcopus eligendus non est nisi ille qui compleuerit. 30. annos, vid. glo. 3. l. 22. tit. 5. par. 1.

Episcopus intra quantum tempus petere debeat confirmationem, & cõsecrationem, vid. glo. 1. l. 27. ibidem.

Episcopus non potest esse extra suum episcopatum nisi de licentia Papæ nec sufficiet Imperatoris seu metropolitani, vide glossam primã. l. 29. ibidem.

Episcopus absens non habebit redditus sui epispopatus, vid. glossam. 2. dict. l. 29. ibi.

Episcopus non potest colectare subditos suos laicos, vid. glo. 5. ibidem.

Episcopus potest esse laicus etiam viuente sua vxore qui debet monasterium ingredi, & ibi profiteri, vide glossam finalem. l. 35. ibidem. titu. 5. partita. 1.

Episcopus cauere debet ab ebrietate, & qualiter puniatur post munitionem, vid. glo. 4. l. 36. ibidem.

Episcopus alios docere debet non autem debet doceri, est enim illi ignominiosum, vid. glo. 1. l. 37. ibidem.

Episcopus scire debet grammaticam, rhetoricam, logicam, musicam, & ad quid, vid. ibidem.

Episcopi debent habere hospitalitatem, vide suprà. in verbo. CLERICI.

Episcopus quid facere debeat, & possit de redditibus sui episcopatus, vide per glo. fin. l. 40. ibidem.

Episcopus quid debeat populo prædicare, vid. glo. 1. l. 42. ibidem.

Episcopus an deponatur propter ipsius negligentiam, vid. glo. fina. l. 48. ibidem.

Episcopus an & quando possit subditum proprijs manibus verbeare, vide gloss. 5. l. 56. ibi.

Episcopi venatores esse non debent, vid. glossam decimam. l. quinquagesimæseptimæ. ibidem.

Episcopi quos homines debeant secum habere, vid. glossam. 7. l. 59. titulo. 5. partita prima.

Episcopi an possint habere secum homines armatos, vide ibidem.

Episcopus an possit sibi assumere monachum vt sit suus cubilator, vide glossam finalem. d. l. 59.

Episcopus solus an sufficiat ad nominandum aliquem ad collectam de Papæ voluntate vt fit hodie, an vero requiratur consensus capituli, glo. 1. in fine. l. 61. ibi.

Episcopus est generalis sponsus omnium ecclesiarum suæ diœcesis, & debet habere curam. & ibi degentibus debet petere rationem administrationis cæteris inferioribus prælatis, vide glo. 2. l. 62. ibi.

Episcopus factus seruus statim est liber, vide glossam. 4. l. 65. titulo. 5. partita prima.

Episcopus an subsit Regibus, vide glo. 8. in fine. d. l. 65.

Episcopus dicitur legatus Dei, vide gloss. fin. l. 66. tit. 5. par. 1.

Episcopus non potest disponere de rebus ecclesiæ inferioris quæ subest alteri inferiori prælato sine eius consensu, vide glossam secundam. legis. 62. ibi.

Episcopus an & quando dispenset cum simoniaco, & in qua simonia nõ possit, vid. glo. 2. l. 6. ibidem.

Episcopus an dispenset cum simoniaco ignorante tamen, an talis sit simonia commissa, vel non, vid. ibidem.

Episcopus an dispenset cum simoniaco circa sepulturas vel nubentium benedictiones, vid. ibidem.

Episcopi stantibus hodie extrauagantibus excommunicantibus simoniacis ipsofacto an possint cum talibus dispensare, vide dictam glossam. 2. ad finem.

Episcopus an & quando dispenset cum recipiente ordines extra tempus vid. d. l. 63.

Episcopus in quibus casibus dispensare possit, vide glossas. dict. l. 63.

Episcopus seu alius prælatus statim exijt à patris potestate, vid. glo. 1. l. 65. ibidem.

Episcopus non debet à quolibet iudice vocari neque ad hoc debet compelli nisi tantum à Rege, vide glossam sextam, septimam, & octauam. dictæ. l. 65.

Episcopus debet ab omnibus venerari verbo, dicto, & facto, & æquiparatur præfecto prætorio, & est illustris, vid. glo. final. l. 66. titulo quinto. partita. 1.

Episcopus celebrans in vno altare alius clericus ibidem eadem die propter eius reuerentiam celebrare non debet, vid. ibi. in fine.

Episcopus de consuetudine habet iurisdictionem ordinariam exclusõ per consuetudinem decano, vid. glossam. 4. l. tertiæ. titulo. 6. partita prima.

Episcopus esse non potest vxoratus etiam si vxor sua castitatem vouerit vel multum senex sit nisi intret, & profiteatur religionem, vid. glo. 1. l. 2. tit. 10. par. 4.

Episcopi malefaciunt facientes se promoueri ad audiencias siue vbi causas laicorum tractãtur, vid. glossam primam. l. quadragesimæoctauæ. titul. 6. par. 1.

Episcopus potest esse de consilio Regis, vide glossam quartam. dict. l. quadragesimæoctauæ.

Episcopus si iusserit aliquem leuiter castigari si minister excedit ipse non tenetur, vid. glo. 6. ibidem.

Episcopus non cognoscet de causis laicorum etiam data iudicis laici negligencia sed rescribit Principi, vide glossam magnam. in principio. dictæ. l. 48.

Episcopi seu prælati terram à Rege tenentes debent pugnare, vid. glo. 5. l. 52. tit. 6. par. 1.

Episcopi testamentum facere non possunt nisi de papæ licentia, vid. glo. 1. col. 2. in prin. l. 53. ibidem.

Neque legata relinquere, vid. glo. 3. d. l. 1. tit. 6. par. 6.

Episcopi possunt ex causa magna præcipere clericis, vt certam summam persoluant ad refectionem viarum seu pontium si Papa commodè adire non potest aliàs secùs, vid. glo. 2. l. 54. ibidem.

Episcopus etiam si ante fuisset monachus suo abbati ampliùs obedire nõ debet, & quid de habitu, vide glossam septimam. l. 26. titul. 7. partita. 1. per tex. ibi.

Episcopus si prius quam esset Episcopus vouit intrare religionem ad illud semper compelli debet, vide glossam tertiam. l. secundæ. titulo. 8. partita. 1.

Episcopus non potest vouere religionem sine Papæ licentia neque aliud quod graue damnum ecclesiæ faciat, vide glossam tertiam. l. 3. titul. 8. partita. 1.

Episcopus omnia vota potest commutare exceptis duobus, vid. glo. 1. l. 5. titu. 8. partita. 1.

Episcopus non potest submittere se iurisdictioni iudicis minoris sine licentia Archiepiscopi, vide glossam nonam. l. septimæ. titulo nono. partita prima.

Episcopus an possit in ecclesia specialiter interdicta celebrare, eo quod in hoc est priuilegiatus vt tempore interdicti possit celebrare, vid. glo. 2. l. 16. tit. 9. par. 1.

Episcopus suspensus à pontificibus ea quæ ordinis sunt non administrat bene vero ea quæ sunt iurisdictionis, vide glossam primam. l. decimæ septimæ. ibi.

Episcopus suspensus simpliciter ab officio non solum ab ordine sed et ab omni officio clericali videtur suspensus, vid. d. glo. 1. l. decimæseptimę. titulo. 9. partita. 1.

Episcopus simpliciter ab officio suspensus, an exerceat iurisdictionem spiritualem, vide. d. glo. 1. l. 17. tit. 9. par. 1.

Episcopus ab officio suspensus, an possit excommunicare, vide gloss. 2. dictæ. l. 17.

Episcopus suspẽsus ab officio, & beneficio nec iurisdictionalia exercere potest, vid. glo. 4. dict. l. 17. ibi.

Episcopus si aliquem excommunicat Archiepiscopus eum absoluere non potest nisi in duos casus, & quando in illis non, vid. glo. 6. l. 24. titulo. 9. par. 1.

Episcopus debet ire ad locum vbi est de nouo constituenda ecclesia, & quid facere debeat, & an illud sit de necessitate, vel de honestate, vide glo. 2. l. 1. tit. 10. par. 1.

Episcopus hæreticus siue notoriè excommunicatus, an possit ecclesiam consecrare seruata forma ecclesiæ, vide glo. 4. l. 19. titulo decimo. partita prima.

Episcopus debet in ecclesijs omnibus suæ diœcesis clericos ponere, corrigere, reformare, & alia, vid. glo. 2. l. secundæ. titulo duodecimo. partita prima. cum alijs ibidem.

Episcopus fauore religionis potest ecclesiam secularem in regularem transformare, vide glossam primam. legis tertiæ. titulo duodecimo. partita. 1.

Episcopus potest concedere vt quis sepelliatur in aliqua capella seu in ecclesia non habente populum, vide glossam decimamtertiam. l. quintę. titulo. 13. partita. 1.

Episcopi cum vestibus suis debent sepelliri, & quare, vide glossam. 2. l. 13. titulo. 13. partita. 1.

Episcopus an possit sine capitulo res mobiles ecclesiæ alienare, vid. glo. 1. in fine. l. 2. tit. 14. par. 1.

De inmobilibus, vide ibidem.

Episcopus non potest dare licentiam generaliter sine specificatione rei ad vendendum rei ecclesiæ nisi præcedente causæ cognitione, vid. gl. 2. l. 2. titul. 14. partita. 1. in fine.

Episcopus an possit sine consensu capituli res suæ ecclesiæ monasterio construendo dare, & quid in constructo, vid. glo. 5. l. quartæ. titul. 14. partita. 1.

Et quid si velint aliam ecclesiam secularem facere de nouo ex causa forte quia creuit populus, vid. ibidem. in glo. 6.

Et an sit differencia vtrum bona sint diuisa inter prælatum & capitulum necne, vid. ibidem. glo. 7.

Et an istud facere possit alius prælatus citra Episcopum, vid. dictam glossam septimam.

Episcopus nihil potest facere sine consensu capituli nisi in tribus casibus, vide glossam. 2. l. 9. tit. 14. par. 1.

Episcopus potest minora negotia sine capitulo facere, vid. ibid.

Episcopus an possit beneficia prouidere sine consensu capituli, & qualia sic, vide ibidem. in glo. 3.

Episcopus si vult procedere contra consanguineum, vel amicum collegij potest illud sine consilio capituli tractare, vide ibidem. in glossa non.

Episcopus in quibus consilium in quibus consensum capituli petere debeat, vid. ibidem. in glo. fi.

Episcopus sine capitulo nec econtra non potest minuere numerum præbendarum, vid. ibidem. ad finem.

Episcopus potest constringere patronum sub iuramento quod præsentet vtiliorem, vide glossam tertiam. l. quintæ. titulo decimoquinto. partita. 1.

Episcopus eligens idoneũ prætermisso idoniore, an eius electio valeat, vide. d. glo. 3. post principium.

Episcopus si aliquo præsentato institutionem destulerit malitiosè, & præsentans postea alium præsentet, an iste primo præsentatus habeat recursum contra Episcopum, vide glossam quintam. l. 6. titulo. 15. partita prima.

Episcopus quando præsumatur aliquid malitiosè facere, vid. remissiuè per. d. glo. 5. ibi.

Episcopus an debeat consentire donationi quam facit aliqua ecclesia in aliam alicuius iuris patronatus, & quid si sine causa nolit consentire, vid. glo. 6. l. 8. tit. 15. par. 1.

Et an Episcopi consensus requiratur si patronus velit ius suum compatrono donare, vid. ibidem.

Et an talis consensus debeat ante factam donationem præstari, vel post, vid. ibi. glo. 7.

Episcopus bene potest ordinare præsentatum à rectore alicuius ecclesiæ patronatæ ille tamen nullum ex hoc habebit titulum sed alimenta, vide glo. 1. l. 14. tit. 15. par. 1.

Episcopus an possit sine licentia patroni facere præbendas de reditibus ecclesiæ patronatæ, vid. glo. 4. d. l. 14.

Episcopi debent beneficia prouidere in suis ecclesijs, vid. glo. 1. per text. ibi. l. 1. tit. 16. par. 1.

Et de pœna volentis hanc episcoporum potestatem sibi vendicare, vide ibidem.

Et an requiratur ibi consensus sui capituli, vid. ibidem. glo. 3. & melius. in glossa. 6.

Episcopus an possit dispensare in eo quod quis habeat plura beneficia cum cura, vel simplicia, vide glossam quintam. l. tertiæ. titulo decimo sexto. partita. 1.

Episcopus an possit quando voluerit remouere commendatarium cui ecclesiam commendauit, vid. glo. 9. l. 4. ibidem.

Episcopus cum capitulo possunt ex causa beneficia minuere & fructus percipere, vide glossam sextam. l. 5. tit. 16. par. 1.

Et an suæ diœcesis, vid. ibi. glo. 7.

Episcopus an possit pro debitis suis beneficia ecclesiæ minuere, vid. dict. glossam. 6.

Episcopus potest duos canonicos secum adducere vbicunque fuerit non plus, & illi pro præsentibus habentur, vide glossam septimam. l. 19. titul. 16. partita. 1.

Episcopus an aliquid percipere debeat propter ecclesiæ consecrationem vid. glo. 8. l. 3. titulo. 17. par. 1.

Episcopus an possit iurisdictionem vendere, & quid de temporali iure, vide glo. 2. l. 8. titul. 17. par. 1.

Episcopus aliquid pro conferendis ordinibus recipiens est simoniacus, & ipso iure ab ordine suspensus, vide glossam tertiam. l. 11. titulo decimoseptimo. partita. 1.

Episcopus personaliter debet ecclesias sibi subditas visitare nisi iusta causa illum impedierit, vide glossam quartam. l. primæ. titulo vigesimo secundo. partita. 1.

Episcopus an possit pluries in anno ecclesias visitare, & ab eis recipere mercedem, vid. glo. l. 2. ibidem.

Episcopus ecclesiam visitans, an in pecunia possit procurationem recipere, vel non, vid. glo. 9. l. 2. tit. 22. par. 1.

Episcopus visitando diœcesim suam, an se intromittere possit de delictis laicorum, vid. glo. 3. l. 4. ibidem.

Episcopus & Archiepiscopus, an possint simul visitare prouinciam, & quando, vid. glo. 2. l. 5. ibidem.

Episcopus potest decernere, vt aliquis sanctus de canonizatis veneretur solenniter, vide glossam secundam. l. primæ. titulo vigesimotertio. partita prima.

Et an ipse solus vel cum populi assensu, vid. ibidem. glo. 3.

Episcopus est de consilio Regis, vide glossam quintam. l. 6. titul. 9. partita secunda.

Episcopus cui fuit remissa vt est moris dispensatio inter aliquos quæ à Papa facta fuit si malitiosè fecerit interim quod filius fuerit natus, an nascatur legitimus, & habilis ad succedendum, vid. glo. 10. col. 2. in fine. cum principio sequentis. l. 2. tit. 15. par. 2.

Episcopus an debeat Regi suo fidelitatem iurare, vide glossam. 6. l. 5. titu. 15. partita. 2.

Episcopi an habeant merum imperium, vid. glossam. 2. in fine legis. 18. titul. 4. par. 3.

Episcopus potest constituere procuratorem pro rebus suis, & suæ ecclesiæ siue bona sint distincta inter ipsum & capitulum siue non, vid. glo. 9. l. 2. titul. 5. par. 3.

Et quando non, vid. ibidem.

Episcopus in constituendo procuratore, an exigat consensus capituli, & quanno, vid. glo. 11. d. l. 2.

Episcopi dicuntur personæ spectabiles, & de iure Regni sunt de consilio Regis, vide glo. 1. l. 11. tit. 5. par. 3.

Episcopus alienare volles rem mensæ suæ, an ibidem interuenire debeat consensus Archiepiscopi, vid. glossam tertiam. l. 63. titulo decimooctauo. partita. 3.

Episcopi an teneantur ad restitutionem si fructus sui episcopatus malæ consumpserint, vid. gl. 4. l. 12. tit. 28. par. 5.

Episcopi

Universidad de Deusto Biblioteca

Episcopi soli possunt res ecclesiasticas consecrare, & an istud alijs delegare posit, vide glossam.l.decimætertiæ.titulo vigesimooctauo.partita tertia.

Episcopi an posint dispensare cum vouentibus simpliciter castitatem, vt debitum ab vxore exigere posint, vide per glossam.5.l.vndecimæ.titulo.2.partita.4.

Episcopus an posit cum incestuoso dispensare, vt matrimonium contrahat, vide glossam octauam.l.decimætertiæ.titulo secundo.partita quarta.

Episcopus potest se intromittere ad compellendum maritum & vxorẽ vt simul viuant nisi bonozelo continentiam seruare velint, vid.glo.3.l.1.titul.9.par.4.

Episcopus esse nõ potest maritus vxore in seculo remanente, licet castitatem vouerit, vid.glo.1.l.2.tit.10.par.4.

Episcopus debet consentire in ingressum religionis quam maritus facit de licentia vxoris non tamen istud est de substantia, vid.ibidem.in glo.5.per illum tex.ibi.

Episcopus debet cognoscere de causis matrimonialibus, vid.gloss.2.per tex.ibi.l.7.tit.10.par.4.

Et an alij prælati, vid.ibi.glo.4.&.6.

Episcopus debet scire nouum & vetus testamentum, & qualiter hoc intelligatur, & an debeat scire canones, & an etiam leges, vide glossam tertiam.dict.l.7.

Episcopus an debeat scire omnem, falterium, & an peccet si interrogatus in sua consecratione si ista scit dicat sic, si mentiatur, & an ipsius sententia lata cum canones ignorasset valeat, & quando, vid.ibidem.

Episcopus an posit causam matrimonij alteri delegare, vt illam iudicet, vide glo.7.l.7.tit.10.par.4.

Episcopi an sint personæ spectabiles, vel illustres, vid.glo.2.l.3.titulo.14.partita.4.

Episcopi statim à patria potestate liberantur, vide glosam sextam.in fi.l.quartæ.titulo decimoquinto.& glo.2.l.decimæquartæ.titulo decimooctauo.partita.4.

Episcopus si fuerit factus seruus quantum, & quid domino pro se præstare teneatur, vide glosam secundam.l.sextæ.per tex.ibi.titulo vigesimosecundo.par.4.

Episcopus si propter eius simoniam, vel turpitudinem fuerit ab Episcopatu remotus non recuperabit abbatiam quam ante episcopatum habebat neque ibi alios honores habebit, vide glossam tertiam.l.5.titulo.24.partita.4.

Episcopus dominus vocari debet, vide glossam primam.l.1.titulo vigesimoquinto.part.4.

Episcopi successerunt in locum apostolorum, vid.ibidem.

Et quid si ad solum Episcopum pertineat collatio beneficiorum, an possit capitulum sede vacante recipere resignationem beneficiorum ex causa permutationis, vid.glo.6.l.2.tit.6.par.5.

Et quid in vicario Episcopi, vid.ibi.

Episcopi authoritas requiritur in permutatione beneficiorum, vid.glo.6.&.8.d.l.2.ibidem.

Episcopi authoritas nõ sufficit vbi beneficia quæ debent permuturi sunt Papæ reseruata, vid.d.glo.8.

Episcopi bene possunt castigare subditos suos, vide glossam tertiam.l.11.titulo.8.partita.5.

Episcopi possunt de causis peregrinorum tractare quando vexantur, vel aliter inhumaniter tractantur, vide glossam tertiam.l.vigesimæseptimæ.titul.8.part.5.

Episcopus potest annullare statutum nutriens peccatum, vid.glo.6.l.28.titulo.8.par.5.

Episcopus fideiubere non tenetur si tamen fideiubeat tenet fideiussio, & illum obligat & vnde tunc soluere posit, vide glo.3.l.secundæ.titulo duodecimo.partita.5.

Episcopi sunt in statu magnæ perfectionis quæ in eis potiùs dicitur esse quam in alijs religiosis, & sunt in loco apostolorum, vide dictam glossam tertiam.

Episcopus si credens aliquem peritum ei præbendam dedit si post eius imperitia detegatur, an sic datum ab eo auocari posit, vide glo.1.l.46.titu.14.par.5.

Episcopus debet habere bona peregrinorum decedentium sine testamento, & quid facere debeat, vide glossam.1.&.2.l.trigesimæprimæ.titulo.1.partita.6.

Episcopi non possunt facere testamentum neque legata relinquere, vide glo.3.l.primæ.titulo nono.par.6.& glo.1.columna secunda.in principio.l.53.tit.6.par.1.

Episcopus an posit se intromittere contra executores testamenti malæ agentes officium suum si testator illud prohibuit, vid.glo.3.l.1.titulo 10.partita.6.

Episcopus an se intromittat in legatis à testatore relictis ob redemptionem captiuorum quando testator executores testamentarios non fecit, & qualiter procedere debeat in hoc, & alia plura, vid.per glo.l.5.per tex.ibi.tit.10.par.6.

Et qualis debeat esse iste episcopus, an loci originis, vel vbi legata fecit, vid.ibidem.in glo.3.

Et an episcopus qui fuit executor ad pias causas teneatur coram iudice seculare rationem reddere, vel coram metropolitano, vide ibi.glossam sextam.

Episcopus an posit executores testamentarios ante annum compellere, vt impleant testatoris voluntatem, vide glossam tertiam.l.6.titulo.10.partita.6.

Episcopus loci an se intromittat, & quando, & qualiter si executores testamentorum voluntatem defuncti adimplere nolint, vid.glo.l.7.ibi.per illum tex.

Et an Episcopo detur remedium.l.fina.C.de edicto.diui.adrian.toll.& quando vid.glo.1.in medio.l.2.tit.14.par.6.

Episcopus an posit esse curator alicuius minoris, vid.glo.1.l.14.per tex.ibi.titul.16.part.6.

Episcopus an posit authoritatem suam interponere ex interuallo, vide glo.7.l.17.tit.16.par.6.

Episcopus an posit punire Archiepiscopum delinquentem in suo territorio, vid.glo.1.q.4.l.15.tit.1.par.7.

Episcopus potest absoluere de leui iniuria illata in personam clerici, & qualiter hoc intelligatur, vid.gl.1.l.20.tit.9.par.7.

Episcopus an posit clericum condemnare in confiscatione bonorum, vide glo.3.l.5.tit.31.par.7.

EPISTOLA non nocet scribenti quousque perueniat ad manus aduersarij, vid.glo.1.in fi.l.2.tit.13.par.3.

Epistolæ pauli dicuntur scripturæ authenticæ, vid.glo.1.l.1.titulo decimooctauo.par.3.

EQVA furata, & à bonę fidei possessore empta si penes eum pariat, & concipiat penes furem, an partus sit furtiuus, vide glo.2.l.5.titul.29.partita tertia.

Equa & ex equa, & tauro, vel ex taura, & equo nũquam fuit visum animal, vide glossam primam.l.vigesimæprimæ.titulo vndecimo.partita quinta.

AEQVALITAS, & de æqualitate seruanda tam in contractibus quam in alijs omnibus dispositionibus, vel successionibus, vi.per glo.17.l.5.titulo.5.par.6.

AEqualitas debet seruari in duellis, vid.gl.2.l.3.tit.4.par.7.

AEQVALES.

AEquales scientiæ ille præferendus est qui nobilis est ex nobili sanguine.de hoc, vid.infrà.in verbo.NOBILIS.

AEQVIPARATIO non fit in rebus diuersæ materiæ, vide glo.5.col.1.post medium.l.19.tit.8.par.5.

AEQVIPOLLENS, & in contractibus bene sufficit aliquid fieri per æquipollens, vid.glossam.1.l.5.per textum ibi.titulo quarto.partita quinta.

AEQVITAS scripta seruari debet licet de iure communi communis opinio adhęreat rigori, vide glossam secundam.l.vigesimæoctauæ.titul.11.partita quarta.

EQVVS & maior honor est in equibus ambulare quam in mulis, & ibi dicit de pragmatica facta super mulas, vide glossam quintam.l.primæ.titulo.21.par.2.

Equitãs in die corporis Christi malè facit, & si talis sacramentum viderit in via quid debeat facere, & de pœna non facientis, vid.glo.l.62.titulo.4.partita.1.

Equus conductus ab eo pasturari debet, & equus malæ pasturatus male ambulat, vide glossam quartam.l.septuagesimæsextæ.titulo decimooctauo.par.3.

Equus ex quibus vitijs posit redhiberi, & alia in hoc, vid.per glossas.legis sexagesimæquintæ.per textum ibi.titulo quinto.partita.5.

Et prohibitio de equis extrahendis extra regnum est multum antiqua, vide glossam decimamseptimam.legis quintæ.titulo septimo.partita quinta.

Et ex equo & taura, vel ex tauro & equa nunquam fuit visum animal, vide glo.1.l.21.tit.1.par.5.

Equus, & reus est qui habet equum calcitrosum, vid.glo.3.l.22.per text.ibi.tit.15.par.7.

ERRARE, vid.infrà.in verbo.ERROR.

ERRANS.

Errans in proprio facto an excusetur saltim ad vsucapionem prosequendam, vid.glo.1.&.2.l.14.tit.29.par.3.

Errans in iure quia credebat se posidere cum titulo qui nullus erat, an posit vsucapere rem, vid.ibi.glo.3.

Errans quãdo dicatur habere bonam fidẽ per quam vsucapionẽ cõtinuare posit, vid.ibidem.

Errans in contrahendo matrimonio in alicuius personam, an & tunc matrimonium teneat, & quando, vid.glo.3.per textum ibi.legis decimæ.titulo.2.partita.4.

Et quid si mulier errauerit in qualitate, an tunc matrimonium teneat, vide ibidem.glo.4.

Errans in sexu baptizati, an valet baptismum.glo.final.l.quintæ.titu.4.partita.1.

Errans in nomine hæredis, vel cognomine, vel in alio, an & quando per hoc vitietur institutio, vide glossas.l.13.per tex.ibi.titulo tertio.partita sexta.vid.infrà.in verbo.ERROR.

ERA DOMINI.

Era domini à tempore Ioannis.1.non ponitur in instrumentis sed in eius locum ponuntur anni natiuitatis Domini, & in hoc est seruanda consuetudo, & quæ sit rectior computatio, vide per glossam tertiam.l.54.titulo.18.partita.3.

ERRONEA CONFESSIO, de hoc, vide suprà.in verbo.CONFESSIO ERRONEA.

ERRONEA SVBSCRIPTIO. de hoc, vide infrà.in verbo.SVBSCRIPTIO ERRONEA.

ERROR.

Iuris, vel facti.

Tituli.

Qualitatis.

ERROR legum partitarum tam respectu sensus tam etiam quod vna litera pro alia erat posita correxit auus meus, vt ipse testatur in glo.pen.l.19.titulo.1.par.1.

Error circa consuetudinem tam respectu causæ impulsiuæ quam finalis, & alia in hac materia, vid.per gloss.2.l.tertiæ.titulo secundo.partita prima.

Error si interueniat in sexu baptizati, an valeat baptismum, vid.glo.fin.l.5.tit.4.partita.

Error magnus qualis esse dicatur ad hoc vt propter ipsum clericus posit verberari, vide glossam octauam.l.quinquagesimæsextæ.titulo quinto.partita.1.

Error aduocati siue procuratoris in iudicio factus coram parte intra quantum tempus debeat corrigi, vid.glossam secundam.l.primæ.titul.13.partita.3.

Error probabilis etiam in mero lucro non nocet, & quando faciens positiones posit dicere se errasse, vid.glo.4.l.5.ibi.

Error in confesione potest aliquando post sententiam corrigi, vid.glo.5.l.5.tit.13.par.3.

Error partium litigantium coram aliquo quem credunt suum iudicem, an & quando vitiet sententiam, vide glossam secundam.l.15.titulo.22.partita.3.

Et quid si iudex haberet in eos iurisdictionem sed non vsum ipsorum, vide ibidem.in glo.3.

Error in subtilitatibus non est peccatum mortale quo ad iudices errantes in iudicio suo extenditur, vide glossam sextam.l.vigesimæquartæ.titulo.22.par.3.

Error in facto alieno dicitur iustisimus, vid.glo.4.l.decimæquartæ.titulo.29.par.3.

Error quid sit, & an errans consentiat, & qui per errorẽ consentit potiùs contradicere quam assentire, vide glossam secundam.per tex.ibi.l.20.titul.2.par.4.

error mulieris contrahentis matrimonium in personam ipsius cum quo contrahit, an irritet matrimonium, vid.ibid.glo.3.

Error seruilis conditionis, an matrimonium dirimat, & si carnalis copula præcesserit, vide glossam primam.legis quartæ.titulo quinto.partita quarta.

Error & si solutio facta sit per errorem non valet, & quibus modis istud accidere posit, vide glossam.1.&.2.l.vigesimæoctauæ, per text.ibi.titu.14.partita.5.

Et an in dubio credatur aliquem scienter indebitum soluisse, vel per errorem, vide glossam primam.legis trigesimæ.titulo decimoquarto.partita quinta.

Error testatoris quando vitiet institutionem, vid.glossam primam.l.duodecimæ.& glossas.l.decimætertiæ.per textum ibi.titulo tertio.partita sexta.

Error iustus an habeatur pro titulo etiam quo ad exclusionem petitionis hæreditatis, vide glossam primam.columna.1.in fine.l.7.titul.14.partita.6.

IVRIS, vel FACTI.

Error iuris quando excuset, vide elegantem distinctionem glo.2.l.20.titulo.1.partita.1.

Error iuris, an excuset minoribus, & mulieribus, vide dictam glossam secundam.in fine.

Error iuris solus, an sufficiat ad præscriptionem alicuius rei ecclesiasticæ quando non est admixtus cum errore facti, vide glo.l.8.titulo.14.partita prima.

Error iuris in personis fide dignis probatur per iuramentum, vid.glo.7.l.24.tit.22.par.3.

Error iuris an sit iniustus ita quod non excuset à mala fide secundum canonistas, vid.glossam tertiam.l.decimæquartæ.titulo vigesimonono.partita.3.

Error iuris vel facti an excuset contrahentes matrimonium scientes impedimentum quod erat inter eos, vide glossam quintam.l.51.titul.14.partita.5.

Error iuris dicitur lata culpa, vid.gloss.4.l.11.titulo trigesimotertio.partita septima.

TITVLI.

Error tituli in facto proprio, an & quando excuset, vid.gloss.1.cum sequentibus.legis decimæquartæ.titulo vigesimonono.partita.3.

Error in credente rem posidere cum titulo an iuuet illum ad vsucapionem, vid.ibi.in glo.3.

Error in titulo quia affuit quidem, sed erat nullus, & sic errabat in iure, an tunc res per illum vsucapi posit, vid.d.glo.3.

Error iustus an habeatur pro titulo etiam quo ad exclusionem petitionis hæreditatis, vide glossam primam.columna.1.in fine.l.7.titulo decimoquarto.par.6.

QVALITATIS.

Error in qualitate quæ non inducit causam finalem, an vitiet actum, vide glo.10.columna.4.post principium.l.secundæ.titulo decimoquinto.partita.2.

Error qualitatis & remisiuè plura de hoc & an talis error in muliere vitiet matrimonium, vide glossam quartam.l.decimæ, titulo secundo, partita.4.

AES ALIENVM.

AEs alienum semper deducitur in donatione, vide glo.4.l.4.titulo.4.partita.5.

AEs alienum prius deduci debet quam hæres deducat falcidiam, vid.gl.1.ad fi.l.primæ.tit.11.par.6.

ESSE.

Esse aliud est quam sperari esse, vid.glo.1.in procemio.tit.1.par.4.

ESSVRIENTI potius debet panis denegari quam sibi dari de cibo securus bonum facere non curret, vide glossam septimam.l.2.titulo.9.partita.4.

AETAS ante & post diluuium secundum vtranque interpretationem, vid.glo.24.in procemio partitarum.

AEtas quæ requiratur ad suscipiendum sacramentum confirmationis, vide glo.4.l.11.tit.4.par.1.

AEtas excusatà pœnitentia saltim à maiori, vide glossam primam.l.25.titu.4.par.1.

AEtas an veniat in consideratione respectu pœnitentiæ iniungendæ, vide glo.1.dict.l.25.

AEtatis defectum solus Papa supplet, vid.glossam decimamseptimam.l.5.titulo.5.part.1.

AEtas ad suscipiendas ordines quales esse debeãt, vid.glo.l.27.per text.ibi.titulo.6.partita.1.

AEtas ad professionem quæ sit, vid.per glo.2.cum alijs ibi.l.4.glo.1.l.titulo.7.partita.1.

AEtas quæ requiratur ad beneficia siue cum cura animarum siue sine ea vel ad canonicatum siue præbendam, vid.gl. .l. .tit.16.par.1.

AEtas in tabellionibus Regis qualis desideretur, vide glossam.2.l.2.titulo.9.partita.2.

AEtas Regis minoris qualis requiratur ad hoc vt iurisdictionem exercere posit, & quid si sit filia minor, vide glos.3.l.3.per illum textum.titulo decimoquinto.partita.2.

AEtas quæ requiratur in castellanis de iure antiquo partitarum, & de iure ordinamentorum, vide glossam primam.l.quintæ.titulo decimo octauo.partita.2.

AEtas in iudicibus ordinarijs qualis requiratur, vide glos.1.l.5.titu.quarto.parti.tertia.

AEtas quæ excuset vt aliquis ad bellum ire nõ teneatur, vide glo.14.l.3.titulo decimonono.partita.2.

AEtas quæ desideretur ad matrimonium tam in masculis quam in fœminis, vide per glo.8.l.1.titulo.20.partita.2.

AEtas quæ requiratur ad hoc vt quis posit esse procurator, siue in iudicio, siue extra, & quid si exceptio ætatis ei opponatur, vide glo.16.l.decimænonæ.titulo.5.partita.3.

AEtas qualis esse debeat in ferendo testimonium, vt illud valeat, vid.gl.1.&.2.l.nonæ.titulo.16.partita.3.

AEtas inquisitorum qualis esse debeat, vide glos.4.l.6.titulo decimoseptimo.partita.3.

AEtas qualis requiratur ad hoc, vt sponsalia teneant, & an discretio ætatis suppleat, vide glo.1.l.6.titulo.1.partita.4.

AEtas qualis requiratur ad contrahendum matrimonium inspicit loci consuetudo, vid.glo.8.l.9.tit.11.par.4.

AEtas qualis esse debeat in adoptãte filiũ alterius, vi.per gl.1.per tex.ibi.l.2.tit.16.

Universidad de Deusto
Biblioteca

l.2.tit.16.par.4.
Aetas quæ in manumittente requiritur qualis ſit, vid. per glo.6.&.7.l.1. tit.22.part.4.
Aetas ad maritandas fœminas qualis ſit, vid. per gloſſ.8.l. quintæ. titulo.7.par.6.
Aetas quæ requiratur in minoribus, vt propter eorũ delicta ipſi puniri poſsint, vide gloſſam quintam, ſextam, & ſeptimam.l.9.per tex. ibi. tit.1.par.7.
Aetas qualis excuſet a pœna ſiue in ſenibus ſiue in minoribus, vide gloſſam tertiam, quartam, quintam, & ſextam.l.8.per text. ibi. titulo.31. partita.7.
ETYMOLOGIA quid ſit, & an valeat argumentum ab etymologia vocabuli, vide glo.1.l.1.tit.1.par.6.
Etymologia quid ſit, & de eius effectu, vid.glo.1.&.2.l.1.per tex. ibi. titulo.33.par.7.
EVCHARISTIAE ſacramentum duo operatur in nobis, vid.glo. fina.l.1.tit.4.par.1.
Euchariſtiæ ſacramentum tollit peccata venialia, & auget gratiam, vid. ibidem.
Euchariſtiæ ſacramentum à ſolis ſacerdotibus adminiſtratur, vid.glo.1. l.8.tit.4.par.1.
Euchariſtiæ ſacramentum poteſt ſumi in die dominica reſurrectionis, & in die Iouis ſancti, & vſque ad dominicam de quaſi modo, vid.glo. 4.l.34.tit.4.par.1.
EVELLENS terminos qualiter puniatur, & quãdo, & plura, de hoc vide per gloſſam quintam, ſextam, & ſeptimam.l.30.per tex.ibi.titulo.14.partita.7.
EVICTIO, & an Rex teneatur de euictione ſi aliqua res vendatur pro debitis fiſcalibus, & quando, vide gloſſam decimam.l.23.titul.18. partita.3.
Et an mulier teneatur ad euictionem rei dotalis marito petente, vid. gl. 2.l.22.tit.11.par.4.
Euictio, & an venditor teneatur da euictione quando nihil fuit promiſſum, vide gloſſam ſecundam.per tex.ibi.l.trigeſimæſecundæ.titul.5. partita.5.
Et an & quando venditor teneatur de euictione, vid.gl.4.cum alijs ibi. per illum tex.in.d.l.32.
Et an & quando tenebitur venditor de evictione etiam ſi emptor ſibi nihil denuntiet de lite mota ſuper re empta quando alias venditor ſciebat litem eſſe motam ſuper tali re vendita etiam ſine emptoris denũtiatione, vid.d.glo.4.col.3.
Et venditor ſemper tenebitur emptorem defendere alias tenebitur de euictione, vid.glo.5.d.l.32.per illum tex.ibi.
Et etiam tenebitur ad intereſſe, & ad ſumptus litis, vide ibidem. in glo. 6.&.7.
Et an emptor agere poſsit de euictione contra venditorem quando ipſe emptor cauſam non defendit venditore nollente eam defendere, vide gloſſam quartam. legis trigeſimætertiæ. titulo quinto. partita quinta.
Et quid ſi cum emptor cauſam defendit malum aduocatum elegit, an agat de euictione contra venditorem, vid.d.glo.4.
Et an venditor hæreditatis, vel redituum teneatur de euictione quando tota hæreditas, vel maior pars redituum euincitur ab emptore, vi.glo. 2.&.4.l.34.ibidem.
Et an venditor domus, nauis, vel gregis teneatur de euictione partis, vide gloſſas.per illum textum.legis trigeſimæ quintæ.titulo quinto.partita quinta.
Et quando venditor non teneatur de euictione licet emptor inquietetur, vide gloſſam tertiam.cum alijs ibi.per tex.ibi.l.trigeſimæſextæ. tit.5.par.5.
Et quid ſi emptor ſit contumax, an ſi condemnetur agat de euictione cõtra venditorem, & quando ſic quando vero non, vide ibi.gloſſam ſextam.
Et quid ſi emptor non excipit circa ſumptus, & melioramenta facta in re empta, an venditor in illis teneatur de euictione, vide ibi.gloſſam ſeptimam.
Et an venditor teneatur de euictione quando rem alicui in ludo vendidit, vide gloſſam nonam.l.trigeſimæſextæ.per tex.ibi.titulo quinto. partita.5.
Et quid ſi emptor ſit alius tertius qui non ludebat, an venditor tunc teneatur de euictione, vid.ibi.glo.11.
Et an venditor teneatur de euictione quando extraiudicialiter, & per vim res auffertur ab emptore, vel per Regem, vide glo.2.l.37.tit.5. par. 5.& ibi.glo.5.
Et an & quando creditor vendens pignus teneatur de euictione, vid.gloſſam primam.cum alijs ibi.& gloſſ.5.l.50.titulo decimotertio.partita quinta.
Et ſimpliciter vendens nunquam intelligitur ſe obligare ad euictionem imo tacitè videtur agi ne de euictione teneatur, vide ibi. gloſſ.6.
Euictio & an hæres vendens res hæreditarias pro ſoluendis debitis, vel legatis teſtatoris teneatur de euictione ſi fecerit inuentarium, vid.gl. 6.l.7.tit.8.par.6.
Et an legatarius euicta re agere poſsit de euictione, vid.glo.7.0.tit.9.l.1. partita.6.
Et an hæredes qui in præſentia iudicis inter ſe hæreditatem diuidunt debeant ad inuicem cauere de euictione, vid.glo.1.&.2.l.9.titulo.15.par tita ſexta.
EXACTORES TRIBVTORVM poſſunt à notario petere vt ſibi detur liber tributorum, vid.glo.5.l.23.titulo decimooctauo.par tita tertia.
Exactor tributorum tenetur oſtendere mandatum ſibi factum per literas publicas alias ſibi non creditur, vid.ibi.glo.6.
Exactores tributorum non poſſunt cogere non ſoluentes ſed debent ad dire præſidem nec præſes illud illi committere poterit, vid.ibi.gloſsã ſeptimam.
Exactores tributorum, an poſsint propria authoritate vendere pignora, & quando, vid.ibidem.gloſſ.9.
Exactores tributorum bene poſſunt emere, & contrahere in loco illo vbi adminiſtrationem habent, vide gloſſam tertiam.l.5.titulo quinto.par tita quinta.
Exactores tributorum an poſsint propria authoritate cogere reſiſtentes & vendere poſſeſsiones ipſorum etiam ſine iudice, & quid hodie, & ſi commiſsio ſit generaliter exactoribus conceſſa tamen debent ipſi ſeruare legem municipa. vel conſuetudinem loci, vid.glo.2.l.52.titulo.5. partita.5.
Exactores tributorum qui res aliquorum vendunt, an ad ſubhaſtationẽ teneantur, vid.ibidem.glo.3.
Et an ſit aliqua differentia ſi res quæ venditur eſt mobilis, vel immobilis vt ſubhaſtatio requiratur, vid.ibidem.
Exactores tributorum, an peccent ſi vectigalia impoſita ſine alia inueſtigatione cauſæ exigunt, vide gloſſam ſextam.l. nonæ. titulo ſeptimo. partita quinta.
Exactores tributorum falſarij pœna manus puniuntur, vid.glo.5.l.6.tit. 7.partita.7.
EXAMEN obſtetricum ad prothomedicos Regis pertinet, vid.glo.8. l.17.tit.6.par.6.
EXCESSVS monachorum ſeu aliorum, vid.remiſsiuè per gloſſ.8.in fi.l.25.titul.4.par.1.
Exceſſus alicuius in aliquem caſtigando eſt propter id excommunicatus vide gloſſam finalem.per tex.ibi.l.quinquageſimæſextæ.titul.5.partita prima.
Exceſſus miniſtrorum in caſtigando de iuſſu prælati prælato non nocet, vide gloſſam ſextam.legis quadrageſimæoctauæ.titulo ſexto.partita prima.
EXCEPTA quæ dicantur in priuilegio donationis licet ibi nihil dicatur, vide gloſſam decimamſextam.l.quintæ.titulo decimoquinto.partita ſecunda.
EXCEPTIO rei iudicatæ, an obſtet ſi poſt abſolutoriam cauſa de nouo ſuperuenerit, vide gloſſam ſextam.l.vigeſimæquintæ.titulo ſecundo.partita.3.
Exceptio dominij, an obſtet petenti rei poſſeſsionem ſiue in interdicto adipiſcendæ, retinend. vel recuperand. poſſ. vide gloſſam ſextam.l.27. titul.2.par.3.
Exceptiones peremptoriæ, & cuiuſcunque ſint qualitatis intra quantũ proponi debeant, vid.glo.1.in principio.l.8.titulo tertio.par.3.& glo. 1.2.4.&.5.l.9.ibidem.
Exceptiones debent opponi de ſubſtantia iudicij quia alias non ſufficit probare factum niſi ſit probata exceptio, vid.d.glo.1.
Et an reo ſufficiat narrare factum ex quo reſultet effectus, vid.ibidem.
Et an idem ſit in cauſis criminalibus, vid.ibidem.
Exceptio perimens in totum accuſationem quando proponi debeat, vide ibidem.
Exceptiones anormalæ intra quantũ tẽpus proponi debeant vid.ibid.
Et an ſufficiat quod reus ſuas exceptiones in termino proponat ſi ad hoc non faciat citare aduerſarium, vide ibidem.
Exceptio excommunicationis in quacunque parte iudicij proponi poteſt, vide gloſſam primam.in fine.legis octauæ.titulo tertio.partita tertia.
Exceptiones dilatoriæ quando debeant proponi ante, vel poſt litis conteſtationem, vide gloſſam primam.l.nonæ.ibi.& gloſſ.3.l.quintæ.titul.10.par.3.
Et ſi poſt litis conteſtationem proponantur, an debeant induciæ duplicari vid.ibidem.in eadem glo.1.d.l.9.
Exceptio & qualis faciat ſuperſederi in cauſa, vide gloſſam primam.l.10. & glo.1.l.11.titul.3.par.3.& glo.1.l.5.titu.10.par.3.& glo.1.l.14.titulo.1. partita.1.

Exceptiones dilatoriæ ante litis conteſtationem non propoſitę poſſunt poſtea in vim peremptoriarum, vide glo.1.in fin.l.9.tit.3.part.3.
Exceptio contra procuratorem, ſcilicet quod non habet mãdatum, &c. quando debeat proponi, & quid ſi ſit de perſonis quæ in iudicio eſſe non poſſunt, vide ibi.glo.2.
Exceptiones poſt terminum opponi non poſſunt niſi cum iuramento ꝙ de nouo ad ſuam notitiam peruenerunt, vide glo.5.l.9.tit.3.part.3.
Et quid ſi poſt ſic iuratum poſtea appareat quod prius ſciebat, vid.ibidẽ.
Exceptio oppoſita contra perſonam, an impediat litis ingreſſum, vide glo.1.l.10.tit.3.part.3.
Et an idem ſit in omni exceptione impediente litis ingreſſum vt debeãt proponi in terminis aliarum vel non, vide ibidem.
Ita quod illa non obſtante licet propoſita ſit debeat lis conteſtari, & in cauſa vltra procedere, vide ibidem.& glo.1.l.5.tit.10.part.3.
Exceptiones peremptoriæ non impediunt iudicium principale, ſed in eo proceditur & poſtea pronuntiatur ſuper tota cauſa, vide gloſ.1.l.11.ibi.
Exceptio appoſita contra iudicem de eius incompetentia debet primitus terminari, vide.d.glo.1.d.l.11.
Exceptiones omnes quæ reddunt proceſſum nullum niſi prius de illis cognoſcatur, cum cauſa principali tractandę non ſunt, vide ibidem.
Exceptio concernens proceſſum dicitur talis naturæ, quod ſi ſuper ea nõ pronuntietur negotium principale non poteſt experiri licet contra ſi exceptio ſit contra teſtes vel inſtrumenta, vide ibidem.
Exceptio ſpoliationis habet effectum ſuſpendendi, & quando non, & intra quantum tempus talis exceptio probari debeat, vide gloſsam.3.l. 5.titulo.10.part.3.
Exceptiones contrarias poteſt quis in iudicio proponere, vide glo.4.l.6. titulo.14.part.3.
Exceptio litis finitæ de iure partitarum, an impediat iudicium, vide glo. 2.l.7.tit.16.part.3.
Exceptio pretij non numerati intra quantum tempus proponi poſsit, & an valeat talis renuntiatio, & an in eadem carta poni poſsit, vide gl.4. l.65.titulo.18.parti.3.
Exceptiones renuntiando aliquis quas renuntiaſſe videatur, vide glo.5.l. 70.tit.18.part.3.
Exceptione tutus an petere poſsit vt liberetur per pactum, vide glo.1.l. 81.titu.18.part.3.
Exceptio quæ opponitur contra inſtrumentum, ſcilicet quod nõ eſt publicum ſeu à tabellione non factum qualiter poni debeat, vide gloſsã 1.legis.115.ibi.
Et quid ſi inſtrumentum ſit de longinquo neque in hoc agatur de præiudicio opponentis, vide ibidem gloſ.3.
Et quid ſi tabellio contra quem opponitur exceptio, ſcilicet quod nõ eſt tabellio ſit notus omnibus pro tali, vide ibidem in glo.2.
Exceptio quando poni poſsit per iudicem de ſuo officio contra partem ſiue inſtrumenta vel aliter, vide glo.1.l.24.tit.23.part.3.
Exceptio quæſtus repellit accuſatorem, & qualiter hoc probetur, vi.glo. 3.per text.ibi.l.4.tit.9.part.4.
Exceptio lenocinij an infringat accuſationem mariti vxorem de adulterio accuſantis, vide glo.4.l.6.tit.9.part.4.
Exceptio non numeratæ pecuniæ an habeat locum tantum in confeſsione mutui illarum rerum quæ conſiſtunt in pondere numero vel menſura, an etiam in alijs omnibus contractibus ſi promiſſum non detur, vide glo.1.l.9.tit.1.part.5.
Exceptio non numeratæ pecuniæ, an poſsit à reo opponi & de hoc poſsit querelari, licet actor ei nihil petat, & an iſta exceptio debeat in iudicio proponi vel ſufficiat ipſi creditori etiam ſine ſcriptis, vide glo.3. d.l.9.tit.1.part.5.& ibi.glo.4.
Exceptio non numeratæ pecuniæ poſt biennium debitori non competit, licet probare velit non fuiſſe ſibi numeratam, & quid de iure canonico, vide ibidem gloſſ.6.
Et an illi competat intra biennium quando in inſtrumento de recepto quam fecit renuntiauit huic exceptioni, vide ibidem in glo.8.
Et quid ſi renuntiatio exceptionis non numeratæ pecuniæ fiat in eadem carta vel poſt biennium, vide glo.9.l.9.tit.1.parti.5.
Exceptio doli an obſtet contra reuocantem precarium alicui datum intempeſtiuè, vide glo.1.l.9.tit.2.part.5.
Exceptiones omnes quæ detrahunt proprietati maioriæ detrahunt & poſſeſsioni, vide glo.2.col.2.in principio.l.7.tit.4.parti.5.
Exceptiones in cauſa maioriæ quæ requirũt altiorem indaginem, an debeant reſeruari iudicio proprietatis, vide ibidem colu.2.in principio.
Exceptio peremptoriam an poſsit opponi de re non tradita quando per ſtatutum illam opponi prohibeatur quando inſtrumentum erat confeſſionatum, vide glo.1.l.32.tit.5.part.5.
Exceptio competens reo naturaliter tantum obligato, an proſit fideiuſſori ſuo, & quid ſi tunc fideiuſſor dicat ſe ignoranter acceſsiſſe huic obligationi naturali tantum, vide per glo.7.l.5.tit.12.part.5.
Exceptiones qualeſcumque ſint, poſſunt hodie contra inſtrumentum poni etiam habentem executionem paratam, dum tamen opponatur intra terminum à lege ſtatutum, vide glo.4.l.10.tit.12.part.5.
Exceptio cedendarum actionum competit contra creditorem nolẽtem actiones cedere fideiuſſori ſoluenti pro debitore, vi.gl.3.l.11.tit.12.p.5.
Exceptio cedendarum an opponatur etiam ſi fideiuſſor ſit obligatus per inſtrumentum guarentigium, vide ibidem.
Exceptiones quæ opponi poſsint per fideiuſſorem in fauorem rei principalis quando illas ſciuerit, vide gloſsam.1.2.&.3.l.15.tit.12.part.5.cum alijs gloſsis ibidem.
Exceptio competens reo de qua vti noluit, an illa competat fideiuſſori & ea vti poſsit. vide gloſ.5.d.l.15.
Et an fideiuſſor gaudeat tali exceptione quando obtulit ſe ad fideiuſsionem non rogatus, vide ibidem.
Exceptio opponi poteſt per fideiuſſorem etiam reo inuicto, vi.ibidem.
Et tenetur reus dare fideiuſſori probationes ad exceptiones quas opponere vult, vide ibidem.
Et an fideiuſſor poſsit à reo petere vt det ſibi expenſas ad litem ſeu pecuniam pro expenſis, vide gloſsam quintam.dictæ legis.15.titulo.12.par tita.5.ibidem.
Et quid ſi exceptio quæ à principio competebat tam debitori quam fideiuſſori poſtea ceſſet in debitore, vide ibidem.
Exceptio competens tantum perſonæ debitoris, an de ea fideiuſſor opponere poſsit, vide ibidem in glo.9.
Exceptio quæ poterat competere contra delegantem in cauſa nouationis, an competat contra eum cui eſt delegatus, vide per glo.4.l.19.titulo.14.part.5.
Exceptio compenſationis ſi à debitore opponatur quando locũ habeat, vide glo.2.l.20.per text.ibi.tit.14.part.5.
Et ſub qua forma opponi poſsit hæc exceptio compenſationis, vide ibidem glo.3.
Exceptio compenſationis an poſsit opponi coram iudice arbitro vel coram delegato, vide ibidem glo.4.
Et an poſsit opponi compenſatio compenſationis alterius debiti, vide ibidem glo.5.
Exceptio quæ dicatur cito liquidabilis, vide per glo.6.d.l.20.
Exceptio compenſationis intra quãtum tempus debeat probari vt & admittatur, vide.d.glo.6.
Exceptio oppoſita per debitorem debet hodie intra decem dies probari, vide ibidem.
Exceptio compenſationis an poſsit opponi in cauſa appellationis, vide d.glo.6.ad fin.
Exceptio compenſationis an impugnet ſententiam, vide ibidem.
Exceptio compenſationis in pluribus caſibus locum non habet, vide gloſſas.l.21.ibi per illum textum.
Exceptio compenſationis an & quãdo inter ſocios qui in ſocietate damnum dederunt locum habeat, vide glo.1.l.22.ibidem.
Exceptio compenſationis an habeat locum in perſona procuratoris qui damnificauit dominum ſi in alio illum meliorauerit, vi.ibidem in fin.
Exceptio competit debitori contra creditores ſuos poſtquam ceſsit bonis, obligatio tamen naturalis vel ciuilis per talem ceſsionem non fuit extincta, vide glo.2.l.3.tit.15.parti.5.
Exceptio beneficij inuentarij ſi non opponatur ante ſententiam, an poſtea in ipſius executione opponi poſsit, vide glo.6.ad fi.7.tit.6.par.6.
Exceptio defectus proprietatis non admittitur niſi in continenti offeretur probatio, vide gl.12.&.13.l.2.tit.14.par.6.
Exceptio quando dicatur requirere altiorem indaginem, vide dict.gloſ. 13.in principio.
Exceptio dilatoria quando opponi poſsit poſt nomen rei receptum inter reos quando quis accuſatorem ſuum reaccuſare vult, vide glo.4.l. 4.tit.1.part.7.
Exceptiones dilatoriæ quas aliquis qui de crimine conuenitur corã non ſuo iudice habet ſi per eum non opponantur, an videatur ipſe illius iuriſdictionem prorogare, vide glo.3.l.15.per text.ibi tit.1.part.7.
Exceptiones dilatoriæ debent ante litis conteſtationem opponi, vi.glo. 1.l.16.tit.3.par.7.& glo.1.l.6.par.7.
Exceptio ſi opponatur contra teſtem propter quod eius dictum fuit inualidatum, an vltra id veniat à iudice puniendus, vide glo.1.&.2.l.29.per text.ibi.tit.1.part.7.
Exceptio ſi ſit oppoſita contra aliquem ſi probetur, an ex ea ille contra quem fuit oppoſita veniat puniendus, vide ibi.glo.3.
Et quid in vxore excipiente de lenocinio mariti contra ipſum accuſantem ipſam de adulterio, vide ibidem in glo.4.&.5.
Exceptiones ſi in ſimul per reum propoſitæ ſint, an poſtea petere poſsit quod pronuntietur ſuper exceptione quæ impedit litis ingreſſum, vide glo.1.l.6.tit.3.part.7.
Exceptio quod iniuria non fuit atrox poteſt opponi ante litem conteſtatam, vide glo.1.in fine.l.22.tit.9.part.7.
Exceptio proprietatis an obſtet agenti interdicto recuperãdæ poſſeſsio-

Universidad de Deusto Biblioteca

nis,vide glo.2.&.3.l.8.tit.10.parti.7.
Et quid si talis exceptio dominij non opponatur ab spoliante sed ab alio tertio, vide ibidem in.d.glo.3.
Exceptiones quales proponi possunt per adulterum vel adulteram contra accusantes illos,& quando & qualiter, vide glossas.l.7.8.9.&.10.cũ alijs.ibidem tit.17.part.7.
Exceptio lenocinij si proponatur per mulierem accusatam de adulterio postquam lis fuit contestata an admittatur, & illam contra maritum iuuet, vide glo.4.l.7.per textum ibi.tit.17.part.7.
Exceptio elapsi quinquennij, an perpetuo competat hæredibus apostatæ qui in vita neque per quinquenium à die mortis suæ accusatus fuit, vi.glo.3.l.7.per text.ibi tit.25.par.7.
Exceptiones an eodem modo regulentur sicuti actiones in modo tempore & termino proponendi, & an ius excipiendi aliquo tempore præscribi possit vel non,& alia in hoc,vide per.d.glo.3.col.2.
Et an terminus præfixus actioni censeatur præfixus exceptioni,vide gl. 3.col.2.in principio.d.l.7.
EXCIPIENS contra aliquem de crimine si exceptionem probet,an ille contra quem excipit veniat puniendus, vide glo.3.&.4.l.29.titulo 1.partita.7.
EXCOMMVNICARE potest archipresbyter si adsit consuetudo,vide glo.fi.l.8.tit.6.part.1.
Excommunicare possunt prælati,& quales,vide glossam.2.l.7.titulo nono.partita.1.
Excommunicare cum solennitate non licet nisi solis Episcopis, vide ibidem.gloss.4.
Excommunicare non potest simplex clericus, ne istud vnquam potest præscribere,vide glo.5.in fin.d.l.7.
Excommunicari non possunt nisi subditi, vide glossam secundam.legis 8.ibidem.
Excommunicari non potest quis sine causæ cognitione & præcedente contumacia etiam de ipsius voluntate, vide glo.1.l.12.tit.9.part.1.
Excommunicari debet per vim aliquem de ecclesia extrahens, vide gl. fi.per text.ibi.l.4.tit.11.parti.1.
EXCOMMVNICATIO est pœna naturalis clericorum habentium concubinas,vide glo.3.in medio.l.38.tit.6.part.1.
Excommunicatio quando dicatur medicinalis,quando vero capitalis,& quando dicatur maxima pœna,vide glossam quartam.in procemio tituli.9.parti.1.
Excommunicatio est mucro episcopalis, vide glossam primam.legis.7. titulo nono.part.1.
Excommunicatio lata per eum qui præscribit illud ius excommunicandi ante præscriptionem an valeat, vide glo.5.d.l.7.
Excommunicatio lata à iudice existente extra suum territorium, an & quando valeat, vide per glo.1.l.9.tit.9.part.1.
Excommunicatio lata à iudice existenti extra suum territorium in notorijs bene tenet, licet illam ponens male faciat, vide ibidem.
Excommunicatio lata in subditum existentem extra territorium bene valet, vide ibidem in fine.
Excommunicatio ab homine quasi semper fit ob eius contumaciam & an presumpta contumacia sufficiat, vide glo.2.l.10.ibi.
Excommunicatio fieri non debet nisi præcedente monitione, vide glo. 1.l.12.ibi illud amplians.
Excommunicatio maior est inter censuras ecclesiasticas, vide glo.1.l.14. titulo.9.part.1.
Excommunicatio non debet fieri statim nisi præcedente suspensione ꝙ est contra iudices hodiernos, vide ibidem.
Excommunicatio quo iure competat Episcopis, an ratione officij Episcopalis vel dignitatis, vide glo.2.l.17.ibidem.
Excommunicatio siue iusta siue iniusta debet timeri & iniustè excõmunicatus quo ad Deum meretur, vide glossam secundam.legis.20.titulo nono.partita.1.
Excommunicatio notoriè iniusta an reddat eam nullam, vide glos.2.in fin.l.20.tit.9.& glo.5.in fine.l.31.tit.6.part.1.
Excommunicatio lata contra formam canonis tenet,& quid si cõtra formam hominis, vide ibidem glo.4.
Excommunicatio iniusta ligat &.13.rationes de hoc, vide per glo.1.l.21.titulo nono.part.1.
Excommunicatio iniusta ligat ex contemptu, vide glossam quartam. ibidem.
Et tenetur petere absolutionem, quantumcunque sit iniusta, vide ibidẽ.
Excommunicatio non suspenditur per appellationem sequentem, vide glo.5.ibidem.
Et quando sic, vide ibidem.
Excommunicatio si sit notoriè iniusta superior eo ipso potest eam tollere sine alio requisito, vide glo.3.l.24.ibi.
Excommunicatio lata post appellationem non tenet, vide glo.1.l.30.tit. nono.partita.1.
Excommunicationem contemnentes possunt per iudicem ecclesiasticũ puniri priuando eos iure sibi quæsito in ecclesijs, vide glossam quartam.legis.32.ibi.
Excommunicatio extendit se ad participantes cum excommunicato,& quando, vide glossas.l.33.tit.9.part.1.
Et quid hodie ante denuntiationem, vide ibi.glo.6.
Excommunicationis minoris effectus quis sit, vide.d.glo.6.
Excommunicatio minor qualiter relaxetur, & quis ab ea absoluet excommunicatum, vide ibidem.
Excommunicatio minor an transeat in tertiam personam, vide glo.fin. dictæ legis.33.
Excommunicatio probata per famam an dicatur publica vt excommunicatum repellat ab actibus prohibitis tali, vide glossam primam.l. l.35.tit.9.part.1.
Excommunicatio probata per denuntiationem dicitur publica & repellit excommunicatum à quibuscunque actibus, vide.d.glo.1.
Excommunicatio proferri non potest neque in genere contra illum qui peccatum fecit soli denuntianti notũ, vide glo.16.in prologo.4.parti.
Excommunicatio grauior est quauis alia captura, vide glo.16.legis.4.titulo.7.partita.6.
EXCOMMVNICATVS non est ille qui iustam causam contradicendi habet excommunicationi, vide glo.1.in principio.legis.35. titulo.4.parti.1.
Excommunicatus à quocumque absolui à Papa potest, vide glossam.23. l.5.tit.5.part.1.
Excommunicatum à Papa alius præter eum nõ potest absoluere nisi de sui mandato, vide ibidem glo.25.& glo.26.
Excommunicatus an & quando possit resistere excommunicationi, vi. glo.fin.in fine.l.31.tit.6.part.1.
Excommunicatus an sit intrans monasteria monialium, & quando, & quis absoluet eum, vide glo.2.l.36.tit.6.part.1.
Excommunicatus non est ille qui iuris authoritate aliquid facit, vide gl. 7.in fin.l.51.ibidem.
Excommunicatus persistens per annum efficitur de foro laicali,& iudex laicus eum castigabit, vide glo.l.59.ibi.per illum text.
Excommunicatus est ipso iure qui facit vnum de.16.de quibus per glos. per text.ibi.l.29.tit.9.part.1.
Excommunicatus est clericum percutiens, & quid si percutiat conuersis vel oblatis vel nondum professis, vide glo.6.d.l.2.
Excommunicatus an sit ille qui compotuit obuiare ne clericus offendatur, illud non fecit siue ex officio teneatur ad illud siue non, vide gl. f. 8.dictæ legis.2.
Excommunicatus an sit clericum excommunicatum percutiẽs, & quid si non percutit sed illud postea ratum habuit vel scindat vestimẽta sua, vel capiat frenum equi, vide glo.2.l.3.ibidem.
Excommunicatus an sit clericum percutiens ob defensionem propriæ personæ rerumque suarum, vide ibidem.
Excommunicatus non est semper ille qui clericum percutit, vide glossas per text.ibi.d.l.3.
Excommunicatus eo quod clericum percutit, Romam ire tenetur, fallit in.13.casibus de quibus per glo.l.4.ibi per illum text.ibi.
Excommunicatus etiam minori excommunicatione, horas in communi dicere non debet, vide glo.3.l.6.tit.9.part.1.
Excommunicatus maiori excõmunicatione neque eligi nec eligere potest,& quid si sit excommunicatus in minori excommunicatione, vi. glo.5.d.l.6.tit.9.part.1.
Excommunicatus minori excommunicatione potest esse procurator,& quid si maiori,& quid in suspenso, vide ibi.glos.7.&.8.
Et an patrocinare possit & pro aliquo aduocare, vide ibi glo.9.
Excommunicatus est ipso facto non seruans interdictum à prælato positum quod etiam in exemptis locum habet, vide glossam quintam.l.9. titulo.9.part.1.
Excommunicatus priuatim horas dicere debet, publicè vero non, vi.glo. 1.l.18.tit.9.part.1.
Excommunicatum ab Episcopo, Archiepiscopus non absoluet, & quando sic, vide glo.6.per text.ibi.l.24.tit.9.part.1.
Excommunicati qua forma debeant absolui,& an iuramentum quod faciunt sit de substantia absolutionis, vide glossam primam.legis.26.titulo nono.part.1.
Excommunicatus an prius debeat satisfacere de expensis suo aduersario vide.d.glo.1.in fine.
Excommunicatus absolutus recepta sufficienti cautione si non impleat, an eo ipso videatur iterũ reincidere in excõmunicationem, vi.ibi.gl.2.
Excommunicatus potest petere absolutionem per procuratorem, vide glo.4.d.l.26.
Et per nuntium, vide ibi.
Excommunicatus an absoluatur absente eo ad cuius querelam fuit excommunicatus, vide ibidem.
Excommunicatus potest probare fuisse absolutum, siue per literas siue per testes, vide.d.glo.4.in fine.
Excommunicatus monitione non præcedente statim est absoluendus sine aliqua cautione de parendo mandatis ecclesiæ, vide glossam.1.l.12 titulo.9.part.1.
Excommunicatus potest absolui ab excommunicatione etiam per iudicem, etiam si ille non sit sacerdos, vide glossam quartam.in fine legis 26.tit.9.part.1.
Excommunicatum ab Episcopo alius non absoluet, nisi eius superior ꝙ ampliatur per glo.1.l.29.ibi.
Excommunicati tolerati si sint occulti an admittantur ad electionem, vide glo.6.l.33.tit.9.part.1.
Excommunicatus pluribus excõmunicationibus an debeat ab vna quaque illarum absolui,& quid operetur secunda, vel tertia excommunicatio, vide glo.2.d.l.29.ibi.
Excommunicatus pluribus de causis si absoluitur per Papam, & pœnitentiarius illum remittit absolutum nulla expressa causa excommunicationis à qua illum absoluit, an pro absoluto habebitur, vide glos.4. dic.l.29.ibidem.
Excommunicatus ab hæretico iudice, vel excommunicato siue occultè siue manifestè excommunicatus non est, vide glossam sextam. legis 30.tit.9.part.1.
Excommunicatus fructus sui beneficij non percipiet & debet sibi abstrahi beneficium,& quid si adsit necessitas, vide glo.7.l.31.ibidem.
Excommunicatus impeditus petere absolutionem, debet sibi succurri de fructibus beneficij, vide ibidem.
Excommunicatus propter aliud crimen quam propter hæresim si persistat per annum post annum, an habeatur pro conuicto, vide glossam secundam.l.32.ibi.
Excommunicatus an possit communicare cum alio excommunicato. vide glo.6.l.33.tit.9.part.1.in fin.verbis.
Excommunicatus non est cum excommunicato communicans ob sui vtilitatem vel pro salute animæ suæ requirendo consilium si ad alium ire non potest, vide glo.4.l.34.ibi.
Excommunicatus reddere debet debitum requisitus neque ob id peccat vide glo.6.d.l.34.
Excommunicatus an prosit debitum petere & recipere, vide glo.9.ibi.
Excommunicatus non est ille qui ignorãter se cum excommunicato intromittit loquendo,&c. vide glo.15.ibidem.
Excommunicato an & quando debeat dari eleemosyna, vide glo.17.l. 34.titulo.9.part.1.
Excommunicatus an possit intrare ecclesiam, & ad quid possit, & ad quid non, vide glo.2.l.37.ibidem.
Excommunicatus eijci potest per clericos ecclesiæ per vim, & quando non, vide glo.6.ibi.
Excommunicatus minori excommunicatione an possit missam audire, vide glo.1.l.3.tit.9.part.1.
Excommunicatus sepultus in ecclesia eam poluit & debet reconciliari, vide glo.7.l.20.tit.10.part.1.
Excommunicatus ad ecclesiam confugiens an inde extrahendus sit, vid. glo.1.in principio.l.4.tit.11.part.1.
Excommunicatorum oblationes non sunt à clericis recipiendæ, vide gl. 13.l.10.tit.19.part.1.
Excommunicatus rescriptum impetrare non poterit etiam si actor sit & illud faciat de consensu rei, vide glossam primam.legis.38.titulo decimooctauo.part.3.
Et quid si ignoret se esse excommunicatum, vide ibidem.
Excommunicatus, & an facta per excommunicatum redintegrentur eo absoluto, vide glo.2.l.22.tit.11.part.5.
EXCVSARE quando se possit tutor vel curator, vide glossas.l.2.per text.ibi.tit.17.part.6.
Excusare an se possit quis à tutela vel à muneribus patrimonialibus vel realibus vel collectis si plures filios habeat, vide glo.2.d.l.2.
Excusare intra quantũ tempus se possit tutor, vide glossas.l.4.per textũ ibi.titu.17.part.6.
EXCVSATI qui dicantur vt ad bellum ire non teneantur, vide glos. 13.&.14.per text.ibi.l.5.tit.19.part.2.
Excusatorem ad iudicem mittere quis teneatur si ab illo vocatus venire non possit, vide glo.11.l.11.tit.7.part.3.
Excusati qui dicantur à denuntiatione criminis facienda, vide glo.1.l.6. titu.17.part.3.
EXCVSATIO excusari non possunt subditi ad principis mandatũ, licet dicant alios esse magis idoneos, vide glossam quintam.l.16.titulo.13.part.2.
Excusari an possit subditus ne obediat Regi propter curam rei familiaris vide ibidem.
Excusatio legitima qualis esse possit in sponso nolente matrimonium contrahere vt ad hoc non compellatur, vide glo.2.l.7.tit.1.part.4.
Excusatio legitima mulieris non petentis filio suo tutorem qualis sit iusta vel non, vide glo.5.l.12.tit.16.part.6.
Et an excusatio duret si postea deueniat ad tempus in quo excusari non poterat, vide ibidem in principio.
Excusatio tutoris vel curatoris legitima qualis sit, vide glo.6.cum sequentibus.l.13.per textum ibi.titulo.16.partita.6.& glossas.l.2.per textum ibi.tit.17.part.6.
Et quid si se iniustè excusauit, an teneatur ad damnũ interim prouenienti vide glo.1.d.l.2.
Excusatio tutoris vel curatoris, intra quantum tempus proponi possit, vide glossas.l.4.per text.ibi.titu.17.parti.6.
EXCLVDENS aquam à fundo suo propria manu etiam si fiat in damnum vicini aliqua actione non tenetur, vide glossam quintam.l. 13.tit.32.part.3.
EXCLVSVS ab successione per clausulam testamenti eo quod possessorem maioriæ offenderit, an admittatur si velit agere pro filio, vide glo.3.l.8.tit.29.part.3.
Exclusus ab vno remedio non videtur ab alio exclusus, vide glo.2.l.19. titulo.6.part.6.
Exclusus propter indignitatem suam semel nunquam succedere poterit. vide glo.2.col.8.quæst.23.l.9.tit.13.part.6.
Exclusus à maioria ex vna causa, an ex alia succedere possit in eadẽ maioria, vide ibidem in quæst.24.
EXECVTIO quæ fit hereditate iacente antequã hæres acceptet vel detur curator bonis non valet, vide glo.4.l.12.tit.2.part.3.
Executio fieri non debet in bonis procuratoris rei condemnati, & quando sic, vide glo.2.3.4.tit.5.part.3.
Executio alicui commissa, an & quando de causa cognoscere possit, si de ea nihil dictum fuit, vide gl.1.l.48.tit.18.part.3.
Executio alicui commissa super aliqua re quando de ea quicquã cognoscere possit, vide glo.2.l.52.tit.18.part.3.
Executio mera sententiæ alicui commissa de quibus exceptionibus cognoscere possit etiam si sententia à principe lata sit, vide glossam quartam.dictæ.l.52.
Executio vtrum fiat in fideiussorem tutoris, tutoris non excluso,& quando, vide glo.6.l.94.tit.18.part.3.
Executio an possit peti ex cautione priuata à parte confessata, vide glo. 4.l.119.tit.18.part.3.
Executio sententiæ contra victum latæ an fiat durante appellatione tertij qui ad rem ius prætendebat, vide glo.1.l.4.tit.23.part.3.
Executio sententiæ latæ contra aliquos, an fiat contra socium non appellantẽ durante consocij sui appellatione, vide glo.4.l.5.tit.23.par.3.
Executio pœnæ minoris delicti à qua pœna non fuit appellatum, sed à pœna in sententia imposita pro delictis maioribus, an differatur durãte appellatione super maioribus delictis, vide glo.5.l.14.tit.23.part.3.
Executioni an sit locus quãdo à sententia cõfirmatoria in curia Regis lata fuit Regi supplicatum, vide glo.2.l.4.tit.24.part.3.
Executio sententiæ an peti possit in loco originis licet ibidem lata non sit, vide glo.2.l.1.tit.27.part.3.
Executio sententiæ an fieri possit per præsides super maiores iudices, & quales isti esse debeant, vide glo.3.l.1.tit.27.part.3.
Et si appellatum sit à sententia, & iudex appellationis eam confirmat quis eam mittet in executionem, vide.d.glos.3.
Executioni an mandetur sentẽtia ab aliquo iudice lata per iudicem aliàs rei condemnati sine literis iudicis condemnantis, vide glossam quintã l.1.tit.27.part.3.
Et an in hoc sit differentia an petatur executio iudicis officio vel actionis in factum, vide.d.glo.5.l.1.tit.27.part.3.
Executio debet fieri prius super rebus mobilibus quã ad immobilia perueniatur,& si iste ordo nõ seruetur an possit debitor appellare,& quid si non appellet an teneat processus, & an creditori pro satisfactione debiti debeant tradi res meliores, vide glo.1.&.2.l.3.tit.27.part.3.
Executio an debeat fieri prius in nominibus seu in rebus immobilibus, si debitor illud velit, vide glo.3.d.l.3.
Executio in bonibus, armis seu in alijs rebus priuilegiatis potest fieri, quãdo alia bona non inueniantur, vide ibi glo.8.
Et an in tali casu debeat occupato in seruitio Regis aliquid admitti quod sufficiat ad victum, vide.d.glo.8.d.l.3.
Executio contra vniuersitatem an fieri possit in vijs publicis, vide glo.8. d.l.3.tit.27.part.3.
Executio sententiæ latæ contra plures qualiter fiat,& quid si sententia lata sit in causa criminali, vide glo.1.&.2.l.4.tit.27.part.3.
Et quid si duæ vniuersitates condemnentur vel abbas cum capitulo, an quilibet teneatur pro virili vel qualiter, vide.d.glo.2.
Et quid si à principio isti insolidum erant obligati, qualiter tunc conueniri debeant si vna sententia fiet condemnari, vide ibi.glo.3.
Executio sententiæ intra quantum tempus debeat fieri etiam si sit mortuus, vide glo.1.&.5.per text.ibi in.l.5.tit.27.parti.3.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Et an iudex ex causa possit augere siue minuere tempus ad hoc datum, vide ibi.
Executio debet semper fieri in repetita quando fuit lata sententia, nec tunc locus est solutioni per interesse, vide ibi glo.1.
Executio sententiæ mortis aduersus aliquem latæ quando exequi possit de nocte, vide glo.7.l.5.tit.27.part.3.
Executio intra decennium data per l.Tauri, an possit illud tempus renũtiari partes, immo quod post possit illa fieri, vide glossam primam.l.11.tit.29.part.3.
Executio debiti personalis per quod tempus præscribatur etiam si in ecclesia, vide glo.1.l.22.tit.29.part.3.
Executio &si pro executione sententiæ iudex rem alicuius vendat, an faciat emptorem dominum rei emptæ, vide glo.1.cum alijs ibi.l.52.per textum ibi.tit.5.part.5.
Executio si fiat in aliqua re mobili vel immobili, an illa res debeat prius subhastari, vide ibidem in glos.3.
Executio sententiæ an fieri possit in bonis de nouo habitis ab illo qui antea erat in.100.condemnatus propter suum delictum etiam si repudiet talia bona, & an videatur in fraudem repudiare, vide glo.2.l.12.titulo decimo.part.5.
Executio in bouibus aratorijs vel in alijs similibus fieri non debet, vide glo.1.&.2.l.4.tit.13.parti.5.
Executio, & an in re alij pignorata possit fieri executio ex vi sententiæ, vide glo.5.&.6.l.38.tit.13.part.5.
Executio debet prius fieri in bonis debitoris nolentis cedere bonis quã peruenianturad capturam, & quando non, & quid hodie iure regni, vide per glo.1.l.4.tit.15.part.5.
Executio testamenti quando Episcopo vel hæredi competat, quotiens à testatore executores nominati non sunt, vide glossam tertiam.legis.1.tit.9.parti.6.
Executio testamenti per monachum nominatum à testatore pro executore an valeat siue de licentia superioris fiat, siue nõ, vide glo.4.l.2.ibi.
Executio per quem fieri debeat quando testator aliquid ad pias causas, & in redemptione captiuorum relinquit, & executores testamentarios non dedit, & qualiter fiet, & plura in hoc, vide per glossas.l.5.per text. ibi.titu.10.part.6.
Et si Episcopus talem executionem fecit, an debeat coram iudice ordinario rationem de gestis reddere, vel coram metropolitano, vi.ibi.gl.6.
Executio relictorum in testamento intra quantum tempus fieri debeat per ipsos executores, vide glo.2.cum alijs ibi.l.6.per illum textum.titu.10.partita.6.
Et an executor possit præuenire diem ab ipso testatore ad executionem suæ voluntatis signatam, & quando, vide.d.glo.2.
Et quid si per testatorem non sit executori, ut tempus præfixum quando voluntatem testatoris adimplere teneantur, vide ibi.glo.3.&.4.per illum textum.
Et à qua die annus qui executoribus datur ad adimplendã testatoris voluntatem incipiat currere. vide.d.glo.4.
Executio testamenti an possit per vnum executorem fieri quando testator plures nominauit, & quando vnus admittatur, & in quibus, vide ibi.glo.5.per illum text.ibi.
Executio testamentorum per quos fieri debeat quando executores testamentarij voluntatem defuncti adimplere nolunt, vide glossas legis septimæ.ibi.
Executio sententiæ per quam quis condemnatur ad mortem quando suspendi debeat, vide glo.4.l.11.tit.31.part.7.
EXECVTOR testamenti potius tenetur subuenire suis quam extraneis, vide glo.1.in fin.l.1.tit.8.part.2.
Executor merus cognoscere potest de falsitate rescripti, vide glo.3.l.52.titulo.18.part.3.
Executor merus de quibus exceptionibus cognoscere possit etiam si contra sententiam principis opponantur, vide glossam quartam.l.52.titulo.18.partita tertia.
Executor merus an cognoscat si sententia ab alio lata sit nulla, vide dict. glo.4.dicentem quod sic.
Executor in causa criminali datus, an possit supersedere si videatur sententiam fuisse iniustam, & quando illud facere possit, vi.d.glo.4.
Executores testamentorum dati ad erogandum in pias causas non possunt erogare in redemptionem captiuorum qui diuites sunt, vide glos. 5.l.1.tit.14.part.1.
Executor super re ad quã missus fuit probationes recipere debet aliquando, & eas Regi mittere, vide glo.5.d.l.52.tit.18.part.3.
Executor qualiter in sua executione excedere videatur, vide glossam.6. dictæ legis.52.
Executor testamenti quæ debita soluere debeat, vide glossam secundam l.103.tit.18.part.3.
Executor vltimæ voluntatis bene potest esse filius familias, vide glo.1.l.12.titulo.17.part.4.
Executores vltimarum voluntatum poterunt eligere pauperes etiam in die feriata, vide glo.2.l.13.tit.2.part.3.
Et quid in executoribus gratiarum an possint facere processus ad exequendum, non vero ad compellendum, vide ibide.n.
Executores à Papa mihi dati ad rem consequendam, si ipsi absint an iudex ordinarius se intromittat, vide gl.6.l.47.tit.18.part.3.
Executor testamenti qui pretium rei vendितæ dilapidauit, an per hoc faciat emptorem non securum, vide glo.7.l.6.c.tit.18.part.3.
Executor testamenti an possit vendere res defuncti, & an tunc in re minoris decreto opus sit, vide glo.1.l.62.ibi.
Executor testamenti an possit extendere manum an rem quam ipse voluerit, vide glo.2.d.l.62.
Et an possit ipse pretium rei venditæ recipere & confitere de recepto, vide ibidem in glo.2.
Executor testamenti an possit in re vendita fidem habere de pretio, vide glo.4.l.46.tit.28.parti.3.
Executor iudicis an possit possessionẽ tradere per actus fictos per quos aliàs transfertur possessio, vide glo.3.l.47.tit.28.part.3.
Executor iudicis an possit tradere possessionem per actus fictos, vide gl. 4.col.2.l.9.tit.30.part.3.
Executor qui pro executione sententiæ rem vendidit, si soluto debito aliquid superfluit & ipse iudex ex tali superfluo rem aliquam emerit, an illam iudex faciat suam vel non, vide glossam sextam.legis.52.titulo.5.part.5.
Executores executionem facere non debent in bouibus aratorijs vel in alijs rebus similibus, vide glo.1.&.2.l.4.tit.13.part.5.
Executores per testatorem dati ad resartionem damnorũ an possint soluere primo venientibus, vide glo.9.l.7.tit.6.parti.6.
Et an executoribus testamentarijs currat tempus interim quod de morte testatoris certi non sunt, vide glo.1.l.14.ibidem.
Executor testamenti de qua culpa teneatur legatarijs, vide glossam.5.l.7.titu.9.part.6.
Executor testamentarius an possit eligere pauperem inimicum testatoris ad partem bonorum ipsius, vide glossam tertiam.c.titu.6.ad finem l.32.tit.9.part.6.
Executor testamentarius cui bona testatoris distribui inter pauperes iubetur, an vnum tantum pauperem eligere possit, vide dictam glo.3.colum.8.quæst.13.in fine.
Executores testamentarij qui dicantur, & quare sic appellentur, vide gl. 1.&.2.l.1.per text.ibi.tit.10.part.6.
Executores testamentarij an præferantur Episcopo, & an testator possit impedire ne Episcopus se intromittat contra executores testamenti male agentes, vide ibi glo.3.
Executores testamenti si à testatore non dentur, an iudex vel per statutum ciuitatis dari possint, vide.d.glo.3.
Et quis erit executor in causis pijs à testatore relictis quando ipse nullum executorem nominauit, vide ibidem.
Executor testamentarius si suspectus sit removeri debet, vide dictam gl. tertiam.in fine.
Executores testamentarij sunt quasi quidam procuratores cõstituti post alicuius mortem, vide ibidem in glos.4.
Executores testamenti an possint propria authoritate capere res legatas & legatarijs dare inuito hærede, vide glo.1.l.2.ibidem.
Executor testamenti si sit etiam legatarius, an tunc possit propria authoritate capere legatum, vide.d.glo.1.d.l.2.tit.10.part.6.
Executores testamentarij an teneantur satisdare de dando legatum, & quando ad hoc teneantur, vide glo.3.d.l.2.
Executores testamentorum an possint esse monachi saltim vt bona diuidant inter pauperes cum licentia superioris, vide ibi glossam quartam per illum text.ibi.
Et quid si fecerint executionem non præcedente licentia superioris, vide in.d.glo.4.d.l.2.
Executor an possit esse minor.25.annis, & maior.17. vide dictam glossam quartam.in fine.
Executor commissarius generalis an possit aliquid dare his personis quibus iam per testatorem erat specialiter prouisum decreto, vide glos. l.3.per text.ibi.tit.10.part.6.
Executores testamentarij an possint distribuere inter suos filios vel consanguineos pauperes, & in qua quantitate & qualiter, vide glossam.1. in principio.d.l.3.
Executores testamenti an teneantur inter plurimos pauperes diuidere, vel an possint vni pauperi tantũ dare, & an possit vnus alteri præferri & sit gratificationi ius, vide dictam glossam secundam.dictæ legis.3. titulo.10.part.6.
Executor si sit pauper an in seipsum bona distribuere possit, & quid si sit abbas vel prælatus an possit eligere & distribuere in suum conuentum, vide ibidem.
Executor testamenti si male arbitretur in eligendo pauperes, an possit ad

ad iudicem recurri, vide dictam glossam secundam.ad finem dictæ legis.3.tit.10.part.6.
Executor ad distributionem bonorum inter pauperes electis, an possit dare aliquid pro reparatione murorum pontium seu viarum, vide dictam glossam.2.in fine.
Executorũ potestas dependit à facultate sibi à testatore data, vide glo.1.l. 2.& glo.4.in principio.l.4.tit.10.part.6.
Executores testamenti in quibus casibus inuito hærede possint testatoris bona petere vt legata testatoris soluantur, & cætera fiant, vide per glossas.l.4.tit.10.part.6.
Executores an possint vendere rem quam volunt, & qualiter debeant se habere in vendendis & alienandis rebus hæreditarijs, vide glossam.2. l.4.tit.10.part.6.
Et an cum executor vendidit debeat prius hæredem requirere, & quid si hæres sit pupillus, & ipsi executores sunt ipius tutores, vide.d.glos.4.
Executor qui habet potestatem vendendi, an possint vendere filio suo, vide.d.glo.4.in fin.verbis.
Executores vltra casus à iure expressos non possunt in iudicio res defuncti petere, & an tunc possint implorare iudicis officium, vide ibi gl.5.
Et an vnus executor possit contra alium executorem agere quando sunt hæredes instituti, vide.d.glo.5.d.l.4.tit.10.part.6.
Executor testamenti quando possit conueniri à legatarijs, vide dictam glo.5.in fine.
Executor si nõ sit à testatore datus & plura reliquerit ad pias causas vel in redemptionem captiuorum quis legatum accipiet, & voluntatem testatoris adimplebit, & qualiter & alia in hoc, vide per glossas.legis.5. ibi per illum textum.
Executor testamentarius quibus præferatur, & an testator possit alij cõmittere nominationem executoris, vide glo.2.d.l.5.
Executor testamenti an debeat facere inuentarium, & an debeat iurare, vide.glo.4.l.5.tit.10.part.6.
Executor nominatus à testatore in quibuscunque relictis, an teneatur reddere rationem, & cui, & an per iuramentum liberetur ab hac reddi tione rationis & quando, & in quibus, vide ibi glo.5.
Et an cum pia relicta ab Episcopo executuri ipse iudici ordinario rationem de gestis reddere teneatur, vide ibi glo.6.
Executores si plures sint à testatore dati, an vnus sine alio distribuere possit & quando, vide glo.1.l.6.per text.ibi.tit.10.part.6.
Executores testamentarij si inter se dissentiant quid fieri debet, & quis tunc bona distribuet. vide.d.glo.1.d.l.6.
Executores debent voluntatem testatoris in executionem mittere intra tempus ab eo præfinitum quod currit à die aditæ hæreditatis, vide gl. 2.dictæ legis.6.
Et an executores possint præuenire diem ab ipso testatore ad executionem suæ voluntatis præfixum, vide.d.glo.2.
Et quid si tempus non sit à testatore præfixum quando adimplere teneãtur eius voluntatem, vide ibi.glossam tertiam & quartam.& glo.1.legis octauæ.ibi.
Et an ante annum possint ab Episcopo vel iudice compelli adimplere testatoris voluntatem, vide.d.glo.3.
Et à quo die annus iste incipiat currere istis executoribus, vide ibidem glo.4.& glo.1.l.8.ibidem.
Executor testamenti an possit compellere hæredem vt hæreditatem adeat. vide.d.glo.4.
Et quid hodie, vide ibidem.
Executores si plures sint nominati, an & quando vnus sine alio distribuere possit vel non. & an Episcopus possit se intromittere in locum executoris mortui vel absentis, vide glo.5.d.l.6.tit.10.part.6.
Executores testamentarij si volũtatem testatoris defuncti adimplere noluerint, quando Episcopi loci se intromittant, & an alij executores ad illud nominati possint & quando, & quid in electo ad distribuendum inter pauperes si nolit distribuere, vide glossas.l.7.per textum ibi.titulo decimo.part.6.
Executores datiui qui dicantur, vide glossam quartam.dictæ legis.7.per illum text.ibi.
Executores testamentarius qualiter moneri debet vt exequatur testatoris voluntatem, & vt ipse in moram incidit, & an à die mutationis incipiat currere annus (vel à quo die) datus ad exequendum, & de eius pœna si nolit voluntatem defuncti adimplere, vide glo.1.2.&.3.l.8.ibi per illum textum.
Executor si admonitus nolit voluntatem defuncti adimplere, an amittat lucrum quod in de debuerat percipere. & an tunc requiratur sententia super priuationem offici propter negligentiam vel non, vide gl.1.2.& 3.d.l.8.per illum textum ibi.tit.10.part.6.
Et quid si sit minor vel ecclesia vel quid in hærede executore, & an restituetur & alia, vide in.d.glos.3.per illum text.
Et quid in hærede hæredis quando primus hæres decessit ante moram, vide dictam glo.3.
Et an dicta pœna habeat locum in filiarum legitimas quando ipsi voluntatem defuncti non adimpient, vide ibidem glo.4.per text.ibi.
Et an executori testamentario detur remedium vel beneficium.l.final.is C.de edicto diui Adri.tollendo pro pauperibus institutis, vide glo.1. in medio.l.1.tit.14.part.6.
Executores iustitiæ aliquem occidendo lege permittente, an & quando peccent, vide glo.4.l.13.tit.27.part.7.
EXECVTRIX an possit esse fœmina alicuius testamenti, vide glos. 4.in fine.l.2.tit.10.part.6.
EXHAEREDANS non tenetur in testamento exprimere locũ & tempus commissæ ingratitudinis per filium, hæres tamen hoc probare tenetur, vide glo.15.l.4.tit.7.part.1.
EXHAEREDARE an possit pater filiam contrahentem matrimonium ante.25.annum contra ipius voluntatem, siue ipse illam cum alio digno maritare voluerit, & ipsa in eignum elegerit, siue non, vide gl.4.d.10.tit.1.part.4.
Et quid si clandestinè matrimonium contraxit, an ex hoc valeat à patre exhæredari per legem Tauri, vide.d.glo.4.in fine.
Exhæredari an possit filius masculus contrahens matrimonium patre inuito sicuti est in fœmina, vide glo.7.l.11.per text.ibi.tit.1.part.4.
Exhæredare non potest pater filium suum in codicilli is neque ex testamento neque sine causa, vide glo.2.l.23.tit.1.part.6.
Exhæredari non debet filius vt ecclesia instituatur hæres, vide glossam 2.l.2.tit.3.part.6.
Exhæredare filios non potest pater vel mater sine iusta causa, & an exhæredatus habeatur pro extraneo, & quid si pater filium maledicat an videatur exhæredare, vide glo.2.&.3.l.1.tit.7.parti.6.
Exhæredare an teneatur quis illum qui in successione primum locũ non habet, vide ibidem in glo.4.
Exhæredare quibus verbis & signis debeat pater filium vel descendentẽ vt exhæredatio certa sit, vide glossas.l.3.ibi.
Exhæredare potest pater filium suum ex pluribus causis, de quibus per glossas.l.4.&.5.6.&.7.per illas.ll.ibi.tit.7.part.6.
Exhæredare filiam qui luxuriosam vitam elegit, an & quando possit pater & alia in hoc, vide per glossam quintam & sextam.dictæ legis.5.titulo.7.parti.6.
Exhæredari an possit filia meretrix à matre si mater etiã meretrix esset, & quid si iam se correxit tam ipsa quam eius mater, vide ibi.gl.7.
Exhæredare an possit pater filiam quando poss.25.annum cum indigno matrimonium contraxit, vide glo.8.d.l.5.
Exhæredare quãdo possit filius patrem suum, & ex quibus causis & qualiter, vide glossas.l.11.per text.ibi.titu.7.parti.6.
Exhæredare potest frater suum fratrem cum causa vel sine ea, & quid si turpem personam instituit sibi hæredem, vide glossas.l.12.ibi per illum textum.
EXHAEREDATIO non est necessaria vbi quis primum locum in successione non tenet, & de hoc vide glo.4.l.1.tit.7.part.6.
Exhæredatio fieri debet in testamento, & an & quando valeat licet fiat in codicillis, vide per glo.1.l.4.tit.7.part.6.
Et exhæredatio non valet vbi testamentum ruptum, fuit vel ex aliqua causa nullum, vide glossam secundam.legis.secundæ.per textum.ibi. titulo.7.parti.6.
Et an hodie de iure ordinamenti teneat exhæredatio licet nõ adeatur hæreditas ex testamento, vide ibidem glos.3.
Exhæredatio debet esse certa ad hoc vt valeat, & qualiter exhæredatus filius vel alius offendi debeat, vide glossas.l.3.ibidem.
Exhæredatio debet fieri purè, neque valebit si fiat sub conditione etiam quæ tacite inest, vide ibi glo.8.
Exhæredatio an possit fieri de aliqua re certa, & non de omni hæreditate, vide.gl.9.d.l.3.
Exhæredatio patris in filium ex quibus causis fieri possit, vide glossas.l. 4.5.&.6.per illas.ll.ibi.tit.7.part.6.
Exhæredatio an fieri possit ex alijs causis à quegrauioribus expressis, vide.d.glo.2.&.3.l.8.ibidem.
Exhæredatio an videatur adempta ex reconciliatione patris facta cum filio exhæredato, vide.d.glo.2.d.l.4.tit.7.part.6.
Et quid si filius manus tantum leuasset si non ferire et enim, vide ibidem in glossa tertia.
Exhæredatio filiæ quæ luxuriosam vitam eligit, an & quando per patrẽ facta teneat, vide gl.4.5.6.&.7.l.5.ibi.per illum text.
Exhæredatio est res odiosa, & sic non extenditur, vide glossam tertiam. legis.8.tit.7.part.6.
Exhæredatio filij quando dicatur facta ante gradum vel post, vel in gradu, vide glo.1.l.9.ibi.
Exhæredatio filij si fiat post omnes gradus vel ante cuius effectus sit, & an tunc admittatur probatio in contrarium, vide ibi.glo.4.
Exhæredatio filij an ab omnibus hæredibus vel ab vno tantum facta valeat, & quando, & alia in hoc, vide in.d.glo.4.d.l.3.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Exhæredatio filij si fiat propter ingratitudinem ipsius quis eam probare debeat, & quando, & quare, vide glo.6.7.&.8.l.10.tit.7.part.6.
Exhæredatio patris per filiũ quando valeat vel non, vide glossa.l.11.ibi per illum textum.
Exhæredatio fratris in fratrem sine causa an valeat, vide glossas.legis.12. ibi per illum textum.
Et an in exhæredatione sit iuri accrescendi locus, vide glossã sextam.col. 2.ad fin.l.33.tit.9.parti.6.
Exhæredatio, & an hodie matris præteritio habeatur pro exhæredatiõe vide glo.16.ad finem.l.2.tit.14.part.6.
EXHÆREDATVS exhæredato filio copiam testamenti petenti dari debet, vide glo.1.in fin.l.17.tit.2.part.3.
Exhæredatus filius cum causa an ab hærede patris alimentandus sit. vide glo.6.l.6.tit.19.part.4.per illum text.ibi.
Exhæredatus an à querela inofficiosi excludatur quinquennio, vide gl. 2.l.4.per text.ibi.tit.8.part.6.
Exhæredatus contra quem proponet querelam inofficiosi testamenti, vi glo.3.l.4.tit.8.parti.6.
Exhæredatus an intentet querelam inofficiosi testamenti contra præteritum qui auocauit hæreditatem & in ea successit, vide.d.glos.3.
Exhæredatus vel præteritus si sit à patre relictus executor sui testamenti & ipse illud acceptet, an postea illud admittatur si velit testamẽti querelari, vide glo.4.l.5.tit.8.parti.6.
Exhæredatus filius qui agnouit aliquo modo iudicium defuncti, an admittatur ad querelam, vide glossas.l.6.tit.8.part.6.
Exhæredatus si sit filius & testamentum rumpatur, an legata & libertates in testamento relictæ debeantur, vide glossas legis septimæ.per textum ibi.tit.8.part.6.
Exhæredatus à quota non videtur exhæredatus à toto quia ibi non est totus iuri accrescendi, vide glo.6.columna secunda post medium.l.33. titulo.9.parti.6.
EXHIBERE rem non tenetur quis in principio iudicij si iustam causam habet litigandi super hoc, vide glo.3.l.20.tit.2.part.3.
Et an isto casu teneatur de interitu vel debeat distingui, an eodem modo debuerat penes creditorem perire, vide ibi.
Exhibere compulsus an ab isto iudicis præcepto appellare possit, vide glo.6.l.9.tit.23.parti.3.
EXERCITORES quando teneantur de furto seu damno vectorũ, vide glosam decimam.cum alijs ibi.l.26.tit.8.partita quinta.vbi plenè de hac materia.
EXIGVITAS quæ dicatur, & in quo differat ab sterilitate, & an propter exiguitatem teneatur dominus fundi locati mercedem conducto ii remittere, vide glosam octauam.cum alijs ibi.l.22.per textum ibi. titulo.8.parti.5.
EXILIVM, & qualiter leges partitarum intelligantur quando locũtur per verbum desterramento, vide glossam secundam.legis.21.titulo.16.partita.6.
Et an iudices causarum criminalium curiæ vel regalis chancellariæ possint pœnam perpetui exilij à regno imponere delinquentibus, vide glo.1.l.3.per text.ibi.tit.31.part.7.
Exilium si imponatur alicui ad tempus vel in perpetuũ si iste illud frãgat qualiter puniatur, & quando, vide glossas legis.10.per textum ibi.titulo.31.partita.7.
Et an iudex inferior possit tollere vel indulgere exilium, vide ibidem in glossa tertia.
Et an si ille qui in exilium missus fuit confinia rupit vel aliter delinquit possit carcerari & in carcere possit compleri tempus exilij, vide ibidẽ id glossa quarta.
Exilium frangens debet ei tempus duplicari, & quando, & quale tempus an omne vel tantum quod deficit, vide ibi glo.5.
Et cui incumbat probatio in isto casu, vide ibidem in glo.7.
EXEMPLA exemplis non est iudicandum, vide glossam primam.l. 14.titulo.1.parti.1.
Exempla prælatorũ facilius corrumpunt subditos, vide glossam tertiam. l.4.tit.5.parti.2.
Exempla faciunt rem magis intelligibilem, vide glosam tertiam.legis 30.titu.9.parti.2.
Exemplis non est iudicandum & quando valeat sententia secundũ explunu lata, vide glo.2.l.14.tit.22.part.3.
Exempla qua de causa ponantur & per ea melius res intelligitur, vide gl. 1.in prooemio tit.23.par.3.
Exemplum bene probat contra producentem, vide glosam.14.l.114.tit. 18.partita tertia.
Exemplo an detur fides quando habens originalis illum ostendere noluerit, vide ibidem.
Exemplum, & an detur plena fides exemplo per iudicem authenticato si originale testamenti sit deperditum, vide glosam sextam.legis tertiæ titulo.2.partita.6.
EXEMPLAR bis ab instrumento deduci non debet ne debitum bis peti possit, vide glo.12.l.54.tit.18.part.3.
Exemplar si ab alio notario deducatur propter primi infirmitatem, an deducens ibidem suum signum apponere debeat, vide glosam primã. in.l.55.ibi.
Exemplar si coram iudice & tabellione vel coram tabellione tantum deducatur an fidem faciat, vide glosam decimam quartam. legis.14.titulo.18.part.3.
EXEMPLATIO instrumenti qualiter fieri debeat, & an necessario Regis authoritas ibidem interuenire debeat, vid. glosam.14.l.114. titulo.18.part.3.
Exemplatio cum Regis authoritate in quo differat ab alio exemplato iudicis authoritate, vide ibidem.
Exemplatio deduci debet citatis partibus, vide ibidem.
EXEMPTVS à tributis per priuilegium, an ad solutionem monetæ foreriæ teneatur, & quid hodie, vide glo.1.l.10.tit.18.part.3.
Exemptus à tributorum solutiõe si soluat an per hoc vitus sit renuntiare priuilegio suo, vide glo.1.l.42.tit.18.parti.3.& glos.2.l.6.tit.10.parti.4.
EXIMENS, de hoc vide in verbo EXTRAHENS.
EXISTENS in articulo mortis similis est mortuo, vide glo.9.colum. 2.post principium.l.1.tit.13.part.4.
EXORCISMVS quid sit, & quid illud exerceat, & de eius viribus tam veteri quam in nouo testamento, vide glo.3.l.11.tit.6.parti.1.
EXPEDIT reipublicæ ne quis re sua malè vtatur, vide glo.1.in prooemio tit.14.part.1.
EXPENSAE, Expensa clericorum quando magna vel parua dicatur, vide glo.5.l.40.tit.5.part.1.
Expensæ an & quando deduci debeant antequam decima præstetur, vide glo.2.&.3.l.15.tit.20.part.1.
Expensæ fictæ in rei refectionem non deducuntur ante decimarum præstationem, vide glo.1.l.16.ibidem.
Expensæ factæ in aliqua re vel in eius custodia qualiter taxari debeant, vide glo.6.l.2.tit.18.part.2.
Expensæ non videntur remissæ etiam etiam si pœna remittatur propter delictum debita, vide glo.11.l.4.tit.18.parti.2.
Expensas litis debet quis soluere si iniustè litigauerit, etiam si dicat se credidisse aduocatis, vide glo.2.in prooemio tit.2.parti.3.
Expensæ & victus victori in eis expensis quas victor in domo sua facere debuerat condemnari non debet, vide glo.2.l.21.tit.2.part.3.
Expensæ quæ fiunt in eundo ad dominum litis quãdo procurator aliqua causa repellitur, cuius sumptibus sint faciendæ, vide glosam secundã. l.22.tit.5.part.3.
Expensæ factæ per procuratorem sine mandato agentẽ quando ab ipso recuperari possint & quando non, vide glossam quintam & sextam.l. 27.titulo.5.part.3.
Expensæ, & an in expensarum condemnatione propter contumaclã requiratur noua citatio, vide glo.4.l.8.tit.7.parti.3.
Expensas quas faciunt testes in eundo & redeũdo quis soluere debeat, & quid si pars aduersa illos reinterroget in aliquibus articulis, & qualis ratio in hoc debeat haberi, vide glo.17.l.26.tit.16.part.3.
Expensas quas facit emptor etiam si obtineat in causa, an illas sibi per vẽditorem reddi debeant, vide glo.10.l.56.tit.18.part.3.
Expensæ & an iudex debeat in expensis victum condemnare etiã in causa criminali, vide glo.1.l.8.tit.22.part.3.
Et an debeat victus condemnari in interesse quod prætendit victor, quia propter litem fuit à suis negotijs auocatus, vide.d.glos.1.
Et an in tali condemnatione expensarum veniant cibaria & qualiter, vide dictam glo.1.
Et quid si victor hospitatus fuit ab amico, vide ibidem.
Expensas quas victor malefecit victus soluere non tenetur, vide dict.glo. 1.in finalibus verbis.
Et an victus debeat in expensis condemnari si in principio litis fecit calumniæ iuramentum, vide glossam secundam.dictæ legis octauæ.titulo.22.partita tertia.
Expensas soluere non debet ille qui iustam causam litigandi habuit, vide glo.3.d.l.8.ibi.
Et quid si in certa parte iudicij iustam habuit litigandi causam, in reliqua vero non, & quid si liti cessit, vide.d.glos.3.in fine.
Expensas debet actor contumax soluere reo, etiam si pro actore contumace lata sit sententia & quales, vide glossam quintam & sextam.d. legis nonæ.ibi.
Expensæ, & an indistinctè quis in expensis condemnandus sit si sententia confirmetur per iudicem ad quem, vide glossam tertiam.legis.27. titulo.23.partita.3.
Expensæ deduci debent etiam à malæ fidei possessore, vide glossam.9.l. 39.titulo.28.partita.3.
Expensas factas in re per malæ fidei possessorem qualiter ipse eas recuperet cum rem restituit, vide glo.1.l.41.tit.28.part.3.

Et quid

Et quid si cum conuenitur non excepit de istis melioramentis, an illud opponere possit in executione sententiæ, vid. ibidem.
Expensæ si recuperari debent habet locum retentio rei pro illarum recuperatione, vid. ibid. glo.4.
Quæ retentio pro expensis habet locum etiam in beneficijs, vid. dictam glossam.4.
Expensas factas à possessore maioriæ in perpetuam ipsius vtilitatem, vel eam ab inimicis defendendo tempore guerræ, vel eam in iudicio defendendo, an illas repetere possit, vide glossam quartam.l.41.titul.28. partita.3.
Expensæ factæ per bonæ fidei possessorem in fundo quales debeant cũ fructibus perceptis compensari, vide glo.5.d.l.41.
Expensas factas per possessorem maioriæ ad perpetuam rei vtilitatem, an hæres teneatur eas compensare cum fructibus perceptis, vid. dict. glo.5.ad fi.
Expensas quas fecit clericus in suo beneficio, an eius hæres illas repetere possit, vid. d. glo.5.ad finem.
Expensæ an debeant compensari cum fructibus perceptis ex re à possessore meliorata, vid. d. glo.5.in fina. verbis.
Expensas quas poterit recuperare possessor malæ fidei, & quas non, & qua actione, vide glossam primam.l.quadragesimæ secundæ. titu.28. partita.3.
Expensas necessarias, & vtiles possunt recuperari à bonæ vel malæ fidei possessore, vid. glo.1.cum sequentibus.l.44.ibidem.
Expensas an possit petere fur equi quas fecit equum alendo, vid. d. glo. 1.dict.l.44.
Expensas vsrum repetat qui fecit melioramenta in re empta contra legis prohibitionem, vid. ibidem.
Expensæ necessariæ factæ per malæ fidei possessorem debent ei restitui & quid si antequam ille sibi restituantur ipse rem restituat, an postea actionem ad eas habeat, vide glo.2.l.44.ibi.
Expensæ ad quas vsus fructuarius domus teneatur quales sint, & an arbitrio iudicis relinquatur, vide glossam primam, & secundam.l.22.titulo.31.par.3.
Expensis communibus commune negotium faciendum est, vid. glo.2.l. 15.tit.32.par.3.
Quod inducit ad quæstionem de duobus dominis habentibus sub vna clausula duo molendina si vnus illam reficiat, vid. dictam glossam secundam.ibi.
Expensæ factæ ab vniuersitate in prosecutione litis iniustæ, an illi qui sunt de vniuersitate soluere teneantur saltim li illud semper contradirunt, vide glossam nonam.l.vigesimæ. titulo trigesimo secundo. partita tertia.
Expensas per socios in refectionem rei communis factas, an ab alijs socijs possit illas recuperare, & an ad hoc sit ei necessarium vt illud alijs socijs prius nuntiet, vide glossam secundam.l.vigesimæ sextæ.titul.32. partita.3.
Et quid si hoc ipse socius non fecit sed fimus in dubio, an suo vel communi nomine ædificauerit, vid. ibidem.
Et quid si illud fecit animo vsurpandi sibi, vid. ibidem. in glo.5.
Expensas factas ad sponsalia contrahenda si postea fœmina nolit contrahere, ... illas restituere teneatur, vide glossam.2.l.secundæ. titulo primo.partita.4.
Expensas factas per maritum in exactione debiti sibi ab vxore datiin dotem quis soluere debeat, vide glossam secundam.l.decimæ quintæ.titul.11.par.4.
Expensæ semper in omnibus deducendæ sunt quia nullus est casus, &c. quæ regula limitatur multis modis, vide glossam quartam.l.26.tit.11. partita.4.
Expensæ factæ in re dotali quales, & quando maritus deducere possit, & quando compensare teneatur cum fructibus, & qualiter, & cum quibus, vide glossam primam, & secundam.per tex.ibi.l.32.titulo.11.partita quarta.
Expensæ factæ in recuperanda maioria, an ab expendente postea deduci possint, vid. d. glo.1.d.l.32.
Expensas quas maritus fecit in tuendo castro vxoris quando aliud occupare volebat, an ipse illas repetere possit, vid. ibi. glo.3.
Expensæ factæ cum filio alterius quem pater propter necessitatem famis alicui vendidit, an veniant in consideratione quando filius soluto pretio quod emptor pro eo dedit ab obligatione seruiendi liberari debeat, vide glossam secundam.l.nonæ.titulo decimo septimo.partita quarta.
Expensæ factæ per nutritorem alicuius, an & quando ab eo repetere possint, vide glossam quartam.per textum ibi.l.tertiæ.titulo vigesimo. partita.4.
Expensæ factæ in re subiecta restitutioni debent à faciente recuperari, & vocato imputari quando fiunt ad perpetuam rei vtilitatem, vid. glo.1. col.5.q.46.l.10.tit.26.par.4.
Expensæ quæ fieri debeant à patre cum filio existente in studio contra patris voluntatem, siue habilis sit, siue non, vide glossam.7.&.8.l.6. per tex.ibi.tit.11.par.5.
Expensæ factæ à commodatario incurando seruo, vel equo commodato, an dominus serui, vel rei commodatæ soluere debeat, & quando non, vid. glo.1.per tex.ibi.l.7.tit.2.par.5.
Expensæ factæ à famulo infirmo quis illas soluere teneatur, an ipse vel dominus eius, vid. d. glo.1.d.l.7.ibi.
Expensæ si fiãt in re commodata, vel in re deposita, an pro eis res sic commodata retineri possit, vid. glo.4.l.9.ibi.
Expensæ si fiant in infirmitate vel in funere alicuius, an pro eis res commodata retineri possit, vid. ibid.
Expensæ factæ per malæ fidei possessorem causa fructuum conseruandorum debent ab illo recuperari, & pro eis rem retinere poterit, vide ibidem.
Et quando propter expensas in aliqua re factas possit ipsa res retineri, vide per totam illam glo.4.ibi.
Expensæ & an pro expensis factis in re deposita faciens habeat ius retentionis, vid. glo.4.in prin.& glo.6.l.9.tit.12.& glo.1.l.10.per tex.ibi. tit. 3.partita.5.
Expensæ factæ ab illo à quo res retrahitur iure communionis, vel proximitatis, an sibi reddi debeant ab extrahente rem illam, vide per glo. 8. in fine.l.55.tit.5.par.5.
Expensæ factæ per conductorem in re sibi conducta, an ab ipso peti possint locatori, & quales, & quando, vide glo.l.24.titulo octauo. partita quinta.
Expensæ & onera, an sint cõmunia inter socios omnium bonorum sicuti est respectu lucrorum, vide glossam primam.l.6.titulo decimo. partita quinta.
Expensæ quæ deduci possint per sociũ ex cũmuni siue sit socius omniũ bonorum, siue certę negotiationis, vid. glo.1.l.16.tit.10.par.5.
Et quando, vid. ibi. glo.2.
Expensas factas per negotiorum gestorem, quas & quales, & quando à domino illas recuperare possit, vid. glo.1.l.28.tit.12.par.5.& glo.1.vigesimæ nonæ.ibi.
Expensas a negotiorum gestorum alicuius orphani faciens illas pietatis causa, an postea illas recuperare possit, & ex quibus colligatur causa pietatis fecisse, vide per glossam secundam.l.35.titulo duodecimo.partita quinta.
Expensas a fratre, vel a matre, vel auia factas in fratrem filium, vel nepotem in eum, & in rebus suis, an debeant ipsis solui, vide glossas.l.trigesimæ sextæ.ibidem.
Et quid in vitrico alimentante priuignum, vide glossam primam.l. trigesimæ septimæ.per illum tex.ibidem.& gloss.1.l.35.titulo decimo quarto.partita.5.
Et quid in quocunque extraneo alente aliquem in domum, vel extra domum suam, vid. ibi. glo.4.
Expensas ab obside factas quis soluere tenetur, vid. gloss. 9.l.3.titulo.13. partita.5.
Expensas necessarias, & etiam vtiles potest petere creditor, vid. gl.1.l. 21. titul.13.par.5.
Expensæ per tutorem factæ in commodum pupilli, an sibi solui debeant & an ipse possit bona minoris retinere quousque ille sibi soluantur, vide glossam quartam. in fine. l. vigesimæ tertiæ. titulo decimo tertio. partita.5.
Expensæ funeris priùs solui debent quam aliud debitum defuncti, & quid comprehendatur in expensis funeris, vid. glo.5.&.6.l.30.ibid. & glo.4.in princ.l.12.per tex.ibi.tit.11.par.6.
Expensæ funeris an præferantur doti vxoris vel alijs quibuscunque debitis, vid. d. glo.6.d.l.30.
Expensæ factæ per emptorem fraudulentum qui dolosè ab aliquo debitore alicuius emit, an sint ei restituendæ, vid. per glo.6.l.11.per tex.ibi. titu.15.par.5.
Expensas quas possit hæres scribere in inuentario, & an illas quas fecit litigando cum alio contendente se hæredem, vel creditorem hæreditarium, vide glossam primam.legis octauæ.titulo sexto.partita sexta.
Expensæ minutæ quæ dicantur, vid. glo.2.d.l.8.ibi.
Et qualiter tunc probetur hæredem expensas fecisse, an per iuramẽtum vel per testes, vid. ibidem.in.d.glo.2.
Expensæ funeris debent priùs deduci quam hæres falcidiam deducat, & quare, vid. glo.4.in prin.l.2.per tex.ibi.tit.11.par.6.& glo.5.&.6.l.30. titu.13.par.5.
Expensæ factæ in monumento sumptuoso defuncti, an priùs deduci debeant antequam falcidia, vid. d. glo.4.in.q.1.
Expensæ quæ fiunt in exequijs prælati mortui, an & quales sint soluendæ de bonis prælaturæ, vel de proprijs ipsius, vid. ibid.in.d.glossa.4. quæstione.2.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Et quid in clerico habente licentiam à Papa ad testandum de his quæ ex beneficijs habuit, vid. ibidem. in quæst. 3.
Expensæ quales deduci debent per possessorem hæreditatis quando ab eo euincitur hæreditas siue sit bonæ fidei siue mala fidei possessor, vide glossam quintam. cum alijs ibi. l. 4. per tex. ibi. titulo decimo quarto. partita. 6.
Et an male fidei possessor deducat expensas cum rem restituit si nullos fructus percepit, vid. ibi. glo. 8.
Expensæ factæ per patrem cum filio in studio, an eidem imputari in legitimam suam debeant, vide glossam. 5. l. 5. per textum ibi. titulo. 15. partita. 5.
Et an pater cogi possit ad expensas studij pro filio, & quando, vide dictam glossam. 6. & glossam septimam, octauam, & nonam. l. 5. titul. 6. partita. 5.
Et an filius mortuo patre communibus expensis studium proficere possit, vide. d. glo. 6. in fine.
Et cuius expensis mater, vel consanguineus minori suo tutorem iudici petere teneantur, vide glo. 4. post principium. l. 12. titulo decimo sexto. par. 6.
Expensæ per denuntiatum factæ, an & quando per denuntiatorem soluidebeant sibi, vide glossam quartam, & quintam. l. 5. titulo. 1. partita septima.
Et quando delinquens ad locum delicti remittitur cuius expensis istud fieri debeat, vide glossam. 2. columna. 3. quæstione. 2. l. prima. titul. 29. partita. 7.
EXPOSITI filij dicuntur sanguinolenti, & quare, vid. glo. 1. l. 4. titu. 20. partita. 4.
Expositi præsumuntur esse de illa patria in qua exponuntur, & quis eis succedat, vid. in. d. glo. 1.
Et de pœna illorum qui illos exponunt, & à se eijciunt, & qualis sit, vid. ibi.
Et an pater propter expositionem amittat patriam potestatem, vid. ibi. glossam. 2.
Expositus filius intra quantum tempus à patre debeat peti, vt non amittat patriam potestatem, vid. ibidem. glo. 3.
Et an pater teneatur expensas reddere nutritori, & quales, vide ibidem. in glo. 4.
Expositus an possit ad ordines promoueri, vid. glo. 6. l. 4. titulo vigesimo. partita. 4.
EXPRESSIO causæ an sit necessaria quando testator rem alienare prohibuerit ad hoc, vt prohibitio teneat, vid. glo. 2. &. 3. l. 44. tit. 5. partita quinta.
Expressio eius quod tacitè inerat non immittat iuris dispositionem, vide glo. 2. l. 8. tit. 12. par. 5.
Expressio eorum quæ tacitè insunt nihil operatur, vid. glo. 10. col. 2. l. 18. tit. 7. partita. 6. & glo. 2. ad finem. l. 1. tit. 7. & glo. 6. colum. 2. l. 23. titulo. 9. partita. 6.
EXPRESSVM & tacitum aliquando in eis est par virtus aliquando tacitum est maioris potentiæ quam expressum, & econtra, & quid si tractaretur de inualidando actu, vide glossam quintam. l. secundæ. titulo. 1. par. 5.
Expressum dicitur illud quod colligitur expressis, vid. glo. 5. l. 6. titul. 3. partita. 6.
Expressum dicitur illud quod ex mente colligitur, vid. glo. 3. col. 2. in medio. l. 6. tit. 11. par. 5.
Expressum dicitur quod ex euidentibus coniecturis colligitur, vide glossam secundam. colum. 7. in fine. quæst. 2. l. 3. titulo decimo tertio. partita sexta.
EXPRIMERE quid debeat quis in impetratione literæ alicuius gratiosæ, vid. per glo. 1. l. 16. tit. 18. par. 3.
Exprimere debet quis illa omnia quæ si exprimirentur difficiliorem facerent Principem ad aliquid concedendum, vid. ibidem.
EXPVLSOR si non intret possessionem, an hoc sufficiat, vt res vitio violentiæ afficiatur, vid. glo. 2. post medium. l. 4. titulo. 29. partita tertia.
Expulsor non potest excipere de dominio etiam contra illum qui cum mala fide per. 30. annos rem præteripsit, vide glo. 5. l. 21. titulo. 29. partita tertia.
EXPVLSVS si erat prædo, an tunc res afficiatur vitio violentiæ, vide glossam secundam. post medium. l. quartæ. titulo vigesimo nono. partita. 3.
Expulsus an contra expulsorem, vel eius hæredem excipientem contra eum de dominio possit obtinere si cum mala fide rem per. 30. annos præteripsit, vid. glossam quintam. l. vigesimæ primæ. titulo vigesimo nono. par. 3.
EXTENSIO non fit quando sumus in diuersa materia ab illa in qua fit æquiparatio, vid. glo. 5. columna prima. ad finem. l. 19. titulo. 8. partita quinta.
Extensio fieri non debet ad similem casum in correctoris, vid. glo. 8. colum. 2. l. 7. tit. 8. par. 6.
EXTERIORA denotant interiora, vid. glo. fina. l. 19. titulo quinto. partita prima.
AESTIMATIO & ad æstimationem faciendam siue in iuramento affectionis siue veritatis quod tempus inspiciatur, vid. glo. 8. l. 11. titu. 11. partita. 3.
Æstimatio rei commodatæ an faciat vt periculum rei commodatæ transeat in commodatarium, vide glossam secundam. l. 71. titul. 18. partita tertia.
Æstimatio rerum minoris, an fiat antequam à tutore ponantur in inuentario, & qualiter describi debent, vid. glo. 3. l. 99. titulo decimo octauo. partita. 3.
Æstimatio locum habet vbi res petita non potest restitui, vid. glo. 1. l. 16. tit. 22. par. 7.
Æstimatio soluta eo quod quis rem amisit si postea res ad dominum reuertatur, an æstimationem vel rem petere possit, vid. glo. 4. l. 19. tit. 22. partita. 3.
Et quid si adhuc æstimationem non soluit, & res compareat, an ad solutionem illius teneatur, vid. glo. 7. d. l. 19.
Æstimatio facit vt maritus possit dotem æstimatam vendere cui voluerit, & tunc quando illud facere possit, vid. glo. 4. l. septimæ. titulo. 11. partita. 4.
Et talis æstimatio faciet emptionem quando à principio fuit dos æstimata. cum data fuit. secùs si postea, vid. ibidem.
Æstimatio dotis quando facta dicetur rata, scilicet, quod faciat emptionem, & an ambo debeant consentire, vid. glo. 1. l. 16. titulo. 11. partita quarta.
Et quid si in plus quam valet æstimetur res, vid. ibi. glo. 2.
Æstimatio in dubio semper facit emptionem, vid. glossa. 2. l. 18. titulo. 11. partita. 4.
Et quid si data res æstimata maritus promisit dotem reddere, an tunc pressè teneatur ad æstimationem, vid. ibidem.
Et quid si maritus velit rem æstimatam reddere in eadem bonitate, & non æstimationem, an sit audiendus, vid. ibidem.
Et quid si res æstimetur constante matrimonio, vid. ibidem.
Et an valeat pactum vt res data in dotem æstimata periculo sit mulieris, vide dictam glossam tertiam. l. decimæ octauæ. titulo vndecimo. partita quarta.
Æstimatio rei dotalis facta tantum vt cognoscatur rei datæ diminutio, vel augmentum, an obliget maritum, vt ad damna teneatur, vid. glo. 2. l. 19. ibi.
Et quid si vir de voluntate vxoris vendat fundum in maiori pretio quam fuit æstimatus, vid. ibidem.
Æstimatio an faciat emptionem quando ille res æstimatæ dantur tunc sit conuentum quod eædem res reddantur habita ratione augmenti, vel diminutionis, vid. ibidem.
Et quid si ita expressè vt dictum est istud non dicatur, an intelligatur, vt res reddatur habita ratione augmenti, vel diminutionis, vid. ibidem.
Et quid si res non deterioraretur in substantia sed in pretio vel econtra, & de qua deteriorationeistud debeat intelligi, vide ibidem, glossam tertiam.
Æstimatio rei dotalis si fiat ante nuptias, & nuptijs adhuc nõ secutis pereat res, cuius periculo pereat, vide glossam quartam. l. vigesimæ secundæ. ibi.
Æstimatio mutui an fiat secundum tempus in quo durauit caressia, an vero secundum communem æstimationem, vid. glo. 2. l. 8. titulo primo. partita. 5.
Et an fiet secundum valorem rerum illius loci in quo datum fuit, an vero secundum valorem loci in quo postea petitur, vide ibi. glossam tertiam.
Æstimatio an crescat à tempore vsque ad sententiam, & an post, vide dictam glo. 3. d. l. 8. tit. 1. par. 5.
Æstimatio an crescat ex eo quod fuit extra iudicium interpelatur si postea non soluerit, vid. glo. 4. ibidem.
Æstimatio si sit soluta à commodatario domino rei sibi commodatæ quæ res amissa fuit si postea illa appareat qualis actio sibi detur, vide glo. 1. l. 8. tit. 2. par. 5.
Et res debet æstimari cum qualitatibus suis, vid. glo. 6. l. 56. tit. 5. partita quinta.
Æstimatio rei an debeatur quando quis ex illa portagium non soluit si postea res illa casu pereat, vid. glossam. 8. l. sextæ. titulo septimo. partita quinta.
Æstimatio an debeatur quando hæres non potest emere rem alienam alicui per testatorem legatam, & quid de iure canonico, v. d. glo. 3. l. 10. titu. 9. par. 6.
Æstimatio an debeatur quando legatur aliqua res maioris, & quando, vid. d. glo. 3. col. 2. & glo. 1. col. 3. quæstione decimæ octauæ. l. decimæ. titulo. 26.

tit. 26. par. 4.
Æstimatio an debeatur quando res dotalis legatur siue ab extraneo siue per maritum, vide dictam glossam tertiam. columna tertia. quæst. 5. dict. l. 10.
Æstimatio an debeatur quando à testatore legata fuit res quæ legari nõ poterat, vide glossam quintam. l. 13. titulo nono. par. 6. & ibi. gloss. 8. & gloss. 10.
Æstimatio an debeatur forensi quando sibi fuit relictum legatum quod ipse capere non poterat, vide dictam glossam decimam dictæ legis de cimæ tertiæ.
Et si mulier res æstimatas in dotem marito dedit si ille postea à marito sibi legentur, an ipsa res illas & earum æstimationem habere debeat, vide glo. 3. q. 2. l. 16. tit. 9. par. 6.
Et an & quando possessor hæreditatis à quo euincitur teneatur ad æstimationem fructuum ipsius hæreditatis quando fructus restituere non potest, vide glossam secundam. cum alijs ibi. l. 4. titulo. 14. partita sexta. per tex. ibi.
Æstimatio damni dati per aliquem qualiter fieri debeat, & quibus perpensis, vide gloss. legis decimæ octauæ. per tex. ibi. titulo decimo quinto. partita. 7.
Et an cum iuramento actoris & iudicis taxatione, vide ibidem. in glo. 4. per illum tex.
Et in æstimatione damni non singulare pretium sed commune est attendendum, vid. d. glo. 4. ad finem.
Æstimatio damni dati per gregem alicuius in agro alieno qualiter fiat, & qualiter æstimabitur damnum datum in frumento quando adhuc erat in herba, vide glossam primam. cum sequentibus, l. 24. per illum tex. tit. 15. par. 7.
Et quando damnum sic æstimatum ad dominum vel ad eius pastorem pertineat, vide ibidem. in gloss. 2. per illum tex.
Et quid in pastoribus clericorum, vel quando pastor detinere non potuit, vid. d. glo. 2.
Et quid si dominus velit animalia dare pro noxa, & quando adhoc teneatur, vel ad emendam damni, vide glossam. 3. & 4. dict. l. vigesimæ quartæ. per tex. ibi.
EXTRAHERE, & de extrahente rem iure communionis, vel proximitatis, vid. glo. l. 55. tit. 5. par. 5.
Et an talis extrahens teneatur refundere omnes expensas quas fecit in re is à quo retrahitur, vid. ibi. glo. 8. in fine.
EXTRANEVS clericus quis dicatur, vid. glossam primam. l. 21. titul. 6. partita. 1.
Extraneus hæres. vid. in verbo, HAERES.
Extraneus an possit appellare pro extraneo ad mortem damnato in eius contumaciam, vide glossam secundam. l. 6. titulo vigesimo tertio. partita tertia.
Et an sine condemnati voluntate appellationem prosequi possit sicuti potest cognatus, vid. ibidem. in glo. 5.
Extraneus si mulierem dotauerit neque stipuletur sibi dotem reddi soluto matrimonio dos ad mulierem tunc pertinebit, vid. glo. 1. l. 8. titu. 11. partita. 1.
Et an istud procedat si extraneus dotem pro muliere promittat ad quam nullam affectionem habet, vid. ibidem.
Vel si diues sit, vide glossam sextam. l. trigesimæ. titulo vndecimo. partita quarta.
Et quid si subesse possit alia causa quam donationis quia hoc non obstante donare præsumitur, vid. d. glo. 6. d. l. 30.
Extraneus si dederit dotem pro aliqua muliere, an ipsa mortua relictis filijs illius matrimonij ex tacito pacto dos filijs debeatur licet hæredes matris non sint, vid. glo. 7. dict. l. 30. tit. 11. par. 4.
Extraneus si simpliciter dotem pro aliqua muliere dederit sub stipulatione reddendi sibi vel mulieri, vel hoc non dicto cui dos restitui debeat, & quid si stipuletur sibi reddi soluto matrimonio, an hoc casu habeat tacitam hypothecam pro restitutione dotis, vid. ibi. glo. 8.
Et an qui dotem restituere debet habet ad hoc annum. glo. 3. l. 31. ibi.
Extraneus si promittat dotem marito mulieris, an agat maritus tantum, vel etiam mulier. vid. glo. 6. d. l. 30.
Extraneus si mulieri dotem simpliciter dederit, an ad illum dos matrimonio soluto reddi debeat vel non quia multis extensionibus & limit. prosequitur. d. glo. 6.
Extraneus dotans mulierem si sit ipsius negotiorum gestor, an tunc de bonis suis dotare videatur, vide dictam glossam. 6. d. l. 30. tit. 11. par. 4. &. d. glo. 1. l. 8. ibidem.
Extraneus si dotet filiam alterius qui est absens, vel detentus in carcere, an ipse postea dotem à patre ipsius recuperare possit, vid. ibid. glo. 4. l. 8. tit. 11. par. 4. & glo. 6. l. 30. ibi.
Extraneus si nomine dotis donationem faciat, an possit illam reuocare si contra eum ingratitudo committatur, vid. glossam primam. l. 10. titulo. 4. par. 5.
Extraneus si cum pecunia minoris rem sibi emerit, an illam suam faciat, vid. glo. 4. l. 49. tit. 5. par. 5.
Et quid si rem emat cum pecunia ecclesiæ, vid. ibi. glo. 6.
Extraneus si cum pecunia dotali alicuius mulieris rem sibi emerit, an illam suam faciat, vid. ibidem. glo. 9.
Et an valeat statutum per quod disponitur quod res non possit vendi extraneo nisi priùs requisito consorte, vid. glossam sextam. l. 55. titu. 5. partita quinta.
Extraneus si sit clericus qui emit rẽ ab aliquo, an ab illo consors in illa re possit rem retrahere. ibi. glo. 8.
Extraneus si promittat pœnam pro matrimonio contrahendo, an illam soluere teneatur si matrimonium non contrahatur, vid. glo. 1. l. 39. per tex. ibi. tit. 11. par. 5.
Extraneus alimentans aliquem, an illud quod eum alendo fecit ab ipso repetere possit siue eum alat in domum suam, vel extra domum, vide glo. 4. l. 37. per tex. ibi. tit. 11. par. 5.
Extraneus possessor si neget rem ab eo possessam fuisse antea creditori lo copignoris obligatam quid tunc creditor probare teneatur, & an sufficiat probare debitorem illam rem possedisse licet non probet illum esse dominum, vid. glo. 1. l. 8. tit. 11. par. 5.
Extraneus dotans mulierem si pacifcatur sibi dotem restitui, an tunc habeat tacitam hypothecam in bonis mariti, vid. glo. 2. ad finem. l. 23. titu. 13. par. 5.
Extraneus an possit filio furioso exemplariter substitui, & quando, & an iste excludat matrem pupilli, vide glossam septimam. &. & l. 11. titulo 5. partita. 6.
Et an filius exhæredatus habeatur pro extraneo, vid. gloss. 3. l. 1. titulo. 7. partita. 6.
Extraneus mulierem de adulterio accusare non potest sed solus maritus, vid. glo. 7. col. 2. q. 2. l. 1. tit. 9. par. 7.
EXTRAORDINARIA punitio quando locum habeat, vide regulam generalem. glo. 6. l. 11. tit. 15. par. 4.
EXTREMA VNCTIO datur à sacerdotibus tantum, vid. glo. 1. l. 8. titu. 4. partita. 1.
Extrema vnctio fieri debet oleo benedicto in ipsius tamen defectu fiet cum chrismate, vid. glo. 1. l. 69. tit. 4. par. 1.
Extrema vnctio fieri non potest cum oleo non consecrato, vid. ibidem. in fine.
Extrema vnctio recipi debet à presbyteris, non vero à laicis etiam instante necessitate, vid. glo. 3. d. l. 69.
Extrema vnctio contemni non debet, & de eius bonis, vid. glo. per illum tex. in el. 70. ibidem.
Extrema vnctio quibus neganda sit, vid. glo. l. 71. tit. 4. par. 1.

F

FABRICA quid significet, & de fabrica ecclesiæ, vid. glo. l. 11. tit. 10. par. 1.
Fabrica ecclesiæ in ipsius reparatione consumi debet non vero in ornamentis ecclesiæ, vel alijs, vid. glo. ibidem.
Fabrica iure antiquo & hodierno quæ & quantam in quibuscunque ecclesijs esse debeat, vid. ibidem.
Fabrica ecclesiæ quando ecclesia reparatione non egeat, an in alios vsus possit consumi, vid. ibid. in glo. fina.
FABRICATOR falsi instrumenti, & an credatur ille qui eũ produxit, vid. glo. 2. l. 28. tit. 1. par. 7.
Fabricantes falsam monetam qualiter puniantur, vid. glo. 1. &. 3. l. 9. per tex. ibi. tit. 7. par. 7.
FACERE est quid difficile, tollere autem iam factum est res facilis, vid glo. ante penul. l. 18. per tex. ibi. tit. 1. par. 1.
Facientes illud q̃ fieri non debet, quis magis veniat puniendus ille qui scienter fecit, vel ille, qui ignoranter fecit, vid. glossam secundam. l. quadragesimæ primæ. tit. 6. partita. 1.
Faciens consecrare ecclesiam ante suam dotationem patronus dicitur ipsius & tenebitur eam dotare, & quando, vid. glo. 2. l. 3. tit. 10. par. 1.
Facientes hastiludia an peccent mortaliter. glossa prima. l. decimæ. titulo decimo tertio. partita prima.
Faciens maloriam in vnum ex filijs, eum non nominando cum plures filios haberet de quo filio intelligatur, vid. glo. 1. col. 2. l. 2. titulo. 15. partita secunda.
Faciens aliquid in alterius præiudicium neque in ipsius commodum iuuari non debet, vid. glo. l. 19. per tex. ibi. tit. 31. par. 3.
Facere pontem de nouo qui vicini teneantur, vel eam reficere, vid. glo. 3. l. 20. tit. 32. par. 3.
Facere inepte vel non facere æquiparantur, vid. gl. 15. ad fi. l. 10. tit. 5. p. 6.
FACTVM à iudice à toto populo factum esse videtur, vid. glo. fina. l. 1. tit. 2. par. 1.
Factum contra prohibitionem Papæ an teneat, vi. gl. fi. l. 23. tit. 5. par. 1.

Universidad de Deusto Biblioteca

Factum vbi interpellat alia interpellatione opus non est, vid.glo.3.l.4. per tex.ibi.tit.19.par.2.
Et ex facto ius oritur, vide glossam duodecimam.l.secundæ.titulo.21. partita.3.
Et an obligatus ad factum liberetur præstando interesse quando in hoc iam præcessit sententia.gl.3.l.5.tit.27.par.3.
Et in facto proprio etiam de longinquo, an sit probabilis ignorantia, & quando, vid.glo.1.&.2.l.14.tit.29.par.3.
Factum palam ratione exempli grauius punitur quàm factum clam, vide glossam secundam.l.primæ.titulo decimotertio.part.2.& glo.3.in procemio.tit.3.par.4.
Factum publicè omnibus notum esse creditur, vid.glo.1.l.5.per tex.ibi. titu.9.par.4.
Factum Principis semper creditur factum secundum ius & decenter, nõ vero præsumitur factum de plenitudine potestatis, vid.glo.2.col.2.in prin.l.6.tit.25.par.4.
Factum, & omne illud quod potest fieri per contractum potest fieri per iudicem, vid.glo.1.in fine.l.52.tit.5.par.5.
Factum alienum si aliquis stipulando promiserit ad quid teneatur, & quid si talem promissionem firmauerit iuramẽto, & quid iure hodierno attenta lege ordinamenti, vid.glo.2.l.11.per tex.ibi.tit.11.par.5.
Et quid si fecit quantum potuit ut ille tertius faceret, & ille facere noluit an liberetur à pœna vel interesse, vide glossam.2.dictæ.l.11.titulo.11. partita.5.
Factum interueniente minori dolo, an rescindatur sicuti factum interueniente minori metu.glo.2.l.28.tit.11.par.5.
Factum nisi promittatur per principalem debitorem, an si fideiussor pecuniam promisit teneat fideiussio, vide glo.1.l.septimæ.titulo duodecimo.par.5.
Facta omnia sunt indiuidua, & an si plures factum promiserunt habeant inter se beneficium diuisionis, vide glossam secundam.l.10.tit.12.partita quinta.
Factum iudicis reputatur factum partis.gl.1.l.46.tit.13.par.5.
Et an in obligationibus facti regulariter succedat obligatio ad interesse, siue à promittente factum illud adimplere potuit, siue non, vid.glo.4. l.3.tit.14.par.5.& glo.9.l.35.tit.11.par.5.
Factum si non sit repetibile qualiter subueniatur dati aliquid ob aliquod faciendum si illud non fiat, vide glossam primam.l.45.titulo decimo quarto.par.5.
Factum alicuius personæ contemplatione perinde habetur, ac si talis persona nominatim ibidem exprimeretur, vide glossam quartam.l.46. titulo.14.par.5.
Factum, & an in facto proprio etiam in antiquo præsumatur scientia, vide glo.3.l.11.tit.9.par.6.
Et quod à Principe fieri debet reputatur impossibile, & conditio istud continens pro non adiecta habetur, & quando, vid.glo.5.l.13.ibidem.
Factum an videatur confirmatum ex eo, scilicet, quod de nouo quid fieri permittitur, vid.glo.3.l.21.tit.9.par.6.
Et an & quando concessio facti determinati vel non, transmittatur ad hæredes, vid.glo.1.l.27.ibidem.
Factum non ita impeditur sicuti faciendum, vid.glo.1.post principium. l.3.tit.10.par.6.
Factum quando est notorium tunc non eget declaratione, vid.glo.3.colum.2.l.4.tit.2.par.7.
Et vbi lex notat factum tunc sententia non requiritur, vid.dictam glo.3. in fine.
Factum iudicis reputatur factum partis, vid.glo.1.l.46.tit.13.par.5.& gl. 5.l.2.tit.12.par.7.
FACIES mulieris est ventus vrens, vid.glo.fina.l.26.per tex.ibi.titulo.4.par.1.
Facies hominis de iure communi signanda non est, & quare, vid.glo.3.l. 6.tit.28.par.2.& gl.1.l.6.titulo.31.par.7.cum alijs ibi.
Et forma hominis præcipuè consistit in facie, & in ea cognoscimur, vide glo.1.l.5.per tex.ibi.tit.23.par.4.
Et an non habens faciem hominis sed ei contrariam, an sit baptizandus, vide ibidem.
Facies dicitur omne quod ab humoris suprà est discoopertum, vide glo.1.l.6. titul.31.par.7.
FACILITER res reuertitur ad suam primeuam naturam, vid.glo.3. l.5.tit.20.par.1.
FACVLTAS Regis alicui data ad faciendam maioriam, vid.infrà.in verbo, LICENTIA.
Facultas faciendi alicui data intelligitur vt humaniter agat & bona fide, vtaturque ciuiliter, vid.glo.2.col.2.in medio.l.6.tit.25.par.4.
Facultas eligendi vnum pro alio in solutione facienda quando detur debitori, & an transeat in singularem successorem, & quando perimatur, & quanto tempore duret, vid.glo.2.l.3.tit.14.par.5.
Facultas soluendi adiecto an tollatur per constitutum, vid.glo.4.l.5.tit. 14.partita.5.
Facultas patri per Regem data vt possit grauando legitimas aliorum filiorum in vnum ex filijs suis maioriam facere, qualiter intelligenda sit, & qualis legitima filio tunc relinquẽda sit, & an in proprietate, & quid si alij filij habeant vnde se alant, vid.gl.1.col.2.l.11.ti.4.par.6.& gl. 3.col.1.l.32.tit.9.par.6.
Facultas eligendi an & quando finiatur anno, & quid in relictis pijs, & an tunc ad Episcopum deuoluatur, vid.glo.2.l.25.tit.9.par.6.
Facultas data alicui ad aliquid faciendum, an & quando transmittatur ad hæredes, vid.glo.1.l.27.per tex.ibi.tit.9.par.6.
FALLACIA quid sit, & qualis, vide glossam secundam.l.1.titulo.16. partita.7.
FALCIDIA, vid.de hoc in verbo.QVARTA FALCIDIA.
FALLENTIA restringit regulam, alias à regula discedendum non est, vid.glo.2.in procemio.tit.34.per tex.ibi.par.7.
FALSA CAVSA, an & quando vitiet legatum, & quid in contractibus, vid.glo.1.&.2.l.20.per tex.ibi.tit.9.par.7.
De hoc, vid.in verbo, CAVSA FALSA.
FALSA MONETA, & si aliquis aliquem de falsa moneta accusat, & si illud non probet tamen non punitur, & quare, & quando sic, vid.gl. 1.l.20.per illum tex.tit.1.par.7.
Et falsam monetam faciens incidit in crimine læsæ maiestatis, vid.gl.21. l.1.per illum tex.tit.2.par.7.
Et de pœna facientis falsam monetam, vel aliquid immiscentis, vide glossam tertiam, quartam, & quintam.l.decimæ quintæ.per illum tex.tit.14.par.7.
FALSARIVS est iudex, siue tabellio, siue officialis qui acta non publicata seu dicta testium non aperta illud parti manifestat, vid.glo.3.l.9. titul.17.par.3.
Falsarius est ille qui cum alterius sigillo aliud sigillat præterquam sibi mandatum, vid.glo.5.l.26.tit.18.par.3.
Falsarius quis dicatur, & quando, & an quilibet dolus dicatur falsitas, & quando dicatur falsum committi.glo.1.l.1.tit.7.par.7.
Et quando & ex quibus excusetur ille qui instrumenti falsator dicitur, vid.glo.2.dictæ.l.1.
Falsarius est ille qui falsum fieri mandat, vide glo.3.l.4.per tex.ibi.tit.7. partita.7.
Falsarius intra quantum tempus, & per quem accusari possit, vid.glo.l.5. per tex.ibi.tit.7.par.7.
Falsarius qualiscunque sit qualiter puniatur, vid.glo.l.6.per tex.ibi.tit. 7.partita.7.
Falsarius qui vtitur falsis ponderibus seu mensuris emendo, vel vendendo, qualiter puniatur, vid.glo.l.7.ibi.
Falsarius est ille qui rem duobus vendidit, & de ipsius pœna, vid.glo.1.cũ sequen.l.9.per illum tex.tit.7.par.7.
Falsarius est ille qui falsam monetam facit, & de ipsius pœna, vid.glos.2. cum sequen.dict.l.9.
FALSATOR instrumenti, & an ipse credatur si ipse illum porrigat, & qualiter puniatur, & quid si de falsitate non constet, sed de falso arguatur, & alia plura in hoc, vid.glo.2.l.28.per tex.ibi.tit.1.par.7.
Falsans sigillum Regis, an incidat in crimen læsæ maiestatis, vi.gl.22.l.1. tit.2.par.7.
Falsans literas priuatas, an pœna falsi puniatur, vid.gl.2.l.1.in principio. titulo.7.partita.7.
Et an puniatur de falso porrigens notario falsam scripturam vt illam signet, vid.d.glo.2.
Et quis puniatur pœna falsi, & ex quibus delictis, & quando, vid. de hoc in verbo, POENA FALSI.
Falsatores à quibus iudicibus puniantur, & an illud crimen sit ecclesiasticum.vid.glo.fina.l.58.tit.6.par.1.
Falsantes literas Papæ, vel illis consentientes, sunt ipso iure excommunicati, vid.glo.13.l.2.tit.9.par.1.
Falsantes literas apostolicas ab alio quam à Papa non possunt absolui eo quod sunt excommunicati.vid.glo.11.l.22.tit.9.par.1.
Falsantes literas Regias qua pœna feriantur.vid.glo.7.&.8.l.8.titulo.9. partita.1.
Falsantes literas Regias non possunt testificare, sed an tunc requiratur sententia.vid.glo.5.l.8.tit.16.par.3.
Falsatores literarum Papæ, seu Imperatoris qualiter puniantur & quid si literæ quæ falsantur sunt iniustæ.vide glossam secundam.l.16.titu.19. partita.3.
Et quid si falsator sit clericus, vid.ibidem.
Et quid in falsantibus literas aliorum iudicum inferiorum.vid.ibidem.
Falsatores monetæ ad appellandum non admittuntur neque alij plures. vid.glo.1.l.16.tit.23.par.3.
FALSITAS quando non est nociua parti aduersæ an mitius puniatur. vid.glo.5.l.15.tit.6.par.3.
Falsitas quæ non tangit negotium principale an faciat vt dicta testium reprobentur, vid.glo.3.l.28.tit.16.par.3.
Falsitas instrumenti in causa principali allegata si ea non obstante sententia feratur, an rescindi debeat, tanquam ex falso instrumento lata, vid.glo.4.l.16.tit.16.par.3.
Falsitas à notario Regis facta qualiter puniri debeat, & quid si clericus sit ille qui literas Regis falsat, vide glossam secundam.l.16.titul.19.partita tertia.
Falsitas qualiter deprehendatur in literis Papæ, vel Imperatoris, vid.gl. 2.l.16.tit.19.par.3.
Falsitas instrumenti si plenè non constet qualiter producens puniatur, vid.glo.2.l.28.tit.1.par.7.
Falsitas est adeo abominabile crimen sicut aliud quod posset reperiri, vide glo.in procemio.tit.7.par.7.
Et in isto crimine acerrima debet fieri indagatio, & admittitur probatio per coniecturas, vid.ibidem.
Falsitas quid sit, & an ibidem dolus requiratur, & an quilibet dolus sit falsitas, vid.glo.1.l.1.tit.7.par.7.
Et non quilibet dolus dicitur falsitas, vid.d.glo.1.in fine.
Falsitas qualiter detegatur in instrumento, & quando puniatur, vel excusetur à falsitate, & quando non, vid.gl.2.ibi.
Falsitas an committatur quando aliquis literas priuatas falsificat, vide.d. glo.2.in principio.
Falsitas an committatur per iudicem vel tabellionem permittentem legi dicta testium partibus ante ipsorum publicationem, vid.glo.5.l.1. tit.7.par.7.
Falsitas committitur ex diuersis causis, & quando & ex quibus, vid.glo. l.1.2.3.4.5.&.6.cum alijs ibi.tit.7.par.7.
Falsitas an & quando committatur ex immixtione vnius speciei cum alia, & quando, vid.glo.d.l.4.tit.7.par.7.
Falsitas connumeratur inter crimina publica, & quis falsarium accusare possit, & intra quantum tempus, vid.glo.l.5.ibid.
Et de pœna committentis falsitatem qualiscunque sit, vid.glo.l.6.per tex. ibi.tit.7.par.7.
Et de falsitatibus quæ fiunt in mensuris, & ponderibus, vid.glo.l.7.ibid. per illum tex.
Falsitas committitur vendendo rem duobus, & de istius pœna, vid.glo. 6.&.7.dict.l.7.per tex.ibi.
Falsitas circa monetam commissa per aliquem, qualiter puniatur, vide glo.2.cum sequen.l.9.tit.7.par.7.
FALSVM instrumentum etiam ad defensionem licitum non est producere, etiam si quis falso instrumento aliquem conuenerit, vid.glo. 8.l.28.tit.11.par.3.
Falsum quod dicitur, & ex quibus illud ita esse perpendatur, vid.gl.1.l.1.per tex.ibi.tit.7.par.7.
Falsum vbicunque est valde graue tunc punitur falsarius pœna mortis, vide glo.4.l.6.per tex.ibi.tit.7.par.7.
FALSVS TESTIS, vid.infrà.in verbo.TESTIS FALSVS.
FAMA publica probata, probata videtur esse scientia populi, vid. glo. 8.in medio.l.5.tit.2.par.1.
Fama, & an per eam probetur legitimè alicuius mors, vid.glo.1.l.14. titulo.14.partita.3.
Et quid faciendum sit de bonis illius si dubitetur, an viuat necne, vid.ibidem.in glo.2.
Fama in antiquissimis an sufficiat ad probandum dominium, vide glossam secundam.l.19.tit.16.par.3.
Fama publica an excuset illum qui ea interueniente crimen denuntiauit, vide glossam quartam.in fine.legis sextæ.titulo decimoseptimo. partita.3.
Fama iuncta cum vno teste licet faciat plenam probationem in alijs, secus vero in causa matrimoniali, vel criminali, vide glo.4.l.2.titulo.3. partita.4.
Fama simul cum confessione coniugum, sufficit ad dirimendum matrimonium quando coniuges stant pro eo, vide glossam septimam.dict. l.secundæ.
Fama iuncta cum vno teste, an dissoluat sponsalia de futuro iurata, vide glossam primam, & tertiam.legis decimæoctauæ.titulo nono.partita quarta.
Fama an requiratur simul esse cum testimonio, de auditu reddito in probatione nobilitatis, vid.d.glo.1.in fine.
Et an idem sit in probatione consuetudinis immemorialis, vide ibidem.
Fama aliquando à veritate discordat, vid.glossam.2.in medio.l.13.titu.3. partita.6.
Fama si non precedat an tunc Rex, vel iudex possint ad inquisitionem procedere, vide glossam primam.l.5.& glo.8.l.vigesimæseptimæ.tit. 1.partita.7.
Fama mala alicuius, per se sola an faciat inditium ad torturam, & quid si cum alijs indicijs adiungatur, vide glossam sextam.&.7.l.vigesimæ sextæ.ibi.
Fama hominis seu in homine, vel fama vulgi qualiter diffiniatur, vid.gl. 1.l.1.per tex.ibi.tit.6.par.7.
Fama qualis debeat esse vt sufficiat ad dandam alicui torturam, & quando, & quæ sit fama, & quæ ad ipsius probationem requirantur, vid.gl. 1.&.2.l.3.tit.30.par.7.
FAMILIA, & qui dicantur de familia, & quæ propriè dicitur familia, & an istud verbum referatur ad illos qui non sunt de agnatione, & quando, vide glossam quartam.l.6.per tex.ibi.titulo trigesimotertio. partita.7.
FAMILIARES clericorum an ita à muneribus sint exempti, sicuti ipsi clerici, vide glossam sextam.l. quinquagesimæ primæ. titulo sexto.partita.1.
Familiares singulariter non gaudent dominorum priuilegio, vide ibi. in fine.
Familiares Episcopi aliquid recipiendo, ob ordinando, an illi & dantes sint simoniaci, vide glossam quintam.l.decimæseptimæ.titulo.17.partita prima.
Familiares secundum certam loci consuetudinem suspendebantur pro primo furto.glo.20.in fine.l.2.tit.15.par.2.
Familiaris dicitur ille qui salarium percipit, vel non percipit sed ibidem sustentatur, vid.glo.2.l.6.tit.2.par.3.
Familiaris dominum criminaliter accusans qua pœna feriatur, vid.glo. 5.l.6.per tex.ibi.tit.2.part.3.& glo.19.l.2.tit.1.par.7.
Et quid si prosequantur suam vel suorum iniuriam, an eodem modo debeat puniri, vid.ibidem.in glo.6.
Familiares pro domino bene possunt testificare ad probandam domini innocentiam, vid.glo.5.l.18.tit.16.par.3.
Familiares Principum grauius puniuntur ex transgressione mandati, quam alij, vid.glo.1.l.16.titulo.9.par.3.
Familiares an comprehendantur sub generali prohibitione facta principali, vid.glo.6.l.5.tit.5.par.5.
Familiaris an possit esse testis in testamento, vid.glo.4.ad finem.l.1.tit. 1.partita.6.
Familiaris an dominum suum accusare possit, & quando, vid.glo.18.19. &.20.l.2.per tex.ibi.tit.1.par.7.
Familiaris domus, an & quando actione furti conueniri possit pro furto ab ipso facto, vid.glo.3.4.&.6.l.17.tit.14.par.7.
Familiaris si ad domini mandatum damnum dederit, quis ad emendam damni teneatur, vid.glo.2.l.5.tit.15.par.7.
Familiares & domestici idem sunt, & qui ita dicantur, vid.glo. 6. l.6.per tex.ibi.tit.33.par.7.
FAMILIARITAS, vid.in verbo, AMICITIA.
FAMIS an sit sufficiens causa vt pater filium suum vendere possit, & quid si filius sit presbyter, & quid econtra, vid.glossam.1.&.2.l.8.titulo.17.par.4.
Et an propter famem possit vendere suum ascriptitium, vide in dict.glossa secunda.
Et nihil fame durius, vid.plura per glo.3.ibidem.
Famis an sit iusta causa vt possessor maioriæ bona maioriæ suæ alienare possit, vid.glo.1.col.4.q.30.l.10.tit.26.par.4.
FAMVLVS communicans cum suo domino excommunicato, an & quando peccet, vid.glo.9.l.34.tit.9.par.1.
Famuli Episcoporum aliquid ab ordinando recipientes, an illi & sic dantes sint simoniaci.glo.5.l.17.tit.17.par.1.
Famulus an teneatur domini salutem suæ præferre, vid.glo.6.l.2.titu.19. par.2.& glo.5.l.4.tit.27.par.2.
Famulus qualiter dominum defendere teneatur, & an dominus salutẽ suæ anteponere teneatur, vid.gl.4.l.5.tit.21.par.4.
Famulus an teneatur dominum adiuuare contra Regem sicuti licet fieri vassallis, vid.glo.13.l.10.tit.25.par.4.
Famulus an teneatur adiuuare vel saltim defendere dominum suum iniustè pugnantem, vid.glo.3.&.4.l.5.tit.26.par.4.
Famulus si mutando domini sui mandatum receperit rem cõmodatam à commodatario, si res pereat, cui tale, debeat imputari an domino, an vero commodatario, & quando, vid.glo.5.l.4.tit.2.par.5.
Famulus infirmus an debeat habere salarium integrum, & cuius expensis curari debeat, vid.glo.1.l.7.tit.2.par.7.
Famulus an & quando dominum suum accusare possit, vide glossam.5. l.6.per illum textum.titulo.2.partita.3.& glo.18.19.&.20.l.2.per text. ibi.tit.1.par.7.
Famulus qualiter dominum suum defendere teneatur, vid.glo.1.l.16.per tex.ibi.tit.8.par.7.
Et qui si famulus sit minor.14.annorum, vid.ibi.gl.7.
Famulus si delinquat, an pro eius delicto dominus teneatur, & quando, vid.glo.5.l.4.per illum tex.tit.13.par.7.
Famulus si domino aliquid furatus sit, an & quando actione furti conueniri possit, vide gloss.3.4.&.6.l.decimæseptimæ.titulo decimoquarto.partita.7.

Famulus si ad domini mandatum damnum dederit quis ad emendam teneatur, vid. glo. 2. l. 1. tit. 15. par. 7.
Famulus si immittat ignem in domum conductam ab aliquo, an ipse vel eius dominus teneatur. vid. glo. 1. l. 1. ibi.
Famulus alicuius si aliquid per fenestram proijciendo damnum dederit, eius dominus tenebitur, poterit tamen dominus q̃ pro illo voluit recuperare, vide glo. 4. l. 25. tit. 15. par. 7.
Famulus an possit dominum suum turpiter inuentum cum vxore sua occidere, vid. glo. 6. & 7. l. 1. tit. 17. par. 7.
Famulus alicuius si dominam carnaliter cognoscat qualiter puniatur, vide glo. 7. & 8. l. 15. tit. 17. par. 7.
Et famuli potestatis si delinquant graulus cæteris puniendi sunt, vid. glo. 1. l. 2. tit. 28. par. 7.
Famuli quando veniant torquendi contra dominum, vid. gl. l. 7. per tex. ibi. tit. 30. par. 7.
FATVVS an possit facere testamentum, vid. glo. 5. l. 13. titulo primo. partita. 6.
Et in quo differat abstulto, vid. ibidem.
FAVTORES, de hoc, vid. in verbo. OPEM PRAESTANS, & in verbo, AVXILIATOR, & verbo, RECEPTATORES.
FOEDVS matrimonij dicitur nexus diuinus, q̃ inducitur per matrimonialem copulam, vide glossam quintam. legis tertiæ. titulo secundo. partita. 4.
FOEMINAE omnes possunt vbi voluerint sibi eligere sepulturas, vide glo. 5. l. 7. tit. 13. par. 1.
Fœminæ an succedant in iure patronatus. glossa quarta. l. 8. titulo. 15. partita prima.
Fœminæ an & quando teneantur ire ad bellum, & an teneantur ad custodiam ciuitatis tempore belli, vide glossam vndecimam. l. 3. titulo. 19. partita. 2.
Fœminæ an succedant in feudis, vide glossam. 7. l. 68. titulo. 18. partita tertia.
Fœminæ an succedant in emphyteusi recepta pro filijs & descendentibus, vide glossam primam. l. sexagesimæ nonæ. titulo decimo octauo. partita. 3.
Fœminæ an comprehendantur quando indistinctè fit mentio de linea descendentium, vel an masculi tantum, vide glossam primam. l. 2. titulo. 6. partita. 4.
Fœminæ an cõprehendantur quãdo in dispositione fit mẽtio de descẽdẽtibus, ex linea, siue per lineam masculinam, si ipsa à masculo descendat, & an tunc ex linea masculina esse dicatur, vid. d. glo. 1. l. 2. titul. 6. partita. 4.
Et quid si testator vtatur alijs terminis simpliciter, vocando lineam virorum, an tunc fœminæ comprehendantur, vid. ibidem. in fine.
Fœmina qualiter in faciendia sit quando allegat viri sui impotentiam, vide glo. 9. l. 9. tit. 8. par. 4.
Fœmina si dederit licentiam viro vt intret religionem, an ipsa propter hoc tacitè continentiam vouere videatur, vide glo. 3. l. 2. titulo. 10. partita quarta.
Fœmina potest habere quasi castrense peculium ex donatione Principis, vide glossam nonam. legis septimæ. titulo decimo septimo, partita quarta.
Fœminæ, & an in eis depositum fieri possit. glossa secunda. l. 3. titulo. 3. partita. 5.
Fœminæ an possint esse executrices testamentorum, vide glo. 4. in fine. l. 2. tit. 10. par. 6.
Fœmina in quam deueniunt bona maioriæ, an possint illa alienare ex aliqua causa, vide glo. 4. columna. 4. & 5. in quæst. 5. l. 6. titulo vndecimo. partita. 6.
Fœminæ an & quando in maiorijs masculos excludant, vel non, & quid in dubio vocatis filijs, & alia plura in hoc, & an statutum excludens fœminas sit odiosum, vel non, & alia circa fœminarum exclusionem, vide glossam secundam. l. 3. titulo. 13. partita. 6. & gloss. 2. d. 1. titulo. 3. partita. 7.
Fœminæ succedunt in emphyteosim, informiter concessa sicuti masculi, vid. d. glo. 2. col. 2. in medio.
Fœminæ in maiorijs semper censentur vocatæ in defectum masculorum existentium in eodem gradu, vide ibidem.
Fœmina quæ ad maioriam vocatur ea conditione vt cum aliquo de genere suo matrimonium contrahat vt familia, & nomen testatoris conseruetur, si contrahat cum extraneo qui omnia illa facit, & nomen assumit, an maioria priuetur. vide dictam glossam secundam. columna quarta. & quinta. quæstione decima tertia. l. tertiæ. titulo decimo tertio. partita. 6.
Et an masculus ex filia excludat patruum quando in successione maioriæ fœminæ exclusæ fuerunt, vid. ibi. columna quinta. quæstione decimaoctaua.
Fœminæ an excludantur in successione maioriæ per filium masculũ natũ ex fœmina quando à conditore maioriæ fuerit fœminæ exclusæ tantũ masculis, vide dictam glossam. 2. colum. 5. quæst. 19. dict. l. 3. titu. 13. partita. 6.
Fœminæ an à conditore maioriæ videantur exclusæ si testator semper vocauit masculos, & quando, vid. ibi. col. 7. q. 21.
Fœminæ quando sunt in pari gradu cum masculis ab ipsis in maiorijs semper excluduntur, vid. in d. quæst. 21.
Fœminæ semel à masculis exclusæ à successione maiorię, an perpetuo exclusæ videantur, vel temporaliter, vide ibidem. in quæstione vigesima tertia.
Fœmina quæ legitimo iure in maioriam successit, an excludatur per masculi superuenientiam, vide dictam glo. 2. col. 8. quæst. 25. dict. l. 3. tit. 13. partita. 6.
Fœminæ si sunt exclusæ in vna parte seu gradu maioriæ, an videãtur exclusæ etiam in alijs gradibus & vocationibus factis in eadem maioria, vid. ibidem. in. q. 16.
Fœminæ si sint pertestatorem exclusæ à maioria propter masculos, an possint in eam succedere vi tutelæ rescripti Principis fœminis datum, vt ipse & non masculi succedant, vide dictam glossam secundam. columna nona. quæstione vigesimaoctaua. dictæ. l. tertiæ. titulo decimo tertio. partita. 6.
Et an tunc bona deueniant in eum quem princeps vult iure maioriæ, vel qualiter, vid. ibidem. col. 10. in fine.
Fœminæ quam ætatem habere debeant vt propter earum delictum veniant puniendæ, vide glossam. 5. 6. & 7. l. 9. per tex. ibi. titulo primo. partita. 7.
Fœminæ si contra naturam agant, & luxurientur qualiter puniantur, vide glo. 1. in proœmio. tit. 21. par. 7.
Fœmina maiora vulnera patitur quam masculus, & quando masculus & fœmina sunt torquendi simul, an ab ipsa prius quam masculo incipiẽdum sit, vide glossam secundam. legis quintæ. titulo trigesimo. partita septima.
De hoc, vide alia in verbo, MVLIER.
FENESTRA an possit in proprio pariete fieri si exinde videantur fenestra vicini, & an illa socius inuito socio facere possit in pariete communi, vide glossam quartam. legis secundæ. titulo trigesimo primo. partita. 3.
FOENERATORES tenentur executere pannos sibi pignoratos debitorum suorum à tineis, vide glossam primam. l. 12. per tex. ibi. titulo 8. partita. 5.
Vide in verbo, CREDITORES.
FERAE inebriantur odore vini si tẽpore vindemiæ intrauerint vineas, vid. glo. 7. l. 2. tit. 5. par. 2.
Feræ si in laqueis incidant, & exinde alius eas acceperit, an & quando faciet eas suas, vide glossam tertiam. l. 21. titulo vigesimo octauo. partita tertia.
Feræ quando dicẽtur non habere consuetudinem redeundi, quare dominus possessionem earum amittat, vid. glo. 5. l. 23. tit. 28. par. 3.
Alia de hoc, vid. in verbo, BESTIAE.
FERIAE tantum habent locum in iudicijs nõ in extraiudialibus, & in iudicijs non semper feriæ seruantur, vid. glossam. 2. l. 13. titulo secundo. partita. 3.
Et de istis feriis, vide glossam tertiam. cum sequentibus tan illius legis quam aliorum ibidem.
Et an partes possint renuntiare feriis introductis in honorem Dei, vide glo. 7. l. 14. ibidem.
Et an possint tolli per statutum, vid. ibidem.
Feriæ quelsium an seruentur in regalibus auditorijs, & quare, vid. glo. 2. l. 37. tit. 2. par. 3.
Et quid si ius partis pereat an feriæ debeant expectari, & quales, vid. gl. 3. l. 38. ibidem.
Et in feriis matrimonium contrahi non debet, vid. gloss. 3. & 4. per tex. ibi. l. 18. tit. 2. par. 4.
Et quando durent, vid. d. glo. 9.
Feriæ in locis consuetis fieri debent, & ab alio quam ab Imperatore vel Rege non possunt concedi. glossa prima. l. tertiæ. titulo septimo. partita quinta.
Feriæ omnes censentur prohibitæ nisi reperiantur & demonstrentur permissæ, vid. ibidem.
Et an idem sit in mercatis, & quando, vid. ibidem. in glo. 2.
Feriæ non dicuntur vbi nulla est franquisia, vide glossam secundam, & 4. dict. l. 1.
Et an banniti & mauri possint venire ad nundinas, vide gloss. 2. & glo. 3. l. 4. ibidem.
FERMENTVM non sufficit ad faciendam consecrationem corporis Domini, vide glossam quartam, l. quinquagesimæ secundæ. titulo quarto. par. 1.

FERIRE propriè dicitur cum ferro, & etiam sine ferro, vid. glo. 9. l. per tex. ibi. tit. 13. par. 2.
FESTINANCIA, vid. suprà in verbo, ACCELERATIO.
FESTIVITATES qualiter sint obseruandæ, vide glo. 1. 2. titul. 23. partita prima.
Festiuitates an possint de nouo introduci per rectorem loci, & decuriones ipsius, vid. glo. 1. l. 36. tit. 2. par. 3.
FESTINE AGERE, dicitur res commendabilis debet tamen esse post consilium, vid. glo. 2. l. 8. tit. 5. par. 2.
FOETVS animalium, an sit bonæ fidei possessoris si conceptus fuit fœtus penes furem, vid. glo. 1. l. 19. tit. 28. par. 3.
Fœtus an dicantur fructus naturales, vel industriales, vide dictam glossam. 1. in fine.
Fœtus vacæ, vel equæ, vel alterius pecudis, an possit vsucapi per bonæ fidei possessorem, si penes eum fuit editus licet conceptus penes furem, vid. glo. 2. l. 5. tit. 29. par. 3.
Et in fœtu animalium editum penes bonæ fidei possessorem vsucapio non est necessaria, vid. ibidem. in glo. 3.
FEVDATARIVS coram domino feudi in causa feudali est conueniẽdus, iudice ordinario excluso, etiam si talis feudatarius clericus sit, vide glo. 2. l. 57. tit. 6. par. 1.
Feudatarius rem sibi in feudum datæ vendere non potest, & curare debet ne veniat ad manus inimicorum, vide glossam. 16. l. 68. titulo. 18. partita tertia.
Feudatarius qua forma debeat de feudo inuestiri, & an debeat iuramentum fidelitatis præcedere inuestituræ, vid. ibid. in glo. 21.
Feudatarius an habeat incrementum allutionis tam latentis, quam patẽtis, vid. glo. 2. l. 30. tit. 28. par. 3.
Feudatarius assimilatur emphyteotæ, & valet argumentum de vno ad alium, vid. d. glo. 2. d. l. 30.
Feudatarius qui fundum cum animalibus recepit, si animalia moriantur vel deteriorentur, an finito feudo debeat reddi earum æstimatio, vel deterioratio, vid. glo. 2. l. 21. tit. 11. & glo. 4. l. 1. tit. 26. par. 4.
Feudatarius an possit feudũ quẽ obtinet dimittere, quãdo velit, vel non velit, vid. glo. 5. l. 7. tit. 25. par. 4.
Feudatarius dominum antiquum offendere non poterit, vid. glo. 2. l. 8. titu. 25. par. 4.
Feudatarius an feudo priuari possit si illud domino placuerit cum causa, vel sine ea, vid. glo. 5. l. 9. tit. 25. par. 4.
Feudatarius dominum adiuuare tenetur etiam contra Regem, quando eius dominus iniustè, & sine causę expresione, fuit à Rege extra Renum expulsus, & quid in domesticis suis, vid. glo. 11. & glo. 13. l. 10. titu. 25. partita. 4.
Feudatarius licet promittat seruitium extraneum à natura feudi, valet tamet, & ab eo seruari debet, vide glossam sextam. l. 2. titulo vigesimo sexto. par. 4.
Feudatarius qualiter iuramentum fidelitatis facere debeat, & an illud per procuratorem facere possit, vid. gloss. 3. l. 4. per text. ibi. titulo. 26. partita. 4.
Feudatarius ad q̃ debitum teneatur quando ex conuentione iuramentum illi fuit remissum, & quid si & tunc ille iuramentum præstet cum ad illud non teneretur si contraueniat, an incidat in periurium, vide ibidem.
Feudatarius specialiter iurare debet, qũ seruitia specialia, & certę conuentiones interuenerunt, & an fidelitatem iurare debeat quãdo sunt seruitia limitata, vid. glo. 4. d. l. 4. tit. 26. par. 4.
Feudatarius qui fundum conditionatum, & sic ad certum seruitium recepit, an teneatur ad alium seruitium vltra expressum, & an teneatur ad ea quæ veniunt sub iuramento fidelitatis, vid. gl. 1. l. 5. tit. 26. par. 4.
Feudatarius non tenetur adiuuare dominum præliantem iniustè, & hoc quando clarè constat de eius iniustitia, secùs si adsit dubitatio quia istud dubium, vassallus iudicare non debet, sed indistinctè tunc dominum adiuuare tenetur, vid. glo. 3. d. l. 5. tit. 26. par. 4.
Feudatarius an teneatur dominum suum defendere si sciat, & cognoscat ipsius iniustitiam, & alterius aduersarij sui iustitiam, vide glossam. 4. dict. l. 5.
Feudatarij an omnes fidelitatem præstare teneantur, vid. glo. 5. l. 6. tit. 26. partita. 4.
Et quid si vnus noluerit iuramentum fidelitatis præstare, an propter ipsi? culpam alij à domino priuari possint, vid. in. d. glo. 5. d. l. 6.
Feudatarius an possit deseruire per substitutum quando ipse de iure in feudo succedere non potest, vid. glo. 8. l. 6. ibi.
Feudatarius si impedimentum illi superuenerit per quod seruitium præstare non possit, an ex feudo sustentari debeat, & quando, vid. d. glo. 8. & ibi. vid. glo. 10.
Feudatarius an feudum amittat eo ipso q̃ est religionem ingressus, etiam si infra annum exierit, vid. ibidem. in glo. 11.
Feudatarius si fiat clericus an per hoc feudum amittat, vid. glo. 12. ibi.
Et an ascendentes feudatariorum in feudis descendentium succedere possint in defectum descendentium, vid. gl. 1. l. 7. per tex. ibi. tit. 26. par. 4.
Feudatarius ex pluribus causis feudum amittere potest, & an ex accusatione si illam non probet, vid. glo. 3. cum sequentibus. l. 8. tit. 26. part. 4. & glo. 1. 9. ibidem.
Et quid si reuelauerit secreta domini, vel fuerit aduocatus aduersæ partis, vid. glo. 4. d. l. 8.
Et an feudo priuari possit per solam manus eleuationem contra illum si illam in eum non iniecit, vid. ibid. glo. 10.
Et quid si faciat dominum vulnerare per alium, vid. ibi. in fine.
Feudatarius an feudo priuari possit, si dominum propter debitum incarceratum, à carcere non extraxit de sua pecunia, vid. ibidem. in glo. 11.
Feudatarius an feudo priuari possit si occidat filium, nepotem, vel fratrẽ, domini sui, vid. glo. 1. l. 19. per tex. ibi. tit. 26. par. 6.
Et an idem sit si proditorie, vassallus occidat aliquem extraneum, vel fratrem suum, vid. ibidem.
Feudatarius si fuerit leno & consentiat vt alius cum vxore domini commisceatur, an propter hoc feudum amittat, vid. ibi. glo. 4.
Feudatarius an amittat feudum si concubuit cum matre vel sorore domini, in propria domo domini manente, vid. d. glo. 4.
Feudatarius an feudum vendere possit, & an possit se componere cum tyranno qui res feudales possidet, vid. glo. 1. d. 10. tit. 26. par. 4.
Feudatarius si alienet totum feudum, vel partem ipsius propter hoc amittet illud vel saltim amittit partem alienatam, vid. glo. 2. l. 10. per text. ibi. tit. 26. par. 4.
Feudatarius si cum domino litiget etiam in tangentibus feudum, an tunc etiam hodie valeat cognoscere iudex ordinarius vel ipse dominus feudi, vel pares curiæ, vid. glo. 1. 2. & 3. l. 11. ibi.
Feudatarius si sit clericus, & de feudo controuersia orta sit inter ipsum & dominum, an tunc pares curiæ legitimi iudices sint vel non, vid. gl. 3. l. 11. tit. 26. par. 4.
Feudatarius an feudum amittat si propter sui culpam factus fuit inutilis ad eum, vide glo. 7. l. 3. tit. 1. par. 5.
Feudatarius ignoranter vendens feudum illo non priuatur sed ei restitui debet, vid. glo. 4. ad fin. l. 9. tit. 2. par. 5.
Et an emptor feudi possit & tunc illud retinere sibi quousque sibi per vẽditorem fuerit de interesse satisfactum, vid. ibi.
Feudatarius vendens rem domini feudalem sine consensu domini non tenetur eam tradere, vid. glo. 1. in fine. l. 19. tit. 5. par. 5.
Feudatarius per quæ verba excusetur à pœna caducitatis si feudum vendiderit irrequisito domino, vide glossam tertiam, quæst. 6. l. 29. titulo. 8. partita. 5.
Feudatarius si committat delictum propter q̃ veniat feudo priuandus, tunc illud ad eius dominum reuertitur, vid. glo. 10. col. 2. post mediũ. l. 2. tit. 2. par. 7.
Feudatarius si à feudo per dominum expellatur qualiter dominus punitur, & quid ẽcontra, vid. glo. 2. l. 16. tit. 10. par. 7.
FEVDALES RES an dicantur res mobiles existentes in fundo feudali vel fructus rei feudalis, vid. glo. 4. l. 1. tit. 26. par. 4.
FEVDVM habet instar & similitudinem seruitutis, vid. glo. 2. l. 23. titu. 13. partita. 2.
Feuda vtrum sint approbata ab Imperatoribus, vid. glo. 4. ad finem. l. 7. titu. 2. par. 1.
Feuda ecclesiæ alienari non possunt de licentia legati à latere qui in hoc nihil statuere potest. glo. 2. col. 2. l. 23. tit. 9. par. 1.
Feudum simpliciter receptum intelligitur pro se & filijs masculis licet de hæredibus nullam faciat mentionem. glo. 4. l. 68. tit. 18. par. 3.
Et quid si in receptione feudi nihil de hæredibus dictum sit, vid. ibidem. in glo. 5.
Et an in feudo succedant spurij, vid. ibidem. in glo. 6.
Et an fœminæ succedant in eo, vid. ibidem. in glo. 7.
Feudum alicui datum an in concesione veniat iurisdictio si de ea nihil dicatur. vid. glo. 8. l. 68. tit. 18. par. 3.
Feudum datur ob causam & non dicitur pura donatio, vid. gl. 8. in fin. d. l. 68. tit. 18. par. 3.
Feudum villæ alicui concessum an montes sylues tres ibidem comprehẽdantur, & quid in locationibus. vid. glo. 10. ibi.
Et in successione feudi appellatione hæredis intelligitur de filio masculo vid. glõ. 14. d. l. 68.
Feudum vendi semper prohibetur nisi de consensu domini, vid. glo. 15. dict. l. 68.
Et an in bonis feudalibus habeat locum summaria cognitio quando quæstio status filio mouetur cum patri succedere velit, vid. glo. 4. l. 7. titu. 22. par. 3.
Feudum datum alicui de fundo aliquo cum animalibus ibidem existentibus, si animalia moriantur vel deteriorentur an finito feudo debeat reddi earum æstimatio vel deterioratio, vid. glo. 2. d. 21. tit. 11. & glo. 4. l. 1. tit. 26. par. 4.

Universidad de Deusto Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca

Feudo priuatur vassallus qui vxorem vel concubinam domini carnaliter cognouit, vid.glo.1.in proœmio.tit.4.par.4.
Et an legitimatus succedat in feudo, vid.glossam.11.col.1.in prin.l.4.titulo.25.par.4.
Feudum an pertineat ad filios adoptiuos alijs deficientibus, vid.glo.1.in proœmi.tit.16.par.4.
Et an contractus feudi siue vassallagij si à nobis vel veteris Imperatorib' ad inuentum, vid.glo.in proœmio.tit.25.par.4. & glo.1.l.1.titulo.26 partita.4.
Et qualiter & quibus modis vassallus teneatur seruire dominum, vid.gl. 2.l.6.per tex.ibi.tit.25.par.4.
Et qualiter, & in quibus vassalli propter feudum quem habent à dominis, onerari, grauarique possint, vid.d.glo.2.
Et an idem sit dicendum in vassallis burgensibus, vel in alijs subditis ratione iurisdictionis tantum, vt eidem onera teneantur, vid.ibidem.
Feudum an possit diminiti per feudatarium quandocunque voluerit, & quando non, vid.glo.5.l.7.tit.25.par.4.
Feudum an debeat renuntiari in manibus domini quando vassallus dominum deferere intendit, vid.glo.8.d.l.7.per tex.ibi.
Feudum licet à feudatario renuntietur non tamen ille dominum antiquũ offendere poterit, vid.glo.2.l.8.ibi.
Feudum soldate est ita personalissimum vt non transeat ad hæredes dantis neque accipientis, vid.glo.1.l.9.ibidem.
Feudum amittit vassallus eo ipso q̃ seruitium q̃ domino promisit præstare nolit, vid.glo.4.l.5.tit.25.par.4.
Et quid si vassallus feudum dimittat, an possit domini iurisdictionem declinare propræteritis & futuris, vid.ibi.
Feudum non tollitur nisi quando vassallus conuincitur ex culpa digna priuatione feudi, vid.ibid.in glo.5.
Feudum an videatur dari in domini fauorem, vel in fauorem vassalli, vide.d.glo.5.
Feudum an licitè per dominum reuocari possit inuito vassallo, & quando non, vid.ibidem.
Et quando ratione feudi vassallus dominum iuuare debeat etiam contra Regem, vid.glo.11.l.10.tit.25.par.4.
Feudum qualiter diffiniatur, vid.glossam primam.l.1.per tex.ibi.tit.26. partita.4.
Et contractus iste fuit olim populo Romano incognitus, qui seruitutem personarum sapit, vid.d.glo.1.
Feudum debet dari liberè & gratis, sine interuentu pecuniæ, & quantitate, & tunc propriè dicetur feudum alias erit contractus emphyteoticus vel innominatus, vid.ibi.glo.2.
Fundum non potest constitui nisi in rebus soli, vel solicohærentibus, aut in his quæ inter immobilia computantur, vid.ibi.glo.4.
Feudum an & quando consistere possit in annuis redditibus, & quando in incorporalibus, vid.d.glo.4.l.1.tit.26.par.4.
Feudum an consistat in fructibus rei feudalis à solo separatis, vel in rebus mobilibus existentibus in fundo feudali, vel in castro, & an tales res dicantur feudales vel non, vid.glo.4.ibi.
Feudum camerarium q̃ sit, & an dominus possit illum reuocare quando veli, vid.glo.6.d.l.1.per tex.ibi.tit.26.par.4.
Et an vassallus qui à Rege tale feudum recepit possit cogere dantem, vt ei assignet possessiones ex quibus taxatam quantitatem percipere possit, vid.ibidem.
Feudum datum aduocato ratione aduocationis, an possit reuocari per cõcedentem, & quid in feudo guardiæ, vel castaldiæ, vid.ibidem.
Feudum, honor, & terra, in quo differant, vid.glo.3.&.4.per tex.ibi.l.2. tit.26.par.4.
Feudum potest dari aliquando sine determinatione certi seruitij, aliquãdo vero cum ea, q̃ nõ est in honore, vid.glo.4.ibi.
Feudum francũ q̃ dicatur, & quare sic cognominetur, & alia plura de eo vid.ibidem.in glo.5.
Et qui sunt eius effectus, vid.ibidem.in fine.
Et an vassallus cum feudum francum recepit teneatur ad ea, quæ continẽtur in iuramento fidelitatis, vel an in totum liber sit suscipiens in omnibus, vid.ibidem.
Et an vassallus qui promisit certum seruitium extraneum à natura feudi illud adimplere teneatur, vid.ibidem.in glo.6.
Feudum à quibus personis dari possit, & quid hodie, vid.glo.11.l.3.tit.26. partita.4.
Feudum debet dari de rebus proprijs dantis, & quid si res illa euincatur, vid.glo.2.d.l.4.
Feudum si ab ecclesia datur, an illud possit procedere in rebus solitis in feudari vel in non solitis, & an in tali infeudatione, vel reinfeudatiodatione debeant iuris solemnitates interuenire quæ in alienatione interuenire solent, vid.glo.4.in prin.l.3.tit.26.par.4.
Et quando solus prælatus facere possit, & quid si reinfeudatario fiat in descendentibus, vid.ibidem.
Feudum non debet concedi descendentibus illius qui ante illum tenuit ex duobus causis, vid.d.glo.4.col.1.&.2.
Et quantum tempus requiratur ad hoc, scilicet, vt dicatur introducta consuetudo infeudandi, vid.ibidem.col.2.
Feudum antiquum an præsumatur si prælatus & capitulum in concessione illud fateretur, vid.ibi.in fine.
Feudum potest cuicunque dari, etiam infanti, vel clerico, & etiam seruo si domino placeat, vid.ibidem.in glo.5.
Et quid si sit clericus in sacris, & an possit seruire per substitutum acceptabilem domino, vid.ibidem.
Feudum alterius an possit recipere ille qui est vassallus vnius, & quando, vid.glo.6.d.l.3.per tex.ibi.tit.26.par.4.
Feudum ligium, q̃ dicatur, & in quo loco doctores iuris communis de eo mentionem faciant, vid.d.glo.6.
Feudum quando recipitur à vassallo, quæ & qualiter ab eo iurari debeat, vid.glo.3.l.4.per tex.ibi.tit.26.par.4.
Et an tale iuramentum fieri possit per procuratorem, vid.ibi.
Et an ex conuentione iuramentum istud remitti possit, & quid si postea per errorem iuret, vid.d.glo.3.d.l.4.
Et an quando in concessione feudi sunt limitata seruitia, an debeat recipiens specialiter iurare de eis implendis.ibi.glo.4.
Et an quando ista seruitia sic limitata sunt, an tunc fidelitas iurari debet, vid.d.glo.4.tit.26.par.4.
Feudum nõ constituitur siue inuestitura, neque dicetur rectum neque transmittetur etiam ad filios masculos, vid.ibid.glo.5.
Et an in concessione feudi verbalis inuestitura præcedere debeat reali, & an debeat iuramento fidelitatis præcedere, vid.d.glo.5.
Et per inuestituram anuli transfertur quasi possessio, & quid si inuestitura fiat in absentia rei, an transferatur possessio, vel quid, vid.ibidem. in glo.6.
Feudum potest dari ad certum seruitium, & an tunc teneatur vassallus ad alium seruitium vltra expressum, vid.glo.1.l.5.ibi.
Feudum conditionatum q̃ dicatur, vid.d.glo.1.d.l.5.
Et quid si infeudans consuenit in feudationibus certum seruitium imponere, & in vna infeudatione illud omittat, an pro expresso habeatur, vid.ibidem.
Feudum rectum, & simplex quod dicatur, vid.glo.2.d.l.5.ibi.
Feudum semper præsumitur concessum secundum propriam naturam feudi nisi eius alteratio probetur, vid.ibidem.
Feudi proprietatem amittit dominus, si non sit vassallis suis fidelis & legalis, vid.glo.6.d.l.5.tit.26.par.4.
Et an filiæ admittantur ad feudi successionem, vel filij masculi ex ea, vide glo.1.&.2.l.6.per tex.ibi.tit.26.par.4.
Feudum æqualiter pertinet ad omnes filios masculos, & an pater possit assignare feudum vni ex filijs suis, vid.ibi.glo.3.
Et an tunc succedant nepotes ex filio præmortuo simul cum alijs filijs, sicut in bonis alodialibus, vid.d.glo.3.
Feudum impliciter acceptum intelligitur pro filijs hæredibus, & quando filius in feudo patris succedat licet non sit eius hæres, vid.ibidem. in gloss.4.
Feudum si ad plures hæredes pertineat, an omnes ad fidelitatem teneantur, & quid si ex diuisione hæreditatis ad vnum tantum pertineat, vide glo.5.l.6.tit.26.par.4.
Feudum an reuertatur ad dominum propter culpam vnius ex vassallis, vt quia iurare non vult vel simile, vid.ibidem.
Feudum an transeat in alios descendentes vltra nepotes quãdo aliud cautum non est, vid.glo.7.d.l.6.per tex.ibi.
Feudorum iura non semper à legibus partitarum sequuntur indistinctè, vid.d.glo.7.d.l.6.tit.26.par.4.
Feudum, & an filius mutus, cæcus, vel aliter imperfectus in eo succedere possit, & quando, vid.glo.8.ibi.cum sequen.
Et quid si feudum illud per substitutũ impleri possit, vel quid si habeat fratrem habilem ad hoc, vid.ibidem.
Et quid si in totum non sit imperfectus, sed aliquantulum, vid.ibi.
Et an idem sit in feudo nouo, vid.ibidem.
Feudum si sit magnum an ex eo feudatarius sustentari debeat, licet impedimentum superueniat per quod impediatur deseruire, vid. d.glo.8. &.10.ibidem.
Et an amentes in feudo succedant, vel illi qui generare non possunt, vide glo.9.d.l.6.tit.26.par.6.
Feudum an amittat quis ingrediendo religionẽ licet infra annum exeat, vid.glo.11.ibi.
Feudum & an in eo clericus succedere possit, & quid si feudatarius fiat clericus an amittat feudum, vid.ibi.gl.12.
Feudum cum dignitate marchiæ, vel alia alicui concessum, an ad hæredes eius transire possit, si simul cum territorio datum fuit, vid.ibidem. in glo.13.
Et an ascendentes feudatarij in feudo succedere possint, & quando, vide gloss.1.

glo.1.l.7.per tex.ibi.tit.26.par.4.
Feudũ an ad fratres vel ad collaterales feudatarij transeat, & quãdo non, vid.glo.2.d.l.7.per tex.ibi.
Feudum amittit vassallus ex pluribus causis, & an ex delatione, & accusatione tantum si crimen non probet, vide glossam.1.&.2.cum sequentibus.l.8.ibidem.
Feudũ an amittat vassallus si secreta domini sui reuelaret, vel patrocinium aduersario domini dederit, vel manum contra illum eleuauerit licet non percutiat, vel per alium percuti fecit, vid.ibi.gloss.4.&.10.per illum textum.
Et quid si vassallus noluit pro eo pecuniam soluere pro qua ipse dominus erat in carceratus an feudo priuari possit, vide ibidem. in glossa duodecima.
Feudum an possit tolli à vassallo per dominum suum, quando vassallus filium, vel nepotem, vel fratrem sui domini interfecit, vid.gloss.1.l.9. per tex.ibi.tit.26.par.4.
Et an idem sit si vassallus proditorie occidat aliquem extraneum, vel fratrem vassalli, vid.ibidem.
Et quid si cum vxore volente, vel inuita, vel cum sponsa, vel concubina concubuerit, an per hoc feudo priuari possit, siue ipsa vidua sit, vel nõ. vid.glo.2.dict.l.9.
Feudum an amittat vassallus si fuerit leno, & consentiat vt alius cum vxore domini commisceatur, vid.ibi.glo.4.
Feudum an amittat vassallus si curauit concumbere cum matre, vel sorore sui domini in domo domini sui manente, vid.in.d.glo.4.
Feudum q̃ habet vassallus vendere non potest, vid.gl.1.l.10.per tex.ibi. tit.26.par.4.vbi plura de hoc congesta sunt.
Et an in rebus feudalibus habeat locum transactio, vid.glo.1.col.5.q.45. l.10.tit.26.par.4.
Feudum si in totum vel in parte per feudatarium alienetur, an propter hoc perdat feudum vel partem alienatam, vid.gl.1.d.l.10.per tex.ibi.
Feudum ab aliquo præscribi possit spatio longissimi temporis, & an præscriptione centenaria, & an idem sit dicendum siue feudum sit in alterius personam formatum siue non, vid.glo.3.colum.1.l.10.titu.26.partita.4.
Et quid si dominus feudi alienationem feudi sciret & consenserit, an tũc excludatur præscriptione longissima.vid.ibidem.
Et an sicuti domino non præiudicat præscriptio contra vassallum ita etiam non præiudicet agnatis vocatis ad feudum antiquum, vid.ibid. colum.1.quæst.2.
Et an eis præcriptione non obstante detur vtilis rei vendicatio, vid.dict. glo.3.quæst.2.
Feudum adsimilatur in multis naturæ maioratus, vid.glo.3.col.1.in fine. quæst.3.l.10.tit.26.par.4.
Feudum sui patris amittit filius si non iuret fidelitatem domino intra terminum iuris, & à quo tempore tempus illud debeat incipi computari, & an idem in masculo vel in fœmina.vid.glo.4.d.l.10.per tex.ibi.
Et quid si antecessor fecit iuramentum pro se & successoribus suis.vide ibidem.
Et an si inuestituram intra annum non petierit illud eius filijs & agnatis nocet quando feudum esset paternum, vid.ibid.in glo.6.
Et qui sint iudices in causa feudali inter vassallum & dominum orta, etiã hodie, vid.glo.1.&.2.l.11.ibidem.
Feudum si potest deiudicatur à clerico, & inter ipsum & dominum lis orta sit super concernentibus ipsum feudum, an tunc pares curiæ iudices esse debeant vel non, vid.glo.2.d.l.11.
Et ad quem appellabitur in causis feudalibus, vid.glo.4.ibi.
Et dominus debet in causa feudali iudicare & quando, & quid si quæstio sit inter duos comites vel barones, vel quid si vassalli prætendant diuersos inuestitores, vid.glo.5.ibi.
Feudum an amittat ille qui propter culpam suam factus fuit inutilis, vid. glo.7.l.1.tit.2.par.5.dixi etiam supra.
Et si in feudi datione adsit deceptio vltra dimidiam iusti pretij, an talis datio teneat, vid.glo.4.in prin.l.56.tit.5.par.5.
Feudum an amittat feudatarius quando vendidit illum non intẽdens dominum damnificare, & quid si vendat sub conditione, vid.glo.3.q.6. l.29.titu.8.par.5.
Feudum, & qualiter in materia feudali intelligatur & summatur, verbũ, hæredibus, vid.glo.2.l.14.tit.3.par.6.
Et an res feudalis per testatorem legari possit, & an debeatur earum æstimatio, vid.glo.3.col.3.q.6.l.10.tit.9.par.6.
Feudum an possit in dotem dari & an feudum & maioratus æquiparentur & sint eiusdem naturæ, vid.glossam.4.col.6.ad finem.l.6.titul.11. partita.6.
Feudum semper præsumitur concessum secundum suam propriam naturam, nisi alteratio probetur, vid.glo.1.colum.2.in principio.l.3.titu.13. partita.6.
Et in maioribus non semper militant rationes q̃ in feudis, vid.gl.1.col.3.q. 6.in fine.l.3.tit.13.par.6.
Et an pater succedat in feudo filij nõ, vid.glo.1.l.4.ibidem.
Et an filius naturalis succedat matri in feudo materno, vid.glo.9.l.12.titu. 13.partita.6.
Feudum reuertitur ad dominum si vassallus delictum priuatione dignũ committat, vid.glo.10.col.2.ad finem.l.12.tit.2.par.7.
Et an infamis perdat feudum, vide glossam decimam.l.7.titulo sexto. partita.7.
Et an ex damnatione vassalli in cuius consequentiam venit amissio bonorum.feudum ad dominum redeat, vel ad eius filios, vid.gloss.6.colum.3.ad finem.l.5.tit.3.par.7.
FICTA CONFESSIO, vid.in verbo, CONFESSIO FICTA.
FICTA TRADITIO, vid.in verbo, TRADITIO FICTA.
FICTA DONATIO, vid.in verbo, DONATIO FICTA.
FICTIO, minor est quam veritas.gl.1.col.1.in proœmio.tit.1.par.4.
Fictiones fraudem augent, & simulatæ protestationes nihil operantur, vid.glo.5.col.1.in prin.l.29.tit.8.par.5.
FIDEICOMMISSARIA LIBERTAS, vide in verbo, LIBERTAS.
FIDEICOMMISSARIVS, & an sententia lata contra hæredem noceat fideicommissario & quando, vid.glo.4.colum.1.&.2.l.20.titu.22. partita.3.
Fideicommissarius si de fideicommisso dotem dederit, & illa postea ad fideicommissarium reddeat, an & tunc talis dos reincidat in fideicommissum sicuti erat antea.vid.glo.1.col.5.q.44.l.10.titu.6.par.4.
Fideicommissarius si decedat ante grauatum an tunc ius petendi fideicommissum transmittat ad hæredes.glo.12.l.10.tit.4.par.6.
Fideicommissarius an excludat substitutum instituto repudiante, vi.glo. 6.l.2.tit.5.par.6.
Fideicommissarius tenetur fideicommissum restituere quando testator illud sibi iussit, & quid si grauatus interim deportetur & eius bona publicentur, vid.glo.4.l.14.tit.5.par.6.
Fideicommissarius grauatus restituere post mortem si intret monasterium an statim debeat fideicommissum restituere, vide ibidem.
Fideicommissarius si ante restitutionem decedat eius hæres restituere tenebitur, vid.ibidem.in glo.8.
Fideicommissarius quando fideicommissum restituit quæ in tali restitutione veniant.vid.glo.9.l.14.tit.5.par.6.
Fideicommissarius si transmittat eo viuente fideicommissum tunc illud ad hæredes bene transit.vid.ibidem.in glo.10.
Fideicommissarius an fideicommissum restituere teneatur procuratori in rem suam illius scilicet qui illud habere debet.vid.glo.10.dict.l.14. titu.5.par.6.
Fideicommissarius si hæreditatem adire nolit qualiter per iudicem debeat compelli & an tunc si compulsus restituit debeat habere quartam trebellianicam vel ex eo perdat ius dicendi nullum fideicommissum.vid.ibidem.in glo.12.
Et an hodie de iure Regni ista coactio necessaria sit an vero sine ea statim hæreditas transeat ad substitutum fideicommissarium.vid.d.glo. 12.d.l.14.tit.5.par.6.
Fideicommissarius vniuersalis an debet habere tempus ad deliberandũ. vid.glo.3.l.1.tit.6.
Fideicommissarius vniuersalis an possit petere ab hærede vt faciat inuentarium.vid.glo.2.l.5.tit.6.par.6.
Fideicommissarius vniuersalis an possit detrahere falcidiam si hæres nõ detraxit.vid.glo.1.in proœmio.tit.11.par.6.
Fideicommissarius an ab hærede fructus hæreditatis petere possit & quãdo & quales.vid.glo.3.4.6.&.7.l.8.tit.11.par.6.
Et an fideicommissario competat beneficium.l.finalis.C. de edicto Dini Adriani tollen.vid.glo.1.l.2.tit.14.par.6.
FIDEICOMMISSVM factum si decesserit sine liberis in filijs ipsius decedentibus sine filijs fideicommissum non habet locum.vid. glo.18.in prin.l.1.tit.6.par.7.
Fideicommissum inducitur ex coniecturata mente defuncti.vid.d.glo. 18.col.2.in prin.d.l.1.tit.6.par.2.
Et an in restitutione fideicommissi vniuersalis veniat quod hæres habuit ex pacto de reuendendo tanto à defuncto.vid.glo.5.l.18.titulo.11.partita.4.
Fideicommissum relictum in defectum filiorum an deficiat stante filijs adoptiuis.vid.glo.1.in proœmio.tit.16.par.4.
Fideicommissum si diminuatur pro dote licet postea illa dos reuertatur ad illum qui illam dedit an & tunc reincidat in fideicommissum de quo dos extracta fuit.vid.glo.1.col.5.q.44.l.10.tit.26.par.4.
Et an cum hæres restituit hæreditatem per fideicommissum possit deducere quartam si fit iudicatus indignus per testatorem.vid.glo.6.l.2.titu.1.par.6.
Et an sit locus fideicommisso quãdo institutus fuit post eius mortem gratus restituere etsi postea filios haberet.& quando & qualiter hoc pro

Universidad de Deusto
Biblioteca

cedat, & in quibus, vid. glo. 1. 10. per tex. ibi. tit. 4. par. 6.
Et an ius petendi fideicommissum ad hæredes fideicommissarij transmittatur, quando fideicommissarius ante grauatum decessit, vid. glo. 12. dict. l. 10.
Fideicommissum vt relinqui possit an necessario requiratur hæredis institutio, & quid hodie, vid. glo. 2. l. 14. tit. 5. par. 6.
Fideicommissum per quæ verba relinqui vel fieri possit, vid. glo. 3. d. l. 14. per tex. ibi.
Fideicommissum debet restitui statim, vel post tempus, ad restatoris voluntatem, & quid si grauatus interim deportetur, & bona eius publicentur, vid. ibid. in glo. 4.
Et quid si grauatus restituere hæreditatem intret monasterium, an substitutus possit ante ipsius mortem petere fideicommissum, vid. ibidem.
Fideicommissum relictum simpliciter post mortem aliquorum an intelligatur post mortem omnium, vel an substitutus admittatur statim ad partem cuiuslibet morientis, vid. ibidem.
Fideicommissum in dubio videtur relictum ab ipso instituto licet post eius mortem relinquatur, vid. d. glo. 4. ad finem.
Fideicommissum relictum post certum tempus, vel sub conditione, an possit restitui ante diem, vel pendente conditione, an possit restitui ante diem, vel pendente conditione, vid. d. glo. 4. in fine. d. l. 14. tit. 5. partita. 6.
Fideicommissum potest relinqui ab illis qui testamenti factionem habent, vid. glo. 5. d. l. 14.
Fideicommissum quibus fieri possit, & quid si relinquatur omnibus hominibus alicuius ciuitatis, vid. ibi. glo. 6.
Fideicommissum si relinquatur canonicis alicuius ecclesiæ an ipsis, vel ecclesiæ relictum esse videatur, vid. ibidem.
Fideicommissum vniuersali, relictum ab incapaci instituto, quando intentum erat incapax, an valeat, etiam si statim grauetur restituere, & quid de iure Regni, vid. glo. 7. d. l. 14. tit. 5. par. 6.
Fideicommissum debet ab hæredibus fideicommissarij restitui, si grauatus antea decessit, vid. ibidem. in glo. 8.
Fideicommissum quando restituitur alicui, quæ in tali restitutione veniant, vid. glo. 9. ibidem.
Fideicommissum si viuente fideicommissario sit delatum an transmittatur ad hæredes, vid. ibidem. in glo. 10.
Fideicommissum conditionale ante euentum conditionis nunquam transmittitur, etiam si esset de liberis ad liberos, vid. ibidem.
Et an ius fideicommissi vniuersalis cedi, & delegari possit, vid. ibidem.
Et an procuratorium rem suam possit fieri restitutio fideicommissi, vid. ibi.
Fideicommissum debet ab hærede restitui qui si nolit, iudicis officio cõpelli debet & qualiter, & an quando coactus restituit, debeat habere quartam trebellianicam, & an tunc perdatur ius dicendi nullum fideicõmissum, vid. glo. 12. d. l. 14.
Et an hodie stante lege ordinamenti hæc coactio necessaria sit, an vero ipso nollente adire, statim hæreditas transeat ad substitutum fideicommissarium, vid. d. glo. 12.
Fideicommissum vniuersale an conseruetur rupto testamento ex causa præteritionis vel exhæredationis, vid. glo. 8. in fine. l. 7. tit. 8. par. 6.
Fideicommissum à quibus relinqui possit, vid. glo. 3. l. 1. tit. 9. par. 6.
Fideicommissum an absque relinqui possit, vid. glo. 2. l. 3. tit. 9. par. 6.
Et in fideicomissis prædominatur mens & voluntas testatoris, vid. glo. 3. col. 2. in medio. l. 14. tit. 3. par. 6.
Fideicommissum debetur ab hærede hæredis, etiam si hæres illud hæredi non roget, si à primo testatore sibi rogatum fuit, vid. glo. 1. l. 4. tit. 9. partita. 6.
Fideicommissum nominatim relinqui non potest à persona non honorata, licet postea casu fortuito ille succedat præter iudicium testatoris, vide glo. 2. d. l. 4.
Fideicommissum vel legatum conditionale an ad hæredes transmittatur ante conditionis implementum, vid. glo. 1. l. 34. per tex. ibi. tit. 9. partita. 6.
Et an princeps sine causa possit auferre ius futuri fideicommissi, vid. glo. 2. col. 9. q. 28. & 29. l. 3. tit. 13. par. 6.
Fideicommissum an valeat quando pater aliquid filio spurio relinquit, stantibus filijs legitimis, & regnuit alteri restituere, vid. glo. 4. l. 10. tit. 13. partita. 6.
FIDEIVSSIO militum qui debent esse occupati in Regis seruitio, an teneat licet ipsi huic priuilegio renuntient, vid. glo. 1. l. 2. titulo. 12. partita. 5.
Fideiussio Episcoporum, vel clericorum si ab eis facta sit an illos obliget, & ex quibus soluere possint & teneantur, vid. ibidem. in glo. 3.
Fideiussio mulieris in quibus casibus valeat, & quãdo, & qualiter, & quibus concurrentibus fieri possit vid. glo. 1. 3. ibi.
Fideiussio mulieris facta pro marito non tenet ipso iure, etiam si præcedat velleiani renuntiatio, vid. ibidem. in glo. 6.
Et an possit huic beneficio in isto casu renuntiare, & quid si ibi iuramentum interuenit. vid. d. glo. 6.
Et quid si renuntiatio fiat coram testibus scriptura non interueniente, an illa aliquid operetur, vid. ibidem.
Fideiussio mulieris an teneat quando pro fideiubendo pretium recepit, & quale istud pretium esse debeat, vid. ibidem. in glo. 9.
Et quid si vestita fuerit veste virili animo decipiendi, vid. ibidem. in glo. 10. per illum tex. ibi.
Fideiussio an teneat quando fideiussor in plusquam principalis fuit obligatus, & ex quibus hoc perpendatur, & quando istud non procedat, vide glo. 1. l. 7. per tex. ibi. tit. 12. par. 7.
Fideiussio an teneat quando principalis promisit. 10. corues frumenti, & fideiussor promisit æstimationem eorum vel si principalis promittat factum & fideiussor pecuniam, vid. glo. 1. l. 7. ibidem.
Fideiussio an teneat saltim in tantum quantum principalis, quando fideiussor in plus se obligauit quam principalis, vel an tunc ad nihilum teneatur, vid. ibidem. in glo. 2.
Et quid si fideiussor in diuerso loco dare promisit, an & quando tunc fideiussio vitietur, vid. ibidem. in glo. 3.
Fideiussio facta in causa criminali, an duret mortuo fideiussore, & quid in causa ciuili, vid. glo. 1. l. 16. tit. 12. par. 5.
Fideiussio mulieris etiam ob piam causam factam non valet, & quid si fiat pro redimendo patre capto in carcere, & an tunc teneatur renuntiare velleiano sub exheredationis pœna, vid. glo. 18. l. 4. tit. 7. par. 6.
Fideiussio qualiter concipi debeat cum quis criminaliter accusatus relaxatur sub fideiussoribus, vid. glo. 5. in fine. l. 16. tit. 1. par. 7.
FIDEIVSSOR si sit clericus alicuius laici, an iudex laicus illum compellat satisfacere, vid. glo. 2. l. 45. tit. 6. par. 1.
Fideiussores dicuntur patrini suscipientes paruulos de sacrofonte quantũ ad eos erudiendos, vid. glo. pen. l. 6. tit. 4. par. 1.
Fideiubens q̃ soluet debitum contractum ex administratione rerum publicarum rectè poterit ordinari, licet de præsenti non soluat, vid. glos. 2. in fine. l. 23. tit. 6. par. 1.
Fideiussores an sint dandi ab illis qui tutelas suscipiunt, vid. glo. 6. ad fine. l. 1. tit. 15 par. 2.
Fideiussor de iudicato soluendo ante finitam litem bene admittitur postea vero non, vid. glo. 4. l. 41. tit. 1. par. 3.
Fideiussores minorum qui pro eo promiserunt soluere, si in sententiam arbitri non consenserint, an teneantur si minor, sententiæ noluerit parere, vid. glo. 3. l. 25. tit. 4. par. 3.
Fideiussor qui de voluntate debitoris iurauit quod pro eo soluit an ex tali iuramento habeat regressum contra debitorem, vid. glo. 7. l. 17. titu. 11. partita. 3.
Fideiussor an possit esse testis in causa sui debitoris principalis, vid. glos. 2. l. 18. tit. 16. par. 3.
Fideiussor dandus est creditori per debitorem si terminus solutionis per principis priuilegium sit sibi prorogatum. vid. glossam. 2. l. 33. titul. 12. par. 3.
Fideiussor si se obliget vt principalis, an & tunc ipse & principalis dicantur duo correi, vid. glo. 1. l. 17. tit. 18. par. 3.
Et an & quando possit fideiussor prius conueniri. vid. ibi.
Fideiussor qui promisit q̃ vendit or aliquid faciet, factum suum promittere videtur, idest, se curaturum, &c. vid. glo. 2. l. 57. tit. 18. par. 3.
Fideiussor qui pro aliquo intercedit etiam sine ipsius rogamine habet cõtra eum actionem mandati si illud sibi impediatur, vid. ibi. in glo. 3.
Fideiussor habet actione mandati contra minorem an minor possit contra eum petere restitutionem, vid. glo. 8. l. 59. tit. 18. par. 3.
Fideiussor quando possit accedere in contractibus minorum. vid. glo. 9. dict. l. 59.
Fideiussoria obligatio tanquam accessoria rei cohæret. vid. glo. 6. l. 64. tit. 18. par. 3.
Fideiussor simpliciter promittendo videtur promittere eodem modo quo principalis, vid. glo. 14. l. 70. titulo. 18. par. 3.
Fideiussor an possit se obligare in duriorem causam quam principalis, vid. d. glo. 14.
Fideiussor tutoris qualiter se obligare possit pro tutore & an in ipsum fiat executio prius quam tutore excusso. vid. glo. 6. l. 94. titulo. 18. partita tertia.
Fideiussor filij familias pro mutuo ab ipso recepto an ad aliquid teneatur & quando. vid. glos. 1. cum sequentibus. l. 4. per text. ibi. titulo primo. partita. 5.
fideiussor qui à debitore principali pro indemnitate pignus recepit, eo pacto, vt si intra certum tempus illam ab obligatione non extraxerit q̃ pignus sic datum sit suum an tale pactum teneat vel non. vid. glo. 3. l. 41. tit. 5. par. 5.
Fideiussor idoneus non est homo cauilosus vel ille qui sine litigio nunquam soluit. vid. glo. 2. l. 14. tit. 10. par. 5.
Fideiussor an possit conueniri in loco domicilij rei principalis quando reus promisit soluere, hispali & non soluit. vid. glo. 4. l. 13. tit. 11. par. 5.

Fideiussor

Fideiussor si ad certam diem aliquem in iudicio sistere promisit, si ad illu tempus illud non faciat, sed post duos vel quinque dies post elapsum tempus, an in pœnam incurrat, vid. glo. 1. 36. per tex. ibi. titul. 11. partita. 5.
Et quid in causa criminali si aliquis sub pœna aliquem in iudicio sistere promisit, vid. glossam. 1. l. decimæ septimæ. titulo duodecimo. partita quinta.
Fideiussor est nomen generale, & qualiter diffiniatur illud sumendo in specie, vid. glo. 1. l. 1. tit. 12. par. 5.
Fideiussor dicitur quando quis rogatus vel cum mandato fideiubet, spõsor vero dicitur quando sine eo, vid. ibidem. in glo. 4.
Fideiussor an dicatur ille qui promisit soluere nomine alicuius simpliciter, vid. d. glo. 3. d. l. 1. tit. 12. par. 5.
Et quid si aliquis promisit fideiubere pro aliquo, an sine illo se obligare teneatur, vid. ibidem.
Et an ille qui habet mandatum de fideiubendo videatur etiam habere de soluendo, vid. ibidem.
Fideiussor an possit pecuniam recipere pro fideiubendo, vid. ibidem. in glossa. 4.
Fideiussor an possit esse miles. Et quid si priuilegio sibi competenti renuntiet, vid. glo. 1. l. 2. tit. 12. par. 5.
Et quid in Episcopis, clericis, vel religiosis & an fideiubere teneantur, & quid si de facto fideiusserint an obligentur ex fideiusione saltim vt soluant ex bonis patrimonialibus, vel ex redditibus Episcopatus, vide ibi. glo. 3.
Et an & in quibus casibus mulieres fideiubere possint, & quibus concurrentibus, & interuenientibus & qualiter, vid. glo. 1. 3. ibidem.
Et an cum fideiubet præsumatur certiorata, & quid si iuret fideiussionẽ, vel illud asserat notarius, vid. ibi. in glo. 4.
Et an talis renuntiatio velleiani aliquid operetur si velit pro marito fideiubere, vid. ibidem. in glo. 6.
Et an possit huic beneficio in isto casu renuntiare & quid si ibi iuramentum interuenit, vid. d. glo. 6.
Et quid si postquam fideiussit factum illud reiterauit, vid. glos. 7. ibi. per illum textum.
Et quid si mulieri sit datum pretium pro fideiubendo, & quale pretium illud esse debeat. vid. ibi. glo. 9.
Et quid si accepit vestem virilem animo decipiendi, vid. ibidem. in glo. 10. per illum tex.
Fideiussor minoris an pro eo obligetur si dolus interuenit, & quando, vide glo. 1. l. 4. per tex. ibi. tit. 12. par. 5.
Fideiussor minoris an obligetur si contractus gestus per minorem fuit nullus ex aliqua causa, vid. ibi. glo. 3.
Et quid si minor se restituat q̃ minori pretio vendidit, an tunc teneatur fideiussor euictionis, vid. glossam. 4. dict. l. 4. titulo duodecimo. partita quinta.
Et quid si minor ageret iure communi tanquam deceptus vltra dimidiã, an tunc fideiussor euictionis possit conueniri, vid. ibidem.
Fideiussor an possit accedere ciuili obligationi tantum, vel pro eo qui tenetur officio iudicis, vide glossam secundam. l. quintæ. titulo duodecimo. par. 5.
Fideiussor an possit accedere obligationi qua quis tenetur ad factum, vide. d. glo. 2. ad finem. & glo. 1. & 7. ibi.
Fideiussor an accedat pro eo contra quem potest peti in integrum restitutio, vid. ibidem.
Fideiussor quare non vtitur exceptione rei quando reus tantum naturaliter obligatur, vid. glo. 7. d. l. 5.
Et quid si fuit ignorans se accedere naturali tantum obligationi an tunc possit excipere, vid. ibidem.
Fideiussor an obligetur ex pacto nudo vel ex simplici promissione, stante hodie lege ordinamenti, vel an requiratur q̃ obligetur verbis & interueniente stipulatione, vid. glo. 1. l. 6. tit. 12. par. 5.
Fideiussor si in plus se obligauerit quam principalis an fideiusio valeat, & quando, vid. glo. 1. l. 7. ibidem.
Et ex quibus colligatur fideiussorem se in plus obligare, vid. d. gl. 1. d. l. 7.
Et quid si principalis promittat. 10. corbes frumenti & fideiussor promittat earum æstimationem an teneat fideiusio, vid. ibidem.
Fideiussor bene potest promittere pecuniam quando principalis promittit factum, vid. ibidem.
Et quando fideiussor plus promittit quam principalis an tunc debeat attendi, an scienter vel ignoranter fecerit, vid. d. glo. 1. in fine. d. l. 7. titu. 12. partita. 5.
Fideiussor quise in plus obligauit quam principalis an in nihilum teneatur vel saltim in eo tantum quod principalis tenebatur, vid. ibidem. in glossa. 2.
Et quid si in diuerso loco dare promisit an & quando tunc fideiusio ex hoc vitietur, vid. ibid. in glo. 3.
Fideiussores plures si simpliciter recipiantur non tenetur quilibet insolidum sed pro viriili, secus tamen si in solidum se astringerunt, vid. glo. 1. l. 8. ibidem.
Et an quando sunt plures fideiussores vnus ex eis teneatur denuntiare creditori quod conuenient fideiussorem in parte sua si dubitetur illum effici non soluendo, & quid si tunc creditor illud non fecerit, vid. ibidem. in glo. 4. & 7.
Fideiussores simpliciter accepti si omnes sunt soluendo à quolibet debet pars sua peti, & an idem sit in fideiussoribus de iudicato soluendo, vid. glo. 5. d. l. 8. tit. 12. par. 5.
Et qualiter creditor agere contra plures fideiussores quando scit vnum ex eis non esse soluendo, vid. d. glo. 5. ad medium.
Et quid si aliqui ex fideiussoribus sint præsentes aliqui vero absentes, an tunc sit diuisioni locus, vid. d. glo. 5. in medio.
Et quid si plures fideiussores non fuerint simul recepti sed vnus hodie alter ex interuallo, an isti inter se habeant beneficium diuisionis ac si simul recepti essent, vid. ibi. ad finem.
Et an fideiussores diuersorum habeant istud beneficium diuisionis, vide ibidem.
Et an fideiussor qui non potest effectu aliter conueniri an faciat locum huic beneficio. vid. ibidem.
Fideiussor si effectus sit pauper, an hoc imputetur alijs fideiussoribus, vel creditori, vide glossam quartam, septimam, & octauam. d. l. 8. titul. 12. partita. 5.
Et quid si duo fideiusserunt distributiuè, vnus in. 10. alius in residuo, & ille qui in. 10. fideiusit non sit soluendo, an alter teneatur insolidum, vid. d. glo. 8.
Fideiussor non debet prius conueniri quam principalis & quid si de hoc non opponat, vid. glo. 1. 2. & 3. l. 9. ibi. per illum tex.
Et quid si notorium sit principalem non esse soluendo, vid. d. glo. 2.
Fideiussor an teneatur ad id quod principalis quando ipse decessit sine hærede, vid. ibid.
Fideiussor si se obliget vt principalis, an tunc prius necessaria sit excussio principalis, vid. ibidem.
Et quid si principalis habeat bona alibi quãm in loco domicilij vel vbi cõtraxit, an illa prius discuti debeant ante quam perueniatur ad fideiussorem, vid. ibidem.
Fideiussor cum conuenitur an prius possit objicere creditori vt pignus debitoris quod habet prius vendat, vid. glo. 5. d. l. 9. tit. 12. par. 5.
Et quid si plures se obligent ad faciendum aliquid ita vt quilibet teneatur in solidum, an dicantur duo rei debendi acsi promiserint aliquid dare, vid. glo. 2. l. 10. tit. 12. par. 5.
Et an inter plures correos qui promiserunt aliquod factum habeat locũ beneficium diuisionis, vid. d. glo. 2.
Et quid si duo fideiussores se obligauerunt per instrumentum habentem exequutionem paratam an tunc beneficium diuisionis illis competat, vel quilibet ex eis teneatur insolidum, vid. glo. 4. d. l. 10. tit. 12. par. 5.
Fideiussores an possint renuntiare beneficio diuisionis de quo in authen. hoc ita. C. de fideiu. vid. d. glo. 4.
Fideiussor insolidum non tenetur ad partem correi quando sunt plures si ille sit soluendo, vid. ibidem. in glo. 5.
Fideiussor qui pro alio soluit potest petere cessionem sibi fieri & quid si non statim sed post interuallum petierit, vid. glos. 1. & 2. l. 11. titulo. 12. partita. 5.
Et quid si creditor nolit hanc actionem sibi cedere, & quo iure agat contra eum, vid. ibidem. in glo. 2.
Et debet illam sibi cedere etiam contra debitorem principalem & debet cedere nedum actiones personales, sed etiam iura pignorum & hypothecæ. vid. ibi. glo. 3.
Et quando ei obstet exceptio cedendarum actionum cedere, si nolit redere. vid. ibid.
Et an ista exceptio si obstet quando fideiussor erat obligatus per instrumentum guarentigium, & qualiter hoc procedat, vid. d. glo. 3. col. 1. 2. titulo. 12. partita quinta.
Fideiussor an possit petere vt sibi ostendatur & exhibeatur instrumentũ debiti principalis, vid. d. glo. 3. col. 2.
Fideiussor an possit petere cessionem actionis, contra tertium possessorẽ & quando non, vid. d. glo. 3. col. 2.
Fideiussor an possit huic beneficio cedendarum actionum renuntiare, vide. d. glo. 3. col. 2. ad finem.
Fideiussor si generaliter renuntiet beneficio fideiussorum, an per hoc excludatur beneficium cedendarum. vid. ibidem.
Fideiussor si renuntiauit generaliter omnium legum auxilio an per hoc excludatur exceptio cedendarum, vid. ibidem.
Fideiussor qui in totum soluit, an cessa sibi actione contra confideiussores illos insolidum vel pro parte possit conuenire, vid. ibid. in glo. 4.
Et an creditor teneatur omne ius q̃ habet cedere huic fideiussori soluenti, & sic an alios confideiussores conuenire possit insolidum, vide ibi. in glo. 5.

Fideiussor soluens in dubio videtur soluere pro sua obligatione, & ex interuallo potest sibi fieri cessio, vid. ibi. glo. 7.
Fideiussor quãdo licet soluat illud à principali recuperare non possit, & in quibus casibus, vid. glo. 1. & 2. l. 12. per tex. ibi. tit. 11. par. 5.
Fideiussor quando possit compellere reum vt ante solutionem liberet eũ à fideiussione, vid. glo. l. 14. ibi. per illum tex.
Fideiussor duorum correorum si vnus ex eis dilapidat bona sua, an ipse tunc possit agere contra vtrunque, vid. glo. 8. d. l. 14. tit. 12. par. 5.
Fideiussor quas actiones opponere possit in fauorem rei principalis si illas sciat, vid. glo. 1. 2. 3. & 4. l. 15. ibi.
Et an sententia lata in fauorem rei principalis prosit fideiussori suo, & quando, vid. glo. 4. d. l. 15. tit. 12. par. 5.
Fideiussor potest vti exceptione reo competenti etiam si reus nolit de ea vti, vel non fuit vsus cum possit, vid. glo. 5. d. l. 15.
Et an fideiussor gaudebit tali exceptione etiam si obtulerit se ad fideiussionem cum non esset rogatus, vid. ibidem.
Fideiussori potest opponere exceptionem etiam reo inuito, vid. d. glo. 5.
Et tenetur reus dare fideiussori probationes ad exceptiones quas opponere vult, vid. ibidem.
Fideiussor potest petere à reo etiam pendente lite vt det sibi expensas ad litem, siue pecuniam pro expensis, vid. ibidem.
Et quid si exceptio quæ à principio competebat tam reo quam fideiussori postea cesset in debitore, vid. ibidem.
Et quando valeat pactum de non petendo, fideiussori factum, & quid si fiat debitori, vid. ibidem, in glo. 6.
Fideiussor an possit opponere de exceptione personali competenti personæ debitoris tantum, vid. ibi. glo. 9.
Fideiussor an possit agere contra debitorem principalem si illum non certiorauit, vt sua vteretur personali exceptione, vid. glo. 10. d. l. 15. tit. 12. partita. 5.
Fideiussor si decedat, eius hæredes ita sicuti ipsi sunt obligati pro reo, vid. glo. l. 16. per tex. ibi. tit. 12. par. 5.
Fideiussor an liberetur morte rei principalis, vid. d. glo. 1. d. l. 16.
Et quid si aliquis sub pœna fideiussit reum criminis ad certam diem in iudicio sistere, si non faciat an tunc statim in pœnam incidat, & an idem sit dicendum in causis ciuilibus, vid. glo. 1. l. 17. & glo. 5. l. 18. tit. 12. par. 5.
Et quid si & tunc fideiussor iure illum sistere, an aliquam dilationẽ habeat, vid. glo. 2. d. l. 17.
Fideiussor an possit reum defendere in quocunque crimine vt à pœna liberetur, vid. glo. 1. l. 18. tit. 12. par. 5.
Fideiussor si in pœnam incidit eo q̃ promisit aliquam ad iudicium trahere sub pœna, & non adduxit, an pœna illa applicetur parti, vid. glo. 3. l. 18. tit. 12. par. 5.
Fideiussor an teneatur ad pœnam si impedimentum interuenit tempore moræ purgandæ, si pœna erat iam commissa, vid. glo. 1. l. 19. tit. 12. partita quinta.
Fideiussor de iudicio sisti sine pœna si reum non adducat ad diem promissam siue causa sit criminalis siue ciuilis an arbitrio iudicis in pœnam condemnetur, vid. glo. 2. ibi.
Fideiussor liberatur à fideiussione si cum non esset perscripturam, vel ad diem obligatus, creditor sibi non petijt intra duos menses vt reum exhibeat, & quando hoc procedat, vid. glo. 5. & 6. d. l. 19.
Et quid si esset perscripturam obligatus, vid. d. glo. 6.
Et si in rebus fideiussoris facta sit violentia per creditorem, an per hoc ipse cadat à iure suo, vid. glo. 5. ad finem. l. 11. tit. 13. par. 5.
Fideiussor liberatur solutione debitoris principalis, vid. glo. 3. l. 1. per tex. ibi. titu. 14. par. 5.
Fideiussor an liberetur per nouationem obligationis postea legitimè facta, vid. glo. 2. l. 19. tit. 14. par. 5.
Et an acceptilatio facta reo prosit eius fideiussori & è contra, & quid si facta fuit ex causa onerosa, vid. glos. 1. l. 12. titulo decimoquinto, part. 5.
Et an liberatio facta in fraudem creditorum prosit fideiussori, vid. glo. 5. d. l. 12. cum alijs ibi.
Fideiussor quando ab hærede instituto sub conditione dari debeat, & quid si sic institutus illum non habet neque dari possit, an tunc sufficiat si iuratoriam cautionem dederit, vid. glo. 7. l. 7. tit. 4. par. 6.
Fideiussor si non haberet vnde soluere possit, si timeat poni incarcerem, an possit vendere bona sui principalis, vide glo. 8. l. 6. titulo septimo. partita. 6.
Fideiussor an debeat à tutore dari etiam si tutor diues sit siue sit legitimus siue datiuus, pater, vel patronus, vide glossam quintam, l. 9. titulo. 16. partita. 6.
Fideiussor tutoris an teneatur de gestis ab ipso tutore post minoris pubertatem, vid. glo. 14. l. 12. tit. 16. par. 6.
Et bona fideiussorum & hæredum tutoris sunt tacitè obligata minori, vide glo. 8 l. 21. per tex. ibi. tit. 16. par. 6.
Fideiussor in causis criminalibus qualiter accedat, & quomodo & quando accusatus de crimine sub fideiussoribus relaxari debeat & quando, & alia in hoc, vid. per glo. 4. & 5. l. 16. per tex. ibi. tit. 1. par. 7. & glo. 1. in in proœmio titu. 19. & glo. 1. in. l. 10. ibi. par. 7.
Fideiussor accusati qualiter teneatur si reus aufugiat in quacunque causa illum fideiusserit, & quando debeat ei eadem pœna quod reo dari, & quid si in iudicio sisti promisit, vid. gl. l. 10. per tex. ibi. tit. 29. par. 7.
Et qualiter iudex contra eum agere possit, vid. ibi. glo. 4.
Fideiussor si principalem in carcere præsentauit, & ipse inde aufugiat, an iterum teneatur sistere & quando & quid si fideiussor velit in se sumere onus defendendi reum, vid. d. glo. 3. d. l. 10. tit. 29. par. 7.
Et an possit pœna corporali puniri, & quando, vid. ibi. glo. 5. & 6.
Et an qui patitur pro se fideiubere mandare videatur, vid. glo. 1. l. 23. titul. 14. par. 4.
FIDELITAS vassalli habet duas habenas, vid. glo. 3. l. 4. tit. 26. parti. 4.
Fidelitas an debeat ab omnibus hæredibus feudari præstari & quid si ab vno ex eis non præstetur, an hoc alijs præiudicet, vi. gl. 5. l. 6. ti. 26. p. 4.
Fidelitas sola est quæ dilatat gloriam populi, quæ pacem firmat, & terrorem incutit inimicis, vid. glo. 7. in proœmio. tit. 2. par. 7.
FIDELIS, vid. in verbo, FIDES, & verbo, FIDELITAS.
FIDES requiritur in adultis qui in ea ætate baptizantur & debent in ea instrui, vid. glo. 1. d. l. 6. titu. 4. par. 1.
Fides quid sit & aliqua in hoc, vid. glo. 2. l. 3. tit. 4. par. 1.
Fides est credere q̃ non vides. glo. 1. l. 7. tit. 5. par. 2.
Fides aliquando non datur instrumento Regis, & eius propriẽ chartæ, vide glo. 7. l. 2. tit. 18. par. 2.
Fides etiam hostibus seruanda est, vid. glo. 2. l. 11. tit. 28. par. 2. & glo. 5. l. 2. tit. 16. par. 7.
Et quando non, vid. glo. 3. ibi iuncto illo tex.
Fides thori coniugalis similis est castitati, estque secunda castitatis species, & valde commendanda est. glo. 2. l. 3. tit. 2. par. 4.
Fides nunquam se extendit ad facinora, vid. glo. 1. l. 2. per tex. ibi. tit. 10. partita. 5.
FIDELITATIS IVRAMENTVM, vide in verbo, IVRAMENTVM.
FIERI non dicitur posse illud q̃ debet fieri per dispensationem, vid. glo. 2. in medio. l. 25. titulo. 7. par. 1.
FILIA maior debet minori præferri in Regni successione, & quid in Regno Franciæ, vid. glo. 19. in principio. l. 2. tit. 15. par. 2.
Filia potest de consuetudine in Regno succedere, quæ consuetuetudo in istis bene habet locum, vid. ibidem.
Filia an & quando debeat à patre dotari, & quid in filia naturali tantum, vid. glo. 2. l. 8. per tex. ibi. tit. 11. par. 4.
Et quid si ab alio dotetur vel ingrediatur religionem, vel si sine patris sui consensu nupserit, vid. ibidem.
Filia an possit matrem compellere vt eam dotet, & quando, vid. gloss. 1. per tex. ibi. l. 9. tit. 11. par. 4.
Et quid si mater sit hæretica filia vero catholica an vero tunc etiam si sit filia diues sit ad hoc mater teneatur, vid. ibi. glo. 2.
Et quid si filia sit hæretica an à patre, vel à matre dotari debeat, vid. ibid. in glo. 3.
Filia per matrimonium cum solennitate nuptiarum contractum liberatur à principis potestate, neque in dote aduentitia filiæ pater habebit vsumfructum, vid. glo. 5. col. 1. in fine. l. 5. tit. 17. par. 4.
Filia bene succedit patri in quibuscunque bonis, & etiam in dignitatib⁹, in feudis autem non, vid. glo. 1. & 2. l. 6. tit. 26. par. 4.
Filia si penes patrem habeat bona matris, vel alia aduentitia si & tunc pater pro ea dotem dederit, an videatur illam sibi dare de bonis proprijs vel filiæ, & quid facere debeat tunc, vide glo. 2. l. 2. tit. 11. par. 4.
Filia nolens matrimonium contrahere cum aliquo an pater faciendo in hoc quod in se est liberetur à pœna quam promisit, si illud ita non esset, & an liberetur ab arrarum præstatione, vid. gloss. 3. l. 84. titulo. 18. partita. 3.
Filiæ quasi semper solent obedire parentibus in nuptijs contrahendis, vide. d. glo. 3. in fine.
Filia an possit simul cum patre se altero subijcere, & in seruitutem redigi. vid. glo. 3. l. 89. tit. 18. par. 3.
Filia quæ per vim & metum patris contraxit, an tale matrimonium teneat, vid. glo. 3. l. 10. tit. 1. par. 4.
Filia licet de iure ciuili cogitur accipere sponsum sibi à patre datum, secus tamen est de iure canonico. glo. 3. l. 10. tit. 1. par. 4.
Filia an possit à parte exheredari eo q̃ eo inuito ante. 25. annum cum aliquo matrimoniũ contraxit, saltim quando pater illam cum alio digno maritare voluit & ipsa noluit, & ipsa postea indignum elegerit, vid. gl. 4. dict. l. 10.
Et quid si matrimonium clandestinè contraxerit an tunc stãte lege Tauri, illam exhæredare possit, vid. ibidem. in fine.
Filia si quando contrahit matrimonium verba non proferat, sed tantum pater pro ea, & ipsa consentiret se subarrare, an matrimonium teneat, vid. glo. 7. l. 5. tit. 1. par. 4.

Filia

Filia si contrahat matrimonium clandestinè an subdatur pœnis legalib⁹. vide glo. 1. l. 5. tit. 1. part. 4.
Filia an possit matrimonium contrahere sine patris licencia, licet lex ciuilis contrarium diiponat sine metu pœnæ, vide ibidem.
Filia an sit emancipata neque ne, vel in potestate patris vel aui neque ne, an veniat hoc in consideratione vt dos sibi data videatur profectitia vel aduentitia, vide glo. 1. l. 2. tit. 11. part. 4.
Et an descendentes ex filia siue sint masculi siue fœminæ, in feudo succedere possint, vide gl. 2. ad finem. & ibi glo. 6. per text. ibi. l. 6. tit. 26. p. 4.
Filia si renuntiet iuxta formam capitu. quamuis pactum, de pactis lib. 6. an talis renuntiatio reuocetur per. l. si vnquam. C. de reuocan. dona. vide glo. 3. ad finem. l. 8. tit. 4. parti. 5.
Filia vnius ex socijs, an debeat de communi pecunia dotari, quando erãt socij omnium bonorum, vide glo. 1. l. 5. tit. 10. parti. 5.
Filia si à patre dotetur post mortem matris suæ, an tunc pater de suo vel de communibus bonis dotare videatur, & possit. vide ibidem.
Filia si aliunde bona habeat, si à patre dotetur, an ex bonis sui patris dota ta intelligatur, vide. d. glo. 1. colum. 1. in fine.
Filia si à patre vel matre iniustè exhæredatur, poterit eorum testamentũ dicere nullum & illum querelare, vide glo. 2. l. 1. tit. 7. parti. 6.
Filia an teneatur renuntiare velleia. sub exhæredationis pœna vt pro patre incarcerato fide iubeat, vide glo. 1. & 2. l. 4. tit. 7. part. 6.
Filia quando dicatur competenter dotata per patrem, vide glossam quartam. legis quintæ. ibi.
Filia qui luxuriosam vitam elegit siue ante, siue post. 25. annum, an à patre exhæredari. & quando, & qualiter possit, & alia in hoc, vi. per glo. 5. & 6. d. l. 5. tit. 7. parti. 6.
Filia an possit exhæredari à matre, si mater etiam meretrix sit, vide ibidẽ in glossa septima.
Et quid si mater vel ipsa filia sint iam correctæ, vel emendatæ, vide ibi in dicta glossa septima.
Et an tunc à patre dotari vel alimentari debeat, & an exhæredari ab eo possit, vide ibidem.
Filia intra quantum tempus maritari debeat, vide gl. 8. d. l. 5.
Filia contrahens matrimonium cum indigno post. 25. annum, an à patre exhæredari possit, vide. d. glo. 8.
Filia si sit à patre præterita, an si noluerit dicere testamentum patris nullum possit ab extraneo hærede instituto dotem petere, vide glo. 3. l. 10 titulo. 7. part. 6.
Filia bene potest à patre institui hæres in dote sua, vide glo. 1. columna. 2. l. 5. tit. 8. part. 6.
Filia an dicatur præterita si centum à patre habuit non iure institutionis vide ibidem.
Et quid si pater filiæ ducenda nomine dotis legauit, & ipsa postea datis sibi tantum centum illam maritauit, an illa postea possit alia centũ petere, vide glo. 1. quæst. 4. l. 16. tit. 9. part. 6.
Et quid si pater primo dotat filiam, & postea sibi plus legat, vide dictam glossam. 3. quæst. 5.
Et quando videatur illud sibi relinquere animo compensandi cum dote vide. d. glo. 3. quæst. 6. 7. & 8.
Filia si iubeatur dotari ante quam maioria de nouo fiat, qualiter hoc intelligendum sit, vide glo. 3. colum. 15. quæst. 48. legis. 32. tit. 9. par. 6.
Filia in quem maioria deuenit, an possit bona maioriæ alienare ex causa dotis suæ, stante prohibitione testatoris, vide gloss. 4. colum. 4. & 5. quæst. 5. l. 6. tit. 11. part. 6.
Filia an, & quando in maioriam filium masculum excludat vel non, & quid in dubio vocatis simpliciter filijs, & an statutum excludens filias sit odiosum vel non, & alia plura circa fœminarum exclusionem, vide glo. 1. l. 3. tit. 13. part. 6.
Filia ita succedit sicuti masculus in emphyteosim simpliciter & informiter concessa, vide. d. glo. 2. colum. 2. quæst. 1.
Filia venit appellatione filiorum. glossa secunda suprà dicta in columna secunda. quæst. 1.
Filiam & filium masculum si habeat pater, an possit in talem filiam maioriam facere, vide. d. glo. 2. col. 3. quæst. 2.
Filia quæ contraxit matrimonium cum extraneo. qui nomen & insignia patris portat, an per hoc amittat maioriã si pater iusit quod nuberet cum aliquo cognationis suæ vt nomen suum cõseruaretur, vide. d. gl. 2. colum. 4. quæst. 13. d. l. 3. tit. 13. parti. 6.
Et an filius masculus ex filia excludat patruum quãdo in successione maioriæ fœminæ exclusæ fuerunt, vide ibi. col. 6. quæst. 18.
Filia si legitimo iure succesit in maioriam ex defectu masculi, an per ipsu superuenientiam priuetur maioria vel nõ. vi. d. gl. 2. col. 8. q. 25.
Filia potest compellere patrem suum vt illam alimentet, vide gl. 6. colu. 2. ad finem. l. 7. tit. 13. part. 6.
Filia si amisit dotem sine culpa, an sibi imputetur in legitimam, & an pater illam redotare teneatur, vide glossam sextam. quæstione prima. l. 3. titu. 15. part. 6.
Filia quæ recepit dotem ab auo materno, an illud in legitimam sui patris imputare teneatur, & an dicatur dos profectitia, vide glo. 6. col. 2. q. 2. l. 3. titulo. 15. part. 6.
Et quid si filia viuo patre decesit relictis filijs, an dos data filiæ computetur filijs eius in legitimam, vide ibi. in quæst. 3.
Filia dotari & alimentari debet à matre, si pater inops sit, vide glo. 3. l. 18. titulo. 16. parti. 6.
Filia naturalis inops dotari & alimentari debet à patre, vide dictam gloss. 3. colum. 1. in medio.
Filia sacerdotis an accuset occisores sui patris, vide glossam tertiam. legis 2. titulo. 1. part. 7.
Filia proditoris quam partem in bonis suæ matris habere possit, vide. gl. 11. l. 2. per illum text. titu. 2. parti. 7.
Et an possint suis coniunctis vel extraneis succedere ex testamẽto vel ab intestato, vide ibidem in fine.
Filia de honestate tenetur patri cõsensum requirere antequam matrimonium contrahat, vide glo. 5. l. 3. ti. 6. part. 7.
Filia adultera an etiam per patrem hodie occidi possit si inueniatur turpiter iacentem cum alio, vide glossam primam. legis. 14. titu. 17. parti. 7. iuncta ibi glos. 4.
Et quid in filia vidua, vel virgine, vide ibi glo. 2. per text. ibi.
Filia excludit masculum inhabilem ad succedendum, gloss. 19. columna 3. l. 2. titulo. 15. part. 2.
FILIATIO plenè probari non potest, sed tantum per coniecturas, vide glo. 4. in proœmio titu. 2. parti. 4.

Filius,	Masculus.	pignorat.
Spurius, bastardus vel naturalis, vel incestuosus.	Furiosus vel furiosi.	Altur vel alimitat patrem.
Dissipator vel prodigus.	Commitens crimen.	Mutum recipiens.
Regis vel imperato.	Agit contra patrem vel matrem, vel illum accusat, vel actionem proponit.	Expositus.
Familias in potestate vel emancipatus.	Testificat.	Tellatur.
Cleric⁹ vel monachus. vel clerici.	Exhæredatus, præteritus vel ingratus.	Proditoris.
Alimentatur vel alere tenetur.	Adoptiuus.	Hæreticus vel hæretici.
Ingratus.	Spiritualis.	Donatarij vel donationem recipientis.
Maior.	Legitimus, illegitimus, legitimatus vel legitimatur.	Leprosorum vel hæreticorum siue infidelium.
Primo vel secundo genitus.	Posthumus.	Inhabilis, vel incapax.
	Vendit, alienat, vel	Patroni vel patronus.

FILIVS debet patri matrique suæ obedire, vide glossam. 9. legis. 2. titulo. 1. partita. 1.
Filius cui potius obedire debeat patri suo, vel principi si ambo concurrãt in iubendo, vide ibidem.
Filij nati ex eo qui voluntate vxoris factus est clericus ipsa promittente castitatem est illegitimus. glo. fina. l. 41. tit. 6. part. 1.
Filiorum educatio nimis curiosa improbat beatus Ambrosius, vide glo. 3. legis. 2. tit. 1. part. 1.
Filius an teneatur votum vltra matrinum patris adimplere, vide gloss. 4. l. 9. titulo. 8. part. 1.
Filius an sepelietur in sepultura patris, vel aui & aliorum maiorum, vide glo. 1. l. 5. tit. 13. part. 1.
Et an in parrochia patris, vide ibidem.
Filius pro sua legitima non potest eligere locum per patrem relictum vt ibidem fiat hospitale. si legitimam suam ex alijs bonis habere possit, vide glo. 4. l. 1. tit. 15. part. 1.
Filius si patris hæreditatem renuntiet an habeat ius prtronatus ecclesiæ, & libertorum, vide glo. 4. l. 8. tit. 15. par. 1.
Et quid si consuetudo habeat quod primogenitus in tali iure succedat, vide ibidem.
Filius propriè dicitur ille qui est ex legitimo matrimonio natus, & ideo in statutis loquentibus de filijs, de spurijs vel illegitimis non debet intelligi, vide glo. 1. in proœmio tit. 7. part. 2.
Filius si aliquis dicatur esse Titij, intelligitur semper de legitimo quod valet ad generalem in hoc depositione testium. gl. 1. suprà dict.
Filius tenetur indicare patrem proditorem contra Regem, vide gloss. 1. in fine. l. 9. tit. 13. part. 2.
Filius iure hæreditario patrimonia castellum siue fortalitium succedẽs ad homagium Regi præstandum tenetur & quare, vide glossam primam. l. 23. tit. 13. part. 2.
Filij an aliquod recipiant præiudicium ex eo quod mater eorũ fuit adulterata cum aliquo, vide glo. 5. l. 1. tit. 14. part. 2.
Et an oriatur dubitatio an sint viri, vel amici adulteri, vide ibi.
Filius est pars viscerum patris & matris, & commune bonum coniugatorum, vide glo. 1. l. 1. tit. 15. part. 2. & glo. 12. l. 1. tit. 20. parti. 1.
Filius an succedat patri suo q̃ licet suus pater naturaliter mortuus nõ est commi-

Universidad de Deusto
Biblioteca

commisit tamen crimen per quod habetur pro mortuo.vide glossam.17. l.2.titu.15.parti.2.
Filius qui propter statutum vel pactum tenetur soluere debita patris nõ obstante quod fecerit inuentarium, vtrum teneatur soluere debita de bonis maioriæ antiquæ in qua successit cum talia bona non habeat à patre, sed ab eius prædecessore. vi.glo.1.col.3.in medio.l.4.tit.17.p.2.
Filius licitè insurgit contra patrem rebellem, & è contra, & illum occidere potest, vide glo.1.l.1.per text.ibi.tit.18.part.2.
Filius qui longo tempore seruiuit patrem non poterit petere salarium, etiam mortuo patre tempore diuisionis hæreditatis, vide glo.5.legis.3.titulo vigesimo.part.2.
Filius an teneatur præstare operas & seruitia matri, & an in ea idẽ quod in patre dicendum sit, vide.d.glo.5.
Et an filius teneatur patri ad operas industriales, vide ibidem.
Filius quo ad honores & dignitates sequitur conditionem sui patris, vide glo.3.l.3.tit.21.part.2.
Et an teneat rescriptum principis specialiter concessum quod filius sequatur conditionem matris suæ, non patris. vide ibidem.
Et an valeat in hoc consuetudo siue statutum, vide ibidem.
Filius etiam si hæres patris non sit, debet sibi à Rege dari patris soldata, & locum quod pater tenebat, vide glo.10.colu.5.in medio.l.2.tit.15.& glo.3.l.5.tit.27.part.2.
Filius durante patris captiuitate natus an sit legitimus, & an ad maioriam ad quam non nisi legitimi admittuntur, admitti debeat, vide glos.2. l.7.titu.29.partita.2.
Filius ad quem post mortem patris spectat maioria, si pater bona maiorię dilapidet petere potest patri & ei mouere litem vt cognoscantur quæ bona sunt vinculata vel non, vide glo.2.l.1.tit.2.parti.3.
Filius ad quem post mortem patris spectat maioria, an in patris vitã possit agere contra patrem alienantem rem maioriæ, vide glossam primã legis.2.tit.3.part.3.
Et quando filius in iudicio ad hoc admittatur cõtra patrẽ.vi.glo.12.ibi.
Filius an cogatur per iudicem accusare patris occisores, vide glo.1.in fine legis.46.tit.2.part.3.
Filius in causa patris vel è contra, siue opponat siue non, iudex esse non potest. vide glo.3.l.9.per text.ibi.tit.4.parti.3.
Sed an ipse filius possit causam delegare alteri iudici si causa est criminalis, vti posset si esset ciuilis, vide ibidem in glo.9.
Filij an possint submitti seruituti alterius simul cum patre suo quando pater se hominem alterius fecit, vide glo.2.l.89.tit.18.part.3.
Et an in filia fœmina idem sit dicendum, & quando, & an idem sit in vxore. vide glo.3.ibidem.
Filius debet mitti in possesionem rerum paternarum licet ei quæstio status mota sit in qua iudex summariæ cognoscere debet, & an hæc summaria cognitio habeat locum in bonis feudalibus, vide glo.3.&.4.l.7. tit.22.partita.3.
Filius in quæstione status sibi mota, an sustinebit partis actoris siue rei post pubertatem, vide glo.5.l.7.titu.22.part.3.
Filius an patri in bonis suis succedere possit, si pater eius cum iudex esset, corruptus pecunia aliquem ad mortem damnauit, vide glo.9.l.25.ibi.
Filius an appellet à sententia contra patrem lata, & in quo nomine si sit super bonis filij quæ pater possidet. vide glo.7.&.8.l.2.tit.23.part.3.
Sed an in aduentitijs ratione proprietatis suo nomine appellet, vide.d. glo.8.dictæ.l.2.
Filius poterit agere pro rebus suis etiam si sit in potestate sui patris quando patri non quæritur rerũ suarũ vsusfructus.glo.4.l.8.tit.29.part.3.
Et an in illis rebus possit contra eum per aliquem præscribi. vide ibi.
Filius an admittatur si sine mandato velit nouum opus nuntiare, vi.glo. 7.l.1.tit.32.part.3.
Filios generauerunt aliqui in.9.alij.in.10.alij in.1[illegible].anno. vide glossam.6. l.6.titulo.1.part.4.
Filius si dissentiret in sponsalibus à patre nomine ipsius cõtractis illa nõ tenebunt, & quid si tempore sponsaliorum filij sint præsentes & non contradicant sponsalibus contractis per patrem an teneant sponsalia, & quid si postea consenserit, & ratificauerit, vi.glo.2.l.10.tit.1.parti.4.
Est tamen speciale in patre vt possit pro filio sponsalia contrahere, secus vero in tutore, vel alio. vide.d.glo.2.d.l.10.
Filius an aliquis sit necne, plene probari non potest, sed tantũ per coniecturas, vide glo.4.in procemio tit.2.parti.4.
Filij geniti postquam ipsorum parentes continentiam vouerunt, an legitimi censeantur, vide glo.13.l.7.tit.2.part.4.
Filij nati ab illis qui clandestinè contraxerunt matrimonium sunt illegitimi, quod non erit si aliquis in extremis vitæ constitutus cum aliqua clandestinè contraxit, vide glo.3.l.3.tit.3.part.4.
Et quid si postea contraxerunt matrimonium in facie ecclesiæ, an filij habiti in clandestinitate legitimentur, vide glo.1.l.2.tit.15.part.4.
Filij an possint impedire ne ipsorum pater cum cingulo ferreo ad collũ, creditoribus suis in ipsorum ignominiam tradatur, vide glo.7.l.4.per textum ibi.tit.5.part.4.
Filius donatarij qui à Rege castrũ habebat an ad illud admittatur si eius pater debitum & consuetum seruitium Regi non fecerit, vide glo.16.l. 22. titul.13.part.2.
Filius in maioria succedẽs an teneatur soluere arras à patre vxoris sui promissas, & an prætextu earum solutione bona eorum debeant capi. vide glo. 1.colum.2.l.4.tit.15.part.2.
Filius cui potius subuenire teneatur, an patri carnali vel spirituali, vi.glo. 1.in procemio titu.7.part.4.
Filius in eodem genere delicti an plus peccet delinquendo cõtra patrẽ naturalem quã si fecisset contra patrem spiritualem, vide ibi ad finem.
Filius si habeat vnde filiam suam dotare possit, tunc auus paternus ad dotationem non tenebitur, vide glo.4.l.8.tit.11.parti.4.
Filij si supersint soluto matrimonio, dos matris suæ ad eos pertinebit, nõ tamẽ ad patrẽ matris suæ dotem dantis, vi.gl.1.l.30.p tex.ibi.ti.11.p.4.
Et quid si pater stipuletur dotem sibi reddi filijs non existentibus soluto matrimonio, & filij tunc existant, an tales filij habeant dotem ex tacito pacto, vel vt ex hæreditate materna, vide.d.glos.1.
Filij licet non sint hæredes matris suæ, an illis debeatur dos ab extraneo matri suæ data matre moriente. vide glo.7.l.30.tit.11.part.4.
Filij non possunt matri suæ impedire quin ipsa bona sua dotalia alienare possit, quia ipsa viuente ipsi in ea nihil habent. vide glossam.7.legis 31.titulo.11.partita.4.
Et quibus modis probetur filium esse legitimum. vi.glo.1.l.1.tit.13.p.4.
Filius ex legitimo matrimonio natus, an ad maioriam admittatur si in ea adsit clausula, scilicet vt succedant filij geniti & nati ex legitimo matrimonio si tempore conceptionis matrimonium non erat, licet tempore natiuitatis sic. vide glo.9.in medio.l.1.tit.13.parti.4.
Filius vulgo conceptus legitimatur per subsequens matrimoniũ si parentes fateantur illũ esse suum filium. vi.d.glo.9.col.2.post medium.
Filius si non possit per subsequẽs matrimonium legitimari eo quod ille qui (illo non legitimato) succedere intẽdit aliquid ad hoc dolosè egit, an possit legitimari per principẽ etiam quo ad succedendum in maioria, vel in alijs bonis. vi.d.glo.9.col.3.in fin.d.l.1.tit.13.parti.4.
Filius ex serua natus si pater eius cum ea matrimonium contraxit etiam sine eo quod instrumenta dotalia interuenerint sunt legitimi & illa erit libera. vide ibidem in gl.10.
Filij habiti ex illustri persona, & ex concubina vili seu infami, an naturales esse dicantur vt patri succedere possint licet ambo sint soluti. vide glo.4.l.3.tit.13.part.4.
Filij nati ex personis inter quas prohibetur concubitus licet non matrimonium, an spurij esse dicantur. vide glo.4.l.1.tit.15.part.4.
Filij si fuerunt viuente prima vxore concepti in concubinam, si nascantur post mortem vxoris, an postea per contractum matrimonij cum concubina factũ legitimentur. vide glo.4.l.2.tit.15.part.4.
Filij habiti ex libera & vxorato quem vxoratum non credebat, an legitimetur per subsequens matrimonium propter illam ignorantiam. vide glo.5.l.2.tit.15.part.4.
Et quid si pater non poterat honestè matrimonium contrahere cum cõcubina ex qua filium quem legitimare vult habuit. vide glo.7.columna.2.l.7.tit.15.part.4.
Filios non potest habere ille qui est maior.60.annis. vide glossam quartam.l.4.tit.16.part.4.
Filius qualiter subsit matri, & an possit mater illum ponere ad seruiendũ alicui & an operas suas lucrabit, & quid in patre. vi.glo.3.l.3.tit.20.parti.2.&.l.fina.tit.7.part.2.& glo.1.in procemio tit.17.part.4.
Filius infans si ab aliquo sit hæres institutus, quis hæreditatem adiuit, & an illam transmittat ad hæredes, & quid si patrem vel tutorem non habet. vide glo.16.cum alijs ibi.l.13.tit.6.part.6.
Filius si cum pecunia patris aliquid lucratur, an illud lucrum profectitiũ vel aduentitium esse dicatur, vt patris sit vel non. vide glossam secundam.l.5.tit.17.part.4.
Et quid in dubio, an lucrum filij præsumatur profectitium vel aduentitium. vide ibidem in glo.4.
Filius si habeat beneficium ecclesiasticum an pater habeat vsumfructum in eo, & an in rebus per filium malè acquisitis. vi.ibi glos.5.
Filius licet ingrediatur religionem propter hoc pater non debet admittere vsumfructum in rebus suis, siue bona sint maioriæ, vel nõ, siue filius in hoc disponat siue non disponat. vide glo.5.supra dictã.col.1.ad fin.
Filius si lucretur dotem vxoris propter iniuriam violati thori, an vsusfructus illius dotis ad patrem pertineat. vide ibidem.
Filius si impediat ne vsusfructus ad patrem pertineat, an & tũc commoditas illius iuris ad patrem pertinere debeat. vide ibi.
Filij si aliquid propria persona lucratur, siue in mari siue in terra, illud peculium castrense dicitur. vide glo.4.l.6.tit.17.part.4.
Filius in bonis castrensibus habetur pro patre familias, & quare, vide glo. 7.l.6.titu.17.part.4.
Et an propter hoc eius testamentũ querelari possit, & quid hodie stante l.6.tauri,

l.6.Tauri. vide glo.8.d.l.6.
Et quid in patre testante in castrensibus, vide ibi in fine.
Filius in bonis castrensibus ab eo possesis an possit patrem suum præterire vel exhæredare, vide.d.glo.8.
Filius & an, & quando illud quod possidet dicatur castrense vel quasi, vide glos.7.l.7.tit.17.part.4.
Filius à patris potestate liberatur propter dignitatem habitã, & qualis illa dignitas esse debeat, & an in odiosis & incommodosis istud procedat, vide glo.1.cum sequentibus.l.7.tit.18.parti.4.
Filius sua patris potestate liberat per contractum matrimonium vel per emancipationem, an tunc pater possit sibi retinere medietatem vsusfructus in bonis aduentitijs, vide glossam sextam.legis.15.titulo decimo octauo.partita.4.
Filius à patre ali debet de iure naturali quod ius ita non est à contrario, licet naturali ratione ita sit introductum, vide glossam tertiam.in procemio titu.19.parti.4.
Filius si propter suum delictum fuerit in pœnam pecuniariam condemnatus, an pater illam pœnã soluere teneatur, saltim respectu legitimę, & alimentorum quæ filio debentur. vide glo.11.l.2.tit.19.part.4.
Filius dicitur quis per solum nutrimentum, sed isti tales non veniunt filiorum appellatione, vide glo.1.in fine.in procemio.tit.20.part.4.
Filius natus ex serua & patre libero seruus est, fallit tamen aliquando. vide glo.1.l.2.per text.ibi.tit.21.part.4.
Filij nati ex ministris ecclesiarum quamuis ex matre libera patrem sequũtur & serui vocantur, vide ibidem.
Filij qui erant in vtero matris suæ tempore quo sententia cõtra matrem pro seruitute lata fuit, an eis talis sententia præiudicet. vide ibidem.
Filij nati ex legitimo matrimonio cuius conditionem sequantur, an patris vel matris, & quid de illegitimis. vide ibi glo.4.per text.ibi.
Filius amittit ius patronatus in seruo vendicante necem defuncti, & quãdo. vide glo.4.l.11.tit.22.parti.4.
Filius qui adhuc est in vẽtre vxoris, an in possessionem maioriæ vel aliorum bonorum mitti debeat. vide glo.1.l.3.tit.23.part.4.
Et habetur pro iam nato. vide ibidem.
Filius si nascatur in octauo mense legitimus est, & an viuere possit. vide glo.2.l.4.tit.23.part.4.
Filius potius præsumitur natus in nono mense quam in septimo vel alio. vide glossam tertiam.ibi.
Filius natus in vndecimo mense, an legitimus esse credatur. vide glo.4.l. 4.per text.ibi.tit.23.part.4.
Filius cuiuscumque baptizari non debet si habeat formam homini contrariam. vide glo.1.l.5.tit.23.part.4.
Filius an dicatur naturalis illius loci vbi natus fuit si parentes ibidẽ essent pertransitum, licet ibidem per decennium commorassent si de animo redeundi ad propriam patriam constiterit verè vel præsumptiuè, vide glo.14.colum.2.&.3.l.1.tit.24.part.4.
Et an nepotes ex filio præmortuo succedant simul cum alijs filijs in feudo. vide glo.3.l.6.tit.26.part.4.
Filius ad hoc vt in feudo patris succedere possit, an requiratur quod sit eius hæres, & quando sic. vide glo.4.d.l.6.tit.26.part.4.
Filij an perpetuam successionem in bonis feudalibus sui patris habeant, an vero in nepotis successione finiatur hoc. vide ibi glo.7.
Et quid in filio muto, vel cæco, qualiter patri suo in feudo succedat. vide ibi in glo.8.per illum text.
Et quid si habeat fratrem habilem vel possit deseruire per substitutum. vide ibidem.
Et quid si ex toto non sit imposibilitatus, sed aliquantulũ. vi.ibidem.
Filius qui est sequens vocatus ad maioriam si alienationi sui patris cõsentiat, & ipse tunc Regis facultate rem maioriæ alienauerit, an ex hoc talis filius præiudicetur, saltim quo ad pretium, & quando sic, & quid in dubio. vide glo.1.col.2.quæst.8.l.10.tit.26.part.4.
Filius in maioria succedere debeat, & hac de causa rem à patre cui donatam euincerit, an illa res sic euicta debeat penes filiũ remanere vel penes patrem. vide glo.1.col.2.quæst.9.l.10.tit.26.part.4.
Filius maior si iussu patris vnam rẽ maioriæ sibi à matre quæ possidebat maioriam, sibi legatam ab ea acceptasset, filio secundo alia pars maioriæ relicta, an filius maior postea illud impugnare possit, vi.ibi.in.q.14
Filius in quem fuit facta maioria si sit primæ tonsuræ, an pœnæ impositę si alienauerit in eum locum habeant. vide ibi.quæst.15.
Filius filij maioris in cuius fraudem eius pater & auus ipsius bona maiorię alienauerunt, an aget reuocatoria contra fraudem alienãtis, licet fraus eius respectu acta non fuerit. vide glo.1.col.3.q.20.l.10.tit.26.parti.4.
Filius si consentiat alienationi maioriæ, licet talis alienatio fiat de licẽtia Regis, an incidat in pœnam amissionis maioriæ ex tali eius consensu vel non. vide glo.1.col.5.quæst.44.ibidem.
Filius qui vult succedere patri in feudo, illo mortuo intra terminum iuris domino fidelitatem iurare tenetur: & à quo tempore terminus sibi ad iurandũ datus cõputetur, & an idẽ sit in filia. vi.glo.4.d.l.10.p tex.ibi.
Et quid si eius pater fecit iuramentũ pro se & successoribus suis. vi.ibidẽ.
Filius an prægrauetur ex eo, si quia eius pater inuestituram feudi paterni intra annum & diem petere noluit. vi.glo.6.d.l.10.tit.26.part.4.
Filius non potest inuenire meliorem amicũ patre, eo, quia nullus amor vincit paternum. vide glo.2.l.4.tit.27.part.4.
Et quando ita non est præsumitur contra filium, & quod pater illud ob malos filij mores faciat. vide ibidem.
Filius qui est in studio quas expensas pater cum illo facere teneatur, siue habilis, vel inhabilis sit si pater illum in studio posuit. vide gloss.6.7. 8.&.9.l.6.titulo.1.part.5.
Filius cui simplex donatio facta fuit tenetur illam computare in suã legitimam, & an hodie per illam melioratus videatur, vi.glo.3.l.1.tit.4.p.5
Filius an teneatur ad collationem adducere donationem librorum sibi à patre factam & quando non. vide glo.6.l.3.tit.4.part.5.
Filij si nascantur faciunt donationem patris factam de bonis suis non valere. vide glossam primam cum sequentibus.legis octauæ.per textum ibi.titu.4.part.5.
Filius an possit à patre damnificari per aliquam donationem ab eo ante filij natiuitatem factam. vide.d.glo.2.
Filij si superueniant post donationem factam à patre pro dotando puellã an faciat donationem non valere. vide ibi glo.3.
Et quid si superueniant post legatum factum à patre, an reuocent legatũ. vide.d.glo.3.ad finem.
Filio proprio si fiat donatio an alijs superuenientibus reuocetur, & qualiter. vide ibidem in glo.4.in principio.
Filij postea nati ad reuocent donationem à patre eorum facta in fratrem suum vnicum, etiam quando talis donatio non excederet tertiam & quintam partem bonorum, & partem legitimæ talis filij. vide glos.4. col.2.quæst.3.l.8.tit.4.part.5.
Et quid si pater magnam donationem pro dotanda filia fecerit, an filij postea superuenientes illam reuocent. vide ibidem.
Filij quales esse debeant ad hoc vt per eos reuocetur donatio à patre in eorum defectum facta: & quid de naturalibus legitimatis, spurijs, spirituales, vel adoptiuis, vel alijs. vide glo.7.l.8.tit.4.part.5.
Filij qui possunt dicere testamentum nullum, ipsi possunt donationẽ in eorum defectum factam reuocare. vide ibidem.
Et quid de filijs legitimatis per subsequens matrimonium. vide.ibi.post medium.
Filius statim quod nascitur reuocat donationem sui patris factã in defectum liberorum, non tamen admittetur patre viuente. vi.ibi glo.9.
Et etiam si ipse pater velit eã reuocare bene ad hoc admittetur. vi.d.gl.9.
Filius si egeret & pater noluerit donationem quam fecerit reuocare, habebit recursum contra donatarium ad alimenta. vide ibi.
Filij per quorum natiuitatem donatio fuit reuocata, si moriantur, an reconualescat donatio. vide ibidem in glo.11.
Filiorum legitima sunt hodie omnia bona patris excepta quinta parte. vide glo.12.colum.2.in principio.d.l.8.tit.4.part.5.
Filij an possint cõputare in quintã partẽ bonorũ quã pater eorũ pro anima sua mandauit vel alicui, donationes modicas & particulares quas pater fecit in vita sua, & qñ sic. vi.glo.12.col.2.in principio.d.l.8.
Et an fructus rerum patris quos ipse habet tempore mortis, an illi in quintam partem bonorum computari debeant, vide ibidem.
Filius cui à patre fuit facta donatio quæ tanquam inofficiosa fuit reuocata ab eo an teneatur fructus restituere quos ex tali donatione inofficiosa percepit vel non. vi.d.glo.12.col.3.l.8.tit.4.part.5.
Filij possunt patris donationẽ reuocare per querelam inofficiosæ donationis vsque ad legitimam tantum, non in totum. vide glo.13.ibi.
Filij an possint reuocare alienata per patrem oneroso titulo, & in fraudẽ suæ legitimæ saltim vsque ad eorum legitimam. vide ibidem.
Filij an possint petere vt eis assignetur certa possessio patris sui pro alimẽtis, quando eorum pater dilapidat bona sua. vide ibidem.
Filij an reuocent ea quæ pater amisit in L V D O, saltim vsque ad eorũ legitimam. vide.d.glo.13.in fine.
Filius & pater sunt vna eademq; psona. vi.gl.2.ti.5.p.5.&.gl.4.l.21.ti.3.p.6
Filius an habeat ius in hæreditate patris viuente patre, vel legitimã spem vide glo.1.l.13.tit.5.part.5.
Filij si prohibeantur rem alienare, an talis prohibitio ad nepotes extendatur & quando. vide glo.1.l.43.tit.5.part.5.
Filius in quo facta fuit à patre maioria de tertio bonorum cum prohibitione alienationis, an per talem prohibitionem impediatur dominij translatio in eum. vide glo.5.d.l.43.
Filius si iuret aliquid non facere sine voluntate patris, si post patris mortem illud faciat non est periurus. vide glossam tertiam.legis.45.titulo quinto.partita quinta.
Filius quando creatur miles, vel est doctor, iudex, vel aduocatus, vel presbyter, habitare debet seorsus à patre, & de more antiquo Hispaniæ, domo indigebat, vide glo.5.l.6.tit.8.part.5.
Filius si non sit hæres patris an possit succedere in emphyteosim à patre recepta

Universidad de Deusto Biblioteca

recepta pro se, & filijs suis & hæredibus, vide glossam quintam.colu. 2.l.2.tit.8.part.5.
Filij inæqualiter sint instituti à patre in hæreditate, an in emphyteosi succedant æqualiter, vide.d.glo.5.col.2.quæst.3.
Et quid si pater eum recepit talem emphyteosin dixit, sibi, filijs & hæredibus, vide ibidem.
Filij an præiudicentur ex venditione sui patris de re emphyteotica domino irrequisito, quando pater emphyteosim susceperat pro se, & suis filijs & nepotibus, vide glossam tertiam, in fine legis.29.titulo octauo partita quinta.
Filius qui viuente patre aliquid administrauit tenetur reddere rationem de his quæ administrauit licet pater in vita rationem sibi non petierit vide glo.3.in fine.l.26.tit.12.part.5.
Filius an & quando teneatur expensas à matre factas sui & suarum rerũ contemplatione soluere, vide glo.l.36.tit.12.part.5.
Filius si cum vxore sua dotem recepit, an bona sua & patris sui sint tacitè hypothecata, & quando, vide glo.2.l.23.tit.13.part.5.
Filius qui habet aliqua bona aduentitia in potestate patris sui, an ex hoc faciat quod bona patris sui sint ei tacitè hypothecata pro eis, & an propter hoc sit potior & præferatur cæteris creditoribus, vide glossam.6. legis.24.titu.13.part.5.
Filius an prius agere teneatur actione reali contra possessores bonorum suorum aduentitiorum à patre alienatorum nulla facta discussione in bonis patris sui, vide glo.7.d.l.24.
Filius qui patri suo hæres extitit, an possit facto patris sui contrauenire, quando pater bona sua aduentitia vel subiecta restitutioni alienauit, vide glo.10.d.l.24.tit.13.part.5.
Et quid si pater non alienauit sed alienanti consentit, vide ibidem in fin.
Et an bona filiorum capi possunt quando patres fallunt, id est (se alçan) vide glo.7.d.l.24.ibidem.
Filij an habeant tacitè obligata sibi bona matris suæ vel patris transeuntis ad secundas nuptias, etiam si sint lucra quæsita cõstante primo matrimonio pro securitate suorum bonorum, vide glo.1.2.&.3.cum alijs ibi.l.26.titulo.13.part.5.
Et an talia bona habeant filij vt aduersarij matris vel vt eius hæredes, vide ibidem in glos.4.
Et an idem quod in patre vel in matre dictum est procedat in auo vel auia, vel in alijs ascendentibus, vide ibi.in glo.4.
Filij an habeant bona patris sui tacitè hypothecata, pro sua legitima vel pro supplemento ipsius, vide glo.5.l.26.in fine tit.13.part.5.
Filius poterit recipere solutionem si ad hoc fuerit adiectus licet postea exeat à patris potestate, vide gl.11.l.7.tit.14.part.5.
Filius an admittatur si velit super debito patris sui compensationem facere, & an ei debitum solui possit, vide glossam secundam.legis.25.titulo decimo quarto, partita.5.
Filius an possit facere testamentum, & quid hodie in aduentitijs, & an in illis testare possit quatenus est in præiudicium vsusfructus parentis sui vide glo.2.l.13.tit.1.part.6.
Filius si ingrediatur religionem, an fructus bonorum aduentitiorum remaneant patri, vide.d.glo.2.d.l.13.
Filij quam partem habere debent in bonis sui patris qui in aliqua religione profitetur, vide glo.7.&.8.l.17.tit.1.part.6.
Filij an statim quod pater eorum fuit religionem ingressus possint suam legitimam petere an vero expectare teneantur mortem naturalem patris sui, vide glo.9.d.l.17.tit.1.part.6.
Filiorum legitima sunt hodie omnia bona patris, excepta quinta parte, vide glo.10.d.l.17.
Et an legitima filiorum eius valor semper debet referri ad tempus mortis patris, vide ibidem in fine.
Filij si habent legitimam diminutam, contra quem agent ad supplementum ipsius, vide.d.glo.1.in fine.
Filij quibus à patre fuit relicta legitima titulo institutionis, & in quinta parte hæredem sibi instituit si postea bona aucta fuerunt, an filij aliquid habeant in isto augmento, vel an tale augmentum hæredi tantũ extraneo prosit, vide ibidem.
Filius si credat se præteritum potest petere vt testamentum patris in scriptis factum aperiatur si velit illum dicere nullum, vide glossam primã legis.1.tit.2.parti.6.
Filius natus ex damnato coitu, an à patre vel ab alio extraneo hæres institui possit, vide glo.11.l.4.ibidem.& glo.1.l.10.tit.13.parti.6.
Et quid in filijs adulterinis & quando liceat aliquid filio spurio relinquere, vide ibi.in glo.11.d.l.4.& glossa.1.l.11.tit.13.part.6.
Filius an requiratur quod sit hæres vt in feudo suscepto pro aliquo & suis hæredibus succedere possit, vide glo.1.l.14.tit.3.part.6.
Filius si sit à patre hæres institutus in re sacra vel religiosa, vel propria, vel quæ non est in rerum natura, an talis institutio valeat & impediat ne tanquam præteritus possit dicere testamentum nullum, vide glos. 6.l.19.tit.3.part.6.
Filius incapax an institui possit in tempus quod capax erit, & an interim quod efficitur capax possit bonorum possessionem agnoscere tanquã institutus, & bona administrare tanquam curator, vi.glos.7.d.l.19.
Filius qui est in patris potestate dicitur suus hæres, & an adhuc hodie durent effectus suitatis, glo.1.&.2.l.21.titu.3.par.6.
Filius reputatur diues, si eius pater illud sit, & Regis filius in vita patris sui dicetur Rex, vide glo.4.d.l.21.
Filius non tenetur ad gabellam quando patri suo successit, licet adsit statutum quod de quacumque successione debeatur, vide.d.glo.4.
Filius non tenetur soluere decimas de hæreditate sui patris, & quare, vide ibidem.
Filius succedentis in emphyteosim non tenetur soluere laudemium, & quare, vide ibidem.
Filij licet sint quasi domini in vita patris, non tamen possunt bona patris sui obligare, vide.d.glo.4.in fine.
Filius tenetur patrem à captiuitate liberare.glo.6.l.3.tit.4.part.6.& glos. 2.l.6.titulo.7.parti.6.
Filius an possit dicere nullum testamentum in quo fuit institutus sub casuali, vel mixta conditione, vel si in eius defectum nõ sit exhæredatus, an vero teneat institutio reiecta tali conditione per.l.quoniã in prioribus, C.de inofficioso testa. vide glo.3.l.9.per text.ibi.tit.4.part.6.
Filius si nascatur grauato, an & quando ad hæreditatis restitutionem teneatur vel non, vide glo.3.4.&.8.cum alijs ibi.tit.4.l.10.part.6.
Et quid si grauatus filium adoptauerit vel arrogauerit, vel si haberet filium spurium, vide ibidem in glo.4.& glo.8.quæst.3.
Filij an excludant ecclesiam vel piam causam substitutam, vide glo.8.d.l.10.tit.4.part.6.colum.1.
Et quid si grauatus restituere post mortem suam intret religionem, an substitutus excludatur licet sit de filijs testatoris, vide ibi.
Et an sit aliqua differentia, siue illi sint masculi siue fœminæ vel nepotes ex filio vel filia, & quando sic, vide ibi.col.2.quæst.3.
Et an idem sit siue filij sint iam nati siue nascituri, vide ibi.
Et quid si grauatus decedat cũ filijs incapacibus vel qui hæredes esse nolunt, vel tales filij sint à pupillo habiti.d.glo.8.colum.2. post medium & ibi glo.11.d.l.10.tit.4.part.6.
Et quid si isti filij decedant ante mortem grauati, an per eos substitutus excludatur, vide ibidem.
Et an supra dicta procedant in substitutione vulgari directa, vel compendiosa, fideicommissaria vel pupillari, vide ibi.glo.9.
Et an illud eueniat ex legis fictione, vel ex iuris præsumptione, & quis in hoc sit effectus, vide ibidem in glo.10.
Et quid si fidei commissarius decedat ante grauatum, an ius suum transferat ad hæredes, vide ibidem in glo.12.
Filius debet suam legitimam habere sine aliquo onere, & omnis conditio ibi posita reijcitur, & quando licitum sit illam ponere, & possit ex aliqua causa legitima grauari, & ex qua, vide glos.1.cũ alijs ibi.l.11.per illum text.tit.4.part.6.
Filius quam legitimam debeat habere in bonis sui patris quando ipse ex Regis licentia in alium filium maioriam facere vult, & an legitima illis in proprietate relinqui debeat, & in qua quantitate, & quid si filij aliũde possint se alimentare, vide glo.1.d.l.11.col.2.tit.4.part.6.
Filius an videatur grauatus in legitima sua, ex eo scilicet quod eius pater fecit vulgarem substitutionem, vide.d.glo.1.in fine.
Filius si substituatur vulgariter vel compendiosè, & à primo gradu sit præteritus, an videatur institutus reiecta conditione in qua fuit facta substitutio, vide glo.2.ibi.
Et an in residuo vltra legitimã possit filius conditionaliter institui, & qualiter istud accidere possit, vide ibi glo.4.&.5.ibi.
Et quando pater filijs suis pupillariter substituere poterit, & quando non, & quibus alijs, vide glo.2.&.3.l.5.tit.5.part.6.
Filius per contractũ matrimonij non liberatur à patris potestate, & quid hodie vide glo.4.d.l.5.tit.5.part.6.
Filius an exeat à patris potestate si contraxit matrimonium, nondum tamen recepit benedictiones nuptiales, & quid si adhuc remanserit in domum patris, vide ibidem.
Filius ad hoc vt pupillariter à patre substitui possit quod tempus debeat esse in eius potestate, vide ibi.in glo.5.
Filius si exeat à patris potestate per dignitatem, an possit pater sibi pupillariter substituere, vide.d.glo.5.in fine.
Filius ad hoc vt à patre pupillariter substitui possit quæ requirantur, vide glo.6.d.l.5.tit.5.part.6.
Filius cui pater pupillariter substituit si sit captus, an faciat deficere substitutionem, & in quibus alijs casibus, vi.glo.2.cum alijs ibi.l.10.tit.5.part.6
Filius cui pater pupillariter substituit si alio se in arrogationem dederit an expiret substitutio: & quid si arrogator decedat, vel si ex Papæ dispensati ne religionem fuerit ingressus talis pupillus, vide glossam sextam septimam & octauam.d.l.10.
Filius si restituat quintam partem bonorum patris sui alicui de eius volũ-
tate

tate (quam iure regni cui velit dare potest) an ex ea possit quartam trebellianicam deducere, vide glossam.23.l.12.tit.5.part.6.& glos.9.legis 8.titulo.11.parti.6.
Filius à patre grauatus restituere an possit deducere duas quartas, legitimam scilicet, & quartam trebellianicam, vide ibidem.
Filius perpetuo patris hæreditatem adire potest & transmittere etiam si sit ignorans, in extraneo vero hærede secus, vide glo.7.8.9.&.10.l.2.& glo.1.l.20.tit.6.part.6.
Et filiorum appellatione in legali dispositione non refertur ad naturales filios, vide ibidem in glo.9.
Filius hæres patris si non conficiat inuentarium, an amittat legitimam sibi iure naturæ debitam, & an ipse etiam teneatur vltra vires hæreditatis, vide glo.3.l.10.tit.6.& glo.1.l.7.tit.11.part.6.
Filius si accepta pecunia fecerit pacem cum occisoribus patris an per hoc hæreditatem adire videatur, vide glo.5.l.11.tit.6.part.6.
Filius an videatur hæreditatem adire si recipiat quod patri suo debebatur licet naturaliter tantum, vide.d.glo.5.in medio.
Filius si post abstensionem hæreditatis, vel antea emit res hæreditarias, an præsumatur mala fide emisse & in damnum creditorum fecisse, & an adiuisse hæreditatem videatur & illam fuisse fictam & simulatam abstensionem, & ex quibus illud ita esse perpendatur, vide glo.1.&.4. legis duodecimæ.ibidem.
Et an solummodo requiratur ad fraudis præsumptionẽ quod omnia bona emat, an vero requiratur aliud, scilicet quod faciat per interpositam personam, vide.d.glo.4.
Filius an possit reuocare immixtionem hæreditatis quam inuoluntariè fecit vel à lege facta fuit, vide ibidem in glo.6.
Filius si patris sui contemplatione institutus fuit hæres ab aliquo an hæreditatem adire possit, & quid si absens sit vel furiosus filius, vide glos.5. &.6.l.13.tit.6.part.6.
Et quid si hæreditas fuit aduenticia, vel ei relicta sui, & non patris sui contemplatione, vide ibidem in glo.10.&.13.
Filius si infans sit vel absens longa absentia, an pater nomine ipsius hæreditatem sibi relictam adire possit, vide ibi glo.11.
Filius an possit hæreditatem adire in qua eius pater fuit hæres institutus si eius pater illam repudiauerit vt filium excludat à successione, vide ibi gloss.12.
Filius si noluerit querelam inofficiosi testamenti intentare, an eius pater ad illam admittatur, vide glo.13.d.l.13.tit.6.part.6.
Filius infans si ab aliquo sit hæres institutus, an is hæreditatem adiuit, & an illam transmittat ad hæredes, & quid si patrem vel tutorem non habet, vide ibidem in glo.16.cum alijs ibi.
Filius minor an possit hæreditatem aduentitiam sibi relictam sine tutore vel iudice adire si pater illud facere recusauerit, vide ibi.in glo.22.
Et quid si læsus fuit, an sine eo scilicet quod ostendat in quo læsus fuit cõpetat sibi restitutio in integrum, vide ibi.in glo.24.
Filius potest à matre præiudicari saltim in possessorio, gl.10.l.17.ti.6.p.6.
Filius si repudiauerit legitimã an postea pœnitere possit, gl.1.l.20.ibidẽ.
Filius siue suus siue emancipatus vel alius descendens, si renuntiauerit hæreditati intra quantum tempus pœnitere possit, glo.1.2.&.3.d.l.20.
Et quid in emancipato filio à patre præterito vel iniustè exhæredato, an ita testamentum rumpat ac si esset in patris potestate, vide ibidem.
Et quid si talis filius qui renuntiauit hæreditati paternæ sit maior.25.annorum, si tamen repudiat intra.29.annum & intra quadriennium, an intra aliud triennium pœnitere possit, & repudiatam hæreditatem acceptare possit, vide ibidem in glo.4.
Et quid si filius habeat substitutum, vel aliquo modo res non sit in eodem statu neque integra, & quando hoc ita esse dicetur, vide ibi glo.5.
Filius si repudiauit maioriam in qua institutus fuit, an possit pœnitere in damnum vocati ad eam, vide.d.glo.5.d.l.20.tit.6.part.6.
Filius an excludatur à iure agendi ad supplementum, vel an à patre suo alimenta petat si causam ingratitudinis commisit, vide glossam.2.l.4. titulo septimo.part.6.
Filius amittit omne priuilegium filij si contra patrem aliquam causam ingratitudinis committat, vide.d.glos.2.d.l.4.
Filius ingratus si à patre occidatur, an teneatur pater lege Pompeia de parricidijs, vide ibidem.
Et quid in filio occidente patrem ingratum, an idem in eo quod in patre dicendum sit, vide ibidem.
Filius & pater sunt correlatiua, & vnum sine alio esse non potest, vide gl. 1.l.11.tit.7.part.6.
Filius ab aliquo institutus hæres, an ab eo tanquam ab indigno hæreditas tolli possit, eo quia necem defuncti non vindicauit quãdo occisor testatoris erat eius pater, glo.8.col.1.l.13.tit.7.part.6.
Filius si occidit patrem suum an hæreditas transeat in nepotem occisi, & quid in maiorijs, vide glo.12.d.l.13.
Filius qui non obtinet primum locum an sit instituendus vel exhæredãdus necessario, vide glo.4.l.1.tit.7.& glo.1.l.1.tit.8.part.6.
Filius an & quando possit testamentum patris querelare, de hoc vide in verbo, QVERELA, & in verbo QVERELARI.
Filius si simpliciter instituatur in legitima, talis institutio dicitur vniuersalis & in omnibus bonis videtur institutus excepta quinta parte, vide glo.1.l.5.titu.8.part.6.
Filius an debeat habere suam legitimam titulo institutionis, & quid præsumetur in dubio, vide glo.2.5.&.7.d.l.5.
Filius an possit rumpere patris sui testamentum quando in vno testamento dixit illum ex se & vxore sua natum, in secundo vero testamẽto dixit contrarium, & illum nominauit tanquam nutritum in domo, vide dict.glo.2.col.2.d.l.5.tit.8.parti.6.
Filius qui sine protestatione partem sibi relictam in testamento acceptauit, an postea possit testamentum dicere nullum, vide dictam glossam quartam.5.&.6.ibi.
Filius qui minus legitima habuit an agat ad supplementum etiam quando testator illi prohibuit ne amplius peteret, vide ibi glo.9.
Et quid si taliter sibi relictum acceptauit, vide ibidem.
Filius quãdo non possit testamẽtũ querelare, sed agere ad supplementũ, vide.d.glo.9.d.l.5.& vide in verbo SVPPLEMENTVM.
Et an agat ad supplementum contra hæredes vel legatarios, vide ibidem in glo.10.per text.ibi.
Filius agnoscens aliquo modo testamentum defuncti an postea possit illum rumpere per querelam, vide glossas legis sextæ, titulo octauo. partita sexta.
Filius an debeat habere suam legitimam quando institutus in totum testamentum patris fuit ruptum, vide glo.4.cum alijs ibi.l.7.ibi.
Filius qui patris testamentum rupit an debeat habere legata sibi in eo testamento relicta, vide glo.8.in principio.d.l.7.tit.8.par.6.
Filius an possit acceptare legatum siue meliorationẽ & repudiare patris hæreditatem & quando, vide glo.1.l.2.per text.ibi.tit.9.part.6.
Filius si instituatur à patre in re certa aliena an possit tunc dicere nullum testamentum, vide glo.7.l.10.tit.9.parti.6.
Filius an teneatur domum sui patris dare quando pater illam legauit alicui si solam habeat, vide glo.13.per text.ibi.l.23.tit.9.par.6.
Filius per patrem electus ad maioriam an possit etiam ipse eligere inter suos filios si pater hanc sibi dedit potestatem, vide glo.3.colu.6.quæst. 9.l.32.tit.9.part.6.
Et an tunc ad maioriam eligi possit filius qui est inimicus Regis, vide in dict.colum.6.post medium.
Filius an possit grauari in sua legitima quando in facultate Regia data patri ad faciendam maioriam nihil dictum fuit, vide ibidem in quæst.11.
Et an filiorum appellatione comprehendantur nepotes quãdo agitur de alterius præiudicio, vide glo.3.col.8.quæst.15.d.l.32.tit.9.part.6.
Et an stantibus filijs maioria possit in nepotem fieri quando in licentia de filijs tantum fuit facta mentio, vide in.d.quæst.15.
Filius si in facultate principis ad faciendam maioriam data fuit expressè nominatus, an si decedat in vita testatoris possit talis maioria in alium filium fieri vigore talis facultatis & quando, vide dict.glo.3.colum.9. quæst.18.l.32.tit.9.part.6.
Et quid si nascatur alius filius quem pater illo eodemque nomine vocauit, an in eum vigore talis facultatis maioria fieri possit, vide ibidem in quæstione.19.
Filius incapax an ad maioriam admittatur quando eius pater ex Regis facultate libere, & prout ipse voluisset maioriam facere poterat, vide ibi colum.10.quæst.20.
Filius si sit hæres patris & eius voluntatem non adimpleuerit qualiter puniatur, vide glo.4.l.8.per text.ibi.tit.10.part.6.
Et an propter talem negligentiam in legatis pijs filius perdat suam legitimam, vide ibi.
Filius hæres patris, an & quando duas quartas detrahere possit, & an hoc per patrem impediri possit, vide glo.3.l.1.tit.11.part.6.
Et quid si bona maioriæ quæ per Regem confiscata fuerunt propter alicuius delictum ipse Rex illa filio delinquentis donet, quo iure & titulo filius ex tunc illa possideat, & an vt noua maioria vel vt antiqua, vide glo.4.post principium.l.6.tit.11.part.6.
Et quid si post condemnationem princeps remittat postea delictum & restituat delinquentem, an ipse recuperabit bona maioriæ vel adhuc transibunt in sequentem vocatum, & quid si talia bona iam in sequentem vocatum fecerunt transitum, vide ibidem col.2.&.3.quæst.2.
Filius grauatus hæreditatem restituere si ex ea fructus percepit, an illos in suam legitimam computare teneatur, & quando, vide gl.8.l.8.per text.ibi.tit.11.parti.6.
Filius siue sit in potestate patris siue non, æqualiter isti patri succedunt, vide glo.1.2.&.3.tit.13.part.6.
Filius an præferatur filiæ in successionibus maioratuum, & an filiorũ appellatione veniat ibidem filia, vide glo.2.col.1.&.2.q.1.l.3.tit.1.par.6
Filius an & quãdo, & qualiter, & pro qua parte patrẽ suum repræsentet vt auo succedat simul cum patruis, vide glo.4.7.&.9.l.3.tit.13.part.6.
Et an

Et an ista repræsentatio locũ habeat in omnibus descendentibus vel non extendatur vltra pronepotem, vide glo.7.d.l.13.
Filius si habeat maioriam & decedat, an eius pater ad eã admittatur vel non, vide glo.1.l.4.tit.15.part.6.
Filius si sine testamento decesserit non relictis filijs, an eius pater & mater ei succedant, & quando, & pro qua parte, & quid si fratres habeat, & quid hodie iure Regni, vide glossas.l.4.ibi.per illum textum.
Filij fratrum qualiter inter se succedant patruis decedentibus sine testamento, vide glo.1.l.5.tit.13.part.6.
Filij respectu testatoris omnes sunt æquales, licet procreentur ex diuersis nuptijs, vide glo.4.d.l.5.tit.13.part.6.
Filius & pater sunt vna eademque persona, vide glossam sextam.colu.2. legis.7.titul.13.partita.6.
Filius præsumitur diues si illud sit eius pater, vide ibidem.
Filij an excludant matrem suam in opem vt in bonis sui patris nõ habeat quartam, & quando, vide glo.9.d.l.7.per illum text.
Filius sinuus legitima matri reliquerit, an ipsa eius testamentum querelare possit, & qualis ista legitima esse debeat, vide glossam tertiam.l.11. titulo.13.part.6.
Filius natus ex damnato coitu quis dicatur, & quando iste matri suæ succedat vel non, & qualiter & plura de hoc vide glo.5.d.l.11.
Filius adulterinus an succedat matri suæ, vide.d.glos.5.col.1.&2.quæst. 1.&2.d.l.11.tit.13.part.6.
Filius si institutus in legitima, an possit intentare remedium & beneficium diui Adriani, vide glo.1.in principio.l.2.tit.14.part.6.
Et quando filio detur bonorũ possessio carboniana, vel non, vide de hoc in verbo CARBONIANA BONORVM POSSESSIO.
Et an si probetur non filius teneatur alimenta quæ percepit restituere, vide glo.19.l.2.tit.14.part.6.
Filius an & quando ea quæ à patre habuit, vel aliter cum fratribus suis cõmunicare teneatur, & quæ, qualia, & qualiter ad collationem debeat adducere, vide glossas.l.3.& 4.tit.15.parti.6.
Filius si cum patris pecunia aliquid lucratus fuit, an & quando illud dicatur peculium profectitium vel aduentitium, vide glossam primam.l.3. titul.15.part.6.
Filius ad collationem adducere non tenetur quando illud ita fieri pater prohibuit, & quando etiam tunc adducere teneatur, vide glossam septimam.ibi.
Et quid si pater filio suo emancipato donationem fecerit, & cum quibus filij ipse communicare teneatur, vide glo.1.l.4.tit.15.part.6.
Filius peculium suum castrense vel quasi cum fratribus communicare nõ tenetur, vide glossas.l.5.per text.ibi.tit.15.part.6.
Et in hac materia collationum sublata est differentia inter suos & emancipatos, vide ibi.in glo.4.
Filius cui à patre libri ad discendum dati fuerũt, an illos cum fratribus ad collationem adducere teneatur, vide glo.5.d.l.5.
Filius an teneatur imputare in legitimam suam expensas à patre cum eo in studio factas, vide glo.6.d.l.5.per text.ibi.
Filius an possit cogere patrem ad expensas studij, & quando sic, vide.d. glos.6.& glo.7.l.5.tit.4.part.5.
Filius si male consumat quod sibi per patrem ad emẽdos libros & ad studium datum fuit, an tuncillud in legitimam sibi computari debeat & teneatur ad collationem adducere, vide dictam glossam sextam.ad finem.d.l.5.tit.15.part.6.
Filius si in studio aliquam abligationem fecerit, an illam fratres soluere teneatur, vide.d.glo.6.ad finem.
Filius an possit mortuo patre communibus expensis perficere studium, vide ibidem in fine.
Filius ad collationem non tenetur adducere dotem, & donationẽ propter nuptias sibi datam, vide glossas.l.6.ibi.per illum text.
Et an filijs bastardis tutor dari possit, vide glo.2.l.2.tit.16.parti.6.
Et potest per patrem posthumo filio vel iam nato tutor dari, vide glossas l.3.ibi per text.ibi.
Filius an possit esse tutor testamentarius vel datiuus, & an tunc pater pro eo satisdare teneatur, vide glo.6.l.4.tit.16.part.6.
Filij quando matrem suam nutricem habere possint, vel non, & plura in hoc, vide per glo.7.8.10.11.12.& 13.l.4.tit.16.parti.6.
Filius an possit esse tutor vel curator alicuius minoris quando eius pater est debitor talis minoris, vide glo.5.in medio.l.14.tit.16.part.6.
Filius an teneatur matrem suam alere & dotare, & quid in sorore, vide gl. 3.colum.1.ad finem.l.18.tit.16.part.6.
Filij quales & quando patrem faciant excusari a muneribus, & à quibus, vide glo.2.l.2.tit.17.part.6.
Filius est pars viscerum patris & matris, estque commune bonum coniugatorum, vide glo.2.l.5.tit.3.part.7.
Et in filio saluatur pater, & paterni nominis diuturnitas conseruatur, vide ibidem.
Filius pro patre absente respondere si ab aliquo reptetur, vide.d.glos.1. d.l.5.per illum text.tit.3.part.7.
Filius si in testamento sui patris improperetur, an remaneat infamatus si tim infamia facti, vide glossam tertiam.legis secundæ.per textum ibi.titulo.8.parti.7.
Filius occidens patrem qualiter puniatur, vide glos.2.cum alijs ibi.l.11. per illum text.tit.8.part.7.
Filius qui patri furtum fecit an per hoc per ipsum in iudicio accusari possit, vide glo.2.&.5.l.4.per text.ibi.tit.14.part.7.
Et quid si furtum sit factum in magna quantitate, vide glossam sextam. legis decimæ septimæ.ibi.
Et qualiter pater rem istam recuperabit si filius illam alicui vendiderit, vel pignorauerit, vide glos.7.8.&.9.d.l.4.
Filius si de patris sui mandato damnum alicui dedit, an ipse vel eius pater ad emendam damni teneatur, vide glos.11.cum alijs ibi.l.5.titulo decimoquinto.parti.7.
Filius qui ex operibus suis patrem alebat, si ab aliquo occidatur qualiter eius pater agetcontra occisorem & ad quid, vide glossam quintam.l. 6.titulo.15.part.7.
Filius si cum matre sua aliquem turpiter iacentem inuenerit, an illos licitẽ occidere possit. vide glo.3.l.14.tit.17.par.7.
Et an idem sit in raptu. vide ibidem.
Filius si patrem suum hæreticum recepit in domũ suam qualiter & quando puniatur. vide glo.1.l.6.tit.26.part.7.
Filius & pater si simul torqueri debent, tunc à filio incipiendum est & quare. vide glo.2.l.5.tit.30.part.7.
Filius quando consentit in scelere patris nunquam præfertur fisco in successione bonorum per authen.bona damnatorum. vide glo.6.colum. 2.in fine.l.5.tit.31.part.7.
Filius propter delictum patris puniri non debet. vide glo.1.cum alijs ibi. l.9.per illum text.tit.31.part.7.
Filius non potest renuntiare alimentis quæ pater sibi debet. vide glo.1.l. 14.tit.14.part.7.
Alia vide infrà in verbo FILIVS FAMILIAS. & in alijs versiculis in isto verbo FILIVS infrà SEQVENTIBVS.
SPVRIVS. BASTARDVS, NATVRALIS, INCESTVOSVS.
Filius Bastardus ad maioriam non admittitur sed tantum legitimus. vide glo.10.colum.2.in medio.legis secundæ.titu.15.parti.2.& glos.9.colu. 2.l.1.tit.13.part.4.
Et an ita dicantur concepti ante Papæ dispensationem vt in maiorijs nõ succedant, licet nascantur posteaquam Papa dispensauerit vel si antea nascantur. vide ibidem col.2.ad finem.
Et quid si Episcopus directam sibi dispensationem malitiosè distulerit, interimque filius nascatur. vide ibidem columna secunda in fine, cum principio sequentis.
Filius spurius vtrum admittatur ad maioriam à patre factam credendo illum fore legitimum. vide glo.10.col.4.in principio.l.2.tit.15.part.2.
Filius naturalis tantum bene potest succedere matri etiam in maioria & hoc quando simpliciter facta fuit maioria, filium tantum maioriã vocando. vide glo.16.d.l.2.tit.15.part.2.
Filius etiam naturalis siue spurius testificare non potest in causa patris. vide glo.1.l.14.tit.13.part.3.
Et quid in filio de baptismate leuato. vide ibidem.
Filij spurij vel naturales an succedant in emphyteosi ecclesiastica habita pro filijs & descendentibus. vide glo.1.l.69.tit.18.part.3.
Filij bastardi ad dignitates non admittuntur, & quo ad ecclesiam sunt infames. vide glo.5.in prooemio tit.13.part.4.
Filij bastardi dicuntur indecori, & ideo sunt inhabiles ad ea quæ in decore consistunt. vide.d.glo.5.
Et quando ecclesia loquitur de filijs non videtur sentire de bastardis seu illegitimis. vide ibidem.
Filij bastardi sunt quodammodo infames saltim de facto. vide ibidem.
Et inter nobiles isti tales pro nihilo reputantur. vide ibi.glo.6.
Filij bastardi an sint de parentela nobilium, & an isti possint insignia nobilium portare. vide dict.glo.6.in.d.prooemio.
Filij bastardi non portant imaginem patris & abusiuè filij nominantur, neque perpetuant parentum memoriam. vide ibidem.
Filij bastardi non habent lineam quo ad patrem neque prætor illos fauet. vide ibidem.
Filius vulgo conceptus an legitimetur per subsequens matrimonium si parentes fateãtur illum esse eorum filius. vide glo.9.colum.2.post medium.l.1.tit.13.part.4.
Filius naturalis si moriatur relicto filio, ad tunc si eius auus matrimoniũ contrahat cum matre istius filij naturalis nepos legitimetur. vide dict. glo.9.colum.2.in fine.
Filius incestuosus an per subsequens matrimonium legitimari possit, & an si legitimetur inuitus redigi possit in patris sui potestate. vide ibidẽ

columna

columna tertia.
Filij habiti ex illustri persona, & ex concubina vili seu infami, an naturales esse dicantur vt patri succedere possint licet ambo sint soluti, vide glossam.4.l.3.titu.14.part.4.
Filij naturales an dicantur hodie per legem Tauri nati ex illustri persona, & ex vili seu infami concubina, glo.4.d.l.3.
Et an eis relictum siue donatum à patre debeat auferri & alijs filijs vel legitimis descendentibus dari, vide ibi glo.10.
Filius naturalis an à patre debeat alimentari, vide ibi glos.11.per text.ibi. & glossas.l.octauæ.tit.13.part.6.
Filij spurij à patre ali non debent de iure ciuili & regio secus tamen est de æquitate canonica, vide dictam glossam vndecimam legis tertiæ.titulo.14.partita.4.
Filius naturalis an dicatur hodie stante lege Tauri, ille qui ex virgine vel vidua honesta nascitur, vide glossam primam legis primæ. titulo decimoquinto.part.4.& glo.15.l.2.titu.14.parti.4.
Filius spurius quis esse dicatur, & quod istud sit verbũ generale extẽdens se ad quoscunque natos ex damnato coitu, vide glossam sextam legis primæ.per textum ibi.titulo.15.part.4.
Filius spurius an sub appellatione filiorum comprehendatur, & quid de naturalibus, vide.d.glo.6.
Filius spurius an dicatur ille qui ex concubina & clerico in minoribus ordinibus constituto nascitur, vide.d.glo.6.d.l.1.tit.15.part.4.
Filij an spurij dicantur si nascantur ex personis inter quos prohibetur cõcubitus licet non matrimonium, vide ibidem.
Filius spurius neque legitimus non dicitur ille in casu in quo filius censetur esse sine patre, vide.d.glo.6.
Filij spurij & illegitimi an ad ecclesiasticas dignitates admittantur sine dispensatione etiam alijs deficientibus, & an idem sit dicendum vt nõ admittantur alijs deficientibus ad honores vel non deficientibus, vi.glo. 2.l.3.titu.15.parti.4.
Filij spurij an admittantur deficiẽtibus legitimis ex principis priuilegio, vide ibidem.
Et quid si alij digniores non adsint, vide ibidem.
Filij spurij an admittatur ad testificandum vbi testes omni exceptione maiores desiderantur, vide dictam glossam secundam legis tertiæ.titulo decimoquinto.part.4.
Filius spurius siue incestuosus potest motu proprio siue ad supplicationem legitimari per Imperatorem, & an tunc in legitimatione debeat poni clausula (non obstante) vide glo.8.l.4.tit.15.part.4.
Et an tunc Imperator legitimans possit contra ius diuinum inducere veram legitimationem siue per fictionem, vide.d.gl.8.
Filius spurius si legitimetur an in legitimatione sit exprimenda qualitas spurietatis, vide.d.glos.8.in fine.
Filij naturales an legitimari possint stantibus legitimis filijs, & an in supplicatione de filijs legitimis mentio fieri debeat, vide ibi gl.9.
Et antequã filius naturalis legitimetur agnati seu alij qui successuri sunt debeant citari, vide dictam glossam nonam legis quartæ.titulo decimoquinto.part.4.
Filius spurius siue naturalis non debet vocari filius post ipsius legitimationem, & licet aliquid impetret vt legitimus licet de præcedenti defectu mentionem non faciat tenet impetratio, vide glossam vndecimam.in in principio.d.l.4.
Filiorum spuriorum legitimationem reseruauit sibi Papa in terris imperij, vide glo.19.d.l.4.tit.15.part.4.
Filius naturalis non vero spurius potest legitimari per oblationem principi vel communi de eo facta à patre, vide glossam primam legis quintæ.ibi.per illum textum.
Hodie tamen ista legitimatio per oblationem curiæ non est in vsu, vide ibidem in glo.2.
Filius naturalis an legitimetur per ingressum religionis, vide glo.2.l.5.tit.15.part.4.& glo.2.l.12.tit.6.part.1.
Filius naturalis qualiter legitimetur per oblationem curiæ de ipso per patrem suum factam, & an iste simul cum legitimis succedat, & quid hodie, vide glo.7.l.5.tit.15.part.4.
Et an tũcipli & eorum mater si sit seruaprius debeat manumitti, vide ibi glossam nonam.
Filius spurius in testamento patris legitimari minimè potest, naturalis vero sic, vide glossam primam cum sequentibus.l.6.per illum textum.titulo.15.part.4.
Filius naturalis an legitimetur per testamentum patris si illud sit minus solenne, & quando, vide glo.3.l.6.tit.15.part.4.
Filius naturalis videtur à patre legitimatus quomodocunque ex verbis testamenti constiterit patrem illum legitimare voluisse, vide ibidem in glossa quarta.
Filius naturalis in testamento patris legitimatus qui postea legitimationem authoritate principis confirmauit, an admittatur ad maioriam ad quam vocantur filij legitimi, an vero prius debeat impedimentum remoueri, vide glo.6.l.6.tit.15.part.4.
Filius etiam spurius à patre vel matre ali debet, & quid in alijs ascendendentibus, vide glo.1.l.2.tit.18.part.4.
Filius spurius clerici an à patre clerico alimẽtari possit de fructibus sui beneficij, vide.d.glo.1.d.l.2.
Et an possit per patrẽ filio spurio relinqui fundus ad alimenta, vid.ibidẽ.
Filius spurius an patrem vel matrem alimentare teneatur, & an ad hoc cõpelli possit, & an matrem dotare teneatur si illa iuuenis sit, vide glo.6. legis.5.tit.19.part.4.
Filius spurius vel naturalis an faciat deficere donationem à patre factam per ipsorum superuenientiam, vide glossam septimam legis octauæ.titulo quarto.part.5.
Filij naturales tantum qui non veniunt ex damnato coitu succedunt matribus ab intestato & ex testamento, vide glossam septimam dictæ legis octauæ.
Filij spurij an admittantur ad emphyteosim quando de hoc fuit à principio factum pactum inter dantem & recipientem, vide glossam sextam legis.28.titulo.8.part.5.
Filij spurij si per statutum habilitentur ad successionem an tale statutum teneat, & quid si princeps super hoc fecerit constitutionem generalem an talis constitutio teneat, vide glossam sextam dictæ legis vigesimæ octauæ.in medio.
Filij naturales grauati restituere hæreditatem an excludant substitutum, vide glo.8.l.10.tit.4.part.6.
Filius spurius non debet se in paternis bonis immiscere, & an possit institui cum capax erit, & an interim quod efficitur capax poterit bonorũ possessionem agnoscere tanquam institutus & bona administrare tanquam curator, vide glo.7.l.19.tit.3.part.6.
Filius spurius vel incestuosus in maioria institui, non poterit etiam sub conditione si legitimabitur, vide ibidem colu.2.
Filius spurius vel aliter incapax si vulgariter substituatur alio filio, an talis vulgaris expressa contineat in se pupillarem tacitam, vide glossam 19.legis.5.tit.5.part.6.
Filius spurius vel aliter incapax si instituatur hæres, vel ex fidei commisso habeat, an illud ab eo tolli possit & quando, & ex quibus hoc præsumetur, vide glossam.21.22.&.24.legis.13.tit.7.parti.6.
Et an illud fisco applicetur vel alijs, vide in.d.glo.22.cum alijs ibi.
Filius naturalis an possit paterna bona capere ex substitutione quando non sunt alij filij legitimi & naturales, vide glossam tertiam.colu. 5.ad fin.l.32.tit.19.part.6.
Filius naturalis patris succedere potest legitimis non stãtibus sine aliqua principis concessione, & an idem erit stantibus ascendentibus legitimis, vide in.d.col.5.d.l.32.
Filius naturalis ad maioriam videtur vocatus etiam si de eo nulla sit facta mentio sed tantũ sint genituræ, vide ibi columna sexta. quæstione nonã. post principiũ.
Filius naturalis quis dicatur, vide glossam primam legis octauæ.titulo.13. part.6.& glo.1.l.10.ibi.
Filius naturalis qualiter patri suo succedat, & in qua parte, & quando, & quibus concurrentibus, & quid in nepote filio filij naturalis, vide glo. 2.cum alijs ibi.l.8.tit.13.part.6.
Et per quos filios filius naturalis à successione patris sui excludatur, vide ibidem in glo.3.
Filius naturalis potest institui à patre exclusis suis ascendentibus, & quid de iure antiquo, vide ibi glo.4.
Filius naturalis quam partem habere possit in bonis patris sui stantibus filij legitimis sui patris, vide ibi.in glo.5.
Filius naturalis contra testamentum patris sui aliquid opponere non poterit, vide gl.8.ibi.
Filius naturalis an à patre vel ab hærede ipsius alimentari debeat, quãdo pater nihil sibi relinquit, & qualiter fieri debeat, vide glossam 9.&.10. d.l.9.titulo.13.parti.6.
Et filio naturali debentur alimenta de iure naturæ, & an huic iuri possit renuntiari per iuramentum, vide.d.glo.10.d.l.8.
Filius naturalis an patri succedere possit stante vxore legitima sui patris, vide glo.2.3.&.4.l.9.per text.ibi.tit.13.part.6.
Et an princeps de plenitudine potestatis possit dare licentiã faciendi maioriam in filium spurium vel naturalem stantibus legitimis, vide glo.3. col.2.&.3.quæst.8.10.&.12.l.32.tit.9.part.6.
Et an pater possit maioriam in filium spurium facere, quando sibi fuit data licentia ad faciendam illam in quem velet, vide glo.3.columna.2. quæst.7.l.32.tit.9.part.6.
Filius spurius etiam ditissimus quam partem in bonis patris habere possit & quando, vide glossas legis decimæ.&.11.ibi.&glo.11.&.12.l.4.tit. 3.partita sexta.
Et an si filio spurio vel adulterino per patrẽ donatio facta sit, filius legitimus illam reuocare possit, & quando, & pro qua parte, vide glossam quartam & quintam.d.l.10.

Et quid si pater per fideicommissum filio spurio aliquid reliquerit vel titulo vendictionis, vide ibidem.
Et an à patre filio spurio aliquid relinqui possit cũ capere possit, & quid si libi ab auo relinquatur, vide.d.glo.5.
Filius spurius an possit capere illud quod relinquitur causa conditionis impendæ, vide ibidem.
Filius spurius an possit succedere patri qui non est soluendo, vide ibi.
Filius spurius an à patre possit vulgariter substitui, & an pater illud ipsi filio spurio facere possit, vide ibidem in fine.
Filius spurius à patre institutus, an à fratribus sui patris excludi possit, vide glo.7.d.l.10.tit.13.part.6.
Filius spurius vel alius quam partem in bonis suæ matris habere possit, vide glo.3.&.5.l.11.per text.ibi.tit.13.part.6.
Filius naturalis an concurrat cum legitimis in successione suæ matris, & quid hodie, vide.d.glo.3.4.5.&.6.d.l.11.
Filius spurius vel ex damnato coitu natus quis dicatur, & quando, & qualiter isti matri succedat vel non, vide dictam glossam quintam per textum ibi.
Et quid in filio adulterino, vide ibidem columna prima & secunda. quæstione prima.&.2.
Et quid in filijs clericorum vel monachorum, vide dictam glossam quintam.colum.2.quæst.3.
Et an prohibitio ne filius spurius vel ex damnato coitu natus matri succedat extendatur ad nepotes vel alios descendẽtes legitimos, vide ibi quæstio.4.
Filius spurius quis dicatur, & quare sic appelletur, vide.d.glo.9.d.l.11.
Et an filio spurio vel ex damnato coitu natu succedant ei fratres vterini vel alij consanguinei ex parte matris, vide glossam primam legis.11.titulo.13.part.6.
Filij naturales ex eodem patre nati, an sibi inuicem succedant, vide glos. 5.cum alijs ibi.d.l.12.per illum text.ibi.
Filij fratris naturalis an succedant patruo licet eius pater poterat ei succedere, vide glo.8.d.l.12.
Filius naturalis an succedat matri vel cognatis maternis in feudo materno, vel in maioria, vide glo.9.d.l.12.
Et an filio naturali vel spurio per patrem tutor dari possit, vide glo.1.l.8. per textum ibi.tit. 6.part.6.
Filius naturali tantum natus ex soluto & soluta gaudet genere & nobilitate sui patris, licet eius mater nobilis non sit, vide glo.4.l.1. per illum textum.tit.11.part.7.
Filij naturales sequuntur matrem, & an præbeant excusationem patri nolentis tutelam accipere, vide.d.glo.4.col.2.
Filij naturales an succedant in feudo saltim si postea legitimentur, & an gaudeant nobilitate parentum circa quæstiones & tormenta, vel circa solutiones gabellarum siue tributorum, vide dictam glossam quartam columna secunda.
Filij naturales non veniunt filiorum appellatione quando materia legitimis & naturalibus simul conuenit, vide ibidem.
Vide de hoc in verbo FILIVS LEGITIMVS, & verbo FILIVS LEGITIMATVS, VEL LEGITIMATVR VEL INCAPAX, & in verbo FILIVS IN GENERE. LEGITIMVS, ILLEGITIMVS, LEGITIMATVS VEL LEGITIMATVR.
Filius illegitim' an legitimetur per ingressum religionis quo ad ordines suscipiendos & etiam quo ad succedendum patri, vide glo.2.l.12.tit.6. part.1.& glo.2.l.5.tit.15.part.4.
Filius illegitimus an dicatur ille qui nascitur ex eo qui ex voluntate vxoris factus fuit clericus ipsa promittente castitatem. glo.fina.legis.41.titulo.6.part.1.
Filius illegitimus siue bastardus an succedat in iure patronatus, vide glo. 3.l.8.tit.15.part.1.
Filius si aliquis dicatur esse Titij intelligitur legitimus quod facit ad depositionem testium, vide glo.3.in proœmio.tit.7.part.2.
Filius legitimus propriè dicitur ille qui ex legitimo matrimonio nascitur & ideò in statutis loquentibus, de filijs spurijs non intelligitur, vide ibidem.
Et an filius spurius admittatur ad maioriam si pater illum instituat credẽdo illum fore legitimum, vide glossam decimam.columna quarta.in principio.l.2.tit.15.part.2.
Filius legitimus an sit ille qui nascitur adhuc durante patris captiuitate, & an tales ad maioriam ad quam non nisi legitimi admittuntur illi admittantur, vide glo.2.l.7.tit.29.part.2.
Filius legitimatus an possit impugnare testamentum sui patris per querelam, & quando, vide glo.3.l.9.tit.18.part.3.
Filij illegitimi dicuntur illi qui nascuntur ex matrimonio clandestinè cõtracto quod non erit si aliquis in articulo mortis constitutus cum aliqua clandestinè contraxit, vide glossam tertiam legis tertiæ.titulo 3.part.4.
Et quid si postea contraxerunt matrimonium in facie ecclesiæ, an filij habiti in clandestinitate legitimentur, vide glossam secundã legis secundæ.titulo.15.part.4.
Filius etiam illegitimus non potest contrahere matrimonium cum filia spirituali sui patris, vide glo.2.l.3.tit.7.part.4.
Filius illegitimus an possit adoptione durante matrimonium contrahere cum filia adoptata, & an idem sit dicendum arrogatione durante, vide glo.8.&.9.l.7.tit.7.part.4.
Filij illegitimi nobiles appellari non possunt, vide glossam tertiam in proœmio tit.13.part.4.
Filium legitimum esse filium quibus modis probetur, vide glossam primam legis primæ.tit.13.part.4.
Filius legitimus an dicatur ille qui nascitur ex matrimonio quod de iure non poterat subsistere ratione impedimenti quod ipsi coniuges vel vnus tantum ignorabat, vide glossam tertiam legis primæ.per textum ibi.tit.13.part.4.
Et quo tempore tũc ignorantia requiratur, vide ibidem in glo.5.
Filius an legitimus dicatur si nascatur durante lite super matrimonio, & an potuit à principio esse vel non, vide ibidem in glo.6.
Filij vere legitimi dicuntur si nascantur ex concubina si postea cũ ea pater matrimonium contraxerit non vero perfictionem, vide ibidem in glossa septima.
Et an ad hoc requiratur quod talis concubina fuerit in domo retenta, vide ibi glossam octauam & glossam decimam quintam legis secundæ titulo.14.part.4.
Filij illegitimi legitimi efficiuntur post contractum matrimonium si tẽpore coitus ille potuit esse vxorius, vide glossam nonam legis primæ. titulo.13.partita.4.
Et quid si inter coitum & istud matrimonium aliud matrimonium præcessisset, vide ibidem in principio.& col.2.post medium.
Et quid si non interuenit dos, vide ibidem.
Et an sufficiat possibilitas contrahendi cum ea tempore natiuitatis, licet non adsit tempore conceptionis, vide ibidem.
Filius natus ex clerico in minoribus ordi. constituto & ex soluta, an legitimetur per subsequentem matrimonium. vide ibidem col.1.
Et quid si talis clericus sit beneficiatus, & an ei matrimonium contrahere liceat, vide ibidem.
Filij an legitimentur per contractum matrimonij factum in mortis articulo, & quando non, vide dictam glossam nonam.columna prima in fine cum principio sequen.
Et quid si illi deficeret sensus vel exinde impossibilitas ad generandum nascetur, vel si contrahat cum qua antea contrahere erat turpissimum, vide ibidem.
Filius legitimatus per subsequens matrimonium an succedat in maioria ad quam filij legitimi vocantur, vide ibidem col.2.
Filius an dicatur legitimus & in maioria succedat si natus fuit ex matrimonio in facie ecclesiæ contracto quod propter aliquod impedimentum de iure subsistere non valebat, vide ibidem.
Filius ex legitimo matrimonio natus an ad maioriam admittatur si in ea adsit clausula, vt succedãt in ea filij geniti & nati ex legitimo matrimonio si tempore conceptionis matrimonium non erat, licet tempore natiuitatis sic, vide glo.9.supra.d.in medio.
Filius illegitimus & vulgo conceptus legitimatur per subsequens matrimo. si parentes confiteantur eorum filium esse, vide dictam glossam.9. colum.2.post medium.
Filius legitimatus per subsequens matrimonium retro fingitur fuisse legitimum & quare, vide ibidem in fine.
Et an iste talis succedat in feudis, & quid si in inuestitura legitimi descendentes vocentur, vide in.d.colum.2.in fine.
Filius primogenitus legitimatus per subsequens matrimonium, an præferatur secundo de legitimo matrimonio nato, vide ibidem.
Et an filius incestuosus vel inuitus possit per subsequens matrimonium legitimari, & an si legitimetur inuitus redigi possit in patris potestate, vide.d.glo.9.colum.3.l.1.tit.13.part.4.
Filius an possit per subsequẽs matrimonium legitimari eo quod ille qui (illo non legitimato) succedere intendit aliquid ad hoc dolose egit, & an possit legitimari per principem, etiã quo ad succedendum in maioria vel in alijs bonis, vide dictam glossam nonam. col.3.in fine.d.titulo.13.part.4.
Filius ex serua natus an efficiatur legitimus si pater cum ea matrimoniũ contraxit licet instrumenta dotalia non interuenerint, & an illa efficiatur libera, vide ibidem in gl.10.
Filius legitimus habet paternos honores, & an nati ante adeptam paternã dignitatem gaudeant dignitate paterna, vide glossam primam legis.2. titulo.13.part.4.
Filij illegitimi ad dignitates ecclesiasticas vel seculares non admittuntur legitimi autem sic, vide glossam secundam & tertiam eiũdem legis secũdæ.per textum.ibi.

Filij

Filij illegitimi non succedunt patentibus, vide ibi gl.4.& glo.4.l.22.titulo.5.part.1.& glo.1.4.tit.15.part.4.
Filius ex concubina domi retenta natus legitimatur per subsequens matrimonium, vide glo.15.l.2.tit.14.part.4.
Filij legitimi nõ dicuntur nisi ex matrimonio in facie ecclesiæ contracto nascantur: non obstante quacunque locorum consuetudine vel statuta, vide glo.3.l.2.tit.15.par.4.
Filius habitus ex libera & vxorato quem alius vxoratum non credebat, an legitimetur per subsequens matrimonium propter illam ignorantiam, vide glo.5.l.2.tit.15.part.4.
Filij illegitimi an ad ecclesiasticas dignitates admittantur sine dispensatione etiam alijs deficientibus, & an idem sit dicendum, scilicet, vt nõ admittantur alijs deficientibus ad honores, vel non deficientibus, vi. glossam secundam.l.3.tit.15.& glossi.2. &.3.legis.2.titulo.13.parti.4. & glo.4.l.22.titu.5.part.1.
Filij legitimi si deficiant an admittantur spurij ex principis priuilegio, & quid si alij digniores non adsint, vide.d.glo.2.d.l.3.
Filij legitimi si extent, an naturales legitimari possint, & an in supplicatione de eismentio faciẽda sit, & an agnati vel alij citandi sint, vide gl. 9.l.4.titulo.15.parti.4.
Filius an possit legitimari post patris sui mortem, & ad quæ talis legitimatio se extendat, vide glossam primam legis quartæ.titulo decimo quinto.partita.4.
Filius an possit se facere legitimari patris de mpto consensu si pater iam erat mortuus, vel erat furiosus, & ad quæ, vide ibidem.
Et talis legitimatio est patris & principis donum quæ est amplianda, & quo iure talis filius legitimus esse dicatur, vide ibi glo.1.
Filius si legitimetur ab aliquo, an eius legitimatio protegetur extra territorium legitimantis quo ad bona extra territorium existentia, siue succedatur ex testamento siue ab intestato, vide ibi glo.6.
Filius inuitus non potest legitimari, & an idem sit dicendum in patre, vt filius sine patris consensu non legitimetur, vide glossam primam.l.4. titulo.15.part.4.
Et an sufficiat ipsius sequens ratihabitio, vide glossam nonam.dictæ legis quartæ.
Et an Imperator legitimans possit contra ius diuinum inducere veram legitimationem siue perfectionem. vide glo.8.d.l.4.
Et si legitimetur filius spurius, an in legitimatione sit exprimenda qualitas spuritatis, vide.d.glo.8.in fine.
Filij an possint legitimari stantibus legitimis & naturalibus simul, & an in supplicatione quæ principi fit de filijs legitimis mentio fieri debeat vide glo.9.l.4.tit.15.part.4.
Filius si legitimetur, an talis legitimatio trahatur retro vel non, & quando sic, vide glo.10.d.l.4.tit.15.part.4.
Filij legitimati per principem sunt verè legitimi non per fictionem, vide dictam gloss.10.
Et in nihilo à legitimis differunt, vide ibidem in glo.11.
Filius legitimatus sequitur originem patris neque amplius debet vocari naturalis siue spurius, & si aliquid impetret vt legitimus licet de præcedenti defectu mentionem non faciat tenet impetratio, vide.d.glos.11. in principio.d.l.4.tit.15.part.4.
Filius legitimatus an excludat substitutum, vide ibidem.
Filius legitimatus an succedat in feudo, vide ibidem.
Et an propter filij legitimationem reuocetur donatio alicui facta virtute l.si vnquam.C.de reuo.dona. vide ibidem.
Filius legitimatus quo ad dignitates, an tũc Regias dignitates habere possit, & quid si legitimetur ad feuda, an dignitatem habere possit, vide.d. glo.11.d.l.4.tit.15.part.4.
Filius legitimatus an succedat in primogenitura, si post legitimationem filius legitimus nascatur, vid.d.glo.11.colu.1.
Filius legitimatus an sit de linea paterna, & huic præfertur semper legitimẽ natus in honoribus, vide ibidem post medium.
Filius legitimatus an gaudeat nobilitate patris vt ad contributiones & tributa nõ teneatur sicuti pater, & an in tali legitimitatione legitimatis debeat fieri mentio nobilitatis patris sui, vide.d.glo.11.colum.1.in fine cum principio sequenti.
Filius quem aliquis ex sua serua habuit, an manumissus esse videatur, si pater eius petit illum legitimari, vide glo.13.d.l.4.
Et an filij clericorum possint per Papam legitimari, & an per Imperatorem siue per Regem nostrum, vide glossam decimam quartam.legis 4.titu.15.part ta.4.
Filius clerici si legitimetur per Papam quo ad ordines recipiendos, an & quando virtute legitimationis ad dignitatem siue ad episcopatum valeat promoueri, vide ibidem in glo.15.
Et filiorum spuriorum legitimationem reseruauit sibi Papa in terris imperij, vide ibidem in glo.16.
Filius si per Regem vel Impetatorem legitimatur, an succedat in iure patronatus quod est spiritualibus annexum, vide glo.20.ibi.
Et quid si filius à nemine sit legitimatus, an succedat in tali iure patronatus, vide ibidem.
Filius naturalis non vero spurius potest legitimari per oblationem principi vel communi de eo factam à patre, vide glossam primam legis.5 titulo.13.part.4.
Hodie tamen ista legitimatio per oblationem curiæ non est in vsu, vide ibidem in glossa.2.
Filius naturalis an legitimetur per ingressum in religionis, vide glossam secundam.legis quintæ.titulo decimoquinto.partita quarta. & gloss. 2.l.12.tit.6.parti.1.
Filius qualiter legitimetur per oblationem curiæ de ipso per patrem suũ factam, & an ille filius simul cum legitimis succedat patri, & quid hodie. vide glo.7.l.5.tit.15.part.4.
Filius quando à patre legitimatur per oblationem curiæ, an ipsi & eorũ mater si serua sit prius debeat manumitti. vide ibi glo.9.
Filius spurius in testamento patris legitimari minimè potest naturalis vero sic, vide glossam primam.cum sequentibus per textum ibi.l.6.titu. 15.partita.4.
Filij naturales an legitimentur per testamentum patris si illud sit minus solenne, & quando. vide glossam tertiam.legis sextæ.titulo decimo quinto.partita.4.
Filius naturalis videtur à patre legitimatus quomodocumque ex verbis testamenti consiteritpatrem illum legitimare voluisse. vide ibi glo. quartam.
Filius si in vita patris legitimetur & ideo à patre fuit hæres institutus si postea appareat legitimationem ex aliqua causa non valere, an institutio valeat & filius succedere possit in bonis patris virtute institutionis. vide glo.4.d.l.6.
Filius naturalis in testamento patris legitimatus qui postea suam legitimationem authoritate principis confirmauit, an admittatur ad maioriam ad quam vocantur filij legitimi, an vero ante actum debeat impedimentum remoueri. vide glossam sextam.legis sextæ.titulo decimo quinto.partita.4.
Filius qualiter legitimetur per scripturam, & quando talis legitimatio valeat, & quæ ad eius validitatem sint necessaria, vide glossas legis.7.titulo.15.partita.4.
Et an filij sic legitimati præsumantur legitimi à tempore quo verba ista fuerunt prolata à patre, vel an retro ante ita quod præsumatur præcessisse matrimonium cum matre. vide ibi glo.7.
Et an verba sola patris sine dono principis sufficiant ad legitimationem, & cuius sint effectus, vide ibidem.
Et an requiratur quod tempore prolationis talium verborum possit matrimonium contrahi inter patrem & matrem filij qui legitimatur ita quod tunc possit esse eius vxor, an vero sufficiat quod illud antea esse possit, licet tempore prolationis verborum non. vide.d.glossa.7.post principium.d.l.7.tit.15.parti.4.
Et quid si pater non poterat honeste matrimonium contrahere cũ concubina ex qua filium quem isto modo legitimare vult habuit. vide gl. 7.supra dictam.col.2.
Filius an legitimetur si amasia quæ est eius mater illum in suo testamento, vel in alio instrumento filium nominauerit, sicuti est in patre amasio. vide.d.glo.7.col.2.in medio.
Filius an possit per scripturam vel in patris testamento legitimari stantibus filijs legitimis. vide ibidem col.2.ad finem.
Et quid si pater illum legitimum nominasset per filij importunitatem, vel turbatus mortis cogitatione vel aliter impeditus circa aliam. vide ibidem colum.2.in fine.
Et an contra istam patris assertionem admittatur probatio in contrariũ contrarium. vide ibi.
Filius si à patre in testamento legitimetur vel per scripturam an talis legitimatio ad fratres extendatur, vide glossam nonam.legis septimæ.tit. 15.partita quarta.
Filius legitimatus per rescriptum principis, an succedat agnatis vel cognatis legitimantis, & an auo suo. vide ibi glo.10.
Filius legitimatus per oblationem curiæ de eo per patrem factam bene succedit agnatis & cognatis, secus vero si ipse se offerat, vide ibidem in glossa vndecima.
Filius legitimatus si emancipetur à patre, an patri succedat. vide dictam glossam vndecimam.
Filius legitimatus nõ stantibus legitimis patri succedere potest & in qua parte succedat illis stantibus, & qualiter, siue legitimi starent tempore legitimationis siue non. vide glossam primam & secũdam.l.9.per textum ibi.tit.15.part.4.
Filius legitimatus stantibus legitimis de quibus in impetratione legitimationis mentio facta fuit, an taliter legitimatus patri succedat sin.ul cũ legitimis in parte sua. vide.d.glo.2.d.l.9.
Filius an præsumatur legitimus per emancipationem sui patris de qua adest scriptura, vide glossam quartam.legis decimæ septimæ.titulo

Universidad de Deusto
Biblioteca

18.partita quarta.
Filij illegitimi quam conditionem sequantur, an patris vel matris, vide glo.4.l.2.per text.ibi.tit.21.part.4.
Filij illegitimi vel legitimati, an faciant deficere donationem à patre factam in eorum defectum, vide glossam septimam legis octauæ.titulo quarto.partita.5.
Filij legitimati per subsequentem matrimonium, an succedant matribus ab intestato & ex testamento, vide glossam septimã legis octauæ.titulo quarto.partita.5.
Filius illegitimus an à patre vel ab alio extraneo hæres institui possit, vide glossam vndecimam &.13.legis.4.titulo tertio.partita sexta, & gl.5.l.10.tit.13.part.6.
Filij illegitimi an possint stantibus legitimis per principem legitimari, vide glossam tertiam, columna secunda.quæstione octaua.in principio l.12.tit.9.part.6.
Filius legitimus bene potest reuocare donationem seu datum per patrẽ suum filio suo spurio vel adulterino, & quando, & pro qua parte, vide glo.4.&.5.l.10.tit.3.part.6.
Filius legitimus vel non quam partem habere debeat in bonis suæ matris vide glossam tertiam & quintam legis vndecimæ.per illum textum.titu.13.part.6.
FILIVS ADOPTIVVS an posit matrimonium contrahere cũ matre vel auia adoptantis, vel pater adoptiuus cum filia filij adoptiui, vide glo.7.l.7.tit.7.part.4.
Filius illegitimus an posit adoptione durante matrimonium contrahere cum filia adoptata, vide glossam octauam dictæ legis septimæ.titulo septimo.part.4.
Filius adoptatus siue arrogatus an posit adoptione vel arrogatione durãte matrimenium contrahere cum filia naturali patris arrogãtis vel adoptantis, vide glo.8.&.9.d.l.7.
Filij adoptati, ad inter se matrimonium cõtrahere possint, vide glossam vndecimam.ibi.
Filius adoptiuus si contrahat matrimonium cum filia naturali adoptantis an tale matrimonium debeat dissolui & sic non valeat, vide glos.2.l.8.titu.7.part.4.
Filius adoptiuus an in feudo succedat, & an veniat filiorum appellatione & an statutum factum propter filios comprehendat filios adoptiuos, & an filius adoptiuus faciat deficere fideicommissum relictum in defectum filiorum, vide glo.in proœmio tit.16.parti.4.
Filius si cum adoptatur taceat, an & tunc consentire videatur, & quid si taceret metu vel reuerentia, vide glossam secundam legis primæ.titulo 16.partita quarta.
Filij adoptiui gabellam soluere tenebuntur non obstante statuto quod filij illam non soluant de hæredetate paterna, vide glossam quartam l.10.titu.4.part.6.
Et quid si taceret metu vel reuerentia, vide glossam secundam legis primæ.titu.26.parti.4.
Filius an possit à clerico adoptari vel arrogari saltim de principis rescripto, vide glo.2.l.2.tit.16.part.4.
Filius minor septennio an à patre in arrogationem dari possit, & an possit ab alio arrogari, vide glo.1.l.2.tit.16.part.4.
Filios habens licet ei permittatur absentem adoptare, non tamen poterit arrogare, vide glo.3.l.4.tit.16.part.4.
Filius arrogatus quartã tantum habere potest post arrogatoris mortem, & an stãtibus filijs legitimis quarta ista arrogato debeatur, & an hodie seruetur, vide glo.1.&.2.l.8.tit.16.part.4.
Et ad quæ debeat haberi respectus in danda quarta filio arrogato, vide ibidem in glossa tertia.
Filius adoptatus succedit ab intestato tantum, & an tunc succedat stantibus legitimis, vide glo.5.ibi.
Filius adoptatus an ab adoptante ali debeat, & quando, vide glossam secundam.l.9.ibi.
Filius adoptiuus qui etiam erat nepos adoptantis, an simul succedat cum filijs legitimis adoptantis, & quid hodie per leges Tauri, vide glos.3.l.10.&glo.5.l.8.titu.16.part.4.
Filius adoptiuus an possit agere contra testamentum sui patris adoptantis si adoptans erat ex descendentibus, vide.d.glo.3.d.l.10.
Et quis præferatur in successione filij adoptiui an pater naturalis, an vero pater adoptiuus, vide.d.glo.3.in fine.
Et an per filios adoptiuos reuocetur donatio à patre alicui facta in filiorũ defectu, vide glo.7.l.8.titu.4.part.5.
Filij adoptiui propriẽ non dicuntur filij sed quidquid à patre habent videntur habere ex liberalitate, vide glossam quartam legis decimæ.titulo quarto.partita.6.
Filius arrogatus an & quando debeat habere quartam partem in bonis sui arrogatoris, vide glo.2.l.9.per text.ibi.tit.5.parti.6.
FILIVS SPIRITVALIS an excludat substitutum (si sine liberis decedat) vide glo.1.in proœmio tit.7.part.4.
Filius spiritualis vtrum à patre ali debeat vel non, vide ibidem.
Filius spiritualis & filia carnalis vxoris illius qui aliquem de fonte sacro leuauit, si ab alio viro illam habeat possunt matrimonium contrahere vide glo.8.l.1.tit.7.part.4.
Filij spirituales siue adoptati inter se matrimonium contrahere possunt, vide glo.11.per text.ibi.l.7.tit.7.part.4.
Et an filij spirituales faciant deficere & non valere donationem à patre in eorum defectum facta, vide glossam septimam legis octauæ.titulo quarto.part.5.
Filij spirituales non succedunt patribus spiritualibus.vide ibidem.
FILIVS DISSIPATOR, & si filius dissipauerit partem sibi datã vnde se alat, an pater postea compellatur illum alere, vide glo.3.l.2.titulo primo.part.1.
Et quid si matrimonium cum aliqua contraxit sine dote, an pater illam & illum cum liberis suis alere teneatur, vide glossam sextam legis secũdæ.titulo.19.part.4.
Et quid si filius propter suum delictum fuerit in pœnam pecuniariam cõdemnatus, an pater illam pœnam soluere teneatur saltim respectu legitimę & alimentorum quæ filio debentur, vide glossam vndecimam l.2.tit.19.part.4.
Vide infra in verbo FILIVS FAMILIAS RECIPIENS MVTVVM, & in verbo FILIVS PRODIGVS.
FILIVS REGIS VEL IMPERATORIS, de hoc vide in verbo FILIVS MAIOR, PRIMOGENITVS, VEL SECVNDOGENITVS.
FILIVS REGIS VEL IMPERATORIS, si vnicus sit & ingrediatur monesterium an peccet, & an Papa det illi licentiam extrahendi ex causa, vide glo.3.l.1.tit.7.part.1.
Filius Imperatoris potest statim eligi in Imperatorem post fratrem.glos.25.l.2.tit.1.part.1.
Filius Regis in vita patris potest appellari Rex, si primogenitus sit, vi.gl.2.l.1.tit.15.part.2.& glo.4.l.21.tit.1.part.6.
Et an statuta loquentia in Rege & Regina habeant locum in filio Regis & in eius vxore & filios, vide ibidem.
Filius Regis in quatuor causis potest esse ingratus & inobediens patri, ita quod possit illum exhæredare.vide glo.3.d.l.1.
Filius Regis primogenitus an possit insurgere contra patrem dilapidantem bona Regni sui, vide.d.glo.3.in medio.
Et si Rex eius pater vendat immobilia filij dabitur posteà illi recursus ad illa, vide ibidem.
Filius habilis Regis furiosi ad debeat habere Regni administrationẽ exclusis curatoribus, vide glo.5.l.3.tit.15.part.2.
Filius Regis si fuerit demens an admittatur ad Regni successionem, & quando, & qualiter, vide glossam decimamnonam, columna prima l.2.titulo.15.part.2.
Filius Regis primogenitus si monachus factus sit, an ad Regni administrationem admittatur.vide glossam.19.columna prima.ad finem.l.2.titulo.15.part.2.
FILIVS FAMILIAS IN POTESTATE VEL EMANCIPATVS.
Filius familias an obligetur voto religiõis, & quid in alijs votis per quos dissoluitur patria potestas, vide glossam quartam & quintam legis.3.titulo.7.part.1.
Filius familias obligatur per votum terræ sanctæ, & quid in castrensibus, vide ibidem.
Et an teneantur votũ adimplere cum sui iuris sunt, vide ibi glo.5.
Filius familias an teneatur votum paternum vltra marinum adimplere, vide glo.4.l.9.tit.8.part.4.
Filius familias si clericum percutiat, an teneatur Romam ire pro absolutione, vide glo.12.l.4.tit.8.part.1.
Filius familias vel alius, an cum patre excõmunicato cõmunicare possit sine pœna, vide glo.8.l.34.tit.9.part.1.
Filius familias an & quando possit sibi eligere sepulturam, vide glo.5.l.5 titulo.15.part.1.
Filius familias per susceptionem sacri ordinis non liberatur à patris potestate, vide glo.2.l.2.tit.21.part.1.
Filius familias ex quibus possit facere eleemosynam, vide glossam.8.l.11.titulo.23.part.1.
Filius familias nõ potest sine patre vel curatore esse in iudicio neque ibi respondere, & quando sic, vide glo.1.l.7.tit.2.part.3.
Filius familias in causa patris, vel è contra siue opponatur sibi siue non, iudex esse non potest, glossa tertia legis nonæ.per textum ibi.titulo.4.partita tertia.
Sed an ipse filius possit causam alteri iudici delegare si causa est criminalis sicuti posset si causa esset ciuilis, vide ibidem in glo.9.
Filius familias potest in studio conuenire coram rectore vel alio iudice, etiam sine consensu patris, vide glossam quintam legis secundæ.titulo quinto.partita.3.

Filius

Filius familias non admittitur ad defendendum patrem etiam si ipse absens sit, si pater ibi dimiserit procuratorem, vide glossam septimam.d.l.2 titulo.5.partita.3.
Filius familias an possit in iudicio iurare si sibi fuerit iuramentum dilatũ & an in rebus peculiaribus, vide glossam secũdam, & tertiam, & quintam.l.2.tit.11.part.3.
Filius familias in bonis castrensibus habetur pro patre familias, vide glo.7.l.6.tit.17.part.4.
Filius familias poterit procurator constitui à patre vel extraneo pro negotijs patris & esse alterius procurator & executor vltimæ voluntatis, vide glo.1.l.12.tit.17.part.4.
Filius per emancipationem non redigitur ad instar extranei, vide glo.1.l.9.titu.15.part.4.
Filius emancipatus liberatur à patris potestate qui tempore emancipationis debet esse præsens, vide glossam tertiam.cũ sequentibus.l.15.titulo.18.partita.4.
Filius clerici si emancipetur, an emancipatio possit coram iudice laico fieri, vide ibi glo.5.
Filius si à patre emancipetur poterit pater ex conuentione vel sine ea, lege adiuuante seruare sibi medietatem vsus fructus in bonis aduentitijs filij, vide glo.6.ibi.
Et quid si filius à patris potestate liberetur non per emancipationem sed per contractum matrimonij, an tunc dictam medietatem pater habere possit, vide ibidem.
Filius infans à patre emancipari non potest nisi ex principis rescripto, vide glo.1.l.16.tit.18.part.4.
Et quid si filius adhuc sit in ventre vxoris, an ex rescripto principis emancipari possit, vide ibidem.
Et an infans emancipatus postea factus maior possit dicere emancipationem fuisse sibi damnosam, & velle redigi in patris potestatem, vide ibidem.
Filius an præsumatur legitimus per emancipationem sui patris, de qua adest scriptura, vide glo.4.l.17.tit.18.part.4.
Filius in quatuor casibus patrem suum compellere potest vt illum emancipet, vide glo.1.per text.ibi.l.18.tit.18.part.4.
Et an in illis inet casibus filius inuitus cogi possit ad hoc, vide ibi.
Filius an possit patrem compellere vt illum emancipet si pater dilapidet bona filij, vide ibidem.
Et an in istis casibus teneatur pater assignare filio debitum bonorũ subsidium, & qualiter, vide ibidem.
Filius si aspere & crudeliter à patre corripiatur, an propter hoc possit illũ compellere vt illum emanciper, vide glossam secundam.per text.ibi.l.18.tit.18.part.4.
Filius emancipatus quando propter suam ingratitudinem in potestatem sui patris redigi possit, vide glo.1.l.19.ibi.
Filius familias si à patre negetur & ipse id illud iuret, an hoc sufficiat vt alimenta sibi præstentur, vide glo.2.l.7.tit.19.part.4.
Filius familias si mutum recepit, an ipse vel eius pater vel si fideiussores dederit soluere teneatur, vide glossam primam cum sequentibus.l.4.per text.ibi.tit.1.part.5.
Filius familias an obligetur in foro conscientiæ, vel si fiat sui iuris, vide ibidem in glo.1.
Filius familias obligatur ex mutuo in bonis castrensibus, non autem in bonis patris sui, vide ibidem in glo.5.
Filius familias si mentiendo dicat se patrem familias, an ex hoc quia fuit mentitus teneatur mutuum reddere, vide ibi glo.6.&.7.
Et quid si mutuans sciat illum mentire, an ex tali mendaicio adiuuetur, vide ibidem in glos.8.
Et quid si decipiatur simplicitate vana vel errore iuris, vide ibidem.
Filius familias an teneatur ad redditionem mutui neque iuuetur Macedoniano si habuerit dignitatem etiam de illis quæ illam à patris sui potestate liberant, vide glo.10.l.4.tit.1.parti.5.
Filius familias miles obligatur pro mutuo recepto ab illo vsque ad quantitatem sui peculij, vide glossam vndecimam.per textum ibi.dictæ.l.4.titulo.1.part.5.
Filius si patre præsente vel absente & sciente mutuum receperit neque tali facto contradicat, an ex hoc obligetur, vide glossam primam & secundam.per text.ibi.l.6.tit.1.part.5.
Et quid si pater incipiat soluere vel pignus dederit, an per hoc obligetur ad totum, vide ibidem in glo.4.5.&.6.
Filius si causa legationis vel mercantiæ, vel cum esset in studio si mutuũ recepit, an pater ad soluendum obligetur, vide ibi glo.6.&.7.
Filius familias si studeat contra voluntatem patris, an pater mutuum q̃ ipse recepit soluere teneatur, & illum alere debeat, vide dictam glossã septimam.
Et quas expensas cum illo facere debet etiam si sit inhabilis, vide.d.glos.7.& glo.8.ibi.per illum text.iunctaibi glo.9.
Et quid si pater illum in studio posuit, vel quid si creditor qui aliquid sibi mutuauit scit quod non studet, an & tunc obliget sibi patrem, vide.d.glos.7.&.9.
Filius familias conuertens mutuum in emptionem librorum cum esset in studio vel in simili alia causa, an obliget patrem ad soluendum, vide glo.10.d.l.4.tit.1.part.5.
Filio familias non potest aliquid per patrem donari regulariter.vide glo.septimam legis primæ.per textum ibi.titulo quarto.partita quinta.& glos.1.l.3.ibidem.
Filius familias cui simplex donatio facta fuit tenetur illam imputare in suam legitimam, vide glo.3.d.l.3.
Filius familias si habeat ætatem legitimam hodie testamentum facere potest, vide glossam octauam legis vndecimæ.titulo quarto.parti.5.glo.1.l.13.tit.1.part.6.
Et quid in aduentitijs, an in illis testare possit quatenus est in præiudiciũ vsus fructus parentis, vide.d.glo.2.d.l.13.tit.1.part.6.
Filius familias de consensu sui patris donationem causa mortis facere potest, vide glossam nonam dictæ legis vndecimæ.per textum ibi.titulo quarto.parti.5.
Sed an tunc vt donatio confirmetur requiratur mors vtriusque, scilicet, patris & filij, vel filij tantum, vide.d.glo.9.
Filij familias vice patris familias funguntur in bonis castrensibus vel in peculio aduentitio, & vbi patri vsus fructus non quæritur, vide glo.2.l.6.titulo.11.part.5.
Filius familias si recipiat mutuum pro dote mulieris, an tunc iuuetur Macedoniano, vide glo.3.l.3.tit.12.parti.5.
Filius familias si cum esset in potestate patris testamentum fecit, an si postea emancipetur vel efficiatur sui iuris iritetur illud testamentum, vide glo.4.l.18.ibidem.
Filius familias si ab aliquo sit hæres institutus, & si sit datus substitutus, an ipso repudiante vel moriente ante aditionem hæreditatis succedat substitutus vel eius pater, vide glo.6.l.2.tit.5.part.6.
Filius familias pupillus potest per se sine iudice hæreditatẽ aduentitiam adire si pater illud facere recusauerit, vide glossam vigesimam secundam.l.13.tit.6.part.6.
Et quid, si læsus fuit, an sine eo, scilicet, quod ostendat in quo fuit læsus competat sibi restitutio in integrum, vide ibi.in glo.24.
Filius emancipatus si à patre prætereatur vel iniustè exhæredetur ita rũpit eius testamentum ac si suus esset, vide glossam secundam & tertiã.l.20.tit.6.parti.6.
Filius familias si cum esset maior.25.annorum repudiauerit hæreditatem paternam, si tamen repudiet intra.29.annum & intra quadriennium, an intra aliud triennium pœnitere possit & repudiatam hæreditatem possit acceptare, vide ibi in glo.4.
Filius emancipatus si à patre donationẽ receperit an illã post patris mortem cum fratribus communicare teneatur.glossa prima legis quartæ.titulo.15.part.6.
Et in materia collationum sublata est differentia inter suos & emancipatos, vide glo.4.ibidem.
Filius si sit in patris potestate poterit pater ei tutorem dare, & etiam exhæredatis, emancipatis vero non, glossa secunda legis tertiæ.titulo decimosexto.part.6.
Filius familias an possit esse tutor testamentarius vel datiuus, & an tunc pater pro eo satisdare teneatur, vide glo.6.l.4.ibi.
Filius familias si agat in publico crimine, an debeat habere consensum patris, vide glo.2.l.6.tit.1.part.7.
Filius familias si cum patris pecunia aliquid lucratus fuit, an & quando illud dicatur peculium profectiuum vel aduentitium, vide glo.1.legis tertiæ.tit.15.part.6.
FILIVS CLERICVS VEL MONACHVS VEL CLERICI.
Filius clericus si correctionis causa percutiatur à patre, an pater sit excõmunicatus, vide glo.15.l.3.tit.19.part.1.
Filius clericus non debet beneficijs suis priuari, etiam si pater suus crimẽ lesæ maiestatis commiserit, vide glossam septimam legis tertiæ.titulo.9.partita.2.
Filius si sit clericus & in sacris constitutus, an in eo adhuc duret patria potestas, & quid si filius talis sit Episcopus, vide glossam sextam.in fine legis.4.tit.15.part.4.
Filius clerici in sacris constituti potest per Papam legitimari, & etiã per Imperatorem vel per Regem nostrum, vide glossam decimam quartã l.4.tit.15.part.4.
Filius clerici si legitimetur per Papam quo ad ordines recipiendos, an & quando virtute legitimationis ad dignitates siue ad episcopatum valeat promoueri, vide ibi glo.15.16.&.17.
Filius clericus an propter famis necessitatem à patre vendi possit, & an propter maximam filij necessitatem ei illud permittatur vt patrẽ vendere possit, vide glo.2.l.8.tit.17.parti.4.
Filius clericus si emancipetur, an emancipatio possit coram iudice laico

fieri, vide glo.5.l.15.tit.18.part.4.
Filius spurius clerici an à patre clerico alimentari possit de fructibus sui beneficij, vide glo.1.l.1.tit.18.part.4.
Et an per partem ei fundus ad alimenta relinqui possit, vi. ibidem.
Filij nati ex ministris ecclesiarum vel clericis, quamvis ex libera matre patrem sequuntur & serui vocantur, vide glossam primam legis secundæ.tit.21.parti.4.
Filius monachi & monachæ an seruus ecclesiæ sit, & an per non vsum ecclesia amittat istud ius, vide ibidem.
Filij clericorum an sint serui ecclesiæ si pater suus clericus scienter cum alia qua contraxit, vide glossam primam legis tertiæ.titulo.21.parti.4. & glo.2.l.41.tit.6.part.1.
Et an in hoc sufficiat quod de facto matrimonium contraxit scienter, licet non in facie ecclesiæ, vide ibidem in glo.2.
Filij clerici in sacris constituti, vel in minoribus ordini, an matri suæ succedere possit, vel consanguineis ex parte matris, vide ibidem in glo.5. d.l.3.tit.1.part.4.
Filius sacerdotis est infamis, vide glo.2.l.12.tit.7.part.6.
Filius in minoribus ordinibus constitutus tempore impetrationis licentiæ ad faciendam maioriam, an à patre possit in legitima præiudicari, vid. glo.3.colu.2.tit.9.part.6.
Filius clerici, monachi vel monachæ an parentibus succedat, vide glo.5. col.2.quæst.3.d.11.tit.13.part.6.
Et an talis prohibitio vt ille filius vel alius ex damnato coitu matri succedat, extendatur ad nepotes vel ad alios descendentes legitimos, vide ibi. quæstione.4.
Filius clerici an possit succedere consanguineis ex parte matris, & an versa vice consanguinei succedant ei, vide ibi.
Et an succedant ei fratres vterini vel consanguinei ex parte matris, vide glo.1.l.12.tit.13.part.6.
FILIVS INGRATVS si à patre occidatur an teneatur pater lege Pompeia de parricidijs, vide glossam secundam legis quartæ, titulo.7. partita sexta.
Et quid in filio occidente patrem ingratum, an idem in eo quod in patre dicendum sit, vide ibidem.
Filius ingratus quando repellatur à successione, licet nulla sit expressio causæ per patrem, vide glo.4.l.10.tit.7.part.6.
Filius si propter ingratitudinem exhæredetur, tunc causa debet à patre vel hærede probari & quando, & quare, vide ibi glo.6.7.&.8.
Filius ingratus an excludatur à successione sui patris quando pater nullum fecit testamentum & succedentes ab intestato probant causam ingratitudinis fuisse ab eo contra patrem commissam, vide glossam octauam supra dictam.
DE HOC vide in verbo FILIVS EXHAEREDATVS, VEL PRAETERITVS, & verbo FILIVS IN GENERE.
FILIVS EXHAEREDATVS VEL PRAETERITVS.
Filio exhæredato debet ad eius petitionem exhiberi copia testamẽti, vide glo.1.in fine.l.17.tit.1.part.3.
Filius per easdem causas per quas potest exhæredari per easdem à patre ami non debet, vide gl. 3.l.6.tit.19.part.4.
Filius à patre cum causa exhæredatus, an eius hæres illum alimentare teneatur, vide glo.6.l.6.tit.19.part.4.
Filius non potest exhæredari in codicillis neque extra testamentum, neque sine causa ingratitudinis, vide glo.1.l.23.tit.1.part.6.
Filius recte exhæredatus habetur pro mortuo, vide.d.glo.2.
Filius si credat se præteritum potest petere vt testamentum patris in scriptis factum aperiatur si velit illum dicere nullũ, vide glo.1.l.1.ti.2.p.6.
Filius exhæredatus si petat sibi dari copiam testamenti, an iudex illam sibi dare iubebit, vide glo.1.l.5.tit.1.part.6.
Filius exhæredari non debet vt ecclesia instituatur hæres, & quando hoc procedat, vide glo.2.l.2.tit.3.part.6.
Filius exhæredatus perdit iura suitatis, vide glossam quintam legis.21.titulo.3.partita.6.
Filius iniustè exhæredetur, siue à patre, siue à matre poterit eorum testamentum rumpere & nullum dicere, vide glossam secundam legis primæ.titu.7.part.6.
Filius exhæredatus an oro extraneo habeatur, vide ibi glo.3.
Filius si exhæredetur in codicillis, an & quando exhæredatio teneat, vide glo.1.l.2.tit.7.part.6.
Filius quando propter ingratitudinem contra patrem commissam ab eo exhæredari potest amittit priuilegia filij, vide glossam tertiam legis.1. titulo.15.partita.2.
Filius si exhæredetur à patre an teneat exhæredatio si testamentum in quo facta fuit rumpatur, & quid hodie, vide ibi glo.2.&.3.
Filius qualiter exhæredari debet, & quibus signis vt exhæredatio valeat & certa sit. vide glossas.l.3.per text.ibi, tit.7.part.6.
Filius à patre ex pluribus causis exhæredari potest quas enumerant glo. legis quartæ, quintæ & sextæ, per illas leges ibi. titulo septimo, partita sexta.
Filius an possit exhæredari ex alijs causis æquè grauioribus expressis vide glo.2.&.3.l.8.ibi.
Filius si post quam ex iusta causa fuit à patre exhæredatus se cũ eo recõciliauit an exhæredatio valeat, vide ibidem.
Et quid si contra patrem manus tantum leuasset eum minando si non fecerit, vide glo.3.d.l.4.tit.7.part.6.
Filius propter ingratitudinem, an excludatur à successione intestati, & quid in fratre, vide glo.1.l.8.tit.7.part.6.
Filius si à patre ex pluribus causis exhæredetur, an sufficiat vnam tantũ probare, vide glo.2.d.l.8.per text.ibi.
Filius quando dicatur exhæredatus ante gradum vel post, vel in gradu: & quid si fiat post omnes gradus, vel ante cuius effectus sit, & an tunc admittatur probationi contrarium, vide glossam secundam & quartã l.9.tit.7.part.6.
Filius an à patre exhæredari debeat ab omnibus hæredibus vel valeat si ab vno tantũ fiat, vide gl.4.supra dictam.
Filius præteritus quis dicatur, & quid si pater in vita sua dedit alicui filio legitimam suam, an si de eo mentionem non faciat in testamento tanquam præteritus testamentum rumpat, vide glossam secundam &.3.l. 10.tit.7.part.6.
Et an rumpatur testamentum præteritione filij etiam emancipati, vide ibidem in glo.3.
Filius præteritus si taceat per annum, an excludatur à iure agendi nullũ testamentum in quo fuit præteritus, vide ibidem.
Filius preteritus an possit approbare testamentum patris in præiudicium fratrum quibus est per hoc aperta via, vide ibi in fine.
Filius si sit exhæredatus sine expressione causæ, an tunc testamentum sit ipso iure nullum, vel per querelam rescindatur, vide ibi glo.5.& glo.8. l.1.titul.7.part.6.
Filius si propter ingratitudinem exhæredetur, tunc causa debet à patre vel ab hærede probari, & quando, & quare, vide ibi glossam sextam septimam & octauam.
Filius si à patre sit præteritus inserta causa quare illum præterijt, an illa probata valeat testamentum vel non, vide.d.glo.7.
Filius qui causam ingratitudis commisit an excludatur à successione patris quando pater nullum fecit testamentum & succedentes ab intestato probant causam ingratitudinis fuisse ab eo contra patrem commissam, vide glo.8.l.10.tit.7.part.6.
Filius an & quando, & ex quibus causis possit patrem suum exhæredare, vide glo.l.11.per text.ibi.tit.7.part.6.
Filius an dicatur præteritus vel institutus quando sibi per patrem fuit datus substitutus vulgaris, vide glossam secundam.columna secunda.l. 5.titulo.8.part.6.
Filius præteritus relictus executor testamenti si illud acceptauit, an illud postea querelare possit, vide glo.4.d.l.5.
Filius si à patre sit exhæredatus & pater ei substitutum dederit, an a tali substituto aliquid legari possit, vide glossam octauam legis tertiæ. per text.ibi.titu.9.parti.6.
FILIVS MAIOR, PRIMOGENITVS VEL SECVNDOGENITVS.
Filius maior an a patre regnum capiat, vel a genere, & sic a primis constituentibus, vide glo.2.l.9.tit.7.part.2.
Filius maior & primogenitus Regis, an possit a patre exhæredari quo ad successionem in Regno, vide ibidem.
Et quid si iusta causa subsistat, vide ibidem.
Filius maior dicitur dominus domus, vide glossam octauam legis.2.titulo.15.partita.2.
Filius primogenitus natus ante adeptum regnum per Regem patrem eius an in regno succedere debeat, vide glossam decimã in principio dictę legis secundæ.
Filius maior si fuerit sectus ex ventre matris, an debeat ad maioriam admitti, vide glo.10.in principio.l.2.tit.15.part.2.
Filius maior occidẽs possessorem maioriæ, an possit in ea succedere, siue noua siue antiqua sit, vide ibi.col.1.ante medium.
Et quid si iustè illum occidat, vide ibidem.
Filius maior in tantum est quod in maioria debeat succedere quod.&c. vide ibidem.
Filius primogenitus an possit consentire in eo, scilicet, q̃ in regno succedat secundogenitus, vi.d.glo.10.col.1.in medio.l.2.tit.15.part.2.
Filius secundogenitus post matrimonium, an præferatur maiori legitimato per subsequentem matrimonium, vide ibi columna.3.&gl.9. colum.2.l.2.tit.13.part.4.
Et an legitimatus per principis rescriptum præferatur huic secundogenito, vide dictam glossam decimam.columna tertia.in fine dictæ legis titulo.15.parti.2.

Filius

Filius maior si in domum suam vel alibi fratri minori dederit necessaria toto tempore vitæ suæ, an & hoc teneantur facere eius successores: da to quipse filius & frater minor haberet bona ex quibus ali possit, vide glo.1.5.col.4.post medium.d.l.2.
Filius maior Regis an succedat non solum in Regno sed etiam in rebus patrimonialibus consistentibus intra Regnum, vid.d.glo.10.colum.5. versic. SED AN.
Filius maior an teneatur alimentare fratres seu dotare sorores, & qualiter vid. glo.10.col.5.ad fin.l.2.tit.15.par.2.
Filia maior debet minori præferri in Regni successione, & quid in Regno Franciæ, vid.glo.16.in prin.d.l.2.
Filia maior bene potest in Regno succedere de consuetudine quæ in istis bene habet locum, vid.d.glo.16.
Filius maior filij maioris debet in Regno succedere vel in alijs maiorijs exclusis auunculis, vid.glo.17.ibidem.
Et idem est in filiabus quando exclusę non sunt à testatore, vid.ibidem.
Et an idem erit etiam si filius primogenitus mortuus non sit habeatur tamen pro mortuo propter delictum ab eo commissum, vid.ibidem.
Filius primogenitus Regis si monachus, vel canonicus regularis factus sit an ad Regni administrationem admitti debeat, vid.glo.19.col.1. in fine.dict.l.2.tit.15.par.2.
Filius maior damnatus propter hæresim vel aliud delictum, si à principe fuerit restitutus, an admittatur ad maioriam secundo excluso, vid.ibidem.col.2.
Et quid si iste filius maior succedere debebat in maioria sit furiosus qualiter ad maioriam admittatur, vid.glo.19.colum.3.in medio.d.l.2.titu. 15.partita.2.
Filius maior Regis furiosi an debeat habere Regni administrationem exclusis tutoribus & curatoribus, vid.glo.5.l.3.tit.15.par.2.
Filius maior an possit acceptare maioriam & repudiare hæreditatem patris à quo maioria peruenit, vid.glo.1.columna.2.in medio.l.4.tit.15. partita.2.
Filius maior in maioria succedens an teneatur soluere arras à patre vxori suæ promissas, & an per earum solutionem bona maioriæ deberent capi, vid.ibidem.
Filius primogenitus legitimatus per subsequentem matrimonium, an præferatur secundo de legitimo matrimonio nato, vid.glo.9.col.2. ad finem.l.1.tit.13.par.4.
Filius primogenitus Regis ante adeptum Regnum, an succedat in Regno, vid.glo.1.l.2.tit.13.par.4.
Filius maior iussu patris vnam rem maioriæ sibi à matre quæ possidebat maioriam sibi legatam ab ea acceptasset, filio secundo alia pars maioriæ relicta, an filius maior illud postea impugnare possit, vid.glo. col.2.q.14.l.10.tit.26.par.4.
Filius maior filij maioris in cuius fraudẽ pater eius & auus bona maiorię alienauit, an aget reuocatoria contra fraudem alienantis, licet fraus ei respecta facta non fuerit, vid.glo.1.colum.3.quæst.29.l.10.tit.26.partita quarta.
Filius maior si in filio secundo genito maioriam renuntiauit, an postea superuenientibus filijs istius filij maioris talis renuntiatio valeat, vide glo.3.ad finem.l.8.tit.4.par.5.
Filius maior.25.annorum si hæreditatem repudiet intra.29.annum an & quando pœnitere possit, vid.glo.4.l.20.tit.6.par.6.
Filius maior proditoris, vid.infra.in verbo. FILIVS PRODITORVM.
FILIVS MASCVLVS excludit filiam etiam si sit natiuitate posterior, vid.glo.15.l.2.tit.15.par.2.
Filius masculus excluditur a fœmina in maiorijs si ipse inhabilis sit, vid. glo.19.col.3.post medium.d.2.tit.15.par.2.
Filius masculus si sine voluntate seu patris matrimonium contrahat, an possit ab eo exhæredari in eo casu quo filia, vid.glo.7.l.11.per tex.ibi. tit.1.par.4.
Filij masculi ex fœminis an in feudo succedere possint in quo eius mater succedere non potuerat, vide glossam secundam.& glo.6.l.6.titul.26. partita.4.
Filij masculi æqualiter succedunt in feudo patris, & an pater illud vni ex filijs assignare possit. vid.ibi.glo.3.
Filij masculi as perpetuam successionem in bonis patris feudalibus habeant an vero in nepotis successione hoc finiatur, vid.glo.7.l.6.titulo 26.partita.4.
Filius masculus regulatiter præfertur fœminis, & plura de hoc, vid.per glo.2.l.4.tit.13.par.6.
Et an in filiorum appellatione veniat filia vt in maioria succedere possit, vid.d.glo.2.col.2.q.1.
Filius masculus & filia si simul adsint an pater in filiam maioriam facere possit impetrata licentia, vid.ibi.col.3.q.2.
Filius masculus ex fœmina an excludat patruũ a successione maioriæ, aqua fœminæ exclusæ sunt, vid.d.glo.2.columna.6.q 18.l.3.titulo.13. partita sexta.
Filius masculus natus ex fœmina, an admittatur ad maioriam ad quam fœminæ non admittuntur sicuti si nasceretur ex alio masculo, vi.ibi. quæstione.9.
Vide de hoc, in verbo, FILIVS IN GENERE, cum alijs supra.
FILIVS FVRIOSVS, vel FVRIOSI, vel DEMENS.
Et si filius Regis demens sit an admittatur ad Regni successionem, & quando, vid.glo.19.col.1.d.2.tit.15.par.2.
Filius licet inhabilis sit debet ad maioriam admitti, licet in Regni successione sit secus, vid.d.glo.19.in fine.
Filius furiosi Regis si habilis sit an debeat habere Regni administrationem exclusis tutoribus & curatoribus, vid.glo.5.l.3.tit.15.par.2.
Filius demens, mutus, cæcus, siue a natiuitate vel occasione, an & quando in feudo succedere possit, & quid si ex toto nõ sit impossibilitatus sed aliquantulum, vid.glo.8.l.6.tit.26.par.4.
Et quid si habeat fratrem habilem vel possit deseruire per substitutum, vide ibi.
Filius si sit furiosus a patre vel a matre exemplariter sustitui poterit, etiã si sit ab eis exhæredatus, vide glo.1.l.11.per tex.ibi.tit.5.par.6.
Filius furiosi qualis esse debeat vt ipsius natiuitate sustitutio exemplaris expiret, vid.glo.6.7.8.&.10.d.l.11.tit.5.par.6.
Filius si sit furiosus vel prodigus, an a patre interdici sibi possit rerum suarum administratio, vid.glo.1.l.4.in fine.tit.16.par.6.
FILIVS COMMITTENS CRIMEN læsæ maiestatis cõtra patrẽ Regem an excludatur à Regni successione, vid.glo.20.col.2.in principio.l.2.tit.15.par.2.
Et an filius licite insurgat cõtra patrem rebellem & ẽcontra vt illum occidere possit. vid.glo.1.per tex.ibi.l.12.tit.18.par.2.
Vide de hoc infra. in verbo, FILIVS PRODITORVM.
FILIVS LEPROSORVM, HAERETICORVM, vel INFIDELIVM.
Filij leprosorum cum patre leproso commorare non debent, & quare, vide glo.4.l.7.tit.2.par.4.
Filij infidelium an sint in patris potestate, vid.glo.1.l.4.ti.10.par.4.& gl. 1.l.6.tit.18.par.4.
Filius hæretici vel schismatici, an sit in potestate patris, & an ei pupillariter sustituere poterit, vid.glo.5.l.5.tit.7.par.6.
Filius catholicus an succedat patri hæretico, & quid de natis ante hæresim, & an a fisco debeant alimentari, vel dotari, vid.glos.1.l.7.titul.13. partita.6.
Filij hæreticorum an dignitates, & beneficia, & officia publica habere possint vel non, vid.glo.1.l.4.per tex.ibi.titul.26.par.4.
Filius si patrem hæreticum receptet in domum suam qualiter, & quando puniatur, vid.glo.1.l.6.tit.26.par.7.
FILIVS INCAPAX, vel INHABILIS, de hoc. vid. supra in verbo, FILIVS NATVRALIS, SPVRIVS, vel ILLEGITIMVS.
FILIVS AGIT, vel ACCVSAT PATREM, vel MATREM.
Filius licite insurgit contra patrem rebellem, & ẽcontra & illum occidere potest, vid.glo.1.l.12.per tex.ibi.tit.18.par.2.
Filius qui longo tempore seruiuit patrem non poterit petere salarium etiam mortuo patre, tempore diffinitionis hæreditatis, vid.glo.3.l.3.titu. 20.part.2.
Et an ita sibi accidat cum matre sua. vid.ibid.
Et an filius teneatur patri ad operas industriales, vid.ibidem.
Filius contra patrem actionem proponere non debet, & quid de iure canonico, vid.glo.1.l.2.tit.2.par.3.
Filius agere poterit contra patrem in iudicio si alienaret pater bona filij adventitia, & quando, vid.glo.12.l.2.tit.2.par.3.
Filius non potest patrem suum accusare criminaliter siue suam vel suorũ prosequatur iniuriam, vide glo.5.l.3.tit.2.par.3.
Filius an per iudicem cogatur accusare patris occissorem, vid.glo.1.in fin. l.46.tit.2.par.3.
Filius poterit agere pro rebus suis etiam si sit in patris potestate quando patri non quæritur rerum suarum vsus fructus, vid.glo.4.l.8.titu.29.par.3.
Filius quando possit patrem suum ad iudicium vocare, vid.glo.2.&.3.per tex.ibi.l.11.tit.17.par.4.
Filij quando & in quibus criminibus patrem accusare poterit, vid.gl.16. l.2.per tex.ibi.tit.1.par.7.
Et quando ipsi a patre accusari possunt, vid.ibidem.
Filius si accuset in publico crimine an debeat habere consensum sui patris, vid.glo.2.l.6.tit.1.par.7.
Vid.infra.in verbo, FILII PRODITORVM.
Et an filius primogenitus Regis agat contra patrem suum Regem dilapidantem bona Regni sui, vid.glo.4.in medio.l.2.tit.20.par.2.
FILIVS TESTIFICAT, & an filius naturalis siue spurius vel legitimus possit cõtra patrẽ suũ testificari & qũ, vi.gl.1.l.14.p tex.ibi.tit.16.p.2.

FILIVS POSTHVMVS si in eum facta sit maioria, filia alterius matrimonij exclusa, & ipse conceptus sit ex matrimonio cum cõsanguinea contracto interim quod per dispensationem missum est & illa venit ante ipsius natiuitatem, an & tunc posthumus ille ad maioriã illum admittatur, vide glo.9.col.2.post medium.l.primæ.titul.13.partita quarta.
Vide supra in isto verbo, IN GENERE.
FILIVS VENDITVR, OCCIDITVR, vel PIGNORATVR.
Filius rebellis à patre occidi potest & ẉcontra, vid.glo.1.l.12.per text.ibi. tit.18.par.2.
Filius à patre vendi potsit propter famis necessitatem, & an extra istum casum liceat patribus filios vendere & quid si hoc aliqua consuetudine iuuetur, vid.glossam primam.l.septimę.titulo decimoseptimo.partita quarta.
Filius presbyter an propter famis necessitatem à patre vendi potsit, & an propter maximam filij necessitatem ei istud permittatur vt patrem vendere posit, vide glossam secundam.l.octauæ.titulo decimoseptimo.partita.4.
Filius vendi potest à patre in dicto casu occidi tamen non vt pater illum commedat nisi in vno tantum casu vid.ibi.glo.3.
Filius à patre venditus seruus emptoris factus non fuit, sed obligatus seruire, & dando pretium quod datum fuit pro se à tali obligatione liberatur, vid.glo.1.l.9.tit.17.part.4.
Et an tunc veniat in consideratione ad pretium illud q̃ emptor sibi docuit per q̃ magis valet, vid.glo.2.ibidem.
Filius qui occiditur, vel occidit patrem qualiter puniatur, vid.glo.2.cum alijs ibi.l.1.per illum tex.tit.6.par.7.& glo.2.l.4.tit.7.par.6.
FILIVS ALITVR, vel ALIMENTAT PATREM.
Filius debet à patre ali, neque pactum in hoc iuratum illis præiudicat, vide glo.1.l.2.tit.7.par.2.
Filius naturalis an à patre alimentari debeat, & quid si ille in testamento illud prohibuerit, vid.ibidem, vid.glo.11.l.3.tit.14.par.4.& gl.9.&.10. l.8.titu.13.par.6.
Filius consumens voluptuose pecuniam à patre sibi pro alimẽtis datam, an à patre postea ali debeat, vid.d.glo.1.
Filius spiritualis an à patre spirituali ali debet, vel non, vid.gl.1.in proœmio.tit.7.par.4.
Filius à patre ali debet de iure naturali, q̃ius non ita est a contrario licet naturali ratione ita sit introductum, vid.glo.3.in proœmio.titulo.19. partita.4.
Filius etiam spurius an a patre vel a matre ali debeat, & quid in alijs ascendentibus, vid.glo.1.l.2.tit.18.par.4.
Filius spurius clerici an a patre clerico alimentari debeat de fructibus sui beneficij, vid.d.glo.1.l.2.tit.18.par.4.
Et an posit per patrem relinqui filio spurio, fundus vel aliud ad alimenta, vid.ibidem.
Filius an ab hærede debeat alimentari, vid.ibidem.in glo.2.
Filius qui a patre alij debet, debet sibi dari domus ad habitandum, & an pater illum alere teneatur extra domum suam, & quid si filius partem suam consumpsit, vel cum aliqua matrimonium contraxit sine dote, an pater illum & illam cum liberis suis alere teneatur, vid.glo.6.l.2.titul.19.par.4.
Filius a patre ali debet pro modo redditui nõ ꝑ modo valoris redditui, vid.glo.7.l.2.tit.19.part.4.
Filius an teneatur mittere alimenta patri existenti in exilio, & quid si pater sit spoliatus bonis propter proprium delictum, & quid si pater sit banitus, vid.glo.12.l.2.tit.19.part.4.
Et quid si bona patris propter delictum fuerunt confiscata reseruata certa parte filijs ex qua posint alimenta percipere, an ex illa parte patrẽ alere teneantur, vid.d.glo.12.
Filius an & quando suum proprium patrimoniũ vẽdere compellatur vt patrem alat, vide ibidem.
Filius si habeat patrem, & etiam habeat filium diuites quis eorum illum alere teneatur, vide.d.glo.12.in fine.l.2.tit.19.par.4.
Filius quando a matre, quando vero a patre ali debeat, & quid in spurijs, & quid si non dedeceat matri lactare filium, vid.glo.1.l.3.per tex.ibi.titu.19.par.4.
Filius patrem suum inopem compellere non potest vt illum alat, vid.gl. l.4.ibi.
Filius si habeat patrem & auum diuitem potiùs a patre quã ab auo sunt ei alimenta præstanda, vid.glo.3.d.l.4.
Filius an ab ascendentibus ali debeat deficiente patre, & matre vel patre tantum, & a quibus ascendentibus, vid.ibi.glo.4.
Et quid si filius iste sit incestuosus, vel illegitimus, vid.glo.5.&.6.dict.l.4. tit.19.par.4.
Filius spurius an patrem vel matrem alimentare teneatur, & an ad hoc cõpelli posit, & an teneatur matrem dotare si illa iuuenis sit, vid. glo.6. l.5.tit.19.par.4.
Filius per easdem causas per quas potest exhæredari per easdem a patre ali non debet, vid.glo.3.l.6.tit.19.par.4.
Filius a patre alimentari non debet, quando ipse habet vnde illa percipiat, & an propijs manibus laborare teneatur, vid.ibi glo.5.
Filius patrem alere non tenetur ex iusta causa, & quid si patrem in testamento, suo exhæredet iusta causa interueniente, hærede extraneo instituto an hæres patrem alere teneatur si ad grauem inopiam deuenerit, vid.gl.6.l.6.tit.19.par.4.
Et quid in nepotibus vel alijs qui tenentur iure sanguinis patrem alere an hoc casu teneatur hæres extraneus, vid.ibi.glo.7.
Filius cum causa a patre exhæredatus an eius hæres illum alere teneatur, vid.d.glo.6.d.l.6.tit.19.par.4.
Filius si negetur filius a patre, & filius illud iuret an illud sufficiat vt alimenta sibi præstentur, vid.glo.2.l.7.ibi.
Filius licet in iudicio summario fuerit pronuntiatus filius patre negante, si postea in iudicio ordinario contrarium fuerit iudicatum a patre ali non debet, vid.glo.4.l.7.tit.19.par.4.
Filius naturalis an a patre vel ab hærede ipsius alimentari debet quando pater ei nihil relinquit, & qualiter vid.glo.9.&.10.l.8.titu.13.par.6.& glo.11.l.3.tit.14.par.4.& glo.1.l.2.tit.7.par.2.
Et debentur filio naturali alimenta de iure naturæ, & an huic iuri renuntiari posit per iuramentum, vid.d.glo.10.d.l.8.
Filius an teneatur alere, & dotare matrem suam, & quid circa sororem, vide glo.3.col.1.ad finem.l.8.tit.16.par.6.
FILIVS MVTVVM RECIPIENS, de hoc, vide supra in verbo, FILIVS FAMILIAS.
FILIVS EXPOSITVS, vid.in verbo, EXPOSITVS FILIVS.
FILIVS TESTATVR, & si filius impediatur testare per patrem vel matrem qualiter filio consulatur, vide glo.1.l.27.tit.1.p.6.per tex.ibi.
Vide de hoc, in verbo, TESTAMENTVM, & verbo, FILIVS FAMILIAS.
FILIVS PATRONI, vel PATRONVS, & filius patroni potest per patrem patronum præsentari ad beneficium si dignus est, vid.glo.3.ad finem.l.5.tit.15.par.1.
Filij patronorum si ex vna parte duo sunt, ex alia decem, tantum valet vox duorum quantum aliorum decem, vid.glo.1.l.8.tit.15.par.1.
Filij bastardi an succedant in iure patronatus, vid.ibidem.
Filius patroni si patris hæreditatem renũtiet, an habeat ius patronatus ecclesiæ & libertorum, vid.glo.4.l.8.tit.15.par.1.
Et quid si consuetudo habeat q̃ primogenitus succedat in tali iure, vide ibidem.
Filius patroni si per Regem vel Imperatorem legitimetur an succedat in iure patronatus quod est spiritualibus annexum, vid.glo.20.l.4.tit.15. partita.4.
Et quid si filius a nemine sit legitimatus an succedat in tali iure patronatus, vid.ibidem.
Filius patroni amittit ius patronatus in seruo vendicante necem defuncti, quando ipse negligens fuit, alias secus, vid.glo.4.l.11.titulo.22.partita quarta.
FILIVS DONATARII, vel DONATIONEM RECIPIENS, vide in verbo, DONATIO, & in verbo, FILIVS IN GENERE.
FILIVS PRODITORis, vel PRODITOR.
Filius q̃ditoris teneatur indicare patre in proditorem contra Regem, vide glo.1.in fine.l.9.tit.13.par.2.
Filius licitè insurgit contra patrem proditorem vel rebellem & ẉcontra, & an occidere illum posit, vid.glo.1.l.12.tit.18.par.2.
Filius an puniatur propter proditionem sui patris, & quando, & quaratione, vid.glo.4.l.12.tit.25.par.4.
Filij proditoris siue in potestate siue emancipati qualiter propter patris vel matris proditionem puniantur, & quando vid.glossa.5.l.2.per tex. ibi.tit.1.par.7.
Et quid de illis qui ante tempus proditionis iam concepti seu nati erant, vid.glo.5.in prin.q.1.d.l.2.tit.1.part.7.
Et an talis pœna extendatur ad filios naturales, spurios vel illegitimos, vide ibidem.col.2.q.2.
Et an tunc illud intelligatur de filijs primi gradus vel de vlterioribus, vt de nepotibus, &c.vid.ibi.col.2.q.2.
Filius an propter proditionem matris suæ veniat puniendus, vid.d.glo. 5.in princ.& glo.6.ibidem.
Filij proditoris si tempore proditionis sui patris erant clerici, an propter proditionem patris sint infames, vide glossam septimam.l.2.tit.1.partita.7.
Et eis relictum capere non posint, & qualiter non capiant, & quare, vid. ibi.glo.9.&.10.per illum tex.
Filij proditorum an perdant maioria m antiquam vel nouam, & quando, vid.d.glo.10.col.1.2.&.3.d.l.2.tit.2.par.7.
FINIVM REGVNDORVM iudicium an detur inter prædia vrbana, vid.glo.6.l.10.tit.15.par.6.

Et fines seu termini agrorum an per libros, vel qualiter probentur, vide glo.8.d.l.10.tit.15.par.6.
FISCALIS. de hoc, vid.infrà.in verbo, SINDICVS, & verbo, DENVNTIATOR.
FISCVS quam partem habere debeat in mineris, vid.glo.13.l.5.titu. 15.partita.2.
Fiscus an teneatur dotare filias condemnati, vid.glo.6.l.10.titulo secundo.partita.3.
Fiscus an teneatur creditoribus illius cuius bona fuerant confiscata, & quando, vid.glo.8.l.10.tit.2.par.3.
Fiscus ante tempus potest à creditoribus suis debitum petere, vid.glo.2.l. 45.tit.2.par.3.
Fiscus an posit se restituere contra sententiam aduersus eum latam quæ transiuit in rem iudicatam si instrumenta de nouo reperiantur, & intra quantum tempus, vid.glo.9.11.&.12.l.19.tit.22.par.3.
Fiscus est successor earum rerum quæ cum scelere quæsita sunt, vid.glo. 4.&.5.l.27.titu.22.par.3.
Fiscus an habeat tacitam hypothecam in bonis delinquentium etiam cõtra creditores licet sint depositarij, & quando istud verum sit & procedat, & in quibus delictis, vid.glo.9.l.9.tit.3.par.5.
Fiscus si ex aliqua causa debet habere medietatem condemnationis, & alia medietas debet dari priuato, tunc totum illud solui debet fisco, & fiscus dabit partem suam priuato, vide glo.9.l.53.titulo quinto.partita quinta.
Fiscus & ecclesia an æquiparentur, vide glo.5.in principio.l.19.titulo.8. partita.5.
Fiscus habet priuilegium tacitę hypothecæ, quod non est in ecclesia, vide ibi.
Et an sententia lata contra fiscum indefensum & sine aduocato teneat, vid.d.glo.5.col.1.in medio.
Fiscus an propter tributa præferatur cuicunque creditori, vid.glo.2.in fine.l.25.tit.13.par.5.
Fiscus an & quando habeat tacitam hypothecam in bonis delinquentis ante sententiam, vid.glo.6.d.l.5.
Fiscus qui ex priuilegio præfertur cæteris creditoribus virtute tacitę hypothecæ an si alius creditor rem debitoris vendat an ab eo posit pecunia auocari, & quando, vid.glo.1.ad fin.l.27.ibi.
Fiscus & mulier pari passu ambulant, vt se cæteris creditoribus præferãt, vid.glo.3.l.29.& glo.2.l.33.tit.13.par.5.
Fiscus anterior tempore an præferatur his qui in refectionem crediderunt, vid.d.glo.3.
Fiscus idem est q̃ camera Regis, vid.glossam primam.l.33.titulo. 13. partita quinta.
Fiscus an præferantur habentibus tacitas hypothecas etiam anteriores, & quid in bonis postea acquisitis, vid.glo.3.supra dict.
Et an si creditor in aliquo casu præferatur fisco posit fiscus vẽdere hypothecam, & satisfacere primis, & residuum sibi retinere, vide dictam glo.3.in fine.
Fiscus quam partem habeat in dote, & in alijs donationibus quæ fiunt inter coniuges quando matrimonium contrahunt scientes impedimentum, & quid si matrimonium non sit adhuc carnali copula consummatum, vid.glo.1.l.50.& glo.1.quinquagesimæ primæ.per tex.ibi.titu. 14.par.5.
Fiscus quam partem habeat in datis meretricibus vel alijs mulieribus honestè viuentibus libidinis causa siue per eas promissum adimpleatur siue non, vide glossam.2.cum alijs ibi.l.53.per tex.ibi.titul.14. partita quinta.
Fiscus quam partem habeat in datis obturpem causam, & quando nullam partem habeat, vi.glo.5.l.54.ibi.
Fiscus quando posit hæreditatem hæredis indigni habere, vid.glo.5.cũ alijs ibi.l.23.tit.1.par.6.
Fiscus an auferat hæreditatem tanquam ab illo indigno ab illo, scilicet, qui vim testatori fecit vt illum instituat hæredem, vid.glo.4.l.27.tit.1.partita.6.& gl.l.28.ibid.
Fiscus an præferatur venientibus ab intestato quando ab aliquo tanquã ab indigno hæreditas euincitur, & quando non, vi.glo.5.ibi. cum alijs illius.l.& dict.l.27.& glo.7.l.decimæ.per tex.ibi.titulo decimotertio. partita.6.
Fiscus an succedat in hæreditate quando in ea incapax institutus fuit, vide glo.4.l.22.tit.3.par.6.& glo.6.l.2.tit.5.par.6.
Fiscus an debeat habere fideicommissum alicui relictum si ille qui restituere tenebatur fuerit deportatus & eius bona fuerint confiscata ante quam veniret tempus restitutionis fideicommissi, vid.glo.4.l.14.titulo.3.par.6.
Fiscus occupans bona confiscati etiam si nõ faciat inuentarium non tenetur in solidum, vid.glo.1.l.5.tit.6.par.6.
Et quid si fiscus non iure confiscationis sed iure hæreditario in aliquibus bonis succedat, & non faciat inuentarium, vid.glo. 4.l.decimæ sextæ, titulo.7.parti.6.
Fiscus an succedat in bonis hæretici licet ipse filios habeat, & an filias dotare, & alios alimentare teneatur, vid.glo.1.l.7.per text.ibi.titulo.7. partita.6.
Fiscus an teneatur occiffores defuncti accusare de homicidio quando nõ est alius qui accuset, vid.glo.8.l.13.tit.7.par.6.
Fiscus debet habere illud quod ab indignis aufertur, vid.glo.9.ibi.
Fiscus interim q̃ ab hærede indigno hæreditatem non aufert, ipse erit in effectu hæres & legitimus quo ad omnia, vid.glo.12.d.l.13.titulo.7. partita.5.
Fiscus an admittatur ad hæreditatem fratris qui fratrem occidit, vi.d. gl. 12.col.1.ad finem.
Et quid in filio occidenti patrem, vid.ibidem.
Fiscus an admittatur quando hæreditas ab incapaci tollitur, vide glo.22. cum alijs ibi.l.13.tit.7.par.6.
Et an hæres teneatur in conscientia fisco hæreditatem restituere quando incapaci relicta fuit, vid.glo.24.ibi.
Et quid si testator qui incapaci rogat restituere sit clericus, hæres vero qui restituit laicus sit, cui fisco hæreditas tunc applicari debeat an ecclesiæ vel Regis, vid.glo.25.ibi.
Fiscus admittitur ad illud omne q̃ aufertur ab indigno, & quando non, vid.glo.2.l.17.per tex.ibi.tit.7.par.6.
Fiscus an auferat hæreditatem ab indigno excluso substituto, vid.d.gl.2. in medio.d.l.17.
Fiscus habet beneficium restitutionis in integrum sicuti ecclesia, vid.gl. 2.ad finem.l.2.tit.19.par.6.
Fiscus an & quando posit se restituere aduersus publicam subhastationem de re sua factam quando alius pro ea plus offert, vid.gl.3.per tex. ibi.tit.19.par.6.
Et an fisco danda sit restitutio in integrum sicuti minoribus, vid.gloss.2. l.10.per illum tex.tit.19.par.6.
Fiscus & res publica an idem sint, vid.d.glo.2.ad medium.
Fiscus an restituatur contra non confectionem inuentarij, vid.ibi.
Fiscus an & quando & quibus concurrentibus succedat in bonis occidentis seipsum cum esset de crimine accusatus, & an succedat ipso iure vel per sententiam, & quando, vid.glo.1.l.24.per tex.ibi.tit.1.par.7.
Fiscus quando bona hæretici siue proditoris sibi vendicat eo q̃ ipse ante sententiam alienauit, an tunc emptori pretium restituere teneatur, vide glo.2.&.3.l.4.tit.2.par.7.
FLERE quando liceat pro mortuis vel non, vid.glo.2.l.43.per tex.ibi. tit.4.par.1.
Flere sed illa iando aliquis vel quid simile faciens, veluti faciem insecando an peccet mortaliter siue laicus sit siue monachus, vide glossam primam.d.l.43.
FLVMINA in isto Regno sunt libera ciuitatibus & locis per quæ transeunt, vid.glo.11.l.68.tit.18.par.3.
Flumina sunt in particulari, earum ciuitatum per quarum territoria transeunt, vid.glo.1.l.6.tit.28.par.3.
Flumina nauigabilia an sint ciuitatum per quarum territoria transeũt, & quid in vniuersali, vid.ibidem.
Flumen si transeat inter duas ciuitates diuidens territoria cuius esse dicatur, vid.d.glo.1.
Flumina si per alluuionem aliquid in fundo alicuius accrescat, an ipse in illis dominium habeat, vid.glo.2.l.26.tit.28.par.3.
Flumina si cursum suum mutauerint q̃ita derelictum est cui pertineat, vid.glo.2.l.31.tit.28.par.3.
Et quid si aliquantulum aquæ fluat per locum antiquum ita q̃ nomen fluminis amiserit, vid.ibidem.
Flumen si aliquo tempore occultatur subterra & aliquo fluat an cum vacat terra sit proximiorum vicinorum, vid.ibi.
Flumen si stetit per 10.annos inter præsentes &.20.inter absentes super fundo, an si postea recedat restituatur primo domino, vid.glo.1.l.32.titu.28.par.3.
FODERE lapides in fundo alieno quando vnicuique liceat vel non, vid.glo.2.l.27.tit.11.par.4.
FONSADERA, est quoddam genus tributi, & an hodie sit in vsu, vid. glo.3.l.23.tit.18.par.3.
FORENSIS ligatur statutis quando per statutum prohibetur fieri quid illicitum secundum ius commune, secus vero si tale statutum nouã inueniat formã & naturam in delictis, vid.glo.fina.ad fin.l.5.tit.1.partita prima.
Forensis si decedat vbi sepeliendus sit, vide glossam secundam.l.7.tit.13. partita.1.
Forensis impetrans beneficium si non faciat mentionem de loco suæ originis gratia dicetur surreptitia, vid.glo.3.l.13.tit.15.par.1.
Forensis an posit admitti ad maioriam Regni in qua est constitutus etiam si vocatus sit à primo constituente, vid.glo.6.l.4.titulo decimo octauo. partita.2.

Universidad de Deusto Biblioteca

Universidad de Deusto Biblioteca

Forensis habetur pro ciue ad minorem pœnam sibi imponendam propter delictum, & quando, vid.glo.2.l.1.tit.14.par.3.
Forensis an possit nouum opus nuntiare si fiat in via vel in alio loco publico, vide glo.2.l.3.tit.32.par.3.
Forenses non admittuntur ad contrahendum matrimoniũ nisi habeant literas testimoniales sui prælati, vide glossam sextam.l.1.titulo tertio. partita.4.
Forensis si constituat maioriam in Hispania de rebus Hispaniæ circa omnia illud regulari debet secundum consuetudinem Hispaniæ, vid.glo.2.in fine.l.24.tit.11.par.4.
Forensis nullus præsumitur in dubio, vide glossam quartam.l.1.titulo.1. partita.6.
Et aliquid forensi ex statuto relinqui non possit, an tunc debeatur æstimatio, vid.glo.10.l.13.tit.9.par.6.
FORMA baptizandi, vide per gloss.1.l.tertiæ.per textum ibi. titulo.4. partita.1.
Forma rebaptizandi si dubitetur an quis sit baptizatus necne ex probabili ratione ponit glo.fina.l.3.tit.4.par.1.
Forma electionis quæ fit per scrutinium, & qualiter fieri debeat, vid.gl.l.19.tit.5.par.1.
Forma quid sit, vide glossam secundam.l.primæ.titulo trigesimosecundo.par.3.
Forma electionis per compromissum quæ sit, vid.glo.l.20.titulo quinto. partita.1.
Forma electionis Spiritus sancti, vide legẽ vigesimãprimã.titulo quinto. partita.1.
Forma scripturæ factæ post alicuius electionem, vide glo.l.27.ibi.per illum textum.
Forma consecrationis Episcoporum, vid.glo.per text.ibi.l.28.titulo.5. partita.1.
Forma non seruata nihilominus actus valet, & quando, vid.glo.4.l.26.titu.9.par.1.
Forma in actibus futuris data seruari debet alias ꝙ gestum est non valet, vid.glo.3.l.20.tit.18.par.2.
Forma mutata ꝙ mutetur substantia rei, vid.glossam primam.l.19.titu.2. partita.3.
Forma compromissi debet obseruari, alias ꝙ contra factum fuerit non valet, vid.glo.19.l.23.tit.4.par.3.
Forma contestationis litis cum petita negantur, vide per glo.7.l.3.tit.10. partita.3.
Forma petendi restitutionem contra sententiam aduersus minorem latã, vid.per glo.4.l.26.tit.11.par.6.
Forma instrumenti rotati alicuius priuilegij, vid.glossam decimamquartam.l.2.tit.18.par.3.
Forma concessionis indicaturæ, vide.l.6.titulo decimooctauo.partita tertia.
Forma creationis notarij à Rege creati, vid.glo.l.8.titulo decimooctauo. par.3.per illum tex.
Forma quitationis seu concessionis à regalibus exactionibus ponitur per glo.& tex.ibi.in.l.10.titulo.18.par.3.
Forma concessionis immunitatis à portagijs & de quibus portagijs intelligatur, vide glossas.per tex.ibi.l.vndecimæ.titulo decimooctauo.partita.3.
Forma indulgentiæ à maleficio comisso, & an per hanc remissionem remissa intelligatur partis querela, vide glossas. legis duodecimæ. ibidem.
Forma locationum iurium regalium, vide ibidem. in lege decima tertia.
Forma quitationis à Rege datæ ei, qui reddit rationes rei a se administratæ, vid.ibi.l.14.
Forma compositionis inter Regem & custodes super portus, vid. per.l.17.tit.18.par.3.
Forma securitatis & protectionis a Rege aliquibus concessæ, vid.ibi.in.l.decimaoctaua.
Forma securitatis aliquibus datæ pro pecoribus & pastus, vid.ibi.l.decimamnonam.
Forma instrumenti in quo continetur licentia Regis vt quis possit res vetitas extra Regnum asportare, vide legẽ vigesimam.titulo decimooctauo.partita.3.
Forma licentiæ Regis quæstoribus cõcessæ, vel literæ Regis missæ cõcilio super aliquibus rebus fiendis, vide ibi.legẽ vigesimãprimam. & vigesimamsecundam.
Forma potestatis a Rege aliquibus concessæ ad iura regalia colligenda, vide.l.23.ibi.
Forma potestatis inquirendi vel capiendi aliquem malefactorem, vid.l.24.ibi.
Forma instrumentorum a tabellionibus conficiendis, vid.per.l.54.titu.18.part.3.
Forma salui conducti seu quitamenti, vid.per.l.25.titulo decimooctauo. partita.3.
Forma literæ venditionis, vid.l.57.ibidem.
Forma fideiussionis in venditione facta, vid.d.l.57.
Forma scripturæ mulieris consentientis venditionem de aliqua re per maritum facta, vide.l.quinquagesimãoctauã. titulo decimooctauo. partita tertia.
Formaliter vt venditio per minorem facta firma sit, vide legẽ quinquagesimamnonam.ibi.
Forma venditionis per tutorem, vel curatorem faciendam alicuius rei immobilis minoris cuius curam habet, vide ibidem. in lege sexagesima.
Forma venditionis factæ per procuratorem, vide ibidem.in lege sexagesimaprima.
Forma venditionis factæ per executorem testamenti, vide ibi.l.sexagesimasecunda.
Forma venditionis alicuius rei immobilis factæ per ecclesiam, vid.glo.& tex.in.l.63.ibi.
Forma venditionis nominis alicuius debitoris, vide glossas.l.sexagesimæ quartæ.ibi.
Forma venditionis alicuius iumenti, vide legẽ.65.titulo decimooctauo, partita.3.
Formaliter permutationis, vid.ibidem.in.l.66.
Forma donationis, vide ibid.l. sexagesimãseptimã. titulo decimooctauo.part.3.
Forma concessionis feudi, vid.ibidem.in.l.68.
Forma licitę donationis ad censum, vid.ibi.l.69.
Forma mutui in quo potest poni pœna dupli, vide ibidem.in lege septuagesima.
Forma instrumenti commodati, vid.ibi.l.71.
Forma instrumenti super deposito facti, vide.l.72.titulo decimooctauo. partita.3.
Forma scripturæ locationis domus seu alterius rei, vid.ibi.l.septuagesimamtertiam.
Forma contractus conductionis, vid.ibi.l.74.
Formaliter contractus nominati quando vnus promittit aliquid scribere vel aliud simile alicui, vide legem.75.titulo decimooctauo. partita tertia.
Forma locationis iumentorum, vid.ibi.l.76.
Forma nauli, idest, affectationis nauis, vid. ibidem. in lege septuagesima septima.
Forma instrumenti societatis, vid.ibi.l.78.
Forma locationis terræ in colono partiario factæ, vid.ibi.legẽ septuagesimamnonam.
Forma instrumenti diuisionis hæreditatis, vid.ibi.l.80.
Forma instrumenti quitationis debiti, vide ibidem. legem octuagesimã primam.
Forma liberationis generalis a debito, vide glo.2.l.81.titulo decimooctauo.partita.3.
Forma instrumenti pacis & treguæ, vide ibi.l.octuagesimãsecundã. &.l.octuagesimamtertiam.
Forma sponsaliorum faciendorum per patrem per filiam per verba de futuro, vid.legem octuagesimamquartam.titulo decimooctauo.partita tertia.
Forma arrarum hinc inde datarum, vide glossam sextam.dictæ.l.octuagesimæ quartæ.
Forma matrimonij per verba de præsenti, vid.ibi.legem octuagesimam quintam.
Forma instrumenti constitutionis dotis, vide ibi. legem octuagesimam sextam.
Forma dona propter nuptias ꝙ in Hispania vocatur arra, vide ibi.l.octuagesimamseptimam.
Forma monachationis alicuius, vid.ibi.l.88.
Formaliteræ vassallagij, vid.ibi.l.89.
Forma manumissionis, vid.l.nonagesimã. titulo decimooctauo.partita tertia.
Forma adoptionis, vid.ibi.l.91.
Forma arrogationis, vid.ibi.l.92.
Et quid si ista forma non seruetur sed fiat talis arrogatio coram vicinis vel viris honestis an cognatio legalis tunc contrahatur, vid.glo.6.l.7.titu.7.partita.4.
Forma emancipationis, vid.l.93.titulo.18.par.3.&.l.15.titulo.18.partita quarta.
Forma dationis tutoris & qualiter tutores satisdent rem pupilli saluam fore, vid.ibi.l.94.
Forma tutelæ minoris a iudice matri suæ tutrici commissæ, vid.ibi.l.nonagesimamquintam.
Forma constitutionis actoris siue procuratoris per tutorem factæ ad recuperandas res minoris, vid.l.96.tit.18.par.3.
Forma constitutionis procuratoris ad negotia, vid.ibidem legem nonagesimamseptimam.
Forma constitutionis sindici per vniuersitatem, vide ibi. legem nonagesimamoctauam.
Forma inuentarij tutoris, vid.ibi.l.99.
Forma inuentarij ab hærede conficiendi, vide ibidem.in.l.100.
Forma instrumenti repudiationis hæreditatis, vid.ibi.l.101.
Forma quitationis tutoris ab ad administratione tutelæ, vid.ibi.l.102.
Forma testamenti, vid.ibi.l.103.
Forma codicillorum, vide legem.104.titulo decimooctauo. partita tertia.
Forma donationis causa mortis facta à filiofamilias, vid.ibi.l.105.
Forma compromissi, vid.ibi.l.106.
Forma sententiæ arbitri, vid.ibi.in.l.107.
Forma sententiæ primi decreti, vid.ibi.l.108.
Forma sententiæ diffinitiuæ, vide ibidem.in.l.109.
Forma sententiæ appellationis iudicis, vid.ibi.l.110.
Forma libelli quando iudici petitur vt aliqua rescindat ex iusta causa, vide glo.6.per tex.ibi.l.28.tit.29.par.3.
Forma nuntiandi aliquod nouum opus ꝙ in alicuius præiudicio fit, vide glo.10.l.1.& glo.2.l.2.tit.32.par.3.
Forma libelli in causa separationis matrimonij propter viri frigiditatem, vide glo.per tex.ibi.l.10.tit.9.par.4.
Forma iuramenti quam testes adducti contra matrimonium ante ipsorũ dictum præstare debent, vid.glo.2.l.19.tit.9.par.4.
Forma quæ obseruari debet in supplicatione patris Regi facta pro ipsius filij naturalis legitimatione, vide glo.8.l.4.tit.15.partita quarta.& ibi. gloss.9.
Formam hominum non habentes, an baptizandi sint, vel non, vid.glo.1.l.5.tit.23.par.4.
Forma iuramenti ꝙ à feudatario præstatur quale sit, vid.glo.l.4.per tex.ibi.titulo.26.partita.4.
Forma prohibitionis alienationis rei ita ꝙ nõ transeat dominium in emptorem vel alium, quæ sit, vid.glo.4.l.43.tit.5.par.5.
Forma rei si mutetur, tunc substantia rei videtur esse perempta, vid.glo.9.l.28.tit.8.par.5.
Et an quando actus peccat in forma, an tunc ex eo nascatur naturalis obligatio, vid.glo.4.l.5.tit.12.par.5.
Forma cessionis bonorum quæ sit, & an solo verbo fieri possit, & an cum vituperio, vid.glo.4.l.1.tit.14.par.5.
Forma publicationis testamenti in scriptis, vid.per glo.l.3.&.4.per text.ibi.tit.2.par.6.
Forma substitutionum, vid.glo.legum.tit.5.par.6.
Et an licitum sit recedere à forma data per disponentem dummodo à mẽte non recedatur, vid.glo.3.col.7.post medium.l.32.tit.9.par.6.
Et a forma decreti non est recedendum, vid.glo.4.columna.8.q.10.in fine.l.6.tit.11.par.6.
Et an omissio formæ vitiet actum fauorabilem, vid.glo.7.l.9.tit.16.p.6.
Et consuetudo quæ prębet aliquam formam actui est seruanda, vid.glo.6.l.6.tit.19.par.6.
Forma iuramenti ad omne dubium tollendum, vid.glo.8.d.l.6.
Forma riepti, vid.glo.5.l.4.per tex.ibi.tit.3.par.7.
Forma homagij, vid.glo.l.2.per tex.ibi.tit.5.par.7.
FORNICATIO, diuersa, scilicet, quia vna est spiritualis alia carnalis non redintegrat matrimonium, vide glo.5.post medium.l.8.titulo.2. partita.4.
Fornicationes diuersæ vna, scilicet carnalis alia spiritualis vtrum compẽsari debeant, vid.glo.5.l.8.tit.9.par.4.
Fornicatio si sit notoria an tunc coniuges possint se diuertere sine authoritate ecclesiæ, vid.glo.6.l.2.tit.10.par.4.
Fornicatio simplex est peccatum mortale, ꝙ per multa probat gloss.3.in proœmio.tit.14.par.4.
Fornicatio simplex quare lex impunita relinquit, vid.glo.4.ibi.
FORTALITIVM, & quod sint in Regno necessaria fortalitia, vid.glo.3.l.1.tit.18.par.2.vide in verbo, CASTELLA.
FORTITVDO quid sit, vid.glo.4.l.8.tit.5.par.2.
FORTVNAE, caput sequuntur, vid.glo.4.in prin.l.31.tit.26.par.3.
Vide de hoc.in verbo, BONA.
FORVS quid sit, & quid habeat cum consuetudine, vid.glo.1.l.7.tit.2. partita.1.
Forus propriè dicitur quando est generalis impropriè vero quando est particularis, vid.ibidem.in glo.3.
Fori leges quando probent, & multa in hoc, vid.ibi.glo.magnam.
Fori leges ꝙ in vsu conseruentur quis probauit, an illas allegans vel excipiens, vid.ibidem in medium illius glo.
Vide infra.in verbo.LEGES FORI.
Forum sortitur quis ratione naturalitatis in diuersis locis quæ ponuntur per glo.l.2.per tex.ibi.tit.24.par.4.
Et an sequatur quis forum in quo baptizatus fuit ratione baptismi; vide glo.11.per tex.ibi.l.2.tit.24.par.4.
Et an ratione delicti commissi in loco efficiatur quis subditus iudicis illius loci, vid.glo.1.in prin.l.15.tit.1.par.7.per illum tex.
FRANCISCVS beatus franciscus an peccauerit quando interrogatus si illac transisset homicida ponens manum in maniconem capæ respõdit ꝙ illac non transiuerat, vide glo.14.l.18.tit.14.par.7.
FRANGENS EXILIVM, vide de hoc.in verbo, EXILIVM.
FACTOR CARCERIS, vid.in verbo, CARCER, REVS, CARCERATVS, CRIMINOSVS.
FRACTOR TREGVAE qualiter puniatur, & quid si cum causa de nouo orta fugit, vid.glo.3.l.3.per tex.ibi.tit.12.par.7.& glo.6.l.4.ibi.
FRATRES, & sorores tertij ordinis in suis domibus commorantibus tributa soluere tenentur, vid.glo.1.col.2.l.1.tit.7.par.1.
Fratris tertij ordinis vere religiosi non dicuntur, vid.d.gl.1.col.3.in prin.
Fratres maiores dicuntur domini domus, vid.glo.8.l.2.tit.15.par.2.
Frater maior habens maioriam si fratri minori dederit necessariam in toto suæ vitæ tempore, an alij eius successores idem facere teneantur etiã si frater minor bona habeat vnde ali possit, vid.glo.10.col.4.post medium.l.2.tit.15.par.2.
Frater maior an teneatur alimentare fratres & dotare sorores, vid.glo.10. col.5.in fine.d.l.2.tit.15.par.2.
Frater in iudicio non admittitur contra fratrem etiam si tantum sit frater naturalis nisi in certis casibus, vid.glo.1.&.3.l.4.per tex.ibi.ti.2.p.3.
Frater an sit idoneus testis contra suum fratrem, & an possit testificare in causa matrimoniali sororis, vid.glo.2.&.3.l.15.tit.16.par.3.
Fratres prædicatores seu alij mendicantes extra minores fratres qualiter res immobiles vendere possint, vid.glo.5.l.63.titulo.18.par.3.
Fratres si bona diuidunt & ad diuisionem veniunt concorditer talis diuisio laudabilis est, vid.glo.1.l.80.tit.18.par.3.
Frater an teneatur sororem suam dotare, vid.glo.6.l.9.tit.11.par.4.
Frater si sororem suam de mandato patris in testamento suo dotauerit, non poterit stipulare dotem sibi reddi soluto matrimonio, vid.glo.2. in fine.l.30.tit.11.par.4.
Frater diues si sororem inopem dotauerit, an possit pacisci de restitutione dotis, vid.glo.9.l.30.tit.11.par.4.
Frater filij legitimati an & ipse legitimus esse credatur licet de eo mentio facta non fuerit, vid.glo.9.l.7.tit.15.par.4.
Frater nobilis esse dicitur si eius frater nobilis pronuntiatus fuit per sententiam.s.vt pro nobili habeatur, vid.d.glo.9.dict.l.7.
Fratres legitimi, & legitimati quando simul succedãt in bonis patris, vel non, vid.glo.2.l.9.tit.15.par.4.
Frater an teneatur alere fratrem inopem, & quid in fratre naturali tantũ, vid.gl.5.l.4.tit.19.par.4.
Frater an licitè occidere possit inuentum turpiter cum sorore sua in actibus venereis, vid.glo.7.col.2.l.6.tit.21.par.4.
Frater liberti an excludat patronum quando libertus decessit sine testamento.glo.1.l.10.tit.22.par.4.
Frater si sit habilis ad seruiendum feudum, an possit seruire partem fratris sui inhabilis, vel non, vid.glo.8.l.6.tit.26.par.4.
Frater an succedat in feudo sui fratris, & in quo & quando sic, vel non, vide glo.2.per tex.ibi.l.7.tit.26.par.4.
Et quid si in concessione dicatur a concedente quod feudum concessit iure antiqui & paterni feudi, vid.ibidem.in glo.3.
Frater quid in maioria succedere debet si a fratre rẽ maiorię alienari prohibitam emerit, & pretium soluat an illo moriente & ipso succedente pretium repetere possit, vel si non dedit possit se aliqua exceptione tueri, vid.glo.1.col.2.q.7.l.10.tit.26.par.4.
Fratres illius in quem fuit facta maioria an teneantur pretium supplere quando fuit rescissa venditio alicuius rei maioriæ per legem.2.C.de rescin.vendi.vel non, vid.glo.1.col.4.q.37.l.10.tit.26.par.4.
Frater qui stetit in communionem cum fratribus tenetur reddere rationem fratribus administrationis gestæ cum deuenerint ad diuisionem, & qualem, & quid si habuit administrationem vt tutor, vel curator, vide glo.3.l.26.tit.12.par.5.
Frater si cum fratre suo expensas fecit in ipso, & in rebus suis, an illas a fratre habere debeat, vid.glo.1.l.36.tit.12.par.5.
Frater hæredis instituti in aliquo testamento an possit esse testis quando de ipsius validitate dubitatur, vide glo.3.l.11.tit.1.par.6.
Frater testatoris an possit esse testis in testamento sui fratris, & quando, vid.glo.5.ibi.
Frater debet suam legitimam habere in bonis sui fratris quando instituit in bonis suis turpem personam, vide glossam tertiam.l.11.tit.4.partita sexta.
Frater si non petit fratri suo partem hæreditatis, an per hoc illi renuntiasse videatur etiam si diu stetit. vide glossam.2.&.4.l.18.titulo sexto. partita.6.

Universidad de Deusto Biblioteca

Index materiarum

Frater si renuntiauerit suam partem in vnum ex fratribus, an omnibus vel illi tantum prosit, vid, d. glo. 4.
Frater propter ingratitudinem, an excludatur à successione fratris intestati, vid. glo. 1. l. 8. tit. 7. par. 6. & glo. 9. l. 12. ibidem.
Frater an a successione fatris excludi debeat quando venientes ab intestato probant illum contra fratrem suum causam ingratitudinis commisisse, & eius frater testamentum non fecit, vid. glo. 8. l. 10. tit. 7. par. 6.
Frater suum fratrem præterire potest cum causa, vel sine ea, & illum exhæredare, & quid si turpem personam instituerit, vid. glo. 1. l. 12. per tex. ibi. tit. 7. par. 6.
Frater qualis esse debeat ad hoc, vt possit testamentum sui fratris rumpere quando fuit in eo turpis persona instituta, & quid in filijs fratrum, vid. ibid. in glo. 3.
Frater si faciat donationem in officiosam turpi personæ, an eius frater illam reuocare possit, vid. ibid. in glo. 4.
Et an tuptotestamento fratris per fratrem ex iusta causa debeantur legata ibidem relicta, vid. d. glo. 4.
Et an tunc frater reuocet testamentum solum quo ad suam legitimam, vel quo ad omnia, vid. ibid. in glo. 5.
Frater an possit agere ad supplementum quando per fratrem fuit aliquid sibi relictum sicuti filius, & quando, vide ibidem.
Frater si occidat fratrem, an ab eius hæreditate repellatur, & cui applicetur, vid. glo. 12. l. 13. tit. 7. par. 6.
Frater an & quando possit fratris testamentum querelare, vid. glo. 3. l. 2. per tex. ibi. tit. 8. par. 6. & glo. 3. l. 9. ibi.
Et an si testamentum fratris rumpatur ex aliqua causa legata ibidem relicta debeantur, vid. glo. 5. l. 7. tit. 8. par. 6.
Fratres defuncti an concurrant cum patribus vel cum alijs ascendentib' defuncti, vid. glo. 5. 6. & 9. l. 4. tit. 13. par. 6.
Frater an & quando, & pro qua parte succedat fratri suo decedenti sine testamento, & an debeat esse vtrinque coniunctus, & quid in filijs fratrum, vel in feudis, vid. glo. l. 5. ibidem.
Et quid si frater repudiauit hæreditatem sui fratris, an filijs suis accrescat, vel filijs sui fratris, vid. gloss. 2. d. l. 5.
Et qualiter filij fratrum succedant patruo, vid. ibi. in glo. 3.
Frater vtrinque coniunctus, vel filij ipsius, an excludant fratrem ex patre vel matre tantum, & quando non, vid. glo. 4. d. l. 5.
Frater ex parte patris vel matris tantum pro qua parte suo fratri succedat vid. glo. 1. 2. & 3. l. 6. tit. 13. par. 6. per illum tex.
Et quid si concurrant auunculus ex parte matris, & patruus ex parte patris non stantibus fratribus neque filijs fratrum. vid. d. glo. 1. d. l. 6. titu. 13. par. 6.
Frater testatoris, an excludat filium spurium testatoris ab ipso institutũ hæredem, vide glossam septimam. l. 10. per tex. ibi. titulo decimotertio. par. 6.
Fratres vterini vel alij consanguinei ex parte matris. an succedant fratri vterino, vide glossam. 1. 2. & 4. l. duodecimæ. titulo decimotertio. partita sexta.
Frater naturalis succedit suo fratri naturali, & quando, vid. glossam. 1. & 2. cum alijs ibi. legis. 12. per illum textum. titulo decimotertio. partita sexta.
Frater vterinus quando suo fratri succedat vel non, & quid stantibus filijs legitimis & naturalibus. vid. ibid. in glo. 3. & 5.
Fratres naturales ex eodem patre tantum. an succedant sibi inuicem, & quando, vid. glossam quintam. cum alijs ibi. l. 12. per illum tex. titu. 13. partita. 6.
Et quid si adsit frater legitimus & naturalis, an excludat fratrẽ ex matre vel patre tantum natum, vid. ibi. glo. 6. per illum tex.
Fratres an inter se communicare teneantur q̃ vnus ex eis cum pecunia patris fuit lucratus, & quando, vide glossam primam. l. 3. tit. 15. partita sexta.
Fratres quæ & qualia inter se diuidere & communicare debeant, & quando, vid. glo. 1. 3. per tex. ibi. tit. 15. par. 6.
Frater quæ & qualia cum fratribus communicare non teneatur, vid. glo. 1. 5. per illum tex. tit. 15. par. 6.
Et quid de libris sibi a patre ad discendum datis, vid. ibidem.
Fratres an de communi soluere teneantur obligationes per fratrem factę in studijs, vid. glo. 6. ad finem. d. l. 5.
Frater debitor fratris an eius tutor vel curator esse possit, vid. glo. 5. post princ. l. 14. tit. 16. par. 6.
Et an honor & priuilegiũ q̃ per legem parentibus conceditur debeatur fratribus, vid. glo. 5. supra dict. post prin.
Frater an & quando teneatur dotare sororem inopem, & qualem sorotẽ, vid. glo. 3. l. 18. tit. 16. par. 6.
Et an illam alere teneatur. vid. ibidem,
Frater naturalis an fratrem vel sororem suam alimentare teneatur, vide ibidem.
Frater clericus potest ex reditibus suorum beneficiorum dotem sorori inopi dare, vid. d. glo. 3. in fine.
Frater an possit suum fratrem accusare & qualiter puniatur si accusat. vide glo. 1. & 3. l. 4. per illum tex. tit. 2. par. 3. & glo. 17. d. 2. per tex. ibi. titu lo. 8. part. 7.
Frater si occidat illum qui per vim vult stuprare sororem suam, an per hoc puniatur, vid. glossam primam. legis tertiæ. titulo octauo. partita septima.
Frater si occidat fratrem qualiter puniatur, vide glo. 1. 12. per tex. ibi. titu. 8. partita. 7.
FRAVS in alicuius rei alienatione facta tunc talis alienatio non valet, vide glossam quartam. columna secunda. legis. 51. titulo sexto. partita prima.
Fraus ex quibus præsumatur esse in donante, vi. gl. 7. in fi. l. 2. ti. 4. par. 5.
Fraus maior præsumitur ex interpositione personæ, vid. glo. 5. l. 5. titu. 5. partita. 5.
Fraus ex quibus colligatur in debitore alienante res suas. glo. 3. cum alijs ibi. l. 7. tit. 15. par. 5.
Fraus curatoris in emendo ab aliquo debitore, an minori suo noceat, & quid si fraus sit in ipso minore, vid. glo. 11. ibi.
Fraus, & vbi princeps authoratur ibi nulla potest esse fraudis suspicio, vide glossam secundam. legis quintæ. titulo primo. par. 6.
Fraus & dolus qualiter differant, vide glossam secundam. l. 1. tit. 16. par. 7.
FREQVENTIA coiti augit concupiscentiam, vide glo. 1. in prin. col. 2. l. 1. titul. 7. par. 1.
FRENETICVS an possit facere testamentum, vi. glo. 5. in fin. l. 13. tit. 1. partita sexta.
FRIGIDITAS matrimonium impedit & dirimit iam contractum, & quid si dubitetur an impedimentum præcesserit matrimonio, vel ecõtra, vide glossam tertiam. l. decimæ sextæ. titulo secundo. partita. 4. & glo. 3. l. 5. titu. 8. par. 4.
Frigiditas in aliquo esse non creditur nisi probetur. vide glossam primã, l. 2. tit. 8. par. 4.
Frigiditas in fœminis an impediat matrimonium. vide glossam tertiam. l. 2. tit. 8. par. 4.
Frigiditas si superuenerit post contractum matrimonium an illud separari faciat, & an in dubio præcessisse præsumatur matrimonio, vi. glo. je l. 5. tit. 8. par. 4.
Frigiditas si alicui opponatur quantum tempus debeat iudex præcipere, vt sint simul ad illam cognoscendam, vid. glo. 4. ibi.
Frigiditas licet obijciatur alicui non dirimit matrimonium durante triẽnio causa probationis dato licet probatio in contrarium offeratur per aspectum, vide glossam sextam. legis quintæ. titulo octauo. part. 4.
Frigiditas ad coitum dirimit matrimonium, & frigidus non potest cum alia matrimonium contrahere, secus in maleficiato, vide glo. 12. l. 5. titu. 8. par. 4.
Frigiditas si per alia signa probari potest an tunc transcursus triẽnij exigatur, vide glossam primam. legis sextæ. titulo octauo. partita. 4.
Frigiditas non præsumitur in marito dicenti se cognouisse vxorem coruptam, nisi illa contrarium ostenderit, vid. ibi. glo. 3.
Frigiditas sic clarè probetur tunc terminus legalis triennij necesse dari nõ debet, vid. glo. 4. & 5. ibi.
Et si mulier vult maritum de frigiditate accusare sub qua forma illud facere debeat, vide glossam secundam. l. decimæ. titulo nono. part. 4.
FRIGIDVS cum alij qua matrimonium contrahere non poterit secus in maleficiato. vid. d. gl. 12. l. 5. titu. 8. par. 4.
Vide de hoc supra. in verbo, FRIGIDITAS, & verbo, IMPOTENS.
FRONS in homine est in ea plus manifesta quam cætera membra, vide glo. 6. l. 7. tit. 4. par. 1.
FRVCTVS beneficiorum an licitum sit clericis quomodo velint consumere, an vero teneantur ad restitutionem si voluptosè consumpserint, & an ita facientes peccent mortaliter, vid. glo. 6. l. 40. tit. 5. par. 1.
Fructus beneficij an amittat clericus non recitãs horas canonicas, vi. glo. 2. l. 34. tit. 6. par. 1.
Fructus beneficiorum an locari possint, & an ad modicum vel ad longum tempus, vid. glo. 1. & 2. per tex. ibi. l. 9. tit. 17. par. 1.
Fructus veniunt in iurisdictione delegata, & de eis iudex delegatus cognoscere poterit, vid. glo. 4. d. l. 47. tit. 18. par. 3.
Fructus percepti per clericum de beneficio suo debet in alimentis suis cõuertere, & quid de residuis, vid. gl. 6. l. 40. tit. 5. p. 1. & gl. 5. l. 12. tit. 28. p. 3.
Fructus arborũ mearũ qui in alieno fundo ceciderũt an ego in illo fundo intrare possim causa colligẽdi, & intra quantum tẽpus, vid. glo. 3. l. 18. tit. 28. par. 3.
Fructus restituere non tenetur ille qui rem possedit per. 10. annos nisi de mala fide constet, vid. glo. 1. l. 39. tit. 28. par. 3.
Fructus faciet suos bonæ fidei possessor etiã in beneficialibus, vi. d. gl. 1. dict. l. 39.
Et an ad acquisitionẽ fructuum sufficiat bona fides in initio licet postea mala fides superueniat, vid. ibidem.

Fructus

Septem Partitarum.

Fructus debent restitui ex quo quis habuit malam fidem, & quales. vid. ibidem.
Fructus an faciat suos bonæ fidei possessor sine aliquo titulo, vid. glo. 2. l. 39. tit. 28. par. 3.
Fructus percipiens tanquam bonæ fidei possessor an condemnetur in eo q̃ factus fuit locupletior, vid. glo. 4. d. l. 39.
Fructus post litis contestationem non sunt bonæ fidei possessoris, vide ibi. glo. 6.
Fructus naturales qui sine hominũ industria veniũt, an debeant licet cõsumpti restitui a bonæ fidei possessore, vid. ibi. gl. 7. q̃ intelligendũ est quãdo ex fructibus naturalibus consumptis factus sit locupletior, vid. ibid. glo. 8.
Fructus quos & quales restitui debeant à malæ fidei possessore condemnato, & an quos percipere potuerat dominus, vid. glo. 1. l. 40. ibi.
Fructus quos malæ fidei possessor percepit ex ingenio & industria sua, an illos restituere teneatur, vid. ibi. glo. 2.
Et an malæ fidei possessor indistinctè teneatur de percipiẽdis, vi. ibi. gl. 3.
Fructus rei furtiuę, an & quando à fure vsucapi possint, vid. glo. 4. l. 4. titu. 29. par. 3.
Fructus ancillæ furtiuè emptę an emptor suos faciat si partus penes se fuit editus licet conceptus penes furem, vid. glo. 2. l. 5. tit. 29. par. 3.
Et an idem sit in fœtu vacæ, vel equæ, vel alterius pecudis, vid. d. glo. 2. l. 5. tit. 29. par. 3.
Fructus quos bonæ fidei possessor tenetur restituere poterit illos præscribere per triennium, vid. glo. 1. l. 9. tit. 29. par. 3.
Fructus si soluantur alij per colonũ alterius, an per hoc videatur velle dominum possessione priuare, vid. glo. 1. l. 13. tit. 30. par. 3.
Et an idem sit dicendum in rebus mobilibus, vid. ibi. glo. 2.
Fructus fundi à testatore alicui relictus an illud sibi videatur relictum vt vsumfructum perpetuum, an vero tantum fructus vnius anni, vid. gl. 1. l. 20. tit. 31. par. 3.
Fructus ex vsu perceptos an ab vsuario vendi possint, & quando, vid. glo. 10. l. 20. l. 31. par. 3.
Fructus seruæ in qua quis habet vsumfructum, an vsufructuarius illos faciat suos, & quid in venditione gabellæ fructuum an veniat vsusfruct' hominum, vid. glo. 3. l. 23. tit. 31. par. 3.
Fructus rei si donentur vxori matrimonio constante an illa illos suos faciat, & quando sic, vid. glo. 1. l. 4. tit. 11. par. 4.
Fructus vxori donatos per maritum matrimonio constante quos ipsa percepit & obseruabit quia erat auara, an maritus illos ab ea repetere possit, licet non sit effectus pauperior quõs si ipse illos haberet iam dilapidasset, vid. ibid.
Fructus rei parafernalis an sint penes maritum, vel penes vxorem, vide glo. 2. l. 17. tit. 11. par. 4.
Fructus omnium bonorum tam mariti quam vxoris sunt communes inter ipsos, vid. d. glo. 2. d. l. 17. tit. 11. par. 4.
Fructus rei dotalis augent dotem quando per maritum ante nuptias percipiuntur, vid. glo. 2. l. 25. per tex. ibi. tit. 11. par. 4.
Fructus dotis maritus bene potest vxori dare pro sui & seruitiorum sustẽtatione ne que repetere poterit, vid. ibidem.
Et an maritus expellens se vxorem teneatur illi restituere fructus quos percepit, vid. ibidem.
Et an valeat pactum, scilicet, q̃ mulier alat seipsam & vti fructus lucretur vel quod fructus in dotem conuertantur, vid. ibidem.
Fructus alicuius fundi si a muliere marito dentur, an ille fructus illos faciat suos, vid. glo. 5. ad fin. d. l. 17. tit. 11. par. 4.
Fructus cuiuscunque bonis tam mariti quam vxoris communicantur inter eos respectu lucrorum, vide dictam glossam quintam. in fine. & glo. 7. l. 26. ibi.
Fructus qui debeantur clerico beneficio suo renuntianti ipsis iam maturis, vid. glo. 3. l. 26. tit. 11. par. 4.
Fructus beneficiorum vacantium in aliqua diœcesi infra decennium. si certo operi deputentur, & beneficium vacet in fine decẽnij, an fructus talis beneficij debeantur illi loco vel illi operi pro tempore designato, vid. glo. 3. l. 26. tit. 11. par. 4.
Et quid de emptore & legatario, quo tempore cedãt ei pensiones, & quid de fructibus feudi vel emphyteotici prædij vel bonorum maioriæ, vide ibidem.
Fructus fundi facit suos maritus, sed arbores fundi secus, & ideo si scindentur, vel deficarentur et unt vxoris non mariti, vid. glo. 1. per tex. ibi. l. 27. tit. 11. par. 4.
Fructus rei dotalis an efficiantur sponsi si ipse ante nuptias vxorem alat in omnibus, vid. glossam secundam. l. 28. titulo vndecimo. partita quarta.
Fructus dotis maritus non facit suos quando non subijt onera matrimonij, & an pro illorum restitutione aliquam dilationem habere debeat sicuti pro dote restituenda, vid. glo. 3. l. 31. ibi.
Et an elapso anno hæredes teneãtur restituere muliere pretium fructuũ quos habuerunt ex mobilibus sicuti ipsa bona mobilia, vide ibi. in fine.
Et an in pretium istorum fructuum computentur alimenta quæ fuerunt præsita mulieri pendente dilatione annali, vid. d. glo. 3. in fine. d. l. titul. 11. par. 4.
Fructus rei feudalis existentis in fundo feudali, vel in castro vel aliæ res mobiles ibidem existentes, an dicantur res feudales, vi. glo. 4. l. 1. t. 25. par. 4.
Fructus per colonum deficatos adhuc in fundo existentes dominus retinere potest pro mercede sibi debita, vide glossam quartam. in medio. l. 9. titulo secundo. partita. 5.
Fructus rei depositæ debent post moram depositarij reddi, & qualiter, vide glo. 10. l. 8. per tex. ibi. tit. 3. par. 5.
Et an debeat haberi respectus ad tempus consumptionis vel restitutionis, vid. ibidem.
Fructus quos habet pater ex rebus suis tẽpore mortis, an illi extra quintam partem bonorum, vel in ea quinta computari debeant, ita vt si alicui quintam legauerit vel reliquerit pro anima fructus ibi veniant, vi. glossam duodecimam. columna. 2. in medio. & colum. 3. l. 8. titulo. 4. partita. 5.
Fructus augent ipsam rem & censentur res hæreditaria sicuti & reliquũ patrimonium, vid. ibidem, col. 2. ad finem.
Fructus quos filius percepit ex donatione inofficiosa, a patre sibi facta, an eos restituere teneatur, quando talis donatio vt inofficiosa reuocata fuit. vid. glo. 12. supra dict. col. 3.
Fructus & accessiones rei propriè non dicuntur donari quia non cadunt in contractum secundum formam contractus neque augent quantitatem donationis, neque requirunt insinuationem, vid. d. glo. 12. col. 3. circa finem. l. 8. tit. 4. par. 5.
Fructus alicuius rei vel territorii si alicui vendantur eum illi tempore emptionis non sint, an emptio illa teneat, vid. glo. 1. & 2. l. 14. titulo. 5. partita quinta.
Fructus pertinent ad emptorem perfecto contractu venditionis & venditor illos emptori restituere tenetur, vid. glossa. 2. l. 28. titulo. 5. partita quinta.
Fructus ab emptore percepti, an venditori restitui debeant quando sibi res vendita fuit sub pacto adiectionis in diem, & alius plus dederit, & illud plus a primo emptori venditori offeratur, & cum re empta remãsit. vid. glo. 7. l. 40. ibi.
Fructus an ab emptore restitui debeant quando ipse venditor decepit vltra dimidiam iusti pretij & ipse emptor elegit potius rem ipsam restituere quam pretium supplere. & quid in foro animæ, vid. glo. 2. l. 36. tit. 5. par. 5.
Fructus an veniat in redhibitione quæ fit alicuius rei, vid. glo. 6. l. 65. tit. 5. part. 5.
Fructus perfecto contractu emptionis spectant ad emptorem, vid. glo. 2. l. 28. tit. 5. & glo. 5. col. 2. in prin. d. l. 19. tit. 8. par. 5.
Fructus non debent emptori dari neque in eis ius habet antequam separentur a fundo, vide glos. 4. columna secunda. in medio. l. 20. titulo. 8. partita. 5.
Fructus beneficiorum si a clericis aliquo fortuito casu superueniente nõ colligantur an tunc teneantur soluere decimam eis impositam per Papam, vid. glo. 7. l. 22. tit. 8. par. 5.
Fructus si non colligantur ex fundo conducto propter aliquã sterilitatẽ vel fortuitum casum an locans ad mercedis remissionem teneatur, & quando non, & quibus concurrentibus, vid. glo. 1. 2. 3. 5. & 8. l. 22. titul. 8. partita. 5.
Fructus nascituros an ab aliquo per stipulationem promitti possint, & quis & cuius expensis tunc colligi debeant, vi. glo. 2. & 3. l. 20. per tex. ibi. titul. 11. par. 5.
Et quid si promissor velit dare fructum immaturum vel partus ancillæ, vel animalium nondum ablatos, vid. ibi. glo. 3.
Fructus si promittantur alicui & non nascantur, an promissor liberetur vel ad dare teneatur, de fructibus alterius anni, & quãdo, vid. ibi. gl. 4.
Fructus percepti per creditorem ex re pignorata, an minuant debitum, & an teneatur de percipiendis vel de his qui percipi potuerant, vide glo. 3. l. 2. tit. 13. par. 5.
Fructus quos creditor ex re sibi pignorata percepit, an possit eis vti & cõuertere in vsum suum vel eos vendere vt in sortem compenset, vid. ibi. gloss. 4.
Fructus decimæ an obligari vel vendi possint, vid. glo. 1. l. 3. titulo. 13. partita quinta.
Fructus an veniant in libello actionis hypothecariæ, vide glossam. 3. l. 14. ibi.
Et an creditor agere possit actione hypothecaria ad fructus perceptos ex re sibi pignorata nondum ipsi tradita si antea alicui vendita sit, vi. glossam secundam. legis decimæ sextæ. titulo decimotertio. partita quinta.

Q Et quid

Et quid si res peueniat ad bonæ fidei possessorẽ ex alia causa quã emptionis an idem dicendum sit, vid.ibi.glo.3.
Fructus extantes an veniant in actione hypothecaria, vel quos, vid.ibidem.in glo.4.
Et an soluens indebitum rem cum fructibus repetere possit, glo.1.l.37.titu.14.par.5.
Et an clericus compellatur cedere fructibus suorum beneficiorum, vide glo.6.l.x.tit.15.par.5.
Fructus an sint restituendi per emptorem qui fraudulenter à debitore alitiuus, res suas emit, & quales & à quo tempore, & quid de expensis in tali re factis, vid.glo.1.11.per textum ibi.titulo decimoquinto.partita quinta.
Fructus inuentii in hæreditate an debeant dari substituto filij ex compendiosa substitutione, & quales, vide glossam decimamtertiam.l.12.tit.5.partita.6.
Fructus rerum hæreditarium si abhærede colligantur, an per hoc hæreditatem adire videatur, vide glossam quartam.l.11.per illum tex.titu.6.partita.6.
Fructus & accessiones rei legatæ ante aditam hæreditatem, an debeantur legatario, vid.glossam tertiam.legis tertiæ.titulo nono.partita sexta.
Fructus canonicatus vacantis an accrescant alijs canonicis, vel ecclesiæ, vide glossam sextam.columna.3.in principio.l.trigesimætertiæ.tit.9.partita.6.
Fructus rei legatæ an legatario debeantur ante aditam hæreditatem, & quando, vide glossam.3.colum.1.ad finem.l.34.&glo.4.l.37.tit.9.partita sexta.
Et quid si hæres in restituendo legato fuit in mora an tunc teneatur non solum ad fructus perceptos sed ad eos qui percipi poterant, vid.glo.5.dict.l.37.
Et an veniant fructus quos percipere potuisset petitor vel illi quos percipere potuisset possessor, vid.ibidem.
Fructus bonorum omnium vxoris sunt mariti in administratione & ei communes ex quibuscunque bonis prouenianr, vide glo.4.col.5.l.6.tit.11.par.6.
Fructus ab hærede percepti quando fuit rogatus restituere hæreditatem, an ipse eos in suam quartam trebellianicam computare teneatur, vid.glo.4.&.5.l.8.per tex.ibi.tit.11.par.6.
Et quid si grauatus restituere sit deliberis testatoris, vid.ibidem.in glossa.7.&.8.
Fructus a filio vel à patre percepti ex hæreditate quam restituere tenentur an in suam legitimam computare teneantur, vide ibi.in dicta glossa octaua.
Fructus quales debent hæredi restitui quando ab aliquo euincitur hæreditas, & quando, & alia in hoc, vid.per glo.1.4.per tex.ibi.titulo decimoquarto.part.5.
Et an & quando fructibus consumptis teneatur restituens ad æstimationem, vid.ibidem.in glo.2.
Et quid in bonæ fidei, vel malæ fidei possessore, vid.ibidem.in glo.2.3.5.&.7.per illum tex.
Et an malæfidei possessor deducat expensas quando nullos fructus percepit, vid.ibi.in glo.8.
Et an violentus possessor teneatur de percipiendis, vid.glo.2.l.10.titu.10.partita septima.
Et an committat furtum ille qui cum sit ipso iure priuatus beneficijs suis fructus percipit, vid.glo.2.l.1.tit.14.par.7.
Fructus in fundi si cadant in fundo tuo, tui non sunt, vid.glo.1.l.10.titu.15.partita.7.
FRVCTVARIVS si per vim à domino expellatur qualiter dominus expellens puniatur, & quid è contra, vid.glo.2.l.16.per tex.ibi.titu.10.par.7.
Fructuarius qualiter agat contra furem sibi furantem rem ex qua fructũ habebat.vid.glo.7.&.7.l.11.per tex.ibi.tit.14.par.7.
Vide in verbo, VSVSFRVCTVARIVS.
FRVMENTVM necessarium pro ciuibus prohibere potest quis ne vẽdatur extra locum illud.glo.in fine.1.col.l.15.tit.1.par.1.
Frumentum quale esse debeat ad consecrandum corpus domini, vid.gl.1.l.21.tit.4.par.1.
Frumentum qualiter hodie per leges huius Regni decimetur, vid.glo.2.l.10.tit.20.par.1.
Et an statutum prohibens ne frumentum extrahatur habeat locum in extrahente farinam, vide glossam primam.l.19.titulo secundo.partita tertia.
Frumentum corruptum cum incorrupto, an & quando liceat commiscere, vid.glo.2.l.1.tit.7.par.5.
Frumentum si ab aliquo contra deuectum aspertetur si postea casu fortuito frumentum pereat an ad æstimationem teneatur, vid.glo.8.l.6.tit.7.par.5.
Frumentum minoris an per tutorem vel curatorem seruari debeat in tẽpus carestiæ, vide glossam nonam.l.15.titulo decimosexto.partita sexta.
Et an teneatur mittere in alium locum vt melius vendatur, vide ibid.
Et debet poni tempus venditionis, ne contra tutorem præsumatur venditum tempore cariori, vid.ibidem.
Et de pœna iam miscentis palea cum frumento, vide gloss.4.l.5.per illum tex.tit.7.par.7.
Et si grex alicuius in frumento alterius quod adhuc est in herba damnũ dederit qualiter damnum istud debeat æstimari, vid.glo.1.l.24.titul.15.partita.7.
FVGERE si quis possit an ad id teneatur aliàs incidat in pœnam irregularitatis si aliquem etiam ad suam defensionem occidat, vid.glo.1.l.16.tit.6.par.1.
Fugere ad ecclesiam, de hoc.vi.supra in verbo, CONFVGIENS AD.
Fugiens in bello dicitur aleuosus, nisi id aliter percussus euasserit, vi.glossam secundam. legis sextæ. titulo decimonono. partita secunda. & glossam quintam. legis nonæ. titulo decimonono. partita secunda.
Fugiens qualiter capi & deduci debeat & qualiter puniatur. & quando si post accusationem fugit, vide glo.l.18.per tex.ibi.titulo primo.partita septima.
Fugiens à carcere an habeatur pro confesso & qualiter puniatur, vid.glo.1.cum alijs ibi. l. decimætertiæ. per illum text.titulo vigesimonono.partita.7.
Et quid si cum scientia vel custodum negligentia aufugiat, an mitius puniatur & quare, vid.ibi.glo.5.
Et quid si isti habebant iustam fugiendi causam, vid.ibi.glo.6.
FVGITIVVS SERVVS, vid.in verbo, SERVVS FVGITIVVS.
FVGITIVVS DEBITOR per creditorem propria authoritate capi potest, & ante diem, & quid si debitor se defendat, & quid si creditor illum vulneraiit, vide glossam primam.l.decimæ.titulo decimoquinto.par.5.
Et quid si fuga sit in promptu sed non in actu, & quid de colono vel scriptitio fugiente, vid.ibidem.
Et an quilibet de populo possit debitorem fugitiuum capere, vide ibidem.
Et quid si debitor sit clericus, vel debitor largè, & quisita dicat, vi.d.glossam.1.in fine.
De hoc, vid.in verbo, DEBITOR FVGITIVVS.
FVNDATORES ecclesiarum tenentur eas dotare, & antea petere nõ possunt q̃ consecrentur, & quid si consecretur, vid.glo.2.l.3.titulo.10.partita.1.
Fundatores ecclesiarum si non sint soluendo neque eius hæredes tunc Episcopus debet illam ecclesiam dotare, vide ibidem.in glo.3.
FVNERIS IMPENSA æstimatur secundum facultatẽ seu dignitatẽ defuncti, vid.glo.8.in prin.l.12.tit.13.par.1.
Vid.infra.in verbo, IMPENSA.
FVNDVS transit ad ecclesiam, & ad personam ecclesiasticam cum one re suo, & ecclesiate debitur ad solutionem tributi illi annexum, vel cuiuscunque oneris, vid.glossam quartam.columna.1.l.5.titulo sexto.partita.1.
Et si fundo alicuius aliquid propter alluuionem accrescat an domini fundi sit vel cuius, vide glossam secundam.l.vigesimæ sextæ.titul.8.partita tertia.
Fundus an domino priori debeat restitui si flumen super eum fuit per decem annos inter præsentes & viginti inter absentes, vid.glo.1.l.32.tit.18.par.3.
Fundus quando dicatur vi possessus, vid.glo.2.ad medium.l.4.titul.29.partita.3.
Fundus ciuitati propinquus carius æstimatur, vid.glo.6.l.56.titulo.5.partita quinta.
FVLLO, vid.de hoc.in verbo, OFFICIALIS.
FVR an suspendatur pro primo furto magno, vide gloss.12.l.1.titulo.17.partita.2.
Et non solum aduersus furem cognoscit iudex vbi res furtiua reperitur, quando certum est de furto, sed etiam quando est aliqua suspicio, vide glossam vigesimam.l.trigesimæ.per text.ibi.titulo secundo.partita tertia.
Fur equi an possit expensas quas fecit in alendo equum furatum, vide glossam primam.legis quadragesimæ quartæ.titulo vigesimo octauo.partita.3.
Fur an faciat fructus suos ex re furtiua quam vsucapere volebat, vide glossam quartam. legis quartæ. titulo vigesimonono. partita tertia.
Fur si fuerit aliquis dominus qualiter pro furto puniatur, vid.glo.7.l.11.tit.25.par.4.

Fur, & semper seruus præsumitur fur, vid.glossam primam.l.46.titul.5.partita.5.
Fur si aliquid alicui dedit ne illum detegat, an ab ipso repeti possit, vide glossam primam.l.quinquagesimæ quartæ.titulo decimoquarto.partita quinta.
Fur an & quando occidi possit, quando vero, & qualem non, vide glossam secundam, tertiam, &.4.l.tertiæ.per tex.ibi.titulo octauo.partita septima.
Fures pro exportatione paruæ rei occidi non possunt siue nocturni siue diuturni sint, vid.d.glo.4.ad finem.
Et an idem q̃ in fure dicendum sit in nocturno depopulatore, vi.glo.9.d.l.3.tit.8.par.7.
Fur an excusetur ex eo, scilicet, q̃ dicit se furare eo, scilicet, q̃ credebat dominum permissurum, & ex quibus hoc constare possit, vid.glo.4.l.1.tit.14.par.7.
Et quid si ex post facto dominus rei dicat quod de consensu suo res capta fuit, an istud furem excuset, vid.ibidem.
Fur manifestus qualis dicatur, & ex quibus illum ita esse colligatur, vid.glo.4.l.2.tit.14.par.7.
Fur dicitur creditor qui vtitur re sibi data in pignus, vid.gloss.4.l.3.per tex.ibi.tit.14.par.7.
Et idem est in depositario, vid.ibidem.
Fur an puniri possit vbicunque inuenitur siue cum re furtiua, vel sine ea, & quis sit ipius iudex competens, vid.glo.1.l.4.per tex.ibi.titulo.14.partita.7.
Fur an dicatur tutor qui rem sui minoris dolo subtraxit vt contra eum detur actio furti, vide glossam primam. l. 5. titulo decimoquarto.part.5.
Fur dicitur quis multis & diuersis modis, vid. glossas legum. titulo decimoquarto.partita.7. & vide in verbo, FVRTVM, & in verbo, ACTIO FVRTI.
Fur qui ligna vel alios materiales furauit qualiter teneatur, & ad quid, & de eius pœna, vide glossam secundam.l.16.per tex.ibi.titulo.14.partita septima.
Fur si sit minor furiosus vel familiaris domus, an & quando actione furti conueniri possit, vide glossas. legis decimæ septimæ ibi. per illum textum.
Et quid si vxor, filius, vel seruus furentur in maxima quantitate, an possint actione furti conueniri, vid.ibi.in glo.6.
Fur qualiter puniatur siue contra eum agatur ciuiliter siue criminaliter, siue furtum sit magnum vel paruum, vid.glo.l.18.titulo decimoquarto.partita.7.
Fur famosus quis dicatur, & de ipsius pœna, vid.glo.5.col.2.in princ.d.l.18.&col.3.ad finem.
Et quid si furtum tribus vicibus continuatum sit in parua, vel in magna quantitate, vel quid si fiat cũ aliqua effractione ostiorum vel aliter, vid.d.glo.5.col.2.3.&.4.
Fur si apponit scalas ad furandum, an per hoc pœna mortis puniatur, vide ibidem.col.4.ad medium.
Fur quis propriè dicatur, & quis dicatur latro, vide dictam glo.5. & glossam.6.ibi.
Et de pœna furantis rem sacram, vel de eo qui vadit ad alicuius domum cum armis, vid.ibi.glo.8.&.9.
Et quæ pœna detur receptatoribus furium, vide per glossam decimam quartam.l.decimæ octauæ.per tex.ibi.tit.14.par.7.&ibi.in glossa decima quinta.
Fur & abigeus in quo differant & qualiter cognoscuntur, vid.gloss.l.19.per tex.ibi.tit.14.par.7.
Et qualiter agatur contra furem & eius hæredes condictione furtiua, & quando, vide glo.l.20.ibi.per illum tex.
Et quid si plures sunt fures, an omnes in solidum teneantur, & an vnius solutum liberet alios, & quando, vid.ibi.gloss.10.&.11.per illum textum ibi.
Fur aliquid surripiens de hæreditate qualiter teneatur, vide glossas. legis vigesimæ primæ.per textum ibi. titulo decimoquarto.partita septima.
Fur an dicatur ille qui terminos seu limites euulsit & de eius pœna, vide glossam quintam, sextam, & septimam.l.30.per tex.ibi.titulo.14.partita septima.
FVRANS ligna siue alios materiales qualiter puniatur, & ad quid teneatur, vid.glossam secundam.l.16.per tex.ibi.titulo decimoquarto.partita septima.
Furans rem si sit minor, vel furiosus, vel familiaris domus, an isti furti actione conueniantur, & quando, vide glo.l.decimæ septimæ ibi. per illum textum.
Et in filio, vxore, vel seruo furans in magna quantitate, an actione furti conueniantur, vid.ibi.glo.6.
Furans rem in magna vel in parua quantitate siue contra eum agatur criminaliter siue ciuiliter qualiter puniatur, vide glo.l.18.per tex.ibi.tit.14, partita.7.
Et quid si furtum tribus vicibus continuatum sit in parua vel in magna quantitate, vel quid si cum aliqua effractione fiat, vid.glo.5.ibi.colum na.3.&.4.
Furans aliquid de loco sacro vel ex domo priuati eundo cum armis qualiter puniatur, vide ibi. glossam octauam, & nonam.per illum textum ibi.
Furans aliquid ex hæreditate iacente qualiter puniatur, vide glossas. legis vigesimæ primæ.per textum ibi.titulo decimoquarto.partita septima.
Furans filium, vel seruum alienum committit plagium, & de eius pœna, vid.glo.1.l.22.ibi.per illum tex.
Vide de hoc in verbo, FVR, & verbo, FVRTVM.
FVRTIVAE RES, vid.infra.in verbo, VSVCAPIO, & in verbo, RES FVRTIVAE.
FVRTVM in clericis, an sit crimen depositione dignum, vid.glo.2.l.61.titu.6.par.1.
Furtum in curia commissum qualiter puniatur, vid.glo.18.l.3.titulo.16.partita.2.
Furtum est nobilibus vilius quam alijs, vide glossam nonam.l.1.titul.17.partita.2.
Furtum, & an pro secundo furto debeat quis mori, vide glossam.5.l.6.titulo vigesimo octauo.partita secunda.&.l.18.titulo decimoquarto.partita septima.
Furtum committitur si res specialiter hypothecata vendatur secus si generaliter, vide glossam nonam.l.septuagesimæ.titulo decimo octauo.partita.2.
Furtum siue rapina est genus malfetriæ, & an Rex possit propter hoc dominum aliquem à Regno eijcere, & an vassalli illum sequi teneantur, vide glossam primam. cum sequentibus. l. 11. titulo vigesimoquinto. partita.4.
Et qualiter richi homines pro rapina puniantur, vide ibidem. in glossa septima.
Furtum an & quando computetur inter casus fortuitos, vid.gl.6.per tex.ibi.l.3.tit.2.par.5.
Furtum est quid principale seruorum, vide glossam primam.l.46.titu.5.partita.5.
Furtum si fiat mercatoribus in itineribus & viis an domini viarum, vel ciuitas in cuius territorio talia commissa fuerunt ad resarciendã damna teneantur, vide glossam septimam.l.quartæ.titulo septimo.partita quinta.
Furtum an committat exactor tributorum qui illud exigit sciens iniustum, vide glossam sextam. legis nonæ. titulo septimo. partita quinta.
Furtum facere non præsumitur socius qui ex re communi aliquid suscepit alijs socijs ignorantibus, vid.glo.1.l.17.per textum ibi.titul.10.partita quinta.
Et si defunctus furtum vel delictum commisit, an & quando eius hæredes teneantur, vel non, vide glossas.l.25.per illum tex.titulo primo.partita.7.
Furtum quid sit, & an donans rem alienam & tradens furtum committat, vide glossam secundam, & tertiam.l.1.titulo decimoquarto.partita septima.
Furtum an committatur per suscipiẽtẽ fructus beneficij a quo est ipso iure priuatus, vid.d.glo.3.in fine.
Furtum an committatur quãdo fur credit dominum permissurum, & ex quibus hoc constare possit, vide glossam quartam.d.l.1.titulo decimo quarto.par.7.
Et quid si postea dominus rei dicat q̃ de consensu ipsius, res fuit capta, an istud furem excuset, vid.d.glo.4.
Furtum manifestum q̃ dicatur, & quid si fur desinat illud quod furauerat an tunc furtum dicatur manifestum, vid.glo.2.&.4.l.2.titulo decimo quarto.par.7.
Furtum committitur per creditorem, vel depositarium qui de re sibi tradita contra domini voluntatem vtitur, vide glo.4.l.3.per tex.ibi.titu.14.partita.7.
Furtum committit debitor qui pignus creditori suo furripuit, vid.d.glo.4.dict.l.3.
Furtum si fiat in vno loco & fur in alio reperiatur cum re furtiua vel sine ea, an ibidem per iudicem illius loci puniri debeat, & quando, vid.gl.1.l.4.per tex.ibi.tit.14.par.7.
Et contra quem detur actio furti vel non, vide glossas.dict.l.4.per illum textum.
Furtum si committatur cum alicuius consilio vel adiutorio, an & quando consulens de furto teneatur vel non, vid.ibi.glossam.1.per illum textum.
Furtum an committat tutor qui rem pupilli sui dolose subtraxit, vid.gl.l.5.ibi.per illum text.

Et an hospes teneatur de furto facto illo qui in domum suam hospitauit, si gratis illum recepit, vid. glossam primam. l. 7. titulo decimo quarto. partita. 7.
Furtum filij familias vel serui per aliquem ad hoc inducti si fiat domino sciente qualiter tunc inducens teneatur, vid. glossam secundam. l. octauæ. ibi.
Furtum an cõmittat debitor qui creditori suo pignus furatus fuit quod pro debito sibi dedit, vel cum in eius potestate rem haberet illam vẽdidit, vel aliter cõtrectauerit, vide glossam primam, secundam tertiam, quartam, & quintam. cum alijs ibi. l. 9. per tex. ibi. titulo decimo quarto. par. 7.
Et quid si extraneus furtum fecerit, cui actio furti detur contra furem an creditori, vel ipsi domino, vid. ibidem. in glo. 6.
Et an tunc creditor ex actione furti aliquid lucrare possit, vid. ibidem. in glossa. 7.
Furtum si fiat circa rem alicui commodatam, an tunc commodator, vel commodatarius admittatur ad talis rei recuperationem, & an semel agendo contra vnum possit commodator ad alium reddire, & quando, vide glossas. l. vndecimæ. per textum ibi. titulo decimo quarto. partita septima.
Furtum si fiat depositario, qualiter actio furti ipsi vel domino detur, & quando, vid. glo. l. 12. ibi. per illum tex.
Furtum an committatur in re immobili, vide gloss. l. 12. titulo decimo quarto. par. 7.
Furtum per aliquem de re alicui legata factum, an & quãdo, & qua actione per ipsum legatarium recuperari possit, vide glossam quartam. legis. 13. ibi.
Furtum an committat officialis Regis qui cum esset ab eo positus, vt expenderet aliquas pecunias inter aliquos, illas in sui commodum expẽdit, vide glossas. l. decimæ quartæ, & decimæ quintæ. titulo decimo quarto. par. 7.
Furtum an committat monetarius pro se monetam bonam faciens, vel metallum peius meliori miscens, vide glossas dictæ. l. decimæ quintæ. per illum tex. ibi.
Et qualiter furans ligna, vel aliud materiale & affigens domui suæ punitur, vide glossam secundam. l. 16. titulo decimo quarto, partita septima. per tex. ibi.
Furtum si per minorem, vel furiosum committatur, vel per familiarem domus qualiter furans puniri debeat, vid. glo. l. 17. ibi.
Furtum domesticum q̃ & quando dicatur, vide glossam tertiam, & quartam. dict. l. 17.
Furtum magnum si fiat per vxorem, vel filium vel seruum, an tunc isti conueniri possint, vid. ibi. glo. 6.
Furtum siue magnum siue paruum qualiter debeat puniri, siue ciuiliter, siue criminaliter agatur, vid. gloss. legis decimæ octauæ. ibi. per illum textum. ibi.
Et quando propter furtum ad pœnam mortis deueniri possit, vid. glo. 5. colum. 1. d. l. 18.
Et quid si furtum tribus vicibus continuatum sit in parua vel in magna quantitate, vel fiat cum aliqua effractione ostiorum, vel aliter, vi. glo. 5. supra dict. col. 3. & 4.
Furtum factum cum appositione scalarum, an sit morte dignum, vid. d. glo. 5. col. 4. ad medium.
Et quid in furto cum armis facto, vel alicuius rei sacræ, vid. gloss. 8. & 9. d. l. 18. tit. 14. par. 7.
Furtum iudicis ab eo facto officio durante qualiter puniatur, vid. glo. 11. d. l. 18. per illum tex. & glo. 1. l. 14. ibi.
Furtum an committat receptator furum, & quando, vid. glo. 14. & 15. d. l. 18. per tex. ibi.
Furtum an committat abigeus, & quale, & de eius pœna, vid. glo. l. 19. ibi. & supra in verbo, ABIGEVS.
Et qualiter agatur contra furem vel contra eius hæredes condictione furtiua, & quando, & ad quid, vide glo. l. 20. ibi. per illum tex.
Furtum a pluribus factum an omnes teneantur in solidum, & an vnius solutum liberet alios, & quando, vid. glo. 10. & 11. d. l. 20.
Furtum factum circa hæreditatem iacentem qualiter puniatur, vid. glossa. 12. ibi. per illum tex.
Furtum in quo differat à plagio, vide glossam primam. l. vigesimæ secundæ. ibi. per illum tex.
Furtum sui ipsius facit seruus qui à domino suo aufugit, vid. glo. 1. & 2. l. 23. tit. 14. par. 7. per illum tex.
Et qualiter à domino perquiri debeat in domibus alienis, & quando, vid. glo. 2. l. 24. ibi. per illum tex.
Furtum an faciat ille qui limites seu terminos euulsit, & quando, & de ipius pœna, vide glossam. 5. 6. & 7. per tex. ibi. l. 30. titulo decimo quarto. par. 7.
EVRCA si in aliquo loco sit erecta per. 30. annos licet interimibi dem nullus suspendatur quia casus non euenit tamen ostendit quod dominus in loco illo, habet merum & mixtum imperium, vi. gl. 8. l. 15. tit. 31. partita. 3.
Et an ad erectionem furcæ compellatur quis vendere solum suum, vide glo. 1. in fine. l. 3. tit. 5. par. 5.
Et an mortuus suspendi possit & quando, vid. glo. 3. l. 7. titulo primo. partita septima.
Et quid si occidatur ille qui ducebatur ad furcas, an occidens pœna homicidæ puniatur, vid. glossam secundam. legis primæ. titulo octauo. partita septima.
Et infamis seu vilis persona cum pœnam mortis meretur, tunc in furcari non de capitari debet, vide glossam sextam. l. 6. titulo trigesimo primo. partita. 7.
FVRNVS aute omnia debet ædificari, quando construitur aliqua ciuitas de nouo, postea, muri, tertio templ. l. 1, vide glossam tertiam. l. 21. titulo. 18. par. 2.
FVRIOSVS licet pluries aliquid faciat nunquam tamen ex tali actu inducitur consuetudo de nouo, vide glo. fina. l. secundæ. titulo secundo. partita. 1.
Furiosi aliquem de fonte sacro leuare non debent, & quæ sit in hoc ratio, vid. glo. penul. l. 6. tit. 4. par. 1.
Furioso quando ei sacra vnctio dari debeat vel non, vid. glo. 1. l. 71. titulo 4. partita. 1.
Furiosus quis esse dicatur, & in quo furiosus differat a demente, vid. ibid. & etiam in glo. 1. l. 4. titulo. 11. partita. 5. & glo. 1. l. 13. titulo decimo sexto. partita. 6.
Furiosus si habeat pecuniam pœnes aliquem tertium, si tertius ille ex illa re aliquid emat sibi, an res ita empta sit ementis vel furiosi ex cuius pecunia empta fuit, vide glossam tertiam. legis. 49. titulo quinto. partita quinta.
Furiosus an admittatur ad Regni successionem, vel ad aliam maioriam, vid. glo. 19. col. 3. in medio. l. 2. tit. 15. par. 2.
Furiosus Rex si habeat filium habilem, an tali filio debeat Regni administratio committi, ex clusi curatoribus, vide glossam quintam. l. titu. 11. partita. 2.
Furiosus per dilucida interualla, an possit esse iudex, vide glo. 1. l. 4. titu. 4. partita. 3.
Et quid de processu facto per istos si non fuerit de impendimento oppositum, vid. ibidem. in glo. 2.
Furiosus non potest esse aduocatus, vide glossam. 5. l. 2. titulo. 6. partita tertia.
Furiosi habent omnia beneficia quæ minoribus competunt, vid. gloss. 5. l. 1. tit. 13. par. 3.
Et ita restitui possunt, vid. ibid.
Furiosis, & prodigis curatores dandi sunt, & quibus: æquiparantur q̃ pupillis, vid. glo. 10. l. 60. titul. 18. par. 3.
Furiosi litẽ contestare nõ possunt, neque sentẽtia cõtra eos indefensos valet, & quid si pro eis detur, vide glossam. 11. l. 12. titulo vigesimo secundo. part. 3.
Furiosus vsucapere vel præscribere potest rem quando illud cepit in sanam mentem, & quare. vid. glo. 4. l. 2. tit. 29. par. 3.
Furiosus & demens an possint matrimonium contrahere, & quando, vide glo. 3. l. 6. tit. 2. par. 4.
Furiosus non potest facere testamentum etiam si velit ad pias causas testari, vid. glo. 5. l. 13. tit. 1. par. 6.
Et an in dubio præsumatur testamentum fuisse factum furoris tempore, vel dementiæ, vel dilucidi interualli, vid. glo. 6. d. l. 13.
Furiosus rectè exhæredari potest, ob ingratitudinem commissam ante furorem, & an illo exhæredato possit ei exemplariter substitui, vi. gl. 2. l. 11. tit. 5. par. 6.
Furiosus si filios habeat, ad hoc vt per eos substitutio exemplaris sibi facta euanescat, quales illi filij esse debeant. vid. ibid. in glo. 6.
Furiosus cui exemplariter fuit substitutum si redeat ad ianam mentem & postea ad furorem an talis substitutio vires habeat. vide ibidem. in glossa. 9.
Furiosus si ab aliquo instituatur hæres, quis hæreditatem adire possit ipsius nomine, & quando sibi pleno iure quæratur, vid. glo. 14. l. 13. tit. 6. partita. 6.
Et nulla cura est legitima nisi furiosi licet in tutela sic, vid. glo. 2. l. 2. tit. 16. par. 5. & glo. 13. l. 4. ibidem.
Furiosus tutor esse non debet imo & illi dari debet, vid. gl. 3. l. 4. per tex. ibi. tit. 16. par. 6.
Et an furioso tutor dari possit per iudicem etiam ipso non petente, vid. glo. 7. l. 12. tit. 6. par. 6.
Furiosus & mente captus æquiparantur, aliquando tamen differunt, vid. glo. 1. l. 13. tit. 16. par. 6.
Furiosus si delinquat an accusari, & puniri possit, vid. glo. 8. & glo. 9. l. 9. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.
Et an in dubio delictum præsumatur tempore furoris factum, vid. ibid.

Furiosus

Furiosus an durante furore possit puniri de delicto commisso tempore sanæ mentis, vid. ibidem.
Et lex dat facultatem coniunctis furiosi vt illum carcerare & ligare possint, vid. ibidem. in glo. 10.
Furiosus iniuriam facere non potest, an vero iniuriari possit, vid. glo. 1. l. 8. per tex. ibi. tit. 9. par. 7.
Furiosus si furtum faciat qualiter puniatur, vid. glo. 2. l. 17. per tex. ibi. titu. 14. par. 7.
FVROR, vid. supra proxime, in verbo, FVRIOSVS.
FVSTIGATIO, & fustigationis pœna non datur nisi tantum vilibus personis, vide glossam decimam quintam. l. 5. per tex. ibi. titulo sexto. partita. 7.

G

GABELLA si sit soluenda de quacunque hæreditate quę de nouo acquiratur, an debeatur ex hæreditate in qua filius succedit, vide gl. 4. l. 21. titulo tertio. par. 6.
Gabella an debeat solui à filijs adoptiuis etiam stãte statuto quod filij ex hæreditate paterna illam soluere non teneantur, vide glossam quartam. legis decimæ. titulo quarto. partita. 6.
Gabella an possit imponi meretricibus existentibus in publico lupanari, vid. glo. 2. l. 2. tit. 22. par. 7.
Gabella & in solutione gabellæ an inspiciatur locus contractus vel locus vbi res ita est, vid. per glo. 2. l. 8. tit. 5. par. 5.
Gabella comitatus si alicui vendita sit, & postea comitatus augeatur, an debeat augeri pensio pro rata augmenti emptori gabellarum, & qualiter istud intelligi debeat, vid. per glossam. 4. l. 34. per illum text. tit. 5. partita. 5.
Et emptores gabellarum a si similantur vsufructuarijs, vide dictam glossam. 4. ad finem.
Et an in contractu locationis gabellarum possit allegari decepto vltra dimidiam iusti pretij, vide glossam quartam. in medio. l. 56. titulo. 5. partita quinta.
Gabella noua si ab aliqua ciuitate imponatur, an ciuitas illa possit tertiã partem pro suis necessitatibus, vide glossam secundam. l. septimæ. titulo. 7. par. 5.
Gabella de nouo imponi dicitur siue de nouo imponatur, siue vltra solitum augeatur siue minuatur, vid. glossam primam. l. nonæ. titulo. 7. partita. 5.
Gabellam soluere non tenentur clerici si sine negotiatione vendiderint, vid. glo. 50. tit. 6. par. 1.
Gabellæ solui debent à clericis negotiatoribus, & mercatiam exercentibus de rebus quas vendant si admoniti à talibus negotiationibus non desistant, vide glossam tertiam. l. quadragesimæ nonæ. titulo sexto. partita. 1.
Gabellæ, an augeantur si territorium augeantur, vide glossam. 1. & 2. l. 13. tit. 18. par. 3.
GEMMAE, & mirandum est de ciuitate istorum qui magno pretio emunt gemnas cum tam de facili fallantur & falli possunt, vid. glo. 5. l. 8. tit. 15. par. 7.
Gemmæ si per alluuionem riuorum nobis accrescunt, an in dominio nostro sint, vide glo. 2. l. 26. tit. 28. par. 3.
GEMINATIO confessionis extra iudicialis, an habeat eundem effectum ac si facta esset in iudicio siue in ciuilibus siue in criminalibus, vide per glo. 7. l. 3. tit. 11. par. 5.
GENERI an præiudicet sententia lata cõtra socerum suum rem defendentem in iudicio ipso sciente, vid. glo. 11. l. 20. tit. 22. par. 3.
GENERALE MANDATVM, &c. vid. infra. in verbo, MANDATVM GENERALE.
GENERALIS concessio facta per Papam legatis seu aliquibus prouincijs de gentibus non se extendit ad id scilicet q̃ ipse tali ratione possit facere ea quæ ad solum Papam pertinent nisi specialiter fuerit sibi concessum. glo. 42. l. 5. tit. 5. par. 1.
Generalis prouisio non se debet extẽdi ad ea de quibus est specialiter prouisum, vid. glo. 2. l. 2. tit. 1. par. 6.
Generalis dispositio non includet in se personas inhabiles, vid. glo. 19. in prin. l. 2. tit. 15. par. 2.
Generalis concessio in donatione Regis ad regalia se non extendit, vide glo. 16. l. 5. tit. 15. par. 2. & glo. 5. l. 8. tit. 26. par. 2.
Generalis concessio quantumcunque larga alicui facta de lucrandi rebus ibi Regi quisitis ad mobilia tantum se extendit, vid. d. glo. 5.
Generalis citatio creditorum vel legatariorum, an sufficiat quando hæres vult conficere inuentarium, vid. glo. 8. l. 5. tit. 6. par. 6.
Generalis petitio an ad specialem persequentem tantum extendatur, vide glo. 5. l. 25. tit. 2. par. 3.
Generalis reuocatio priuilegiorum an comprehendat clausulam in corpore iuris, vid. glo. 1. l. 1. tit. 18. par. 3.
Generalis renuntiatio casuum fortuitorum in contractu commodati, an valeat, vid. glo. 5. l. 71. tit. 18. par. 3.
Generalis liberatio à creditore facta dicitur captiosa nec ad hoc potest creditor compelli. vid. glo. 2. l. 81. tit. 18. par. 3.
Generalis reuocatio testamẽtorũ an sufficiat etiã si ibi nõ fiat mẽtio clausulæ derogatoriæ, quod est in primo testamẽto. vi. gl. 4. l. 3. tit. 7. par. 6.
Generalis renuntiatio casuum fortuitorum an teneat in contractibus & iudicijs, vid. glo. 10. l. 3. tit. 2. par. 5.
Et an idem si tin depositario recipiente depositum, vid. glo. 4. l. 4. titul. 3. partita. 2.
Generalis subscriptio an habet vim specialis quando testamentum haberet solum vnum casum, vid. ibidem.
Generalis donatio faltim quando sit ecclesiæ an in ea veniat merum Imperium, vid. glo. 2. l. 9. tit. 4. par. 5. & gloss. 1. l. vigesimæ tertiæ. titulo. 8. partita. 5.
Generalis clausula quando ad specialia referat, vide plures casus de quibus in. d. glo. 4. & 5.
Generalis dispositio intelligitur & includit in se casus & personas priuilegiatas, vid. glo. 3. l. 53. titulo. 5. par. 5.
Et an in generali remissione veniat dolus, vide glossam quintam. l. 30. titu. 11. par. 5.
Generalis clausula quando ad præcedentia, vel sequentia referatur, siue in pœnalibus, siue in alijs, vid. glo. 4. l. 9. ti. 7. par. 6.
Generalis liberatio administratori vel alio data ad quæ se extendat, & quando, & ex quibus vitietur, vide glossas. l. 30. per tex. ibi. titul. 11. partita quinta.
Et in generali mandato non veniunt turpia, vid. gloss. 1. l. 25. per tex. ibi. tit. 12. par. 5.
Et quæ veniãt in generali obligatione bonorum ab aliquo facta, vid. per glo. l. 5. per tex. ibi. titu. 13. par. 5.
Generalis obligatio an se extendat ad bona futura quæ acquirantur per hæredem debitoris, vid. d. glo. 5. in medio.
Generalis prouisio siue sermo quando deroget specialem vel derogetur, vide multa in hoc per glo. 1. l. 3. tit. 10. par. 6.
Generalis obligatio omnium bonorum an impediat quod quis specialiter rem alicui obligare non possit, vid. glo. 1. l. 10. tit. 13. par. 5.
Generalis dispositio non refertur ad ea quæ pendent ex testamento, vid. glo. 2. col. 10. post medium. l. 3. tit. 13. par. 6.
Generale mandatum ad negotia importat, vt solutionem à debitoribus recipere possit, vid. glo. 2. l. 5. tit. 14. par. 5. per tex. ibi.
GENERIS APPELLATIONE seu omnium de genere an comprehendantur omnes consanguinei & agnati, vid. glo. 16. in fine. l. 22. titu. 13. partita. 2. & glo. 18. columna 3. in principio. l. 2. titulo decimo quinto. partita. 2.
GENERATIO naturalis, & regeneratio spiritualis æquipollent, vide glo. 12. l. 2. tit. 24. par. 4.
GENERARE potest quis in. 9. 10. & 11. anno vt exemplificando dicit. glo. 6. l. 6. tit. 1. par. 4.
Generare si non possit aliquis an in feudo succedere possit, vid. glo. 9. l. 6. tit. 26. par. 4.
GENEROSVS, vide infra. in verbo, NOBILES.
GENS & quę requirantur vt propriè dicatur gens, vid. glo. 2. l. 16. tit. 26. partita. 2.
GENITIVVS denotat dominium vt dicit gl. 1. l. 2. titulo duodecimo. partita. 2.
GENVS perire non potest, vide glossam primam. l. vigesimæ quartæ. titu. 5. par. 5.
Et quid si ab aliquo sit alicui facta promissio in genere vel in quantitate, an re peramptа promissor liberetur, vide glossam primam. l. 18. titu. 11. partita. 5.
Et quid si genus debeatur species tamen sit in solutione, vid. ibidem.
Genus & an a testatore relictum sub verbis generalibus sit in hæredis vel legatarij electione dare vel non, vide gloss. l. 23. titulo nono. partita. 6. per tex. ibi.
Genus perire non potest, vid. gloss. d. 3. legis vigesimæ tertiæ. per textum ibi.
Genus humanum per solas nuptias conseruatur, vid. glo. 3. col. 2. in fine. l. 32. tit. 9. par. 6.
Genus si præcedat an specialitas quæ sequitur sit potens vt possit derogari generi in aliquibus, vide glossam primam. legis tertiæ. titul. 10. partita sexta.
Genus quando derogetur ab specie, vide glossam quartam. columna. 11. post principium. l. 6. tit. 11. par. 6. & glo. 2. col. 11. ad medium. l. 3. titu. 13. partita. 6.
GENV FLECTI non debet coram alio quã Papa, vel Rege, vid. glo. 1. l. 16. tit. 9. par. 2.

Universidad de Deusto Biblioteca

Universidad de Deusto Biblioteca

GESTOR NEGOTIORVM, vide infra in verbo, NEGOTIORVM GESTOR.
GERVNDIA adiecta verbo vel participio futuri temporis inducit cõditionem, vid. glo.13.l.1.tit.4.par.6.
GLADIVM vtique est apud ecclesiam sed materialis manu Regum exercetur & defectum istius gladij in habitu tantum, vi.glo.5.in prooœmio.2.part.
GRATIA dicitur priuilegium & donum Principis & idem est gratia quod priuilegium, vid.glo.7.l.27.tit.18.par.3.
Gratia facta ijs qui veniunt ad habitandum in aliquo loco an sit irrenocabilis, & an transeat in contractum, & quid si princeps illam reuocauerit, & an concessa videatur ciuibus originarijs qui ab illo loco recesserunt, vide glossam primam. l. quadragesimænonæ. titulo decimo octauo. par.3.
Gratia per Regem facta in remunerationem seruitiorum dicitur pulchra gratia, & tanquam beneficium est latissimè interpretanda, vid.glo.1. l.51.ibidem.
Gratia in dubio an præsumatur realis an vero personalis, vid.d.glo.1.in fine.d.l.51.tit.18.par.3.
Gratia & quando dicatur quis facere gratiam, vid.glo.2.l.3. per text.ibi. tit.32.par.7.
Gratia magis videtur accedere vltimæ voluntati quã contractui, vi.gl.2. supra dictam.
GRAMMATICA olim addiscebatur per mulieres, vid.glo.2.l.16.tit. 16.par.6.
GRADVS Licentiati seu Doctoratus quis conferat, & quo iure, vid. glo.2.l.7.tit.6.par.1.
Gradus affinitatis siue consanguinitatis qualiter computentur, vide glo. 1.per illum tex.l.3.tit.6.par.4.
Gradus quid sit & de ipsius definitione, & dicuntur gradus ad similitudinem scalarum vel locorum, vide glossam secundam. legis tertiæ. tit. 6. partita.4.
Et de ratione diuersitatis inter legistas, & canonistas in hac graduum cõputatione, vid.ibidem.in glo.3.
Et quid si per statutum laicorum imponatur pœna contrahenti matrimonium in.4.gradu secundum quam computationem, an ciuilem, vel canonicam istud intelligendum sit, vid.ibi.glo.4.
Gradus ascendentium, & descendentium matrimonium nunquam contrahere possunt, vide glossam primam. l. quartæ. titulo sexto. partita quarta.
GRATIFICATIO, & an debitor posit eligere cui ex creditoribus soluat vt sit gratificationi locus, vid. per glo.2.l.9. titulo decimoquinto. partita.5.
GRAVAMEN in legitima positum filio licet non valeat in eius persona bene tantum valet in persona substituti. glo.1.in fine.l.2.tit.15.partita secunda.
Grauamen adiectum magno legato successori maioriæ relicto vt bona maioriæ cum aliquo diuidat vel quod remittat tributum quod debetur maioriæ an tale grauamen teneat, vel ille cui relinquitur illo non obstante legatum consequeretur, vide glossam primam. columna tertia. quæstione decimanona. l. decimæ. titulo vigesimosexto. partita quarta.
Grauamen impositum legitimæ filij an tolli debeat, vel quælibet condictio seu onus quodcunque sit, vide gloss.1.cum alijs ibi.l.11.per illum tex.tit.4.par.6.
Et an grauamen quod in fauorem filij de legitima reijcitur reijciatur etiã in personam eius in quem filius transmisit ius adeundi, vid.glo.1. dict. quæstio.2.
Et qualiter filij grauari possunt in legitima sua quando pater in alium filium ex Regis facultate maioriam facit, vide ibidem. in columna secunda.
Grauamen an dicatur impositum in filij legitimam eo q pater in ea fecit vulgarem substitutionem, vid.d.glo.1.in fine.
Et quid si filius instituatur vulgariter vel compendiosè, & à primo gradu sit præteritus, an videtur institutus reiecta condictione in qua fuit facta substitutio, vid.glo.2.ibi.
Et idem quod in filijs dicendum est in ascendẽtibus vel in fratribus turpis persona ab eijs instituta, vid.ibi.in glo.3.
Et an in residuo vltra legitimam posit filius conditionaliter institui, & qualiter istud accidere posit ibi.in glo. 4. &.5.
Grauamen quod hæredibus iniungitur non tenet nisi tantum in valore eis relicti, vid.glossam quintam.l.tertiæ.per tex.ibi.titulo nono.partita sexta.
Grauamen an posit substituto filij exhæredati apponi, & quando, vide glossam octauam. dictæ. l. tertiæ. titulo nono. partita sexta. per textum ibi.
Et quando imponi posit hæredi hæredis nominando illum si ipse præter iudicium testatoris succedat, vide glossam secundam. legis quartæ.ibi.
Grauamen an posit hæredi imponi vt aliquem hæredem instituat, vide glo.1.l.7.tit.9.par.6.
Grauamẽ restitutionis hæreditatis filio si imponatur patri quãdo teneatur ipsi filio restituere, vid.glo.1.l.8.ibidem.
Grauamen iniunctum per testatorem possessori maioriæ, an & quando teneat saltem in æstimatione, vel reijci debet, vide glossam primam. columna tertia. quæstione decimanona. legis decimæ. titulo vigesimo sexto. partita quarta. & glo.3. columna secunda. quæstione.2.l.10.titu. 9.partita.6.
Grauamen in filiorum legitimis, an posit imponi per patrem impetrantem facultatem ad faciendam maioriam in vnum ex filijs de hoc grauamine nulla facta mentione, vide per glossam tertiam. columna sexta. in fine. quæstione vndecima. l. trigesimæ secundæ. titulo nono. partita.6.
Grauamẽ impositum filio in quem pater fecit maioriam, an videatur impositum secundo filio in quem postea maioriam fecit illam reuocando a primo, vid.ibi.q.29.
GRAVATVS restituere post mortem suam, an & quando ibidem intelligatur tacita condictio, scilicet, si sine liberis decesserit, & in quibus personis talis conditio locum habeat. vide glossam tertiam, quartam, & octauam. cum alijs ibi. & l.10. per illum textum. titulo quarto. partita.6.
Et quid si filium habeat adoptiuum, vel arrogatum, vel spurium, an in eis talis conditio tacita locum habeat, vid. ibidem. in glo. 4.
Et quid si de morte instituti sub verba condictionis nihil dictum fuit sed post eius mortem alius directo sit institutus hæres, vide ibidem. in glossa.5.
Et an.d. supra locum teneat quando institutus vniuersaliter sit post eius mortem grauatus ad restitutionem certæ rei. ibidem. in glo.6.
Et an substitutus excludatur per filios naturales grauati, & quid si sit substituta ecclesia, vel aliqua causa pia, vide ibi. in glossa octaua. columna prima.
Grauatus restituere post eius mortem si ingrediatur religionem, an per hoc excludatur substitutus, & quid si sit de filijs testatoris, vid. ibi.
Grauatus si relinquat filios adoptiuos, an per hoc substitutus sibi datus excludatur ibi. glo.8.q.3.
Et an sit aliqua differentia an tales filij qui nascuntur sint masculi vel fœminæ, & quando vel an sint nepotes vel nepotes ex filia, vid. ibidem. & ibi. in glo.11.
Et an idem sit siue filij iam sint nati siue nascituri, vid. ibidem.
Grauatus si decedat cum filijs incapacibus, vel qui hæredes esse nolunt, vel si tales filij sint à populo habiti, an per eos substitutus excludatur, vid.d.glo.8.q.4.
Grauatus si decedat post filios suos, an per hoc substitutus excludatur, vide ibidem.
Et an supra dicta procedant in substitutione directa vulgari vel compẽdiosa, vel fideicommissaria, vel pupillari, vid. ibidem. in glo.9.
Et an hoc eueniat ex legis fictione, vel ex iuris præsumptione, & quis sit effectus in hoc, vid. ibidem. in glo.10.
Et quid si fideicommissarius decedat ante grauatum, an transmittat ius petendi fideicomissum ad hæredes ibidem. in glo.12.
Grauatus restituere fideicommissum statim vel post tempus tenetur ad defuncti voluntatem, & quid si interim q restituit deportetur, & bona sua publicentur, vide per gloss.4.l. decimæquartæ. titulo quinto. partita.6.
Grauatus restituere post mortem suam an teneatur statim quod monasterium intrauit, vid.glo.4.supra dictam.
Grauatus restituere fideicommissum eius hæredes ad hoc tenebuntur, vide ibidem. in glo.8.
Grauatus restituere fideicommissum si hæreditatem adire noluerit qualiter compelli posit & à quo conuenitur, & an hodie iure Regni hæc coactio necessaria sit an vero hæreditas statim transeat ad substitutum fideicommissarium, vid. ibid. in glo.12.
Grauatus si sit hæres in plusquam recepit, an grauamen teneat, & quando, vide glossam quintam. legis. 3. per textum ibi. titulo nono. partita sexta.
Grauatus emere si dominus vendere sibi nolit, an per hoc liberetur an vero expectare debeat vsque dum vendere velit, vide glo. 9.l.5. titulo nono. partita.6.
Et an testator posit aliquem grauare vt talem sibi hæredem instituat, vide glo.1.l.7.tit.9.par.6.
Grauatus si sit pater restituere filio quãdo ad istam restitutionem teneatur, vid.glo.1.l.8.tit.9.par.6.
Grauatus hæres, an & quando, & qualiter, & in quibus rebus trebellianicam deducere posit, & quid si fructus hæreditatis percepit, vel si sit de liberis testatoris, & alia, vide per glossas.l.8. per tex. ibi. titulo.11. partita sexta.

Grauatus restituere cogitur a lite, vide glosam secundam legis.13.titulo 31.partita.3.
GRASSATORES qui dicantur & de eorum pœna. & in quo à furibus & latronibus differant, vide glo.5.colu.2.l.18.tit.14.part.7.& gl. sexta.ibi & octaua.
GRAVIOR causa qualis & ex quibus esse dicatur, vide glosam quintam.l.10.tit.14.part.5.
GRAVIS iniuria verbalis quæ dicitur vt ex ea filius à patre exhæredari posit, vide glosam quartam legis quartæ titulo septimo. partita sexta.
Grauis iniuria perpenditur etiam ex qualitate pœnæ, vide dictam glosam quartam.l.d.4.
GREX ex quo numero ouium fiat, & de pœna furantis gregem, vide glosas.l.19.per text.ibi tit.14.part.7.
Et qualiter dominus teneatur pro damno suæ gregis quod datum fuit in agro vel fundo alieno, & qualiter damnum illud æstimabitur, & qualiter extimetur frumentum quod adhuc erat in herba, vide glo.1.cum alijs ibi.l.24.tit.15.part.7.
Grex requirit decem oues aliàs non dicetur grex, vide glosam secundã legis.35.tit.5.part.5.
Grex vendita si vna ouis euuincatur an venditor teneatur de euictione vide.d.glos.2.d.l.35.
Grex si perdatur sine culpa pastoris ipse ad damnum non tenebitur, & quando, & qualiter hoc probetur. vide glosam legis.15.titulo octauo, partita quinta.
Grex si fit sub hoc nomine in dotem à muliere marito data & aliquis præmoriatur, an maritus de postea natis alia supponere teneatur, & quid si non sub nomine gregis sed numeri dentur puta.30. vide glosam.2. legis.21.tit.11.part.4.
Et quid si non nascuntur an de alijs gregem supplere debeat, & quando ad hoc teneatur, vide ibidem in glo.4.
GVBERNATORES & iudices perpetui locorum qui ibidem habent præeminentiam largo modo dicuntur domini illius terræ, & an teneantur damna resarcire si in itineribus aliqui spolientur & quando, vide glo.7.& 8.l.4.tit.7.parti.5.
GVLA quæ damna secum adferatur, vide per glosas finales per text. ibi.l.36.tit.5.part.1.

H

HABEAT verbum non significat ipso iure & de hoc, vide per glosam secundam. quæstio.4.post principiũ legis.55.tit.5.part.5.
Habentem hypothecam præferuntur omnibus habentibus priuilegia personalia, vide glosam tertiam legis 9.tit.3.part.5.
HABENTES pensiones in territorio vnius ciuitatis, si ipse ciuis est alterius ciuitatis, an ligetur statutis factis in loco vbi illas possessiones habet, vide glo.fin.l.5.tit.1.parti.1.
Habens ius sepeliendi in aliquo loco si per pecuniam promittat extraneo, vt ibidem sepeliret committit symoniam, vide glosam quartam in fine.l.1.tit.13.part.1.
Habentes terras à Rege tenentur cum est ire ad bellum, & si tempore dationis non fuerit dictum, vide glosam decimamtertiam legis quintæ. titulo.15.part.2.
Habentes furcas erectas per.30.annos licet ibiden nullus suspensus fuerit quia casus non euenit tantum per hoc ostenditur quod dominus loci habet in eo mixtum & merum imperium, vide glo.8.l.15.tit.31.part.3.
HABITATIO per maritum vxori relicta an ipsa ibi habitare posit cum secundo marito, vide glosam primam legis.21.titulo trigesimo primo. partita.3.
Et quid si ciues vnius loci velint simul in alio habitare, quid de possessionibus facere possint. glo.4.l.26.tit.31.parti.3.
Habitatio qualiter differat ab vsu & vsufructu, & an ius habitandi perdatur maxima vel media capitis diminutione, & qualiter, quæ sumitur tribus modis, de quo per glo.1.l.27.tit.31.part.3.
Habitatio habitatoribus excepta in venditione domus qualiter istud intelligitur, vide ibidem.
Et quid si legetur quantitas ad habitationem quo tempore debeat solui pensio, vide ibidem.
Et quid si legatarius habitationis decede in infra annum transmittat legatum illius anni ad hæredem, vide ibidem.
Habitatio simpliciter relicta cliento vel seruitori qui antea habitabat qualiter debeat intelligi, vide ibidem.
Habitatio debet dari illo cui alimenta relicta fuerunt, vide glosam.6.l. 2.titulo.19.part.4.
Habitatio & an in habitatione pluribus relicta sit locus iuri accrescendi inter eos, vide glo.6.col.1.l.33.tit.9.part.6.
HABITVM religionis assumens ad repræsentationem faciendã vel alterius iudicium, an cogant permanere in tali religione, vide glo.1.legis.30.tit.6.part.1.
Habitum laicale à clerico in minoribus ordinibus cõstituto per talem facit illum perdere priuilegium clericale. glosa quinta legis.49. titulo sexto. partita.1.
Habitum religionis in religioso an sit de iustitia ipsius religionis, vide glo. finalem.l.3.tit.7.part.1.
Habitum & talis quis præsumitur qualis in habitu reperitur. glos.2.legis 18.per text.ibi tit.9.parti.7.
HEBRAEI vnde dicantur, vide glo.2.l.1.tit.24.part.7.
Hæreditas.
Iacens.
Adita.
Diuiditur.
Ad diem, vel ex die, vel sub conditione.
Applicatur.
Auferatur vel amittit.
Repudiatur.
Adimitur.
HAEREDITAS si vacet an in ea locum habeat titulus. ff. pro derelicto vt fiat occupantis, vide glosam primam legis.49. titulo vigesimo octauo. partita.3.
Hæreditas an pertineat ad monasterium quãdo fuit institutus ab aliquo monachus fugitiuus qui in habitu laicali incedebat credens ipse qui illum instituerat quod erat laicus, & sic errando in quantitate personæ, vide glos.4.l.10.tit.3.part.4.
Hæreditas ad quem pertineat si instituatur hæres damnatus in metallum vel deportatus, & sic quando habetur pro non scripta institutio, vide glo.1.legis.4.ibi.
Hæreditas quibus applicetur quando testator vnum tantum hæredem in suo testamento fecit & ipsum instituit in re certa tãtũ. vide glo.3.in principio.l.14.tit.3.part.6.
Hæreditas an debeatur hæredi quando institutio facta fuit ad diem vel ex die sublata vel non sublata dies, vide glo.1.2.& .6.l.15.tit.3.par.6.
Et quid si sunt plures instituti vnus ad certũ tempus, alius vsque ad aliud & quid si vnus institutus vsque ad pascha & nullo alio instituto hærede prohibuit expresè quod sic institutus amplius non esset hæres ad diem seu tempus, vide ibidem.
Et quid si testator in pœnam hæredis scripti post tempus aliam instituat hæredem, an talis institutio valeat, vide.d.glos.1.col.2.quæst.2.
Hæreditas cui applicetur si testator ad certum tempus aliquẽ hæredẽ instituit, & post illũ tẽpus aliũ non fecit hæredem, vi.idem in fine.
Hæreditas dari potest ex die incerta sicuti sub conditione, ex die autem certa non, vide ibidem glo.2.
Hæreditas an posit ad filium spurium vel incestuosum peruenire quando fuit institutus in tempus capacitatis, vide glosam septimam.l.19.titulo tertio.part.6.
Et an interim quod est capax dicatur habere bonorum possesionem tãquam institutus sub conditione & posit bona administrare tanquam curator, vide ibidem.
Hæreditas si deueniat ad filium, an ipse ad gabellam tenebitur si ex statuto de quacũque noua succesione debeatur. vi.glo.4.l.21.ibi.
Hæreditatem an amittat hæres ex eo scilicet quod conditionem imposibilem de iure adimpleuit, vide glo.7.l.2.tit.4.part.6.
Hæreditas an debeatur instituto sub potestatiua conditione si per eum non stetit quominus illam adimpleret, vide glo.1.&.2.l.14.ibi.
Hæreditas hodie statim vadit ad substitutum fideicommissarium si institutus hæres adire noluerit neque alia coactio iudicis est necessaria sicuti antiquitus requirebatur, vide glo.12.l.14.tit.5.part.6.
Hæreditas si deferatur alicui potest ipse petere tempus ad deliberandum vtrum adeat vel non, & quid in monacho hærede instituto, vide glos. 6.l.1.tit.6.part.6.
Hæreditas data monacho Abbas illam acceptare vel adire tenetur, vide dict.glo.7.d.l.1.
Et idem si deferatur seruo, vide ibi.
Hæreditas an debeat esse penes hæredem pendente dilatione sibi ad deliberandum data, vide per glo.1.l.4.ibi per illum textum.
Hæreditas etiam si sit locupletissima hæres non potest cõueniri interim quod facit inuentarium, vide glo.1.l.7.per illum textum.
Et quando sic, vide ibi in glo.2.
Hæreditas si non est soluendo an posit hæres detrahere quartam falcidiam, vide glo.11.ibi per textum.
Hæreditas ex quibus verbis factis vel signis ab hærede adita videtur, & ex quibus & quando non, vi.glosas.l.11.&.12.per text.ibi tit.6.par.6.
Hæreditas & quid si non essent creditores vel legatarij à quibus cohæres vexari posit, vide ibidem in glo.11.

Et quid si à cohærede factum sit inuentarium, an tunc cohæres liberetur si noluerit acceptare partem sui cohæredis, vide ibi.
Hæreditas patris hæretici an ad catholicos filios deuenire posit, vide gl.2.l.7.per text.ibi tit.7.part.6.
Hæreditas fratris qui fratrem suum occisit ad quem peruenire debeat, vi ibidem.
Et an hæres in foro conscientiæ teneatur fisco vel incapaci restituere, vel sibi retinere, vide.d.glo.24.d.l.13.
Et an ille qui tacitam fidem accommodauit in vno nummo videtur indignus ab omni hæreditate, vide ibi glo.25.
Et quid si testator sit clericus, hæres vero qui restituit sit laicus cui fisco bona applicetur an ecclesiæ vel Regis, vide ibidem.
Hæreditas an debeatur incapaci ab aliquo hærede instituto quãdo ipse defectum suum detegit, & coram quo illud deferre teneatur, & quid si sit totaliter vt incapax, vide glo.1.&.2.l.14.per text.ibi tit.7.part.6.
Et an in hæreditate inter coniunctos coniunctioni legali locus sit iuri accrescendi, vide glo.6.col.2.in medio.l.33.tit.9.part.6.
Hæreditas in codicillis dari non potest, & quid si detur, vide gl.1.l.2.per textum ibi tit.12.parti.6.
Hæreditas si ab aliquo euincatur quales fructus hæredi restitui debẽt, vide glossas.l.4.per text.ibi tit.14.part.6.
Et an & quando fructibus consumptis possessor qui hæreditatem restituit teneatur ad æstimationem, vide glo.2.d.l.4.
Et in hæreditatis petitione quod tempus inspici debeat vt cognoscatur, an quis sit factus locupletior, vide ibi in glos.3.
Et quales expensas restituens hæreditatem deducere posit, vide ibi.glo.5.d.l.4.per illum textum.
Et quæ à possessore hæreditatis restitui debeant quãdo fuit restituere cõdemnatus, vide glos.l.5.ibi per illum textum.
Hæreditas si à malæ fidei possessore posideatur omne periculum ad eũ spectat, vide glo.2.cum alijs ibi.l.6.tit.14.part.6.
Et an petitioni hæreditatis præscribatur per decem annos, vide glo.1.legis.7.per text.ibi tit.14.part.6.
HAEREDITAS IACENS hæreditate iacente continuatur præscriptio etiam sine possessione, vide glo.2.l.29.tit.29.par.3.
HAEREDITAS ADITA. Hæreditas an posit adiri per surdum vel mutum, vide gl.7.in principio.l.2.tit.11.part.5.
Hæreditas an posit adiri per adultum non habens curatorem, vide glo.5.l.4.tit.11.part.5.
Hæreditas an à patre adita videatur nomine filiorum quãdo retinuit dotem vxoris suæ ea mortua, vide glo.4.l.46.tit.14.parti.5.
Hæreditas an debeat adiri ab intestato vel legata in testamẽto facto sine hærede relicta debeantur, vide glo.1.in proœmio tit.3.part.6.
Hæreditas non adita ad hæredes non transmittitur, vide glo.6.post principium.l.15.tit.3.part.6.
Hæreditas si adeatur an per hoc vulgaris substitutio expiret, & quid in militari substitutione, & quid si sunt plures hæredes & vno ex eis tantum adiuit, vide glo.1.&.2.l.4.tit.5.part.6.
Hæreditas perpetuo adiri & transmitti potest per hæredem qui est de liberis testatoris etiam si sit ignorans, & quid in hærede extraneo, vide glo.7.8.9.&.10.l.2.per illum text.ibi tit.6.part.6.
Hæreditas an videatur adita per hæredẽ eo ipso quod res aliquas ipsius hęreditatis vendidit & quando non, vi.glo.2.l.3.per text.ibi tit.6.part.6.
Hæreditas an prius adiri debeat quam hæres posit facere inuentarium, & an per hoc videatur illam acceptare, vide glo.5.l.5.ibi.
Hæreditas si ab hærede solo animo adita sit, an obliget hæredem in foro animæ vltra vires hæreditarias, vide glo.1.in principio tit.8.part.6.
Hæreditas per seruum adiri non potest sine domino, & an ipsius ratihabitio si fiat vel simul agnoscant vel repudient, vide glossam quartam.l.13.titulo.6.partita.6.
Hæreditas si sit filio alicuius relicta an ipse adire posit eam vel eius pater, & quid si filius sit furiosus vel absens, vide ibi glo.5.6.8.10.12.&.13.
Hæreditas si sit furioso relicta pater vel eius curator illam adire poterũt, vide glo.14.d.l.13.
Hæreditas si sit infanti delata quis eam adire posit, & quid si ipse patrem vel tutorem non habeat, & an illam transmittatur, vide ibi in glo.16.
Hæreditas filio alicuius infanti relicta ab eius patre adiri potest etiam si infante viuente nondum adita sit, & qualiter hoc procedat, vide ibi glossam.19.
Et quid in pupillo vel alio minore, vide ibi in glos.21.22.&.23.per illum textum ibi.
Et an in aditione hæreditatis iudicis authoritas suppleat defectum tutoris, vide.d.glo.22.
Et an filius familias minor posit per se & sine tutore vel iudice hæreditatem aduentitiam acceptare si eius pater noluerit illud facere, vi.ibidẽ.
Et quid si adeundo læsus sit, an sine eo quod ostendat in quo fuit læsus detur ei restitutio in integrum, vide ibidem in glo.24.
Hæreditas adiri non potest interim quod hæres certus non est de morte testatoris & quando ita etiam dicatur, vide glossam primam.l.4.titu.6.part.6.per illum textum.
Hæreditas purè & sine conditione adiri debet, & quid si in minori parte vel in maiori adiderit an totam partem sibi relictam adijsse credatur, vide glo.1.2.3.4.5.&.6.ibi.
Hæreditas an & quando posit adiri per procuratorem, vide glos.6.8.&.9.l.15.per illum textum ibi.
Hæreditas an posit adiri per venientes ab intestato quando testator decessit sine testamento relicto posthumo, vide glo.1.l.16.ibi.
Et quid si posthumus sit cum alio hæres institutus, an tunc eius cohæres adire posit & pro qua parte, vide ibidem.
Et quid si testamentum fecit illum tamen præterijt vel exhæredauit, vel si sciebat vxorem suam prægnantem, vide.d.glo.1.&glo.2.ibi.
Et quid si vnus ex cohæredibus adiuit partem suam, alius vero suam partem repudiauit, an ille qui adiuit debeat compelli vt partem cohæredis repudiantis acceptet, & quid si ipse acceptans sit substitutus cohæredi repudiatis, vide glo.8.9.&.10.l.18.tit.6.part.6.
Hæreditas quando posit repudiari iure consanguinitatis & adiri ex testamento vel è contra, vide glossas.l.19. & glo.1.l.18.tit.6.part.6.
Hæreditas nondum adita repudiari non potest & fieri potest per pactũ vide glo.4.d.l.19.
Hæreditas si non adeatur ex testamento an exhæredatio teneat, & quid hodie stante.l.ordina, vide glo.2.&.3.l.2.tit.7.part.6.
Hæreditas non potest adiri ex testamento in quo fuit præteritus filius, etiam si ipse tacetet annum, vide glo.3.l.10.tit.7.part.6.
Hæreditas an prius adiri debeat quã posit querela inofficiosi testamenti intentari, vide glo.3.l.4.tit.8.part.6.
Hæreditas relicta sub aliqua turpi vel inhonesta conditione potest adiri licet conditio non impleatur, vide glo.6.l.32.per text.ibi tit.9.parti.6.
Hæreditas si non adeatur an verum dominium transeat ad legatarium, vide glo.3.colu.1.l.34.ibi.
Hæreditas an debeat adiri vt legata peti posint, vide glos.1.legis.48.per text.ibi.tit.9.parti.6.
Hæreditas defuncti an prius adiri debeat quam executor ab eo dati volũtatem suam adimplere posint, vide glossam secundam & quartam.l.6.titulo.10.part.6.
Hæreditas si ab hærede adeatur an statim sine traditione rerum hæreditariarum dominium ad eum transeat, vide glo.3.l.1.tit.14.part.6.
Et an adita hæreditate ab hærede etiam si sit ecclesia statim transeat rerũ hæreditariarum possessio, vide.d.glos.3.
Hæreditas si non posit adiri ex secundo testamento, an primum reuocetur, vide gl.1.l.21.tit.1.part.6.
Hæreditas data monacho Abbas illam acceptare vel adire teneaur, vide glo.7.l.1.tit.6.part.6.
Et idem si deferatur seruo, vide ibidem.
Hæreditas hodie statim vadit ad substitutum fideicommissarium si institutus hæres adire noluerit neque aliqua coactio iudicis est necessaria sicuti antiquitus requirebatur, vide glossam duodecimam legis.14.titulo quinto.parti.6.
Hæreditas ex quibus verbis factis vel signis ab hærede adita videatur, & quando non, vide glossas.l.11.&.l.12.per text.ibi tit.6.part.6.
Hæreditas si per minorem adeatur & ei sit damnosa, an & quando aduersus suam aditionem se restituere posit, & quid ipse minor qui adiuit probare teneatur, & quæ prius debeant considerari, vide glo.1.l.7.per text.ibi.tit.19.parti.6.
Et qui tunc citandi sint, & an sufficiat generalis proclama, & quid tunc iudex facere debeat, vide glo.2.&.3.d.l.7.tit.19.part.6.
HAEREDITAS DIVIDITVR & hæreditas si per testatorẽ diuidatur per partes qualiter hoc fieri potest, & in quas partes, vide gl.1.l.16.per text.ibi.tit.2.parti.6.
Hæreditas an debeat diuidi ad petitionem cuiuslibet hæredum, licet prodigus, minor, vel ecclesia sit illud petens, vide glo.1.l.2.tit.15.part.6.
Hæreditas si inter hæredes diuidatur penes quẽ priuilegia & instrumenta esse debeant. vide glossas.l.7.per text.ibi.tit.15.part.6.
Hæreditas si diuidatur inter hæredes, an ipsi ad inuicem de euictione cauere debeant. glo.1.&.2.l.9.per text.ibi.tit.15.part.6.
Hæreditas ad beneplacitum iudicis inter hæredes diuidi debet, & qualiter, & quid si commodè diuidi non potest & alia in hoc, vide per glos.l.10.tit.15.part.6.per text.ibi.
HAEREDITAS AD DIEM vel ex die, vel sub conditione hæreditas, an debeatur hæredi quando institutio facta fuit ad diem vel ex die sublata vel non sublata die, vide glo.1.&.2.&.6.l.47.tit.3.parti.6.
Et quid si sunt plures instituti vnus ad certum tẽpus alius vsque ad aliud, & quid si vnum instituit vsque ad pascham. & nullo alio instituto hærede prohibuit expresse quod sic institutus amplius non esset hæres ad diem seu ad tempus, vide ibidem.
Et quid si testator in pœnã hæredis scripti post tempus aliũ instituat hæredem, an talis institutio valeat, vide glo.1.col.2.quæst.2.l.15.tit.3.p.6.
Hæreditas

Hæreditas cui applicetur si testator ad certum tempus aliquem hæredẽ instituit, & post illud tempus alium non fecit hæredem, vide ibidem.
Hæreditas dari potest ex die incerta sicuti sub conditione, ex die autem certa non, vide ibidem glo.2.
Hæreditas filio spurio vel incestuoso relicta in tempus capacitatis, an institutio teneat vel non, vide glo.7.l.19.tit.3.part.6.
Et an interim quod est capax debet habere bonorum possessionem tanquam institutus sub conditione, & an posit bona administrare tanquam curator bonorum, vide ibidem.
Hæreditatem an amittat hæres ex eo scilicet quod conditionem impossibilem de iure adimpleuit, vide glossam septimam legis tertiæ titulo quarto.partita.6.
Hæreditas an debeatur instituto sub potestatiua conditione si per eum non stetit quominus illam adimpleret, vide glossam primam & secundam.l.14.tit.4.part.6.
Hæreditas relicta mulieri ea scilicet conditione vt cum aliquo matrimonium contrahat si illud ipse facere nolit, an illam habebit, vide glos.3.d.l.14.tit.4.part.6.
Et an ipse nolens pœnitere posit. vide ibidem in glo.6.
Et quid si conditio illa casualis in totum vel in parte aliquo casu fortuito defecerit, vide ibidem in glo.4.
Et quid in legato libertatis vel ad pias causas vel alimentorum, vide dictam glossam quartam.
Et quid si à tertio impediatur, vide ibidem.
Hæreditas purè & sine conditione adiri debet, & quid si in minori parte vel in maiori adierit, an totam partem sibi relictam adisse credatur, vide glo.1.2.3.4.5.&.6.l.14.per text.ibi.tit.6.part.6.
HAEREDITAS APPLICATVR, Hæreditas quibus applicetur quando testator vnum hæredem tantum in vno testamento fecit, & ipsum instituit in re certa tantũ, vide glo.3.l.14.tit.3.part.6.
Hæreditas cui applicetur si instituatur hæres damnatus in metallum vel deportatus & sic quando habetur pro non scripta institutio, vide glo.4.l.1.tit.3.part.6.
Hæreditas cui applicetur si testator ad certum tempus aliquem hæredẽ instituit, & post illud tempus alium non fecit hæredem, vide glo.1.legis.11.tit.3.part.6.
Hæreditas an posit filio spurio vel incestuoso applicari quando fuit institutus in tempus capacitatis, vide glo.7.l.19.tit.3.part.6.
Et an interim quod est capax debeat habere bonorum possessionem tanquam institutus sub conditione, & posit bona administrare tanquam curator, vide ibidem.
Hæreditas si applicetur filio, an ipse ad gabellam tenebitur si ex statuto de quacumque noua successione debeatur, vide glossam quartam.l.21 titulo.3.part.6.
HAEREDITAS AVFERTVR vel admittitur vel tollitur: hæreditas non potest filio auferri per patrem sine causa quæ exprimi debet, vide glo.2.l.23.tit.1.part.6.
Hæreditas si ab hærede indigno auferatur per testatorem, an & quando applicetur fisco, vide glo.5.cum alijs ibi.dict.l.23.&glossas.l.26.27.&28.tit.1.part.5.
Hæreditas an à seruo alicuius instituto auferenda sit quando eius dominus testatorem impediuit ne mutet voluntatem suam, vide glossas.d.l.28.per text.ibi.
Et an tunc hæreditas deueniat ad hæredes ab intestato vel ad fiscum, vide glo.4.ibidem per illum text.in.d.l.28.tit.1.part.6.
Hæreditas si auferatur ab incapaci, an in ea succedat substitutus vel veniẽtes ab intestato vel fiscus, vide glo.4.l.22.tit.3.part.6.
Hæreditatem an amittat hæres ex eo scilicet quod conditionem imposibilem de iure adimpleuit, vide glo.7.l.3.tit.4.part.6.
Hæreditas an ab hærede auferatur tanquam ab hærede quando præstita cautione de aliquo non faciendo illud fecit cũ esset sibi à testatore prohibitum, vide glo.8.l.7.tit.4.part.6.
Hæreditas est auferenda filijs quando non procurarent patrem suum furiosum, vide glo.9.l.5.tit.7.part.6.
Hæreditas ab hærede tollitur quando necem defuncti non vindicauit, & quid si non appareat occisor vel hæres ignorauit. glo.1.2.&.3.l.13.titulo septimo.partita.6.
Et an sufficiat quod hæres accusationem proponat alio non expectato, vide ibidem in glo.5.
Et quid si occisores testatoris sint de familia vel extranei, an ante vindictam hæres hæreditatem adire posit, & quando, vide dictam glossã quartam.& glo.6.ibidem.
Hæreditas aufertur ab hærede si ipsemet occidat testatorẽ & in alijs casibus, vi.gl.8.in medio. & ibi glo.12.&.13.per text.ibi.d.l.13.tit.7.par.6.
Hæreditas licet ab hærede indigno per fiscum auferri posit, interim tamen quod illud non sit ipse est hæres effectualiter & exercet actiones hæreditarias, vide.d.glo.12.
Hæreditas ab hærede tollitur per fiscũ qñ promisit illiã incapaci restituere, & quando istud locum habet, vide glo.21.22.&.24.d.l.13.
Et ex quibus colligatur fuisse alicui relictam sub ista fraude. vide.d.glos.21.cum alijs ibi.
Et an hæres in foro conscientiæ teneatur fisco vel incapaci restituere vel sibi retinere, vide.d.glo.24.d.l.13.
Et an ille qui tacitam fidem accomodauit in vno nummo videatur indignus ab omni hæreditate, vide ibidem in glo.25.
Et quid si testator sit clericus, hæres vero qui restituit sit laicus cui fisco bona applicentur, an ecclesiæ vel Regis, vide ibidem in.d.glo.25.d.legis.13.tit.7.part.6.
Hæreditas aliquãdo ab indigno tollitur etiam si necem defuncti nõ vindicauerit, & quando, vide glossas.l.15.per text.ibi.tit.7.part.6.
Hæreditas licet ab indigno auferatur non tamen semper applicatur fisco, vide glo.2.l.17.per text.ibi tit.7.part.6.
Hæreditas quæ ab hærede indigno aufertur cui primo applicetur, vi.gl.7.l.10.per text.ibi.tit.1.part.6.
HAEREDITAS REPVDIATVR, & hæreditas si ab hærede repudietur qualia bona hæres restituere tenebitur, & qualia non, & an donationes, vide glo.2.l.4.tit.6.part.6.
Et quid etiam si in alicuius hæreditate succedant ad confectionem inuentarij non teneantur, vide glo.1.&.2.l.5.tit.6.part.6.
Hæreditas simpliciter repudiata videtur repudiata tam ex testamento quam ab intestato, vide glo.1.l.18.tit.6.part.6.
Et quid si vnus ex cohæredibus partem suam adiuit, alius vero partẽ suã repudiauit, an ille qui adiuit debeat compelli vt partem cohæredis repudiãtis acceptet, & quid si ipse acceptans sit substitutus cohæredis repudiantis, vide glo.8.9.&.10.d.l.8.
Hæreditas à filio suo vel emancipato repudiata, intra quantum tempus recuperari posit pœnitendo, vide glo.2.l.20.tit.6.part.6.
Et quid si maior.25.annorum sit, & repudiet intra.25.annum, an posit postea intra triennium pœnitere, vide glo.4.ibidem.
Hæreditas an posit repudiari per hæredem & acceptare posit legatum, vide glo.1.l.2.per text.ibi.tit.9.part6.
HAEREDITAS ADIMITVR & hæreditas neque dari, neque admitti potest in codicillis. vide glo.1.l.2.tit.7.part.6.
Et quid si facta exhæredatione in codicillis codicilli testamento confirmentur, an datio vel ademptio teneat, vide.d.glo.1.
Hæreditas an posit adimi voluntate nuda sine solennitate, & quid in legatis, vide glo.13.l.13.tit.7.part.6.
HAERES.
Conuenitur.
Clerici.
Faciens vel non faciens inuentarium.
Furis vel latronis.
Socij vel societatis.
Grauatus vel grauatur.
Mariti.
Donatoris vel depositarij vel commodarij.
Iudicis.
Artificis vel officialis.
Procuratorum vel tutorum.
Succedens in emphyteosi.
Indignus vel incapax.
Seruus deportati vel damnatus.
Hæreticus vel Iudæus.
Institutus vel instituitur, pure ad diem vel sub conditione.
Cogitur vel coactus.
Habens tempus ad exercitandum.
Detrahit vel non falcidiam vel trebellianicam.
Adit vel repudiat hæreditatem.
Legatarij.
Accipit vel mittitur in possessionem.
Diuidit vel petit diuisionem.
Hæres an & quando teneatur adimplere votum defuncti etiam vltra marinum, vide glo.4.l.9.tit.8.parti.1.
Hæres an teneatur redimere votũ defuncti pro subsidio terræ sanctæ qñ defunctus nihil ei dixit vel propter hoc illi leget, vi.ibidem in glo.5.
Hæres perficiẽs præscriptionẽ à defuncto inchoatã sibi acquirit rei vendicationem non hæreditati, vide glo.10.columna.5.in principio legis 2.titu.15.part.2.
Hæres constituentis maioriam an teneatur soluere pretium rei à constituente emptæ vt sit in maioria quando ipse morte præuentus pretium soluere non potuit, an vero ille qui ad maioriam fuit vocatus, vide gl.1.col.3.ad finem.l.4.tit.15.part.2.
Hæres captiui quis dicatur & quis admittatur, an ille qui tempore captiuitatis tenebat primum locum, an vero ille qui illum tenet tempore mortis naturalis, vide glo.2.l.8.tit.29.part.2.
Hæres prius requirendus esset quam detur curator bonis tanquam vacãtibus, vide glo.2.l.12.tit.2.part.3.
Hæredes tabellionis mortui, an aliquid habere debeãt de exemplaribus ab originalibus ipsorum deductis ab alio tabellione, vide glos.4.legis 55.titulo.18.part.3.
Hæredes an veniant si in literis venditionis nominati non fuerint, vi.gl.1.l.56.tit.18.part.3.
Hæredis appellatione in successionibus feudorum, de filijs masculis debet intelligi, vide glo.14.l.68.tit.18.part.3.
Hęredes an posint debitori testatoris petere.20.quę sibi debebat si testator in

tor in testamento dixit non deberi sibi nisi.10. vide glo.3.5.&.6.l.21. titulo.18.part.3.

Hæres est eadem persona cum defuncto, vide glo.14.l.19.tit.22.part.3.

Alias est tamen conscientia hæredis alia defuncti. glo.2.l.1.per textum ibi.tit.3.part.6.

Hæredes illius qui fuit corruptus pecunijs & ideo aliquem iniustè ad mortē dānauit ad quid teneantur, vide glo.9.l.25.tit.22.part.3.

Hæres condemnati vsque ad quod tempus appellari possit, vide glo.5.in fine.l.22.tit.23.part.3.

Hæres an admittatur ad prosequtionem sententiæ contra defunctum latæ, si super confiscatione bonorum vel parte tantum lata sit fi corporalis pœna ibi non adfit, vide glo.2.l.28.tit.23.part.3.

Et quæ sit ratio quare talis appellatio in quæstione bonorum trāseat ad hæredes, vide ibidem.

Et quid si iudex tunc pœnam imposuit arbitrio suo, non vero posuit in sententia sua pœnam ordinariam, vide ibidem.

Hæres defuncti qui tenuit maioriam, an possit eam retinere pro expensis in ea factis, vide glo.4.l.41.tit.28.part.3.

Hæres defuncti qui maioriam possedit an teneatur cōpensare expensas in vtilitatem rei factas cū fructibus inde perceptis, vi.glo.5.d.l.41.

Hæres expulsoris an possit recipere contra expulsum de dominio quod ipse non habet, vide glo.5.l.21.tit.29.part.3.

Hæres relictus à debitore mortuo ad idem tenetur ac si vixeret debitor ipse teneretur, vide glo.7.l.27.tit.29.part.3.

Hæres agnoscens hæreditatem licet non apprehendat possessionem per inde est ac si debitor viueret, vide ibidem.

Hæredes constituentis se nomine alterius possidere quem ius habeant in re constituta, vide glo.4.colu.2.in medio.l.9.tit.30.part.3.

Hæredes illius qui constituit se nomine alterius possidere an præscribere possit per.30.annos, vide d.glo.4.in medio.

Hæres an possit remittere cautionem quam debet dare vsusfructuarius, vide glo.3.l.20.tit.31.part.3.

Hæres an teneatur præstare nouam cautionē si vsusfructus relinquatur alicui & hæredi suo, vide ibidem.

Hæres an possit petere se velle habitare cum vsuario domus quando domus est ampla, vi.glo.1.l.21.tit.31.part.3.&glo.6.l.22.ibidem.

Hæredis institutio sub impossibili conditione de facto an vitietur, vide glo.4.in princi.10.l.6.tit.4.part.4.

Hæres si habuit aliquid à defuncto ex pacto de reuendendo, an illud debeat restituere in generali restitutione fideicommissi de qua rogatus fuit, vide glo.5.post medium.l.18.tit.11.part.4.

Hæredes qui statim soluunt dotem an liberentur ab alimentis præstandis vide glo.3.l.3.tit.11.part.4.

Hæredes tenentur soluere fructus rerū immobiliū in dotē datarū & etiā earū pretiū, in tali tamen pretio computabuntur alimenta mulieri præstita dilatione annali pendente, vide.d.glo.3.in fine.

Hæres filiū testatoris in subsidiū alimētare debet, vi.glo.1.l.2.tit.19.par.4.

Hæres matris an esse possit filius clerici, vide glo.5.l.3.tit.21.parti.4.

Hæredes & quales operas liberti hæredibus extraneis sui manumissoris præstare teneantur, vide gl.5.l.8.tit.22.parti.4.

Hæres si negligens sit in vendicanda nece defuncti si seruus illam vendicauerit erit liber & ipse ius patronatus amittet, vi.glo.4.l.11.tit.23.p.4.

Hæres patris sui an debeat esse filius ad hoc, scilicet, vt in feudo succedere possit, vide glo.4.l.6.tit.26.part.4.

Hæredes omnes qui in feudo successerunt, an omnes fidelitatem facere teneantur, vide glo.ibidem.

Et quid si ex diuisione hæreditatis feudum ad vnum tantum ex eis pertineat, vide ibidem.

Hæres vindicare potest iniuriam quæ trahit secum executionem, vide glo.8.l.1.tit.4.parti.5.

Hæredis institutio bene valet licet instituens ex infirmate illa non decesserit, vide glo.2.ad finem.l.11.tit.4.part.5.

Et an ius offerendi pretium transeat ad hæredes etiam quando in pacto nihil de eis fuit dictum vide glo.3.l.42.tit.5.part.5.

Et an prohibitio de non alienando facta emptori porrigatur ad eius hæredes si nihil de hoc dictum fuit, vide glo.1.l.43.tit.5.part.5.

Et an prohibitio de nō alienando facta hæredibus intelligatur de primis vel de omnibus, vide.d.glo.1.

Hæres tenetur adimplere quod defunctus promisit dare quando ipse defunctus voluerit statim post ipsius mortem, vide glossam.3.legis.45.titulo quinto.part.5.

Hæres conductoris tenetur rem conductam à defuncto statim finito tēpore conditionis restituere locatori, & quid si nolit, vide glossam.2.l.18.titulo.8.part.5.

Hæredis appellation an veniat hæres vniuersalis vel hęres in re certa, vide glo.5.col.2.ad medium.l.28.tit.8.part.5.

Hæres fideiussoris an succedat in obligatione fideiussoria, vide gto.1.l.16.tit.12.part.5.

Et an defūctus possit bona hæredis sui obligare & obligatio teneat sequuta aditione hæreditatis, vide glo.1.l.7.tit.15.part.5.

Hæres an possit contrauenire facto defuncti, & quando, vide glo.l.24.titulo.13.part.5.

Et an priuilegiū quod habet mulier in recuperatione dotis transferat ad filios suos vel ad extraneos hæredes vel ad suos creditores vel ad cessionarios suos, vide glo.6.l.33.tit.13.part.5.

Hæres adiecti an possit recipere solutionem sicuti defunctus poterat, vide glo.4.l.5.tit.14.part.5.

Hæres si legata in minus solenni voluntate relicta legatarijs soluerit, an illa postea repetere possit, vide glo.1.l.31.tit.14.part.5.

Hæres qui debita testatoris soluit à quo repetere possit si appareat illum non esse legitimum hæredem, vide glossas legis 36.per textum ibi.tit. decimoquarto.part.5.

Et an in dubio videatur soluere nomine suo vel nomine defuncti, vide ibidem in glo.2.& in glo.5.

Hæres vel eius consanguinei an possint esse testes quando est contentio super validitate testamenti, vide glo.3.4.&.5.l.11.tit.1.part.6.

Hæres si vim fecerit testatori vt illum hæredem instituat, an talit institutio sit ipso iure nulla vel valeat, & ab illo tanquam ab indigno per fiscum auferatur, vide glo.4.l.27.tit.1.part.6.

Et quid si talis institutio sit in damnum alterius tertij facta, an tunc fiscus admittatur vel succurratur læso, vide ibidem in glo.5.

Hæres si fecerit per blanditias se institui vel data ab eo pecunia an institutio teneat, vide ibidem in glo.6.

Hæres si non vi sed testamento transigat cum debitoribus hæreditarijs, an transactio teneat, vide glo.6.in fine.l.1.tit.2.part.6.

Hæres legitimus vel scriptus si petat sibi edi copiam testamēti an sibi dari debeat, vide glo.1.l.5.ibidem.

Et honor est & famæ conseruatio defuncti habere hæredem, vide glossa in proœmio tit.3.parti.6.

Hæres cēsetur possedisse rem eodem modo & forma qua defunctus possedit, vide glo.2.l.31.tit.3.part.6.

Hæredis capacitas vel incapacitas consideratur tribus temporibus, vide glo.8.l.2.tit.3.parti.6.

Hæres debet expresè per testatorem nominari, vide glo.1.2.&.3.cum alijs ibi.l.6.tit.3.part.6.

Sed quid si alius coram testatore exprimat nomen hæredis, & ipse testatori ita agnoscat profitendo verbis quod sic, an talis institutio teneat & quando non, vide.d.glo.1.d.l.6.

Hæres si à testatore nutu vel signis instituatur an institutio teneat & quādo, vide glo.2.d.l.6.

Hæres si sit à testatore nominatus & ab eo sint legata relicta si iubeat testamentum illud fieri de consilio sapientis & ille sapiens illud ordinauerit an tale testamentum valeat vel non, vi.glo.6.l.11.tit.3.part.6.

Et an talis sapiens cui ista commissa sunt poterit addere vel minuere ad relictum testatoris etiā si filio spurio aliquid relinquatur, vide ibidem

Et an vitietur institutio si testator amicum suum hæredem fecerit nominando illum fratrem, vide glo.2.l.13.ibidem per illum text.

Et quid si testator solūmodo erraui in nomine hæredis vel cognomine ipius, certum est tamē quid velit, vide glo.3.&.4.ibidem.

Hæredis appellatione an veniat vniuersalis hæres vel rei certæ alio nō dato cohærede quando fuit emphyteosis recepta pro aliquo & hæredibus suis, & quid in materia feudali, & an tunc requiratur quod filij sint hæredes, vide glo.2.d.l.14.

Et qualiter in materia feudali verbum hæredibus intelligatur & summatur, vide ibidem.

Hæres n dicitur sed legatarius ille qui inter hæredes non habet ius accrescendi, vide glo.3.quæst.7.d.l.14.tit.3.part.6.

Hæres vel legatarius an dicatur ille cui relinquitur vsusfructus omnium bonorum vel legantur omnes res, vide ibidem in quæst.8.

Hæres si aliquis sit facto seu ex dispositione testatoris amplius nō potest desinere esse hæres, vide glo.1.in principio.l.15.tit.3.parti.6.

Et quid si testator in pœnam hæredis scripti post certū tempus aliū instituit hæredem, an talis institutio teneat, vide.d.glo.1.col.1.in.q.2.

Hæres si in pœnā sit ei iussum vt hæreditatē restituat, an si tunc restituat possit quartā trebellianicam detrahere, vide ibidem ad finem.

Hæredes sui necessarij & extranei qui dicantur, & quare sic appellentur & alia in hoc vide per glossas.l.21.per illum text.ibi tit.3.part.6.

Hæres suus non potest expresè renuntiare omni iure suitatis, vide glo.2. ad finem ibidem.

Et an videatur sine hærede decedere qui suum filium hæredem relinquit licet se abstineat, vide ibidem.

Hæres militis an cogatur hæreditatem adire ex priuilegio militari sicuti alius hæres necessarius, vide glo.6.ibidem.

Et an in hærede suo vel alio debeat inspici tempus mortis testatoris, vel tempus testamenti respectu capacitatis instituti, vide gl.1.l.22.per textum ibi.tit.3.part.6.

Et quid

Et quid In hærede extraneo quod tempus inspici debeat.vide ibidem in glo.3.4.&.5.per illum text.ibidem.

Hæres si tempore mortis testatoris & testamenti habilis sit ad succedendum si postea ante traditionem hæreditatis in ret religionem incapacem, & postea sit factus Episcopus & hæreditatem adire velit, an admittatur, vide ibidem glo.3.

Hæres quando ad cautionem mutianam teneatur, & qualiter illam dare teneatur.vide glo.5.&.7.d.l.7.tit.4.part.6.

Et quid si præstita tali cautione hæres accipiat hæreditatem si postea cō traueniat, an auferatur ab eo hæreditas tāquam ab hærede & cuius effectus hoc sit.vide ibidem in glo.8.

Hæres cui fuit datus substitutus si in vita testatoris decedat, an substitutio valeat.vide glo.3.l.2.tit.5.part.6.

Hæres si transmittit ius deliberandi in aliquem, an ille in quem transmittitur excludat substitutum.vide glossam sextam legis secundo.titulo quinto.partita sexta.

Hæres fideicommissarijs decedentis ante fideicommissi restitutionem illud restituere tenetur, vide glo.8.l.14.tit.5.part.6.

Et an fideicommissum in vita fideicommissarij delatum sit trāsmissibile ad hæredes, & quid in fideicommisso conditionali, vi.glo.10.ibidem.

Hæres si aliquid subtraxit de hæreditate, an per hoc inuentarium ab eo factum vitietur.vide glo.15.l.5.tit.6.part.6.

Hæres cui prius soluere debeat, an legatarijs vel creditoribus defuncti, & an possit soluere cuicūque creditori primo venienti vt sibi placuerit & alij creditores possint retractare solutionem factam alijs creditoribus, vide glo.9.l.7.tit.6.parti.6.

Et quid in creditoribus eiusdem temporis, an possint sepetere admitti ad communionem cum his quibus facta fuit solutio.vi.d.glo.l.9.d.l.7.

Hæres si vendidit res hereditarias, an tunc creditores contra emptores talium rerum hæreditariarum habeant recursum.vi.ibi.in fin.d.glo.9.

Et an, & quando creditores habeant recursum contra hæredem si hæreditas non est soluendo, & non contra legatarios quibus legata fuerunt soluta.vide glo.10.ibidem.

Hæres adeundo videtur quasi contrahere cum creditoribus hæreditarijs estque eadem persona cum defuncto.glo.2.col.1.l.10.tit.6.part.6.

Hæres filius an possit immissionem hæreditatis recuperare etiam inuolunta riē ab eo factam vel à lege.vide glo.6.l.12.tit.6.part.6.

Hæres ab intestato an admittatur quando testator decessit sine testamento relicto posthumo.vide glo.1.l.16.tit.6.part.6.

Et quid si posthumus sit cum alio hæres institutus, an tunc cohæres adire possit, & pro qua parte.vide ibidem.

Et quid si testamentum fecit illum tamen prætexit vel exhæredauit vel si fiebat vxorem prægnantem.vide glo.1.&.2.ibidem.

Hæres tenetur probare locum & tempus commissæ ingratitudinis per filium contra patrem, ipse exhæredans non.vide glo.15.l.4.tit.7.par.6.

Hæres an possit esse filius catholicus patris sui hæretici.vide gloss.2.l.7. per textum ibi.tit.7.part.6.

Hæres an transmittat ad suos hæredes hæreditatē quando ante aditionē mortuus fuit si volebat mortem defuncti querelare.vi.gl.1.l.13.ti.7.p.6

Et an sufficiat accusationem proponere contra occissorem testatoris alio non expectato.vide glo.5.d.l.13.

Hæredes intra quantum tempus arcentur ad proponendam querelam contra occissores testatoris.vide glo.7.l.13.tit.7.part.6.

Hæres qui testamentum dicit falsum si ante sententiam desistat an cuitet pœnam.vide glo.16.l.13.per text.ibi.tit.7.part.6.

Et quid si sit conclusum in causa.vide ibidem.

Hæres qui tacitam fidem accommodauit in vno nummo, an videatur indignus ab omni hæreditate.vide glo.25.d.l.13.

Et quid si testator sit clericus, hæres vero qui restituit sit laicus cui fisco hæreditas applicetur, an ecclesiæ vel Regis.vide ibidem.

Hæres in testamento inofficioso institutus si eū querelatur ad iudicis mādatum non cōparet contra ipsum absentem procedi potest.vide glos. 3.l.1.tit.8.part.6.

Hæredes an teneantur ad implementum legitimæ filij testatoris.vide gl. 10.l.5.per text.ibi.tit.8.part.6.

Hæres ex testamento postea rupto, an legata soluere & libertates dare teneatur vel quis ad hoc teneatur.vide glos.l.7.per text.ibi tit.8.p.6.

Et quid si filius fuit hæres in totum & testamentum rumpatur, an tūc debeat habere suam legitimam.vide glo.4.ibidem per illum text.

Hæres ex testamento rupto nihil consequi potest.vide glo.7.ad finem d.l.7.tit.8.part.6.

Et an institutus valeat saltim quo ad quintam partem quam testator extraneo relinquere poterit.vide ibidem in fine.

Hæres scriptus in primo testamēto an teneatur præstare legata relicta in secundo testamento inualido.vi.gl.5.l.21.tit.1.&glo.8.l.7.tit.8.p.6.

Hæres an possit legatum siue meliorationem acceptare & repudiare hæreditatem, & quando.vide glo.1.l.2.per text.ibi.tit.9.parti.6.

Hæres hæredis testatoris est hæres, & an ipse teneatur ad legata sicuti verus hæres testatoris.vide glo.6.l.3.tit.9.part.6.

Et an ab hærede hæredis possit aliquid legari.vide.d.glo.6.

Hæres hęredis si à testatore aliquid facere rogetur ad illud teneatur etiam si ab hærede dicti testatoris rogatus non sit.vide glo.1.l.4.tit.9.part.6.

Hæres si succedat præter iudicium testatoris, an fideicommissum ab eo nominatim relictum debeatur.vide glo.2.d.l.4.

Hæres de qua culpa teneatur legatarijs & fideicommissarijs.vide glo.3.d. 7.titulo.9.part.6.

Hæres qui successit in maioria, an teneatur ad refactionem damnorum quæ culpa sua euenerunt in rebus maioriæ.vide.d.glo.3.

Hæres an possit eligere cui soluat quando legatum est relictum Titio, & sunt duo eiusdem nominis, & quali titulo tūc legatarius possideat.vid. glo.4.l.9.tit.9.part.6.

Et an & quando testator possit legare & obligare res hæredis sui, vide gl. 2.l.10.titu.9.parti.6.

Et possit prohibere testator alienationem rei hæredis sicuti propriæ.vide ibidem.

Hæres an teneatur emere rē alienā quā testator alicui legauit, vel debeat ipsius æstimationem soluere.vi.glo.3.l.10.cum alijs ibi.tit.9.part.6.

Et quid de iure canonico quando res aliena legatur ecclesiæ.vi.ibidem.

Hæres an & quando teneatur æstimatum soluere, quando à testatore res maioriæ legata fuit.vide glo.3.col.2.d.l.10.&glo.1.colum.3.quæstione 19.l.10.tit.9.part.4.

Hæres an teneatur pretium rei emptæ per testatorem soluere, si de talire maioriā fecit.vel ipse qui in eam successit.vi.d.glo.3.quæst.4.col.2.

Hæres an teneatur si maioria euincatur à possessore ipsius.vide.d.glo.3. colum.2.quæst.4.d.l.10.tit.9.part.6.

Hæres an & quando teneatur redimere pignus testatoris alicui legatum & legatario dare, vide glo.1.l.11.per text.ibi.tit.9.part.6.

Hæres an & quando suo sumptu teneatur perquirere rem legatam & legatario dare, vide glo.1.l.11.per text.ibi.tit.9.parti.6.

Hæres an & quando teneatur ad æstimationem illius rei quam testator eum legare eam non posset, alicui legauit, vide glossam.7.&.8.&.10.l. 13.tit.6.part.6.

Hæres an teneatur ad æstimationem quando testator legauit forensi aliquid quod ex statuto ipse capere non poterat.vide.d.glo.10.d.l.13.

Hęres an possit debitori testatoris debitū petere qūpignus sub quo illud debebat sibi per testatorem legatum fuit, vi.glos.l.16.tit.9.part.6.

Hæres an teneatur legatario legatum vel ipsius æstimationem dare si testator illud in vita sua alienauit, vide glossam primam & secundam.l. 7.per text.ibi.tit.9.part.6.

Hæres an teneatur soluere legatum quando testator se retulit ad locū vt de solueretur.vi.ibidem minus vel plus reperiatur, vide glo.1.&.2.l.18. per text.ibi.tit.9.parti.6.

Hæres an teneatur legatum legatario præstare quando testator ex falsa causa cuius fuit, vide glossam primam legis.20.per textum ibi.titulo nono.partita sexta.

Hæres quando dare teneatur à testatore relictum sub conditione causa vel modo, vide glos.l.21.per text.ibi.tit.9.part.6.

Hæres an & quando habeat electionem in soluendo legato alicui in genere relicto, vide gl.1.l.23.per text.ibi.tit.9.part.6.

Et an si legatarius vel hæres habeat electionē possit meliorē vel peßimū eligere.vi.ibidem in glo.6.per illum text.cū alijs glossis ibidem.

Et quid sit dicendum in causis pijs, vide.d.glo.6.

Hæres qualiter alimenta præstare teneatur legatario quando à testatore sibi relicta fuerunt, vide glo.l.24.tit.9.part.6.

Et an vendere teneatur immobile vt legatarium alat, & quod tempus inspiciatur, & an præstentur alimenta respectu valoris vel redituum, vide ibidem in glo.4.

Hæres qui habet rei electionem an & quando variare possit, & quid si iā semel variauit, vide glo.1.l.25.tit.9.part.6.per text.ibi.

Hæres in cuius voluntate fuit positum dare alicui legatum vel si illud nō dedit in vita sua, an ab hærede eius post mortem suam dari debeat, vide glo.3.l.30.ibidem per illum text.

Hæres an teneatur dare legatum quando per testatorem contra leges alicui relictum fuit, vide glo.1.l.32.per text.ibi.tit.9.part.6.

Hæres si dolo vel mora non soluerit legata in loco sibi præfixo per testatorem an tunc alibi conueniri possit, vide dictam glo.1.col.2.d.l.32. titulo.9.part.6.

Et an testator possit hæredi præfigere tempus ad adeundam hæreditatē vt post illud hæres excludatur, vide.d.glo.1.in fine.

Hæres non priuabitur hæreditate licet non faciat aliquid sibi à testatore præceptum si iniustum vel inhonestum sit, vide glossam sextam d.l.32.per text.ibi.tit.9.part.6.

Hęres non habet titulū in relegata si legatarius adhuc non repudiauit, vide glo.3.col.2.ad finem.l.34.tit.9.par.6.

Hæres an teneatur legatario fructus suæ rei legatæ tradere à die mortis testatoris vel à die aditæ hæreditatis, vide glo.4.l.37.tit.9.part.6.

Hæres

Universidad de Deusto
Biblioteca

Hæres ſi in reſtituendo legato fuerit in mora ſiue ex propria re teſtatoris ſiue ex aliena factum ſit, an tunc teneatur ad fructus perceptos, & etiã ad eos qui percipi potuerunt, vide glo.5.d.l.37.
Et an veniant fructus quos percipere potuiſſet petitor, vel illi quos percipere potuiſſet poſſeſſor. vide ibidem.
Hæres tenetur tradere rem legatam in loco vbi eſt, vide gloſſam primam l.8.tit.9.part.6.
Hæres tenetur ſoluere legata legatarijs ſtatim quod poteſt alias ad quærendum ea indulgetur ſibi tempus, & quid ſi ſit aliena & dominus nolit eam vendere vel immenſo pretio.2.gloſſas.l.18.per textum ibi. tit. nono.partita.6.
Hæres quando teneatur ſuo ſumptu perſequi rem legatam, & quando ſumptu legatarij, vide glo.2.l.41.tit.9.part.6.
Hæres quando teneatur cauere de præſtando rem ſi ad eum peruenerit, vel de perſequendo eam, vide.d.glo.2.d.l.41.
Hæres de qua culpa teneatur legatario, vide gl.3.l.41.per text. ibi.titu.9. part.6.& glo.3.7.ibidem.
Hæres in reſtituendo legato fuerit in mora, an poſtea pereat periculo ipſius, etiam ſi eodem modo eſſet penes alium peritura, vide gloſſam.41 legis.41.titu.9.part.6.
Hæres quatuor legatum præſtare debeat legatario cui pluries eadem res legata fuit in eodem teſtamento.vi.glo.2.l.45.per text.ibi.tit.9.par.6
Et quid ſi poſtquam fundum legauit Titio & in eodem teſtamento illũ fundum legauit ſeruo Titij, vide ibidem.
Et quid ſi appareat teſtamentum velle pluries præſtari, vide ibidem.
Et quid ſi hæres legauit fundũ legatario cui à primo defuncto legatarius habebat partem fundi, vide.d.gl.2.d.l.45.
Hæres in quo loco legata præſtare debeat, & intra quantum tempus. vi. gloſſas.l.48.per text.ibi tit.9.part.6.
Et quando hæredi competat executio teſtamenti quod à teſtatore executor nominatus non fuit. vide glo.3.l.1.per text. ibi.tit.10.part.6.
Hæres ſi contradicat, an tunc executor teſtamentarius poſsit capere res aliquibus legatas & illas dare, & quando non, vide gloſſam primam.l.2.titu.10.part.6.
Hæres quando poterit petere cautionem executori teſtamẽtario, & quãdo non, vide glo.3.d.l.2.tit.10.part.6.
Et quid ſi teſtator iuſsit bona ſua diſtribui pro male ablatis & non apparent tot male ablata, an ſuperfluum debeat hæredi reddi, vide gl.2.ad finem.l.3.tit.10.part.6.
Hæres an prius requiri debeat quam executor aliqua bona defuncti vẽdat, vide glo.4.l.4.tit.10.part.6.
Hæres an & quando relicta pia adimplere poſsit, ſi à teſtatore executor nominatus non ſit, vide gloſſam primam.cum alijs ibi.l.5.per tex.ibi. titulo.10.partita.6.
Hæredes an poſsint compelli per executores teſtamenti, vt hæreditatem defuncti adeant, vide glo.4.l.6.tit.10.part.6.
Hæres ſi executoribus teſtamentarijs nolentibus voluntatem defuncti velit adimplere, an tunc Epiſcopus illud ſibi impedire poſsit, vide glo.5.l.7.tit.10.part.6.
Hæres ſiue maior ſiue minor ſit qua pœna puniatur ſi voluntatem defuncti non adimpleat, & an requiratur quod hæreditas prius adeatur, vid. glo.3.l.8.per text.ibi.tit.10.tit.10.part.6.
Et quid in hærede hæredis quando primus hæres deceſsit ante moram. vide dict.glo.3.
Et quid in filio hærede inſtituto nolente voluntatem defuncti adimplere, an per hoc priuetur ſua legitima, vide ibidem in glo.4.d.l.8.
Et an propter talem negligentiam in legatis filius perdat ſuam legitimã. vide ibidem.
Hæres ſuccedens ab inteſtato an poſsit detrahere falcidiam, & quid in fideicommiſſario vniuerſali, vide glo.1.in proœmio tit.11.part.6.
Hæres an teneatur de damno & lucro quæ in rebus legatis aliquibus ſuperuenit vt inde detrahat falcidiã vel nõ.vi.gl.l.3.per text.ibi.tit.11.p.6.
Hæres quando propter delictum patris perdat falcidiam, vide glo.l.5.& 6.ibidem per illa iura.
Hæres an teneatur creditoribus hæreditatis, & an teneatur legatarijs. vi. glo.12.l.8.tit.11.part.6.
Hæres non poteſt inſtitui in codicillis, & quid ſi inſtituatur, vide glo.1.l.2.per text.ibi.tit.12.part.6.
Hæres an teneatur alimentare filium naturalem teſtatoris, vide glo.9.legis.8.per text.ibi.tit.13.part.6.
Et qualiter illum alere debeat. vide glo.10.ibidem.
Hæres an poſsit ratione iuris patronatus præſentare ante poſſeſsionem acquiſitam. vide glo.3.col.2.l.1.tit.14.part.6.
Hæres an & quando poſsit rem hæreditatis à poſſeſſore ipſius venditam rei vendicare, & quando emptor contra eum exceptione vti poſsit, vide glo.3.l.5.tit.14.part.6.
Hæres ſi per decem annos non intentet iudicium petitionis hæreditatis per poſſeſſorem, an poſtea poſsit, vide gloſſam primam.l.7.tit.14.p.6
Vide de hoc infrà in verbo PETITIO HAEREDITATIS.
Hæredes tenẽtur reſtituere quæſita per vſuras à teſtatore illis quibus pertinent, & quid ſi verus dominus non inueniatur, vide gloſſam.12.legis ſecundæ.tit.15.part.6.
Hæredes ſi ſint plures inſtituti apud quem ſcripturæ & priuilegia hæreditatis eſſe debeant. vide gloſ.l.7.tit.15.part.6.
Hæres an inſtrumenta rei legatæ legatario dare debeat, vel an debeant penes ſe remanere, vide gl.2.in fine.d.l.7.
Hæres quando non teneatur legatario rem legatam tradere vſque ad certum terminum. vide glo.3.l.8.tit.15.part.6.
Et an priuilegium reſtitutionis in integrum quod minori datur tranſeat ad hæredes. vide glo.6.l.8.tit.19.parti.6.
Hæres ſi aliquem accuſet dicendo occidiſſe teſtatorem, ſi illud non probet, an & quando excuſetur vel non. vide gloſſam ſecundam.l.2.per textum ibi.tit.1.part.7.
Hæredes an poſsint paciſci cum occiſſoribus teſtatoris, & quando, & an omnium aſſenſus requiratur. vid. gloſſam ſextam.cum alijs ibi.l.22.titulo.1.partita ſeptima.
Hæredes accuſatoris an teneantur proſequi accuſationem defuncti contra aliquem intentatam. vide glo.3.l.23.per text.ibi.tit.1.part.7.
Et quando accuſatus de crimine ſe occidit quando habeat hæredem vel non. vide glo.9.cum alijs ibi.l.24.tit.1.part.7.
Et ſi aliquis fuit de crimine accuſatus, an & quando inſtantia ad eius vel accuſatoris hæredes trãſeat, ſi lite conteſtata ipſi mortui fuerunt, & in quibus criminibus & pro qua parte & qualiter, vide gloſſam.25.per textum ibi titu.1.part.7.
Et quid ſi lis fuit cœpta per ſolam citationem, vel ſi reus fuit contumax non habens cauſam non inueniendi, vide ibidem in glo.2.
Et quid ſi lite conteſtata pacto contrahẽtium fuit aliter receſſum, an tũc actio pœnalis ſit tranſitoria ad hæredes, vide.d.glo.2.in fine.
Et an tunc hæres fideiuſſoris teneatur ſi fideiuſſor deceſsit. vide ibidem in gloſſa quarta.
En qualiter hæredes tunc teneantur, & pro qua parte, vi.ibi.in glo.7.
Hæres de delicto defuncti, an & quando teneatur, & ad quid, & qualiter vide glo.9.cum alijs ibi.d.l.25.tit.5.part.7.
Hæres defuncti delinquentis de iure canonico qualiter teneatur, & ad quid. vide.d.glo.9.in medio.
Hæres an teneatur ex defuncti confeſsione extra iudicium facta quia cõfitetur ſe alicui damnum dediſſe. vide.d.glo.9.in fine.
Et an contra hęredem detur conditio furtiua, etiam vltra id quod ad eum peruenit. vide glo.10.ibidem per illum textum.
Et an hæredi accuſatoris detur reſtitutio quãdo ipſe deceſsit ante litis cõteſtationem vel finem cauſæ. vide ibidem in glo.11.
Hæres & defunctus ſunt vna & eadem perſona. vide gloſſam ſextam.l.13.per text.ibi.tit.9.part.7.
Hæredes raptorum qualiter pro rapina defuncti teneantur, & quando. vide glo. 4.&.6.l.2.per text.ibi.tit.13.part.7.
Hæres occiſi qualiter contra ipſius occiſores agat pro operibus ſuis, & ad quid. vide glo.5.l.6.tit.15.part.7.
Et an, & quando actio de dolo tranſeat ad hæredem. vide gloſſam.3.l.3.titulo.16.partita.7.
Hæredes aſſeſsinorum reſtituere tenentur pecuniam quam defunctus ab aliquo pro occidendo homine recepit. vide glo.1.l.3.tit.27.part.7.
Et ſi teſtator iubeat hæredi vt veſtiat vxorem ſuam, an intelligatur ſemel vel toto tempore vitæ ſuæ. vide glo.8.l.8.tit.33.part.7.
Hæres eſt ſucceſſor viciorum & culpæ defuncti. vide gloſſam tertiam.l.9.titulo.33.part.7.
Et priuilegia perſonalia ad hæredes non tranſeunt. vide gloſſam.1.l.27.per text.ibi.tit.34.part.7.
Hæres quis dicatur quando teſtator habens duos amicos, vnum hæredẽ inſtituit dicendo, inſtituo amicum meum. vide glo. .&.2.l.10.ti.3.p.6
Hæres cui fuit datus ſubſtitutus ſi in vita teſtatoris decedat, an ſubſtitutio valeat. vide glo.3.l.2.tit.5.par.6.
HAERES CONVENITVR & conueniendus eſt hæres corã iudice coram quo debuerat conueniri defunctus, & quid ſi hæres ſit clericus. vide glo.5.l.57.tit.6.part.1.
Hæres ſi dolo vel mora non ſoluerit legata in loco ſibi præfixo per teſtatorem, an tunc alibi conueniri poſsit. vide glo.1.col.2.l.32.tit.9.part.6.
Hæredes latronum quando & qualiter, & ad quid conueniri poſsunt actione furtiua. vide gloſſas.l.20.per text.ibi.tit.14.parti.7.
HAERES CLERICI an poſsit repetere ab eccleſia quod impenſum fuit in eius melioratione per clericum prædeceſſorem. vide gloſ.6.l.8.tit.21.part.1.
Hæres clerici an poſsit repetere expenſas quas fecit clericus in beneficio vide glo.5.ad fin.l.41.tit.28.part.3.
HAERES FACIENS vel non faciens inuentarium.
Hæres faciens inuentarium an in eo res teſtatori cõmodatas ſiue depoſitas ponere debeat. vide glo.3.l.99.tit.18.part.3.
Hæres qui non fecit inuentarium an habeat beneficium ceſsionis bonorum glo.1.l.1.tit.15.part.5.
Hæres cohæredis an teneatur ad confectionem inuentarij, vide.glo.2.l.5.titu.6.part.6.
Hæres ſi non faciat inuentarium tenebitur inſolidum & ſi vires hæreditariæ non ſufficiant & qui ad hoc teneantur, vide.gloſſ.2.l.5.titulo.6.partita.6.
Hæres ad inſtantiam fideicommiſſarij vniuerſalis tenetur facere inuentarium & quid ſi non faciat an teneatur vltra vires hæreditatis, vide. d.gloſſ.2.
Hæres ſi incipiat facere inuentarium infra.30.dies ſi poſtea intra duos menſes inchoauit & perfecit an ex hoc vitietur, vide ibidem.in glo.4.
Hæres conficiendi inuentarium an videatur adire, vide.glo.5.d.l.5.titu.6.part.6.
Hæres an requiratur quod prius hæreditatem adeat quam poſsit inuentarium facere, vide.d.glo.5.
Et qui citandi ſint ad confectionem inuentarij & per quem iudicem etiam ſi iſti tales ſint clerici vel alterius fori, vide.gloſſ.7.&.8.d.l.5.tit.6.part.6.
Hæres ſi fideliter fecit inuentarium an tunc vitietur ex defectu citationis legatariorum & creditorum, vide.d.gloſſ.8.d.l.5.tit.6.part.6.
Hæres qua de cauſa inuentarium coram iudice facere teneatur, vide. ibidem.in fine.
Hæres ſub qua forma inuentarium conficere debeat & quid ſi omittat aliquas ſolennitates, vide.ibidem.in glo.13.14.&.15.
Hæres ſi aliquid ſubtraxit de hæreditate an per hoc inuentarium abeo factum vitietur, vide.d.glo.15.
Hæres poteſt conficere inuentarium per ſuum procuratorem & an tunc procurator debeat ibidem ſe ſubſcribere, vide. ibidem. in gloſſ.16.d.l.5.tit.6.par.6.
Hæres an teneatur ſe ſubſcribere inuentario & quando & an teneatur inuentarium vnico contextu facere & coram eodem tabellione, vide. ibidem.
Hæres interim quod facit inuentarium a nemine conueniri poteſt etiam ſi hæreditas ſit locupletiſsima, vide.glo.1.l.7.tit.6.part.6.per.tex.ibi. & quando ſic, vide.ibidem.in gl.2.
Et quid ſi ſcriptura inuentarij ſit redacta in publicam formam ſi ibi non dicitur eſſe perfectum & tres menſes non ſint elapſi, vide.dictam gloſſam primam.
Hæres conficiens inuentarium non tenetur vltra vires hæreditarias & quando ſic, vide.glo.6.cum alijs ibi dictæ.l.7.
Et an hæres vendens res hæreditarias pro ſoluendis debitis vel legatis teneatur ſe obligare de euictione cum fecerit inuentarium, vide dictam gloſſam.6.
Hæres ſi ante ſententiam omiſsit opponere exceptionem beneficij inuentarij an poſtea in executione ſententiæ illam opponere poſsit, vide.d.glo.6.in fine.
Hæres quas expenſas ſcribere poſsit in inuentario & an illas quas fecit litigando cum alio contendente ſe hæredem vel creditorem hæreditarium, vide.gl.1.l.8.tit.6.part.6.
Et qualiter probet illas abeo factas fuiſſe & quid de minutis expenſis, vide.ibidem.in glo.2.
Hæres an facto inuentario conſequatur quod ſibi per defunctum debebatur & an ipſo iure vel quo ad effectum & an poſsit ſibi ipſi ſoluere eligendo rem in qua vult ſibi eſſe ſolutum pro debito & quando hoc locum habeat vel non, vide.gl.3.l.8.tit.6.par.6.
Hæres an detrahat quod defunctus ſibi debebat etiam non confecto inuentario contra fideicommiſſarium vniuerſalem, vide. ibidem.in fine.
Hæres qui aliquid de hæreditate ſubripuit & fraudulenter inuentarium fecit qualiter puniatur & quando non, vide gloſ.1.l.9. per.text. ibi & glo.1.l.10.tit.6.part.6.
Hæres qui imperfecte fecit inuentarium an gaudeat ipſius beneficio, vide.d.gl.1.d.l.10.
Hæres ſi non fecit inuentarium an teneatur vltra vires hæreditarias quãdo agentes contra eum in ſolidum confitentur quod in hæreditate alia non remanſerunt niſi ea tãtum quæ hæres aſſerit & an contra præſumptionem quæ eſt aduerſus hæredem non conficientem inuentarium admittatur probatio in contrarium, vide glo.2.d.l.10.
Hæres in foro conſcientiæ an teneatur vltra vires hæreditarias ſi non fecit inuentarium, vide ibidem.in col.2.vſque ad finem.
Hæres non conficiens inuentarium an priuetur trebellianica ſicuti priuatur falcidia, vide ibidem.in gl.3.& gl.2.l.7.tit.11.part.6.
Hæres ſi ſit filius teſtatoris & non fecerit inuentarium an priuetur legitima ibi debita iure naturę & an iſte etiam teneatur vltra vires hæreditarias, vide.d.gl.3.l.10.tit.6.par.6.
HAERES FVRIS vel latronis rem furtiuam vſucapientis an & quãdo faciat ſuos fructus quos ex re furtiua percepit, vide gloſſ.4.l.4.tit.29.part.3.
Hæredes latronum quando & qualiter & ad quid conueniri poſsint actione furtiua, vide gloſſas.l.20.per.textum ibi. titulo decimoquarto. partita.7.
HAERES SOCII, VEL SOCIETATIS, & hæres illius ſocij qui alijs diſſentientibus in ſeruitute rei communis conſentit an ipſis ſocijs poſtea conſentientibus iſte hæres & nouus ſocius debeat conſentire, vide glo.5.l.1.tit.31.par.3.
Et an ſocietas contracta inter aliquos & in hæredes ipſorum an ille obligentur ad ſocietatem, vide glo.4.l.1.per.text.ibi.tit.10.par.5. & glo.1.l.10.ibidem.
Et quando hęredes obligentur ad ſocietatem propter pactum defuncti de hoc factum, vide.d.gl.1.d.l.10.titu.10.par.5.
Hæres finita ſocietate an teneatur lucra quę habuit ex rebus quæ remanſerunt in ſocietate communicare ſocijs, vide.d.gl.1.d.l.10. ad finem.
Et an ſtipulatio tranſmittatur ad hæredes & in hęredes, ſiue conſiſtat in dando ſiue in faciendo, vide gl.1.l.14.per.tex.ibi.tit.11.pa.5.
HAERES GRAVATVS, vel grauatur, & hæres ſi a teſtatore grauetur ne altius ædificium extollat an ex hoc cenſeatur impoſita ſeruitus, vide gl.3.l.14.tit.31.par.3.
Hæres reſtituere grauatus adire compellitur hęreditatem, vide gl.2.l.17.tit.1.part.3.
Hæres ſi in pœnam ſit ei iuſſum vt hæreditatem reſtituat an ſi tunc reſtituat poſsit quartam trebellianicam detrahere, vide gl.1.colum.2.quæſtione.2.ad finem.l.15.tit.3. par.6.
Hæres grauatus reſtituere poſt mortem an ibidem ſubintelligatur tacita conditio ſcilicet ſi ſine liberis deceſſerit, vide glo.3.4.&.6. cum alijs ibi.l.10.per.tex.ibi.tit.4.par.6.
Et quid ſi iſte grauatus filios adoptiuos vel arrogatos vel ſpurios reliquerit, vide ibidem.in glo.4.&.6.
Et quid ſi non fuit dictum de morte inſtituti ſub conditione ſed poſt eius mortem alius directo ſit hęres inſtitutus, vide ibidem. in gl.5.
Et an ſupra dicta locum habeant quando inſtitutus vniuerſaliter grauatur poſt eius mortem reſtituere rem certam, vide ibidem.in gl.6.d.l.10.
Et an hæc locum habeant quando eccleſia vel pia cauſa fuit ſubſtituta grauato reſtituere poſt mortem, vide ibidem.in gl.8.col.1.
Et quid ſi ita grauatus religionem ingreſſus ſit an per hoc ſubſtitutus excludatur etiam ſi ſit de filijs teſtatoris, vide ibidem.
Et an ſit aliqua differentia ſiue ille ſint maſculi ſiue fœminę vel nepotes ex filia, vide dictam gl.8.col.2.quæſt.3.
Et an idem ſit ſiue filij iam ſint nati ſiue naſcituri, vide ibidem.
Et quid ſi grauatus decedat cum filijs incapacibus vel qui hæredes eſſe nolunt vel tales filij ſint a pupillo habiti an per eos ſubſtitutus excludatur, vide ibidem.in quæſt.4.& ibi.glo.11.
Et quid ſi filij iſti decedant ante mortem grauati an per eos ſubſtitutus excludatur, vide ibidem.
Et an ſupra dicta procedant in ſubſtitutione directa vulgari vel fideicommiſſaria vel compendioſa vel pupillari, vide ibidem. in glo.9.
Et an illud eueniat ex legis fictione vel ex iuris præſumptione & qualis in hoc ſit effectus, vide ibidem.in glo.10.
Et quid ſi fideicommiſſarius decedat ante grauatum an ius petendi fideimiſſum ad hæredes tranſmittat vide glo.12.d.l.10.tit.4. part.6.
Hæres ſi grauatur incapaci reſtituere an & quando abeo hæreditas tollatur, & ex quibus videatur hac fraude relicta, vide gloſ.11.22.&.24.l.13.tit.7.part.6.
Hæres grauatus incapaci reſtituere an ad hoc teneatur in foro conſcientiæ vel dare fiſco vel ſibi retinere, vide.d.glo.24.
Hæres a teſtatore grauari non poteſt in plus quam ſibi relictum fuit de quo later per glo.5.l.3.per tex.ibi tit.9.part.6.
Hęres an poſsit a teſtatore grauari vt filium ſuum cum filijs ipſius hęredis hæredem inſtituat, vide gloſſas.l.7.tit.9.par.6.
HAERES MARITI qui retinuit adulteram poſt adulterium an poſsit illi obijcere de adulterio & retinere dotem, vi.gl.1.l.23.tit.11.p.4.
Et an idem ſit dicendum ſi ipſa adultera ſe ſeparauit & receſsit a marito an tunc poſsit eius hęres de adulterio obijcere ſi ab eo dos repetatur, vide.d.glo.1.in fine.
Hæres mariti an debeat habere veſtes quas maritus dedit vxori ſi matrimonium ſoluatur, vide glo.9.l.23.tit.11.par.4.
Hæres mariti intra quantum tempus dotem vxori reddere debeat & an interim ipſam alere teneatur ſi ſit inops, vide glo.2.&.3.l.31.tit.11. p.4.
Hæredes mariti ſi velint an poſsint ſtatim non expectata dilatione dotẽ vxori reſtituere ſiue detracto vel non interuſurio medij temporis & an illud facere poſsint, vide.d.glo.3.
Hæredes mariti qui ſtatim ſoluunt dotem, an liberentur ab alimẽtis præſtandis, vide ibidem.
Hæredes mariti tenentur ſoluere fructus rerum mobilium in dotem datarum & etiam earum pretium in tali tamen pretio computabũtur alimenta mulieri præſtita dilatione annali pendẽte, vide.d.glo.3.in fine.

Universidad de Deusto
Biblioteca

d.l.21.titu.11.parr.4.
Hæres mariti an teneatur alere vxorem inopem, vide glo.9.l.8. titulo. 1.partita.6.
Hæredes mariti mortui an possint eius vxorem de adulterio accusare, vide glo.8.l.3.per text.ibi.tit.17.par.7.
HÆRES DONATORIS, depositarij vel commodarij, & hæres commodatarij tenetur rem restituere sicuti defunctus & quid si plures sint qualiter tunc teneantur, vide gl.1.&.4.per tex.ibi.l.5.tit.2. par.5.
Et quid si lis fuit contestata cum defuncto, vide dictam glossam primã. dictæ.l.5.
Hæres depositarij rem in defuncto cui successit depositam restituere tenetur, vide glo.1.per tex.ibi.l.5.tit.3.par.5.
Et in quo loco, vide ibidem.in glo.2.
Hæredes donatarij an donationem donatario factam possint ratificare in præiudicium hæredum donatoris in quos est dominium translatũ ante ratificationem, vide glo.1.col.2.ad finem.l.4.tit.4.par.5.
Hæredes donantis tenentur adimplere donationem a defuncto alteri factam & quare, vide glo.3.d.l.4.
Hæres donatoris an possit donationem donatoris in fauorem.2. donatarij factam reuocare ante quam sibi acquiratur, vide glos.4.l.7.titulo.4.part.5.
Hæres donatoris an & quando & in quibus casibus donationem a donatario reuocare possit propter ingratitudinem, vide glos.8.l.10. titul. 4.part.5.
Hæres donatarij ingrati an possit perdonatorem donatione priuati & quando, vide.d.glo.8.ad finem.
HÆRES IVDICIS, & Hæredes iudicum decedentium ante syndicatum an & quando teneantur, vide glos.6.in fine.l.6. titulo quarto.partita.3.
Hæredes iudicis magistri vel alterius officialis qui est salariatus in quolibet anno an integrum salarium habere debeant quando defunctus decesit ante finem anni & quid in hæredibus aduocatorum, vide glos.l.9.per tex.ibi.tit.8.par.5.
HÆRES ARTIFICIS VEL OFFICIALIS, & hæres artificis qui operas locauit vel promisit ædificiũ facere sub certa mercede an possit petere & in totum perficere quodquod defunctus inchoauit vel an videatur electa industria defuncti, vide glo.3.l.2. titul. 8.part.5.
Et an officia industrialia sint transitoria ad hæredem, vide dictam glossam tertiam.
Hæredes cuiuslibet officialis vt iudicis vel magistri qui est salariatus in quolibet anno an integrum salarium habere debeant quando defunctus decesit ante finem anni & quid in hæredibus aduocatorum, vide glossa.l.9.per tex.ibi.tit.8.par.5.
Hæres officialis si perse vel per alium officialem æque idoneum velit perficere opus cœptũ a defuncto an admitti debeat vel an repellatur eo quod videatur electa industria personæ defuncti, vide glo.10.d.l.9. titu.8.par.5.
HÆRES TVTORIS vel procuratoris, & hæredes procuratoris an admittantur post mortem illius & quid si ita in instrumento procuratorio a principio dictum sit, vide glo.6.l.23.tit.5.par.5.
Et an iuramentum in litem transeat ad hæredem, vide glos.7.l.5.titulo. 11.partita.3.
Hæredes tutorum & an contra eum iuretur in litem & quid si bona culpa sua deteriorentur, vide glo.8.&.9.l.6.tit.11.par.3.
HÆRES SVCCEDENS IN EMPHYTEOSI.
Hæredes qui veniant & possint succedere in emphyteosi quando quis rẽ ita accepit prose & suis hæredibus generaliter & quid in ecclesia sic dante, vide glo.5.l.28.tit.8.par.5.
Et quid in patre recipiente emphyteosim pro se & suis filijs & hæredibus an exigatur quod filij etiam sint hæredes vt in ea succedere possint, vide.d.glo.5.col.1.d.l.28.tit.8.par.5.
HÆRES IN DIGNVS vel in capax, & si testator dicat Hæredem indignum an illud sufficiat licet hæres illud non probet, vide gl. 3.l.23.titu.par.6.
Hæres extraneus si indignus a testatore reputetur an sine expressione causæ illum possit hæreditate priuare, vide ibidem.in glo.4.d.l.23.
Et quid si testator solum modo reputauit hæredem indignum sine priuatione hæreditatis an tacite illum priuare videatur, vide ibidem.
Et an hoc procedat siue hæreditatem adierit siue non, vide ibidem. in glossa quinta.
Et quando talis hæreditas hæredis indigni applicetur fisco, vide.d.glo.5. cum alijs ibidem.
Hæres iudicatus indignus a testatore si restituat hæreditatem per fideicommissum an possit detrahere quartam, vide glos.6.d.l.23. titul.1. partita.6.
Hæres si tanquam incapax hæreditatem non possint adire quis tunc ad eam admittatur, vide glo.4.&.5.l.21.tit.3.&.glo.6.l.2.tit.5.par.6.
Hæres ab hæreditate repellitur tanquam indignus quod accidit ex plurib us causis, vide glo.1.2.3.&.4.l.13.per tex.ibi.tit.7.par.6.
Hæres an transinittat ad suos hæredes hæreditatem quando ante aditionem mortuus fuit si volebat mortem defuncti querelare, vide ibidem, in glo.1.d.l.13.
Et an sufficiat accusationem proponere contra occissorem testatoris alio non spectato, vide glo.5.d.l.13.
Hæres ante vindictam an hereditatem adire possit siue testator a familia siue ab extraneis occidatur, vide.d.glos.5.& glos.6. cum alijs ibidem per illum text.
Hæres intra quantum tempus arctetur ad proponendam querelam contra occissores testatoris, vide ibidem.in glo.7.
Hæres qui occidit testatotem indignus est & ab hæreditate repellendus & an teneatur se deferre, vid.ibid.in gl.8.d.l.13.tit.7.par.6.& ibi gl.11.
Et quid si non occidit sed vulnerauit eum & quid si occidit eius vxorem vel liberos vel fratrem, vide.d.glo.12.
Hæres a quo hereditas tanquam ab indigno tolli potest per fiscum interim quod illud non sit est hæres in effectu & quo ad omnia, vi.d. gl.12.
Hæres qui testamentum dicit falsum si ante sententiam desistat an euitet pœnam & quid si sit conclussum in causa, vide glo.16.d.l.13. per text. ibi.tit.7.par.6.
Hæres qui tacitam fidem accommodauit in vno nummo an videatur indignus ab omni hereditate, vide glo.25.d.l.13.
Et quid si testator sit clericus hæres vero qui restituit sit laicus cui fisco hereditas applicetur an ecclesiæ vel Regis, vide ibidem.
Hæres institutus ab aliquo si sit incapax & suum defectum detegerit an præmium assequatur & quid in totaliter incapacibus, vide glo.1.&.2. l.14.per tex.ibi.tit.7.par.6.
Hæres quando etiam si necem defuncti non vindicet non possit hæreditate priuati, vide glossas.l.15.per tex.ibi.tit.7.par.6.
Et non omne quod ab hærede indigno aufertur applicatur fisco, vide glo.2.l.17.per tex.ibi tit.7.par.6.
Hæres indignus si hæreditate priuetur cui primo hæreditas debeatur, vide glo.7.l.10.per tex.ibi tit.13.par.6.
HÆRES SERVVS, deportati vel dãnatus Hæreticus vel iudeus.
Hæredem an possit habere deportatus ab intestato si fiscus ei non aufert bona, vide glos.11.l.2.titul.18.par.4.
Hæres si sit institutus seruus alicuius an ab eo hæreditas tollatur si eius dominus testantem impedierit ne voluntatem suã mutet, vide glossas.l. 28.per tex.ibi.titu.1.par.6.
Hæres si sit institutus seruus alicuius an institutio teneat si eius dominus institui non poterat licet post institutionem illum manumisserit, vide glo.8.l.2.tit.3.par.6.
Hæres si sit institutus seruus testantis eo ipso licet nihil dictum sit videtur sibi data libertas & quando non, vide glossas.l.3.per tex.ibi titul. 3.partita.6.
Hæres an esse possit deportatus vel damnatus in metallum, vide glossas. l.4.per tex.ibi tit.3.par.6.
Et quid in hæretico vel iudeo & an iudeo vel pagano possit aliquid relinqui, vide ibidem in glo.5.
Et quid in rebaptizato vel in reordinato, vide ibidem. in glos.6. vel in damnato ex damnato coitu, vide ibidem.in glo.11.
Et quid in muliere rapta quæ cum raptore contraxit an ex suo testamento aliquid capere possit, vide ibidem. in glo.12.
Hæres quando esse possit seruus duorum dominorum quando ab vno ex eis instituatur & an & quando liber efficiatur, vide glossas.l.23.tit. 3.partita.6.
Et quando dominus non possit omnes seruos suos hæredes facere, vide glossas.l.24.per tex.ibi tit.3.par.6.
Hæres si sit institutus seruus vel monachus tunc dominus vel Abbas hæreditatem adire poterunt & tempus ad deliberandum, vide glo.7.l.1. titu.6.part.6.
Hæres si sit seruus alicuius adire vel repudiare non poterit sine domini licentia & an sufficiat domini ratihabitio, vide glo.4.l.13.titulo sexto. partita.6.
Et quid si dominus vel seruus simul agnoscant vel repudient hereditatẽ, vide ibidem.
Hæres si sit institutus libertus alicuius an per hoc frater testatoris possit fratris testamentum querelare, vide glo.3.l.2.tit.8.par.6.
Hæres si sit seruus alicuius an testator aliquid domino suo legare possit & quid e contra, vide glossas.l.8.per tex.ibi tit.9.par.6.
HÆRES INSTITVTVS vel instituitur pure ad diem vel sub conditione.
Et heredis institutio sub impossibili conditione de facto an vitietur, vide glo.4.in prin.l.6.tit.2. par.4.
Hæres extraneus a filio in testamento suo institutus an patrem testatoris alere teneatur si ad maximam inopiã deuenerit si filius patrem suum ex iusta causa exhæredauerit, & quid in hærede nepotis vel alterius qui tenetur iure sanguinis patrem alere, vide gl.6.&.7.l.6.tit.19.par.4.

Hæredis institutio bene valet licet instituens ex infirmitate illa nondecesserit, vide glo.2.ad finem.l.11.tit.4.par.5.
Et an ius offerendi pretium transeat ad hæredes etiam quando in pacto nihil de eis dictum fuit, vide glo.4.l.42.tit.5.par.5.
Et an prohibitio de non alienando facta emptori porrigatur ad eius hæredes si nihil de hoc dictum fuit, vide glo.1.l.43.tit.5.par.5.
Et an prohibitio de non alienando facta hæredibus intelligatur de primis vel de omnibus, vide.d.glo.11.
Hæredis appellatione an veniat hæres vniuersalis vel hæres in recerta institutus, vide glo.5.col.2.ad medium.l.28.tit.8.par.5.
Hæres si vim fecerit testantiut illum hæredem instituat an talis institutio sit ipso iure nulla vel valeat & ab illo tanquam ab indigno per fiscũ auferatur, vide glo.4.l.27.tit.1.par.6.
Et quid si talis institutio sit in damnum alterius tertij facta an tunc fisco admittatur vel succurratur iesto, vide ibidem.in glo.5.
Hæres si fecerit per blanditias se instituit vel data a eo pecunia an institutio teneat, vide ibidem.in glo.6.
Hæres licet non sit in testamento institutus adhucibidem relicta debebuntur, vide glo.1.in proœmio tit.3.par.6.
Et an tunc requiratur quod hæreditas adeatur ab intestato vt relicta debeantur, vide ibidem.
Hæres quis institui posit in alicuius testamento & quis ad hoc capax sit, vide glossas.l.2.per tex.ibi tit.3.par.6.
Hæres non debent in institui ecclesia ab aliquo si filius ex hæredetur, vide glo.2.d.l.2.
Hæredis incapacitas vel capacitas considerabitur tribus temporibus, vide glo.8.d.l.2.tit.3.par.6.
Hæres si a testatore nutu vel signis instituatur, an institutio teneat, & quãdo, vide glo.2.l.6.tit.3.par.6.
Hæredis institutio an periclitatur per aliquod verbum quod necessario debet subaudiri, vide ibidem.in glo.3.
Hæres a testatore multis modis institui potest, vide glossas omnes.d.l.6. per tex.ibi.
Hæres quis dicatur quando testator habens duos amicos vnum hæredẽ instituit dicẽdo, instituo amicum meum, vide gl.1.&.2.l.10.tit.3.par.6.
Hæres ab ipso testatore institui debet non ab alio etiam de ipsius voluntate & quando istud procedat, vide glo.1.&.2.l.11.tit.3.part.6.
Et an videtur institutio si testator amicum suum hæredem fecerit nominando illum fratrem, vide gl.2.l.13.per tex.ibi tit.3.par.6.
Et quid si testator solum modo erraui in nomine vel cognomine hæredis certum est tamen quid velit, vide ibidem.in glo.3.&.4.
Hæres institutus in re certa alio adeunte hæreditatem habetur loco legatarij, vide glo.2.in princ.l.14.tit.3.par.6.
Hæres institutus in re certa habebit portionem hæredis vniuersalis repudiantis & an si institutus in re certa decedat ante aditionem hæredis vniuersalis an ius accrescendi transmittat ad suos hæredes, vide.d. glo. 2.in fine.d.l.14.
Hæres institutus in re certa alio non dato cohærede in omnibus bonis testatoris institutus videtur & quando non, vide glo.3.d.l.14.per tex.ibi titul.3.part.6.
Et quid si testator prohibuisset sic institutum ne amplius caperet de bonis suis, vide ibidem.
Hæres institutus vniuersaliter qui restituit omne patrimoniũ hæreditarium vigore transactionis retenta re certa an habeatur loco legatarij, vide.d.glo.9.col.4.in princ.
Et an huic qui habetur loco legatarij debeantur fructus a tempore moræ, vide ibidem.in quæst.6.
Hæres institutus in parte bonorum alijs vniuersaliter institutis an habeatur loco legatarij sicuti in re certa esset institutus, vid.ibid.in quæst.7.
Hæres a testatore institutus in re certa in secundo testamento quod animo reuocandi primum fecit an talis sic institutus habeatur loco legatarij vel hæredis vel primum testamentum reuocetur, vid.ibid.in fine.
Hæres si sit a testatore institutus ad diem certam vel incertam ex die an talis institutio teneat vel non, vide glo.1.2.&.6.cum alijs ibi.l.15.titul. 3.partita.6.
Et quid si testator in pœnam hæredis scriptipost certum tempus alium instituat hæredem an talis institutio valeat, vide. d.glo.1. columna.2. quæstione.2.
Hæres si sit ad certum tempus institutus & post illud tempus a testatore alius hæres non sit institutus cui tunc applicetur hæreditas, vide ibidem.ad finem.
Hæres si sit a testatore institutus in tempus mortis suæ an talis institutio teneat & cuius effectus sit & quid operetur & qualiter hoc lit intelligẽdum, vide glo.6.l.15.tit.3.part.6.
Hæres si per testatorem sit vnus institutus in totum alius in parte tunc testator videtur adimere a primo quod datur.2. vide glos.1.l.9.titulo tertio.partita.6.
Hæredes si æqualiter sint institutti vnus non debet habere plus iuris quã alius eo quod fuit primo nominatus, vide glo.5.ibidem.
Hæres si sit aliquis institutus in residuo vel reliquo si nihil est an institutio teneat, vide glo.6.d.l.19.
Hæres si sit institutus filius a patre in re propria ipsius filij vel in re sacra vel religiosa vel simili an per hoc impediatur vt non possit dicere nullum testamentum patris fuit tanquam præteritus, vide ibidem.in.d.gl. 6.d.l.19.
Hæres an possit institui filius spurius vel incestuosus cum capax erit & an interim quod est capax debeat habere bonorum possessionem tanquam institutus sub conditione & possit bona administrare tanquã curator, vide glo.7.d.l.19.
Hæredes si sint instituti pauperes alicuius loci in quibus bonis videantur institui & an omnia debeant vendi, & per quos, vide glo.1. &.2.l.20. titu.3.par.6.
Et inter quos pauperes bona testatoris diuidi debeant & quando & an vni plus vel minus & quibus obseruatis & sub qua forma & per quos & alia, vide per glossas.d.l.20.
Hæres institutus sub conditione impossibili de natura vel de iure vel de facto hæreditatem adire poterit neque vitiatur institutio, vide glossas. l.3.&.4.tit.4.par.6.
Et an illud quod hæredi fuit sic relictum debeat cõuerti in aliud quod sit iustum & honestum, vide ibidem.in glo.5.
Hæres si conditionem impossibilem de iure ad impleuerit per hoc hæreditatem non admittit, vide ibidem.in glo.7.
Hæres institutus sub conditione vt iuret aliquid facere an talis conditio debeat reijci vel non, vide glo.1.l.6.tit.3.par.6.& ibi glo.7.
Hæres sub potestatiua conditione institutus quando illam adimplere teneatur & quid in legatis a testatore aliquibus relictis & an per alium impleri possit & quando, & an tempus adimplendi currat ignoranti & an in personam hæredis adimplere possit, vide glo.1.2.3.&.4.l.7.titulo.4.partita.6.
Hæres si sit institutus sub conditione mixta an institutio suspendat hereditatis aditionem siue extraneus siue suus sit, vide gloss.l.9.per text. ibi tit.4.par.6.
Hæres institutus & grauatus restituere post mortem an ibidem subintelligatur tacita conditio scilicet si sine liberis decesit, vide glo.3.4. &. 6.cum alijs ibidem.l.10.per tex.ibi tit.4.par.6.
Et quid si iste grauatus filios adoptiuos vel arrogatos vel seruos reliquerit vide ibidem.in glo.4.&.8.
Et quid si non fuit dictum de morte instituti sub conditione sed post eius mortem alius directo sit hæres institutus, vide ibidem.in glos.5.
Et an supra dicta locum habeant quando institutus vniuersaliter grauatur post eius mortem restituere rem certam, vide ibidem. in glos.6.d. l.decimæ.
Et an hæc locum habeant quando ecclesia vel pia causa fuit substituta grauato restituere post mortem, vide ibidem.in glossa octaua. columna prima.
Et quid si ita grauatus religionem ingressus an per hoc substitutus excludatur etiatu si sit de filijs testatoris, vide ibidem.
Et an sit aliqua differentia siue illi sint masculi siue fœminæ vel nepotes ex filia, vide.d.glo.8.col.2.quæst.3.
Et an idem sit siue filij sint iam nati siue nascituri, vide ibidem.
Et quid si grauatus decedat cum filijs incapacibus vel qui hæredes esse nolunt vel tales filij sint a pupillo habiti an per eos substitutus excludatur, vide ibidem.in glo.4.& ibi glo.11.d.l.10.tit.4.par.6.
Et quid si filij isti decedat ante mortem grauatian per eos substitutus excludatur, vide ibidem.
Et an supra dicta procedãt in substitutione directa vulgari vel fideicommissaria vel compendiosa vel pupillari, vide ibidem.in glo.9.
Et an illud cueniat ex legis fictione vel ex iuris præsumptione & qualis in hoc sit effectus, vide ibidem.in glo.10.
Et quid si fideicommissarius decedat ante grauatum an ius petendi fideicommissum ad hæredes transmittat, vide ibidem.in glo.11.
Hæres quando ad implementum condictionis teneatur si sibi a testatore non sit præfinitum tempus, vide glo.4.l.14.tit.4.par.6.
Hæres qui fuit sub pluribus condictionibus institutus an omnes adimplere teneatur vel existere debeant vel vna ex eis tantum vt possit hæreditatem adire, vide glo.1.2.&.3.l.13.tit.4.par.6.
Hæres si facit omne quod in se est vt conditionem potestatiuam sibi appositam a testatore adimpleat an si non possit talis conditio habeatur pro implecta & quid si sit in aliqua mora, vide gl.1.&.2.l.14.tit.4.pa.6.
Et quid si condictio sit scilicet si seruum suum manumiserit & ille a tertio fuerit occissus an tunc condictio habeatur pro impleta, vide ibidẽ.
Hæres si sit instituta mulier sub conditione vt cum aliquo nubat si ille noli cat hæreditatem habebit & an condictio habeatur pro impleta vide glossam.3.&.4.per textum ibi. dict.l.14. titulo quarto. partita sexta.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Et an ipse nollens penitere possit, vide ibidem. in glo. 6.
Et quid si talis in totum vel pro parte aliquo casu fortuito defecerit, vide ibidem. in glo. 4.
Et quid in legato libertatis vel ad pias causas vel alimentorum, vi. d. gl. 4.
Et quid si a tertio impediatur, vide ibidem.
Hæres si sit institutus minor sub aliqua conditione an ipse per se illam possit adimplere sine curatore & quando, vide glossas. l. 15. tit. 4. pa. 6.
Hæres institutus statim quod repudiat admittitur substitutus etiam si in institutus restitutione ad iuuetur vel beneficio suitatis, vide glo. 6. l. 2. titul. 5. par. 6.
Hæres si sit institutus filius si ille hæreditatem repudiat vel adire nolit an tunc admittatur eius pater vel substitutus sibi datus, vide ibidem.
Hæres institutus si repudiet hæreditatem an admittatur tunc substitutus vulgaris exclusso fideicommissario & quando, vide ibidem.
Hæredes plures instituti si inuicem sint instituti & vnus ex eis hæreditatem pro parte sua repudiet qualiter alij admittentur & pro qua parte & an pro virili, vide gl. 3. l. 3. & 4. per tex. ibi tit. 5. par. 6.
Hæredis institutio an sit necessaria vt fideicommissum relinqui possit, vide glo. 2. d. l. 14. tit. 6. & quid hodie, vide ibidem.
Hæres si sit institutus monachus vel seruus tunc abbas vel dominus hæreditatem adire poterunt & tempus ad deliberandũ, vi. gl. 7. l. tit. 6. p. 6.
Hæres si sit institutus filius an & quando ipse vel eius pater adire possit hæreditatem, vide glo. 5. l. 8. 10. & 13. l. 13. tit. 6. par. 6.
Hæres si sit institutus filius alicuius furiosus, pater vel eius curator tunc adire poterit ipsius nomine, vide glo. 14. d. l. 13.
Et quid si aliquis infans hæres institutus fuit quis adire poterit & quid si patrem neque tutorem habeat, vide ibidem. in glo. 16.
Et quid si ipse infans moriatur ante aditionem an postea eius pater adire possit, vide ibidem. in glo. 19.
Et quid in pupillo vel alio minore, vi. ibid. glo. 21. 22. & 23. per illum tex.
Et quid si adeundo lęsus fuit an sine eo quod probetin quo fuit lęsus detur ei in integrum restitutio, vide ibidem. in glo. 24.
Hæres institutus ab aliquo si sit incapax & suum defectum detegerit an præmium consequatur & quidin toliter incapacibus, vide glo. 1. & 2. l. 14. per tex. ibi tit. 7. in par. 6.
Hæres in testamento inofficioso institutus si cum querelatur ad iudicis mandatum non comparet contra ipsum absentem procedi potest, vide glo. 3. l. 1. tit. 8. par. 6.
Hæres si sit institutus libertus alicuius an per hoc frater testatoris posit fratris testamentum querelare, vide glo. 3. l. 2. tit. 8. par. 6.
Hæres non potest instituí in codicillis & quid si institutatur. glo. 1. l. 2. per tex. ibi tit. 12. par. 6.
Hæres si nullus sit a patre institutus & filius prętereatur an legata in testamento relicta debeantur, vide glo. 7. col. 2. l. 7. tit. 8. par. 6.
Hæres ex testamento rupto institutus nihil consequi poterit, vide. d. glo. 7. in fine.
Et an institutio valeat saltim quo ad quintam partem quam testator extraneo relinquere poterat, vide ibidem. in fine.
HAERES COGITVR VEL COACTVS, & hæres militis an cogatur hæreditatem adire ex priuilegio militari sicuti alius hæres necessarius, vide glo. 6. l. 20. tit. 3. partit. 6.
Et an in hærede suo vel alio debeat inspici tempus mortis testatoris vel tẽpus testamenti respectu capacitatis instituti, vide glo. 2. l. 22. per text. ibi tit. 3. par. 6.
Et quid in hærede extraneo quod tempus inspici debeat, vide ibidem. in glo. 3. 4. & 5. per illum tex. ibidem.
Hæres qualiter cogi debeat hæreditatem adire quotiens onere fideicommissi fuit restituere grauatus, vide glo. 12. l. 14. tit. 5. par. 6.
Et qua actione tunc cogetur vel etiam quando sponte adiuit & qualiter cogetur seruus adire & quid hodie iure regni, vi. ibid. in. d. gl. 12. d. l. 14.
Hæres qui coactus adiuit amittit quartam trebellianicam & an etiam per dat ius dicendi fideicommissum nullum, vide ibidem.
Hodie vero ista coactio non est necessaria cũ statim hęreditas vadit ad substitutum fideicommissarium, vide ibidem.
Hæredes an possint compelli per executoris testamenti vt hæreditatem defuncti adeant, vide glo. 4. l. 6. tit. 10. par. 6.
HAERES HABENS TEMPVS ad deliberandum: hæres coram quo iudice possit petere tempus ad deliberandum sibi dari, vide glo. 4. l. 1. per tex. ibi tit. 6. par. 6.
Hæres ad deliberandum an accepter hæreditatem vel non potest petere vt sibi ostendantur instrumenta tan de debitis quã de creditis, vide ibidem. in glo. 6.
Hæres si sit institutus monachus vel seruus tunc abbas vel dominus hæreditatẽ adire poterunt & tempus ad deliberandum, vide ibid. in glo. 7.
Hæres etiam si sit de liberis testatoris quantum tempus debeat habere ad deliberandum vtrũ adeat vel non, vide glo. 2. & 3. l. 2. per tex. ibi tit. 6. partita. 6.
Hæres qui ad deliberandum vtrum adeat hæreditatem tempus petijt an illo elapso visus sit hæreditatem adire & quando, vide ibidem. in gl. 3.
Hæres si dicat credo hæreditatem esse respuendam si cum his verbis transeat terminus ad deliberãdum datus an inducatur repudiatio, vi. ibid.
Hæres perpetuo adire poterit hæreditatem quando nullus fuit sibi terminus ad adeundum assignatus, vide. d. gl. 3. d. l. 2. tit. 6. pa. 6.
Et an tempus quod a lege datur hæredi ad deliberandum possit per iudicem minui & quid si ad sit iusta causa, vide ibidem. glo. 4.
Et quid si hæres stetit per. 10. menses in quibus neque adiuit neque repudiauit qui intra duos menses qui restabant ad complendum annum petit dilationem a iudice ad deliberandum qui dedit ei. 9. menses an infra istum terminum a iudice præfixum licet annus legalis sit elapsus transmittet iste ius adeundi ad suum hæredẽ, vi. gl. 5. d. l. 2. tit. 6. p. 6.
Hæres si habuit tempus ad deliberandum & ante lapsum ipsius decessit illud quod superest transmittat ad suum hæredem & non plus, vide ibidem. in glo. 6.
Hæres si decesserit post finitam dilationem ad deliberandum sibi datã an & quando hæreditas transeat ad eius hæredes vel non, vide ibidẽ. in glo. 7. & 8.
Hæres si sit de liberis testatoris perpetuo adire & transmittere hæreditatẽ poterit, extraneus non, vide ibidem.
Hæres si infra tempus deliberandi sit constitutus curator ipsius hæreditatis an vendere possit sine eo quod per hoc adire videatur, vide. gl. 2. l. 3. tit. 6. par. 6.
Hæres pendente dilatione quam accepit ad deliberandum debet bona hæreditaria penes se habere, vid. glo. 1. l. 4. per tex. ibi tit. 6. par. 6.
Hæres si habito tempore ad deliberandum repudiauerit hæreditatẽ qualia bona restituere tenebitur & quibus & qualia retinere possit, vide gl. 2. d. l. 4.
Hæres si transmittit ius deliberandi in aliquem an ille in quem transmittitur excludat substitutum, vide glo. 6. l. 2. tit. 5. par. 6.
HAERES DETRAHIT VEL non detrahit falcidiam vel tre bellianicam, & hæres iudicatus indignus a testatore si restituat hæreditatem per fideicommissum an possit detrahere quartam, vide glo. 6. l. 23. tit. 1. par. 6.
Hæres si in pœnam sit ei iussum vt hæreditatem restituat an si tunc restituat possit quartam trebellianicam detrahere, vi. gl. 1. col. 2. ad finem. l. 15. tit. 3. par. 6.
Hæres non potest detrahere quartam falcidiam quando hæreditas non est soluendo, vide glo. 11. & 13. l. 7. per tex. ibi tit. 6. par. 6.
Hæres succedens ab intestato an possit detrahere falcidiam & quid in fideicommissario vniuersali, vide glo. 1. in proœmio tit. 1. par. 6.
Hæres an possit quartam falcidiam de legatis pijs deducere, vide glo. 1. l. 1. tit. 11. par. 6.
Hæres de quibus legatis & an & quando & qualiter falcidiam deducere possit, vide per glo. 1. cum alijs ibidem. l. 1. per tex. ibi tit. 11. par. 6.
Hæres qui coactus adiuit amittit quartam trebellianicam & an etiam per dat ius dicendi fideicommissum nullum, vide glo. 12. l. 14. tit. 5. part. 6.
Hodie vero ista coactio non est necessaria cũ statim hęreditas vadit ad substitutum fideicommissarium, vide ibidem.
Hæres an possit detrahere duas quartas & quando & an hoc cum fieri potest illud testator impedire possit, vide glo. 3. l. 1. tit. 11. par. 6.
Hæres poterit detrahere falcidiam etiam de donationibus causa mortis & inter viuos & ex alijs, vide glo. 4. d. l. 1.
Hæres ante quam deducat falcidiam quæ prius deducenda sint, vide glo. 4. cum alijs ibi. l. 2. per tex. ibi tit. 11. par. 6.
Et quid de consumptis in monumẽto sumptuoso defuncti, vi. ibid. quę. 1.
Hæres inuitis legatarijs non potest in vna re detrahere falcidiam, vide glo. 10. d. l. 2.
Et vestes lugubres vxori vel alijs datæ imputentur hæredi & quando, vide glo. 4. col. 2. l. 2. tit. 11. par. 6.
Hæres an teneatur de damno & luero quod in rebus legatis aliquibus superuenit vt inde detrahat falcidiam vel non, vide glossas. l. 3. per text. ibi tit. 11. par. 6.
Hæres de quibus relictis & legatis non potest falcidiam deducere, vide glossas. l. 4. & glossas. l. 5. & 6. tit. 11. par. 6.
Et quid si ecclesia fuerit hæres instituta & grauatur legatis relictis alteri ecclesiæ an tunc falcidia locum habeat, vide glos. 1. d. l. 4. tit. 11. part. 6.
Hæres an de relictis ad pias causas deducere possit quartam trebellianicã siue primus substitutus sit priuilegiatus siue cui restituere debet siue ambo, vide gl. 3. d. l. 4.
Hæres quando propter delictum ipsius perdat falcidiam, vide glossas. l. 6. & l. 5. ibidem. per illa iura.
Hæres falcidiam deducere non poterit contra testatoris prohibitionem ex pressam vel quasi, vide glo. 3. d. l. 6.
Et an idem sit dicendũ in quarta rebellianica vt a testatore prohiberi possit ne deducatur, vide ibidem, ad finem.
Hæres an possit quartam trebellianicam vel falcidiam deducere quãdo testator fecit maioriam & bona sua alienare prohibuit, vide glo. 4. in princ. d.

princ. d. l. 6. per text. ibi.
Hæres an possit deducere quartam trebellianicam habito respectu ad legata relicta vel tantum de eo quod superest hæredi deductis legatis, vide glo. 1. l. 8. tit. 11. par. 6.
Hæres in aliquibus casibus non potest deducere quartam trebellianicam vide. d. gl. 1. col. 2. cum alijs glossis ibidem.
Hæres quando possit trebellianicam deducere in vna re vel rebus per eũ electis, vid. d. gl. 1. col. 2. post princ. & glo. 6. ibidem in medio.
Hæres an transmittat hoc beneficium deducendi quartam trebellianicam ad hæredem suum, vide ibidem.
Hæres quæ computatę debeat quando vult quartam trebellianicam deducere, vide gl. 2. cum alijs ibi. d. l. 8. per tex. ibi tit. 11. par. 6.
Et quid si talis hæres grauatus restituere sit de liberis testatoris, vide ibid. in gl. 7. & 8. d. l. 8.
HAERES ADIT VEL repudiat hæreditatem & hæres agnoscens hæreditatem licet non aprehendat possessionem per inde est ac si debitor viueret, vid. gl. 7. l. 27. tit. 29. par. 3.
Hæres potest adire hæreditatem ex testamento confirmato sine eo quod petat bonorum possessionem secundum tabulas, vi. gl. 1. l. 19. tit. 1. p. 6.
Hæres institutus in re certa alio adeunte hæreditatẽ habetur loco legatarij, vide gl. 2. in princ. l. 14. tit. 3. par. 6.
Hæres militis an cogatur hæreditatem adire ex priuilegio militari sicuti alius hæres necessarius, vide gl. 6. l. 20. tit. 3. par. 6.
Et an in hærede suo vel alio debeat inspici tempus mortis testatoris vel tempus testamenti respectu capacitatis instituti, vide gl. 1. l. 22. per tex. ibi tit. 3. par. 6.
Et quid in hærede extraneo quod tempus inspici debeat, vide ibidẽ. in glo. 3. & 4. & 5. per illum text. ibidem.
Hæres si tanquam incapax hæreditatem non possit adire quis tunc ad eam admittatur, vid. gl. 4. & 5. d. l. 22. & gl. 6. l. 2. tit. 5. par. 6.
Hæres qui fuit sub pluribus conditionibus institutus an omnes adimplere teneatur vel exillere debeant vel vna tantum ex eis vt possit hæreditatem adire, vid. gl. 1. 2. & 3. l. 15. per tex. ibi tit. 4. par. 6.
Hæres si institutus statim quod repudiat admittitur substitutus etiam si institutus restitutione adiuuetur vel beneficio suitatis, vide glo. 6. l. 2. tit. 5. par. 6.
Hæres si sit institutus filius familias si ille hæreditatem repudiat vel adire nolit an tunc admittatur eius pater vel substitutus sibi datus, vid. ibid.
Hæres institutus si repudiet hæreditatem an admittatur tunc substitutus vulgaris exclusso fideicommissario & quando, vide ibidem.
Hæredes plures instituti si inuicem sint substituti & vnus ex eis hæreditatem pro sua parte repudiat qualiter alij admittentur & pro qua parte & an pro virili, vide gl. 3. l. 3. & 4. per tex. ibi tit. 5. par. 6.
Hæres si adeat hæreditatẽ an per hoc substitutio vulgaris expiret & quid in militari vel quando sunt plures hæredes & vnus tantum adit, vid. gl. 1. & 2. l. 4. tit. 5. par. 6.
Hæres qualiter cogi debeat hæreditatem adire quotiens onere fideicommissi fuit restituere grauatus, vid. gl. 11. l. 14. tit. 5. par. 6.
Et qua actione tunc cogetur vel etiam quando sponte adiuit & qualiter cogetur seruus adire & quid hodie iure regni, vid. ibid.
Hæres si sit institutus monachus vel seruus tunc abbas vel dominus hæreditatem adire poterunt & tempus ad deliberandum, vide glo. 7. l. 1. tit. 6. partita. 6.
Hæres qui ad deliberandum vtrum adeat hæreditatem tempus petijt an illo elapso visus sit hæreditatem adire & quando, vi. gl. 3. l. 2. tit. 6. pa. 6.
Hæres perpetuo adire poterit hæreditatem quando nullus fuit terminus ad deliberandum assignatus, vid. d. gl. 3.
Et an tempus quod a lege datur hæredi ad deliberandum possit per iudicem minui & quid si adsit iusta causa, vide glo. 4. ibid.
Et quid si hæres stetit per. 10. menses in quibus neque adiuit neque repudiauit qui intra duos menses qui restabant ad complendum annum petit dilationem a iudice ad deliberandum qui dedit ei. 9. menses an infra istum terminum a iudice præfixum licet annus legalis sit elapsus transmittet iste ius adeundi ad suum hæredẽ, vid. gl. 5. d. l. 2. ti. 6. par. 6.
Hæres si sit de liberis testatoris perpetuo adire & transmittere hæreditatem poterit extraneus, vide gl. 7. 8. & 10. l. 2. tit. 6. par. 6.
Hæres si aliquas res hæreditaris vendiderit pendẽte dilatione an per hoc illam adire videatur, vid. glo. 2. l. 3. tit. 6. par. 6.
Hæres si habito tempore ad deliberandum repudiauerit hæreditatem qualia bona restituere tenebitur & quibus & qualia retinere possit, vide glo. 2. l. 4. tit. 6. par. 6.
Hæres an videatur adire conficiendo inuentarium, vi. gl. 5. l. 5. tit. 6. pa. 6.
Hæres an requiratur quod prius hæreditatem adeat quam possit inuentium facere, vide. d. gl. 5.
Et qui sint citandi ad confectionem inuentarij & per quem iudicem etiã si illi tales sint clerici vel alterius fori, vid. glo. 7. & 8. d. l. 5. tit. 6. par. 6.
Hæres adeundo videtur quasi contrahere cum creditoribus hæreditarijs eisque eadem persona cum defuncto, vide gl. 2. col. 1. l. 10. tit. 6. part. 6.
Hæres ex quibus verbis vel factis colligatur illum adiuisse hæreditatem & an in lignis vel ex confessio animo retento vel quãdo alia coniectura capi possit vel non & quid in legatarijs, vide glossas. l. 11. per tex. ibi tit. 6. par. 6.
Hæres si solo animo adiuerit hæreditatem an per hoc obligetur in foro animæ etiam vltra vires hæreditarias, vide ibidem. in gl. 1. in princ.
Hæres si dederit eleemosynas, p anima defuncti an per hoc videatur hæreditatem adire, vide ibidem. in gl. 5. in fine.
Hæres ad protestationem tenetur non facere animo adeundi quando aliquid capit causa pietatis vel alias facit, vi. ibid. in gl. 7. per illum tex.
Hæres si sit filius testatoris si post quam hæreditatem repudiauerit res hęreditarias emerit an presumuntur mala fide & in damnum creditorũ fecisse & an videatur per hoc hęreditatem adire & illam fuisse fictam abstensionem & ex quibus hoc perperdatur, vide gloss. 1. & 4. l. 12. per tex. ibi tit. 6. par. 6.
Et an ad præsumendam aditionem sufficiat emere omnia bona patris vel etiam quod illud per interpositam personam faciat, vide. d. gloss. 4. d. l. 12.
Et an filius possit immixtionem hæreditatis reuocare etiam inuoluntariẽ ab eo factam vel a lege, vid. ibid. in gl. 6.
Hæres si sit seruus alicuius adire vel repudiare non poterit sine licentia domini & an sufficiat domini ratihabitio, vide glossam quartam. l. 13. tit. 6. partita. 6.
Et quid si dominus vel seruus simul agnoscant vel repudiẽt hæreditatem vide ibidem.
Hæres si sit institutus filius an & quando ipse vel eius pater possit adire hæreditatem, vide gl. 5. & 6. 8. 10. & 13. d. l. 13.
Hæres si sit institutus filius alicuius furiosus pater vel eius curator tunc adire poterit ipsius nomine, vid. gl. 14. d. l. 13.
Et quid si aliquis infans hęres institus fuit quis adire poterit & quid si patrem neque tutorem habeat, vid. ibid. in gl. 16.
Et quid si ipse infans moriatur ante aditionem an postea eius pater adire possit. vid. ibid. in gl. 19.
Et quid in pupillo vel alio minore, vi. ibid. in gl. 21. 22. & 23. per illum tex.
Et an filius familias minor possit per se hęreditatem adire sine tutore vel iudice quando eius pater illud facere non vult, vid. ibid. in gl. 22.
Et quid si adeundo lęsus sit an sine eo quod probet in quo fuit lęsus detur ei in integrum restitutio, vide ibid. in gl. 24.
Hæres antea quam adire possit hęreditatem debet esse certus de morte testatoris & quãdo certus esse dicatur, vi. gl. 1. l. 14. per tex. ibi tit. 6. p. 6.
Hæres debet hęreditatem adire pure & sine aliqua conditione & quid si in minori vel maiori parte fuerit abeo adita an videatur adiuisse totũ quod sibi relictum fuit, vid. gl. 1. 2. 3. 4. 5. 6. & 7. d. l. 14.
Hæres an & quando possit hęreditatem adire per procuratorem, vide ibidem. in gl. 6. & 8.
Hæres si sit institutus posthumus dato sibi cohærede an tunc cohęres adire possit & pro qua parte, vid. gl. 1. l. 16. tit. 6. par. 6.
Hæres ex quibus videatur hæreditatem repudiare & quid si repudians minor sit & quid si sint duo hæredes & vnus vel ambo repudiant, vide glossas. l. 18. tit. 6. par. 6.
Hæres simpliciter repudians hęreditatem videtur repudiare tam ex testamento quam ab intestato, vid. gl. 1. d. l. 18.
Et quid si vnus ex cohæredibus adiuit partem suam alius vero suam repudiauit an ille qui adiuit debeat compelli ad acceptandam partem sui hęredis repudiantis, vide ibidem. in gl. 8. & 9.
Et quid si cohæres acceptans sit substitutus repudianti, vide ibid. in gloss. 10. d. l. 18. tit. 6. par. 6.
Et quid si non essent creditores vel legatarij a quibus cohęres vexari possit vel si a cohęrede sit factum inuentariũ an tunc compellatur partẽ cohæredis acceptare, vide ibid. in glo. 11.
Et si nolit partem repudiatam acceptare suam dimittere tenebitur, vid. ibid. in gl. 12. per illum tex.
Hæres an possit hæreditatem repudiare iure consanguinitatis & accepta re ex testamento vel e contra, vide gl. 1. l. 18. & glo. l. 19. tit. 6. par. 6.
Hæres an possit hęreditatem adire vel repudiare si ei nondum delata sit & an per pactum, vide gl. 4. d. l. 19.
Hæres si sit filius suus vel emancipatus si hęreditatem repudiauerint intra quantum tempus pœnitere possint, vid. glo. 2. & 3. l. 20. tit. 6. par. 6.
Et quid si sit maior. 25. annorum si repudiet ante. 29. annum an pœnitere possit intra aliud triennium vid. ibid. in gl. 4. d. l. 20.
Et quid si filius habeat substitutum vel bona sint alienata vel aliquo modo res non sit integra, vid. ibid. in gl. 5. & 6. per tex. ibi.
Hæres an transmittat ad suos hæredes hęreditatem quando ante aditionem mortuus fuit si volebat mortem defuncti querelare, vid. gl. 1. l. 13. tit. 7. par. 7.
Hæres ante vindictam an hęreditatem adire possit siue testatora familia siue ab extraneis occidatur, vi. gl. 5. & 6. cũ alijs ibi. d. l. 13. per text. ibi.
Hæres an possit legatum siue meliorationem acceptare & repudiare hę

Universidad de Deusto
Biblioteca

reditatem & quando, vid.gl.1.l.2.per tex.ibi tit.9.par.6.
Et an testator posit hęredi præfixere tempus ad adeundam hęreditatem vt post illud hæres excludatur, vide gl.1.in fine.l.32.tit.9.per.6.
Hæredes an possint compelli per executores testamenti vt hæreditatem defuncti adeant, vid.gl.4.l.6.tit.10.par.6.
Hæres adeundo hæreditatem an sine traditione rerum hæreditariarum habeat verum dominium, vid.gl.3.l.1.per tex.ibi tit.14.par.6.
Hæres an adeundo hæreditatem statim in eum transeat rerum hæreditariarum possessio etiam quando ecclesia est hæres, vid.ibid.
HAEREDES LEGATARII an & quando ad legatum admittantur & quando non, vid.gl.1.&.3.l.27.per tex.ibi tit.9.par.6.
Et an legatum factum titio & eius hæredi alijs hæredibus debeatur, vide gl.3.d.l.27.
Et an legatum posit poni in arbitrio hæredis & per quæ verba ponatur vide gl.1.&.2.l.29.per tex.ibi tit.9.par.6.
Et quid si hæres arbitrare nolit, vide ibidem.in glo.2.
Et quid si hæres ex aliqua causa legatum dare nolit, vid.ibidem.in gl.3.
Et an legatum possit poni in liberam & meram voluntatem hæredis, vide gl.4.&.5.d.l.29.
Hæres legatarij an posit acceptare legatum quando per ipsum legatarium in vita sua acceptatum non fuit, vide gl.4.l.30.tit.9.par.6.
Hæres legatarij an admittatur ad legatum si adhuc legatarius ante eius mortem non acceptauerat, vi.gl.4.5.&.6.l.34.per tex.ibi tit.6.par.6.
Et ibi vide quid in legato conditionali & an ius adimplendi conditionem transeat in hæredes & quando, vid.ibid.in glo.8.
Hæres legatarij an & quando posit remanere cum legato pro non scripto, vid.gl.1.l.35.tit.9.par.6.
Et an idem sit in legato quasi caduco & in quo differat a quasi caduco, vide ibidem.in glo.2.
HAERES ACCIPIT VEL MITTITVR IN POSSESSIONEM
Hæres an posit propria authoritate accipere possessionem vacantem rerum hæreditariarum, vid.gl.3.in fi.l.1.tit.14.part.6.
Hæres ostendens testamentum perfectum coram iudice debet in possessionem rerum hæreditariarū mitti, vi.gl.1.cum alijs ibi.l.2.tit.14.p.6.
Et quibus alijs hoc idem remedium competat, & quando & qualiter, vi.d.gl.1.cum sequenti & per quem iudicem talis missio fieri debeat, vide ibidem.in gl.2.
Et an tunc hæres teneatur ostendere originale testamenti vel exemplum ostendere sufficiat, vide ibid.in gl.3.in princ.
Et an idem sit in testamento in scriptis vel in nuncupatiuo, vid.d.glo.3.
Et an satis sit hæredi testamentum producere licet non ostendat de morte testatoris.vide ibid.
Et quid si appareant duo testamenta & non appareat de prioritate vel posterioritate & sint eadem die confecta, vid.ibid.
Et qualis rasura vel cancellatio viciet testamentum & hæredi pręiudicet vide ibidem.in gl.5.d.l.2.tit.14.par.6.
Hæres qualiter petere debet se mitti in possessionem rerū hæreditariarū ex beneficio.l.finalis.C.de edicto diui adriani tollēdo, vi.ibid.in gl.6.
Hæres cum debet mitti in possessionem rerum hęreditariarum an aliqui prius citandi sint an tunc testamentum habeat executionem paratam vide ibidem.in gl.7.
Et in quibus rebus seu bonis testatoris talis missio fieri debeat, vide ibi gl.8.&.9.cum alijs ibidem per illum tex.
Et qualis exceptio opposita contra testamentum obstet huic missioni, vide ibid.in gl.3.per illum tex.ibi.
Hæres si cū petit se in possessionē mitti alius petit idem dicendo se hæredem quis in possessionem mitti debeat, vide gl.2.l.3.per tex.ibi.titul.14.partit.6.
Et quales fructus hæredi restitui debeant quando ab aliquo euincitur hæreditas, vide glo.l.4.tit.14.par.6.
Et an fructibus consumptis teneatur possessor qui restituit ad æstimationem & quando, vid.gl.2.d.l.4.
Et quę debeant hæredi restitui quando possessor hæreditatis fuit condemnatus restituere, vid.glo.l.5.per tex.ibi tit.14.par.6.
HAERES DIVIDIT VEL PETIT DIVISIONEM.
Hæres quilibet diuisionem petere potest & quæ inter ipsos diuidi debeant, vide glo.l.2.tit.15.par.6.
Hæres qui diuisionem petit si prodigus sit an cum eo diuisio fieri debeat, vide glossam.1.d.l.2.
Et quid in minore vel ecclesia, vide ibidem.
Hæredes quales res inter se diuidere non possunt licet illas in hæreditate testatoris inueniant, vide glo.4.5.6.&.7.8.&.9.cum sequentibus.l.2.per tex.ibi tit.15.par.6.
Hæredes si inter se diuidant hæreditatem an teneantur ad inuicem cauere de euictione, vide glo.1.&.2.l.9.per tex.ibi tit.15.par.6.
Hæredes si hæreditatem coram iudice diuidant an debeant eius voluntati obedire & qualiter tunc diuisio fieri debeat, vide glossas.l.10.titulo.15.part.6.
HAEREDITARE tantum est dicere quantum succedere, vide gl.9.l.10.tit.4.par.6.
HAEREMITA an posit facere testamentum, vi.gl.2.l.17.per tex.ibi tit.1.par.6.
HAERESIACHA quis dicatur, vide glossam.5.dict.l.2.titul.26.partita.7.
HAERESIS dicitur publicum crimen & a quolibet accusari potest, vide gl.1.l.2.per tex.ibi tit.26.part.7.
Et an crimen hæresis sit mere ecclesiasticum, vide glo.2.&glo.14.l.2.tit.29.partita.7.
Et qui dicantur credentes & quando, vide glossam.7.&.8.ibidem.per illum text.
HAERETICVS in instanti necessitate baptizare potest, vide gl.3.l.5.tit.4.par.1.
Hæreticus quantumcumque occultus est excommunicatus, vi.gl.fina.per tex.ibi.l.4.tit.5.par.1.
Hæretici a quo hodie possint absolui, vid.glo.11.l.13.tit.5.par.1.
Hæreticus est irregularis & eligi non potest in episcopum, vid.gl.2.l.32.tit.5.partita.1.
Hæretici coram iudice ecclesiastico conueniendi sunt, vide gloss.1.l.58.tit.6.part.1.
Hæreticus siue alius in fidelis confiteri non potest etiā instante necessitate, vide gl.7.l.21.tit.4.par.1.
Hæreticus hodie est ipso iure excommunicatus & absolutio reseruatur papę, vide glossam.1.l.2.tit.9.par.1.& gl.fi.l.4.tit.5.par.1.& gl.11.l.13.titulo.5.par.1.
Hæreticus est dicens Romanam ecclesiam non esse caput, glo.3.l.2.titu.9.partita.1.
Hæreticus ad ecclesiam confugiens an ibi defendi debeat, vide glo.1.l.4.tit.11.par.1.
Hæretici & contra istos possunt fideles inducere bellum, vide gl.3.in prohęmio.2.partitę.
Hæreticus si matrimonium cum christiano contraxerit an tale matrimonium teneat, vid.gl.2.l.15.tit.2.par.4.
Hæretici puniuntur per legem ciuilem pęna mortis quę lex a iure canonico est recepta, vide glo.3.ad finem.l.5.tit.2.par.4.
Hæreticus ante sententiam donationem facere potest, vide glo.6.l.2.per tex.ibi.tit.4.par.5.
Hæreticus testamentum facere non potest neque fautores & receptatores ipsius, vid.glo.3.l.17.per tex.ibi tit.1.par.6.
Et an valeat testamentum antea factum, vide ibidem.
Et an bona ipsorum a die commissi criminis sint confiscata, vide ibid.
Hæreticus an ab aliquo possit institui hæres & quid in pagnis & iudæis, vid.gl.5.l.4.per tex.ibi tit.3.par.6.
Hæreticus pater an habeat filios in potestate & an eis pupillariter substituere possit, vide gl.5.l.5.tit.5.par.6.
Hæreticus si sit pater an filij catholici catholici eius hæreditatem habere possint, vide gl.2.l.7.per tex.ibi tit.7.par.7.
Hæreticus si reuertatur ad fidem an eis sint restituenda bona, vid.glos.5.d.l.7.per tex.ibi.
Et quid de fructibus, vide ibidem.in glo.6.
Hæreticus si sit clericus ecclesia debet habere bona sua & intra quantum tempus illa petere teneatur, vid.glo.9.d.l.7.titul.7.par.6.
Hæreticus etiam post mortem accusari potest & qualis præscriptio impediat cognitionem & pronuntiationem super isto crimine, vide gl.5.l.7.per tex.ibi tit.1.par.7.
Et an mulier quę matrimonium scienter contraxit cum hæretico amittat dotem, vid.gl.3.l.2.tit.2.par.7.
Hæreticus an commisso iam crimine possit bona sua alienare & an ante sententiam ipse illarum rerum verus dominus esse credatur, vid.gl.2.&.3.l.4.tit.2.par.7.& gl.7.l.4.tit.26.par.7.
Et quibus hodie bona hæreticorum applicentur & quando propter hæresim perdantur vel non, vid.gl.2.&.3.l.8.per tex.ibi tit.15.par.7.
Hæreticus dicitur quis varijs modis, vi.gl.1.&.2.l.1.per tex.ibi tit.26.p.7.
Hæreticus a quolibet de populo accusari potest & quare, vi.gl.1.&.2.l.2.per tex.ibi tit.26.par.7.
Hæreticus a quibus iudicibus puniri possit & quando debeat remitti ad iudicem delicti & qualiter in causa hæreticorum procedendum, vide gl.2.l.2.tit.26.par.7.
Hæreticus non relapsus si continuo & statim ad fidem redeat an corporaliter sit puniendus, vid.ibid.in glo.3.col.1.
Et quando dicetur continuo seu confestim ad fidē redire, vi.d.gl.3.col.1.
Hæretici relapsi sine aliqua audientia sunt iudicibus secularibus remittēdi, vid.d.gl.3.col.2.
Hæreticus rediens ad fidem licet euitet pœnam mortis non tamen euadit pœnam perpetui carceris, vide.d.gl.3.col.2.
Hæreticus patronus an reuersus ad fidem recuperet ius patronatus & alia bona, vide.d.gl.3.col.2.quæst.3.

Hæreti-

Hæreticus an dicatur ille qui dicit se tenere & credere id quod ecclesia tenet & docet si per testes contrarium sit ei probatum & quando, vide d.gl.3.col.2.in fine.d.l.2.tit.26.part.7.
Hæreticus damnatus de hæresi si nō pœnituit curiæ seculari tradi debet vide ibid.in gl.4. cum alijs ibidem.
Et quid in clerico committente istud crimen.vide ibidem.
Hæretici credentes hæresim qui & quales dicantur & quando. vide glo.7.8.&.10.l.2.per tex.ibi.tit.26.par.7.
Hæreticus an dicatur ille qui libros hæreticorum recepit nisi statim destruxerit.vide gl.8.d.l.2.tit.26.par.7.
Hæreticus pœna ignis puniri debet.vide gl.9.d.l.2.per tex.ibi.
Hæreticus an dicatur ille qui alimoniam vel pecuniam hæreticis dat & quando.vide ibi.gl.10.
Hæreticus dicitur ille qui credit erroribus hæreticorum & vt talis pœna mortis venit puniendus.vide ibid.in gl.11.d.l.2.
Et quibus bona hæreticorum pertineant.vide gl.2.&.5.l.7.tit.7.parti.6.& gl.3.l.8.tit.25.& gl.12.13.&.14.d.l.2.tit.26.par.7.
Hæretici an dignitates & officia publica habere possint & quid in redeuntibus ad fidem.vide gl.1.l.4.per tex.ibi.tit.26.par.7.
Hæretici neque filij eorum non possunt obtinere beneficia ecclesiastica neque officia honoris neque poterunt esse medici neque chirurgici. vide.d.gl.1.d.l.4.cum alijs ibidem.
Et de pœna receptatorum hæreticorum.vide gl.1.l.5.per text.ibi.tit.26.par.7.& gl.1.l.6.ibi.
Hæreticus pater an a filio receptari possit & qn.vid.gl.1.l.6.tit.26.par.7.
HERMAPHRODITVS verum baptizare possit imminente necessitate, vide gl.10.l.5.tit.4.part.1.
HYPOCENTAVRI qui dicantur & nunquam fuerunt visi in rerum natura.vide gl.1.l.21.tit.11.par.5.
HYPOCHRAS ille in multis locis doctissimus vir appellatur. vide gl.1.per tex.ibi.l.4.tit.23.par.4.
HYPOTHECAM generalem habens aliquis creditor & specialē ad certam rem si illa res specialiter hypothecata esset sufficiens ad cōsequendum debitum an possit primus creditor agere ex generali contra secundum creditorem habentem in alijs rebus specialem hypothecam.vide gl.9.l.7.tit.18.part.5.
Hypotheca generalis in quibus differat ab speciali.vide.d.gl.9.
Et an fructum committat rem hypothecatam sub generali hypotheca vendens.vide ibidem.
Hypotheca generalis facta inquilino an eum tutum faciat vt ab emptore rei sibi locatæ ante tēpus eijci non possit.vide gl.3.l.73.tit.18.par.5.
Hypotheca aliquorum bonorum si renuntietur à possessore maioriæ an tunc alienationem facere videatur ita vt tanquam alienans res maioriæ incidat in pœnam iuris.vide gl.1.col.3.q.21.l.10.tit.26.part.4.
Hypothecam bonorum habens præfertur omnibus alijs habentibus priuilegia personalia.vide gl.3.l.9.tit.3.par.5.
Hypotheca sequitur ipsam rem & quid si hypotheca fiat in fraudem chirographarij deponentis vel depositarij.vide ibidem.
Et an fiscus habeat tacitam hypothecam in bonis delinquentis etiā contra creditores licet sint depositarij & quando istud procedat & verum sit & in quibus delictis.vide gl.9.l.9.tit.3.par.5.
Et an tutor possit hypothecare res minoris gnaliter vel specialiter sine iudicis decreto & quando.vide gl.2.cum sequent.l.4.tit.5.par.5.
Hypotheca bonorum ecclesię an sit prelatis prohibita & an idem sit in tutoribus vel curatoribus.vide.d.gl.2.
Hypotheca rei emptę an teneat si emptor emendo rem venditorē vltra dimidiam iusti pretij deceperit & an quando tale remedium intentatur emptor teneatur ad interesse vel quod rem ab hypotheca liberet, vide gl.8.ad finem.l.56.tit.5.par.5.
Hypotheca in quibus rebus illatis in domum conductam locum habeat & quando & quid in rebus minoris, vide gl.2.&.4.l.5.tit.8.par.5.]
Et quid si conducens domum hypothecauit certas res pro pensione an aliæ res sint etiam tacitè hypothecatæ.vide ibidem.
Et an statutum loquens in pignore habeat locum in hypotheca. vide gl.1.l.1.tit.13.par.5.
Hypotheca an habeat locum in seruitutibus vrbanis vel rusticis vel in re cōi & pro qua parte videatur obligata talis res & quid in iurisdictione ius patronatus & ius pedagij.vide.gl.2.l.2.tit.13.par.5. Et an in generali hypotheca omniū bonorū veniat venalia.vi.gl.4.l.5.tit.13.par.5.
Hypotheca generalis omnium bonorum an extendatur ad res quarū dominium competit obliganti iure singulari & an extendatur ad nomina debitorum.vide gl.5.tit.13.par.5.
Et an vtile dñium repellat hypothecariam.vide.d.glo.5.post principiū.
Et an quærenda veniant non solum in expressa hypotheca bonorū, sed etiam in tacita.vide ibidem.
Hypotheca an extinguatur per aditionem vel detractionem qualitatis circa ipsam rem.vide gl.1.15.tit.13.par.5.
Et an meliorationes factæ in re hypothecata solui debeant facienti siue a creditore vel a tertio fiant.vide ibid.gl.3.&.5.
Hypothecaria actio an detur contra tertium quando debitor rem alienā alicui obligauit.vide gl.4.l.7.tit.13.par.5.
Hypothecaria actio aduocat ad se nudam possessionē & qualiter sit formandus libellus in hac actione.vid.gl.3.l.14.tit.13.par.5. Et an in hac actione veniant fructus vel interesse cautarū ex mora.vide gl.3.d.l.14.
Et quid si debitor hypothecauit rem cuidam & ante ipsius traditionem alteri obligauit quid tunc primus creditor agere possit & an admittatur facta discussione contra debitorem.vide gl.5.d.l.14.
Et quid si debitor qui bona hypothecauit constituat se ea nomine creditoris possidere.vide.d.gl.5.
Et an hoc procedat in tacita hypotheca legali & in dote mota super hac lite.vide ibi.gl.7.&.8.
Hypothecaria actio an detur creditori ad fructus rei pignoratæ nōdum traditæ.vide gl.2.&.3.l.16.per tex.ibi.tit.13.part.5.
Et an in hypothecaria actione veniant fructus extantes vel nondum percepti.vide gl.4.d.l.16.
Et si creditor dicat rem ab alio possessam fuisse antea sibi hypothecatam & ipse possidens neget quid tunc ipse creditor probare teneatur & an sufficiat probare debitorem possedisse licet non probet illum esse dominum.vide gl.1.l.18.tit.13.par.5.
Et an possessori cōdēnato ī hypothecaria duret istud ius offerēdi debitū creditori quousq; suscipiat iudiciū super actiōe indicati.vid.gl.2.ibid.
Et quid in muliere agente hypothecaria cōtra tertium possessorem pro sua dote.vide.d.gl.3.
Et an mulier habeat priuilegium prælationis in bonis mariti ratione dotis & an idem sit in marito.vide gl.1.l.23.tit.13.part.5.
Et an bona mariti vel soceri sint tacitè hypothecata ꝓ restitutione dotis & qñ & qd si tpe contractus fuit factū pactū quod bona mariti non essent ita hypothecata & pactum istud fuit iuratum.vide ibid.in gl.2.
Et an virtute huius tacitæ hypothecæ agi possit contra debitorem mariti.vide ibidem.
Et an bona hęredis acceptantis hæreditatem viri sint tacitè obligata pro dote.vide ibidem.
Et an si pro securitate dotis certa res sit specialiter hypothecata an tunc tacita hypotheca habeat locum in alijs bonis.vide ibidem.
Et quid plus vxor facere possit vxor virtute huius tacitæ hypothecæ in bonis mariti.vide.d.gl.2.vsque ad finem.
Et a quo tempore incipiat ista hypotheca an a tempore promissionis & contractus matrimonij vel a tempore solutionis dotis. vide ibidem.
Et an extraneus dotans si pasciscatur dotē sibi restitui an habeat istam tacitam hypothecam in bonis mariti.vide.d.gl.2.ad finem.
Hypotheca an habeat locū in donatiōe ꝓpter nuptias.vid.d.gl.2.in fin.
Et an bona tutorum vel curatorum vel aliorum administratorum vel hæredum ipsorum sint pro sola administratione tacitè obligata & quando.vide.d.gl.2.d.l.23.tit.13.part.5.
Et an curator furiosi tacitè videatur obligere bona sua sicuti in curatore minoris.vide ibid.in col.2.ante medium.
Et an bona patris sint tacitè obligata pro bonis aduentitijs filij sui, & an tunc filius sit potior & cæteris creditoribus præferatur.vide glo.2.5.& 6.l.24.tit.13.par.5.per tex.ibi.
Et an ista hypotheca nascatur post mortem patris vel statim.vide ibid. in glo.septima.
Et an quando pater alienauit bona filij sui aduentitia filius posset agere actione reali contra possessores talium bonorum nulla prius facta discussione in bonis patris sui.vide gl.9.d.l.24.tit.13.part.5.
Et an omnia bona tributarij sint hypothecata pro soluendo tributo Regi.vide gl.2.l.25.tit.13.par.5.
Et ratione tacitæ hypothecæ fiscus præfertur cuicunque creditori. vide d.glo.2.in fine.
Et an & quando in delictis fiscus habeat tacitam hypothecam in bonis delinquentis.vide ibid.in gl.6.
Et an bona contrahentis cum ecclesia sint ei tacitè hypothecata pro implemento contractus.vide.d.gl.6.
Et an in tacita hypotheca veniant etiam omnia bona futura.vide glos.5.l.26.tit.13.par.5.
Et an legatarij habeant tacitam hypothecam in bonis defuncti pro cōsequendo legato eis relicto & cuius effectus sit hæc tacita hypotheca, & qd hodie cū legata debeant etiam nō adita hęreditate.vid.gl.8.d.l.26.
Et an ratione huius tacitæ hypothecæ legatarij pręferantur creditoribus chirographarijs.vide.d.gl.8.in prin.
Et an testator possit prohibere ne competat hypotheca pro legatis ab eo relictis.vide ibi.
Et an bona patris sint tacitè obligata pro legitima filiorum vel pro ipsius supplemento.vide.d.gl.8.in fine.
Et an aliquid credens ad fabricandam domum habeat in tali re tacitam hypothecam.vide ibi.gl.9.&.10.
Et an primus creditor præferatur secundo in retentione pignoris siue sit

ei tacitè

Universidad de Deusto
Biblioteca

si tacitè vel expressè hypothecata. vide glo.1.&2.l.27.titu.13.par.5.& glo.1.l.28.ibidem.
Et an ex generali hypotheca bonorum præferatur primus creditor in bonis postea acquisitis. vide ibidem.
Et quid si res hypothecata sit peremptaita quod primus creditor nõ potest agere hypothecaria contrà possessorem an tunc agere possit ad pretium redactum ex illa re vendita. vide ibidem.
Et an supradicta procedant in pignore prætorio. vide ibidem.
Et an fiscus vel mulier anterior tempore præferatur alijs creditoribus, qui in refectionem rei nummos dederunt. vi. gl.3.l.4.l.29. tit.13. par.5.
Et an impensa funeris præferatur alijs quibuscunque debitis defuncti vt prius solui debeat. vide gl.6.l.30.tit.13.par.5.
Hypotheca expressa maioris est effectus quam tacita. vide glo.4.l.33.tit. 13.part.quinta.
Hypotheca priuilegiata vel non priuilegiata an & quando ad hæredes transeat. vide gl.6.d.l.33.tit.13.par.5.
Hypotheca generalis & specialis in quo differant. vide gl.6.l.37.titul.13. partita quinta.
Et an secundus creditor possit agere hypothecaria si primus rem hypothecatam vendat extraneo & an & quando iste secundus creditor habeat ius offerendi emptori extraneo. vide gl.1.l.46.tit.13.par.5.
Et qualis creditor præferri debeat & an habẽs hypothecã cõtra alios creditores si bona debitoris non sufficiãt. vid.gl.1.11.p tex. ibi.tit.14.p.5.
Hypotheca & pignora liberantur per nouationem legitimè factam, vide glo.2.l.19.tit.14.par.5.
Hypotheca quæ est pro legatis an per testatorem remitti possit, & quare, vide gl.1.l.31.titu.19. par.6.
HISPALIS a quo condita sit & aliqua de ea. vide glo.octauam.l.77. titu.18.par.3.
HISPANIA habet prouincias sex. vide glossam primam.l.7.titu.22. parti.secunda.
HISPANI computant annos domini ab eius natiuitate, vide glo.28. in prooemio partitarum.
Hispani maiorem habuerunt legalitatem quam aliæ nationes, vide gl.1. per text.ibi.l.2.tit.18.par.2.
Hispani semper habuerunt magnam deuotionem ad limina Petri & Pauli & alia in laudem Hispanorum, vide ibidem.
Hispani quare sint audaciores quam homines alterius prouinciæ. vi. glo. 2.l.7.tit.22.par.2.
HISTRIONES qui dicantur & an sint in statu damnationis & quales, vide gl.4.l.12.tit.20.par.1.
Histriones sunt infames & quid antiquitus. vid.gl.4.l.4.per tex.ibi.tit. 6.parti.septima.
HOMAGIVM a castellano acceptum per Regem nouum extenditur ad successores castellani. vide gl.2.l.21.tit.15.par.2.& gl.5.l.4.titul. 25.parti.quarta.
Homagium fieri debet nouo Regi pro castris & locis a mortuo Rege donatis, vide gl.2.l.22.tit.13.par.2.
Homagium Regi debet prestari a tilijs iure hæreditario patribus succedentibus & quare, vide gl.1.l.23.tit.13.par.2.
Homagium vniuersitatis ligat non soluũ viuos sed etiam eius successores, vide gl.10.in prin.l.5.tit.15.par.2.
Homagium & iuramentum an sint idem & an interpositio homagij firmet contractum minoris sicut iuramentũ. vide glos.5.l.26.tit.11.par.3.
Et an in homagio in sit simul iuramentum & in quo homagium & iuramentum differant vel concordent. vide.d.gl.5.
Homagium quid sit & in quo differat a iuramento, vide.d.glo.5.
Homagium sumitur pro fidelitate in multis legibus partitarum, vide dictam glos.5.
Et quæ sit pœna non seruantis homagium, vide.d.gl. 5. post medium.d. l.26.titu.11.par.3.
Homagium in Francia idem appellatur quod Vassallagium in Italia & quid apud nos. vide gl.in prooemio.tit.25.par.4.
Et an istud nomen sit ab antiquis, vel a nouis imperatoribus introductum, vide ibidem.
Homagij diffinitionem, vide per glo.7.per tex.ibi.l.4.tit.25.par.4.
Homagium an sit introductum de iure ciuili, seu scripto an vero moribus & diuturno consensu, vide.d.gl.3.d.l.4.
Homagium habet aliquam speciem seruitutis & quæ iura aliquis habeat in homine suo ratione homagij, vide ibidem gl. 4.
Homagium quod sit nouo Regi & a substituto castellani ꝓ sit, vide ibid. in glo.5.& ibi. vide de homagio generosi.
Homagium quiditer a vassallo recipiente feudum domino fieri debeat. vide glo.3.per tex.ibi. l.4.tit.26.part.4.
Et an feudatarius possit illud homagium facere per procuratorem, vide ibidem.
HOMICIDA an possit papa cum eo dispensare, vide gloss.fina.l.6. titul.5.par.prima.

Homicida non est ille qui iussu iudicis aliquem interfecit. vide gl.1.l.17. titu.6.par.prima.
Homicida an dicatur ille qui hominem monstruosum occidit, vide gl. l.1.titul.8.part.7.
Et quid de illo qui fecit mulierem abortiri, vide ibid. in.d.gl.cf.1.
Et an pœna homicidæ puniatur ille qui occidit illum qui ducebatur ad furcas, vide glo.1.d.l.1.
Et an pœna homicidæ puniatur ille qui ad mandatum tyranni aliquem occisit, vide ibid.& gl.3.l.8.ibi.
Et an pœna homicidæ puniatur ille qui se defendendo aliquem occisit, & quando. vide glo.1.l.1.tit.8.par.7.
Et quid si vt se defenderet aliquem tertiũ posuit coram se & ille occisus fuit. vide ibid.in gl.5. & de hoc vide in verbo, Pœna homicidæ.
Homicida siue nobilis siue ignobilis sit qualiter puniatur & quid si proditoriè occidat. vide glo.1.l.15.tit.8.par.7.
HOMICIDIVM causat irregularitatem, vide glos.2.l.32.& ibi.l.33. titu.5.part.1.
Homicidium est duplex vnum spirituale quod extenditur ad omnem iniquum nocendi modum: aliud corporale per cedem hominis. vide glo.13.titu.6.par.1.
Homicidium in clericis est depositione dignum. vide gl.2.l.61.tit. sexto. parti.prima.
Homicidium qualificatum est degradatione actuali dignum. vide glo.1. d.l.61. & vide supra in verb. CLERICVS.
Homicidium vbi lege ciuili vel canonica fieri permittitur an faciẽs mortaliter peccet. vide gl.15.in medio.l.3.tit.16.par.2.
Homicidium si in potius permittitur propter necessitatem famis quam traditio castelli. vide gl.3.per tex.ibi.l.8.tit.17.part.4.
Homicidium seru dominum suum a morte defendendo factum an puniri debeat. vide gl.8.per tex.ibi.l.5.tit.21. par. 4.
Homicidium incepit a pastoribus. vide gl.in prooemio.tit.8. par.7.
Homicidium an dicatur si aliquis occidat hominem monstruosum. vide gl.1.l.1.tit.8. part.7.
Homicidium si committatur in eum qui ducebatur ad furcas an occidẽs pœna homicidę puniatur. vide ibi.gl.2.
Homicidium si fiat ad mãdatum tyranni an excuset facienti & quando, vide gl.2.d.l.1.&gl.3.l.8.tit.8.par.7.
Homicidium debet puniri sic si fiat ad defensionem & quæ in ista defensione perpendi debeant & debeant considerari, vide gl.l.2.titulo octauo.part.7.
Homicidium factum per patrem, fratrem vel maritum in eum qui per vim vxorem stuprare volebat an sit punibile & quid in occidente latronẽ vel depulatorẽ agrorũ vel trãsfugã. vid.gl.l.3.p tex.ibi.ti.8.p.7.
Homicidium commissum casu fortuito qualiter puniatur. vide glos.l.4. ibidem per illum tex.
Et quid si culpa præcesserit casum homicidij, & qualis ista esse debeat & ex quibus ille culpat? videat & alia in hoc, vi.p gl.l.5.p tex.ibi.tit.8.p.7.
Homicidium commissum in dormientem qui aliquem offendebat, an sit punibile. vide gl.6.d.l.5.
Homicidium si per ebrium committatur qualiter puniatur, vide glos.7. d.l.5.per tex.ibi.
Homicidium quando imputetur medico vel chirurgico. vide glo.2. &.3. cum sequent.l.6.per tex.ibi.tit.8.part.7.
Homicidium si committatur per castigãtem aliquẽ qualiter ipse veniat puniendus, vide gl.l.9.per tex.ibi.tit.8.par.7.
Homicidiũ siue per nobilẽ siue per ignobilem committatur qualiter debeat puniri & quid si proditoriè fiat, vide gl.1.l.15.tit. 8.part.7.
HOMO ex septennario constat & ex septem membris, vide gl.primã. in prooemio.par.1.
Homo plus crescere potest in bonitate quam in malitia, vide gl.1.l.final. titul.2.par.1.
Homo & si peccauerit remedium habet: diabolus vero non, vide glo.14. in prooemio.tit.3.par.1.
Homo nasci non potest sine peccato originali, vide gl.1.l.1.titu.4.par.1.
Homo quilibet instante necessitate Baptizare potest, vide glo.l.5.titul. 4.parti.prima.
Homo dicitur minor mundus, vide gl.2.l.1.tit.9.par.2.
Homo participat cum omnibus creaturis, vide gl.1.l.2.tit.25.par.2.
Homo muliebria passus est infamis ipso facto etiam absque sententia neque potest esse aduocatus, vide gl.6.l.3.tit.6.par.3.
Homo semel ad malitiam deditus facilè est quodcunque malum adinuenire, vide gl.1.l.9.titu.7. par.3.
Homines boni diligi debent & semper vincunt & Deus eos diligit, vide gl.1.in prooemio.tit.19.par.3.& gl.7.l.3.tit.27.par. 4.
Homines mali expelli debent ab omni honore quia seruiunt diabolo & sunt sine conscientia, vide ibid.in.d.gl.1.
Homo est nobilissima creaturarum, vide gl.4.l.23.tit.31.par.3. & glo.1.l. 26.titu.1.par.7.

Homines

Homines in collecta sunt exequendi & taxandi secundum ipsorum qualitates. vide gl.8.l.20.tit.32.par.3.
Homo & de ipsius & conditionis humanæ dignitate. vide gl.1. in prooemio.4.part.per text.ibi.
Homo eo ipso quod homo est intelligere & cognoscere debet suum authorem. vide ibi gl.4.
Homo non potest allegare coactum fuisse ad coitum per sponsam de futuro in ipsa vero est secus. vide gl.8.q.2.l.3.tit.1.parti.4.
Homines de mansata idem est quod solariegos. vide gl.3.l.3.tit.[illegible].part.4.
Et ipsi se alibi conferentes mansatam amittunt neque illam vendere possunt. vide ibi gl.4.
Homines richi qui dicantur. vide glossam primam.per text.ibi.l.10.tit. 25.parti.quarta.
Et qualiter pro rapina puniantur. vide gl.7.l.11.tit.25.part.4.
Homines boni sunt præmiandi mali vero puniendi quod ad principem expectat. vide gl.2.l.2.tit.1.par.3.
Homo non dicitur posthumus antequam nascatur. vide glossam tertiã. l.20.titu.1.part.6.
Et excepto principe omnis homo est sub lege. vide glossam tertiam. in prin.l.32.tit.9.part.6.
Homo cæteris creaturis nobilior est. vide gl.1.l.26.tit.1.par.7.
Homo integer non dicitur infamis & mortuo assimilatur. vide gl. 6.l.7. titu.6.parti.7.
Homo monstruosus si ab aliquo occidatur an pœna homicidæ puniatur. vide gl.1.l.1.tit.8.par.7.
Homo si contra naturam luxuriatut qualiter veniat puniendus. vide gl. 1.in prooemio.tit.21.par.7.cum alijs glossis ibidem.
Homo an prius quam mulier torqueri debeat si omnes simul veniãt torquendi. vide gl.2.l.5.tit.30.par.7.
HOMO LIBER an per pactum possit se constituere hominem alterius & quid in regno isto seruetur. vide gl.1.l.89.tit.18.par.3.
Et an ad hoc debeat adesse causa. vide ibid. in glo.5.
Et an pater possit filios homines alterius facere, & an in pacto in quo qs se submittit modo supradicto fœminæ filiæ cõprehendantur & quid in vxore istius se submittentis. vide gl.1.&.3.d.l.89.tit.18.par.3.
Homo liber an efficiatur seruus si occisorem dñi accusauerit si illud non probet & qualis probatio requiratur. vide gl.4.l.3.tit.23.par.4.
Et ad hoc vt ista locum habeant requiruntur ibidẽ duæ scripturæ & qua re. vide ibid.in gl.6.l.89.tit.18.par.3.
Homo liber etiam si ab aliquo per mille annos possideatur vsucapi non potest. vide gl.2.l.6.tit.29.par.3.
Homo liber efficitur seruus si proditionem regi vel regno machinatam denuntiet. vide gl.6.l.3.tit.22. par.4.
Et an in isto casu debeat pretium serui a fisco domino solui. vide dictam glossam.6.
Homo liber si contrahat matrimonium cum serua quam liberam esse credidit an comperto errore & detecta ipsius seruitute matrimonium dirimatur. vide gl.1.l.4.tit.5.par.4.
Homo liber quanlibet donationem facere potest seruus vero non. vide gl. 4.l.1.tit.4.par.5.
Homo liber an possit capi vt seruiat creditori pro debito & qualiter hoc fiat. vide gl.4.l.3.tit.13.part.5.
Homo liber an efficiatur seruus si ad subdiaconatum fuit promotus. vide.gl.1.l.6.tit.22.par.4.&gl.6.l.18.per tex.ibi.tit.6.par.1.
Homo liber in quibus possit pignori dari. vide gl.5.&.8.l.3.tit.13.parti.5.
Homo liber potest hodie dari obses pro satisfactione debiti vel pro quacunque alia conuentione. vide.d.gl.8.
Homo liber licet damnetur ad perpetuos carceres quando illud fieri potest non tã per hoc efficitur seruus. vide gl.8.l.4.tit.31.part.7.
Homo liber mitius debet puniri quam seruus. vide gl.1. l. 8. per text.ibi. titul.31.par.7.
HOMO RIXOSVS & aduersus istum, vide glossam secundam.l. 14. titu.decimo.parti.quinta.
HONESTAS fraternitat cum verecundia & quid significet. vide gl. 1.l.37.tit.6.par.1.
Honestas in matrimonio semper consideranda est. vide gl.2.per tex.ibi. l.12.tit.1.par.4.
HONOR qualis debeat papæ ad hiberi. vide glo.1.8.tit.5.par.1.& glo. 2.l.4.ibidem.
Honor maximus est in sedendo. vide gl.final.l.1.titul.15.par.1.
Honor quid sit. vide glo.3.l.17.titul.13.part.2.
Et an filij illegitimi vel spurij ad honores admittãtur alijs deficientibus & quid si ad hoc priuilegium habeant. vide glo.2.l.3.per text.ibi. titu. 15.par.4.& gl.2.l.2.tit.13.par.4.
Honor quod a Rege datur qd̃ est reditus alicuius villæ vel castri in quo differat a feudo & a terra. vide gl.4.per tex.ibi.l.2.tit.26.par.4.
Honor quod debetur parentibus an etiam fratribus debeatur. vide gl. 5. post princi.l.14.tit.16.par.6.

HORA vile est quod ponatur in instrumentis. vide gl.2.l.54.tit.18.partita.3. non tamen istud est necessarium. vide ibidem.
Hora si sit apposita in aliquo instrumento facit illum cæteris eadem die confectis præferri. vide gl.8.in fine.l.11.tit.18.par.3.
Hora si apponatur in conuentione an illa interpellet & constituat debitorem in mora sicut i dies. vide gl.1.in fine.l.8.tit.14.par.5.
HORAS CANONICAS quis in ecclesia cantare debet & quid si per alium seruiat. vide gl.1.l.34.tit.6.par.1.
Horas canonicas quis dicere tenetur tam ratione beneficij quã ordinis, & an idem erit in ordinatis ad primam tonsuram. vide gl.1.d.l.34.
Horæ canonicæ quotidie dici debent per ecclesiæ beneficiatos publicè si sit ecclesia cathedralis vel collegialis in alijs vero ecclesijs non tenetur nisi in diebus festiuis. vide gl.2.d.l.34.
Horas canonicas non recitans an fructus sui beneficij amittat. vide.d.gl. 2.l.34.tit.6.par.1.
HOSPITALIA an defendant ibidem confugientes. vide gloss.2.in princi.l.4.titu.11.par.1.
Hospitalitatem debent habere clerici & prælati & quando. vide glos.2.l. 40.titu.5.par.1.
Hospitale in quo episcopus exercuit vnum ius episcopale an ex eo præsumatur episcopi authoritate fundatum. vide gl.2.l.4.tit.11.part.1.
Hospitalia quando sunt episcopi voluntate fundata dicuntur loca religiosa alias non. vide gl.2.l.1.tit.12.par.1.
Hospitalia sine licentia episcopi fundata dominus potest pœnitere quãdo voluerit. vide.d.gl.2.d.l.1.
Et tali hospitali relicta sibi non acquiruntur sed episcopus distribuet inter pauperes. vide ibidem.
Hospitalia & alia loca pia an gaudeant priuilegio ecclesiarum in præscriptionibus. vide gl.4.l.26.tit.29.par.3.
Hospitalia an gaudeant beneficio restitutionis. vide gl.1.ad finem.l.10.titulo.10.par.6.
Et quando relicta hospitali sibi non acquirantur. vide.d.gl.1.ad finem.
HOSPITATORES Regis vltra salariũ suũ aliquid accipere non possunt etiam si sponte sibi detur. vide gl.1.l.15.tit.9.par.2.
Et qualiter hospites dare debeant vnicuique. vide ibid. in gl.2.
Hospitatores an de necessitate teneantur hospites recipere & quando non. vide gl.4.l.26.tit.8.par.5.
Et an sint necessarij testes ad probandum quod hospes dedit aliquid hospitatori. vide ibid. in gl.5.
Hospitatores communiter sunt homines rapaces & vulgares. vide ibid. in glo.texta.
Et quid si amicus reciperet amicum vt illum hospitaret an idem quod in hospitatore dicendum sit. vide ibid.in gl.7.&gl.1.l.7.tit.14. par.7.
Hospitatores de qua culpa teneantur. vide gl.4. &.9. cũ alijs ibi.d.l.26.
Hospitatores quando teneantur de facto viatorum quãdo vero de facto suorum. vide ibid.in gl.10.&gl.2.3.&.4.l.7.tit.14.par.7.
Hospitatores an liberentur a custodia per clauium traditionem alio non dicto & an tunc teneantur de leuissima culpa & quid si hospes apposuerit custodẽ ad camerã suã. vide gl.12.d.l.26.& gl.6.l.7.tit.14.par.7.
Hospitatores si malè peregrinos tractauerint debent puniri & an per iudicem ecclesiasticum, vide gl.3.l.27.tit.8.par.5.
Hospitatores si gratis aliquem in domum suam receperunt & illi aliquid sit furatum an hospitator teneatur actione furti. vide gl.1.&.2.l.7.tit. 14.par.7.& gl.1.26.tit.8.par.5.
Hospitatores ad teneantur de facto suorum & qualiter vide glos.2.d.l.7. per tex.ibi.& glo.d.l.26.
Hospitatores quando teneantur si ab extraneo aliquid hospiti furatum fuit. vide gl.6.d.l.7.per tex.ibi.
Hospitatores si propter eorum culpam damnum datum sit transeũtibus qualiter teneantur. vide gl.l.26.per tex.ibi.tit.15.par.7.
HOSPITES quis recipere non teneatur. vide glo.final.l.51.tit.sexto. parti.prima.
Hospites qualiter dandi sint. vide gl.2.l.15.tit.9.part.2.
Hospites tenentur gratis hospitia Regi dare alijs vero dominis terrarum secus. vide gl.2.col.1.in fine.l.6.tit.25.par.4.& ibi.vide col.2.
Hospites ad probandum quod hospitatori aliquid dederunt an habeant necessitatem testium. vide gl.5.l.26.tit.8.par.5.
HOSPITARE non tenetur quis inimicum suum neq; aliũ quemlibet quando hospitium est plenum. vide gl.4.l.26.tit.8.part.5.
HOSPITIA non debent dari in domibus clericorum & quando sic. vide gl.finalem.l.51.tit.6.par.1.
Hospitium nunquam neque ex vlla causa fieri debet in ecclesia vel monasterio. vide ibidem.
Hospitium & alia obsequia sunt de lege diœcesana. vide glossam. 16.l.2. titu.12.par.1.
Et ideo monasteria non possunt compelli per episcopum ad hospitandũ aliquem prælatum seu alium. vide ibidem.
Hospitia gratis dari debent solis principibus alijs vero dominis terrarũ

secus.

Universidad de Deusto
Biblioteca

secus, vide gl.2.col.1.in fine.&col.2.l.6.titu.25.part.4.
HOSTES reipublicæ sine beneficijs esse debent & ab eis sunt abstrahendi, vide gl.7.l.3.tit.9.par.1.
Hostes christiani ij de lin quant in regno per terram vel mare si caperentur in bello possunt puniri ibidem pœna debita, vi.gl.3.l.1.tit.29.p.2.
Hostes fidei an possint securè venire ad nundinas, vide glo.3.l.4.titu.7.parti.quinta.
Hostibus etiam fides seruanda est, vide gl.5.l.2.per tex.ibi.tit.16.part.7.

I

IACTA in mari causa tempestatis ob nauem alliuiandam debent æstimari & inter omnes ibidem venientes damnum istud ob communem vtilitatem datum debet refarci.i,& qualis in hoc debeat fieri contributio & inter quos & de quibus rebus non & quo tempore talis contributio fieri debeat, vide per glo.1.3.4.5.&.6.per tex.ibi.titu.9.par.5.
IANITORES debent esse duo in regali cancellaria in qualibet sede & de sportulis eorum, vide gl.1.l.14.tit.9.par.2.
ICTVS cuiuscunque debet inspici ad pœnæ impositionem quando plures simul aliquem percusserunt, vide gl.3.l.3.tit.16.part.2.
IDONEVS quis dicatur ad beneficium. vide remissiuè per gloss.3.in medio.l.5.titu.15.par.1.
IEIVNARE an debeat senex in ætate decrepita, vide glo.1.l.25.titu.quarto.par.1.
Ieiunare qualiter fiat & de causa quare semel tantum licet comedere & de hora, vide gl.3.in prin.l.3.tit.23.par.1.
Ieiunare non tenetur sub pœna peccati mortalis iuuenis intra tertium septennium, vide ibidem.col.2.in princ.
Ieiunare quare debeamus sine manducatione carnium & lactis &c. vide glo.4.ibidem.
Ieiunare quando debeamus & in sola festiuitate Assumptionis Mariæ ieiunatur de præcepto, vide gl.1.l.5.ti.1.24.par.1.
IEIVNIVM non debet imponi personis delicatis si de illis damnum sequi possit, vide gl.4.l.25.tit.4.par.1.
Ieiunium non solum est ab esci sed a cunctis illecebris abstinere secundum Hieronymum de quo per gl.1.l.3.tit.23.par.3.
Ieiunij laudes, vide per glos.2.ibi.
Ieiunium frangens in quibus mortaliter non peccet, vide glo.3. ad finem dict.l.tertiam.
Ieiunium quare sine carnibus & lacte faciendum sit, vide gl.4.d.l.3.
Ieiunium an soluatur si quis plus quam semel in die comederit, vide ibid.
Ieiunium quadragesimale est decima totius anni quæ datur Deo, vide glo.2.l.5.tit.23.par.1.
Ieiunium quatuor temporum in quibus mensibus fit, vide glo.3.l.5.titul.23.parti.prima.
Ieiunium an esse possit in die dominica, vide glo.6.l.6.tit.23.par.1.
IEIVNVS dicitur quis quando est celebrata digestio, & ieiunus melius discernit quam cum saturus est, vide gl.5.l.12.tit.18.par.2.
Ieiunus occidit serpentem si ipsa eius spuma in degustauerit, vide glo.2.l.4.tit.23.par.1.& gl.5.l.12.tit.18. par.2.
IGNIS & ignem extinguere si in aliqua domo apprehendatur vtrum omnes necessitate teneantur succurrere, vide gl.6.l.3.tit.16.par.2.
Et an pro igne extinguendo licet recipere pecuniam, vide ibidem.
Ignis magis crescit si aqua maximo impetu iactetur & per acetum magis cito extinguitur ignis, vide ibidem.
Ignis si cum impetu veniat per domos quando propter hoc vicinus domum vicini destruere possit, vide gl.2.l.12.per tex.ibi.tit.15.part.7.
Et an tunc ciuitas vel vicinia teneatur ad contributionem vt talis domus reædificetur, vide.d.gl.2.
IGNOMINIOSVM est episcopi rab alijs doceri cum ipsi alios docere debeant, vide gl.1.l.37.tit.5.part.1.
IGNORANS in infidictionem a se fuisse reuocatâ si sententiauerit sententia non valet neq; tenet. vide gl.3.l.1.tit.22.part.3.
Ignorans se debere aliquid si habeat bonam fidem & illud præscripserit, an sit tutus in conscientia, vide gl.1.l.1.tit.29.part.3.
Ignorans quod propter aliquid faciendum dabatur præmium si illud fecerit an præmium habere debeat.gl.3.l.4.tit.9.par.6.
IGNORANTIA iuris quando excuset, vide elegantem distinctionem per gl.2.l.20.tit.1.par.1.
Ignorantia iuris naturalis nec militem, nec mulierem, nec minorem, seu alium excusat, vide gl.8.l.final.tit.1.part.1.
Ignorantia iuris quasi naturalis quæ sit & an excuset personas supra proximè dictas, vide.d.gl.8.
Ignorantia iuris an ita excuset rusticum, mulierem, & minorem sicuti excusat militem, vide gl.penul.d.l.fina.
Ignoranter faciens quod fieri non debet, an in plus puniatur quam scienter faciens, vide gl.2.l.41.tit.6.par.1.
Ignorantia probabilis excusat in ordinum susceptione, vide gloss.3.l.22.titu.6.parti.prima.
Ignorantia nulla est vbi aliqd publicè fit seu est publicũ, vide gl.5.d.l.22.
Ignorantia an excuset quem vt non incurrat in excommunicationẽ, eo quod cum excommunicato participauit, vide glo.15.l.34.tit.9.part.1.
Ignorantia dicitur tenebra mundi, vide gl.1. in proœmio titulj.31.par.2.
Ignorantia an excuset iudicem malè iudicantem & quando, vide glos.6.l.24.titu.22.par.3.
Ignorantia in proprio facto non est tolerabilis & quid si persuasione alterius adhuc induceretur, vide gl.1.l.14.tit.29.part.3.
Ignorantia in proprio facto licet antiquo an sit tolerabilis quando tractatur de lucro captando, vide ibi.g.42.
Ignorantia mariti scilicet de vxoris adulterio, quod committit an illum excuset à crimine is participatione & vt non peccet, vid.glo.7.l.2.tit.9.parti.quarta.
Ignorantia an probetur per iuramentum, vide gl.11.l.5.titu.9.par.4.
Ignorantia legum iuris communis non est sine culpa, sed in consuetudinibus locorum regni est secus, vide gl.1.l.24.tit.11.part.4.
Ignorantia quo tempore requiratur vt per eam filij nati ex matrimonio quod de iure esse non poterat legitimi appellentur, vide glossam.5.l.1.titu.13.par.4.
Ignorantia nihil prodest vbicunque datur opera rei illicitæ, vide glo.5.in final.2.tit.15.par.4.
Ignorantia an profit venditori quando ipse rem vendidit quæ res habebat seruitium, vel tributum debebat quod ipse venditor ignorabat, & quid si illud sciebat, vide glo.3.l.63.titu.5.par.5.
Et quid si ignorantia sit supina vel multum notoria & an teneatur ad dãna. vide glo.1.&gl.5.d.l.63.
Ignorantia potius præsumitur interuenisse quam scientia, vide glo.3.colum.2.l.10.tit.9.par.6.
Et quando in testatore præsumatur, vide ibidem.in glo.4.
Et an tempus datum alicui in fauorem ipsius & non in eius odium currat ignoranti & impedito, vide glo.4.in medio.l.6.tit.10.par.6.
IGNOBILIS quando in plus vel in minus quam nobilis puniri debeat, vide gl.1.l.2.per tex.ibi.tit.28.par.7.
Ignobilis qui propter delictum pœnam mortis meretur non decapitari, sed in furcari vel concremari debet, vide gl.6.l.6.tit.31.par.7.
IGNOTVS nec ad beneficia neque ad alia officia admittendus est, vide gl.4.l.2.tit.18. par.2.
ILLATA in domo conducta, vide de hoc in verbo, LOCATIO.& & in verbo, BONA. & in verbo, RES.
ILLEGITIMVS non ordinatur vsque ad.10. generationem, vide glo.1.l.12.titu.6.par.1.
Illegitimus an efficiatur legitimus per ingressum religionis quo ad succedendum patri in bonis suis, vid.ibi gl.2.& gl.2. in fine.l.5.tit.15.par.4.
Illegitimus an dicatur filius qui nascitur ex matrimonio sinualido, ppter impedimentum q̃ vnus vel ambo contrahentium sciebant, vide gl.3.l.1.titu.13.par.4.
Illegitimus an dicatur filius natus lite pendẽte super matrimonio, quod dicitur nullum propter impedimentum. vide ibi.gl.6.
Illegitimus ad hoc vt per cõtractũ matrimonij legitimus efficiat an requratur q̃ eius mater vt concubina domi retineatur. vide ibid.in gl.8.
Illegitimi legitimantur per subsequens matrimonium, & in ista materia plura dixit gl.9.l.1.tit.13.par.4.
Illegitimi an legitimentur per contractũ mãrimonij factũ in mortis articulo & quando non. vid.gl.9.col.1.in fine. cum principio sequentis.
Et quid si sit sine iudicio vel cõtrahat cũ qua est sibi inhonestũ contrahere vel ex infirmitate ad generandum impotens reddatur. vide ibidem.
Illegitimus si efficiatur legitimus per matrimonium subsecutũ an ad maioriam admittatur si in ea filij legitimi vocentur, vid.gl.10. col.3.post medium.l.2.tit.15.par.2.& gl.9.supradictam colum.2.
Et an talis in feudis succedere possit, vide ibid.in col.2.an finem.
Et primogenitus si legitimet per subsequens matrimoniũ an præferatur secundo de legitimo matrimonio nato, vide ibidem.
Illegitimus ad dignitates ecclesiasticas vel alias seculares peruenire non potest, vide gl.2.&.3.per tex.ibi.l.2.tit.13.part.4.
Illegitimi non succedunt parentibus, vide ibidem in gl.4.& glos.4.l.22.tit.5.part.1.& glo.1.4.tit.15.par.4.
Illegitimi ad dignitates ecclesiasticas an admittant, vi.gl.2.l.2.tit.13.p.4.
Et an alijs deficientibus sine papæ dispensatione possint admitti & quid si a papa sint priuilegiati, vide gl.2.l.3.tit.15.par.4.
Illegitimus an cum legitimatur suam illegitimitatẽ exprimere debeat. vide gl.8.in fine.l.4.tit.15.par.4.
Illegitimus sine legitimatione an succedat in iure patronatus & quid si à Rege vel imperatore legitimetur, vide gl.20.l.4.tit.15.par.4.
ILLICITA coniunctio consideratur duobus modis, vide gl.2.in fin.col.1.l.2.titu.1.part.1.
Illicita possunt remedijs legitimis tolli, vide gl.penul.per tex.ibi.l.fin.titu.2.part.1.

Illicita negotiatio est prohibita clericis quid de illis rebus illicitè quæsitis facere debeat & de pœna ipsius si admonitus non desistat, vide glo.3.l.46.titu.6.parti.1.
ILLITERATVS an possit esse iudex. vide gl.2.l.18.tit.9.part.2.& glo.2.l.3.tit.4.par.3.
ILLVSTRES non possunt esse procuratores nisi pro Rege vel miserabilibus personis, vide gl.7.l.11.tit.5.par.3.
Illustres & super illustres qui dicantur. vide glo.1.&.2.per tex.ibi.l.3.tit.14.part.quarta.
Illustres an possint cum vilibus personis matrimonium contrahere, & an possint illas habere in concubinas. vide ibid.in gl.4.
Et an filij habitij ex illustri & ex concubina infami seu vili stante hodie lege Tauri naturales esse dicantur vt patribus illustribus succedere possint, vide ibidem.
IMBECILLITAS & an maior.14. annorum habens imbecillitatem possit facere testamentum, vide gl.5.l.15.tit.1.par.6.
IMMEMORIALIS circa probandam præscriptionem qualiter probetur, vide glo.5.in princi.l.12.titu.22.parti.1.& gl.2.col.2.&.3.l.6.titulo.25.part.4.
IMMEMORIALE TEMPVS, vide in verbo. TEMPVS.
IMMEMORIALIS PRAESCRIPTIO, vide in verbo, PRAESCRIPTIO.
IMMISSIO anuli sola nihil per se importat nisi de mente contrahẽdi ex præcedentibus aliter cõsiliterit, vide gl.7.per tex.ibi.l.2.ti.1.p.4.
IMMOBILIA Regis aliquis furans mitius punitur quam si subripuisset aliqua mobilia & quare. vide gl.13.l.1.tit.17.par.2.
Et pretiosa mobilia immobilibus æquiparantur. vide glossam tertiam.l.4.titu.5.parti.5.
Immobilia minoris an possunt à tutore alienare pro ipsius vtilitate. vide glo.5.l.4.tit.5.par.5.
Immobilia minorum a tutore vendi non possunt nisi cum iudi. decreto, & qualis cognitio illa esse debeat, vide gl.6.&.8.l.4.tit.5.part.5.
Immobilia Regni sunt inpræscriptibilia. vide glo.14.&.15.d.l.1.per textum ibi.
Immobilia possidens satisdare tenetur in vno casu, vide glo.18.l.32.titul.secundo.par.3.
Immobilia minoris an possint pro eo nomine dotis dari per tutorem sine iudicis decreto, vide gl.1.per tex.ibi.l.14.tit.11.par.4.
Et an idem sit dicendum in rebus mobilibus quæ seruando seruari possunt, & quid in pecunia. vide ibid.in gl.2.
Et quando pecunia est in maxima quantitate tunc iudicatur de ea sicuti de re immobili. vide.d.gl.2.
Immobilia in iudicio exhiberi non debent. vide gl.2.l.16.titu.2.part.3.
Immobilia quæ sufficiant vt quis eo ipso euitet satisdationem, & quid si illa extra locum iudicij possideat. vide gl.3.l.41.titul.2.par.3.
Immobilia bona an iudicentur seruitutes adhærentes rebus immobilibus. vide gl.2.q.1.ad finem.l.55.tit.5.part.5.
Et plura de immortalitate animæ. vide glossam tertiam.l.1.tit.26.par.7.
IMMVNIS a solutione tributorum si sciat se in libro debentium poni & non appellet an sibi præiudicet, vide gl.1.l.42.tit.18.par.3.
Immunis per priuilegium si contra faciat semel vel pluries an priuilegiũ amittat, vide.d.gl.1.&gl.2.l.6.tit.10.par.4.
Immunis a gabellis per priuilegium si prætextu illius res alterius vult excusare suum priuilegium amittit. vide glossam tertiam.d.l.42.tit.decimo octauo.par.3.
IMMVNITAS alicui concessa generaliter an excuset a monetaforeria quæ datur in recognitionem dominij. vide glossam primam.l.10.titu.18.part.3.
Immunitas alicui concessa quando in perpetuum, quando vero advitam tantum concedentis duret, vide glo.2.l.10.tit.18.part.3.
Et quid si fiat sibi eiusq; filijs & nepotibus vel eius successoribus & quid si seruitia præcesserint, vide ibidem.
Immunitas alicui concessa vt tributum non soluat quantum tempus duret & an si soluat sibi præiudicet vt amplius tale priuilegium non valeat & cui incumbet onus probandi vsum vel non vsum priuilegij. vide gl.2.l.42.tit.18.par.3.
Et quid si immunitatem habens sciat se describi in libro debentium soluere & non appellet an sibi præiudicet. vide ibidem.
Immunitas concessa his qui venerunt ad habitandum in aliquo loco trãsit in contractum & an sit reuocabilis & quid si princeps eam reuocasset, & de illa gaudent ciues originarij qui ab illo loco recesserunt si reuertantur. vide gl.1.l.49.tit.18.par.3.
Et quid si talis immunitas causata sit consuetudine. vide dictam glossam primam. in fine.
Immunitas non probatur per testes de auditu nisi ibi simul testificent de fama. vide gl.1.in fine.l.20.tit.9.part.4.
IMPAR numerus desideratur semper in arbitris. vide gl.1.l.13.titu.26.parti.secunda.
IMPEDIMENTVM allegans sine alia probatione an sufficiat. vide gl.2.l.3.tit.18.par.2.
Impedimentum publicæ honestatis neque est de iure naturali neque de iure ciuili sed de iure canonico tantum. vide glossam septimam.l.4.titulo.1.part.4.
Et an impedimentum istud impediat matrimonium contrahere & contra eum contractum an illud dirimat & an extendatur vsque ad quartum gradum, vide.d.gl.7.vsque ad finem.
Impedimentum publicæ honestatis non nascitur ex sponsalibus sub cõditione contractis si non adsit conditio. vide glossam primam.l.12.titulo.1.parti.4.
Impedimentum publicæ honestatis an oriatur ex sponsalibus nullis. vide gl.4.d.l.12.per tex.ibi.
Impedimentum quod qui cum iudæa hæretica matrimonium contrahere non possit an sit ex constitutione ecclesiæ & an Papa in eo dispẽsare possit. vide gl.1.l.15.tit.2.par.4.
Impedimentum coeundi cum vxore an impediat matrimonium contrahere dirimatq; contractum & quid si simus in dubio an impedimentum præcesserit matrimonium vel è contra. vide gl.3.l.16.tit.2.part.4.& glo.3.l.5.tit.8.par.4.
Impedimentum obijciens malitiosè vt aliqui matrimonium non contrahant qualiter puniatur. vide gl.3.l.4.tit.3.par.4.
Impedimentum ne quis possit matrimonium contrahere adoptione durante est de iure ciuili a iure tamen canonico approbatum. vide glo.2.l.7.tit.7.par.4.
Impedimentum cognationis legalis an oriatur ex adoptione vel arrogatione facta, forma non seruata ita quod matrimonium impediatur. vide glo.6.dict.l.7.
Impedimentum frigiditatis an & quando matrimonium dissoluat. vide gl.1.&.2.&ibi gl.4.tit.8.part.4.cum sequentibus.
Et quid si ecclesia iudicauit impedimentum perpetuum quod non erat vel apparet fuisse deceptum. vide gl.3.l.7.tit.8.part.4.
Impedimentum debet prius remoueri quam ad actum perueniatur quod ad elegantem quæstionem inducit. vide glossam sextam.l.6.titulo.15.parti.quarta.
Impedimentum quale esse debeat ad hoc, vt aliquis ad feudi successionem non admittatur. vide glo.8.l.6.titulo.26.parti.4.& ibi glo.nonã.cum sequentibus.
Impedimentum si superuenerit citato ad certum terminũ an illo cessante statim sine alia noua citatione citatus comparere teneatur. vide gl.2.l.37.per text.ibi.tit.11.par.5.
Impedimentum superueniens an impediat moræ & pœnæ commissionem in stipulationibus iudicialibus siue conuentionalibus siue in tali obligatione sit datio speciei, vel factum, siue sic in genere, vel in quantitate facta. vide gl.4.l.37.per tex.ibi.tit.11.par.5.
Impedimentum superueniens tempore moræ purgandæ an excuset a pœna iam commissa. vide gl.1.l.19.tit.12.part.5.
Impedimentum si sit inter contrahentes matrimonium si ipsi illud scientes contraxerint an q̃ inter eos datum fuit applicetur fisco & quando non. vide glo.1.50.&.l.51.tit.14.par.5.
IMPEDITVS an teneatur mittere excusatorem ad iudicem quare non venit & in quo casu, vide gl.11.tit.7.par.3.
Impeditus comparere si fuerit citatus an teneatur mittere procuratorẽ, vide gl.7.l.2.& gl.8.&.10.l.11.tit.7.part.3.
Impediti testificare a iure an & quando admittantur ad testificandum, vide glo.1.l.11.tit.16.par.3.
Et quid si ipsi sponte testificare velint. vide glossam fina.d.l.11.titul.16.parti.tertia.
Impeditus venire ex causa aduersari; an restitui possit ad totam causam & habeat exceptionem contra sententiam. vide gloss.2.l.12.titulo.23.parti.tertia.
Et quid si ab alio extraneo impediatur. vide ibidem in gl.3.
Impeditus ex iusta causa potest ad totam causam restitui. vide gloss.l.10.&.11.&.l.12.tit.23.part.3.
Impeditus ex iusta causa appellationem suam prosequi, an post terminum admittatur. vide glossam tertiam, legis vigesimæ quartæ.titul.23.parti.tertia.
Et qualiter, vide ibidem in glos.4.
Impeditus generare an in feudo succedere possit. vide gl.9.l.6.titulo.26.partita quarta.
Impeditus & an præscriptio effectualiter currat impedito impedimento iuris vel facti. vide glossam tertiam. legis septimæ.titulo sexto.partita sexta.
Et an tempus datum in alicuius fauorem ad faciendum actum currat ipso impedito vel ignoranti. vide glossam quartam in medio.l.6.titul.10.parti.sexta.
IMPEDIRI an possit ingressus venientibus & quando. vide gl.3.l.7.titul.29.par.3.

Universidad de Deusto
Biblioteca

IMPENSA funeris clerici beneficiati an debeat fieri ab eius hæ edibus vel de fructibus beneficij, vide gl.5.l.12.tit.13.par.1.
Impensa funeris deducenda est ante omnia, vide glossl.12. per text. ibi. titul.13.parti.1.
Impensa funeris præfertur debitoribus habentibus tacitam hypothecã & ãnhabentibus expressam hypothecam, vide ibidem in glo.7.
Impensa funeris æstimanda est secundum qualitatem, facultatem, & dignitatem defuncti, vide gl.8.in prin.d.l.12.
Et an illi sumptus taxari possint per statum & quid hodie de iure Regni, vide ibidem.
Impensa si fiat in funera alicuius an pro eis res commodata retineri possit, vide gl.4.l.9.tit.2.par.5.
Impensa funeris prius solui debent quam aliud debitum defuncti, vide glo.5.&.6.l.30.titu.13.par.5.
Et quæ comprehendantur in impensa funeris & quæ dicantur, vide. d. glo.5.&.6.&gl.4.col.1.&.2.l.2.titu.11.par.6.
Impensa funeris an præferatur doti vxoris vel alijs quibuscunque debitis, vide. d.gl.6.d.l.30.&gl.4.d.l.2.tit.11.par.6.
Impensæ funeris debent prius deduci quam hæres deducat falcidiam & quare & quales dicantur istæ & plures de eis, vide per glo.4.l.2.titu.11. par.6.&glo.3.&.5.l.30.tit.13.par.5.
Impensa funeris an detrahatur de legitima filiorum vel vnde, vide. d. gl. 4.colum.2.in princi.
IMPERARE sibi ipsi nemo potest, vide glo.1.l.16.titu.1.par.1.
IMPERATOR à quo & qualiter vngi debeat, vide gl.1.l.13.tit.quarto.part.1.
Imperator non potest dare licentiam episcopo, vt ambulet extra diœcesim, vide gl.1.l.29.tit.5.par.1.
Imperator debet ecclesiam defendere & quid si sine causa illi auxilium deneget, vide gl.2.in proœmio.tit.14.par.1.
Imperator an possit totaliter priuari per Papam & à quo imperium dicatur ipse habere, vide gl.6.in proœmio.par.2.
Imperator est princeps mundi, & ad quam laudem imperatoris nostri Caroli Quinti, vide gl.1.l.1.tit.1.par.2.
Imperator dicitur iudex iudicium, vide ibi. gl.2.
Et appellatur Rex & sub nomine Regis assequitur imperium, vide ibi pem in glo.3.
Imperator vnde a principio habuerit potestatem, vide ibi. gl.4.
Imperator vnde dicatur, & de eius potestate, vide ibid. in gl.5.
Imperator an sit subiectus Papæ in temporalibus, vide ibi. gl. 7.
Imperatores an possint esse simul plures, vide gl.9.l.1.tit.1.part.2.
Imperator an possit sibi facere parem vel superiorem, vide. d. gl.9.
Imperatoris officium est idem Christi defendere, vide ibi. gl.10.
Imperator iundat in iurisdictionem suam, & Rex quo ad iurisdictionem non quo ad dominium rerum particularium, vide gl.11.l.2.tit.primo. parti.secunda.
Imperator an possit deponi a populo Romano qui in principio, sibi potestatem dedit & quis dicatur hodie populus Romanus, vide glossl.23. in dict.l.secunda.
Imperator in eius coronatione non mutat nomen & ante coronationẽ exercere poterit multa de quibus in d.l.2.vt vult ibi.gl.25.
Imperator non potest proprietatẽ rerum imperij a se eradicare nec vendere quia non habet ipsum suo iure sed manu legis, vide glo. quartam. l.8.titu.1.part.2.
Imperator est procurator maximus non dominus imperij, vide dict.glo. quartam.
Imperator an possit in feudum dare, vide ibi. gloss.1.
Imperator an possit pro sua necessitate imponere subditis super indictũ, vide gl. 7. 8.titu.1.part.2.
Et an ad imperatorem possit appellari omisso medio, vide glo.2.l.18.tit. 23.parti.3.
Imperator dicitur persona super illustris, vide gl.1. per text. ibi.l.3. titul. 14.parti.4.
Imperator siue Rex legitimare potest illegitimos & qualis debeat esse Rex, vide gl.4.&.d.l.4.titu.13.par.4.
Imperator licet sit vicarius Dei in temporalibus non tamen potest contra legem diuinam dispensare nisi ex magna causa & sic contra ius diuinum non inducet legitimationem veram neque perfectionem, vide gl.8.l.4.tit.15.part.4.
Imperator bene potest filios clerici etiam in sacris constitutos legitimos facere, vide gl.14.d.l.4.tit.15.par.4.
Imperator an sit iudex competens in sua propria causa, & an in iniuria Regno facta, vide gl.8.l.5.tit.24.par.4.
Imperator an in pede vel in manu osculari debeat & quid in papa, vide glo.3.l.6.tit.15.par.4.&gl.penul.l.4.tit.5.par.1.
Imperator concurrit cum alijs omnibus dignitatibus in potestate & iurisdictione sicuti est in Papa & imperatore sunt omnes thesauri dignitatum reconditi, vide gl.1.in prin.l.3.tit.26.par.4.
IMPERFECTVS an in feudis succedere possit & quando, vide gl. 8.cum sequentibus per text. ibi.l.6.tit.26.par.4.
IMPERITVS prorsus literarum an possit esse iudex siue in curia Regis siue alibi, vide gl.1.l.18.tit.9.par.2.
IMPERIVM an sit de iure diuino, vide gl.3.col.7.in medio.l.2.titul. 23.par.2. vel humano, vide ibidem.
Imperium & ecclesia non multum differunt ab alterutro, vide gloss.5.in princi.l.19.titu.8.par.5.
Imperium merum, vide infra in verbo, MERVM imperium.
IMPERSONALITAS quando vitiet stipulationem siue promissionem, vide gl.7.d.3.tit.1.par.5.
IMPETRANS beneficium si non faciat mentionem de loco suæ originis gratia erit subreptitia, vide gl.3.l.13.titu.15.par.1.
Impetrans a rege aliquid cum mendacio qua pœna puniatur, vide glo.3. per text. ibi.l.8.tit.17.par.2.
Impetrans a Rege filij sui naturalis legitimationem quid in tali legitimatione exprimere debeat vt nunquam tanquam subreptitia vitiari possit & an debeat exprimere se filios legitimos habere, vide glos.8.&.9. l.4.tit.15.par.4.
Impetrans beneficium vacans si illo non vacante prius a Papa fuisset impetratus an valeat eius secunda impetratio cum tale beneficium vacat si de prima impetratione quando non vacauerat non fecit mentionem, vide gl.1.d.13.tit.16.par.1.
Impetrans secundum priuilegium debet ibidem de primo facere mentionem etiam si primum contineat iss commune, vide gl.5.l.27.titul. 18.parti.3.
Impetrans licentiam ad faciendam maioriam non expresso numero librorum quos habet an tale licentia teneat, vide glo.1.l.36.tit.18.par.5.
Impetrans legitimationem si non dicat patrem alios filios legitimos habere an talis legitimatio valeat, vide. d. gl.1.
Impetrans beneficium an teneatur dicere se criminosum & an alias rescriptum teneat, vide. d. gl.1.ad finem.l.36.tit.18.part.3.
Impetrans rescriptum debet in eo facere mentionem de processu coram iudice ordinario vel delegato facto, vide gl.5.l.38.tit.18.par.3.
IMPORTVNITAS petentium damnatur a lege & videtur tunc res concessa inuito dante, vide gl.3.l.29.tit.18.par.3.
IMPOSSIBILIS conditio an vitiet contractum & quid si negatur ponatur, vide gl.2.l.17.per text. ibi.tit.11.par.5.
Impossibilis conditio, vide suprain verb. CONDICTIO.
IMPOSSIBILITAS adimplendi conditionem siue a iure siue a natura siue de facto vel alia quæuis an matrimonium contrahi impediat & quando & quid si ea imponens credat possibilem, vide glos.4. l.6.titu.4.par.4.
Et an impediat hæredis institutionem sub tali conditione impossibili de facto factam vel alium quemcunque contractum siue quouis aliud dispositum sub ea, vide latissimè per. d. gl.4.
Impossibilitas, & ea quæ dependunt ex sola voluntate principis impossibilia reputantur, vide gl.3.l.13.tit.9.part.6.
IMPOTENTIA illud verbum simpliciter prolatum comprehendit impotentiam iuris & facti siue proferatur a iure siue ab homine quod ad castellanos castella tenentes quomodo intelligatur, vide per gl.1.l.10.tit.18.par.2.
Impotentia ad coitum si in aliquo cognoscatur an propter hoc matrimonium fieri impediatur & factum dirimatur, vide gl.3.l.16.tit.2.part.4.
Et quid si est dubium an illud impedimentum præcesserit matrimoniũ an postea subsecutum fuit, vide ibidem. & vide gl.3.l.5.tit.8.par.4.
Impotentia vir ad coitum qualiter diffiniatur, vide gl.1.l.1. per text. ibi. titul.8.par.4.
Impotentia ad coitum in sene non creditur esse sicuti in paruulis, quia calescere possunt natura vel artificio, vide ibi gl.2.
Impotentia non præsumitur esse in aliquo nisi probetur, vide glos.1.l.2. titu.8.par.4.
Impotentia an detur in mulieribus, vide gl.3.d.l.2.
Et quid si quis ex caliditate excessiua redderetur impotens ad coitum, an matrimonium dissoluatur, vide gl.4.d.l.2.
Et an idem sit in quolibet alio impedimento, quod perpetuo impediret actum generationis, non vero actum solum impediret, vide. d. gl.4.
Impotentia si sit in aliquo vt virginem non possit cognoscere sed corruptam sic an possit claustra pudoris aliquo medicinali actu frangere, vt cum ea possit commisceri & an hoc contra naturam factum esse dicatur, vide gl.6.l.1.tit.8.par.4.
Impotentia ad coitum perpetua esse potest ex multis causis, vide gloss.2. per text. ibi.l.5.tit.8.par.4.
Impotentia quæ euenit post matrimonium illud non dissoluit secus si antecedat & quid præsumetur in dubio, vide ibi gl.3.
Impotentia si alicui obijciatur quantum tempus ipsi prius debeant esse simul ad iudicis mandatum, vide gl.4.l.5.tit.8.part.4.
Impotentia perpetua creditur esse, per cohabitationem aliquorum per triennium.

triennium, vide ibidem, glo.7.
Impotentia causata ex frigiditate separat matrimonium & talis frigidus cum alia non contrahet secus erit in maleficiato, vid. ibid. in gl.12.
Impotentia si ex alijs signis appareat decursus triennij non ex igitur, vide gl.1.l.6.tit.8.par.4.
Et quid si ille qui matrimonium contraxit cum corrupta dicat se illam cognouisse carnaliter & ipsa contrarium ostendat, vid. ibi glo.6.
Impotentia si sit notoria tunc impotenti non est dandus terminus triennij, vid. gl.4.&.5.l.6.tit.8.par.4.
Et quid si propter viri impotentiam matrimonium fuerit separatum & ipse cum alia contraxit quam carnaliter cognouit an prima vxor possit petere separationem matrimonij quo ad thorum propter adulterium viri cui alia factum, vid. gl.2.l.7.tit.8. par.4.
Impotentia si fuerit iudicata perpetua vel temporalis ab ecclesia & ipsa decipiatur matrimonium redintegrabitur, vide ibi glo.3.
Et qualiter & sub qua forma vxor debeat facere si velit maritum accusare de impotentia, vide gl.2.l.10.tit.9.par.4.
IMPOTENS ad coitum etiam ex caliditate excessiua an propter hoc matrimonium dissoluatur, vide gl.4.l.2.tit.8.par.4.
Impotens cum virgine & cum corrupta potens an possit cum aliquo medicinali actu claustra pudoris frangere, vide gl.6.d.l.2.
Impotens ad copulam perpetuo sit aliquis ex multis causis, vide gl.2. per text. ibi.l.5.tit.8.par.4.
Impotens ad coitum prius simul cum vxore per triennium commorare debet, vide gl.4.l.5.tit.8.par.4.
Impotens ad copulam a matrimonio non separabitur durante triennio etiam si ab vtroque probatio impotentiæ per aspectum offeratur, vid. gl.6.l.5.tit.8.par.4.
Impotens impotentia perpetua esse dicitur ille qui data cohabitatione per triennium vxorem carnaliter non cognouit, vide gl.7.ibid.
Impotens ad coitum si matrimonium propter eius impotentiam separetur debet iurare cum alijs.7. propinquis quod non, vide ibi gloss.11.
Impotens ad copulam propter frigiditatem si ab vxore separetur cum alia non contrahet secus propter maleficium, vide ibidem. glos.12. & quare, vide ibid.
Impotens si propter eius frigiditatem ab vxore prima separetur & secundam carnaliter cognouerit an adhuc duret vinculum primi matrimonij & quo ad quid, vide gl.2.l.7.tit.8.par.4.
Impotens ad copulam si contrahat matrimonium & ipse de sua impotentia sit certus an teneat matrimonium, vide gl.2.l.1.tit.9.par.4.
Et an talis impotens qui scienter contraxit teneatur alere primam vxorem & quid si sit impedimentum eius cum quo contraxit vide ibidẽ.
IMPVBES an ligetur voto religionis vel alijs, vide gl.4.&.5.l.1.titul. 8.partita.1.
Impubes doli capax si continentiam vel peregrinationem vouerit ante neatur illud adimplere cum suiiuris sit, vid. d. glo.5.
Impuberes & minores septennio si sponsalia contraxerint per verba de præsenti non inducetur matrimonium de præsenti etiam ad venien pubertate etiam si signa taciti consensus interueniant præter copulã, vide glo.3.l.3.tit.1.par.4.
Impuberes qui per verba de presenti vel de futuro cõtraxerunt an puber tate adueniente consentire videantur dato quod oscula amplexus & similia interuenerunt, vide gl.5.l.3.tit.1.par.4.
Impubes ex quibus signis adueniente pubertate tacite consentire videbitur, vide. d. gl.5.&ibi etiam glo.7.
Et an vius sit consentire propter nisum ad copulam vel per cohabitationem amplexus & oscula, vide gl.9.d.l.3.
Et quid si consensum præstitit circa finem quatuor decimi anni an sufficiat vt sponsalia de futuro trãseant in matrimoniũ de presenti, vi. ibid.
Impubes si in eo discretio supplebat si cõtraxit sponsalia ante septẽnium an teneatur, vide gl.1.l.6.tit.1.par.6.
Impubes si factus maior in sponsalibus consentiat & tunc (qui tempore sponsaliorum erat pubes) nolit consentire an compellendus sit, vide glo.14.l.8.tit.1.par.4.
Impubes non potest facere testamentum, & si sit doli capax poterit rex cum hodie pensare, vid. gl.3.&.4.l.13.titu.1.par.6.
Impubes si iuret contractum, tunc cum impubes est, vel factus pubes, an per hoc ad obseruantiam obligetur, vid. glo.5.l.6.tit.19.par.6.
Impubes de delicto luxuriæ an accusari possit & qualiter punietur, vide glo.2.l.9.per text. ibi.tit.1.par.7.
Et quid si aliud delictum commisserit, vid. ibi. gloss.4.cum sequentibus per text. ibi.
Et quam ætatem minor habere debeat vt ex delicto veniat pugniendus, vide ibi. glo.5.6.&.7.
Impubes famulus si dominum non adiuuet, an in aliquam pœnam incidat, vide gl.7.l.16.per text. ibi tit.8.par.7.
INCANTATIONES quales licitæ sint quales vero non, vide glo.1.l.2.&.3.per text. ibi.tit.23.par.7.
INCANTATORES & de istis, vi. gl.9.l.4.tit.7.par.6.& ibi quod illud quod de istis dicitur non est trufa, vide ibid. & glo.1.l.2.&.3.per text. ibi.tit.23.par.7.
INCARCERATVS eo quod ad soluendum fuit per sententiam condemnatus non liberabitur præstitis fideiussoribus, vide gloss.4.l. 41.tit.2.par.3.
Incarceratus vide in verbo, CARCERATVS carcer & carceratio.
INCENDIARIVS qualiter puniatur & quando & quid de iure canonico, vide glo.1.&.2.l.9.per text. ibi tit.10.par.7.
INCENDIVM computatur inter casus fortuitos & quando non, vide glo.3.l.3.tit.2.par.5.
Incendium siue fiat in ciuitate siue extra per violentiam vel sine qualiter incendiarius puniatur, vide glossam secundam. l.9.titulo decimo. par tita septima.
Et an si ex incendio facto in agro restili alicuius damnum sequitur tenea tur faciens & quando siue in foro animæ siue in foro contentioso, vide glo.4.l.10.tit.15.par.7.
Et quando culpa præcessit incendio tunc non parcitur vitio naturali alicuius, vide gl.1.l.11.per text. ibi.tit.15.par.7.
Et tenetur quis ex remedio si culpa precessit quod erit quando vadit dormitum & non extingit ignẽm & an dominus teneatur ex incendio famuli sui, vide gl.1.l.11.tit.15.par.7.
Et in maiori incendio aqua maiori impetu iactata magis succendit, vide gl.1.l.11.tit.15.par.7.
Et quando destruens domum vicini propter incendium liberetur vel nõ, vide gl.2.d.l.12.per text. ibi.
Et an tun ciuitas vel vicinia teneatur contribuere ad reparationem talis domus sic destructæ, vide ibidem.
INCAPAX an & quando possit in tempus capacitatis hæres institui & an interim debeat habere bonorum possessionem, vide. glos.3.l.19. tit.3.par.6.
Et si hæredi incapaci fuerit datus substitutus an ille fiscum excludat in incapacis successione, vide glossam.4.l.22. ibidem, & gloss.6.in fine. l.2.tit.5.par.6.
Incapax propter delictũ si a rege restituatur an ad maioriam admittatur vid. gl.13.col.2.l.5.tit.5.par.1.
Incapax si sit in totum institutus qui vniuersaliter restituere grauatur an fideicommissum illum ita manu ipsius relictum valeat & substituto dari debeat, vide glo.7.l.14.tit.5.par.6.
Incapax hæreditatis si instituatur vel aliquid habeat ex fideicommisso an illud ab eo tolli possit & an & quando ab hærede grauato, vi. gl.21. 22.&.24.l.13.per text. ibi.tit.7.par.6.
Et an illud applicetur fisco vel cui, vide ibi gl.22. cum alijs ibidem & an tunc hæres in conscientia teneatur illam Ipsum vel fisco restituere vel possit sibi retinere, vide. d. gl.24.
Et quid si alia bona sint ab hærede capaci restituta an ipse illa retinere possit in conscientia, vid. d. gl.24.
Incapax si ab aliquo hæres instituatur & ipse illud detegat an ex hoc commodum consequatur & cui est faciendaista delatio & quid in totaliter incapacibus, vid. gl.1.&.2.l.14.per text. ibi tit.7.par.6.
Incapax hæreditatis & qui testamentum facere non potest si impetret licentiam ad faciendam maioriam an tunc habilitatus videatur & quando etiam ad faciendum testamentum, vide gl.3.col.7.ad medium.l.32. tit.9.par.6.
Incapax an admittatur ad maioriam quando conditor ipsius habebat faciendi eam libere & pro vt ipse voluerit, vid. ibid. in col.10.quæst.10.
Et quid si post quam fuit habilitatus ad maioriam per principem pater qui eam fecit in eum illam ab eo reuocare vult an possit. vi. ibid. in colum.13.quæst.34.
Iucapax si instituatur hæres & hæreditas ab eo vindicetur cui sit applicãda & ad quem pertineat primo, vi. gl.7.l.10.per text. ibi. tit.13.par.6.
INCERTITVDO viciat matrimonium, vide glossam secundam, l.3.tit.4.par.4.
Incertitudo circa personas an & quando viciet legatum & quid si sit circa res, vid. glo.1.&.2.l.9.tit.9.par.6.
Et an hæres possit inter eos eligere & quo tit. talis legatarius tunc possidebit, vide ibid. in glo.3.
Incertitudo si adfit in maioria quis a constituente sit vocatus si de cõsensu omnium vnus declaretur succedere an videatur succedere cum vinculis & grauaminibus in institutione maioriæ expræsis & nõ tit. pro donato, vid. gl.3.l.9.tit.9.par.6.
Incertitudo testamentorũ quando vitiet vel non, vide gl.3. ad finem.l.2. tit.4.par.6.
INCERTVM non dicitur illud quod ex relatione ad aliud potest certificari, vid. gl.1.l.10.tit.5.par.5.
INCESTVOSVS impeditur matrimonium contrahere & si de facto contraxit debitum ab vxore non exigebit & istud procedat siue cognoscat carnaliter vxoris suæ consanguineam siue propriam, vide

Universidad de Deusto
Biblioteca

glossa.2.l.13.tit.2.part.4.
Incestuosus matrimonium contrahere non potest poterit tamen cum eo episcopus dispensare & an vxor possit incestuoso debitum denegare vide gl.8.&.9.d.l.13.
Incestuosus an legitimetur per subsequens matrimonium, vide glo.9. in princ. & col.3.l.1.tit.13.par.4.
Incestuosus si legitimari petat an in legitimatione qualitas incestuosi ex primi debeat, vide glo.8.l.4.tit.5.par.4.
Incestuosus filius an a patre hæres instituì possit cum capax erit & an interim quod est capax debeat habere bonorum possessionem tanquã institutus sub conditione & possit bona administrare tanquam curator, vid.gl.7.l.19.tit.3.par.6.
Incestuosus a patre in maioris institui non potest etiam sub conditione si legitimabitur, vide ibid.in col.2.
Incestuosus grauius peccat quã alius, vi.gl.1.&.2.l.1.per tex.ibi tit.18.p.7.
Incestuosus intra quantum tempus accusetur & quid in minoribus.14. vel.12.annorum, vid.in glo.l.2. ibi per illum tex.
Incestuosus quam pœnam sustinere debet & quando & qualiter, vide glo.l.3.per tex.ibi.tit.18.par.7.
INCESTVS est consanguineorum vel affinium abusus, vide glo.1. per tex.ibi.l.13.tit.2.par.4.
Incestus an committatur siue cum vxoris consanguinea siue cum propria vt debiti redditionem impediat, vide ibid.glo.2.
Incestus impedit matrimonium contrahi & quando episcopus in hoc posit dispensare vide glo.8.d.l.13.
Incestus i stad peccatum est grauius adulterio, vide glo.1.l.1.per text.ibi tit.18.par.7.
Incestus quid sit & cum quibus committatur, vide glossam.2.dict.l.1. per illum tex.ibidem.
Incestus & vsque ad quantum tempus incestuosi accussari possint & an minores accuserentur, vide ibid.in glo.2.
Et qualis pœna detur pro incestu commisso & quando & an & qualiter, vid.gl.l.3.per tex.ibi.tit.18.par.7.
Incestus proprie quod dicatur, vid.glo.2.d.l.3.tit.18. par.7.
INCISSORES arborum qualiter puniantur & damnum emendabunt, vide glo.l.18.per tex.ibi.tit.15.par.7.
INCOLA an dicaturille qui vltra decennium in loco cohabitauit si libi est ad certum tempus discessurus, vid.gl.14.col.2.in fine.l.2.titulo.2.4.partita.4.
INCOMMODVM, vide supra in verbo, COMMODVM.
INCONTINENTI quantum ad testium correctionem quando dicatur, vid.glo.2.l.3.tit.16.par.3.vel quantum ad confessionem partis siue procuratoris, vid.ibid.
INCONVENIENS & dato vno inconuenienti non debet dari maius, vid.gl.5.col.2.in fine.l.11.tit.13.par.6.
INCORREGIBILITAS an eletiatur ex simplici reiteratione delicti, vid.glo.5.l.61.tit.6. part.1.
INCORPORALIA non possidentur sed quasi possidentur & plura de hac quasi possessione, vide per gl.4.l.1.tit.30.pa.3.
INCORPORATIO vnius rei in aliam an assumat naturam rei cui incorporatur & quando, vid.gl.3.l.27.tit.7.par.1.
INCREMENTVM alluuionis an pertineat ad dominum feudi & etiam ad vsum fructuarium, vid.gl.2.&.3.l.26.tit.28.par.3.
Et an pertineat & accrescat emphyteotæ & an ,ppter hoc debeat sibi augmentari pensio, vide.d.glo.3.
Incrementum alluuionis an accrescat vsufructuario, feudatario, vel emphyteotæ, si latens sit siue non latens, vide gl.2.l.30.tit.28.par.3.
Incrementum alluuionis an debeat communicari inter virum & vxorẽ vt lucrum, vide gl.3.l.30.tit.28.par.3.
Incrementum eodem modo & iure possidetur sicuti ager cui adiectum est, vid.d.glo.3.in fine.
INDEBITVM de hoc vide in verbo, SOLVTIO & in verbo, SOLVENS.
INDEMNITAS & quid si fideiussori pro indemnitate pignus a debitore datum sit si inter eos factum sit pactum vt si intra certum tẽpus illum non extraxerit ab obligatione pignus sit fideiussoris an tale pactum valeat vel non, vid.gl.3.l.41.tit.5.par.5.
INDI qui contraxerunt matrimonium in sua ruditate eo quod sylueſtres erant an tale matrimo. sit vere matrimonium, vide glo.2.l.2. titulo.1.par.1.
Indi & nouiter conuersi dicuntur miserabiles personæ, vide gl.8.ad fin. l.48.tit.6.par.1.
Indi habent patriarcham & quando iste possit de nouo constitui, vid.gl. 2.l.11.tit.5.par.3.
Indi an possint a nostris conquistari & a principio & an in hoc bene vel male fecerunt, vide glo.3.col.1.2.&.3.l.2.tit.23.par.2.
Indi an possint compelli vt Papam recognoscant vide totam glossam supradictam præcipue col.9.ad medium.
Indi non possunt possessionem seruitutis tenere nisi domini ostenderẽt titulos, vide gl.3.in medio.l.5.tit.14.par.3.
Indi omnia portant humeris, vide glossam primam.l.8. titulo octauo. partita quinta.
Indi & an in sepulchris indorum possit de iudicis authoritate queri aurũ vel lapides pretiosi, vide gl.8.l.12.tit.9.par.7.
Indi & an liceat christianis cum indis manducare & quando, vide glos.2. l.8.tit.24.par.7.
INDICARE maleficium nemo tenetur: proditorem tamen regis sic vid.glo.1.l.9.tit.13.part.2.etiam si solus filius illud sciat, vide ibid.
INDIGNVS & indignum eligens an præsumatur illud scienter fecisse, vide glo.2.in princip.l.25.tit.5.par.1.
Indignus & si testator dicat hæredem indignum an hoc sufficiat licet ab hærede aliud non probet, vid.gl.3.l.23.tit.1.part.6.
Et an testator possit hæredem indignum hæreditate priuare sine expressione causæ, vide ibid.in glo.4.
Et quid si testator solum modo reputauit hæredem indignum sine priuatione hæreditatis an tacite illum priuare videatur, vide ibid.
Indignus est ille qui per vim fecit vt ab aliquo institueretur & ab eo per fiscum hæreditas vendicare peteret, vid.gl.4.l.17.tit.1.par.6.
Et an hæreditas indigni hæredis debeat ad substitutum peruenire vel ad fiscum, vide glo.4.l.22.tit.3.&.glo.6.l.2.tit.5.par.6.
Indignus hæreseo quod necem defuncti non vindicauit vel ex alia causa an & quando ab hæreditate repellat, vid.gl.1.l.13.per text.ibi.tit.7.p.6.
Et an quod ab indigno aufertur debeat fisco applicari, vide glo.9.d.l.13. tit.7.part.6.
Indignus an sit ab omni hæreditate hæres qui tacitam fidem accommodauit in vno numero tantum, vide ibi glo.25.
Indignus si hæres instituatur si detegat suum defectum an ex hoc præmium consequatur & coram quo debeat delationem sui impedimenti facere & quid in totaliter indignis, vide glo.1. &.2.l.14. per tex.ibi tit. 7.partita.6.
Et quando illud quod ab indigno aufertur non applicetur fisco, vide gl. 2.l.17.per tex.ibi tit.7.part.6.
Indigni an & quando a tutela repellantur & a quibus alijs dignitatibus seu officijs, vid.gl.8.cum alijs ibi.l.7.per illum tex.tit.6.par.7.
INDIGNITAS quæ consyderetur in episcoporum electione, vide glo.2.col.2.in princ.l.25.tit.5.par.1.
INDITIVM quid sit & qualia inditia requirantur si aliquid opponatur castellano, vide glossam sextam.l.12. titulo decimo octauo. partita secunda.
Inditium ad torturam an faciat dictum vnius participis criminis glos.2.l. 21.tit.16.par.3.
Inditia si probauerit seruus contra occissorem sui domini per quæ deuẽtum fuit ad torturam & extortura orta fuit cõfessio delicti an per hoc libertatem mereatur, vid.glo.4.l.3.tit.22.par.4.
Et an ex indicijs indubitatis possit quis damnari ad mortem & an ex eis possit deuenirid ad torturam & quando & alia in hoc, vid.per gl.4.cum alijs ibi.l.26.per illum tex.tit.1.par.7.
Inditia indubitata quæ dicantur & an ex inditijs possit quis per iudicẽ damnari & an torqueri, vide glossam.4.l.26.per textum ibi.titulo primo.partita.7.
Inditia minuuntur si probetur quod accusatus est bonæ vitæ & famæ, vi. gl.5.l.26.per tex.ibi.tit.1.par.7.
Inditium an sit contra aliquem si probetur illum esse hominem malæ famę, vid.glo.5.l.26.per tex.ibi.tit.1.par.7.
Inditia qualia præcedere debeant vt possit ad torturam deueniri, vi.gl.2. l.2.per tex.ibi.tit.30.par.7.
Et an parti sit inditiorum copia danda & quando, vide ibidem.
Et an confessio facta in tormentis non præcedentibus legitimis inditijs valeat vel non, vid.gl.2.d.l.2.col.2.in med.
Inditia si non præcedant & si aliquis sponte suum crimen confitetur an ex sua confessione puniri possit, vide ibid.
Inditia superuenientia non confirmant torturam præcedentem sine inditijs, vid.d.gl.2.ad finem.
Inditia sufficientia ad torturam quæ dicantur & quæ dubitata vel indubitata, vide dict.glossam secundam.in fine & glossas. l.3.ibi.per illum tex.tit.30.par.7.
Et an vltra inditia vt quis subijciatur torturæ eõcurrere debeat quod quis sit malę famæ seu vilis, vide gl.3.in.d.l.3.
Et an & quando ex inditijs postea superuenientibus tortura repeti possit vid.gl.9.cum alijs.l.4.per tex.ibi,tit.30.par.7.
Et an quando testis debet torqueri priusquam super inditijs disputandum sit, vide gl.1.l.8.tit.30.par.7.
INDIVIDVA & in indiuiduis retinet quis per socium quod per se non potest, vid.gl.4.l.18.tit.1.par.3.
INDVCTA ad augmentum non debent operari diminutionem, vi. gl.4.l.21.tit.1.par.6.

INDVL-

INDVLGENTIA per clericos concedi non potest ni si pœnitẽtię tempore, vide gl.1.l.45.tit.4.par.1.
Indulgentia episcoporum siue archiepiscoporum non debet excedere 40.dies, vid.glo.penult.d.l.45.
Indulgentiæ a quibus concedi possint, vide gl.2.d.l.45.
Indulgẽtiæ pontificum valent in vniuersum mundum, vi.glossam quintã.ibidem.
Indulgentiæ episcoporum & Archiepiscoporum valent tantum in suis diœcesibus, vide alias glossas in dict.l.45. titulo quadragesimoprimo.partita.1.
Indulgentiæ episcoporum.40.dierum de quibus diebus intelligantur an cœli, mundi, siue purgatorij, vide gl.6.d.l.45.
Indulgentia non prodest existentibus in peccato mortali, vide gl.1.l.46. tit.4.partita.1.
Indulgentia an prosit religionis, vide ibidem.
Indulgentia datur authoritate iurisdictionis & administrationis quam habet propter quam potest dispensare de thesauro ecclesiæ, vide ibid. in fine.
Indulgentia & an posit de ea vti prelatus qui eam concessit si fallat id propter quod illam concessit, vide ibid.
Indulgentia ad quid prosit, vide glossam secundam.per text.ibi.l.46.tit. 4.partita.1.
Indulgentia tantum prodest vicinis & proximis quantum illis qui ad eam veniunt peregrinando de longinquo, vide dict.glossam secundã. ad finem.
Indulgentia an ita prosit mortuis sicuti viuis & an papa illud facere possit, vide glo.final.col.2.l.46.tit.4.par.1.
Indulgentia concessa visitantibus locum seu aliquid facientibus pro vna tantum vice intelligitur nisi in concessione fuerit dictum quod quotielcumque &c. vide glo.2.l.45. tit.4.par.1.
Indulgentia pœnę infamiam non tollit, vide glossam.8.per text. ibi.l.12. tit.21.par.2.
Indulgentiæ criminum vtrum a rege dari possint etiam si partes quas tangit iniuria non remiserint crimen, vide glossam secundam.l.12. titul. 18.par.3.
Indulgentia generalis criminum an valeat an vero crimen debeat specificari ad validitatem indulgentiæ, vide glo.3.d.l.12.
Et an expressum esse dicatur quod in ista materia ex generalitate verborum colligitur, vide ibidem.
Indulgentia generalis valet si sit rebellio in loco aliquo & ex iusta causa & quando & plura de hoc, vide per dict. glo.3.
Indulgentia principis an solum modo duritiam pœnę remittat an vero famam restituat & bona, vide gl.3.l.6.tit.6.par.7.
Et de causis licitis ad indulgendum delictum, vide glo.5.l.1.per tex.ibi.titulo.32.par.7.
Indulgentia semper fieri debet per principem præmissa satisfactione partis læsæ, vide.d. glo.5.
Indulgere crimen quis possit & quale & quando, vide glossas. d.l.1. per text.ibi.
Indulgentia criminis alicui concessa cuius effectus sit & quæ sibi per eã videatur remissa & plura in ista materia, vi.glossl.quintam.l.2.per tex. ibi.tit.32.par.7.
Indulgentia delicti si fiat respectu certæ qualitatis an comprehendat delictum quod fuit inchoatum ante illam qualitatem, vide glo.1.l.3.titu. 32.partita.7.
Indulgentia sufficiens quæ & ex quibus dicatur, vide ibidem.
Et an remisso delicto videatur remissa qualitas delicti, vide ibid.
INDVSTRIA personæ si sit electa ad aliquid faciendum an ipso decedente eius hæres admittatur si velit perficere, vid.gl.3.l.2. tit.8. pa.5.
Et quid si defunctus iam inceperat facere, vide gl.10.l.9.ibid.
INDVCENS seruum vel filium alicuius ad furandum qualiter puniatur si de voluntate patris vel domini ad inducentem res peruenerit & quid in fratre, vide glo.2.l.8.per tex.ibi.tit.4.par.7.
INDVCIAE vide supra in verbo, DILATIO.
INFAMATORES sunt in maximo periculo & nũquam possunt restituere quod tollunt, vid.gl.1.l.6.per tex.ibi.tit.6.par.7.
Infamatores hominum priores sunt q̃ raptores rerum, vide glossa.1.l.8. tit.6.par.7.
INFAMATVS quando remaneat aliquis ex suo facto, vide glos.l. 2.per tex.ibi. tit.6.par.7.
Infamatus an remaneat ille qui a maleuolis infamatur & an ista infamia sic orta sufficiat ad inducendam infamiam, vide gl.6.d.l.2.
Infamatus quasi nunquam famam recuperat quam amisit, vide glo.1.l. 6.tit.6.par.7.
Infamatus mortuo asimilatur neque dicitur homo integer, vide gl.6.l.7. tit.6.par.7.
Infamatus qualiter agat contra diffamantem & ad quam pœnam, vide glo.2.l.8.tit.6.par.7.

INFAMIA	Causatur	Canonica
Tollitur	Maior	Oritur
Facti vel iuris	vel minor	
Progenitorum		

Infamia & an & quando incurrant infamiam ioculatores vel repræsentãtes & quando & plura in hoc, vid.per gl.1.l.5.tit.7.par.6.
Infamia quotuplex sit, vide glossa.l.1.2.3.&.4.per omnia illa iura titulo. 6.partita.7.
Infamia non procedente an possit deueniri ad inquisitionem & quando vide glo.2.l.2.tit.17.par.3.
Infamia quid sit, vide glo.2.l.1.tit.6.par.7.
Infamia vbi contrahitur ipso facto an ibidem necessaria sit sententia, vi. glo.18.l.4.per tex.ibi.tit.6.par.7.
Infamia quãdo in ea incurritur ipso facto qualiter tunc testi obijci possit, vid.d.glos.18.
Infamia an & quãdo euitetur si propter crimen ad iudicis iussum aliquid aduersario datum sit, vide glo.6.l.5.tit.6.par.7.
Vel si cum aduersario fuerit super crimine transactum vel paciscitum & quando, vide ibidem.gl.4.6.&.7.
Infamia non afficit aliquem durante appellatione, vide glos.4.l.6.per tex.ibi.tit.6.par.7.
Infamia iam inflicta ipso iure iudex eam commutare minime potest, vide ibi.glo.6.
Infamia an irrogetur ex eo quod iudex grauioribus pœnis aliquem castigauit quam debuerat, vide.d.glo.6.
Et an si ex dispensatione minuitur delictum minuatur etiam infamia vel augeatur, vide gl.8.d.l.6.
Infamia qualis impediat aliquem ad dignitates peruenire, vide glo.1.l.7. tit.6.par.7.
Infamia si ab infami qui ad dignitatem eligitur non detegatur an per hoc veniat puniendus, vid.d.gl.1.in fine.
Infamia an repellat aliquem ipso iure a dignitate & in quibus casibus & delictis & quando, vide glo.2.d.l.7.
Infamia a quibus officijs infamatum repellat vel non, vide glos.l.7. per tex.ibi.tit.6.par.7.
Et viuens cum infamia fingitur mortuus & non dicitur homo integer, vide gl.6.l.7.tit.6.par.7.
Infamia si alicui facta sit qualiter infamans puniatur, vide glos.2.l.8. per tex.ibi.tit.6.par.7.
INFAMIA TOLLITVR per baptismum, vide glos.2. in med. l.5.tit.4.par.1.
Infamia facti a solo Deo tolli potest, vid.gl.1.l.6.tit.6.par.7.
Infamia an & qualiter indulgentia principis tollatur, vid ibi.glossam secundam.&.3.
INFAMIA FACTI VEL IVRIS & infamia facti an operetur aliquid contra descendentes proditorum, vid.gl.3.l.6.tit.13. par.2.
Infamia iuris vel facti an repellat testem in testamento & causis criminalibus, vid.glo.8.l.1.titul.1.par.6.& gl.2.l.9.ibidem.
Infamia iuris vel facti an reppellat aliquem ab accussando, vide glo.6.l.2. tit.1.par.7.
Infamia facti quid operetur & an remoueat aliquem a iure publico gl.8. l.2.tit.6.par.7.
Infamia facti an faciat prælatum suspendi durante inquisitione, vide.d. glossam.8.
Infamia iuris quibus personis & ex quibus delictis oriatur & quando & alia in hoc, vide per glo.l.3.tit.6.par.7.
Infamia vbi contrahitur ipso facto an ibidem necessaria sit sententia, vi. glo.18.l.4.per tex.ibi.tit.6.par.7.
Infamia quando in eo incurritur ipso facto qualiter tunc testi obijci possit, vide per.d.glo.18.
Infamia facti a solo deo tolli potest, vide glossam primam.l.6.titulo sexto.partita.7.
INFAMIA PROGENITORVM transit in posteros, vide gl. 3.l.7.tit.18.par.2.
INFAMIA CAVSATVR & an causetur infamia ex sola probatione criminis si accusatus de eo condemnatus non sit, vide gl.6.l.2. titulo.1.par.7.
Infamia canonica causatur ex quolibet peccato, vide gl.3.l.1.tit.6. par.7. & glo.18.l.4.ibidem.
Infamia nunquam causatur ex aliquo virtuoso actu: imo & honor & gloria, vide glo.11.l.4.tit.6.par.7.
Infamia an irrogetur vel causetur ex eo scilicet quod iudex grauioribus pœnis aliquem castigauit quam debuerat, vide glossam.6.l.6. titulo. 6.partita.7.
INFAMIA MAIOR VEL MINOR & minor est infamia quæ oritur ex contractu quam illa quæ oritur ex delicto, vide glo.6.l. 2.tit.1.par.7.
INFAMIA CANONICA causatur ex quolibet peccato, vide

glossam tertiam.l.1.titulo sexto.partita septima. & gloss.18.l. quarta. ibidem.
INFAMIA ORITVR & minor est infamia quæ oritur ex contractu quam illa quæ oritur ex delicto, vide glossam sextam.l.1. tit. 1.partita.7.
Infamia oritur ex sententia quando super facto lata fuit non tamen oritur ex ipso facto tunc, vide glo.4.l.1.tit.6.part.7.
Infamia ex facto quando oriatur, vide glossas.l.2. per textum ibi. titulo. 9.partita.7.
Infamia orta a maleuolis an sufficat ad inducendam purgationem, vide glo.6.l.2.per tex.ibi.tit.6.par.7.
Infamia iuris quibus personis & ex quibus delictis oriatur & quando & alia in hoc, vide per glo.l.3.tit.6.par.7.
Infamia an oriatur ex sententia à non competenti iudice etiam si sit rex vel imperator, vide gloss.l.1.5.tit.6.par.7.
Infamia an & quando & ex quibus delictis oriatur post sententiam vel ante, vide gl.2.cum alijs ibi.l.5.per text.ibi.tit.6.par.7.
Infamia non oritur ipso iure etiam in criminibus publicis nisi post sententiam, vide gl.2.d.l.5.
Infamia an oriatur saltim hodie ex sententia arbitri & quid si de consensu partium hoc actum sit, vide glossam.1.l.5.per textum ibi.titulo sexto.par.7.
Infamia an oriatur ex sola deprehensione in delictis publicis vel priuatis & in quibus, vide ibi glo.12.per illum tex.
Infamia an oriatur ex confessione in iudicio facta de delicto quãdo de eo damnatus infamis efficeretur, vide glossam decimam tertiam. dict.l.5. per tex.ibi.
INFAMIS an possit esse patrinus in Baptismo gloss.6.in fine.l.6. tit. 4.partita.1.
Infames non possunt eligi in episcopum, vide glo. fina. per tex. ibi.l.22. tit.5.part.1.
Infamis an possit esse procurator siue pro ecclesia siue pro laico, vide glo. 5.l.5.tit.5.par.3.
Infames non debent videre faciem principis, vide.d.glo.5.
Infamis potest esse tutor vel curator quia illud est onus, vid.gl.7.l.3.titulo.6.part.3.
Infamis infamia iuris an possit esse testis, vide gl.2.l.8.tit.16.par.3. & quare non, vide ibidem.
Et an sufficiat probare eius infamiam etsi non probetur quod tempore testificationis erat infamis, vide ibidem.
Et quid de infami infamia facti, vide ibidem.
Infamis infamia facti quando & qualiter admittatur & de eorum fide, vide.d.glo.2.d.l.8.tit.16.par.3.
Infamis an possit esse tabellio & quid si infamia veniat ei post creationẽ, vide glo.5.l.1.tit.19.par.3.
Infamis non potest esse assessor siue consillarius, vid.gl.2.l.2. tit.21.par.3.
Infamis est ille qui de periurio conuincitur, vide glossam.3.l.24.titulo.22. partita tertia.
Infamis non potest esse iudex, vide gl.4.l.24.tit.22.par.3.
Infames sunt filij bastardi & illegitimi & etiam indecori eaque inde core consistunt neque ad dignitates admittuntur & ecclesia loquens de filijs non videtur sentire de bastardis, vi.gl.5.in proœmio tit.13.par.4.
Infamis an sit depositarius qui negauit depositum si postea contrarium probatur, vide per gl.3.per tex.illum ibi.l.8.tit.3.par.5.& ibid.in gl.4.
Infamis tabellio ex eo quod negauit depositum an instrumenta conficere possit, vide gl.4.l.8.supra dictæ tit.3.par.5.
Infamis testis infamia iuris vel facti an repellatur a testificando in testamẽtis vel in causis criminalibus, vide glo.8.l.1.tit.1.par.6.& glo.2.l.9.ibid.
Infamis ex alio crimine quam hæresis an possit facere testamentum, vide glo.3.l.16.tit.1.par.6.
Infames an sint repræsentantes in publico & quid in minoribus & an isti possint ad ordines promoueri, vid.gl.1.l.5.tit.7.par.6.
Infames sunt qui causa quæstus in certamina descendunt, vide glo.3.d.l. 5.tit.7.par.6.
Infamis persona quæ dicatur, vide glo.2.l.12.tit.7.part.6.
Infamis an sit tutor quando per iudicem remouetur vt suspectus, vid.gl. 1.l.3.tit.18.par.6.& glo.1.4.ibid.per illum tex.
Infamis infamia iuris vel facti an & quando admittatur ad accusandum, vide gl.6.& glo.20.l.2.per tex.ibi.tit.1.par.7.
Infamis an sit aliquis ex sola criminis probatione si accusatus de eo ad huc condemnatus non sit, vid.d.gl.6.
Infamis an admittatur ad denuntiationem criminum, vide glo.1.l.27. titulo.1.par.7.
Infamis non debet ingredi vrbem neque curiam Principis, vide glo.1.l.1. titu.5.par.7.
Infamis non est nobilis neque honesta persona, vide glo.2.d.l.1.per text. ibi.tit.1.par.7.
Infamis an sit fractor homagij & quando, vide glo.2.&.3.l.2. per tex.ibi. tit.5.part.7.
Infamis an possit alteri obijcere de infamia & an infamis possit obijcere testi quod est infamis, vide gl.1.l.3.tit.5.par.7.
Infamis esse potest aliquis ex pluribus causis, vide glo.1.l.1.2.3.&.4.per illa iura ibid.tit.6.par.7.
Infamis quando remaneat aliquis ex suo proprio facto absque alio requisito, vide glo.l.2.tit.6.par.7.
Infamis an sit aliquis si maleuolus de eo aliquid dixerit, vide glo.6.d.l.2. per tex.ibi.
Infames sunt lenones ipso iure & alij quamplures de quibus per glo.l.4. per tex.ibi.tit.6.par.7.
Infamis est vsurarius ipso facto siue occultus siue manifestus sit, vide glo. 15.l.4.per tex.ibi.tit.6.par.7.
Et an peracta pœnitentia & facta restitutione vsurarij sint infames, vide d.glo.15.d.l.4.
Infamis infamia facti an debeat de hoc sententia notari, vide glo.18. d.l. 4.per tex.ibi.
Et vbicunque non exprimitur quod ipso iure vel facto quis sit infamis semper intelligitur quod sit per sententiam non ipso iure, vi.d. gl.18.in eius fine.
Infamis non remanet ille contra quem sententia a non competenti iudice lata fuit, vide glo.1.l.5.tit.6.par.7.
Infamis an & quando remaneat aliquis post sententiam & in quibus criminibus, vide gl.2.cum alijs ibi.d.l.5.per tex.ibi.
Infamis non est qui ipso iure etiam in criminibus publicis nisi post sententiam, vide.d.glo.2.d.l.5.
Et quid in priuatis, vide ibid.& in glo.3.&.4.
Infamis an sit ille qui damnatus fuit ex inquisitione, vide. d.glossam.1. in fine.
Infamis an sit transigens super crimine sepulchri violati vel expilatæ hæreditatis vel ex alio, vid.glo.4.cum alijs.d.l.5.per tex.ibi.
Infamis an reneat ille qui cũ de crimine esset accusatus ad iudicis instãtiam aliquid aduersario dedit & quando, vide ibid.gl.6.
Infamis an sit pacificens super crimine & quid si illud faciat ad redimendam vexationem, vide glo.4.6.&.7.cum alijs ibi.d.l.5.tit.6.par.7.
Infamis an remaneat aliquis ex sententia arbitri & quid iure hodierno, vide glo.11.d.l.5.per tex.ibi.
Infamis an efficiatur ille qui in crimine deprehenditur siue publico siue priuato & quando hoc fit, vide glo.12.d.l.5.
Infamis an redatur aliquis ex confessione delicti in iudicio facta quando propter illud delictum venit infamandus, vid.glo.13.l.5.tit.6.par.7.
Infamis non est condemnatus de crimine appellatione pendente, vi.gl. 4.l.6.per tex.ibi.tit.6.par.7.
Infamis an sit ille cui a iudice maior pœna pro suo delicto imposita sit quam debuerat, vide ibid.in glo.6.
Infamis infamia iuris vel facti ad dignitates non admittitur & quando sic & qualia officia habere possunt, vide gl.1.l.7.per tex.ibi.tit.6.p.7.
Infamis si suam infamiam non detegat an puniatur ex hoc, vide gl.1.d.l. 7.tit.6.par.7.in fine.
Infamis an ipso iure repellatur a dignitate & in quibus casibus & delictis quando, vide ibidem.in glo.2.
Infamis non potest esse iudex neque aduocatus neque regis consiliarius & quid plus, vide gl.3.cum sequentibus.d.l.7.
Infamis non dicitur homo integer, & cum infamia viuens pro mortuo habetur, vide glo.6.l.7.tit.6.par.7.
Infamis non potest esse tutor & quando sic, vide gloss.8.di&.l.7.per textum ibi.
Infamis an possit esse iudex arbiter & an possit se excusare a suscipienda delegatione, vide glo.9.d.l.7.
Infamis an perdat feudum, vide gl.10.d.l.7.
Infamis qualiter contra diffamantem agat & adquam pœnam, vide gl.2.l.8.per tex.ibi.tit.6.par.7.
Infamis cum pœnam mortis meretur debet infurcari vel concremari nõ tamen decapitari, vide glossam sextam.l.6. titulo trigesimo primo. partita.7.
INFANCONES qui dicantur & de ipsorum potestate, vide gl.3.l. 13.tit.1.par.2.
Et non præsumitur in eis dominium nisi in quantum ipsi possunt probare per priuilegia, vide glo.4.ibidem.
INFANS an possit a patre in adoptionem alij dari & arrogari possit, vide glo.1.per tex.ibi.l.4.tit.16.par.4.
Infans an possit emanciparia patre ex principis rescripto & quid si adhuc sit in ventre vxoris, vide gl.1.l.16.per tex.ibi. tit.18. par.4.
Infans expositus ad portas ecclesiæ an possit ad ordines promoueri & plura in hoc, vide per glo.1.4.tit.20.par.4.
Infans qui adhuc est in vtero in commodoris pro iam nato habetur, vi.gl. 1.l.3.tit.23.par.4.
Infans an possit an possit de feudo inuestiri, vi.gl.5.in fine.l.3.tit.16.p.4.

Infans & an in infantem transferatur legalis possessio, vid.gl.2.in fin.quæstione.11.l.7.tit.4.par.5.
Infans an & quando obligetur stipulatione & quid si cum authoritate tutoris stipulet, vide glo.2.l.4.tit.11.par.5.
Infans an obligetur ex suo contractu etiam quando ad eum aliquid peruenit & factus sit locupletior & an aliqua condictione teneatur, vide ibidem.
Infans si ab aliquo sit hæres institutus quis hæreditatem sibi delatam adi repoterit & an illam ad hæredes transmittat & quid si patrem vel tutorem non habet, vid.glo.16.cum alijs ibid.l.13.tit.6.par.6.
Infans hæres ab aliquo institutus an ipse tutore authore adire possit hæreditatem, vide ibidem.
Infans etiam si esset emancipatus non potest hæreditatem sibi relictam adire siue patre, vide ibid.in glo.17.
Infans hæres institutus ab aliquo si pater in eius vita hæreditatem non adiuit an & quando post eius mortem illam adire possit, vide ibidem. in gl.9.& quo modo infanti detur curator ad litẽ, vi.gl.3.l.13.tit.16.p.6.
Infans ex delicto an veniant puniendus & quid si sit doli capax, vide gl. 7.l.9.per tex.ibi.tit.1.part.7.
INFANTES in Hispania vocantur filij Regis non vero ducum, vel &c. & vnde dicantur, vide gl.1.&.2.l.1.tit.7.par.2.
INFERIOR iudex an excommunicet maiorem & quid si maior iudex coram eo adducatur in testem ipse que vacilleat an illum puniet, vide glo.6.l.7.tit.9.par.1.
Inferior an & quando cognoscere possit de nullitate sententiæ iudicis maioris, vide ibid.in fine.
Inferior maiorem iudicare poterit si ipse maior illi submittatur & quid in episcopis vel archiepiscopis vel exemptis, vide ibid.in gl.9.
Inferior iudex an possit causam remittere cum clausula (appellatione remota) & quando, vide glo.11.l.13.tit.23.par.3.
Inferior potest legem superioris adiuuare augendo vel ponẽdo pœnas, vide gl.3.in princ.l.5.tit.3.par.4.
Et quid si pœna sit nimis excessiua, vide ibidem.
INFEVDATIO quando fit ab ecclesia an debeat fieri cum eisdẽ solennitatibus quibus in alienatione rerum suarum debet interuenire & an talis infeudatio debeat fieri de rebus solitis infeudari vel de non solitis, vide gl.4.in princ.l.3.tit.25.par.4.
Et hoc non erit necessarium in duobus casibus, vid.d.gl.4.in princ.
Et quantum tempus requiratur ad hoc scilicet vt dicatur inducta consuetudo infeudandi, vid.glossam.4.colum.2.l.3.tit.26.par.4.
Infeudatio ab ecclesia fieri consueta ex quibus actibus & ex quo tempore colligatur, vide ibid.in col.1.
INFIDELES tenentur ad obseruantiam legis principis quo subsunt vide gl.6.l.16.tit.1.par.1.
Infidelis tenens puerum in baptismate an propter hoc cum eo contrahatur cognatio spiritualis, vide glo.6.l.6.tit.4. par.1.
Infidelis nunquam confiteri potest etiam ex causa necessitatis, vide glo. ante penult.in fine.l.21.tit.4.par.1.
Infideles bene habent iurisdictionem & illam recte exercent, vide glo.3. l.17.tit.6.par.1.
Infidelis ad ecclesiam confugiens an inde extrahi possit, vid.gl.1.in prin. l.4.tit.11.par.1.
Infideles qui nunquam fusceperunt fidem non sunt compellẽdi ad hoc & quare & qua de causa fideles contra eos mouent bellum, vide glo.2. in prohemio.2.par.
Infideles an habeant dominum & iurisdictionem penes se, vide glossam tertiam.columna.2.in fine cum principio sequentis.l.2. titulo.23.partita secunda.
Infideles an ad recognitionem Papæ sint compellendi, vide gl.3.per totã præcipue col.9.ante medium.l.2.tit.23.par.2.
Infideles si matrimonium contrahant in gradu prohibito per legem canonicam facti fideles separari minimẽ debent secus vero si contrahant contra legem diuinam, vide gl.1.l.6.tit.6.par.4.
Infideles si contrahant matrimonium cum pluribus vxoribus secundum ritum ipsorum an tale matrimonium teneat, vid.ibid.in gl.2.d.l.6.
Infideles & an inter eos sit verum matrimonium & an sit de iure diuino vel gentium & an habeant filios in potestate, vide glo.1.l.4. titulo.10. partita.4.
Infideles seruum christianum habere non possunt sub pœna mortis & a missionis bonorum, vide glossam.1.&.2.per text.ibi.l.8.titulo.21.partita quarta.
Infideles si christiani facti sint rege ipsorum remanente in infidelitate an liberentur ab eius dominio & iurisdictione & quid si ipse rex postea conuertatur ad fidem, vide.d.gl.1.
INFIDELITAS est maius peccatum quam blasphemia, est que maius omnium, vid.gl.3.col.9.in fine.l.2.tit.23.par.2.
INFIRMITAS an veniat in consideratione respectu pœnitentiæ alicui iniungendæ, vide gl.2.in fine.l.25.tit.4.par.1.
Infirmitas corporalis frequenter prouenit ex peccato. glo.2.l.37. titulo. 4.par.ita.1.
Infirmitatis quasi semper proueniunt ex gula, vide gl.fina.per tex.ibi.l. 36.tit.5.par.1.
Infirmitas an si superueniat seruo vel equo alicui commodato quis illã curare debet an dominus vel commodatarius, vide glo.1.l.7.titulo.2. partita.5.
INFIRMVS an teneatur iterum peccata sua confiteri quæ tempore infirmitatis iam fuerat confessus, vide glo.2.in fine.l.25.tit.4. par.1.
Infirmo an sit iniungenda pœnitẽtia & quid tunc illi dicere debeat facerdos, vid.d.gl.2.d.l.25.
Infirmus clericus an percipiat distributiones quotidianas, vide gloss.9.l. 19.titulo.16.partita prima.
Infirmus vxori suæ debitum coniugale petenti redere non debet quando ex tali facto salus periclitaretur, vide glossam.3.l.2.titulo vigesimo. partita.2.
Infirmus infirmitate prolixa tenetur mittere procuratorem, vid.glo.7.l. 2.tit.7.par.3.& vide glo.3.& glo.10.l.11.ibid.& glo.8.ibid.
Infirmus qualiter cognoscatur esse, vide glo.3.l.11.tit.7.par.3.
Et quid si dubitetur an infirmitas ducaret nec ne, vid.ibid. in gl.9.
Infirmi si vltra hoc pauperes & miserabiles non sunt virtute rescripti ad curiam trahi possunt hodie, vide glossam secundam.l.41.titulo.18.partita tertia.
Infirmus potest appellare post multum tempus post latam sententiam & quando, vide gl.1.l.10.tit.23.par.3.
Infirmus si sit maritus ita quod sine maximo periculo vitæ debitum rede re vxori petenti debitum non possit an ad illud reddendum teneatur, vide glo.7.l.7.tit.2.par.4.
Infirmus famulus an integrum salarium habere debeat & quibus sumptibus curari debeat, vide gl.1.l.7.tit.2.par.5.
INFORMARIO summi potest ex teste non iurato, vid.gl.3.in fin. l.13.titulo decimo sexto. partita tertia. & vide de hoc in verbo, COGNITIO.
INGENVVS damnatus in metallum vel ad perpetuam pœnam an hodie seruus pœnæ efficiatur, vide gl.6.l.2.tit.18.par.4.
INGRATITVDO an possit remitti in donatione alicuius alteri facta & quid si ibi iuramentum interuenit, vid.gl.3.l.67.tit.18.par.3.
Ingratitudo liberti qualis sit vt per eam in seruitutem reuocari possit, vide glo.4.l.9.tit.22.par.4.
Et quid si libertus factus sit clericus an ad seruitutem possit reuocati, vid. ibid.in glo.6.d.l.8.
Ingratitudo donatarij an faciat donationem sibi factam reuocari quando donatio fuit remuneratoria, glossam primam.l.10. titulo quarto. partita.5.
Et an propter ingratitudinem reuocetur dos a patre data vel ab extraneo vide.d.glo.1.
Et propter ingratitudinem reuocatur donatio in pluribus casibus, vide glossas omnes.l.10.per tex.ibi.tit.4.part.5.
Ingratitudo in ignorante notari non potest, vide glossam.4.dict.l.10. tit. 4.partita.5.
Ingratitudo vnius ex donatarijs quibus est facta donatio de realiqua indiuidua an vnius ingratitudo alijs donatarijs præiudicet vt ab eis donatio reuocari possit, vid.ibid.in glo.7.
Et an hoc liceat hæredi donatoris propter ingratitudinem donatarij, vide ibi.glo.8.
Ingratitudo donatarij an præiudicet hæredi suo vt donator contra illum agere possit donatario mortuo, vide ibid.in gl.8.post medium.
Ingratitudo non potest committi per filium minorem decennio, vid.gl. 1.l.16.tit.6.& gl.5.l.2.per tex.ibi.tit.7.par.6.
Ingratitudo filij an & qualis sit iusta exhæredationis causa, vid. glo.l.4. &.l.5.&.6.per illas.ll.ibidem.tit.7.par.6.
Et quid si patrem non percussit sed tantum minando manum leuauit, vide glo.3.d.l.4.tit.7.par.6.
Et an pater exhæredans teneatur probare tempus & locum commissæ ingratitudinis per filium ab eo exhæredatum, vide ibid.in gl.15.
Ingratitudo filij an excludat a successione intestati & quid in fratre, vid. gl.1.l.8.tit.7.par.6.& gl.9.l.12.ibi.per illum tex.
Et quid si plures causæ ingratitudinis insertæ sint vna tamen solummodo probatur an illa sufficiat, vid.ibi.gl.2.per illum tex.
Et quis filij ingratitudinem probare teneatur & quando, qualiter & quare, vid.glo.6.7.&.8.l.10.tit.7.par.6.
Ingratitudo filij an possit probari per succedentes ab intestato & propter eam ipsi possint illum a successione repellere quando eius pater nullum fecit testamentum, vide gl.8.d.l.10.tit.7.par.6.
INGRATVS filius an & quando a patre ex hæredari possit, vid.gl. l.4.5.&.6.per illa iura tit.7.par.6.cum legibus sequentibus ibid.
Ingratus filius a successione repellitur etiam si a patre causa ingratitudinis dicta non sit, vid.gl.4.l.10.tit.7.par.6.

Universidad de Deusto Biblioteca

Ingrati filij a successione repelluntur quando eorum parentes non fecerunt testamentum & succedentes ab intestato causam ingratitudinis probant, vide ibid. in glo. 8.
INGRESSVS ad aliquem locũ an & quando possit aliquibus interdici venientibus, vide gl. 2. l. 7. tit. 29. par. 3.
INGRESSVS RELIGIONEM an efficiatur legitimus quo ad succedendum patri in bonis suis, vid. gl. 2. l. 12. tit. 6. par. 1. & glo. 2. l. 5. titulo. 15. par. 4.
Ingressus eo animo, vt ibi in eo monasterio perpetuo stare t an possit exire si nolit profiteri, vide gl. 3. l. 7. tit. 7. par. 1.
INHABILIS habetur pro mortuo vel nullo, vide glo. 19. in princ. l. 2. tit. 15. par. 2.
Inhabilis ad regimen regni an admittatur & quando, vide. d. glossam. 19. columna. 1.
Et quid in alijs maiorijs, vid. d. gl. 19. in fine.
INIMICITIA voluntaria ex qualibet causa potest oriri: probabilis vero secus & ex quibus, vide gl. 1. l. 1. tit. 19. par. 2.
Inimicitia impedit iudicem arbitrum ne de causa cognoscat, vide glo. 2. per tex. ibi. l. 31. tit. 4. par. 3.
Inimicitia grauis seu capitalis quæ dicatur, vide glo. 3. l. 22. tit. 16. par. 3. & glo. 16. l. 2. per tex. ibi. tit. 17. par. 6.
Inimicitia ex quibus probetur, vide gl. 17. l. 2. tit. 17. par. 6. & ibi. glo. 18.
Inimicitia durare præsumitur nisi contrarium probetur, vide ibid. in gloss. 19.
INIMICVS & si timeatur aliquis propter illum qualiter debeat illi fieri intimatio, vide glo. 7. l. 4. tit. 16. par. 2.
Inimicus si fuerit iudex arbiter de causa cognoscere non poterit, vid. gl. 2. l. 3. tit. 4. par. 3.
Inimicus testis esse non potest contra suum inimicum etiam in criminibus exceptuatis, vid. gl. 3. l. 13. tit. 16. par. 3. & glo. 2. & 3. l. 22. ibidem.
Inimico leui inimititia minor fides adhibetur & inimico testi non creditur etiam si receperit corpus christi & quid de inimico reconciliato & quid si ignoratur offensa ex qua prouenit inimicitia, vid. gl. 2. & 3. d. l. 22. tit. 16. par. 3.
Inimicus præsumitur motus ad testificando contra inimicum ratione inimicitiæ, vide glo. 3. l. 22. tit. 16. par. 3.
Inimici hominis domestici eius, vid. gl. 3. in fine. l. 3. tit. 27. par. 4.
Inimicus testatoris pauper an possit per executorem testamentarium eligi quando inter pauperes testator iussit bona sua diuidi, vid. gl. 3. col. 6. ad finem. l. 32. tit. 9. par. 6.
Inimicus quis dicatur & an ille qui illud ex coniecturis speratur esse, vi. glo. 17. & 18. l. 2. tit. 17. par. 6.
Et quid si reconciliatio sit de recenti, vide ibid. in gl. 19.
Inimici an admittantur ad denuntiationem criminis, vide glo. 1. l. 27. tit. 1. partita. 7.
Et quid operetur dare aliquem pro inimico alterius & impune ille illum occidere possit vel non & quando sic, vide gl. 5. l. 5. tit. 3. par. 7.
Et an peccet aggrediens aliquem qui sibi a iudice datur pro inimico, vid. d. gl. 5. d. l. 5. tit. 3. par. 7.
Inimicus quis dicatur & quãdo iste a testimonio repellatur propter inimicitiam quam habet, vid. gl. 7. 8. & 9. l. 6. per tex. ibi. tit. 3. par. 7.
INIVRIA FACTA clerico dicitur atrox, vide glossam. 3. l. 62. tit. 6. partita. 1.
Iniuriam facit ille qui aduersus nihil mali merentem audit male dictã linguam, vid. glo. 2. l. 2. tit. 13. par. 2.
Iniuria non fit corpori mortuo, vide gl. 2. l. 4. tit. 15. par. 2.
Iniuria alicui in conspectu prætoris facta æstimatur atrox, vide gl. 2. l. 3. titulo. 16. par. 2.
Iniuria fit alicui quando illi fit furtũ non tamen dicetur offensa quando damfit, vide glo. 7. l. 1. tit. 17. par. 2.
Iniuria remissa non per hoc videtur quis remittere sumptus quos fecit ibidem, vid. gl. 11. l. 4. tit. 18. par. 2.
Iniuria cognato facta toti cognationi facta videtur, vide glossam. 6. l. 6. titulo. 23. par. 3.
Iniuria facta iudici potest per ipsum puniri & quando & an in hoc recusari possit, vide gl. 1. l. 26. tit. 23. par. 3.
Iniuria fit per principem petenti filij sui legitimationem si ipse illud non faciat, vid. gl. 6. per tex. ibi. l. 6. tit. 13. par. 4.
Iniuriam non patitur seruus quia pro nihilo habetur, vide glossam. 4. l. 6. tit. 21. par. 4.
Iniuria qualis esse debeat ad hoc vt per eam patronus libertum suum in seruitutem redigere possit, vid. gl. 4. l. 9. tit. 22. par. 4.
Et quid si libertus ante iniuriam factus fuerit clericus, vide ibidem. in gloss. 6.
Iniuria facta regno vel reipublicæ regni an ipse rex illam iudicare possit, vide glo. 8. l. 5. tit. 24. par. 4.
Et an idem sit dicendum in papa si facta sit iniuria ecclesiæ vid. ibidem.
Iniuria quæ trahit secum executionem transit in hæredes, vide gl. 8. l. 10. tit. 4. par. 5.
Iniuria si fiat alicui tunc duplex oritur actio vna reipublicæ alteri parti, vide glo. 1. l. 13. tit. 14. par. 5.
Iniuria facta reipublicæ patri vel matri an a quolibet propulsari possit, vide gloss. 3. l. 4. ibidem.
Iniuria verbalis grauis quæ dicatur per quam filius iuste a patre exhæredari possit, vid. gl. 4. l. 4. tit. 7. par. 6.
Iniuria an sit grauis vel non perpenditur ex qualitate pœnæ, vid. d. gl. 4. iuncta ibi. glo. 13.
Iniuria quæ sit & quotuplex & an & quando si iniurians velit probare quod dixit aliquem iniuriando an admittatur, vide glossas. 1. 2. & 2. tit. 9. partita. 7.
Et qui iniuriauit eum qui per sententiam fuerat damnatus an teneatur in iuriarum, vide ibi. gl. 7.
Et an qui vocauit mulierem nuptam adulterã teneatur iniuriarum & an teneatur se dedicere & an admittatur si illud probare velit & quid si marito curbitam vocauit, vide dict. gloss. 7. columna secunda. quæst. 1. 2. & 3.
Iniuria si alicui facta sit dicendo veritatem causa iniuriandi an dicens teneatur actione iniuriarum, vide ibid. in quæst. 4.
Et an teneatur iniuriarum ille qui mulierem nuptam vocauit meretricẽ cum antea illud fuisset: vel natum ex legitimo matrimonio vocauit filium meretricis ex eo quod mater vidua sit meretrix, vide. d. glo. 7. d. l. 1. in fine.
Iniuria alicui facta per cantilenam vel scripturam qualiter punienda sit, vide glo. 1. 3. per tex. ibi. tit. 9. par. 7.
Iniuria sit virgini vel honeste viuenti si ab aliquo per sequatur & de ipsius pœna, vide glo. 1. 5. ibid. per illum tex. tit. 9. par. 7.
Iniuria fieri de facto an & quando dicatur & ad quid & qualiter faciens teneatur, vid. glo. 1. 6. per tex. ibi. tit. 9. par. 7.
Iniuria fit alicui illum citando maliciose vel ei quæstionem seruitutis mouendo, vide glo. 1. & 2. l. 7. ibid.
Iniuria a quibus fieri possit vel non, vide glossam primam. & 2. l. 8. titul. 9. partita. 7.
Et qui ad petendam emendationem iniuriæ admittantur, vide gl. l. 9. ibidem. per illum tex. & quid si iniuria fiat clerico vel religioso qui actionem iniuriarum intentare possit, vide gl. 4. d. l. 9.
Iniuria leius vel atrox an dicatur quando percussio fit cum pugno vel manu vacua, vide gl. 8. d. l. 9. per tex. ibi.
Iniuria leuis illata seruo per iudicem puniri debet, vid. gl. 9. d. l. 9.
Iniuria si facta sit singulis de vniuersitate vassallo vel pastori quis ad emendam petendam admittatur, vid. gl. 1. l. 10. ibid. per illum tex.
Iniuria facta monacho ab eius abbate vindicatur, vid. gl. 3. l. 10. per text. ibi. tit. 9. par. 7.
Et quid si iniuria monacho facta leuis sit, vid. ibid.
Et qualiter mandans fieri iniuriam veniat puniendus & an debeat consyderari vtrum faciens esset alias facturus vel non, vid. ibid. in glo. 4. per illum text.
Iniuria si fiat mortuis qualiter facientes puniantur, vide glo. 1. 12. per tex. ibi. tit. 9. par. 7.
Iniuria si fiat cadaueri qualiter faciẽtes puniantur, vide gl. 2. l. 13. tit. 9. par. 7.
Iniuria alicui per seruum alicuius facta qualiter emendari debeat per dominum serui, vide gl. 1. l. 14. ibid. per illum tex.
Iniuria per iudicem criminoso facta an emendari debeat per ipsum, vide gl. 4. l. 16. ibid. per illum tex.
Iniuria atrox qualis & ex quibus & quando dicatur, vide gl. 1. 20. per text. ibi. tit. 9. par. 7.
Et an exceptio quod iniuria non est atrox possit opponi ante litem contestatam, vid. ibid. in glo. 1. in fine.
Et an omnis iniuria quæ inferturin corpus atrox sit, vid. glo. 3. d. l. 20. per illum text.
Et an ille qui aduersus iniuriantem elegit vnam actionem possit illam omittere & ad aliam redire, vide gl. 1. l. 21. ibid.
Et qualiter formetur libellus quando agitur actione iniuriarum contra aliquem, vide gl. 4. d. l. 21. tit. 9. par. 7.
Et si propter iniuriam iniuriatus agat contra iniuriantem ad pœnam pecuniariam qualiter in hoc procedatur & an illi pœna applicanda sit, vide ibi. gl. 5. 6. & 7. per illum tex.
Iniuria si sit leuissima pro ea criminaliter agi non potest, vi. ibid. in gl. 10.
Et an iudex qui habet arbitrium in inponenda pœna pro delicto possit illud extendere vsque ad pœnam mortis, vide ibid. in gl. 11.
Iniuria alicui facta intra quantum tempus ipse actionem iniuriarum proponere debet siue per viam actionis vel exceptionis illam proponat & an hoc procedat in quacumque iniuria, vide gl. 1. & 2. l. 22. per tex. ibi. tit. 9. par. 7.
Iniuria quando ex quibus videatur remissa, vide gl. 3. & 4. d. l. 22. per illũ tex. iuncta ibi. gl. 1. in med.
Iniuria an possit remitti per pactum & quando, vid. d. glo. 4. d. l. 22.

Et quis agere possit pro iniuria consanguineo suo illata & qualiter. vide glo. 1. l. 2. titu. 11. part. 7.
Iniuria videtur remissa per amplexum vel osculum. vide glo. 4. & 5. l. 4. per text. ibi tit. 12. par. 7.
Iniuria personalis dicitur crimen graue & non leue. vide gloss. 4. l. 5. per text. ibi. tit. 15. part. 7.
Iniuria fit vxori ob adulterium mariti & an contra eum agat actione in iuriarum. vide gl. 5. l. 1. tit. 17. par. 7.
Iniuria an inferatur ex tortura. vide gl. 6. l. 3. tit. 30. part. 7.
INIVRIANS Regis officiales qualiter debeat punire. vide gloss. 1. l. 1. titu. 16. part. 2.
Iniurians si per sententiam sit condemnatus ad. 100. si cum non haberet vnde solueret peruenit ad eum hæreditas matris suæ quam repudiauit an dolose repudiasse dicatur & executio pro illis centum fieri possit in talibus bonis. vide glo. 2. l. 12. tit. 10. part. 5.
Iniurians an & quando admittatur si velit probare iniuriam & quod dixit verum. vide gl. 7. l. 1. & glo. 1. 2. tit. 9. par. 7.
Et quid si maritum curcubitam vocauit vel vxorem eius vocauit adulteram an teneatur iniuriarum si illud probare velit & an teneatur se dedicere licet verum in illis verbis dixerit. vide. d. glo. 7. d. l. 1. q. 1. 2. & 3.
Iniurians aliquem veritatem dicendo sine causa tamen an teneatur iniuriarum. vide. d. gl. 7. col. 2. q. 4.
Iniurians mulierem nuptam vocando eam meretricem cum antea illud fuit vel natum ex legitimo matrimonio vocauit filium meretricis ex eo quod mater vidua sit meretrix an ille teneatur ratione iniuriarũ. vide. d. glo. 7. in fine.
Iniurians aliquem per scripturam vel cantilenã publicè vel secretè qualiter puniatur. vide glo. 1. 2. ibidem per illum text.
Iniurians virginem vel aliam honestè viuentem qualiter teneatur & puniatur. vide glo. 1. 5. per tex. ibi. tit. 9. par. 7.
Iniurians aliquem de facto qualiter teneatur & ad quid. vide glo. 1. 6. per tex. ibi. titu. 9. par. 7.
Iniurians aliquem illum malitiosè citando vel quæstionem seruitutis mouendo qualiter teneatur. vide gl. 1. & 2. l. 7. ibidem.
Iniurians seruum qualiter puniatur. vide gloss. 4. & 5. l. 9. tit. 9. part. 7. & quid si iniuria fiat alijs. vid. ibidem.
Et quis intentet actionem iniuriarũ qñ aliquis de vniuersitate vassallus, vel pastor offenditur. vide glo. 1. l. 10. ibidem per illum tex.
Iniurians mortuum qualiter puniatur. vide glo. 1. 12. per text. ibi. titul. 9. par. 7. & gl. 2. l. 13. per tex. ibi. tit. 9. par. 7.
Iniurians si sit iudex an ad emendam teneatur. vide glo. 4. l. 16. per text. ibi. titu. 9. part. 7.
Et si iniuriatus agat ciuiliter contra iniuriantem ad pœnam pecuniariã qualiter in hoc sit procedendum. vide glo. 5. 6. & 7. l. 21. per textum illum ibi. titu. 9. par. 7.
Et quid si iniurians non sit soluendo an corporaliter puniri possit. vide ibi. glo. 9. 10. & 11. per illum text.
Et intra quantum tempus actio iniuriarum contra iniuriantem proponi debeat siue in modum actionis siue exceptionis proponatur, & an idem sit in quacunque iniuria. vide glossam. 1. & 2. l. 22. per textum. ibi. titu. 9. par. 7.
Iniurians an & quando ab iniuria liberatus videatur. vide glo. 1. 3. & 4. d. l. 22. per text. ibi.
Et si iudex iniuriauerit appellantem qualiter veniat puniendus. vid. per glo. 1. & 2. l. 4. per tex. ibi. tit. 10. part. 7.
INIVRIATVS fiagat contra iniuriantem & eligat vnam actionẽ an illam omittere poterit & aliam sibi licet intentare. vide gloss. 2. l. 21. per illum text. tit. 9. par. 7.
IMMIXTIO hæreditatis de hoc. vide in verbo. ADITIO. & in verbo. HAERES.
IMMORTALITAS & plura de immortalitate animæ. vide per glo. 3. l. 1. tit. 26. part. 7.
INOBEDIENTIA subditorum ad Regis præceptum qualiter puniatur. vide glo. 4. in fine. & glo. 6. l. 16. titu. 13. parti. 2.
Inobedientia illius qui est in vlteriori loco, sed sperat succedere an priuet illum à sucessione quando in maioria cauetur quod inobediens possessori maioriæ in ea succedere non possit, an vero illud intelligatur de illo qui erat in primo loco. vide glo. 1. l. 10. titu. 4. par. 5.
INNOCENS puniri non debet propter scandalum. vide gl. 3. in principio. l. 50. tit. 5. par. 1.
INOPS patronus quando dicatur quantum ad hoc vt ab ecclesia sua debeat sustentari. vide gl. 1. l. 2. tit. 15. par. 1.
Inops facit aliquos delinquere, vide glossam secundam. legis secundæ. titu. 9. partita secunda. & ideo officiales Regis inopes esse non debent. vide ibidem per illum tex.
Inops an propter hoc ab appellando excusetur & an propter eam detur secundus annus ad prosequendam appellationem & a quibus quis excusetur propter inopiam. vide gl. 1. l. 4. tit. 19. par. 4.
INOPIA facit delinquere sed propter eam mulieres non excusabuntur si turpem vitam elegerint. vide glossam secundam. legis quintæ. titulo. 3. part. 4.
INQVILINVS si pensionem non soluat an durante locatione per dominum expelli possit. vide gl. 1. d. 5. tit. 8. par. 5.
Inquilinus si eijciatur a domino quando pensionem soluere teneatur. vide ibidem in gl. 5.
Inquilinus an & quando ante tempus ex iusta causa a domino expelli possit & an tunc illud facere possit propria ipsius authoritate. vide gl. 1. cum alijs ibi. l. 6. tit. 8. par. 5.
Inquilinus an a domino expelli possit cum causa quando iurauit nõ expellere. vide. d. gl. 1.
Inquilinus licet pro refectione domus expellatur refectione tamen facta potest domum inhabitare. vide ibi. gl. 6.
Inquilinus si a domo expellatur an & quando debeat fieri remissio mercedis pro rata temporis. vide ibid. in gl. 7.
Inquilinus si in domo conducta damnum dederit a domino expelli potest. vide gl. 7. d. l. 6. tit. 8. par. 5.
Inquilinus si meretrices intulerit in domum conductam a domino expelli potest. vide glo. 8. d. l. 6. tit. 8. par. 5.
Inquilinus an possit expelli ante finitum tempus conductionis ab emptore vel singulari successore in re sibi conducta & quando & plene de hoc. vide glo. 1. 19. per tex. ibi. tit. 8. part. 5.
Inquilinus an teneatur stare locationi quando emptor domus illum nolit expellere. vide ibidem in gl. 2.
Inquilinus si ex causa expellatur a locatore ante finitum tempus an possit illi petere interesse, vide ibidem in gl. 4.
Inquilinus fisci ciuitatis vel ecclesiæ an possit ante finitum tempus conductionis a successore singulari expelli. vide ibi. gl. 5. in prin.
Inquilinus in quibus casibus ab emptore rei sibi conductæ ante tempus expelli non possit. vide. d. gl. 5. cum alijs ibi.
Inquilinus qui ad decenniũ conduxit an ante tempus ab emptore istius expelli possit. vide gl. 7. ibidem.
Inquilinus si tempore locationis finito remansit in re conducta per aliquod tempus an videatur illam reconduxisse & quando. vide glo. 3. & 4. l. 20. per tex. ibi. tit. 8. par. 5.
Et an idem sit si locauit ad decennium vel si in scriptis vel sine. vide dict. glo. 4. colum. 1.
Et an idem sit dicendum in prædio vrbano quod in rustico. vide ibidem in glo. sexta.
Inquilinus si perturbetur an dominus ad interesse teneatur si potuit illud prouidere & non fecit. vide gl. 1. l. 21. tit. 8. par. 5.
Et qualiter istud lucrum debeat considerari. vide gl. 2. ibidem.
Inquilinus an possit petere aliquã remissionẽ ppter sterilitatẽ & qualiter hoc in prædio vrbano procedere possit. vide gl. 1. l. 22. titu. 8. part. 5.
Et quid si conduxit ad longũ tempus vel præstat mercedem in pecunia an tunc locus sit remissioni propter sterilitatẽ. vide ibid. in gl. 2.
Et an quando pensio soluitur in pecunia sit propriè locatio vel contractus innominatus. vide. d. gl. 2. d. l. 22.
Et an pro quibuscunque casibus fortuitis locus sit remissioni. vide ibidẽ in glo. 3. & 4.
Inquilinus an possit petere expensas quas fecit in melioratione rei sibi conductæ & quando & quales & quid in conductore ad longum tempus. vide gl. l. 24. tit. 8. par. 5. per tex. ibi.
Inquilinus an possit ponere meretrices in domo conducta. vide glo. 2. l. 14. titu. 10. par. 5.
Inquilinus si domino pensionem non soluerit an dominus possit propria authoritate claudere ostia domus locatæ. vide glos. 5. ad finem. l. 11. titu. 13. par. 5.
Inquilinus an expelli possit per emptorem illius suæ rei sibi ad tempus locatæ & quando. vide gl. 3. d. 73. tit. 18. par. 3.
INQVIRERE an & quando possit quis rem suam in domibus aliorum. vide gl. l. 24. per text. ibi. titu. 14. par. 7.
INQVISITIO fieri potest contra officiales Regis & in ea possunt recipi testes etiam lite non contestata. vide gl. 1. l. 6. tit. 16. par. 3. etiam si per viam querelæ aliqui promoueant istam inquisitionẽ. vide gl. 2. d. l. 6. licet contra per gl. final. l. 3. eod. tit. 16. par. 3. neque est necessaria citatio ipsorum officialium vt in. d. gl. 1. d. l. 6. in fine.
Et hoc procedit etiam si antea nulla præcesserit infamia secũdum. d. gl. 1. in medio. Et an ex probatis in inquisitione generali possit sequi condemnatio contra partem & quod hc. vide ibidem.
Inquisitio an possit formari ex solo dicto socij criminis. vide gloss. 2. l. 21. titu. 16. par. 3.
Inquisitio quid sit siue sit generalis siue specialis vel aliter. vide glos. 3. in proœmio titu. 17. part. 3.
Inquisitio fieri potest ad denũtiationem partis iniuriatæ & an pars ista possit poste a agere actione iniuriarum si iudex ex officio suo punierit & quæ possit in hoc esse cautela vt pars vtrumque agere possit, vi-

de glossam secundam.l.1.tit.17.par.3.
Et in inquisitione generali vel quando fit de conscientia principis non requiritur quod præcedat infamia. vide ibid. in gl. 4.
Inquisitio propriè dicitur quando fit ex mero iudicis officio secus si con tentione partium. vide ibid. in glo. 6.
Inquisitio qualis de mandato Regis qualis vero de mandato iudicis fieri possit. vide glo. 1. l. 2. tit. 17. par. 3.
Inquisitio fieri non potest nisi præcedente infamia quæ habet locũ accusatoris: aliquando tũ sine infamia proceditur. vide gl. 2. d. l. 2.
Inquisitio in quibus delictis locum habeat & quã in minimis, seu priuatis delictis. vide gl. l. 3. tit. 17. par. 3.
Inquisitio fieri potest nulla infamia præcedente & contra certam personam ad mandatum Regis. vide ibid. in gl. 3.
Et qui temerè & dolosè contra aliquem inquirit siue inquisitũ castigaue rit punit criminaliter. vide gl. 10. l. 4. tit. 17. par. 3.
Inquisitio an per vnũ vel per duos fieri debeat & si quæstio est super terminos aliquos an tunc locus sit inquisitioni. vide gl. 1. & 2. l. 5. ibid.
Inquisitio an habeat locum si mulier sit quæ denuntiat. vide gloss. quartam. l. 6. ibidem.
Inquisitio quando fit, quis inquisitori ministrauit expensas & quid iure hodierno. vide gl. 2. l. 7. ibidem.
Et in inquisitione an & quando testes cuiuscunque conditionis possint testificare. vide gl. 4. l. 9. tit. 17. part. 3.
Et quales in inquisitione facienda debeant esse tabelliones. vide glo. 1. l. 10. ibidem. & ibi etiam in gl. 2.
Et an in inquisitione posit renuntiari quod cum datur parti copia indi tiorum nomina testium ibi non scribantur. vide gl. 3. l. 11. ibidem.
Inquisitio & an Rex non præcedente fama posit ad inquisitionem pro cedere & quid in iudicibus. vide glossam primam. l. 5. & gloss. 8. l. 27. titul. 1. par. 7.
Inquisitio an valeat si offensus vel damnum passus non citetur. vide gl. 3. l. 12. titul. 1. part. 7.
Et an iudex ante inquisitionem debeat præsigere terminũ accusare volentibus. vide ibidem.
Inquisitio an & quando eiusdem debeat esse naturæ quod accusatio, & an cum iudex procedit per inquisitionem debeat eadẽ seruare quæ in accusatione requiruntur. vide gl. 6. in prin. in. q. 1. l. 14. tit. 1. parti. 7.
Inquisitio & an in iudicio inquisitionis habeat locum prorogatio iurisdictionis. vide gl. 1. l. 15. tit. 1. par. 7.
Et quando propter vnius denuntiationem sit ad inquisitionem deueniẽdum. vide gl. 7. l. 27. per tex. ibi. tit. 1. part. 7.
Et an damnatus ex inquisitione efficiatur infamis. vide glo. 2. in fine. l. 5. titul. 6. par. 7.
Inquisitio an & quando fieri possit in domibus alienis. vide gloss. 2. cum aliis ibi. l. 24. per illum tex. ibi. tit. 14. par. 7.
INQVISITORES qui temerè siue dolosè processerunt siue perquirere commiserunt qualiter puniatur. vide glo. 10. legis quartæ. titulo. 17. par. 3.
Inquisitores quam ætatem habere debeant & an mulieres compellantur denuntiare maleficia mulierum. vide glossam quartam. l. 6. titul. 17. parti. 3.
Inquisitores & quis eis expensas subministrauit & quia iure hodierno. vide glo. 2. l. 7. titu. 17. par. 3.
Inquisitoribus maximus honor debetur & de pœna iniuriantium. vide glo. 1. l. 8. ibidem.
Inquisitores qualiter iurent. vide gl. 2. l. 9. titu. 17. par. 3.
Inquisitores debent notarium eligere & qualis ille esse debeat & an recusari possit. vide gl. 2. l. 10. ibidem.
Inquisitores debent semper dare partibus copiam indiciorum & an idẽ sit dicendum de indicijs habitis ante inquisitionem pro informatione curiæ. vide gl. 1. l. 11. tit. 17. par. 3.
Et quando ad hoc inquisitores non teneantur & in quibus casibus. vide ibi. gloss. 2.
Inquisitores an excusentur si quis in sua inquisitione malefecerit si ibidem dolus absit. vide gl. 3. l. 12. tit. 17. par. 3.
Inquisitor præuaricator plus punitur quam accusator præuaricator. vide glo. 6. l. 12. tit. 17. par. 3.
Inquisitor qui calumniose inquisiuit contra aliquem an puniatur in expensis quas substinuit accusatus. vide. d. gl. 6.
Et quid in qualitatis inquisitoris & accusati sint differentes. vid. d. gl. 6.
Inquisitores hæreticorum an cognoscant de causa quando monachus professus publicè matrimonium contraxit & quare. vide glos. 2. l. 3. titulo. 1. par. 4.
Inquisitores hæreticæ prauitatis qui cognoscunt contra defuncti memoriam an possint confiscare defuncti bona post quinquennium a die mortis suæ. vide glo. 1. l. 7. titu. 25. par. 7.
Et an per viam exceptionis quis admittatur excipiendo post quinquennium. vide ibidem.
Inquisitores sunt iudices hæreticorũ & qui alij. vid. gl. 2. l. 2. tit. 26. par. 7.
Inquisitores quando dicantur concedere tempus gratiæ & quale sit. vide glo. 3. in principi. d. l. 2.
Inquisitores an punire debeãt hæreticos statim & cõtinuo ad fidẽ redeũtes & qũ continuo seu confessim redire dicantur. vid. gl. 3. col. 1. d. l. 2.
INSCRIPTIO ad pœnã talionis an habeat locũ qũ maritus vxorẽ de adulterio accusat. vid. gl. 2. & 3. l. 13. tit. 9. par. 4. & de hoc ibi latè.
Inscriptio an habeat locum quando agitur de crimine ciuiliter. vide ibidem in. d. glo. 2.
Inscriptio ad pœnam talionis an sit hodie in vsu & an accusator tacitè ad istam pœnam se subscribere videatur. vide per dictam gl. 3. & gl. 8. l. 14. titu. 1. par. 7.
Inscriptio licet cesset non tamen cessat pœna calumniatoris accusantis. vide ibidem. in fine.
Et quando cesset inscriptio qualiter calumniator puniatur. vide. d. gl. 3. in fine. d. l. 13.
Inscriptio an habeat locum in omnibus criminibus & quando non. vide glo. 3. l. 1. & glo. l. 26. tit. 1. par. 7.
INSIDIANS aliquem vt occidat illum an eodem modo puniatur ac si occidisset. vide gl. 4. l. 2. tit. 31. par. 7.
INSIGNIA nobilium an possit portare filius bastardus. vide glo. 6. in prooemio. tit. 13. par. 4.
Insignia seu arma vsufructuarij an possint pepingi de mandato vsufructuarij in domo in qua vsumfructum habet. vid. gl. 8. l. 20. tit. 31. par. 3.
INSINVATIO an requiratur in donatione quæ morte confirmatur. vide glo. 6. l. 4. tit. 11. par. 4. in medio.
Insinuatio an requiratur in donatione excedenti quingentos solidos quã a principe fit priuato vel a priuato principi. vide gl. 1. l. 9. tit. 4. par. 5.
Et quid si fiat ecclesiæ vel ad pias causas. vide gl. 11. 12. & 13. cum sequentibus dict. l. 9.
Insinuatio est necessaria in quacunq; alia donatione excedenti. 500. aureos & de quibus aureis intelligatur. vide ibi. glo. 14.
Insinuatio an sit necessaria quando donans facit pactum de non petendo illud quod excedit summam quingentorum solidorum. vide ibidem in glos. 15.
Insinuatio an sit necessaria quando quis remittit pœnam caducitatis. vide dict. glo. 15. d. l. 9. tit. 4. part. 5.
Insinuatio an requiratur etiam qũ donatio fit in tabellionis præsentia, & per publicum instrumentum. vide ibid. in glo. 16.
Insinuatio an requiratur quãdo donatio excedit. 500. aureos si illa fiat in actis coram iudice. vide. d. gl. 16. l. 9. tit. 4. par. 5.
Et quid dicetur quando tabellio coram quo factum fuit instrumentum donationis esset iudex & tabellio. vide ibidem.
Insinuari & approbari expressè an debeat donatio excedẽs. 500. aureos a iudice an vero sufficiat quod sibi intimetur tantum. vide ibidem.
Et quando requiratur expressa iudicis approbatio neque sufficiat quod coram illo tantum fiat. vide. d. gl. 16. in fine.
Insinuatio coram quo iudice fieri debeat. vide gloss. 17. per text. ibi. l. 9. titul. 4. part. 5.
INSTALATIO noua an sit necessaria quando papa canonicatum contulit qui se gerebat alias pro canonico qui illud non erat. vide gl. 2. l. 47. tit. 23. par. 3.
INSTANTIA perẽpta quæ acta probatoria pereant quæ vero non. vide glo. 4. l. 9. tit. 22. part. 3.
Instantia iudicij cœpta cum defuncto an transibit in ventrem antea quam nascatur filius. vide glossam primam, in fine. l. 3. titul. vigesimo tertio. par. 4.
Instantia cautæ siue in ciuilibus siue in criminalibus intra quantum tempus finiri debeat. vide gl. 3. & 4. l. 9. per tex. ibi. tit. 6. par. 6. & gloss. 4. per tex. ibi. l. 7. tit. 29. par. 7.
Instantia iudicij an morte accusati finiatur & quando non. vide glo. l. 7. & 8. & l. 23. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.
Instantia an & quando sit transitoria ad hæredes quando aliquis fuit de crimine accusatus & ipse vel eius accusator mortuus fuit lite contestata. vide gl. l. 25. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.
Et qualiter hæredes teneantur tunc & pro qua parte. vide ibidem in gl. 7. per illum text.
INSTANTE NECESSITATE quilibet baptizare potest. vide glo. l. 5. tit. 4. par. 1.
INSTITOR recipiens mutuum an ipse qui recepit vel eius dominus obligentur & quando. vide glossam quartam. per text. ibi. l. 7. titulo. 1. parti. 5.
Institor an possit conueniri pro mutuo ab illo recepto si fuit in domini vtilitatem receptum & quando sic. vide. d. gl. 4.
Et quid si institor a domino non habeat mandatum recipiendi pecunias & illas recepit & conuertit in vtilitatem domini an illum ex hoc obliget. vide dictam glossam quartam. dictæ legis septimæ. titul. pri primo. parti. quinta.

Et quid si

Et quid si de receptiõe mutui nõ cõstaret nisi per cõfessiõem solius institoris vel si institor specialiter se obligauit vel fidẽ suã dedit. vide ibid.
INSTITVTIO
Clericorum vel Religiosorum vel ecclesiæ.
Patroni
Erronea
Hæredis
Reciproca
Patris vel matris
Vitiatur
In alterius arbitrium vel captatoria.
In tempus vel ad tempus.
Seruorum
Pura, simplex, ad diem vel sub condictione.
INSTITVTIO facta p vim instituti an teneat & sic ab instituto tollatur & applicetur fisco vel sit ipso iure nulla. vide glossam. 4. l. 27. tit. primo. parti. 6.
Et quid si sit in damnum tertij facta vel blanditijs vel data pecunia vt hæres instituatur an institutio teneat. vide gl. 5. & 6. ibidem.
Et quid si instituto seruo alicuius eius dominus impederit testantem ne mutet voluntatem suam an per hoc dominus hæreditatem perdat & cui tunc applicetur, & an coactio vel dolus tertij compellentis alium instituere noceat instituto. vide gl. l. 28. tit. 1. part. 6.
Institutio & in institutione debet esse capacitas tribus temporibus. vide glo. 8. l. 2. tit. 3. par. 6.
Institutio damnatij in metallum vel deportati an valeat vel habeatur pro non scripta & succedant venientes ab intestato. vide glo. 1. l. 4. titul. 3. parti. sexta.
Institutio inducitur si verbum habeat & verbum relinquo adijciantur vniuersitati bonorum. vide gl. 9. l. 6. tit. 3. par. 6.
Institutio an & qualiter teneat quando testator habens duos amicos vnũ amicum dixit suum hæredem. vide glossam primam. & 2. l. 10. titu. 3. part. sexta.
Institutio maioriæ a patre facta an valeat quando facta fuit sub conditione si mater illam faceret in filium communem conferendo verba in futurum & quid si verba sint de præterito. vide glos. secundam. in fine. l. 11. tit. 3. par. 6.
Institutio est nulla quando quis fuit in residuo vel reliquo institutus si nihil fit. vide gl. 6. l. 19. tit. 3. par. 6.
Et quid si filius fuit institutus in re sacra vel religiosa vel quæ non est vel simile an tanquam a patre institutus impediatur ne possit dicere nullum testamentum causa præteritionis. vide ibidem.
Institutio facta de filio spurio vel incestuoso cum capax erit an valeat. vide gl. 7. d. l. 19.
Et an interim quod est capax debeat habere bonorum possessionẽ tanquam sub conditione institutus & possit bona administrare tanquã curator. vide ibidem.
Institutio facta per aliquem de pauperibus alicuius loci qualiter valeat & bona diuidi debeant. vide gl. l. 20. tit. 5. par. 6.
Institutio simplex cum grauamine restitutionis post instituti mortem an & quando intelligatur ibi tacita conditio scilicet si sine liberis decesserit. &c. vide glossam. 3. 4. & 8. cum alijs. ibi. l. 10. per text. ibi. tit. 4. parti. sexta.
Et quid si iste grauatus filios adoptiuos, arrogatos, vel spurios haberet an ibidem subintelligatur dicta tacita conditio. vide dictam gloss. quartam. & 8.
Et quid si de morte instituti sub verba cõditionis nihil dictũ sit sed post eius mortem alius directo sit institutus hæres. vide ibid. in glo. 5.
Et an supradicta locum habeant quando institutus vniuersaliter grauatur post eius mortem ad restitutionem rei certæ. vide ibidem in gloss. sexta.
Et an ista habeant locum quando huic grauato post mortem restituere fuit substituta ecclesia vel alia pia causa. vide ibidem in glo. octaua. columna prima.
Et quid si ita grauatus religionem ingressus sit an substitutus per monasterium excludatur etiam si sit de filijs testatoris. vide ibidem.
Et an sit aliqua differentia siue isti filij sint masculi siue fœminę & quãdo, vel si sint nepotes vel nepotes ex filia. vide dictam glo. 8. colum. 2. quæstione. 3.
Et an idem sint siue filij sint iam nati siue sint nascituri, vide ibidem.
Et quid si grauatus cum filijs incapacibus decedat vel qui hæredes esse nolunt. vide ibid. in. q. 4. & gl. 11. ibidem.
Et quid si filij isti decedant ante mortem grauati an tunc per eos substitutus excludatur. vide ibidem.
Et an illud eueniat ex legis fictione vel ex iuris præsumptione & quis effectus sit in hoc. vide ibidem in glo. 10.
Et quid si fideicommissarius decedat ante grauatum an ius petendi fideicommissum ad hæredes transmittat. vide ibidem in gl. 11. supradicta. l. 10. titu. 4. par. 6.
Institutio quibus verbis concipi debeat vt in se comprehendat vulgarem etiam si furioso substituatur. vide glossam quintam. l. 11. titulo. 5. parti. sexta.
Institutio filij facta in legitima dicitur vniuersalis excepta quinta parte. vide glo. 1. l. 5. tit. 8. par. 6.
Institutio an consentetur in hærede extraneo sublimin quinta parte quã testator cui velit legare poterit quando testamentum in quo extraneus fuit hæres institutus ex aliqua causa ruptum fuit. vide glos. 7. ad finem. l. 7. tit. 8. par. 6.
INSTITVTIO CLERICORVM, vel RELIGIOSORVM, vel ECCLESIAE.
Et institutio & distributio clericorum pertinet ad episcopos in quibuscunque locis. vide gl. 2. l. 2. tit. 12. par. 1.
Institutio monachi fugitiui in habitu laicali incedenti credens testator illum laicum an teneat & an hæreditas monasterio deferatur. vid. glo. 4. l. 10. tit. 2. par. 4.
INSTITVTIO patroni & institutio facta sine præsentatione patroni est ipso iure nulla. vide gl. 2. l. 5. tit. 15. par. 1.
INSTITVTIO ERRONEA, & institutio de aliquo facta quãdo ibi adest error qualitatis an valeat & teneat. vide glos. quartam. l. 10. tit. 2. par. 4.
Institutio facta in secundum filium an retractetur in secundum quando ex ore ductus credidit primum filium mortuum. vide glossã. 4. l. 21. titu. 1. part. 6.
INSTITVTIO HAEREDIS sub impossibili conditione de facto vel alia vtrum vitietur. vid. gl. 4. in prin. l. 6. tit. 4. par. 4.
Institutio hæredis bene valet licet instituens ex illa infirmitate non decedat. vide gl. 2. ad fin. l. 11. tit. 4. par. 5.
Institutio hæredis est caput & principium testamenti & quid hodie. vide gl. 2. l. 1. tit. 1. par. 6. & gl. 7. l. 14. tit. 5. par. 6.
Institutio hæredis ab aliquo facta ostendit illum non esse codicillum, sed testamentum. vid. gl. 1. in prooemio. tit. 3. part. 6.
Institutio hæredis si deficiat an tunc legata in testamento relicta debeãtur, & an sit necessariũ quod hæreditas adeatur ab intestato. vid. ibid.
Institutio hæredis debet esse expressio nominę ipsius & quid si alius corã testatore exprimat nomẽ hæredis & ipse testator ita agnoscat, psitẽdo verbis qd sic an talis institutio teneat vel nõ. vi. gl. 1. l. 6. tit. 3. par. 6.
Institutio hæredis nutu ad pias causas an teneat, & quid in alijs extra piam causam. vide ibid. in gl. 2.
Institutio hæredis an suppleatur per aliquod verbum subauditum. vide ibidem in glos. 3.
Institutio hæredis facta per testatorem de consilio sapientis an & quando valeat & ille sapiens aliquid addere ad relictum testatoris vel ad relictum filio spurio vel aliud minuendo vel aliter mutando testatoris voluntatem. vide gl. 6. l. 11. tit. 3. par. 6.
Institutio hæredis facta cum diei appositione certa vel incerta an, & quã dies reijci debeat & quãdo. vide gl. 1. l. 15. per text. ibi. tit. 3. par. 6, & ibi. glo. 2. & 6. cum alijs ibidem.
Institutio hæredis facta sub turpi conditione valet, debet tamen conditio reijci. vide gl. 8. l. 3. tit. 4. par. 6.
Institutio hæredis facta sub conditione vt juret aliquid facere an valeat vel non. vide gl. 2. & 7. l. 6. tit. 4. part. 6.
Institutio hæredis facta sub pluribus conditionibus an tunc hæres hæreditatem adire possit si vnam tantum adimpleuit an vero requiratur quod omnes adimpleantur. vide glo. 1. 2. & 3. l. 13. per textum ibi. titul. 4. par. 6.
Institutio hæredis an necessario requiratur vt possit fideicommissum relinqui & quid hodie. vide gl. 2. l. 14. tit. 5. par. 6.
Institutio hæredis facta in codicillo an hodie iure regni teneat vel non. vide gl. 1. l. 2. tit. 12. par. 6.
Institutio hæredis facta sub aliqua perplexitate an vitietur. vide gl. 1. l. 5. titu. 4. par. 6.
INSTITVTIO RECIPROCA inter adulteros facta an teneat. vide gl. 2. l. 19. tit. 2. in par. 4.
INSTITVTIO PATRIS, vel MATRIS.
Et instituere an possit mater filium suum quem cum virgo esset ex tyranno vel Rege vxorato peperit vel non tanquam natus ex accusabili amplexu & damnato & quare sic possit. vide glo. l. 7. titul. nono. parti. quarta.
Institutio a patre facta de bonis suis in filium quem in vita sua legitimare fecit an valeat si postea ex aliqua causa constet illam legitimationem non fuisse validam & an talis filius succedere possit vel non. vid. glo. 4. l. 6. tit. 15. par. 4.
INSTITVTIO VITIATVR, & institutio hæredis sub impossibili conditione de facto vel alia vtrũ vitietur. vid. gl. 4. in prin. l. 6. tit. 4. par. 4.
Institutio an vitietur propter perplexitatem & quando non. vide gl. 2. l. 16. per tex. ibi. tit. 11. par. 5.
Institutio an vitietur eo quod testator amicum suum instituit hæredem illum nominando fratrem an vero tanquam institutio erronea non valeat. vide gl. 2. l. 13. tit. 3. part. 6.

Institutio

Universidad de Deusto
Biblioteca

Institutio an & quando vitietur si testator in nomine hæredis vel aliter errauerit. vide gl.2.3.&.4.d.l.13.

Institutio an & quando vitietur si testator vnum hæredē fecit tm̃ & ille tantum sit in re certa institutus. vide gl.3.l.14.tit.3.par.6.

Institutio filij in legitima sua an vitietur ex appositione grauaminis vel conditionis in ea & quid si in residuo conditio ve grauamen apponatur. vide gl.1.2.3.4.&.5.l.11.tit.4.par.6.

Institutio an vitietur si testator sub impossibili conditione de natura, vel modo vel de iure hæredem instituerit. vide gloss.l.3. per text. ibi. titu.4.par.6.

Institutio facta sub aliqua perplexitate an vitietur. vi.gl.1.l.5.tit.4.p.6.

INSTITVTIO IN ALTERIVS ARBITRIVM, vel CAPTATORIA.

Et institutio quæ in alterius arbitrium confertur dicitur captatoria, & an & quando valeat. vide glossam primam.&.2.l.11.per textum ibi. titulo.3.par.6.

Et quid in legatis. vide glossam sextam. legis vigesimænonæ. titu. nono. par.6. cum alijs ibidem.

Institutio captatoria quæ dicatur. vide dictam glossam.2. in princi. dict. l.11.titu.3.par.6.

Et quid si testator non per verba importantia arbitriū boni viri, sed liberæ voluntatis dixit extremam suam voluntatem committere in voluntatem Titij qualiter tunc commissarius testari poterit, & quid si non fuit dictum ad pias causas. vid. dictam glossam secundam. columna.3. quæstione.1.

INSTITVTIO IN TEMPVS, vel AD TEMPVS.

Et quid si sint plures instituti vnus vsque ad certum tempus alius vsque ad aliud, & quid si vnum instituit vsque ad pascham, & nullo alio instituto expresse prohibuit quod sic institutus amplius non esset hæres ad diem vel ad tempus. vide gl.1.l.15.tit.3.part.6.

Et quid si testator in pœnam hæredis scripti post certum tempus alium instituat hæredem an talis institutio valeat. vide ibid. col.2.q.2.

Et quid si testator hæredem instituit ad tempus & post illud tempus alium non instituat hæredem cui tunc applicetur hæreditas. vide ibidem. ad finem.

Institutio an valeat quando aliquis fuit a testatore institutus hæres in tēpus mortis ipsius hæredis & quid operetur talis institutio & cuius effectus sit & qualiter hoc sit intelligendum. vide glossam sextam. d.l.15.titul.3.parti.6.

Institutio facta de filio spurio vel incestuoso in tempus cum capax erit an valeat. vide gl.7.l.19.tit.3.par.6.

Et an interim quod est capax debeat habere possessionem tanquam sub conditione institutus & possit bona administrare tanquam curator. vide ibidem.

INSTITVTIO SERVI an teneat quando eius dominus hæres institui non poterat si post institutionem illum manumittat. vide gl.8.l.2.titu.3.par.6.

Et in institutione debet adesse capacitas tribus temporibus. vide dictam glossam octauam.

Institutio serui proprij valet & tenet & an per hoc videatur sibi data libertas licet nihil a testatore dictum sit & quando. vide glossas.l.3. per tex.ibi.tit.3.par.6.

Institutio serui duorum dominorum quando valeat & an sic institutus libertatem consequatur. vide glo.l.23.per tex.ibi.titu.3.par.6.

Institutio omnium seruorum testatoris quando valida sit vel non. vide per gl.l.24.ibid. per illum text.

INSTITVTIO PVRA SIMPLEX ad diem vel sub conditione: & institutio hæredis sub impossibili conditione de facto vel alia vtrum vitietur. vide gl.4.in prin.l.5.tit.4.par.4.

Institutio maioriæ facta an valeat quando facta fuit sub conditione si mater illam faceret in filium communem conferendo verba in futurum & quid si verba sint de præterito. vide gl.2.in fin.l.11.tit.3.par.6.

Institutio an reputetur pura quando tempore testamenti extabat conditio quæ per testatorem per verba futuri temporis apposita fuit. vide glo.2.l.2.tit.4.par.6.

Institutio an vitietur si testator sub impossibili conditione de natura, vel modo vel de iure hæredē instituerit. vid.gl.l.3.p tex.ibi.tit.4.p.6.

Institutio an remaneat pura qn̄ conditio impossibilis fuit in personam grauati non vero in personam honorati posita. vide gl.2.d.l.3.

Institutio hæredis facta sub turpi conditione valet, debet tamen conditio reijci. vide ibid. in gl.8.

Institutio remanet pura quando facta fuit sub conditione impossibili de natura. vide gl.1.l.4.tit.4.par.6.

Institutio hæredis facta sub conditione vt iuret aliquid facere an valeat vel non. vide gl.2.&.7.l.6.tit.4.par.6.

Institutio facta sub conditione potestatiua quæ dicatur & quando adimpleri debeat & an per alium & quid in legatis a testatore aliquibus relictis & an tempus adimplendi currat ignoranti & an in personam hæredis adimpleri possit. vide gl.1.2.3.&.4.l.7.tit.4.in part.6.

Institutio remanet pura vbicunque conditio est omnino extitura. vid. glo.2.l.8.ibidem.

Institutio facta sub mixta conditione an suspendat hæreditatis aditionē siue in hærede extraneo siue in suo. vi.gl.l.9.per tex. ibi.tit.4.p.6.

Et an per istam testamentum sit nullum quando filius sub ea institutus fuit vel an illa reiecta institutio teneat. vide ibid. in glo.4.

Institutio simplex cum grauamine restitutionis post instituti mortem an & quando intelligatur ibi tacita conditio si sine liberis &c. vid. gl.3.4.&.8.cum alijs ibi.l.10.per tex.ibi.tit.4.par.6.

Et quid si iste grauatus filios adoptiuos arrogatos vel spurios haberet an ibidē subintelligatur dicta tacita cōditio. vid. ibid. in gl.4.& in gl.8.

Et quid si de morte instituti sub verba conditionis nihil dictum sit, sed post eius mortem alius directo sit hæres institutus. vide ibid. in gl.5.

Institutio hæredis facta sub pluribus conditionibus an tunc hæres hæreditatē adire possit si vnam tantū adimpleuit, an vero requirat quod omnes adimpleantur. vide gl.1.2.&.3.l.13.per tex.ibi.tit.4.par.6.

Institutio mulieris sub conditione si cū aliquo nubat an conditio pro impleta habeatur si ipse nubere nolit. vid.gl.3.&.4.l.14.per text. ibi. titu.4.par.6.

Et an ipse nolens pœnitere possit. vide ibid. in glo.6.

Et quid si ab aliquo tertio impediatur vel in legato libertatis vel alimentorum vel ad pias causas. vide.d.gl.3.&.4.d.l.14.tit.4.par.6.

INSTITVTVS contemplatione alicuius licet restituere nō sit grauatus an compelli possit iudicis officio adire vt restituat. vide glos.1.l.23.titu.31.par.3.

Institutus quis videatur qn̄ testator qui duos amicos habebat dixit instituo mihi hæredem amicum meum. vid.gl.1.&.2.l.10.tit.3.part.6.

Institutus in re certa alio adeunte hæreditatem habetur loco legatarij. vide gl.2.in prin.l.14.tit.3.par.6.

Institutus in re certa habebit portionem hæredis vniuersalis repudiātis, & an si institutus decedat ante aditionem hæredis vniuersalis an ius accrescendi transmittat ad suos hæredes. vide.d.gl.1.in fine.

Institutus in re certa alio non dato cohærede in omnibus bonis testatoris institutus videatur & qn̄ non. vide gl.3.d.l.14.per text.ibi.

Et quid si testator prohibuisset institutum in re certa ne quid amplius caperet de bonis suis. vide ibidem.

Institutus vniuersaliter in aliqua hæreditate qui restituit omne patrimonium hæreditarium vigore transactionis retenta re certa an habeatur loco legatarij. vide.d.gl.3.col.4.in prin.

Et an huic qui habetur loco legatarij debeantur fructus a tempore mortæ. vide ibid. in quæst.6.

Institutus in parte bonorum alijs vniuersaliter institutis an habeatur loco legatarij sicuti in re certa esset institutus. vide ibid. in quæst.7.

Institutus a testatore hæres in re certa in secundo testamento quod animo reuocandi primū fecit an talis sic institutus habeat loco legatarij vel hæredis vt per hoc primū testamentum irritum remaneat. vid.d. glo.3.in finalibus verbis.d.l.14.tit.3.par.6.

Institutus si sit hæres ad diem certam vel in certam qn̄ institutio valeat vel nō & qn̄ dies reijci debeat vel nō. vi.gl.1.2.&.6.l.15.ibi. p illū tex.

Et quid si sunt plures instituti vnus vsque ad certum tempus alius vsq; ad aliud & quid si vnum instituit vsque ad pascham & nullo alio instituto prohibuit expresse quod sic institutus amplius non esset hæres ad diem vel ad tempus. vide ibidem.

Et quid si testator in pœnam hæredis scripti post certū tēpus aliū instituat hæredem an talis institutio teneat. vide ibid. col.2.quæst.2.

Et quid si testator hæredem instituit ad tempus & post illud tēpus aliū hæredem non instituat cui applicetur hæreditas. vide ibid. ad finem.

Institut' in tēpus mortis suæ per testatorē an talis institutio teneat & cuius effect' sit ita īstituere & qd talis institutio opari possit. vi.ibi.gl.6.

Institutus in totū per testatorē si postea in certa parte testator aliū instituerit illud a primo instituto adimere videtur. vid.gl.1.l.19.ibid.

Institutus in reliquo vel in residuo si nihil superfit institutio est nulla. vide glo.6.l.19.ibidem.

Institutus si sit filius in re sacra vel quæ non est vel simili an per hanc institutionem impediatur ne testamentum dicat nullum ratione suæ præteritionis. vide.d.gl.6.

Institutus si sit filius alicuius cum capere possit an talis institutio teneat. vide gl.7.d.l.19.

Et an interim quod est capax debeat habere bonorum possessionē tanquam sub conditione institutus, & possit bona administrare tanquā curator. vide ibidem.

Instituti si sint pauperes alicui' loci in aliq̄ hæreditate q & q̄les instituti esse videanī & q̄liter hæreditas vēdi debeat & qūo diuisio inter eos sit faciēda & inter quales & p quē & alia in hoc. vide gl.l.20.tit.3.part.6.

Institutus si sit incapax an & quando tunc admittatur substitutus vel venientes ab intestato & fiscus non. vide gl.4.l.22.ibi.

Institutus si sit seruus duorum dn̄orum ab vno ex dn̄is an & quando in-

stitutio

stitutio teneat & an liber efficiatur. vide glo.l.23. ibidem.

Institutus sub conditione vel modo impossibili de natura vel de iure an hæres esse possit. vide gl.l.3.per tex.ibi.tit.4.par.6.

Et an illud quod relinquitur sub impossibili conditiōe vel modo de iure debeat cōuenti in aliud quod sit iustū & honestū. vide ibid. in gl.5.

Et quid si institutus sub impossibili conditione de iure illam adimpleuerit an per hoc amittat hæreditatem. vide gl.7.l.3.tit.4.part.6.

Institutus sub turpi vel inhonesta conditione an ad ipsius obseruantiā tenebitur. vide gl.8.d.l.3.

Institutus a testatore sub conditione vt iuret aliquid facere an talis conditio reijcienda sit vel non. vide gl.2.&.7.l.6.ibidem.

Institutus sub potestatiua conditione quis dicatur & quando adimpleri illam teneatur etiam in legatis relictis a testatore & an per alium impleri possit talis conditio & quando & an tempus adimplendi currat ignoranti & an in personam hæredis adimpleri possit. vide gloss.1.2.3.&.4.l.7.tit.4.par.6.

Institutus quando ad cautionem mutianam teneatur & qualiter illam dare teneatur. vide gl.5.d.l.7.per tex.ibi.

Institutus sub conditione mixta an suspēdat hæreditatis aditionē siue in hærede extraneo siue in suo. vide gl.l.9.per tex.ibi.tit.4.par.6.

Institutus si post mortem eius restituere præcipiatur an & quando ibidem subintelligatur tacita conditio scilicet si sine liberis decesserit. vide glo.3.4.&.8.cum alijs ibi.l.10.per tex.ibi.tit.4.par.6.

Et quid si iste grauatus filios adoptiuos vel arrogatos vel spurios haberet. vide ibid. in gl.4.&.8.

Et quid si non sit dictū de morte instituti sub conditione sed post mortem eius alius directe sit institutus hæres. vide ibi.gl.5.

Et an supradicta locū habeant qn̄ institutus vniuersaliter grauatur post eius mortem in restitutione rei certæ. vide ibid. in gl.6.

Et an illa sic procedant quando huic grauato post mortem fuit substituta ecclesia vel pia causa. vide ibid. in gl.8.col.1.

Et quid si ita grauatus religionē ingressus sit an substitutus excludaī per monasterium etiam si substitutus sit de filijs testatoris. vide ibidem.

Et an sit aliqua differentia siue isti filij sint masculi siue fœminæ vel nepotes ex filia. vide.d.glo.8.col.2.q.3.

Et an idem sit siue filij sint iam nati siue nascituri. vide ibidem.

Et quid si grauatus decedat cum filijs incapacibus vel qui hæredes esse nolunt vel a pupillo habitis an isti substitutum excludant. vide ibid. in quæst.4.& gl.11.ibidem.

Et quid si filij decedant ante mortem grauati an per substitutus, & tunc excludatur. vide ibidem.

Et quid si fideicommissarius decedat ante grauatum an ius petendi fidei commissum ad hæredes transmittat. vide ibi.gl.12.

Instituta mulier si cum aliquo nubat si ille nolit nubere an conditio videatur impleta, & sibi debeatur hæreditas. vide glossam tertiam, & 4.d.l.4.titu.4.par.6.

Et quid si talis conditio casualis in totum vel pro parte defecerit aliquo casu fortuito. vide gl.4.ibidem.

Et quid in legato libertatis vel ad pias causas vel alimentorum. vide.d. glo.4.d.l.14.

Institutus si sit hæres filius familias si sit ei datus substitutus an tunc ipse substitutus excluso patrē ad hæreditatē admittaī qn̄ filius repudiauit eam vel ante ipsius aditionem mortuus fuit. vid.gl.6.l.2.tit.5.par.6.

Institutus a repudiet an admittatur substitutus vulgaris excluso fideicōmissario & quando. vide ibidem.

Et si a testatore sint sibi plures hæredes instituti & inuicem substituti si vnus repudiet pro qua parte alij admittentur ad eius portionem. vide glo.3.l.3.&.4.ibidem per illum tex.

Institutus in re certa an possit intentare beneficium legis finalis. C. de edicto diui Adriani tollendo. vid.gl.1.in prin.l.2.titu.14.par.6.

INSTRVMENTVM	Locationis vel conductionis.
Facit plenam fidem vel probat.	Societatis
Guarentigium	Debiti
Priuilegij	Securitatis vel pacis
Venditionis	Inuentarij
Permutationis	Suspectum vel falsum
Donationis	Exemplatum
Mutui commodati, depositi & ad censum.	Publicum vel priuatum
	Vitiatur, antiquū vel de longinquo

INSTRVMENTA debent propria manu testatorum scribi non aliena etiam voluntate partium. vide gl.5.l.7.tit.9.par.2.

Instrumentum in quo quis constituitur procurator alicuius ex quibus causis reddatur suspectum. vide gl.1.l.21.tit.5.part.3.

Instrumentum concremans siue destruens non defertur ei iuramentum in defectū probationis. vid.gl.7.col.1.post prin.l.2.tit.11.part.3.

Instrumentum factum per notarium per verba obscura non valet. vide glo.7.l.3.tit.13.par.3.

Instrumentum per me adductū si iterum contra me adducatur illud tanquam falsum reprobare non possum. vide gl.4.l.31.tit.16.parti.3.

Instrumenta recipi possunt vsque ad conclusionem in causa & an iudex ex officio suo post conclusionem in causa illa recipere possit. vide gl.5.l.34.tit.16.par.3.

Instrumenta ante conclusionem in causa an possint recipi si sunt contraria a testationibus alterius partis. vide ibid. in fine.

Instrumenta celantes in damnum alterius qualiter puniantur. vide glos.1.l.35.ibidem.

Instrumentorum tres sunt species authentici, quod erit multis modis publici, & priuati. vide gl.1.l.1. tit.18.par.3.

Instrumenta an de necessitate in eis requiratur in sui principio nomen domini vel signum crucis. vide gl.2.l.2.tit.18.part.3.

Et an prooemium sit de substantia instrumenti etiam in rebus arduis. vide gl.3.l.2.tit.18.par.3.

Instrumentum an de substantia requirat loci appositionem. vide gloss.10.dict.l.2.

Instrumentum plumbatum ab scriptura in quo differat. vide glossam.1.l.4.tit.18.part.3.

Instrumentum factum in papiro ita tenet ac si fieret in membranis & an teneat instrumentum factum in tabulis de ligno. vide gl.1.l.5. ibid.

Instrumentum confici non potest a tabellione extra suum territorium. vide gl.1.l.8.ibidem.

Instrumentum concessionis iudicaturæ seu quando rex mittit correctorem ad aliquem locum. vide.l.6.&.7.tit.18.par.3.

Instrumentum notariatus & legitimationis & quitationis a muneribus. vide ibi.l.8.9.&.10.

Instrumentum concessionis immunitatis a portagijs & indulgentiæ a maleficio. vide ibid. in.l.11.&.12.

Instrumentum conuentionis factum inter aliquos cum legis confirmatione quomodo fiat. vide gl.1.l.15.tit.18.part.3.

Instrumētum laborum quos rex mandat fieri qualiter & quomodo fiat & per quos fieri debeat. vide gl.l.16.tit.18.par.3.

Instrumentum a Rege factum cū aliquibus super custodia alicuius portus qualiter fieri debeat. vide ibidem.

Instrumentū in quo Rex dat alicui licentiā extrahendi res venditas extra regnū qualiter fiat & qualiter data intelligaī. vid.l.20.tit.18.par.3.

Instrumentū licentiæ Regis quæstoribus cōcessæ vel literæ Regis missę consilio super aliquibus rebus faciendis. vide per.l.21.22.ibidem.

Instrumentum quod fit ad Regalia iura colligenda de Regis voluntate qualiter fiat. vide.l.23.ibi.

Instrumentum potestatis inquirendi seu capiendi aliquem malefactorem. vide per.l.& gl.24.tit.18.par.3.

Instrumentum saluiconducti qualiter fiat. vide ibid. l.25.

Instrumenta forensia quæ dicantur. vide glossam tertiam.l.48. titul.18. parti.tertia.

Instrumentum siue quod fit in iudicio siue extra an exigat testium subscriptionem. vide gl.1.l.54.tit.18.part.3.

Instrumenta qualiter fieri debeant & quibus interuenientibus, & quæ in eis poni debeant. vide gl.l.54.tit.18.par.3.

Instrumentum qualiter fiet si tabellio contrahentes non cognoscit. vide gl.8.d.l.54.tit.18.par.3.

Instrumentum an valeat si testes non cognoscunt contrahentes & quādo non valeat. vide gl.9.l.54.tit.18.part.3.

Instrumentum cum perficitur totum legi debet coram partibus & testibus etiam de iure partitarum. vide ibid. in glo.10.

Instrumētum quod fit per notarium ab alio notario in firmo rogato an ab isto rogato signari debeat. vide gl.1.l.55.tit.18.par.3.

Instrumentum fideiussionis alicuius rei venditæ quid in se continere debeat. vide gl.1.&.3.l.57.tit.18.par.3.

Instrumentū mulieris renuntiantis in eo iura, & hypothecā quā habet in rebus mariti pro dote sua quando valeat. vid.gl.3.l.58.ibid.

Instrumentum factum quando per procuratores venditur res an debeat habere clausulam de recepto & quando ille illam ponere possit. vide glo.3.l.62.tit.18.par.3.

Instrumentum qualiter fiat quando ecclesia vendit aliquam rem immobilem. vide gl.1.&.2.l.63.tit.18.part.3.

Instrumentum qualiter fiat quando dominus aliquid alicui dat in feudum. vide gl. per tex.ibi.l.68.tit.18.par.3.

Instrumentū qualiter fieri debeat qn̄ vnus alteri promittit operas seu aliquid facere. vide gl.1.cum seq. per tex.ibi.l.75.tit.18.in par.3.

Instrumentum nauli qualiter fiat. vide ibi.l.77.

Instrumentum sponsaliorum faciendorum per patrem pro filia per verba de futuro qualiter fiat. vide gl.1.&.2.l.84.tit.18.par.3.

Instrumentum vtilissimum est quod fiat super matrimonio contrahendo per verba de præsenti. vide gl.1.l.85.tit.18.par.3.

Instrumentum constitutionis dotis. vide ibi.l.86.

Instrumentum super monachatione suscipienda qualiter, & cum quibus clausulis fieri debeat. vide gl.l.88.ibidem.

Instrumentum

Universidad de Deusto
Biblioteca

Instrumentum qualiter fiat quando aliquis pacto seu alio modo se constituit hominem alterius. vide gl.1.l.89.tit.18.part.3.
Instrumentum manumissionis, adoptionis, arrogationis & emancipanis. vide per. ll.90.91.92.&.93.tit.18.par.3.
Instrumentum dationis tutelæ testamentariæ legitimæ & datiuæ & alia quæ de hoc. vide gl.1.cum sequent.l.94.ibidem.
Instrumentum qualiter fiat quando iudices ponunt minores sub tutela matris. vide ibid.l.95.tit.18.part.3.
Instrumentum super constitutione procuratoris a tutore facta ad recuperandas res minoris qualiter fiet. vide gl.1.cum seq.l.96.ibid.
Instrumentum per quod quis facit aliquem suum procuratorem ad negotia qualiter fiat. vide gl.l.97.tit.18.part.3.
Et quid si in tali instrumẽto procuratoris dicatur promitto rata habere quæ legitimẽ facta sint per illum an valeat talis clausula. vide ibi.gl.1.
Instrumentum qualiter fiat quando ciuitas seu vniuersitas constituit sibi syndicum. vide gl.1.&.2.l.98.tit.18.par.3.
Instrumentũ repudiationis hæreditatis a suo vel extraneo hærede qualiter fiat. vide gl.1.l.101.tit.18.par.3.
Instrumentum quitationis tutoris ab administratione tutelæ qualiter fiat. vide gl.l.102.ibidem.
Instrumentum super testamento faciendo qualiter & quibus interuenientibus debeat fieri. vide gl.l.103.ibidem.
Instrumentum codicillorum & donationis causa mortis a filiofamilias factæ. vide.l.104.tit.18.par.3.
Instrumentum compromissi qualiter & cum quibus clausulis fieri debeat. vide gl.l.106.per tex.ibi.tit.18.par.3.
Instrumentum sententiæ in causa appellationis & quæ ibi debeant ad esse. vide gl.1.cum seq.l.110.tit.18.par.3.
Instrumentum continens horam præfertur alijs eadem die confectis. vide gl.8.in fine.d.l.111.tit.18.par.3.
Instrumentũ volens aliquis redarguere de falso an debeat dicere in qua parte crediti sum falsum & arguens instrumentum de falso ciuiliter debeat se subscribere. vide gl.3.l.112.tit.18.par.3.
Et qualiter ibi testes examinentur. vide.d.gl.3.ad finem.
Instrumentum si de eo copia petatur an cum die & consule edi debeat, & quid in priuatis instrumentis. vide.d.gl.3.
Instrumentum vbi reprobari non potest per testes semper edi debet cũ die & consule. vide.d.gl.3. in finalibus verbis.
Instrumenta procuratoris, tutoris, vel curatoris, vel aliter communia integraliter edenda sunt. vide ibid.in gl.5.
Instrumentũ si tẽpore productionis erat immaculatũ, & postea penes notarium fuit maculatum an fidem faciat. vide gl.13.l.114.tit.18.par.3.
Instrumentum si negetur quod fuerit manu tabellionis subscriptũ quæ tunc probari debeant & quid si credens a tabellione confectum solutiones fecit. vide gl.1.l.115.tit.18.par.3.
Et an talis exceptio in specie vel in genere poni debeat. vide.d.gl.1.
Et qui si in instrumenta essent de longinquo neque ageretur de præiudicio opponentis. vide gl.3.d.l.115.
Instrumentum si a parte aduersa negetur esse publicum neque authenticum an in specie talis exceptio poni debeat. vid.ibid.in glos.1.d.l.115.
Et quid si pars contra quem producitur instrumentum sit absens an & tunc iudex suppleat pro absente. vide ibid.in fine.
Instrumentum factum ab illo qui communi opiniõe pro tabellione reputabatur an valeat. vide gl.4.d.l.115.tit.18.par.3.
Instrumentum si a tabellione approbetur a testibus vero damnetur cui credendũ sit. vide gl.7.d.l.115.tit.18.par.3.& vide gl.6.l.118.tit.18.par.3.
Instrumentum de longinquo ei statur potius quam testibus. vide glo.8.dict.l.115.
Instrumentum quod pars aduersa redarguere volebat de falso & producens vsui renuntiauit an in alio differenti iudicio fidem faciat & quid si renuntiet vsui cũ protestatione quod non intendit fateri illam falsum. vide gl.2.l.116.tit.18.par.3.
Instrumentũ an debeat iterũ reproducere qui illud in iudicio præsentauit si pars aduersa illum de falso velit redarguere. vide ibid.in gl.3.
Instrumentum cautionis sine causa factum non valet. vide gl.3.l.119.tit.18.par.3.
Instrumentum a tabellione infami factum an valeat. vide glo.5.l.2.titu.19.part.tertia.
Instrumentum clandestinum faciens tabellio an propter hoc puniatur. vide gl.7.l.2.tit.19.par.3.
Instrumentum a forensi tabellione factum & qui non est de numero an valeat. vide ibid.in gl.8.d.l.2.
Instrumentum factum a tabellione ab aliquo domino creato an valeat in eius domini fauorem. vide gl.6.l.3.tit.19.par.3.
Et quid de alijs instrumentis confectis ab istis tabellionibus creatis per dominos terrarum non generales. vide ibi.gl.7.
Instrumentum an debeat scribi a tabellione propria manu siue sit protocolum siue inde sumptum. vide gl.2.l.5.tit.19.par.3.
Instrumentum per abbreuiaturas factum an valeat & quid si abbreuiaturæ sint significatiuæ numeri. vide gl.2.l.7.tit.19.par.3.
Instrumentum an possit extendi per notarium seruata rei substantia. vide gl.4.l.9.tit.19.par.3.& gl.6.l.8.tit.9.part.2.
Instrumentum in dubio præsumitur factum mandãte eo cuius interest. vide gl.5.d.l.9.tit.19.par.3.
Instrumentum quod ex aliquo protocolo deducitur quibus expẽsis edi debeat. vide ibidem.
Instrumentum redi debet iterum parti si dicat se amisisse primum, & an amisso probari debeat & an detur a tabellione altera parte non citata. vide gl.2.l.10.tit.19.par.3.
Instrumentum fuisse amissum an probetur solo iuramento. vide ibid.in glo.septima.
Instrumentum si fuit amissum & etiam amissum sit protocolum quid creditor petens refectionem sui instrumẽti facere debeat. vide ibi.gl.octauam.
Instrumentum verum in principali & falsum in accessorijs an per hoc falsum sit & tabellio tanquam falsarius debeat puniri. vide glo.6.l.16.titul.19.par.3.
Instrumenta an confici possint per tabellionem accusatum de falso durante accusatione. vide.d.gl.6.in finalibus verbis.
Et an talia instrumenta valeant ex quo in officio illo toleratur. vide ibi.gloss.septimam.
Instrumenta vtrum pereant perempta instantia ex contumacia actoris. vide gl.4.l.9.tit.22.par.3.
Instrumenta si post sententiam a qua non fuit appellatum inueniantur an sententiam retractent. vide gl.8.l.19.tit.22.par.3.
Instrumenta si de nouo reperiantur an per ea sententia contra fiscum, minorem, ecclesiam vel priuatum defendi possit. vide gl.9.l.19.tit.22.par.3.
Et intra quod tempus debeat talis restitutio peti. vide ibidem in glos.11.& in gloss.12.
Instrumenta rei alicui data an per hoc videatur sibi data possessio rei ibi contenta. vide gl.1.l.8.tit.30.par.3.
Et quid si instrumenta ista voluntate dantis vel donantis incindantur, an per hoc videatur translata possessio in donantem. vide ibidem.
Et an idem sit siue tradantur instrumenta rerum corporalium siue incorporalium. vide ibidem.
Et quid si talia instrumenta non tradantur in re præsenti. vide ibidem.
Et quid si idem instrumentum non reddatur per quod ei fuit res acquisita sed aliud q̃ in hoc sit de nouo. vide ibid.in gl.2.
Instrumenta litis bene possunt per procuratorem retineri quousque dominus sibi satisfaciat. vide gl.4.in med.l.9.tit.2.par.5.
Instrumenta an fieri possint per tabellionem infamatum ex eo scilicet quod negauit alicui depositum in eo factũ. vide gl.4.l.8.tit.3.par.5.
Instrumentum notarij an sufficiat si fiat in testium præsentia vt donatio quæ excedit.500.aureos non requirat insinuationem. vide glo.16.l.9.titu.4.par.5.
Et quid si ex instrumento appareat venditorem recepisse pretium si illud non declaret an talis confessio sufficiat. vide glo.primam.l.1.titu.quinto.par.quinta.
Et an idem erit quando testes de venditione ita deponerent contra venditorem vel contra tertium. vide.d.gl.1.d.l.1.tit.5.par.5.
Instrumentum confectionatum quando possit contra illud aliquis excipere etiam stante statuto illud prohibente. vide glossam primam.l.32.titul.5.par.5.
Instrumentum factum per notarium nauis quam fidem faciat. vide glo.3.l.1.per tex.ibi.tit.9.par.5.
Instrumentum muti vel surdi qualiter a tabellione fieri debeat. vide gl.7.in fine.l.2.tit.11.par.5.
Instrumenta de nouo facta per monachũ cui est prohibitũ exercere officium tabellionatus an valeant. vide gl.7.l.28.tit.11.par.5.
Et an & quando verba enuntiatiua instrumenti probent & quibus concurrentibus. vide gl.2.l.32.tit.11.par.5.
Et an si in instrumento fiat mẽtio de aliquo quod est possibile expediri id illo cum conficiebatur instrumentũ an instrumentum probet hoc intercessisse. vide.d.gl.2.
Instrumentum ita valet si tamen ab aliquo subscribatur ac si in totum ab eo factum sit. vide gl.6.l.31.tit.13.par.5.
Instrumentum cautionis si penes debitorem reperiatur an præsumatur debitum soluisse. vide gl.6.l.40.tit.13.par.5.
Instrumentum & an appellatione instrumentum veniant testamenta. vide gl.2.l.2.tit.1.par.6.
Instrumenta qualiter a tabellione edi debeant. vide glossam tertiam.l.5.tit.2.part.6.
Instrumentum an debeat exhiberi hæredi qui tempus ad deliberandũ habuit & sub qua forma. vide gl.6.l.1.tit.6.par.6.
Instrumento si quis renuntiet quid tunc renuntiasse videatur. vide gl.1.l.47.titul.9.par.6.

Instrumenta

Instrumenta hæreditatis penes quem hæredem esse debeant quando plures instituti fuerunt, vide glossas.l.7.per textum ibi. titulo decimo quinto. partita.6.
Quid autem de instrumentis rei legatæ an legatario dari debeant vel debeant remanere penes hæredem. vid.gl.2.in fine.d.l.7.
Et qualiter puniantur producentes instrumenta falsa & quid si non conset de fallitate sed creduntur suspecta & an sit præsumptio contra producentes vt credantur fabricatores, vide gl.2.l.28.tit.1.par.7.
INSTRVMENTVM FACIT FIDEM vel probat.
Instrumenta faciunt plenam fidem & quando regis instrumentq̃ fides nondum nisi alijs inditijs, vid.gl.7.l.2.tit.8.par.2.
Instrumentum tabellionis publici an extra regnum fidem faciat inter homines illius iurisdictionis alibi litigantes, vid.gl.4.l.8.tit.18. par.3.
Instrumento cum alicuius sigillo sigillatum quam fidem pro eo, & cõtra eum faciet, vid.gl.2.l.14.tit.18.par.3.
Instrumentum an probet si media pars literarum sit corrosa & legi non possit nisi ab aliquo subtili, potest tamen de eo summi intellectus, vid. ibidem.in glo.12.
Instrumentum si tempore productionis erat immaculatum & postea penes notarium fuit maculatum an fidem faciat, vide ibid.in gl.13.
Instrumentum quod pars aduersa redarguere volebat de falso & producens vsui renunciauit an in alio differenti iudicio fidem faciat & quid si renuntiet vsui cum protestatione quod nõ intendit fateri illud falsum, vide gl.2.l.116.tit.18.par.3.
Instrumentum an probet quando ille qui dicitur author illud diffitetur, vide glo.6.&.7.l.115.& glos.6.l.118.tit.18.par.3.
Instrumentum tabellionis laici in spiritualibus an fidem faciat, vide glo.10.l.2.tit.19.par.3.
Instrumẽtum sumptum ex protocolo an probet si protocolum non ostẽdatur vel probetur eius amissio, vide glossam.1.l.9. titulo decimonono.par.3.
Et quid si instrumentum effectantiquum & tabellio mortuus sit, an standum sit instrumento sumpto, vide.d.gl.1.ad finem.
Instrumentum factum per notarium nauis quam fidem faciat, vide gl.3.l.1.per tex.ibi.tit.9.par.5.
INSTRVMENTA GVARENTIGIA non possunt executioni mandari hæreditate iacente, vide glossam quartam.l.12.titulo.2.partita.3.
INSTVMENTVM PRIVILEGII sine assignatione terminorum prædij dati an valeat, vide glossam quintam.l.2.titulo.18. partita tertia.
Instrumentum priuilegij immunitatis qualiter fieri debeat, vide gloss.6. dict.l.2.
Instrumentum priuilegij rotati, vide glossam decimam quartam.dict.l.2. per tex.ibi.
Instrumentum priuilegij regis manu notarij factum an ibi de substantia requiratur sigillum, vide gl.2.l.3.tit.18.par.3.
Instrumentum potest fieri siue per viam priuilegij siue chartæ plumbatę vide gl.1.l.4.tit.18.par.3.
INSTRVMENTVM VENDITIONIS an sit necesse quod in eo hæredes nominentur vt ad eos transeat venditio, vide gl.1.l.56.tit.18.par.3.
Instrumentum venditionis minoris an valeat si iuretur talis venditio & quid si & tunc sit enormiter læsus, vide glossam secundam.&.4.l.59. titulo.18.par.3.
Et quid si in tali instrumento non sit positum quod prætium fuit conuersum in vilitatem minoris, vid.ibid.in gl.5.d.l.59.
Instrumentum venditionis factum per tutorem vel curatorem de aliqua re immobili sui minoris quid in se habere debeat, vide ibi.l.60.
Instrumentum venditionis alicuius rei per procuratorem factum vel etiam per executorem testamenti quid in se habere debeat, vide.61.&.62.tit.18.par.2.
Instrumentum factum quando per procuratorem vẽditur res an debeat habere clausulam de recepto & quando ille illam ponere possit, vide gloss.3.ibidem.
Instrumentum qualiter fiat quando ecclesia vendit aliquam rem immobilem, vide glossam primam, & secundam.l.63.titulo decimo octauo. partita.3.
Instrumenrum venditionis nominis alicuius debitoris quid contineri debeat, vide glossam primam.&.3.& gloss.6.l.64.titulo decimo octauo.partita.3.
Instrumentum venditionis alicuius animalis qualiter fiat & quæ in eo debent dici & poni, vide gloss.1.3. cum sequentibus.l.65. titulo decimo octauo.par.3.
Instrumentũ donationis vel emptionis si alicui loco pignoris tradatur quid operetur hæc traditio, vide glossa.1.l.14.titulo decimotertio. partita.5.
INSTRVMENTVM PERMVTATIONIS & instrumentum qualiter fiat quando res aliqua permutatur & quæ ibi debeãt interuenire vt valeat, vide glossam.1.2.&.3.l.66.titulo decimo octauo. partita.3.
INSTRVMENTVM DONATIONIS in præsentem vel absentem qualiter fieri debeat, vide gloss.l.67. titulo decimo octauo. partita.3.
Et an in tali instrumento aliquid operetur clausula per quam donator remittit donatarij ingratitudinem & quid si ibi iuramentum interuenerit, vide ibi.glo.3.
Instrumentum donationis propter nuptias qualiter fiat, vide glo.1.&.2.l. 87.tit.18.par.3.
Instrumentum codicillorũ & donationis causa mortis a filiofamilias factę, vid.l.104.tit.18.par.3.
Instrumentum donationis a filio familias factæ qualiter fieri debeat, vid. glossas per tex.ibi.l.105.tit.18.par.3.
Instrumentum donationis vel emptionis si alicui loco pignoris tradatur quid operetur hęc traditio, vide glossam primam.l.14.titulo.13.partita quinta.
INSTRVMENTVM MVTVI, COMMODATI, depositi & ad censum.
Et qualiter fiat instrumentum quando aliqua res datur ad censum, vi.gl. 1.&.3.l.69.tit.18.par.3.
Instrumentum mutui dati in quo posita fuit pœna qualiter fiat, vid.gl.l. 70.tit.10.par.3.per tex.illum ibi.
Instrumentum super mutuo factum qualiter in contrarium probatio fieri debeat vt redatur falsum, vide glossam secundam.l.70.titulo.18.partita tertia.
Instrumentum commodati qualiter fiat & plura quę poni debeant in scriptura pro eius validitate, vide ibid.l.71.
Instrumentum depositi sub qua forma fieri debeat, vide gl.2. per tex.ibi. l.72.tit.18.par.3.
INSTRVMENTVM LOCATIONIS conductionis & instrumentum locationum iurium regalium & quitationis datæ a rege ei qui reddit rationes earum rerũ quas administrauit, vi.l.13. &.l.14. tit.18.par.3.
Instrumẽtum locationis domus seu alterius rei cum quibus pactis & clausulis debeat fieri, vide glossam.1.2.&.3.l.73.titulo decimo octauo. partita tertia.
Instrumentum qualiter fieri debeat quando aliqua res conducitur alicui, vide ibid.glo.l.74.per tex.ibi.
Instrumentum locationis iumentorum qualiter fiat, vide glo.l.76.titul. 18.partita.3.
Instrumentum locationis terræ a colono partiario, vid.per tex. ibi.l.79. tit.18.par.3.
INSTRVMENTVM SOCIETATIS qualiter fiat, vid.gl. l.78.tit.18.par.3.
INSTRVMENTVM DIVISIONIS hęreditatis a fratribus vel alijs qualiter fiat, vide.l.80.tit.18.par.3.
Instrumentum diuisionis denotat bona esse communia inter diuidentes vel habentes causam ab eis, vide glo.1.d.l.80.
INSTRVMENTVM DEBITI & instrumentum quitationis debiti a rege dati vt quis suo creditori super debito respondere non teneatur an valeat & an sit contra ius naturale vel ciuile, vide glo.1.l.32. tit.18.par.3.
Instrumentum quitationis debiti qualiter fiat & quibus interuenientibus, vide glo.l.81.per tex.ibi.tit.18.par.3.
Instrumentum debiti debet reddi creditori non obstante quod creditor det illi aliud quitationis debiti, vide glossam tertiam.dict.l.81.titul.18. partita.3.
Instrumentum debiti alicui simpliciter redditum an per hoc tollatur debitum, & quid si tale instrumentum sit perditum ita vt debitori redi non possit quid tunc fieri debeat & quid si redito instrumento debiti debitor illud perdat & creditor iterum debitum quo remedio consulatur huic debitori, vid.d.glo.3.d.l.81.
Instrumentum debiti si inueniatur in potestate debitoris an præsumatur debitum persoluisse, & liberatus sit, vide glossam secundam.l.11.titulo.19.par.3.
Instrumentum debiti si alicui legetur an per hoc debitum ipsum legatũ videatur, vide gl.1.l.47.per tex.ibi.tit.9.par.6.
Et si quis renuntiat instrumento quid tunc renuntiasse videatur, vide.d. glo.1.d.l.47.
INSTRVMENTVM SECVRITATIS vel pacis & instrumentum protectionis & securitatis a rege datæ qualiter fieri debeat, vid.l.18.tit.18.par.3.
Instrumentum securitatis seu protectionis ab alio quam a rege non potest dari, vide glo.1.d.l.18.tit.18.par.3.
Et an istud instrumentum extendatur in commodum socierum, vid.gl. 3.l.18.tit.18.par.3.

T Instrumen

Universidad de Deusto Biblioteca

Instrumentum securitatis alicui concessum pro pecoribus & pastu quali ter fiat, vide l.19.tit.18.par.3.
Instrumentum pacis cuius dictamen durat per annum vel mensem quis dies apponetur in tali instrumento, vide glossam secundam.l.54.titu. 18.partita.3.
Instrumentum pacis & treguæ qualiter fiat, vide.l.82. &.l.83. titulo.18. partita.3.
Instrumentum pacis ad quos extendatur & qui in illo comprehendantur, vid.gl.2.d.l.82.tit.18.par.3.
INSTRVMENTVM INVENTARII qualiter fiat, vid.gl. l.99.tit.18.par.3.
Instrumentum inuentarij ab hærede conficiendi qualiter fiat, vide glo.l. 100.tit.18.par.3.
INSTRVMENTVM SVSPECTVM vel FALSVM instrumentum in quo quis constituitur procurator alicuius ex quibus causis redatur suspectum, vid.gl.1.l.21.tit.5.par.3.
Instrumentum per me adductum si iterum contra me adducatur illud tanquam falsum reprobare non possum, vide glossam.4.l.31. titulo. 16.partita.3.
Instrumentum super mutuo factum qualiter in contrarium probatio fieri debea vt tredatur falsum, vide glossam secundam.l.70.titul.18.par tita tertia.
Instrumentum ex quibus suspectum redatur. vide glossam.1.4.& sequentes.l.111.tit.18.par.3.
Instrumentum volens aliquis redarguere de falso ad debeat dicere in qua parte creditillud falsum & arguens instrumentum de falso ciuiliter debeat se subscribere, vide glo.3.l.112.tit.18.par.3.
Et qualiter ibi testes examinentur, vide.d.glo.3.ad finem.
Instrumentum volens quis de falso redarguere an debeat iurare quod malicioſe non facit vel an præcedens iuramentum calumnæ sufficiet, vide glo.4.d.l.112.
Instrumencum quod pars aduersa redarguere volebat de falso & producens vsui renuntiauit an in alio differenti iudicio fidem faciat & quid si renunciet vsui cum protestatione quod non intendit fateri illud falsum, vide glo.2.l.116.tit.18.par.3.
Instrumentum an debeat iterum reproducere qui illum in iudicio præsentauit si pars aduersa illud de falso velit redarguere, vide ibidem. in gloss.3.
Instrumentum si fuerit redargutum de falso in prima instantia & in causa appellationis lata sit sententia an hoc non obstante sententia rescindi debeat tanquam lata ex falso instrumento quod limitat multis modis gl.4.l.116.tit.18.par.3.
Instrumentum ex quibus redatur suspectum, vide glo.3.l.11. titulo.19. partita tertia.
Instrumentum verum in principali & falsum in accessorijs an per hoc falsum sit & tabellio tanquam falsarius debeat puniri, vide glo.6.l.16.tit. 19.par.3.
Instrumēta falsa si a parte sine dolo ipsius producantur faciunt sententiā non tenere, vid.gl.2.l.1.tit.26.par.3.
Et si quis velit obtendere de falsitate instrumentorum per testes an illud facere possit si attestationes sint iam publicatæ, vide glossam.3.l.1. tit.26.par.3.
Instrumenta falsa producentes qualiter puniantur & quid si non constet de falsitate sed creduntur suspecta & an sit præsumptio contra producentes vt credantur fabricatores, vide glo.2.l.28.tit.1.par.7.
Instrumentum ex quibus perpendatur falsum & quando tabellio ex hoc veniat puniendus & alia plura, vide gloss.1. &.2.l.1.per illum tex.titu. 7.partita.7.
INSTRVMENTVM EXEMPLATVM quando habeat virtutem originalis, vid.glo.14.l.114.tit.18.par.3.
Instrumentum exemplatum an de necessitate fieri debeat cū regis authoritate & an authoritas iudicis ordinarij sufficiat, vide dictam glossam decimamquartam.
Instrumentum exemplatum cum regis authoritate in quo differat ab exemplato per iudicem ordinarium loci, vide dictam glossam decimā quartam.d.l.114.
Instrumentum si est exemplatum & copiatum in actis an probet licet originale perdatur, vide dictam glossam decimamquartam. d.l.114. tit. 18.partita.3.
INSTRVMENTVM PVBLICVM vel priuatum instrumentum tabellionis publici an extra regnum fidem faciat inter homines illius iurisdictionis alibi litigantes, vide glossam.4.l.8. titulo decimooctauo.par.3.
Instrumentum publicum quod dicatur, vide glossam.1.l.1. & glo.2.l.115. tit.18.par.3.
Instrumentum publicum an possit reprobari per duos testes, vide glo.2. l.117.tit.18.par.3.
Instrumentum priuatum a parte confessatum habet vim publici & per ipsum peti potest executio, vide gl.4.l.119.tit.18. par.3.
Instrumentum priuatum si a parte fuerit negatum an possit per literarū comparationem probari & quam probationem faciet talis comparatio, vide glo.6.d.l.119.
Instrumentum priuatū mercatoris viui vel mortui si fuit bonus homo quam fidem faciat, vide glossam primam, & secundam.l.121.titulo.18. partita.3.
Instrumenta publica omnia habent hodie executionem paratam, vid.gl. 4.l.10.tit.12.par.5.
Instrumentum publicum dicitur scriptura trino teste subscripta, vid.gl. 8.l.31.per tex.ibi.tit.13.partita.5.
Instrumenta publica dicuntur eo ipso quod per tabellionem fiunt neque publicatio necessaria est, vide glossam quartam.l.3.titulo secundo.partita.6.
Instrumentum publicum non dicitur etiam si in eo testes interuenerint si sint rogati vt secreto teneant, vide glossam.21.l.13.titulo septimo.par tita sexta.
INSTRVMENTVM VICIATVR & instrumentum an vicietur si vnus dies pro alio ponatur, vide glossam.2.l.54.titulo.18.partita tertia.
Et an credatur notario qui diem non posuit si de eo dicat se recordari, vide dict.glo.2.
Instrumentum si vicietur culpa sue imperitia tabellionis an ad interesse & damna ipse teneatur, vide glossam quartam.l.7. titulo decimonono.partita.3.
Instrumentum an vicietur ex ruptura cartæ, vide glossam.2.l.12. titul.19. partita.3.
INSTRVMENTVM ANTIQVVM vel de longinquo.
Instrumentum antiquum ei fides datur licet negetur quod illud faciens fuisset tabellio, vide glo.5.l.115.tit.18. par.3.
Instrumentum de longinquo ei statur potius quam testibus, vide gloss. 8.d.l.115.
Instrumentum antiquum si sit & tabellio mortuus sit an standum sit instrumento ex eo sumpto, vide glossam primam.l.9.titulo decimonono.partita.3.
INSVLA de nouo per aliquem inuenta & ædificata qualiter iste sive dominium adquirat, vide glossam.3.l.29.titulo vigesimooctauo. partita tertia.
INTELLECTVS iuris si dubius sit prębetiustam ignorantiæ causam, vid.gl.1.in fine.l.20.tit.1.par.1.
Intellectus residet in capite hominis & cui datus est maior intellectus ad maiora obligatur, vide gl.3.l.1.tit.9.par.2.
Intellectus quid sit, vide per gl.5.in proœmio quartæ partitæ.
Intellectus & de eius bonis, vide glo.1.l.5.tit.21.par.2.
Intellectus ita habitat in paucis sicuti lilium inter infinitas spinas, vi.gl. 1.l.5.tit.21.par.2.
INTELLIGERE quod agituran præsumatur quis qui præsens vel qui audit, vid.glo.3.l.5.tit.9.par.4.
INTENTIO sola non inducit simoniam conuentionalem sed mentalem tantum quæ pœnitentia aboletur, vid.glossam secundam.l.5.titulo.17.par.1.
Intentio ciuitatis seu villæ fundata est in montibus & valis in suo territorio existentibus, vide glossam.6.l.9. titulo vigesimooctauo. partita tertia.
INTERDICTVM generale dicitur vbi omnes ecclesiæ interdicūtur vel vna tantum si alia non est in illo loco, vide glossam.2.l.14. titu. 9.partita.1.
Interdicta tota ciuitas ciues ipsius non culpabiles diuina audire possunt, vid.glo.5.l.14.tit.9.par.1.
Interdictum an poni possit propter factum episcopi, vide ibid.
Interdicto præbens causam tenetur ad restitutionem damnorum datorū propter eam causam, vide ibid.
Interdicta ecclesia specialiter an priuilegiatus tempore interdicti decedens ibidem possit sepeliri, vid.gl.2.l.16.tit.9.par.1.
Interdictum speciale ecclesiarum vnius loci an comprehendat monasteria, vide.d.gl.2.d.l.16.
Interdicta violans eo quod in ecclesia interdicta celebrat est irregularis, vid.gl.6.l.18.tit.9.par.1.
Interdicti generalis tempore an possint clerici in camera horas cum locio recitare, vide.d.glo.6.d.l.18.
Interdictum violans qua pœna feriatur, vid.per glossas dictæ.l.decimooctauo.
Interdictum saluianum sive directum sive vtile tantum competit pro rebus illatis in fundum rusticum sive vrbanum non alias. vide glo. 1.collum.3.post medium.l.18.tit.13.par.5.
Interdicti tempore. vide infra in verbo, TEMPORE interdicti.
INTERESSE præstando quis an liberetur si ad factum antea erat obligatus & fuit per sententiam condemnatus. vide glossam tertiam. legis quint.

legis quintæ.titulo.27.par.3.
Interesse vtrum solere teneatur nollens sponsalia contrahere cum illud facere promiserit & quale, vid.glo.2.l.2.tit.1.par.4.
Interesse extra rem an veniat in mutuo pecuniæ & quid in alijs mutuabilibus, vide glo. 4.l.10.tit.11. par.5.
Et quid si mutuans esset mercator an etiam veniat interesse extrinsecū, vide ibidem.
Interesse an veniat in mutuo quando mutuans ad tempus caret pecunia & quando sic, vide glo.1.l.31.tit.11.par.5.
Et an in obligationibus faciendi liberetur quis præstando interesse & quid si tunc ibidem fuit apposita clausula (rato manente pacto an tūc quis liberetur præstando interesse, vide glo3.l.34.titul.11. par.5. & gl. 4.l.3.tit.14.par.5.
Interesse an posit peti ratione conuentionalis vel legalis hypothecæ quod fuit causatum ex mora, vide glo.3.l.14.tit.17. par.5.
INTERFICIENS se an debeat sepeliri in loco sacro si signa contritionis ante mortem ostenderit, vid.gl.6.l.10.tit.13.par.1.
Interficiens se ipsum, vide in verb. OCCIDENS.
INTERFICERE, vide in verb. OCCIDERE.
INTERFECTVS, vide in verb. OCCISSVS.
INTERITVS & quando bonæ fidei vel malæ fidei possessor tenea tur de interiturerum hæreditariarum, vide glo. 4.l.6.per text. ibi. tit. 14.partita.6.
INTERROGATVS quando respondere non teneatur & quando sic. vid.glo.4.l.1.tit.10.par.3.
Et quid si simpliciter respondeat se hæredes ex qua parte intelligatur respondisse, vide ibid.
Et quid si fateatur se heredem cum non sit & quid si ex causa illud fecit, vid.d.gl.4.d.l.1.
Interrogatus si carnaliter cognouit bertam vxorem titij si respondeat se cognouisset bertam an ex hoc videatur fateri adulterium, vid.gl.1.l.28. tit.11.par.5.
INTERROGAR I potest pœnitens tribus concurrentibus de quibus per gloss.2.l.26.titu.4.par.1.
INTERROGATIONES quæ & quales pœnitenti tempo confessionis fieri debeant, vid.gl.1.l.26.tit.4.par.1.
Interrogationes quæ fiunt ante litis ingressum qualiter fint faciendæ & an possint fieri post litis contestationem & an istæ interrogationes recesserint iam ab vsu, vide glossam in proœmio titulo decimo.par.3.
Et an interrogato detur terminus ad respondendum, vid.glo.1.l.1.titulo. 10.partita.3.
Interrogationes possunt a iudice fieri in quacumque parte litis sive sit conclusum in causa sive ad fundandam intētionem de nouo, vid.gl.1. l.2.tit.12.par.3.
Et poterit iudex interrogate vt obuiet iniquæ extorsioni etiā si ad partis petitionem respondere non teneretur, vid.ibid.
Interrogationes testium sunt illis faciendæ in secreto, vid.glo.2.l.26.tit. 16.partita.3.
Interrogatio quare in stipulationibus debeat responsionē præcedere, vi. glo.5.l.1.tit.11.par.5.
Interrogatio si differat a responsione an vna intelligatur per aliam, vi.gl. 1.l.26.tit.11.par.5.
Interrogatio qualis debet fieri per iudicem torto cum ei infertur tortura, vid.gl.7.l.3.per tex.ibi.tit.30.par.7.
INTERRVPTIO temporis impedit præscriptionem & an contra talem interruptionem detur restitutio quādo pauci dies restabant, vi. gl.2.l.29.tit.29.par.3.
Interruptio naturalis non perpetuat actionē in quadraginta annos, vi.d. glo.2.ad finem.
Interruptio præscriptionis an debeat fieri pro solam citationem an vero per litis contestationem & remissiue plura de hoc, vid.glo.3.l.29.titul. 29.partita.3.
Et talis ciuilis interruptio fit tantum super actione proposita & non super alia, vid.d.glo.3.in fine.d.l.29.
Interruptio an fiat per litis contestationem factam coram iudice arbitrio vide ibid.in glo.5.
INTERLOCVTORIA, vide in verbo, SENTENTIA interlocutoria.
INTERPELLATIO necessaria non est vbi factum ipsum interpellat, vide gl.3.l.4.per illum tex.ibi.tit.19.par.2.
Interpellatio extraiudicialis an sufficiat ad constituendum debitorem in mora quando mutuum recepit neque post tempus redit, vide gl.4. l.8.tit.1.par.5.
Interpellatio sola sufficit ad constituendum venditorem rei in mora, vid. glo.1.l.27.tit.5.par.5.
Interpellatio extra iudicialis an sufficiat ad constituendum in mora illum qui per stipulationem soluere debuerat ad certum tempus, vi.gl. 7.l.5.tit.11.par.5.
Interpellatio quando sit vel non sit necessaria ad constituendum debitorem in mora, vide glossam.1.&2. cum alijs ibidem.l.8.per illum tex. ibi.tit.14.par.5.
INTERPELLATVS extra iudiciū an ex hoc solum constituatur in mora vt ex hoc æstimatio crescat, vide glo.4.l.8.titulo primo. partita quinta.
INTERPRES vnus an sufficiat interuenire in aliqua stipulatione & quando sic, vide glo.8.l.1.tit.11.par.5.
Et quid in rebus arduis ad vnus interpres sufficiat & quid in matrimonijs vide ibidem.
INTERPRETARI debet lex percondentem, vide glo.1.l.13.titu. 1.partita.5.
INTERPRETATIO iudicis circa leges an sit necessaria, vide gl. 1.l.13.tit.1.par.1.
INTESTATVS decedere quis proprie dicatur, vid.gl.1.l.1.per tex. ibi.tit.13.par.6.
Et quando sit locus repræsentationi cum succeditur ab intestato, vid.gl. 4.7.8.&9.l.3.tit.13.par.6.
Intestatus si decedat filius an & quando & pro qua parte pater vel mater ei succedant & quid si fratres habeat & quid hodie iute regni, vid. gl.l. 4.per tex.ibi.tit.13.par.6.
Et an & quando & pro qua parte frater fratri suo decedenti sine testamēto succedat & quid in filijs fratrum vel in feudis, vide glossas.l.5. &.6. ibidem.
Et quid in agnatis vel cognatis si eius agnatus sine testamento decedat, vid.gl.6.d.l.6.per illum tex.ibi.tit.13.par.6.
Et quam partem vxor vel maritus inops habere debeat in bonis alterius præmorientis cum testamento vel ab intestato, & quando, vide gl.l.7. ibidem.
Et an patri intestato succedat filius naturalis & an stante vxore legitima, vide glo.l.8.& glo.l.9.per tex.ibi.tit.13.par.6.
Et matre decedente sine testamento quam partem filius naturalis vel alius in bonis suis habere debeat & quid e contra, vide glossas. legis vndecimæ.ibidem.
INTIMATIO qualiter fieri debeat vbi non est tutus accessus propter inimicitias, vide gl.7.l.4.tit.16.par.2.
Intimatio an debeat fieri quando ille cui debet intimari certus est, vide ibidem.in gl.8.
INTRARE potest aliquis in fundo alieno licite vt fructus suarum arborum colligat & intra quod tempus, vide glo.3.l.18.tit.28.par.2.
Intrare an possit aliquis agrum sterilem alicuius & desertum propria authoritate & eum laborare, vid.gl.1.l.49.tit.8.par.3.
Intrare religionem an possit sponso absponsa violenter cognita, vi.gl.10. l.4.tit.1.par.4.
Intrare possessionem propria authoritate non potest ille qui semel super eo iudicem adiuit, vide glo.2.col.2.post principium.l.7.tit.4.par.3.& quando sic. vid.ibidem.
INTRANTES in monasterijs monialium an & quando sint excommunicati, vide gl.2.l.36.tit.6.par.1.
Intrantes per alium locum quam consuetum, est contra eos præsumptio mali, vide glo.3.l.15.tit.28.par.3.
INTRODVCITVR consuetudo per spacium.10.vel.20.annorū, vi. supra.in verbo, CONSVETVDO introducitur eorum.
Introducitur consuetudo ex pluribus actibus precedentibus etiam si pro eis non sit sententiatum, vid.gl.7.l.5.tit.2.par.1.
INVADENS rem propriam, vide in verb. OCCVPANS.
INVENTVM in litoribus maris vel fluminū an & quando fiat inuentoris, vid.gl.2.l.5.tit.28.par.3.
Inuentum ab aliquo de quo non apparet dominus quid facere debeat, vi. glo.1.in fine.l.49.tit.28.par.3.
INVENTARIVM qualiter ab hærede fiat & an debeat vno contextu fieri & per eundem tab ellionē & coram eisdem testibus & an in inuentario tutoris decreto iudicis opus sit, vid.gl.1.&.2.l.99.tit.18.par.3.
Et an res quæ inueniuntur debeant æstimari ante quam ponantur in inuentario & qualiter poni debeant, vide ibid.in gl.3.
Et an in inuentario tutoris poni debeant debita quæ pupillo debentur si de hoc non adsit instrumentum, vide ibid.in.d.glo.3.
Et an poni debeant res commodatæ sive depositæ & quæ suæ non sunt, vid.d.gl.3.
Inuentarium augeri debet si res pupilli augeantur & vtile est istud tempus factionis inuentarij protestare. vid.d.gl.3.in fine.
Inuentarium hæredis qualiter & in quo loco fieri debeat, vid.gl.1.l.100. tit.18.par.3.
Inuentarium quod fit apud acta dicitur insinuatum, vide gl.16.in med.l. 9.tit.4.par.5.
Inuentarium quis facere teneatur & quid in vsufructuario & an per testatorem remitti possit confectio inuentarij & qui etiam si in alicuius hæreditate succedant ad talem confectionem non teneantur & quid

Universidad de Deusto Biblioteca

in hærede cohæredi vel in vniuersali fideicommissario, vide glo.1.d.l.5. per tex.ibi.tit.6.par.6.
Inuentarium si ab hærede factum non sit tenetur in solidum licet vires hæreditatis non sufficiant vide glo.1. &.3.l.5.per tex.ibi.titulo sexto. partita.6.
Et an & quādo teneatur licet illud faciat, vide glo.6.l.7.ibid.
Inuentarium si non incipiatur intra.30.dies perficiatur tamen intra duos menses an per hoc vicietur neque valeat, vide glo.4.d.l.5.titulo sexto. partita.6.
Inuentarium an posit fieri contra aditionem hæreditatis an vero per eam hæres adire videatur, vid.ibi.in gl.5.
Inuentarium an debeat fieri post hæreditatis aditionem vel antea & a qua die incipiat currere tempus ad illud faciendum, vid.ibid.
Inuentarium quando fit ab hærede qui citandi sint & quid si citandi sint clerici an requisitio debeat fieri per iudicem laicum, vide ibidem. in glo.7.d.l.5.
Inuentarium an teneat quando certi creditores citati fuerunt alij vero non & quando generalis citatio sufficiat, vid.ibi.gl.8.
Inuentarium an vicietur ex defectu citationis legatariorum & creditorū etiam quando fideliter ab hærede factum fuit, vid.d.gl.8.
Inuentarium qua de causa coram iudice fieri debeat, vide ibid.in fine.
Inuentarium cum quibus solennitatibus fieri debeat & an & quando omissio solemnitatis illud viciet, vid.ibi.gl.13.14.15.&.16.
Inuentarium legitimum quod dicatur & quæ continere debeat in se & an vicietur eo quod hæres aliquid subtraxit, vid.d.gl.15.
Inuentarium potest confici per procuratorem & an tunc talis procurator ibidem se subscribere teneatur, vide ibi.gl.16.
Inuentarium an debeat fieri vno contextu & per eundem tabellionem, vide ibidem.
Inuentarium an debeat subscribi per hæredem & quando, vid.ibid.
Et interim quod hæres facit inuentarium non potest per aliquem conueniri etiam si hæreditas sit locupletissima. vide gloss.1.l.7.tit.6.par.6.& quando sic, vid.ibid.gl.2.
Et quid si scriptura inuentarij sit redacta in publicam formam si ibi non dicatur fuisse perfectum, & tres mēses non sint elapsi, vide ibidem.
Inuentarium si fiat ab hærede an tunc si ipse vendiderit res hæreditarias pro soluendis debitis vel legatis testatoris an teneatur se obligare de euictione, vide ibid.in gl.6.
Et quid si exceptio beneficij inuentarij sit omissa ante sententiam an posit opponi in executione, vide.d.gl.6.
Et ratione confectionis inuentarij hæres posit quibus velit prius soluere & an alij posint reclamare, vid.ibid.in glo.9.
Et quas expensas hæres scribere debeat in inuentario & an illas quas fecit litigando cum alio contendente se hæredem vel creditorem hæreditarium, vide gl.1.l.8.tit.6.par.6.
Et qualiter probet illas ab eo factas fuisse & quid deminutis expensis, vi. ibidem.in gl.2.
Inuentarium si fiat ab hærede an tunc ipse consequatur quod per defunctum sibi debebatur & an ipso iure vel quoad effectum & an posit sibi ipsi soluere eligendo rem in qua vult sibi esse solutum pro debito & quando hoc locum habeat vel non, vide glo.3.l.8.tit.6.par.6.
Inuentarium si non fiat ab hærede an ipse detrahat quod sibi defunctus debebat a fideicommissario vniuersali, vid.ibid.in fine.
Inuentarium si fraudulenter vel imperfecte ab hærede factum sit & ipse aliquid subripuerit ab hæreditate qualiter puniatur, vid.gl.1.2. &.3.l. 9.per tex.ibi.tit.6.par.6.& gl.1.l.10.ibidem.
Inuentarium si non fiat ab hærede an ipse teneatur vltra vires hæreditarias quando agentes contra eum in solidum cōfitentur quod in hæreditate alia bona bona non remanserunt nisi ea tantum quæ hæres asserit & an contra præsumptionem quæ est aduersus hæredem non facientē inuentarium admittatur probatio in contrarium, vid.gl.2.d.l.9.
Inuentarium si non fiat ab hærede an tunc ipse teneatur vltra vires hæreditarias in foro conscientiæ & in quibus alijs casibus teneatur de suo soluere, vid.ibid.in col.2.
Inuentarium si non fiat ab hærede an priuetur trebellianica sicuti priuatur falcidia, vide ibid.in gl.3.& gl.2.l.7.tit.11.par.6.
Inuentarium si non fiat ab hærede filio an ipse per hoc perdat legitimam sibi debitam iure naturæ & an vltra vires hæreditarias teneatur, vide ibidem.
Inuentarium si fiat per vnum ex cohæredibus an per hoc ipse liberetur si noluerit partem cohæredis repudiantis acceptare vel non, vid.glos. 11.l.18.tit.6.par.6.
Inuentarium si fiat per fiscum qui in alicuius bonis succesit iure hæreditario vel iure confiscationis an tunc teneatur vltra vires hæreditarias, vid.gl.1.l.5.tit.6.& gl.4.l.16.tit.7.par.6.
Inuentarium an debeat fieri executorem testamentariū a testatore nominatum, vide gl.4.l.5.tit.16.par.6.
Inuentarium si non fiat per tutorem an valeat authoritas eius, vide gl.7. l.9.tit.16.par.6.
Et debet tutor puniri si inuentarium non fecit, vi.gl.4.col.1.in med.l.11.titulo.16.par.6.
Inuentariū debet statim fieri per curatorē & qualiter facere teneat & quibus seruatis & de quibus & an sibi ante quam faciat posit administratio concedi & an in iudicium vel extra fieri debeat, vid.gl.1.2.&.3.l.15. per tex.ibi.tit.16.par.6.
Et quæ contineri debeant in tali inuentario tutorum vel curatorum, vid. ibi.gl.4.&.5.per illum tex.
Inuentarium si non fiat per fiscum an fiscus restitui posit se in integrum vid.gl.2.ad finem.l.10.tit.19.par.6.
INVESTITVRA istud nomen antiquitus non fuit in vsu estque duplex inuestitura, vide gl.7.l.26.tit.9.par.2.
Inuestitura tabellionis qualis esse debeat, vide glossam.3.l.8.titul.18.partita tertia.
Inuestitura vassalli de feudo per dominum sibi data qualiter fieri debeat vid.gl.21.22.&.23.l.68.tit.18.par.3.
Et an per inuestituram anuli acquiratur quasi possessio rei, vide.d.gloss. 23.d.l.68.
Inuestitura feudi an posit in seruis clericis vel infantibus fieri, vide gl.5.l. 3.titu.26.par.4.
Inuestitura istud verbum antiquitus non fuit in vsu & an inuestitura verbalis debeat præcedere iuramentum fidelitatis, vide glossam.5.l.4.titulo.26.par.4.
Inuestitura realis debet sequi statim post inuestituram verbalem & fidelitatis iuramentum, vi.d.gl.5.
Inuestitura & de effectu inuestituræ, vid. remissiue per gl.5.in medio.l. 4.tit.26.par.4.
Inuestitura requiritur ad hoc scilicet vt feudum rectum dicatur & vt ad descendentes transire posit, vid.d.gl.5.
Inuestitura per immissionem anuli facta facit vt inuestitus acquirat quasi possessionem rei, vide gl.6.d.l.4.
Et an per inuestituram in absentia rei factam transferatur possessio & quid si adsit in hoc consuetudo, vid.ibid.
Inuestitura in magnis feudis fit per ensem aliquando per hastam, vid.gl. 7.l.4.per tex.ibi.tit.26.par.4.
Inuestitura realis & propria quę dicatur quæ vero abusiua, vide ibidem. in gloss.8.
Inuestitura peti debet intra annum & diem ab illo qui in feudo succere vult, vid.gl.4.l.10.per tex.ibi.tit.26.par.4.
Et an agnati præiudicentur in succesione feudi antiqui si posidens feudam intra dictum terminum dictam inuestituram non petierit, vide ibidem.in gl.6.
INVITVS an posit cogni quis ad accipiendam dignitatem siue episcopatum, vide gl.5.l.31.tit.6.par.1.
Inuitus an posit legitimari, vide glossam secundam.l.9.titulo.18.partita tertia.
INVOCATIO Sancti spiritus quæ fit ante electionem an sit de substantia electionis, vid.gl.6.l.17.tit.5.par.1.
IOCARI bene licet in curia dum tamen sine dolo fiat & licet verba in cosa in alium præferantur non competit actio iniuriarum si ab sit animus iniuriandi, vid.gl.3.l.30.tit.9.par.2.
IOCVLATORES qui dicantur & an sint in statu damnationis, vid.gl. 4.l.12.tit.26.par.1.
Ioculatores, vide in verb.REPRESENTANTES.
IRA, De ira, & ex quibus procedit iracundia, vid.gl.3.&.4.per tex.ibi.l. 9.tit.5.par.2.
Ira impedit animum ne posit cernere verum & assimilatur stultitiæ, vi. glo.2.l.10.titu.5.par.2.
Et alia de ea, vid.per gl.primam.l.11.ibid.
Ira & de factis tempore iræ & quæ mala secum habeat ira, vi.gl.1.l.16.tit. 34.par.7.
IRREGVLARIS est ille qui aliquē consulit vt tertium occidat etiā si ipse illum non occideret sed occideretur ab eo qui volebat occidere, vi.glo.3.l.14.tit.6.par.1.
Irregularis est ille qui associauit aliquem si ille aliquem interfecit etiam si consulat ei ne illud faciat & super hoc punietur cum eo, vid. glossam. 4.ibidem.
Irregularis non est ille qui aliqua necesitate vrgente occidit, vid. gl.1.l. 16.tit.6.par.1.
Irregularis est iudex si aliquē occidere iusserit etiam si iuste faciat, vi.gl. 1.l.17.tit.6.par.1.
Irregularis est celebrans si furtiue ordines receperat vel si ante ætatem legitimam vel ante tempora consueta & solus papa dispensat, vid.gl.3. l.28.tit.6.par.1.
Irregularis est ille qui ad vnam ordinem fuit promotus si aliam in medio dimisit si ex post facto celebrasset & hoc an ipso iure an vero sit necessarium quod sibi interdicatur illud, vid.gl.finalem.l.28.tit.6.par.1.
Irregularis

Irregularis est clericus celebrans si quotidie secum habeat concubinas, vide glo.2.l.43.tit.6.par.1.
Irregularis an sit clericus qui aliquem occidit in bello iusto & an papa cū eo posit dispensare ne in talem irregularitatē incidat, vi.gl.5.l.52.tit. 6.par.1.ad medium.
Irregularis non est clericus qui adfuit in bello iusto licet ipse aliquem percutiat etiam si in tali bello multi moriantur si ipse nullum occidit, vid.d.glo.5.
Irregularis est qui celebrat interim quod est suspensus ab officio propter delictum & quid si propter aliud impedimentum, vide glo.2.l.18.titu. 9.partita.1.
Irregularis priuatus non est ipso iure ab officio & beneficio licet veniat priuandus statim, vid.gl.4.d.l.18.
Irregularis est violans interdictum ibidem celebrando, vide glossam.6. dict.l.18.
Irregularis est non seruans pœnam sibi impositam eo quod iniuste aliquē excommunicauit, vid.gl.6.per tex.ibi.l.20.tit.9.par.1.
Irregularis est scienter celebrans in ecclesia poluta ante quam reconcilietur, vid.gl.9.l.20.tit.10.par.1.
Irregularis an sit chirurgicus si ex incisione vel potatione quam dat infirmo mors sequatur, vid.gl.6.l.10.tit.8.par.5.
Irregularis an sit clericus eo quod cum haberet leonem vel vrsum secum bestia illa vel similis aliquem hominem occisit, vid.gl.8.l.23.tit.15.in par.7.& vide infra.in verb.irregularitas.
IRREGVLARITAS siue contracta sit cum peccato siue sine eo tollitur per baptismum, vid.gl.1.l.5.tit.4.par.1.
Irregularitas quæ causatur ex homicidio an sit de iure diuino vel positiuo, vid.gl.final.in fine.l.6.tit.5.par.1.
Irregularitas ex quibus peccatis siue delictis causetur, vide glo.2.l.32.titu. 5.par.1.
Irregularitas causatur tam ex natura criminis quā ex eius notorietate, vide ibidem.
Irregularitas an & quando causetur ex peccatis mortalibus, vide gloss.5. dict.l.32.
Irregularitas causatur etiam si homicidium sit casuale si dabat operam rei illicitæ, vid.2.l.15.tit.6.par.1.
Irregularitas causatur ex facto iusto, vide gloss.1.l.17.ibid.
Irregularitatem an euitet protestans quod non vult &c. vid.ibid.
Irregularitatem an incurrat chirurgicus si ex incisione vel potatione quam dat infirmo mors sequatur, vide glossam.6.l.10.titulo.8.partita quinta.
Irregularitas & an clericus incurrat irregularitatem si habeat secum bestiam ferocem & cum illa in ita haberet hominem occisit, vid.glo.8.l. 23.tit.5.par.7.
IRREVOCABILIA debent maxima cum difficultate fieri, vide gl.1.l.25.tit.22.par.3.
ITA de hac dictione, vid.gl.1.l.21.tit.9.par.6.
ITE MISSA est quare dicatur & quid hodie significet, vide gl. per tex.ibi.l.58.tit.4.par.1.
ITER est seruitus & ius hominis eundi & ambulandi non iumentum vel vehiculum agendi, vide per gloss.2.l.3.titulo trigesimoprimo, partita tertia.
Itinerum transitus an liceat omnibus & an a rege posit impediri, vi. gl. 3.l.7.tit.29.par.3.
Iter & qui habet iter an posit ambulare cum socio & qualiter, vid.gl.5. l.3.tit.31.par.3.
Et an posit equitare super currum oneratum vel iumētum oneratum rebus, vid.ibid.in glo.6.d.l.3.
Itinerum transitus & ille qui non vadit per locum consuetum præsumitur ire contra deuectum, vid.gl.13.l.5.tit.7.par.5.
ITERANS ordinem an valeat ad maiores promoueri, vid. glo.3.l.20. tit.6.par.1.
IVDAEI instante necesitate possunt baptizare, vi.gl.1.5.tit.4.par.1.
Iudęi si in itinere obuiēt corpus domini quid facere debeant & de pœna non facientis, vide glo.1.63.tit.4.par.1.
Iudęi confugientes ad ecclesiam an inde debeant extrahi, vid.glo.1.l.4.titulo.11.par.1.
Iudęi qualiter iurare debeant nec in euangelijs credunt & plura de isto iuramento iudeorum, vid.gl.1.l.20.tit.11.par.3.
Iudęus an posit esse tabellio & quid si efficiatur christianus, vide gl.4.l. 2.tit.19.par.3.
Iudęi minus soluere debent tabellionibus pro instrumentis eis factis quā christiani & quare, vid.gl.4.l.15.tit.19.par.3.
Iudęo seruum christianum habere non licet sub pœna mortis & amisionis bonorum, vide gl.1.&.2.per tex.ibi.l.8.tit.21.par.4.
Et quid si terra infidelium conuertatur ad fidem rege eorum manente in infidelitate an ipsi liberentur ab eius dominio & iurisdictione & quid si ipse rex postea ad fidem conuertatur an dominium recuperet, vi.d. glo.1.d.l.8.
Iudæus Princips an habeat dominium in subditos se ad christum conuertentes & an tutus sit ille qui authoritate Papæ principatus infidelium occuparet, vide gl.3.l.8.tit.21.par.4.
Iudæi an posint vsuras exercere & an super hoc dispensare posit ex aliqua causa, vid.gl.1.l.22.per illum tex.ibi.tit.12.par.5.
Iudęi qui dicantur & quare & quando ab istis regnis eiecti fuerunt & qua de causa antiquitus inter christianos viuere eis permittebatur, vide per glo.1.l.1.per tex.ibi.tit.24.par.7.
Iudęi non possunt habere dignitates neque officia, vid.gl.3.l.3.per text. ibi.tit.24.par.7.
Iudæi an succedant parentibus suis secundum legem mosaycam vel secūdum legem commu..em, vide gl.5.l.6.per tex.ibi.titulo vigesimoquarto.par.7.
Et mulier iudęa sicut hæretica non gaudet priuilegio dotis, vi.gl.1.l.7.tit. 24.par.7.
Et christiani cum iudæis manducare non debent cum sarracenis autem sic & quare, vid.glo.2.l.8.ibid.
Iudæus qui fornicatur cum christiana punitur pœna mortis, vide gloss.1. l.9.tit.24.partita.7.per illum tex.ibi.& gl.1.l.10.titulo vigesimoquinto.par.7.
Iudæus christianum mancipium habere neque emere potest neque possunt emere solum in quo sunt scripti christiani & de pœna contra facientium, vid.per gl.1.&.2.l.10.per tex.ibi.tit.24.par.7.
Iudæi possunt per principes christianos coerceri, vide glo.2.l.6.per text. ibi.tit.28.par.7.
Iudæi & an istis aliquid legari posit vel an hæredes institui posint, vi.gl. 1.l.4.per tex.ibi.tit.3.par.6.

IVDEX	Maior vel superior minor vel inferior	Furiosus cæcus vel mutus
Irregularis	Excommunicans	Recipiens mutuum vel aliud
Arbiter vel arbitrator	Clericus	Appellationis
	Hæreticus	
Ordinarius	Qualis esse debeat vel quis	Curiæ regis
Delegatus		Corruptus pecunia
Secularis	Torquens	
Ecclesiasticus	Iurat	Accusatus
	Periurus	Recusatur

IVDEX in dubio semper præsumitur velle exequi pœnam iuris non veero nouam imponere, vide gl.2.l.18.tit.9.par.1.
Iudex interpretare potest legem quo ad causam sibi tangentem & super quibus, vide gl.1.l.13.tit.1.par.1.
Iudicis interpretatio legum an concludat & sit necessaria & an probabilis, vide.d.glo.1.
Iudex ratione scandali non debet omittere aliquo modo celari veritatē, vid.gl.3.l.50.tit.5.par.1.
Iudices a suspensione incipere debent & postea ad excommunicationem non vero contra, vid.gl.1.l.14.tit.9.par.1.
Iudex quo modo delinquat circa confugientes ad ecclesiam, vid.gl.7.in princ.l.2.tit.11.in par.1.
Iudex in diuisione hæreditatis an posit vni ex hæredibus ad iudicare ius patronatus, vide gl.1.l.12.tit.15.par.1.
Iudex qui calore iracundiæ aliquem occidit qua pœna feriatur, vid. gl.1. l.10.tit.5.par.2.
Iudex licet posit facere de albo nigrum per sententiā si tamē dicat facio quatenus possum intelligitur de posibilitate secundum ius non de facto, vide glo.1.l.14.tit.5.par.2.
Iudex arbitrare debet vbi a lege aliquid non est decisum, vid. glo.7.l.7. tit.9.par.2.
Iudex & officiales regis tenentur circum ire ciuitatem & domos & tabernas & balnea ne aliquæ fraudes fiant, vid.gl.8.l.20.tit.9.par.2.
Iudices & alij officiales regis si potuerunt prohibere damna ventura & non fecerunt an teneantur ad emendam damni, vide.d. gl.8.d.l.20.
Iudices (quos dicimus del adelantamiento) debent circumire prouinciā suis sumptibus non subditorum, vide glossam tertiam.l.22. titulo.6. partita.2.
Iudices territorij adiacentes mari cognoscunt de contingentibus in mari adiacenti eorum territorio, vid.gl.6.l.24.tit.9.par.2.
Iudex specialis datus ad aliquid per eum non videtur derogari quod cōpetit fieri iudici generali. vid.ibid.
Iudices qui possesionem officij acceperunt eo quod præcedit iuramentum an posit iudicare vel debeat expelli, vide glossam.6.l.26. titulo. 9.partita.2.
Iudex crudeliter debet occidere proditorum neque in danda morte in isto casu habebit arbitrium, vide glossam quintam.l.6.titulo.13.partita secunda.
Iudex in omnibus casibus præter proditionem poterit facere gratiam melioris mortis vt voluerit fueritque arbitratus, vide ibid.

Universidad de Deusto Biblioteca

Iudex an posit imponere mortem insolitam pro delictis, vide.d.gl.5.d.6.tit.13. par.2.
Iudices an sit melius quod sint perpetui quam temporales, vide gl.5.l.9.tit.18.par.2.
Iudex non debet permittere in ciuitate sua agricolas vagos, vid.gl.1.l.4.tit.20.par.2.
Iudex in arbitrarijs debet considerare qualitatem personarum & factorum, vid.glo.2.l.1.titi.27.par.2.
Iudex cum iudicat quid inspicere debeat, vide glossam.5. in procemio.3.partitæ.
Iudex super futuris nihil agere potest neque vllæ sunt partes in illis & quando sic, vide glo.2.l.1.tit.2.par.3.
Iudex debet parti libellum manu sua dare neque pars istud facere poterit, vid.gl.6.l.41.tit.2.par.3.
Iudex debet sententiam ferre super toto, vide glo.3.l.43. titulo secundo. partita.3.
Iudex diffamati an diffamantis cum agitur de diffamatione qualis & coram quo actio sit proponenda, vide glossam tertiam.l.46. titulo secundo.partita.3.
Iudex in causa procedere non poterit si antea non pronunciauit super incompetentia sibi opposita, vide gl.1.l.11.tit.3.par.3.
Iudex bene faciens officium suum plus meretur quam fratres cuiuslibet ordinis, vid.gl.1.l.1.tit.4.par.3.
Iudices speciales puta mercatorum vel alterius officij hodie sunt reuocati nisi de speciali regis concessione sit, vide glossam.6.l.1.titulo quarto. partita.3.
Iudicum salaria vnde solui debeant, vide glossam primam.l.2. titulo.4. partita.3.
Iudex illiteratus debet habere assessore qui defectum scientiæ suppleat vide glo.2.l.3.tit.4.par.3.
Iudices esse debent temporales & plura in hoc & quando præsumantur perpetui, vide gl.5.l.6.tit.4.par.3.
Iudices quantum tempus debeant post finitum officium loco administrationis officij stare de omni iure, vide glossam sextam.dict.l.6.tit.4.partita.3.
Et quid si recesserint durante tempore syndicatus vel antea moriantur, vide ibidem.
Iudex successor est syndicatorum prædecessoris, vide gl.8.l.6.tit.4.pa.3.
Et an teneatur quis querere iudicem in alio quem iudici), vid.gl.3.l.7.tit.4.partita.3.
Iudex de partium consensu illis ius dicere poterit aliter non, vide gl.5.l.7.tit.4.par.3.
Et an requiratur consensus illius præsidis in cuius territorio ius dicitur, vide.d.glo.5.
Iudex extra locum suæ iurisdictionis dicitur priuatus homo, vide gl.6.l.7.tit.4.par.3.
Iudex si ad aurem aliquid sibi dicatur publicè recitare debet & quare, vide glo.1.l.7.ibidem.
Iudex esse nō potest pater in causa filij neque e contra sine oppositum sit fiue non, vide gl.3.l.9.tit.4.par.3.
Sed an poterit in causa criminali pater talem causam filij alteri delegare secus vero est in ciuili, vide glossam quintam. dict.l.9. titulo quarto. partita.3.
Iudex est potissima pars iudicij, vid.gl.1.l.10.tit.4.par.3.
Iudex poterit parti opponere aliqua in causa sua & supplere defectum aduocatorum & partium, & qualiter, vide glossam.2.l.13. titulo quarto. partita.3.
Iudex quando poterit aliquem ad regem remittere, vide gloss.1.l.14.tit.4.partita.3.
Iudex repidus in executione sententiæ potest deponi, vide glo.1.l.15.tit.4.partita.3.
Iudex non debet interponere officium suum ad vtilitatem priuatam, vide gl.2.l.26.tit.6.par.3.
Iudex contra quem est probatum quod fecit scienter iniustitia vel noluit iustitiam ministrare aduocatus esse non potest, vide glo.1.l.11. titu. 6.partita.3.
Iudex per negligentiam facit litem suam, vide glossam.2.l.9. titulo.7. partita.3.
Et an in isto casu stetur iuramento partis si dicat se tantum amisisse de bonis suis ob tale male iudicis factum & quando, vide glossam.3.d.l.9.tit.7.par.3.
Iudex si cognoscat errasse prudenter debet errorem corrigere quia varietas indicij est multum odiosa, vid.gl.2.l.10.tit.7.par.3.
Iudex an inscriptis & an debeat sedere pro tribunali cum facit missionē in possessionem propter contumaciam & an posit illam die feriata facere, vide gl.1.l.2.tit.8.par.3.
Iudex prius quam contra contumacem procedat debet sibi de contumacia constare & qualiter, vide glo.1.l.7.tit.8.par.3.
Iudex an posit aliquem compellere ad acceptandum sequestrum & an penes le res posit sequestrari, vide glo.14.d.1.tit.9.par.3.
Iudex an debeat pronuntiare super exceptione opposita in iudicio impedienti & præiudicanti in causa, vi.gl.1.l.10.&gl.1.l.11.titi.3. & gl.1.l.5. titulo.10.par.3.
Iudex an prius debeat taxare quantitatem vsque ad quam iuret quis vel postiuramentum præstitum, vide glossam.4.l.5.titulo vndecimo.partita tertia.
Iudex potest in quacumque parte litis litigantes interrogare siue post cōclusionem in causa siue ad fundandum ius de nouo, vide glo.1.l.2.titu.12.partita.3.
Iudex si malicioſe aliquem absoluit diffinitiue an de illa causa iterum cognosci possit, vid.gl.11.l.12.tit.14.par.3.
Iudex cum dat dilationem an posit statuere vt si ad eam non veniat taliter pronuntiat, vide glossam tertiam.in principio.l.2.titulo.15.partita tertia.
Iudex dilatione pendente an posit eam reuocare & ad aliam procedere, vid.d.gl.3.post med.d.l.2.tit.15.par.3.
Iudex qualiter se habere debeat circa datam & circa dandam dilationē, vid.d.glo.3.in fine.
Iudex tenetur pro omnibus quos secum adducit licet non sint in aliquo officio, vide gl.3.l.1.tit.16.par.3.
Et an tunc teneatur ciuiliter an vero criminaliter, vid.ibid.
Et an liberetur exhibendo eos, vide ibidem.
Et quid si fuit in culpa eligendi eos an & tunc eos exhibendo liberetur, vid.ibid.in.d.gl.3.d.l.1.tit.16.par.3.
Iudex finito officio per seipsum debet querelantibus respondere nō per procuratorem, vid.gl.12.in fine.tit.5.par.3.
Iudices tempore syndicatus tenentur officiales suos ibidem repræsentare & quid si ipse eos non elegit, vid.gl.5.l.1.tit.16.par.3.
Iudex contra quem proceditur per modum inquisitionis non debet citari ante receptionem testium, vide glossam primam.in fi.l.6.titulo.16.partita.3.
Iudex poterit limitare terminos legis arbitrio suo, vide glossam.4.l.6.titulo.16.par.3.
Iudex an posit esse monachus saltim arbiter, vide glossam.6.l.4.titulo.4.partita.3.
Iudex qui testem examinat si cognouerit illum vacillare debet facere vt illud scribatur in actis, vid.gl.5.l.26.tit.16.par.3.
Iudex qui testi non interrogauit causam sui dicti an teneatur parti in interesse, vid.gl.12.l.26.tit.16.par.3.
Iudex vbi testes adsunt an ad requisitionem iudicis causæ teneatur testes examinare, vid.gl.2.l.27.tit.16.par.3.
Iudex qualiter compellet venire testes qui sunt extra suam iurisdictionem & quid si pars in hoc negligens sit, vid.gl.4.d.l.27.
Iudex si ab aliquo partium fuerit impeditus facere testium publicationem quia testes sunt infirmi vel in furore vel in peregrinatione vel alter impediti an iudex illud facere debeat & an idem sit in actore quod in reo, vid.gl.2.l.34.tit.16.par.3.
Iudex debet citare partes ante publicationem testium & an sufficiat vna citatio, vid.gl.1.l.37.tit.16.par.3.
Iudex coram quo testis falsum dixit si potestatem puniendi non habet debet testem remittere puniendum suo iudici, vide glossam.3.l.42.tit.16.partita.3.
Iudices plures melius per eos causa deciditur quam per vnum tantum, vide gl.1.l.3.tit.17.par.3.
Iudices per modum inquisitionis procedentes quando copiam indiciorum dare debeant & quando non, vide gl.2.l.11.tit.17.par.3.
Iudex debet habere animum vacuum ab ira & odio, vide gloss.1.l.12.tit.17.partita.3.
Iudex male inquirens siue præuaricetur, siue calumnietur, punitur similitudine supplicii, vid.gl.6.l.12.tit.17.par.3.
Iudex electus ad officiū non solum ea quæ sunt de iure sed ea quæ sunt de consuetudine exercere poterit & quid plus, vi.gl.1.l.6.titulo.18.in partita.3.
Iudex an posit esse quis in causa propria de partium consensu & quid in rege vel imperatore gl.2.l.10.titulo.4.partita.3.
Iudicum electio etiam de iure partitarum spectat ad principem, vid.gloss.2.l.7.tit.18.par.3.
Iudex referens negotium ad principem quando puniatur quando vero non & locus sit relationi, vide gl.4.l.27.tit.18.par.3.
Iudex an de voluntate partium posit vltra summam sibi taxatam cognoscere, vide gl.1.l.47.tit.18.in par.3.
Iudex an posit esse quis in causa in qua antea fuit accusatus etiam si a parte non recusetur, vide glossam tertiam.l.10.titulo quarto. partita tertia.
Iudex si in sua sententia narrat acta præcessisse an ei credatur, vid.gl.2.l.109.tit.18.par.3.

Iudex

Iudex arbitrare debet vtrum detur aduersario suo licentiam legendi priuilegium partis aduersæ contra se præsentatum vel non credes ex eo noua iurgia posse suscitari. vide gl.2.l.113.tit.18.par.3.
Iudex an posit compellere negantem instrumentum a se fuisse factum vt scribat de nouo, vt fiat literarum comparatio. vide glo.5.l.113.titul. 18.parti.tertia.
Iudex non tenetur sequi consilium erroneum consultoris. vide glo.2.l.1.titu.21.par.3.
Iudex in causa mere spirituali merum legistam vt assessorem habere nō debet. vide gl.3.l.2.tit.21.part.3.& qualem assessorem debeat eligere. vide ibidem.
Iudices per leges huius regni prouisum est, vt assessores non habeant & qualiter consilium requirent. vide gl.4.d.l.2.
Iudex an debeat assessorem eligere de partium consensu. vide ibi. glossam octauam.
Iudex qui habens assessores consilio non expectato pronuntiat an valeat sententia. vide glo.13.d.l.2.
Iudex in sententiando consultoris consilium sequi non debet si cognouerit illud erroneum. vide gl.14.d.l.2.tit.21.par.3.
Et quid si iudex iudicet secundum consilium vnius consultoris reiecto consilio aliorum duorum. vide ibidem.
Iudex in dubio iudicare debet secundum consilium assessoris & quando. vide dict.gl.14.d.l.2.
Et quid verbum istud consilium operetur. vide ibidem.
Iudex soluere iubens si debitor qui confessus fuit debitum non probet solutionem intra.8.dies an talis sententia valeat. vide gloss.1.l.2. titul. 22.parti.3.
Iudex an teneatur de facto assessoris & quando. vide gl.5.l.3.tit.21.par.3.
Iudex non debet sententiam suam interlocutoriam sine causa reuocare alias faciet litem suam. vide gl.6.l.2.tit.21.par.3.
Iudex si in principio sententiæ aliquid adiudicauit alicui purè si postea in eadem sententia ponat conditionem an valeat talis appositio. vide gl.2.l.3.tit.22.par.3.
Iudex si in sua sententia de fructibus etiam dixit an eadem die illam mutare posit eos minuendo vel augendo & quid si nihil de fructibus dixerat. vide gl.5.l.3.tit.22.par.3.
Et an de die naturali vel iudiciali debeat intelligi. vide glossam sextam. dictæ legis.3.
Iudex potest sententiam suam reuocare quantum ad mulctam condemnato impositam non alias. vide gl.2.&.3.l.4.tit.22.part.3.
Et an talis mulctæ reuocatio sit in præcepto vel in voluntate iudicis. vide ibidem in.d.gl.3.
Et an istud procedat si mulcta sit imposita ratione contumaciæ vel delicti. vide ibidem in gl.4.
Iudex an posit mulctam alicui vltra fiscum applicatam tollere siue minuere. vide gl.5.l.4.tit.22.part.3.
Iudex qui condemnauit aliquem propter contumaciam si contumax veniat antequam ipse recedat a loco iudicij an illam condemnationem debeat reuocare. vide gl.7.d.l.4.
Iudex antequam sententiet qualiter faciet citare partes. vide glossam.2.l.5.titu.22.part.3.
Et quid in contumaci in processu. vide ibidem.
Et quid si fecit citari generaliter ad rotam causam vel præsens fuit licet non citatus vel recessit antequam complesset legere vel prædecessor iudicis illum citauit vel est causa criminalis. vide.d.gl.2.d.l.3.
Iudex in scriptis sententiam ferre debet nisi quando causa vilis est, seu viles personæ litigant & quando ita dicetur esse. vide glo. primam.& 2.l.6.titu.22.par.3.
Iudici an credatur in causa pauperis si sine scriptura in causa ipsius fuit processum propter paupertatem. vide gl.3.d.l.6.
Iudex an victum in expensis condemnare debeat etiam in causis criminalibus. vide gl.1.l.8.tit.22.par.3.
Et an in alijs causæ. vide late ibidem.
Et an in interesse quod victor prætendit quia propter id fuit a negotijs suis auocatus. vide.d.gl.1.
Et an in tali expensarum condemnatione veniant cibaria & qualiter. vide.d.glo.1.ad finem.
Et quid si victor hospitatus fuit. vide ibidem.
Iudex victum in expensis malefactis a victore condemnare non debet. vide.d.gl.1.in finalibus verbis.
Iudex vtrum victum in expensis condemnare debeat si victus in principio litis iuramentum calumniæ fecit. vide glossam secundam. dictæ legis.8.tit.22.par.3.
Iudex in expensis victum non condemnauit quando ipse habuit iustam causam litigandi & qualis ista sit. vide gl.3.d.l.8.
Et quid si in certa parte iudicij habuit iustam causam litigandi, & in alia parte eam non habuit. vide dictam glossam tertiam. & quid si liticessit. vide ibidem.
Iudex inspicere debet acta quando ad instantiam rei præsentis vult contra actorem contumacem procedere per sententiam diffinitiuam. vide glo.4.l.9.tit.22.par.3.
Iudex an puniat stuprum si in libello quis non nisi de adulterio fuit accusatus. vide gl.1.l.16.tit.22.part.3.
Iudex an posit supplere si plus est probatum quam petitū. vide. d. gl.1.
Iudex pronuntians pro eo qui iustitiam non habet si in libello petijsset iustitiam exhiberi an sententia rescindatur tanquam contraria libello. vide.gl.1.col.1.l.16.tit.22.par.3.
Iudex referens se in sententia sua ad aliquod instrumentum quod in actis non inuenitur an sententia teneat. vide glossam sextam.l.16.titu.22.part.tertia.
Iudices si discordent & sint pares & sententia sit pro libertate matrimonio vel testamento vel in alio casu fauorabili an præualere debeat. vide glo.3.l.18.tit.22.par.3.
Et quid si talis sententia in casu fauorabili sit euidenter iniqua. vid.dict. gl.3.d.l.18.& quæ sit in hoc ratio. vide ibid.in gl.4.
Et quid hodie seruetur & quid si causa fauorabilis non sit & iudices sint pares. vide ibidem in glo.5.
Iudex dando sententiam contra aliquem per eam non intendit inferri præiudicium alias possessori non citato. vid.glossam secundam.l.20.titu.22.parti.3.
Iudex an posit in sententia sibi reseruare potestatem minuendi pœnā a se impositam. vide gl.4.l.22.tit.22.par.3.
Iudex in sententia sua iubens soluere sub pœna dupli quando ista pœna valeat & quando non. vide gl.5.d.l.22.tit.22.par.3.
Iudex an posit aduocato vel parti præcipere vt amplius in iudicio non loquatur sub pœna si hoc fecerit sine causæ cognitione. vide ibi. gl.6.
Iudex iudicans per imperitiam qualiter parti teneatur & an ad interesse intrinsecum teneatur & an de leuissima culpa teneatur. vide gloss.6.l.24.titu.22. par.3.
Et quid si errauerit in intellectu. l.gallus vel alterius fortissimæ legis vel si passus multum dubius sit & subtilis & sint in eo multæ & variæ opiniones doctorum. vide.d.gl.6.col.1.&.2.
Iudex si iuduit & fecit quod in se est licet male per ignorantiam iudicauerit non tenetur ad pœnam aliquam, vide.d.gl.6. in medio.
Secus si de se confessus non fluduit. vide ibidem.
Iudex qui condemnauit ad mortem non condemnandum vel absoluit non absoluendum vel ci sine causa minorauit pœnam vel per negligētiam delicta non puniat qualiter teneatur. vide glossam tertiam. l.25. titu.22.parti.3.
Iudex si calore iracundiæ hominem interfecit an mitius puniatur. vide glo.4.d.l.25.
Punietur tamen corporaliter licet sine morte. vide ibidem.
Iudex si per negligentiam innocentem interfecit an mitius puniatur. vide dict.gl.4.d.l.25.tit.22.par.3.
Iudex si differat diem sententiandi ad quem partes erant citati an citari debeant iterum ad diem prolongatum. vide gl.3.d.9.tit.23.part.3.
Iudex qui scienter sententiam tulit contra absentem causa reipublicæ malefacit neque sententia tenet. vide gl.6.l.10.tit.23.parti.3.
Iudex an faciat litem suam si male iudicauerit licet per pactum partium sit actum vt ab eius sententia non posit appellari. vide glossam. 6.l.13.titu.23.par.3.
Iudex quando ipse ex officio suo posit exceptionem in iudicio ponere contra partem vel instrumenta vel aliter. vide gl.2.l.24.tit.23.par.3.
Iudex si iniurietur ab appellante ab eo vel ab alio potest illum punire, & quando & an recusari posit in hac pœnæ impositione. vide glo.1.l.26.titu.23.part.3.
Iudex a quo an posit præfigere terminum appellanti intra quod se præsentet coram iudice ad quem & quid si illud non appofuerit. vide gl.4.l.26.titu.23.part.3.& gl.1.l.23.ibidem.
Iudex a quo appellatione pendente nihil facere potest & in quibus casibus sit, vide remissiue gl.5.l.26.titu.23.par.3.
Iudices quales hodie successerint præfectis prætorio quod erant olim, & an iudices curiæ qui vocantur, Alcaldes del Rastro. vide glo.1.l.4.titul.24.par.3.
Iudex qui de restitutione in integrum cognoscit an debeat aliquid iudicare super prima causa. vide gl.8.l.3.tit.25.par.3.
Iudex qui alias est iudex rei condemnati an sine literis iudicis condemnatoris posit sententiam suam exequi. vide gl.5.l.1.tit.27.par.3.
Iudex ex causa an posit minuere siue augere tempus executioni sententiæ deputatum. vide gl.1.l.5.tit.27.par.3.
Iudex an posit aliquem mittere in rei possessionem si dominus nolit cauere de damno non inferendo. vide gl.1.l.15.tit.30.part.3.
Iudex an posit procedere ad aliquem actum iudicialem si peccatum sit soli denuntianti occultum & an posit illi subtrahere sacramentū vel eum in genere excōicare. vide gl.16.in prologo.4.partitæ.
Iudex vtrum posit aliquem ad perpetuam custodiam carcerū condem

Universidad de Deusto
Biblioteca

nare vel vt sit perpetuus carnifex vel ad alium officium perpetuum vnde discedere nunquam posit. vide glossam quintam. legis secundæ, titu.5.part.4.
Iudex ex officio suo an posit matrimonium reintegrare quando maritus qui propter vxoris adulterium fuit per sententiam ecclesiæ ab ea separatus qui postea fornicatus fuit si vxor talem reintegrationem petere nolit. vide gl.1.l.6.tit.10.par.4.
Iudex quis sit in causis matrimonialibus. vide gloss. secundam. per tex. ibi.l.7.tit.10.par.4.
Iudex quando condemnat aliquem in pœnam deportationis an in sententia posit ei bona reseruare. vide gl.1.l.2.tit.18.par.4.
Iudex debet taxare valorem serui in duobus casibus. vide glo.4.l.2.titu.22.parti.quarta.
Iudex an posit esse Rex imperator vel alius in causa propria. vide glo.8. l.5.titu.24.parti.4.
Iudex an posit esse Rex in iniuria facta Regno vel reipublicæ regni & an idem sit dicendum in papa si fiat iniuria ecclesiæ. vide dictam glossam octauam.
Iudex qualiter consulat principem super dubio litigio, vide glossam. 4. l.27.tit.1.part.3.
Iudex si facta relatione principi antequam ipse respondeat sententiat, an valeat sententia. vide gl.6.l.11.tit.22.part.3.
Iudex debet tempore obseruare sicuti illud facit iurisperitus. vide ibidē in glo.2.l.12.titu.22.par.3.
Iudex licet maleficiat potest de consensu partium sententiam ferre etiā in lupanari. vide gl.8.d.l.12.
Iudex sententiando secundo contra primam sententiam quæ nullo remedio recisiuo poterat reuocari an eius secunda sententia valeat. vide glo.1.&.2.l.1.tit.22.par.3.
Iudex sub conditione sententiare non debet & quid si pronuntiet secūdum consilium sapientis ferendum. vide glossam primam.l.14. titul.22.part.3.
Iudex exemplis iudicare non debet & quando valeat sententia lata sicuti in alio simili talis iurisperitus dedit. vide glo.2.d.l.14.
Iudex qui se pronunciauit esse competentem si illud non sit an sententia ab eo lata teneat. vide gl.3.l.15.tit.22.par.3.
Iudex per errorem a partibus electus si error semper durauit an sententia ab eo lata teneat. vide gl.2.d.l.15.
Et an hoc procedat si erretur facto ante vel post litis contestationem, & an semper errare præsumatur. vide.d.gl.2.
Et quid si iudex alias iurisdictionem habuerit in eos. vide ibidem in glossa tertia.
Iudex si per eum non steterit sed partes quæ nullas probationes in terminis sibi datis adducere noluerunt an sine probationibus sententiare posit. vide gl.7.d.l.15.tit.22.par.3.
Iudex qui in sententia sua dixit iudico quia probatum est cum ita nō sit an sententia valeat. vide.d.gl.7.
Iudex debet sententiam suam ferre secundum quod in libello fuit ei petitum & an alias sententia sit ipso iure nulla. vide glossam primam.l.16.titu.22.par.3.
Iudex potest electionem infirmare licet petitum non sit, sed quod confirmetur. vide.d.gl.1.d.l.16.
Iudex ex coniecturis debet colligere an in depositario allegante casum fortuitum adsit dolus vel non. vide glossam octauam. ad finem.l.4.titulo.3.parti.quinta.
Iudex coram quo donatio excedens.500.aureos insinuatur an debeat illam expressè approbare & quando istud ita fieri requiratur an vero sufficiat quod tantum sibi intimetur. vide glossam.16.legis nonæ.titulo.4.parti.quinta.
Iudex corā quo donatio excessiua debeat insinuari qualis esse debeat. vide glo.17.d.l.9.tit.4.par.5.
Iudex debet decretum suum interponere in vendendis rebus immobilibus alicuius minoris. vide glossam sextam, & septimam.l.4.per textum ibi.tit.5.par.5.
Et qualis iudex iste esse debeat an loci vbi res sita est vel domicilij. vide ibi glo.octauam.
Iudex temporalis siue perpetuus an posit emere aliqua in loco illo vbi iurisdictionem habet vel non. vide gl.2.l.5.tit.5.par.5.
Iudex constitutus ad beneplacitum propter incertitudinem æquiparatur perpetuo. vide.d.gl.2.d.l.5.
Et hoc debet intelligi quando habet ibi iurisdictionem secus si habeat administrationem sine iurisdictione. vide ibid.in gl.3.
Iudex an posit aliquos contractus in loco suæ iurisdictionis facere & qualiter. vide ibid.in gl.4.
Iudex si in loco vbi iurisdictionem habet emit aliquid cum authoritate alterius administratoris an emptio teneat. vide dictam glossam quartam.
Iudex si emat a magno viro & potenti sibi subdito de quo certum erat, quod eum non timebat an tunc emptio teneat. vide ibidem.
Et quid si modicum sit officium vel si contrahat cum non subditis extra iurisdictionem. vide ibid.in gl.6.
Iudex quando & quas res emere poterit in loco illo vbi iurisdictionem habet & quid si contractus esset iuratus an firmetur iuramento. vide ibidem in gl.8.d.l.5.tit.5.parti.5.
Iudex an posit huic iuri renuntiare si velit. vide.d.gl.8.
Iudex an posit accipere illud quod sibi legatur vel relinquitur in vltima voluntate si illud sibi relinquatur in loco illo vbi iurisdictionem habet. vide.d.gl.8.
Iudex an posit accipere donationem ab aliquo sibi factam remunerationis causa. vide.d.gl.8.d.l.5.tit.5.par.5.
Iudex vendere potest res suas in loco vbi iurisdictionem habet & de quibus rebus istud intelligatur. vide glossam nonam. dictæ legis quintæ. per text.ibi.
Iudex si vendat rem alicuius pro executione suæ sententiæ an faciat emptorem dominum rei emptæ ita sicut si ipse a domino emisset. vid.gl.1.cum alijs ibi.l.52.tit.[illegible].par.5.
Iudex omne illud facere potest quod & fieri potest per contractum. vide.d.gl.1.in fine.
Iudex si pro executione sententiæ rē vendat & aliquid supersit debito soluto ex quo superfluo iudex aliquam rem emerit an illud sit iudicis vel non. vide gl.6.d.l.52.
Iudex perpetuus loci an & quando teneatur ad emendam damni dati in termino suo. vide gl.7.&.8.l.4.tit.7.part.5.
Et quid in iudice temporali qui custodiendo fuit negligens. vide dictam glossam octauam.
Iudex debet semper prohibere ne maleficia fiant in termino suo. vide ibidem.
Iudex & an iudices salariati in quolibet anno debeant habere totum salarium si non sui culpa remoti fuerunt vel an hæredibus suis dari debeat si ante annum decesserit. vide gloss. legis nonæ. per textum. ibi. titu.8.par.5.
Iudex qui non est competens ad puniendum potest esse competens ad capiendum. vide glossam secundam. legis secundæ. per textum, ibi. titulo.9.par.5.
Iudex competens quis sit circa delictum commissum in mari. vide glos. tertiam.d.l.2.
Iudex ex officio suo tenetur curatores furiosis dare. vide gloss. tertiam. l.5.titu.11.part.5.
Iudex quis erit ad compellendum aliquem vt soluat quādo soluere promisit in certo loco. vide glossam quartam. legis decimætertiæ. tit. vndecimo.part.5.
Iudex non debet facere executionem in bouibus & alijs similibus neq; illud in pignus dare debet. vide gloss. primam.&.2.l.4.titul.13.part.5. per textum ibi.
Iudex an debeat authorare quando tutor obligat res mobiles sui minoris quæ seruari potuerant. vide glossam tertiam. legis octauæ. titul.13. parti.quinta.
Iudex si pecuniam a litigatoribus recipiat vt maleiudicet vel vt iustè iudicet vel vt causam cito expediat an restituere teneatur & qualiter. vide gl.1.l.52.per tex.ibi.tit.14.par.5.
Iudex in vita & in morte peregrinos adiuuare tenetur. vide gloss.1.l.31. titu.primo.part.6.
Iudex in causis peregrinorum debet summariè & sine strepitu & figura iudicij procedere & qualiter hoc intelligatur. vide gloss. primam.l. 32.titu.1.part.6.
Iudex qui in aliqua causa debent procedere sine strepitu & figura iudicij qualiter hoc intelligere debeat. vide dictam glossam primam. dictæ legis.32.
Iudex qualiter iubeat edi copiam testamenti hæredibus vel legatarijs. vide gl.1.2.&.3.per tex.ibi.tit.2.par.6.
Iudex an posit minuere tempus à lege hæredi datum ad deliberandum vtrum adeat hæreditatem vel non & quid si adsit causa. vide gloss.4. l.2.titu.6.par.6.
Iudex intra quantum tempus debeat terminare causas ciuiles siue criminales. vide glossam tertiam, & quartam. legis nonæ. per text.ibi. titulo.6.part.6.
Iudex an suppleat defectum tutoris quantum ad adeundam hæreditatem minori relictam. vide glossam.22. legis decimætertiæ. per textū ibi.titu.6.par.6.
Iudex an posit ante annum elapsum executores testamentarios compellere ad adimplendam voluntatem defuncti. vide glos. tertiam, l.6. titu.10.par.6.
Iudex qualiter se habere debeat in diuidenda hæreditate inter hæredes quando illud sibi petitur. vide glossas legis decimæ. titu. decimoquinto.parti.sexta.
Iudex qualiter filijs tutores dare posit quando eorum mater transiuit ad secundas
ad secundas nuptias. vide glo.3.cum alijs ibi.l.5. & glossās.l.4. titulo. 16.parti.sexta.
Iudex an debeat confirmare tutorem a matre filio datum & an præcedēte inquisitione & quando. vide gl.2.&.3.l.6.ibidem.
Iudex an teneatur in syndicatu si non confirmauerit tutorem a matre datum filio suo si viderit expedire. vide gl.4.ibidem.
Iudex quando minori tutorem dare posit ad petitionem cuiuslibet de populo vel nemine petente. vide gl.7.l.12.tit.16.par.6.
Et an idem facere posit in dando curatore & quid in furioso & prodigo. vide dictam glo.7.
Iudex quibus curatorem dare posit & qualiter & an cum causæ cognitione. vide gl.1.l.13.tit.16.par.6.
Iudex ex causa debet confirmare tutorem a patre filio datum, & an etiā inuito minore. vide gl.5.l.13.tit.16.part.6.
Iudex qualiter pronuntiare debeat sententiam quando ei petitur resper restitutionem. vide gl.1.in fine.l.1.tit.19.par.6.
Iudex si interuenerit in facto minoris & ipse læsus fuit an posit restitui. vide glo.2.l.2.tit.19.part.6.
Iudex ex officio suo nemine petente debet prouidere ne bona hæreditaria dissipentur. vide gl.3.l.7.tit.19.par.6.
Iudex quis competens sit ad faciendam restitutionem ad minoris petitionem. vide glo.1.l.8.per tex.ibi titul.19.par.6.
Iudex scire potest veritatem ex tribus vijs. vide glossam.7. per text,ibi. in prologo.7.partitæ.
Iudex in notorijs procedere potest sine accusatore. vide.d.glo.7.
Iudices an & quando accusare aliquem de delicto vel accusari posint, & quare non accusent. vide glossam.5.l.2.& glossas.l.11. per text.ibi. titu.19.part.7.
Iudices quando Regi crimina subditorum denuntiare teneātur. & quid si dolose accuset. vide glossas.l.quintæ. per textum ibi.titulo primo, parti.septima.
Iudex non præcedente fama publica ad inquisitionem procedere non potest. vide gl.1.d.l.5.tit.1.par.7.& glo.8.l.27.ibidem.
Iudex an posit defunctum decapitare vel in eum pœnam capitalē exercere posit. vide gl.3.l.7.tit.1.par.7.
Iudex potest post eius mortem accusari quando pretio recepto vel alio iniustè facto contra aliquem sententiam dedit. vide glossam.1.l.8.per text.ibi.tit.1.par.7.
Iudex si conueniri non potest & actio est tempore peritura tenetur litem contestare & cauere de respondendo finito officio. vide gloss.5. l.11.per tex.ibi tit.1.par.7.
Iudex ante inquisitionem an debeat præfigere terminum accusare volentibus. vide gl.3.l.12.titu.1.par.7.
Iudex an posit vel non recipere accusatorum pluralitatem qui de vno delicto vnum accusant & quid si recepit. vide glossam tertiam.l.13.titulo.1.par.septima.
Iudex quid facere debeat recepta accusatione contra aliquem, & qualē & quando recipere posit & teneatur. vide glossas.l. decimæquartæ. titul.primo.part.7.
Et an nomen iudicis debeat in accusatione criminali poni. vide ibi. glossa tertia.
Iudex seruus esse potest cum illud communiter ignoratur. vide glo.9. & 10.l.4.tit.4.par.3.
Iudex potest reijcere accusationem si inepte proposita sit & non seruatis seruandis. vide gl.6.in prin.l.14.tit.1.part.7.
Iudex si in delictis procedat per inquisitionem an in ea eadem quæ in accusatione seruanda sunt. vide.d.gl.6.in prin.q.1.
Iudex loci delicti commissi an sit competens ad puniendum delinquentem & an ille propter delictum efficiatur subditus ipsius. vide glos.1. in princ.l.15.tit.1.par.7.
Iudex ciuitatis potest cognoscere de delicto commisso in districtu ipsius ciuitatis. vide.d.gl.1.in prin.
Iudex qualis competens sit quando delictum fuit commissum in loco communi vtriusque ciuitatis. vide.d.gl.1.in.q.7.
Et an & quando posit iurisdictio alicuius iudicis prorogari per partes, & qualiter. vide gl.2.3.&.4.l.15.per tex.ibi.tit.1.par.7.
Iudex proprius an & quando teneatur habere ratam prorogationem alterius iudicis in criminalibus. vide ibid.in.d.gl.4.
Iudex loci originis vel domicilij an posit procedere per inquisitionem ad punitionem delicti commissi extra domicilium vel iurisdictionē suam. vide ibidem in gl.5.
Iudex in dubio semper facere debet quod securius est. vide glo.5. in medio.l.16.tit.1.parti.7.
Iudex qui non relaxat reum sub fideiussoribus qualiter teneatur illud facere tamen non debet si sit aliquis de mandato Regis captus. vide dictam glo.5.in fine.
Iudex qualiter procedere debeat contra accusatorem non comparentem intra terminum & qualiter eum puniat. vide glossas.l.17.per tex, ibi.titu.1.parti.septima.
Iudex quando ad capturam posit procedere sine citatione. vide glos.2. l.18.titu.1.par.7.& gl.1.l.1.tit.29.part.7.
Iudex delicti vel qui legitimè de crimine cognoscere potest an posit delinquentem capere in alieno territorio vel qualiter se tunc habere debeat & iudici illius territorij debeat rescribere. vide glo.5. d.l.18.tit.1. parti.7.& glo.2.l.1.tit.29.par.7.
Et quid si iudex originis vel domicilij præuenit in citando iudex vero delicti præuenit in sententiando quis eorum potior erit. vide,d.gl.1. d.l.1.titu.29.par.7.
Et an locus sit remisioni post quam sententia condemnatoria lata fuit per iudicem loci domicilij vel alterius. vide dictam glossam secūdam. colum.secunda.
Iudex inquirens ex officio suo tenet locum partis. vide gloss.11. in fine. l.22.titu.1.par.7.
Iudex an contra iam mortuum procedere posit & quando sic. vide glo. l.7.&.8.&.l.23.per tex.ibi.tit.1.part.7.
Iudex cum aliquem ad mortem condemnare vult quid prius facere teneatur & quando illud facere posit. vide gl.1.l.26.tit.1.par.7.
Iudex an posit aliquem ex indicijs indubitatis condemnare, & an torquere. vide gl.4.l.26.tit.1.par.7.
Iudex si viderit reum sine culpa an illum diffinitiuè absoluere teneatur vel rem sic indiscussam debeat relinquere. vide ibi.gl.9.
Iudex an & quando de officio procedere posit sine accusatore vel denūtiatore. vide glo.l.28.tit.1.par.7.per illum tex.
Iudex an puniat testes qui a testimonio per exceptionem exclusi fuerunt. vide gl.1.&.2.l.29.ibid.per illum tex.
Et an occidentes iudices Regis incidant in maiestatis crimen. vide gl.13. l.1.titu.2.part.7.
Iudex an & quando posit securitatem alicui dare & quando istud ad solum principem pertineat. vide glo.15.d.l.1.
Iudex si dimittat officium sine permisione principis an incidat in crimen læsæ maiestatis. vide gl.18.ibi per illum tex.
Iudex in factis notoriè iniustis procedere extra iudicialiter spoliando. vide glo.3.in fine.l.4.tit.2.par.7.
Et illud quod iudicis authoritate fit præsumitur iustum & honestum. vide glo.6.l.5.tit.7.par.7.
Iudex potest procedere ad executionem pœnę omni ordine iudiciario prætermisso qn̄ crimen est notoriū. vide gl.12.ad finem.d.l.5.
Iudex aliquando debet subito pœnas imponere pro delictis & expedit Reipublicæ & quando. vide.d.gl.12.ad finem.
Iudex qui ante testium publicationem dicta ipsorum manifestauit, vel legere permisit an puniatur pœna falsi. vide glossam quintam, l.1. tit. 7.parti.septima.
Iudex si per vim tyranni aliquem occidat quando teneatur vel non. vid. glo.3.l.8.tit.8.part.7.
Iudex qui falsam sententiam ad mortem vel exilium perpetuum dedit qualiter puniatur. vide gl.1.&.2.l.11.ibid.per illum text.
Iudex ex officio suo tenetur obuiare ne maleficia seu delicta fiant. vide glo.3.l.5.per tex.ibi.titu.9.parti.7.
Iudex iniurians delinquentem ad emendam tenetur & qualiter. vid.gl. 4.l.16.per tex.ibi.tit.9.part.7.
Iudex qui habet arbitrium in imponēda pœna pro delicto an posit illā extendere vsque ad pœnam mortis. vide gl.11.l.21.tit.9.par.7.
Iudex appellantem iniurians qualiter puniatur. vide glos.1.&.2.l.4. per tex.ibi.tit.10.par.7.
Iudex competens an sit ille vbi fur cum re furtiua vel sine ea reperitur, & quando. vide gl.1.l.4.per tex.ibi.tit.14.par.7.
Iudex qui durante officio furtum facit vel alio modo quod non potest subripit qualiter puniatur. vide glossam.11.l.18.per textum,ibi.tit.14. parti.septima.
Iudex nolens perscrutari domum alicuius vt videat si ibi est seruus alienus vel non in quam pœnam incidat. vide gl.3.l.24.tit.14.par.7.
Iudex quando actione damni dati conueniri posit vel non. vide glos.l. 4.per tex.ibi.tit.15.par.7.
Iudex si damnum fieri iubeat vel aliud iniustum an officiales facientes teneantur vel excusentur. vide gl.6.l.5.tit.15.par.7.
Iudex qualiter procedet in æstimatione damni dati quæ fieri debet contra damnum dantem. vide gl.4.l.18.per tex.ibi.tit.15.par.7.
Iudex vtrum inquirendo vel volens prouinciam purgare admittatur cōtra vxores adulteras & illas castigare posit & illas expellere saltim quando sunt publicæ. vide gl.3.l.2.tit.17.par.7.
Iudex hæreticorum quis sit vel non & qualiter procedere debeat contra illos. vide gl.2.l.2.per tex.ibi.tit.26.par.7.
Iudex occidendo malefactorem iustè an & quando peccet. vide glos.4. l.3.tit.27.par.7.
Iudex meretur apud Deum occidēdo aliquem & puniendo illum cum iustitia, vide,d.glo.4.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Iudex ad capturam procedere non potest nulla præcedente informatione saltim summaria. vide gl.1.l.1.tit.29.par.7.
Et an cum talis informatio sit reus citari debeat & quare non. vide dictã glossam.1.d.l.1.
Iudex inquirens in locum accusatoris, succedit. vide gloss.2. colum.2. in medio.l.1.titu.29.par.7.
Iudex quis possit militem capere & punire pro ipsius delicto militari vel alio. vide glo.1.3. per tex.ibi.tit.29.part.7.
Et quando suo magistro remittere non teneatur. vide ibi.glo.5.
Et sine iudicis mandato quis carcerari non debet. vide glos.l.2. per text. ibi.& glo.1.l.4.tit.29.part.7.
Iudex an statim quod aliquem capit illum iurare faciat de dicenda veritate. vide gl.3.in prin.l.4.tit.29. par.7.
Iudex & quando reus de crimine occulto accusatus licitè & sine peccato illud negare possit & iudici interroganti respondere non teneatur. vide glo.3.l.4.per tex.ibi.tit.29.par.7.
Iudex an affectus eodem punire debeat ac si effectus subsecutus fuisset, & an illud sit in eius voluntate positum neque ad hoc necessitetur. vide glo.4.in fine.l.2.tit.31.part.7.
Iudex non potest imponere pro delictis extranea genera pœnarum. vide glo.1.l.4.tit.31.part.7.
Iudex an possit maritum alicuius condemnare vt in triremibus Regi seruiat vxore reclamante. vide gl.4.l.4.tit.31.par.7.
Iudex an possit deportato in insulam bona reseruare. vide gl.7.d.l.4.
Iudices causarum criminalium curiæ vel Regalis cancellariæ an possint delinquentibus pœnam perpetui exilij a regno imponere. vide glos. 1.l.5.per tex.ibi.tit.31.part.7.
Iudex qualis possit bona delinquentium confiscare. vide glos.5.dict.l.5. per textum.ibi.
Iudex quales pœnas delinquentibus dare possit. vide gloss.l.6.per text. ibi.titu.31.par.7.
Et de ipsorum pœna si insolitas & inusitatas pœnas dederint. vide ibidẽ in glossa sexta.
Iudex inter pœnas mortis arbitrare poterit & quam velit dare. vide glo. 6.d.l.6.tit.31.par.7.
A liam tñ pœnam debet imponere nobilibus quam plebeis. vide ibidẽ.
Iudex si dederit delinquentibus pœnam inusitatam tenetur & qualiter. vide glo.8.l.6.tit.31.part.7.
Iudex an possit mutare & alterare pœnam etiam quando a iure certa est pro aliquo delicto considerata delinquentis persona quod senex, minor, mulier, vel alia sit. vid. gl.1.cum alijs ibi.l.8.tit.31.part.7.
Iudex potest pœnam pecuniariam in corporalem mutare propter consuetudinem delinquendi. vide glo.10.d.l.8.
Iudex qualiter puniat fraugentem exilium temporalem vel perpetuũ. vide glo.l.10.per tex.ibi.tit.31.par.7.
Iudex publicè debet punire delinquentes non clam. vide gloss.l.11.per text.ibi.titu.31.par.7.
Iudicis factum habetur ac si totus populus fecisset. vide glossam finalẽ. l.1.titul.2.par.1.
IVDEX IRREGVLARIS est si aliquem occidere iusserit etiã si iustè faciat. vide glo.1.l.17.tit.6.par.1.
IVDEX ARBITER vel arbitrator & an iudex arbiter possit esse clericus. vide gl.5.l.48.tit.6.par.1.
Iudex arbiter ordinarius vel delegatus an possit esse infamis. vide glo.3. 9.&.10.cum alijs.ibi.l.7.per tex.ibi.tit.6.par.7.
Iudex arbiter an possit esse monachus. vide gl.6.l.4.tit.4.par.3.
Iudex arbiter. vide supra in verbo, ARBITER.
IVDEX ORDINARIVS Regius quando possit cognoscere de causis subditorum domino iurisdictionem habente. vide glossam.8. l.2.titul.1.parti.2.
Iudices ordinarij a quo poni possint. vide glossam primam. legis secundæ.titu.4.parti.3.
Iudices ordinarij cuius ætatis esse debeant. vide glossam primam. legis quintæ.titu.4.part.3.
Iudices ordinarij prouintiæ habent merum imperium ratione officij. vide glo.5.per tex.ibi.l.18.tit.4.par.3.
Iudex ordinarius an possit a se delegatum ad aliquam causam remouere vt causam alteri deleget. vide gl.1.l.21.tit.4.par.3.
Et quid si delegato de reuocatione talis ordinarij non constet an valeãt gesta per eum post talem reuocationem. vide ibidem.
Iudex ordinarius si recusetur quid sit faciendum & ex quibus valeat recusari. vide glos.9.l.22.titu.4.parti.3.& quid in delegato. vide ibidem in glo.præcedente.
Iudex ordinarius post motam litem an vt compromissarius voluntate partium cognoscere valeat. vide gl.8.&.9.l.24.titu.4.part.3.
Iudex ordinarius si ad commissionem alterius iudicis testes recipiat, & ipsi falsum dixerint quis eorũ punietur. vid. gl.3.l.42.titu.16. par.3.
Iudex ordinarius non debet se intromittere in causis a principe delegatis commissis. vide gl.6.l.47.tit.18.par.3. Quod procedit etiam si delegatus ille moriatur. vide d.gl.6.d.l.47.
Iudex ordinarius an possit punire delegatum si delegationem non vult exequi. vide.d.gl.6.d.l.47.tit.18.par.3.
Iudex ordinarius an & quãdo possit salarium a partibus exigere pro habendo assessore & quid in delegatis. vide gl.4.l.2.tit.21.part.3.
Iudex ordinarius an sit competens iudex in causa feudali etiam quando lis est inter ipsum vassallum & dominum super re feudali & quali. illud erit dominus feudi & quando pares curiæ & quid sit hodie dicendum. vide glo.1.2.3.&.5.per tex.ibi.l.11.tit.26.part.4.
Iudex ordinarius an debeat de causa feudali cognoscere quando cõtentio est inter duos vassallos qui diuersos prætendunt inuestitores, vel inter duos Comites vel Barones. vide gl.5.l.11.tit.26.in part.4.
Iudex ordinarius siue delegatus cui iurisdictio fuit reuocata etiam si de hoc sit ignorans sententiare non potest. vide glossam tertiam.l.12.titulo.22.par.3.
Iudex loci delicti commissi an sit competens ad puniendum delinquentem & an ille propter delictum efficiatur subiectus ipsius gl.1.in principio.l.15.tit.1.part.7.
Iudex ciuitatis potest cognoscere de delicto cõmisso in districtu ipsius ciuitatis. vide.d.gl.1.in prin.d.l.15.
Iudex ordinarius poterit iudicem delegatum a principe punire si delinquat in sua diœcesi. vide.d.gl.1.in.q.4.&.5.
Iudex proprius an & quando teneatur habere ratam prorogationẽ alterius iudicis in criminalibus. vide gl.4.l.15.tit.1.part.7.
Iudex loci originis vel domicilij an possit procedere per inquisitionem ad punitionem delicti commissi extra domicilium vel iurisdictionẽ suam. vide ibidem in gl.5.
Iudex ordinarius, arbiter, vel delegatus an possit esse infamis. vide glo.3. 9.&.10.cum alijs ibi.l.7.per tex.ibi.tit.6.par.7.
Iudex ordinarius debet esse præsens tempore torturæ neque causa ista delegari poterit. vide gl.5.l.3.tit.30.part.7.
IVDEX DELEGATVS debet esse subditus delegantis valet tamen consuetudo in contrarium & quid si sit minor.25.annis. vide gl. 4.l.2.titu.4.part.3.
Iudex delegatus poterit citare per nuntium. vide gl.4.l.1.tit.7.par.3.
Iudex delegatus an possit punire testem falsum coram se dicentem, & quid in delegato a principe. vide glo.3.in prin.& glo.3.in prin.& glos. 4.l.42.tit.16.part.3.
Iudex delegatus a principe supremum obtinet locum inter alios iudices. vide glo.1.l.8.tit.17.part.3.
Iudex delegatus, & an de consensu partium eius iurisdictio possit prorogari & an expiret iurisdictio prorogata in delegatũ cum expirat eius iurisdictio in causa principali, & an extendatur si res super qua datus fuit commutetur. vide gl.1.&.3.l.47.tit.18.part.3.
Iudex delegatus extendere potest suam iurisdictionem ad fructus & ad alia accessoria rei sibi delegatæ. vide gl.4.d.l.47.
Et interim quod causa coram delegato a principe vertitur ordinarius iudex se non intromittet. vide gl.6.d.l.47.tit.18.par.3.
Quod procedit etiam si delegatus moriatur. vide ibidem.
Iudex delegatus an possit puniri ab ordinario si non vult exequi delegationem sibi commissam. vide.d.gl.6.
Iudices delegati a Rege an possit subdelegare & an isti possint causas meri imperij delegare. vide gl.1.l.19.tit.4.par.3.
Iudex delegatus ab ordinario etiam ad totã causam potest ab illo remoueri non sic si delegatus subdelegasset. vide gl.1.l.21.tit.4.par.3.
Et an iudex ordinarius hoc facere possit vt alteri deleget. vide ibidem.
Et quid si delegato de reuocatione non constet an valeant gesta per eum post talem reuocationem. vide ibidem.
Iudex delegatus an possit a partibus salarium exigere pro habendo assessore. vide gl.4.l.2.tit.21.part.3.
Iudex etiam delegatus potest citare per nunciũ, & an vnus iudex possit citare per nuntium alterius iudicis. vide gl.4.l.1.tit.7.par.3.
Iudex delegatus cui fuit executio commissa an de ea cognoscere possit si cognitio non præcessit. vide gl.1.l.4.tit.18.par.3.
Iudex delegatus si ei commissa sit causæ cognitio, & nihil de decisione dicatur an decernere possit. vide ibidem in gl.2.
Iudex ordinarius siue delegatus cui iurisdictio fuit reuocata etiam si de hoc sit ignorans sententiare non potest. vide gl.3.l.12.tit.22.par.3.
Iudices delegati si omnes præsentes non sint sententiare non possunt, & an interlocutorie sic. vide gl.9.l.17.tit.22.par.3.
Iudex delegatus a principe si suo deleget in totum vel pro parte ad quẽ fiet appellatio. vide gl.1.l.21.tit.23.par.3.
Iudex delegatus a papa vt de causa matrimoniali cognoscat an ipse illã alij possit sub delegare. vide gl.7.l.17.tit.10.par.4.
Iudex delegatus cui a principe fuit delegata causa cum appositione diei terminalis nunquid elapsa die possit sententiare quasi fuerint duo præcepta. vide gl.3.l.37.tit.11.par.5.

Iudex delegatus qui in veritate erat iudex si hoc ignorando sententiam dederit an sententia teneat. vide gl.3.l.4.tit.9.part.6.
Iudex delegatus a principe si delinquat in dioecesi iudicis ordinarij poterit ab ipso puniri. vide gl.1.q.4.&.5.l.15.tit.1.part.7.
Iudex delegatus ordinarius vel arbiter an possit esse infamis. vide glo.3. 9.&.10.cum alijs ibidem.l.7.per tex.ibi.tit.6.par.7.
Iudex delegatus an possit testem coram se vacillantem torquere & quãdo & qualis. vide glo.1.l.8.per text.ibi.tit.30.par.7.
IVDEX SECVLARIS an possit clericum compellere ad solutionem tributorum quod persoluitur ex re quam possidet quia antea erat illi rei onus annexum. vide glossam quartam.post medium.l. 51.tit.6.part.prima.
Iudex secularis de causis hæreticorum non cognoscit. vide glossam.1.l. 58.titu.6.par.1.
Iudex secularis cognoscit in causis clericorum qui pertinaciter per annum in excommunicatione permanserunt. vide glo.quintam.l.59. titulo.6.par.1.
Iudex secularis poterit compellere recipientem iuramentum per vim ex tortum vt tale iuramentũ relaxet & boni iudices ad hoc semper tenẽtur. vide gl.2.l.29.titu.11.par.3.
Iudex secularis an possit delinquentem qui in ecclesia delinquit ab ea illum extrahere episcopo irrequisito. vide gl.7.l.12.tit.14.par.3.
Iudex terrenus de occultis non se intromittit sed cœlestis neque ipsa ecclesia. vide gl.16.in prologo.4.partitæ.
Iudex secularis potest contra clericum procedere executiuè ex consequentia officij suscepti non vero per modum iudicij. vide glossam tertiam.l.3.tit.3.part.5.
IVDEX ECCLESIASTICVS potest punire laicum contemnentem ex communicationẽ priuando eum iure sibi in ecclesijs quæsito. vide glo.4.l.32.tit.9.part.1.
Iudex ecclesiasticus potest laicum temporaliter multare si persistat per annum in excommunicatione. vide ibidem.
Iudex ecclesiasticus an cognoscat de crimine ecclesiæ commisso. vide glo.6.in fine.l.35.tit.9.par.1.
Iudex ecclesiasticus cognoscere potest & debet de crimine sacrilegij. vide glo.3.l.6.tit.18.part.1.
Iudex ecclesiasticus an possit cognoscere de crimine adulterij ad pœnã criminalem imponendam licet litigantes non sint de eius iurisdictione temporali. vide glo.10.l.2.tit.9.part.4.
Iudex ecclesiasticus an de causis peregrinorum laicorum possit cognoscere quando vexantur a vel inhumaniter tractantur. vide glo.3.l.27.titulo.8.par.5.
IVDEX MAIOR vel SVPERIOR, Minor vel inferior.
Iudex minor maiorem excõicare nõ poterit. vide gl.6.l.7.tit.9.parti.1.
Iudex maior si tanquam testis coram minore deponat & vacillet an per minorem puniri possit. vide.d.gl.6.
Iudex inferior an possit committere causam cũ clausula appellatiõe remota & quando. vide gl.1.l.13.titu.23.par.3.
Iudex inferior an possit tollere vel indulgere exilium. vide glo.3.l.10.titulo.31.part.7.
IVDEX EXCOMMVNICANS & iudex minor maiorẽ excommunicare non poterit. vide gl.5.l.7.titul.9.par.1.
Iudex bene potest excommunicare existentes extra suum territorium. vide gl.1.in fine.l.9.tit.9.par.1.
Iudex excommunicans non præcedente excommunicatione nihil facit. vide glo.1.l.12.tit.9.par.1.
Iudices a suspensione incipere debent & postea ad excommunicationẽ non vero e contra. vide gl.1.l.14.tit.9.par.1.
Iudex etsi clericus non sit bene absoluit quem ab excommunicatione. vide gl.4.in fine.l.26.tit.9.par.1.
IVDEX CLERICVS & an clericus possit esse iudex arbiter. vide glo.5.l.48.tit.6.par.1.
Iudex etsi clericus non sit bene absoluit quem ab excommunicatione. vide gl.4.in fine.l.26.tit.9.par.1.
IVDEX HAERETICVS siue excommunicatus notorie vel occulte an possit aliquem excõicare. vide gl.6.l.30.tit.9.par.1.
IVDEX QVIS vel QVALIS esse debeat & iudex an possit esse illiteratus qui non scit legere neque scribere & quid iure canonico & Regio. vide gl.2.l.18.tit.9.part.2.
Iudex debet esse mansuetus neq; aliquid suo solo arbitrio facere debet sed secundum leges &c. vide gl.3.&.4.d.l.18.tit.9.par.2.
Iudex debet esse firmus & nihil contra iustitiam facere debet etiam si ex forma statuti ad hoc arctetur. vide gl.5.d.l.18.
Iudex debet esse sapiens in ministranda iustitia & in mente ipsius debẽt esse duo tales. vid. gl.4.in proœmio.3.partitæ.
Et cum iudicat quid inspicere debeat. vid. ibid. in gl.5.in.d. proœmio.
Iudex potest esse seruus cum illud communiter ignoratur. vide glo.9.& 10.l.4.tit.4.par.3.
Et quid e contra si cum iudex liber sit ab omnibus reputatur seruus. vid. glo.fina.d.l.4.
Iudex an possit esse monachus saltim arbiter. vide glossam sextam.d.l. 4.tit.4.par.6.
Iudex an possit esse quis in causa propria de partium consensu & quid in Rege vel imperatore. vide gl.2.l.10.tit.4.par.3.
Iudex an possit esse quis in causa in qua antea fuit aduocatus etiam si a parte non recusetur. vide glo.3.d.l.10.
Iudex esse non potest pater in causa filij siue e contra siue oppositum sit siue non. vide gl.3.l.9.tit.4.part.3.
Iudex esse non potest infamis seu periurus inofficiosus. vide gloss. quartam.l.24.tit.22.par.3.
Iudex coram quo donatio excessiua debet insinuari qualis esse debeat. vide glo.17.l.9.tit.4.par.5.
Iudex qualis esse debeat vt possit hæredi possessionem rerum hæreditariarum dare. vide gl.2.l.2.tit.14.par.6.
Iudex qualis esse debeat vt minori tutorem dare possit & quid si minor sit dominus terræ & iudex ab eo positus fuit. vide glos. secundam.l. 12.titul.16. par.6.
IVDEX TORQVENS reum ad hoc vt tanquam confessum nõ possit appellare si antea de crimine notorie constabat an bene vel malefaciat. vide gl.3.l.20.tit.9.part.2.
Iudex an possit aliquem ex indicijs indubitatis condemnare & an torquere. vide gl.4.l.26.tit.1.par.7.
Iudices non debent quærere nouas & inusitatas species tormentorum, & quando sic. vide gl.2.l.1.tit.30.part.7.
Iudices antequam torqueant aliquem quid inspicere & facere debeant, & an ex processu informatiuo torquere possint. vide glossam secundam.l.2.tit.30.par.7.
Iudex debet per sententiam aliquem ad torturam cõdemnare & ipse poterit appellare. vide ibidem.
Iudex ordinarius debet esse præsens tempore torturæ neque causa ista delegari poterit. vide gl.5.l.3.tit.30.part.7.
Iudex quid interrogare debeat & qualiter illi quem torquet vel iam torsit. vide gloss.7.dict.l.3.per text.ibi.& glo.1.l.4.per illum tex.cum sequentibus.tit.30.part.7.
Iudex qualiter se habere debeat cum torto qui metu tormentorum delictum confessus fuit si postea appareat ille qui delictum commisit. vide glo.6.7.&.8.l.4.per tex.ibi.tit.30.par.7.
Iudex fatuus est & malefacit subijciendo ad torturam illum contra quẽ delictum est plene probatum. vide.d.gl.8.
Iudex qualiter puniatur si iniustè aliquem ad torturam posuit si illum occidit siue non. vide gl.14.l.4.per tex.ibi.tit.30.part.7.
Et quid si Iudex aliquem iustè torqueri iussit excessit tamen modum in torquendo siue dolose siue culpabiliter qualiter tunc veniat puniendus. vide.d.gl.14.d.l.4.
Et quid si iudex seruauit modum in torquendo sed tortus debilitate naturæ sustinere non potuit & mortuus fuit an & quando iudex tuncte neatur & puniri debeat. vide.d.gl.14.in fine.d.l.4.tit.30.par.7.
Iudex quando plures torquere debet a quibus incipere debeat. vide glo. 2.l.5.per tex.ibi.tit.30.par.7.
Iudex ita aliquem torquere debet ne occidatur vel debilitetur. vide glo. 3.ibidem per illum text.
Iudex delegatus an possit testem coram se vacillãtem torquere & quando & qualis. vide gl.1.l.8.per tex.ibi.tit.30.par.7.
IVDEX IVRAT & iudex qualiter iurare debeat tam in maioribus iudicijs quam in alijs. vide gl.2.per tex.ibi.l.26.tit.9.parti.2.
Iudex quid & qualiter iurare debeat ante ingressum officij & quid si administrauerit officium non præstito iuramento. vide glossam.1.l.6.titulo.4.part.3.
Iudex debet se purgare per suum iuramentum si ei crimen Baratariæ oponatur & ei non probetur & quid si nolit iurare. vide glossam.10.l. 26.titu.22.part.3.
IVDEX PERIVRVS & iudex an ex qualibet transgressione sit periurus. vide gl.2.in fine.l.26.tit.9.par.2.
Iudex esse non potest infamis seu periurus in officio suo. vide gloss. 4.l. 24.titu.22.par.3.
IVDEX FVRIOSVS CAECVS vel MVTVS.
Iudex furiosus etiam per dilucida interualla an possit esse iudex ordinarius. vide gl.1.l.4.tit.4.part.3.
Et idem dic in iudice ceco mnto & surdo vel aliter naturaliter impedito vel casu. vide ibidem in glossis sequentibus. dict.l.4.titul.4.in par.3.
IVDEX RECIPIENS MVTVVM vel aliud iudex neque in parua neque in magna quantitate quicquam recipere potest. vide glo.3.l.6.tit.4.par.3.
Et an possint negotio totaliter finito. vide ibidem.
Et quid in iudicibus delegatis & an isti possint finito officio & quid de eorum assessoribus. vide.d.gl.3.ad finem.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum

Iudex recipiens mutuum a fœneratore gratis an videatur corruptus pecunia. vide.d.gl.3.in fine.
IVDEX APPELLATIONIS & iudex appellationum causam delegare non potest & quare in hoc potius quam in alio ita sit. vide glo.4.l.19.tit.4.par.3.
Iudex appellationis si dicat sententiam fore iniustam & appellationem legitimam fore an condemnare videatur. vid.glos.1.l.110.tit.18.par.3.
Iudex appellationis si de iustitia vel iniustitia primæ sententiæ nihil dicat sed ponat verba æquipollentia an sufficiat. vide.gl.3.d.l.110.
Iudex appellationis qualiter pronunciet si prima sententia fuit condemnatoria secunda vero absolutoria. vide gl.5.d.l.110.
Iudex appellationis qualiter pronuntiet quãdo prima sententia fuit nulla. vide.d.gl.5.in finalibus verbis.
Iudex appellationis si sententiam confirmet an ipse illam in executionẽ mittere possit. vide gl.3.l.1.tit.27.par.3.
IVDEX CVRIAE REGIS & iudices curiæ Regis olim dona & hæreditamenta a Regibus recipiebant hodie secus. vide glos.9.l.7.tit.20.in parti.3.
IVDEX CORRVPTVS PECVNIA an videatur si recepit gratis a fœneratore mutuum. vide gl.3.in fine.l.6.tit.4.par.3.
Iudex vnus ex tribus si fuit corruptus pecunia an teneat sententia. vide glo.6.l.15.titu.22.par.3.
Iudex si fuerit dono corruptus qualiter ab illo resilla repetatur. vid.glo.4.l.27.titu.22.par.3.
Iudex si pecuniam a litigatoribus recipiat vt malè iudicet vel vt iustè iudicet vel vt causam cito expediat an restituere teneatur & qualiter. vide gl.1.l.52.per tex.ibi.tit.14.part.5.
IVDEX ACCVSATVS quod grauat in aliquo subditos suos debet citari ante sententiam. vide gl.3.l.6.tit.16.par.3.
Iudex contra quem proceditur per modum inquisitionis non debet citari ante receptionem testium. vide.d.gl.1.d.l.6.
Iudex accusatus de crimine Baratariæ si illud ei non probetur qualiter accusans puniatur. vide gl.9.l.26.tit.22.par.3.
Iudices an & quando accusare aliquem de delicto vel accusari possint & quare non accusent. vide glo.5.l.2.& gloss.l.11. per textum ibi. titulo.19.par.7.
Iudex potest post eius mortem accusari quando pretio recepto vel alio iniustè facto contra aliquem sententiam dedit. vid. glossam.1.l.8.per tex.ibi.titu.1.par.7.
IVDEX RECVSATVR & iudex an possit esse quis in causa in qua fuit aduocatus etiam si a parte non recusetur. vide glossam.3.l.10.titul.4.part.3.
Iudex ordinarius si recusetur quid sit faciendum & ex quibus valeat recusari. vide glo.9.l.22.tit.4.par.3.
Iudex an possit recusari si causam suspicionis præcesit culpa patris. vide glo.9.col.2.in medio.d.d.l.12.
Iudex an possit recusari postquam est in causa conclusum. vide dictam glo.9.in fine.
Iudex an hodie possit post litem contestatam recusari. vide glossam.7.l.8.titu.10.par.3.
Iudex si iniurietur ab appellante ab eo vel ab alio potest illum punire, & qã & an recusari possit in hac pœnæ impositione. vi.gl.1.l.26.ti.23.p.3.
Iudex an possit recusari ab vna partiũ si sit naturalis loci alterius litigatoris & an ita sit iusta recusatio vel non. vid.gl.4.l.4.tit.27.par.4.
IVDICARE non potest mulier & quando sic. vide glo.l.26.titul.6.parti.prima.
Iudicare non potest clericus in causis laicorum. vide glossam primam.l.48.titu.6.part.1.
Iudicare an possit Rex habens plura regna in causis alterius regni ibidẽ ipse non existens. vide gl.15.l.17.tit.4.par.3.
Iudicare est onus & ad illud quis compelli potest tanquam ad onus necessarium. vide gl.1.l.6.tit.17.par.3.
Iudicare non debet quis suam propriam causam & quid in Rege vel imperatore. vide gl.8.l.5.tit.24.par.4.
Iudicare an possit papa in iniuria suæ ecclesiæ facta vel Rex in iniuria regno facta & an in hoc isti differant. vide.d.gl.8.d.l.5.
Iudicari debet in mercatorum curia de bono & æquo omissis iuris solennitatibus. vide gl.in procemio.tit.7.par.5.
IVDICATO ad mortem si illi detur corpus Christi an executio differatur. vide gl.2.in fine.l.4.tit.11.part.1.
IVDICIVM cum minore.25.annorum esse non potest & qualiter ei per iudicem detur ad hoc curator. vid.gl.2.l.11.tit.2.par.3.
Iudicium agitatum cum minus legitima persona valet si in eius fauorem fuerit factum vt est in minore & ecclesia. vide glossam tertiam.l.11.tit.secundo.par.3.
Iudicium communi diuidundo si a non possessore contra possidentem intentetur si prius non egerit rei vendicatione an in eo procedatur. vide gl.9.l.7.tit.10.par.3.
Et quid si petens iudicium communi diuidundo sit in rei possessione an & tunc ipse aliquid probare debeat vel ex quo est in possessione non teneatur. vide ibi.gl.12.
Iudicium soluitur vetante eo qui iudicare iussit. vide glo.7.l.47.titu.18.parti.tertia.
Et ad hoc effectum tria requiruntur quæ vide per glossam primam.l.1.titu.22.par.3.
Iudicium an teneat quando partes litigant coram iudice non suo vel licet iurisdictionem habuerit non tamen exercitium ipsius. vide glo.3.l.15.tit.22.par.3.
Iudicium si sit famosum & ex eo possit oriri infamia iuris vel facti in eo debet seruari solennitas.l.liberorum.ff.de accusationibus. vide glo.3.l.2.titu.9.pa.4.
Iudicium agitatum coram iudice ecclesiastico ad matrimonij separationem an excludat, vt de eodem crimine non possit agi coram iudice seculari. vide gl.5.l.2.tit.9.par.4.
Iudicium an detur in mortuum & quando. vide gl.3.cum alijs ibi.l.7.titu.1.par.7.per illum tex.ibi.& glo.l.23.ibidem.
IVRAMENTVM
In litem
Minoris, pupilli, vel adulti, furiosi vel prodigi
Frangens.
Debitoris
Accusatoris, vel delinquentis.
Iudicum
Fidelitatis
Illicitum
Metu factum
Defertur vel præstatur
In defectum, vel supplementum probationis.
De calumnia
IVRAMENTVM PASTORIS per quod vult ostendere nõ esse in culpa damni dati in grege an illũ liberet vel an alia plenior probatio requiratur. vide gl.11.cum alijs ibid.l.15.per tex.ibi.tit.8.part.5.
Iuramentum an probet plenè casum fortuitum. vide dictam glossam.l.dict.l.15.
Iuramentum an & quando exigatur si illud super quo iuratur sit probatum testibus vel alijs probationibus. vide ibid.in gl.12.
Et an sit locus delationi iuramenti ratione coniecturarum quas reus pro se adducit quando actor plenè probauit. vide ibidem in glossa decimatertia.
Iuramentum præstitum circa factum alienum an illud validet & ad quid iurans teneatur. vide gl.1.in fine.l.11.tit.11.par.5.
Et quid si fecit quantum potuit vt ille tertius faceret & ille facere noluit an liberetur a pœna vel interesse. vide ibid.in gl.2.
Iuramentum vbi interueniret an & quando tunc subueniatur dolũ passo. vide gl.2.l.28.tit.11.par.5.
Iuramentum super rebus illicitis præstitũ vel per vim vel metũ an obliget iurantem. vide gl.4.d.l.28.
Iuramentum præstitum contra bonos mores naturæ vel quasi an valeat & quid si fiat contra bonos mores ciuiles. vide glossam nonam.l.28.titul.11.par.5.
Iuramentum an firmet pactum de futura successione. vide gl.2.l.33.titu.11.parti.quinta.
Iuramentum an habeat vim clausulæ rato manente pacto. vide gloss.3.l.34.titu.11.par.5.
Iuramentum si sit a creditori debitore delatum an per illud debitor liberetur ipso iure vel ope exceptionis. vid.gl.3.l.9.tit.14.part.5.
Iuramentum si sit appositum in secundo testamento an per hoc videatur velle primum testamentum reuocare. vide glossam tertiam.l.22.titul.primo.par.6.
Iuramentum an de iure huius regni apponi possit in contractibus, & in quibus & quid in vltima voluntate. vide glossam secundam. &.7.l.6.titu.4.part.6.
Iuramentum executoris in reddendis rationibus gestorum quando illũ excuset vel non. vide gl.5.l.5.tit.10. par.6.
Iuramentũ debet a tutore præstari quod seruabat res minoris & an per ipsum gesta nullo præstito iuramẽto teneãt. vid.gl.7.l.9.tit.16. par.6.
Et an hoc iuramentum possit remitti per testamentum. vide ibidem.
Iuramentum an dicatur quando quis nuda voce tantum iurat. vide gl.6.post principium.l.6.tit.19.part.6.
Et quid si contractus est inualidus alia ratione quam minoris ætatis, & minor simpliciter iurauit non venire an ex alia causa contrauenire possit. vide glo.8.ibidem.
Iuramentum & forma iuramenti ad omne dubium tollendum quæ sit. vide glo.8.supradict.
Iuramentum firmat contractum de per se inualidum neque irritabitur contractus etiam si rollatur iuramentum quod illum firmauerat. vide gl.9.d.l.6.tit.19.par.6.
Iuramentum emissum calore iracundiæ an valeat. vide glossam primã.l.16.titu.34.par.7.
Iuramentum an sit de substantia absolutionis ab excommunicatione. vide glo.1.l.26.tit.9.par.1.

Iuramentum

Septem Partitarum.

Iuramentum vilium personarum nullum habet pondus, vid.glo.3.l.2.tit.9.partita.2.
Iuramentum principum cum ad regnum assumuntur quale esse debeat, vide gl.2.per tex.ibi.l.5.tit.15.par.2.
Iuramentum fidelitatis est duplex, vid.gl.7.l.5.tit.15.par.2.
Iuramentum prædecessoris an liget successores vt non seruantes sint perpersiurij & quæ obligatio resultet ex tali iuramento, vide glo.11.l.5.tit.15.partita.2.
Iuramentum quid sit & per quem liceat iurare, vide glo.1.& glos.3.l.1.tit.11.par.3.
Iuramentũ quod præstatur reo quando conuentus non inuenit fideiussorem debet esse credulitatis non veritatis assertiuum, vide gl.5.l.41.tit.2.part.3.
Quod iuramentum præstari debent ad iudicis delationem & cum eo debet fideiussor bona sua quæ habet obligare, vid.ibid.
Iuramentum ad hoc vt detur ex probatione semiplena debet esse non solum semiplena sed & verisimilis, vide glo.7.colum.2.l.2.tit.11.partit.3.neque defertur vbi dolus objicitur neque vbi quis venit ad impugnationem sententiæ ex semiplena probatione, vide ibidem. in col.2.in med.neque quando aguntur probationes ad perpetuam rei memoriam, vid.in.d.col.2.post med.
Iuramentum an possita procuratore in iudicio dari per quod omnis lis finiatur si ipse habeat mandatum recipiendi solutionem, vid.gl.1.l.4.titulo.11.par.3.
Iuramentum non habet vim solutionis quo ad alias personas sed solum quo ad deferentem & iurantem, vid.gl.1.l.4.tit.11.par.3.
Iuramentum debet habere tres comites vt per gloss.10.col.11.titulo.11.partitatertia.
Iuramentum vbi peius illum seruare quam non seruare numquam valebit quod contingit.6.modis, vid.13.l.11.tit.11.par.3.
Iuramentum vergens in malum exitum etiam si tantum veniale peccatũ contineat non est seruandus, vid.gl.13.d.l.11.
Et si dubitetur an iuramentum sit illicitum vel non princeps secularis nõ cognoscet de hoc sed papa. vid.ibi.gl.14.
Et an imperator dispenset super iuramento & an episcopus possit illum interpretari, vid.glo.14.d.l.11.tit.11.par.3.
Et si petatur executio propter iurametum an possit opponi exceptio precij non soluti, vid.gl.4.l.12.tit.11.par.3.
Iuramentum perpetuat actionem, vid.gl.3.l.4.tit.11.par.3.
Iuramentum tollit beneficium ætatis & restitutionis in integrum non tamen tollit alios defectus propter quos de iure communi posset conuenire, vi.gl.2.l.16.tit.11.par.3.
Iuramentum ab aliquo alicui datum nocet ei eiusque hæredibus & successoribus, vid.gl.2.l.17.tit.11.par.3.
Iuramentum delatum ab vno ex correis an alijs præiudicet & an requiratur quod sint socij ad hoc vt alijs nocеat, vi.gl.5.d.l.17.
Et an fideiussor qui voluntate debitoris iurauit quod soluerat an habeat recursum contra debitorem. vi.gl.7.l.17.tit.11.par.3.
Iuramentum debet fieri cum facere tei tactura & an sit maioris efficaciæ iuramentum corporaliter quam verbo tenus de iure canonico idem est in vno casu quod in alio etiam si verbo solo iuretur vbi tactura requiritur, vid.gl.1.l.19.tit.11.par.3.
Iuramentum iudei non debet præstari per christum vel euangelia & quaquare nec valeret eius testimonium, vide glossam.1.l.20. titulo.11.in partita.3.
Iuramentum in causis criminalibus semper coram iudice debet fieri nõ obstante quocumque impedimento, vi.gl.4.l.22.tit.11.par.3.
Iuramentum de dilatione malicioſe non petenda in iuramento calumniæ an sit omittendam, vid.gl.7.l.23.tit.11.par.3.
Iuramentum si iurans falsum iuret qualiter puniatur, vid.gl.2. cum alijs ibi.l.26.per tex.ibi.tit.11.par.3.
Iuramentum & homagium an idem sint & in quo differant & alia in hoc vid.gl.5.l.26.tit.11.par.3.
Iuramentum quando quis dicit promitto per fidem meam an per hoc contractus firmetur, vid.d.gl.5.d.l.26.
Iuramentum non extenditur ad incogitata, vid.gl.10.l.27.tit.11.par.3.
Iuramentum adimplere non tenetur ille cui fides prius seruata non fuit vid.gl.4.l.28.tit.11.par.3.
Iuramentum accipitur secundum voluntatem recipientis, vide gl.1.l.29.tit.11.par.3.
Iuramentum vassalli debet esse quod exaltabit dominum suum in quãtum in se sit contra alium quem libet & an ita intelligatur contra personam regis, vi.gloss.19.& gl.20.l.68.tit.18.part.3.
Iuramentum de nõ nubendo an requiratur in matre quæ vult tutelam filij habere vide gl.4.l.65.tit.18.par.3
Iuramentum debet præcedere quando quis instrumentum vult redarguere de falso quod illud malicioſe non faciet, vid.glo.4.l.112.titul.18.partit.3.
Et an tunc sufficiat iuramentum calumniæ quod iam in principio litis datum fuit, vid.ibid.
Iuramentum tabellionis cum creatur qualis esse debeat, vid.gl.5.l.4.tit.19.par.3.
Iuramentum & per illum in personis fide dignis probatur error iuris, vi.gl.7.l.24.tit.22.par.3.
Iuramentum an requiratur ex parte nunciantis aliquod opus nouum & an sine eo nuntiatio valeat, vide glossam primam.l.9.titulo.32.partitatertia.
Iuramentum si interueniat in sponsalibus quid operetur illud. vid.gl.4.l.2.tit.1.in par.4.
Iuramentum malefactum non ligat, vide glo.11.per text.ibi.in.l.8.titul.1.partita.4.
Iuramentum præstari debet a coniugibus quod vnus copulam non impediet altero si de impotentia vnus redarguatur, vid.gl.5.per tex.ibi.l.5.titutu.8.par.4.
Iuramentum si præstetur ab illo qui dicit tempore denunciationis matrimonij ignorasse causam faciat illum admitti post tempus, vi.gl.7.l.5.tit.9.par.4.
Iuramentum an de per se probet & sufficiat ad probandum ignorantiam præcessisse, vid.ibid.in gloss.11.
Iuramentum an confirmet donationem factam inter coniuges constante matrimonio, vid.gl.1.l.4.tit.11.par.4.
Iuramentum alicuius per quod asserit se esse filium alicuius si illud a patre negetur an profit vt ei alimenta statim dentur, vide glossam.2.l.7.tit.19.par.4.
Iuramentum si a feudatario ex conuentione prestari non debeat ad quid feudatarius & tunc teneatur & quid si per errorem iurauit cum ad illud non esset obligatus an incidat in periurium si contraueniat, vide gl.3.l.4.tit.26.par.4.
Iuramentum si cum ex aliquorum conuentione præstari non debuerat fuerit præstitum an contraueniens incidat in periurium, vid.ibid.
Iuramentum est necessarium in concessione feudi vt specialiter fiat quãdo specialia seruitia & speciales conuentiones ibid.interuenerunt, vi.ibid.in gl.5.d.l.4.tit.26.par.4.
IVRAMENTVM IN LITEM defertur a iudice nec pars parti illud deferre poterit, vid.gl.1.l.5.tit.11.par.3.
Sed an iureturin litem propter culpam iam latam, vide glo.3.l.5.titulo.11.par.3.
Et in iuramento in litem an prius debeat iudex taxare vsque ad quãsummam iuretur vel iurare prius, vid.gl.4.d.l.5.
Iuramentum in litem an transeat ad hæredes & an procurator etiam si dominus sit instantiæ illud facere possit, vide glossam.7.d.l.5. titulo.11.partita.3.
Iuramentum in litem datum contra tutores non redentes minoribus veram rationem cum sunt facti maiores, vide glo.1.l.6.titulo vndecimo.partita.3.
Iuramentum in litem datur contra tutores qui licet fecerint inuentariũ non tamen ibi posuerunt omnia bona minoris, vid.gl.3.d.l.6.
Et propter culpam tutoris iuratur in litem contra eum & est speciale in eo, vid.ibi.gl.5.
Et an isto casu iuretur secundum interesse singulare & affectionis, vide ibid.in glo.6.
Iuramentum in litem non datur minori contra hæredes tutoris nisi quãdo esset lis contra defunctum contestata, vide glossam.8.d.l.6.titulo.11.par.3.
Et an qui detulit possit pœnitere & quando, vide glo.11.l.8.titulo vndecimo.par.3.
Et an actor possit deferre iuramentum reo quando ipse actor nihil probauit & ad illud compelli. vi.gl.4.l.8.tit.11.par.3.
Iuramentum in litem an habeat locum in contractibus innominatis & quando agitur officio iudicis, vide glossam sextam.l.11.titulo vndecimo.part.3.
Iuramentum in litem bene admittitur contra depositarium negantem depositum, vid.glo.7.l.8.per tex.ibi. tit.3.par.5.
Iuramentum in litem fit in omnibus contractibus bonæ fidei & in contractibus innominatis, vid.gl.7.l.3. tit.6.part.5.
IVRAMENTVM MINORIS PVPILLI, vel ADVLTI, vel FVRIOSI, vel PRODIGI.
Iuramẽtum minoris an desideretur ad hoc scilicet vt donatio causa mortis ab eo facta teneat, vid.gl.5.l.11.tit.4.par.5.
Et an pactum legis commissoriæ circa pignora firmetur iuramento, vid.gl.4.l.41.tit.5.par.5.
Iuramentũ an ab adulto deferri possit si curatorem habeat, vid.gl.5. in fine.l.4.tit.11.par.5.
Iuramentum prodigi an illum obliget ad obseruantiam contractus iurati, vid.gl.5.l.5.tit.11.par.5.
Iuramentum an firmet contractum adulti cui a iudice est interdictum

V ne contra-

Universidad de Deusto
Biblioteca

ne contrahat, vid. glo. 7. d. l. 5.
Iuramentum si præstetur per minorem contrahentem an illum obliget & quando, vide gl. 5. l. 6. per tex. ibi. tit. 19. par. 6.
Et in quibus contractibus ista procedant, vid. ibid. in gl. 7.
Et quale debeat esse hoc iuramentum vt illud obliget & an minor iurãs requiratur quod certioretur de beneficio restitutionis, vide ibidẽ. in gl. ult. 6.
Et an tale iuramentum debeat interuenire in ipso contractu vel sufficiat quod ante vel post præstetur, vid. gl. 6. ad finem.
Iuramentum an excludat minorem a remedio. l. 2. C. de rescindenda venditione. vide gl. 8. l. 6. tit. 19. par. 6.
IVRAMENTVM FRANGENS & iuramentũ frangat ille qui iurauit aliquid non facere sine alterius voluntate si ille moriatur, vid. gl. 3. l. 45. tit. 5. par. 5.
IVRAMENTVM DEBITORIS & iuramentum a debitore præstitum scilicet quod quid certum soluet an tunc admittatur si velit soluere vnum pro alio in casu in quo illud facere potuerat, vid. gl. 2. l. 3. tit. 14. par. 5.
Iuramentum si sit acreditore debitori delatum an per illud debitor liberetur ipso iure vel ope exceptionis, vide glossam. 3. l. 9. titulo. 14. partita quinta.
IVRAMENTVM ACCVSSATORIS, vel delinquentis & iuramentũ an debeat præstari ab accussante aliquem & quando & qualiter, vide glo. 7. & 8. l. 14. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.
Iuramentum an debeat præstari statim à delinquente capto, & an si crimen de quo accusatur est occultũ posit licite & sine peccato negare neque suo iudici respondere, vide gl. 3. l. 4. per tex. ibi. tit. 29. par. 7.
IVRAMENTVM IVDICVM Regis tam in maioribus iudicibus quam in minoribus quale esse debeat, vide glossl. 2. l. 26. tit. 9. partita secunda.
Et quid si intrauerint officium sine eo quod præstiterint iuramentum an sint expellendi, vid. ibid. in gl. 6.
Iuramentum qualiter iudices illud præstare debeant ante officij susceptionem & quid si administrare cœperint ante iuramentum, vid. gl. 1. l. 6. tit. 4. par. 3.
IVRAMENTVM FIDELITATIS est duplex, vid. gl. 7. l. 5. tit. 15. par. 2.
Et in iuramento fidelitatis quod a vassallis præstatur semper persona regis excipitur, vid. gl. 11. l. 10. tit. 25. par. 4.
Iuramentum fidelitatis quod a vassallo vel feudatario fit quando recipit feudum a domino quale esse debeat in se & an posit præstari per procuratorem, vid. gl. 3. l. 4. tit. 26. par. 4.
Iuramentum fidelitatis an debeat interueneri etiam quando sunt limitata seruitia, vid. gl. 5. l. 4. tit. 26. par. 4.
Iuramentum fidelitatis an inuestituram præcedere debeat vel e contra, vid. glo. 5. d. l. 4. tit. 26. par. 4.
Iuramentum fidelitatis debet a filio feudatarij domino feudi intra annũ præstari & a quo tempore annus iste debeat incipi computari & an idẽ sit dicendum in filiabus fœminis, vid. gl. 4. l. 10. tit. 26. par. 4.
Et quid si eius pater iurauit pro se & successoris suis, vid. ibid.
IVRAMENTVM ILLICITVM sex modis dicitur, vide gl. 13. l. 11. tit. 11. par. 3.
Et si dubitetur an iuramentum sit licitum vel non princeps secularis non cognoscit de hoc sed papa, vid. ibid. in gl. 14.
Iuramentum illicitum potest quis propria authoritate reuocare & quid si dubitetur, vid. gl. 15. l. 11. tit. 11. par. 3.
Et instante necessitate potest quis venire etiam contra licitum & honestum iuramentum, vid. d. gl. 15. l. 11.
Iuramentum super rebus illicitis præstitum vel per vim vel metum an obliget iurantem, vid. gl. 4. l. 28. tit. 11. par. 5.
Iuramentum præstitum contra bonos mores naturæ vel quasi an valeat & quid si fiat contra bonos mores ciuiles, vid. per gl. 9. l. 28. tit. 11. par. 5.
IVRAMENTVM METV FACTVM quando excuset iurantem ne ad obseruantiam talis iuramenti teneatur, vid. glo. 2. l. 29. titulo. 11. par. 3.
Et quando adfuit iustus metus poterit iudex secularis compellere recipientem tale iuramentum vt illud relaxet, vid. d. gl. 2.
Iuramentum metu extortum in casu a lege prohibito nõ obligat ipso iure & quare, vide. d. gl. 2. in fine & glo. 4. l. 28. tit. 11. par. 5.
Sed an & tunc talis iurans indigeat absolutione, vid. ibid.
Iuramentum super rebus illicitis præstitum vel per vim vel metum an obligetiurantem. vid. gl. 4. l. 28. tit. 11. par. 5.
IVRAMENTVM DEFERTVR, vel prestatur.
Et iuramentum quod præstatur reo quando conuentus non inuenit fide iussorem debet esse credulitatis nõ veritatis assertiuum, vid. gl. 5. l. 41. tit. 2. par. 3.
Quod iuramentum debet præstari ad iudicis delationem & cum eo debet bona sua quæ habet obligare, vid. ibid.
Iuramentum quando a iudice partibus deferri debeat & super qua quantitate, vid. gl. 6. l. 2. tit. 11. par. 3.
Iuramentum debet præstari vbi non adest plena probatio si adsit semiplena quod limitatur. 80. modis, vid. remissiue gl. 7. l. 2. tit. 11. par. 3.
Et quid si vltra vnum testem adesset alia præsumptio an tunc etiam si sit causa magna sit deferendum iuramentum, vid. d. gl. 7.
Et ad delationem iuramenti non est procedẽdum nisi causa cognita qui adelatio magis nititur æquitate quam rigore quam iudex præ oculis habere debet, vide ibid.
Neque ad delationem iuramenti est procedendum quando recurritur ad ecclesiam propter defectum iudicis secularis, vide. d. glo. 7. in med. & in colum. 1.
Et ista talis probatio dicitur extra ordinaria, vide ibi. in medio. & colum na tertia.
Iuramentum defertur in defectum probationis contra præsumptionem consuetudinis, vid. gl. 1. l. 2. tit. 11. par. 3.
Et an deficiente probatione deferatur iuramentum si agatur contra officialem in syndicatu, & per eum condemnetur, vid. ibid.
Iuramentum cum defertur an debeat pars citari & an hoc delationis transeat in hæredem, vid. d. glo. 7. col. 2. in princ.
Iuramentum debet deferri habenti testem integrum pro se etiam si paraduersa alium minus integrum pro se adducat, vid. d. gl. 7. col. 2. & 3. ad fidem. d. l. 2. tit. 11. par. 3.
Iuramentum non defertur petenti aliquem in seruum neque quando requiritur apertissima probatio, vide. d. gl. 7. col. 2. ad finem.
Iuramentum non defertur homini facili & prompto ad iurandum etiã in defectum probationis, vide. d. glossam. 7. in fine. l. 2. titulo vndecimo. par. 3.
Iuramentum an debeat deferri per iudicem etiam parti non petenti, vide glo. 8. l. 2. tit. 11. par. 3.
Et an iuramentum posit recusare etiam non referendo, vid. ibid. in gl. 9.
Iuramentum in pœnis non defertur in supplementum probationis, vid. d. gl. 7. col. 2. ad finem, l. 2. tit. 11. par. 3.
Iuramentum an posit deferri infanti, vide glossam tertiam. l. 3. titulo. 11. par. 3.
Iuramentum in iudicio an deferatur filiofamilias quo ad peculium & quando, vid. gl. 5. l. 3. tit. 11. par. 3.
Et an actor posit deferre iuramentum reo quando ipse actor nihil probauit & ad illud compelli, vid. gl. 4. l. 8. tit. 11. par. 3.
Iuramentum a iudicio an posit heri & deferri per agentem res populi in iudicio & an idem in actione populari, vide glossam. 1. l. 10. titulo. 11. partita 3.
Iuramentum an posit deferri in causis criminalibus, vide glo. 3. l. 10. tit. 11. partita. 3.
Iuramentum delatum ab vno ex correis an alijs præiudicet & an requiratur quod sint socij ad hoc vt alijs noceat, vide glossam. 5. l. 17. titulo. 11. par. 3.
Et an hæiussor qui voluntate debitores iurauit quod soluerat an habeat recusum contra debitorem, vid. gl. 7. l. 17. tit. 11. par. 3.
Iuramentum præstari debet a coniugibus quod vnum copulam non impediet altero si de impetentia vnus redarguatur, vid. gl. 5. per tex. ibi. l. 5. tit. 7. par. 4.
Iuramentum si præsletur ab illo qui dicit tempore denuntiationis matrimonij ignorasse causam an faciat illum admitti post tempus, vid. gl. 7. l. 5. tit. 9. par. 4.
Et an sit locus delationi iuramento ratione coniecturarum quas reus pro se adducit quando actor plene probauit, vide glo. 13. l. 15. titulo octauo. partita. 5.
Iuramentum si sit a creditore debitori delatum an per illud debitor liberetur ipso iure vel ope exceptionis, vide glo. 3. l. 9. tit. 14. par. 5.
Iuramentum debet a tutore præstari quod seruabit res minoris & an per ipsum gesta nullo præstito iuramento teneant, vid. glo. 7. l. 9. titulo. 16. partita. 6.
Et an hoc iuramentum posit remitti per testatorem, vid. ibid.
Iuramentum an debeat præstari ab accusante aliquem & quando & qualiter, vid. gl. 7. & 8. l. 14. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.
Iuramentum an debeat præstari statim a delinquente capto & an si crimen de quo accusatur est occcultum posit licite & sine peccato negare neque suo iudici respondere, vid. gl. 3. l. 4. per illum tex. ibi. titu. 29. par. 7. vid. infra in versi. SEQVENTI.
IVRAMENTVM IN DEFECTVM, vel in supplementum probationis.
Et iuramentum debet præstari vbi non adest plena probatio si adsit semiplena quod limitatur. 80. modis quos remissiue, vid. per gl. 1. l. 2. tit. 11. par. 3.
Et quid si vltra vnum testem ad esset alia præsumptio an tum etiam si sit causa magna sit deferendum iuramentum, vid. d. gl. 7.
Iuramentum non defertur in defectum probationis contra præsumptionem con-

nem consuetudinis, vid. d. gl. 7. d. l. 2. tit. 11. par. 3.
Et ad delationem iuramenti non est procedendũ nisi causa cognita quia delatio magis nititur æquitate quam rigore quem iudex præ occulis habere debet, vid. ibid.
Et ista probatio per iuramentum proprie non dicitur probatio sed est extra ordinaria probatio, vid. d. gl. 7. in med. & col. 2.
Neque ad delationem iuramenti est procedendum quando recurritur ad ecclesiam propter defectum iudicis secularis, vid. ibid. neque alijs casibus de quibus ibid.
Et an deficiente probatione deferatur iuramentum si agatur contra officialem in syndicatu & per eum condemnet, vid. ibid.
Iuramentum in defectum probationis an detur concremanti & destruẽti instrumentum debiti, vid. gl. 7. col. 2. l. 2. tit. 11. par. 3.
Et an iuramenti delatio detur ex vno tantum teste in iudicio possessorio vi. d. gl. 7. col. 2. post principium.
Iuramentum ad hoc vt detur ex probatione semiplena debet esse non solum semiplena sed & verisimilis, vid. d. gl. 7. col. 2.
Nec defertur vbi dolus obiicitur neque vbi quis venit ad impugnationẽ sententiæ ex semiplena probatione, vide ibid. in col. 2. in med.
Neque quando aguntur probationes ad æternam rei memoriam, vide ibid. in d. col. 2. post med.
Iuramentum in pœnis non defertur in supplementum probationis, vi. d. gl. 7. col. 2. circa fin. d. l. 2. tit. 11. par. 3.
Iuramentum nõ defertur in supplementum propter testes singulares singularitate obsitiua. vi. in. d. col. 2. ad finem.
Iuramentum non defertur in supplementum probationis cum agitur de probanda inimicitia, vid. ibid. in. d. col. 2. ad finem.
Iuramentum non defertur homini facili & prompto ad iurandum etiam in defectum probationis, vid. d. glo. 7. in fine. d. l. 2. tit. 11. par. 3.
Iuramentum in defectum probationis an admittatur in caulis matrimonialibus & quando, vid. gl. 7. l. 10. ti. 11. par. 3. vid. supra in versiculo proxime præcedenti.
IVRAMENTVM DE CALVMNIA & an iuramentum de dilatione malicioſe non petenda in iuramento calumniæ sit omittendum, vid. gl. 7. l. 23. tit. 11. par. 3.
Iuramentum de calumnia an præsletur per procuratorem & quando, vi. gl. 9. l. 23. tit. 11. par. 3.
Iuramentum de calumnia quod in principio litis datum fuit an sufficiat illi qui vult instrumentum de falso redarguere an vero aliud iuramentum illi necessarium sit quod illud malicioſe non faciet, vid. gl. 4. l. 12. tit. 18. par. 3.
Iuramentum calumniæ a condemnatione expensarum a iudice facienda vid. gl. 2. l. 8. tit. 22. par. 3.
IVRANS non aduocare in palatio poterit sine metu periurij pro pupillis & coniunctis personis aduocare, vid. gl. 3. l. 11. tit. 6. par. 3.
Iurans falsum si sit minor an puniatur pœna periurij & quando, vid. gl. 3. l. 7. tit. 11. par. 3.
Iurans super causa populi vel iuramentum deferens alijs de populo præiudicet, vid. gl. 1. & 2. l. 10. ti. 11. par. 3.
Iurans falsum in litem qualiter puniatur, vide glo. 2. cum alijs ibi. l. 26. tit. 11. par. 3.
Iurans soluere ad certum terminum sciens quod illud non poterit adimplere si cedat bonis an sit periurus, vid. gl. 2. l. 17. tit. 11. par. 3.
Iurans aliquem obedire non tenetur ei parere si præcipiat illicita & quid si offenso præcipiat vt exeat a ciuitate, vid. gl. 8. l. 27. tit. 11. par. 3.
Et quid de eo quiſe commiſsit misericordiæ alicuius si ipse illicita præceperit, vid. d. gl. 8. d. l. 27.
Iurans aliquid per metum an ad obseruantiam iuramenti teneatur & an in isto casu absolutionem petere debeat, vid. gl. 2. & 3. l. 29. tit. 11. par. 3.
Iurans seruare pactum legis commissoriæ in pignoribus an iuramento stringatur vel illum obliget, vid. gl. 4. l. 41. tit. 5. par. 5.
Iurans non venire contra contractum venditionis an posit intentare remedium. l. 2. C. de rescindenda venditione si vltra dimidiam decipiatur, vid. gl. 11. l. 56. tit. 5. par. 5.
Et quid in minore. 14. annorum vel in maiore. 25. & quid si læsio sit enormis, vid. ibid. in gl. 12.
Iurans factum alienum an obligetur iuramento & quid iurasse videatur, vide gl. 1. in fine. l. 11. tit. 11. par. 5.
Et quid si fecerit quantum potuit vt ille tertius faceret & ille noluit an liberetur a pœna vel interesse, vide ibid. in gl. 2.
Iurans facere illicitum vel per vim vel metum an obligetur iuramẽto, vi. gl. 4. l. 28. tit. 11. par. 5. & glo. 2. l. fin. tit. 11. par. 3.
Iurans soluere ad certum terminum an liberetur a periurio per compensationem, vide glo. 1. l. 20. tit. 14. par. 5.
Iurans non venire contra contractum siue impubes siue minor sit an & quando ad obseruantiam obligetur, vi. gl. 5. 6. 7. 8. & 9. l. 6. per tex. ibi. titul. 19. partita. 6.
Iurans contractum tunc de nouo contrahere videtur, vide. d. gloss. 5. post principium.
Iurans veritatem dicere cum de crimine accussatur an illud licite & sine peccato negare posit si crimen sit occultum & quando, vid. plura de hoc per gl. 3. l. 4. tit. 29. par. 7.
Iurans calore iracundiæ an obligetur iuramento, vide gl. 1. l. 16. titulo. 34. partita. 7.
IVRARE de nouo non tenetur notarius qui vadit ad aliquam inquisitionem cum iudice inquisitore, vid. gl. 5. l. 9. tit. 17. par. 3.
Iurare an debeat minor donationem causa mortis quam ipse facit ad hoc scilicet vt illa valeat, vid. gl. 5. l. 11. tit. 4. par. 5.
Iurare an debeat executor testamẽtarius a testatore datus antequam sibi tradantur bona testatoris, vid. gl. 4. l. 5. tit. 10. par. 6.
Et an liberetur per iuramentum si aliter rationem de gestis per eum rede re non posit. vid. ibid. in gl. 5.
Iurare an debeat criminosus statim quod de delicto accusatur, vid. gl. 3. in princ. l. 4. tit. 29. par. 7.
Et an post quam iurauit veritatem dicere illam licite & sine peccato negare posit si crimen de quo accusatur sit occultum etiam si a suo iudice interrogetur, vid. plura per gloss. 3. l. 4. titulo. 29. par. 7. per illum textum ibidem.
IVRISDICTIO quæ olim erat penes decanum hodie est penes episcopum, vid. gl. 4. l. 3. tit. 6. par. 1.
Iurisdictio recte est apud infideles neque peccant iurisdictionem exercendo, vid. gl. 3. l. 17. tit. 6. par. 1.
Iurisdictio episcopi vendi non potest sine vicio simoniæ & quid in iurisdictione temporali, vid. glo. 2. l. 8. tit. 17. par. 1.
Iurisdictio in omnibus & per omnia est annexa imperatori vel regi in regno suo si non recognoscat superiorem, vid. gl. 7. l. 2. tit. 1. par. 2.
Iurisdictionem suppremam habet rex in castris & locis donatis ab eo vel aliorum dominorum, vid. gl. 12. l. 22. tit. 13. par. 2.
Iurisdictio per possessorem maioriæ loco suo acquisita an successor in maioria illam habere posit titulo maioriæ, vid. gl. 10. col. 4. in fine. l. 2. tit. 15. partita. 2.
Iurisdictio ordinaria coheret territorio & est sicuti nebula super paludẽ, vid. gl. 8. l. 1. tit. 4. par. 3.
Iurisdictio desiderat territorium sicuti seruitus fundum, vide gloss. 5. l. 17. tit. 4. par. 3.
Iurisdictio simpliciter concessa ibi non veniunt ea quæ tangunt merum imperium, vid. gl. 1. l. 7. tit. 18. & gl. 4. l. 18. tit. 4. par. 3.
Iurisdictio suprema & alia ea excepta per quantum tempus præscribi debeat, vid. gl. 3. l. 6. tit. 29. par. 3.
Iurisdictio & qualiter in iurisdictionalibus acquiratur quasi possessio plura de hoc, vid. per gl. 4. l. 1. tit. 30. par. 3.
Iurisdictionem omnimodam habere præsumitur in loco aliquo ille qui ibidem furcas habuit erectas per. 30. annos licet illo tempore nullus ibi fuerit suspensus quia casus non contingit, vid. gl. 8. l. 15. tit. 31. par. 3.
Iurisdictio vna per aliam adiuuari potest, vide glo. 3. in principio. d. 5. titu. 3. par. 4.
Iurisdictio an sit penes aliquem dominum qui in solo proprio villam seu castrum ædificauit de nouo an vero talis iurisdictio sit penes ciuitatem cui locus ille a propinquatur & subest, vid. gl. 4. l. 9. tit. 4. par. 5.
Iurisdictio an veniat in generali concessione principis de aliquo territorio facta & quando, vid. d. gl. 4. d. l. 9. tit. 4. par. 5.
Et quid si donatarius ille in illo loco sibi donato de nouo populum construxerit, vi. ibid.
Iurisdictio alicuius populi si assignetur alicui pro maioria ã ex hoc videatur donare maioriæ omnia alia iura & reditus villarum, vid. ibid.
Iurisdictio est ius incorporale neque transit sine cessione est enim species seruitutis. vid. gl. 3. l. 6. tit. 10. par. 5.
Et quid in socio habente iurisdictiouem in aliquo loco an eius socius omnium bonorum admittatur sine mandato ad aliquid faciendũ, vi. ibi.
Iurisdictio an posit pignorari & quando, vide per glo. 2. l. 2. titulo. 13. partita quinta.
Et an creditor posit vti iurisdictione in castro sibi pignorato, vid. ibid.
Iurisdictio & dominium an sit apud infideles, vid. glo. 3. col. 2. ad finem. l. 2. tit. 23. par. 2.
Iurisdictionem non habentes an possint voluntate parti prorogare de loco ad locum vel aliter, vide gl. 1. l. 47. tit. 18. par. 3.
Et quid si iudex non potest cognoscere nisi vsque ad certam quantitatẽ an tunc per partes sit locus prorogationi, vid. ibid.
Iurisdictio prorogata in delegatum an expiret quando finitur causa principalis sibi delegata, vide dict. gl. 1. in fine. d. l. 47. titulo decimooctauo. partita. 3.
Iurisdictio delegata extenditur ad accessoria rebus de quibus fit commissio & sic ad fructus, vid. gl. 4. d. l. 47.
Iurisdictio an transeat in concessione seu venditione quæ fit alicuius ville, vide glossam octauam. l. 68. titulo decimooctauo. partita tertia. & ibi. glo. 13.

Universidad de Deusto Biblioteca

Iurisdictio venit cum legato principali estque accessoria ad bona in quibus sub si sunt, vid. d. gl. 13.

Et an in a sit si tale accessorium sit nobilius suo principali vid. ibid.

Iurisdictio & an in criminalibus habeat locum prorogatio iurisdictionis & quando & qualiter, vid. gl. 2. l. 15. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.

Iurisdictio an videatur prorogata per confessionem factam coram iudice incompetenti alias habenti merũ imperiũ in criminalibus, vi. ibid.

Iurisdictio iudicis an per reum accusatum de crimine videatur prorogata quando ipse exceptiones quas habebat ad exclusionem iudicij non posuit, vid. ibid. in gl. 3.

Et an & quando iudex propriusteneatur habere ratam talem prorogationem alterius iudicis in criminalibus, vid. gl. 4. d. l. 15. tit. 1. par. 7.

IVRIS IGNORANTIA quando excuset, vid. breuem & elegantem distinctionem per gl. 2. l. 20. tit. 1. par. 1.

IVRIS ERROR an excuset mulieres vel minores, vi. gl. 2. l. 20. tit. 1. p. 1.

IVRIS PERITVS seruare debet tempora sicuti medicus, vid. glo. 2. l. 12. tit. 22. par. 3.

IVS

Ius patronatus
Ius commune
Ius Regium
Ius pignoris
Iura feudorum
Ius gentium
Ius offerendi
Ius creandi
Ius naturale
Ius naturalitatis

Ius competens
Ius visitandi
Ius diuinum
Ius collectandi
Ius canonicum & ciuile
Ius reuendendi
Ius hospitandi
Ius retentionis
Iura sanguinis
Iura singularia

Iura personalia
Ius pasculandi
Ius exequendi
Ius aquæ ducendæ
Ius accrescendi
Ius de libe randi
Ius agendi ad supplementum

IVS oritur ex facto, vid. gl. 12. l. 2. tit. 21. par. 3.

Ius & an dicenti sibi ipsi ius amittat vel consequatur præmium legale, vi. gl. 7. in fine. l. 46. tit. 5. par. 5.

IVS PATRONATVS quibus de causis cuique attribuatur & an vna illarum tantum sufficiat, vid. gl. 3. l. 1. tit. 15. par. 1.

Ius patronatus an ex consuetudine vel præscriptione alicui acquiratur, vi de ibidem.

Ius patronatus an posit de assensu veri patroni in eum qui patronus non est transferri. vid. ibid.

Ius patronatus an acquiratur ex reædificatione vel reparatione alicuius ecclesiæ, vid. ibid.

Ius patronatus acquiritur ex sola assignatione loci cũ voluntate episcopi, vid. gl. 4. d. l. 1. tit. 15. par. 1.

Ius patronatus qui habeat in aliqua ecclesia, an ille, qui ædificare cœpit, & pœnituit an ille, qui opus perfecit. vid. glo. 5. di. l. 1.

Ius patronatus an posit acquiri in monasterio religiosorum illis inuitis, vide ibidem.

Ius patronatus acquiritur ex fundatione, constructione vel dotatione etiam si construens expresse non resseruet sibi tale ius vi. gl. 6. ibid.

Ius patronatus successio fit instirpite & non in capita & ita valet vox duorum filiorum hæredum vnius patroni sicuti vox decem filiorum alterius patroni quando patres erant patroni, vi. gl. 2. l. 8. tit. 15. par. 1.

Ius patronatus an transeat ad filios Bastardos, vi. ibid. in gl. 3.

Ius patronatus an posit de voluntate testatoris ad hæredes sanguinis tantum transire, vid. ibid. in gl. 4.

Ius patronatus an transeat in fideicommissarium & an in eo succedant tam masculi quam fœminæ, vid. ibid.

Ius patronatus transit in illum in quem transit hæreditas, vid. glo. 4. l. 8. tit. 15. par. 1.

Et ideo si filius renunriet hæreditati paternæ non retinebit ius patronatus ecclesiæ libertorum vero sic, vid. ibid.

Et quid si adsit consuetudo quod ius patronatus esset penes primogenitũ vide ibid.

Ius patronatus acquiritur sola hæreditatis aditione licet nondum sit in possessione bonorum, vid. ibid.

Ius patronatus donari potest & an requiratur consensus episcopi & quid si sine causa nolit consentire, vi. gl. 6. d. l. 8. tit. 15. par. 1.

Et quid si patronus velit ius suũ compatrono donare an talis consensus requiratur, vid. ibid.

Et an talis consensus debeat præstari ante factam donationem vel post, vide ibid. in gl. 7.

Ius patronatus cum vniuersitate vendi potest per se vero non & an cum vniuersitate possit locari & pignori dari vel in dotem dari, vi. ibi. in gl. 8. d. l. 8.

Ius patronatus potest locari & interim ille cui locatur habebit ius præsentandi si ad longum tempus locetur alias non, vide gl. 1. l. 9. titu. 15. par. 1.

Ius patronatus non potest cũ vniuersitate pignorari neque creditor interim præsentauit nisi sit exceptum, vid. ibi. in gl. 2.

Ius patronatus an possit vni ex hæredibus per iudicem in diuisione hereditatis adiudicari, vid. gl. 1. l. 12. tit. 15. par. 1.

Ius patronatus an possit per testatorem vni ex hæredibus adiudicari, vide ibidem.

Ius patronatus ecclesiasticum quando dicatur, vide glossam. 7. l. 3. titul. 15. par. 1.

Ius patronatus competens laico vel clerico ratione sui patrimonij legatus a latere illud beneficium conferre non poterit, vide glo. 9. l. 13. supra. d. tit. 15. par. 1.

Ius patronatus quæsitum ex præscriptione an idẽ sit quoad omnia quod si fundatione fuisset quæsitum, vid. ibid.

Ius patronatus competens alicui ex priuilegio an legatus a latere possit eo inuito præsentare, vid. ibid. ad finem.

Ius patronatus qua de causa a laicis possideatur, vid. gl. 1. l. finalis per tex. ibi. tit. 15. par. 1.

Ius patronatus an veniat in concessione vel venditione villę seu castri, vi de gl. 8. l. 68. tit. 18. par. 3.

Ius patronatus & qua si possessio ipsius per quos actus acquiratur, vid. gl. 4. ad med. l. 1. tit. 30. par. 3.

Ius patronatus & an in eo succedat filius legitimatus per regem siue imperatorem cum illud sit spiritualibus annexum, vid. gl. 20. l. 4. titulo. 15. partita. 4.

Ius patronatus liberti ex quibus causis perdatur neque sit, vid. gl. l. 11. per tex. ibi. ti. 22. par. 4.

Ius patronatus an perdatur per ex actionem operarum liberti & an per solam impositionem, vid. ibid. in gl. 9.

Ius patronatus an amittat patronus non solum propter ex actionem operarũ a liberto factum sed etiam quo ad alia iura & vt illi non possit succedere ab intestato, vid. gl. 10. per tex. ibi. l. 11. tit. 22. par. 4.

Et idem quod dicitur in patrono locum habet in filijs eius ascendentibus & cognatis, vid. ibid. in gl. 11.

Ius patronatus quando possit cum vniuersitate vendi vt iustè in emptorẽ transeat, vid. gl. 4. l. 15. tit. 5. par. 5. & gl. 8. l. 8. tit. 15. par. 1.

Et an tale ius transeat ex venditione villæ licet de eo nihil neque de pertinentijs dictum sit, vid. gl. 5. d. l. 15.

Ius patronatus an possit pignorari, vid. gl. 2. l. 2. tit. 13. par. 5.

Ius patronatus ecclesiæ an transeat in substitutum fideicommissarium, vid. gl. 11. in fine. l. 12. tit. 5. par. 6.

Et propter ius patronatus quis non dicitur locupletior vt propter ipsum possit pecuniariter grauari, vid. gl. 2. l. 6. tit. 9. par. 6.

Et an hæres possit ratione iuris patronatus a iquem præsentare ante possessionem rerum hæreditariarum acquisitam, vid. gl. 3. ad finem. l. 1. titul. 14. par. 6.

IVS COMMVNE non trahit ad se maleficium fictum per statutum. vide gl. 1. col. 2. in prin. in prooemio. tit. 1. part. 4.

Ius commune & an deficiente iure Regni sit ad ius commune vel ad ius canonicum recurrendum. vide gl. 2. in fine. l. 8. tit. 14. par. 5.

Ius commune nunquam per leges partitarum corrigitur nisi quando interuenit expressum, vide gl. 3. l. 9. per tex. ibi. tit. 13. par. 6.

IVS REGIVM id deficiat debet potius ad ius canonicum recurri quam ad leges imperatorum, vi. gl. 2. in fine. l. 8. tit. 14. par. 5.

Ius Regium non corrigit ius commune nisi quãdo inuenitur expressum vid. gl. 3. l. 9. per tex. ibi. tit. 13. par. 6.

IVS PIGNORIS an resoluatur venditore offerente pretium quando inter ipsum & emptorem fuit conuentum vt pretio sibi reddito venditori res reddatur si emptor rem illam sic emptã pro pignore alicui dedit, vid. gl. 7. ad finem. l. 42. tit. 5. par. 5.

Ius pignoris an soluatur debitore conferente si creditor recipere recusauerit, vid. gl. l. 38. per tex. ibi. tit. 13. par. 5.

IVRA FEVDORVM an a populo romano an vero a consuetudine processerint, vid. gl. 1. l. 1. tit. 26. par. 4.

Iura feudorum non semper a legibus partitarum sequũtur, vid. glo. 7. per tex. ibi. l. 6. tit. 26. par. 4.

Iura feudorum an habeant locum in ecclesia ita quod feudum ab ea alicui concessum perpetuum sit vt est in alijs, vi. d. gl. 7.

IVS GENTIVM dicitur naturale & de iure gentium dominia fuerũt constituta, vid. gl. 1. l. 31. tit. 18. par. 3.

Ius gentium an aliquid permutauerit in his quæ sunt omnibus animalibus communia vt aer &c. vid. gl. 1. l. 3. tit. 28. par. 3.

IVS OFFERENDI pretium quod cõpetebat defuncto an trãseat ad hæredes etiam quando in pacto de eis nihil dictum sit, vid. glo. 3. l. 42. tit. 5. par. 5.

Et an hoc competat venditori contra secundum emptorem quando emptor rem alij vendidit, vid. ibid. in gl. 7. & 10.

Et de hoc iure offerendi pretium, vide in glossis illius. l. 42. per tex. ibi. titul. 5. par. 5.

Ius offerendi inter creditores quanto tempore præscribatur, vide gl. 2. l. 34. tit. 13. par. 5.

IVS CREANDI tabelliones ad quem pertineat & an consuetudini & qualis ista esse debeat, vid. gl. 2. l. 3. tit. 19. par. 3.

IVS NA-

IVS NATVRALE est quod natura &c. vide glossam. 1. l. 2. titulo. 1. part. 1.

Ius naturale dicitur gentium aliquando & de iure gentium dominia fuerunt constituta, vid. gl. 1. l. 31. tit. 18. par. 3.

IVS NATVRALITATIS est vt res mea alteri non detur etiam quãtum ad dominium, vid. gl. 2. l. 31. tit. 18. par. 3.

Ius naturalitatis potest quis consequi ex priuilegio & tales sunt veri ciues vid. gl. 14. l. 2. tit. 24. par. 4.

Et an talis ad beneficia admitatur quando in concessione nihil dictum fuit, vid. ibid. col. 2. in princ.

Ius naturalitatis an causetur ex cohabitatione per decennium in aliquo loco vt & ipse cohabitans naturalis & oriundus ex illo loco dicatur & ita beneficia habere possit, vid. d. gl. 14. col. 2. ad med.

Ius naturalitatis an causetur ex eo quod quis fuit natus in aliquo loco in quo parentes eius per decennium commorauerunt si de animo discedendi & recedendi ad propriam patriam vere vel præsumptiue constiterit, vid. d. gl. 14. col. 2. &. 3.

Ius naturalitatis an amittatur ex eo quod ciues originarius vnius regni se in alium regnum transtulerit constituendo ibi domicilium & an in regno deserto beneficia habere possit gaudeatque illius regni priuilegijs, vid. gl. 2. l. 5. tit. 24. par. 4.

Et an idem sit si in eodem regno mutet domicilium de vno loco ad alium vide ibidem.

Et in quo naturalitas adhuc duret licet originarius vnius regni se in alium tranferat, vid. ibid. in fine.

Ius naturalitatis an amittatur subditi proditione vel ex alio minori delicto ita quod ad honores in loco illo amplius non admittatur, vi. ibid. in gloss. 3.

Ius naturalitatis an amittat dominus si cum vxore vel concubina vassalli concubuerit, vid. gl. 6. l. 5. tit. 24. par. 4.

IVS COMPETENS venditori vt ab ipso oblato præcio res vendita ad ipsum redeat ad illud possit cedi alij per ipsum, vid. gl. 2. l. 42. titu. 5. par. 5.

Et an istud ius ad hæredes transeat etiam quando nihil de hæredibus dictum fuit, vid. ibid. in glo. 3.

IVS VISITANDI ecclesias quibus competat, vid. glo. 1. &. 6. cum alijs ibi. l. 1. tit. 22. par. 1.

IVS DIVINVM an possit limitari siue distlingui per statutũ principis, vid. gl. 1. l. 29. tit. 18. par. 3.

IVS COLLECTANDI an pertineat ad illos quibus castra concessa fuerunt sub protractione & regimine cum mero & mixto imperio an vero remaneat penes illos quibus primo competebat, vid. gl. 2. col. 1. l. 6. tit. 25. partita. 4.

IVS CANONICVM ET CIVILE & an deficiente iure regni sit ad ius commune vel ad ius canonicum recurrendum, vi. gl. 2. in fi. l. 8. tit. 14. par. 5.

Iura ciuilia an debeant obseruari in curijs mercatorum, vide gl. in prohemio. tit. 7. par. 5.

IVS REVENDENDI est in diuiduum, vid. gl. 8. ad fin. l. 55. tit. 5. par. 5. & de hac reuenditione, vide glossas illius legis.

IVS HOSPITANDI an habeant baronnes in domibus vassallorum vel an hoc solis regibus pertineat, vide gl. 2. col. 1. in fin. l. 6. tit. 25. par. 4.

IVS RETENTIONIS an competat ratione impensarum quæ factæ fuerunt in re commodata vel deposita, vi. gl. 4. l. 9. tit. 2. par. 5.

Et an competat pro expẽsis factis in infirmitate vel in funere alicuius q̃ sic, vid. ibid. competit etiam in alijs pluribus casibus de quibus per. d. gl. 4. & per dictos ibi allegatos.

Ius retentionis an transeat in singularem successorem & ad ad fructus rei porrigatur & quando, vide. d. gl. 4. in fine.

Ius retentionis an detur depositario pro expensis in re deposita factis, vi. gl. 1. l. 10. per tex. ibi. tit. 13. par. 5.

IVRA SANGVINIS minui non possunt, vide gloss. 1. l. 5. titulo. 24. partita. 4.

IVRA SINGVLARIA facilius tolluntur & breui tempore, vid. gl. 4. ad fin. l. 64. tit. 5. in par. 5.

IVRA PERSONALIA non transeunt in emptorem nisi cedantur per venditorem, vid. gl. 4. l. 50. tit. 13. par. 5.

IVS PASCVLANDI in communi ciuitatis ad omnes pertinet siue diuites sint siue pauperes & quid si diues plures greges habeat ex quo pauperes damnificantur, vi. gl. 9. l. 9. tit. 28. par. 3.

IVS EXEQVENDI obligationem personalem quo tempore præscribatur etiam contra ecclesiam, vi. gl. 1. l. 12. tit. 29. par. 3.

IVS AQVAE DVCENDAE ex aquæ ductu publico a Principe concesso qualiter istud intelligi debeat, vide gl. 1. l. 5. tit. 31. par. 3.

IVS ACCRESCENDI an & quando locũ habeat & inter quos & qualiter & in quibus rebus, vid. totam gloss. 6. l. 33. per tex. ibi. titulo. 9. partita. 6.

Ius accrescendi an detur coniũcto & ipse per hoc excludat venientem ab intestato, vi. d. gl. 6. col. 1.

Ius accrescendi an detur ex inutili coniunctione, vid. gl. 6. col. 1. ad finem d. l. 33. tit. 9. par. 6.

Ius accrescendi an detur inter duos spurios & quid si legitimati sint, vide ibid. col. 1. in fine cum princ. sequentis.

Ius accrescendi an habeat locum in relicto quod capit vires ex dispensatione, vid. ibid. col. 2. quæst. 3.

Ius accrescendi cessat in pluribus de quibus, vide late per gl. 6. supra. d. colum. 2. &. 3. d. l. 13. tit. 9. par. 6.

Et an possit renuntiare iuri accrescendi, vid. d. gl. 6. ad finem.

Ius accrescendi an detur acceptanti partem legati si alij collegatarij partes suas nolint, vid. gl. 5. l. 36. tit. 9. par. 9.

IVS DELIBERANDI an detur fideicommissario vniuersali in quem omnia onera transeunt, vid. gl. 3. l. 1. tit. 6. par. 6.

Ius deliberandi, vide infra in verb. TEMPVS ad DELIBERANDVM &c.

IVS AGENDI AD SVPPLEMENTVM, vide infra in verb. SVPPLEMENTVM, &c.

IVSSVS idem est quod licentia vel præceptum, vid. gl. 4. l. 13. tit. 6. par. 6. & de hoc, vid. in verb. LICENTIA.

Iussus iudicis patris, vel domini, quando excuset oficialem, filium, seruum, vel famulum, vid. gl. 2. &. 6. l. 5. tit. 15. par. 7. per tex. ibi.

IVSTA CAVSA quæ dicatur ad hoc vt præsbiter parrochialis det licentiam suo parrochiano alibi confitenti peccata sua, vide glo. 7. l. 2. titul. 4. par.

Iusta causa litigandi excusat a condemnatione expensarum & qualis ista esse debeat, vide gl. 3. l. 8. tit. 22. par. 3.

IVSTITIA dicitur opus regis, vide gl. 11. in prooemio partitarum.

Iustitiam differre idem est ac si in totum denegaretur, vid. gl. 5. l. 31. titul. 26. par. 2.

Iustitia sine potestate exercendi eam medio necessario fieri neque exerceri potest, vid. gl. 6. in prooemio. 3. partitæ.

Iustitia & multi de bonis ipsius, vid. gl. in prooemio tit. 1. par. 3. & in glo. 2. l. 1. ibidem.

Et sine ea mundus sustineri non potest, vid. gl. 4. l. 2. ibid.

Iustitia si a rege non fiat statim regnum vacat de iure & de facto, vid. gl. 7. l. 5. tit. 24. par. 4.

Iustitia si denegetur vel negligatur fieri an propter hoc dominus & eius ciues depredari possint, vid. glo. 5. l. 10. tit. 25. par. 4.

L

LABOR & opera deferunt inter se & qualiter & quare dicantur laboratores & qui, vid. glo. 1. per tex. ibi. l. 5. tit. 20. par. 2.

Labor improbus omnia vincit & hominis labor & industria omnia humana sibi subijcit & attrahit & plura de hoc per gl. 2. l. 7. ibidem.

Labor non debet esse sine mercede qui semper virtuose operanti remurandus est & dicitur præcium rei, vide glo. 1. l. 14. tit. 6. par. 3. & glo. 1. l. 13. tit. 19. par. 3.

Et iniquum reputatur laboris alicuius fraudare, vide glo. 2. d. l. 13. titulo. 10. partita. 3.

Labor requiritur ad adeundam scientiam & qui magis laborat magis sapiensesse creditur, vid. gl. 3. l. 15. tit. 9. par. 4.

LABORARE an teneatur filius cum sit robustus an vero sine eo pateat illum alere teneatur, vide gl. 5. l. 6. tit. 19. par. 4.

LAC non est nisi sanguis colore mutatus, vid. gl. 3. l. 3. tit. 7. par. 2.

LACTARE si non dedeceat matri cuius sumptibus filius nutricetur an suis vel patris, vid. gl. 1. per tex. ibi. l. 3. tit. 19. par. 4.

LAICVS & laicorum consuetudo an liget clericos, vid. glo. 2. l. 5. titul. 2. partita. 1.

Laici qualiter debeant scire articulos fidei, vide gloss. 2. l. 1. titulo tertio. partita. 1.

Laicus instante necessitate bene & licite potest baptizare, vid. glo. l. 5. tit. 4. par. 1. & gl. 1. l. 1. tit. 7. par. 4.

Laicus solenniter pœnitens ordinari non debet, vide gloss. penul. l. 19. tit. tit. 4. par. 1.

Laicus si propter necessitatem aliquem confessus fuit si postea reuelet peccatum quo modo puniatur, vide gl. 3. l. 5. ibid.

Laicus dilaniando se an peccet mortaliter, vide ibidem. glo. 1. l. 43. cum gl. sequenti.

Laici administrare non possunt sacramentum extremæ vnctionis, vide gl. 3 l. 69. ibid.

Laicus an possit eligi in episcopum & an postulari, vide glo. 10. l. 22. titul. 5. par. 1.

Laicus viuente vxore potest eligi in episcopum dum modo ipsa religionem intretibi que profiteatur, vid. gl. final. l. 35. tit. 5. par. 1.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Laici an tantum teneantur ad eleemosynã faciendam quantum clerici, vid.gl.fina.l.40.tit.5.par.1.
Laici verberare non possunt clericos etiam de mandato prælati sub pæna excommunicationis,vid.gl.9.l.56.ibid.
Laici an possint capere clericos de mandato suorum prælatorum siue incorrigibiles sint siue non,vid.gl.10.d.l.56.
Laici an possint clericos torquere de sui prælati licentia,vide dictam glo. 10.in fine.
Laici an possint esse œconomi alicuius ecclesiæ,vide glossam.2.l.61.titu. 5.par.1.
Laici de licentia episcopi possunt prædicare mulieres vero non,vid.gl.3. l.9.tit.6.par.1.
Laici violantes interdictum qua pœna puniantur,vide gloss.9.l.18.titul. 9.partita.1.
Laicus excommunicationem per annum contemnens punitur a iudice ecclesiastico in temporalibus,vid.gl.4.l.32.tit.9. par.1.
Laicus an & quando possit compelli ad fabricã suæ ecclesiæ & ad ipsius reparationem,vid.gl.3.l.11.tit.10.par.1.
Laici an possint mortuos sepelire & quando,vide glossam.2.&.3.l.3.titu. 13.par.1.
Laici non possunt vti vestibus quibus clerici vtuntur neque possunt dicere orationes,Cum dominus vobiscum,vid.ibid.in gl.4.
Laici quare permittantur habere ius patronatus in ecclesijs, vide glo.1.l. 15.tit.15.par.1.
Laici statuendo an possint facere vt laudabilis consuetudo dandi ecclesiæ vel clericis non seruetur amplius, vid.gl.2.d.l.15.
Laici an possint agere contra clericos vt seruetur consuetudo dandi illis certa die candelas,vid.ibid.ad finem.
Laicus decimas non percipit & quid si aliquis in hoc priuilegiatus illas non priuilegiato conferat,vide gl.2.l.22.tit.20.par.1.
Laicus de papæ licentia bene potest decimas alicuius ecclesiæ percipere, vid.gl.2.l.23.ibid.
Laicus qualiter debeat probare decimas præscripsisse, vide ibid. in fine.
Laicus super receptione decimarum priuilegiatus decimas noualium percipere non potest,vid.gl.2.d.l. 3.
Laici an possint ab archiepiscopis vel episcopis visitari in sua generali visitatione,vid.gl.3.l.4.tit.22.par.1.
Laici an possint decimas præscribere,vide glossam primam.l.6. titul.29. partita.3.
Laicus si aliquid habeat commune cum clericorum,vide glo.4.l.18.titul. 3.par.1.
Laici possunt forticare turrim ecclesiæ pro sustentatione loci contra infideles,vide glo.2.l.8.titulo.10.partita.1.&, vide glossam.1.l.20.titul.32. partita.3.
Laici pro tuitione reipublicæ possunt se incastellari in turrim ecclesiæ,vide.d. gl.1.&gl.2.l.10.tit.32.par.3.
Laici an teneantur ad ecclesiæ refectionem & quando,vid.gl.1.4.l.24.titulo.32.part.3.
Laici an possint leges siue statuta facere puniendo matrimonia clandestina & an illæ debeant obseruari, vide glossam.3.l.5. titulo tertio. partita.4.
Et quid si adiubent ius canonicum imponẽdo grauissimam & rigurosissimam pœnam,vid.ibid.
Laici an possint imponere pœnam filiæ contrahenti sine consensu patris vid.ibid.quod non.
Laici compatrinitatem cõtrahunt si tempore necessitatis aliquem baptizauerint,vid.gl.1.l.1.tit.7.par.4.
Laicus peregrinus etiam ad iudicem ecclesiasticum habet recursum quando inhumaniter tractatur,vid.gl.3.l.27.tit.8.par.5.
Laicus an possit esse tutor, clerici & quando , vide glossam.1. titulo.16. partita.6.
LAPIDES puræ siue prætiosæ quæ per alluuionem fundis nostris accrescunt an nostræ sint,vid.gl.2.l.26.tit.28.par.3.
Lapides an liceat vnicuique extrahere de alterius fundo impune & quãdo ,vid.gl.2.l.27.tit.11.par.4.
Et quando commodum lapidicinarum fundi in dotem dati spectet ad maritum & quando ad vxorem,vid.ibid.in glo.3.
Lapides & est mirandum de cęcitate aliquorum qui magno pretio emũt lapides cum tam de facili fallipossint,vide glossam.5.l.8.titulo.16. partita septima.
LAQVEVS & si in laqueo fera cadat & alius eam accipiat inde an sua sit,vid.gl.3.l.21.tit.28.par.3.
Et quid si erat in conspectu ipsius laquei,vid.ibid.
LATA CVLPA an æquiparetur dolo quo ad hoc vt pœna corporalis imponi valeat,vid.gl.3.l.5.tit.24.par.2.
Lata culpa in lege cornelia de siccarijs an æquiparetur dolo,vide glo.4. l.25.tit.22.par.3.
Lata culpa qualis sit,vid.glo.8.per tex.ibi.tit.3.par.5.&gl.3.l.11.per text. ibi.tit.33.par.7.
Lata culpa an veniat in actione pignoratitia , vide glossam.5.l.20.titulo. 13.par.5.
Lata culpa an æquiparetur dolo in maleficijs, vide glo.3.per text.ibi.l.11. tit.33.par.7.
Et de sententia lata per latam culpam an valeat & qualiter iudex tenetur,vide ibid.
Lata culpa non sufficit vbi dolus requiritur ex proposito , vide.d. gloss. 3.d.l.11.
Lata culpa dicitur quando de nocte dimittitur ostium apertum , vide ibidem.
Et error iuris dicitur lata culpa , vide glossam quartam. d.l.11. titulo.33. partita.7.
LATRO manifestus quis dicatur & an defendatur ab ecclesia, vid.gl.3. l.4.tit.11.par.1.
Latrones famosi in diebus festiuis debent suspendi si periculum sit in mora alias non,vid.gl.12.l.35.tit.2.par.3.
Latrones insignes & noti & eorum duces appellare non possunt,vi.gl.1.l. 16.tit.21.par.3.
Latrones licet inter se concordes sint vel amicitia illa non dicitur vera amicitia neque concordia debet enim amicitia esse in bonum , vide gloss. 9.l.1.tit.27.par.4.
Latrones dicuntur illi qui student vtilitati propriæ & non domini cuius negotium gerit,vide glossam primam.l.29.titulo duodecimo. partita quinta.
Latrones quando occidi possint vel non per ipsum dominum & quales sic,vide glo.1.3.per tex.ibi.tit.8.par.7.
Latrones propter exportationes paruæ vel vilis rei non possunt occidi, vid.gl.3.ad finem.l.3.tit.8.par.7.
Et an idem quod in latrone dicitur dicendum sit in nocturno depopulatore,vid.gl.9.d.l.3.per tex.ibi.tit.8.par.7.
Latro famosus quis dicatur & idem est quod quod publicus latro, vid.gl. 11.d.l.3.tit.8.par.7.
Latrones derobantes in publicis stratis vel in non consuetis qualiter puniantur,vid.gl.12.d.l.3.tit.8.par.7.
Latrones dicuntur multis modis & diuersis, vid.glossas legum titulo.14. partita.7.
Latro proprie quis dicatur& de pœna istius siue famosus sit siue non,vid. gl.5.colum.2.in princ.& gl.6.ibi.l.18.tit.14.par.7.
Latro publicus quis dicatur & de ipsius pœna , vid.glo.5.col.2. & colum. 3.in princ.&ibi.gl.6.d.l.18.
Et de pœna receptatorum latronum,vid.per gl.14.&.15.l.18.per tex.ibi. tit.14.par.7.& de hac materia vid. supra in verb. ACTIO FVRTI & in verb.FVRTVM & in verb.FVR.
LATROCINIVM, vid.supra in verb.FVRTVM.
LAVDABILIS CONSVETVDO quæ secum habere debet vt ita dici possit,vid.gl.2.l.15.tit.17.par.1.
Et de modo probandi aliquam esse consuetudinem laudabilem, vi.ibid. post medium.
LAVDEMIVM a filijs succedentibus in emphyteosim soluì nõ debet & quare,vid.gl.4.l.21.tit.3.par.6.
LEGALIS POSSESSIO.vide de hoc in verb. POSSESSIO.
LEGARE REM emphyteoticam an possit emphyteota irrequisito domino,vid.gl.3.quæst.4.l.29.titu.8.in par.5.
Legare an possit testator rem hæredis sui & quid si in ea aliquod ius habebat & an ipso iure transeat dominium rei alienæ legatæ ac si legaretur res propria testatoris,vide glossam.2.l.10.per text.ibi.titulo nono. partita.6.
Legare nunquam præsummitur quis nisi tantum ius quod habet in re,vide glo.3.col.3.quæst.6.d.l.10.tit.9.par.6.
Legari quæ res possint a testatore & quæ non,vid.glo.l.12.&glo.l.13.tit. 9.par.6.& glo.l.15.ibid.
Et an cum tales res legari non possint debeatur earum æstimatio, vid.gl. 5.d.l.13.iunctaibi.gl.8.&.10.
LEGANS alicui pascua progregibus suis debebuntur sibi pascua hyberna & æstiua.vi.gl.5.l.15.tit.8.par.5.
Legans alicui instrumentum debiti quod sibi debebatur quid tunc legasse videatur,vid.gl.1.l.47.per tex.ibi.tit.9.par.6.
LEGATARIUS an noceat sententia lata contra hæredem super nullitate testamenti,vid.gl.25.l.20.tit.22.par.3.
Legatarij legata eis relicta consequi non possunt si ex testamento non adeatur hæreditas,vid.d.gl.25.
Legatarij possunt appellare a sententia lata contra hæredem quando testamentum non valuit & ex qua causa,vid.gl.2.l.7.tit.23.par.3.
Legatarij si dicant hæredem eis fore suspectum an illud tantum dicere sufficiat sine alia probatione vt cum eo in iudicio esse non possint,vid. ibid.in glo.4.
Legatarij si eis sub modo aliquid sit relictũ si modũ non adimpleant an legatum

legatum perdant.vide gl.1.in fine.l.6.tit.4.par.5.
Et an dominium rei legatæ in legatarium transeat sola voluntate testatoris absque alia traditione.vide gl.1.l.44.tit.5.par.5.
Legatarius cui a testatore fuit relicta quinta pars bonorũ si fundum hæreditarium velit emere an consanguinei testatoris admittantur ad retrahendum vt talis fundus cum eis remaneat pro tanto. vide gloss.2. quæst.3.l.55.tit.5.par.5.
Legatarius in re legata sibi quodammodo hæres dicitur.vide gl. 5. col.1. in fine.l.28.tit.8.par.5.
Legatarij habent tacitam hipothecam in bonis defuncti pro consequendo legato eis relicto, & quid hodie cum per legem Regni legata debeantur etiam non adita hæreditate.vide glossam octauam. legis.26. titu.13.par.5.
Legatarius an ratione talis tacitæ hipothecæ præferatur creditoribus chirographarijs. vide ibidem.
Et an testator possit prohibere ne competat hipotheca pro legatis ab eo relictis.vide.d.gl.8.d.l.26.tit.13.par.5.
Legatarij quibus legatum fuit relictum in minus solenni voluntate si legatum eis datum sit an tunc hæres possit illud repetere.vide gloss.1.l. 31.per tex.ibi.tit.14.par.5.
Legatarius an possit esse testis in testamento in scriptis facto vel nũcupatiue & quid hodie.vide gl.1.l.11.per tex.ibi.tit.1.part.6.
Et qualiter edi debeat legatarijs copia testamenti si petant sibi edi. vide gl.2.l.5.per tex.ibi.tit.2.par.6.
Legatarius in re legata habetur loco hæredis.vide glossam tertiam.d.l. 5.titul.2.part.6.
Legatarius dicitur institutus in re certa alio adeunte hæreditatem. vide glo.2.in prin.l.14.titu.3.part.6.
Legatarius an dicatur institutus vniuersaliter qui restituit omne patrimonium hæreditarium vigore transactionis retenta re certa. vide.d. glo.3.colum.4.in prin.
Et an capiens ex stipulatione si stipulatio successit loco tituli vniuersalis habeatur loco legatarij.vide ibid.in.d.col.4.
Et an huic qui habetur loco legatarij debeantur fructus a tempore moræ.vide ibidem in quæst.6.
Et an hæres institut' in parte bonorũ alijs vniuersaliter institutis habeat loco legatarij sicut si in re certa esset institutus.vide ibid. in quæst.7.
Legatarius dicitur ille qui inter hæredes non habet ius accrescendi. vide in.d.quæst.7.
Legatarius vel hæres an dicatur ille cui vsusfructus omnium bonorum relinquitur vel legantur omnes res.vide.d.gl.3.q.8.
Legatarius an dicatur institutus in re certa quando sic institutus fuit per testatorem in secundo testamento quod fecit animo reuocandi primum an vero tunc hæres dicatur, vt per hoc primum testamentum iritetur.vide dictam glossam tertiam.in fine dictæ legis decimæ quartæ.tit.3.part.6.
Legatarij an sint citandi quando hæres vult inuentarium conficere, & per quem iudicem.vide glo.7.&.8.l.5.tit.6.par.6.
Et an ex defectu talis citationis vitietur inuentarium etiam si hæres tũc fideliter illud fecerit.vide.d.gl.8.
Legatarij siue præsentes sint tempore confectionis inuentarij siue absentes semper possunt probare contra inuentarium si dicant illud fraudulenter & dolose factum.vide gl.2.l.6.tit.6.in part.6.
Legatarij interim quod hæres facit inuentarium non possunt illum conuenire & quando sic.vide gl.1.&.2.l.7.ibidem.
Legatarij si prius ab hærede legatum acceperint quam ipse soluat creditoribus hæreditarijs an tuti sint an vero creditores reclamare possint. vide ibidem in glo.9.
Legatarij an possint inquietari per creditores hæreditatis quando vero non: sed ipsi contra hæredẽ recursum habeat,vide ibidem in glo.10.
Legatarij creditoribus hæreditarijs cedere debent. vide ibidem in gloss. glo.1.12.&.13.
Legatarij an cõcurrant cum creditoribus vt sua legata consequantur licet vires hæreditatis non sufficiant quando hæres inuentariũ nõ fecit & agentes contra eum dicant plus non remansisse in bonis testatoris vel in foro conscientiæ.vide gl.2.col.1 &.2.l.10.tit.6.par.6.
Legatarij an possint agere contra filium hæredem sui patris qui non fecit inuentarium ad suam legitimã quando vires hæreditatis non sufficerent.vide ibidem in gl.3.
Legatarij ex quibus verbis factis vel signis videatur acceptare legatum & quando non.vide gl.5.cum alijs ibi.l.11.tit.6.part.6.
Legatarius si sit incapax legati & illud Regi deferat an ex ista dilatione aliquod premium consequatur & quibus facienda sit dilatio ista,& quid in totaliter incapacibus.vi.gl.1.&.2.l.14.per tex.ibi.tit.7.par.6.
Legatarij an teneantur filij legitimam supplere vel an hoc ad hæredes pertineat.vide gl.10.l.5.per tex.ibi.tit.8.par.6.
Legatarij capacitas quando & in quo tempore requiratur.vide glo.7.l. 1.per tex.ibi.tit.9.par.6.
Legatarij alicuius rei certæ an ad debita testatoris teneantur, & quid in legato quotæ bonorum.vide.d.gl.1.d.l.2.
Legatarij in plus grauari non possunt per testatorem quam quod ab eo habuerunt.vide gl.5.l.2.tit.9.par.6.
Legatarius an possit pœnitere si acceptato legato fecit quod testator sibi iusserat.vide.d.gl.5.
Et quando videatur legatum legatario relictum animo compensandi cũ debito quod testator sibi debebat.vide.d.gl.5.d.l.3.
Et an legata debeantur ab hærede legatarij.vide gl.6.d.l.3.
Legatarius de qua culpa teneatur fideicommissario. vide glossam.3.l.7. per tex.ibi.tit.9.par.6.
Legatarius quali titulo possideat quando hæres elegit vnum ex duobus dari legatum si erat eiusdem nominis & sub nomine proprio bene aliquid a testatore fuit relictum.vide gl.3.l.9.tit.9.in part.6.
Legatarius an teneatur probare testatorem sciuisse rem esse alienam,vel non.vide ibidem in gl.4.
Et quando legatarius debeat illam rem sibi legatam habere licet testator sciuerit vel ignorauerit rem legatã esse alienã.vide ibid. in glos.7.
Legatarius an re euicta agat de euictione.vide dictam glossam septimã. dictæ legis.10.
Legatarius an & quando teneatur redimere pignus testatoris quando illud sibi legauit vel hoc ad hæredem pertineat,vide gloss.l.11.per tex. ibi.titu.9.par.6.
Legatarius an & quando possit compellere hæredem vt suis sumptibus perquiratrem sibi legatam & sibi det.vide glossam secundam.l.12.ibidem per illum text.
Legatarius cui testator pignus suum legauit an per hoc liberetur a solutione debiti & quando.vide gl.2.l.16.tit.9.par.6.
Et quid si illam sibi legauit credens esse propriam ipsius testatoris.vide ibi gloss.2.
Legatarius an possit ab hærede petere legatũ sibi relictũ qũ testator in vita sua illud vendidit vel pignorauit in totum vel vsumfructum tantum.vide glo.2.&.4.l.17.titu.9.part.6.
Legatarius an possit petere legatum sibi dari quando testator ad sibi relinquendum ex falsa causa motus fuit,vide glo.1.l.20.per illum text. ibi.titu.9.par.6.
Legatarius an & quando possit petere sibi relictum sub conditione modo vel causa. vide glossas. legis vigesimæ primæ. ibidem per illum textum.
Legatarius sub modo ante ipsius implementum non acquirit dominium rei legatæ etiam si præstiterit satisdationem & quando.vide gl. 10.ibidem.
Legatarius si decedat ante conditionis implementum an talis cõditio per hæredes suos adimpleri possit.vide gl.5.l.2.tit.9.part.6.
Legatarius an & quando habeat electionem quando legatum fuit sibi in genere relictum & qualiter sic relictum valeat.vide gloss.l.23.ibidem per illum tex.tit.9.par.6.
Et an tunc legatarius vel hæres possit eligere meliorem etiam si a testatore sit sibi data electio.vide ibidem in gl.6.per text.ibi.
Et quid sit dicendum in causis pijs.vide ibidem.
Legatarius cui relicta fuit domus in genere an præferatur filijs si testator vnam tantum domum habeat an vero legatum non valeat.vide ibidẽ in glo.14.per illum tex.
Et quid si testator legauit alicui vnã ex domibus suis cum nullam domũ haberet & quid si legauerit habitationem.vide ibidem in glo.14.
Legatarius cui alimenta relicta fuerunt qualiter ab hærede ali debeat, & qualiter ei præstanda sint.vide glossas.legis vigesimæ quartæ.per tex. ibi.titu.9.part.6.
Legatarius quando habet rei electionem an & quando variare possit, & quid si semel iam variauerit.vide gl.1.l.5.tit.9.part.6.
Et si electio sit tertio commissa an ipso nolente eligere intra annum ad legatarium transmittatur.vide glos.3. dictæ legis.25.
Et an idem sit si electio in modum conditionis commissa sit alicui tertio.vide ibidem.
Legatarij quibus data est electio si in eligendo dissentiant an illud sorte terminabitur.vide gl.1.26.per tex.ibi.tit.9. par.6.
Et an & quando legatum ad hæredes legatarij transeat vel non.vide gl.1. &.3.l.27.ibid. per illum tex.
Legatarius an & quando petere possit legatum in arbitrium hæredis positum.vide gl.1.2.&.3.l.29.tit.9.par.6.per tex.ibi.
Legatarius an debeat habere legatum mortuo hærede a quo fuit legatũ illi relictum quando ipse hæres voluerit.vide gloss.tertiam.l.30.per tex.ibi.tit.9.part.6.
Legatarius debet acceptare legatum in vita sua alias ad suos hæredes nõ transmittet & quando lic.vide gl.4.d.l.30.
Legatarius an possit petere sibi dari legatum quod sibi contra leges relictum fuit per testatorem.vide gl.1.l.32.per tex.ibi.tit.9.part.6.
Legatarius potest propria authoritate legatum capere quando illud sibi

Universidad de Deusto Biblioteca

per testatorem permissum fuit. vide. d. gl. 1. d. l. 32.
Legatarij vbi velint possunt hæredem conuenire quando testator iussit legata eis solui in certo loco & ipse dolo vel mora ibidem non venit. vide gl. 1. col. 2. d. l. 32. tit. 9. par. 6.
Legatarius cui aliquid fuit sub inhonesta conditione relictum poterit illud petere neque eam implere tenebitur. vid. gl. 6. d. l. 32. per tex. ibi.
Legatarij qui inter se vnum legatum habent qualiter diuident & an valeat siue coniunctim siue disiunctim sibi legetur. vide gl. l. 33. per tex. ibi tit. 9. parti. 6.
Legatarius quando non succedat in partem sui collegatarij vel non, & ex quibus & quando sic. vide gl. 6. d. l. 33. tit. 9. part. 6.
Et an ius accrescendi habeat locum inter legatarios in habitatione pluribus relicta vel inter duos correos quibus est relicta liberatio vel in legitima alicui iure debita. vide in dicta glossa sexta. columna prima. dictæ legis. 33.
Et an testator possit impedire ius accrescendi inter legatarios. vide dict. glo. 6. ad finem.
Legatarius an habeat dominium rei legatæ ante aditionem hæreditatis & quale habeat & quando. vide gl. 3. l. 34. tit. 9. par. 6.
Et an fructus rei legatæ debeantur legatario ante aditam hæreditatē, & quando. vide gl. 3. col. 1. ad finem. l. 34. & gl. 4. l. 37. tit. 9. part. 6.
Et quid si legatum sit ad diem certam an ante diem transeat dominium, vide. d. gl. 3. col. 2. in prin.
Legatarius si decedat ante aditionem legati an illud ad hæredes transmittat. vide ibidem in gl. 4. 5. & 6. per text. ibi.
Et quid in legato conditionali. vide. d. glo. 6. & glo. 5. l. 35. per text. illū ibi. titu. 9. par. 6.
Et an ius adimplendi conditionem transeat in hæredē. vid. ibid. in gl. 8.
Legatarius potest legatum acceptare & an pro parte acceptare & p parte repudiare posit & quando & an per agnitionem partis rei legatæ videatur facta agnitio totius. vide gl. 1. 2. & 3. l. 36. tit. 9. par. 6.
Legatarius si accepter partem suam & collegatarius suam repudiet an illa acceptanti accrescat vel non. vide gl. 5. d. l. 36.
Et an quod accedit legato debeatur legatario vndecunq; eiveniat & quale augmentum & quando. vide glo. 1. l. 37. ibid. per illum text.
Et an legatarius teneatur ad onus quod erat iniunctum rei sibi legatæ qñ simpliciter sibi legata fuit. vide. d. gl. 1. d. l. 37.
Legatarius cui legata fuit domus an si destruatur posit a re competere. vide glo. 2. l. 37. tit. 9. in part. 6.
Et quid si hæres in restituendo legato legatario fuit in mora an tunc teneatur non solum ad fructus per eum perceptos, sed etiam ad eos qui percipi potuerant. vide gl. 5. d. l. 37.
Et an veniant fructus quos percipere potuisset petitor vel illi quod percipere potuisset possessor. vide ibidem.
Et res debet statim ab hærede tradi legatario alias per iudicem ad hoc indulgetur sibi tempus & quid si res sit aliena. vide gloss. l. 38. titulo nono. parti. sexta.
Et quando hæres possit persequi rem legatam sumptibus legatarij. vide glo. 2. l. 41. tit. 9. par. 6.
Et de qua culpa hæres teneatur legatario. vide gl. 3. d. l. 41, per illum tex. ibi. & glo. 3. l. 7. ibidem.
Et si ab hærede res non sit ante moram res legata alicui sibi data postea in omnem casum perit periculo hæredis. vide gl. 4. d. l. 41.
Legatarius cui pluries res eadem in eodem testamento legata fuit qualiter eam habere debeat. vide glossam secundam. l. 45. per textum. ibi. titul. 9. part. 6.
Et quid si alicui legatum sit chirographum debiti an per hoc ipsum debitum sibi legatum videatur. vide glo. 1. l. 47. tit. 9. par. 6.
Legatarius an possit legatum petere ante aditionem hæreditatis. vide gl. 1. l. 48. & gl. 3. l. 34. cum alijs ibidem tit. 9. par. 6.
Legatarius in quo loco legatum petere possit & sibi solui debeat, & intra quod tempus. vide glo. d. l. 48. per text. ibi.
Legatarius an possit mitti in possessionem rei legatæ per executorem testamenti inuito hærede & quid si hæres consentiat. vide glo. 1. l. 2. titulo decimo. par. 6.
Legatarius si sit etiam executor testamenti an tunc possit propria authoritate capere legatum. vide. d. gl. 1. d. l. 2.
Legatarij an & quando possint executores testamenti conuenire. vide glo. 5. l. 4. tit. 10. par. 6.
Legatarius an possit detrahere falcidiam de suo legato alteri legatario relicto. vide gl. 1. in procemio tit. 11. par. 6.
Et hæres inuitis legatarijs possit falcidiam detrahere in vna re tantum alicui legata. vide gl. 10. l. 2. per tex. ibi, tit. 11. par. 6.
Legatarius an debeat penes se habere instrumenta rei sibi legatæ & quãdo. vide gl. 2. in fine. l. 7. tit. 15. par. 6.
Legatarius qualiter agat contra furem sibi furãtem rem sibi legatam antequam sibi traderetur & qñ ei actio furti vel condictio furtiua detur & ad quid & qualiter. vide gl. 4. l. 13. tit. 14. part. 7.
Legatarius an possit agere contra illum qui in re sibi legata damnum dedit actione legis aquiliæ, vel damni infecti. vide glo. 8. l. 2. titu. 15. par. 7. per text. ibi.
Legatarius quæ petere possit quando sibi vestes legatæ fuerunt. vide gl. 8. l. 8. per text. ibi. tit. 13. par. 7.

LEGATVM

Ecclesiæ vel pio loco, vel minori vel ciuitati.
Tollitur debetur & in quo
Dicitur
Generaliter vel specialiter relictũ.
Purum simplex ad diem vel sub conditione relictum.
Rei alienæ vel hæredis vel maioriæ vel dotalis vel furtiuæ.
Reuocatur vitiatur vel extinguitur.
Transit ad hæredes vel non vel ponitur in eius voluntate, vel legatarij.
Vbi detur & quando
Pro non scriptum caducum, vel quasi caducum.

LEGATVM alicui factum de fructibus alicuius fundi an intelligatur voluisse sibi relinqui vsum fructum pro quolibet anno an vero fructus vnius anni tantum. vide glossam primam. legis vigesimæ. titulo 31. part. tertia.
Legatum alteri factum de re quam maritus vxori suæ legauerat matrimonio constante an teneat. vide glossam septimam. legis quartæ. tit. vndecimo. par. 4.
Legatum a marito vxori relictum si caste vixerit an ei debeatur si ipsa ad secundas nuptias conuolauerit. vide gl. 1. l. 1. tit. 11. par. 4.
Et quid si fuerit sibi ab extraneo legatum factum eodem modo an ipsa illud lucretur si ad tertias venerit. vide ibidem.
Legatum factum possessori maioriæ si bona maioriæ cum alio diuidat vel si remittat tributum quod debetur maioriæ vel aliud simile in dãnum maioriæ an ipse illud legatũ cõsequatur cõditione non impleta & sic grauamine reiecto. vide gl. 1. col. 3. q. 19. l. 10. titu. 26. par. 4.
Legatum est donatio quædam. vide glossam secundam. in princip. l. 7. titul. 4. part. 5.
Et quid de legato alicui relicto ad certum tempus an tempore transacto statim transeat in alium sicut est in donatione alicui relicta sub conditione. vide ibidem.
Et an dominium rei legatæ in legatarium transeat sola voluntate testatoris absque traditione. vide gl. 1. l. 44. tit. 5. par. 5.
Et an in legatis conditio casualis vel mixta retrotrahatur sicuti fit in cõtractibus. vide gl. 1. l. 32. tit. 13. par. 5.
Legatum relictum in minus solenni voluntate si legatario soluatur per hæredem an hæres illud postea repetere possit. vide gloss. primam. l. 31. per tex. ibi. tit. 14. part. 5.
Legata relictum in testamento in quo hæres institutus non fuit an debeantur & an requiratur quod venientes ab intestato adeant hæreditatem. vide glo. 1. in proœmio. tit. 3. parti. 6.
Legatum an possit relinqui Iudæo, Pagano, vel Hæretico, & an isti possint hæredes institui. vide gl. 5. l. 4. per tex. ibi. tit. 3. par. 6.
Et in legatis conditio potestatiua statim est adimplenda per hæredem. vide gl. 4. l. 7. tit. 4. par. 5.
Legatum mulieri factum si cum aliquo nubat an sibi debeatur si ille cũ ea contrahere nolit si non stetit per eam & an talis conditio habeatur pro impleta. vide gl. 3. l. 12. per tex. ibi. tit. 4. par. 6.
Et an ipse nolens pœnitere possit. vide ibidem in gl. 6.
Et an in legatis possit fieri substitutio. vide gl. 1. in proœmio. tit. 5. par. 6.
Legata quasi semper fiunt ob merita in præcedentia. vide gloss. sextam. l. 14. titu. 5. par. 6.
Legatum factum ciuibus ipsi ciuitati videtur factum & quando non, & quid in simili. vide gl. 6. d. l. 14.
Legatum quod dicatur & an si legatario detur in vita testatoris transeat in donationem & incipiat esse donatio. vide gl. 1. l. 1. tit. 9. par. 6.
Legata a quibus relinqui possit & in quo tempore desideretur capacitas in legatario. vide ibidem. in gl. 3. & 7.
Legatum an & quando possit per hæredem acceptari & hæreditatem repudiare. vide gl. 1. l. 2. per tex. ibi. tit. 9. par. 6.
Et dominium rei legatæ vere trãsit à die aditæ hereditatis & quæ rei legatæ accedunt. vide gl. 3. l. 3. tit. 9. par. 6.
Et an fructus & accesiones rei legatæ debeantur legatario si fuerunt percepti ante aditam hæreditatem. vide glo. 3.
Legatum si recipiatur a legatario cum onere aliquid faciendi si faciat, an postea pœnitere possit ex aliqua causa. vide glossam quintam. dict. l. 3. per text. ibi. tit. 9. par. 6.
Legatum quando videatur legatario relictum animo compensandi cũ debito. vide gl. 5. supradictã. col. 2.
Legata an debeantur ab hærede hæredis vel legatarij. vide gloss. sextam. dictæ legis tertiæ.
Legatum si Relinquatur filio ex hærede dato an a substituto ipsius aliquid legari possit. vide gl. 8. d. l. 3.
Legatum si relinquatur ab hærede hæredis illum non inando, qui præter iudicium

ter iudicium defuncti successit an debeatur. vide gl. 3. l. 4. ibidem.
Legatum si relinquatur a succedenti ab intestato an debeatur ab alio eiusdem gradus qui primo instituto repudiante adiuit hæreditatem. vide glo. 5. l. 5. per text. ibi. tit. 9. part. 6.
Legatum an possit relinqui seruo hæredis vel ipsius testatoris vel proprio filio. vide gl. 1. l. 8. tit. 9. par. 6.
Legatum an possit relinqui domino serui quando ipsius seruus a testatore fuit hæres institutus. vide glo. 2. ibid. per illum text.
Legatum propter incertitudinem vitiatur & quid si duo sint eiusdẽ nominis vnus autem est amicus vel consanguineus testatoris. vide gl. 1. l. 9. per text. ibi. tit. 9. part. 6.
Et an hæres eligere teneatur vnum ex illis & quali titulo legatarius tunc possidebit. vide ibidem in glo. 3.
Legatum a testatore factum de re hæredis sui an & quando valeat. vide glo. 2. l. 10. per tex. ibi. tit. 9. par. 6.
Legatum est inutile quando testator legat ius suum quod ipsius morte finitur. vide gl. 3. q. 6. l. 10. tit. 9. par. 6.
Legatum an legatario dari debeat sumptu hæredis in perquirendo illud & quando. vide gl. 2. l. 11. per tex. ibi. tit. 9. part. 6.
Legatum de quibus rebus fieri debeat & de quibus non. vide glo. d. l. 12. per tex. ibi. & gl. 1. l. 13. per tex. ibi. & l. 15. ibidem.
Et an & quando dato quod legatum non valeat debeatur eius æstimatio ab hærede. vide gl. 5. d. l. 13. iuncta ibi. glo. 8. & 10.
Legatum si non possit relinqui forẽsi an tunc ei debeatur ipsi legati æstimatio. vide glo. 10. d. l. 13.
Legatum nominis an extinguatur per solam petitionem vel per nouationem. vide glo. 4. l. 15. titu. 9. par. 6.
Legatum pignoris quod testator habebat factum debitori an valeat, & per hoc videatur sibi remisisse debitum. vide gl. l. 16. tit. 9. part. 6.
Et quid si illam rem sibi legauit credens esse propriam ipsius testatoris. vide ibidem in glo. 2.
Et quid si testator legauit alicui rem alienam alteri obligatam. vide in dicta glo. 2. d. l. 16.
Legatum vxori factum per maritum de mancipijs sibi in dotem datis, an per hoc videatur velle, vt vxor illa & illarum æstimationem habeat. vide ibidem in gl. 3. q. 2.
Et quid si pater legauit filiæ ducenta nomine dotis si postea ipse datis cẽtum filiam maritauerit an filiæ detur actio ad alia centum. vide gloss. 3. q. 4. d. l. 16. tit. 9. par. 6.
Quid vero si pater primo dotat & postea legat. vide ibid. in quæst. 5.
Et an & quando illud ita sibi testator reliquisse videatur animo compensandi. vide ibidem in quæst. 6. 7. & 8.
Legatum alicuius rei alicui factum an & quando reuocetur vel non si testator illam rem in vita sua alienauit. vide glo. 1. & 2. l. 17. per tex. ibi. titu. 9. par. 6.
Et quid si testator tantummodo alienauit vsum fructum. vide ibidem in glossa secunda.
Et quid si testator ecclesiam in domum suam fieri iussit quam postea vẽdidit alia empta an videatur reuocasse legatum per hoc vel quod in domo empta construatur. vide. d. gl. 2. in fine.
Legatum factum a testatore de 100. quæ sunt marchaan valeat si minus vel plus adsit. vide gl. 1. & 2. l. 18. per tex. ibi. tit. 9. part. 6.
Legatum an præsumatur factum titio ex eo scilicet quod testator dixit hæredi ex decem quæ legaui titio volo quod præstes quinque seyo. vide. d. glo. 1. in fine.
Legatum an valeat quando testator domum alicui legauit cum non haberet nisi vnam tantum & haberet filios. vide gloss. 13. l. 23. per textum ibi. titu. 9. par. 6.
Et quid si testator vnam ex domibus suis legasset cum nullas haberet. vide ibidem in glo. 14. d. l. 23.
Et quid si & tunc leget alicui habitationem an illa sibi debeatur licet testator nullas domos haberet. vide ibid. in. d. gl. 14.
Legatum alimentorum qualiter interpretari debeat & ad quid hæres teneatur & qualiter debeatur. vide glossas. l. 24. ibidem per illum text.
Legatum factum duobus cum electione si in eligendo differant qualiter fieri debeat & an causa sorte dirimatur. vide glossas. l. 26. per text. ibi. titu. 9. par. 6.
Legatum optionis non est conditionale. vide glossam tertiam. dictæ legis vigesimæ sextæ.
Legatum an poni possit in arbitrium hæredis & per quæ verba istud fieri possit. vide gl. 1. & 2. l. 29. per tex. ibi tit. 9. par. 6.
Et an tunc ab hærede legatarij dari debeat si adsit causa nõ dandi & qualis esse debeat. vide ibidem in gl. 3.
Legatum contra legum dispositionem factum an valeat si hoc ita esse velit testator. vide gl. 1. l. 32. per tex. ibi. tit. 9. par. 6.
Et an tacita hipotheca quæ est pro legatis possit per testatorem remitti & quare. vide. d. gl. 1.
Legatum an valeat quando vna res pluribus coniunctim vel disiunctim legatur & qualiter diuidetur. vide glossas. l. 33. per textum ibi. titul. nono. parti. sexta.
Legatum si ex aliqua causa in personam ipsius deficiat an & quando accrescat eius portio collegatario vel fisco & quando non. vide glossam sextam. d. l. 33.
Et an in legatis cesset ius accrescendi inter coniunctos coniunctione legali & quando. vide per. d. gl. 6. col. 2. in medio.
Et in legatis potest testator tollere sua voluntate ius accrescendi. vide. d. glo. 6. ad finem.
Et an dominium rei legatæ transeat in legatarium ante aditionem hæreditatis, & quale. vide glossam tertiam. legis trigesimæ quartæ. titulo. 9. partita sexta.
Et an fructus rei legatæ debeantur legatario ante aditionem hæreditatis. vide. d. glo. 3. col. 1. ad finem. & gl. 4. l. 37. ibidem.
Et quid si hæres in restituendo legato fuit in mora an tunc teneatur nõ solum ad fructus perceptos sed ad eos qui percipi potuerant. vide glo. 5. d. l. 37. titu. 9. part. 6.
Et an veniant fructus quos percipere potuisset petitor vel illi quos percipere potuisset possessor. vide. d. gl. 5. d. l. 37.
Legatum transiatum in alium intelligitur cum onere suo. vide glo. 2. d. l. 35. titu. 9. par. 6.
Legatum potest liberè per legatarium acceptari vel repudiari & an pro parte acceptari & pro parte repudiari possit. vide gl. 1. 2. 3. & 4. l. 36. titulo. 9. part. 6.
Et an per agnitionem partis rei legatæ videtur facta agnitio totius. vide ibidem in glo. 3.
Legatum si pluribus relinquatur & vnus acceptat alius non an pars repudiata accrescat acceptanti. vide gl. 5. d. l. 36. tit. 9. part. 6.
Legatum alicui relictum si postea rei legatæ aliquid accedat, an illud sit incommodum legatarij & quando. vide glossam primam. l. 37. ibidẽ per illum textum.
Et an legando quis rem propter quã est ad onus obligatus an tale onus cum legato transeat in legatarium. vide. d. gl. 1. d. l. 37.
Legatum si non restituatur ab hærede cum potest sed post moram perit postea ipsius periculo etiam si eodem modo esset penes legatarium peritura. vide glo. 4. l. 41. tit. 9. par. 6.
Legatum si pluries a testatore in eodem testamento legetur qualiter sibi debeatur & quid si postea titio fundum legauit in eodem testamẽto illud seruo ipsius leget an multiplicet legatum. vide gloss. 2. l. 45. titulo. 9. par. 6.
Et quid si testator primo legauit alicui partem fundi secundo totum. vide dictam glo. 2.
Legatum chirographi alicuius debiti per testatorem factum cuius effectus sit. vide gl. 1. l. 47. ibidem per illum text.
Legatum vt perfectè transeat ad legatarium an prius hæreditas adiri debeat. vide gl. 3. l. 34. & gl. 1. l. 48. tit. 9. par. 6.
Legata quæ minuantur vt hæres detrahat falcidiam quæ vero non. vide glo. 1. l. 1. titu. 11. par. 6.
Legatum pium dicitur illud quod relinquitur ad ornatum ecclesiæ. vide gl. 4. 9. d. l. 1. tit. 11. par. 6.
Legatum factum de aliqua domo si illa destruatur an area debeatur legatario. vide gl. 2. l. 37. tit. 9. parti. 6.
Legata si minuantur vel augeantur post testatoris mortem an hoc prosit vel damnificet hæredi quantum ad habendam falcidiam. vide glo. l. 3. per text. ibi titul. 11. par. 6.
Et de quibus legatis falcidia deduci non possit. vide glossas. l. 4. 5. & 6. titulo. 11. part. 6.
Et quid si vni eidem sint legata pia & legata non pia relicta. vide gloss. 2. ibidem in principio.
Legatum ad pias causas quod dicatur & esse potest pluribus modis. vide glo. 2. dict. l. 4.
Legata an debeantur sine hæreditatis aditione etiam quando testator prohibuit detractionem falcidiæ. vid. gl. 2. ad fin. l. 6. tit. 11. par. 6.
Legata debentur etiam hæreditate non adita & sic in codicillis relicta quomodocunque testamentum rumpatur. vide glossam quartam. l. 3. per text. ibi. tit. 12. par. 6.
Legata si ab hærede soluantur an per hoc hæreditatem adire videatur. glo. 5. col. 1. ad fi. l. 11. tit. 6. par. 6.
Et penes quem debeant esse instrumenta rei legatæ. vide gloss. 2. in fine. l. 7. titu. 15. part. 6.
Et an facto legato viui veniant vassa & qualia. vide glossam nonam. l. 5. titul. 13. part. 7.
Et legatis alicui vestibus quæ veniant in isto legato. vide gloss. octauam. l. 8. per tex. ibi. tit. 13. part. 7.

LEGATVM ECCLESIAE, vel pro loco vel minori factum, vel ciuitati.

Legatum factum ecclesiæ parrochiali ab eo qui alibi elegit sepulturam an computetur in quartam parrochialem. vide gl. 8. l. 5. tit. 13. par. 1.

Legatum

Universidad de Deusto
Biblioteca

Legatum factum ecclesiæ vel altari quando Rectori proprio quãdo eius vicario debeatur. ide gl.2.col.3.ad finem.l.6.tit.19.par.1.
Legatum annuum ciuitati relictum an perpetuo illud habere debeat.vide glo.1.l.26.tit.31.par.3.
Et an debeantur legata ad pias causas quando testamentum rumpitur posthumi præteritione.vide glo.3.l.20.tit.1.par.6.
Legatum factum ciuibus ciuitati videtur factum & quando non & quid in simili.vide gl.6.l.14.tit.5.par.6.
Legatum pium dicitur illud quod relinquitur ad ornatum ecclesiæ.vide glo.4.q.1.l.1.tit.11.part.6.
Legatum ad pias causas quod dicatur,& esse potest pluribus modis.vide glo.2.l.4.tit.1.par.6.
LEGATVM TOLLITVR, DEBETVR & in quo.
Legata non debentur nisi ære alieno deducto.vide glo.3.l.103.tit.18.par.3.& glo.7.l.7.tit.15.par.5.
Legata quando debeantur si rescindatur testamentum, ita quod ex eo non adeatur hæreditas & quando sic.vide gl.2.l.7.tit.23.par.3.
Legata primi & secundi testamenti an debeantur per hæredem quando testator errando fecerit duo testamenta.vide glo.5.&.6.l.21.tit.1.par.6.& glo.8.col.2.l.7.tit.8.part.6.
Legata an debeantur quando testator fregit testamentum & illud rumpit.vide glo.2.l.2.4.tit.1.par.6.
Legata an debeantur ex testamento facto per vim.vide glo.4.ad finem.l.27.titu.1.part.6.
Legata relicta in testamento in quo hæres institutus non fuit an debeantur, & an requiratur quod venientes ab intestato adeant hæreditatẽ. vide gl.1.in proœmio.tit.3.par.6.
Legata non valent neque debentur quando hæreditas non est soluẽdo. vide glo.11.l.7.per tex.ibi.tit.6.par.6.
Legata debentur ære alieno deducto.vide ibid.in glo.12.
Legatum alicui factum de re testatoris pignorata an ab hærede debeatur redimi & an legatario dari vel ab ipso legatario & quãdo. vide gl.1.1.per tex.ibi.tit.9.part.6.
Legata an debeantur quando frater ex aliqua causa rumpit testamẽtum sui fratris.vide gl.4.l.11.tit.7.par.6.
Legatum an ab illo tolli possit nuda voluntate,& sine aliqua solennitate.vide gl.23.l.13.tit.7.par.6.
Legata siue prælegata an debeantur quando hæreditas fuit applicata fisco quia hæres erat indignus.vide gl.25.l.13.tit.7.par.6.
Legata an debeantur quando testamentum patris vel filij vel fratris fuit ex aliqua causa ruptũ.vide gl.5.cũ alijs ibi.l.7.per tex.ibi.tit.8.par.6.
Et an idem sit si pater vel mater præteriat filium quem ignorabant habere.vide ibid.in gl.6. Et an idem siue testamẽtum rescindatur per querelam siue per ius dicendi nullum.vide ibidem in glo.7.
Et quid si pater filium præterijt & neminem hæredem instituit an tunc legata debeantur.vide.d.gl.7.col.2.
Legata filio præterito vel iniuste ex hæreda ro relicta an sibi debeantur si testamentum rumpit.vide gl. .in prin.d.l.7.
Legata relicta in secundo testamento inualido an debeantur per hæredem institutum in primo testamento.vide glossam octauam.col.2.di ctæ.l.7.tit.8.par.6.
Legatum an & quando debeatur a filio præterito.vide glossam.2.l.3.tit.nono.parti.6.
Et an fructus & accessiones rei legatæ debeantur legatario si fuerint percepti ante aditam hæreditatem.vide glo.3.ibidem.
Legatum an debeatur ab hærede hæredis vel legatarij. vide glo.sextam. l.3.titu.9.parti.6.
Legatum si relinquatur ab hærede hæredis illum nominãdo qui præter iudicium defuncti successit an debeatur.vide gl.2.l.4.tit.9.par.6.
Legatum alicui relictum cum hæres noluerit an mortuo hærede debeatur vel non.vide gl.3.l.30.per tex.ibi.titul.par.6.
Legata debentur etiam hæreditate non adita, & sic in codicillis relicta quomodocunque testamentum rumpatur.vide glo.4.l.3.per tex.ibi. titul.11.parti.6.
LEGATVM DICITVR & legatum quod dicatur & an si legatario detur in vita testatoris transeat in donationem & incipiat esse donatio.vide gl.1.l.1.tit.9.par.6.
Legatum dicitur donatio quædam.vid.gl.2.in prin.l.7.tit.4.par.5.
LEGATVM GENERALITER vel Specialiter relictum.
Legatum generale pascuorum qualiter intelligatur relictum.vide glo.5. l.15.titu.8.par.5.
Legatum alicui relictum in specie an per illud legatum ad debita teneatur.vide gl.1.ad medium.l.2.tit.9.par.6.
Legatum factum in genere qualiter debeatur & cuia sit electio. vide gl. l.23.per tex.ibi.tit.9.part.6.
Et an cum electio datur hæredi vel legatario ipse meliorem eligere possit & quando sic.vide ibidem in gl.6.per illum textum.
Et quid sit dicendum in causis pijs.vide ibidem.
LEGATVM PVRVM simpliciter ad diem vel sub conditione relictum,& quid de legato alicui relicto ad certum tempus an tempore transacto statim transeat in alium sicuti est in donatione alicui relicta sub conditione.vide gl.1.2.in prin.l.7.tit.4.par.5.
Et an in legatis conditio casualis vel mixta retrotrahatur sicuti fit in cõtractibus.vide gl.1.l.32.tit.13.par.5.
Legatum mulieri factum sub conditiõe si cum aliquo nubat an sibi debeatur si ille cum ea contrahere nolit si non stetit per eam. & an talis conditio habeatur pro impleta.vide glo.3.l.14.per textum ibi.titul. 4.in parti.6.
Et an ipse nolens pœnitere possit.vide ibidem in glo.6.
Et quid si talis conditio carnalis in totum vel pro parte deficiat aliquo casu fortuito.vide ibidem in gl.4.
Et quid in legatis ad pias causas vel legatis alimentorum vel si ab aliquo tertio impediatur.vide ibidem.
Legatum relictum sub conditione causa vel modo an & quãdo & qualiter debeatur.vide glo.1.21.tit.9.par.6.
Legatum factum sub conditione si ante ipsius implementum legatarius decesserit an talis conditio possit adimpleri per hæredes ipsius. vide glo.2.l.22.tit.9.part.6.
Legatum conditionale non transmittitur ad hæredes. vide glossam.3. l.26.titu.9.par.6.
Legatum optionis non est conditionale.vide.d.glos.3.
Legatum purum transmittitur ad hæredes legatarij nulla declaratione sequuta secus in conditionali.vide gl.4.l.30.tit.9.par.6.
Legatum alicui relictum si peruenerit ad certam ætatem an sit purum, vel conditionale & an ad hæredes transmittatur & quando.vide gl. 2.l.31.titu.9.par.6.
Et an idem erit si apponatur tempus certæ ætatis alicuius tertij. vide.d. glo.2.d.l.31.
Et quid si relinquatur in tempus certæ ætatis grauati an tale legatum sit conditionale & an pereat legatum quanuis grauatus ad talem ætatẽ non peruenerit.vide ibidem.
Et quid in legatis ad pias causas vel in legato libertatis. vide ibidem in glo.3.per text.ibi.
Legatum alicui relictum sub turpi vel inhonesta conditione debetur ei licet illam non adimpleat.vide gl.6.l.32.per tex.ibi.tit.9.part. 6.
Legatum si sit ad diem certum relictum an ante diem transeat dominiũ. vide glo.3.col.2.in prin.l.34.tit.9.par.6.
Et an ius adimplendi conditionem transeat in hæredem & quando.vide glo.8.d.l.34.
Legatum pure factum aliquando non transmittitur ad hæredes nisi sit adita hæreditas.vide gl.5.l.35.per tex.ibi.tit.9.par.6.
LEGATVM REI ALIENAE vel hæredis vel maioriæ vel furtiuæ vel dotalis.
Legatum a testatore factum de re hæredis sui an & quando valeat. vide glo.2.l.10.per tex.ibi.tit.9.in parti.6.
Legatum rei alienæ a testatore factum an hæres illud soluere teneatur, vel ipsius æstimationem & quid de iure canonico quando res aliena legatur ecclesiæ.vide ibidem in gl.3.
Legatum factum scienter de re maioriæ an valeat saltim vt detur ipsius rei æstimatio.vide.d.gl.3.columna.2.& glos.1.columna.3.quæst.19.l. 10.titu.26.par.4.
Legatum rei dotalis vel furtiuæ vel feudalis factum an valeat saltim, vt æstimatio debeatur.vide ibidem.col.3.q.5.&.6.
Legatum de re aliena factum per testatorem scienter vel ignoranter illã esse alienam an & quando teneat.vide ibi gl.4.6.&.7.
Et an si legatum euincatur agat legatarius de euictione. vide dictam gl. septimam.d.l.10.
Legatum rei maioriæ alicui factum an reconualescat si postea legans impetret licentiam extrahendi a maioria.vide glo.4.colum.8. quæst. 12.l.6.titu.11.par.6.
LEGATVM REVOCATVR viciatur vel extinguitur.
Legatum alicui factum an reuocetur per superuenientiam liberorum. vide gl.3.ad finem.l.8.titu.4.par.5.
Legata reuocantur propter æs alienum & propter debitum bonorũ sub fidium.vide gl.1.ad medium.l.2.tit.9.par.6.
Legatum propter incertitudinem vitiatur & quid si sint duo eiusdẽ nominis vnus autem est amicus vel consanguineus testatoris.vide glo.1. l.9.per tex.ibi.tit.9.part.6.
Et an hæres eligere teneatur vnum ex illis & quali titulo legatarius tũc possidebit.vide ibidem in gl.3.d.l.9.
Legatum nominis an extinguatur per solam petitionem vel per nouationem.vide gl.4.l.15.titu.9.par.6.
Legatum alicuius rei alicui factum an & quando reuocetur vel non si testator illam rem in vita sua alienat.vid.gl.1.&.2.l.17.per tex.ibi.tit.9. partita sexta.
Et quid si testator tantum modo alienauit vsumfructum. vide ibidem in glossa

in glossa secunda.
Legatum an extinguatur propter rei pignorationem a testatore factã. vide dict.glo.2.
Et quid si testator ecclesiam in domum suam fieri iussit quam postea vẽdidit aliena empta an videatur reuocasse legatum per hoc vel quod in domo empta construatur.vide.d.gl.2.in fine.
Legatum an reuocetur ex eo scilicet quod testator aliquid alicui legauit tanquam debitori cum illud ita non esset.vid. glossam.19.per textum ibi.tit.9.par.6.
Legatum an & quando vitietur ex falsa causa & quid in contractibus.vide gl.1.&.2.l.20.tit.9.par.6.
Legatum quibus verbis relinqui debeat vt non vitietur.vide gl.l.28.per text.ibi.tit.9.par.6.
Legatum potest per testatorem reuocari expressè vel tacitètam in testamẽto quãin codicillis.vid.gl.1.&.2.l.39.per illũ tex.ibi.tit.9.in par.6.
Legatum an videatur reuocatum si testator rem legatam alicui donauerit.vide gl.10.l.40.per tex.ibi.tit.9.par.6.
Et quando hæres suo sumptu teneatur persequi rem alicui legatum vel cauere de persequendo & quando illud sumptu legatarij facere possit.vide gl.1.l.41.tit.9.par.6.
Legatum an reuocetur si pars legati pereat vt in quadriga legata si vnus mulus mortuus fuit.vide gl.1.l.42.tit.9.par.6.
LEGATVM TRANSIT AD HAEREDES, vel non vel ponitur in eius voluntate vel legatarij.
Legatum conditionale non transmittitur ad hæredes.vide glo.3.l.26.titulo.9.par.6.
Legatum quando ad hæredes legatarij non transmittatur & quãdo sic. vide gl.1.&.3.l.27.per tex.ibi.tit.9.part.6.
Legatum annuum ad hæredes non transit.vide.d.gl.1.d.l.27.
Legatum factum titio & hæredi eius an ad alios hæredes transeat. vide glo.3.d.l.27.
Legatum an poni possit in arbitrium hæredis & per quæ verba istud fieri possit.vide gl.1.&.2.l.29.per tex.ibi.tit.9.par.6.
Et an tunc ab hærede legatario dari debeat si adsit causa non dandi & qualis esse debeat.vide ibidem. in gl.3.d.l.29.
Legatum si ponatur per testatorem in liberam voluntatem hæredis, an valeat & qualiter.vide gl.4.&.5.d.l.29.per text.ibi.
Legatum ad hoc vt ad hæredes legatarij transire possit requiritur quod ipse in vita sua illud acceptet.vide gl.4.l.30.tit.9.part.6.
Legatum positum in voluntatem legatarij an sit purum vel conditionale.vide.d.gl.4.d.l.30.
Legatum purum transmittitur ad hæredes legatarij nulla declaratione sequuta secus in conditionali. vide ibidem.
Legatum nondum acceptatum an transmitratur ad hæredes.vide gl.4. 5.&.6.l.34.per text.ibi tit.9.par.6.& quid in legato conditionali.vide dictam glos.6.
Et an ius adimplendi conditionem transeat in hæredem & quando.vide ibidem in glo.8.d.l.34.
LEGATVM VBI DETVR & quando legatum debet legatarijs dari in eo loco vbi testator solui iussit & si hæres dolo vel mora stare noluerit ibi; conueniri poterit.vid.gl.1.col.2.l.32.tit.9.par.6.
Legatum ibi solui debet vbi res est.vide glossam primam.legis.38.titu.9. partita sexta.
Legatum debet ab hærede præstari statim quod ipse potest alias indulgetur sibi a iudice tẽpus & quid si res quæ legatur sit aliena & dñs nolit eam vendere vel immenso pretio.vid.gl.1.l.38.tit.9.par.6.
Legatum si non restituatur ab hærede cum potest sed post morã perit post ea ipsius periculo etiam si eodem modo esset penes legatarium peritura.vide gl.4.l.41.tit.9.par.6.
Legatum in quo loco per hæredem legatario solui & quo tempore.vide glo.1.l.48.per tex.ibi tit.9.par.6.
Et an ad solutionem legati procedatur via executiua.vide glossam.9. dictæ legis.48.
LEGATVM PRO NON SCRIPTVM caducum vel quasi, & legatum pro non scriptum quod dicatur & quando valeat vel non & quando possit penes hæredem remanere & alia plura de eo.vide glo.1.l.35.tit.9.part.6.
Legatum quasi caducum in quo differat a pro non scripto & an istud remaneat penes hæredem vel substitutum vel coniunctum onere. vide ibidem in glo.2.
LEGATIS ALIMENTIS an veniat ibi sal carbones & ligna & vestuarium & calcearium & habitatio.vide glossam quartam.&.7.l. 10.tit.18.par.2.
Legatis alimentis debet dari aqua & de qua & quod in dandis alimentis debeat Regionis consuetudo & conditio personæ inspici. vide glos. 5.l.1.titu.1.part.3.
LEGATVS Papæ an possit statuere contra canones seu contra iura generalia.vide gl.finalem.post med.l.12.tit.1.par.1.
Legatus papæ an possit indulgentias concedere. vide glossam secundã. in fine.d.45.tit.4.part.1.
Legatus papæ an possit ecclesias vnire.vide gloss.7. in princi.l.13.titulo. quinto.par.1.
Legatus de latere quis dicatur & de ipsorũ potestate in dispensando cauſas committendo & demum quæ ibi liceat quæ vero non.vide glo.2. l.23.titu.9. par.1.
Legato cardinali maior debetur reuerentia quam non cardinali. vide ibidem.
Legatus an dispenset in gradibus consanguinitatis vel affinitatis vel cõmittere cãm appellatiõe remota vt remoueret iuris solẽnitates.vi.ibid.
Legatus an possit venire contra priuilegia alicui ecclesiæ concessa, & in quibus dispenset vel se intromittat interposita appellatione ad papã. vide ibidem.
Legato non creditur in partium præiudicio neque alienabit beneficia pertinentia ad ecclesiam romanam.vide ibid.in col.2.
Legatis a papa non competit nisi illud quod ostendunt sibi concessum. vide ibid.in.d.col.2.
Legati permittere non possunt alienationem feudorom ecclesiæ neque statuere contra consuetudinẽ loci rationabilẽ præscriptã. vide ibid.
Legatus de latere an possit vnire ecclesias suæ legationis. vide.d. glos.2. in finalibus verbis.
Legatus cardinalis tanquam papa debet venerari, & sunt pars corporis papæ.vide gl.3.d.l.23.
Legatus papæ qualis in se esse debeat & qualis eligendus sit. vide glos.5. d.l.23.titu.9.par.1.
Legatus papæ potest absoluere ex communicatum propter manus iniectionem in clericum.vide ibid.in gl.6.in prin.per tex. ibi.in prin.
Legatus cui plene in aliqua prouincia commissum legationis officium siue abbas sit siue primas quid facere possit.vide ibidem.
Legatus papæ in prouincia in qua mittitur est iudex ordinarius reseruata tamen papæ non tanget.vide ibidem.
Legatus papæ ea quæ grauia sunt papæ remittere debet. vide ibid.ad fi.
Legatus papæ concurrit cum quolibet ordinario suæ prouinciæ. vid.gl. 6.ad finem.l.23.tit.9.par.1.
Legatus qui non est de latere non potest conferre beneficia. vide ibidẽ.
Et ibi quid si in cõmissione dicatur cũ potestate legati de latere.
Legatus licet ordinarius sit in sua prouincia non potest aduocare ad se causam motam coram iudice inferiori competenti. vide ibidem.
Legatus natus scilicet propter priuilegium sibi propter dignitatem concessum beneficia non confert ex legationis munere. vide ibidem in glossa octaua.
Legatus a latere an possit conferre beneficium iuris patronatus, & quid si tale ius sit mixtum.vide gl.7.l.13.tit.15.par.1.
Non tamen poterit conferre beneficium iuris patronatus alicuius laici. vide ibidem in gl.8.&.9.
Et quid si illud ius patronatus habeat ex priuilegio vel præscriptione. vide ibidem.
Legati ab aliquibus Regibus sunt bene tractandi & ad hoc dantur literæ sub forma.vide gl.42.iuncta ibi gl.1.tit.18.par.3.
Legati Regis sunt de iure gentium inuiolabiles & qualiter incedere debeant.vide gl.1.l.25.tit.18.par.3.
LEGATI & ambasiatores idem sunt & isti habent securitatem a iure gentium & nemo eos impune potest offendere.vide gl.1.l.9. per text. ibi.titu.25.par.7.
LEGERE & non intelligere est negligere. vide glossam finalem.l.5. titu.1.part.1.
Legere non debet magister ad pompam sed ad profectum scholariũ,& debet se aptare pro ingenio discentium.vide gl.2.l.11.tit.8.par.5.

LEGES	Lex noua & antiqua
Leges partitarum	Lex prohibitiua
Leges fori vel Regni	Lex loci contractus
Leges iuris cõmunis vel ciuilis.	Lex derogat vel Derogatur.
Leges tolluntur	
Leges fiunt quando qualiter & per quos.	Leges positiuæ
	Lex canonica

LEGES quare varient inter se.vide gl.4.l.11.tit.1.par.1.
Lex an dicatur quæ nondum scripta est.vide glossam primam. legis.4. titul.1.part.1.
Lex vnde dicatur.vide glossam.2.ibidem.
Lex præsumitur edita cum maturitate consilij.vide glossam primam.l. 8.titu.1.par.1.
Lex præsumitur rationabilis nisi contrarium probatur.vide ibidem. in glossa secunda.
Lex nutritiua saltim peccati venialis non valet.vide dictam glossam secundam.
Lex generalis solus Rex illam facere põt statuta vero a quibuscunq; fieri possunt si habeant iurisdictionem.vide gl.1.l.12.tit.1.part.1.

Legis

Universidad de Deusto
Biblioteca

Legis virtus, vide glo.1.l.10.titul.primo. parti.prima.
Lex debet interpretari insaniorem & meliorem sensum. vide gloss.1.l. 13.titul.1.par.1.
Lex scribi debet apertè & clarè & sine aliqua abbreuiatura. vide glos. secundam.ibidem.
Lex interpretari debet a condente. vide glossam primam.legis.14. titu. primo.parti.prima.
Lex non recepta a subditis sciente & consentiente conditore vires suas amittit. vide glo.4.l.16.tit.1.par.1.
Lex disponens idem quod ius diuinum & si a subditis nõ recipiatur eos ligat neque aliqua dissuetudine tolli potest. vide ibidem in fine.
Lex quando obliget ad peccatum mortale siue loquatur per verba præceptiua siue per verba consultiua vel exhortatiua. vid. glo. quintam. d.l.16.titu.1.par.1.
Lex & consuetudo conueniunt in casu finali. vide glo.primam.l.2.titu. secundo.par.1.
Legis intellectus si sit dubius propter id excusatur quis ignorantia iuris. vide gl.1.l.20.tit.1.in parti.1.
Lex diœcesana a qua exempti sunt religiosi quę sit & quæ sit lex iurisdictionis. vide gl.1.cum alijs ibi.l.2.tit.12.par.1.
Leges debent communi vtilitati deseruire. vide glossam quartam.l.2.tit. primo.par.2.
Leges condere est de mero & summo imperio non de iurisdictione. vide glo.5.in fine.l.12.tit.1.par.2.
Leges si aliquid cum aliqua qualitate præceperint debet vtrunque probari. vide gl.2.in fine.l.1.titu.13.par.2.
Leges loquentes de dictis deuulgatis debent intelligi secundum consuetudinem regionis. vide gl.3.l.4.tit.16.par.2.
Lex & consuetudo dat ordinariam iurisdictionem. vide glo.1. in med.l. 2.titu.4.par.3.
Leges principis an possint limitare ius diuinum siue distinguere illud. vide gl.1.l.29.titu.38.part.3.
Lex quæ diuersos patitur intellectus an possit pro contraria alicuius legis allegari. vide gl.11.l.13.titu.23.par.3.
Lex siue statutum si puniat contrahentem matrimonium clandestinũ non comprehendit contrahentem sponsalia. vide glo.1. in proœmio. titu.1.partit.4.
Leges quæ generaliter loquuntur generaliter sunt intelligendæ. vide gl. 12.col.2.post med.l.8.tit.4.part.5.
Leges tituli. C. si mancipium ita fuc. aliena. ne prosti. an sint approbatæ iure partitarum. vide gl.2.l.47.titu.5.par.5.
Leges generaliter loquentes an intelligantur loqui in causa dotis in dotis præiudicium. vide gl.3.l.13.titu.5.par.5.
Leges & iura ciuilia an debeant obseruari in curijs mercatorum. vide gl. in proœmio.tit.7.par.5.
Leges quando priuant aliquem hæreditate possunt illam cuicunque velint dare. vide gl.4.l.6.tit.7.par. 6.
Leges per testatorem non possunt renuntiari neque impedire poterit vt in suo testamento locum non habeant. vide glo.1.l.32.per text.ibi. titu.9.parti.6.
Neque hoc a contrahentibus vel a quibuscunque alijs fieri potest. vide d.gl.1.per illum tex.cum alijs glosis ibidem.
Et excepto principe omnis homo est sub lege. vide glo.3. in principio.l. 32.titu.9.in partita.6.
Leges hodie concubinatum non permittunt & sic crimen est canonicũ & legale gl.2.in proœmio.tit.14.par.4.
Et quare antiquitus simplex fornicatio non puniebatur. vide ibi. gloss. quartam.

LEGES PARTITARVM vnde præsumptæ fuerint. vide gl.21. in proœmio partitarum.

Leges partitarum erant defectæ in aliquibus partibus quod emendauit cuius meus vt ipse dicit in gl.3.l.19.tit.1.par.1.
Leges partitarum validatæ, & quod per eas causæ decidi debeant & alia in hoc. vide gl.2.l.6.tit.4.par.3.
Leges partitarum sumptæ sunt a legibus iuris cõmunis & eas non intelliget qui ius cõmune ignorauit. vide gl.2.l.13.tit.6.part.3.
Leges partitarum quando de iustitia loquuntur debent intelligi de iustitia in criminalibus non in ciuilibus. vide glossam tertiam.l. 42. tit.16. partita tertia.
Leges partitarum quando loquuntur de exilio perpetuo verificantur in deportatione. vide gl.6.l.11.titu.22.part.4.
Leges partitarum reprobant vsuras sicuti ius canonicum & diuinum. vide gl.2.l.3.tit.1.par.5.
Leges partitarum aliquando supplendæ sunt. vide gl.6.ad finem.l.53.tit. quinto.par.5.
Leges partitarum non corriguntur per leges fori nisi quando tales leges sunt vsu receptæ. vide gl.5.in princ.l.8.tit.12.par.5.
Leges partitarum nunquam præsumuntur velle corrigere ius commune vbi illud non exprimunt. vide gl.10.l.10.tit. 5.parti.6.
Leges partitarum nunquam curarunt de bonorum possessionibus inductis a iure prætorio. vide glossam secundam.in fine.l.2.titul.sexto. & glo.1.l.19.titu.1.par.6.
Leges partitarum non censentur corrigere ius commune nisi quando in eis illud expressum inuenitur. vide glo.3.l.9.per textum. ibi.tit. 13. parti.sexta.
Et de pœna legis Iuliæ de residuis, & legis Iuliæ peculatus quando locũ habeat. vide glo.l.14.&.l.15.tit.14.in part.7.

LEGES FORI vel REGNI, & leges fori Castellæ fernãdæ sunt quatenus inueniuntur vsu comprobatæ & quis probauit talẽ vsum. vide glo.4.l.7.tit.2.part.1.

Leges fori respectu probationis differunt a consuetudine. vide ibidem. in medio.
Leges fori quod sint in vsu cui incumbat onus probandi. vide gloss. magnam.l.7.tit.2.part.1.
Leges regni ligant subditos regni & quid in rebus existentibus extra territorium regni. vide gl.4.l.15.tit.14.par.3.
Leges communes regni ignorare est culpa sed consuetudines locorum regni non. vide gl.1.l.24.tit.11.par.4.
Leges fori non obseruantur Cordubæ. vide gl.7.l.26.tit.11.par.4.
Leges fori non sunt leges nisi probetur earum vsus. vide glossam quartã. l.14.tit.12.par.5.
Neque habent vim legum nisi quatenus per leges partitarum vel ordinamentorum vel consuetudine constet approbari. vide glossam tertiã. l.42.tit.13.par.5.
Leges regni deficientes tunc ad ius canonicum recurrendum est & non ad leges imperitorum. vide gl.2.in fine.l.8.tit.14.part.5.
Leges fori non corrigunt leges partitarũ nisi quando tales leges fori sunt vsu receptæ. vide gl.5.in prin.l.8.tit.12.part.5.
Leges fori non sunt leges sed descriptæ consuetudines & non probant nisi earum vsus probetur per illum qui se fundat in eas. vide glo. quintam.l.28.tit.15.part.7.

LEGES IVRIS COMMVNIS vel CIVILES.

Leges iuris communis an valeant in regno isto ad id vt secundũ eas possit iudicari. vide gl.2.l.15.tit.1.par.1.
Leges ciuiles permittentes homicidium ex aliqua causa an tale faciens peccet mortaliter. vide gl.15.l.3.tit.16.part.2.
Leges iurisconsultorum tanquam ratione naturali fulcitæ debent sustineri non vero seruandæ sunt vt leges. vide per glossam.2.l.6.titulo.4. partita tertia.
Et ideo in curijs regum leges imperatorum, & ius ciuile non allegantur pro authoritate sed pro ratione.
Lex ciuilis potest legem diuinam distinguere & limitare in certis casibus. vide gl.4.q.1.l.10.tit.1.part.4.
Lex ciuilis an possit punire matrimonia clandestina & quando earum pœna seruanda sit. vide gl.3.l.1.tit.3.par.4.
Lex ciuilis punit hæreticos pœna mortis quæ lex seruatur de iure canonico. vide.d.gl.3.circa finem.d.l.1.
Leges & iura ciuilia an debeant obseruari in curijs mercatorum. vide gl. in proœmio.tit.7.par.5.

LEGES TOLLVNTVR & leges an tolli possint per statutum ab aliquo contra eas factum. vide glo.1.ad finem.l.12.tit.1.part.1.

Lex disponens idem quod ius diuinum etsi a subditis nõ receptatur eos ligat neque aliqua dissuetudine tolli potest. vide gloss.4. in fine.l.16. titu.primo.par.1.
Lex quando debeat tolli & quibus interuenientibus. vide glo.2.l.18.tit. primo.par.1.

LEGES FIVNT quando qualiter & per quos leges an possint fieri a Ducibus Marchionibus & Comitibus. vide gl.2.l.12.tit.1.part.1.

Leges fieri possunt non solum a perpetuis magistratibus & maioribus sed etiam a temporalibus in concernentibus suum officium & ex causa. vide ibidem.
Leges a quibus fieri possint. vide glossam final. in fine.1.columnæ.d.l. 12.titu.1.part.1.
Lex fieri debet ad communem vtilitatem. vide glossam secundam.l.9. titu.1.part.1.
Lex fieri non debet in odium certæ personę alias ab ea appellari potest. vide ibidem.
Lex generalis solus Rex illam facere potest, statuta vero a quibuscunq; fieri possunt si habeant iurisdictionem. vide glossam primam.l.12.tit. primo.part.1.
Leges debent communi vtilitati deseruire. vide glossam quartam.l.2. titulo primo.par.2.
Leges siue statuta an possint fieri a dominis terrarum & quando. vide gl. 5.l.12.tit.1.par.2.
Leges condere est de mero & summo imperio non de iurisdictione. vide.d.gl.5.in fine.

Leges

Leges solus princeps in regno isto condere poterit. vide glo.6.legis.3.tit. primo.partita.5.

LEX NOVA ET ANTIQVA. Et lex non alligat post duos menses à die publicatiõis, vide gl.11.in principio.l.20.tit.1.par.1.

Leges posteriores augmentantes legitimam recipiunt intellectum & limitationem per priores.ll.glo.9.l.7.tit.13.parti.6.

LEX PROHIBITIVA, & lex si prohibeat quid fieri neque pœnam imponat & quod prohibetur est delictũ, tunc punitur delinquẽs extra ordinariẽ, vide glo.6.l.11.tit.25.part.4.

Lex prohibitiua simpliciter loquens semper censetur habere clausulam derogatoriam & annullatiuam actus, vide gl.7.in principio legis.28.titulo.11.part.5.
Et quid si lex vltra prohibitionem adderet pœnam, an tũc teneat actus & tantum agatur ad pœnam, vide.d.glo.7.
Lex si prohibeat actum factum sine certa solennitate, si sine ea fiat an actus teneat, vide dictam glossam septimam dictæ legis vigesimæ octauæ.
Leges quando priuant aliquem hæreditate possunt illam cuicumque velint dare, vide glossam quartam legis sextæ. titulo septimo. partita sexta.

LEX LOCI CONTRACTVS ligat ibidem contrahentes, vide glo.4.in principio.l.15.tit.1.part.1.

Lex loci contractus matrimonij vel leges vbi cõiuges postea ad commorandum se transtulerunt quales ligent, vide glossam primam.l.24.tit. 11.partita quarta.

LEX DEROGAT VEL DEROGATVR, & leges an possint per alias leges siue per statutũ derogari, vide glossam.4.legis.14. titulo.1.parti.6.

LEGES POSITIVAE si contradicant naturali, an obligent in conscientia, vide glo.3.l.7.tit.5.part.6.

Leges positiuæ quæ non sunt nutrices peccati ligant etiam in foro conscientiæ, vide dictam glossam tertiam. & glo.7.columna secunda.l.14. titulo.6.part.6.

LEX CANONICA aliquid cum peccato non permittit, vide glo. 3.l.7.tit.5.part.6.

LEGISLATOR pudere non debet si corrigerit per aliam legem q̃ primo dixerat, vide glossam quartam legis vndecimæ. titulo primo. partita prima.

Legislator facilis esse non debet in mutãdo leges corrigẽdo, vnam per aliam alias sequeretur incommodum, vide ibidem in glossa penultima dictæ legis.11.
Legislator legem quam condidit seruare debet non vi coactionis sed propria voluntate, vide glossam primam legis decimæ sextæ. titulo primo partita prima.
Legislator tenetur vitare omne illud propter quod lex sua subditis suspecta reddi potest quibus legem imponit, vide glossam tertiam legis.16. titulo.1.partita.1.

LEGISTA merus an possit esse assessor in causa spirituali, vide glossã 3.l.2.titulo.21.part.3.

Legistæ diuersimode gradus computant quam canonistæ, & quare, vide glossam tertiam. per text.ibi.l.3.tit.6.part.4.

LEGITIMA FILII deduci non debet de relictis per patrem vt in tali loco fiat hospitale si aliter sibi consuli possit, vide glossam quartã legis.1.tit.15.in part.1.

Legitima filij hodie sunt omnia bona patris excepta quinta parte bonorum, de qua parte disponere potest, vide glossam quintam legis.8.titulo decimo sexto.part.4.
Legitima filiæ an dicatur propriè eius dos, vide gloss.4.colu.secunda.ad finem.l.8.tit.4.part.5.&.glo.4.l.5.tit.7.part.6.
Legitima filij sunt hodie omnia bona patris excepta quinta parte bonorum, vide glossam duodecimam.columna secunda.in principio dictæ legis octauæ.
Neque potest pater etiam remunerando facere donationem in præiudicium legitimæ filiorum, vide glossam decimam tertiam legis tertiæ. titulo.4.parti.5.
Legitima an debeatur ascendentibus quando eius filius in religione decessit. an vero per monasterium excludantur, vide per glossam sextã legis.17.titu.1.part.6.
Legitima an debeatur filijs statim quod eius pater fuit professus religionem. an vero expectare teneatur mortem naturalem patris sui, vide glossam nonam.d.l.17.
Legitima filij hodie sunt omnia patris, excepta quinta parte, vide glo.10 l.17.titulo.1.part.6.
Et quid de iure antiquo, vide glossam decimam legis duodecimæ. titulo quinto.part.6.
Et an ista taxatio teneat respectu ecclesiarum & clericorum, vide ibidẽ.
Et quid si relicta filij legitima titulo institutionis in quinta parte hæredẽ instituit, & bona aucta fuerunt, an filij aliquid habeant in isto augmento, vel an tale augmentum prosit hæredi extraneo, vide dictam glossam decimam.
Et valor legitimę filiorum inspicitur secundum quod valebat tempore mortis patris, vide ibidem.
Legitima si non sit integre relicta filijs, an filij agant contra hæredem vel contra legatarios & qualiter. vide ibidem.
Legitima debet filijs relinqui sine onere vel conditione per quam ipse grauetur, vide glossam primam cum alijs ibi. legis vndecimæ. titulo quarto.partita.6.per illum textum.
Et qualiter filius in legitima sua possit grauari per patrem qui ex Regis facultate maioriam in alium filium fecit, & an tunc debet eis legitima sua sibi dari in proprietate, & quid si filius habeat aliunde vnde se alat vide dictam glo.1.columna secunda.dict.l.11.&.glo.3.columna.1.legis 32.tit.9.in part.6.
Legitima filij an videatur grauata ex eo scilicet quod pater in ea fecit sibi vulgarem substitutionem, vide ibidem in fine dictæ glossæ primæ, dictæ legis.11.
Et quid si filius instituatur vulgariter vel compendiosè, & à primo gradus sit præteritus, an videatur institutus reiecta conditione in qua fuit facta substitutio, vide ibi glo.2.
Et idem est dicendum in ascendentibus vel in fratribus turpi persona à fratre instituta, vide ibidem in glos.3.
Et an, & quando in residuo vltra legitimam possit filius conditionaliter institui, & qualiter istud accidere possit, vide ibidem in glossa quarta & quinta.
Legitima filij an veniat ad substitutum ex pupillari substitutione, vide glo.2.ad finem.l.7.tit.5.part.6.
Legitima filio debita an possit tolli per statutum vel vel minui, & quid si filius aliâs haberet vnde se aleret, vide glo.3.ibidem.
Legitima an debeatur mente captis, vide glossam sextam, septimam & decimam.l.11.tit.5.part.6.
Legitima an possit tolli filio militis ex directa militari vel ex alia quacũque subtitutione, vide glo.10.l.12.ibidem.
Legitima filij non comprenditur in substitutione fideicommissaria, vide dictam glossam decimam.colum.2.
Et an mater excludatur à legitima sua in bonis filij sui per substitutum datum filio impuberi in compendiosa substitutione etiam verbis directis facta à milite si veniat post filij pubertatem, vide glossam decimã dictæ.l.12.tit.5.part.6.
Et an ad hoc vt mater admittatur requiratur quod filius cui datus fuit substitutus adeat hæreditatem, vide.d.glo.10.in fine.
Legitima & quarta trebellianica an veniant deducendæ diuersis temporibus, & quando, & quid hodie, vide ibidem in glossa vigesima tertia dictæ.l.12.tit.5.part.6.
Et an pater qui restituit tertiam partem bonorum filij, vel filius qui restituit quintam partem possint trebellianicam deducere, vide ibidem in fine.
Legitima debita filijs iure naturæ an sibi debeatur, etiam si ipse cum esset hæres patris inuentarium non fecit, & an iste tunc propter talem inuentarij omissionem teneatur vltra vires hæreditarias, vide glossam tertiam.l.10.tit.6.parti.6.
Legitima si per filium repudietur an postea pœnitere possit & illam acceptare. vide glo.1.l.20.tit.6.par.6.
Legitima si sit à patre filio in vita sua data, an si postea illum prætereat ipse rumpat patris testamentum, vide glossam secundam legis decimę titulo septimo.partita sexta. & glossã primã & secundã legis tertiæ. titulo octauo.part.6.
Legitima non debetur nisi prius deductoære alieno, & an sit quota bonorum vel hereditatis & de effectu, vid glossam primam legis quintæ. titulo octauo.part.6.
Legitima si sit filio relicta an ipse à querela inofficiosi testamenti excludatur, vide glo.1.l.5.tit.8.part.6.
Legitima debet relinqui filio titulo institutionis, & quid præsumatur in dubio. & an idem sit in legitima quæ debetur parentibus, vide glossam secundam.d.l.5.
Et quid si testator dixit, relinquo iure legitimæ an videatur reliquisse iure institutionis, vide ibidem in fine.
Legitima debita iure naturæ dicitur falcidia, vide dictam glossam.2.in fine.d.l.5.tit.8.parti.6.
Et quid si minus legitima sit filio relictum & pater prohibuit amplius petere, an tunc possit testamentum querelare vel agere ad supplementũ non obstante prohibitione, vide ibidem in glos.9.
Et an idem sit si relictum sibi minus legitima acceptauit. vide ibidem.
Legitima filij an debeat suppleri per hæredes vel legatarios, vide glos.10. ibidem per illum textum.
Et an filio qui testamentum patris approbauit in quo præteritus vel exhæredatus fuit debeatur legitima, vide glossam quintam legis sextæ. titulo.8.parti.6.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Legitima an debeatur filio qui in omnibus bonis fuerat hæres institutus si testamentum rumpatur, vide glossam quartam.cũ alijs ibi.l.7.per textum ibi.tit.8.parti.6.
Legitima filij in minoribus ordinibus constituti tempore quo licentia ad faciendam maioriam impetrata fuit, an per patrem minui possit, vide glossam tertiam. columna secunda.quæstione prima.legis.32.titulo nono.part.6.
Et an pater possit filiorum legitimas minuere faciendo maioriam quando in impetratione facultatis ad eam faciendã de tali grauamine nulla fuit facta mentio, vide glossam tertiam.col.6.quæstione.1.l.32.titulo nono.part.6.
Et an in legitima sit locus iuri accrescendi, vid.glossam sextam.colum.1. legis.33.tit.9.parti.6.
Legitima an à filio tolli possit eo quod voluntatem sui patris cum hæres fuisset non adimpleuit, vide glossam quartam legis.8.per textum ibi. titulo decimo.part.6.
Et an filius illam perdat propter negligentiam in exequendis legatis pij vide dictam glossam quartam dictæ legis octauæ.titulo decimo partita sexta.
Legitima non dicitur lucrum sed quasi debitum, vide dictam glossam 4.colum.1.dict.l.8.
Legitima filiorum propter libertates vel propter alia minui non debet, vide glo.1.ad fin.l.1.tit.11.part.6.
Neque ob deducendam falcidiam, vide glossam quartam legis quartæ. titulo vndecimo.part.6.
Et an fructus à filij vel patre percepti ex hæreditate quam restituere tenentur ipsi in suam legitimam computare teneantur, vide glossam.3. l.8.tit.11.part.6.
Et an hodie stantibus filijs vxori pauperi debeatur quarta pars in bonis mariti, vide glo.9.l.7.tit.11.part.6.
Et an leges posteriores augmentates legitimam recipiãt intellectum per priores leges, vide.d.glo.9.in principio.
Legitima ascendentium quæ sit, vide glossam septimam.l.8.per textum ibi titulo.13.part.6.
Legitima matris in bonis filij naturalis qualis sit, & qualis in filio, vide glossam tertiam & quintam legis vndecimæ.per textum ibi.titulo decimo tertio.partita.6.
LEGITIMA SPES, vide in verbo SPES.
LEGITIMARE an possit princeps filium naturalem alicuius, ad succedendum in maioria vel in alijs quibuscumque bonis in vno casu quem ponit glossa nona.columna tertia.in fine legis primæ.titulo decimo tertio.part.4.
LEGITIMATI non valet inuito legitimato, & an ratificare possit vide glo.2.l.9.tit.18.part.3.
Legitimatio quandoque generaliter conceditur, quandoque limitatè scilicet ad ea tantum quæ pater velit, vide glossam tertiam dictæ legis nonæ.titu.18.part.3.
Legitimatio quid sit & an teneat licet in legitimatione non sit clausula scilicet restituo te primis natalibus, vide glo.4.d.l.9.
Legitimatio non tenet si in ea non sit dictum quod pater alios filios legitimos habebat, vide glossam primam legis trigesimæ sextæ.titulo decimo octauo.partita.3.
Legitimatio per subsequens matrimonium pene naturam imitatur & trahitur retro, vide glossam nonam.columna secunda.in fine legis.1. titulo.13.parti.4.
Legitimatio requirit personam patris vt extendi possit ad nepotem, vid. glo.9.supra.1.colu.2.in fine.
Legitimatio ante extendat ad filium inuitum, vide.d.glo.9.columna.3. & glo.1.in principio.l.4.tit.15.parti.4.
Legitimatio licet trahatur retro per subsequens matrimonium quo ad legitimationem filiorum non tamen trahitur retro quo ad alia, vide ibidem.
Legitimatio cesset propter dolum illius qui filio non legitimato succedere vult, an tunc ad principem pro legitimatione sit recurrendum etiam quo ad succedendum in maioria, vide dictam glossam nonam in fine.
Legitimatio an teneat si in supplicatione quæ Regi datur pater non dicat quod concubina ex qua habuit filium quem legitimare petit nõ vult cum ea contrahere vel ex alia qua alia causa illud facere non potest, vide glo.8.l.4.tit.15.part.4.
Legitimatio an teneat si adest habilitas ad matrimoniũ contrahendũ, & hoc principi in supplicatione legitimationis non fuerit dictum, vide ibidem.
Legitimatio bene se extendit ad filios spurios siue incestuosos motu proprio siue ad supplicationem patris, vide ibidem.
Et an tunc debeat apponi clausula (non obstante) vide ibidem.
Et licet Imperator legitimet incestuosos, non tamen poterit contra ius diuinum inducere veram legitimationẽ neque perfectionem, & quare, vide ibidem.
Et an in legitimatione debeat qualitas spurietatis exprimi, vid.d.gl.8.in fine.& glo.1.l.9.tit.18.parti.3.
Legitimatio Regi petita iustum est vt petenti semper detur, vide ibidem in glossa nona.
Legitimatio quasi semper fieri solet in defectum legitimæ prolis, vide glo.9.l.4.tit.15.part.4.
Et ideo de substantia legitimationis est impetrans exprimat se habere filios legitimos cum naturales legitimare petit, vide dictam glo.9.& gl. secundam.l.6.ibidem.
Et an cum sit legitimatio agnati siue alij qui successuri sunt debeant prius vocari & citari, vide.d.glo.9.
Legitimatio an trahatur retro vel non, & quando sic, vide glossam decimam.l.4.tit.15.parti.4.
Legitimatio facit filios naturales vere legitimos non perfectionem, vide dictam glo.10.
Qui in nihilo à legitimis differunt, vide ibidem in glo.11.
Et isti patris originem sequuntur & amplius naturales siue spurij vocari non debent, vide.d.glo.11.in principio.d.l.4.
Et quid si aliquid impetrent vt legitimi non faciendo mentionem de præcedenti defectu an teneat impetratio, vide ibidem.
Legitimatio an tollat deformitatem culpæ, & in quo legitimatus non æquiparetur legitimis, vide.d.glo.11.in principio,
Et an per filij legitimationem reuocetur donatio virtute.l.si vnquam.C. de reuocandis donationibus, vide ibidem in medio.
Legitimatio generalis non expressa nobilitate parentum an extendatur ad hoc scilicet vt filij legitimati gaudeant nobilitate patris, vide ibidem.
Legitimatio an habeat locum in seruis si prius non legitimentur, & quid si pater petat legitimare filium quem ex serua habuit, an eo ipso visus sit illum manumittere, vide ibidem in glos.13.
Legitimatio bene habet locum in filijs clericorum omnium si fiat à Papa vel ab Imperatore, vel a Rege nostro, & ad quid, vide glossam decimam quartam.d.l.4.tit.15.parti.4.
Et an & quando talis legitimatus ad dignitates siue ad episcopatus nõ admittatur, & quando sic, vide ibidem in glossa decima quinta, decima sexta & decima septima.
Legitimatio simpliciter data ad quæ possit extendi, & an legitimatus ad beneficium curatum possit habere dignitatem, vide dictas glossas.
Legitimatio idem est & importat quod dispensatio, vide dictam glossam decimam quintam.
Legitimatio Papæ non se extendit ad temporalia neque in temporalibus locum habet. & quando sic, vide ibi glo.18.per illum textum ibidẽ & ibi etiam glos.19.
Legitimatio per oblationem curiæ in quibus filijs locum habeat, & an hodie sit in vsu & alia plura in ista materia, vide per glossas legis quintæ.titulo.15.part.4.& in lege sequenti.
Legitimatio per oblationem curiæ non potest fieri nisi prius filij vel eorum mater manumittantur si serui sint, vide glossam nonam legis.5.titulo.15.in partita.4.
Legitimationi filiorum naturalium nunquam tenet stantibus legitimis nisi hoc principi exprimatur nisi legitimetur per subsequens matrimonium, vel per oblationem curiæ, vide glossam secundam legis sextæ titulo.15.part.4.
Legitimati filij naturalis facta à patre sue in testamento eius, an valeat si testamentum sit nimis solenne, vide glossam tertiam dictæ legis.6. titulo.15.parti.4.
Quod erit quomodocunque illud ex verbis testamenti apparuerit, vide ibidem in glos.4.
Legitimatio filij facta in vita patris quam omnes legitimè factam crediderunt, & ideo pater filium sic legitimatum hæredem instituit, si postea appareat legitimationem inualidam ex aliqua causa, an tenebit ipsius filij institutio, & an in bonis patris succedere possit, vide glos.4. l.6.titu.15.part.4.
Legitimatio quando à principe petitur debet illud ipse concedere aliàs faciet petenti iniuriam. vide ibidem in glo.6.
Legitimatio per instrumentum qualis & cuius roboris sit, & qualis esse debeat vt valere possit. vide glossam secundam, tertiam, quartam. cum sequentibus.l.7.tit.15.part.4.
Et an filij sic legitimati legitimi præsumantur à tempore quo verba ista fuerunt probata, vel an retro ante & sicut matrimonium præsumatur præcessisse cum matre, vide ibidem in glo.7.
Et an sola verba patris sine dono principis sufficiant ad legitimationem, & cuius sint effectus. vide.d.glo.7.in principio.
Et an requiratur quod tempore probationis talium verborum possit matrimonium contrahi inter patrem & matrem istius filij ita quod possit esse eius vxor, an vero sufficiat quod antea potuisset licet temporis prolationis verbotum esse non possit, vide dictam glossam septimam post

post principium dictæ legis septimæ titulo decimoquinto. partita quarta.
Et quid si pater non poterat honeste matrimonium contrahere cum cõcubina ex qua filium quem illo modo legitimare vult habuit, vide ibidem in columna secunda.
Legitimatio filij an valeat si amassa illum filium nunquam peperit in suo testamento vel in alio instrumento sicuti est in amasio & patre illius filij, vide.d.glo.7.col.2.in medio.
Legitimati facta per scripturam vel per assertionem patris, an habeat locum stantibus filijs legitimis, vide dictam glossam septimam.columna secunda ad finem.
Et quid si propter ipsius filij importunitatem pater illum legitimum nominasset vel turbatus mortis cogitatione, vide ibidem columna secunda in fine.
Et an contra istam assertionem patris admittatur probatio in contrarium vide ibidem in fine.
Legitimatio vnius filij an ad fratres suos extendatur licet de eis mentio facta non sit, vide ibidem in glossa nona. per textum ibi. dictæ legis 7.titulo.15.part.4.
Legitimatio facta per principis rescriptum an faciat legitimatum posse succedere in bonis agnatorum vel cognatorum legitimantis, & an in bonis aui, vide ibi glo.10.
Legitimatio filij in cuius impetratione fuit facta mentio legitimorum, an faciat sic legitimatis cum legitimis simul patri succedere, vide gol. 2.legis.9.tit.15.parti.4.
Legitimatio filiorum an fiat per subsequens matrimonium, licet concubina domi non retineatur, vide glossam octauam legis primæ.titulo decimotertio.& glossam decimam quintam legis secundæ.titulo decimoquarto.& glo.1.l.1.tit.15.in part.4.
Legitimatio filiorum an possit esse sine patris consensu, & quid si pater sit mortuus vel furiosus, & ad quæ tunc legitimabitur, & an filius inuitus legitimari possit, vide glossam primam legis quartæ.titu.15.par.4. & glos.9.ibidem.
Et an sufficiat posita filij ratihabitio quando fuit legitimatus inuitus vide glossam nonam dictæ legis quartæ.titulo decimoquinto. in partita quarta.
Legitimatio potest fieri per principem in vno casu, ita vt legitimatus in maioria succedere possit, vide glossam nonam.columna tertia.in fine l.1.titulo.13.part.4.
Legimatio est res fauorabilis estque ampliãda cum sit principis & patris donum, vide glo.1.l.1.tit.15.parti.4.
Et an ex parte patris dicatur donum vt sic reuocetur natiuitate posthumorum postea natorum legitimẽ, vide ibidem.
Legitimatio peti potest per procuratorem, vide ibi glo.3.
Legitimatio dari potest ab Imperatore vel Rege, & quando, vide ibidem in glossa.4.&.5.
Et an possit à Rege aliquis legitimari quo ad Regalia & Baronias, vel an hoc pertineat ad solos Imperatores, vide.d.glo.5.
Legitimatio debet fieri de subditis quæ teneret etiam si fieret inter ipsos extra territorium, & quare, vide glossam sextam.columna prima.l.4. titulo.15.part.4.
Et an Comes Palatinus habẽs potestatẽ legitimandi, ab Imperatore possit legitimare in terris ecclesiæ vel Regis non recognoscentis superiorem, vide ibidem.
Legitimatio facta de subdito an extendatur ad bona existentia extra territorium legitimantis, siue succedat ex testamento siue ab intestato, vide dict.glo.6.colu.1.
Legitimatio non subditi si fiat extra regnum qui in regno bona habebat an teneat legitimatio respectu bonorum quę sunt in regno, vid.d.glossam sextam.columna prima legis quartæ.titulo decimoquinto.partita quarta.
Legitimatio an se extendat ad clericos in minoribus ordinibus siue in sacris & maioribus constitutos, & quid si aduersetur consuetudo, vide dict.glo.6.post medium.
Siue illa legitimatio detur ab Imperatore siue a Rege vel à Comite Palatino in temporalibus, vide.d.glos.6.post medium.
Legitimatio per rescriptum principis qualis esse dicatur, & qualiter fiat, vide glo.7.in.d.l.4.per illum textum ibi.
Legitimatio per rescriptum principis an valeat stantibus filijs legitimis, vide glossam tertiam. columna secunda.in fine legis.3.titulo nono. partita sexta.
LEGITIMATVS per rescriptum an succedat in maiorijs & excludat substitutum, vide glossam decimam.columna tertia, in principio legis.2.tit.15.part.2.
Legitimatus licet possit dici legitimus, non tamen legitimẽ natus sed descendens, vide in.d.columna.3.in eius medio.
Legitimatus per subsequens matrimonium an succedat in maioria. vide dictam glossam decimam.columna tertia. post medium legis secundæ.titulo.15.part.2.
Et an præferatur legitimato per rescriptum principis & quid in secundo genito ex matrimonio, vide dictam glossam.10.columna.3.in fine cũ principio sequentis.
Legitimatus & an in impetratione legitimitatis exprimi debeat qualitas spurietatis & quando, vide glossam primam legis nonæ.titulo decimo octauo.partita.3.
Legitimatus an possit patris testamentum impugnare per querelam, & quando, vide glo.3.d.l.9.tit.18.part.3.
Legitimatus si tempore impetrationis legitimitatis nõ dixit patrem alios filios legitimos habere, an legitimatio valeat, vide glossam primam.l. 36.tit.18.part.3.
Legitimatus per subsequens matrimonium an ad maioriam admittatur, si filij legitimi ad eam fuerunt vocati, vide glossam decimam.columna tertia.post medium legis secundæ.titulo.15.partita.2.& glo.9.colu. 2.l.1.titulo.13.part.4.
Legitimati per subsequens matrimonium vel alij qui licet nascantur ex legitimo matrimonio, non tamen ita erat tempore conceptionis, an admittatur ad maioriam desiderante filios genitos & natos ex legitimo matrimonio, vide dictam glossam nonam.in medio dictæ legis.1. tit.13.part.4.
Legitimatus per subsequens matrimonium retro fingitur fuisse legitimũ, quia legitimatio pene naturam imitatur, vide dictam glossam nonam.columna.2.ad finem.
Legitimatus per subsequens matrimonium an succedat in feudis, & quid si in uestitura dicatur succedat talis & ex eo legitimi descendentes, vide ibidem.
Legitimatus per subsequens matrimonium si illud illo inuito fiat, an redigatur in potestatem patris, vide ibidem in dicta glossa nona.columna tertia.
Legitimatus per subsequens matrimonium, si sit primogenitus an præferatur secundo genito ex legitimo matrimonio, vide ibi glossam secundam ad finem.
Et quid si filius naturalis habuisset nepotem & auus contrahat matrimonium cum matre filij mortui, an nepos legitimetur, vide.d.glo.9.colu. 2.in fine.d.l.1.tit.13.part.4.
Legitimatus per principem in vno casu potest in maioria & in alijs bonis succedere, & quando, vide.d.glo.9.colu.3.in fine.
Legitimatus non dicitur legitimus natura sed gratia non generatione, sed regeneratione, non fœlicitate nascendi sed dono principis, vide glossã secundam.l.4.tit.15.part.4.
Legitimatus an suam legitimam extendat vbique locorum & vbicunque habeat bona etiam extra territorium legitimantis, vide gl.6.colu. 1.l.4.titulo.15.part.4.
Legitimatus extra regnum, si habeat bona intra regnum & subditus legitimantis non sit, an legitimatio tenebit respectu bonorum existentium in regno, vide ibidem.
Legitimatus dicitur verè legitimus non per fictionem, vide glossam decimam.l.4.tit.15.parti.4.
Legitimatus in nihilo differt ab alijs filijs legitimis & naturalibus aliquãdo tamen sic, vide glossam vndecimam.per textum ibi.legis quartæ. titulo.15.partita.4.
Legitimatus an excludat substitutum, vide dictam glossam vndecimam columna.1.
Legitimatus non succedit in feudo, vide dictam glossam vndecimam.colum.1.in principio.d.l.4.
Legitimatus an possit extrahere rem patrimonialem quod ex forma statuti competit agnatis, vide dictam glossam vndecimam, columna prima.ad medium.
Legitimatus an reuocet donationem alicui factam vigore.l.si vnquam. C.de reuocandis donationibus, vide.d.glo.11.in medio.
Legitimatus an veniat appellatione filiorum legitimorum nullum operatur in hoc communis vsus loquendi, vide ibidem.
Legitimatus ad dignitates ad regiam dignitatem non videtur legitimatus neque creditur, & an legitimatus ad feuda videatur ad dignitates legitimatus, vide dictam glossam vndecimam.columna prima.1. in medio.d.l.4.tit.15.parti.4.
Legitimatus non dicitur primogenitus in exclusione legitimi, & quando, vide dictam glossam vndecimam.dictæ legis quartæ.titulo decimoquinto.part.4.in colu.1.
Legitimatus non succedit in iure primogeniturę, si post legitimationem filius legitimus nascatur, vide.d.glo.11.col.1.
Legitimatus an sit de linea paterna seu de stirpite sua, vide dictam glossã vndecimam.columna prima.post medium dictæ legis quartæ.titulo decimoquinto.part.4.
Legitimatus an gaudeat nobilitate patris, & an istud scilicet quod pater est nobilis debeat in impetratione legitimationis dici, vide ibidem.
Legitimatus per Papam quo ad suscipiendos ordines, an & quando iti

Universidad de Deusto
Biblioteca

tales virtute legitimationis generaliter data poterunt promoueri ad dignitates siue ad episcopatum, vide glossam decimamquintam, decimamsextam & decimamseptimam.d.l.4.

Et an tunc beneficia possint habere, & an si dispensetur cum eo vt beneficium curatum possit habere per hoc ad dignitatem non poterit promoueri, vide.d.glo.16.

Legitimatus per Papam talis legitimatio non se extendit quo ad temporalia, nisi & ipse in eos temporalem habeat iurisdictionem, vide ibidē in glossa octaua.

Legitimatus à Rege vel Imperatore, an succedat in iure patronatus cū sit spiritualibus annexum, vide glossam vigesimam legis quartæ.titulo decimoquinto.part.4.

Et an filius qui nunquam fuit legitimatus in tali iure patronatus possit succedere, vide ibidem.

Legitimatus per oblationem curiæ & quis esse debeat, & an ista legitimatio sit hodie in vsu, & latè de ea, vide per glossas legis quintæ.titulo decimoquinto.part.4.

Legitimatus per oblationem curiæ cum filijs legitimis succedere potest in bonis patris, hodie vero est secus per legem Tauri, vide ibidem in glossa septima.d.l.5.

Legitimatus in testamento patris sui si postea à principe suam legitimationem confirmauerit an admittatur ad maioriam in qua requiritur quod successores sint legitimi, vel ante actum debeat impedimentum remoueri, vide glossam sextam legis sextæ.titulo decimoquinto.partita quarta.

Legitimatus per instrumentum publicum siue priuatum quis dicatur, quando, & quomodo fieri debeat talis legitimatio, vide glossas legis septimæ ibidem.

Legitimatus per principis rescriptum, an succedat agnatis vel cognatis legitimantis. & an auo, vide glossam decimam legis septimæ.titulo decimo.partita quarta.

Legitimatus per oblationem curiæ à patre de filio factam bene succedit cognatis & agnatis, secus tamen si seipsum filius offerat, vide ibidem in glossa vndecima.

Legitimatus si à patre emancipetur an ei succedere possit, vide glossam primam.l.9.titu.15.part.4.

Legitimatus erit hæres patris & quando, vide ibidem.

Legitimatus an succedat cum filijs legitimis antea vel postea natis, & quid hodie per legem Tauri, vide glossam secundam dictæ legis nonæ titulo.15.part.4.

Legitimatus per principem eo tempore quo iam stabant filij legitimi & naturales, de quibus in impetratione legitimationis mentio facta fuit: an succedat in parte sua simul cum alijs legitimis vel non, vide glossam secundam.l.9.tit.15.part.4.

Legitimati per subsequens matrimonium an reuocent donationem factam in defectum liberorum, vide glossam septimam legis octauæ.titulo.4.part.5.

LEGITIMVS & illegitimus quis sit, & an isti possint ordinari, & quare non, vide glossam primam & secundam legis duodecimæ.titulo sexto.partita.4.

Legitimus an dicatur ille qui fuit religionem ingressus quo ad ordines suscipiendas, vel quo ad patri succedendum, vide glossam secundam.l.12.titulo.6.part.1.

Legitimum esse filium quibus modis istud probari possit, vide glossam primam.l.1.tit.13.part.4.

Et an ista legitimatio possit præscribi spatio.30.annorum, vide dictam glossam primam.

Legitimus illius esse dicitur ille qui nascitur ex matrimonio quod de iure non valuit, si ipse vel vnus ipsorum impedimentum ignorauerit, vide ibi glo.3.per textum ibi.

Et quo tempore requiratur ignorantia ad hoc vt filij nati ex matrimonio quod de iure esse non poterat legitimi esse dicantur, vide ibi glossam quintam.

Legitimus an dicatur filius qui natus est in figura matrimonij quando super impedimento quod obijciebatur coniugibus erat litigium, vide ibidem in glossa sexta.

Legitimus est filius qui ex concubina nascitur si postea parentes matrimonium contrahant, & hoc vere non per fictionem, vide glossam.7. legis.1.titulo.13.part.4.

Et an ad hoc requiratur quod talis concubina sit in domo retenta vel nō vide ibidem in glo.8.d.l.1.

Legitimus est filius per contractum matrimonium licet antea esset illegitimus si certus illo tempore potuit esse vxor eius, vide glossam nonam legis.1.tit.13.part.4.

Et quid si inter eorum & istud matrimonium aliud matrimonium præcesserit, vide ibidem col.2.in principio.

Et quid si dos interuenit, vide ibidem.

Et an sufficiat possibilitas contrahendi cum eo tempore natiuitatis filij licet non tempore conceptionis ipsius, vide ibidem.

Legitimus an efficiatur filius ex clerico in minoribus constituto, & soluta natus per subsequens matrimonium, vide ibidem.

Et quid si sit beneficiatus, & an huic matrimonium contrahere liceat, vide ibidem.

Legitimi an efficiantur filij per contractum matrimonij in mortis articulo factum, & quando non, vide dictam glossam nopam.colum.1.in fine.cum principio sequentis.

Et quid si contrahat cum ea cum qua honestè contrahere antea non poterat vel ei deficerat sensus, vide ibidem.

Legitimus tempore natiuitatis licet nō tempore conceptionis, an admittatur ad maioriam ad quam vocantur filij geniti & nati ex legitimo matrimonio, vide ibidem col.2.in medio.

Legitimus an esse possit filius vulgo conceptus si pater & mater ipsius illud confiteantur & subsequatur matrimonium, vide ibidem post medium.

Legitimus per subsequens matrimonium retro fuisse legitimum creditur, quia hæc legitimatio pene naturam imitatur, vide ibidem ad finē.

Et an talis possit bene in feudis succedere & quid si in inuestitura dicatur succedat talis & ex eo legitimi descendentes, vide.dict.glossam.9.col.2.ad finem.l.1.tit.13.part.4.

Legitimus dicitur legitimatus non natura sed gratia, nō generatione sed regeneratione, non fœlicitate nascendi sed dono principis, vide glo.2. legis.4.tit.15.parti.4.

Legitimus vere dicitur ille qui fuit à principe legitimatus non per ficionem, vide glossam decimam legis quartæ.titulo decimoquinto.partita quarta.

Legitimus an præsumatur filius per emancipationem patris de qua per instrumentum constat, vide glossam quartam legis decimæ sextæ.titulo decimooctauo.part.4.

Legitimus an sit filius qui nascitur in.8.10.vel vndecimo mense, vide glo.2.3.&.4.l.4.tit.23.part.4.

LEGITIMVS TVTOR, vide in verbo TVTOR LEGITIMVS.

LEGITIME FACTVM puniri minimè debet, vide glos.8.per textum ibi.l.5.tit.2.part.4.

LENONES sunt infames quomodocunque officium exerceant, vide glo.1.2.&.3.l.4.tit.6.part.7.per text.ibi.

LENO quis dicatur, & quetuplex sit, & de eius pœna, vide glossas.l.1.&.2.per text.illum ibi.titu.22.part.7.

LENOCINIVM oppositum ab vxore marito illam de adulterio accusante an infingat talem adulterij accusationem, vide glos.2.&.4.l.6.titu.9.part.4.

Et an tunc sufficiat probare lenocinium in genere licet non sit in illa specie adulterij, vide ibidem.

Lenocinium si probetur vassallo an per hoc feudo priuari possit quando consentit vt alius cum vxore domini commisceretur, vide glossam.4. legis.9.tit.26.part.4.

Lenocinium si probetur vassallo, an per hoc feudo priuari possit quando consentit vt alius cum vxore domini commisceretur, vide glossam.4. legis.9.tit.26.part.4.

Lenocinium si per vxorem opponatur contra maritum accusantem eam de adulterio, an si talis exceptio probetur maritus puniendus sit vel non, & quando, vide glossam quartam & quintam.l.29.per textum ibi.titulo.1.part.7.

Et quid si talis exceptio proponatur post litem contestatam, vide glo.4. legis.7.tit.17.part.7.

Lenocinium est quincuplex, & quis illum committere dicatur & de eius pœna, vide glossas legis primæ & secundæ.per textum ibi.titulo vigesimo secundo.part.7.

LEONES & de eorum natura & feritate, vide plura per glo.1.legis.23. titulo.15.part.7.

LEPRA & elephantia dicitur quædam species lepræ, vide glossam.5. legis.17.tit.2.part.4.

Lepra & de multis generibus lepræ, vide glossam tertiam.in prooemio titulo secundo.part.7.

LEPROSVS clericus siue prælatus an debeat priuari ecclesia vel dādus sit illi coadiutor, vide glo.1.l.18.tit.16.part.1.

Leprosi an teneantur dare decimas & de quibus rebus non. vide glo.1.l.6.titulo.20.part.1.

Leprosus si factus sit maritus an per per hoc matrimonium dissoluatur, & an sanus leproso debitum reddere teneatur & quando, vide glo.7. per text.ibi.l.7.tit.2.part.4.

Et an vir debitum reddere debeat si ita vel alia sit infirmitate detentus, ita quod si vxori petenti debitū illud sibi reddat periclitaretur, vi.ibidē.

Leprosi sut extra ciuitatem ponendi, & quare neque filios secum habere possint, vide ibidem in glo.9.

Leprosi an debeant sepelirì in cimenterio aliorum, vide.d.glo.9.d.l.7.

Leprosus est idoneus testis, beue tamen possunt alij testes cum eo nolle interesse, vide.d.glo.9.

Leprosi quasi nunquam curari possunt & sunt extra ciuitatem ponendi, & an mortui possint cum alijs sepeliri, vide glossam & quintā.in prooemio titu.2.part.7.

LAESIO si causetur intra.25.annum poterit peti restitutio infra quadriennium à prima die.26.anni, vide glossam tertiam legis tertiæ.titulo vigesimo quinto.parti.3.

Læsio propter præscriptionem si sit enormissima, an transacto quadriennio quod datur ad restitutionem petendam peti possit restitutio, vide glo.9.l.7.tit.29.part.3.

Læsio minoris an probetur eo ipso quod compromisit siue in arbitrum siue in arbitratorem, vide glo.4.l.25.tit.4.parti.3.

Læsio qualis esse debeat ad hoc vt per eam recurratur ad arbitrium boni viri quando tertius electus per contrahentes ad nominationem pretij vni ex contrahentibus læsit, vide glossam quintam legis quintæ.titulo quinto.part.5.

Læsio si sit enormissima etiam si tunc iuretur non venire aduersus cōtractum venditionis an iuramentum aliquid obstet vel non, & quid in minore hoc iurante, vide glossam duodecimam legis quinquagesimę sextæ.titulo.5.parti.5.

Læsio vltra dimidiam iusti pretij facit venditionem non tenere, & qualiter hoc procedat, & plene de hoc, vide glossas.l.56.

Læsio enormissima si sit in transactione an ita læsus possit intentare remedium.l. secundæ.C.de rescindenda venditione, & quid in muliere & rustico, vide glossam secundam legis.34.titulo decimoquarto partita.5.per text.ibi.

Læsio in rebus minoris data, de hoc vide in verbo RESTITVTIO, & in verbo MINOR.

LAESVS si sit aliquis eo quod testator illum volebat instituere hæredem in suo testamento, si sit prohibitus testare vel per vim alium hæredem fecerit, an tunc succurratur læso vel fiscus intromittatur, vide glossam quintam legis.27.titulo.1.partita.6.&glo.4.legis.28.&glos. 1.l.29.ibidem.

Læsus si sit minor qualiter restituatur, vide in verbo MINOR, & in verbo RESTITVTIO.

LEVCA, & quot passus faciant vnam leucam, vide glossam decimam 13.titulo.16.part.2.

LEVIS CVLPA quæ sit, & qualiter hæc imputetur commodatario & quando, vide glossam.5.l.12.tit.2.part.5.& glos.9.per text.ibi.l.3. tit.3.part.5.& glo.5.l.11.tit.33.part.7.

Et depositarius quando de leui vel de leuissima culpa teneatur, vide glossam vndecimam legis tertiæ.per textum ibi titulo tertio.partita 5.& ibi vide glo.12.

Leuis culpa leuiter est punienda, vide glo.5.columna prima.ad finem.l. 11.titulo.8.part.5.

Leuis culpa an veniat in actione pignoratitia, vid.glo.5.l.20.titu.13.par.5.

Leuis culpa meretur maximam pœnam quando continet in se ingratitudinem, vide glo.5.l.11.tit.33.part.7.

Leuis culpa in facto proprio an sit punibilis, vide dictam glossam quintā dict.legis.11.tit.33.part.7.

Et an delinquens per leuem culpam excusetur, vide ibidem.

LEVISSIMA CVLPA, & an de ea teneatur tenens in custodiam Regis castellum, vide glossam decimam legis primæ.titulo decimooctauo.part.2.

Leuissima culpa & an commodatarius teneatur de leuissima culpa, vide glo.2.l.2.per text.ibi.tit.2.part.5.

Leuissima culpa an veniat in actione depositi contraria, vide glossā.2.l. 10.titulo.3.parti.5.

Leuissima culpa an imputetur ei qui pro custodia salarium recipit, vide glo.1.l.15.titu.8.part.5.

Leuissima culpa an obliget artificem qui opus fecit, vide glo.3.&.4.l.17. & glo.1.l.15.tit.8.part.5.

Leuissima culpa an obliget hospitatorem si furentur sibi res sibi datæ vel de alia teneatur, vide glossam nonam.cum alij.l.16.titu.8.parti.5.

Leuissima culpa an veniat in actione pignoratitia, vide glossam quintā. legis.20.tit.13.part.5.

Leuissima culpa & an hæres teneatur legatario de leuissima culpa, vide glo.3.l.7.& glo.3.l.41.tit.9.part.6.

Leuissima culpa an veniat in actione legis aquiliæ, vide glo.4.in principio.l.10.tit.15.part.7.

LIBELLVS in quibus casibus non debet in scriptis porrigi, vide remissiuē per glos.1.l.41.tit.1.part.3.

Libellus debet parti manu iudicis tradi, vide glossam sextam legis.41. titulo.2.partita.3.

Libellus in quo quis dicit se possidere aliquid incorporale an sustentari possit, vide glo.4.l.1.tit.30.part.3.

Libellus in actione criminali ciuiliter mota an dari debeat seruata solennitate.l.liberorum.ff.de accusationibus, vide glossam tertiam legis.2. titulo.9.part.2.

Libellus qualiter concipi debeat quando maritus accusat vxorem suam de adulterio, & quid in se continere debeat, vide glossas legis duodecimæ.titulo.9.part.4.

Libellus ineptus & defectuosus non est admittendus de qua potest obijci in causa appellationis, vide glossam primam.per textum ibi.legis 14.titu.9.part.4.

Et an talis libellus procedat parte non opponente cōtra illum, vide in.d. glo.1.d.l.14.tit.9.parti.4.

Libellus & an in denuntiatione quam emptor facit venditori teneatur ostendere ei copiam libelli, vide glossam quartam.columna secunda. quæstio.2.l.3.tit.5.part.5.

Libellus qualiter debeat formari quando intentatur remedium.l.2.C.de rescindenda venditione, quia fuit quis vltra dimidiam deceptus, vide glo.7.l.56.titulo.5.part.5.

Libellus iudici dandus non est in causa naufragij, & hoc est speciale in tali causa, vide glossam secundam legis.14.per textum ibi titulo nono.partita quinta.

Libellus qualiter formari debeat in hypothecaria actione, vide glossam tertiam legis.14.tit.13.parti.5.

Libellus qualiter formandus sit quando creditor constituit procuratorē ad petendum debitum tantum, & non ad recipiendam solutionem, vide glossam.3.l.7.tit.14.parti.5.

Libellus si plura narrat, an omnia ibidem narrata probari debeant vel sufficiat vnum tantum probare, vide glossam secundam legis octauæ.titulo septimo.part.6.

Libellus in causa criminali si rite non sit propositus à iudice reijci debet, vide glossam sextam in principio legis decimæ quartæ.titulo primo. partita septima.

Et an defectus ipsius purgetur ex probationibus postea factis, vel an reus absoluendus sit, vide dictam glossam sextam.columna secunda in principio.

Libellus famosus si contra aliquem fiat publicè vel secretè qualiter faciēs puniatur, vide glossas legis tertiæ.per textum ibi titulo nono. partita septima.

Libellus qualiter formetur quando agitur ciuiliter actione iniuriarum vide glo.4.l.21.tit.9.part.7.

LIBER tributorum & an talis liber debeat exactori tributorum per notarium tradi, vide glossam quintam legis vigesimæ tertiæ.titulo decimooctauo.partita.3.

Liber mercatoris quam fidem pro se vel contra faciat, & an aduersarius qui de eo vti vult debeat totum librum respuere vel illum totum approbare, & quid in hoc obseruetur, vide glossam primam legis.121. titulo decimooctauo.part.3.

Liber feudorum an sit ab Imperatoribus approbatus, vide glossam magnam.l.7.tit.2.part.1.

Liber rationum mercatoris mortui si fuerit bonus homo quam fidem faciet, vide glo.2.l.121.tit.18.part.3.

Libri veteris & noui testamenti dicuntur scripturæ authenticæ, vide glo. 1.l.1.tit.18.part.3.

Liber & si à patre libri donentur filio an donatio teneat, vel an ipse cum fratribus illam communicare debeat, vide glossam sextam legis tertię per textum ibi.titu.4.part.5.

Libri an veniant in generali obligatione bonorum, vide glossam tertiam legis quintæ.tit.13.part.5.

Libri an possint auctori scholari qui bonis cessit, si post cessionem emerit, vide glossam quartam legis tertiæ.titulo decimoquinto.in partita quinta.

Libri à patre dati filio an ipse filius ad collationem cum fratribus adducere debeat, & quando non, vide glossam quintam legis quintæ.per textum illum ibi.titu.15.par.6.

Libri dicuntur arma studentis non vero non studentis, vide glossam.6. ad finem.d.l.5.tit.15.part.6.

LIBER HOMO, vide in verbo HOMO LIBER.

LIBERA præsumitur quælibet res nisi contrarium probetur, vide gl. 3.in fine.l.28.tit.2.parti.3.

LIBERALIS ille dicitur qui dat sine spe retributionis, vide glos.2.legis.1.per text.ibi.tit.4.part.5.

LIBERALITAS propriè dicitur tribus concurrentibus de quibus per glo.2.l.3.tit.1.part.1.

Liberalitas alicuius in aliquem illum in futurum non obligat, vide glo.7. per text.ibi.l.1.tit.22.part.1.

Liberalitatis diffinitio, vide per glossam secūdam legis decimæ octauæ. titulo.5.partita.2.

Liberalitas non censetur esse in necessitatibus, vide glossam nonam.col. 2.legis.23.tit.11.parti.4.

Liberalitas an exerceatur à patre dotando filiam cum ipse ad hoc tenetur, vide

Universidad de Deusto Biblioteca

tur, vide glossam quartam.columna secunda ad finem legis octauæ. titulo quarto.part.5.
LIBERATIO generalis dicitur captiosa, & an creditor debeat compelli ad faciendam generalem liberationem, vide glossam secundam. legis.81.titu.18.part.3.
Liberatio per minorem facta tutori, an teneat si aliquid dolosè fuit occultatum seu factum, vide glossam secundam legis.102.titulo decimo octauo.partita.3.
Et quid si minor dolum tutoris remiserit, an hæc liberatio aliquid operetur, vide glo.3.d.l.102.tit.18.part.3.
Liberatio filij facta debitore patris sui in vita patris, an conualescat si postea filius extitit hæres patris, vide glossam secundam legis.22.titulo vndecimo.partita.5.
Liberatio domini generaliter data an ad species furto subtractas extendatur, vide glossam secundam legis trigesimæ.per textum ibi.titulo vndecimo.partita.5.
Liberatio generalis an extendatur ad occultata & ignorata, vide glossam tertiam dictæ legis.30.
Et an sit differẽtia siue liberatio fiat ei qui est in obligatione generali vel vniuersali, vel ei qui tenetur ex aliquo contractu speciali, vide ibidem in glossa quarta.
Liberatio generalis an extendatur ad commissa per dolum, siue fiat inter viuos siue in vltima voluntate, vide ibidem in glossa quinta.
Liberatio habetur pro solutione etiam quo ad solutionem inplendam, vide glo.2.l.1.tit.14.part.5.
Liberatio in fraudem creditoris facta reuocatur si liberatus sit fraudis particeps, & quid si sit ignorans, & an & quando eius fideiussor liberetur vel non, vide glossas legis duodecimæ.per textum ibi.titulo decimo quinto.partita.5.
LIBERATVS ab aliquo à morte vel à captiuitate an sortiatur naturalitatem liberatoris, vide glossam septimam.per textum ibi.legis secundæ.titulo.24.part.4.
Liberatus à rationibus reddendis, an & quando iterum illas reddere teneatur domino qui illum liberauit, vide glossas legis.30.per textum ibi.titulo.11.part.5.
LIBERTAS debet adesse in consulendo & subscribendo quod notat pro consiliarijs Regum.glossa tertia legis vigesimæ quintæ.titulo decimotertio.partita.2.
Libertas charior est vita estque vnum de honorabilioribus mundi, & nihil libertate nobilius, vide glossam primam in proœmio tituli.29.partita secunda.
Et plura in fauorem libertatis remissiuè ponit glossa septima legis quartæ.titulo.5.part.3.
Libertas vbi requiritur si ibidem iunctus metus interuenerit actus non valet, vide glossam tertiam legis vigesimænonæ.titulo vndecimo. partita tertia.
Libertas quanto tempore per seruum præscribatur, vide glossam primã & .2. legis.23.titulo.29.parti.3.
Libertas est vnum de honorabilioribus & æstimabilioribus mundi, vide glo.1.in proœmio tit.5.part.4.
Libertas charior est quam vita quam nemo recusare potest, vide glossam 1.in proœmio tit.22.part.4.
Libertatis difinitio quæ sit, vide glossam primam.per textum ibi.legis primæ.ibidem.
Libertas quando datur seruo per scripturam vel coram amico vel in testamento datur, quam ætatem dominus habere debeat, vide ibidem in glo.6.& glo.7.per text.ibi.
Libertas qualiter seruo communi detur ex sola vnius domini voluntate, vide glossam secundam.per textum ibi.legis secundæ.titulo.vigesimosecundo.parti.4.
Libertatem an mereatur seruus qui occisorem domini sui accusauit si illud non probet, an vero requiratur quod illud probet, & an sufficiat illud per inditia probare per quæ deuentũ fuit ad torturam si ex ea orta fuit confessio, vide glossam quartam legis tertiæ.titulo vigesimosecũdo.partita quarta.
Libertas an debeatur seruo si detegerit coniurationem in mortem domini, vide ibidem in glo.5.
Libertas an seruo danda sit quando proditionem Regi vel Regno machinatam denuntiauit, & an tunc à fisco debeat pretium domino serui solui, vide ibidem in glo.6.
Libertas an impediatur propter pactum appositum à venditore ne seruus venditus manumittatur, & quando, vid. glossam tertiam legis.46 titulo.5.part.5.
Libertatem consequitur serua statim quod à domino fuit prostituta, vid. glo.2.l.47.tit.5.part.5.
Libertas serui an sit præcisè pia causa, & an valeat argumentum de vno ad alium, vide glo.1.l.3.tit.12.part.5.
Et an ratione libertatis consequendæ mulier possit fideiubere, vide.d. glo.1.per illum text.ibi.
Libertas an videatur data seruo eo ipso quod dominus eius illum suum hæredem facit, & quando non, vide glossas legis tertiæ.per textum ibi.titulo.3.part.6.
Libertates an debeantur quando hæreditas peruenit ad fiscum & fuit ab hærede sublata tanquam ab indigno, vide glossam.25.legis.13.titulo septimo.part.6.
Libertas est res inæstimabilis, & sic seruus cui datur onere pecuniario grauari non potest, vide glossam quintam legis sextæ.titulo nono.partita sexta.
Libertas fideicommissaria an competat ipso iure vel sit ab hærede legatario præstanda, vide glossam septimam legis trigesimæ sextæ.titulo nono part.6.
Libertates in testamento relictæ legitimas filiorum minuere non debẽt, vide glo.1.colu.2.l.1.tit.11.part.6.
Libertas an videatur data seruo quia domino tutor datus fuit filijs ipsius, vide glossas legis septimæ per textum ibi.titulo decimosexto. partita sexta.
LIBERTVS quales operas heredibus extraneis sui manumissoris præstare teneatur, vide glossam quintam.per textum ibi.l.8.titulo vigesima.part.4.
Libertas tenetur ad operas obsequiales patrono & in quo istæ operæ cõsistant, vide glossam sextam.cum sequentibus per textum ibi.d.legis 8.titulo.22.partita.4.
Libertus res domini cum maxima cura seruare & prospicere tenetur, vi. ibidem in glos.13.
Libertus tenetur petere tutorem filijs sui patroni quod suis sumptibus facere debet, vide.d.glo.13.
Libertus tenetur alere dominum manumissorem si ad inopiam peruenerit, vide ibidem in glo.14.
Et an valeat argumentum de libertis ad vassallos, vide dictam glossam decimamquartam.
Libertus ingratus qualiter ad seruitutem reuocetur si aliquid contra filios patroni fecerit, vide glossam tertiam.per textum ibi.l.9. titulo vigesimosecundo.part.4.
Et qualis debeat esse iniuria siue offensa illi facta, & an in faciendo vel in non faciendo, vide ibidem in glo.4.
Libertus si fiat clericus propter ingratitudinem in seruitutem non potest reuocari, vide ibidem in glo.6.
Libertus quando ex iusta causa reuocatur in seruitutem, an & tunc iudicis sententia requiratur vel non, vide ibidem in glo.7.
Libertus licet ingratus sit non tamen à domino in seruitutem reduci potest quando alius illum redemit, & qualiter tunc domino consulatur, vide ibidem in glo.9.
Et quid si dominus cum possit illum in seruitutem reuocare illud facere noluit, sed de eo iudici conqueritur, an illud facere possit, vide ibidem in glossa nona.
Libertus si in seruitutem redigi non possit qualiter ad querelam domini sui illum puniet iudex, vide glossam decimam legis nonæ.titulo vigesimosecundo.part.4.
Libertus si habeat fratrem an ille excludat patronum si sine testamento libertus decedat, vide glossam primam.per textum ibi.l.10.titulo vigesimosecundo.part.4.
Libertus si sit clericus an quomodo voluerit testare poterit nihil patrono suo relinquendo, & an idem sit in libertis ecclesiæ licet ordinati nõ sint, & quid si iste liberos legitimos haberet, vide glossam secundam dictæ legis decimæ.
Libertus ex multis causis sine patrono esse potest, vide glossas legis vndecimæ.per text.ibi.tit.22.part.4.
Libertus quando propter operarum præstationem à iure patronatus liberetur etiam quo ad contra tabulas, vide glossam nonam legis vndecimæ.per text.ibi.tit.22.part.4.
Libertus testatoris si sit institutus hæres, an per hoc testamentum possit querelari per fratrem ipsius testatoris, vide glossam tertiam legis secũdæ.titulo.8.part.6.
Libertus an patronum accusare possit, vide glossam decimamquintam.l. 2.per text.ibi.titulo.1.part.7.
Libertus si ad mandatum domini damnum dedit, an ipse vel eius dominus ad emendam teneatur, vide glossam secundam legis quintæ. titulo.15.partita septima.
Libertus an possit occidere dominum turpiter inuentum cum vxore sua, & quid in vassallo, vide glossam primam & sextam legis.13.titulo decimoseptimo.part.7.
Libertus & vassallus æquiparantur, vide dictam glossam sextam. dictæ legis.13.tit.17.part.7.
LIBIDO dominandi suos consortes non patitur, vide glossam tertiam legis.16.titulo.28.parti.3.

LICENTIA alicui per parochum suum data vt confiteatur vbi voluerit poterit peccata sua religioso confiteri licet de eo expressa mentio non fiat, vide glossam secundam.l.vigesimæprimæ.titulo.4.partita prima.
Licentia parrochiano non semper dari debet alibi confitendi peccata nisi cum causa, & qualis debeat esse causa, vide glossam antepenultimã. dict.l.21.
Licentia & consensus idem sunt, vid.glo.l.32.per tex.ibi.tit.4.part.1. & glo.4.l.13.tit.6.par.6.
Licentia pœnitentis an indistinctè sufficiat ad hoc, scilicet, vt sacerdos libere possit suam confessionem reuelare, vide glo.1.l.35.titulo.4.partita prima.
Licentiatus ad certum tempus an eo elapso citari debeat vt possit beneficijs priuari, an vero talis citatio non sit necessaria, vide glo.2.l.16.tit.16, partita.1.
Licentia alicui data ad faciendam maioriam in aliquem filium quem velit refertur ad quemlibet ipsorum etiam ex alio matrimonio natorum vid.glo.10.col.2.vers.ex quibus decisionibus, &c.l.2.tit.15.par.2.
Licentia alicui data vt possit maioriam in vnum ex filijs facere an possit facere in nepotem, vide glossam.17.columna secunda.l.2.titulo.15. partita.2.
Licentia limitata limitatum debet producere effectum, vid.ibidem.
Licentia vt maioria fieri possit in petrum filium eo mortuo non potest fieri in alium, vid.ibidem.
Licentia alicui data vt possit maioriam in vnum ex filijs facere, an poterit facere maioriã in duos filios, vid.d.glo.17.in fine.
Licentia data faciẽdi maioriam in vnum ex consanguineis poterit maioriam facere in cõsanguineum siue ex parte patris, siue ex parte matris vide glossam decimamoctauam.columna.3.ad medium.l.2.titulo. 15. partita.2.
Licentia data ad faciendam maioriam ad inhabiles non extenditur, vid. glo.19.in prin.l.2.tit.15.par.2.
Licentia ad faciendam maioriam data cum clausula, scilicet, vt non perdatur etiam si possessor commisserit crimen læsæ maiestatis quomodo intelligatur, vid.glo.20.d.l.2.ad finem.
Licentia data alicui ad faciendam maioriam illam apud hostes captus facere nõ poterit nisi reuertatur, vid.glossam secundam.l.6.tit.29.partita secunda.
Licentia Regis an requiratur quando ciuitas vult super rebus suis compromissum in aliquem facere, vide glossam quintam.l.24.tit.4.partita tertia.
Licentia Regis ad hoc alicui data vt liberè possit res vetitas extra Regnũ extrahere, an intelligatur pro prima vice tantum, vid.gl.1.l.20.titu.18. partita.3.
Et an in tali licentia dies in quo datur scribi debeat, vid.ibidem.
Et si in licentia alicui data vt possit res vetitas extra Regnum extrahere de tempore nihil fuerit dictum quot dies durabit talis licentia, vid.d. glo.1.d.l.20.tit.18.part.3.
Licentia quæstoribus vt pro Regno eleemosynam petere possint qualiter fiat, & detur, vid.glo.1.l.21.ibidem.
Licentia impetrata ad faciendam maioriam, an teneat si in eius impetratione de numero liberorum impetrantis mentio facta non sit, vid.gl. 1.l.36.tit.18.par.3.
Licentia habita ad vendendum de rebus maioriæ vsq; ad certam quantitatem, an teneatur venditor ad hoc, scilicet, vt pretium maneat in maioria, vid.glo.7.l.20.tit.31.par.3.
Licentia ciuitatis data alicui vt possit in loco publico ædificare, an valeat vid.glo.1.l.3.tit.32.par.3.
Et an prætor talem licentiam dare possit, vid.glos.4.post principium.l. 9.tit.32.par.3.
Licentia patris an requiratur in matrimonio filiæ si illud sit per statutũ decissum, & an pœna illi filiæ aliter faciẽti ab statuto imposita sit exequenda, vide glossam tertiam.legis quintæ. titulo tertio. partita quarta.
Licentiam potest dare vxor marito intrandi religionem non tamen illud per metum facere deber, vide glossam primam, &.2.l.2. titulo. 10. partita.4.
Et an licentians debeat continentiam vouere vel intrare religionem, vide ibi.glo.3.
Licentia prælati non est necessaria licet requiratur quando maritus de licentia vxoris religionem intrat, vid.ibi.glo.5.
Licentia à Rege alicui data vt ex proprijs bonis maioriam faciat non facit vt talia bona exinde castrensia reputentur, vid.glo.8.l.7.titulo.17. in partita.4.
Licentia an sit necessaria ad hoc vt sit licitum comiti vel alij domino ad aliud Regnum se transferre quando transit sui lucri causa, & quid in tempore guerræ, & quid si illud à Rege sit prohibitum, vid.glo.2.l. 13.tit.25.par.4.
Licentia Regis si alicui ad alienandam rem maioriæ detur, an liberet proximiorem successorem in maioriam, vt propter eius cõsensum in pœnam amissionis maioriæ non incidat, vide glo.1.col.5.q.44.l.10. titu. 26.partita.4.
Licentia per principem alicui data ad testandum debet intelligi vt secundum ius commune & loci consuetudinem testetur, vid.glo.1.l.5. tit.1. partita.5.
Licentia si per patrem sit principi petita ad faciendam maioriam si illa facta ante ipsius concessionem faciens maioriam decesserit, & postea princeps illam concesserit, an maioria teneat, vel non, vide glo.4. l.21.titul.1.& glo.3.columna.11.quæstione.24.l.32.titulo nono.partita sexta.
Licentia Regis data patri, vt possit grauando legitimas aliorum filiorũ in vnum ex eis maioriam facere qualiter intelligenda sit, vid.glo.1.colum.2.l.11.tit.4.partita. 6. & glo.3.columna.1.l.32.titulo nono.partita sexta.
Licentia iussus & præceptum idem sunt, vid.glossam.4.l.13.titulo.6.partita.6.
Licentia vbicunque requiritur, an præcedere debeat actui, & an ex interuallo præstita valeat, vid.d.glo.4.
Licentia domini requiritur ad hoc vt seruus ab aliquo institutus hæres adire possit, & an ratihabitio domini sufficiat, vid.ibidem.
Licentia principis data ad maioriam faciendam, an comprehendat iam factam, vid.glo.3.l.21.tit.9.par.6.
Licentia data per Regem ad faciendam maioriam in vnum ex filijs, an habeat locum, & illa fieri possit in vnum filium si in potestate illum tãtum habeat, vid.glo.1.l.23.tit.9.par.6.
Licentia ad maioriam faciendam qualiter dari debeat, vid.glo.1.l.11. tit. 4.& glossam tertiam.11.columna.2.quæstione.1.l.32.titulo nono.partita sexta.
Et an pater virtute licentiæ sibi datæ ad maioriam faciendam possit filiũ in minoribus ordinibus constitutum grauare minuendo suam legitimam si in illis ordinibus erat constitutus tempore impetratæ licẽtiæ, vid.glo.3.col.2.q.1.l.32.tit.9.par.6.
Licentia si interuenerit quando pater facit maioriam de bonis suis, & filiorum suorum, an si postea filij impetrauerunt reuocationem a principe respectu bonorum filiorum ex hoc videtur pater approbare maioriam respectu bonorum patris, vid.glo.3.colum.2.q.2.l.32.titulo.9. partita sexta.
Licentia data per Regis primogenitum patre viuente ad maioriam faciẽdam an valeat si maioria fiat post quam primogenitus successit in Regno, vid.ibidem.in.q.4.
Licentia ad maioriam faciendam si in ea non sit expressum de posthumis nascituris, an ipsi in legitima grauari possint, vid.d.glo.3.colum.2. quæst.6.l.32.tit.9.par.6.
Licentia ad faciendam maioriam patri data, vt possit in quemcunque velit illam facere, an ipse possit illam in filium spurium facere etiam stantibus legitimis, vide dictam glos.3. colum.2.q.7.l.32.titulo nono. partita.6.
Licentia & an princeps possit patri licentiam dare ad faciendam maioriam in filium spurium stantibus legitimis, vid.ibidem. in dict. col. 2. q.8.& in.q.12.
Licentia a principe data ad maioriam faciendam in filium quem pater elegerit, an transferatur in alium filium, & ipse inter suos eligere possit, vid.ibidem.col.6.q.9.
Et an conditor maioriæ præcedente Regis licentia possit dare filio potestatem eligendi inter suos filios quem velet vt in ea succedat, vid.dict. col.6.ad medium.
Et an vigore talis licentiæ possit pater ad maioriam vocare filium suum inimicum testatoris, vid.d.col.6.post medium.
Licentia data ad faciendam maioriam in vnum ex filijs, an in ea filij posthumi comprehendantur, vid.in.d.col.6.in fine.q.10.
Sed quid si in impetratione licentiæ ad faciendã maioriã non sit facta mẽtio de eo, scilicet, quod possit filiorum legitimas grauare, an tunc licitè possit saltim si dictum fuit quod liberè illam facere possit, vid.in.dict. glo.3.col.6.in fine.q.11.l.32.tit.9.par.6.
Licentia si detur ad faciendam maioriam illi qui testamentum facere nõ potest, an per hoc videatur princeps cum eo dispensare, & quando, vide ibidem.in col.7.
Licentia si detur a Rege ad faciendam maioriam in vnum ex filijs, an tũc pater vigore talis licentiæ illam possit in duos pluresve filios facere faciendo duas maiorias, vide glossam.3.colum.7.q.13.l.32.titul.9.partita sexta.
Et quid si licentia data fuit vt pater possit maioriam facere in duos pluresve filios, an tunc pater illam facere possit in vnum tantum, vid.ibidem.
Et an vigore talis licentiæ datæ ad faciendam maioriam possit pater illã facere in filium in potestate per viã donationis vel in posthumũ vel in

Universidad de Deusto Biblioteca

Filium extantem apud hostes, vide dict. glo. 3. col. 8. quæstione. 14. d. l. 32. tit. 9. in par. 6.

Licentia patri data ad faciendam maioriam in vnum ex filijs, an extendatur vt fieri posit in nepotem, & quando, vid. ibi. in. q. 15.

Et si pater vigore licentiæ principis facit maioriam in suum filium, & post eius mortem vocauit nepotem filium suum si filius in vita patris decedat nondum habita maioria, an tenebit constitutio in personam nepotis, vide dictam glossam tertiam. colum. 9. quæst. 16. l. 32. tit. 9. partita sexta.

Licentia per principem patri data ad faciendam maioriam in filium quẽ elegerit an expiret in prima dictione, an verò si postquam elegit, & electus decesit posit alium filium ad talem maioriam eligere sine alia facultate, vid. ibid. in. d. col. 9. q. 17.

Licentia data patri per principem ad faciendam maioriam in talem filiũ nominando illum, an posit extendi vt illo mortuo pater vigore talis licentiæ illam in alium filium facere posit, vid. in dict. colum. 9. quæstione. 18.

Et quid si nascatur alius filius quem pater eodem nomine nominauit, an in eum vigore talis licentiæ maioria fieri posit, vid. ibidem. in. q. 19.

Licentia data ad faciendam maioriam liberè & prout aliquis voluerit, an comprehendat vt posit illam facere in incapacem, vel contra regulas iuris, vel similiter, vide dictam glossam tertiam. columna decima. in quæst. 20.

Licentia Papæ licet requiratur in creatione nouæ dignitatis in aliqua ecclesia non tamen requiritur in reparatione, vid. ibidem. quæstione. 21. in fine.

Licentia data ad faciendam maioriam si postquam data fuit scindatur seu cancelletur ab impetrante illam & postea pœniteat, & vult illam valere, an posit vel necessaria sit alia licentia de nouo, vid. in. d. col. 10. quæstione. 21.

Licentia si detur alicui ad faciendam maioriam expresso nomine proprio & dignitatis suæ, an tunc eius successor illam facere posit vigore talis licentiæ, vid. ibidem. in. q. 22.

Et an ex aliqua causa fieri posit, vt princeps in nullo casu posit dare licẽtiam vendendi vel obligandi res maioriæ ob causam dotis, vel simile, & quando, vide dictam glossam tertiam. colum. 11. q. 23. l. 32. tit. 9. partita sexta.

Licentia licet sequatur factioni maioriæ bene valet maioria, vid. ibidem. in. q. 24. & 32.

Licẽtia si non adsit tempore quo facta fuit ab aliquo maioria si post mortem facientis illam princeps confirmauerit, vide ibidem. in. q. 24. in quæstione. 47.

Et si quis sine licentia fecit maioriam de. 3. parte bonorum vel in plus si antequam à principe confirmetur ipse faciens & filius in quem facta fuit decedant, an transmittant aliquam partem ad suos hæredes saltim illam tertiam, vid. ibid. in. q. 25.

Et si de licentia Regis aliquis fecit maioriam & postea impetrauit reuocationem huius licentiæ, an per solam impetrationem reuocetur, vide ibidem. in. q. 28.

Licentia ad faciendam maioriam si à principe data sit sub conditione vt prius filias dotet si illud ita faciat & maioriam instituerit, & bona in dotem data euincantur, an filiæ agant de euictione vel rescindant maioriam, vid. ibid. in. q. 31.

Licentia si non præcesit factioni maioriæ si facta sit per donationem inter viuos, & princeps illam postea confirmauerit, an illam faciens reuocare posit, vel non, vide dictam glossam. 3. col. 13. q. 33. l. 32. titulo nono. part. 6.

Licentia impetrata ad faciendam maioriam in vnum ex consanguineis alicuius an operetur, vt fieri posit in consanguineum ex parte matris, vide ibidem. in quæst. 35.

Licentia data ad faciendam maioriam in. 4. parte bonorum, an excludat vt in. 3. parte non faciat iuxta. l. Regni, vid. ibidem. in quæstione quadragesimasecunda.

Et an si licentia data fuit ad faciendam maioriam in vnum tantum filiũ quem quis habeat si postea alij nascantur irritetur talis licentia, vide ibidem. in. q. 43.

Licentia per Regem alicui data ad faciendam maioriam in filium sui fratris cum ipse filios non haberet, an si postea ei filius nascatur posit ex tali facultate in eum facere maioriam, vid. d. gloss. 3. col. 14. & 15. in. q. 46. l. 32. tit. 9. par. 6.

Licentia ad faciendam maioriam si detur sub conditione, vt prius filiæ dotentur qualiter hoc sit intelligendum, vid. ibidem. colum. 15. in quæstione. 48.

Licentia ad alienandas res maioriæ quasi nunquam dari debet, & quando sic. & quæ inspici debeat, vid. glossam. 4. colum. 7. l. 6. titulo. 11. in partita. 6.

Licentia principis ad alienandam rem maioriæ per ipsius possessorem ex causa dotis vel alia, an debeat intelligi, vt si alienans diues factus sit illam vel aliam similem in maioria ponere debeat, vide dictam glossam quartam. colum. 7. quæstione sexta. l. sextæ. titulo vndecimo. partita sexta.

Licentia per principem alicui data vt rem maioriæ vendere posit an extendatur ad eius successorem quando ipse cui data fuit morte præuentus non vendidit, vide dict. glo. 4. colum. 8. quæst. 8. d. l. 6. titulo. 11. partita. 6.

Et quid si ille qui ad vendendum licentiam habuit vendiderit rem & illam per interpositam personam emat, vt alteri filio relinquat, an venditio teneat, vid. ibidem.

Et an pretium talis rei venditæ de principis licentia necessario debeat cõuerti in emptionem alterius rei immobilis licet in licentia nihil dicatur, vid. ibidem. in. q. 9.

Et quid si possessor maioriæ iurauit res ipsius maioriæ non alienare, an si postea impetret licentiam alienandi tacens de iuramento præstito, an alienatio teneat, vid. d. glo. 4. colnmna. 8. quæst. 10. dict. l. 6. titu. 11. partita sexta.

Et quando ex aliqua causa de licentia principis aliquæ res maioriæ debẽt alienari vel obligari tunc non à pretiosioribus incipiẽdum est sed a vilioribus si illæ sufficiant, vide in dicta columna octaua. in dicta quæstione. 10.

Licentia alienandi res maioriæ si sit ipsius possessori data, an tunc ipse rẽ illam obligare posit vel è contra, vide in dicta quæstione. 10. in fine. & in. q. 11.

Et quid si impetret licentiam extrahendi rem à maioria postquam illam alicui legauit, an legatum reconualescat, vide ibidem. in quæstione duodecima.

Et de alienatione rerum maioriæ quæ de principis licentia fit & fieri potest, & de ipsius validitate & effectu, & an & quando reuocari posit, vel non, vide dict. glo. 4. columna. 5. 6. 7. 8. 9. 10. & 11. d. l. 6. titul. 11. partita sexta.

Et quid si licentia alienandi impetretur per minorem tacito de sua minori ætate, vid. in. d. col. 9. q. 22. & 23.

Et an sit iusta causa dandi hanc licentiam alienãdi res maioriæ si illæ sint in partibus remotis a domicilio possessoris maioriæ, vid. ibidem. col. 10. quæstione. 27.

Licentia a principe alicui data ad faciendam maioriam in filios vel filias en intelligatur vt pater talem maioriam in filiam facere posit etiam stante filio masculo, vid. glo. 2. columna. 3. quæst. 2. l. 3. titulo. 13. partita sexta.

LICENTIARI an debeat pauper gratis, vide glo. 9. l. 10. titulo. 17. partita prima.

LICENTIATI an teneantur ad contributiones plebeiorum, an vero gaudeant priuilegio doctorum, & in quibus licentiatis istud habeat locum & quando, vid. lata in glossa. 8. legis tertiæ, titulo decimo. partita secunda.

Licentiatus ad certum ipsam eo elapso citari debeat, vt posit beneficijs priuari, vide glo. 2. l. 16. tit. 16. partita. 1.

LICITATIO, licitantes si plus offerant dolo personetæ quia publicè dixit. 10. pro reddari cum non daretur nisi. 6. an offerens. 12. hoc postea cognito debeat petere illud, quod in plus visus fuit dare, vide glossam secundam. l. trigesimætertiæ. titulo vigesimosexto. partita. 2.

LICITVM est illicita remedijs licitis tollere, vide glossam penul. l. fin. tit. 2. par. 1.

LICOR commixtus cum aqua naturali non impedit quin in eo posit quis baptizari dumtamen aquæ virtus prævaleat, vide glossam. 1. l. 2. titu. 4. par. 1.

LICVRGVS de isto narrat peregrinum factum circa educationem filiorum, vid. glo. 3. l. 4. tit. 7. par. 2.

LIGNA si fundo nostro per alluuionem accrescant, an nostra sint, vide glo. 2. l. 26. tit. 28. par. 3.

LIMITES terminorum per riuos flumina, & per montes & castella diuidi solent non per vias priuatas, vide glossam. 7. l. 2. titulo. 18. partita tertia.

Limites & de probatione limitum & plura in hoc, vid. per gl. 7. & 8. l. 10. per tex. ibi. tit. 15. par. 6.

Limes quid sit & de pœna euellentis sine Regis vel iudicis licentia, & an committat furtum, vid. glo. 1. 5. 6. & 7. l. 30. per tex. ibi, titulo. 14. partita septima.

LINEA est nomen comprehensiuum, & de eius diffinitione, vid. glo. 1. in prin. l. 2. tit. 6. par. 4.

Linea masculina & linea fœminina a quibus stipitibus incipiant, vide ibidem.

Et an quando fit mentio de linea simpliciter comprehendantur indistinctè omnes descendentes ab eo qui est caput lineæ tam masculi, quam fœminę, vide ibidem.

Et an appellatione lineæ debeamus intelligere de linea recta inflexa, vel obliqua, & quid si in dispositione fiat tantũ mẽtio de linea masculina seu de descendentibus per lineam masculinam, an tunc veniat fœmina descendens ex masculo, vid. ibidem.

Et quid si in dispositione dicatur de descendentibus ex linea masculina, an fœminæ comprehendantur, vid. ibidem.

Linea virorum in fœminis non continuatur sed extinguitur, vid. ibid.

Et quid si testator vocat descendentes per lineam masculinam, an tunc comprehendantur fœminæ, & quid si testator vtatur alijs terminis, vide d. glo. 1. post medium. d. l. 2. tit. 6. par. 4.

Linea virorum à testatore vocata fœminæ excluduntur, & remissiuè de isto verbo linea, vid. glo. 1. ad fin.

LINGVA latina magis latè extenditur per alias orbis regiones quam alia, vid. glo. 2. per tex. ibi. l. 25. tit. 18. par. 3.

LIS lite mota super iure patronatus, an posit posidens aliquem præsentare, vid. glo. 6. l. 9. tit. 15. par. 1.

Et an sit differentia si lite mota fiat præsentatio à conductore seu locatore an vero si fiat a bonæ fidei possessore, vid. ibidem. in glo. 7.

Lis esse non potest super futuris fallit tñ quando pater est prodigus & filius ad quem pertinet maioria petit vt in vita patris declarentur quæ bona sunt vinculata, & quæ non, vid. glo. 2. l. 1. tit. 2. par. 3.

Et idem est quando de præsentia aliquid fit per quod in futurum aliquis posset damnificari, vid. ibidem.

Lis si sit super maioriæ bonis an sit de casibus curiæ, vid. glo. 2. col. 1. l. 5. titu. 5. par. 3.

Lis quando dicatur contestata, vide glossam tertiam. l. septimæ. titulo. 3. partita. 3.

Lites augent peccata, vid. glo. 1. l. 26. tit. 4. par. 3.

Lis de iure Regni an debeat contestari & si opponantur exceptiones impedientes litis ingressum, vide glossam tertiam. in medio. l. 3. titulo. 10. partita. 3.

Lis debet contestari intra nouem dies alias nolens habetur pro confessio, vid. glo. 5. in medio. & glo. 8. l. 3. tit. 10. par. 3.

Lis melius terminatur per plures iudices quam per vnum, vid. glos. 1. l. 5. tit. 17. par. 3.

Lis super causa criminali ciuiliter mota, an in eá libellus debeat porrigi seruata solennitate tex. in. l. liberorum. ff. de accusat. vid. gl. 3. l. 2. tit. 9. partita. 4.

Lis quando dicatur cepta, vid. glo. 4. l. 20. tit. 9. par. 4.

Et testimonium de eo quod audit lite mota non valet, & quare, vide ibidem.

Lis, & expedit habere amicos, ad defensionem litium, vid. glo. 21. l. 2. tit. 14. par. 6.

Lis an debeat contestari in criminalibus, & quid si reus præsens nolit litem contestare, vid. glo. 2. l. 16. tit. 1. par. 7.

Et quis à iudice compellitur litem contestare saluis suis exceptionibus, vid. glo. 2. l. 16. tit. 1. par. 7.

LITIS CONTESTATIO bene fit cum procuratore mandatum nõ habente si illi oppositum non fuit alias etiam post litis contestationẽ, vid. glo. 1. l. 1. tit. 3. par. 3.

Et ante litis contestationem admittitur pœnitentia, & reuocatio confessionis refectis expensis, vide glo. 2. l. 2. tit. 3. par. 2.

Litis contestatio fit etiam per partis confessionem, & tunc saluum manet ius excipiendi, vid. glo. 3. l. 10. tit. 3. par. 3.

Litis contestatio est lapis angularis & fundamentum iudicij, vid. glo. 1. l. 3. tit. 10. par. 3. & glo. 4. l. 8. ibi.

Et fit per confessionem, vid. ibidem. in glo. 2.

Litis contestatio fit per solam negationem licet non dicat petita fieri nõ debere, vid. glo. 3. in prin. & glo. 7. d. l. 3.

Et an dubius cogatur litem contestare, vid. ibidem.

Et quid si actis reperiatur quod fuit facta contestatio sed non dicitur per confessionem vel, &c. an valeat processus, vide ibidem.

Et an præcissè cogatur quis litem contestare & quid si causa fit, vid. dict. glo. 3. ad medium. l. 3. tit. 10. par. 3.

Litis contestatio an debeat fieri si opponatur exceptiones impedientes litis ingressum, & quid de iure regni, vid. d. glo. 3. in medio.

Et quid si negaret cum protestatione quod non intendit litem contestari, an litis contestatio facta videatur, vid. d. gl. 3. in fine.

Litis contestatio de iure communi fiebat per verbum credo per procuratorem, vid. glo. 4. l. 3. tit. 10. par. 3.

Litis contestatio debet fieri intra. 9. dies, vid. glos. 3. post medium. & ibi. glo. 8. l. 3. tit. 10. par. 3.

Alias habetur nolens pro confesso contra quam fictam confessionem admittuntur probationes in contrarium neque pœnitentia locum habebit, vid. ibidem. in glo. 8.

Litis contestatio, an posit fieri absente actore, vid. glo. 8. d. l. 3. titulo. 10. partita. 3.

Litis contestatio, & an posit quis damnari ex probatione facta ante litis contestationem, vide glossam secundam. l. 8. titulo decimo. partita tertia.

Et an sententia ferri posit sine litis contestatione, & quando, vid. glo. 4. l. 8. tit. 10. par. 3.

Litis contestatio an posit a partibus remitti, & sic sine ea posit diffinitiua ferri, & quid in arbitro, vide glossam quartam. l. 8. titulo decimo. partita. 3.

Et antequam lis contestetur possunt testes recipi, & probationes facere aliquando, vide glossas. l. tertiæ, quartæ, quintæ, sextæ, & septimæ. titu. 16. par. 3.

Lite non contestata testes recipi possunt si de eorum vita dubitetur, & actor potentiam aduersarij timeat posteaq; fidem facient, vid. glo. 1. l. 11. tit. 17. par. 3.

Lite non contestata an posint recipi testes contra actorem contumacẽ ad instantiam rei, vide glossam. 2. l. nonæ. titulo vigesimosecundo, partita tertia.

Lite non contestata posunt recipi testes, & procedi potest ad diffinitiuã si actor viam probationis elegerit contra reum contumacem, vid. glo. 2. l. 10. tit. 22. par. 3.

Lite pendente omnia attentata & dolo facto reuocantur, vid. glo. 5. l. 26. tit. 23. par. 3.

Litis contestatio an requiratur in causa appellationis, vid. glo. 1. l. 5. tit. 26. partita. 3.

Et quid si de partium consensu lata sit a iudice sententia lite non contestata, an teneat, vid. glossam secundam. l. quintæ. titulo vigesimosexto. partita. 3.

Et quid in hoc hodie dici posit attentis verbis. l. ordinamenti, vide ibidem.

Litis contestatio non requiritur vbi proceditur summariè, & sine figura iudicij, vide dict. glossam secundam. l. 5. titulo vigesimosexto. partita tertia.

Litis contestatio impedit ne fructus fiant bonæ fidei possessoris, vid. d. glo. 6. l. 39. tit. 28. par. 3.

Litis contestatio an requiratur ad interrumpendam vsucapionem siue præscriptionem, vide glossam tertiam. l. vigesimænonæ. tit. 29. partita tertia.

Litis contestatio facta coram arbitro seu arbitratore, an interrumpat præscriptionem, vid. glo. 5. l. 29. tit. 29. par. 3.

Litis contestatio an requiratur ad constituendum aliquem in mora si nõ soluat pœnam in stipulatione promissam, vide glo. 7. l. 15. titulo. 11. partita quinta.

Litis contestatio impeditur per cesionem bonorum a debitore factam, vid. glo. 1. l. 1. tit. 15. par. 5.

Litis contestatio facit bonæ fidei possessorem haberi pro malæ fidei possessore, vid. glo. 7. l. 4. tit. 14. par. 6. & glo. 4. l. 6. ibidem.

Et an posit quis per iudicem compelli ad litis contestationem saluis suis exceptionibus, vide glossam secundam. in fine. l. 16. titulo primo. partita septima.

LITIS AESTIMATIO, vide supra. in verbo, AESTIMATIO LITIS.

LISBONA alias appellatur vlixbona, & quare, & aliqua de ea, vid. glo. 2. l. 77. tit. 18. par. 3.

LITERAE commendatitiæ quæ dantur clericis transferentibus se ad alias prouincias non dantur clericis notis, vide glossam. 2. l. 15. titul. 16. partita. 1.

Literæ papales siue Regis non indigent testium subscriptione, vid. glo. 3. l. 1. tit. 18. par. 3.

Literæ papales an sufficiant vt quæstores eleemosynam pro Regno petere posint, vid. glo. 1. l. 21. tit. 18. par. 3.

Literæ dantur quãdo legati ab aliquibus principibus iusi veniũt vt ipsi bene tractentur, & forma ipsarum, vide glossam primam. l. vigesimæ secundæ. ibidem.

Literæ mercedis seu priuilegiorum a solo Rege dantur, & in eis hodie ipse se subscripsit, vid. glo. 2. l. 26. tit. 18. par. 3.

Literæ iustitiæ possunt dari per auditores cancellariæ siue per Regis consiliarios si non exigant Regis subscriptionem, vide glossam quartam. ibidem.

Literæ emanatæ a regali consilio, & ab auditoribus cancellariæ semper eis est danda plena fides, vid. d. glo. 4. in fine.

Literæ principis etiam motu proprio concessæ quando statim in exequutionem mitti non debeant sed sit expectanda. 2. iusio, vid. glo. 2. l. 29. tit. 8. par. 3.

Literæ impetratæ in causa appellationis per appellantem, an expirent anno, vid. glo. 4. l. 35. tit. 18. par. 3.

Literæ exequutoriales sunt perpetuæ, vid. glo. 5. d. l. 35.

Literæ si quando parti petuntur & si tempore debito non ostendantur an inualidentur, vide glossam. 6. dict. l. 35. titulo decimooctauo. par. 3.

Literæ iustitiæ an vitiẽtur si dolosè aliqua causa taceatur propter quam aliquis grauatur, & ipse illam scit, & tacet tempore impetrationis, vid. glo. 4. l. 38. ibidem.

Literæ

Universidad de Deusto Biblioteca

Literæ remißionis condemnationis ve non valent si omnia in impetratione non exprimantur, vid. glossam.5.l.38.titulo decimooctauo.partita tertia.

Literæ iustitiæ malitiosè impetratæ animo vexandi aduersarium an teneant, vid. glo.1.l.51.tit.18.par.3.

Literæ male formatæ, iniustę vel imperfectæ de cancellaria Principis exire non debent, vide glossam primam.l.secundæ.titulo decimonono.partita.3.

Literæ gratiosæ, an debeant registrari, vide glossam.2.l.8.titulo.19.partita tertia.

Literæ datæ contra solitum stilum curiæ præsumuntur falsæ, vide glo.2.l.4.tit.20.par.3.

Literæ per quas dominus vocat ad se vasallum quales esse debeant, vt per eas si non venerit feudo priuari posit, vid.glo.3.l.9.titulo.25.partita quarta.

Literæ si à mercatoribus recipiantur pagamentorũ vel ex alia causa si statim non contradicant consentire eis videntur, vide glo.2.per text.ibi.l.6.tit.1.par.5.

Et actus qui literis explicatur non trahit secum effectum suum nisi literis præsentatis, vide glossam tertiam.post medium.l.1.titulo vndecimo.partita.5.

LITERATI plus peccant quam non literati, vide gl.6.per tex.ibi.l.25.tit.4.par.1.

Literati non tenentur ad collectas sicuti milites nec debent torqueri, & de alijs ipsorum priuilegijs, vide glossam.8.l.tertia.titulo decimo.partita secunda.

LITERATVS, vid.in verbo, DOCTOR.

LITIGARE, & si litigetur per errorem coram aliquo iudice, an sententia ab eo lata teneat, vid.glo.2.l.15.tit.22.par.3.

LITIGATOR non semper credere debet aduocatis quia sunt parciales, & propter hoc quod eis crediderunt non excusabuntur ab expensarum condemnatione, & quando sic, vid.glo.2.in proœ.tit.2.par.3.

Litigator qui assiduè intrat in domum iudicis vt habeat cum eo familiaritatem qualiter puniatur, vid.glo.1.l.26.tit.22.par.3.

Litigator si iudici dedit cautionem de indemnitate, vel procurauit illum corrumpere vel notarium, vid.d.glo.1.d.l.26.

Et an actionem suam propter hoc amittat ipso iure vel secuta sententia, vid.ibidem.in glo.3.

Litigatores iudicem corrumpentes causam amittunt, & ideo sic puniuntur quia sunt periurij, vid.glo.7.l.26.tit.22.par.3.

Litigator oppones contra iudicem de baratatria si illud non probet qualiter puniatur, vid.glo.9.per tex.ibi.l.26.titulo vigesimosecundo.partita tertia.

Litigator an posit repetere quod iudici dedit vt sententiam ferat, & quando, vid.glo.4.l.27.tit.22.par.3.

Litigatores an posint tempus ad appellandum datum prolongare, vide glo.5.l.22.tit.23.par.3.

Litigator si aliquid iudici dedit, vt pro eo sententiam ferat vt iustè iudicet, vel vt cito causam expediat, an per hoc causam amittat, vid.glo.1.l.52.per tex.ibi.tit.14.par.5.

Litigator, & de pœna impedientis alienationem rei faciendo illam litigiosam, vide glossam primam.l.vndecimæ.per text.ibi.titulo.16.partita septima.

LITIGIOSA RES quando dicatur, & an per solam citationem licet libellus non sit parti notus, vide glossam primam.&.2.l.13.titulo.7.partita tertia.

Et sententia lata contra reum mandabitur exequutioni contra emptorē rei litigiosæ, vide idem.in glossa tertia, dict.l.13.titulo septimo.partita tertia.

Et an in hoc debeat fieri differentia, an sciens emerit, vel ignorans, vide dict.glo.3.

Et quid si in fraudem executionis eam alienauerit, an prius agi debeat reuocatoria, vid.ibidem.in fine.

Litigiosa res potest dari in dotem siue donationem propter nuptias, &c. vt per glossam primam.per tex.ibi.l.decimæ quartæ.titulo.7.partita tertia.

LIQVIDVM dicitur illud quod de facili liquidari potest, vid.glo.13.in prin.l.2.tit.14.par.6.

LITVS MARIS quod dicatur, vid.glo.4.l.4.tit.28.par.3.

Et quid de auro in litore maris vel fluminum inuento, an efficiatur capientis, vid.glo.2.l.5.tit.28.par.3.

LOCATIO quantum tempus duret si in contractu nihil dictum fuit, vid.glo.2.l.73.tit.18.par.3.

Et quid si dominus qui locauit ante tempus omnes res suas, & illam domum vendidit, an emptor inquilinum eijcere poterit, vide ibidem.in glossa.3.

Locatio operarum alterius facit vt ipse de per se non per alium ad illud opus teneatur, vid.glo.2.l.75.titulo.18.par.3.

Locatio siue conductio excludit præscriptionem, vid.glo.3.per text.ibi.l.22.tit.29.par.3.

Locatio ab ipso domino facta suæ propriæ rei, an transferat possessionē, vid.glo.2.3.&.4.l.9.tit.30.par.3.

Locatio & venditio & qualiter cognoscatur, an sit venditio vel locatio, vide glo.4.in fine.l.34.tit.5.par.5.

Et an in contractus locationis excedat dimidiam iusti pretij, an locatio valeat, vid.glo.4.in prin.l.56.tit.5.par.5.

Et quid in locatione gabellarum, an si quis decipiatur vltra dimidiam iusti pretij illud allegare posit, vid.d. glo.4.in medio.

Locatio an transeat in hæredem quando artifex certum artificium facere promisit, & antea decesit, vide glossam tertiam.l.2.titulo octauo.partita.5.

Locatio prædecessoris an obliget successorem siue in maiorijs vel baronijs, vel in prælato ecclesiæ, vel in Papa vel in marito locante fundum vxoris, & plenissimè de hoc, vid.glo.4.l.2.tit.8.par.5.

Locatio extinguitur ipso iure ex defectu potestatis locantis nec valet ad maius tempus quam locans esset victurus, vid.d.glo.4.col.1.

Locatio ad longum tempus creditur esse damnosa eo quod processu temporis redditus crescunt, vid.d.glo.4.col.2.in medio.

Et quando res quæ locatur est deputata ad certam vsum in dubio semper intelligitur locata & conducta ad illum vsum, vid.glo.1.l.3.titu.8.partita.5.

Locatio licet sit pro pluribus annis tamen solui debet in fine anni quando aliud dictum non fuit si pensio fuit per singulos annos distributa, & quid si inquilinus ex causa migrat, an pensio debeat solui ante finem anni, vid.glo.1.l.4.ibidem.

Et quando pensio est soluenda de fructibus alicuius rei tunc non debetur ante fructus perceptos, vid.ibidem.

Et an durante locatione inquilinus à domino expelli posit eo quod pēsionem non soluit, vid.glo.1.l.5.tit.8.par.5.

Et an indistinctè omnia bona inuecta in domo conducta sint domino obligata pro pensione, vel tantum illę res quæ in domo reperiuntur eo tempore quo dominus vult habere pensionem, vide ibidem.in glossa 2.& glo.4.

Et quid si primus conductor alij locauit, an illatæ per secundum conductorem sint obligatæ domino, vid.d.glo.4.

Et de quibus rebus ibidem illatis hoc sit intelligendum, vid.dict.glos.4.dictæ.l.5.

Et quid in rebus minoris ibidem illatis vid.ibidem.

Et quid si locator per pactum sibi prouidit de speciali hypotheca in certis bonis, an tacita hypotheca in cæteris bonis locum habeat, vide ibidem.

Locatio an ante tēpus finiri posit ex iusta causa, & an tunc dominus propria authoritate illud facere posit, vid.glo.1.l.6.cum alijs ibid.titul.8.partita.5.

Locatio rei facit locatorem præsumi dominum, vide glo.1.l.18.titulo.8.partita.5.

Locatio ad vitam conducentis, an dicatur perpetua, vid.glo.7.l.19.tit.8.partita.5.

Locatio ad decennium & vltra si postea res illa à locatore vendatur, an colonus posit per emptorem expelli, vid.d.glo.7.

Locatio ad longum tempus facit conducentem dominum vtilis dominij, vid.glo.7.d.l.10.

Locatio an duret finito tempore locationis si locans ibidem remansit, & an videatur reconducere, vide glossam primam.l.vigesimæ.titulo.8.partita.5.

Locatio an adhuc duret si conductor post finitum tempus conductionis in domo vel prædio conducto per aliquod tempus remanserit, & quādo, & qualiter hoc procedat, vide glossam.3.&.4.d.l.20.titulo.8.partita quinta.

Et an idem sit quando locatio fuit facta ad decennium siue fiat in scriptis vel sine, vid.d.glo.4.col.1.

Et an idem sit dicendum in prædio vrbano quod in rustico, vid.ibidem.in glossa.6.

Locatio propriè an dicatur quando pensio soluitur in pecunia, vid.glo.2.l.22.titulo.8.par.5.

Et an emphyteota posit rem emphyteoticam alteri locare ad longum tempus irrequisito domino, vide glossam tertiam.in prin.l.29.titu.8.partita.5.

Locatio & an domus alicuius locari posit ad lupanar exercendum, vide glo.2.l.2.tit.22.par.7.

LOCATOR alicuius fundi colono partiario, & aliqua de hoc, vid.per glo.l.79.tit.18.par.3.

Locator si rem à locatore emat qualiter ei possesio ipsius rei tradatur, vid.glo.2.&.3.l.47.tit.28.par.3.

Et quid si res non erat illius qui titulum concesit rem alienam posidenti, vid.ibidem.

Locator siue conductor alicuius rei illam nunquam præscribere poterit, vid.glo.3.l.22.tit.29.par.3.

Locator si fruitus est re & postea nolit pretium soluere quia à principio non fuit constitutum qualis actio contra illum intentari posit, & an ibidem succedat arbitrium boni viri, vide glossam primam.l.1.titul.5.partita.5.

Locator rei semper videtur illam locare ad certum vsum ad quē ipsa deputata fuit, vid.glo.1.l.3.tit.8.par.5.

Locator si per pactum prouidit sibi de speciali hypotheca in certis bonis an tacita hypotheca in alijs locum habeat, vide glossam quartam.in fine.l.5.ibidem.

Locator si iurauit non expellere inquilinum an eo non obstāte cum causa illum expellere posit, vid.ibidem.

Locator si indigeat habitatione an posit conductorem à domo expellere quando inter ipsum & conductorem conuenit de non expellendo illum durante tempore conductionis, vid.glo.2.l.6.titulo octauo.partita.5.

Locator si pro refectione domus inquilinum expellat illa refecta debet illam sibi reddere vt illam inhabitet, vide glossam sextam.dictæ legis sextæ.

Locator quando expellit ex aliqua causa suum inquilinum, an sibi debeat fieri remissio mercedis pro rata temporis, vide ibidem.in glossa septima.

Locator potest ante tempus inquilinum expellere si in domo locata meretrices intulerit, vid.glo.8.d.l.6.

Locator si habeat inimicos qui in re locata damnum dederunt, an conductor damnum resarcire teneatur, vide glossam. 6.l.7.titulo octauo.partita.5.

Et quid si inimicitia erat publica cum conductore, & dominus hoc sciens sibi conducit an tunc damnum resarcire teneatur, vide dictam glossam sextam.

Locator operis faciendi ab aliquo ad arbitrium sine pretij constitutione si maliciosè noluerit illam approbare, & opus casu fortuito pereat, an suo periculo pereat, vid.glo.3.l.17.tit.8.par.5.

Et post approbationem operis periculum ad locatorem pertinet, vide ibid.in glo.5.

Locator præsumitur dominus rei locatæ, & quando, vid.glo.1.l.18.titul.8.partita.5.

Locator habet actionem personalem contra conductorem qui non transit in singularem successorem sine cesione, vide glossam secundam.l.19.ibidem.

Locator an teneatur ad interesse quando culpa sua inquilinus ante tempus expellitur a reconducta.vid.ibid.in glo.4.

Et quid in fisco, ciuitate vel ecclesia, an coloni ipsorum posint ante tempus expelli si res conducta ab ipsis ante tempus vendatur, vid.ibidem.in glossa.5.

Et in quibus casibus inquilinus vel colonus ante finitum tēpus non posit expelli, vid.d.glo.5.col.1.&.2.

Locator si vendat rem locatam alicui ad decennium, & vltra, an tunc emptor posit inquilinum vel colonum expellere, vide ibidem.in glossa septima.

Locator an præcisse teneatur stare locationi, & an liberetur præstando interesse, vid.glo.5.& glo.8.d.l.19.

Locans operas suas ad annum ratione custodiæ, vel ex alia causa si finito anno ibidem remanserit, an videatur reconducere, vid.gloss.1.l.20.ibidem.

Locator an videatur relocare si sciens tempus locationis finitum permiserit conductorem ibidem per aliquod tempus permanere, & quando & qualiter hoc procedat, vide glo.3.&.4.dict.l.20.titulo octauo.partita quinta.

Et an idem sit dicendum in prædio vrbano quod in rustico, vid.ibidem.in glossa.6.

Locator tenetur ad totale interesse conductoris si potuit impedire ne in re locata inquietaretur, & non fecit, vid.glos.1.l.21.ibidem.per illum textum.

Et qualiter istud lucrum in conductore considerari debeat, vid.ibidem.in gloss.2.

Et quid si impedire non potuit dedit tamen causam vt ab alio illud fieret vt quia erat eius inimicus, vid.ibid.in glo.3.

Locator prædij vrbani vel rustici quando ad remissionem mercedis teneatur propter sterilitatem illius anni, & qualiter hoc procedat, & quādo, & quibus concurrentibus, vid.per glo.l.22.per tex.ibi.titulo octauo.partita.5.

Locator quando teneatur ad remissionem mercedis propter sterilitatem quando vero non, & propter quos casus, vid.gloss.l.22.titulo octauo.partita.5.

Et quando etsi casus fortuiti superueniant conductor teneatur nō obstāte sterilitate, vid.glo.1.23.ibidem.per illum tex.

Locator prædij an posit maiores fructus petere quam a principio fuit cum conductore actum quando res aliquo casu fortuito superueniente fuit augmentata.vid.ibidem.in glo.6.

Locator an teneatur conductori soluere meliorationes expensas, & quales, & quando, vide glossam primam, secundam, & tertiam.l.24.ibid.per illum textum.

Locator horrei an teneatur de custodia quando id specialiter non promisit, & quid si claues conductori tradiderit, vid.glo.1.l.25.titul.8.partita quinta.

Et quid si locator sit in aliqua culpa, & qualis ista culpa esse debeat, vide ibidem.in glo.2.

Locator horrei si in eo custodes posuerit, an teneatur si ipsi male custodierunt, & an & quando liberetur eos exhibendo, vid.ibid.in glo.3.

Locator horrei si in se custodiam recepit an de leuissima culpa teneatur, vel de leui tantum, vid.ibidem.in glo.5.dict.l.25.titulo octauo.partita quinta.

LOCARI potest ius patronatus, & ille cui locatur interim ius præsentandi habebit si ad longum tempus ei locetur alias non, vide glo.1.l.9.tit.15.par.1.

Locari possunt fructus beneficiorum: & an ad longum tempus, vid.glo.1.&.2.per tex.ibi.l.3.tit.17.par.1.

Et an successor teneatur stare contractui locationis cum causa, & de licentia Papæ, vel Episcopi facto, vid.ibidem.in glo.3.

Et an in locatione alicuius castri seu villæ veniant montes steriles, vid.glo.10.l.68.tit.18.par.3.

LOCVS baptismalis pedibus calcari non debet, vid.glo.1.in fine.l.8.titu.4.partita.1.

Locus an veniat in consideratione ad iniungendam pœnitentiam, vide glo.9.l.25.tit.4.par.1.

Locus religiosus & sacer idem sunt, & an conuertantur, vid.glo.1.l.1.titu.12.partita.1.

Loca religiosa quæ dicatur, & quando, vid.glo.2.d.l.1.

Locus eo quod ibi aliquis sepelitur non efficitur sacer secundum canones, sed secundum leges sic, vid.glo.3.l.1.tit.13.par.1.

Locus antequam sit consecratus per Pontificem vendi potest ad hoc vt aliquis ibi sepeliatur post consecrationem vero non, vid.ibid.

Locus priuatus eligi non debet in sepulturam fidelium, vide glo.13.&.14.l.5.tit.13.par.1.

Locus vbi studium generale fieri vult qualis esse debeat, vid.glo.1.l.2.titu.31.par.2.

Locus an sit de substantia instrumenti priuilegij, vid.glo.11.l.2.tit.18.partita.3.& glossam primam.l.44.ibidem.& glossam.4.l. quinquagesimæ quartæ.ibidem.

Locus loci an sit de substantia instrumenti, vid.glo.4.l.54.tit.18.par.3.& glo.2.l.12.tit.9.par.4.

Locus vnitus alteri, an mutet naturam suam, vel an perdat iura sua quæ antea habebat, vid.glo.3.columna secunda.l.septimæ.titulo.20.partita tertia.

Locus incultus & cerbidus præsumitur esse illius Regis siue ciuitatis cuius est territorium, vid.glossam quintam.l.septimæ.titulo.20.partita tertia.

Locus vbi ecclesia antiquitus fuit quæ nunquam est diructa, an sacer dicatur, & quid si ab inimicis fidei occupetur, vid.glo.6.&.8.l.13.titu.28.partita.3.

Locus sacer an sit ex eo quod aliquis homo ibi sepultus fuit, & quid de iure canonico, vide glossam primam.l.decimæ quartæ.titulo.28.partita tertia.

Loca pia & religiosa, an gaudeant priuilegio ecclesiarnm in præscriptionibus, vid.glo.4.l.26.tit.29.par.3.

Locus ab aliquibus desertus quia alibi se conferunt an ciues illius posint possesiones quas ibi habent vendere, vide glossam quartam.l.26.tit.31.partita.3.

Et an posit aliquis ædificare in loco publico ex sola licentia ciuitatis, vide glo.1.l.3.tit.32.par.3.

Locus & locatum debent proportionari, vide glossam.14.in prologo.4.partitæ.

Locus loci an sit de substantia libelli quando matrimonium accusatur ratione adulterij commissi ab vxore, vid.glo.2.l.12.titulo nono.partita quarta.

Locus contractus matrimonij, an semper debeat attendi, vel an locus domicilij mariti vel vbi postea se transtulerunt, vid.glo.1.l.24.tit.11.partita quarta.

Et quid sit dicendum si in istis locis contrariæ sint consuetudines in lucris diuidendis inter coniuges quæ fuerunt constante matrimonio acquisitis, vid.ibidem.in glo.2.

Locus originis amittitur ex pluribus causis de quibus per glossam secundam, & tertiam.per textum ibi.l.quintæ.titulo vigesimoquarto.partita quarta.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Lota an possint sibi eligere perpetuum rectorem, & an istud sit speciale in beneficia vide glo. 1.l.3.tit.15.par.4.
Locus & an ciuitas vel ciues alicuius loci possint a Rege petere vt assignetur eis terminus vbi ipsi vineas plantent agros, seminent vt exinde alimenta percipere possint, vide gloss.6.per tex.ibi.l.decimæ.titulo.25. partita.4.
Locus vbi depositarius vel eius hæres rem depositam reddere debeat quasi sit, vid.glo.2.l.5.tit.1.par.5.
Locus piusan gaudeat beneficio restitutionis in integrum, vid.gloss.1.ad finem.l.10.tit.19.par.6.
Locus & in quo loco tutores peti possint, & debeat minoribus, vid.gl.11. & 12.l.12.per tex.ibi.tit.16.par.6.
Locus an debeat poni in accusatione criminali quando contra aliquē fit, vid.glo.4.l.14.per tex.ibi.tit.1.par.7.
Locus dicti dicitur potissimum forum ipsius delinquentis, vi.gloss.1.in prin.l.5.tit.1.par.7.
Et an in causis criminalibus habeat locum prorogatio de loco ad locum, vide glossam secundam.dictæ.l.decimæ quintæ.titulo primo.partita septima.
Locus in quo delinquens debet conuenirī qualis sit, vide per omnes glo. l.15.per tex.ibi.tit.1.par.7.
LOCVPLETIOR præsumitur quis factus ex sua negotiatione nisi per ipsum probetur contrarium, vide glossam.2.l.13.titulo decimo.partita quinta.
LOCVTIO obscura & artificiosa nunquam approbatur, vide glossam primam.in fine. legis quadragesimæ quintæ.titulo decimooctauo. & glossam septimam. legis tertiæ. titulo decimotertio. partita tertia.
Locutio propria vel impropria quæ dicatur, vid.glo.1.l.3.titul.33.partita septima.
LOQVERE & plura contraloquentes obscure, vide remissiuē per glo. 7.l.3.tit.23.par.3.
Loqui & quando testator articulatē non loquitur & est infirmitate oppressus mortuo æquiparatur, vid.glo.1.columna.2.in principio.l. 5. titu.3.par.6.
Et quando dicatur quod testator non loquitur articulatē vid.ibidem.
LVCRVM & an lucra matrimonio constante acquisita maritus perdere debeat si vxorem captiuam non redemit, vid.glo.3.l.3.tit.29.partita secunda.
Lucra per accessionem, vel per incrementum alluuionis fundo acquisitā an debeant inter virum & vxorem communicari, vid.glo.3.l.30. titu. 28.partita.4.
Lucrum marito datum per statutum, vel aliter circa lucrandam dotem, an ipse renuntiare possit, vide glossam.4.l.4.titulo vndecimo.partita quarta.
Lucra an ab vxore possint renuntiari ne sibi quæranturſi talis renuntiatio fiat matrimonio constante, & an valeat talis renuntiatio si fiat ante contractum matrimonium, vid.glo.3.l.5.titulo vndecimo.par.4.& glo.7.l.26.ibidem.
Et quid si vxor marito in dotem dederit alicuius rei proprietatem cum vsufructus sit penes alium, an si postea vsusfructus consolidetur cum proprietate, an sit commune lucrum, & sic debeat inter coniuges diuidi, an vero ad solam vxorem pertineat, vide glo.5.l.18.titulo vndecimo.par.4.
Et quid si vir vendat propriam rem cum pacto redimendi si constante matrimonio redemerit, & illa multum plus valeat, an illud lucrum tā quam commune debeat inter virum & vxorem diuidi, vid.d.glo.5.in quæstione.2.
Lucrum an communicetur inter coniuges respectu patris ancillarum in dotem datarum sicut alia commoda prouenientia, vid.glo.1.l.20.tit.11. partita.4.
Lucra constante matrimonio acquisita, an inter coniuges debeant diuidi quando diuersa est loci contractus consuetudo, & illa quæ est vbi lucra acquiruntur, & quales ex istis consuetudinibus debeat obseruari, vide gloss.2.l.24.titu.11.in par.4.
Lucrum non capere vel amittere propria, an in hoc par sit ratio, vid.dict. glo.2.col.2.in prin.d.l.24.
Lucrispem perdens aliquis damnum patere non dicitur, vid.ibidem.
Et hodie omnes fructus ex quibuscunque bonis viri vel vxoris percepti communicantur inter coniuges respectu lucri. vid.glo.5.in fine.l.25. tit.11.par.4.
Ista tamen non procedunt neque seruantur cordubæ vbi.ll.fori non obseruantur vid.glo.7.l.6.tit.11.par.4.
Lucrum à filio cum pecunia patris quæsitum an profectitium, vel aduentium esse dicatur, & an patri quæratur vel non, vid.glo.2.l.5.tit.17.par tita.4.
Lucrum à filio factum in dubio, an præsumatur aduentitium, vel profectitium, vid.in glo.4.
Lucra acquisita per filium in seruitio Regis sive in mari, sive in terra fuerit lucratus dicetur castrense peculium, vide glossam quartam.legis.6. ibidem.
Lucrum numorum an veniat in consideratione quando creduntur statim quod reddi debent, vide glossam nonam.l.8.per tex.ibi. titulo.3. partita.5.
Lucrum quod accidit rei venditæ ante mensurationem vel ponderationem an pertineat ad emptorem, vel venditorem, vid.gloss.11.l.24.tit.5. partita.5.
Lucrum an ad venditorem, vel emptorem pertineat quando res fuit vendita non ad mensurationem, vid.glo.1.per tex.ibi.l.25. titulo quinto. partita.5.
Et quid si res vendita fuit sub conditione, vide glossam.1.per text.ibi.l. 26.ibidem.
Lucra quæ communicari debent inter virum & vxorem debent esse deducto prius ære alieno, vi.glo.2.quæst.4.l. quinquagesimæquintæ.titu.5.par.5.
Et ante diuisiones lucrorum sunt refarcienda capitalia viri, scilicet, & vxoris quæ ad matrimonium principio deductæ fuerunt, vid.ibi.
Lucrum nunquam dicitur nisi deducto ære alieno, vid.ibi. in dicta quæstione.4.
Et an dominium acquisitorum constante matrimonio transeat ipso iure in vxorem & statim quod maritus emit vel aliter acquisiuit, an vero postea interueniente aliqua actione, vide dictam glossam secundam. in d.quæst.4.
Lucra non sunt inter virum & vxorem matrimonio constante, vid.ibid. circa finem.
Lucrum quod colonus vel conductor in re conducta habere potuerat si in re conducta non perturbaretur, qualiter debeat considerari, vide glo.2.l.21.tit.8.par.5.
Et an tale lucrum possit peti etiam à non solito negotiari, & quando, vid. ibidem.
Lucrum turpe quod dicatur, vide glossam secundam.l.27.titulo.8.partita quinta.
Lucrum inter socios assumit naturam capitalis, vid.glo.3.l.1.tit.10.partita quinta.
Et si tempore contractus de lucris nihil fuit inter socios dictū tunc æqualiter inter se diuident, & qualiter hoc procedat, vide glo.7.l.3. titul.10. partita.5.
Lucra quæ veniant communicanda inter socios, & inter virum & vxorem quæ vero non, vid.dict.glossam.7.dict.l.3.titulo decimo.partita quinta.
Lucrum & damnum in societate erit illius cuius periculo erit pecunia, vide gloss.4.in fine.l.5.tit.8.par.5.
Et an sicuti lucra sunt communia inter socios omnium bonorum ita expensæ & onera debeant esse communia, vide glossam primam.l. sexta.ibidem.
Lucra quæ communicantur inter virum & vxorem debet cum suis oneribus communicari, vid.d.glo.1.col.2.
Lucra quæ veniant communicanda inter socios si societas simpliciter sit contracta, vel si dicatur simus socij lucrorum, vid.glo.1.l.7.titu.10.in partita.5.
Et quæ lucra veniant communicanda inter socios ex tacita vel expressa societate vnius tantum negotiationis, vid.ibi.glo.2.
Et quid si socius non ex maleficio per eum commisso sed ratione alicuius condemnationis ex maleficio per alium perpetrato lucrum consequutus sit an illud debeat inter socios communicare, vid.glo.1.l.8.tit. 10.partita.5.
Lucrum si ex iniusta negotiatione sit a socio acquisitum & cum suis socijs diuisum, an si ab eo postea euincatur detur ei actio contra socios ad partes sibi datas, vid.ibi.glo.2.
Lucrum si à marito acquiratur furando vel aliquid iniustè faciendo si cū vxore illud communicet, an soluta societate coniugali si maritus condemnetur vt illud refarciat an illud debeat de communi refarcire, vide dict.glo.2.
Lucra quæ hæres habuit ex rebus quæ manserunt in societate, an illa finita teneatur communicare socijs, vide glossam primam.in fine.l.10. ibidem.
Lucrare præsumitur quis ex sua negotiatione, & sibi incumbit probatio in contrarium, vide glossam secundam.l.decimæ tertiæ.titul.10.partita quinta.
Et quid si maritus sui culpa aliqua perdiderit an licet in alijs lucretur debeat damnum cum lucro compensari, vide glossam quintam.dictæ.l. decimæ tertiæ.
Lucra constante matrimonio acquisita, an sint obligata tacitè filijs primi matrimonij quando maritus vel vxor ad secundas nuptias transierunt, & quid de alijs bonis ipsorum, vid.glo.3.cum alijs ibi.l.26.titu.11. partita.5.

Lucrum quod executor testamenti debet ex testamento habere propter exequendam voluntatem defuncti, an amittat si intra annum exequi nolit, & an tunc necessaria sit sententia priuationis officij, vt tale lucrū perdat, vide glossam primam, & secundam.l.8.per text.ibi.titulo.10. partita.6.
Et quid in hærede, ecclesia, hospitali, filio vel alio, vid.ibidem.in gloss.3. perillum tex.
Et an propter negligentiam in exequendo voluntatem patris filius possit priuari legitima etiam in relictis pijs, vide ibidem.in glossa quarta. perillum tex.
Lucrum non dicitur filij legitima sed quasi debitum, vid.d.gloss.4.d.l.8. colum.1.
Lucrum quæsitum per filium familias cum pecunia patris, an dicatur profectitium, vel aduentitium, vide glossam primam.l.3.titulo.15. partita sexta.
Lucra filiorum quæ veniant communicanda cum fratribus. & quando, & qualiter quæ vero non, vide glossas.dict.l.3.titulo decimoquinto. partita.6.
Lucrum turpe defuncti an debeat ad hæredes ipsius peruenire, vel non, & de hoc late agit.glo.9.l.vigesimæquintæ.per illum tex.titulo.1.partita septima.
Lucra vxoris dato quod possint per maritum alienari per contractum non tamen hoc fieri potest per delictum, & an talia lucra veniant confiscanda propter mariti proditionem, vid.glo.3.l.1.per tex.ibi.titul.2. partita.7.
LVCTVS pro defunctis quando sit pietatis affectu non prohibetur alias vero quæ in excessu perueniant sic, vide glo.2.l.43.titulo quarto. partita.1.
LVDERE non debet prælatus nec interim ibi debet interesse, vid.gl.1. & 3.l.57.tit.7.par.1.
Ludere non potest clericus nisi ad schacos, vid.ibidem.in glo.2.
Ludere quibus ludis liceat, vid.glo.1.l.10.tit.19.par.1.
Ludere est lata culpa, vid.glo.5.l.13.tit.10.par.5.
LVDENS rem maioriæ luæ illam alienare videtur, & incidit in alienationem pœnam, vid.glo.4.colum.8.in prin.quæst.7.&.8.l. 6.titulo.11. partita.6.
LVDVS quilibet est crimen, vid.glo.1.l.10.tit.7.par.2.
Ludus & an amissa in ludo per patrem filij recuperare possint quantum ad eorum legitimam, vid.glo.13.in fine.l.8.tit.4.par.5.
Et si vendita sit res aliqua in ludo licet postea ab emptore petatur venditor de eiictione non tenebitur, & quando sic, vid.glo.9.l.36.per text. ibi.tit.5.par.5.& in.glo.1.
Et an filius qui iurauit non ludere sine voluntate patris si ludat illo iam mortuo, an periurus dicatur, vide glossam tertiam.l.45.titulo.5.partita quinta.
Ludus noxius in culpa est, vide glossam.3.l.20.per tex.ibi.titulo.15.partita septima.
LVSOR si sit maritus potest vxor ab eo constante matrimonio dotem exigere vel quomodocunque subsistentiam amittere incipiat, vid.glo.1. &.2.d.19.tit.11.par.4.
Lusor si sit pater & bona sua amittat, an filij illam poterūt reuocare quātum ad eorum legitimam, vid.gloss.13.in fine.l.octauæ.titulo quarto. partita.5.
Lusor & an lusori possit interdici administratio rerum suarum, & an ei curatur dari possit, vide glossam primam.l.decimæ tertiæ. titulo. 16. partita.6.
Lusores sunt infames, vide glossam secundam.l.duodecimæ.titulo septimo.part.6.
LVPANARIA de consuetudine tollerantur & quare, & an redditus quod inde percipitur sit iniustus, vid.glo.1.in prooemio.titulo.12.partita quarta.
Lupanar & an meretrici existenti in publico lupanari possit gabella imponi, vide glossam secundam.l.secundæ.titulo vigesimosecundo. partita septima.
LVPVS & decius natura, & an si homo illum prius videat amittat vocem, vide glossam quintam.l.vigesimæ tertiæ.titulo decimoquinto. partita.7.
LVPI ARCENDI sunt latratu canum, & baculo pastoris, vid.glo.3. l.15.tit.8.par.5.

M.

MACEDONIANVS SENATVS CONSVLTVS, vide infra.in verbo, SENATVS CONSVLTVS MACEDONIANVS.
MACHINATIO in mortem mariti vxoris cum qua quis adulterium committit, an impediat matrimonium inter adultos contrahi, vide glossam tertiam.l.decimæ nonæ.titulo.2.partita quarta.
Machinatio sit atte verborum, vide glo.2.l.primæ.titulo decimosexto. partita.7.
MAIESTAS principum per bonum & æquum conseruatur inesse, vid.glo.3.l.3.tit.1.par.2.
MAGISTER & magistro scholarium pertinet gradus dare tam in licentijs quam in doctoratibus, & quo iure, vide glossam magnam.l.7.titu. 6.partita.1.
Magister si est beneficiatus in aliqua ecclesia gratis docere debet, & quid si beneficium ei non sufficiat, vide glossam.3.4.&.5.l.7.tit.17. partita prima.
Et quid in scholaribus extraneis diuitibus, vid.ibidem.
Magistri de publico salariati in studijs generalibus nihil percipiunt etiā ab scholaribus forensibus diuitibus secus si in loco priuato fuerit salariatus vid.ibidem.in glo.5.
Magistri diuites ab scholaribus aliquid percipere non debent, vid.ibid. in glossa.6.
Magistri iuuenes & nouiter incipientes legere non debent aliquid pro docendo accipere quia potius faciunt vt discant, vide ibidem.in glossa octaua.
Magistri ordinum sunt de consilio Regum, vide glossam.5.l. 6.titulo.9. partita.2.
Magistri & qualiter eis solui debeat salarium, & an ex eo debeat gabella detrahi, vel capi soldus, vide glossam secundam.l.3.titulo.31.partita secunda.
Magistri non debent legere ad pompam sed ad scholarium profectum, vide glossam primam. legis quartæ.titulo trigesimoprimo. partita secunda.
Magister scholaris punit scholares in studio Salmanticensi, vid.glo.4.l. 6.tit.31.par.1.
Magistri ordinum sine consensu sui conuentus procuratorem constituere non possunt, vide glossam vndecimam.in fine.l.secundæ.titu.5.partita tertia.
Magistri nauium an possint naues conducere, & de potestate ipsorum super delinquentes in naui, vide glossam primam.l.77.titulo.18.partita tertia.
Magister nauis an teneatur cum naui in portum intrare si de hoc nihil actum fuit a principio, vide glossam quintam.l.77.titulo decimooctauo.partita.3.
Magister nauis tenetur monere nauigantes quando transeunt per loca periculosa, vid.ibid.in glo.7.
Magister nauis an & quando a nauigantibus petere possit, vt damnum in ea datum vi tempestatis sibi refarciant, vide glo.3.l.5.tituio.9.partita quinta.
Magister nauis est in culpa si non præmoneat nauigantibus de periculo quod est in transitu nauigij, vide glossam tertiam.legis nonæ.titul.9. partita quinta.
Magister nauis si fraudulenter fecerit aliquid vt nauis pereat, vt & ipse habeat occasionem furandi quis pœna puniatur, vide glossam.1.l.10.tit.9. partita.5.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Magistri an tacitè videantur hypothecare bona sua pro eorum admini strationibus, vide glossam quartam. l.23.titulo decimotertio.partita quinta.
Magistri scientiarum, an & quando à tutelis & curis se excusentur, vide glossas. legis tertiæ. per textum ibi.titulo decimoseptimo. partita sexta.
Magister si castigando discipulum illum occisit qualiter puniatur, vide glossas. legis nonæ. per textum ibi. titulo octauo. partita septima.
Magister militum quando de delicto militis cognoscere debet, vel non, vide glossas.legis tertiæ.per textum ibi. titulo vigesimonono. partita septima.
Magistri qui dicantur & debet docere in alto, vide glo.7.l.7.per tex.ibi. titulo.33.par.7.
Et sine magistro non est ingredienda via qua quis non est ingressus, vide dict.glossam.7.in principio.
Magister qualis esse debeat, & potius sunt audienti seniores magistri quã alij, vid.ibidem.
Magister maiorem potestatem habet in discipulum quam pater in filium, vid.ibidem.
Magister debet perhibere testimonium de vita discipuli, vide dictam glossam septimam.in fine.
MAGISTRATVS quæ & quando leges condere posint, vid.glo.2.l.12.titu.1.par.1.
Magistratus sublimiores leges condere possunt, & etiam ali inferiores si illud iure proprietatis habeant, vide dictam glossam secundam. ad medium.
Magistratus temporales ad tempus officij eorum bene faciunt legem ex iuxta suadente causa, vide ibidem.
Magistratus sublimiores an posint leges siue statuta facere contra ius commune, vide dictam glossam secundam. ad medium. dictæ legis duodecimæ.
Magistratus perpetui an leges condere posint, vide glossam finalem. post medium.ibidem.
Magistratus an posint indicere stilum in derogationem iuris communis, vide glossam nonam.columna secunda.in fine.l.9.titulo vigesimo octauo.partita.3.
Magistratus maior vel minor quis dicatur, & an iste accusare aliquem, vel accusari posit, vide glossam quintam. legis secundæ. per text.ibi. tit.1.par.7.& glo.l.11.ibidem.
Magistratus si durante officio conueniri non potest, & actio esset tempore peritura, an compellatur litem contestare, & cauere de respondendo finito officio, vide glossam quintam. dictæ.l.vndecimæ.titulo primo.partita.7.
Magistratus si occidatur ab aliquo, an ipse incidat in crimen læsæ maiestatis, vide glossam decimamtertiam.legis primæ. titulo secundo. partita septima.
MAGNA QVANTITAS, vide infra.in verbo, QVANTITAS.
MAGNATES sunt de consilio Regis vocanturque membra Regni, vide glossam quintam, & sextam, legis sextæ. titulo nono.in partita secunda.
Magnates si per principem ex causa prohibeantur matrimonium inter se contrahere an pœna facientium imposita per principem locum habere posit in matrimonij præiudicium, vid.glo.5.l.primæ.titulo quinto.partita.4.
Magnates Regni an posint se ad aliud Regnum transferre sui lucri causa licentia non petita, & quid si sit tempus guerræ, & quid si a Rege illud sit prohibitum, & an talis prohibitio teneat, vid.glo.2.l.13.tit.25. partita.4.
MAGNIFICVS ille propriè dicitur qui dat sine spe retributionis, vide glossam secundam.legis primæ.per textum ibi.titulo quarto.partita quinta.
MAGNVM & plurimum in quo differant inter se, vid.glo.5.l.8. tit.4. partita quinta.
MAIOR maiores homines an eo quod habent rem communem cum minori orphano posint aduersarium ad Regis curiam trahere, vide glo.4.l.5.tit.3.par.3.
Maiores qui dicatur quantum adhoc vt quis posit sepelliri in sepultura suorum maiorum, vide glossam.1.l.5.titulo decimotertio. partita prima.
Maior præfertur minori, vide glossam primam.l.decimæquintæ.titulo quinto.partita.1.
Maiores aliquando acrius puniuntur quam minores & quare, vid.glo.1. l.2.tit.28.par.7.
MAIOR PARS populi sufficit ad inducendam consuetudinem etiã minore contradicente, vide glossam tertiam.l.quintæ.titulo secundo. partita prima.
Maior pars capituli dicitur illa quæ est maior respectu totius capituli nõ respectu partium, vide glossam primam.l.decimæ.titulo decimoquarto.partita.1.
Maior pars semper præsumitur sanior nisi aliud appareat, vide glossam secundam.dict.l.10.
Maior pars aliquando dicitur esse minor, vide ibidem.in glo.3.
Maior pars populi statuere non potest quod laudabilis consuetudo dandi ecclesiæ vel clericis non seruetur, vide glossam secundam.l.15.tit.17. partita prima.
Maior pars vniuersitatis si constituat sindicum aliquibus contradicentibus quia causam iniustam credebant an ipsi saltim contradictores, & an alij ad solutionem expensarum ibidem factarum teneantur si ciuitas fuit condemnata, vid.glossam nonam.l.20.titulo trigesimosecũdo. partita tertia.
Maior pars si aliquid faciat omnes id fecisse videntur, vide dictam glossam.9.ad finem.
Maior pars creditorum quæ dicatur quando vni dilationem debitori cõcedunt ad soluendum alij non & omnes tunc debent conuocari, vide glossam primam. legis quintæ. per textum ibi. titulo decimoquinto. partita quinta.
Maior pars vbi potest præiudicare minori tunc omnes sunt vocandi, & quid si non veniant, vid.d.glo.1.
MAIORA peccata maiorem habere debent pœnitentiam, vide glo.13. in medio.l.25.tit.4.par.1.
MAIOR iudex a minori excommunicari non debet, vid.glo.6.l.7.titulo nono.partita.1.
Maior si tanquam testis coram iudice minori deponat ibiq; vacillet, an per eum puniri posit, vid.d.glo.6.
MAIOR IN AETATE si contraxit sponsalia cum minore & ipsa ad legitimam ætatem perueniente consentiat, & ipse maior tunc dissentiat an ad matrimonium contrahendum cum ea compelli posit, & quid si aliam duxit in vxorem, vide glossam decimamquartam. &.15. l.8.titul.1.par.4.
Maior.60.annis an filios habere posit, vide glossam quartam.l.4.tit.16. partita quarta.
Maior.14.vel.25 annorum si iuret non venire aduersus contractum venditionis, an illo non obstante posint venire, & quando, & in quibus talem iuramentum non obstet, vide per glo.12.l.quinquagesimæsextæ. titulo.5.partita.5.
Maior.14.annorum etiam si habeat imbecillitatem bene potest facere testamentum, & quare, vide glossam quintam.in principio.l.13. titul.1. partita.6.
Maior.25.annorum si ante.29.annum hæreditatem repudiauerit, an pœnitere posit & illam posit acceptare intra aliud triennium, vide glossam secundam, & quartam. legis vigesimæ. titulo sexto. partita sexta.
Et vide infra.in verbo, MINOR.
MAIORINVS dicitur idest merino maior quod debet notari ad declarationem priuilegiorum antiquorum, & de potestate istorum, vide glossam primam.l.vigesimætertiæ. titulo nono. partita secunda. per illum textum.
MAIORITAS vbi aliud non apparet sumitur pro maiori ætate, nõ virtutum, & scientiæ, vide glossam primam.l.2.titulo decimoquinto.partita.2, in principio.
Maioritas consideratur respectu dignitatis, vid.glo.1.post medium.l.15. titulo.5.partita.1.
Maioritas in aliqua ecclesia ex quibus probetur, vide glo.3.l.3.titulo.6. partita prima.
MAIORIA idem est quod primogenitura, & est vulgare Hispanicum, vide glossam primam, in principio.l.secundæ.titulo decimoquinto. partita secunda.
Maioria an videatur facta eo quod Rex alicui castrum seu villa cum titulo ducis seu comitis donat alio non adhibito, vide glo.1.l.12.titulo.1. partita secunda.
Maioria vbi aliud non apparet sumitur pro maiori ætate, non virtutum & scientiæ, vide glossam primam.in principio.l.secundæ. titulo decimoquinto.partita.2.
Maioria facta a testatore in vnum ex filijs simpliciter ipseque plures habeat de quo filio intelligatur, vide dictam glossam primam. columna secunda.
Maioria facta in filio maiori & deficiente illo ad nepotes & in eius defectum ad eius filios debet intelligi ordine succesiuo, vide dictam glossam.1.col.2.
Maioria facta eodem tempore in filium maiorem alia in filium minorem quæ ex istis valebit, vid.dict.glo.1.colum.3.in medio.dict.l.2. tit.15.partita.2.
Et quid si habens filios fecit maioriam dicens quod volebat bona sua, vt essent bona maioriæ ex facultate quam habeba, & fuit morte præuentus hec aliter ordinauit, & eius filius maior succesit sine filijs an bona veniant iure maioriæ ad alios filios testatoris, & fratres mortui, vide dictam dictam glossam primam.columna tertia.post medium.l.2.titu.15.partita.2.
Maioria facta in vnum ex filijs si postea pater istum filium exhæredauerit, an ex hoc videatur reuocare maioriam, vid.ibidem.
Maioria facta in duobus filijs pro indiuiso vno mortuo, an ad alium sibi coniunctum, vel ad alios filios deuenire debeat maioria, vide ibidem.
Maioria iam facta an videatur reuocata eo quod talia bona data fuerunt in emphyteosim per ipsum, vide dictam glossam primam.col.3.in fine.l.2.tit.15.par.2.
Maioria secundo facta, an præferatur primæ, vide glossam primam. columna.3.in fine.cum principio sequentis.l.2.titulo decimoquinto.partita secunda.
Maioria reuocabilis secundum, ll. Tauri, an fiat irreuocabilis propter traditionem factam inter viuos, vide dictam glossam primam. colum.4. in principio.
Sed quid si pater instituit filium, & voluit quod si decesserit sine filijs bona deueniant in filium secundum, an ex hoc videatur constituisse maioriam, vid.dictam glossam primam.colum.4.l.2.titulo decimoquinto.partita.2.
Maioria an debeatur filio maiori ex ventre secto matris suæ, vide glo.10. post princ.l.2.tit.15.par.2.
Et quid si filius maior occidat possessorem maioriæ siue sit maioria noua siue antiqua, vide dictam glossam primam. columna prima. ante medium.
Maioria debetur filijs maioribus semper, quod procedit etiã si filius iste natus sit in infidelitate licet alius nascatur post patris conuersionem, vide ibidem.
Et an valeat consensus primogeniti vt secundo genitus succedat in Regno, vide dictam glossam decimam. colum.1.in medio.l.2.titulo.15. partita.2.
Et quid si vocetur filius primi matrimonij & ex illo matrimonio nullũ habeat filium ex secundo vero sic, an filius maior.2. matrimonij admittatur ad maioriam in isto casu, vid.dictam glossam decimam. columna prima.post medium. l. secundæ. titulo decimoquinto. partita secunda.
Et quid si Rex fecerit alicui donationem alicuius fortalitij eo quia matrimonium contrahebat cum quadam domicella de palatio Regis eo pacto vt esset maioria vocauitq; filium maiorem ipsorum vtrum si ipsi filios non habeãt vt admittatur ad istam maioriam filius maior istius ex secundo matrimonio natus, an vero pro qualitate requiratur quod fit filius ex illa domicella, vide dictam glossam decimam.columna prima.in fine.cum principio sequentis.l.secundæ.titulo decimoquinto.partita.2.
Maioria debetur semper filijs legitimis natis non bastardis, vide glossam decimam.columna secunda.in medio.dict.l.2. titulo decimoquinto partita secunda.
Et an filius maior conceptus ante dispensationem Papæ quia coniuges erant consanguinei admittatur ad maioriam etiam si nascatur tempore habili, & sic post datam dispensationem, & quid si nascatur ante dispensationem, vide dictam gloss.10. col.2.ad finem.l.2. titulo decimo quinto.par.2.
Et quid si tenor maioriæ exigat quod sit conceptus & natus ex legitimo matrimonio, vid.d.glo.10.col.2.in fine.
Et quid si episcopus cui directa fuit dispensatio â Papa vt moris est eam distulerit maliriose ita quod filius natus fuit ante, vide ibidem.
Et an legitimatus per rescriptum debeat habere maioriam, & excludere substitutum, vid.dictam glo.10.columna.3.in prin.l.2.titulo.15.partita secunda.
Et quid in legitimato per subsequens matrimonium, vid.ibid.
Et quid in.2.genito post matrimonium, an præferatur legitimato per rescriptum, vide dictam glossam decimam.columna tertia.in fine. cum principio sequentis.dictæ legis secundæ.titulo decimoquinto. partita secunda.
Maioria â sciente bene potest constitui in filium spurium de licentia Regis deficientibus legitimis, vid.glo.10.columna.4.in principio.l.2.titu.15.par.2.
Maioria facta in filium spurium quem credebat legitimum an tenebit maioria ex defectu voluntatis disponentis, vide dictam glossam. 4.in principio.
Et quid si posidens maioriam de nouo acquisiuerit iurisdictionem, vel aliud an & illud dicatur esse de maioria, vide ibidem.columna quarta. in fine.
Et an successor in maioria posit reuocare officia perpetua â prædecessore suo data & an isti posidentes maioriam posint officia perpetua dare in præiudicium successorum, vide glossam decimam.columna.5.in medio.l.2.tit.15.partita.2.
Et an frater maior teneatur fratres & sorores alimentare vel dotare, & qualiter, vid.glo.10.colum.5.ad finem.d.l.2.
Maioria facta per patrem in filium quem pater elegerit si nullum elegit quis filiorum eam habebit, vide glossam decimamtertiam.l.2. titu.15. partita.2.
Et an si pater alium ex filijs elegisset pręter maiorem, an teneat electio, vide ibidem.
Maioria & in ea potius debet filius filij maioris quam frater patris sui, vide glossam decimamseptimam.in prin.l.2.titulo decimoquinto.partita secunda.
Et idem est in filiabus, vid.ibidem.
Et idem est etiam si filius primogenitus viuat si tamẽ impeditus succedere propter delictum ab eo commissum, vide ibidem.
Maioria facta in filium maiorem, & eius descendentes masculos, & in eorum defectum in filium secundum & in eius descendentibus non repetens de masculis si vterque decedant relictis filiabus quæ ex eis ad maioriam debet admitti, vid.glo.17.columna.1.in fine.l.2.titulo.15.partita secunda.
Maioria an posit fieri in nepotem si Regia facultas non dicat nisi de filijs tantum, vide glossam decimamseptimam.in medio.d.l.2.titu.15. partita.2.
Maioria semper intelligitur perpetua in Regnis, Ducatibus, & Comitatibus, & quid in alijs maiorijs, vide glo.18.in prin.l.2.titulo decimoquinto.partita.2.
Maioria de sui natura debet esse perpetua, vide dictam glossam.18. colum.2.in medio.
Et quid si pater instituto filio velit quod ipse & eius descendentes decedant sine liberis bona veniant in filium secundum, an ex hoc talia bona iudicabuntur bona maioriæ, & quid si asserat se velle esse perpetuam, vid.d.glo.18.colum.2.in medio.
Maioria facta in filium maiorem, & in eius descendentes, & in eius defectum in alium filium, & eius descendentes, an ipsis omnibus morientibus expiret maioria, an vero deueniat ad fratrem illam constituentis vide glossam decimamoctauam.columna.2.post medium.l.2.titul.15. partita.2.
Maioria facta in filijs alicuius, & in eius descendentes, & in eorum defectum vocantur proximiores de genere, an veniant agnati, an vero cognati plura adducit glossa decimaoctaua.columna secunda.in fine. cum principio sequentis. legis secundæ. titulo decimoquinto.partita secunda.
Maioria facta per maritum, & vxorem in filium & eius descendentes, & in eorum defectum vocauerunt consanguineum propinquiorem dicendo veniat, consanguineus noster. &c. quomodo verba ista debeant intelligi, vide dictam glossam decimamoctauam.col.3.in medio.l.2. titu.15.partita.2.
Maioria in qua vocantur proximiores quis præcedet, an cognatus, vel agnatus si sunt in pari gradu, vid.ibidem.in medio.
Et quid si Rex decedat sine filijs duobus consanguineis relictis inæquali gradu quis eorum admittetur, vide glossam decimamoctauam. col.4. in princ. d.l.2.
Maioria cui detur si duo simul nascantur ita quod non potest sciri quis fuerit natus, vide in dicta columna quarta.in prin. & glo. 2. l.9.titulo nono.partita.6.& glossam tertiam.l.duodecimæ.titulo trigesimotertio.par.7.
Maioria an deueniat ad primogenitum factum monachum, & quid si fiat clericus secularis, vide glossam primam, col.1.in fine. & columna secunda.dict.l.2.
Maioria an deueniat in clericis, & ipsi fœminas excludant vbi masculi sunt vocati, vide dictam glo.19.columna.2.in medio.l.2.tit.15. partita secunda.
Maioria an deueniat ad proximiorem damnatum propter hæresim si a principe fuit restitutus, vide dictam glossam decimamnonam. columna secunda.
Et quid si proximior sit furiosus, vide dict.glo.19.columna.3.in medio.l. 2.tit.15.par.2.
Et in quibuscunque maiorijs etiam inhabiles debent succedere licet in Regni succesione sit secus, vid.dict.glo.19.in fine.d.l.2.& glo.10.l.6.titu.26.par.4.
Maioria si facta sit de licentia Regis cum clausula ibi posita, scilicet vt nõ perdatur propter crimẽ læsæ maiestatis a possessore commissum quomodo ista clausula debeat intelligi, vide glossam.20.post medium.d. l.2.tit.15.par.2.
Maioria an posit ab aliquo accipi & acceptari & repudiare hæreditatem vide glo.1.col.2.post medium.l.4.tit.15.par.2.
Et an successor in maioria antiqua teneatur ad arras per prædecessorem vxoris promissas, & an pro eis soluendis bona maioriæ debeant accipi, vide ibidem.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Et in qua quantitate possessor maioriæ posit arras vxoris promittere, vide in d. col. 2. in fine.
Maioria facta de aliquo magno termino si ibi adsit, & de eo nihil fuerit dictum, an veniet in maioria, vide glossam. 3. l. 1. titul. decimo octauo. partita. 2.
Maioria facta ex, scilicet conditione vt cum plebeia succedens matrimonium non contrahat, an valeat, vide glossam primam. l. 3. titulo. 21. partita secunda.
Et an maioria talis admittatur si contrahat matrimonium cum illa qui ex priuilegio facta fuit generosa cum antea sit plebeia, vide ibidem.
Maioria facta in filium & eius descendentes si ille captus sit ab hostibus, an bona maioriæ debeat pro illo redimendo capi, vide glo. 1. l. 4. titu. 29. partita. 2.
Et interim quod ille ad quem pertinet maioria sit apud hostes sequens admittendus non est, vid. ibidem.
Et an pater sit legitimus administrator in bonis filij capti ab hostibus si maioria ad eius vxorem mortuam pertinebat, vid. ibidem.
Maioria facta ab existenti in captiuitate si ad suos non fuerit reuersus nõ valet, vide glossam secundam. l. sextæ. titulo vigesimonono. partita secunda.
Maioria si sit facta in filium, & eius descendentes si illam faciens ab hostibus capiatur, & cum reuertitur inueniat filium suum mortuum, an nepos ad illam admittatur, vid. ibidem.
Et an filius reuersus ab hostibus si inueniat patrem mortuum ad maioriã debeat admitti, vid. glo. 2. l. 7. ibidem.
Et ad succedendum in maiorijs quis capto dicetur proximior, & an inspiciatur tempus mortis naturalis, vel ciuilis, vide glossam secundam. l. 8. tit. 29. par. 2.
Maioria & an possidens maioriam ad fratris petitionem teneatur exhibere instrumentum maioratus, vide glossam primam. l. 17. titulo secũdo. partita. 2.
Et an lites super maioriæ rebus sint de casibus curiæ ita quod ibi debeat agitari, vide glossam secundam. columna prima. l. 5. titulo secundo. partita tertia.
Maioria si quis cum non haberet facultatem Regiam facit maioriam, & cum haberet licentiam aliquid addit maioriæ, an reconualescat, vid. gl. 1. l. 27. tit. 4. par. 3.
Et an ratione cõtinuaciæ posit fieri missio in possessionem in bonis maioriæ, vel in fructibus, & quid si illud etiam sit prohibitum, vid. glo. 7. l. 2. tit. 8. par. 3.
Maioria facta sine licentia principis si postea illam confirmet in forma communi, an videatur supplere defectum licentiæ, & quando ista confirmatio illud omne faciat, vide glossam. 9. in fi. l. 2. titulo decimo octauo. partita. 3.
Maioriæ, & an in impetratione licentiæ ad faciendam maioriam requiratur quod impetrans exprimat numerum liberorum quos habet, vide glo. 1. l. 36. tit. 18. par. 3.
Maioria facta de aliqua villa quæ fortalitium habebat ad cuius refectionem ciues aliarum villarum tenebantur si ciues eiusdem domini non sint cuia erit villa prædicta sicuti erant antiquitus antequam ista maioria fieret, an tunc etiam ad refectionem fortaliti teneantur, vid. glo. 13. l. 68. tit. 18. par. 3.
Et an sententia lata contra vnum extendatur ad sequentem in maioria aliqua, vide glossam quartam. columna secunda. l. 20. titulo. 22. partita tertia.
Et quid si res fuerunt alteri adiudicatæ per sententiam quia erant res maioricatus, & ipse possea dicat quod illas habuit ex iuxta sententia, & velit tanquam libera illa bona alij relinquere, an istud facere posit, vide dict. glo. 4. ad finem.
Et quid si aliquis volens vendere rem aliquam fecerit citare illum qui dicit rem illam esse maioriæ in qua ipse succedere debeat iure maioriæ si citatus non reclamet an ex hoc præiudicet succedere debenti in maioria, vid. d. glo. 4. in fin. alibus verbis.
Maioriæ bona possunt retineri pro expensis in ea factis ad perpetuam vtilitatem, vid. glossam quartam. l. quadragesimæ primæ. titulo. 18. partita tertia.
Et quid si illas fecit maioriam defendendo ab inimicis tempore guerræ vel in iudicio, vid. ibidem.
Et an possessor maioriæ qui in vtilitatem rei expensas fecit vtrum hæres eius teneatur eas compensare cum fructibus ab eo perceptis, vide ibid. in glossa. 5.
Et occidens possessorem maioriæ (quia succedendo propter hoc ex clausula testamenti fuit exclusus) ita quod transit in eius filium, an possit agere pro maioria consequenda nomine filij, vid. gloss. 3. l. 8. titulo. 29. partita. 3.
Maioria facta in filium masculum ex filia, & in ipsius defectum alium si antequam filia nuberet & haberet filios quos postea habuit testator decedat, an substitutus iste admitti debeat filio ex filia excluso, vide glossam. 6. l. 10. tit. 31. par. 3.
Maioria an possit constitui in annuis redditibus, & sic non in pecunia, vel in alijs rebus præter eos, vide glossam tertiam. l. 20. titulo trigesimo primo. partita tertia. & glossam secundam. l. decimæ quintæ. titulo. 9. partita. 6.
Et si Rex dedit alicui licentiam vendendi de rebus maioriæ vsque ad certam quantitatem, an qui vendidit teneatur vt pretium remaneat in maioria, vide ibidem. in glo. 7.
Maioria si constituatur ab alienigena in Hispania, vel alibi de rebus Hispaniæ, an circa omnia illud reguletur secundum consuetudinem Hispaniæ, vide glossam secundam in fine. l. 24. titulo vndecimo. partita quarta.
Et qualiter fructus maioriæ diuidantur inter possessorem & successorem & quid si tempore quo decessit conditor maioriæ relinquit fundum cum fructibus pendentibus prius vocato, an ipse ita similiter teneatur successori relinquere, vid. glo. 3. l. vigesimæ sextæ. titulo vndecimo. partita quarta.
Et an ille qui fecit expensas in recuperanda maioria illas recuperare possit, vid. per glo. 3. l. 38. tit. 11. par. 4.
Maioria si perdi possit propter delictum si possidens illud malitiosè dimiserit animo priuandi successorem, an illud delictum sic commissũ successori præiudicet. vide glo. 9. column. 1. in fine. l. 1. titulo. 13. partita quarta.
Et an in maioria in qua filij legitimi vocantur legitimati per subsequens matrimonium admittantur, vide glossam nonam. supra dict. column. 2. ad medium.
Et an in maioria succedat filius tanquam legitimus qui stante impedimẽto consanguinitatis, vel alio parentes sui in facie ecclesiæ contraxerũt matrimonium, vide ibidem.
Maioria si ad sui successionem vocet filios genitos & natos ex legitimo matrimonio an sufficiat quod quis tempore natiuitatis nascatur legitimus ex legitimo matrimonio licet tempore conceptionis hoc ab esse, vide dictam glo. 9. colum. 2. in medio.
Maioria facta in posthumo habito ex consanguinea cum qua quis sine dispensatione matrimonium contraxit filia alterius matrimonij exclusa, an ipse ad eam admittatur si dispensatio priusquam ipse nasceretur peruenit, vid. d. glo. 9. post medium.
Et an filius naturalis possit per principem legitimari quoad succedendũ in maioria vel alijs bonis quando ille qui illo non legitimato per subsequens matrimonium aliquid dolose egit vt pater ipsius cum matre matrimonium contrahere non posset, vide dictam glossam nonam. columna. 3. in fine.
Maioria an posit relinqui filio legitimato pro patris sui testamento si suam legitimationem per principem confirmauerit quando in ea cauetur quod possit filio legitimo relinqui vel quod in ea non succedat nisi filius legitimus, an vero requiratur quod prius istud impedimentum remoueatur, vid. glossam sextam. l. sextæ. titulo decimoquinto. partita. 4.
Maioria facta in filium alterius eo, scilicet addito, vt bona dentur ipsi filio, an pater in talibus bonis vsumfructum habeat, & an indistincte in bonis maioriæ pater vsumfructum habeat, vide glossam quintam. columna prima. in medio. legis quintæ. titulo decimoseptimo. partita quarta.
Maioria, & an aliquis cum adhuc sit in ventre vxoris possit in maioria succedere, & an in ea pro iam nato habeatur, & quid in alijs bonis, vid. glo. 1. per tex. ibi. l. 3. tit. 23. par. 4.
Et quid si conditor maioriæ prohibuerit rei alienationem etiam ex causa necessaria quid erit dicendum si prouocetur ad diuisionem, vide glo. 1. col. 1. l. 10. tit. 26. par. 4.
Maioria si cum possideretur ab vno ille à Rege impetrauit facultatem alienandi rem aliquam ex ea & de facto alienaet, an talis alienatio valeat si postea appareat illum non esse verum maioriæ possessorem sed alius vid. glo. 1. col. 1. q. 4. l. 10. tit. 26. par. 4.
Et an res maioriæ possint donari pro anima, vid. d. glo. 1. col. 1. q. 5. d. l. 10. tit. 26. par. 4.
Et quid si aliquis rem maioriæ sub pœna vendi prohibitam vendiderit, vel venditioni consentiret an in pœnam incidet, vide ibid.
Et quid si vendat illi qui proximo loco succedere debet in maioria, an & tunc in pœnam incidet, & quando, vide ibidem. columna secunda. in quæstione. 7.
Maioriæ possessor si in fratrem suum in quem de proximo maioria deuẽtura esset rem maioriæ alienauerit titulo emptionis si postea vendens decedat & dictus frater illi succedat, an pretium repetere possit, vel si non soluit tueri se aliqua exceptione, vid. d. glo. 7.
Et quid si de licentia Regis pater cum filij consensu vendat rem maioriæ an per hoc filius præiudicet sibi quoad pretium, vide ibidem. in quæstione. 8.
Et quid si a patre res maioriæ titulo donationis alienetur virtute facultatis Regiæ malæ impetratæ si illam re in postea filius euincat, an illa penes illum vel penes patrem remanere debeat, vide in dicta columna. 2. quæstione nona. dict. gloss. 1. legis decimæ. titulo vigesimosexto. partita quarta.
Maioria an possit alienari, & vendi pro alimentis possessoris ipsius vel vt ab hostibus redimatur, vid. ibidem. in. 10. quæst.
Maioriæ bona si alienentur vt debita testatoris soluantur, an per hoc alienans incidat in pœnam alienantis rem prohibitam alienari, vid. ibidem. in. q. 11.
Et quid si alienentur talia bona per iudicem ad petitionem creditoris, an dominus & successor maioriæ possit vendicare rem sic alienatam penes quemcunque sit, vide dictam glossam primam. columna secunda. quæstione vndecima. legis decimæ. titulo vigesimosexto. partita quarta.
Et quid si possidens maioriam rem maioriæ alienet in sequentem in gradu ad quem maioria debebat deuenire, an tunc in pœnam incidat, vide ibidem. in. q. 12.
Et quid si alienatio non tenuit ex aliqua causa, an tunc alienans rem alienari prohibitam in pœnam incidat, vide ibidem. in quæstione decima tertia.
Maioria si sit penes matrem & filio primo vnam rem maioriæ legauerit & filio secundo aliam, an si filius maior illam rem iussu patris accepta uerit postea hoc impugnare possit, vide glossam primam. columna. 2. in fine. quæstione decima quarta. l. 10. titulo vigesimosexto. partita quarta.
Et quid si alienanti rem maioriæ fuerit pœna imposita, an illa liget filium primæ tonsuræ si alienet, vide ibid. in. q. 15.
Maioriam an videatur alienare ille qui patitur potentem esse in ipsius possessione neque illam sibi petere vult, vide ibidem. in quæstione decima sexta.
Maioria si sit penes potentem a quo recuperari non potest neque adest iustitia ad hoc si aliquis magnam quantitatem pro illa recuperanda dederit an talis redimens maioriam possit disponere de tali valore in præiudicium sequentis vocati ad maioriam, vide ibidem. in quæstione decima septima.
Et quid si possessor rem maioriæ alienauerit, & successor nolit eam vendicare, an alius successor admittatur, vide ibidem. in quæstione decimaoctaua.
Et quid si possessori maioriæ fuerit factum legatum sub ea conditione vt bona maioriæ cum alio diuidat vel quod tributum vectigal quod debetur maioriæ remittat, an possidens reiecto tali grauamine legatũ accipiat vel non, vide ibidem. in. q. 19. & glo. 3. col. 2. quæst. 2. l. 10. titu. 9. partita. 6.
Et quid si pater in fraudem sui filij maioris bona maioriæ alienauerit, & filius eius decedat, an filius maior istius filij aget reuocatoria contra fraudem alienantis licet fraus eius respectu facta non fuerit, vid. ibid. in quæst. 20.
Maioria si pro eius securitate habeat aliquarum rerum hypothecam si possessori ipsius illam hypothecam renuntiet, an incidat in pœnam institutam contra alienantes res maioriæ, vid. glo. 1. col. 3. q. 21. l. 10. titulo. 26. par. 4.
Et quid si possessor maioriæ minimam rem ipsius maioriæ alienet, an in pœnam incidat propter hoc, vid. ibidem. in. q. 22.
Et quid si aliquis à Rege fuerit ab vno loco in alium expulsus, & in illo alio loco sibi bona dederit, an illa succedant in locum aliorum bonorum quæ ipse eiectus in loco vnde eiectus fuit habebat vt si erant maioriæ, & subrogata eiusdem sit naturæ, vid. glo. 1. columna. 3. q. 23. l. 10. tit. 26. par. 4.
Et quid si illa bona quæ dantur sint maioris valoris quã bona quæ prius habebat, vid. ibid. in. q. 24.
Maioria an de consensu successoris possit in alium quam in legitimum hæredem transire, vid. ibidem. in. q. 25.
Et an si successor qui habet primum locum in spe ad succedendum si consentiat alienationi, an in pœnam incidat à testatore contra alienantes rem maioriæ impositam, & quando, vid. ibidem. in. q. 29.
Et huic pœnę contra alienantes locus erit quando res tradita fuit alias secus, vid. d. quæst. 29. in fine.
Maioria quam aliquis sperat habere si antequam habeat illam renuntiet an renuntiatio valeat, vid. ibid. in. q. 26.
Et an prohibitio vni ex vocatis ad maioriam facta videatur repetita in alijs vocatis sequentibus, vid. ibid. in. q. 27.
Maioriæ conditor, an possit prohibere ne res maioriæ cum rebus ecclesiæ permutentur, vid. ibid. in. q. 28.
Maioriæ bona an possint alienari propter famem, vid. glo. 1. columna. 4. q. 30. l. 10. tit. 26. in par. 4.
Maioria facta cum Regis facultate, an si tunc bona alienari prohibeantur, an ita neque pignorari possint, vide ibidem. in quæstione trigesima prima.
Et quid si cum meliori permutet vel vendat in meliorem causam, vid. ibidem. columna. 4. in quæst. 32.
Maioriæ bona si alicui legentur & succedens in maioria tale prædecessoris legatum de re maioriæ factum soluerit, an per hoc alienare rem prohibitam videatur id eo quia in pœnam alienantis incidat, vid. ibidem. in. quæst. 33.
Et quid si vnus permutare res maioriæ tantum fecerit prohibitus, an illam alienare, vel aliter diminuere poterit, vel non, vid. glo. 1. colum. 4. quæst. 34. l. 10. tit. 26. par. 4.
Maioria facta de rebus minoris, vel si ex alia causa maioria fieri non potuit, an re euicta pretiũ, quod datur debeat inter hæredes diuidi, quia maioria fieri non potuit, vel an debeantur integræ illi cui relicta fuit maioria, vi. ibidem. in col. 4. q. 35. & 36.
Maioria si fiat de aliqua re empta ab aliquo, & post mortem emptoris illa venditio rescindatur per. l. 2. C. de rescin. vend. an ipse possidens maioriam fratres suos compellere possit ad pretium soluendum quod ibi suppleri debet. vid. ibid. in. q. 37.
Et an pretium in illo casu habeatur loco rei euictæ vt quod ex illo ematur sit res maioriæ sicut erat res euicta, vid. ibidem. in. q. 38.
Et quando faciens maioriam vult quod res in maioria perpetuo duret, & quod maioria sit perpetua tunc si aliqua res euincatur, vel redimatur quod pro ea datur sortitur eandem naturam, & erit maioriæ, & si pretium sit idem erit, vid. d. q. 38.
Maioria si vendatur de consensu remotioris, an ipse propter hoc in aliquo prægrauetur si postea succedere velit, vide ibi, in quæstione trigesima nona.
Et an proximior sibi præiudicet si sciat possessorem maioriæ illam alienare, & non contradicat, vid. ibid. in. q. 40.
Maioria si de ea sit litigium, & eam possidens in manu arbitri apponat, & condemnatus sit per eum, an alienasse eam videatur, vid. ibidem. in quæst. 41.
Maioria si deuenerit ad vltimum possessorem tunc ille illam vendere seu alienare poterit si velit quia in illo non durat prohibitio, vid. ibid. in quæst. 42.
Et an consentiens venditioni maioriæ vel rei suæ pretium petere possit, vid. d. quæst. 42.
Et quid si pater de licentia Regis rem maioriæ vendidit pro dotanda filia, an pretium talis rei ibidem ponere teneatur si postea peruenerit ad pinguiorem fortunam, vid. gloss. 1. colum. 5. q. 43. l. 10. titulo vigesimo sexto. par. 4.
Et quid si filius alienationi consentiret cum esset proximior in successione, an incidat in pœnam amissionis maioriæ propter talem consensum licet facultas Regia ad alienandum impetrata fuerit, vide ibidem. in quæst. 44.
Et an & quando in rebus maioriæ sit locus transactioni, vid. ibidem. colum. 5. q. 45.
Et quid si possessor maioriæ nomine transactionis aliquod pretium alicui dederit vt ipse remansisset cum tota maioria, & cum omnibus rebus sui, an ipse possit illud pretium à proximo successore repetere, vel non, vid. ibidem. in. q. 46.
Maioria alienari non potest a successore stante prohibitionis clausula a conditore posita ibidem ipse tamen conditor bene poterit aliena. vide glo. 1. col. 5. q. 47. l. 10. tit. 26. par. 4.
Et quid si in Regia facultate ad condendam maioriam dicatur quod non possit reuocari per facientem, an tunc constituens eam, rem aliquam ex maioria alienare possit, vid. ibidem. in. d. q. 47.
Maioria in multis assimilatur naturæ feudi, vid. glo. 3. col. 1. in fine. in. 3. q. d. l. 10. tit. 26. par. 4.
Maioria an possit aliqua præscriptione præscribi ipsa tota, vel res quælibet præscriptione longissima, vel alia quælibet, vid. d. glo. 3. columna. in fine. & columna secunda. quæstione quarta. l. 10. titulo. 26. partita quarta.
Et quid si simul cum præscriptione adsit titulus qualiscunque sit, vid. ibidem. col. 2.
Et quid si cum titulo inualido adsit quadragenaria præscriptio, an faciat iustam esse præscriptionem, vid. ibidem.
Et an succedentes in maioria succedant iure hæreditario vel ex propria persona successiuè, vid. ibidem. col. 7. ad finem.
Maioria an possit præscribi præscriptione immemoriali, vid. ibidem. colum. 8. in fine.
Maioriæ, & quid si possessionem bonorum maioriæ nouus successor acquirere non possit sine iuramento de non alienando vel simile, an ante iuramentum statim quod mortuus est possessor ipse possessionem talium bonorum acquirat sibi, vid. glo. 2. columna prima. l. 7. titul. 4. partita. 5.
Et si res quæ prætenditur esse maioriæ sit penes ecclesiam, an in ea iustè talis rei possessio transire potuit, vid. ibidem.
Et omnes exceptiones detrahentes proprietati maioriæ detrahunt, &

Universidad de Deusto Biblioteca

possessioni, vid. ibid. col. 2. in prin.

Et an exceptiones quæ requirunt altiorem indaginem reseruabuntur iudicio proprietatis, vid. ibidem. in prin.

Et si bona maioriæ ingrediantur per illum ad quem illa non pertinent qualiter vero successori consulatur, vide ibidem. ad finem. in quæstione nona.

Et quid si res maioriæ retineantur pro expensis a possessore ipsius in ea factis, an talis retentio operetur vt ea durante possessio illarum rerum maioriæ ad legitimum successorem non transeant, vide dictam glossam secundam. columna secunda in fine. quæstione decima. l.7. tit.4. partita.5.

Maioria, & an successores in ea domini dicantur vel vsufructuarij, vid. gl. 3. l.7. tit.4. par.5.

Maioria si cum peruenisset ad filium maiorem ipse illam in fratre suo secundo genito renuntiauerit si postea filius maior filios habeat, an illi illam a filio secundo genito auocare possint, vid. glo.3. in fine. l.8. tit.4. partita.5.

Maioria si fiat de licentia Regis & faciens assignet filio maiori pro maioria iurisdictionem alicuius populi, an ex hoc videatur assignare maioriæ omnia alia iura, & redditus villarum, vid. glo.4. in fine. l.9. titul.4. partita.5.

Et si in aliqua maioria caueatur quod inobediens possessori ipsius priuetur successione, an procedat etiam in illo qui non primo loco sed vlteriori sperabat succedere si sit inobediens, vid. glo.1. in fine. l.10. titul.4. partita.5.

Maioria a patre facta de tertio bonorum cum prohibitione alienationis an ex tali prohibitione impediatur dominij translatio, vid. glo.5. l.43. tit.5. par.5.

Maioria facta cum licentia Regis in primum filium, an teneat si postea fiat in secundo etiam quando possessio non fuit primo tradita, vel an expiret licentia Regis in primo actu, vid. glo.1. in fine. l.50. titulo.5. partita quinta.

Et an facta constitutione maioriæ inter viuos possit donatarius agere vt sibi tradatur possessio, vid. ibidem.

Et an successor in maioria teneatur stare locationi prædecessoris, & quãdo, vide glossam quartam. legis secundæ. titulo octauo. partita quinta.

Et quid si possessor maioriæ cõsensit diuisioni factæ inter suos vassallos circa redditus qui sibi dari solebant, an eius successor talem diuisionem reuocare, & infringere possit, vide dictam glossam quartam. col.3. quæstione.2.

Et an damnum datum in rebus maioriæ per intrussum in tali maioria in odium illius ad quem pertinebat an ab ipso resarciri debeat vero domino, vide per glossam decimam. l. vigesimæ secundæ. titulo.8. partita quinta.

Maioria an fieri possit per pupillum in filium suum vel in alium sibi successurum per contractum vel alias, vid. glossam quartam. l.4. titul.11. partita.5.

Et quid si dicat aliquis quod relinquit bona sua iure maioriæ, an intelligatur tantum de bonis futuris vel de præsentibus simul, vid. glo.5. l.5. tit.13. in par.5.

Maioria si sit à marito facta de re vxoris ipsa consentiente in eo, scilicet, quod maritus disponeret vt de re sua ipsius mariti, an si postea maritus reuocet maioriam talis res reddeat ad vxorem, vel esse debeat apud maritum, vid. gl.1. l.9. tit.13. par.5.

Maioria si a patre fiat in filium secundæ vxoris de prædijs emptis ex pecunia filiorum primæ vxoris an teneat & an pecunia reddi debeat filijs primæ vxoris, vid. gl.9. ad fin. l.24. tit.13. par.5.

Et quid si pater alienaret bona maioriæ an filius in quem debuerat venire contra venire possit, & quando, vid. glo.10. ibidem.

Maioria facta in primo testamento, an reuocetur, & quando per secundũ testamentum minus solenne, vide glossam primam. col.1. l.21. titulo.1. partita.6.

Et an maioria in secundum filium facta retractetur in primum quando pater illa in secundo filio fecit quia credidit primum mortuum, vide glo.4. ibidem.

Maioria facta per patrem in filium maiorem, vltra.3. &.5. sine licentia Regis supplicauit tamen pro ea an si ante concessionem mortuus sit, & postea princeps illam concesserit valeat talis maioria, vid. gl.4. d. l.21. & glo.3. col. 1. q.24. l.32. tit.9. par.6.

Maioria si sit a matre in filium secundum facta quia credidit maritum suum in primogenitum maioriam fecisse quod ita non erat, an tunc illa valeat, vid. d. glo.4.

Maioria si sit facta in vnum ex filijs, & postea pater in secundo testamento illam reuocauerit, & in eo prætererit eum in quo primo maioriam fecerat an tunc censeatur reuocata maioria facta in primum ex quo secundum testamentum non valuit, vide glossam quartam. l.22. titulo.1. partita.6.

Maioria a patre facta cum principis licentia in filium maiorem, an reuocetur si postea pater de.3. &.5. bonorum in secundo testamento aliam maioriam fecerit si prima maioria per secundam reuocetur, vide glossam.4. d. l.22.

Maioria a fratre facta an valeat quando facta fuit sub conditione conferendo verba in futurum, vid. glo.2. in fine. l.11. tit.3. par.6.

Maioria non potest institui in spurium, vel incestuosum filium, vel in eius filium sub conditione si legitimabitur, vid. gl.7. col.2. l.19. titul.3. partita.6.

Maioria si ex Regis facultate fiat in vnum ex filijs suis alios prægrauando in legitimis suis qualiter ista facultas intelligi debeat, & qualem legitimam filius tunc habere debeat, & an in proprietate, & quid si alij filij habeant vnde sealant, vid. glo.1. col.2. l.11. tit.4. par.6. & glo.3. col. 1. l.32. tit.9. par.6.

Et an prohibitiones & vincula posita in prima substitutione maioriæ cẽseatur repetita in secunda, vide glossam quartam. l.3. titulo quinto. partita sexta.

Et an si filius repudiauit maioriam in qua institutus fuit possit in damnũ vocati pœnitere, & illam acceptare, vid. glo.5. l. vigesimæ. titulo sexto. partita.6.

Maioria an deueniat ad nepotem quando pater eius occisit patrem suũ, & auum ipsius alium, vide glossam duodecimam. l.13. titulo septimo. partita.6.

Et quid si conditor maioriæ grauat successorem vt aliquam rem in maioratu ponat, an si successor non apponat habeatur pro apposita, vid. glo. 1. l.4. tit.9. par.6.

Et an possessor maioratus teneatur ad resartionem damnorum quæ culpa sua euenerunt in rebus maioriæ, vide glossam tertiam. l. septimæ. titu.9. par.6.

Et quid si in maioria adsit aliqua incertitudo quis a constituente sit vocatus si de consensu omnium vnus declaretur succedere, an videatur succedere cum vinculis, & grauaminibus in maioria expressis & non, tit. pro donato, vid. glo.3. l.9. tit.9. par.6.

Maioria an possit fieri de rebus hæredis quando conditor habuit licentiam faciendi eam cum vinculis & grauaminibus sibi placitis, vid. gl.2. l.10. tit.9. par.6.

Et an & quando si a testatore legatur aliqua res maioriæ debeatur ipsius rei æstimatio, vide glossam tertiam. col.2. dict. l.10. tit.9. par.6. & glo.3. l.13. ibidem.

Et si conditor maioriæ rem emerit & illam in maioria posuerit non soluto ab eo pretio, an ad pretium teneatur succedens in tali maioria, vel hæres defuncti, & quid si res maioriæ euincatur, an hæredes teneãtur, vid. d. gl.3. q.4. & 5. col.2. & 3.

Et an licentia data ad faciendam maioriam comprehendat iam factam, vide per glossam tertiam. legis vigesimæprimæ. titulo nono. partita sexta.

Maioria si ex Regis facultate possit in vnum ex filijs fieri, an valeat & fieri possit si vnum tantum filium habeat, vide glossam primam. l.23. tit. 9. partita.6.

Maioria si facta sit per aliquem de domo sua in qua habitabat an ibidem veniant domus alienæ quæ erant appendices istius domus, vid. glo.13. dictæ. l.23.

Et an & quando bona maioriæ vendi possint pro alimentando filio vel seruo testatoris, vel alio cui ipse alimenta relinquit, vid. glo.4. l.24. tit. 9. partita.6.

Et quid si mater dedit marito licentiam eligendi vnũ ex filijs suis ad maioriam si maritus non eligat intra annum, an postea admittatur, & an possit eligere illum quem in potestate habet, vid. gl.2. l.25. tit.9. par.6.

Et an si pater habet licentiam ad faciendam maioriam possit tunc diminuere legitimam filij qui esset clericus in minoribus ordinibus tempore datæ licentiæ, vid. glo.3. col.2. q.1. d.l.32. tit.9. par.6.

Maioria sine licentia principis facta de bonis alicuius & filiorum suorũ si fili quantum ad bona sua ex Regis facultate illam reuocauerunt an ex hoc videatur princeps approbare maioriam respectu bonorum patris, vide dictam glossam tertiam. col.2. quæst.2. dict. l.32. titulo nono. partita.6.

Maioria potest a Rege fieri de alijs bonis habitis extra Regnum in alium filium, vide dictam glossam tertiam. col.2. q.2. l. trigesimæ secundæ. titu.9. par.6.

Maioria an possit fieri ex Regis facultate in tertia parte bonorum de alijs bonis & alios filios duplici onere grauare, vid. dict. glos.3. columna.2. quæstione.3.

Maioria facta cum facultate primogeniti Regis patre viuente, an teneat si postea fiat postquam primogenitus successit in Regno, vide ibidem in quæst.4.

Maioria an possit fieri in descendentem ex fœmina quando data fuit facultas ad illam faciendam in vnum ex posteris suis, vid. ibidem. in quæstione.5.

Maioria si ex facultate Regis possit in filium secundum fieri de consensu filij maioris, & antequam consentiat Rex qui talem licentiam dedit moriatur, an maioria in filium secundum facta valeat, vide dictam glosam tertiam. columna secunda. quæstione sexta. dictæ legis.32. titulo.9. part.6.

Et an in licentia quæ impetratur ad faciendam maioriam debeat fieri mentio de posthumis nasciturís, vide in. d. quæst.6.

Maioria si ex Regis facultate possit fieri in filium quem pater voluerit, an pater illam facere possit in spurium stantibus legitimis, vide ibidẽ in quæstione.7.

Maioria an possit ex Regis facultate fieri in filium spurium etiam stantibus legitimis & quando, vide ibidem in quæst.8. & 12.

Maioria facta in spurium quem credebam legitimum an valeat, vide ibidem colum.6. quæst.9.

Et an filius naturalis ad maioriam admittatur in defectum legitimorum, & quando, & qualiter, vide ibidem columna quinta. ad finem. & columna sexta.

Maioria si ex Regis facultate possit fieri in quencunq; filium quem pater elegerit, an istud ius eligendi inter filios transferat ad filium suum in quem maioriam fecit vt & ipse inter filios suos etiam eligere possit, vide ibidem in dicta columna sexta.

Et an conditor maioriæ præcedente Regis licentia possit dare filio potestatem eligendi inter filios suos quem volet vt in ea succedat, vide in dicta colu.6. ad medium.

Maioria an possit fieri in filium inimicum Regis vigore facultatis à Rege datæ, vide. d. colu.6. post medium.

Maioria an vigore licentiæ loquentis de filijs an possit in posthumis fieri, vide in. d. col.6. in fine in quæst.10.

Sed quid si in impetratione licentiæ vel ad faciendam maioriam nulla sit facta mentio de eo scilicet quod possit filiorum legitimas grauare, an tunc grauare possit saltim si dictũ fuit in facultate quod libere eam faciat, vide dictam glosam tertiam. columna sexta in fine. quæstio.11. legis.32. tit.9. part.6.

Et quid si detur licentia faciendi maioriam impedito facere testamentũ, an per hoc ad illud faciendum habilitatus videatur, & quando, vide ibidem colum.7. ad medium.

Et quid si detur à Rege facultas ad faciẽdam maioriam in vnum ex filijs, an possit facere duas maiorias in duos vel plures filios virtute talis facultatis, vide ibidem colu.7. quæst.13.

Et quid si licentia data fuit vt possit maioriam facere in duos vel plures filios, an tunc illam facere possit in vnum tantum, vide ibidem.

Maioria an possit fieri in filio qui est in potestate per viam donationis vel in posthumum, vel in filium extantem apud hostes vigore licentiæ generaliter datæ ad faciendam maioriam, vide dictam glosam tertiam. columna octaua. quæstione decima quarta. legis.32. titulo nono. partita.6.

Maioria an & quãdo fieri possit in nepotem stantibus filijs si licentia data fuit ad faciendam eam in vnum ex filijs, vide ibidem in quæst.15.

Maioria de principis licentia facta in filium post cuius mortem vocauit nepotem eius filium si filius in vita patris decedat nondum habita maioria, an tenebit constitutio in personam nepotis, vide. d. glo.3. colum. 9. quæst.16. l.32. tit.9. part.6.

Et quid si pater habuit à Rege licentiam ad faciendam maioriam in filiũ quem elegerit, an si semel elegerit pœnitere possit, vel si electus decesserit possit alium sine noua facultate eligere, & quando non, vide in dicta columna.9. quæst.17.

Maioria si fiat in vnum filium expressè nominatum in licentia data ad faciendam maioriam, an vigore talis licentiæ transeat in alium filium vel non, vide in. d. colu.9. quæst.8.

Et quid si nascatur alius filius quem pater eodem nomine nominauit, an in eum vigore talis licentiæ maioria fieri possit, vide ibidem in quæstione decimanona.

Maioria an possit relinqui incapaci quoties data fuit à Rege licentia faciendi maioriam prout ipse velit & libere, vide ibidem in quæstione vigesima.

Et quid si ille qui ad faciendam maioriam habuit licentiam illam cancellauit seu incidit, an si postea pœnituit & velit illam valere valeat, vel alia de nouo necessaria sit, vide dictam glosam tertiam. columna.10. quæst.21. l.32. tit.9. part.6.

Et quid si licentia detur alicui ad faciẽdam maioriam alicui expressõ nomine proprio & dignitatis, an si ipse illam non faciat admittatur eius successor, vine ibi in quæstio.22.

Maioria an de principis licentia possit obligari pro dote vel arris vel ex alia simili causa, vide ibidem colu.11. quæst.23.

Et quando possit agi vt princeps hanc licentiam dare non possit ex illa causa seu ratione, vide ibidem in. d. quæst.23.

Maioria valet & si fiat sine licentia, si postea ad hoc per principem data sit, vide dictam glosam tertiam. columna vndecima. quæstione vigesimaquarta. l.32. tit.9. par.6.

Maioria facta sine principis licentia an valeat si post mortem facientis illam princeps confirmauerit, vide ibidem in quæstione vigesimaquarta. & in quæst.47.

Maioria si fiat sine Regis licentia & ante quam princeps illam confirmet siue in.5. bonorũ vel in plus, & faciens eam & filius in quem facta fuit decedant ante principis declarationem vel confirmationem, an filius aliquid ex ea ad hæredes transferat, vide ibidem in quæstione vigesimaquinta.

Et an augmentata ad maioriam dicantur de maioria, & quando, & qualia vide in. d. quæst.25. in fine colu.12.

Maioria si fiat cum principis licentia & conditor ipsius dicat quod eam facit disponendo de.3. &.5. parte bonorum si excedat, an sustineatur maioria, vide ibidem in quæst.28.

Maioria si facta sit de licentia principis an postea reuocetur per solam impetrationem reuocationis istius licentiæ, vide in. d. quæst.28.

Maioria si fiat in vnum filium cum certo grauamine, si postea pater eam reuocat & illam in alium filium facit sine repetitione grauaminis an censeatur repetitum, vide dictam glosam tertiam. colu.12. quæst.29. d. l.32. tit.9. part.6.

Maioria si fiat dotatis filiabus prout Regis licentia requirebat, an si talia bona data eis in dotem sint euicta possint filiæ agere de euictione vel rescindere maioriam, vide dictam glosam tertiam. columna decima tertia. quæst.31.

Maioria si fiat sine facultate principis si per eum postea confirmata fuit, & sic facta per donationem inter viuos an faciens illas postea reuocare possit, vide ibidem colu.13. in quæst.33.

Maioria facta in incapaci habilitato per Regem, an per facientem reuocari possit, vide ibidem in quæst.34.

Maioria potest fieri etiam in consanguineis ex parte matris quando licẽtia impetrata fuit vt faciat eam in consanguineis suis, vide ibidem in quæstio.35.

Maioriæ iam factæ an veniant in generali reuocatione facultatum à principe facta, vide ibidem in quæst.36. & 37.

Maioria an possit deuenire in filium bastardum nondum legitimatum quando ipse ad eam vocatur per primum conditorem, vide ibidem in quæstione.39.

Maioria facta sub conditione si princeps illam confirmet an valeat secuta ipsius conformatione, vide ibidem in quæst.40.

Maioria an vitietur si duo posthumi nascantur cum testator vnum tantũ ex eis prouisit & de eo tantum meminit, vide ibidem in quæstione quadragesimaprima.

Et si princeps concessit alicui facultatem faciendi maioriam in quarta parte bonorum, an per hoc videatur impeditus ne faciat in tertia parte bonorum iusta. ll. Regni, vide ibidem in quæstione quadragesima secunda.

Et quid si cum vnus non haberet nisi vnum tantum filium impetrauit licentiam ad faciendam maioriam in eum, & alius postea nascatur an vicietur talis licentia, vide dictam glosam tertiam. columna.14. quæst. 43. l.32. tit.9. part.6.

Maioria si fiat de omnibus bonis alicuius, an videatur etiam facta de futuris, vide in. d. colu.14. in quæst.45.

Et quid si Rex dedit alicui licentiam ad faciendam maioriam in filium sui fratris, quia ipse filios non habebat, an si postea ei nascantur possit ex tali facultate facere in vnum ex eis maioriam, vide ibidem colu. 14. & 15. in quæst.46.

Maioria si permittatur fieri dotatis prius filiabus qualiter hoc intelligi debeat, vide ibidem in col.15. quæst.48.

Mrioria si ex Regis priuilegio fiat in duobus spurijs, an in defectum vnius alter habeat totum per ius accrescendi, vide glosam sextam columna secunda. quæstione tertia. legis trigesimatertia. titulo nono. partita tertia.

Et quid si aliquis maioriæ antiquæ aliqua bona addidit nihil vltra addens de prohibitionibus & vinculis, an intelligatur facere sub eisdem, vide glosam primam legis trigesimæseptimæ. titulo nono. partita.6.

Et quid si testator de pluribus rebus fecit maioriam & vnam ex eis postea alienauit si eã rem habeat an illa reincidat in maioriam, vide glo. 1. l.40. tit.9. part.6.

Et quid si testator fecit maioriam de domo sua principali quam postea vendidit & aliam emit, an empta subrogetur loco primæ, vide ibidem.

Et an facta à testatore maioria de bonis suis hæres quartam trebellianicam vel falcidiam deducere possit, vide glosam quartam. in principio legis sextæ. titulo vndecimo. partita sexta. per textum ibi.

Et an in bonis maioriæ locus sit præscriptioni, vide glosam quartam. in principio. l.6. titulo.11. part.6.

Universidad de Deusto Biblioteca

Maioriæ bona an publicentur propter delictum poſsidentis eam etiam ſi ſit crimen læſæ maieſtatis, vide gloſsam quartam in principio.l.6.titulo vndecimo.partita ſexta.& gloſsam decimam legis ſecundæ.titulo.2.parti.7.
An vero vſusfructus publicetur in vita delinquentis, vide ibidem.
Et an quando locus eſt confiſcationi, bona illa ſint apud Regem vt bona maioriæ, vel vt libera, vide ibidem.
Maioria ſi poſtquam fuit confiſcata per Regem filio delinquentis donetur quo iure illam habeat, & an vt noua maioria, vide ibidem.
Et quid ſi poſt condemnationem princeps remittat poſtea delictum & reſtituit delinquentem, an ipſe recuperabit bona maioriæ vel adhuc tranſibunt in ſequentem vocatum, & quid ſi talia bona iam fecerunt tranſitum, vide ibidem in glo.4.colu.2.&.3.quæſt.2.
Et an bona maioriæ & reſtitutioni ſubiecta poſsint alienari ex cauſa dotis quando filijs legitima integre relicta non fuit etiam ſtante expreſſa teſtatoris prohibitione, vide dictam gloſsam quartam.colum.4.& 5.quæſt.5.l.6.titulo.11.part.6.
Maioria in multis participat & congruit naturæ feudi, vide glo.4.ſupra dictam.colum.6.poſt medium.
Maioria vel feudum an in dotem dari poſsit & qualiter, vide in.d.col.6..d.legis.6.tit.11.part.6.
Et ſi per patrem vel alium poſſeſſorem maioriæ petatur licentia ad alienandas res maioriæ quæ an conceſsionem inſpici debeant, & quando iuſtè dari poſsit, & quid ſi talis facultas iniuſtè detur, vide glo.4.ſupra dictam.col.6.in fine & colu.7.
Et an ſi de licentia Regis aliqua res à maioria ex cauſa dotis vel alia deducta ſit, an ſi poſtea poſſeſſor maioriæ diues factus ſit illam vel aliam ſimilem ſicuti alienatam ad maioriam reddere debeat, vide.d.glo.4.columna.7.quæſt.6.l.6.tit.11.part.6.
Et quid ſi res ſit de licentia principis extracta à maioria & de ea alius maioricatus ſit factus, an ſi res redeat ad priorem dominum poſsit iterum ex ea condere maioriam ſine noua facultate, vide ibidem in columna 8.in quæſtione.7.
Et qui luſit rem maioriæ idem eſt ac ſi alienaſſet eam & incidit in pœnā alienantis, vide in.d.quæſt.7.&.8.
Et quid ſi poſſeſſor maioriæ habuit licentiam vendendi rem maioriæ & morte præuentus non fecit, an eius ſucceſſor rem maioriæ ex tali facultate vendere poſsit, vide dictam quæſtionem.8.
Et quid ſi ille qui ad vendendum licentiam habuit, vendat, & illam rem emat per interpoſitam perſonam, vide ibidem.
Et an pretium rei maioriæ venditæ de licentia principis neceſſario debeat conuerti in emptionem alterius rei immobilis ad maioriam, vide ibidem in quæſt.9.
Et quid ſi poſſeſſor maioriæ iurauit non alienare res maioriæ, an ſi poſtea impetret licentiam alienandi à principe tacens de iuramento præſtito an alienatio teneat, vide in.d.col.8.quæſt.10.
Et quando de licentia principis res maioriæ debent alienari vel obligari, tunc non pretioſiores obligari debent ſi de vilioribus ſatisfieri poteſt vide ibidem.
Et quid ſi poſſeſſori maioriæ data fuit licentia ad vendendum rem maioriæ, an tunc ipſe rem illam obligare poſsit vel è contra, vide dictam gloſsam quartam.columna octaua.quæſtione decima.in fine.& quæſtione.11.d.l.6.tit.11.part.6.
Et quid ſi poſſeſſor maioriæ legauit rem maioriæ & poſtea impetret licentiam extrahendi à maioria an reconualeſcat legatum, vide ibidem in quæſtione.12.
Et de alienatione rerum maioriæ quæ de principis licentia fit vel fieri poteſt & de ipſius validitate & effectu, & quando reuocari poſsit vel non, vide ibidem in col.7.8.9.10.&.11.
Et quid ſi licentia ad vendendum rem maioriæ impetretur à minore tacito de ſua minoritate, vide ibidem in columna nona.quæſtione vigeſimaſecunda.&.23.
Et an ſit iuſta cauſa dandi licentiam ad vendendas res maioriæ ſi illæ ſint in locis remotis à domicilio poſſeſſoris ex maioriæ, vide ibidem colūna decima.quæſt.27.
Maioria ſi fiat in deſcendentes & prohibitio alienationis fiat tantum primo vocato an extendatur ad alios poſt eum vocatos, vide gloſ.5.d.l.6.titulo.11.part.6.
Maioria quando ita ad fœminas pertineat ſicuti ad maſculos, & ex quibus hoc ita colligetur, & quando, vide glo.2.columna.1.&.2.l.3.titulo decimotertio.part.6.
Et an ſtatutum de excludendis fœminis propter maſculos ſit odioſum vel non, vide dictam glo.2.columna.1.dictæ legis.3.titulo.13.part.6.& glo.2.l.12.tit.13.part.7.
Maioria an perueniat ad filiam maiorem excluſis maſculis quando filij ſimpliciter ad eam vocati non fuerunt, vide ibidem in columna ſecunda.quæſt.1.
Maioria ſemper cenſetur conceſſa ſecundum ſuam propriam naturam, niſi alteratio probetur, vide gloſsam ſecūdam.columna tertia.in principio.d.l.3.tit.13.part.6.
Maioria an poſsit fieri in fœminam ſtāte filio maſculo impetrata ad hoc licentia, vide ibidem.col.3.quæſt.2.
Et in maiorijs non ſemper militant rationes quæ in feudo, vide dictam gloſsam ſecundam.columna tertia.quæſtione ſexta.in fine legis tertiæ.tit.13.part.6.
Maioriam an perdat filia quæ cum alio extraneo matrimonium contraxit, quando in ea fuit à patre & conditore ipſius impoſita conditio vt nuberet homini ſui generis qui haberet nomen ſuum & inſignia ſi extraneus iſta faciat, vide ibidem columna quarta.quæſtione decima tertia.
Et an valeat renuntiatio maioriæ in vita poſſeſſoris ipſius facta in præiudicium vocatorum ad eam, vide ibidem columna quinta quæſtione decimoſeptima.
Et an quado in maioriæ ſucceſsione fœminæ excluſæ ſunt filius maſculus ex ea excludat patruum, vide ibidem columna ſexta.quæſtione decimaoctaua.
Et quid ſi ad maioriam vocentur maſculi & excludantur fœminæ, an illud debeat intelligi tam de maſculis deſcendentibus ex fœminis quā de deſcendētibus ex alijs maſculis, vide dictā gloſſam ſecundam.colūna ſexta. quæſtione decimanona.& vigeſimaſecunda.legis tertiæ.titulo.13.part.6.
Et an quando teſtator ſemper ad maioriam vexauit maſculos videatur excluſiſſe fœminas ſtantibus maſculis, vide ibidem columna ſeptima. quæſtione.21.
Maioria ſemper maſculis debetur quando ſunt in pari gradu cum fœminis ſecus ſi in impari, vide in.d.quæſt.21.
Et an fœmina per maſculum ſemel excluſa cenſeatur ſemper excluſa vel temporaliter, vide ibidem in quæſt.23.
Et an excluſus à maioria ex vna cauſa poſsit in ea ex alia cauſa ſuccedere vide ibidem in quæſt.24.& in.d.quæſt.23.
Et quid ſi filias ſemel fuit ad maioriam admiſſa quia non erat maſculus, an repellatur maſculo poſtea ſuperueniente, vid.ibidem.in quæſtione vigeſimaquinta.
Et quid ſi fœminæ ſint excluſæ in vna parte ſeu gradu maioriæ, an videā tur excluſæ etiam in alijs gradibus & vocationibus factis in eadem maioria, vide dictam gloſſam ſecundam.columna octaua.quæſtione.26.l.3.tit.13.par.6.
Et quid ſi fœminæ ſint à maioria per teſtatorem excluſæ propter maſculos an ipſe in eadem maioria ſuccedere poſsint virtute reſcripti principis ipſis fœminis datum vt in ea ipſe, & non maſculi ſuccedant, vid.ibidem.in quæſt.28.
Et an tunc bona deueniant in eum quem princeps vult iure maioriæ, vel qualiter, vid.ibid.col.10.in fine.
Maioria reſpicit lineam deſcendentem, & ideo pater non ſuccedit in maioria filij, vid.glo.1.l.4.tit.13.par.6.
Et an filius naturalis ſuccedat matri ſuæ in maioria vel in feudo, vid.glo.9.l.12.tit.4.par.6.
Et an ſucceſſori in maioria detur beneficium.l.finalis.C.de edicto diui Adriani tollendo, vide gloſſam.1.columna ſecunda.l.ſecundæ.tit.14.partita.6.
Et an in bonis maioriæ detūr bonorum poſſeſsio carboniana, vide gloſſam vigeſimam ſecundam.& gloſſam decimamtertiam.l.2.titulo.14.partita.6.
Maioria per aliquem facta de re per violentiam ab ipſo occupata, vel de aliquo modo ab ipſo conditore male acquiſita, an valeat, & an hæredes rē illā tradere teneantur illi cui relicta fuit, vide gloſsam.11.l.2.tit.15.in par.6.
Et an ea quæ veniunt ad filium iure primogenituræ, vel maioriæ veniāt inter fratres conferenda, vide glo.6.ad finem.q.6.l.3.titulo.15.partita ſexta.
Maioria ſi de iure debeat ad filium prodigum peruenire an eius pater poſſit ſibi interdicere rerum adminiſtrationem, & quid in alijs bonis, vide glo.1.ad fi.l.3.tit.16.par.6.
Et an mater in tutela filij cæteris præferatur etiam ſi ei ſuccedere nō poſſit quia bona ſunt maioriæ, vide gloſſam.13.l.4.titulo decimoſexto.partita.6.
Maioria an ad filium proditoris deuenire poſsit, & quando non, vid.glo.10.l.2.titulo.2.partita.7.& glo.4.in prin.l.ſextæ.titulo vndecimo.partita ſexta.
MAHOMAE principium & finis, vide gloſſam finalē.in procemio Partitarum.
MALA conſuetudo generans peccatum, vel contra rationem inducta ſi ſit præſcriptione roborata an valeat, vide gloſſam.1.c. l.1.l.3.titul.2.partita.1.
Mala electio eſt in culpa, & quid ſi habuit iuxtam cauſam decipiendi ſe ipſum, vid.glo.3.l.5.tit.18.par.1.

Mala grammatica vtrū viciet reſcriptum, vide gloſsam primam legis ſecundæ titulo decimonono.par.3.
MALA FAMA, vide in verbo FAMA.
MALA FIDES ſi ſuperuenerit an impediat fructus acquiſitionem, vide gloſsam primam legis.39.titulo.18.part.3.
Mala fides ſuperueniens an impediat præſcriptionem, & quid de iure canonico, vide gloſsam primam legis duodecimæ & gloſsam ſecundam legis.21.tit.29.par.3.
Et quid ſi ſcientia rei alienæ ſuperuenerit poſt completam præſcriptionem, an & tunc ſit tutus in conſcientia, vide dictam gloſsam primam dictæ legis duodecimæ.
Mala fides non ſolum dicitur eſſe in eo qui dicit rem non eſſe tradentis, ſed in eo qui ſcit quod non iuſtè venditur, vide gloſsam ſecundam legis.18.titu.29.part.3.
Mala fides licet proſit præſcribēti de iure ciuili ſi præſcribat per triginta annos, nunquam tamen ipſe dominium rei habebit, vide gloſsam.4.l.21.titulo.29.part.3.
Et an idem ſit quando ſibi res furatur, vide ibidem in gloſsa quinta dictæ legis vigeſimæprimæ.
Mala fides in actionibus perſonalibus an proſit præſcribenti, vide gloſ.2.legis.22.titulo.29.part.3.
Mala fides vel bona circa fructus reſtitutionem cum ab aliquo hæreditas euincitur, vide de hoc gloſsas legis quartæ.titulo decimoquarto.partita ſexta.
MALAE FIDEI POSSESSOR quos & quales fructus reſtituere teneatur cum victus fuit, vide gloſsam primam legis quartæ.titulo vigeſimooctauo.part.3.
Et an idem ſit in malæ fidei poſſeſſore ficto per litis conteſtationem q eoſdem fructus debeat reſtituere, vide ibidem.
Malæ fidei poſſeſſor an teneatur reſtituere fructus ampliores quos mediante ingenio & induſtria ſua percepit, vide ibi glo.2.
Malæ fidei poſſeſſor an indiſtinctè teneatur reſtituere fructus quos dominus percipere potuerat, & quando non, vide ibidem in gloſsa tertia dictæ legis.40.
Malæ fidei poſſeſſor quas expenſas recuperare poterit à domino, & qua actione, vide glo.1.l.42.tit.28.part.3.
Malæ fidei poſſeſſor ſi plantauerit arbores in re in qua habet malam fidem, an earum poſſeſsionem perdat ſtatim antequam radicentur, & côualeſcant, vide gloſsam ſecundam legis.43.titulo vigeſimooctauo.partita tertia.
Malæ fidei poſſeſſor ſi reſtituat rem antequam expenſas neceſſarias percipiat an poſtea habebit actionem ad eas petendas, vide gloſsam ſecundam.l.44.tit.28.part.3.
Malæ fidei poſſeſſor ædificans in alieno donare videtur, vide gloſsam.3.l.44.tit.28.part.3.
Malæ fidei poſſeſſor qui fecit rem ſuam præſcriptione.30.annorum ſi propter ipſius contumaciam alius iudicis authoritate in ipſius poſſeſſionem miſſus ſit, an illo veniente in termino debitor illam recuperet non obſtante quod miſſus in ea velit ſtatim probare dominium, vide glo.7.l.11.tit.29.parti.3.
Malæ fidei poſſeſſor poterit rem retinere pro expenſis factis cauſa fructuum percipiendorum, vide glo.4.l.9.tit..part.5.
Malæ fidei poſſeſſor vel bonæ fidei poſſeſſor poſt litem conteſtatam quos fructus reſtituere debeat, vide gloſsam ſeptimam legis quartæ.titulo decimoquarto.part.6.
Malæ fidei poſſeſſor quales expenſas deducere poſsit, vide gloſsam octauam dictæ.l.4.titu.14.parti.6.
Et an deducat expenſas quando nullos fructus percepit, vide dictam gloſsam octauam.d.l.4.
Malæ fidei poſſeſſor ſi ex hæreditate aliquid vendidit qualiter reſtituere teneatur ſi condemnetur reſtituere, vide glo.3.l.5.ibidem.
Et omne periculum ſuperueniens in hæreditate expectet ad malæ fidei poſſeſſorem, vide glo.3.l.6.ibidem.
MALEDICERE aliquem nemini licet, & quando meritorium ſit, vide gloſsam.5.l.9.tit.7.part.2.
MALEDICTIO principis aduerſus contrauenientes quid operetur, vide glo.9.l.2.tit.18.part.3.
Maledictio patris contra filium an & quando inducat exhæredationē, & exhæredatus videatur, vide glo.3.l.1.tit.7.part.6.
Et de pœna maledicentis principem, vide gloſsas legis ſextæ.per textum ibi.titulo.2.part.7.
MALEMERITI debent egeſtate laborare, vide gloſsam ſeptimam legis.2.tit.9.part.4.
MALEFACTORES, vide in verbo DELINQVENTES, & in verbo CRIMINOSVS.
MALEFICIVM per quod homines perpetuo ad coitum maleficiantur poteſt eſſe ex multiplici cauſa, vide gloſsam ſecundam legis.5.titulo.8.part.4.
Et quid dirimet matrimonium vel non, & an præſumatur matrimonio præceſſiſſe vel è contra.vide ibi glo.3.
Et an maleficiato per triennium exſpectari debeat ſicuti frigido, vide ibi gloſsam ſextam.
Maleficium fictum an puniri poſsit per ſtatum, & quare non, vide glo.1.columna.1.in principio in procemio tit.1.part.4.
Maleficium perpetuum præſumitur data coniugum cohabitatione per triennium, vide glo.7.l.5.tit.8.part.4.
Maleficiū ſi viſum ſit perpetuum eccleſiæ & ideo aliquos ſeparet à coniugio quandocunque ei cōtrarium fore conſtiterit redintegrabitur matrimonium & idem erit ſi credat maleficium vniuerſale cum ita nō ſit, vide glo.3.l.7.tit.8.part.4.
Maleficium & ex maleficijs prodiræ ſunt actiones & aliquando duplices, vide glo.1.l.vlti.tit.14.part.5.
MALEFICIVM, vide in verbo DELICTVM.
MALEFICIATVS & an huic ſit expectandū per triennium ſicuti frigido, vide glo.6.l.5.tit.8.parti.4.
Maleficiatus perpetuo præſumitur ille qui per triennium cum vxore cohabitauit & eam carnaliter non cognouit, vide ibidem in glo.7.
Maleficiatus ſi ab vxore ſua ſeparetur propter maleficiū & in hoc eccleſiam aliquando deceptam fuiſſe conſtiterit quomodocunque illud ſit matrimonium debet redintegrari, vide gloſsam tertiam.per textum ibi.l.7.tit.8.part.4.
MALEVOLVS ſi de aliquo aliquid dixerit an propter id illum infamet, vide gloſsam ſextam legis ſecundæ per textum ibi.titulo ſexto partita ſeptima.
MALITIA non tamen poteſt creſcere in homine quantum bonitas in eo creſcere poteſt, vide glo.1.l.fina.tit.2.part.1.
Malitia quando præſumatur in Epiſcopo, vide remiſsiuè per gloſsam quintam.l.6.tit.15.part.1.
Malitijs hominum eſt obuiādum, vide glo.1.l.15.tit.7.part.3.
Malitiam aduerſarij an poſsim per aliam ſimilem repellere, vide gloſsam octauam.l.28.tit.11.parti.3.
Malitia qualis in denuntiatore requiratur vt puniri poſsit, vide gloſsam quartam.l.5.tit.1.part.7.
MALI HOMINES ſunt puniendi, boni autem præmiandi quod ad principem ſpectat, vide gloſsam ſecundam legis ſecūdæ.titulo primo.partita tertia.
Mali ab omnibus honoribus expelli debent, boni autem ſemper ſunt admittendi, vide gloſsam primam in procemio tituli.19.part.3.& glo.7.legis.3.tit.27.part.4.
MALVS ODOR deterior eſt quam malus cibus, vide gloſsam.4.l.7.titulo.32.part.3.
Malus qui ſemel fuit ſemper præſumitur malus, & quando, vide gloſsam quintam legis primæ.per textum ibi.titulo decimooctauo.parti.6.& glo.1.l.33.titulo.34.part.7.
Et an ex hoc quod malus fuit inducatur indicium ad torturam ſi de crimine accuſetur, & quando, vide gloſsam quintā legis vigeſimæſextæ titulo primo.part.7.
MALVM & bonum differunt inter ſe, vide gloſsam primam legis fin.per textum ibi.tit.2.part.1.
Malum maius vt euitetur permittitur minus, vide glo.1.in procemio tituli.12.partita quarta.
Mala omnia quis pati debet quam peccato conſentire, vide gloſsam.1.legis.4.tit.24.part.4.
MANDATVM generale in beneficialibus & ſpiritualibus non ſufficit, vide gloſsam tertiam in medio legis ſeptimæ.titulo decimoſexto partita prima.
Mandatum præceſsiſſe præſumitur quando in præſente aliquid à mercatore ſcribitur, vide gloſsam ſextam legis decimæſeptimæ.titulo ſecundo.part.3.ad finem.
Mandatum nuncio factum ad dandam ſiue recuperandā pecuniam, an expiret morte mandātis, vide gloſsam primam legis vigeſimætertiæ.titulo.5.part.3.
Mandatū procuratoris an expiret aliquando morte domini ante litis cō teſtationem ſi cœpit cauſam tractare, & quid ſi dominus ſatiſdet per procuratorem, vide ibidem in glo.3.
Mandatum morte procuratoris finitur in iudicijs etiam ſi res non ſit integra ſecus in contractibus, vide glo.6.ibidem.
Et an tale mandatum ad hæredes tranſeat, vide.d.glo.6.
Mandatum procuratoris an probetur per vnum teſtem ſimul cum partis iuramento, vide gloſsam ſeptimam.columna prima.in fine legis ſecūdæ.titulo.11.part.3.
Mandatum recipiendi ſolutionem intelligitur de vera ſolutione non de ficta, vide glo.1.l.4.tit.11.part.3.
Mandatum procuratori datum an finiatur lata diffinitiua ſententia, & an tunc appellare poſsit, vide gloſsam ſecundam legis tertiæ.titu.23.& glo.7.l.23.titulo.23.part.3.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Mandatum Papæ factum sine causæ cognitione vbi sententia seu cognitio desideratur, an habeat vim sententiæ & quando, vide glo.3.legis.22. titulo.21.part.3.
Mandatum acceptare videtur procurator ex eo quod literis de hoc receptis non contradixit, vide glossam secundam.per textum ibi.l.sextæ. titulo primo.part.5.
Mandatum ad emendum sine assignatione pretij an valeat, & quid tunc præsumatur, vide glo.5.l.4.tit.5.part.5.
Mandatum factum procuratori ad vendendum, si reuocetur vẽditio postea secuta non valet, vide glossam quartam legis.54.titulo quinto.partita quinta.
Et an exigatur quod emptor de tali reuocatione sit certificatus, & quando sic, vide ibidem.
Mandatum generaliter alicui factum vt compellat aliquos ea coactione quam viderit expedire debet intelligi vt & ipse seruare teneatur legem municipij & consuetudinem loci, vide glossam secundam in fine.l.52. titulo.5.part.5.
Mandatum qualificatum si in qualitate non potest adimpleri, tunc debet impleri in principali, vide glossam tertiam legis.37.titulo vndecimo.partita5.
Mandatum habens ad fideiubendum, an videatur habere ad soluendũ, vide glo.3.l.1.tit.12.part.5.
Et contra quem detur actio mandati quæ dicitur contraria, vide glo.1.l. 20.titulo.12.part.5.
Et an re integra possit mandato renuntiari sine causa, vide ibidem in glossa tertia.
Mandatum si fiat ad commodum tertij, tunc actiones debent cedi per mandatarium mandatori contra illum tertium, vide glossam primam l.21.titulo.12.part.5.
Sed an teneatur sibi actione negotiorum gestorum ille in cuius vtilitatẽ mandatarius negotia gessit, vide.d.glo.1.
Mandatum factum in modum consilij quando obliget mandantem vel mandatarium si ex eo damnum sibi sequatur, vide glossam secundam legis.23.ibidem.
Mandatum an sine verbis & sola voluntate fieri possit, & qualia verba ibi desiderentur, vide glossam secundam cum alijs ibi.l.24.titulo duodecimo.parti.5.
Mandatum an præcessisse præsumatur per ostensionem sigilli, vide dictam glo.1.d.l.24.
Et in generali mandato non veniunt turpia, vide glossam primam legis 25.per textum ibi.tit.12.part.5.
Et an per solam acceptationem impediatur reuocatio mandati, vide glo.7.l.15.tit.14.part.5.
Mandatum per pupillum procuratori factum cum authoritate tutoris, an finiatur pubertate, vide glossam decimamquartam legis.12.titulo decimosexto.parti.6.
Mandatum principis lex est, vide glossam septimam.columna.2.post principium.l.1.tit.9.part.7.
Mandatum de delinquendo alicui factum si re integra per mandantem reuocetur, an mandans à pœna liberetur, vide glossam octauam legis 2.titulo.31.part.7.
MANDATVM SPECIALE, vide infra in verbo SPECIALE MANDATVM.
MANDATVM IVDICIS, vide infra in verbo PRAECEPTVM.
MANDANS pecuniam alicui numerari an ipse vel numerans mutuare videatur, vide glossam secundam per textum ibi legis secundæ. titulo.1.part.5.
Mandans si cõsulendo aliquid fieri mandauit, si fraudulenter fecerit vel in mandario ex tali consilio damnum acciderit, an & quando ad tale damnum teneatur, vide glossam secundam legis vigesimæ tertiæ. titulo duodecimo.part.5.
Mandans fieri falsum est falsarius, vide glossam tertiam legis quartæ.per textum ibi.tit.7.part.7.
Mandans fieri iniuriam an puniatur eodem modo quo punitur faciens, & an debeat considerari an faciens esset alias facturus vel non, vide glo.4.l.16.per text.ibi titulo.9.part.7.
Et an si sit elapsum multum tempus videatur mandatũ reuocare, vide dictam glossam quartam in fine.
Mandans fieri delictum aliquando mitius punitur quam faciens, vide glo.13.l.8.per text.ibi tit.10.part.7.
Mandans delictum cõmitti non punitur si delictum nũquam commissum fuit, vide glossam decimamtertiam, in fine legis decimæ octauæ. titulo.14.part.7.
Mandans damnum fieri filio vel altero qui est sub eius potestate qualiter teneatur, vide glossas.l.5.tit.15.part.7.
Mandans occidere aliquem assassino qualiter puniatur, vide glossas.l.3. per text.ibi.tit.27.part.7.
Et quid si re integra mandatum reuocauit an eui et pœnam, vide glo.8.l. 2.titulo.31.part.7.
Et debent assassini torqueri vt ostendant mandantem, vide glossam secũdam, l.3.tit.27.part.7.
Mandans & an ille qui patitur aliquem pro se fideiubere videatur mandare, vide glo.1.l.23.tit.34.part.7.
MANDATARIVS an possit re integra renũtiare mandatum sibi factũ sine causa, vide glossam tertiã legis vigesimæ.titul.duodecimo. partita quinta.
Mandatarius an & quando teneatur de leuissima culpa, vide glossam.5. dictæ legis.20.tit.12.part.5.
Mandatarius tenetur cedere actiones suas mandatori contra tertium quãdo illius negotium gestum fuit, vide glossam primam legis vigesimæ primæ.titulo.12.parti.5.
Et an teneatur sibi actione negotiorum gestorum ille in cuius vtilitatem mandatarius negotia gessit, vide ibidem.
Et quid si mandatarius aliàs non esset facturus an consulens teneatur si fraudulenter sibi aliquid consuluerit, & an & quando istud non inspiciatur vt consulens ad damna quæ ex consilio prouenerunt teneatur, vide glo.2.l.23.tit.12.part.5.
Mandatarius qui aliquam iniuriam ad alicuius mandatum fecit, qualiter & quando veniat puniendus, vide glossam quartam legis decimæ.titulo nono.part.7.
MANE vel sero quando dicatur, vide glossam quartam legis.6.titu.29. part.7.& glo.11.l.8.tit.31.part.7.
MANIFESTVM quando aliquid dicitur, vide glossam secundam in fine legis.33.titu.4.part.1.
Manifesta offensa quando dicatur, vide glossam tertiam legis vigesimæ octauæ.titulo.9.parti.1.
MANIFESTARE an teneatur aliquis illud quod scit ab homine le uis opinionis saltim si inde alij præiudicium fiat, vide glossam sextam legis.5.tit.9.part.4.
MANIFESTANS aliquid parti ante publicationem testium sive actuum punitur de falso, vide glossam tertiam legis nonæ.titulo decimoseptimo.part.3.
MANLIEVA significat expensas quas socius facit pro viatico, vide glo.3.l.16.tit.10.part.5.
MANSATA & homines de mansata dicuntur de iure cõmuni quos nos dicimus solariegos, vide glossam tertiam legis tertiæ.titulo vigesimoquinto.part.4.
Et quæ sit istorum natura, & an si ab inde decesserint possessionem vendere possint, vide ibidem in glo.4.
MANSIO vassallorum cum dominis suis an sit punibilis si aliter dominos contra Regem non iuuarent quando Rex dominos suos propter ipsorum delicta extra regnum eiecisset, vide glossam sextam legis.11.titu.25.part.4.
Et an propter solam mansionem cum domino exulato propter eius proditionem vassallus in crimen proditionis incidat, vide glossam.2.legis 12.titulo.25.part.4.
MANVMISSIO probari potest etiam per testes, vide glossam tertiam.l.11.titu.16.part.3.
Manumissio an possit fieri per procuratorem, vide glossam secundam legis.90.titulo.18.part.3.
Et an in manumissione veniat quod manumissus habeat rem quam antea in peculium possidebat, vide glo.5.ibidem.
Et an dominus qui manumittit teneatur de euictione & quando, vide gl. 7.l.90.titu.18.part.3.
Manumissio an sit necesse quod præcedat legitimationem filiorum, & an legitimatio sine ea esse possit, vide glossam decimamtertiam legis quartæ.tit.15.part.4.
Manumissio de seruo facta per scripturam vel coram amicis debet fieri interessentibus ibi quinque testibus, vid. glossam quintã.per textum ibi.l.1.titu.22.part.4.
Manumissio facta in testamento vel aliter ad hoc vt teneat quam ætatem manumittens habere debeat, vide glossam sextam & septimam legis 1.per text.ibi.titu.22.parti.4.
Manumissio serui duorum dominorum ab vno ex dominis facta cuius roboris sit, vide glo.2.l.2.titu.22.part.4.
Et alius dominus si nolit seruum manumittere partem pretij secundũ iudicis taxationem recipere compelletur, vide ibi.glo.4.
Manumissio serui an teneat si eius dominus illum de loco ad locum transtulerit & manumisserit si non sit prius solutum vectigal, & sic si commissa professio serui, vide glo.5.l.6.tit.7.part.5.
Manumissio serui pignori dati si fiat in præsentia creditoris ipso tacẽte an teneat, vide glo.3.l.37.tit.13.part.5.
Manumissio tacita quæ dicatur, & an teneat si seruo detur per vxorem accusatam de adulterio cum seruo quem manumittit ante causæ diffinitionem, vide glo.3.l.3.per text.ibi.tit.7.part.6.

Manu-

Manumissio seruorum per dominos fieri non debet durante accusatione adulterij, vide glossam octauam & nonam legis.10.per textum ibi.tit.17.parti.7.
MANVMISSOR an & quando teneatur de euictione in manumissione seruo data, vide glossam septimam legis.90.titulo decimo octauo.partita tertia.
Manumissor tenetur manumisso dare instrumentum manumissionis, vide glo.1.l.90.tit.18.part.3.
Manumissor cuius ætatis esse debeat quomodocunque manumittat, vide glo.6.&.7.per text.ibi.1.1.tit.22.part.4.
Manumissor æqualis est patri ideoque ei maxima reuerentia debetur, vide glo.4.l.8.tit.22.part.4.
Manumissor si ad paupertatem deuenerit ab eius liberto ali debet, vide glo.4.per text.ibi.l.8.tit.22.part.4.
Manumissor quando & ex quibus causis manumissum ad seruitutem reducere possit, vide glossam tertiam cum sequentibus per textum ibi. l.9.titu.22.part.4.
Et qualis debeat esse iniuria siue offensa, an in faciendo vel in non faciendo, vide ibidem in glo.4.
Et quid si libertus factus sit clericus an per ingratitudinem in seruitutem reuocetur, vide ibidem in glo.6.
Manumissor an possit propria authoritate libertum suum ex iusta causa in seruitutem reuocare, an vero requiratur in hoc iudicis sententia, vide glossam.7.d.l.9.tit.22.part.4.
Manumissor suum libertum in seruitutem non poterit reducere quando alius illum redemit, vide ibi glo.9.
Manumissor si cum posset ingratum seruum in seruitutem reducere illud facere nolit, sed de eo iudici cõquiritur an debeat audiri, vide dictam glossam.9.d.l.9.
Manumissor an succedat liberto ab intestato quãdo ipse fratrem habeat vide glossam primam.per textum ibi legis decimæ. titulo vigesimo secundo.part.4.
Manumissor an possit aliquid prætendere in bonis liberti clerici, vide ibidem in glo.1.
Manumissor amittit ius patronatus in libertum in multis casibus, vide glossas per textum ibi.legis vndecimæ.titulo vigesimo secundo.partita quarta.
MANVMITTERE filium an credatur pater quẽ ex serua sua habuit si peterat illum legitimari, vide glossam decimamtertiam legis 4.titulo.5.part.4.
Manumittere an possit dominus seruum suum qui ideo in seruitutem incidit, quia arma hostibus dabat vel aliud simile faciebat contra Christianos, vide per glo.4.l.4.tit.21.part.4.
Manumittere qualiter possit dominus seruum suum, vide glossas legis.1. per textum ibi.titu.22.part.4.
Manumittere an possit vnus ex dominis & cuius roboris sit talis manumissio, vide glo.2.l.2.tit.2.part.4.per text.ibi.
Manumittere an possit emptor seruum emptum, eo pacto scilicet, ne manumittatur, vide glo.3.l.46.tit.5.part.5.
Manumittere an possit dominus seruum suum pignori alicui datum, vide glossas.l.37.per textum ibi.tit.13.part.5.
MANVS dextera debet tabellio falsario amputari, vide glossam.6. legis.16.tit.19.part.3.
Manus si propter delictum iubeatur amputari & ipse vnam tantum habeat vel nullam quid tunc fiet, vide.d.glo.6.
Manus in quibus casibus vassalli teneantur dominis suis osculari, vide glo.2.per text.ibi.l.5.tit.25.part.4.
Manus Regis ad vassallis osculari debet certis temporibus, pedes autem non nisi solus Papæ vide glo.3.l.5.tit.25.part.4.
Manus Regis à quibus casibus osculari debeat, vide ibi glossam quartã. dictæ legis quintæ.
Manus eleuatio vassalli an sit vrgens causa ad hoc, vt dominus illum feudo priuare possit, & quid si per alium fecit vulnerari, vide glossam.10. per text.ibi.l.8.tit.26.part.4.
Manus debet amputari falso tabellioni & exactori tributorum falso, vide glo.5.l.6.per textum ibi.tit.7.part.7.
MANVS INIECTIO propria authoritate ad hoc vt habeat locum tria requiruntur, vide glossam primam legis.47. titulo quinto partita quinta.
Et an dominium in venditorem transeat ante manus iniectionem, vide ibidem.
Et quid si tempore venditionis nihil de manus iniectione dictum fuit, an tunc fiscus admittatur, vide ibidem in glossa secunda dictæ legis.47. titulo.5.in part.5.
MARCADGA est genus tributi, & quale sit in se, & quid significet, vide glo.1.l.23.tit.18.part.3.
MARCHIO quis dicatur, & vnde dicatur, & in quibus terris hæc dignitas potius reperiatur, vide glo.9.l.11.tit.1.part.2.
Et an in ista dignitate succedatur iure hæreditario, & quando, vide glo. 1.l.12.tit.1.part.2.
Marchiones an sint illustres vel spectabiles, vide glossam secundam, & tertiam.l.3.tit.14.parti.4.
Marchia si tanquam dignitas alicui detur simul cum iurisdictione in feudum, an ipse illum ad hæredes transire possit, & quando non, vide glo. 1.l.6.tit.26.part.4.
MARE non fecit Deus ad nauigandum, secundum Ambrosium relatũ à glo.2.l.24.tit.9.part.2.
Mare est omnibus commune & tenetur Rex illud purgare malis hominibus, & in eo exercere potest iurisdictionem, vide glossam secũdam ad finem legis.8.tit.20.parti.2.
MARESCALLI idem est quod albeytares, & æquiparantur obstetricibus & chirurgicis, vide glo.7.l.10.tit.8.part.5.
MARIA dignior est omnibus sanctis, & de pœna blasphemantis eam, vide glo.3.l.2.tit.28.part.7.
MARITARE VIRGINES pauperes dicitur pia causa quod ampliat & remissiuè multa tangit glossa septima legis duodecimæ.titulo 28.partita.3.
MARITVS.

Intrans religionem vel vouens castitatem.	Hæreticus vel infidelis.
Redit debitum vel non,	Lucratur, alienat, vel amittit dotem, vel illi renunciat.
Accusat vxorem de adulterio vel alio crimine, vel accusatur vel occidit.	Donationem vxori facit.
Testificat.	Vergens ad inopiam.
Impotens.	Secundo matrimonium contrahens.

MARITVS cognoscens vxorem carnaliter in ecclesia an ex hoc ecclesia poluta esse dicatur, vide glossam secundam legis vigesimæ.titulo decimo.part.1.
Maritus communicans cum vxore excommunicata est excommunicatus licet illi reddere debeat debitum requisitus, vide glossam sextam legis.34.tit.9.part.1.
Maritus an sit dominus constante matrimonio acquisitarum rerum etiã in parte vxoris, vide glo.5.l.12.tit.23.part.1.
Maritus quæ secum habere debeat antequam eligatur, & quid in vxore, vide glo.1.l.1.tit.6.part.2.
Maritus non redimens vxorem vel è contra, an debeat priuati dote, & an idem de lucris constante matrimonio acquisitis, vide glossam tertiam l.3.tit.29.part.2.
Maritus si inueniat thesaurum in prædio vxoris ad quem pertineat dominium ipsius, vide glo.3.l.45.tit.28.part.3.
Maritus si aliquid vxori donet si talis donatio non teneat, an vxor possit habere possessionem talis rei donatæ, vide glossam primam.columna secunda ad finem.l.7.tit.29.part.3.
Maritus an possit seruitutem imponere in re vxoris, vide glossam primã l.10.titu.31.part.3.
Maritus si relinquat vxori vsus domus, an ipsa cum secundo marito ibi habitare possit, vide glo.1.l.21.tit.31.part.3.
Maritus si postquam dimisit vxorem propter fornicationem recepit ordines sacras & in sacro ordine fornicat, an redintegretur matrimoniũ, vide glo.5.l.8.tit.2.part.4.
Maritus ab vxore propter adulterium separatus an ad illam redire teneatur si ipse postea fornicetur, & an per officium iudicis vel qualiter cõpelli debeat, & an tunc talis adultera dotem quam propter adulterium amisserat possit recuperare, vide ibidem in quæst.3.
Maritus cognoscendo carnaliter vxorem non peccat, imo & quandoque meretur, vide glo.1.&.2.per text.ibi.l.9.tit.2.part.4.
Maritus si calida manducet vt cum vxore sua copulam habere possit an peccet mortaliter, vide ibidem in glo.5.
Maritus si tempore contractus matrimonij sub pœna promisit habitare in certo loco, an ad illud possit compelli vel non, vide glossam quintã l.2.titu.5.part.4.
Maritus etiam qui carnaliter vxorem cognouit an illam relinquere possit detecto seruitutis errore, vide glo.1.l.4.tit.5.part.4.
Maritus liber vxori cui super seruitute est mota lis debitum reddere non tenetur, vide glo.3.&.4.l.4.tit.5.part.4.
Et quid si lite pendente super inutilitate matrimonij ad mandatum ecclesiæ debitum reddiderit, an ipsi præiudicet siue ij se moueret litem, siue dominus ipsius seruæ, & quid si super hoc excommunicetur, vide d.glo.4.l.4.tit.5.part.4.

Maritus

Universidad de Deusto Biblioteca

Maritus an posit se seruituti alterius subijcere, vide ibidem.
Et quid si maritus faciat se alterius seruum, an vxor illum à seruitute extrahere posit & quando, vide glosam sextam. per textum ibi in.l.4. titu.5.part.4.
Et an vxor illum petens & venditionem ipsius retractans pretiũ emptoris soluere teneatur, vide ibidem.
Maritus an posit recuperare vxorem si ipsa se alteri vendiderit in ancillam sicuti est in viro, vide glo.4.supra.d.in fine.
Maritus an posit iuxa.ll.Regni torquatus ad collum cum cingulo ferreo creditoribus tradi in ignomiam vxoris & filiorum, vide ibidem in glosa septima.
Maritus si dicat vxorem carnaliter cognouisse ei credendum est nisi ex signis euidentibus contrarium esse appareat, vide glosam tertiam legis.6.tit.8.part.4.
Maritus an posit vxori in peccato permanenti necessaria subministrare & an tunc bene vel male faciat, vide glosam septimam legis secundæ. titulo.9.partita.4.
Neque illi & tunc maritali affectione adhærere debet, vide ibidem.
Maritus si velit esse Episcopus tunc vxor debet intrare religionem licet non sit suspecta de incontinentia neque sufficeret vouere continentiã & remanere in seculo, vide glo.1.l.2.tit.10.part.4.
Hoc tamen non fiet altero inuito neque licentia habita per metum aliquid valebit, vide ibidem in glo.2.
Maritus si dat vxori licentiam ingrediendi religionem, an ipse tacitè videatur vouere continentiam, vide ibi glo.3.
Si talis maritus sit senex vouet cõtinentiã, si iuuenis debet & ipse religionem intrare, vide ibi glo.4.
Maritus an posit de licentia vxoris religionem intrare etiam si non adsit licentia prælati, vide ibidem in glo.5.
Maritus sine authoritate ecclesiæ ab vxore diuerti non debet, & quid si fornicatio non sit notoria, vide glosam sextam legis secundæ. titulo decimo.part.4.
Maritus facit sibi ipsi iniuriam si receperit vxorem sine dote, vide glos.2. in proœmio tit.11.part.4.
Maritus si rem vxori donatam constante matrimonio alteri dederit siue vendiderit siue pignorauerit, an tunc donationem reuocare videatur, vide glo.7.l.4.tit.11.part.4.
Maritus si legauerit rem vxori donatam non videtur reuocare donationem & quare, vide ibidem in glo.7.
Et an idem sit dicendum in donatione iurata, vide ibidem in glo.8.
Maritus an posit renũtiare lucris quæ rendis per ipsum vt ipsa fiant vxoris, & quid in ipsa vxore, vide glosam tertiam. columna.2.in fine.l.5. titulo.11.part.4.
Maritus est dominus dotis & donationis propter nuptias à se datæ, & in quibus, & ad quid, vide glosam primam & secundam legis septimæ, titulo.11.parti.4.
Maritus an teneat prius dotem reddere quam donationem propter nuptias recuperet, vide glosam quintam legis septimæ. titulo vndecimo partita quarta.
Maritus si receperit in dotem debitum vxoris cuius expẽsis debeat illud à debitore exigere. vide glo.2.l.15.tit.11.part.4.
Maritus an sit obligatus pro bonis paraphernalibus suæ vxoris, & quando, vide glo.2.&.3.l.17.tit.11.part.4.
Maritus si velit æstimatam dotem reddere in eadem bonitate an sit audiendus, an vero æstimationem soluere teneatur, vide glosam secundam.l.18.titu.11.part.4.
Maritus si cum ageret de euictione pro re dotali fuerit consequutus duplam, an illa dotem augeat, vide ibidem in glo.3.
Maritus potest per pactum facere vt res etiam si sit sibi data æstimata pereat periculo mulieris, vide.d.glo.3.in fine.
Maritus an partem habeat aliquam si vsusfructus rei cuius proprietas fuit ab vxore sibi in dotem data cum proprietate consolidetur, an vero illud non sit commune lucrum, sed vxoris tantum, vide glosam quintã legis.18.titulo.11.part.4.
Maritus si vendidit rem propriam cum pacto redimendi eam, si constante matrimonio illam redimeret & quæ multũ plus valet quam prius, an illud lucrum & quod plus valet diuidatur tanquam commune lucrum inter virum & vxorem, vide.d.glo.5.in quæst.2.
Maritus quando posit eligere an ipsam rem sibi in dotem datam, an vero eius æstimationem soluere, vide glo.7.ibidem, per illum text.
Maritus an teneatur ad damnum quod euenit in re dotali sibi data & æstimata tantum vt cognoscatur eius deterioratio vel augmentum, vide glo.2.per text.ibi.l.19.tit.11.part.4.
Et quid si maritus vendat fundum de voluntate vxoris in maiori pretio quam fuerat æstimatio, vide ibidem.
Maritus qui sub nomine vniuersalis scilicet gregis pecora in dotem recepit, an in locum demortuorum ipse alia debeat supponere, & an ad illud etiam teneatur & si non dentur sibi sub nomine gregis sed numeri puta.50.vide glo.2.l.21.tit.11.part.4.
Et quid si ex alijs alia non nascantur an teneatur supplere de alijs, & quãdo, vide ibidem in glo.4.
Maritus indistinctè potest res mobiles sibi in dotem datas vendere, tenebitur tamen ad earum æstimationem, vide glosam quintam dictæ legis.21.tit.11.part.4.
Maritus si petat quod eius vxor caueat sibi de euictione rei dotalis, an mulier ad hoc teneatur, vide glo.1.l.22.tit.11.part.4.
Maritus an teneatur alimentare vxorem si ab eo per iudicis sententiam fuerit euicta si mulier habeat multa bona paraphernalia vnde se alere vel iterum dotare posit, vide glosam tertiam legis vigesimæ secundæ titulo.11.part.4.
Maritus si vxori suæ vestes dederit & postea matrimonium soluatur, an ipsæ & quales ab vxore soluto matrimonio ipsis vel hæredibus suis reddi debeant, vide glosam nonam legis vigesimæ tertiæ. titulo.11. parti.4.
Maritus an teneatur vxori suæ iocalia & ornamenta pretiosa dare, vide d.glo.9.in fin.l.23.tit.11.part.4.
Maritus si contrahat in vno loco matrimonium & ibi pactiones fecerit & postea alibi ad commorandum se transtulerunt, an tunc attendi debeat locus contractus matrimonij, an vero locus vbi se transtulerunt vel domicilij mariti, vide glosam primam legis vigesimæ quartæ titulo.11.part.4.
Maritus & vxor an teneantur inter se lucra constante matrimonio acquisita diuidere si consuetudo loci contractus matrimonij, & consuetudo vbi ad habitandum se transtulerunt contrarientur in hoc & vna cõsuetudo diuisionem fieri permittat, alia non, vide glosam secundam legis.24.tit.11.par.4.
Maritus an vxorem alimentare presumatur eo quod est vxor potius quã ex eo, quia dotem secum attulit, vide glosam quintam legis.25.titulo vndecimo.in part.4.
Maritus soluto matrimonio an in aliquo casu ex dote posit alimentari, vide ibidem.
Maritus si expellat à se vxorem tenetur illi fructus restituere quos percepit, vide ibidem.
& quid in cõiugibus putatiuis, an maritus qui onera subit debeat fructus habere, vide ibidem.
Maritus an faciat suos fructus fundi in quibus mulier habet vsumfructũ, & illos sibi dederit in dotem, vide ibidem.
Maritus licet faciat suos fructus fundi sibi in dotem dati, nõ tamen idem erit in arboribus fundi, & ideo si desiccarentur erunt vxoris non mariti, vide glo.1.l.27.tit.11.parti.4.
Maritus si vxoris dotem dilapidauerit, qualiter vxori consulatur, vide gl.1.l.29.tit.11.part.4.
Maritus quando dicatur male vti substantia sua, & quid si sit lusor, vide ibidem in glo.2.
Maritus an teneatur & intra quantum tempus dotem restituere, & quid si licitè dotem statim soluere posit, vide glo.2.& glo.3.per text.ibi.l.31.tit.11.part.4.
Et an interim quod dos mulieri redditur si pauper sit à marito vel eius hæredibus alenda sit, vide.d.glo.3.d.l.31.
Maritus si vxori leget dotem an hæredes ad dotis restitutionem annum habere debeant, vide ibidem.
Maritus soluto matrimonio an posit dotem petere quæ sibi nunquam fuit soluta vt gaudeat commodo dilationis in restituendo eam, vide ibidem.
Maritus vel eius hæredes si velint an possint statim dotem restituere nõ expectata dilatione, & an possint statim restituendo deducere interusurium medij temporis, vide ibidem.
Maritus si non subit onera matrimonij dotem cum fructibus restituere tenetur & pro illis fructibus vel pro earum æstimatione vir debeat dictam dilationem habere vel non, vide dictam glosam tertiam. post medium.
Maritus vel eius hæredes an teneantur pretium fructuum rerum dotaliũ mobilium restituere elapso anno sicuti alia bona mobilia, vide ibidem in fine.
Et an in pretium istorum fructuum computentur alimenta, quæ fuerũt mulieri data annali dilatione pendente, vide.d.glo.3.in fine.
Maritus an expensas in re dotali factas posit deducere & quando, & an illas cum fructibus compensare teneantur, & cum quibus & qualiter ista hodie in regno practicentur stante consuetudine de lucris diuidendis æqualiter, vide glosam primam & secundam. per textum ibi.l.32. titulo.11.part.4.
Maritus an posit expensas ab eo factas in custodiendo castro vxoris quẽ alius occupare volebat, deducere, vide ibidem in glossa tertia dictæ legis trigesimæ secundæ.
Maritus in restitutione dotis non conuenitur vltra quam facere potest, vide glosam quartam per textum ibi dictæ legis trigesimæ secundæ. titu.

titulo.11.part.4.
Maritus si vxori legatũ relinquat si castè viuat an illud ei debeatur si ad secundas nuptias conuolauerit, vide glosam primam legis primæ. tit. 11.partita quarta.
Maritus si cum habuisset vxorem suspectam de adulterio, iurasset seruo suo sub pœna mortis vt illam interficiat, an si seruus illud fecerit pœnis sit subiectus vel non, vide glosam octauam legis quintæ. titulo 21.part.4.
Maritus an consequatur per solum contractum matrimonij naturalitatẽ alicuius loci vbi contraxit, vide glosam sextam. per textum ibi. legis 2.titulo.24.part.4.
Maritus naturaliter diligit suam vxorem, vide glosam tertiam. per textum ibi.l.4.tit.27.part.4.
Maritus si emerit aliquid sibi cum pecunia dotali an res sic empta sua sit. vide glo.8.l.49.tit.5.part.5.
Maritus si emit fundum matrimonio constante & postea illud vendiderit extraneo, an eius vxor habeat ius retrahendi pro tanto ratione lucrorum, vide glosam secundam. in quæstione quata. legis.55. titulo quinto.part.5.
Maritus si emit rem vel aliter eam acquisiuit constante matrimonio, an dominium talis rei ipso iure & statim quod acquiritur transeat in vxorem vel postea mediante aliqua actione, vide ibidem.
Maritus & vxor non dicuntur habere vniuersalem societatem sed tantũ lucri, vide ibidem post principium.
Maritus constante matrimonio est dominus & administrator lucrorum acquisitorum neque illo durante ab vxore conueniri potest vt lucra communicet, vide ibidem.
Maritus potest castigare vxorem suam, vide glosam tertiam legis vndecimam.titu.8.part.5.
Maritus cui à Rege fuit facta donatio, an & quando illam cum vxore sua teneatur communicare tanquam commune lucrum, vide glo.7.l. 5.tit.10.parti.5.
Maritus si aliquid iniustè fuerit lucratus & illud cum vxore sua diuisit, an si postea condemnetur vt illud restituat, an talis restitutio de communibus bonis fieri debeat, vid. glosam secundã. in fine legis octauæ titulo.10.part.5.
Maritus si de consensu vxoris de re sua maioriam fecit, si postea maritus maioriam reuocauerit, an talis res vxoris ad eam redere debeat vel remanere debeat apud vxorem, vide glosam primam legis nonæ. titulo.13.part.5.
Maritus qui habet tacitam hypothecam in bonis vxoris, an habeat priuilegium prælationis aduersus cæteros creditores, vide glosam primã legis.22.tit.13.part.5.
Maritus & socer an tacitè videantur hypothecare bona sua pro dote vxoris, vide ibidem in glo.2.
Et quid si à principio fecerunt pactum iuratum quod bona mariti non essent tacitè ad hoc obligata vide ibidem.
Maritus qualiter ipse vel eius hæres teneatur ratione tacitæ hypothecæ quam vxor habet in bonis suis pro dote sibi data, & quæ fieri possint virtute talis obligationis, vide glosam secundam dictæ legis vigesimæ tertiæ. per totam.
Maritus si secundo nupserit an omnia bona sua sint filijs primi matrimonij tacitè obligata, vide glosam primam. cum alijs ibi.l.25.per textũ ibi.tit.13.part.5.
Et an idem sit dicendum in lucris constante matrimonio acquisitis, vide ibidem in glo.3.
Et an idem sit dicendum in auo vel auia, vel in cæteris ascendentibus, vid. ibidem in glo.4.
Maritus contrahens cum vidua an teneatur cauere de restituendis bonis filijs primi matrimonij. vide ibidem in glo.7.
Maritus & vxor si ambo impedimentum sciuerint si postea matrimonium contrahant, an dos, arra & donatio propter nuptias tunc applicentur fisco, & quando non, & quid si matrimonium non sit carnali copula consummatum, vide glosas.l.51.tit.14.part.5.
Maritus an posit excipere de iure fisci mulieri petenti sibi dotem in dicto casu, vide ibi.glo.3.
Et quid si errauerint errore iuris vel facti, an per hoc pœnam euitent, vide ibi.glo.5.
Maritus an posit esse vxoris suæ curator saltim ad lites, vide gl.9.&.10. l.3.tit.17.part.6.
Maritus si leget vxori suæ mancipia quæ æstimata recepit in dotem, an mulier posit mancipia & æstimationem habere, vide glo.3.quæstione 2.l.16.tit.9.part.6.
Maritus si ab vxore habet facultatem eligendi vnum ex filijs suis ad maioriam si ipse non eligat intra annum an postea admittatur, & an possit eligere quem in sua potestate habet, vide glosam secundam legis 25.tit.9.part.6.
Maritus de iure huius Regni habet administrationem bonorum omniũ vxoris etiam non dotalium & fructus communicantur ex quibuscunque bonis proueniant, vide glosam quartam. colum.5.ad medium.l. 6.titu.11.part.6.
Maritus inops an in bonis vxoris suæ morientis aliquam partem habere debeat, & qualem, & quando, vide glo.1.&.4.cum alijs ibi, legis.7.tit. 13.part.6.
Et an condito testamento talis pars vxori vel marito debeatur, vide ibidem in glo.5.
Maritus adulteram vxorem occidere potest & quo iure hoc sibi permittatur, vide glosam quintam. columna prima. in fine legis.11.titulo.13. partita sexta.
Maritus cum occidit vxorem adulteram non est minister legis sed vltor propriæ iniuriæ, vide ibi.
Et mulieres diligunt maritos etiam vltra filios, vide glos.14.l.4.titul.16. part.6.& glo.5.l.19.ibidem.
Maritus an posit dotem & lucra vxoris suę alienare per delictum sicuti potest per contractum, & an talia bona propter mariti proditionem veniant confiscanda vel non, vide glosam tertiam legis secundæ. per textum ibi.tit.2.part.7.
Maritus si fecerit fieri abortum vxori suæ qualiter puniatur, vide glosã 5.l.8.per text.ibi.tit.8.part.7.
Maritus & vxor vnum corpus sunt, vide glosam septimam in medio colum.2.l.1.tit.9.part.7.
Maritus si ab aliquo vocetur curcubita an vocans teneatur actione iniuriarum, & quid si velit probare se verum dixisse, & an tunc se dedicere teneatur, vide glosam septimam. columna secunda. quæstione prima 2.&.3.d.l.1.tit.9.part.7.
Maritus qualiter recuperabit rem ab vxore furatam si illam penes alium inueniat, vide glo.7.8.&.9.l.4.tit.14.part.7.
Maritus facit iniuriam vxori committendo adulterium, & an ipsa contra eum agat actione iniuriarum, vide glosam quintam legis primæ. titulo.17.part.7.
Maritus si habet concubinam ad vxoris petionem per iudicem compelli debet vt illam dimittat, vide ibidem.
Maritus si vxori suæ damnum fieri mandauit an ipse an emendam teneatur, vide glo.2.l.5.tit.15.part.7.
Maritus qualiter præmonere debet adulterum vel de quo suspicatur ne cum vxore sua alloquatur, & qualiter contra eum agere posit si postea probet illum locutum fuisse, vide glosam primam & secundam legis.12.per text.ibi.tit.17.part.7.
Et qualiter illos inuenire debeat vt occidere posit, & quid si illos turpiter inueniat extra domum suam, vide ibi.glo.2.&.3.
Maritus si viuente prima vxore cum alia contrahat matrimonium qualiter puniatur, & an inquisitores hæreticæ prauitatis de hoc cognoscant, vide glo.1.l.16.tit.17.part.7.
Maritus si sit leno mulieris qualiter puniatur siue recipiat pro hoc pretium siue non, vide glosam sextam & septimam legis secundæ. per textum ibi.tit.22.part.7.
Maritus si ad infidelitatem transeat qualiter puniatur & cui eius bona applicentur, vide glossas.l.6.tit.25.part.7.
Maritus an per iudicem damnari debeat vt pro suo delicto Regi in triremibus seruiat vxore sua reclamante. vide glosam quartam legis quartæ.titu.31.part.7.
Maritus pro delicto vxoris non tenetur neque è contra, vide glossas.l.9. per text.ibi.tit.31.part.7.
MARITVS INTRANS RELIGIONEM vel vouens castitatem.
Maritus intrans relionem de licentia vxoris quæ ideo vouit castitatem, si ante professionem exeat an voto non obstante vxor illum reuocet, vide glo.9.l.11.tit.7.part.1.
Maritus si sine licentia vxoris religionem fuit ingressus si ab ea per vxorem fuerit subtractus & postea vxor decedat an debeat ibi redire, vide glo.3.l.12.ibidem.
Et quid si cum licentia vxoris & post vxoris voluntatem fuerit propter vxoris incõtinentiam de monasterio extractus, an post mortem vxoris poterit matrimonium contrahere, vide ibidem.
Maritus non potest votũ continentiæ emittere per quod vxori fiat præiudicium, & quid si voueat tantum de non exigendo, vide glosam.8. l.3.titu.8.part.1.
Maritus non potest votum peregrinationis facere sine consensu vxoris, vide ibidem.
Maritus an posit vouere pro subsidio terræ sanctæ, vide.d.glo.3.& glos. 2.l.fina.eodem.tit.8.part.1.
Maritus & vxor si simul vouerint continentiam illam obseruare tenentur, vide glo.13.l.7.tit.2.part.4.
Maritus & vxor si ambo simul vouerunt continentiam, si vnus postea fornicetur an alius illum repetere posit, vide glo.5.quæstione.4.l.8.titulo.2.in partita.4.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Et supradicta non procedunt quando fornicationes sunt diuersæ, vide ibidem.
Maritus, & vxor possunt si velint incontinentia viuere sed malitiose id fecerit occurret sibi Episcopus, vide glossam tertiam legis primæ. titulo.9. part.4.
Maritus si velit intrare religionem vel ad sacros ordines promoueri potest de vxoris licentia, & quando tunc, vide glossam primam per text. ibi. l.2. titu.10. part.4.
Maritus si velit esse Episcopus tunc vxor debet intrare religionem, licet non sit suspecta de incontinentia neque sufficeret vouere continentiam & remanere in seculo, vide ibidem.
Hoc tamen non fiet altero inuito neque licentia habita per metum aliquid valebit, vide ibidem in glossa secunda dictæ legis secundæ. titulo.10. partita.4.
Maritus si dat vxori licentiam ingrediendi religionem an ipse tacitè videatur vouere continentiam, vide ibidem in glo.3.
Si alis maritus sit senex vouet continentiam si iuuenis debet ipse religionem intrare, vide ibidem in glo.4.
Maritus an possit de licentia vxoris religionem intrare etiam si non adsit licentia prælati, vide ibi. glo.5.
Maritus sine authoritate ecclesiæ ab vxore diuerti non debet, & quid si fornicatio sit notoria, vide glo.6. l.2. tit.10. part.4.
Maritus qui remansit in seculo & vouit continentiam, an vxore mortua possit matrimonium contrahere, vide ibidem in glo.10.
MARITVS REDDIT DEBITVM, vel non.
Maritus communicans cum vxore excommunicata est excommunicatus licet illi reddere debeat debitum requisitus, vide glossam sextam legis.34. tit.9. part.1.
Maritus grauiter infirmus an cum periculo vitæ vxori petenti debitum illud reddere teneatur, vide glossam septimam legis septimæ. titulo 2. partita.2.
Maritus an lite pendente teneatur reddere debitum vxori accusatæ per eum de adulterio, vide glossam secundam per textum ibi. legis octauę titulo.2. part.4.
Maritus cognoscendo carnaliter vxorem non peccat imo & quandoque meretur, vide glossam primam & secundam per textum ibi. l. nonæ. titulo.2. part.4.
Maritus reddendo vxori suæ debitũ meretur exercetque actus iustitiæ, vide ibidem in glo.3.
Maritus liber vxori cui super seruitute est mota lis debitum reddere nõ tenetur, vide glo.3. & 4. l.4. tit.5. part.4.
Et quid si lite pendente super nullitate matrimonij ad mandatum ecclesiæ debitum reddiderit, an sibi præiudicet siue ipse moueret litem siue dominus ipsius seruæ, & quid si super hoc excommunicetur, vide. d. glo.4. d. l.4. tit.5. part.4.
Maritus si non possit carnaliter vxorem virginem cognoscere & ad alias corruptas bene accedit, an possit claustra pudoris suæ vxoris aliquo actu medicinali interueniente frangere, & an istud sit contra naturã vide glossam sextam legis.2. titulo.8. part.4.
Maritus an teneatur reddere debitum vxori suæ fornicanti, vide glossã 5. & 7. l.2. tit.9. part.4.
MARITVS VXOREM DE ADVLTERIO vel alio crimine accusat vel accusatur, vel occidit.
Maritus constante matrimonio non potest vxorem criminaliter accusare etiam pro magno furto, vide glossam quartam legis quintæ. titulo secundo. part.3.
Maritus vxorem de adulterio bene potest coram iudice seculari accusare ipsam tamen illum coram eo non sed tantum coram ecclesiastico, vide glo.4. l.8. titu.2. part.4.
Maritus si post quam dimisit vxoris adulterium ipse adulterauit, an ab vxore accusari possit, vide ibi glo.5.
Maritus si post quam dimisit vxorem propter fornicationem recepit ordines sacras & in sacro ordine fornicat, an redintegretur matrimoniũ, vide ibidem.
Maritus vxorem adulteram accusare debet ne patronus turpitudinis esse videatur aliàs peccabit mortaliter, vide glossam quintam & septimam l.2. tit.9. part.4.
Et an fornicanti alter debitum reddere debeat, vide ibidem.
Et an ignorantia illum excuset à criminis participatione, vide ibidem.
Maritus ab vxore accusari potest tantum quo ad thori separationem, vide glo.12. l.2. tit.9. part.4.
Maritus an possit accusare vxorem suam de adulterio, si ipse etiam adulterium commisit, & quid de iure communi & regio, vide glos. 2. legis 6. tit.9. parti.4.
Et quid si vxor matito objiciat lenocinium siue in iudicio ecclesiastico siue seculari, vide ibidem in glo.4.
Maritus an possit vxorem accusare de adulterio siue ad illud fuit coacta, & quid si vis non fuit præcisa sed conditionalis, & quid si maritus illã præmonuit vt aufugeret ne vi hostium opprimeretur quæ noluit facere, an tunc rea esse videatur, vide glossam primam legis septimæ. per textum ibi. tit.9. part.4.
Maritus hæreticus an possit vxorem de adulterio accusare, an verò istæ fornicationes compensentur, vide glossam quintam legis octauæ. titulo.9. part.4.
Et quid si ipse ad fidem fuerit reuersus an & tunc fuerit locus compensationi, vide ibidem in glo.6.
Maritus si accuset vxorem suam de adulterio ad pœnam tallionis se obligare debeat, & dato quod se nõ obliget qualiter puniatur si calumnio se illam accuset, vide glossam secundam & tertiam. per textum ibi. l. 1. tit.9. part.4.
Maritus accusari potest de adulterio per vxorem in foro ecclesiæ sed nõ in seculari, vide glossam quartam & quintam. per textum ibi. illum in d. l.13. tit.9. part.4.
Maritus adulteram vxorem occidere potest & quo iure hoc sibi permitatur, vide glo.5. col.1. in fine. l.11. tit.13. part.6.
Maritus cum occidit vxorem adulteram non est minister legis sed vltor propriæ iniuriæ, vide ibidem.
Maritus si fecerit fieri ab ortum vxori suæ qualiter puniatur, vide glo.5. l.8. per text. ibi tit.8. parti.7.
Maritus si occidat vxorem iniustè qualiter puniatur, vide glossas. l.12. per illum text. tit.8. part.7.
Maritus solus vxorem suam de adulterio accusare potest, extraneus vero non, vide glo.7. colu.2. q.2. l.1. tit.9. part.7.
Maritus an possit vxorem in iudicio accusare quæ sibi aliquid furauit, vide glo.3. & 5. l.4. per text. ibi. tit.14. part.7.
Et qualiter maritus rem illam recuperabit si illam penes alium inueniat, vide ibidem in glo.7. 8. & 9.
Maritus si vxorem de adulterio accusauerit & ipsa ei opposuerit excipiẽdo de lenocinio, si exceptionem illam probet an maritus vt leno puniri debeat & quando, vide glossam tertiam & quartam. l.29. per textum ibi. tit.1. part.7.
Maritus potest vxorem de supposito partu perpetuo accusare & qui alij possint, vide glo.1. & 2. l.3. tit.7. part.7.
Et an sit pro isto delicto suppositi partus pœna mortis imponenda, vide glo.4. l.6. ibidem.
Maritus si occidat illum qui per vim vxorem suam stuprare volebat an puniatur, vide glo.1. l.3. per text. ibi. tit.8. part.7.
Maritus de adulterio ab eius vxore criminaliter accusari non potest, & quando, & qualiter sic, vide glossam quintam legis primæ. per textum ibi. titu.17. part.7.
Maritus facit iniuriam vxori committendo adulterium, & an ipsa contra eum agat actione iniuriarum, vide ibidem.
Maritus solus vxorem suam de adulterio accusare poterit, alius non, & quid si ibidem adsit simul incestus, vide glossam tertiam legis secundæ. tit.17. part.7.
Et an iudex inquirendo vel volens prouinciam purgare admittatur & possit tales adulteras castigare vel illas expellere, saltim quando sunt publicæ, vide. d. glo.3. d. l.2. tit.17. part.7.
Maritus intra quantum tempus vxorem suam de adulterio accusare poterit, vide. d. glo.3. in fine.
Maritus potest vxorem de adulterio accusare etiam soluto matrimonio inter eos, & intra quantum tempus illam accusare & adulterium probare teneatur, & an si intra tempus constitutum non probet excusetur, vide glo.1.2. & 4. l.3. ibidem per illum text. tit.17. part.7.
Et an post mariti mortem eius hæredes vxorem suam de adulterio accusare possint, vide glo.8. l.3. tit.17. part.7.
Maritus si non probat adulterium vxoris, an & quando teneatur vel excuserur à præsumpta calumnia, vide ibidem in glo.12.
Et quando mulier per maritum accusata de adulterio debeat exceptionem lenocinij proponere, & quid si illam proponat post litis contestationem, vide glo.2. & 4. l.7. per text. ibi. tit.17. part.7.
Et quales exceptiones proponi possint contra maritum accusantẽ vxorem suam de adulterio, & quando, & qualiter sunt proponendæ, vide glossas. l.7. 8. 9. 10. & 11. tit.17. part.7.
Maritus qui vxorem suam de adulterio accusauit an ab accusatione repelli possit si dicat etiam illum esse adulterum, vide glo.2. l.6. tit.9. par.4. & glo.1. l.9. tit.17. part.7.
Maritus qualiter præmonere debeat adulterum vel de quo suspicatur ne cum vxore sua alloquatur, & qualiter cõtra eum agere possit si postea probet illum locutũ fuisse, vide glo.1. & 2. l.12. per text. ibi. tit.17. p.7.
Maritus etiam si vilis sit an possit inuentum turpiter cum vxore sua occidere cuiuscunque conditionis sit, & quid in vassallo, vide glo.1. & 3. legis.13. per text. ibi. tit.17. parti.7.
Et qualiter illos inuenire debeat vt occidere possit, & quid si illos turpiter inueniat extra domum suam, vide ibi. glo.2. & 3.
Maritus occidens vxorem adulteram lucratur eius dotem, vide glos. cũ alijs

cum alijs ibi. l.15. tit.17. in part.7.
Et quidquam vxor & adulter conuiti sint debent in manibus viri tradi, vide gl. 8. d. l.5.
MARITVS TESTIFICAT, & maritus non potest testificare contra vxorem suam, vide glo.1. l.15. tit.16. part.3.
MARITVS IMPOTENS si non possit carnaliter vxorem virginem cognoscere & ad alias corruptas bene accedit, an possit claustra pudoris suæ vxoris aliquo actu medicinali frangere, & an istud sit contra naturam, vide glo.6. l.2. tit.8. part.4.
Maritus impotens, vide suprain verbo IMPOTENS.
MARITVS HAERETICVS vel INFIDELIS, an possit vxorem de adulterio accusare, an verò istæ fornicationes compensentur, vide glo.5. l.8. tit.9. part.4.
Et quid si ipse ad fidem fuerit reuersus, an & tunc locus sit compensationi, vide ibidem in glo.6.
Maritus si incidat in hæresin amittit donationem propter nuptias, vide glo.3. in fine. l.15. tit.17. part.7.
Maritus si ad infidelitatem transeat qualiter puniatur & cui eius bona applicentur, vide glossas. l.6. tit.25. parte.7.
MARITVS LVCRATVR, ALIENAT, vel amittit dotẽ, vel illi renuntiat.
Maritus qui passus fuit vxorem litigare & defendere rem aliquam, quã in dotem dedit, si ipsa condemnetur an illud sibi præiudicet, vide glos. 11. l.20. tit.22. part.3.
Maritus an possit renuntiare pacto de lucranda dote vel statuto tale lucrum sibi deferenti, vide glo.4. l.4. tit.11. part.4. & glo.3. l.5. ibidem.
Maritus an possit renuntiare lucris quærendis per ipsum vt ipsa fiant vxoris, & quid in ipsa vxore, vide glossam tertiam. columna.1. in fine. l.5. tit.11. part.4.
Maritus potest dotem alienare quando res in dotem datæ fuerunt æstimatæ, & tunc potest quando vero non, vide glossam quartam legis.7. titulo.11. part.4.
Maritus an teneatur prius dotem reddere quã donationem propter nuptias recuperet. vide glo.5. l.7. tit.11. part.4.
Maritus si vendidit rem propriam cum pacto redimendi eam, si constante matrimonio illam redemerit quæ multum plus valet quam prius an illud lucrum & quod plus valet diuidat tanquam cõmune lucrũ inter virum & vxorem, vide glossam quintam quæstione.2. l.18. tit.11. par.4.
Et quid si maritus vendat fundum de voluntate mulieris in maiori pretio quam fuit æstimatum, vide ibidem.
Maritus indistinctè potest res immobiles sibi in dotem datas vendere, tenebitur tamen ad earum æstimationem, vide glossam quintam legis 21. tit.11. part.4.
Maritus lucratur dotem propter vxoris adulterium, & quid si eius pater vel alius qui dotem dedit fuerit stipulatus illud sibi reddi soluto matrimonio, vide glo.1. l.23. tit.11. part.4.
Et si ipse adulterium commisit amittet donationem propter nuptias quã fecit, vide ibidem.
Maritus qui propter vxoris adulterium lucratur dotem an teneatur ad onera hæreditaria, vide ibidem.
Et quid in eius hærede, vide ibidem.
Maritus an lucretur dotem statim quod vxor fuit religionem professa vel an debeat spectari eius mors quando fuit inter eos à principio factum pactum de lucranda dote, & an istud pactum hodie teneat, vide glossam secundam & sextam. l.23. titulo.11. part.4.
Maritus si vxoris dotem dilapidauerit qualiter vxori consulatur, vide glo.1. l.29. tit.11. part.4.
Maritus quando dicatur male vti substantia sua, & quid si sit lusor, vide ibidem in glo.1.
Maritus si sui culpa vel negligentia aliqua perdiderit si in alijs lucratus sit an damnum cum lucro debeat compensari, vide glossam quintam. l.13. titulo.10. part.5.
Maritus non redimens vxorem à captiuitate vel è contra an debeat priuari dote, & an idem de lucris constante matrimonio acquisitis, vide glo.3. l.3. tit.29. part.2.
Maritus an lucretur dotem soluto matrimonio quando adfuit turpitudo ex parte vxoris quæ cum sciret matrimonium esse non posse scienter contraxit vel an tunc applicetur fisco, vide glossam primam legis.50. titulo.14. part.5. per text. ibi.
Maritus si leget vxori suæ mancipia quæ æstimatam dotem recepit, an mulier possit mancipia & æstimationem habere, vide glo.1. quæstio. 2. l.16. tit.9. part.6.
Maritus an possit dotem & lucra vxoris suæ alienare per delictum sicuti potest per contractum, & an talia bona propter mariti proditionem veniant confiscanda vel non, vide glossam tertiam legis secundæ. per text. ibi. tit.2. par.7.
Maritus occidens vxorem adulteram lucratur eius dotem, vide glos. cũ alijs ibi. l.15. tit.17. part.7.
MARITVS DONATIONEM VXORI FACIT.
Maritus constante matrimonio aliquid vxori donare non potest, neque ex tali donatione oriretur naturalis obligatio, vide glo.2. legis.14. titulo.11. part.4.
Et quid si ibi interfit iuramentũ, & an alios contractus facere possit, vide glo.1. ibidem.
Maritus si constante matrimonio rem vxori donauerit an ipsa fructus quod ex illa re percepit faciat suos, & quid si maritus non aliquas res sed fructus rei vxori donauerit an illos faciat suos, vide. d. glos.1. d. l.4. titu.11. part.4.
Maritus si donauerit vxori fructus rei & ipsa ex auaritia illos cõseruasset, quos si maritus habuisset iam dilapidasset neque propter eos est effectus pauperior, an ipse illos repetere possit ab vxore, vide dictam glo. 1. ad finem.
Neque ex tali donatione oriretur naturalis obligatio, vide ibi glo.2.
Et hæc procedunt quando vnus fit locupletior alius pauperior, & quod tempus inspiciatur, vide ibidem in glo.3.
Maritus donationem vxori factam reuocasse non videtur si in vltimo vitæ illam approbasset quia vltima pœnitentia debet inspici, vide ibidem in glo.5.
Maritus si in vita sua donationem vxori factam reuocasset illam morte confirmare videtur, & an tunc requiratur rei traditio & qualis illa traditio esse debeat, & an confirmetur per mortem accidentalem gladij siue per mortem ciuilem, & an tunc maritus viuens illam reuocare possit, vide glo.6. d. l.4. tit.11. part.4.
Maritus si tunc reuocet an res donatæ sint suæ vel fisci, vide. d. glo.6. in medio. d. l.4. tit.11. parti.4.
Maritus si rem vxori donatam constante matrimonio alteri dederit siue vendiderit siue pignorauerit, an tunc donationem reuocasse videatur, vide ibi glo.7.
Maritus si legauerit rem vxori donatam non videtur reuocare donationem & quare, vide ibidem in glo.7.
Et an idem sit dicendum in donatione iurata, vide ibidem in glossa.8.
Maritus non potest vxori suæ donare etiam in tempus cum vidua erit, vide glo.7. col.2. in principio. l.19. tit.3. part.6.
MARITVS VERGENS AD INOPIAM.
Et maritus si vergat ad inopiam an euitet dotis restitutionem si præstet idoneam cautionem, & an istud iudicis vel vxoris arbitrio committatur, vide glo.4. l.29. tit.11. part.4.
Istud tamen quod dicitur de satisdatione non procedit vbi notoriè constat de eius dilapidatione, vide ibidem in fine.
Maritus si non sui culpa ad inopiam peruenerit an ab eo dos exigi possit vide glo.6. l.29. tit.11. part.4.
Quod procedit etiam si maritus esset pauper tempore contractus matrimonij, vide ibidem.
Maritus inops an in bonis vxoris suæ morientis aliquam partem habere debeat, & quale & quando, vide glossam primam & quartam. cũ alijs ibi. l.7. titu.13. part.6.
Et an condito testamento talis pars vxori vel marito debeatur, vide ibidẽ in glossa quinta.
MARITVS SECVNDO matrimonium contrahens.
Maritus si viuente prima vxore cum alia contrahat matrimonium qualiter puniatur, & an inquisitores hæreticæ prauitatis de hoc cognoscãt, vide glo.1. l.16. tit.17. part.7.
MARMORA an inuito domino prædij in alieno prædio quæri possint, & an marmora veniant sacrorum appellatione, vide glo.6. legis.13 titulo.9. part.6.
MARTINIEGA & an istud genus tributi hodie sit in vsu, & quare sic dicatur, vide glo.2. l.23. tit.15. part.3.
MASCVLVS etiam si minor natus sit excludit filiam primogenitã, vide glo.15. l.2. tit.15. part.2.
Masculi & fœminę an comprehendantur indistinctè cum simpliciter fit mentio de linea, vide glo.1. l.2. tit.6. part.4.
Masculi ex fœminis an ad feudi successionem admittantur quando eorũ mater non admitteretur, vide glossam secundam legis sextæ. titulo 26. part.4. per text. ibi.
Masculi descendentes in infinitum an in feudis succedant, an vero in nepotis successione istud finiatur, vide ibi glo.7.
Masculi quãdo videantur vocati exclusis fœminis & quid præsumatur in dubio, & an statutũ excludens fœminas à successione maioriæ sit odiosum & infinita de hoc, vide per glossam secundam legis.3. tit.13. par tita.6. & glo.2. l.12. tit.33. part.7.
Masculus filius natus ex filia an patruum excludat à successione maioriæ quando ab ea filiæ fœminæ per conditorem ipsius exclusæ fuerũt, vide dictam glossam secundam. columna sexta. quæstione.18. d. l.3. titulo.13. part.6.
Masculi si per testatorem vocentur ad maioriam exclusis fœminis, an istud debeat intelligitã de masculis descendentibus ex fœminis quã

de descendentibus ex masculis, vide in dicta columna sexta. quæstio. 19. & quæst. 22.
Masculi si sint semper à testatore vocati ad suam maioriam an per hoc videatur fœminas exclusisse illis stantibus, vide ibidem. columna septima. quæst. 21.
Masculi semper præferuntur fœminis in eodem gradu existentibus, vid. ibidem in. d. quæst. 21. d. colu. 7.
Masculus si semel fœminam exclusit à successione maioriæ an perpetuo vel temporaliter exclusisse videatur, vide ibidem in quæstione vigessima tertia.
Masculus superueniens an excludat fœminam quæ legitimo iure in maioriam successit non stante masculo, vide ibidem in quæst. 25.
Masculi peccantes contra naturã qualiter puniantur, vide glos. 1. in proœmio tit. 21. part. 7. cum alijs glos. is ibidem.
Masculi an priusquam fœminæ torquẽdi sint si propter delictum simul torqueri debent, vide glossam secundam legis quintæ. titulo trigessimo. part. 7.
MASCVLINVM non concipit fœmininum quando disponens loquitur discretiuè de per se de masculis, & de per se de fœminis quod inducit ad elegantem quæstionem glossæ secundæ. col. 7. quæsti. 21. l. 3. tit. 13. part. 6.
MATER habet filium in potestate quo ad vnum, de quo per glo. 5. l. 4. per text. in. l. 5. ibidem. tit. 7. part. 1.
Mater quæ patri commisit vt faceret maioriam an hæc voluntas dicatur captatoria, vide glo. 13. in principio. l. 2. tit. 15. part. 2.
Mater si committat patri & filio maiori factionem maioriæ, an fieri possit per eos maioriam in ipsum filium maiorem, vide ibidem.
Mater si fecit maioriam in filium quem pater elegerit. si pater nullum elegit an videatur facta in filio maiori, vide glo. 13. ibidem.
Si tamen pater alium filium quàm maiorem elegerit an teneat electio, vide ibidem.
Mater debet admitti ad tutelam filij sui minoris etiam si sit Regina, vide glo. 6. l. 3. tit. 15. parti. 2.
An autem mater teneatur dare fideiussores, & quales pro Regi filio suo, vide ibidem.
Mater nobilis si alia nutrix non inueniretur non debet ei dedecus esse filium suum lactare, vide glossam primam legis decimæ quartæ. titulo 18. partita. 2.
Mater vtrum à filio suo possit operas exigere, vide glossam tertiam legis 3. titu. 20. parti. 2.
Mater asserens filium non fuisse ex marito genitum an ei sit fides adhibenda, vide glo. 1. cum sequentibus. l. 9. tit. 14. part. 3.
Et quid si cum dicto ipsius alia concurrant quæ iuuarent matris confessionem, vide ibidem in glo. 4. in principio.
Et an talis matris confessio præiudicet fratribus filij negati vel alijs, vide d. glo. 4. ad medium.
Mater tutelam filiorum suscipere non cogitur, vide glossam primam. l. 95. tit. 18. part. 3.
Mater si tutelam filiorum non petat intra quatuor menses an postea illam petere possit, vide glossam secundam legis. 95. titulo decimo octauo. partita tertia.
Mater si velit tutricem filij sui esse secundas nuptias renuntiare debet, & an illud iurare teneatur, vide glo. 4. l. 95. tit. 18. part. 3.
Mater cum vult filij sui tutelam an debeat renuntiare omni legum auxilio, & de vtilitate huius renuntiationis, & quid si talis legum renuntiatio omittatur an tutelæ datio vitietur, vide gle. 5. d. l. 95.
Mater tutrix filij sui an possit sine causa actorem ponere ad res vxoris in iudicio petendas, vide glossam secundam legis. 96. titulo decimo octauo, partita. 3.
Mater vel pater an plus diligi debeant quam vxores, vide glossam. 8. in prologo quartæ partitæ.
Mater contrahens sponsalia an perdat filij tutelam, vide glo. 1. colu. 2. in principio. in proœmio titu. 1. parti. 4.
Et an subijciatur pœnis authenticæ. eisdem. C. de secundis nuptijs, vide ibidem.
Mater an possit sibi instituere filium hæredem quem peperit ex tyranno vel Rege vxorato, vel nõ tanquam natus ex accusabili coitu & qua de causa benefacere possit, vide glo. l. 7. tit. 9. part. 4.
Mater an possit compelli ad dotandam filiam sicuti compellitur illam alimentare, vide glo. 1. l. 9. tit. 11. part. 4. per text. ibi.
Mater si sit hæretica an teneatur filiam etiam diuitem dotare, & quid si filia etiam sit hæretica, vide ibidem in glo. 2. & 3.
Mater si decedat relictis filijs illius matrimonij pro quo contrahendo extraneus dotem dedit, an ipsi licet hæredes matris non sint dotem illã ex tacito pacto habere debeant, vide glo. 7. l. 30. tit. 11. part. 4.
Mater diues si filiam inopem dotauerit an possit sibi de restitutione dotis paciscì, vide glo. d. l. 30.
Mater bene potest bona dotalia alienare etiam si filios habeat qui nihil in ea habent ipsa viuente, vide glo. 7. l. 31. tit. 11. part. 4.
Mater quam potestatem in filios habeat, & an mater possit ponere filiũ ad seruiendum alicui pro certa mercede, vide glo. 1. in proœmio tituli 17. partita. 4.
Et an filius debeat ei operare, vide glo. fina. l. 3. tit. 20. par. 2.
Mater filium spurium alere tenetur, vide glossam primam legis 2. titu. 19. part. 4.
Mater quando teneatur filium suum nutrire & quid si non deceat illi filium suum lactare, & quid in filijs spurijs cuius sumptibus ali debeant, an matris vel patris, vide glo. 1. per text. ibi. l. 3. tit. 19. part. 4.
Mater an teneatur in defectum patris filium suum alere vel in defectum omnium ascendentium per sexum virilem, vide glossam quartam legis quartæ. ibidem.
Mater filios suos spurios & illegitimos alere tenetur, & an idem sit dicendum in auo materno, vide glossam sextam legis quintæ. per textum ibi titu. 19. part. 4.
Mater an possit compellere suum filium spurium vt illam alat velut eam dotet si sit iuuenis, vide glo. 6. l. 5. tit. 19. part. 4.
Mater an possit filium quem ex clerico habuit illum sibi hæredem instituere, vide glo. 5. l. 3. tit. 21. part. 4.
Et an filius licitè matrem occidat si inueniat iacẽtem cum alio, & quid in raptu, vide glo. 3. l. 14. tit. 17. part. 7.
Mater quando à successione feudi excluditur tunc neque eius filius masculus admittetur, vide glossam secundam & sextam per textum ibi. l. 6. tit. 26. parti. 4.
Mater an iuuetur velleiano si pro filia dotem dare promisit, vide glo. 3. l. 3. titu. 12. parti. 5.
Mater si fecerit expensas in alendo filio post sui patris mortem vel in cõmodum suarum rerum, an & quando tales expẽsas deducere possit & sibi sint soluendæ, & quando, vide glossam d. 36. per illum textum ibi. tit. 12. parti. 5.
Et quid si post mortem patris onus alimentandi transfert in filium maiorem, vide ibidem in glo. 2.
Mater si ad secundas nuptias trãsierit an omnia bona sua sint tacitè obligata filijs primi matrimonij qualiacunque sint, & an idem sit in patre, vide glo. 1. cum alijs ibi. l. 26. per text. ibi. tit. 13. parti. 5.
Et an idem sit in lucris constante matrimonio acquisitis, vide ibi glo. 3.
Et an idem sit dicendum in auo vel auia vel in alijs ascendentibus, vide ibi glossam quartam.
Mater si transeat ad secunda vota an debeat filijs cauere de restituendis lucris, vide. d. glo. 4. in fine.
Mater si in filium secundum fecerit maioriam credens maritum suum in filium primo genitum illam fecisse quod ita non erat, an talis maioria teneat vel non, vide glo. 4. in fine. l. 21. tit. 1. part. 6.
Mater si impedierit testamenti factionem filio qualiter ei tunc consulatur, vide glo. 9. l. 27. per text. ibi. tit. 1. part. 6.
Mater filijs suis pupillariter substituere non potest, & quare, vide glos. 2. in principio. l. 5. tit. 5. part. 6.
Mater an possit accusare occisores filij sui, vide glos. 3. l. 2. tit. 1. partita. 7. & glo. 6. ibidem.
Mater an excludatur à substituto per substitutionem factã per verba scilicet, quisquis mihi hæres erit sit filio meo impuberi hæres, vide glos. 10. l. 5. tit. 5. part. 6.
Mater familias quæ dicatur, vide glo. 5. l. 6. tit. 33. part. 7.
Mater an excludatur etiam quoad suam legitimã per substitutionẽ pupillarem expressam etiam si substitutus sit turpis persona, vide glos. 3. l. 7. titu. 5. parti. 6.
Mater pupilli si pauper sit debet à substituto pupilli qui in bonis suis successit alimentari, vide. d. glo. 3. in fine.
Mater etiam quæ transiuit ad secundas nuptias an possit filio suo exemplariter substituere, vide glossam primam legis vndecimæ. per textum ibi. tit. 5. part. 6.
Mater an possit exemplariter filijs suis bastardis substituere, & quando, vide. d. glo. 1.
Et quid si mater & auus maternus concurrant in substituendo exemplariter vel cum eius patre, vide ibidem.
Mater filij furiosi an ab eius successione excludatur per substitutum extraneum sibi à patre datum, vide glo. 8. d. l. 11.
Mater an excludatur per substitutionem compẽdiosam à milite factam etiam à legitima sua, & quãdo, vide glossam sextam septimam & octauam. l. 11. tit. 5. part. 6.
Mater si proditionem committat an filij pœnas iuris patientur. glo. 5. in principio. l. 2. tit. 2. part. 7.
Mater licet nobilis non, si illud sit pater filius erit nobilis, siue ipse in matrimonio nascatur vel non si ambo erant liberi & soluti, vide glos. 4. l. 1. titu. 11. part. 7.
Mater quæ in tertiam partem bonorum filij instituti successit ex compendiosa substitutione an illud habebit vt succedens ab intestato cum onere

onere fideicommissi restituendi alia bona substituto vel qualiter, vid. ibi. glo. 9. d. titu. 5. part. 6.
Mater an excludatur etiam à legitima per substitutum datum filio suo impuberi in substitutione compendiosa si à milite fiat & ipse post puberatem decesserit, & an talis substitutio valeat vt directa militaris, vide ibidem in glo. 10. d. l. 12.
Mater ad hoc scilicet vt habeat legitimam in bonis filij cui fuit compendiosa substitutum requiritur quod filius hæreditatem adeat, vide ibidem in fine.
Mater an debeat habere prælegata & donationes quas pater filio suo fecit illum compendiosè substituendo, an vero talia pertineant ad substitutum sibi datum, vide ibidem in glo. 12.
Mater an possit deducere trebellianicam quando restituit hæreditatem substituto ex compendiosa substitutione, vide ibidem.
Mater an vltra legitimam suam possit trebellianicam deducere licet filij fuerit sub conditione grauatus, vide ibidem in glo. 13.
Mater potest filium nondum natum præiudicare saltim in possessorio, vide glo. 10. l. 17. tit. 6. part. 6.
Mater si in suo testamẽto filium vel filiam iniustè exhæredauerit potest querelari & dici nullum, vide glossam secundam legis. 1. titulo. 7. part. 6. & glo. 8. l. 1. tit. 8. part. 6.
Mater luxuriosè viuens an possit filiam ita viuẽtem exhæredare, & quid si ipsa vel eius filia se correxerint, vide glossam septimam legis quintæ titu. 7. par. 6.
Mater an & quando, & pro qua parte filio vel descendenti suo succedat si sine testamento decesserit an relictis filijs, & quid si defunctus fratres habeat, & quid hodie iure Regni, vide glossas. l. 4. per textum ibi. titu. 13. part. 6.
Et an excludat fratrem defuncti decedentis sine testamento, vide glos. 3. l. 4. per text. ibi. tit. 13. part. 6.
Mater in succedendo filio an excludat auum etiam paternum, vide ibidem in glo. 4.
Mater inops an excludatur per filios vti in bonis patris & matris sui quartam partem non habet, vide glo. 9. l. 7. tit. 13. part. 6.
Mater semper est certa & quam partem filij in bonis maternis habere debeant sue sint legitimi siue non, vide glossam primam secundam & tertiam. l. 11. per text. ibi. tit. 13. part. 6.
Mater quam partem in bonis filij sui naturalis habere debeat, vide glo. 3. dictæ legis. 11.
Mater vel auia possunt testamentum sui filij naturalis querelare, & quã legitimam in bonis filij habere debeant, vide dictam glossam. 3. d. l. 1. titulo. 13. part. 6.
Et an filius natus ex adulterio succedat matri suæ, vide glo. 5. columna. 1. quæst. 1. & 2. l. 11. tit. 13. part. 6.
Et quid in alijs descendentibus ab ipso qui ex damnato coitu natus fuit, vide. d. glo. 5. in quæst. 4.
Mater non succedit filio nato ex damnato coitu, vide glos. 5. & 6. l. 11. & glo. 1. ad finem. l. 12. tit. 13. parti. 6.
Et an filius naturalis succedat matri in maioria materna, vide glo. 9. l. 12. titulo. 13. part. 6.
Et an contra testamentum matris detur hodie bonorum possessio contra tabulas vel carboniana vel vnde liberi, vide glossam. 16. legis secundæ. tit. 14. part. 6.
Et an hodie præteritio matris habeatur pro exhæredatione, vide dictã glossam. 16. d. l. 2.
Mater alicuius minorisan & quando possit esse tutrix ipsius, & quid tũc facere teneatur & ex quibus tutelam amittat, & quare alia in hoc, vide per glossam sextam & septimam. cum sequentibus. l. 4. & 5. per textũ illum ibi tit. 16. part. 6.
Mater an præferatur in datione tutelæ patri naturali tantum & etiã auo paterno vel materno, vide. d. glo. 7.
Et quid si minor sit. 25. annis vel luxuriosè vixit, vide ibidem. & glo. 8. legis quintæ. ibidem.
Mater si postquam fuit data tutrix à patre in testamento, si postea cassauit illam particulam testamenti, an postea ipsa admittatur ad tutelam filij tanquam legitima, vide glossam quartam dictæ legis quartæ. titulo. 16. partita. 6.
Mater cum vult tutelam filij suscipere quid promittere & facere debeat, vide glo. 10. 11. 12. & 13 d. l. 4.
Mater etiam si sit tutrix testamentaria tenẽtur renuntiare secundis nuptijs & velleiano, vide dictam glossam. 11. d. legis. 4. & glo. 2. l. 5. ibidem in. d. tit. 16. part. 6.
Et an teneatur renuntiare omni legum auxilio, & quid plus, vide ibidem in glo. 12. & 13. per textum ibi.
Mater debet cæteris præferri in cura furiosi filij vel mente capti, vide gl. 13. in principio. d. l. 4.
Mater an in tutela vel cura filij cæteris præferatur etiam quando in bonis filij alio casu succedere non possit, vide. d. glos. 13.
Mater an possit esse tutrix filij sui quando pater eius fuit exbannitus, vide. d. glo. 15. in fine.
Mater an plus vel minus filios diligat quam maritum, vide ibidem in glossa decima quarta.
Mater matrimonium contrahendo tutelam amittit, & quid si sponsalia tantum contraxit, vide glossas dictæ legis. 4. & glos. cum alijs ibi. l. 5. ibidem.
Mater quæ propter secundas nuptias fuit à tutela exclusa, an si videretur illam resumere possit, vide glossam secundam dictæ legis quintæ titulo 16. part. 6.
Et an exclusa matre à tutela propter secundas nuptias locus sit tutori datiuo vel legitimo, vide glo. 3. d. l. 5.
Et an iudex debeat minori tutorem dare quem mater elegerit cum vult ad secundas nuptias transire, vide. d. glo. 3. ad finem.
Mater si filio suo tutorem dederit an & quando tunc iudicis confirmatio requiratur, & an tunc requiratur satisdatio ipsius, vide glossam. 1. & 3. l. 6. titu. 16. parti. 6.
Et an tutor confirmatus præferatur legitimo vel admittat tutorem legitimum secum, vide glo. 4. d. l. 6.
Mater cum est tutrix filij sui testamentaria vel legitima an satisdare teneatur, vide glo. 8. l. 9. tit. 16. part. 6.
Mater qualiter puniatur si non petat tutorem filio suo, & intra quantum tempus petere teneatur, vide glossam quartam in principio. l. 12. titulo. 16. part. 6.
Et an mater possit tutorem istum petere per procuratorẽ, & an suis sumptibus, vide. d. glo. 4. colu. 1.
Et an mater teneatur tutorem petere siue adsit tutor testamentarius vel legitimus siue non, vide ib. dem col. 1. in medio.
Mater quando excusetur licet tutorem filijs non petierit, vide glossam quintam. d. l. 12.
Mater si transiuit ad secundas nuptias non petito prius filijs tutore qualiter puniatur, vide dictam glossam quintam in fine dictæ legis. 11. titulo 16. partita. 6.
Et an sicut ipsa perdit successionem filij perdat etiam ipsius tutelam, vide ibidem in fine.
Mater tenetur dotare & alimentare filiam inopẽ si pater illud facere non possit, vide glo. 3. l. 18. tit. 16. part. 6.
Mater an alimentari & dotari debeat per eius filium, vide glo. 3. colum. 1. post medium. d. l. 18. tit. 16. part. 6.
Et an matri educatio filiorum committenda sit, & quando non, vide glo. 4. 5. & 6. l. 19. per text. ibi. tit. 16. part. 6.
MATRICVLA & quicunque in ea non reperiuntur censentur priuati quę inducit præsumptionem & incorporationem & inuestituram, vide glo. 6. l. 23. tit. 6. parti. 3.
MATRIMONIVM.
Dirimitur vel dissoluitur, vel separatur vel impeditur.
Irritatur vel annullatur, vel reconualescit, vel redintegratur, vel non tenet.
Per vel inter quas personas.
De præsenti vel de futuro, & per quæ verba.
In qua ætate.
Præsumitur.
Filij vel filiæ.
Patris vel matris.
Metu contractum.
Clandestine vel manifestum.
Sub conditione contractum.
Consummatum per carnis copulam vel aliter.
Primum vel secundum.
Accusatur.
Subsequens.
MATRIMONIVM eodem modo dicitur de iure naturali quo natura ad illud inclinat, vide glossam secundam. columna secunda. legis 2. titulo. 1. part. 1.
Matrimonium & aliqua de eo, vide per dictam glossam secundam. colu. secunda ad finem.
Matrimonium indorum per eos in sua rudicate contractum & ignorantia eo quod sylueſtres erant an dicatur matrimonium, & an valeat, vide dictam glo. 2.
Matrimonium est infirmitatis humanæ remedium, vide glossam octauam. l. 1. tit. 4. part. 1.
Matrimonium à solis facer dotibus debet administrari, vide glo. 1. l. 8. titulo quarto. part. 1.
Matrimonium est sacramentum & in eum gratia confertur, & rectè pro eo consequendo datur pecunia, vide glossam quartam legis primæ. titulo. 19. part. 1.
Matrimonium, & ad matrimonium quis compelli non debet, & quare, vide glo. 7. l. 1. tit. 10. part. 2.
Matrimonium etiam cum sexagenaria bene tenet, vide glossam primã l. 2. titu. 20. part. 2.
Matrimonium & an per ipsum imprimatur character, vide gl. 9. in prologo quartæ partitæ.
Matrimonium videtur humano generi immortalitatem præstare, vide glo. 12. in. d. prologo.

Universidad de Deusto Biblioteca

Matrimonium & sponsalia differunt, neque statutum de vno loquẽs ad aliud extendi poterit, vide glo.1.in proœmio tit.1.part.4.

Matrimonium contrahi potest etiam si sponsalia non præcedant, vide glo.2.l.1.tit.1.part.4.

Matrimonium potest celebrari inter absentes, mutua tamen promissione interueniente, vide ibi glo.3.per text.ibi.

Matrimonium propriè dicitur sponsalia quæ fiunt per verba de præsenti & quare sponsalia nominentur, vide glossam decimam legis secundæ, titulo.1.part.4.

Matrimonium non dicitur illud quod fit per verba de præsenti si fuit ibi conditio apposita & non impleta, vide glossam secundam.cũ sequentibus.l.3.tit.1.part.4.

Matrimonium dicitur illud vbi præcedentibus sponsalibus de futuro fuit carnis copula subsequuta, & an admittatur probatio in contrarium & quid in foro conscientiæ si ille dicat non cognouisse illam affectu vxorio siue tanquam ipsius sponsam vide glossam octauam dictæ.l.3.tit.1.part.4.

Si secreta cõfessione dicat se dubitare quo affectu illam cognouerit, quid tunc sit dicendum, vide dictam glossam octauam.columna secunda.in principio.

Matrimonium an dicatur per carnalem copulam quando sponsus sponsa præsente & consentiente se nolle per coitum matrimonium consentire, vide.d.glo.8.colu.2.in quæst.3.

Et an nisus ad copulam interim puberes quando sponsalia iuris interpretatione sunt de futuro faciant transire in matrimonium de præsenti, vide ibi glos.9.

Matrimonium contractum stante impedimento publicæ honestatis an teneat, vide glo.7.l.4.tit.1.part.4.

Matrimonium carnali copula consummatum differt ab alio per verba de præsenti contracto tantum, vide glo.8.l.4.tit.1.part.4.

Matrimonium si noluerit contrahere sponsus quis ad hoc illum compellet, & quam excusationem dare possit, vide glossam primam & secundam.l.7.tit.1.part.4.

Matrimonium contrahere cum sponsa non tenetur sponsus in multis casibus neque si ab alio violenter cognita fuerit, vide glo.12.l.8.ibidem.

Et quid si maior cũ impubere cõtraxit & adueniente ætate legitima minor consentiat, maior vero non, an ad contrahendum compellatur, & an sit distinguendum si spõsalia de præsenti contraxisset anteaquã alter ad pubertatem accessisset vel post, vide gl.14.&.15.d.l.8.tit.1.p.4.

Matrimonium non contrahens quia ad hoc habet iustam causam an peccet mortaliter si discedat non expectato ecclesiæ iudicio, vide ibidem in glo.16.

Et an in matrimonio contrahendo requiratur quod consensus præstetur simul & eodem tempore, an vero sufficiat in illo durare vsque dum alterius consensus accedat, vide glo.1.l.10.tit.1.part.4.

Matrimonium valet licet mulier vetula sit neque parere possit, vide glo.4.l.3.tit.2.part.4.

Matrimonium si fiat præcedente protestatione illius qui nolit assentire an valeat, vide glo.2.&.3.l.5.tit.2.part.4.

Matrimonium an teneat saltim in foro pœnitentiali si quis dicat non habuisse voluntatem neque consensum contrahendi licet per verba cõtraxit, vide.d.glo.3.

Et an Papa possit dispensare in tali matrimonio, vide remissiuè.d.glos.3.in fina.verbis.

Matrimonium an videatur contractum nisi quis dicat teneo te in vxorem vsque dum terra cooperiat oculos meos vel simile, vide ibi.glo.4.

Matrimonium an teneat si verba ibidem non interuenerunt, & an semper verba requirantur, vide glo.7.l.5.tit.2.part.4.

Matrimonium si cõtrahatur à ligato seu impossibilitato ad coitum an debeat separari, vide glo.3.l.16.tit.2.part.4.

Et quid si sumus in dubio an tale impedimentum præcesserit matrimonium an postea subsequutum fuit, vide ibidem in glos.3.& glo.3.legis 5.titu.8.part.4.

Matrimonium contractum contra prohibitionem ecclesiæ valet si causa prohibitionis non erat perpetua sed temporalis, vide glossam.2.legis 18.tit.2.part.4.

Et eodem modo tenebit matrimonium contractum contra Papæ prohibitionem, quando scilicet causa perpetua non erat vt dictum est, vide ibidem.

Secus vero si Papa prohibuisset matrimonium contrahi decernens illud alias fore irritum & inanne, vide ibidem.

Matrimonium an liceat consummare per copulam in diebus in quibus nuptiæ fieri prohibetur, & quid si expensa ante hos dies est benedicta, an ei liceat exigere debitum secundo post primam consummationem vide glo.7.l.18.tit.2.part.4.

Matrimonium inter adulteros contractum si vnus vel ambo sint in mariti mortem machinati an teneat, & an ibi simul adulterium esse debeat vide glo.3.l.19.tit.2.part.4.& ibidem vide in glo.4.

Et quid si aliquis perpetuo ignorauerit impedimentum, vide ibidem in glossa quinta.

Matrimonium non retrotrahitur sicut cæteri contractus, vide glos.2.in fine.l.2.tit.4.part.4.

Matrimonium an possit per principem impediri ne contrahatur inter seruos magnates vel alios ex causa, vide glo.5.l.1.tit.5.part.4.

Et an maritus etiam ad ecclesiæ mãdatum debitum reddere debeat vxori si illi super seruitute ab illo vel à domino ipsius seruæ sit mota quæstio, & quid si super hoc excommunicetur, vide glossam.4.legis.4.titulo.5.part.4.

Matrimonium inter ascendentes & descendentes nunquam cõtrahi poterit, vide glo.1.per text.ibi.l.4.tit.6.part.4.

Matrimonium esse potest cum duabus cõmatribus vel cum duobus cõpatribus, & quando, vide glo.1.per text.ibi.l.4.tit.7.part.4.

Matrimonium adoptione durante contractum non valet & istud impedimentum est de iure ciuili approbatum tamen à iure canonico, vide glo.2.l.7.tit.7.part.4.

Matrimonium contrahi non potest inter ascendentes adoptantis & descendentes adoptati, vide glo.7.l.7.tit.7.part.4.

Matrimonium contractum à sciente suum impedimentum an teneat, & an primam vxorem alere teneatur, vide glo.2.l.1.tit.9.part.4.

Matrimonium vel sponsalia an fieri impediantur per dictum vnius testis etiam si non sit consanguineus, & an iudex debeat qualitates testis inspicere & quales, vide glo.1.l.18.tit.9.part.4.

Et quid si sponsalia essent iurata an ad vnius dictum dissolui debeant, vi. ibi.glo.3.

Matrimonium an possit contrahi per coniugem qui remanendo in seculo castitatem promisit alio mortuo, vide glo.10.l.2.tit.10.part.4.

Matrimonium verũ an sit inter infideles, & an sit de iure diuino vel gentium, & an habeant filios in potestate, vide glo.1.l.4.tit.10.part.4.

Matrimonium Christianorum qua de causa sit indissolubile, vide glo.2.l.4.tit.10.part.4.

Matrimonium si in vno loco contrahatur & postea coniuges alibi se transtulerint an locus contractus vel domicilij mariti debeat attendi, vide glo.1.l.24.tit.11.part.4.

Matrimonium si cõtrahatur à muliere ante annum luctus, an propter hoc pœnam aliquam sustinebit & quando, vide glo.3.l.3..it.12.part.4.& ibi.vide glo.4.

Matrimonium si contrahatur in mortis articulo an filij antea nati legitimentur, & quando, vide glossam nonam.columna.1.in fine.& colu.2.l.1.titulo.13.part.4.

Matrimonium in facie ecclesiæ contractum si postea aliquod impedimentum appareat per quod fieri non permitteretur à principio, an filij inde nati pro legitimis habeatur, & in maioria succedant, vide ibidẽ in columna.2.

Matrimonium ab aliquo cum ipsius consanguinea contractum quã prægnantem reddidit, & pro dispensatione misit, & interim morte præuẽtus maioriam in posthumum ex ista consanguinea fecit exclusa filia alterius vxoris, an adueniente dispensatione ante ipsius natiuitatẽ ipse postea natus maioriam habere possit, vide dictam glossam nonam.columna.2.post medium.

Matrimonium licet trahatur retro quoad filiorum legitimationem, non tamen quo ad alia, vide ibidem in col.3.

Matrimonium si non potest contrahi inter patrem alicuius & eius concubinam quia illi qui sublato & non legitimato filio succedere intendebant & ad hoc dolum immisit, an tunc princeps istum etiam quoad succedendum in maioria succedere possit, vide dictam glossam.9.columna.3.in fine.

Matrimonium si contrahatur cum serua ipsa efficitur libera & filij sunt legitimi etiam si dotalia instrumenta non interueniant, vide ibidem in glossa.10.

Matrimonium contractum inter personam illustrem & concubinam vilem seu infamem, an teneat, & an filij ex tali cõcubina sine nuptijs habiti naturales filij dicantur hodie per legem Tauri, vide glo.4.l.3.titu.14.partita.4.

Matrimonium si contrahatur cum concubina an filij concepti in ea ante mortem vxoris qui nati fuerunt vxore mortua, an legitimentur per contractum matrimonij postea cum concubina factum, vide glo.4.l.2.tit.15.parti.4.

Matrimonium si contrahatur inter aliquos quorũ vnus liber erat alius vero vxoratus qui liber etiam liberum esse credidit non vxoratum, an per illud filij ante matrimonium habiti legitimentur, & an talis ignorantia aliquid eis prosit, vide glo.5.d.l.2.

Matrimonium liberat filium à patris potestate, & an tunc pater possit sibi retinere medietatem vsusfructus ex bonis aduentitijs filij sicuti ei, licet quando filium emancipat, vide glossam sextam legis.15.titulo 18.partita.4.

Matrimonium si publicè à monacho professo contrahatur, an de isto crimine cognoscant inquisitores, & quare, vid.glos.2.l.3.titulo.21.partita quarta.

Matrimonium si aliquis contrahat in aliquo loco, an per hoc solummodo ipsi naturalitatem illius loci consequantur, vid.glos.8.per tex.ibi.l.2.tit.24.par.4.

Matrimonium potest contrahi per interpretem.vid.glo.8.l.1.tit.11.par.5.

Et quid si pro contrahendo matrimonio fuit promissa pœna siue per extraneum siue per coniunctos, vel amicum, an si postea matrimonium non contrahatur promittens pœnam illam soluere teneatur, vid.glo.1.&.3.l.39.per tex.ibi.tit.11.par.5.

Matrimonium si scienter contrahatur inter impeditos contrahere ex aliqua causa, an tunc dos, arra vel donatio propter nuptias sit fisci, & quã do non, vide glossas.l.51.per textum ibi.titulo decimoquarto.partita quinta.

Et quid si matrimonium non sit carnali copula consummatum, vid.ibidem.in glo.1.

Et an tunc mulieri petenti dotem possit vir excipere de iure fisci, vid.ibi.glossam.3.

Et quid si errauerint errore iuris vel facti, an euitent pœnam, vid.gl.5.d.l.51.titu.14.par.5.

Matrimonium si contrahatur inter raptum & raptam, an ipsa ex testamento raptoris aliquid habere possit, vide glossam.12.l.4.titulo tertio.partita.6.

Et si lex ciuilis contrahentibus matrimonium pœnam imponat, an talis pœna locum habeat, vid.d.glo.12.d.l.4.

Matrimonium contractum, vel contrahendum ex causa interdici potest vide glossam tertiam.l.5.tit.3.par.6.

Matrimonium, an liberet filiam à patris potestate, & quando non, vide per gl.4.l.5.tit.5.par.6.

Matrimonium intra quantum tempus a mulieribus contrahi debeat, vide per gl.3.l.5.tit.7.par.6.

Matrimonium si contrahatur secundo viuente prima vxore, vel ab ea viuente adhuc primo viro qualiter contrahens puniatur, & an inquisitores hæreticorum de hoc cognoscant, vide glo.1.l.16.titulo decimoseptimo.par.7.

Matrimonium an contrahi prohibeatur si aliquis ad portam ecclesiæ stetit tempore cathecismi & benedictionum quæ ante baptismum fiunt vid.glo.2.l.2.tit.6.par.4.

MATRIMONIVM DIRIMITVR, vel DISSOLVITVR, vel SEPARATVR, vel IMPEDITVR.

Matrimonium non dirimitur per tacitam professionem sed per expressam, vid.glo.1.l.8.tit.7.par.1.

Matrimonium iam perfectum separari minimè potest est enim ibidem nexus diuinus qui vocatur fœdus matrimonij, vide glossam.5.l.3.titu.2.partita.4.

Matrimonium dissoluitur altero ex coniugibus profitente religionẽ ante copulam postea vero altero consentiente, vide ibidem. in glossa. 8. dictæ.l.3.

Matrimonium an possit dissolui per superuenientiam lepræ, & an sanus leproso debitum reddere debeat, & quando, vide glossam.7.l.7.titu.2.partita.4.

Matrimonium non dirimitur licet vxor virginitatem non habuerit secus vero in sponsa de futuro ante copulam, vid.glo.6.l.10.tit.2.partita quarta.

Et quid si contrahatur matrimonium sub condictione, scilicet, si te virginem inuenero, an matrimonium teneat, & quando, vid.ibidem.

Matrimonium impeditur, & factum dirimitur propter contrahentis seruilem condictionem siue per votum, vel receptionem sacri ordinis, vide glo.1.l.11.tit.2.par.4.

Et quid si tantum simpliciter vouit, & contraxit cum eo scilicet qui eodẽ modo vouerat, vid.ibidem.in glo.5.

Et qualiter vnus alij debitum reddere possit cum ex voto simplici exigere sint prohibiti, & an Episcopus possit dispensare tunc, vt vouens debitum exigere possit, vid.ibidem.

Matrimonium si contrahatur a ligato seu impossibilitato ad coitum, an debeat separari, vide glossam tertiam.l.decimæ sextæ.titulo secundo.partita.4.

Et quid si sumus in dubio, an tale impedimentum præcesserit matrimonium, an postea subsequutum fuit, vid.ibidem.in glo.3.& glo.3.l.5.tit.8.partita.4.

Matrimonium an impediatur siue dirimatur si vir habet membrum aridum vel nimis carnosum, vide glossam quintam.l.17.titulo secundo.partita.4.

Matrimonium an possit per principem impediri ne cõtrahatur inter seruos magnates, vel alios ex causa, vid.glossam quintam.l.1.titulo.5.partita quarta.

Matrimonium contractum a seruo cum serua quam liberam credebat, an teneat, vel dissolui possit propter errorem, vid.glo.3.per tex.ibi.l.3.titulo.5.partita.4.

Matrimonium ab in fidelibus contractum per.l.canonicam facti fideles non dirimitur secus si fiat contra legem diuinam, vid.glo.1.l.6.tit.6.partita.4.

Matrimonium etiam per carnis copulam consummatum, an dirimatur si postea error condictionis seruilis appareat, vid.glo.1.l.4.titulo.5.partita quarta.

Et an maritus etiam ad ecclesiæ mandatum debitum reddere debeat vxor. si illi super seruitute ab illo, vel a domino ipsius seruæ sit mota quæstio, & quid si super hoc excommuninetur, vide glo.4.l.4.titul.5.partita.4.

Matrimonium an separetur si contrahatur inter filium adoptiuum, & filiam naturalem adoptantis, vi.glossam secundam.l.8. titulo septimo.partita.4.

Matrimonium an dirimatur propter frigiditatem mulieris, vid.gl.3.l.2.tit.8.par.4.

Matrimonium an dissoluatur si mulier sit multum arcta ita quod cognosci non possit, vid.glo.5.d.l.2.

Et idem erit si aliud impedimentum habeat, vid.ibidem.

Matrimonium primam si dirimatur propter arctitudinem mulieris, & ipsa postea a secundo viro carnaliter cognoscatur, an a secundo viro separanda sit, & ad primum redire teneatur, vide glo.l.3.tit.8.partita.4.per tex.ibi.

Et quid si ex vsu secundi viri facta fuit cognoscibilis primo, vid.ibidem.

Matrimonium vtrum separetur si post illud aliquis ad coitum impotens reddatur, & quid in dubio præsumetur, vide glo.3.l.5.titulo. 8. partita quarta.

Matrimonium non separabitur durante triennio probationis licet ab aliquo ex eis offeratur probatio in contrarium per aspectum, vid.ibidem in glo.6.

Matrimonium si separetur propter viri frigiditatem ipse cum alia non cõtrahet siue propter eius maleficium sic, & quando, vide ibidem.in glossa duodecima.

Matrimonium cum corrupta contractum si ab ea propter viri sui frigiditatem dissolui petatur intra quantum tempus istud petere debeat, vid.glo.l.6.tit.8.par.4.

Matrimonium primum si separetur & impotens secundo contraxerit, & carnaliter vxorem cognouerit, an adhuc vinculum primi matrimonij duret, vid.glo.2.l.7.titulo.8.par.4.

Matrimonium an dissoluatur propter adulteriũ vxoris marito accusante si ipse etiam adulterium commisit, & quid de iure ciuili & Regio, vid.glo.2.l.6.tit.9.par.4.

Matrimonium vel sponsalia, an fieri impediantur per dictum vnius testis etiam si non sit consanguineus, & an iudex debeat qualitates testis inspicere, & quales, vide glossam primam.legis decimæoctauæ.titulo.9.partita.4.

Et quid si sponsalia essent iurata, an ad vnius dictum dissolui debeant, vide ibidem.in glo.3.

Matrimonium an dissoluatur ad dictum vnius testis simul cum fama, vide ibidem.in glo.4.

Et quales esse debeant testes ad dissoluendum matrimonium, vide ibid.in glo.5.

Matrimonium an dissoluatur ad dictũ testium deponentium de auditu vide glossam primam, & secundam, & tertiam.l.20.titulo.9. partita quarta.

Matrimonium licet separetur per diuortium, durat tamen vinculum ipsius, vide glossam nonam. legis secundæ. titulo decimo. partita quarta.

Matrimonium dissoluitur ipso iure in aliquibus casibus, vide glo. 2.per textum ibi.l.3.titulo.10.partita.4.

Matrimonium a quibus iudicibus separetur, vide glossam secundam.l.7.titulo.10.partita.4.& ibi glo.4.cum sequentibus.per illum textum.ibidem.

Et an causa matrimonialis possit per episcopum alteri delegari vt ipse illam iudicet vide glossam septimam.legis septimæ.titulo decimo partita quarta.

Matrimonium si dissoluatur filijs existentibus dos matris suæ ad eos pertinebit non ad patrem matris suæ, & quo iure, vide glo.1.l.30.per tex.ibi.tit.11.par.4.

Matrimonio soluto dos ad vxorem non redit in vno casu, & an tunc cedat lucro mariti, vel an applicetur fisco, vid.glo.1.l.50.titulo.14.partita quinta.

Matrimonium contractũ vel contrahendum ex causa interdici potest vide glo.3.l.5.titulo.3.partita sexta.& vide infra in verbo, MATRIMONIVM irritatur.&c.

MATRIMONIVM IRRITATVR annullatur, vel non tenet vel reconualescit, vel redintegratur.

Matrimonium annullatur si metus etiam condictionalis ibi adsit qui

qui excludat libertatem consensus, vide glossam octauam, q.2.l.3.tit.1.par.4.

Matrimonium an redintegretur si maritus ab vxore discesseris, & sacros ordines susceperit si postea fornicatur in sacro ordine, an matrimoniũ redintegretur, vide glossam quintam.2.quæst.l.8.titulo secundo.partita quarta.

Et quid si lata sit sententia super adulterio contra vxorem, & postea maritus fornicauit, an maritus illam recipere teneatur, vide ibidem, in quæstione.2.

Et an istud fiat iudicis officio vel qualiter, vide ibidem.

Et an tali casu mulier recuperet suam dotem quam propter adulterium perdiderat, vide ibidem.

Matrimonium non tenet quando fuit erratum in persona cum qua contrahitur, vid. glossas.l.10.tit.2.par.4.

Quod exemplificat ibi glossa tertia in asserente se filium Regis Franciæ vel se esse primogenitum cum non esset & quid si erretur in ipsius qualitate error viuet sicuti error personæ, vide ibidem. in glossa quarta.

Matrimonium contractum post receptionem sacri ordinis non tenet, & an talis recepti ordinis dirimat matrimonium iam contractum licet non sit carnali copula consummatum, vide glossam primam.l.16.titu.2.partita.4.

Matrimonium quando vitietur ex appositione condictionis impossibilis siue de iure vel a natura, vel de facto siue per eã quæ impleri potest auxilio aliorum, vel si impossibilitas est communis latissimè declarat, gl.4.l.6.tit.4.par.4.

Matrimonium non debet redintegrari, quando ambo coniuges fornicauerunt quia paria delicta, &c. vide glossam tertiam.l.5.titulo decimo.partita.4.

Matrimonium an debeat redintegrari officio iudicis licet vxor à viro per sententiam diuortij latam propter adulterium separata illum postea fornicantem petere noluerit, vide glossam primam.l.sextæ.titulo.10.partita.4.

Matrimonium irritum non conualescit licet esset impedimentum, vide glossam secundam. legis vigesimæ secundæ.titulo decimo.partita quinta.

Et quid si pro contrahendo matrimonio fuit promissa pœna siue per extraneum siue per coniunctos vel amicum, an si postea matrimonium contrahatur pœnitens pœnam illam soluere teneatur, vide glossam primam, & tertiam.legis trigesimænonæ.per text.ibi.titulo vndecimo.par.5.

MATRIMONIVM PER VEL, inter quas personas contrahi possit, vel non.

Matrimonium potest celebrari inter absentes mutua tamen promissione interueniente, vide glossam.3.per tex.ibi.l.primæ.titulo.1.partita quarta.

Matrimonium contrahi potest per procuratorem inter absentes, vide dictam glossam tertiam, dictæ legis primæ. titulo primo. partita quarta.

Matrimonium vtrum possit contrahi a muto vel surdo, vel cæco, vel ab illo qui omnia ista simul habet, vide glossam quintam.l.5.titulo.2.partita quarta.

Matrimonium an possit contrahi per spadonem vel castratum, & à non habente testiculos, vide glossam secundam.l.sextæ.titulo secundo.partita.4.

Matrimonium contrahi non potest per dementes & furiosos, & quando, vide ibidem.in glo.5.d.l.6.

Matrimonium an possit contrahi per vxorem alicuius qui hæreticus factus fuit maurus, vel iudæus, vide glossam primam.legis septimæ.ibidem.

Et an Papa cum ista possit dispensare, vid.ibidem.

Matrimoniũ ab incestuoso contrahi non potest, & an debitum exigere possit, siue vxoris consanguineam cognouerit, siue propriam, vide glossam secundam. legis decimætertiæ. titulo secundo. partita quarta.

Matrimonium contrahi non potest cum iudæa, & an Papa possit in hoc dispensare, & an istud impedimentum sit ex constitutione ecclesiæ, vide glossam primam. legis decimæquintæ. titulo secundo.partita quarta.

Matrimonium a fideli contractum cum hæretica, an teneat, vide glossã, dictæ.l.decimæquintæ.& glossam primam.l.quartæ.titulo quarto.partita.4.

Matrimonium si contrahatur a ligato seu impossibili data ad coitum, an debeat separari, vide glossam tertiam.l.decimæsextæ.titulo secundo.partita.4.

Et quid si sumus in dubio, an tale impedimentum præcesserit matrimonium, an postea subsequutum fuit, vid.ibi.glo.3.& glo.3.l.5.titul.8.partita quarta.

Matrimonium vtrum inter seruos etiam infideles esse possit, vide glossam quartam.cum alijs ibi.per illum text. legis primæ.titulo quinto.partita quarta.

Matrimoniũ serui contractum cum libera non valet ipsa ignorante ipsius seruitutem nisi post consenserit, vide glossam decimam.l.1.tit.5.partita.4.

Matrimonium contractum a seruo cum serua quem liberam credebat, an teneat vel dissolui possit propter errorem, vide glo.3.per tex. ibi.l.3.tit.5.par.4.

Matrimonium ab infidelibus contractum contra legem canonicam factis fideles non dirimitur secus si fiat contra legem diuinam, vid.glo.2.l.6.tit.6.par.4.

Matrimonium inter sarracenos contractum, an teneat licet ipsi secundum ritum ipsorum plures possint habere vxores, vid.ibidem.in glossa secunda.

Matrimonium esse potest cum duabus commatribus, vel cum duobus compatribus, & quando, vide glossam primam.per tex.ibi.tit.7.partita quarta.

Matrimonium an fieri prohibeatur inter adoptatum & alium, si adoptio vel arrogatio facta fuit forma non seruata, vid.glo.6.l.7.titulo.7.partita quarta.

Matrimonium contrahi non potest inter ascendentes adptantis & descẽdentes adoptati, vide glossam septimam.l.septimæ.titulo.7.partita quarta.

Matrimonium contrahi potest inter adoptatos simul ab aliquo sicuti inter plures filios spirituales, vide glossam vndecimam.per tex.ibi.d.l.7.tit.7.par.4.

Matrimonium an possit contrahi a sene qui natura vel artificio ad coitũ non est aptus, vide glossam secundam.l.primæ.titulo octauo.partita quarta.

Matrimonium vtrum possint contrahere steriles. vide.gl.4.legis secundæ.tit.8.par.4.

Matrimonium cum corrupta cõtractum si ab ea proter viri sui frigiditatem dissolui petatur intra quãtũ tẽpus illud petere debeat, vi.gl.1.6.titu.8.par.4.

Matrimonium an possit contrahi cum clerico in minoribus ordinibus constituto, vide glossam nonam.columna prima.l.primæ.titulo.13.partita.4.

Et an per istud matrimonium filius ex se, & ex soluta natus legitimari possit, & quid si sit beneficiatus, vid.ibidem.

Matrimonium contractum inter personam illustrem & concubinam vilem seu infamem, an teneat, & an filij ex tali concubina sine nuptijs habiti naturales filij dicantur hodie per legem Tauri, vid.gl.4.l.3.tit.14.partita.4.

Matrimonium si publicè a monacho professo contrahatur an de isto crimine cognoscant inquisitores hæreticorum, & quare, vid.glo.2.l.3.tit.21.partita.4.

Matrimonium potest contrahi per interpretem, vid.glo.8.l.1.titu.11.partita quinta.

Matrimonium an possit contrahi per mutum, vel surdum, vide glossam septimam.in principio, legis secundæ.titulo vndecimo. partita quinta.

Matrimonium si scienter contrahatur inter impeditos contrahere ex aliqua causa, an tunc dos arra, & donatio propter nuptias sit fisci, & quando non, vide glo.legis quinquagesimæprimæ.per tex.ibi.titul.14.partita quinta.

Et quid si matrimonium non sit carnali copula consummatum, vid.gl.1.ibidem.

Et an tunc mulieri petenti dotem possit vir excipere de iure fisci, vid.ibi.glossam.3.

Et quid si errauerint errore iuris vel facti, an euitent pœnam, vide glossam quintam.dictæ legis quinquagesimæprimæ. titulo decimoquarto.partita.5.

Matrimonium si contrahatur inter raptum, & raptam, an ipsa ex testamento raptoris aliquid habere possit, vide glossam.12.l.4.titul.3.partita sexta.

Et si lex ciuilis contrahentibus matrimonium pœnam imponat, an talis pœna locum habeat, vide glossam duodecimam. dictæ legis quartæ.

Matrimonium si contrahatur inter raptorem & raptam, an per hoc ipse a pœna liberetur, & an bona raptoris quæ raptæ applicata fuerunt ipsa amittat si cum eo matrimonium contrahat, vide glo.3.l.3.tit.20.par.7.per tex.ibi.

MATRIMONIVM DE PRAESENTI, vel de FVTVRO, & per quæ verba.

Matrimonium per verba de præsenti per quæ verba contrahatur, & quid si verba sint dubia, vide glossam octauam.l.secundæ.titulo.1.partita quarta.

Matri-

Matrimonium an dicatur fore contractum per verba de præsenti si quis dicat ab hinc te habeo pro legitima vxore, vide glossam nonam, d.l.2.titul.1.par.4.

Et quid si verba denotantia exequutionem adijciantur sponsalibus de futuro, vel si iuret dicendo iuro quod non habeo aliam in vxorem nisi te, an ex his verbis inducatur matrimonium per verba de præsenti, vide ibidem.

Et quid si diceret nolo aliam in vxorem nisi te. vid.ibidem.

Matrimonium propriè dicitur sponsalia quæ fiunt per verba de præsenti, & quare sponsalia nominentur, vide glossam decimam.l.2. titulo.1.partita.4.

Matrimonium non dicitur illud quod fit per verba de præsenti si fuit ibi condictio apposita, & non impleta, vide glo.2.cum sequen.l.3.titul.1.partita.4.

Matrimonium de præsenti non inducitur si sponsalia fuerunt ante septẽnium contracta, vid.ibi.glo.3.

Quod procedit etiam si adueniente pubertate, & etiam si signa taciti an sensus interueniant præter copulam, vid.ibidem.

Matrimonium de præsenti, an dicatur ex eo quod sponsus de futuro per vim fuit coactus sponsam carnaliter cognoscere, vide glossam octauam, columna secunda. quæstione secunda, l.tertiæ.titulo primo. partita quarta.

Matrimonium præsumptum de præsenti est illud quando sponsus sponsam de futuro carnaliter cognoscit, vide glossam. 9.l.8.titulo primo.partita.4.

Matrimonium an teneat saltim in foro pœnitentiali si quis dicat non habuisse voluntatem neque consensum contrahendi licet per verba contraxit, vide glossam tertiam. legis quintæ. titulo secundo. partita quarta.

Et an Papa possit dispensare in tali matrimonio, vid. remissiuè. d.glos.3.in fina. verbis.

Matrimonium an videatur contractum si quis dicat, tenebo te in vxorẽ vsque dum terra cooperiat oculos meos, vel simile, vide ibidem.in glossa.4.

Matrimonium an teneat si verba ibidem non interuenerunt, & an semper verba requirantur, vide glossam septimam.l.quintæ.titulo.2.partita quarta.

Matrimonium sub quibus verbis possit, & debeat per procuratorem contrahi, vide glossam octauam. dictæ legis quintæ. titulo secundo. partita quarta.

Matrimonium in qua ætate contrahi possit, tam à masculis, quam a fœminis, vide glossam octauam.legis primæ.titulo vigesimo. partita secunda.

Matrimonium etiam cum sexagenaria bene tenet, vid.glo.1.l.2.tit.20.partita.2.

Matrimonium an censeatur quando impuberes adueniente pubertate se osculati fuerant, vel amplexus dabat, & munera vel similia faciebant siue per verba de præsenti sonantia in futurum siue per verba de futuro sponsalia contraxissent, vide glossam quintam.l.3.titulo primo.partita quarta.

Et quid si maior cũ impubere contraxit, & adueniente ætate legitima minor consentiat maior vero non, an ad contrahendum compellatur & an sit distinguendum si sponsalia de præsenti contraxisset antequã alter ad pubertatem accessisset, vel post, vide glossam decimam quartam, & decimamquintam. legis octauæ. titulo primo. partita quarta.

Matrimonium valet licet mulier vetula sit neque parere possit, vid.glos.4.l.3.tit.1.par.4.

Matrimonium an possit contrahi a sene qui natura, vel artificio ad coitum non est aptus, vide glossam secundam.l.primæ.titulo secundo.partita quarta.

MATRIMONIVM PRAESVMITVR.

Matrimonium an præsumatur de iure ciuili ex sola cohabitatione, & cõsuetudine ad liberam, vide glossam primam. l. 85. titulo decimooctauo.partita.3.

Matrimonium an præsumatur si super id fuerit factum instrumẽtum dotis, vid.d.gl.1.d.l.85.

Matrimonium præsumptum ex quibus signis inducatur, vid.glo.7.l.3.titu.1.par. 4.

Matrimonium præsumptum de præsenti est illud quando sponsus sponsam de futuro carnaliter cognoscit, vide glossam nonam.l.8.titu.1.partita quarta.

Matrimonium præsumptum inducitur quando aliquis cognouit carnaliter vnam de duabus cũm quibus contrahere promisit quod limitatur duobus modis, vt per glossam sextam.legis nonæ.titulo primo.partita quarta.

Matrimonium an esse præsumatur inter eos qui diu simul cohabitauerunt, vid.glo.8.per tex.ibi.l.2.titulo.14.par.4.

Matrimonium an præcissè præsumatur cum matre quando per scripturã pater filium legitimat, & quando non, & a quo tempore legitimati esse credantur, vide glossam septimam.in prin. l. 7. titulo decimoquinto.par.4.

MATRIMONIVM FILII, vel FILIAE.

Matrimonium a filia cum aliquo contractum propter vim & metum patris, an teneat, vide glossam tertiam.l.decimæ. titulo primo. partita quarta.

Matrimonium contractum per filiam ante.25.annum sine consensu patris, an propter hoc exhæredari possit siue nubat digno, siue cum indigno, siue pater illam antea voluisset cum digno maritare, & ipsa noluit siue non, vide glossam quartam. legis decimæ. titulo primo. partita quarta.

Et quid si contrahat contra patris voluntatem clandestinè, an exhæredari possit stante lege Tauri, vide ibidem.

Matrimonium contractum per filiam sine eius licentia, an propter hoc valeat exhæredari sicuti est in filia, vide glossam septimam.l.11.per textum ibi.tit.1.par.4.

Matrimonium an valeat quãdo pater loqueretur pro filia præsente quæ patitur se subarrari, vide glossam septimam.l.quintæ. titulo secundo.partita.4.

Matrimonium per filiam contractum sine consensu patris, an valeat si statutum sit in contrarium imponens ei propter hoc pœnam, vid.gl.3.l.5.tit.3.par.4.

Matrimonium contrahi potest inter filium spiritualem, & filiam carnalem vxoris illius qui aliquem de sacrofonte leuauit si ab alio viro illã habuit, vide glossam octauam. legis sextæ. titulo sexto. partita quarta.

Matrimonium an possit contrahi inter filium adoptiuum, & matrem siue auiam adoptantis, vel inter patrem adoptiuum & filiam filij adoptiui, & quando, vide glossam septimam.l.septimæ.titulo septimo.partita quarta.

Matrimonium an possit contrahi inter filium illegitimum naturalem tamen, & inter filium adoptiuum adoptione durante, vid.glo.8.l.7. tit.7.partita.4.

MATRIMONIVM PATRIS, vel MATRIS.

Matrimonium si consrahatur a patre filij naturalis illo mortuo, an eius nepos ex hoc legitimetur, vel non.vid.glo.9.columna.2.in fine.l.1.titu.13.par.4.

Matrimonium si non potuit contrahi inter patrem alicuius, & eius concubinam quia ille qui sublato, & non legitimato filio succedere intendebat, & ad hoc dolum immisit, an tunc princeps istum etiam quoad succedendum in maioria legitimare possit, vide glossam nonam.columna tertia. in fine. legis primæ. titulo decimotertio. partita quarta.

Matrimonium an præcisè præsumatur cum matre quando per scripturam pater filium legitimat, & quando non, & a quo tempore legitimati esse credantur, vide glossam septimam.in principio.l.7.titul.15. partita.4.

Et quo tempore requiratur quod illa possit esse vxor eius ad hoc, vt per talem prolationem filius legitimetur, vide ibidem.in.d.glos. 7. dictæ l.septimæ.

MATRIMONIVM METV CONTRACTVM annullatur si metus etiam condictionalis ibi adsit qui excludat libertatem consensus, vid.glo.8.col.2.q.2.l.3.tit.1.par.4.

Matrimonium contractum per metum, an impediat dirimatq; matrimonium, & qualis metus sit iustus, vide glossam.8.9.&.10.l.15.titul.2. partita quarta.

Matrimonium metu contractum est ipso iure nullum, & an tunc conualescat ex spontanea cohabitatione, an vero oporteat quod de nouo cõtrahatur, vid.ibidem.in gl.13.d.l.15.tit.2.par.4.

Matrimonium metu contractum valet si postea aliquo modo constat de expresso, vel tacito ipsius consensu, vide ibidem.

Istud procedit quando tempore quo consensus accedit metus neque metuendi causa non durabat, vid.ibidem.in glo.14.

Et quid si ex aliqua causa matrimonium non valuit a principio, an consensus continuatiuus mulieris quæ credebat matrimonium validum habeat vim inducendi vt de nouo matrimonium contrahere videatur, vide.d.gl.13.d.l.15.vbi declarat elegantissimum consilium Petri de Ancharrano.

Matrimonium an dicatur metu cõtractum ratione officij alicuius vt propter hoc matrimoniũ soluatur, & an ista metus præsumptio alias probationes iuuet, vid.gl.12.per tex.ibi.d.l.2.tit.14.par.4.

MATRIMONIVM CLANDESTINVM, vel MANIFESTVM.

Matrimonium clandestinum quando fieri dicatur, vid.glo.1.per tex.ibi.l.1.tit.3.par.4.

Matrimoniũ non erit clandestinũ eo q̃ testes non fuerunt rogati, vid.ibidem.

Universidad de Deusto
Biblioteca

dem. in glossa secunda. dictæ legis primæ. titulo tertio. partita quarta.
Et an in sponsalibus publica denuntiatio requiratur etiam si sint de futuro, vt matrimonium clandestinum non dicatur, vid. ibidem, in glossa quinta.
Matrimonium clandestine factum valet quantum ad Deum, sed si postea palam contraxerit cum alia illi adhærebit, vide glossam primam. l.2.tit.3.par.4.
Et an tunc possit sine mortali peccato exigere siue reddere debitum & si ei per iudicem ecclesiasticum præcipiatur, vid. ibidem.
Et quid si non reddens ponat se ex hoc in discrimine vitæ vel oriretur scãdalum possent q; peccata mortalia exinde oriri, vid. ibidem.
Matrimonium clandestine contractum si postea contrahentes illud fateantur, & velint publicè contrahere debet prius in ecclesia publicari, vid. in glo.2.
Matrimonium manifestum præiudicat clandestine factum licet clandestinum vltra confessionem haberet pro se vnum testem, & famam, vide ibidem in glo.4.
Et quid si confitentes matrimonium clandestinum confiteantur aliquod impedimentum antea præcessisse, vide ibidem. in glo.5.d.l.2.titulo.3. partita.4.
Et quid si coniuges stant pro matrimonio, an tunc eorum confessio cum fama sufficiat ad dirimendum matrimonium, vide ibidem, in glossa septima.
Matrimonium an dicatur clandestinum eo ipso quod banna non præcessent, & quid si banna essent in consuetudine, vid. glo.1.l.3. titulo.3. partita.4.
Matrimonium clandestine contractum ab aliquo cum esset in extremis vitæ, an per illud filij antea nati legitimentur, vide glo.3.d.l.3.titulo.3. partita.4.
Matrimonium clandestine contractum semper præsumitur fieri in incommodum puellæ, vide glossam primam. l. quintæ. titulo.3. partita quarta.
Matrimonium clandestinum an subijciatur pœnis legalibus, & an tales leges in hoc se intromittere possint, vide glossam.3.dict.l.5.titul.3. partita quarta.
Matrimonium si clandestine fiat, & postea parentes publicè contraxerint, an filij antea nati legitimentur per illud, vid. glo.2.l.2.tit.15.partita quarta.
MATRIMONIVM sub conditione contractum, & si contrahatur matrimonium sub conditione, scilicet, si te virginem inuenero, an matrimonium teneat, & quando, vide glossam sextam. l. decimæ. titu. 2. partita.4.
Matrimonium si sub conditione inter aliquos contrahatur, an illa adue niente consensus de nouo requiratur, an vero iam præstitus in principio sufficiat, vide glossam primam. legis tertiæ. titulo quarto. partita quarta.
Et idem erit quando aliqui contrahunt sub conditione, scilicet si Papa dispensauerit, vid. ibidem.
Matrimonium cõtractum ab aliquo cum duabus sub conditione si. 10. dederint & ille simul. 10. ei offerant cum qua matrimonium factum esse videatur, vide glossam secundam. l. secundæ. titulo quarto. partita quarta.
Matrimonium quando vitietur ex appositione conditionis impossibilis siue de iure, vel à natura, vel de facto siue per eamque impleri potest auxilio aliorum, vel si impossibilitas est communis latissimè declarat, vid. glo.4.l.6.tit.4.par.4.
Matrimonium ab aliquo contractum sub impossibili conditione quam ipse possibilem credit, an obliget, vel non, & quando, vide dict. glossam.4. in fine.
Matrimonium factum sub ea conditione, scilicet, vt vir habitare teneatur cum vxore in certo loco, an valeat talis conditio, vid. glo.5.l.2.titu 5.part.4.
MATRIMONIVM CONSVMMATVM PER CARNIS COPVLAM, vel ALITER.
Matrimonium consummatum dicitur illud vbi præcedentibus sponsalibus de futuro fuit carnis copula subsequta, & an admittatur pro in cõtrarium, & quid in foro conscientiæ si ille dicat non cognouisse illam affectu vxorio siue tanquam ipsius sponsam, vid. glo.8.l.3.titulo.1.par tita quarta.
Et quid si secreta confessione dicat se dubitare quo affectu illam cognouerit, quid tunc sit dicendum, vide dictam glossam octauam. colum. 2. in principio.
Matrimonium an dicatur consummatum per copulam carnalem quando sponsus sponsa præsente, & consentiente dicat se nolle per certum matrimonio consentire, vide dictam glossam octauam, columna.2. in quæstione.3.
Et an nisus ad copulam inter impuberes quando sponsalia iuris interpretatione sunt de futuro faciant transire in matrimonium de præsenti, vid. ibidem. in glo.9.
Matrimonium carnali copula consummatum differt ab alio per verba de præsenti contracto tantum, vide glo.8.l. quartæ. titulo primo. partita quarta.
Matrimonium an liceat consummare per copulam in diebus in quibus nuptiæ fieri prohibentur, & quid si sponsa ante hos dies est benedicta an ei liceat exigere debitum secundo post primam consummationẽ, vide glossam septimam. legis decimæ octauæ. titulo secundo. partita quarta.
Matrimonium etiam per carnis copulam consummatum, an dirimatur si postea error conditionis seruilis appareat, vide glossam primam. l. 4.tit.5.par.4.
Et an maritus etiam ad ecclesiæ mandatum debitum reddere debeat vxori si illi super seruitute ab illo vel a domino ipsius seruæ fit mota quæstio, & quid si super hoc excommunicetur, vide gloss. 4.l.4.titulo.5. partita.4.
Matrimonium consummatum erit quando semen viri intra claustra pudoris mulieris neque alia pollutio sufficiet, vide glo. 4.l.5.titulo.6.par tita quarta.
Matrimonium si non sit consummatum, an possit Papa cum causa, vel sine ea dispensare, & illud dissoluere, vide glossam primam. l.5.titul.10. partita.4.
In consummato vero non potest neque de potestate absoluta, vid. d. glo. 1. in fine. & ibi. glo.2.
Matrimonium si consummatum sit inter impeditos contrahere ex aliqua causa, an tunc dos arra vel donatio propter nuptias fit fisci, & quãdo non, vide glossas. l. quinquagesimæ primæ. per tex. ibi. titul. 14. par tita quinta.
Et quid si matrimonium non sit carnali carnali copula consummatum, vid. glo.1.ibidem.
Et an tunc mulieri petenti dotem possit vir excipere de iure fisci, vid. ibi. glossam.3.
Et quid si errauerint errore iuris vel facti, an euitent pœnam, vid. gl.5.d. l.51.tit.14.par.5.
MATRIMONIVM PRIMVM, vel SECVNDVM.
Matrimonium primum si separetur, & impubes secundo contraxerit, & carnaliter vxorem cognouerit, an adhuc vinculum primi matrimonij duret, vide glossam secundam. legis septimæ. titulo octauo. partita quarta.
Matrimonium contractum à sciente suum impedimentum, an teneat, & an primam vxorem alere teneatur, vide glossam secundam. l.1.titul.9. partita.4.
Matrimonium primum si diritmatur propter arctitudinem mulieris, & ipsa postea a secundo viro carnaliter cognoscatur, an a secundo viro separanda sit, & ad primum redire teneatur, vide gloss. 1.l.3.tit.8.part.4. per tex. ibi.
Et quid si ex vsu secundi viri facta fuit cognoscibilis primo, vide ibidem.
Matrimonium si contrahatur secundo viuente prima vxore, vel ab ea viuente adhuc primo viro qualiter contrahens puniatur, & an inquisitores hæreticorum de hoc cognoscant, vide glo.1.l. decimæ sextæ. ti.17. partita.7.
MATRIMONIVM ACCVSATVR & matrimonium non potest accusari propter adulterium nisi a solis coniungibus, vide glossam primam. per textum ibi. legis secundæ. titulo nono. partita quarta.
Matrimonium non accusatur ab existenti in peccato mortali, vel ab illo qui propter hoc aliquid recepit, vide glossam secundam. & 3.l.4.titulo.9.partita.4.
Matrimonium accusatur, vide supra, in verbo. ACCVSARE.
MATRIMONIVM SVBSEQVENS.
Matrimonium postea subsequutum facit filios illegitimos pro legitimis haberi quando coitus ille illo tempore potuit esse vxorius vide glossam nonam. legis primæ. titulo decimotertio. partita quarta.
Et quid si inter coitum, & istud matrimonium aliud matrimonium præcesserit, vide ibidem in principio, & in columna secunda. post medium.
Et sufficit matrimonium interuenire licet non inueruenint ibi dotalia instrumenta, vid. ibidem. in principio.
Et an sufficiat possibilitas contrahendi cum ea tempore natiuitatis filij qui non erat tempore conceptionis ipsius, vid. ibidem.
Et quid si nascatur ex clerico in minoribus constituto, & soluta, vide ibidem.
Matrimonium si contrahatur in mortis articulo, an filij ante anati legitimentur, & quando non, vide dictam glossam nonam. col. 1. in fine. & columna.2.

Matri-

Matrimonium subsequens filios vulgo conceptos legitimat si eorum parentes illud confiteantur, vide dict. glo.9.colum. 2. post medium. d.l. 1.tit.13.par.4.
Matrimonium subsequens an legitimet filium incestuosum licet tale matrimonium ex Papæ dispensatione sit contractum, vid. d. glo.9.colum na.3. in princ.
Et an per illud legitimetur filius inuitus, & an postea redigi debeat in patris potestate, vid. ibidem.
MATRONAE quales esse debeant ad inspiciendam mulierem, an sit corrupta nec non, & qualiter istud facere debeant, & quibus obseruatis, vid. glo.9.l.5.tit.8.par.4.
MAVRVS seu quilibet alius necessitate instante baptizare potest, vt per glo.l.5.tit.4.par.1.
Maurus si sit hostis fidei, an possit securè venire ad nundinas, vid. glo.3. l.4.tit.7.par.5.
MAVRVS, de hoc, vid. in verbo, SARRACENVS.
MEDIA VIA aliquando licet eam eligere vt fecerunt. I.C. & Imperatores, vide glossam secundam per textum ibi. l. nonæ. titulo vigesimo. partita.1.
MEDICINAE reddunt mulieres arctas ita quod a viris cognosci carnaliter non possint, & quid matronæ illud inspicientes facere debeant, vid. glo.9.l.5.tit.8.par.4.
MEDICVS prius consulere debet infirmis, vt confiteantur peccata quã aliquid medicinæ sibi dare, vide glossam quartam. l.37. titulo quarto. partita.1.
Medicus debet infirmo mortem nuntiare si illi proxima videatur esse, vide dict. glo.4.
Medici Regis vel Papæ, & quomodo debeant honorari, vid. per glo. 2.l. 10.tit.9.par.2.
Medicus nouus est homicida parentum, vide glossam secundam. l.2.titulo.6.par.3.
Et est pestis in patria, vide ibidem.
Medicus durante infirmitate cum infirmo nullum pactum facere potest, vide glossam septimam. in fine. legis decimæ quartæ. titulo sexto. partita tertia.
Medicus qui dat medicinas cõtrarias infirmitati punitur vt homicida, vide glossam primam. legis duodecimæ. titulo vigesimo secundo. partita tertia.
Et an sufficiat quod medicus iudicet secundum regulas artis licet postea contrarius effectus sequatur, vi. d. gl.1.
Medicus an licitè recipiat pecuniam pro conferenda sanitate, vid. glo.8. l.10.tit.8.par.5.
Medici si discordent, an vulnus sit letale vel non quibus standum sit, vid. glo.9.l.16.tit.8.par.5.
Medicus si locauerit operas suas ad annum si illo finito ibidem remanserit, an se reconduxisse videatur, vide glossam primam. l. vigesimæ. titulo.8.partita.5.
Medicus an videatur reconductus a ciuibus si elapso tempore conductionis solitam mercedem illi dabant, vide dictam glossam primam. dictę l. vigesimæ.
Medici antiquitus vocabantur circuitores, & parabolani, & quare, & a tutellis se excusare possunt, & quando, vide glossam. 3. & 5.l.3.titulo.17. partita.6.
Medicus qualis eruditionis esse debeat, & quid si propter eius imperitiã infirmus mortuus fuit. vid. glo.1. & 2.l.6.tit.8.par.7. & vid. glo.l.9. per tex. ibi. titulo.15.par.7.
Et an si deseruit infirmum postquam incepit visitare teneatur, vel non, & quid si salaria sibi non soluantur, vide gloss. 2.l.9.titulo decimo quinto. partita.7.
Medicus iudæus, an & quando à Christiano vocari possit vt illum sanet, vide glossam quintam. l. octauæ. per textum ibi. titulo vigesimo quarto. partita.7.
Medici an esse possint filij hæreticorum, vide glossam primam. l.4.titu. 26.part.7.
MEDIETAS QVAESTVVM inter virum & vxorem, vide supra. in verbo, LVCRA.
MEDIVM est semper eligendum, vide glo.1. per tex. ibi. l.2. titulo nono. partita.2.
Medium tenere est viri prudentis, & legis a sapientibus institutæ, vide glossam sextam. ad finem. legis vigesimæ tertiæ. titulo nono. partita sexta.
MELIORAMENTA facta in re a bonæ fidei possessore, an ipse illa reperat, vide glossam primam, & tertiam. l. quadragesimæ primæ. tit.28. partita.3.
Melioramenta facta in re empta contra legis prohibitionem, an faciens repetere possit si ab eo res euincatur, vide glo.1.l.44.titulo.28. partita tertia.
MELIORATIO propriè non cadit vbi non sunt plures in quorum vnus affectio cadere possit, vide glossam quartam. col. 2. post princ. l.8 tit.4.par.5.
Melioratio conductoris in re conducta, an ad aliquid obliget locatorem, vide glossas. l.24.tit.8.par.5.
Meliorationes factæ in re pignorata per creditorem vel tertium, an solui debeant, vide glossam tertiam, & quintam. l. decimæ quintæ. tit.13.par tita quinta.
MELIORATVS an videatur esse filius iure nouiori cui simplex donatio a patre facta fuit, vide glossam.2. & 3. per tex. ibi. l.3. titulo quarto. partita.5.
Melioratus per testatorem, an & pro qua parte ad debita testatoris teneatur, vide glossam primam. legis secundæ. titulo nono. partita sexta.
MELIVS est bonum nomen quam diuitiæ multæ, vid. glo. fina. l.55.tit. 5.partita.1.
MEMBRVM viri si sit multum carnosum vel aridum siue desicatum, an propter hoc matrimonium fieri impediatur, & factum dirimatur. vide glossam quintam. legis decimæ septimæ. titulo secundo. partita quarta.
Membrum & an pœna mortis, vel abscisionis membri æquiparentur, vide glossam sextam. legis quartæ. titulo.7.par.6.
Membrum propriè quod dicatur, vide glossam.5.in fine. l.18.titulo. 14. partita.7.
MENDACIVM quid sit illud q; abhorret natura est q; per se prauum, vide glossam primam. legis quintæ. titulo decimotertio. partita secunda.
Mendacium omne est punibile quando est dolosum, & plura inducta cõtra mendaces, vide remissiuè per glossam quartam. l.5.titulo.13.partita secunda.
Mendacium in quo casu illud approbet lex, vide glossam tertiam. per textum ibi. legis vigesimæ secundæ. titulo vigesimo primo. partita secunda.
Et si quis mentiendo neget dolose in iudicio possidere rem qualiter puniatur, vide glossam primam. legis tertiæ. titulo tertio. partita tertia.
Et an pœnitere possit, vid. ibi. glo.3.
Et quæ sit practica in mittendo istum in possessionem rei illius, vide ibidem. in glossa quinta. dictæ legis tertiæ. titulo tertio. partita tertia.
Et an hoc in quacunque actione, & in spiritualibus locum habeat, scilicet, vt propter mendacium, &c. vide ibidem. in glossa sexta. dictæ legis tertiæ.
Mendacium alicuius filij familias qui asserit se patrem familias quando recepit mutuum facit illum obligari, & quando, vide glossam sextam, septimam, & octauam. per textum ibi. legis quartæ. titulo primo. partita quinta.
Mendacium quid sit, vide glossam secundam. l.1.titulo decimosexto. in partita.7.
MENDAX qui propter eius mendacium aliquid a Rege fuit impetratus qualiter puniatur, vide glossam tertiam. l.8.titulo decimotertio. in partita secunda.
MENS sana in quolibet semper præsumitur nisi contrarium probetur, vide glossam secundam. legis secundæ. titulo decimoquarto. partita tertia.
Nisi ex coniecturis contrarium appareat, & an tunc credatur notario attestanti de sana mente testatoris, vid. d. glo.2.
MENTECAPTI non possunt introducere consuetudinem, vide glo. fina. l.2.tit.2.par.1.
Mente capti non possunt aliquem leuare de sacro fonte, & quare, vid. gl. penul. l.6.tit.4.par.1.
Mente capti proprie qui dicantur, vide glossam primam. l.4.titul.11. partita quinta.
Et in quo differant a furiosis, vid. ibidem.
Mentecapti æquiparantur minoribus & eorum priuilegijs gaudent, vid. glossam octauam. legis quartæ. per tex. ibi. titulo decimoquarto. partita quinta.
Mentecapti & an istis exemplariter substitui possit, vide glossam tertiã. cum alijs ibi. legis vndecimæ. per textum ibi. titulo quinto. partita sexta.
Mentecapti a legitima excludi non debent, & an possit furioso exemplariter substitui, vide glossam sextam, septimam, & octauam. d. l.11.titu. 5.partita.6.
Mente capti & furiosi æquiparantur aliquando tamen differunt inter se, vid. gl. l.1.l.13.tit.16.par.6.
Mentecapti si delinquant, an accusari possint, & puniri, vid. glo.8. & 9. l. 9.tit.1.par.7. per tex. ibi.
MENSIS nonus in quo mulieres magis consueuerunt parere, vid. glo.3. l.4.tit.23.par.4.

Mensis

Universidad de Deusto
Biblioteca

Mensis quilibet debet & intelligitur esse.30.dierum,vid.glo.6.l.5.titu.6. partita.6.
Mensis in quo crimen de quo quis accusatur fuit commissum debet poni in accusatione criminali,vid.glo.5.l.14.per tex.ibi.titulo. 1.partita septima.
MENSOR agrorum cum a iudice datur, an tunc pars debeat esse præsens, vide glossam primam. legis octauæ. titulo septimo. partita septima.
Mensor tenetur de dolo,& lata culpa, & quid si alij delegauerit qui dolose processit,vid.glo.2.ibidem.
Et mensuratori debet solui de communi ab vtraque parte, vid. gl. 2. d.l. octauæ.
Mensor agrorum propriè non dicitur testis,& ideo licet falsitatem committat,vt testis falsus non punitur,vide ibidem.in glossa sexta. dictæ. l.octauæ.
MENSVRA & quid operetur aliquid emere in genere in specie, vel ad mensuram,vide glossam secundam.l.vigesimæquartæ. titulo quinto. partita.5.
Mensuratio si adhuc sequuta non sit in illis rebus quæ mensurari solent si post venditionem,& ante mensurationem res vendita augeatur cui augmentum illud pertineat,an emptori,vel venditori,vid.gloss.11.dictæ.l.2.4.
Mensura qualis esse debeat,& de pœna vtentis falsis mensuris,vid.glo.l. 7.per tex.ibi.tit.7.par.7.
Et an cum ager mensuratur debeat pars esse præsens mensurationi,vide glo.1.l.8.tit.7.par.7.
MENTIRIS istud verbum potest aliquando impune dici etiam in præsentia Regis,vide glossam quintam.legis quartæ. titulo tertio. partita septima.
Et de pœna mentientis coram Rege,vel iudice,vide glossam.2.l.2.tit. 7. partita.7.
MERCATORES an veniant in consideratione respectu pœnitentiæ in iungendæ, vide glossam octauam.l.vigesimæquintæ.titulo quarto. partita prima.
Mercatores transferentes se ad remotas prouincias & ibi merces trahentes.&c.quæ damna in de sequantur,vid.ibidem.
Mercator an teneatur ostendere libros suos ad fundandam intentionem actoris,& quando,vide glossam sextam.l.decimæseptimæ.tit.2.partita tertia.
Mercator peritus in exercitio præsumitur lucrare nisi infra annum contrarium fuerit protestatus,vide glossam quintam. l. 29.titul.11.partita quarta.
Et potest pecunia mercatori dari vt inde percipiat iustos quæstores,vide ibidem.
Mercator si sibi tradita sit dos ob timorem dilapidationis mariti, an cum eo tunc pacisci possit vel capitale semper sit saluum viro,& vxori,vid. per glossam quintam. legis vigesimæ nonæ. titulo vndecimo.partita quarta.
Mercator si statim quod recepit literas pagamentorum non contradixit consentire eis videtur,vide glossam secundam.l.sextæ.titulo.1.partita quinta.
Mercator si est solitus lucrare si ei depositum debito tempore non reddatur,an possit agere pro interesse lucri,vid.glo.9.l.8.per tex.ibi. titul.3. partita.5.
Et in curia mercatorum iudicari debet de bono & æquo omissis iuris solennitatibus,& qualiter hoc intelligatur,vide glo.in proœmio.titu.7. partita.5.
An tamen ibidem seruari debeant leges,& iura ciuilia,vid.ibidem.
Et qualiter in curia mercatorum pœna peti possit,& an priores,& consules mercatorum possint facere statuta pœnalia,vid.ibidem.
Et an valeat consuetudo quod etiam in magna quantitate credatur libris mercatorum,vide ibidem.in fine.
Mercatores propriè loquendo qui dicantur,& quid si sint in matricula mercatorum & mercantiam non exerceant,vide glossam primam.l.1. tit.7.par.5.
Mercatores non debent inter se facere pactum neque monopolium vt vnus non vendat nisi ad certum pretium vel simile nisi ex principis priuilegio,& quando princeps illud date debeat,vi. per glossam secundam.l.2.titul.7.par.5.
Et an hoc possit consuetudine acquiri:& an longi temporis,vel alia,vid. per.d.gl.2.d.l.1.tit.7.par.5.
Mercatores an possint conueniri tempore nundinarum ex principis rescripto sue à ciuibus vel a dominis terræ , vide ibidem. in glossa sexta.
Mercatores quod sint publicè in aliquo loco vtile est dignior tamen est ciuitas si habeat abundantiam rerum ex proprio territorio quam si per mercatores abundet,vide glossam primam.l.4.titulo septimo.partita quinta.
Mercatores si spolientur in itineribus,an & quando villa seu dominus territorij ad emendam teneatur, & quid si illi qui fecerunt violentiam erant fortiores,vide glossam septimam,& octauam.dict.l.4.titulo.7. partita quinta.
Et quid si maleficium fiat in confinibus villæ, & in continenti deprædator se transtulerit ad alium territorium,vel factum fuit de nocte,vide ibidem.
Mercatores si sint clerici,an ad pedagia teneantur,& alia in hoc,vid.gl.3. l.5.tit.7.par.5.
Mercatores in qua quantitate pedagia soluere debeant,& an debeant soluere ex rebus quas sui & suorum causa adducunt, & an & quando in hoc stetur ipsorum iuramento,vid.glo.4.&.6.l.5.titulo septimo.partita quinta.
Et quid si ex tali re vsus fuit quia sui causa portabat si postea mutato proposito illud vendiderit,an tunc teneatur ad solutionem tributi,vid.ibidem.in glo.8.
Mercatores ex quibus rebus pedagia soluere non teneantur, vid. ibid.in glo.omnibus illius.l.5.
Mercatores a certo & solito itinere deuiare non debene causa defraudandi portagia & tributa,vide glossam decimam tertiam. ibidem. per illum tex.
Et si illud fecerint neque portagia soluant,an omnes res suæ quas adducunt confiscentur,vide glossam primam.l.sextæ.titulo septimo.partita quinta.
Et quid in minoribus.25.annis,vid.ibi.glo.3.
Et an ipsi sic occultantes rem illam perdant ipso iure vel post sententiã, vid.ibidem.in glo.5.
Mercator si res suas in domo alterius ponat ille res non sunt obligatæ domino domus propensione domus,vide glossam quartam.l.5.titulo.8. partita.5.
Mercatores an teneantur contribuere ad reserciendum damnum vni ex eis datum eo quod causa leuandi nauim res suas in mare proiecit , & qualiter hoc fieri debeat,& quo tempore,vide glossas.l.tertiæ.& glossas. legis quintæ , & sextæ. per textum ibi. titulo nono. partita quinta.
Et an credatur libro socij mercatoris super damnis contingentibus in rebus societatis vel aliter probare teneatur,vide glossam quartam.l.7.titu.10.par.5.
Mercator semper præsumitur lucrare nisi contrarium probetur , vide glossam secundam. legis decimæ tertiæ. titulo decimo. partita quinta.
Et an ipsi incumbat probatio quando asserit non lucratũ fuisse, vid.ibid.
Mercatores & tenentes cambia stipulantes & exigentes interusurium de nundinis in nundinas,an licitè faciant,vide glo.2.l.31.titulo vndecimo. partita.5.
Mercator obligando bona sua omnem mercantiam suam obligasse videtur, vide glossam quartam.legis quintæ.titulo decimo tertio.partita quinta.
Mercatores si sint plures,& vnus aufugiat aliquis vero occurrentes solutionem receperunt.an ipsi cum alijs lucrum illud communicare teneantur,vide per glossam nonam.columna.2.l.septimæ.titulo sexto. partita sexta.
MERCANTIA est quoddam corpus vniuersale,& videtur obligata quando mercator bona sua obligauit,vide glossam quartam.l.5.tit.13. partita.5.
MERCES quas mercatores inuehunt in domum conductam,an sint obligatę pro pensione domus,vide glossam quartam.l.5.titulo.8.partita quinta.
MERCATVM quid significet,vide glossam sextam.l.1.titu. 11.partita prima.
Mercata an de nouo fieri possint in aliquo loco sine principis licentia, & quando sic,vide glosiam secundam.legis tertiæ.titulo septimo.partita quinta.
Mercata quæ nullam habent franchisiam non habent priuilegia nundinarum,vid.ibidem.
MERCENARII de suis salarijs soluere debent decimas,vid.glo.4. l.9. tit.20.par.1.
Mercenarius si in alieno fundo fodiens fodinam argẽti adinuenit quam partem ibi habebit, vide per glo.15.post principium.l.5.tit.15.partita secunda.
Mercenarius potest etiam in diebus feriatis mercedem ad alimenta petere , vide glossam quartam.in fine.l.trigesimæquintæ. titulo secundo. partita.3.
Mercenarius à domino conductus vt fodiat pro inueniendo thesauro si illud inuenerit totum debet esse domini,vide glossam.6.l.45.titul.28. partita tertia.
Mercenarius si furtum fecerit,an & quando pro eo actione furti conueniri possit,vide glossam tertiam,quartam,& sextam.l.decimæseptimæ. titulo.14.

titulo.14.par.7.
MERETRIX oblationem in ecclesia facere nõ potest,vi.gl.8.l.10. titulo.19.par.1.
Meretrix iustè accipit vt meretricetur licet malefaciat,vid.glo.5.l.10.titu.19.par.1.
Et ideo ex talibus potest facere eleemosynam,vid.ibidem.
Meretrices possunt a vicinia expelli,& semper conducunt domos ad mẽsem,vide glossam secundam.legis decimæquartæ.titulo decimo.partita quinta.
Meretrix an possit exigere sibi ob meretricium commissum,vid.glo.2.l. 38.tit.11.par.5.
Meretrices an illud quod turpiter & libidinis causa acceperint restituere teneantur saltem in foro animæ & quibus,& an de talibus possint testare,vel an de eis ita datum reperi possit siue promissum impleuerint sine non, vide glossam secundam.l.53.per tex.ibi. titulo decimoquarto.partita.5.
Meretrix propriè quæ dicatur,vide glossam tertiam.dict.l.53.titulo.14. partita.5.
Meretrix si acceperit pignus pro securitate solutionis,an pignus ab ea reuocari possit,vel an ipsa agere possit contra donantem vt pignus redimat,vid.glo.4.d.l.53.
Meretrix an possit exigere,& petere sibi promissum libidinis causa,vide dictam glossam quartam.dictæ.l. quinquagesimæ tertiæ.titulo.14. partita.5.
Meretrix dicitur turpis persona,& quid de illa quæ causa libidinis passa est aliquem secum commiscere,vide glossam secundam .l.1.titu.7.partita sexta.
Meretrix si vocetur mulier quæ illud fuit sed iam nupta est,an vocans teneatur actione iniuriarum,vid.gloss.7.in fine.l.1.titulo nono.partita septima.
Et an raptus meretricis sit punibilis,vel non,& quando sic,vide per glossam septimam.l.secundæ.per text. ibi. titulo decimonono . partita septima.
Et an meretricibus existentibus in publico lupanari possit vectigal imponi,vide glossam secundam.legis secundæ.titulo vigesimoseptimo.partita septima.
Meretrices non sunt dignæ legum laqueis innodari,vid.glo.1 l.5.titu.29. partita.7.
Meretrices si capiantur propter eius delictum cum masculis neque cum honestis fœminis carceratis esse non debent,vid.ibidem.
MERVM IMPERIVM quid sit,& de hoc, vide glossam secundam. legis decimæ octauæ.titulo quarto.partita tertia.& glo.2.l.2.titulo.25. partita quarta.
Et an Episcopi illud imperium habeant,vid.ibidem.in fine.d.glo.2.d.l. decimæ octauæ.
Et an merum imperium possit præscribi contra principem , & quid iure ordinamenti vid.glo.1.ibidem.
Merum imperium non venit nisi nominatim concedatur, vid.gloss.4. ibidem,& gloss.similiis quæ idem dicit,in glo.1.l.7.titulo decimooctauo.par.3.
Merum imperium residet apud iudices ordinarios prouinciæ ratione officij,vide glossam quintam.dictæ legis secundæ.titulo quarto. partita tertia.
Merum imperium an possit præscribi,vide glossam tertia m.l.6.titul.29. partita.3.
Merum & mixtum imperium habere præsumitur in aliquo loco dominus qui ibidem habuit furcas erectas per.30.annos licet ibidem nullus fuerit suspensus quia casus non euenit,vide glossam octauam.l.15.titu. 31.partita.3.
Merum imperium quanto tempore præscribatur contra principem , vide glossam vndecimam.l.decimæquintæ.titulo trigesimoprimo.partita tertia.
Et si præscribatur per.100. annos annos , an fama vel opinio de contrario sufficiat,vel testes,vid.ibidem.
Merum imperium,an veniat in generali donatione villæ seu castri facta alicui vel ecclesiæ,vide glo.2.l.9.per textum ibi.titulo quarto. partita quinta.
Merum & mixtum imperium generaliter est concedendum , vide dictã glo.4.d.l.9.
Merum imperium est de regalibus,& adhæret ossibus principis , vide glossam octauam.per text.ibi. dictæ legis nonæ.titulo quarto.partita quinta.
METROPOLITANI non habent iurisdictionem in subditos suffraganeorum nisi in casibus à iure expressis,vide glo.2.in medio.l.10.tit. 5.partita.1.
Metropolitani prouidebunt beneficia suffraganeorum quando ipsi fuerunt negligentes in termino sibi dato,& si metropolitani neglexerint prouidebit Papa,vide glossam primam.in principio.l.nonæ.titul.16. partita.1.
Et an ille cui electio deuoluitur debeat prouidere secundum illas qualitates secundum quas eligere debebant, rimi electores,vel col.ectores,vide ibidem.
Metropolitanus a concilio punitri non debet quando ipse tanquam caput ibi præest alias secus,vide glossam secundam.l.decimæ quartæ.tit.16. partita.1.
METVS qualis esse debeat adhuc vt excuset iurantem ne ad implementum iuramenti teneatur, vide glossam secundam.l.29.titulo vndecimo.part.3.
Metus si sit vanus & improbabilis a quis an iuramento quod per talẽ metum præstitit debeat petere absolutionem,vid.ibidem.
Et quando talis esset iustus metus poterit iudex compellere recipientem vt illud relaxet , vide ita in dicta glossa secunda.l.29.titulo.11.partita tertia.
Et si iuramentum metu extortum sit in casibus a lege prohibitis non obligat ipso iure,vid.d.glo.2.in fine.
Metus impedit omnem actum in quo consensus liber desideratur si iustus sit,vide glossam tertiam.l.vigesimæ nonæ.titulo vndecimo.partita tertia.
Sed an & tunc talis per metum iurans indãgeat absolutione , vide ibidem.
Metus si præbuit causam non appellandi a quo probari debeat præcessisse,& an tunc necessaria sit protestatio,vide glossam nonam.l. 17.titu. 23.partita.3.
Metus reuerentialis,an vitiet matrimonium a filia contractum voluntate patris , vide glossam tertiam.legis decimæ.titulo primo.partita quarta.
Metus quid sit, vide glossam sextam. l.decimæ quintæ.titulo secundo. partita.4.
Et qualis sit ille qui cadere possit in constantem virum , vide ibi.glossam octauam.
Metus minor desideratur in muliere quam in viro, vide ibidem.in glossa septima.
Et qualis sit iustus metus,vt per eum matrimonium impediatur,vid.ibidem.in glo.9.&.10.
Metus oritur ex iusto timore licet adhuc manus non intulerunt,vide ibidem.in glossa decima.dict.legis decimæquintæ.titulo secũdo. partita quarta.
Metus iustus est si quis timeat se ad seruitutem redigi,vide gloss.11.l.15.titu.3.in par.4.
Metus perditionis bonorum an sit iustus,vide glossam vndecimam.dict. legis.15.
Et quid si huic metui postea nouus adhæreat consensus expressus,vel tacitus,& an matrimonium conualescat ex spontanea cohabitatione,an vero de nouo debeat contrahi , vide ibidem, in glossa decima tertia.
Metus terribilis excusat mulierem ab adulterio,& qualis esse debeat,vid. glo.1.7.tit.9.partita.4.
Metus an iustus esse dicatur quod causatur ex alicuius officio,vt per illud matrimonium non teneat,& an illa præsumptio metus alias probationes iuuet,vide glossam duodecimam.l.secundæ.titulo.14.partita quarta.
Metus quid sit,& fit quoad animum vis vero fit corpori , vid. gloss.1.l.28. tit.11.par.5.
Metus an & quando excuset occidentem aliquem de mandato tyranni, vide glossam secundam.l.1.& glo.5.legis octauæ.titulo octauo.partita septima.
MILES armatæ militiæ,& miles cœlestis,an excusetur iuris ignorantia, vide gl.5.l.fin.tit.1.par.1.
Miles excusatur etiam si peritiores non consuluit,& excusatur iuris ignorantia.vid.glo.6.ibidem.
Miles non excusatur ob ignorantiam iuris naturalis, vide glossam octauam.d.l.fina.
Miles solus in lucro subeundo excusatur iuris ignorantia mulier,rusticus & alij in damno vitando , vide glossam penul.imam. dictæ legis finalis.
Miles venit in consideratione respectu pœnitentiæ iniungendæ , vide glossam octauam. legis vigesimæquintæ. titulo quarto. partita prima.
Milites ordinum sancti Iacobi & aliarum augaudeant priuilegio clericali,vi.per glo.1.l.1.tit.7.par.1.
Milites ordinum Calatrauæ, Alcantaræ,&c.si decedant sine hærede quis habebit eorum bona,vide glossam quartam.l.quartæ.titulo.21. partita prima.
Miles a militia,idest.duritia dicitur & quales ad militiam sint eligendi, vide glossam secundam.legis secundæ.titulo vigesimo primo. partita secunda.

Universidad de Deusto Biblioteca

Miles vtrum posit esse castratus, vid. glossam quartam legis duodecimæ. tit.21.par.2.
Miles an effici posit a principe ille qui alias est ignobilis, vid.glo.6.l.2.titu.21.par.2.
Milites an alius præter Regem illos creare posit, vid.glo.1.l.11.titulo.21.partita.2.
Miles creatus si proditor sit amittit militiam, vide glo.6.l.12.titulo.21.partita secunda.
Idem si publico iudicio sit damnatus, vid.ibidem.glo.7.
Milites qui a Papa creantur benedicuntur qui vero a laico principe non, vide glossam tertiam.legis decimæquartæ.titulo vigesimoprimo. partita secunda.
Milites creati a patris potestate non euadunt, vide glossam quintam.l.16. ibidem.
Miles esse debet qui in Regem vel Imperatorem eligitur, vide glossam.5. per textum ibi.legis vigesimætertiæ. titulo vigesimoprimo.partita secunda.
Milites nostri temporis, an gaudeant priuilegijs vti erat antiquitus, vide glossam primam.legis vigesimætertiæ.titulo vigesimoprimo.partita secunda.
In militibus cadit duplex delictum vnum militare aliud non militare, vide glossam primam.legis vigesimæquintæ.titulo vigesimoprimo.partita secunda.
Milites ordinum an posint habere proprium, & quid in militibus sancti Iacobi, vide glossam tertiam.legis decimætertiæ.titulo vigesimotertio.par.1.
Milites recuperantes prædam quando illam debeant retinere, & quando non, vide glossam secundam.l.vigesimæsextæ. titulo vigesimosexto. partita.2.
Milites non possunt sine licentia recedere de suis mansionibus, & locis deputatis, vide glossam sextam.legis secundæ. titulo septimo.partita tertia.
Milites & generosi habitantes in aliqua ciuitate in qua est litigium super terminis, & territorio quo habita victoria ipsi milites gaudebunt, an ipsi teneantur ante victoriam & lite pendente ad contributionem vt lis prosequatur, vide glossam nonam.l.20. titulo trigesimosecundo. partita.3.
Milites ea quæ acquirunt in Regis seruitio siue sit in mari siue in terra illud peculium castrense dicitur, vide glossam quartam.l.6.titul.17.partita quarta.
Milites qui castra & curiam Regis sequuntur non sunt immunes a puluere, sudore, & labore, vi.ibidem.in glo.6.
Milites terrestri naturales sunt illius loci vbi militiam receperunt, vide glossam quintam.per textum ibi.legis secundæ.titulo vigesimoquarto.partita.4.
Et an idem dicendum sit in milite cælesti vt naturalis dicatur illius loci vbi habet beneficium, vid.d.glo.5.d.l.2.
Milites creari hodie non potest nisi a Rege, vel Regina, vel de eius mandato, vide dictam glossam primam.legis vndecimæ.titulo vigesimoprimo.partita.2.& glossam secundam.l.1.titulo vigesimoquinto. partita quarta.
Miles intra annum non debet a donatore militiæ discedere, & quare, vide gl.1.l.7.tit.25.par.4.
Et quando sic, vid.ibi.glo.4.
Miles creatus immunis est ab oneribus, & honoribus subeundis, vi. dict. glossam.1.
Miles qui est in curia Regis, vel in alio quocunque loco in seruitio Regis an gaudeat priuilegio militari, vide glo.1.&.2.in fine.l.49.titulo.5.partita quinta.
Et si ex pecunia militis quæ est penes tertium ille tertius rem emerit, an illa res si empta sit militis, vel ementis, vid.ibidem.
Et an tunc requiratur quod talis emens sit procurator, vel negotiorum gestor ipsius militis, vide ibidem.
Miles propriè quis dicatur ad hoc vt sibi competat priuilegium militum, vid.d.gl.2.in medio.
Et an hodie cutetur de cæremonijs antiquæ militiæ, vid.ibidem.
Milites quod priuilegium habeant quando malitiosè nolunt portagia soluere, vide glossam decimamsextam.l.quintæ.titulo septimo. partita quinta.
Milites nostri temporis vacantes ocio, an posint esse conductores, vel locatores, & quid in doctoribus, vide glossam secundam.l.2.titu.8.partita quinta.
Milites an pro aliquo posint fideiubere, & quid si suo priuilegio renuntient, vide glossam primam.legis secundæ. titulo duodecimo.partita quinta.
Miles non conuenitur nisi in quantum facere potest neque compelletur ad cessionem bonorum, vide glossam sextam.l.1.titulo decimoquinto.part.5.
Miles qui post cessionem bonorum arma emit, an ab eo auferri posint, vide glossam quartam. legis tertiæ. titulo decimoquinto. partita quinta.
Miles qualiter testamentum facere posit, & de priuilegijs militum in testando, vide glossas.legis quartæ.per textum ibi.titulo primo.partita sexta.
Miles si sit mutus an posit facere testamentum, vide glossam.11.l.13.tit.1.partita.6.
Miles si deliquerit & sit ad mortem condemnatus an testamentum facere posit, vide glossam quartam, & quintam.l.15.per tex.ibi.titul.1.partita sexta.
Miles potest pro parte temporis decedere testatus, & pro parte intestatus alius non, vide glossam tertiam.cum alijs ibi.l.15.tit.3.partit.6.per textum ibi.
Miles an posit filio suo emancipato pupillariter substituere, & in quibus talis substitutio valeat, vide glossam quintam.l.quintæ.titulo.5.partita sexta.
Miles quis propriè dicatur, & vt militari priuilegio substitutionem compendiosam facere posit, vide glossam quartam.l.12.titulo quinto.partita sexta.
Miles ex priuilegio potest aditam hæreditatem directo substituere, & pro tempore habere vnum hæredem, & pro tempore alium, vid.ibid. in glossa decimaseptima.
Miles armatæ militiæ æquiparatur scholari addiscenti scientiam, vide glossam nonam. legis quintæ. titulo decimoquinto. in partita sexta.
Milites an volentes admittantur ad minorum tutelas, vide glo.1.l.3.titu.17.part.6.
Et an qui se gerit pro milite cum illud non sit puniatur pœna falsi, vid.gl.3.l.2.tit.7.par.7.
Miles si delinquat in crimine militari, vel alio per quem iudicem capi, & puniri posit, vid.glos.1.tertiæ.per textum ibi.titulo vigesimonono.partita.7.
Et quod dicatur crimen militare, vide glossam tertiam, quartam, &.5.d.l.3.tit.29.par.7.
Et quid si dubitetur an sit miles, vel non, vid.ibidem. in glossa secunda.dictæ.l.3.
Miles occidens vel aliter delinquens, an per præsidem ad magistrum remitti debeat, vel non, vide ibidem.in glo.5.
Milites qui torqueri posint vel non, & quando, vid.glos.4.l.2.per text.ibi.tit.30.par.7.
MILITARIS SVBSTITVTIO, vide in verbo, SVBSTITVTIO MILITARIS.
MILITARE TESTAMENTVM, vid.in verbo, TESTAMENTVM MILITARE.
MILITIA de per se non est dignitas, & quare sic dicatur, vide gl.6.per tex.ibi.l.1.tit.21.par.2.
Et vnde dicatur, vid.ibi.glo.2.
Militia dari non debet pauperi neque illi qui patrem aut matrem maleficos appellauit, vide glossam primam.l.duodecimæ.titulo vigesimoprimo.partita.2.
Militia an liberet filium a patris potestate, vide glo.4.l.16.titulo vigesimoprimo.part.2.
MILLENARIVS numerus, & de eius nobilitate, vide glossam primam.per textum ibi.legis secundæ.titulo vigesimoprimo. partita secunda.
MIMOS, vide de his.in verbo, REPRAESENTANTES.
MINERAE an sint de regalibus, & de reseruatis principi, vide glossam decimamquintam.legis quintæ.titulo decimoquinto.partita secunda.
Et quam partem princeps sibi habere debeat vbicunque inueniantur, vide ibidem.
Et quid si mercenarius in fundo fodiens casu fodinam argēti inuenit quā partem ibi habebit, & quid in thesauro, vid.ibidem.
MINISTRI & ministrorum distinctio in ecclesia Dei a quo fuit instituta, vide glossam primam. legis secundæ. titulo sexto. partita prima.
Ministri castigando de prælatorum mandato si excesserint, an prælati teneantur, vide glossam sextam.l.quadragesimæoctauæ.titulo.6.partita prima.
Ministri communicantes cum domino suo excommunicato, an peccent & in quibus illud procedat, vide glossam nonam.l.34.titulo.9.partita prima.

MINOR
Excusatur
Obligatur seu ligatur
Compromittit
Constituit procuratorem, vel cōstituitur.
Iurat vel non.
Restituitur vel non.
Testificat.
Læditur, vel damnificatur.
Vendens, vel emens
Contumax
Appellat

Appellat
Contrahens sponsalia, vel matrimonialia.
Donat, vel non
Recipiens mutuum.
Instituitur hæres purè ad diem vel sub conditione.
Tutor seu executor testamenti.
Accusat, vel accusatur, vel torquetur.

MINOR an ligetur legibus si alleget iuris ignorantiam, vid.glo.3.l. fin. tit.1.par.1.
Minores consuetudinem inducere non possunt etiam si pluries factum faciant, vid.glo.fi.l.2.tit.2.par.1.
Minor an debeat sibi eligere curatorem in iudicio, & de forma quæ in hoc seruatur, vid.glo.2.l.11.tit.2.par.3.
Minor si concurrat cum muliere quod erit potentius priuilegium, vi.gl.2.in fine.l.5.tit.3.par.3.
Minor si habeat tutorem, an debeat in eius propria persona citari, vide glo.13.l.2.tit.7.in par.3.
Minor si enormissimè læsus sit, an contra venire posit non obstante suo iuramento, & an requiratur quod petat absolutionem ab eo, vid.gl.4.l.59.tit.18.in par.3.
Minor & in quibus contractibus minorum accedere posit fideiussor, vide glossam nonam.dictæ legis quinquagesimænonæ.titulo.18.partita tertia.
Minor & an in venditione rei minoris siue sit mobilis siue immobilis requiratur subhastatio, vide glossam secundam.l.60.titulo decimooctauo.partita.3.
Et an ibidem interuenire debeat decretum iudicis, & quando, & qualiter, vide ibidem.in glo.8.
Minor vtrum petere posit quod sententia contra eum lata quæ transiuit in rem iudicatam rescindatur si instrumenta de nouo reperit, vide glo.9.l.19.tit.22.par.3.
Et intra quantum tempus istam restitutionem petere debeat, vid.ibid. in gl.11.& in glo.12.
Minores si ad officium eligantur possunt illud reijcere sine appellatione, vid.gl.2.l.8.tit.23.par.3.
Minori inuito potest defensor constitui secus in re publica, & ecclesia, vide glo.5.l.1.tit.25.par.3.
Et ex hoc colligitur differentia inter minorem, rempublicam, & ciuitatem quod notat.d.glo.5.
Et an minori posit dari per tutorem constitui ex suis rebus immobilibus sine iudicis assensu, vide glossam primam.per illum tex.ibi.l.14.tit.11.partita.4.
Et an iudicis assensus sit necessarius si dētur tunc res mobiles quæ seruando seruari possunt, & quid in pecunia, vid. ibidem. in glossa secunda.
Minor septennio an posit à patre in adoptionem dari, & an posit arrogari, vide glo.1.per textum ibi.legis quartæ.titulo decimosexto.partita quarta.
Minor.60.annis an posit filios generare, vid.glo.4.l.4.titulo.16.partita quarta.
Minor an posit a suo tutore, vel curatore adoptari, vel arrogari, vide glossam primam.per textum ibi.l.sextæ.titulo decimosexto. partita quarta.
Minor si sit dominus vnius serui si alter dominus serui illum manumittat an dominus alter si minor sit ad idem, vel ad recipiendum pretium cōpellendus sit, vide glossam secundam.legis secundæ. titulo.22.partita quarta.
Minor quando ex receptione mutui grauetur, & quid si non probetur fuisse versum in eius vtilitatem licet probetur quod erat in instanti necessitate, vide glossam testiam.& glossam.7.l.3.titulo primo.partita.5.per illum tex.ibi.
Et quid si vtilitas non duret licet a principio vtiliter gestum fuit, vid.dict.glo.7.in fine.
Minor qui dixit se patrem familias, an propter hoc mendacium ad restitutionem mutui compellatur, vide glo.6.per tex.ibi.l.4.titulo.1.partita quinta.
Minoris res in pignus data pro illo quod fuit versum in eius vtilitatem etiam sine iudicis decreto valet, vi.glo.4.l.nonæ.titulo secundo.partita quinta.
Minor a vendicando alienata repellitur si pretium in eius vtilitatem versum non restituat, vide glossam quartam.legis nonæ.titulo secundo.partita.5.
Minor si habeat pecuniam suam penes alium si ille ex illa pecunia rem sibi emerit, an talis res sic empta sua sit, vid.glo.3.&.l.49.per tex.ibi.titu.5.part.5.
Et quid in curatore emente ex pecunia sui minoris, vel in alio extraneo, vid.d.glo.4.
Minor si habeat rem & princeps illam alicui donauerit seu vendiderit, an venditio, siue donatio valeat, & intra quantum tempus pretium talis rei petere debeat, vid.glossam tertiam.l.quinquagesimætertiæ.titu.5.partita.5.
Minor antequam renunciet beneficio.l.1.C.de rescindenda venditione an debeat de illo certiorari, vide glossam duodecimam.ad fin.l.56.tit.5.partita.5.
Minores quod priuilegium habeāt si malitiosè fecerint vt portagia non soluant, vide glossam decimamsextam.legis.5.titulo septimo.partita quinta.
Minor si portagia non soluerit an in eo idem quod in maiore dicendum sit, & an sit necessaria restitutio, vid.glo.3.l.6.ibid.
Minor non videtur circumscriptus si vtatur iure communi, vid.glo.4.in medio.l.5.tit.8.par.5.
Minor si conduxerit domum, an & quando bona sua ibidem illata sint tacitè hypothecata pro pensione domus, vid.d.glo.4.
Minor.25.annis & maior.14.si curatorem non habeat an obligetur per contractum vel per stipulationem, vid.glo.5.l.4.titulo vndecimo.partita quinta.
Et an posit procuratorem constituere ad ea in quibus ipse obligari posset, vid.d.glo.5.d.l.4.
Et an posit hæreditatem adire vel repudiare, vel testamentum facere curatore contradicente, vid.d.glo.5.d.l.4.
Et an posit deferre iuramentum sine curatore vel alia facere si illū habeat, vid.d.glo.5.
Minor an & quando teneatur soluere expensas factas a negotiorum gestore in re sua, vide glossas.legis vigesimæoctauæ.titulo duodecimo.partita.5.
Minor an posit vendicare quod curator ipsius de pecunia sua emit, vel an illa res sic empta sit minori tacitè hypothecata pro solutione pretij, vid.glo.2.&.4.l.30.per tex.ibi.tit.13.par.5.
Et qualiter sit facienda solutio minori vt debitor soluens liberetur, vide glossas. legis quartæ. per textum ibi. titulo decimoquarto. partita quinta.
Et an debitor posit appellari a præcepto iudicis iubentis solui minori, & quando, vid.ibidem.in glo.4.
Et an soluens minori debeat de hoc facere scripturam, vide dictam glossam quartam.
Minor si cum esset maior pecuniam sibi solutam perdidit ob hoc soluens non tenetur, secus si illud faciat in minori ætate constitutus, vide ibid. in glossa quinta.
Et quid si sibi solutum casu fortuito perijt, vid.ibidem.in glos.6.
Minor an posit cedere bonis, & quando, vide glossam.1.l.1.titulo.15.partita quinta.
Minor non potest carcerari pro debito, vide dictam glo.1.d.l.1.titulo.15.partita quinta.
Minor si emat a debitore alicuius cum fraude vel sine ea, an restituet rem & an sit ei restituendum pretium, & quid si eius curator fraudem tantum adhibuit, vide glossam vndecimam.l.septimæ.titulo.15.partita quinta.
Minor si per tutorem finita tutela sit electus blanditijs, an ab eo factum valeat, vide glossam sextam.legis vigesimæseptimæ.titulo primo.partita sexta.
Minor si impetret licentiam alienandi rem maioriæ tacito de sua minori ætate, an alienatio teneat, vel non, vid.gloss.4.col.9.ad fin.q.22.&.23.tit.11.par.6.
Minor compelli non potest vt suscipiat curatorem sed si susceperit cogetur stare sub cura vsque ad.25.annum, vid.glo.2.l.13.per tex.ibi.tit.16.partita.6.& ibi.glo.3.
Et an pater posit adulto curatorem in suo testamento dare, & an cū causa posit a iudice confirmari, vide glossam tertiam, & quintam. dict.l. decimætertiæ.
Sed an confirmabitur etiam si adultus cui datus est nolit curatorem habere, vid.d.glo.5.
Minor sine tutoris vel curatoris sui authoritate se obligare vel aliqua facere non potest, vide glossam quintam.cum alijs ibidem.l.17.titu.16.partita.6.
Minor in quo loco, & cum quibus personis educari & nutriri debeat, vi. glossas.l. decimænonæ.per textum ibi. titulo decimosexto. partita sexta.
Minor qualiter a tutore ali debeat, & an si redditus non sufficiant posit manum extendere ad proprietatem, vide glossas.l.20.ibidem.per illum textum.
Minor tenetur curatori suo soluere quod pro eo alimentādo de suo expēdit, vid.glo.4.d.l.20.per illum tex.
Minor si impetrauit veniam ætatis an contra eum currat præscriptio neque posit restitui, vid.d.glos.1.columna.2.in principio.l.9.titulo.19.partita.6.
Et quid si præscriptio talis cœpta fuit cum defuncto, vide ibidem.in glossa tertia.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Et quid in præscriptionibus longissimi temporis, & a quo tempore incipiat currere quadriennium, vide ibidem. in glossa sexta. & in glossa septima.
Minor an possit aliquem reptare, vide glossam quartam. l. 2. titulo tertio. partita. 7.
Minor in cuius domo falsa moneta fuit fabricata, an per hoc domum perdat, & qualiter tunc eius tutor teneatur, vid. glo. l. 10. per tex. ibi. tit. 7. partita. 7.
Minores. 14. annorum si dominis non succurrant, an puniatur aliqua pœna, vide glossam septimam. l. decimæ sextæ. per text. ibi. titulo octauo. partita. 7.
Minor an iniuriare vel iniuriari possit, vid. glo. 2. l. 8. per tex. ibi. titulo. 9. partita. 7.
Minor si per vim propria authoritate occupauerit qualiter puniatur, vi. gl. 5. l. 10. tit. 10. par. 7.
Minor si aliquid furetur qua pœna puniatur, vid. gl. 5. l. 17. per tex. ibi. titu. 14. par. 7.
Minor si receptauerit seruum fugitiuum alterius, an aliqua pœna puniatur, vide glo. 1. vigesimæ quintæ. per tex. illum ibi. titulo decimoquarto. partita. 7.
Minor si negauerit damnum a se datum fuisse qualiter puniatur, & an possit se restituti si contrarium probetur, vid. glo. 3. l. 16. per tex. ibi. tit. 15. partita. 7.
Minor ætatis quando a pœna excusetur, vid. glo. 5. 6. & 7. l. 9. per tex. ibi. tit. 1. par. 7. & glo. 3. 4. 5. & 6. l. 8. per tex. ibi. titulo trigesimoprimo. partita septima.
MINOR EXCVSATVR, & minor pubes tamen, an excusetur propter iuris ignorantiam, vide glo. fi. iuncto text. ibi. l. fin. titulo primo. in partita. 1.
Minor an excusetur propter iuris ignorantiã eo modo quo miles, vi. gl. penul. d. l. fina.
Minor ætatis quando a pœna excusetur, vid. glo. 5. 6. & 7. l. 9. per tex. ibi. titulo. 1. partita. 7. & glo. 3. 4. 5. & 6. l. 8. per tex. ibi. titulo trigesimoprimo. part. 7.
MINOR OBLIGATVR, seu LIGATVR.
Minor an ligetur legibus si alleget iuris ignorantiam, vid. glo. 3. l. fina. titulo. 1. par. 1.
Minor an & quando obligetur voto religionis, vel alij, vide glo. 4. l. 3. titu. 8. par. 1.
Minor. 25. annorum, & maior. 14. si curatorem non habeat, an obligetur per contractum vel per stipulationem. vid. gloss. 5. l. 4. titulo vndecimo. partita. 5.
Minor ex quali iuramento obligetur, & an requiratur quod quando iurat certiorietur de beneficio restitutionis, vide glossam. 6. l. 6. titulo. 19. partita. 6.
Et an posset procuratorem constituere ad ea in quibus ipse obligari posset, vid. d. gl. 5. d. l. 4. tit. 11. par. 5.
Et an posit hæreditatem adire vel repudiare, vel testamentum facere curatore contradicente. vid. d. gl. 3. d. l. 4.
Et an posit deferre iuramentum sine curatore vel alia facere si illum habeat, vid. d. gl. 5.
Minor sine tutoris, vel curatoris sui authoritate se obligare, vel aliqua facere non potest, vide glossam quintam. cum alijs ibi. l. 17. titulo. 16. partita sexta.
Minor an obligetur ex confessione sua in causa ciuili vel criminali facta, vide ibidem. & gloss. l. 3. per textum ibi. titulo decimonono. partita sexta.
Et an cum minor respondit de veritate exigatur tutoris sui, vel curatoris authoritas, vid. ibidem.
Minor maior. 14. annis. & doli capax si iurat contractum, an ex hoc obligetur, & non possit restitui. glossa quinta. l. 6. titulo decimonono. partita sexta.
Et an tutoris authoritas interuenire debeat in venditione rerum minoris quæ per creditores fit, vide glossam quintam. in fine. d. l. 17. tit. 16. partita sexta.
MINOR COMPROMITTIT.
Minor non potest compromittere in arbitrium, & an cum authoritate tutoris, vide glossam primam, & secundam. l. 25. titulo quarto. partita tertia.
Minor aneo ipso quod compromisit in arbitrium videatur læsus, & an in hoc sit differentia an compromittat in arbitrium, vel in arbitratorẽ, vid. ibidem. in glo. 4.
MINOR CONSTITVIT PROCVRATOREM, vel CONSTITVITVR.
Minor. 25. annis non potest constituere procuratorem, vid. gloss. 1. l. 2. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.
Si tamen constituit de facto, & talis procurator aliquid in eius fauorem gesit illud bene valet, vid. gl. 2. l. 3. tit. 5. par. 3.
Minor. 17. annis non potest constitui procurator ad negotia etiam extra iudicialia. vide glossam decimam quartam. l. decimæ nonæ. titul. 5. partita tertia.
Minor quam ætatem debeat habere ad hoc vt in iudicio possit esse procurator, & quid si exceptio ei non opponatur, vide ibidem. in glossa decimasexta.
Et quid si veniat ad defensionem patris vel matris, vel auiæ, vide dictam glo. 16. in fine.
Minor an possit procuratorem constituere ad ea in quibus ipse obligari posset, vide gl. 5. l. 4. tit. 11. par. 5.
MINOR IVRAT, vel NON.
Minor in iudicio iuramentum deferre non potest, vide glo. 2. per tex. ibi. l. 3. tit. 11. par. 3.
Et si minori detur, & ipse iuret pro se bene valebit sed quid si falsum iurauerit, an & quando erit periurus, vide glossam tertiam, l. 7. titul. 11. partita tertia.
Minor iurans falsum in iudicio, an puniatur pœna periurij, & quid si sit doli capax, vide dictam glossam tertiam, l. septimæ. titulo vndecimo. partita tertia.
Minor non restituitur aduersus iuramentum quod fecit, vid. glo. 2. l. 16. titu. 11. part. 3.
Minor si contractum iurauerit & ibidem aliqua verba assertiua ponat, an tali assertioni iuratæ stari debeat, vide glossam secundam. l. 59. titu. 18. partita. 3.
Minor si enormiter læsus sit, an contrauenire possit nõ obstante suo iuramento. an requiratur quod petat absolutionem ab eo, vid. gl. 4. d. l. 59. tit. 18. par. 3.
Minor. 14. annorum si iuret non venire aduersus contractum venditionis si in tali contractu fuerit vltra dimidiam iusti pretij deceptus, an non obstante iuramento ad hoc admittatur, vid. glo. 12. l. 56. titulo. 5. partita quinta.
Minor an possit deferre iuramentum sine curatore vel alia facere si illum habeat, vide glossam quintam. legis quartæ. titulo vndecimo. partita quinta.
Minor si sit maior. 14. annorum vel doli capax, & iurat contractum, an ex hoc obligetur, & non possit restitui, vide glossam quintam. l. 6. titu. 19. partita. 6.
Et quale debeat esse iuramentum vt illum obliget, & an tunc requiratur quod minor iurans sit certioratus de beneficio restitutionis, vide ibidem. in glo. 6.
Et an iuramentũ debeat interuenire in ipso contractu, vel sufficiat quod ante vel post præstetur, vide dictam glossam sextam circa finem.
Et in quibus contractibus supradicta locum habeant, vide ibidem. in glossa. 7.
Et quid si contractus est inualidus alia ratione quam minoris ætatis, & simpliciter iurauit non contrauenire, an ex alia causa possit contrauenire, vid. ibi. gl. 8.
Et quid si contractus qui celebratur est inter validus & firmatur iuramẽto, an si postea tollatur iuramentum irritetur contractus, vid. ibi. gl. 9. d. l. 6. tit. 19. par. 6.
Minor si enormissimè læditur & iuret non contrauenire, an obligetur iuramento, vide dictam glo. 9. & gl. l. 59. tit. 18. partita. 3. & glo. l. 56. titu. 5. partita. 5.
Minor iurãs aliquid facere si enormiter est læsus põt petere absolutionẽ a iuramento, vide glossam sextam. l. decimæ. titulo decimonono. partita sexta.
MINOR RESTITVITVR, vel NON.
Minor non restituitur aduersus iuramentum quod fecit, vid. glo. 2. l. 16. titu. 11. par. 3.
Minor qualiter & qua forma petet restitutionem aduersus sententiam contra se latam, vide glossam quartam. l. decimæ sextæ. titulo. 11. partita tertia.
Minor si enormiter læsus sit an contrauenire possit non obstante suo iuramento. & an requiratur quod petat absolutionem ab eo, vid. glo. 4. l. 59. tit. 18. par. 3.
Minor potest petere restitutionem contra fideiussorem si fideiussor ageret actione mandati contra eum, vid. glo. 8. d. l. 59. titulo decimooctauo. partita. 3.
Minor vtrum petere possit quod sententia contra eum lata quæ transiuit in rem iudicatam rescindatur si instrumenta de nouo reperir, vid. glo. 9. l. 19. tit. 22. par. 3.
Et intra quantum tempus istam restitutionem petere debeat, vid. ibid. in glo. 11. & in glo. 12.
Minor qui petit se restitui contra sententiam a qua non fuit appellatum si restituatur, an ex tali restitutione socij qui non appellauerunt commodum portent, vide glossam sextam. l. 5. titulo vigesimotertio. partita tertia.
Minor qui bis appellauit se succumbat, an possit restitutionem petere contra

contra sententiam, vide glossam primam. legis vigesimæ quintæ. titulo. 23. partita. 3.
Minor petens se restitui ad appellandum an coram eodem iudice quisillum condemnauit debeat de causa restitutionis tractari vi. gloss. 3. d. l. titulo. 25. partita tertia.
Minor restitutionem petere non debet quando sententia contra eum lata fuit nulla, vide gloss. l. 1. titu. 25. partita. 3.
Et quid si contumax sit in creando defensore, an in eo dicendum sit idẽ quod in republica, vide dict. gloss. 5. l. 1. titulo. 25. partit. 3.
Minor si restitutionem petat an talis restitutio ei concessa aduersario suo prosit, vide glo. 4. l. 2. titu. 25. partita. 3.
Et quid si minor nolit vti beneficio restitutionis sibi concesso an tunc iuetur eius aduersarius. vid. ibid. in glo. 5.
Minor restitui poterit infra quadriennium a prima die. 26. anni si læsio causata fuit intra. 25. annum, vide glossam tertiam. l. 3. titulo. 25. partita tertia.
Minor si diligenter fecit quod erat in se & probare non potuit, vel probauit, & inde eiiniustè illum condemnauit, an restitutionem petere possit, vide ibidem. in glo. 4. & in glo. 7.
Minor an possit petere restitutionem in integrum quando cessauit à solutione canonis per biennium, vide glossam. 13. l. 28. titulo octauo. partita quinta.
Minor an possit restitui quando eius creditor vendidit pignus etiam in casuin quo vendere sibi licebat, vide glo. l. 47. per tex. ibi. tit. 13. partita quinta.
Et qualiter sit facienda solutio minori vt debitor soluens liberetur, vide glossas, legis quartæ. per textum ibi. titulo decimoquarto. partita quinta.
Et an debitor possit appellare a præcepto iudicis iubentis solui minori, & quando, vid. ibidem. in gl. 4.
Et an soluens minori debeat de hoc facere scripturam, vide dictam glossam quartam.
Minor si læsus sit, an sine eo scilicet quod ostendat in quo possit in integrum restitui, vide glossam vigesimam quartam. l. decimæ tertiæ. tit. 6. partita. 6.
Minor qualiter debeat petere se restitui aduersus læsionem vel sententiam, & quæ exprimere debeat in libello, vide glossam. 1. l. 2. titulo. 19. partita. 6.
Minor potest in integrum restitui etiam si tutor veliudex factui interuenerit, & quando, & quid si per procuratorem fecit, vid. gloss. 2. l. secundæ. ibidem.
Et an cum minor se restituit aduersus tutorem teneatur ei cedere actiones, & beneficium restitutionis, vid d. gl. 2.
Minor non restituitur cum fuit vsus iure communi, vid. gloss. 3. dictæ. l. 2. per tex. ibi.
Minor restituitur a duersus suam confessionem in iudicio factam, vid. gl. l. 4. per tex. ibi. titulo decimonono. par. 6.
Et quid in atrocioribus delictis, vid. ibi. gl. 1. in fine.
Minor an possit se restitui aduersus delictum præsumptum de præterito vid. glo. 2. d. l. 4. tit. 19. part. 6.
Minor an restituatur aduersus delictum, & ei detur quando petitur restitutio aduersus processum, vel sententiam, vid. d. gl. 2.
Minor an se restituat aduersus mutationem status, & quando non, vide glossam primam. legis quintæ. per tex. ibi. titulo decimonono. partita sexta.
Et an aduersus suam malam electionem, vide ibidem. in gloss. 2. per illum textum ibi.
Minor an restituatur aduersus subhastationem rei suæ quando alius plus offert, & quando sic, vide glossam tertiam, & quartam. dictæ. l. 5. per illum tex. ibi.
Minor quando restitui non possit quia cum esset minor se maiorem dixit, vel simile fecit, & quid si ambo fuerunt in dolo, vid. glo. 1. & 2. l. 6. ibidem. per illum tex.
Et an tunc præsumatur dolus in minore, vel necessario probari debeat, vide. d. glo. 2. d. l. 6.
Et an cum dolosè processit dicendo se maiorẽ, an tunc cõtra cõtractũ possit opponere ea quæ alius maior posset, vid. ibi. glo. 3.
Minor si sit maior. 14. annorum, vel doli capax, & iurat contractum, an ex hoc obligetur, & non possit restitui, vide glossam quintam. d. l. 6. titu. 19. par. 6.
Et quale debeat esse iuramentum vt illum obliget, & an tunc requiratur quod minor iurans sit certioratus de beneficio restitutionis, vid. ibi. glossam. 6.
Et an iuramentũ debeat interuenire in ipso contractu, vel sufficiat quod ante vel post præstetur. vide dictam. l. 6. circa finem.
Et in quibus contractibus supra dicta locum habeant, vide ibidem. in glossa. 7.
Et quid si cõtractus est inualidus alia ratione quam minoris ætatis & simpliciter iurauit non contrauenire, an ex alia causa possit contrauenire. vid. ibidem, in glo. 8.
Et quid si contractus qui celebratur est inualidus, & firmatur iuramento, an si postea tollatur iuramentum irritetur contractus, vid. ibi. glo. 9. d. l. 6. tit. 19. par. 6.
Minor si enormissimè læditur & iuret non contrauenire an obligetur iuramento, vide dictam glossam nonam. & glossam quartam. l. 9. titulo decimooctauo. partita tertia. & glossam duodecimam. l. 56. titulo. 5. partita. 5.
Minor an restituatur iterum postquam fuit sibi pro vna vice restitutio denegata vt quia non erat minor, & non læsus, vid. glo. 10. & 11. l. 6. tit. 19. partita. 6.
Et quid si de nouo alias exceptiones ipse minor opponere velit, vid. ibidem. in glo. 12.
Minor an restituatur aduersus contractum rité per eum factum, & fecit sicuti alius quilibet maior fecisset illud, vide glossam decimam quintam. d. l. 6. per tex. ibi.
Minor petens restitutionem aduersus hæreditatem ab eo aditam quid probare debeat, & an & quando sit ei restitutio concedenda, vide gl. 1. l. 7. tit. 19. par. 6.
Et qui tunc citari debeant, & an sufficiat generalis proclama, & quid iudex facere debeat tunc, vide glossam 2. & 3. d. l. 7. titulo decimonono. partita. 6.
Minor coram quo iudice, & in quo loco restitutionem petere possit, vi. gl. 1. l. 8. ibidem. per illum tex.
Minor intra quantum tempus restitutionem petere potest etiam si damnum sit enormissimum, vid. glo. 5. d. l. 8.
Et an priuilegium restitutionis quod datur minori transeat ad patrem, vel ad hæredes, vide ibid. in glo. 6.
Minor an & quando possit restitui aduersus præscriptionem, vide plura per glossam primam. cum alijs ibi. l. 9. per textum ibi. titulo. 19. partita sexta.
Minor si impetrauit veniam ætatis, an contra eũ currat præscriptione & possit restitui, vid. d. gl. 1. col. 2. in prin.
Et quid si præscriptio talis cœpta fuit cum defuncto, vid. ibidem. in gloss. tertia.
Et quid in præscriptionibus longissimi temporis, & a quo tempore incipiat currere quadriennium, vid. ibi. glo. 6. & 7.
Minor si negauerit damnum a se datum fuisse, qualiter puniatur, & an possit se restituti si contrarium probetur, vide glossam tertiam. l. 16. per tex. ibi. tit. 15. par. 7.
MINOR TESTIFICAT, & minor. 14. annorum, an possit testificare in crimine læsæ maiestatis, vide glossam secundam. l. 13. titu. 16. partita tertia.
MINOR LAEDITVR, vel DAMNIFICATVR.
Minor si enormiter læsus sit, an contrauenire possit non obstante suo iuramento, & an requiratur quod petat absolutionem ab eo, vid. gl. 4. l. 59. tit. 18. par. 3.
Minor si læsus fuit, an sine eo scilicet quod ostendat in quo possit in integrum restitui, vide glossam vigesimam quartam. l. 13. titulo sexto. partita sexta.
Minor si enormissimè læditur & iuret non contrauenire, an obligetur iuramento, vid. glossam nouam. l. 8. titulo decimonono. partita. 6. & gl. 4. l. 59. titulo decimooctauo. partita. 3. & glo. 12. l. 56. titulo quinto. partita quinta.
Minor iurans aliquid facere si enormiter est læsus potest petere absolutionem a iuramento, vide glossam. 9. l. 10. titulo decimonono. partita sexta.
MINOR VENDENS, vel EMENS, & minor qui vendidit rem an ab emptore debeat probari pretium conuersum fuisse in vtilitatem ipsius, vid. glossam quintam. l. quinquagesimæ nonæ. titulo decimooctauo. partita. 5.
Et an in venditione rei minoris, siue sit mobilis, siue immobilis requiratur subhastatio, vide glossam secundam. l. 60. titulo decimooctauo. partita tertia.
Et an ibidem interuenire debeat decretum iudicis, & quando, & qualiter, vid. ibidem. in glo. 8.
Minor an possit vendere res suas immobiles pro magna sui vtilitate licet non vendat pro soluendo debito, vide glossam quintam. l. 4. titulo. 5. partita. 5.
Minor si habeat pecuniam suam penes alium si ille ex pecunia rem sibi emerit, an talis res sic empta sua sit, vid. glo. 3. & 4. l. 49. per tex. ibi. titu. 5. par. 5.
Et quid in curatore emente ex pecunia sui minoris, vel in alio extraneo, vid. d. glo. 4.
Minor. 14. annorum si iuret non venire aduersus contractum venditionis si in tali contractu fuerit vltra dimidiam iusti pretij deceptus, an non obstante iuramento ad hoc admittatur, vid. glo. 12. l. 56. tit. 5. par. 5.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Minor si vendiderit rem emphyteoticam domino irrequisito, an cadat a iure suo, vide glossam tertiam, in fine, l. vigesimænonæ. titulo octauo. partita. 3.
Minor vendens sine decreto tutoris, vel aliter contrahens, an si tunc cũ contractus est nullus fideiussorem dederit, an fideiussor tunc obligetur, vid. gl. 3. l. 4. tit. 12. par. 5.
Minor si vendat rem suam minori, & postea restituatur, an tunc fideiussor euictionis teneatur, vid. ibid. in gl. 4.
Et quid si minor agere ex iure communi tanquam deceptus vltra dimidiã, an tunc fideiussor euictionis possit conuenirí, vid. ibidem.
Minor deceptus per dolum si dederit fideiussorem, an tunc fideiussor obligetur, & ad quid, vide glossam primam, l. 4. titulo duodecimo. partita quinta.
Minor si emat a debitore alicuius cum fraude, vel sine ea, an restituet rẽ & an sit ei restituendum pretium, & quid si eius curator fraudem tantum adhibuit, vide glossam vndecimam. l. septimæ. titulo. 15. partita quinta.
Et an authoritate tutoris interuenire debeat in vendione rerum minoris quæ per creditores fit, vide glossam quintam, in fine. l. 7. titulo. 19. partita sexta.
MINOR CONTVMAX, si sit an admittatur ad appellandũ, vid. glossam secundam. in fine. legis nonæ. titulo vigesimotertio. partita tertia.
Minor si contumax sit in creando defensore, an in eo idem dicendum sit quod in republica, vide glossam quintam. legis primæ. titulo vigesimo quinto. partita tertia.
MINOR APPELLAT, & minor, qui petit se restitui contra sententiam a qua non fuit appellatum si restituatur, an ex tali restitutione locij qui non appellauerunt commodum porrent, vid. glo. 6. l. 5. titu. 23. par. 1.
Minor si sit contumax, an admittatur ad appellandum, vid. glo. 2. in fin. l. 9. tit. 23. partita. 3.
Minor qui bis appellauit si succumbat, an possit restitutionem petere cõtra sententiam, vide glossam primam. l. 25. titulo vigesimotertio. partita tertia.
MINOR CONTRAHENS SPONSALIA, vel MATRIMONIVM.
Minor septennio si per verba de præsenti sponsalia contraxerit nunquã induceretur matrimonium de præsenti etiam adueniente pubertate licet signa taciti consensus interueniant, vid. gl. 3. l. 3. tit. 1. par. 4.
Minor qui sponsalia contraxit de futuro per quos actus videatur consentire de præsenti, vide glossam nonam. legis tertiæ. titulo primo. partita quarta.
Minores septennio si in eis discretio suppleat, an possint sponsalia contrahere, vid. gl. 1. l. 5. tit. 1. par. 4.
Minor tempore sponsalionum qui contraxit sponsalia cum maiori si postea adueniente pubertate & ætate legitima consentire velit, & maior nesit, qualiter ad hoc compellatur, vide glossam decimam quartam. l. 5. tit. 1. par. 4.
Et an sit distinguendum, an cum maior contraxit, & per verba de præsenti erat alter iam factus pubes, vel non, vide ibidem. in gl. 15. dict. l. 8. titulo. 1. par. 4.
MINOR DONAT, vel non, & minor non potest donationem propter nuptias in mobilium facere sine tutoris decreto neque arras dare rerum immobilium, vid. gl. 4. ad fin. l. 1. tit. 11. par. 4.
Minor. 25. annis donationem facere non potest, vid. glo. 5. l. 1. per tex. ibi. tit. 4. par. 5.
Minor si fecerit donationem causa mortis, an debeat iurare, vt talis donatio valeat, vide glossam quintam. legis vndecimæ. titulo quarto. partita quinta.
MINOR RECIPIENS MVTVVM, & minor quando ex receptione mutui grauetur, & quid si non probetur fuisse versum in eius vtilitatem licet probetur quod erat in instanti necessitate, vide gloss. 7. per illum tex. ibi. l. 9. titulo primo. par. 5.
Et quid si vtilitas non duret licet a principio vtiliter gestum fuit, vid. d. glo. 7. in fine.
Minor qui dixit se patrem familias, an propter hoc mendacium ad restitutionem mutui compellatur, vid. glo. 6. per tex. ibi. l. 4. titulo. 1. partita quinta.
MINOR INSTITVTVS HAERES PVRE ad diem, vel sub conditione.
Minor si sub conditione ab aliquo sit hæres institutus, an illam conditionem ipse per se adimplere possit sine tutore, & quando non, vide glo. 1. 15. per tex. ibi. tit. 4. par. 6.
Minor si sit hæres ab aliquo institutus, an ipse, vel eius pater, vel curator hæreditatem adire poterit, & quid si patrem vel curatorem non habeat, vide glossas. legis decimæ tertiæ. titulo. 6. par. 6.
Minor si ab aliquo sit hæres institutus, an ab eo tanquam ab indigno hereditas tollatur si necem defuncti non vindicauit, vide glossam. 8. l. 13. tit. 7. par. 6.
Minor vel eius curator cum alijs hæres institutus, an ad diuisionem prouocare, vel prouocari possit. gloss. 1. legis secundæ. titulo decimoquinto. partita. 6.
Minor hæres institutus si voluntatem defuncti non adimpleat, an hæreditate priuetur, & an aduersus suam negligentiam restituatur, vid. glo. 3. l. 8. per tex. ibi. tit. 10. par. 6.
MINOR TVTOR seu exequutor testamenti: minor. 25. annis, si maior est. 17. an possit esse exequutor testamentarius, vide glo. 4. in fine. l. 2. tit. 10. par. 6.
Minor vel eius curator cum alijs hæres institutus, an ad diuisionem prouocare, vel prouocari possit, vide glossam primam. l. 2. titulo decimo quinto. partita sexta.
Minor. 25. annis, an possit esse tutor siue testamentarius siue datiuus, vide glossam quintam. l. 4. per textum ibi. titulo decimo sexto. partita sexta.
Et an minori periudicem tutor vel curator dari possit nemine petente, & quando sic, vide glossam septimam. l. duodecimæ. titulo decimo sexto. partita. 6.
MINOR ACCVSAT, vel ACCVSATVR, vel TORQVETVR.
Minor an possit aliquem de quocunque crimine accusare, & quid si prosequatur suam iniuriam, vid. gloss. 4. l. secundæ. titulo primo. partita septima.
Minor an de delicto luxurioso accusari & puniri posset, & qualiter, vide glossam secundam. legis nonæ. per textum ibi. titulo primo. partita septima.
Et quid si aliud delictum commisserit, vid. glo. 4. cum sequentibus ibid. per illum tex.
Et quam ætatem habere debeat minor, vt ex delicto puniatur, vid. ibid. in gl. 5. 6. & 7. per illum tex. ibidem.
Minor an possit aliquem reptare, vide glossam quartam. l. 2. titul. 3. partita septima.
Minor. 14. annorum de incestũ accusari non potest. vid. in. l. 2. titulo. 18. partita. 7.
Minor. 14. annorum torqueri non debet, & qualiter sic, vid. glo. 3. l. 2. per tex. ibi. tit. 30. par. 7.
MINOR PARS populi contradicens non impedit quin maior pars cõsuetudinem introducat, vide glossam tertiam. l. 5. titulo secundo. partita prima.
Minor pars aliquando dicitur esse maior, vide glossam tertiam. l. 10. titulo. 14. partita. 1.
Minor pars vt a maiori præiudicetur quæ præcedere debeant, vid. gl. 1. l. 5. tit. 15. par. 5.
MINOR IVDEX suum maiorem excommunicare non poterit, vi. gl. 6. l. 7. tit. 9. par. 1.
Minor iudex an puniat maiorem coram se tanquam testis deponentem si ipse vacillet, vide dictam glossam sextam, & vide supra. in verbo, IVDEX MINORVM.
MINOR POENITENTIA imponitur illis qui sunt in fragili ætate quam illis qui sunt iam maiores, vid. gloss. 1. l. 25. titulo quarto. partita prima.
MINORANS pœnam per dolum seu imperitiam, vel sine causa an teneatur eandem ipse subire, vide glossam tertiam. l. 25. titulo. 22. partita tertia.
MIRACVLA sacramenti Eucharistiæ, vide glo. mag. l. 60. titulo. 4. partita prima.
Miracula non faciunt quem haberi pro sancto cum a malis fieri consueuerint. vide glossam tertiam. l. sexagesimæ sextæ. titulo quarto. partita prima.
Miracula non sufficit probare per duos testes, vide glossam penultimam. dictæ. l. 60.
Miraculum verum quatuor debet habere in se de quibus per glo. 1. l. 68. ibidem.
MISSA qua hora debeat celebrari, & quæ sit ratio quare in vna potius quam in alia hora celebretur. vide glo. l. quadragesimæ octauæ. tit. 4. partita. 1.
Missa de nocte non debet celebrari, & contra faciens peccat mortaliter, vid. gl. 1. d. l. 48.
Missa qua hora possit celebrari, vid. ibidem.
Missa potest ex causa ante diem celebrari, & Episcopus potest subsistente necessitate in hoc dispensare, vid. ibidem.
Missam audire quotidie non est de præcepto, vide ibidem. in glossa finali.
Missas duas licet aliquando dicere in vna die, vide glo. 1. l. 49. titul. 4. partita prima.
Missa non debet celebrari per clericum sine ministro, vide glo. fi. l. 50. tit. 4. partita. 1.

Missa de die potius audienda est quam alia priuata, vide glo. 2. l. 51. ibidẽ.
Missa quid sit & quare sic dicatur, vide glo. per text. ibi in. l. 58. ibidem.
Missale debet benedici, alij vero libri non, vide glo. 1. l. 14. tit. 5. part. 1.
Missam audire an possit excommunicatus minori excommunicatione, vide glo. 1. l. 36. tit. 9. part. 1.
Missa an possit dici in loco non consecrato de licentia Episcopi, vide gl. 2. l. 4. tit. 10. part. 1.
Et quid si adsit ibidem altare palacij & viatico consecrato adsitque licentia Episcopi vel non adsit, vide ibidem.
Missa dici non debet in mari & quare, vide glo. 6. l. 5. tit. 10. part. 1.
Missa dici non debet in ecclesia poluta propter coitum vel sanguinis effusionem, vide glo. 3. l. 25. tit. 10. part. 1.
MISERABILES PERSONAE quæ dicantur, vide glo. magn. ã post medium. l. 48. titu. 6. part. 1.
Miserabiles personæ actu & habitu vel habitu tantum, an possint adire Episcopum in defectum iudicis secularis, vide glossam magnam dictæ legis. 48.
Miserabiles personæ si non habeant aliquos qui pro eis respondeant quis ad hoc tenebitur, vide glossam septimam legis. 16. titulo nono. partita secunda.
MISERICORDIA est portio iustitiæ, vide glossam primam in prœmio tit. 24. parti. 3.
Et misericordia & veritas custodiunt Regem qui nulli tantum conuenit quantum principi & aliqua de ea, vide glossam tertiam in prœmio tituli. 24. part. 3.
Misericordia & an delinquentes sint digni misericordia, & an pro libertione delinquentium relictum dicatur opus pium, vide glo. 1. columna 2. l. 4. titulo. 1. parti. 6.
Misericordia quid sit, & plura de ea, vide glossam primam in prœmio tituli. 1. part. 7. per textum ibi.
MISSIO IN POSSESSIONEM an interponatur officio iudicis nobili vel mercenario, vide glossam primam legis primæ. titulo octauo. parti. 3.
Missio in possessionem an interponatur ex primo decreto propter vnam tantummodo iurationem, & quando, vide glossam tertiam legis primæ. titul. 18. parti. 3.
Missio in possessionem ex primo decreto fieri potest, licet reus personaliter non citetur sed ad domum, vide. d. glo. 3. ad finem.
Missio in possessionem factam per iudicem an debeat fieri illo sedente pro tribunali & in scriptis, & an fiat die feriata, vide glossam primam legis. 2. titulo. 8. part. 3.
Et in tali missione iudex debet illum reputare contumacem, vide glo. 3. d. l. 2. tit. 8. parti. 3.
Et an in tali missione ex primo decreto attendatur, an reus possideat iure dominij vel non sicuti fit in secundo decreto, vide ibidem in glossa quarta.
Missio fit in re immobili si autem sit lis super re immobili & reus sit suspectus & contumax sequestrabitur, vide glossam secundam legis. 52. titulo. 8. part. 3.
Missio in possessionem qualiter debeat fieri cum actor dicit reum sibi aliquid debere vel debere facere, vide glossam septimam legis secundæ. titulo. 8. part. 3.
Missio in possessionem an fieri possit in bonis quæ non possunt alienari vt in bonis maioriæ, &c. & an in fructibus maioricatus, & quid etiam si illud per constituentem maioriam sit prohibitum, vide ibi. glossam septimam.
Missio in possessionem debet primitus fieri in bonis mobilibus, vide glo. 9. d. l. 2. titulo. 8. part. 3.
Missio si petatur fieri ob non factum qualiter iudex in hoc procedere debeat, vide glo. 8. ibidem.
Missio quæ fit ex primo vel secundo decreto dicitur sententia interlocutoria vide ibi. glo. 10.
Missio fieri non debet nisi ex parte actoris præcedat cognitio summaria, & qualis hæc debeat esse, & an sufficiat iuramentum, vide ibi glossam vndecimam.
Missio in possessionem fieri non debet si iudici constaret actorem nullã agendi causam habere, vide glo. 11. d. l. 2. tit. 8. parti. 3.
Et quid si prohibens ne missio in aliqua re fiat possideat quis tenebitur probare super tali remissionem fieri non posse, vide glossam quartam legis tertiæ. ibi.
Et quid si prohibens ne missio fieret moueatur ex aliqua causa suo viso probabili licet iniusta, an aliqua pœna teneatur, vide ibi glo. 6.
Et illum videriciens siue sit reus siue alius debet puniri, vide glo. 1. & 2. l. 5. titulo. 8. part. 3.
Missio facta intra quantum tempus reus poterit recuperare rem in qua missio facta fuit, vide glo. 3. & 4. l. 6. tit. 8. part. 3.
Et quid si res quæ capitur non potest seruari sine magno incommodo quid faciendum sit, vide. d. glo. 4.
Missio post annum durans facit fructus missi & actor efficitur verus rei possessor, remanet tamen reo iudicium propietatis salum, sed intra quantum tempus illud mouere debeat, vide per glossam octauam. l. 6. titul. 18. part. 3.
Missio facta propter debitum intra quantum tempus reus tũc comparere debeat ad rei recuperationem, vide glossam nonam legis sextæ. titulo octauo. part. 3.
Missio in possessionem propter contumaciam rei fieri potest non solum ante litis contestationem sed etiam post, vide glossam quartam legis 10. titulo. 22. part. 3.
Missio in possessionem ex. l. decreto, an sit maioris efficatiæ si fiat post litis contestationem quam ante, vide glo. 5. d. l. 10.
Missio in possessionem vrius ex creditoribus, an talis missio alijs prosit, vide glo. 1. l. 9. tit. 15. par. 5.
Missio in possessionem rerum hæreditariarum debet statim fieri & hæredi dari si ostendat testamentum perfectum neque ruptum vel cancellatum, & quibus alijs hoc beneficium competat, vide glossam primam legis. 2. tit. 14. part. 6.
Et in quibus rebus seu bonis testatoris talis missio fieri debeat & alia plura in illa materia, vide ibi glo. 8. & 9. cum alijs ibidem.
Et quid si concurrant duo hæredes ad petendam talem missionem, vide glossas. l. ibidem per illum textum.
MISSVS IN POSSESSIONEM ex primo decreto an possideat ante annum in reali, vide glossam quartam legis secundæ. titulo octauo. partita. 3.
Missus ex primo decreto in possessionem in reali an possit locare prædiũ vel fructus vendere, & ad quem agricultura vel locatio spectet, vide ibidem.
Missus in possessionem alicuius domus ex primo decreto si in ea habitet an teneatur soluere pretium habitationis vel in sortem computare, vide ibidem.
Missus in reali possessione expellit possessorem contumacem in personali autem non, vide ibidem.
Missus si vi deijciatur de possessione qualiter illum deijciens puniatur, vide glo. 1. & 2. l. 5. tit. 8. part. 3.
Missus in possessionem & quo iure illud a principio petere possit, vide glo. 1. l. 6. titulo. 8. part. 3.
Missus si intra annum reus non recuperauerit possessionem fructus facit suos potest tamen contumax agere super proprietate etiam illo termino elapso, & intra quantum temporis hanc proprietatis quæstionẽ mouere possit, vide glo. 8. l. 6. titulo. 8. part. 3.
Missus in possessionem rerum alicuius propter debitum intra quantum tempus faciat fructus illius rei suos, & quid hodie, vide glossam nonam legis. 6. tit. 8. part. 3.
Missus si magis velit debiti sui solutionem quam incumbere possessioni & illud a iudice petat fieri, & quod res in qua fuit missus vendatur illud iudex facere debet & tenetur, vide glossam vndecimam & duodecimam. d. l. 6. titulo. 8. part. 3.
Missus si petat rem vendi in qua fuit missus an tunc reus debeat in propriam personam citari, an sufficiat citari ad domum, vide glossam. 3. l. 6. titulo. 8. part. 3.
Missus facit fructus suos reo non veniente intra annum, vide glossam. 3. l. 8. titulo. 8. partita. 3.
Missus in possessionem rei alterius qui cum esset malefidei possessor illã rem per triginta annos præscripsit, an illo in termino debito veniente possit obijcere quæstionem dominij quam incontinenti probare velit vide glo. 7. l. 21. tit. 29. part. 3.
Missus in alicuius rei possessionem ex causa damni iniecti iudicis authoritate an quærat sibi possessionem rei, vide glossam primam legis. 15. titul. 30. part. 3.
Missus ex primo decreto quando possideat iure dominij quando vero iure possessoris, vide glossam quartam legis. 108. titulo decimo octauo. partita tertia.
Missus in possessionem post litis contestationem, an reus veniens etiam intra annum audiatur super possessione, vide glossam quintam legis 10. titulo. 22. part. 3.
Missus in possessionẽ si creditor sit ille cæteris creditoribus prodest, vide glo. 1. l. 9. tit. 15. part. 5.
Missus in possessionem ex causa iudicati an possideat vel non, & an talis missio in vnum ex creditoribus facta prosit alijs creditoribus, vel an tunc habeat locum regula qui prior tum, vide. d. glo. 1. colum. 2.
MIXTA an sequantur naturam simplicium, quando simplicia sunt in prohibitione, vide glossam secundam legis decimæ septimæ. per textũ ibi. titulo. 5. part. 5.
MIXTAE SERVITVTES, vide in verbo SERVITVTES MIXTAE.
MIXTVRA frumenti corrupti cum incorrupto an sit prohibita, & quid in alijs commixionibus, vide glo. 2. l. 1. tit. 7. part. 5.

Mixtura & an miscens vnam speciem cum alia incidat in pœnam falsi, & quando, vide glossa .l.4.per text.ibi.tit.7.parti.7.

Et quid de miscente paleam cum ordeo vel tritico, vel ceram corruptam cum incorrupta vel alia specie, vide ibi.glo.5.

MOBILIA multa possidens quis idem est ac si immobilia possideret, vide glo.4.in fine.l.44.tit.2.parti.3.

Mobilia bona quando dicantur concernere personam, & quando territorium, vide glo.2.l.4.tit.29.part.3.

Mobilia bona quæ seruando seruari possunt, an in eis dos pro minori possit constitui sola tutoris sui authoritate interueniente, an vero ibi iudicis decretum requiratur sicuti in rebus immobilibus desideratur, vide glo.1.&.2.per text.ibi.l.14.tit.11.part.4.

Mobilia si sint in maxima quātitate iudicatur de eis sicuti de rei immobili, vide.d.glo.2.

Mobilia possunt in dotem dari & illa maritus vendere potest, tenebitur tamen ad æstimationem, vide glo.5.l.21.tit.11.part.4.

Mobilia minoris an possint à tutore alienari quando ipse velit, & quid de immobilibus, vide glo.3.l.4.per text.ibi tit.5.part.5.

Mobilia pretiosa immobilibus æquiparantur, vide dictam glossam.3.d.l.4.titulo.5.part.5.

Mobilia minoris an possint à tutore pignorari ad vtilitatem minoris, vide.d.glo.3.d.l.4.

Mobilia bona minoris quæ seruari possunt, an à tutore sine iudicis authoritate obligari possint, vide glo.3.l.8.tit.13.part.5.

MODVS quid sit, & quod importet quandam mensuræ determinationem, vide glo.1.l.2.tit.4.part.4.

Modus inducitur per ditionem, vt vide ibi glo.2.

Modus appositus in donatione à Rege facta si non seruetur priuabitur donatarius donatione si ea causa fuerit finalis siue non, vide glo.14.l.2.titulo.13.part.2.

Modus appositus in donatione quam aliquis facit si nō adimpleatur qualiter donanti consulatur, vide glossam primam legis.6.per textum ibi.titulo.4.part.5.

Modus appositus in donatione ecclesiæ non censetur in dubio esse causa finalis fauor ecclesiæ, vide ibidem.

Modus si non adimpleatur per legatarium an rem amittat, vide.d.glos. primam in fine.

Modus sub quo aliquid datur si non adimpleatur an donanti competat vtilis rei vendicatio, vide ibidem in glo.3.

Modus sub quo hæres instituitur si sit impossibilis de natura vel de iure, an in eo idem quod in impossibili conditione dicendum sit, vide glos.3.l.3.tit.4.parti.6.

Modus an possit impleri per cautionem in contractibus modalibus, vid. glo.6.l.7.tit.4.part.6.

Et an relictum sub modo debeatur quando modus casu fortuito deficiat, vide glo.5.l.14.tit.4.part.6.

Et quid in conditionibus, vide alias glossas ibidem.

Modus quid sit, & in quo differt à conditione, vide glo.7.l.21.per tex.ibi.titulo.9.part.6.& glo.2.&.3.l.2.tit.4.part.4.

Et an relictum sub modo debeatur statim præstita cautione, & qualis ista esse debeat, vide glo.9.d.l.21.&.d.gl.2.&.3.d.l.2.

Et an dominium sic relicti acquiratur statim quod fuit præstita satisdatio vel post ipsius modi implementum, vide glo.10.d.l.21.

Et an omissio modi vitiet etiam actum fauorabilem, vide glo.7.in fine.l.9.titu.16.part.6.

Modus si excedatur per iudicem in torquendo aliquem siue dolose, siue culpabiliter licet à principi iuste torqueri iussit qualiter tunc puniendus veniat, vide glo.14.l.4.tit.30.part.7.

Et quid si iudex seruauit modum in torquendo, sed tortus debilitate naturæ sustinere non potuit & mortuus fuit, an & quando tunc iudex teneatur & puniri debeat, vide.d.glo.14.in fine.

MOLENDINVM & an habentes duo molendina in cōmuni clusa, si vnus illa purgauerit alter ad partem expensarum teneatur, vide glo.2.l.15.tit.32.part.3.

Molendinum an possit fieri à quolibet etiam iuxta aliud molēdinum si illi aquam non impedierit, & quid si locus vbi illud facere vult sit communis, vide glo.1.cum alijs ibi.l.18.tit.32.part.3.

Et quid si flumen sit nauigabile, & an debeat attendi quod casualiter fit, vide ibi glo.2.&.3.

Molendinum pro oleo si sit in aliquo oliueto, si oliuetum illud vendatur an in venditione veniat molendinum si tempore venditionis de eo nihil dictum fuit, vide glo.3.l.31.tit.5.part.5.

MONACHVS non potest esse patrinus in baptismate, vide glo.6.l.6.titulo.4.part.1.

Monachi siue quilibet religiosus non potest baptizare, confiteri nec prędicare, nec simile facere sine superioris voluntate, vide glossam.2.legis 21.titulo.4.part.1.

Monacho non est iniungenda pœna ieiunij seu alia per quam scandilizentur fratres, vide glossam.8.ad finem.l.25.tit.4.part.1.

Monachorum excessus, vide remissiue per.d.glo.8.in fine.

Monachus dilanians se peccat mortaliter, vide glo.1.l.43.tit.4.part.1.

Monachi an possint compelli vt eant ad synodum, vide remissiue glo.fina.l.16.tit.5.part.1.

Monachus eligi potest in abbatem & priorem si iam fuerit professus, aliter non postulari tamen potest, vide glossam secundam & tertiam legis.23.tit.5.part.1.

Monachus an possit esse cubicularius Episcopi, & an Episcopus illum inuito abbate sumere possit, vide glossam finalem legis.59.titulo quinto partita prima.

Monachus factus Episcopus exijt statim ab abbatis sui potestate, vide glossam.2.l.65.tit.5.part.1.

Monachus factus Episcopus potest esse compater, vide ibidem.

Monachi post factam professionem tenentur recitare horas canonicas si ad clericatum sint deputati, vide glossam primam ad finem legis.34.titulo.6.partita.1.

Monachi an possint de licentia Papæ testamentum facere, vide glossam primam post principium.l.53.tit.6.part.1.

Monachus propter professionē nō recipit character, & Papa potest propter hoc facere quod non sit monachus, vide glossam tertiam legis.2.titulo.7.partita.1.

Monachus si ante professionem exeat & postea redeat, an & tūc debeat stare per annum continuum, vide glossam primam legis tertiæ, titulo septimo.partita.1.

Monachus si ante ingressum donauerit monasterio aliquam rem si postea exeat an recuperet eam, vide glossam secundam legis tertiæ.titulo septimo.partita.1.

Monachus non potest expelli de monasterio sine iustissima causa, vide ibidem in glo.3.

Monachus si stetit per annum in monasterio an possit compellere fratres ad dandam sibi professionem, vide glossam quartam legis tertiæ.titulo septimo.part.1.

Monachus an possit esse quis sine subiectione habitus illius religionis & suorum fratrum, vide glo.fin.l.3.titulo.7.part.1.

Monachus an dicatur ille ante professionem qui eo animo intrauit vt nunquam reuerteret ad seculum, vide glossam tertiam legis septimæ.ibidem.

Monachi in quo differant à conuersis & ab oblatis ordinum, vide glo.2.legis nonæ.titulo.7.partita.1.

Monachi non possunt de vno monasterio ad aliud strictius transire si est strictius in regula sed non in actu, vide glossam tertiam dictæ legis nonæ.

Monachi possunt ad religionem laxiorem transire aliquando, vide dictam glo.3.post principium.

Et an ad æqualem religionem, vide ibidem.

Monachus petita licentia licet non obtenta ad religionem strictiorem transire potest, & quid antea quam licentiam petat facere debeat, vide ibidem in glossa quinta.

Monacgus prius quærere debet monasteriū arctius vbi se transferre vult quam petat licentiam prælato suo, vide.d.glo.5.

Monachus licentiatus vt transeat ad aliud monasterium amplius priori prælato subiectus non est, vide glo.5.supra dictam.

Monachus licentiatus ad transeundum ad aliud monasterium si pœniteat an primum monasterium teneatur illum recipere, vide ibidem.

Monachus potest ad laxiorem religionē transire in vno casu, de quo per glossam tertiam.l.10.titu.7.part.1.

Monachus esse potest vxoratus de licentia vxoris, & quid si illa iuuenis sit vel senex, vide glossam sextam & octauam legis vndecimæ.titulo septimo.part.1.

Monachi proprium habere non possunt, & quid si habeant aliquam administrationem vel illud eis permittat prælatus, vide glossam secundā legis.14.titulo.7.part.1.

Monachus an possit habere decem in vno quoque anno pro vestimentis & an tunc dicatur habere proprium, vide ibidem.

Monachus proprium habens, si decedat debet in sterculinio cum eo sepeliri in signum damnationis suæ, & sufficiet sepeliri cum parte proprij licet totum cum eo non sepeliatur, vide glossam.3.ibidem.

Monachus carnem comedere non potest in refectorio in nulla die etiam natiuitatis domini, vide glossam tertiam legis decimæquintæ.titulo septimo.part.1.

Monachus curam animarum habere non potest, & quando sic, & an tūc abbas illi debeat dare socium, vide per glossam primam legis.24.titulo septimo.part.1.

Monachus quando possit promoueri ad parrochiam siue ad episcopatū, & quid si abbas tunc consentire noluit, vide glo.2.l.25.tit.7.part.1.

Monachus ad beneficium non curatum nunquam potest promoueri, vide ibidem.

Monachus

Monachus curam animarum exercens debet secum socium habere, & quando nō, vide glossam tertiam dictæ legis.25.& ibi vide quid de iure partitarum.

Monachi quando dicantur habere plenum ius in aliqua ecclesia, vide glo.4.per text.ibi.d.l.25.

Monachus habens curam animarum an à regula monachali sit solutus, & in quibus non, & an carnes possit comedere, vide glossam primam & quartam.l.26.tit.7.part.1.

Monachus factus Episcopus an liberetur ab abbatis potestate, vide ibidem in glossa.7.

Et an mutet habitum, vide textum ibi.

Monachus cui data fuit cura animarum quod ibi acquirit cui acquirat, vide per glo.4.d.l.26.tit.7.part.1.

Monachi chirurgiam nec.ll.scire debent, & in quibus istud procedat & pœna habeat locum, vide glossam secundam legis vigesimæoctauæ.ibidem.

Possunt tamen libros illarum scientiarum in camera habere, vi.ibidem.

Et sunt excommunicati, & an statim, an vero post duos menses, vide ibidem in glo.finali.

Monachus obedientiam non potest in perpetuum præscribere, vide gl.2.l.30.titulo.7.part.1.

Monachus fugitiuus quicquid acquirit, acquirit suo monasterio, vide gl.secundam.l.31.ibidem.

Monachus potest vendicari per abbatem cum omnibus per eum acquisitis, vide ibidem.

Monachus si sit expulsus à monasterio quod acquirit cui acquirere videatur, vide ibidem.

Monachus an & qualia vota possit emittere, & quid si ante monachationem emittat, an eum liget, vide glossam decimam legis tertiæ.titulo octauo.partita.1.

Monachus an possit vouere pro subsidio terræ sanctæ, vide ibidem.

Et an peccet mortaliter vouendo, vide ibidem.

Monachus vouere potest etiam in præiudicialibus prælato si credit ratihabitionem ipsius, vide glo.10.supra dictam.

Monachus percutiens clericum seu alium monachum pro absolutione non debet Romam ire, vide glossam decimam per textum ibi.legis 4.titulo.9.part.1.

Monachi an teneantur mortuos sepelire, & quid si Episcopus iubeat, vide glo.9.per text.ibi.l.2.tit.12.part.1.

Monachi an possint compelli ad faciendam processionem, & quando, vide glo.10.ibidem.

Monachi tenentur ad decimas, & quando non, vide glossam.15.legis secundæ.tit.12.part.1.

Monachi an teneantur ad charitatiuum subsidium, vid.glossam.17.in.d.l.2.titulo.12.part.1.

Monachi quam iurisdictionem habeant in ecclesijs quas de nouo constituunt, vide glo.2.l.5.tit.12.part.1.

Monachi quibus de nouo conceditur ecclesia non possunt alterare antiquum statum ipsius in nullo, vide glo.5.ibidem.

Monachi an possint percipere reditus ecclesiæ illis subiectæ & conuertere in vsus suos, vide glo.6.ibidem.

Monachi an & quando eleemosynam facere teneantur, vide glo.2.&.3.l.11.tit.13.part.1.& ibi.vide glo.6.

Monachus factus Rex an ad regni administrationem debeat admitti, vide glossam decimamnonam.columna prima.in fine legis secundæ.titulo.15.parti.2.

Monachus conueniri non debet pro debito in seculo facto sed eius prælatus, vide glossam secundam.per textum ibi.legis decimæ.titulo secundo.part.3.

Monachus statim quod est monachus omnia bona sua transfert in monasterium ipso iure, vide glo.3.d.l.10.

Monachus an possit esse iudex arbiter, vide glossam sextam legis quartæ.tit.4.part.3.

Monachus an possit esse arbiter si ante monachationem arbitramentum suscepit, vide glo.4.l.28.tit.4.part.3.

Monachus an possit esse aduocatus saltim si monasterium sit inops, vide glo.6.l.2.tit.6.part.3.

Monachus an debeat recipi per prælatum simul cum capitulo, vide glo.7.l.28.titulo.18.part.3.

Et quid sit dicendum si monacho relinquatur vsusfructus alicuius rei, vide glo.2.l.24.tit.31.part.3.

Monachus fugitiuus si cum in habitu laicali incederet ab aliquo fuerit institutus hæres credens illum laicum & sic errando in eius personam, an per hoc quærat monasterio suo hæreditatem, vide glossam quartā legis.10.titulo.2.parti.4.

Monachus professus si publicè matrimonium cum aliqua contraxerit. debet ab inquisitoribus hæreticæ prauitatis puniri, & quare, vide glos.2.l.3.titulo.21.part.4.

Monachus an succedat in feudis, & an feudum amittat feudatarius si fuerit religionem ingressus si infra annum exierit, vide glossam vndecimā legis sextæ.titulo.26.part.4.

Monachus & an in eo depositum fieri possit, & an abbas teneatur si non obuiet perditioni ipsius, vide glossam quartam legis tertiæ.titulo tertio.partita quinta.

Monachus donationem facere non potest, vide glossam quartam legis primæ.per textum ibi.titulo.4.part.5.

Monachus si sit factus ille qui fecit donationem suorum bonorum, an talis donatio reuocetur ipso intrante monasterium tanquam si filios procreasset per legem.si vnquam.C.de reuocandis donationibus, vide glossam septimam legis.8.tit.4.parti.5.

Monachus quo ad articulum acquisitionis an æquiparetur seruo, vide glo.4.l.7.titulo.11.part.5.

Monachus non potest exercere officium tabellionatus, & an valeant instrumenta ab ipso de nouo facta, vide per legem vigesimam octauam titulo vndecimo.part.5.

Monachus an possit esse testis in testamento sine abbatis licentia, & quid in alijs instrumentis, vide glossam quintam legis nonæ.titulo primo.partita.6.

Monachus an possit facere testamentum, & quando, & qualiter, & de quibus bonis, vide glossas legis decimæseptimæ.per textum ibi.titulo primo.partita sexta.

Monachus si decesserit ante annum probationis cui bona sua applicari debeant, an monasterio vel consanguineis, vide glossam primam dictæ legis decimæseptimæ.

Et quid si post ingressum religionis inde recedat an bona sua applicētur monasterio, vide ibidem in glo.5.

Monachus si decedat in religione an tunc monasterium excludat ascendentes legitimos, vide ibidem in glo.6.

Monachus licet non sit in potestate patris vel aui non desinit esse suus hæres patri vel auo, vide glo.2.l.21.tit.3.part.6.

Monachus si sit pater an possit filijs suis pupillariter substituere, vide gl.2.l.5.titulo.5.partita.6.

Monachus si ab aliquo instituatur hæres abbas ipsius hæreditatem adire tenetur, & an ipse debeat tempus ad liberandum petere, vide glossam sextam.l.1.titulo.6.parti.6.

Monachus si sit à patre exhæredatus an eo inuito monasterium querelā inofficiosi testamenti intentare possit, vide glossam decimamtertiam legis.13.titulo.6.part.6.

Monachi an possint esse executores testamentarij cum licentia superiorum saltim vt bona diuidant inter pauperes, & quid in fratribus minoribus & qualiter conueniantur, vide glossam quartam legis secundæ.per textum ibi titulo.10.parti.6.

Et an filius monachi vel clerici patri succedat, vide glossam quintam.col.2.quæstio.3.l.11.tit.13.part.6.

Monachus an possit esse tutor, vide glossam sextam in fine legis quartæ.titulo.16.part.6.

Monachus an possit esse curator alicuius orphani, vide glossam primam legis.14.per text.ibi.tit.16.part.6.

Monachus an ad instar serui reguletur si delinquat, & an habeat legitimam personam ad se defendum in causa criminali, vide glossam primam.legis.10.tit.1.part.7.

Monachus si iniurietur non ipse sed eius abbas actionem iniuriarū intentabit, vide glo.3.l.10.tit.9.part.7.

Et quid si iniuria monacho facta leuis sit, vide ibidem.

Monachus non potest præscribere obedientiam, vide glossam primam in fine.l.13.titulo.14.part.7.

Monachus fugitiuus potest in quibuscunque domibus perquiri per abbatem, & quando, vide glossam secundam legis.24.titulo decimoquarto.partita.7.

MONASTERIVM monialium intrantes, an & quando sunt excommunicati & quis eos absoluet, vide glossam secundam legis.36.titulo.6.partita.1.

Monasteria an videantur interdicta si omnes ecclesiæ vnius loci interdicantur, vide glo.2.l.16.tit.9.part.1.

Monasteria bene defendunt ibidem confugientes, vide glossam secundā legis.4.titulo.11.part.1.

Monasteria potius in solitudine sunt ædificanda quam in vrbibus, vide glo.2.in fine.in prooemio tit.12.part.1.

Monasteria de iure communi exempta sunt à lege diœcesana non vero à lege iurisdictionis, vide glossam primam legis secundæ.titulo.12.partita.1.vbi illa lex enumerat ista, quod vide.

Monasteria non exempta si habent populum tenētur Episcopo dare decimas, vide glo.15.l.2.tit.12.part.1.

Monasteria non debent compelli ad hospitandum aliquem, vide glossā decimamsextam.ibidem.

Monasterium habens populum siue ecclesiam parrochialem an sit subiectum Epi-

Universidad de Deusto
Biblioteca

ctum Epiſcopo, vide gl. 16. ibidem.
Monaſteria an poſſint voluntate papali monachis contradicentibus deputari & dari clericis ſecularibus, vide gloſsam primam legis tertiæ. titulo. 12. partita. 1.
Monaſterium ſi vniatur monaſterio regulæ arctioris an talis vnio fieri poſsit ſine licentia Epiſcopi, vide gloſsam ſeptimam legis quartæ. titulo. 12. partita. 1.
Monaſterium an teneatur alere filios ingreſsi, vide gloſsam quintam l. 10 titulo. 12. part. 3.
Monaſterium monialium cæteris paribus plus debet faueri quam virorum, vide glo. 2. in fine l. 5. tit. 3. part. 3.
Monaſterium an poſsit in cauſa ſua homines ſui monaſterij pro ſe adducere in teſtes, vide gloſsam ſextã legis decimæ octauæ. titulo decimo ſexto. partita. 3.
Monaſterium vnum ſi alteri vniatur an tranſeat in alium cui vnitur amittatque ſua priuilegia, vide gloſsam tertiam legis ſeptimæ. titulo vigeſimo. part. 3.
Monaſteria ſi ſint domini alicuius terræ an & quando ibi greges ſuas immittere poſsit & ad paſcendum, vide gloſsam nonam legis nonæ. titulo. 26. parti. 3.
Monaſterio an quæratur hæreditas per monachum fugitiuum ſi cum in habitu laicali incederet teſtator quidam credens illum laicum illum inſtituit, vide glo. 4. l. 10. tit. 2. part. 4.
Monaſterium non tenetur ex facto monachi ſui, vide gloſsam quartã legis. 3. tit. 3. part. 5.
Monaſterium an poſsit petere vt donationem ſui monachi ab eo factam ante ingreſsum reuocetur per talem ingreſsum ac ſi talis ingrediens filios de nouo procreaſſet, vide glo. 7. l. 8. tit. 4. part. 5.
Monaſterium an ſuccedat in bonis monachi decedentis intra annũ probationis, vide glo. 1. l. 17. tit. 1. parti. 6.
Et quid ſi poſt ingreſsum religionis inde recedat an tunc bona applicentur monaſterio, vide ibi. glo. 5.
Monaſterium habetur loco filij & an excludat parentes à legitima deſcẽdentium vide ibidem in glo. 6.
Matrimonium in quo quis profeſsus fuit quam partem habere poſsit in bonis profeſsi quando ipſe filios habet, vide ibi. gloſsam ſeptimam & octauam.
Monaſterium in quo aliquis habens filios profeſsus fuit, an illos excludat ſi in vita patris profeſsi ſuam legitimam petant, vide ibi glo. 9.
Et an per ingreſsum monaſterij rumpatur teſtamentum ingreſsi antea factum, vide glo. 5. l. 20. tit. 1. part. 6.
Monaſterium an excludat ſubſtitutum datum alicui poſt mortem ſuam etiam ſi ſubſtitutus ſit de filijs teſtatoris, vide gloſsam octauam. columna. 1. l. 10. tit. 4. parti. 6.
Monaſterium ſuccedens in alicuius hæreditate an ad confectionem inuentarij teneatur, vide glo. 1. l. 5. tit. 6. part. 6.
Monaſterium an inuito monacho ab eius patre exhæredato poſsit querelam inofficioſi teſtamenti intentari, vide gloſsam. 15. legis. 13. titulo ſext. parti. 6.
Et an mulieres poſsint in monaſterijs monialium carcerari pro ipſarum delicto, & an inde extrahi poſsint, vide per gloſsam ſecundam legis 5. per text. ibi. tit. 10. part. 7.
MONETA à ſolis Imperatoribus & Regibus fieri poteſt eius mandato, & hoc eſt priuilegium ipſorum, vide gloſsam vndecimam legis 2. titulo. 1. part. 2.
Moneta vnde dicatur, & an Rex poſsit valorem & pondus monetæ mutare, & qualiter, & quando, vide ibidem poſt medium.
Moneta an propter illud quod habet imaginem Regis poſsit ab eo in valore minui, vide ibidem.
Et hoc antea quam faciat, quid poſtea quam facta eſt, vide ibidem.
Monetam Regis ſi aliquis in terra ſua non recepit qualiter puniatur, & quomodo illud intelligatur, vide gloſsam vndecimam legis. 22. titulo 13. partita. 2.
Moneta foreria datur in recognitionem dominij & an generaliter priuilegiatus attinuis ad ſolutionem iſtius monetæ teneatur, vide gloſsam l. 11. tit. 18. part. 3.
Moneta falſa & adulterina quæ dicatur, & de pœna facientis eam ſine principis licentia, vide gloſsam ſecundam cum alijs ibi. l. 9. per textũ ibi. tit. 7. part. 7.
Et quid ſi fabricetur falſa moneta non vſualis in illis partibus, vide ibi glo. 5. ad finem.
Monetæ antiquæ non debent affinari alibi quam in domibus monetarum ad hoc deſignatis, vide. d. glo. 3. in fine.
Monetæ ſiſcindantur vel tondantur per aliquos qualiter iſti puniantur, vide glo. 4. d. l. 9. tit. 7. part. 7.
Moneta ſi fabricetur in domibus alicuius locatis à fabricantibus, an dominus domum illam amittat & quando non, & quid in minori vel vidua, vide gloſsas. l. 10. per text. ibi. tit. 7. part. 7.
Et omnis moneta quæ antiquitus cudebatur in iſtis regnis erat Regis hodie ſecus eſt, vide glo. 1. l. 5. tit. 1. 4. part. 7.
Et ex monetis quæ fiunt poteſt Rex aliquod lucrum conſequi & de eo mercedem facere, vide glo. 2. ibidem.
Et de pœna facientis falſam monetam vel aliquid immiſcentis, vide gloſ. 3. 4. & 5. d. l. 15.
MONETARIVS quando & ex quibus teneatur actione furti, & de eius culpa, vide gloſsas. l. 15. per text. ibi. tit. 14. part. 7.
MONIALES an poſsint ad monaſterium arctius tranſire ſicuti licet monachis, vide gloſſam ſecundam in medio legis nonæ. titulo ſeptimo. partita. 1.
Monialibus poteſt permitti per abbatiſſam vt lucrum manuum ſuarum in vſus proprios conuertant, & an tunc dicantur habere proprium, vide glo. 2. l. 14. tit. 7. part. 1.
Moniales viſitare non poſſunt ſed viſitabuntur, in talibus enim non cadit actio ſed paſsio vide glo. 6. l. 21. tit. 7. part. 1.
Moniales non ſunt recipiendæ in aliquo monaſterio non mendicantiũ niſi quæ ſuſtentari poſsint, vide glo. 2. l. 22. ibidem.
Moniales an committant fimoniam aliquid recipiendo cũ moniali nomine dotis cum monaſterium ingreditur, vide gloſsam ſeptimam. d. l. 22. tit. 7. part. 1. & glo. 3. l. 13. tit. 17. part. 1.
Monialis ſacrum velamen ſuſcipere non debet niſi in die dominica vel alterius feſtiuitatis, de quibus per gloſsam quintam legis. 13. titulo decimo. partita. 1.
Et cæteris paribus magis fauetur monaſterio monialium quam virorum, vide glo. 2. in fine, l. 5. tit. 3. part. 3.
Monachari ex oſa poteſt expelli de monaſterio, vide gloſsam primam. l. 14. tit. 10. part. 5.
Monialis & an filius monialis matri ſuæ ſuccedat, vide glo. 5. columna. 2. quæſtio. 3. l. 11. tit. 13. part. 6.
Et accedens ad monialem committit tria crimina, & de pœna ipſius, vide glo. d. l. 11. tit. 13. part. 5.
Et an ſtuprum monialis eodem modo puniatur quod ſtuprum alterius virginis vel viduæ, vide gloſſam ſecundam legis ſecundæ. titulo decimo nono. part. 7.
MONITIO facta alicui poſt præſumptionem non inducit plenam probationem licet monitus non deſiſtat, inducitur tamen contra eum magna præſumptio, vide glo. 3. l. 38. tit. 6. part. 1.
Monitiones ſi non præceſſerint excommunicationem excommunicatio non valet qui ſtatim abſolui debet, neque eius cõſenſus vt ſine monitionibus excommunicetur quicquam valet, vide gloſſam primam legis. 12. tit. 9. parti. 1.
Monitiones ſunt introductæ in fauorem publicum ideoque partes illud renuntiare non poſſunt, vide glo. 1. d. l. 12.
Monitio non requiritur ad conſtituendum aliquem in mora in cauſis decimalibus ſed dies interpellat, vide gloſſam primam legis. 17. titulo. 20 partita prima.
Monitio quæ requiratur ad hoc vt quis poſsit iure ſuo priuari, vide glo. 4 l. 46. titulo. 2. part. 3.
Monitio alicui facta poſt ſuſpicionem, an plenè probet & quando, vide gloſſam quintam legis. 12. titulo decimo quarto. partita. 3. & glo. 3. l. 38. titulo. 6. part. 1.
Monitio vnica vel bina an requiratur ad cõſtituẽdum executorem teſtamentarium in mora vt ſi intra annum non exequatur voluntatem defuncti ad Epiſcopum deuoluatur & ipſe in pœnam incidat, vide gloſ. 1. & 3. l. 8. per text. ibi. tit. 10. part. 6.
MONITVS non præſumitur aliquis niſi illud ſibi probetur, vide gl. 2. l. 9. titu. 25. part. 4.
MONSTRVOSVS HOMO, vide in verbo HOMO MONSTRVOSVS.
MONTES ſteriles an veniãt in donatione vel locatiõe, vel in quouis alia conceſsione, glo. 10. l. 8. tit. 18. part. 3.
Montes ſunt communes ciuitatis vel villæ in cuius ſunt territorio, & in hoc ciuitas habet fundatam ſuam intentionem, vide gloſſam ſextam legis. 9. titulo. 28. part. 3.
MONVMENTVM, & an in monumento iam conſtructo poſsit, taxari numerus ſepeliendorum, vide gloſſam ſecundam legis tertiæ. tit. 31. parti. 3.
Quod inducit ad quæſtionem ſi inter monaſterium quod de nouo conſtruebatur & aliam parrochialem iam conſtructam fiat pactum quod in cimenterio nouo nemineṁ ſepelirent, an eo conſtructo pactum valeat, vide. d. glo. 2.
MORA purgatio moræ non admittitur niſi ſoluto intereſſe in arbitrijs, vide latiſsimè gloſsam quartam legis trigeſimæ tertiæ. titulo quarto. parti. 3.
Moræ purgatio non habet locum in actione quærenda poſt tempora præſtituta quod ad quæſtionem notat gloſſa octaua legis octauæ. tit. vndecimo. part. 3.

Mora

Mora vſque ad ſententiam vel poſt an faciat creſcere æſtimationẽ quando in defectum rei illa datur, vide gloſsam tertiam legis octauæ. titulo primo. part. 5.
Et an tunc extra iudicialis interpellatio ſufficiat ad conſtituendum aliquem debitorem in mora vt æſtimatio creſcat, vide ibi glo. 4.
Mora ſi præceſſerit caſum fortuitum an tunc caſus fortuitus excuſet vel non, vide gloſsam tertiam legis ſecundæ. & glo. 8. l. 3. titu. 2. part. 5. & glo. 5. l. 4. tit. 3. part. 5.
Mora commodatarij an faciat illum teneri ſi res commodata pereat poſt moram etiam quando eodem modo eſſet penes commodantem peritura, & quid in foro conſcientiæ, & quid in actione reali, vide gloſsam ſextam. l. 9. titu. 2. part. 5.
Mora liue ſit iudicialis ſiue extra iudicialis facit quem teneri non obſtante caſu fortuito. vide glo. 5. l. 4. tit. 3. part. 5.
Mora an poſsit purgari quando agitur conditione ob cauſam contra donatarium non adimplentem modum ſub quo aliquid ſibi fuit relictũ vide glo. 1. l. 6. tit. 4. part. 5.
Mora emptoris in rebus quæ deguſtari ſolent, & in rebus quæ ponderari vel menſurari ſolent quando faciet vt periculũ rei ad ipſum pertineat & in quibus non, vide gloſsam. 2. 6. & 10. legis. 24. titulo quinto. partita. 5.
Et an venditor moroſus dicatur ſi non tradat rem ante quam pretium ſibi offeratur, vide glo. 1. l. 27. tit. 5. part. 5.
Mora non poteſt purgari niſi reintegra, vide gloſſam decimam ſextam. l. 28. tit. 8. part. 5.
Mora an poſsit purgari per emphyteotam priuati, vide ibidem in gloſſa decima octaua.
Mora & an ad conſtituendum aliquem in mora propter pœnam in ſtipulatione appoſitam ſufficiat interpellatio extra iudicialis vel requiratur litis conteſtatio, vide gloſsam ſeptimam legis decimæ quintæ. titulo. 11. partita quinta.
Et an dies expreſſa in ſtipulatione ſui promiſsione conſtituat aliquem in mora ſine alia interpellatione, vide gloſſam ſecundam legis decimæ octauæ. ibidem.
Et an conditionis euentus conſtituat debitorem in mora, vide dictam glo. 2. d. l. 18.
Et an difficultas excuſet debitorem ſpeciei vel facti vel quantitatis à mora, vide glo. 5. d. l. 18.
Mora an poſsit purgari vbi eſt appoſita dies & pœna ſi ad diem non impleatur promiſſum, vide gloſsam ſextam legis trigeſimæ quintæ. titulo. 11. partita. 5.
Mora an poſsit purgari ante litem conteſtatam nondum ſoluto intereſſe quando promittens facere promiſſum non impleuit, vide ibi. gloſſam nonam.
Mora an poſsit purgari quando ius actoris efficeretur deterius, vide glo. 4. l. 6. ibidem.
Et an in ſtipulationibus iudicialibus ſeu conuentionalibus difficultas impediat moræ & pœnæ commiſsionem, vide gloſsam quartam legis. 37. per textum ibi tit. 11. part. 5.
Et an & quando debitor ſi non ſoluerit conſtituatur in mora nulla præcedente interpellatione, vide gloſſas legis octauæ. titulo decimo quarto. partita quinta.
Mora an poſsit purgari in contractibus bonæ fidei non obſtante die & pœna, vide glo. 2. d. l. 8. tit. 14. part. 5.
Mora de iure canonico ſemper purgari poteſt ſi aduerſarius non ſit damnum paſſus propter moram vide. d. glo. 2. poſt medium.
Mora & an hæres poſt moram teneatur de morte vel periculo quod rei legatæ accidit etiam ſi eodem modo accidere debuerat penes legatarium, vide glo. 4. l. 41. tit. 9. part. 6.
MORAPETINI de quibus in legibus partitarum, de quibus & cuius valoris intelligantur, vide glo. 2. l. 7. tit. 18. part. 1. & gloſ. 5. l. 2. tit. 25. part. 2. & glo. 6. d. 12. tit. 11. part. 3. & glo. 3. l. 24. tit. 14. part. 7.
Morapetini de iure partitarum & iure hodierno cuius valoris ſint & qui libram faciant, vide gloſsam ſextam legis. 14. titu. 6. part. 3. & glo. 3. legi. 7. titu. 8. part. 3. & de illis vide etiam glo. 4. l. 8. tit. 21. p. 4.
Morapetini an ei qui dicãtur ad hoc vt donatio vltra ſummam requirat inſinuationem, vide glo. 4. l. 9. tit. 4. parti. 5.
MORBVS an excuſet à muneribus patrimonialibus, & an à perſonalibus vide glo. 3. l. 49. tit. 18. part. 3.
MORS eſt vltimum terribilium. gloſſa ſeptima legis ſextæ. titulo decimo octauo. part. 1.
Et conſtantiſſimos terret & eſt propria paſsio virorum fortium, vide gl. 3. l. 12. titulo. 18. part. 2.
Mors citius venit ratione peccati quam ſi peccatum non eſſet, vide glo. 2. legis. 37. tit. 4. parti.
Mors & de multis modis probandi alicuius mortem, vide gloſſam primã legis. 14. tit. 4. part.
Mori quis potius debet quam in peccato conſentiat, vide gloſſam octauam. colu. 2. quæſt. 2. l. 13. titu. part. 4.
Mors confirmat donationem inter coniuges factam, & quãdo & de qua morte iſtud ſit intelligendum, vide gloſſam ſextam legis quartæ. titulo primo. partita. 4.
Mors ciuilis qualis & quare ſic appelletur, & an ſtatutum in morte naturali habeat locum in ciuili, vide gloſſam primam. & gloſſam nonam legis. 2. titulo. 18. parti. 4.
Mortis timor vel amiſsionis bonorum an faciat aliquem non peccare licet aliquod crimen committat, vide gloſsam primam legis quartæ. titulo. 24. part. 4.
Mors & mortis mentio fieri debet in donatione ad hoc vt dicatur mortis cauſa facta, vide glo. 2. l. 11. tit. 4. part. 5.
Mors tertij in cuius manus pretium pro aliqua re fuit conſtitutum an venditionem retractet, & quid ſi moriatur vnus contrahentium, vide glo. 6. legis. 9. tit. 5. part. 5.
Mors naturalis patris profeſsi religionem an debeat ſpectari neque ante filijs legitima debeatur, vide gloſsam nonam legis. 17. titulo primo. partita ſexta.
Et qualiter iudex ſe habere debeat quando aliquem vult ad pœnam mortis condemnare, vide gloſsam ſecundam cum alijs ibi. l. 26. per textum ibi. titulo. 1. part. 7.
MORTIS POENA, vide in verbo POENA MORTIS.
MORTALE PECCATVM, vid. in verbo PECCATVM MORTALE.
MORTALITER PECCANS, duplici vinculo aſtringitur ad ſatisfaciendum, vide gloſſam primam. in medio legis vigeſimæ octauæ. titulo. 2. part. 1.
MORTVVS an vino præferatur in danda ſibi eleemoſyna, vide glo. 2. l. 42. titulo. 4. parti.
Mortui an gaudeant indulgentijs à Papa conceſsis pro ipſis, & an Papa illud facere poſsit, & quando, vide gloſsam finalem. columna ſecunda. l. 46. titulo quarto. part. 1.
Mortuus tempore interdicti debet in campis ſepeliri, vide gloſsam ſecũdam. in fine. & ibi glo. 5. l. 15. per text. ibi. tit. 9. part. 1.
Mortuus in eccleſia ſepeliri non debet, & quid hodie de conſuetudine, vide glo. 7. l. 1. titulo. 11. part. 1.
Mortuus vbi debeat ſepeliri, vide gloſsam primam cum alijs ibi. l. 5. titulo decimo tertio. part. 1.
Mortuus extra Regnum in illo ſepeliendus non eſt ſi viuus ibidem commorari non poterat, vide glo. 8. l. 1. tit. 28. part. 2.
Mortuus ſi aliquis eſſe dicatur qualiter illud ab hæredibus probati debeat, vide glo. 1. l. 14. titulo. 14. part. 3.
Mortuus & an ſententia pro mortuo vel contra eum ferri poſsit, & quando, vide glo. 4. l. 5. titulo. 22. part. 3.
Mortuus eſſe creditur ille qui eſt in articulo mortis, vide gloſsam nonã. colum. 2. poſt principium. l. 1. tit. 13. part. 4.
Mortuus ciuiliter eſſe dicitur deportatus, vide gloſsam nonam legis ſecũdæ. titulo. 18. part. 4.
Mortuus an & quando accuſari poſsit, vide gloſſas legis ſeptimæ. & 8. & l. 23. per textum ibi. titulo. 1. parti. 7.
Mortuus an & quando ſuſpendi poſsit, vide gloſsam tertiam dictæ legis ſeptimæ.
Et viuens cum vituperio vel cum infamia mortuus eſſe fingitur, vide gl. 6. legis. 7. titulo. 6. part. 7.
Mortuus ſi poſt quam fuit ſepultus iniurietur ab aliquibus qualiter ipſi puniantur, vide gloſſas legis duodecimæ. per textum ibi. titulo nono. partita ſeptima.
Mortuus debitor an poſsit per creditorem impediri ne tradatur ſepulturæ quouſque ſibi ſatisfactũ ſit. & quid ſi illud faciat cũ authoritate iudicis, vide glo. 1. l. 13. per text. ibi. titu. 9. part. 7.
Mortuus ſi iniurietur qualiter iniuriantes puniantur, vide gloſsam ſecũdam. d. l. 13. per text. ibi.
MOTVS primi non ſunt in hominum poteſtate, vide gloſsam primã l. 5. per textum ibi. titulo. 2. part. 7.
MORIENS RIXAM debet in totum culpari, & an aggreſſus in totum liberetur, vide gloſsam primam in proœmio tituli ſecundi. partita tertia.
MVLCTA à iudice per ſententiam condemnato poſita an ipſe iudex illam reuocare poſsit & mutare, & an idem in alia pœna, vide glo. 2. 3. & 4. l. 4. tit. 22. part. 3.
Et an iudex neceſſario mulctam tollere debeat ſi pauper ſit mulctatus, vide dictam gloſsam. 3.
Et an idem ſit dicendum ſi mulcta impoſita ſit ratione contumaciæ vel delicti, vide ibidem in glo. 4.
Mulcta improprie dicitur quando imponitur ſub nomine mulctæ ratione delicti ſiue contumaciæ, vide. d. glo. 4.
Mulcta alij applicata quam fiſco minui poteſt per iudicem, vide gloſſam 5. d. l. 4. titulo. 22. part. 3.

Mulcta

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum

Mulsta quasi semper applicatur fisco, vide dictam glossam quintam.d.l.4.titulo.21.part.3.
MVLIER.
Excusatur.
Nupta contrahat matrimonium vel sponsalia.
Voueris.
Facit eleemosynam.
Testificat.
Prægnans.
Adultera vel meretrix, vel incestuosa.
Arcta vel lata.
Separatur.
Accusat vel accusatur vel agit.
Donat vel non.
Religionem intrat.
Dotans se vel perens dotem, vel lucra vel ea perdens.
Carceratur vel capitur.
Renuntiat.
Fide iubens.
Præfertur creditoribus vel alijs.
Lædit vel damnificatur.
Testatur vel legat.
Alienat.
Instituta hæres.
Adit hæreditatem.
Punitur.
Tutrix vel executrix testamenti.
MVLIER an possit prædicare & an possit sibi ad hoc dari licentia, vide glo.3.l.9.tit.6.part.1.
Mulier iudicare non potest & quando sic, vide glossas legis.26.titulo sexto.partit.4.
Mulierū commixtio est naturaliter suspecta & appetit virum sicuti natura formam, vide glo.2.l.37.titulo.6.part.1.
Mulier qua ratione à natura fuit flexibilis & amicabilis, vide ibidem.
Mulieres quales esse debeant vt possint cum clericis cohabitare, vide glo.3.ibidem.
Mulieres habitantes cum clericis si suspectę sint qualiter hodie puniātur vide.d.glo.3.in fine.
Mulieribus rusticis subuenitur propter iuris ignorantiam, alijs vero non vide glo.fin.l.fina.tit.1.part.1.
Mulierum consuetudo & ipsarum mos consuetudinem non inducit, vide glo.fin.l.2.tit.2.part.1.
Mulier instante necessitate baptizare potest, vide glo.1.5.tit.4.part.1.vide glo.etiam similem.tit.1.l.1.tit.7.part.4.
Mulieres confitentes peccata sua sacerdoti non habenti potestatem confitendi, an saluentur in fide sua, vide glossam sextam legis.21.titulo.4.partita prima.
Mulieres qualiter stare debeant tempore confessionis coram sacerdote, vide glossam finalem per textum ibi.legis vigesimæ sextæ.titulo.4.partita.1.
Mulier potest confiteri instante necessitate, vide glossam primam.l.29 tit.4.part.1.
Mulier si simplex sit poterit confiteri per scripturam, vide glo.2.legis.20 titulo.4.partit.1.
Mulier si clericum percutiat an teneatur ire Romam pro absolutione, vide glo.11.per text.ibi.in.l.4.tit.9.part.1.
Mulier viua scindi non debet vt partus viuus nascatur, vide glo.2.in fine legis.14.tit.10.part.1.
Mulier nō debet esse circa altare tempore missæ neque clericum seruiet dum celebrat neque respondet, vide glossam decimam legis.1.titulo 11.part.1.per text.ibi.
Mulier speciosa est sepulchrum dealbatum nisi fuerit sobria, casta, & pudica, & sine illis pulchritudo dicitur venenum, vide glossam octauam l.1.tit.6.parti.2.
Mulier & minor si concurrerint quod priuilegium dicatur potentius, vide glo.2.in fin.l.5.tit.3.part.3.
Mulier & an hoc sufficiat vt personaliter non possit citari, & quid si licet vxorata sit tamen in honeste viuit, vide glossam secundam legis.3.titulo.7.part.3.
Mulier ad videndum an sit corrupta debet ab obstetricibus inspici quas iudex eligere debet, vide glossam sextam legis octauæ.titulo decimo quarto.part.3.
Mulier dicens filium non ex marito genitum fides ei non est adhibenda si contrarium per filium probetur, vide glossam primam legis nonæ.titulo.14.part.3.
Mulier quæ in habitu viri incedit testis esse non potest & multa contra ipsas hoc facientes, vide glossam decimamoctauam legis octauæ.titulo.16.part.3.
Mulieres an possint cogi vt denuntient maleficia mulierum quæ inter eas occulte committuntur, vide glossam quartam legis sextæ.titulo 17.parti.3.
Et an sufficiat ad mulieris excusationem quod faciat fieri inquisitionem domesticam per solum notarium villæ, vide ibidem.
Mulier si sit contumax an audiatur appellans, vide glossam secundam. in fine.l.9.tit.23.part.3.
Mulier quæ per stipulationem cum aliquo contrahere promisit si non contrahatur ad quid teneat, vide glo.2.l.2.tit.1.part.4.
Mulier si leprosa sit magis imminet periculum viro quā mulieri si vir sit leprosus, vide glo.7.l.7.tit.2.parti.4.
Mulier si dixit se esse virginem cum ita non sit an propter id matrimonium dissoluatur, & quid in sponsa de futuro ante copulam, vide glo.6.l.10.tit.2.part.4.
Et quid si quis cum aliqua contrahat matrimonium sub conditione scilicet, si te virginem inuenero, vide.d.glo.6.
Mulier & illi minor metus est iustus & sufficiēs quam in persona viri, vide glo.7.l.15.tit.2.part.4.
Mulier honesta & si vidua sit si timeat se per vim ab aliquo cognosci illud præbet iustam causam timendi, vide ibidem in glo.12.
Mulieri non est ignoscendum quæ propter paupertatem turpissimam vitam elegit, vide glo.2.l.5.tit.3.parti.4.
Mulier si virgo sit neque à viro propter eius virginitatem cognosci possit, an possit cum aliquo actu medicinali claustra pudoris frāgere si postea illam cognoscere poterit, & an illud sit contra naturam, vide glo.6.l.2.tit.8.part.4.
Mulier quæ à viro cognosci non potest carnaliter tolerare debet vt aperiatur si periculum sit leue, vide glossam octauam legis secundæ.titulo 8.partita.4.
Mulier qualiter & à quibus matronis inspicienda sit quando dicit virum frigidum esse, vide glo.9.l.5.tit.8.part.4.
Mulier an excusetur ab adulterio si per vim fuit coacta, & qualis ista vis esse debeat, & quid si maritus illam præmonuit vt aufugeret ne vi hostium opprimeretur & ipsa noluit, vide glo.1.per text.ibi.l.7.tit.9.p.4.
Mulier qualiter debeat certificari de morte viri sui ante quam cum secūdo contrahat, & an sufficiat probatio per famam, vide glossam.2.legis 8.tit.9.parti.4.
Mulier an teneatur cauere de euictione rei dotalis si illud sibi maritus petierit, vide glo.1.l.22.tit.11.part.4.
Mulier soluto matrimonio quas vestes hæredibus mariti reddere debeat vide glo.7.l.23.tit.11.part.4.
Mulier aduersus maritum quod remedium habeat si dilapidauerit dotē, & quæ remedia sibi competāt, vide glossam primam legis.21.titulo.11.partita.4.
Mulier an teneatur idoneam cautionem mariti recipere de non dilapidando dotem ipsius si restituere nolit, vide glossam quartam dictæ legis vigesimæ nonæ.
Mulier qualiter & intra quantum tempus soluto matrimonio dos reddi debeat, & quando, & quid si marito dos fuerit sibi legata, an tunc statim dos debeatur non spectata dilatione, vide glossam tertiam legis 31.tit.11.part.4.
Quod proceeit etiam si maritus esset pauper tempore contractus matrimonij, vide ibidem.
Mulier tenetur donationem propter nuptias sibi factam statim restituere si ei dos fuerit statim restituta, vide glossam quartam dictæ legis.31.titulo.11.part.4.
Mulier quæ ad tertias nuptias conuolauit de incontinentia notatur & illud est abominabile apud homines, vide glossam primam legis primę titulo.12.part.4.
Et an legatum mulieri ab extraneo relictum si caste vixerit debeatur illi si tertio nupserit, vide.d.glo.1.
Et an valeat legatum per maritum vxori relictum dummodo nō nubat si ad secundas nuptias conuolauerit, vide ibidem.
Mulier qua de causa impediatur matrimonium contrahere intra annum luctus, vide glossam tertiam legis tertiæ.tit.12.part.4.& ibi vide glos.4.& glo.3.l.5.tit.3.part.6.
Et pœnæ quæ de iure ciuili contrahenti imponebantur sunt per ius canonicum sublatæ secundum opinionem communem, vide ibidem in.d.glo.3.d.l.3.iuncta ibi.glo.4.
Et an pœnæ sic impositæ nubenti habeant locū in aliquo casu vel quando sunt positæ in filiorum fauorem, vide ibidem.
Et an illæ pœnæ de iure ciuili habeant etiam locum si matrimonium solueretur aliter quam per mortem, vide ibidem in.d.glo.4.
Mulier eo ipso quod peccat in corpore amittit priuilegia mariti & tutelā filiorum, vide glo.6.d.l.3.tit.12.part.4.
Mulier quæ assistit in taberna & dat vinum potantibus vilis esse dicitur, & quid de domina cauponæ, vide glossam quintam legis tertiæ.titulo 14.part.4.
Mulier quæ publicis præest mercimonijs non potest esse concubina illustris neque aliæ multæ, vide glossam sextam cum alijs ibi per illum textum ibi.in.d.l.3.
Mulier vide an possit filium suum ponere ad seruiendum alicui, vide glo.1.in proœmio tit.17.part.4.
Mulier an possit habere peculium quasi castrense ex principis donatione vide glo.7.l.7.tit.17.parti.4.
Mulier an debeat mittiri in possessionē rerum mariti si sit prægnans, vide glo.1.l.3.tit.25.part.4.& ibi. vide quid si bona sint maioriæ.

Mulier

Septem Partitarum.

Mulier & an possit deponi res in muliere, vide glossam tertiam legis tertiæ.tit.3.part.5.
Mulier luxuriose viuens & malæ famæ potest à vicinia expelli ne alios inficiat, vide glo.2.l.14.titu.10.part.5.
Et quid si filius familias recipiat mutuum pro dote mulieris an iuuetur macedoniano, vide glo.3.l.3.tit.12.part.5.
Mulier præsumitur ignorare iura, vide glo.4.d.l.3.
Mulier veste virili vti non debet, & quid si faciat vt recipiatur eius fideiussio, vide glo.10.d.l.3.tit.12.part.5.
Mulier an dote priuari debeat in causa primipilari vel ob tributum Regi soluendum vel quando mariti earum fallunt, id est (se alçan) vide glo.7.l.25.tit.13.part.5.
Mulier an prius debeat habere arras quam alia debita soluantur, vide glo.2.l.29.titu.13.part.5.
Mulier & fiscus pari passu ambulant in præferendo se cæteris creditoribus etiam si obreptionem crediderint, vide glo.3.&.4.d.l.29.& glo.2.l.33.per text.ibi.titu.13.part.5.
Mulier ex nouatione in se suscepta obligatur ipso iure sed ei succurritur per vellcianum, vide glossam tertiam legis.17.titulo decimoquarto. partita quinta.
Mulier si libidinis causa aliquid recepit si postea promissum non adimpleat, an sic datum ab ea repeti possit, vide glossam secundam legis.53. titulo decimo quarto.part.5.
Et quid si ipsa turpitudinē fecit prout promisit an sibi datū repeti possit, & an illud fisco applicetur, vide ibidem.
Mulier an possit testare & disponere de tali lucro turpiter acquisito, vide ibidem.
Et an si mulier non fecit talem turpitudinem an fiscus possit ab ea tale lucrum vendicare, vide ibidem.
Mulier quæ causa libidinis aliquid recepit an in foro animæ restituere teneatur, & cui, vide.d.glo.2.in fine.
Et quid si causa libidinis sit ei aliquid promissum an illud ab ea exigi possit, vide glo.4.d.l.5.
Mulier in continens inter seruos suos dedecus est totius cognationis, & an accusata de adulterio cum seruo illum suum hæredem facere possit vide glo.2.l.3.tit.3.part.6.
Mulier rapta si nubat raptori an ex eius testamento aliquid capere possit vide glo.12.l.4.tit.3.part.6.
Mulieres esse debent in partu fœminarum, viri autem non, vide glos.5.l.17.per text.ibi.tit.6.part.6.
Mulieres in qua ætate maritari debeant & quid si adsit regionis consuetudo, vide glo.8.l.7.tit.7.part.6.
Mulier si dederit marito facultatem eligendi vnum ex filijs suis ad maioriam, si non eligat intra annum an postea eligere possit, & an tunc eligere possit filium quem habet in potestate, vide glo.2.l.25.tit.9.par.6.
Mulier de bonis suis etiam paraphernalibus sine licentia viri disponere non potest, vide glossam quartam.columna quinta.ad medium legis 6.titulo.11.part.6.
Mulier quæ ex adulterio concepit filium an talis filius ei succedere possit, vide glossam quintam.columna prima.quæstione.1.&.2.legis.11.titulo.13.parti.6.
Mulieres diligunt maritos etiam vltra filios, vide glo.14.l.4.tit.16.parti.6.&.glo.6.l.19.ibidem.
Et an mulieres luxuriose viuenti per iudicem curator dari possit, vide glo.1.l.13.titu.16.part.6.
Mulieres olim adiscebant grammaticam, vide glossam secundam legis 16.titulo.16.part.6.
Mulieres an & quales possit tutorem minoris accusare de suspecto, vide glo.2.l.2.tit.18.part.6.
Mulier si committat crimen proditionis an filij sui sint puniendi, vide glo.5.in prin.& glo.6.l.2.titu.2.part.7.
Mulier si cum sit nupta vocetur meretrix quia illud antea fuit, an vocans teneatur actione iniuriarum, vide glossam septimam in fine legis.1.titulo.9.parti.7.
Mulier an possit inferre violentiam cum armis, vide glossam primam.l.8.titulo.10.part.7.
Mulier malæ famæ debet eijci de vicinia ne alias inficiat vel infamet, vide glo.3.col.2.l.7.tit.17.parti.7.
Mulier quæ cum proprio seruo se iniungit qualiter puniatur siue nupta sit siue non, vide glossam sextam septimam & octauam.l.15.per textū ibi.titulo.17.part.7.
Et quid si secum alio famulo suo se immisceat an eadem pœna puniatur, vide.d.glo.7.
Mulier si sine vi seducta sit suasionibus viri an tunc vir pœnam stupratoris habere debeat, vide glossam tertiam legis secundæ.titulo decimonono.part.7.
Mulier nupta, vidua, vel virgo, si per vim ab aliquo rapiatur qualiter rapiens puniatur, vide glossas.l.3.per text.ibi.tit.20.part.7.
Et an solus raptus sine alia commixtione sufficiat ad incurrendam pœnam legis, vide ibidem in glo.2.
Mulier indæa siue hæretica non gaudet priuilegio dotis, vide glo.1.l.7.titulo.24.partita.7.
Mulier maiora vulnera patitur quam masculus, & an ipsa priusquam masculus torqueri debeat quando ambo veniunt torquendi, vide glo.2.l.5.titulo.30.part.7.
MVLIER EXCVSATVR, & mulier minor.12.annis an excusetur propter iuris ignorantiam, vide glossam tertiam legis fina.per textum ibi.titulo.1.part.1.
Mulieribus rusticis subuenitur propter iuris ignorantiam, alijs veto non, vide glo.fina.d.l.finalis.
Mulier an excusetur ab adulterio si per vim fuit coacta, & qualis ista vis esse debeat, & quid si maritus illam præmonuit vt aufugeret ne vi hostium opprimeretur & ipsa noluit, vide glossam primam per textum ibi.l.7.titu.9.part.4.
MVLIER NVPTA CONTRAHIT matrimoniū vel sponsalia, & mulieres contrahentes scienter matrimonium cū existentibus in sacris ordinibus qua pœna feriantur, vide glossam quartam legis.41 titulo.6.part.1.
Mulier quandiu est nupta desinit esse ciuis propriæ originis & in quibus vide glo.7.l.32.titu.2.part.3.
Mulier cum qua iudex matrimonium contrahere vel uit coram eo citari non potest & idem si eam per vim habere voluit & iste est casus specialis, vide glo.1.l.6.titu.7.part.3.
Mulier quæ per stipulationem cum aliquo contrahere promisit si non contrahat ad quid teneatur, vide glossam secundam legis secundæ.titulo primo.parti.4.
Mulier quæ matrimonium contrahit licet vetula sit: neque parere possit matrimonium tenet, vide glossam quartam legis tertiæ.titulo secundo.partita.4.
Mulier si matrimonium contrahat cum aliquo errando in ipsius personā quia de eo aliquando habuit notitiam an teneat matrimoniū, & quid si de eo nullam habuit notitiam, sed dixit se filium Regis, &c. vide gl.3.per textum ibi.l.10.tit.2.parti.4.
Et quid si mulier erret in qualitate an talis qualitatis error vitiet matrimonium, vide ibidem in glo.4.
Mulier si dixit se esse virginem cum ita non sit, an propter id matrimonium dissoluatur, & quid in sponsa de futuro ante copulam, vide glos.6.d.l.10.titu.2.part.4.
Et quid si quis cum aliqua contrahat matrimonium sub conditione scilicet, si te virginem inuenero, vide.d.glo.6.
Mulier qualiter debeat certificari de morte viri sui ante quam cum secūdo contrahat, & an sufficiat probatio per famam, vide glossam secundam.l.8.titulo.9.parti.4.
Mulier si matrimonium contraxerit in vno loco & postea fuerit ad aliū ad ibi habitandum translata qualis locus inspiciendus sit vt pactiones inter eos positæ obseruentur vel non, & an locus domicilij mariti, vide glo.1.l.24.titu.11.part.4.
Mulier quæ ad tertias nuptias conuolauit de incontinentia notatur & illud est abominabile apud homines, vide glossam primam legis primæ titulo.12.part.4.
Et an legatum mulieri ab extraneo relictum si caste vixerit debeatur illi si tertio nupserit, vide ibidem.
Et an valeat legatum per maritum vxori relictum dum modo non nubat si ad secundas nuptias conuolauerit, vide ibidem.
Mulier qua de causa impediatur matrimonium contrahere intra annum luctus, vide glossam tertiam legis tertiæ.titulo.12.part.4.& ibi vide glo.4.& glo.3.l.5.tit.3.parti.6.
Et pœna quæ de iure ciuili sic contrahenti imponebantur sunt per ius canonicum sublatæ secundum opinionem communem, vide dictam gl.3.d.l.3.iuncta ibi.glos.4.
Et an pœnæ sic impositæ nubenti habeant locum in aliquo casu vel quā do sunt positæ in filiorum fauorem, vide ibidem.
Et an illæ pœnæ de iure ciuili habeant etiam locum si matrimoniū soluetur aliter quam per mortem, vide ibidem in.d.glo.4.
Mulier si matrimonium cum præside durante officio contraxerit an permetum contraxisse videatur, & an hæc præsumptio alias probationes iuuet, vide glossam duodecimam per textum ibi.l.2.titulo decimo quarto.part.4.
Mulier rapta contrahens cum suo raptore matrimonium an amittat bona raptoris quæ propter raptum sibi applicata fuerunt, & an per matrimonium raptor à pœna liberetur, vide glossam tertiam legis tertię titulo.20.part.7.
Mulier scienter contrahens matrimonium illicitum & dotem tradens viro hoc ignoranti an matrimonio soluto dotē repetere possit. & quare non, & quid si non tradidit dotem sed tantum promisit, vide glo.1.l.50.titulo.14.part.5.

Bb Et

Universidad de Deusto
Biblioteca

Et an in tali casu dos cedat lucro mariti vel applicetur fisco, vide ibidem.
Et quid si ambo impedimentum sciebant, & quid si matrimonium non fit adhuc carnali copula consummatum, vide glossas legis.51.titulo.14. partita quinta.
Mulier rapta si nubat raptori an ex eius testamento aliquid capere possit, vide glo.12.l.4.tit.3.part.6.
Mulier nubens infra annum luctus an debeat puniri, vide dictam gloss. duodecimam in fine.
Mulier quando sponsalia contraxit an amittat per hoc filiorum suorum tutelam, vide glo.1.l.5.tit.16.part.6.
Mulier si cum sit nupta vocetur meretrix, quia illud antea fuit an vocans teneatur actione iniuriarum, vide glossam septimam in fine legis.1.tit. 9.partita.7.
Mulier quæ scienter cõtraxit matrimoniũ cũ hæretico an amittat dotẽ, vide glo.3.l.2.tit.2.part.7.
Mulier quæ viuente primo viro matrimonium cum alio contraxit qualiter puniatur, & an de isto crimine cognoscant inquisitores hæreticæ prauitatis, vide glossam primam legis.16.per textum ibi.titulo decimoseptimo.part.7.
Mulier nupta, vidua, vel virgo si per vim ab alio rapiatur qualiter rapiens puniatur, vide glossas legis tertiæ.per textum ibi titulo vigesimo.partita septima.
Et an solus raptus sine alia commixtione sufficiat ad incurrendam pœnã legis, vide ibidem in glo.2.d.l.3.
Mulier nupta si fiat Sarracena vel hæretica amittit dotem & de eius pœna vltra hoc, vide glossam secundam & tertiam legis sextæ.titulo vigesimoquinto.part.7.
MVLIER VOVENS, Mulier simpliciter dando licentiam marito intrandi religionem an tacitè videatur vouere continentiam, & an de hoc debeat certificari.glo.6.l.11.tit.7.part.1.
Mulier etiam si senex sit marito intrante religionem vouere debet, vide glo.8.l.11.tit.7.part.1.
Si vero sit iuuenis etiam si castitatem voueit profiteri tenetur, vide gloss. nonam ibidem.
Mulier an possit continentiam vouere sine mariti consensu, vide glossã nonam.l.3.titu.8.part.1.
Et quid in voto vltra marino emisso pro subsidio terræ sanctæ, vide ibidẽ & glo.3.l.fina ibidem.
Mulier an vouere possit si votum sit marito præiudiciale, vide glossam 11.l.7.titulo.2.part.4.
In sui tamen præiudicium bene potest vouere, vide ibidem in glossa duodecima.
Mulier si viro licentiam dederit intrandi religionem an videatur vouere continentiam tacitè, vide glossam tertiam legis secundæ.titulo decimo.partita.4.
MVLIER FACIT ELEEMOSYNAM.
Mulier de quibus possit facere eleemosynam in vita mariti, vide glo.5.l. 11.titulo.23.part.1.
MVLIER TESTIFICAT. Mulier quæ in habitu virili incedit testis esse non potest & multa contra ipsas hoc facientes, vide glossam 18.l.8.tit.16.part.3.
Mulier an possit esse testis in crimine capitali, vide glossam primam.l.17 titulo.16.part.3.
Mulier an possit esse testis in testamento facto inter liberos, vide glo.3.legis.7.titulo.1.part.6.
MVLIER PRAEGNANS si sit, & fidelis & decedat fueritque sepulta in aliqua ecclesia non consecrata, an ea inde non abducta ibidem consecratio fieri possit, vide glossam secundam legis.14.titulo decimo.part.1.
Mulier viua scindi non debet vt partus viuus nascatur, vide glossam secundam in fine.d.l.14.
Mulier prægnans petere poterit in die feriata vt mittatur in possessionẽ rerum ne fame pereat, vide glossam septimam legis.35.titulo secundo partita.3.
Mulier quæ dicit se prægnantem debet in possessionem bonorum mitti etiam si bona sint feudalia, vide glossam septimam legis septimæ.titulo.23.partita.3.
Mulier an debeat mitti in possessionem rerum mariti si prægnans sit, vide glossam.1.l.3.tit.25.part.4.
Et ibi vide quid si bona sint maioriæ.
Mulier dicens se prægnantem qualiter custodiri debeat & per quos, & an illud consanguineis mariti dicere debeat, & quibus, & an ea inuita venter inspici vel tangi debeat vel aliquo modo perscrutari, vide glo.1. 2.&.3.&.4.l.17.per text.ibi.tit.6.part.6.
Mulier prægnans si abortum fecerit an qui causam sibi dedit pœna homicidæ puniatur, vide glo.1.l.1.tit.8.part.7.
Mulier prægnans si sui culpa ab ortum fecerit qualiter puniatur, & quando, vide glossas.l.8.per textum ibi.titu.8.part.7.
Mulier prægnans quæ mittitur in possessionem rerum mariti habet solummodo nudam detẽtationem, vide glossam quintam legis.11.titulo decimo.part.7.
Mulier prægnans an possit torqueri & an statim post partum, & quid si non inueniatur nutrix an differatur tortura, vide glossam octauam legis.2.per textum ibi titu.30.part.7.
Mulier prægnans nõ debet vltimo supplicio puniri quousque pariat, vide glo.4.l.11.tit.31.part.7.
MVLIER ADVLTERA, vel meretrix, vel incestuosa.
Mulier accusata de adulterio an ei prosit sententia in fauorem adulterij lata & quando, vide glossam quintam legis vigesimæ primæ.titulo.22. partita tertia.
Mulier an excusetur ab adulterio si per vim fuit coacta, & qualis ista vis esse debeat, & quid si maritus illam præmonuit vt aufugeret ne vi hostium opprimeretur & ipsa noluit, vide glossam primam per textum ibi.l.7.titu.9.part.4.
Mulier adultera debet marito dotem & donationem propter nuptias restituere, vide glo.4.per text.ibi.l.12.tit.9.part.4.
Mulier incontinens inter seruos suos dedecus est totius cognationis, & an accusata de adulterio cum seruo illum suum hæredem facere possit, vide glo.2.l.3.tit.3.part.6.
Mulier quæ ex adulterio concepit filium an talis filius ei succedere possit, vide glossam quintam, columna prima.quæstione.1.&.2.legis.11.titulo.13.part.6.
Mulier adultera per maritum occidi potest, & quo iure maritus ad hoc admittatur, vide.d.glo.5.col.1.in fine.& col.2.in principio.
Mulier reperta in adulterio vel intra annum luctus nubens seu luxuriosè viuens est infamis infamia iuris, vide glossam.1.2.&.3.l.3.per.text. ibi titulo.6.part.7.
Mulier quæ verè adultera est an contra vocantem sibi adulteram agat actione iniuriarum etiam si vocãsi illud probare velit & an admittatur, & an tunc cum verum dixit teneatur se dedicere, vide glo.7.columna 2.quæstio.12.&.13.l.1.tit.9.part.7.
Mulier non potest accusari de adulterio ab extraneo sed à solo marito ipsius, vide.d.glo.7.col.2.quæst.2.
Mulier si cum sit nupta vocetur meretrix qui a illud antea fuit an vocans teneatur actione inisriarum, vide.d.glo.7.in fine.
Mulier accusata de adulterio quando debet exceptionem lenocinij proponere, vide glo.4.l.7.tit.17.part.7.per text.ibi.
Et quales alias exceptiones proponere possit in sui defensionem & quando, vide glossas.l.8.9.10.&.11.ibidem.
Mulier quæ cum proprio seruo se iniungit qualiter puniatur siue nupta sit siue non, vide glossam sextam septimam & octauam.l.15.per textũ ibi.titulo.17.part.7.
Et quid si cum alio famulo suo se immisceat an eadem pœna puniatur, vide dictam glo.7.
Mulier incestuosa qualiter & quando puniatur eadem pœna qua vir, vide glo.2.l.3.per text.ibi.tit.18.part.7.
Mulier si meretrix sit an eius raptus sit punibilis vel non & quando sic, vide glo.7.l.1.titu.19.part.7.
MVLIER ARCTA vel lata: mulier si sit multum arcta vel lata, lata quod à viro cognosci non possit carnaliter, an propter hoc matrimonium dissoluatur, vide glossam quintam legis.21.titulo octauo.part.4. per textum ibi.
Et idem est si habet aliud impedimentum per quod incognoscibilis reddatur, vide ibi glo.5.
Mulier si virgo sit neque à viro propter eius virginitatem cognosci possit an possit cum aliquo actu medicinali claustra pudoris frangere si postea illam cognoscere poterit, & an istud sit contra naturam, vide gloss. 6.l.2.titulo.8.part.4.
Mulier quæ à viro cognosci non potest carnaliter curare debet vt aperiatur si periculum sit leue, vide glossam octauam legis secundæ.titulo.8. partita quarta.
Mulier quæ à viro propter eius arctitudinem cognosci non poterit si ab eo separetur & à secundo viro cognoscatur an ad primum redire debeat, vide gloss.l.3.tit.8.part.4.
Et quid si ex vsu secundi viri facta fuit cognoscibilis primo, vide ibidem
Mulieres quæ per medicinam reddunt se arctas & quid tunc matronæ illas inspicientes facere debeant, vide glossam nonam legis quintę.titulo octauo.part.4.
MVLIER SEPARATVR, & mulier quæ à viro propter eius arctitudinem cognosci non potuit si ab eo separetur & à secundo viro cognoscatur an ad primum redire debeat, vide glo.1.l.3.tit.8.part.4.
Et quid si ex vsu secundi viri facta fuit cognoscibilis primo, vide ibidẽ.
Mulier corrupta si petat matrimonium separari ob viri sui frigiditatem intra quantum tempus istud allegare debeat, & quid in virgine, vide glossas.l.6.titulo.8.part.4.
Mulier quæ à matrimonio fuit ob viri frigiditatem separata, si ipse post aliam

aliam carnaliter cognouit an ipsa petere possit separationem quo ad thorum propter adulterium viri cum alia factum vt ad primam vxorem non redeat, vide glossam secundam legis septimæ.titulo octauo. partita.4.
MVLIER ACCVSAT, vel accusatur, vel agit.
Mulier potest maritum accusare de adulterio quo ad thori tantum separationem, vide glo.12.l.2.tit.9.part.4.
Mulier si agat hypothecaria contra tertium possessorẽ pro sua dote constante matrimonio vt se alat ex ea, an tunc huic tertio possessori liceat offerre pecuniam pro tali hypotheca, & quando sic, vide glossam.3.l. 18.titulo.13.part.5.
Mulier si agat hypothecaria contra tertium possessorẽ pro sua dote constante matrimonio vt se alat ex ea, an tunc huic tertio possessori liceat offerre pecuniam pro tali hypotheca, & quando sic, vide glo.3.legis.18. titulo.13.part.5.
Mulier si velit maritum de frigiditate & impotentia accusare qualiter illud faciat, vide glossam secundam legis decimæ.titulo nono.partita quarta.
Mulier potest in foro ecclesiastico virum suum de adulterio accusare, secus in foro seculari, vide glossam quartam & quintam.per textum ibi. l.13.tit.9.parti.4.
Mulier an possit agere contra donantem vt pignus redimat quãdo illud sibi dedit libidinis causa & pro securitate promisit, vide glo.4.legis.53. titulo.14.part.5.
Mulieres an & quales possint tutorem minoris accusare de suspecto, vide glo.2.l.2.tit.18.part.6.
Mulier an & quando admittatur ad accusandum, vide glossam tertiam l.1.titulo.1.part.7.
Mulier post eius mortem accusatur quando occidit maritum & bona tunc applicabuntur fisco, vide glossam quartam & quintam legis.8. per textum ibi.titulo.1.part.7.
Mulier de supposito partu accusari potest perpetuo per maritum & per quem alium, vide glossam primam legis tertiæ.per textum ibi.titulo septimo.part.7.
Et an pro isto delicto veniat imponenda pœna mortis, vide glossam.4.l. 6.titulo.7.part.7.
MVLIER DONAT vel non.
Mulier naturaliter est auara neque donare vnquam præsumitur, vide gl. 7.per text.ibi.l.3.tit.11.part.4.
Mulier si propter prohibitionem donare non possit, an possit donare causa mortis, vide glossam primam legis vndecimæ.titulo quarto.partita quinta.
MVLIER RELIGIONEM INTRAT.
Mulier si fuerit religionẽ ingressa an statim nõ expectata ipsius morte naturali vir consequatur dotem ipsius ex pacto de dote lucranda inter eos facta, vide glossam sextam legis vigesimæ tertiæ.titulo vndecimo partita quarta.
MVLIER DOTANS SE, vel petens dotem, vel lucra vel ea perdens.
Mulier si dedit in dotem alicuius rei proprietatem cum vsus fructus sit penes alium an illo cum proprietate consolidato veniat in commodum vxoris tantum vel etiam mariti, & sic tale lucrum debeat diuidi, vide gio.5.l.18.tit.11.part.4.
Mulier si marito in dotem dederit gregem pecorum ita scilicet & sub nomine gregis in vniuersali si postea aliqua præmoriantur an maritus de postea natis debeat gregem supplere, & an ad hoc teneatur & si nõ sub nomine gregis illa dederit, vide glossam secundam legis.21.titulo vndecimo.part.4.
Et quid si non nascantur an teneatur supplere de alijs, & quando, vide ibidem glossam quartam.
Mulier an teneatur cauere de euictione rei dotalis si illud sibi maritus petierit, vide glo.1.l.22.titulo.11.part.4.
Mulier an iterum se ipsam dotare teneatur si primo dos non potuit ab ea marito dari, ideoque fuit euicta si ipsa habeat multa bona paraphernalia, & maritus illam alere noluerit, vide glo.3.d.l.22.
Mulier propter adulterium dotem amittit, & quid si pater vel alius cum illud dat sit stipulatus sibi reddi soluto matrimonio, vide glossam primam.l.23.tit.11.part.4.
Mulier aduertus maritum quod remedium habeat si dilapidauerit dotẽ, & quæ remedia sibi competant, vide.d.glo.1.l.29.tit.11.part.4.
Mulier an teneatur idoneam cautionem mariti recipere de non dilapidando dotem ipsius si restituere nolit, vide glo.4.d.l.29.
Mulier an à marito dotem exigere possit, si ipse non sui culpa ad inopiã peruenerit, vide glo.6.l.29.tit.11.part.4.
Et quod procedit etiam si maritus esset pauper tempore contractus matrimonij, vide ibidem.
Mulieri qualiter & intra quantum tempus soluto matrimonio dos reddi debeat, & quando, & quid si à marito dos fuerit sibi legata, an tunc statim dos debeatur non expectata dilatione, vide glossam tertiam legis 31.titulo.11.part.4.
Et quid de fructibus rerum mobilium vel de ipsorum pretio, vide dictã glossam tertiam ad finem.
Mulier tenetur donationem propter nuptias sibi factam statim restituere si ei dos fuerit statim restituta, vide glossam quartam dictæ legis.31. titulo.11.in partita.4.
Mulier constante matrimonio non potest aliquid petere ex lucris acquisitis illo durante, & quare, vide glossam secundam.quæstio.4.in fine legis.55.titulo.5.parti.5.
Mulier si agat hypothecaria contra tertium possessorem pro sua dote cõstante matrimonio vt se alat ex ea, an tunc huic tertio possessori liceat offerre pecuniam pro tali hypotheca, & quando sic, vide glossam.3.l. 18.titulo.13.part.5.
Mulier an dote priuari debeat in causa primipilari vel ob tributum Regi soluendum vel quando mariti earum fallunt, id est (se alçan) vide gloss. 7.l.25.tit.11.part.5.
Mulier si propter vergentiam viri ad inopiam agat ad dotem, an tunc creditoribus competat ius offerendi, vide glossam secundam legis.24.titulo.13.partita.5.
Mulier scienter contrahens matrimonium illicitum & dotem tradens viro hoc ignoranti an matrimonio soluto dotem repetere possit, & quare non, & quid si non tradidit dotem sed tantum promisit, vide glo.5.l. 50.titulo.14.part.5.
Et an in tali casu dos cedat lucro mariti vel applicetur fisco, vide ibidem.
Et quid si ambo impedimentum sciebant, & quid si matrimonium non fit adhuc carnali copula consummatum, vide glossas legis.51.titulo decimoquarto.part.5.
Mulier si in dicto casu dotem petierit an vir possit contra eam excipere de iure fisci, vide ibidem in glo.3.
Et quid si errauerit in iure an talis error illos excuset à pœna, vide glossã quintam.d.l.51.
Mulier si in dotem mancipia æstimata dedit si postea illa sibi à marito legentur, an ipsa mancipia & æstimationem habere debeat, vide gloss. quæst.2.l.16.titulo.9.part.6.
MVLIER CAPITVR vel CARCERATVR.
Mulier non capitur etiam pro delicto fiscali nisi descendat ex delicto vel sit mulier luxuriosæ vitæ, vide glossam tertiam legis tertiæ.titulo septimo.part.3.
Et quid si debitum descendat ex administratione tutelæ, & quando, & quid si tunc sit vxorata, vide.d.glo.3.
Mulier an possit pro debito dotis incarcerari, vide.d.gloss.3.
Mulier pro debito carcerari non potest, vide glossam.13.in fine legis.29. titulo.8.part.5.
Mulieres captæ cum hominibus in carcere poni non possunt, & quid in meretrice, vide glo.1.l.5.tit.29.part.7.per text.ibi.
Mulier quæ in monasterio carceratur an gaudeat immunitate, vide gloss. secundam.d.l.5.
Et an monasterium illam defendere possit ne extrahatur, vide ibidem.
MVLIER RENVNTIAT.
Mulier cum defendit consanguineum morti condemnatum an debeat renuntiare velleiano, vide glo.8.l.5.tit.5.part.3.
Mulier si consenserit in venditione mariti & renuntiauit iuri hypothecę an talis renuntiatio valeat, vide glossam tertiam legis.58.titulo decimooctauo.parti.3.
Mulier si renuntiet beneficio.l.2.C.de rescindenda venditione prius de illo certiorari debet, vide glossam duodecimam.ad finem legis.56.titulo.5.part.5.
Mulier, si simpliciter renuntiet velleiano an præsumatur de tali beneficio prius fuisse certioratam, & quid si ibi interuenerit iuramentum, & an stetur notario dicenti fuisse certioratam, vide glossam quartam legis.3.tit.12.part.5.
Mulier an possit fideiubere ad piam causam vel patre incarcerato, & an tunc teneatur renuntiare velleiano & si non renuntiet possit à patre exhæredari, vide glo.18.l.4.tit.7.parti.6. & vide de hoc infra in verbo MVLIER FIDEIVBENS.
MVLIER FIDEIVBENS. Mulier in quibus casibus fideiubere possit, & quando, & quibus concurrentibus, & qualiter tunc fideiussio fieri debeat, & qualiter certiorari debeat de priuilegijs sibi competentibus, vide glo.1.3.per text.ibi.tit.12.part.5.
Mulier non potest fideiubere pro marito neque renuntiatio aliquid operabitur, vide glo.6.d.l.3.
Et quid si renunciatio fiat coram testibus instrumento non interuiente, an tunc renuntiatio aliquid operetur, vide ibidem.
Mulier an teneatur de fideiussione ab ea facta ex reiteratione actus, vide ibidem in glossa septima.per textum ibi & glo.3.in fine legis.27.titulo.11.part.5.
Mulier si pro fideiubendo pretium recepit an fideiussio teneat, & quale istud pretium esse debeat, vide ibi glo.9.d.l.3.
Mulier velle virili vti non debet & quando hoc sibi liceat, & quid si faciat, vt recipiatur eius fideiussio, vide ibidem in glo.10.
Mulier fideiubens iterum post biennium an retrotrahatur ista obligatio

Universidad de Deusto Biblioteca

ad primam intercessionem, vide glo.3.in fine.l.27.tit.13.part.5.
Mulier an posit fideiubere ad piam causam vel patre incarcerato, & an tunc teneatur renuntiare velleiano, & si non renuntiet posit à patre exhæredari, vide glo.18.l.4.tit.7.part.6.
MVLIER PRAEFERTVR CREDITORIBVS vel alijs.
Mulier habet priuilegium prælationis virtute tacitę hypothecæ quam in bonis mariti habet aduersus cæteros creditores, & an idem sit dicendum in marito cum habeat eandem tacitam hypothecã in bonis vxoris, vide glo.1.l.23.tit.13.part.5.
Et an mulier habeat tacitam hypothecam in bonis mariti quando à principio per pactum iuratum hoc fuit conuentum, vide ibi glos.2.
Et de virtute huius tacitæ hypothecæ & ad quæ bona extendatur, vide d.glo.2.per totam.
Mulier in dote sua an præferatur creditori cuius pecunia res empta vel refecta fuit & quando, vide glosam primam legis.28.titu.13.part.5.& glo.4.l.30.ibidem.
Mulier & fiscus pari passu ambulant in præferendo se cæteris creditoribus etiam si obreptionem crediderunt, vide ibidem in gloss.3.&.4.& glo.1.l.33.per text.ibi.tit.13.part.5.
Mulier an præferatur anterioribus creditoribus habentibus tacitam hypothecam, & quid in bonis postea acquisitis, vide glosam tertiam & quartam.d.l.33.tit.13.part.5.
MVLIER LAEDITVR.
Mulier si enormissimè lædatur in transactione an posit intentare remedium.l.2.C.de rescindenda venditione, vide glosam tertiam legis.34.titulo.14.part.5.
MVLIER TESTATVR, VEL LEGAT, VEL DISPONIT.
Mulier de arris libere potest disponere, est enim lucrum ipsius, vide glo.6.l.7.titulo.11.parti.4.
Et an si mulier non fecit talem turpitudinem an fiscus posit ab ea tale lucrum vendicare, vide ibidem.
Mulier de bonis suis paraphernalibus sine licentia viri disponere non potest vide glo.4.col.5 ad medium.l.6.tit.11.part.6.
MVLIER ALIENAT.
Et mulier de arris libere potest disponere, est enim lucrum ipsius, vide glo.6.l.7.tit.11.part.4.
Mulier de lucro turpiter acquisito an posit disponere, vide glos.2.legis 53.titulo.14.part.5.
Mulier an constante matrimonio posit alienare rem dotalem conferendo alienationem in tempus soluti matrimonij, vide glo.12.in fine legis 4.titulo.3.part.6.
Mulier de bonis suis etiam paraphernalibus sine licentia disponere non potest, vide glosam quartam.columna quinta ad medium legis.6.titulo vndecimo.part.6.
MVLIER INSTITVTA HAERES.
Mulier si instituatur hæres ab aliquo sub conditione si cũ aliquo nupserit, an si ille nolit an sibi debeatur hæreditas, & an condictio habeatur pro impleta, vide glo.3.l.14.per text.ibi.tit.4.part.6.
Et an ipse nolens pœnitere posit, vide ibi glo.6.
Et quid si mulier ista ab aliquo tertio impediatur vel quid in legato ad pias causas vel alimentorum vel libertatis, vide ibidem in glo.4.
Mulieres institutæ hæredes an ab hæreditate repellantur tanquam indignæ si necem defuncti non vendicauerunt, vide glosam octauam legis.13.titulo.7.part.6.
MVLIER ADIT HAEREDITATEM.
Et an mulier posit adire hæreditatem sine consensu coniunctorum, vide glo.8.l.15.titulo.6.part.6.
MVLIER PVNITVR.
Mulieres habitantes cum clericis si suspectæ sint qualiter hodie puniantur, vide glo.3.in fine.l.37.titulo.6.part.1.
Mulier nubens infra annum luctus an debeat puniri, vide glosam.11.in fine.l.4.tit.3.part.6.
Mulier qualiter puniatur si tutorem filio suo minori non petierit & qualiter excusetur, vide glosam quartam & quintam legis.12.titulo decimosexto.part.6.
Mulier prægnans si sui culpa abortum fecerit qualiter puniatur & quando, vide glosas.l.8.per text.ibi.tit.8.part.7.
Mulier quæ cum proprio seruo se iniungit qualiter puniatur siue nupta sit siue non, vide glosam sextam, septimam & octauam legis.15.per textum ibi.tit.17.part.7.
Et quid si cum alio famulo suo se immisceat an eadem pœna puniatur, vide dictam glossam.7.
Mulier quæ viuente viro matrimonium cum alio contraxit qualiter puniatur, & an de isto crimine cognoscant inquisitores hæreticæ prauitatis, vide glosam primam legis decimæsextæ.per textum ibi titulo decimoseptimo.part.7.
Mulier incestuosa qualiter & quando puniatur & eadem pœna qua vir, vide glo.2.l.3.per text.ibi.tit.18.part.7.
Mulier an puniatur pœna stupri sicuti vir, vide glossam quintam in principio.l.11.tit.13.parti.6.
Mulieres si agant contra naturam & luxurientur qualiter puniantur, vide glo.1.in proœmio tit.21.part.7.
Mulier prægnans non debet vltimo supplicio puniri quousque pariat, vide glo.4.l.11.tit.31.part.7.
MVLIER TVTRIX vel executrix testamenti.
Mulier eo ipso quod peccat in corpore amittit priuilegia mariti & tutelam filiorum, vide glosam sextam legis tertiæ.titulo duodecimo.partita quarta.
Mulier an posit esse executrix alicuius testamenti, & quid in vxore alicuius, vide glo.4.in fine.l.2.tit.10.part.6.
Mulier quando posit esse tutrix alicuius minoris vel non, & quid tunc facere teneatur, vide glosam sextam cum sequentibus.l.4.titulo.16.part.6.& glosas.l.5.ibidem.
Mulier quæ sponsalia contraxit an amittat propter hoc filiorum suorum tutelam, vide glossam primam legis quintæ.titulo.16.part.6.& de hoc vide infra in verbo TVTRIX.
MVLIONES si prosequantur iter tempore magnæ pluuiæ & salmæ perdantur siue sint librorum vel alterius rei, an periculum sit mulionis & quando, vide glossam secundam legis octauæ.per textum ibi titulo nono.part.5.
MVLTI qui dicantur, vide glossam sextam per textum ibi legis.50.titulo quinto.part.1.
MVLTITVDO principum est subditis damnosa, vide glosam nonam.l.1.tit.1.part.2.
Multitudo generat discordiam, vide gloss.per textum ibi.l.17.titulo vigesimosecundo.part.3.
MVNDARE quis debeat fundum in quo aqua naturaliter fluens sordices congregauit, vide glo.1.l.15.tit.32.part.3.
Et quid si locus vbi aqua sordices congregauit sit pluribus communis, vide ibidem in glo.2.
MVNDVS quod incepit esse, & qualiter constare posit hoc an per reuelationem an demonstratiue, vide glos.3.in proœmio partitarum.
MVRI si ab aliquo violentur qualiter talis puniri debeat, vide glosam 2.l.15.titulo.28.part.3.
Muri de iure communi ex quibus reparentur & qui dicãtur muri, & qualiter debeant reparari & alia in hoc, vide glosam secundam legis.20.titulo.32.partita.3.
Muri an possint construi in prædio priuato eo inuito, & an debeat eis solui pretium statim vel post, vide.d.glo.2.
Muri refici possunt à ciuibus illius loci vbi sunt etiam inconsulto Rege, vide ibi glo.5.
MVSICA debet sciri ab Episcopis, vide glossas legis.37.titulo quinto.partita prima.
Musica lætificat cor hominis, vide glosam secundam legis.15.titulo decimo.partita.1.
MVTATIO nominis quale delictum sit, & qualem mereatur pœnã tam iure partitarum quam ordinamenti, vide glosam secundam legis 8.titulo.28.part.2.
Mutatio valoris rei non præsumitur in breui tempore, vide glosam.6.in principio.l.56.tit.5.part.5.
Mutatio status an impediat nouationẽ obligationis cõditionalis, & qualis, vide glo.9.l.15.tit.14.parti.5.
Mutatio status testantis quando faciat testamentum antea factum irritari, & quando non, vide glosam secundam & quartam legis.18.per tex.ibi.titulo.1.part.6.
Mutatio nominis fraudulenter facta qualiter puniatur, & quid si ex iusta causa fiat, vide glosam quintam legis secundæ per textum ibi.titulo septimo.par.7.
MVTANS nomen suum fraudulenter qualiter puniatur, & quando pœna mortis, vide glo.5.l.2.per text.ibi.tit.7.part.7.
MVTVANS licitum est pro re mutuata pignora recipere, vide glo.8.l.70.tit.18.part.3.
Mutuans nomine alieno an ipse vel in cuius nomine mutuauit mutuasse videatur, vide glo.2.l.2.per text.ibi.tit.1.part.5.
Mutuans potest pacisci vt res reddatur diuersæ bonitatis & adhuc illud erit mutuum & quare, vide glo.4.l.2.tit.1.part.5.
Mutuans intra quantum tempus posit mutuum recuperare si à principio nihil dictum fuit, vide glo.6.ibi.per illum textum.
Mutans ecclesiæ reipublicæ vel minori an posit repetere & quando ꝙ extenditur & limitatur aliquibus modis, vide glo.2.4.&.6.l.3.ibidem.
Et quid si prælatus & capitulum consentiant vel ad hoc dederint speciale mandatum, vide ibidem.
Mutuans an habeat necesse probare mutuum fuisse conuersum in vtilitatem ciuitatis quando illud dedit ipsi collegio decurionum, vide gloss.6.d.l.3.

6.d.l.3.titulo.1.part.5.& ibi.vide glo.7.
Mutuans ecclesiæ, Regi, ciuitati vel minori an posit repetere si tamen probet instantem ipsius necessitatem licet non probet fuisse versum in eius vtilitatem, vide ibidem.
Et quid si vtilitas non durat licet à principio vti iter gestum fuit, vide ibidem in fine.
Mutuans debet interrogare an aliquis qui mutuum recepit sit filiusfamilias vel non, vide glo.6.l.4.titulo.1.part.5.
Mutuans an excusetur si filius familias dicat mentiendo se esse patremfamilias, & quid si mutuans sciat illum esse filium familias vel decipiatur errore iuris vel vana simpliciter, vide ibi glo.8.
Mutuans filio familias patre pręsente & non contradicente vel eo absente & consentiente, an pater illud soluere teneatur, vide glos.1.&.2.per textum ibi.l.6.tit.1.par.5.
Mutuans filio familias existenti in studio an ex hoc obliget patrem, & quando, & qualiter, vide ibi.glo.6.7.8.&.9.
Mutuans an posit apponere pœnam in contractu mutui, & quãdo istud sibi non liceat, vide glo.3.l.10.tit.1.par.5.
Mutuans si sit mercator an ibidem veniat interesse extrinsecum, vide glossam quartam.dictæ legis decimæ.titulo primo.partita quinta.
Mutuans nummos alicui sub pignore ea conditione adiecta vt si illud pignus non redemerit intra certum tempus videatur rem emisse, an & quando valeat vel non & quid si nullum pignus cõstituatur sed de alia re debitoris hoc actum sit, vid.gl.1.3.&.4.per text.ibi.l.41.tit.5.part.5.
Et quid si pactum istud factum sit cum fideiussore vt pignus pro indemnitate datum sit ipsius fideiussoris si illum ab obligatione non extraxerit an tale pactum teneat, vide ibidem.
Mutuans an ei liceat stipulare aliquid plus sibi reddi nomine vsurarum quando mutuare non tenebatur, vide glo.2.l.31.titu.11.parti.5.
Mutuans nummos ad faciendam vel reficiendam domum vel aliam rem an in tali re habeat iste mutuans tacitam hipothecam vel solum actionem personalem priuilegiatam, vide glossam nonam & decimam.l. vigesimæ sextæ.titulo decimotertio.partita quinta.
MVTVARE nolens quando ad hoc posit cõpelli & quando ad pœnam teneatur si non mutuet, vide glo.1.in proœmio tit.1.part.5.
MVTVVM factũ sine appositione termini quando reddi debeat, vide glo.3.l.70.tit.18.part.3.
Mutuum & qualiter instrumentum mutui fieri debeat, vide glossas omnes dictæ legis.70.
Mutuum an præsumatur si quis pecuniam non in saculo sed ad numerũ alicui dedit, vide glo.2.l.72.titul.18.part.3.
Mutuum quid sit, & an iste contractus sit gratiosus vel ad hoc aliquis posit compelli, vide glo.in proœmio tit.1.part.5.
Mutuum in quibus rebus consistat, & quid si librum ad pondus dedero vel pecuniam ad pondus vel simile, vide glo.1.l.1.ibidem.
Et mutuata res statim transit dominium in recipientem, & quid in commodato, vide glo.2.d.l.1.per text.ibi.
Mutuum si ab aliquo repetatur an ei posit obijci quod non fuit dominus pecuniæ mutuatæ vide dictam glosam secundam.
Et cui tunc incumbat probatio, vide ibidem.
Mutuum si sit factum à principio de pecunia aliena reconciliatur ex pluribus causis, vide.d.glo.2.
Mutuum in tribus differt accommodato & pro mutuo nihil recipi debet secus est pro commodato, vide ibi glo.3.
Et quæ sit de hoc ratio vide ibidem.
Mutuum propriè dicitur quando mutuans est dominus rei, vel sit dominus postea vide glo.1.l.2.& glo.2.l.1.tit.1.part.5.
Mutuum consistit licet per alium nomine meo res mutuetur, veluti per debitorem vel simile, vide glo.2.per text.ibi.d.l.2.
Et an de substantia mutui sit quod res reddatur eiusdem bonitatis, vel an illud tantum sit de natura mutui, vide ibidem glo.4.
Mutuum intra quantum tempus posit repeti si tempore dationis nihil dictum fuit, vide ibidem in glo.6.per illum text.ibi.
Mutuum factum ecclesiæ vel ciuitati vel minori an valeat, & quando quod extenditur aliquibus modis, vide glossam secundam, quartam, & sextam.l.3.ibidem.
Et quid si prælatus & capitulum consentiant vel ad hoc dederint speciale mandatum vel confiteantur pecuniam fuisse conuersam in ecclesiæ vtilitatem, vel si mutuum sit gratuitum sine vsuris, vide ibidem.
Sed dispositio in mutuo dato ecclesiæ non habent locum in emptionibus & venditionibus cum ea factis, vide ibidem in fine.
Mutuum factum ipsi collegio ciuitatis & decurionum qui repræsentant ciuitatem an obligetur ciuitas licet mutuãs non probet versum in eius vtilitatem, vide.d.glo.6.& glo.7.
Et an sufficiat probare instantem necessitatem licet non probetur fuisse versum in eius vtilitatem, vide ibi glo.7.
Et an requiratur quod vtilitas duret vel sufficiat vtiliter esse gestum licet non duret, vide ibidem in fine.
Mutuum filio familias factum an ipse vel eius pater siue fideiussor soluere teneatur, vide glo.1.cum sequentibus per text.ibi.l.2.tit.1.part.5.
Et an ad illud reddendum teneatur in conscientia, & quid si fiat suiiuris, vide ibi glo.2.
Et quid si habeat bona castrensia vel sibi donetur pecunia ad soluendum vide ibi glo.5.
Et quid si mentiendo dicat se patrem familias, vide ibi glo.6.
Vel adipiscatur maximam dignitatem, vide ibi glosam decimam, per textum ibi. vel sit miles, vide ibi glo.11.
Mutuum factum filio familias patre præsente vel absente & sciente & nõ contradicente, an illum obliget vt ipse soluere teneatur si non contradicat, vide glo.1.&.2.per text.ibi.l.5.tit.1.part.5.
Et quid si pater incipiat soluere vel pro mutuo recepto pignus dederit, vide ibi glosam.5.
Mutuum à filio familias receptum cum esset legatus Regis vel in studio vel mercantiæ præpositus, an pater ad illud teneatur, vide ibi glo.6.& 7.&.8.&.9.
Mutuum factum filio familias in causam necessariam vel in emptionem librorum si postea perdiderit an pater eius remaneat obligatus, vide ibidem in glo.10.
Mutuum factum institori & tabernæ præposito an illum obliget vel dominum tabernæ, vide glosas.l.7.per text.ibi.tit.1.part.5.
Et quid si à domino mandatum non habuit & pecunias recepit & in commodum domini conuertit, an dominum obliget, vide ibi glo.4.
Et quid si receptionem mutui non constat per confessionem solius institoris, vel si ipse specialiter se obligauerit, vide ibidem.
Mutuum an tutius sit quod petatur in eadem qualitate & in eodem genere quo fuit mutuatum & qualiter tunc ferretur sententia, vide glosam 1.l.8.tit.1.part.5.
Et si mutuum in eadem specie & qualitate nõ reddatur sed in æstimatione de qua æstimatione hoc intelligi debeat, vide ibi glo.2.
Et an talis æstimatio crescat à tempore moræ vsque ad sententiã, & quid si petatur in alio loco, vide ibi glo.3.
Mutuum si petatur in alio loco quam vbi datum fuit an secundum valorem rerum illius loci res æstimanda sit vel secundum valorem loci cõtractus, vide.d.glo.3.
Mutuum si non reddatur ad tempus an tunc extraiudicialis interpellatio constituet debitorem in mora vt æstimatio ex hoc crescat, vide ibi glosam quartam.
Mutuum confessatum sed non receptum qualiter confitenti tunc exceptione non numeratæ pecuniæ consulatur & quando, vide glosas.l.9.titul.1.part.5.
Et an in dubio præsumatur quod pecunia fuit deposita vel mutuata, vide glo.1.l.10.tit.1.part.5.& glo.2.l.72.tit.18.part.3.
Et an in mutuo pecuniæ veniat interesse quod est extra rem, & quid in alijs mutuabilibus extra pecuniam, vide glo.4.d.l.10.
Et quid si mutuans esset mercator an veniat etiam interesse extrinsecũ, vide ibidem.
Mutuum factum sub pignore ea conditione adiecta vt si pignus intra certum terminum non redemerit videatur mutuans rem emisse, & quando valeat vel non, & quid si nullum pignus constituatur sed de alia re debitoris hoc actum sit, vide glo.1.&.3.l.41.tit.5.p.5.per text.ibi.
Et quid si pactum istud fiat cum fideiussore vt pignus pro indemnitate datum sit fideiussori si illum ab obligatione non extraxerit an valeat, vide ibidem.
Et an pactum legis commissoriæ in pignoribus reprobetur quando pignus datur ex causa mutui vel ex alijs causis quam ex causa mutui, vide ibi.glo.4.& glo.1.ibidem.
Et an in mutuo liceat stipulare & deducere iustum interesse quando quis mutuare non tenetur, vide glo.2.l.31.tit.11 part.5.
Et quid si dationi pecuniæ vel alterius rei in qua mutuum consistit adijciatur pœna, an illa apposita videatur loco vsurarum, & quid si pœna adijciatur dationi certæ speciei vel facto an idem dicendum sit, vide gl.2.l.40.tit.11.part.5.
Mutuum si recipiatur per filium familias pro dote mulieris an tunc iuuetur macedoniano, vide glosam tertiam legis tertiæ.titulo duodecimo partita quinta.
MVTVS bene succedit in feudis pecuniarijs si ad aliud seruitium personale non tenetur, vide gl.19.in fine.l.2.tit.25.part.2.
Mutus & furiosus æquiparatur illi pupillis & eis est dadus curator & de quibus istud intelligatur, vide gl.10.l.60.tit.18.part.3.
Mutus tantum an posit matrimonium cõtrahere, & quid si sit simul mutus, & cæcus & surdus vide gl.5.l.5.titulo.2.part.4.
Mutus vel aliter imperfectus an & quando in feudis succedere posit, vide glo.8.cum sequentibus per text.ibi.l.6.tit.26.part.4.
Et quid si iste habeat fratrem habilem, & quid si velit deseruire per substitutum, vide ibidem.
Et quid si ex toto non sit mutus vel impossibilitatus, vide ibidem.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Mutus an & quando possit se per stipulationem obligare, vide glossam 5.l.2.tit.11.part.5.
Mutus qui caret intellectu æquiparatur fari so & insanti, vide dictam glossam quintam.
Et quid si aliqualem intellectum habeat an æquiparetur pupillo, vide ibidem in glo.6.
Mutus si habet perfectum intellectum æquiparatur maiori, vide dictam glossam 6.d.l.2.
Et qualiter probetur aliquem esse mutum vel surdum, vide dictam glossam sextam.
Mutus an possit facere testamentum & constituere procuratorem, & an possit adire hæreditatem & matrimonium contrahere & an possit testificari vel torqueri, vide ibidem in d.glo.7.
Mutus an possit damnari ex confessione sua & quando, & qualiter sic, vide d.glo.7.d.l.2.tit.11.part.5.
Et qualiter tabellio debeat facere instrumentum de contractu muti vel surdi, vide d.glo.7.in fine.
Mutus an & quando possit facere testamentum, & qualiter illud facere possit, & quid in milite muto, vide glo.7.&.12.l.13.tit.1.parti.6.
Et secundum naturam qui mutus est debet necessario esse surdus, vide glo.13.d.l.13.
Et an cum muto & surdo à natiuitate principes dispensare possit vt possit testare & quando, vide d.glos.13.
Et an contra mutum & surdum à natiuitate possit fundari processus, vide ibidem.
Et an muto possit exemplariter substitui per eius parentes, vide glo.3.cũ aliis ibi.l.11.per text.ibi.tit.5.part.6.
Mutus an possit esse tutor & quando, vide glossam primam cum alijs ibi.l.4.per illum text.tit.16.part.6.

N

NABVCHDONOSOR an ceperit regnum à Deo, vide glossam magnam.columna.7.in medio legis secũdæ.titulo.23.part.2.
NASVM amputare non licet iudicibus pro nullo delicto, vide glossam secundam legis sextæ.per textum ibi. titu.3.part.7.
NATVRA quid sit, & de eius diffinitione, vide glo.1.l.67.titu.4.par.1.&glo.1.l.2.fin.27.part.2.& glo.1.l.1.tit.24.part.4.
Natura naturata, & natura naturante quæ sit, vide glossam primam legis 1.titulo.24.parti.4.
Naturæ intentum semper est conseruare & generare subiectum licet aliquãdo corrumpat propter inquietudinem seu motus, vide d.glossam secundam.l.1.tit.24.part.4.
Natura saluat in specie quæ non potest saluare in indiuiduo, vide dictam glossam.2.d.l.1.
Natura facit nos amare propriam patriam, vide ibi glo.3.
Natura mutui est vt res reddantur eiusdem bonitatis, & an hoc possit per pactum alterari, vide glo.4.l.2.tit.1.part.4.
Et in natura pari contraria statui non debent, vide glo.2.columna.1.legis 3.titulo.13.parti.6.
Natura omnibus communis est, vide glossam secundam legis quintæ.titulo.3.partita.7.
Natura per constitutionem mutari non potest, vide dictam glossam.2.d.l.5.titulo.4.part.7.
NATVRALIS POSSESSIO, vide in verbo POSSESSIO NATVRALIS.
NATVRALIS FILIVS, vide in verbo FILIVS NATVRALIS.
NATVRALIS OBLIGATIO, vide in verbo OBLIGATIO NATVRALIS.
Naturalis obligatio an oriatur ex maleficijs, vide glo.6.in fine.l.15.titu.13.par.2.& glo.4.l.5.tit.12.part.5.
Naturalis obligatio non oritur ex donatione quam inter se faciunt coniuges, vide glo.2.l.4.tit.11.part.4.
NATVRALIS RATIO æquiualet legi & lege deficiente naturalis ratio allegari potest, vide infra verbo RATIO NATVRALIS.
NATVRALIS CAVSA præualet accidentali, vide glo.14.colu.2.ad medium.l.2.tit.24.part.4.
NATVRALIS origo minui nullo modo potest sicuti neque iura sanguinis, vide glo.1.per text.ibi.l.5.tit.24.part.4.
Naturalis origo ex quibus causis tolli possit ita vt talis originarius ciues iura ciuitatis amittat, vide ibidem in glo.2.vide in verbo ORIGO.
NATVRALIS regni si mutet suum domicilium ad alium regnum, an amittat priuilegia naturalitatis vel non, & in quo sic, vide d.glo.2.l.5.titulo.24.part.4.
Et an beneficia seu alia commoda regni sui deserti ipse habere possit, vel sibi prosint, vide ibi vsque ad finem.
Et an idem sit si in eodem regno mutet domicilium de vno loco ad alium, vide ibidem.
Naturalis regni vel loci naturalitatẽ patriæ suæ, & domini amittit si proditionem faciat, & an ex minori delicto perdat quis locum originis vt ad honores non admittatur, vide glo.3.ibidem.
Naturalis regni si sit vassallus alterius Regis an possit contra Regem naturalem suum pugnare, & quando sic, vide glo.3.l.11.tit.25.part.4.
NATVRALIA CONTRACTVS possunt ex causa alterari, vide glo.4.l.1.tit.1.part.5.
NATVRALIZATI in aliquo regno an pro veris ciuibus habeantur quod ex priuilegio bene heri potest, vide glo.14.l.2.tit.24.part.4.
Et an iste si simpliciter fuerit naturalizatus possit in regno illo beneficiũ habere, si hoc sibi expresse non fuerit concessum, vide ibidem.
NATVRALITAS & in statutis de naturalitate loquentibus, de qua debeat inteliigi, vide glo.2.l.1.tit.20.parti.2.
Naturalitas facit vt possit quis coram iudice suæ naturalitatis conueniri licet ibi non moretur, vide glo.4.l.31.per text.ibi.tit.2.part.3.
Naturalitas causatur in aliquo ex eo quod aliquis in aliqua patria nutritus fuit, licet ibi non nascatur, vide glo.4.per text.ibi.l.2.tit.24.par.4.
Naturalitas in quouis homine est decuplex, fit que ex diuersis causis, vid. glossas.l.2.per text.ibi.tit.24.part.4.
Naturalitas an contrahatur per aliquem in loco aliquo ex eo solo scilicet quod ibidem in matrimonium contraxit, vide glo.6.l.2.per text.ibi.titu.24.part.4.& glo.4.l.32.tit.2.par.3.
Naturalitas an causetur ob redemptionem à morte vel à captiuitate, vt scilicet, redemptus fortiatur forum sui redemptoris, vide glo.7.&.8.d.l.2.tit.24.parti.4.
Naturalitas an causetur ob cõuersionẽ ad fidẽ catholicã in loco vbi quis fuit baptizatus, vide ibidem in glo.12.
Et an propter id quod ibidem fuit baptizatus possit coram iudice illius loci conueniri, vide ibidem & glossas.d.l.32.tit.2.par.3.
Naturalitas in aliquo regno potest alienigena consequi ex priuilegio Regis, & an tales sic naturalizati sint veri ciues, vide glo.14.d.l.2.
Et an illi ab beneficia admittantur si in concessione naturalitatis nihil dictum fuit, vide.d.glo.14.col.2.in principio.
Naturalitas an causetur ex cohabitatione per decennium in aliquo loco, & an ille naturalis sit ue oriundus ex illo regno dicatur, vide ibidem.
Naturalitas an dicatur esse in filio in aliquo loco natus quando parentes eius ibidem erant per transitum, licet ibidem per decennium commorauerint si de animo redeundi ad propriam patriam verè vel præsumptiuè constiterit, vide.d.glo.14.col.2.&.3.d.l.2.tit.24.part.4.
Naturalitas ciuilitatesque originaria ex pluribus causis amittitur, vide glo.2.cum sequentibus.l.5.per text.ibi.tit.24.part.4.
Naturalitas an amittatur per aliquem si domicilium suum transtulerint in alium regnum, vide.d.glos.2.vsque ad eius finem.
Et quid si in eodem regno ipse mutet domicilium suum de vno loco ad alium, vide ibidem.
Naturalitas in quo duret licet ciues vnius regni se in alium transfert, vide d.glos.2.in fine.
Et an talis originarius possit renuntiare iuri & immunitati quam habet ratione originis in quantum pro se facit vel in eius præiudicium, licet non in præiuditium ciuitatis originis, vide.d.glo.2.ad finem dict.legis 5.titulo.24.part.4.
Naturalitas patriæ & domini amittitur proditione subditi, & an ex minori delicto perdat quis locum originis vt ad honores non admittatur, vide ibi glossam.3.
Naturalitas amittitur si dominus mortem vassallo procurauerit, vide ibidem in glo.5.
Naturalitas an amittatur si dominus cũ vxore vel concubina vassalli concubuerit, vide ibidem in glos.6.
Naturalitas si eadem sit iudicis, scilicet & litigatoris, an per hoc iudex suspectus reddatur, ita quod ab altera parte recusari possit, vide glos.4.l.4.tit.27.part.4.
Naturalitatem amittit aliquis eo quod fit suæ patriæ inimicus, vide glo.2.l.7.per text.ibi.tit.27.part.4.
NATVRALE Eius dicitur & est, vide glo.1.l.2.tit.1.part.1.
NATVS ex nobilissima progenie est maximum Dei donum, vide supra in verbo DONVM MAXIMVM.
Natus ex parentibus fidelibus præsumitur baptizatus, vide glo.2.l.9.tit.4.part.1.& glo.penult.l.1.ibi.
Natus ex parentibus vitiosis si bonus fit præferitur alijs qui nascũtur ex parentibus virtuosis, & qua ratione, & quando, vide glo.3.l.6.tit.9.par.2.
Nati simul eodem fatu quis eorum primo natus esse dicatur, vide glo.2.l.2.tit.15.part.2.
Natus ante Papæ dispensationem, scilicet (quia coniuges erant consanguinei) an & quando admittatur ad maioriam, & quid in conceptis tãtum, vide glo.10.col.2.in fin.d.l.2.tit.15.part.2.

Natus post tẽpus venit in quo causa substitutionis nõ admittit cõtra substitutum q̃ ad elegantem quæstionem inducit glos.6.d.l.10.tit.31.partita tertia.
Natus ex concubina, etiam si in domo non fuerit retenta efficitur legitimus per contractum matrimonij postea subsequutum, vid.gl.8.l.1.titu.13.par.4.& glossam primam, & glossam septimam l.1.titu.15.partita quarta.
Natus ex virgine vel honesta vidua, an per leges Tauri naturalis esse dicatur, vid.gl.1.l.1.tit.15.par.4.
Natus ex personis inter quas prohibetur concubitus licet non matrimonium, an spurij dicantur esse, vid.gl.6.l.1.titulo decimoquinto. partita quarta.
Nati ex quocunque damnato coitu spurij cognominantur, est enim verbum illud verbum generale, vid.d.glo.6.
Et an isti ita nati, vel qui naturales cognominantur veniant appellatione filiorum, vid.ibidem.
Nati ex matrimonio clandestino, an legitimentur si parentes postea in facie ecclesiæ contraxerunt, vid.glo.2.l.2.titulo decimoquinto. partita quarta.
Nati ex coitu nefario & incestuoso, an a patre, vel a matre, vel ab ascendẽtibus ipsorum ali debeant, vid.glossas.l.5.titulo decimonono.partita quarta.
Natus ex serua & ex homine libero seruus dicitur quod aliquibus modis limitatur, vide glossam.1.l.2.per text.ibi.titulo vigesimoprimo.partita quarta.
Nati & ministris ecclesiarum si ex libera matre nascantur, an serui ecclesiæ dicantur, & patrem sequantur, & an ecclesia istud ius perdere possit ex non vsu, vid.glo.3.col.3.ibi.
Et quid de natis ex monialibus & monacho, vel ex alio clerico, vel sacerdote, vid.d.glo.1.& glo.3.l.3.ibi.
Et an sententia lata contra matrem pro seruitute præiudicet filijs in vtero existentibus, vid.ibidem.
Natus ex legitimo matrimonio, an patris vel matris sui conditionem sequatur, vide glossam.4.l.1.per text.ibi.titulo vigesimoprimo.partita quarta.
Nati ex clericis in sacris constitutis qui scienter cum aliqua matrimoniũ contraxerunt, an sint serui ecclesiæ, vid.glo.1.l.3.ibi.& glo.2.l.41.tit.6.partita.1.
Et an in hoc sufficiat q̃ clericus de facto scienter matrimonium contraxerit etiam si non contrahat in facie ecclesiæ.vid.ibid.in gl.2.dictæ legis tertiæ.
Nati ex clericis in sacris vel in minoribus ordinibus constitutis, an matri suæ succedere possint, & consanguinei ex parte matris, vid.glo.5.d.l.3.tit.21.par.4.
Natus præsumitur filius qui adhuc in ventre est in sibi commodosis, vide gl.1.per text.ibi.l.3.tit.23.par.4.
Natus in octauo mense, an legitimus esse dicatur, & an viuere possit, vide gl.2.d.4.tit.23.par.4.
Natus præsumitur filius potius in nono mense quam in septimo, & quare, vid.glo.3.d.l.4.per text.ibi.
Natus in vndecimo mense an legitimus esse credatur, vid.ibi.gl.4.
Natus licet non sit aliquis in aliqua patria si ibidem nutritus fuit, dicitur propter hoc naturalis illius loci, vid.glo. 4.l.2.per text.ibi.tit.24.partita quarta.
Natus in aliquo loco in quo parentes eius erant per transitum, licet ibidẽ ipsi commorassent per decennium si tamẽ de animo redeundi ad propriam patriam verè vel præsumptiue constiterit, an talis illius loci naturalis esse dicatur, vid.gl.14.columna.2.&.3.l.2.titulo vigesimoquarto.partita.4.
Natus ex damnato coitu, an à patre, vel ab alio extraneo hæres institui possit.vid.gl.11.l.4.tit.3.par.6.
Et quid in filio adulterino, & qualiter filio spurio aliquid relinqui possit, vid.ibid.in glos.12.& glossas.l.vndecimæ.titulo decimotertio.partita sexta.
Natus ex damnato coitu quis dicatur, & quam partem in bonis suæ matris habere possit, & quando, vid.gl.5.l.11.per text.ibi.tit.13.par.6.& gl.1.in fine.l.12.ibidem.
Natus ex adulterio, an matri suæ succedat, vid.glo.5.q.1.&.2.d.l.11.tit.13.partita sexta. & glossam duodecimam.l. quartæ.titulo tertio.partita sexta.
Et quid in filijs vlterioribus vltra primum gradum legitime natis, vid.d.glo.5.in col.2.&.3.q.4.
Et an filio nato ex coitu damnato, succedant ei fratres vterini, vel alij transuersales ex parte matris, vid.glo.1.l.12.titulo decimotertio.partita sexta.
Vide in verbo, FILIVS.
NAVEGATIO tempore legum partitarum non erat ita ampla sicuti nunc, quod auus meus gratificat deo in glo.3.l.77.titulo decimooctauo.part.3.
NAVEGANTES an & quando teneantur refarcire damnum datum in naui propter tempestatem, vide glossam.3.l.5.per text.ibi.tit.9.par.5.& glo.3.&.4.l.6.ibi.
Et an contributio fieri debeat statim q̃ fit iactus, vel quando nauis ad portum peruenit, vid.d.glo.5.d.l.6.
Nauigantes si postea quæ res suas eiecerunt propter tempestatem illas reperiant, an recuperare possint, & qualiter, neque in hoc alius iuuabitur priuilegio, vid.gl.3.l.7.per text.ibi.tit.9.par.5.
NAVFRAGIVM si acciderit cui pa magistri nauis, vel alterius, qualiter tunc damnum ex bonis suis refarciri debeat, & qua pœna feriatur, vid. gl.1.l.10.per text.ibi.tit.9.par.5.
Et qua pœna puniatur recipiens aliquid ex naufragio, vid.glo.3.&.5.l.11.per text.ibi.tit.9.par.5.
Et in causa naufragij libellus iudici dandus non est, vid.gl.2.l.14.per text.ibi.tit.9.par.5.
NAVICVLARIJ, de hoc, vide supra in verbo, MAGISTRI NAVIVM.
NAVIS an potius æquiparetur prædio vrbano quam rustico, vid.gl.2.l.77.tit.18.par.3.
Nauis an possit conduci ab eius magistro licet dominus non sit, & an imputetur mercatori istud non inuestiganti, vid.ibid.in gl.1.
Nauis sine magistro est in maximo periculo, vide glo.2.l.13.per text.ibi.titu.8.par.5.
Nauis debet esse idonea, vid.gl.2.l.1.tit.9.par.5.
Nauis debet secum arma portare, & ad ipsius magistrum hoc pertinet, vide gl.5.l.1.tit.9.par.5.
Nauis si vi tempestatis frangatur, an & quando mercatores ibidem nauigantes ad damnum refarciendum teneantur, vid.gl.5.l.5.per text.ibi.titu.9.par.5.
Nauis si pereat omnes res postea in litore repertæ debent dominis suis restitui, neq; in hoc aliquid proderit priuilegium alicui datum, vid.glo. tertiam.legis septimæ.ibidem.
NAVTAE, de hoc, vid.in verbo, HOSPITES.
NECARE videtur aliquem qui patitur illum in carcere mori, vid.gl.1.l.6.tit.7.par.6.vid.in verbo, OCCIDERE.
NECESSARIVM omne est valde triste & de hoc & de aliis, vide infra in verbo, NECESSITAS.
NECESSITAS inducendæ consuetudinis, an vitiet consuetudinem, vide glo.fin.l.3.tit.2.par.1.
Necessitas permittit quem baptizari in aqua, etiam non benedicta, vi.gl.2.l.2.tit.2.par.1.
Necessitas facit vt quilibet possit baptizare, vid.glos.l.quintæ.titulo.4.partita.1.
Necessitas facere non potest quod infidelis siue hæreticus confiteri possit, vid.glo.7.l.21.tit.4.par.prima.
Necessitas est causa vt quis possit peccata sua quilibet laico vel mulieri confitere, non tamen hæretico, vide ibidem.& glossam primam.l.29.ibidem.
Necessitas præbet episcopis causam dispensandi quod sacramentum Eucharistiæ de nocte celebretur quod alias non licet, vide glossam primã legis.48.titu.4.partita prima.
Necessitas aliquando facit vt pœna remittatur, vid.glossl.8.l.20.titulo.9.partita.1.
Necessitas facit probabile esse q̃ alias ita non est, vid.glo.1.l.4.titulo.18.partita.2.
Necessarium omne est valde triste quia fit angustia animi, vid.ibid.
Illud tamen quod necessitate vrgente fit, eatenus permittitur quatenus necessitas perdurat, vide glo.2.dictæ legis quartæ.
Necessitas facit vt crimina multorum damnabilia tollerentur, vide glo.1.l.50.tit.18.par.3.
Necessitas liberalitates facere non permittit, vid.glo.9.col.2.l.23.titul.11.partita.4.
Et in necessitatis tempore omnia sunt communicanda, & pauperes in extrema necessitate constituti possunt per officium iudicis ecclesiastici diuites ad sibi subueniendum compellere, vide glossam primam.in proœ.tit.1.par.5.
NECROMANTIA, & quid sit, & vnde dicatur & an illud q̃ fit per necromantiam licitum sit vel non, & quando & qualiter de ea vtentes veniant puniendi, vide glossas.1.2.&.3.per text.ibi.titulo vigesimotertio.partita.7.
NECROMANTI qui dicantur, & plura de eis, vide gl.1.2.&.3.per text.ibi.tit.23.par.7.
NEGATIO tabellionis dicentis instrumentum aliquod a se factum nõ esse, an deroget indistinctẽ fidei scripturę, & qualiter possit probari cõtrarium, & quid si probetur, vide glossam.6.l.115.titulo decimooctauo.par.3.
Et quid si non neget a se factum sed dicit se falso instrumentum scripsisse an ei

an ei fides sit adhibenda, vid.ibidem.
Vide infra in verbo, NEGANS.
NEGARE an videatur ille qui vibrat caput a dextris, & a sinistris, vi.gl. 1.2.tit.1.par.5.
NEGANS in iudicio se non habere rem, si mentiatur qualiter castigetur si dolose fecerit, vid.glo.1.l.5.tit.3.par.3.
Et an pœnitere posit, vid.glo.3.ibidem.
Et quæ sit in hoc practica in petitione possessionis illius rei cum aduersarius fuit mentitus, vid.ibidem.in glo.5.
Quod procedit in quacunque actione reali siue in petitione hæreditatis siue in rebus spiritualibus, vel alterius condictionis, vid.gl.6.ibid.
Negans fuisse citatum si de mendacio conuincatur qua pœna puniatur, vid.gl.6.l.8.tit.7.par.3.
Negans depositum in manu sua factum si postea probetur contrariũ qualiter puniatur, vid.gloss.2.&.3.l.8.titulo tertio.partita quinta.per textum ibi.
Et an sit infamis deposito probato, vid.d.gl.3.& gl.4.ibi.
Negans depositum iuratur contra eum in litem, vid. ibi.glossam.7.per textum ibi.
Negans se damnum dedisse si postea conuincatur, qualiter puniatur, vid. gl.1.4.&.4.l.16.per tex.ibi.tit.15.par.7.
Et quid si negauit aliquam qualitatem non substantialem, vid.ibid.
Et an isti negantes aliquam qualitatem gaudeant beneficio statuti dispo nenti in fauorem confessi, vid.ibidem.
Et quando lex imponit pœnam ipso iure non augetur pœna contra negantem, vid.d.gl.1.ad finem.d.l.16.
Et quando iura aliquid disponunt contra negantes habent locum quando negant per dolum vel latam culpam, vid.ibidem.in fine.
Et quid in minore vel vxore, vide ibi.glossam tertiam, & quartam.per illum textum.
Negans fidem Christi ore tantum cum ad hoc fuerit per vim compulsus qualiter peccet, & puniatur, vide glossam primam.l.4.titulo.25.partita septima.
Negans in tormentis si in negatione sua perseuerat, & ante crimen confessus fuit qualiter contra eum procedi posit, & an iterum torqueri posit, vide glossam octauam.l.4.per text.ibi.titulo trigesimo.partita septima.
Et quid si sibi delictum legitimis probationibus probetur, ipse tamen illud negat, quid tunc, vid.ibidem.
NEGLIGENS recuperare possesionem naturalem, an amittat ciuilem & qualiter, vid.glossam tertiam, & quartam.l.17.titulo.30.partita tertia cum alijs ibi.
Negligens omnino in rebus suis, an excusetur si in re sibi commodata eã dem negligentiam habeat, vid.glossam sextam.l.secundæ. titulo primo.partita.5.
NEGLIGENTIA Episcoporum, an præbeat causam Archiepiscopis intromittendi se in eorum iurisdictiones, vid.glo.6.l.11.tit.5.part.1.& gl.2.l.9.tit.9.par.1.
Negligentia prælati, an sit iusta causa deponendi illum, vid.gl.fina.l.48. titu.5.par.1.
Negligentia in prælato est peccatum mortale, vid.glo.3.col.2.post principium.l.50.tit.5.par.1.
Negligentia quid sit, & vnde dicatur, vid.glo.1.l.8.per tex.ibi.tit.16. partita prima.
Negligentia prælati in prouidendis beneficijs est causa, vt superior illud faciat illo negligente, vid.glo.1.l.9.tit.16.par.1.
Negligentia dominorum facit, vt subditi eius coram Regio iudice possint conqueri, vid.gl.8.l.2.tit.1.par.2.
Negligentia sociorum in exigendis partibus suis, an illis damnet, si postea tenens partes ipsorum ad paupertatem deuenerit, vid.glo.3.l.15.tit.10. partita.5.
Negligentia non ita punitur sicuti dolus, vid.glo.1.ad fin.l.22.titulo.14. partita.5.
NEGOTIVM ecclesiæ debet prælatus præferre omnibus suis negotijs, vid.glo.1.l.60.tit.5.par.1.
Negotia quæ tractanda sint per Episcopum cum consilio capituli, vid.gl. 3.9.&.16.l.9.tit.14.par.1.
Negocium commune, communibus expensis faciendum est, vid.glo.2.l. 11.tit.32.par.3.
Quid infertur ad quæstionem quando vna clusa deseruit duobus molẽdinis duorum dominorum, q dominus inferioris molendini teneatur contribuere in sumptibus factis in mundatione rei.vid.ibid.
NEGOTIATORES non debent esse clerici, neque debent mercimoniam exercere, & de pœna ipsorum si moniti non desistant, & quid de rebus sic illicito modo acquisitis, vid.gloss.3.l.46.titulo sexto. partita prima.
Vide de hoc in verbo, CLERICVS, & in verbo, PROCVRATOR, seu NEGO. GESTOR.
NEGOTIORVM GESTOR quando posit nouum opus nuntiare & idem est q Hispane dicitur (Mayordomo) vid.gl.6.l.1.tit.32.par.3.
Et an iste sine mandato posint illam nuntiationem facere, vid.ibidem. in glossa.7.
Negotiorum gestor quando aliquid emit qualiter verba cõcipere debeat vt ab eo factum valeat, vid.glo.1.l.48.tit.5.par.5.
Negotiorum gestor an recuperet expensas quas in gerendo negotio fecit quando dominus erat præsens, vid.gl.1.l.26.tit.12.par.5.
Et quando teneatur actione negotiorũ gestorũ ille ad quem negotiũ pertinet, vid.gl.1.l.27.ibi.
Negotiorum gestor quales expensas ab eo factas a domino posit recuperari, & quando, vid.gl.l.28.& glo.l.29.ibi.per illum tex.
Negotiorum gestor de qua culpa teneatur, & an & quando de leuissima teneatur, & an teneatur de casu fortuito, vide gl.1.l.30.ti.12.par.5.
Negotiorum gestor an recuperet illud q pro aliquo soluit illo ignorante vel inuito, vid.glo.3.l.32.per tex.ibi.tit.12.par.5.
Negotiorum gestor post domini ratihabitionem potest expensas recuperare, vid.glo.1.d.l.32.per tex.ibi.
Negotiorum gestor acute & diligenter se habere debet in gerendo negotio, vide glo.1.l.33.per tex.ibi.titu.12.par.7.
Et quæ exercere non debeat, & in qua culpa cadat.ibi.gl.2.
Et quid si cum vnus voluisset gerere negotia alterius alter tertius in hoc se intromittat, an iste secundus negotiorum gestor teneatur de negligentiis quando alius erat gesturus licet accedat, vt omnia gesturus, vid. glo.1.l.54.ibi.
Negotiorum gestor alicuius orphani causa pietatis an ab eo expensas postea recuperare posit, vide gloss.2.l.35.ibi.
NEMO potest duobus dominis seruire, vid.glo.6.l.3.per tex.ibi.titu.26. partit.4.
NEPOS an legitimetur per subsequens matrimonium auorum, quando eorum filius & nepotis pater mortuus erat, vi.gl.9.col.2.in fine.l.1.titu.13.par.4.
Nepotes an retineant feudum ex persona aui etiam si pater eius in eo deliquerit, vid.gl.16.col.2.in prin.l.22.tit.13.par.2.
Nepotes non veniunt filiorum appellatione in dependentibus ex gradu vid.glo.17.in med.l.2.tit.15.par.2.
Nepos an admittatur ad maioriam patris in eum facta per auum si cum auus ab hostibus reuertitur filium mortuum inuenit, vid.gl.2.l.6.titulo.19.par.2.
Nepotes an includãtur sub filiorum nomine, vid.glo.4.l. 68.titulo.18. partita.3.
Nepos adoptatus qualiter auo succedat, & an posit venire contra testamentum patris adoptiui, vid.glo.3.l.10.tit.16.par.4.
Nepos qui fuit ab auo suo in filium adoptatus, an succedat auo simul cũ filijs suis legitimis, vel non, & quid hodie de iure nouiori per.ll.Tauri, vid.glo.l.10.tit.16.par.4.
Et an cum defertur hæreditas nepoti, an patri exhæredato vsusfructus quæratur, vid.gl.5.l.5.tit.17.par.4.
Nepotes ex filio præmortuo an in feudis simul cum filijs feudatarii succedant, vid.gl.3.l.6.tit.26.par.4.
Nepos, filius filij maioris qui in maioria succedere debet, an aget reuocatoria contra fraudem aui sui alienantis bona maioriæ in fraudem sui filij maioris, & patris istius si ipse iam sit mortuus, & sic fraus non fuerit facta respectu eius, vid.gl.1.col.3.q.20.l.10.tit.26.par.4.
Nepotes an comprehendantur in prohibitione facta filijs vt rem aliquã alienare non posint, & quando, vide glossam primam.l.43.titul.5.partita quinta.
Nepos an & quando dicatur suus hæres, vide glo.1.l.21.per tex.ibi. titu.3. partita.6.
Nepotes de iure antiquo sunt in aui potestate, & auus potest eis pupillariter substituere, & quid hodie, vid.gl.4.l.5.tit.5.part.6.vsque ad eius fi.
Nepos an posit aui testamentum quærelare quando fuit præteritus, vel sine causa exhæredatus quando in successione primum locum non obtinebat, vid.glo.4.l.1.tit.7.par.6.
Nepos an succedat in bonis patris sui quando ipse pater suum patrem occisit, vid.glo.12.l.13.tit.7.par.6.
Nepos an & quando ex sua, vel ex patris persona posit querelam inofficiosi testamenti intentare, & quando, vid.glo.1.l.1.titulo octauo. partita sexta.
Nepos an veniat filiorum appellatione, quando tractatur de alterius præiudicio, vid.glo.3.col.8.q.15.l.32.tit.9.par.6.& glo.2.ad finem.l.8.tit.13. partita.6.
Nepos an admittatur ad maioriam constitutam per eius auum quando præcedẽte licentia Regis illã in filiũ suũ fecit post cuius mortẽ vocauit nepotẽ, si filius viuo testatore, & patre suo decedat, vi.gl.3.col.9.quæst. 16.dict.l.32.
Nepos ex filia natus an patruũ excludat a successione maioriæ qñ fœminæ ab ea exclusæ fuerunt, vi.gl.2.col.6.q.18.l.3.tit.15.par.6.

Nepos

Nepos qualiter succedat auo repræsentando personam sui patris, & pro qua parte, & quando, vid.glo.4.7.&.9.l.3.per tex.ibi.titulo.13.partita sexta.
Et an idem sit dicendum in pronepote, vel alio descendente, vid.d.gloss. 7.dictæ.l.3.
Nepotis appellatione an veniat patruus, vide glossam.1.col.2.l.6.titul.13. partita.6.
Nepos excludit patruum etiam si sit in pari gradu, & aliqua in hoc, vi.per gl.3.cum aliis ibi.l.6.tit.13.par.6.
Nepos ex filio naturali qualiter succedat auo, & quando, & plura in hoc, vid.gl.2.cum alijs ibi.l.8.tit.13.par.6.
Nepos spurius an & quando ab auo aliquid habere posit, vid.gl.5.l.10.titu.13.par.6.
Et an nepotibus per auum tutores dari posint, & quando, & qualiter, vi. gl.l.3.per tex.ibi.tit.16.par.6.
Nepos an & quando auum suum accusare posit, vid.glo.16.l.2. per text. ibi.tit.1.par.7.
Et an pœna quæ datur filijs proditorum extendatur ad nepotes, vid.gl.5. col.2.q.3.l.2.tit.2.par.7.
Nepotes non veniunt nomine filiorum in materia pœnali, vel odiosa, vide ibidem.
Nepos si occiderit auum suum qualiter puniatur, vid.gl.l.12.per text.ibi. titu.8.par.7.
NEPTIS si non habeat vnde dotem dare posit neque eius pater posit, an etiam iure Regni posit auum paternum ad dotem sibi dandam cõpellere, etiam si filius per contractum matrimonium exiuerit â patris sui potestate, vid.gl.4.in fi.l.8.tit.11.par.4.
NEQVITIA, semper præsumitur esse in seruis, vid.glo.1.l. 46.per tex. ibi.tit.5.par.5.
NEQVISSIMVS dicitur ille qui immemor est libertatis sibi datæ, vi. glo.2.per tex.ibi.l.8.tit.22.par.4.
NEXVS spiritualis maior est quam carnalis, vid.glo.6.l.13.titulo.2.partita quarta.
NIMIA seuitia culpæ connumeratur, vid.glo.2.l.18.tit.18.par.4. & glo. 2.l.6.tit.21.par.4.
NISVS ad copulam inter impuberes, an sufficiat an hoc.s.vt sponsalia contracta inter eos de præsenti, qui iuris interpretatione sunt de futuro transeant in matrimonium per illud licet copula actualiter perfecta non sit, vid.glo.9.in prin.l.3.tit.1.par.4.
Nisus ad copulam quid operetur quando accidit prope perfectam ætatẽ, in sponsalibus iuris interpretatione de futuro, vid.d.glossam.9.in quæstione prima.
Nisus ad copulam inducit & ostendit consensum præsumptum, vide ibidem.circa finem.
NOBILE, & semper est inchoandum a nobiliori, vid.glo.2.in procemio partitæ.5.
NOBILIS concurrens cum plebeio si sint æquales scientiæ, tunc nobilis præferri debet, vid.gl.16.in procemio partitarum.
Nobiles pro maiori parte sunt superbi & inimici popularium, vid.gl.4.l. 2.tit.9.par.2.
Nobiles debent eligi ad officia, & quando, & quare non, vid.d.glo.4.
Nobilis moribus an præferatur nobili genere tantum, & qua ratione, vide gl.3.l.6.per tex.ibi.tit.9.par.2.
Nobilis quis dicatur, vid.gl.4.d.l.6.
Nobiles in pœnis corporalibus mitius quam ignobiles sunt puniendi, vide gl.18.l.3.tit.16.par.2.& glo.9.l.1.tit.17.par.2.
Nobilis in crimine furti vel rapinæ rerum Regis durius punitur quam ignobilis, vid.gl.9.l.1.tit.17.par.2.
Nobilis debent habere potestatem super ignobiles, & quare, vid.gl.3.l.9. tit.18.par.2.
Nobilis ratione nobilitatis non possunt se excusare a refectione murorũ castri, & vt ipsi proprijs manibus ibidem laborare debeant, vid.glo.1.l. 15.tit.18.par.2.
Nobiles an posit esse quis voluntate principis, si ad hoc faciendum causam non habuit, & cui incũbat onus ipsius sic exempti, vid.glo.1.l.6.titu.27.par.2.
Nobilis cui a marito alicuius vxoris fuit facta prohibitio ne cum vxore sua alloqueretur, si postea inueniatur contra faciens, an impune occidi posit, vid.glo.6.l.12.tit.14.par.3.
Nobili eodem modo, & eadem pœna corporali puniri debet sicuti ignobilis, quando persona in quam delinquit sit æque nobilis, vid.glo.5.l. 25.tit.22.par.3.
Nobiles alicuius ciuitates litigantes super terminis vel territorio quo ipsi nobiles habita victoria gaudebunt, an ipsi ante victoriam, & lite pendẽte contribuere teneantur vt victoria consequi posit, vid.glo.9.l.20.titu.22.par.3.
Nobilis est frater si pro eius fratre sententia nobilitatis lata sit, vid.glo.9. l.7.tit.15.par.4.
Nobiles tantum vassallos habere possunt, vid.glo.3.per tex.ibi.l.1.tit.25. partita.4.
Nobiles non possunt imponere angarias subditis suis nisi ex consuetudine, vel ex conuentione, quia illi ingenui sunt, vid.glos.2.col.3.in fine. l.6.tit.25.par.4.
Nobiles an se ad alium Regnum transferre posint sui lucri causa, licentia non petita, & an tempore belli hoc licebit, & quid si a Rege illud fuerit prohibitum, & an talis prohibitio valeat, vid.glo.2.l.13.per tex. ibi.titu.25.par.4.
Nobilis in quibus ipse solus testis esse posit non autem ignobilis, vid.gl. 10.l.4.titu.3.par.7.
Nobilis si aliquem occidat qualiter puniatur, & quid si proditoriẽ fecerit, vid.glo.1.l.15.titul.8.par.7.
Nobilis si sit pater an illud ita erit filius naturalis, vel spurius, vid.gl.4.l. 1.per tex.ibi.tit.11.par.7.
Nobiles quandoque mitius puniuntur quam ignobiles, vid.glo.1.l.2.per tex.ibi.tit.28.par.7.
Nobilis qualiter carcerari debeat, vid.glo.5.l.4.per tex.ibi.tit.29.partita septima.
Nobilis torqueri non debet, & quando sic, & qualiter, vid.glos.4.l.2. per tex.ibi.tit.30.par.7.
Nobilis cum ex delicto suo debet mori, tunc non infurcari, sed decapitari debet, vid.gl.6.l.6.tit.31.par.7.
Nobilis an posit renuntiare priuilegijs sibi competentibus ratione nobilitatis, vid.glo.1.l.34.tit.34.par.7.
NOBILITAS conseruatur & augetur propter diuitias, vid.gl.6.l.44.titu.5.partita.5.
Nobilitas patris an transeat in filium naturalem tantum, vid. plura per gl.4.l.1.per tex.ibi.tit.11.par.7.
Nobilitas patris semper consideratur non matris, vid.glo.4.col.2.l.1. tit. 11.partita.7.
Et an priuilegia competentia ratione nobilitatis posit ipse nobilis renũtiare, vid.gl.1.l.14.tit.34.par.7.
Nobilitas parentum dicitur donum Dei erga filios, vide supra in verbo, DONVM.
Nobilitas perfecta quæ dicatur, vide glossam quartam.l.6. titulo nono. partita secunda.
Nobilitas sumitur tribus modis, vide glossam nonam.l.secundæ, titul.21. partita secunda.
Nobilitas ex vtroque parente requiritur in duobus casibus, vid.glo.1. per tex.ibi.l.6.tit.18.par.2.
Nobilitas an posit alicui per principem sine causa iusta, & legitima dari, & cui incumbat onus ad q antea ipse tenebatur, vid.glo.1.l.6.titul.27. partita.2.
Nobilitas qualiter probetur per testes de auditu etiam hodie, vid.glos.1. in fine.l.20.tit.9.par.4.
Nobilitas materna non inspicitur sed paterna, vid.glo.7.per text.ibi.in procemio tit.13.par.4.
Nobilitas patris an se extendat ad filios legitimatos per principem, & an in supplicatione quæ principi fit debeat de ista patris nobilitate mentio fieri, vid.gl.11.colum.1.in fine.cum princ.sequen.l.4.titulo decimo quinto.par.4.
Nobilitas fratris extenditur ad eius fratres, & vno pronuntiato nobili hoc cæteris sufficit, vid.glo.9.l.7.tit.15.par.4.
NOLLENS scire habetur pro sciente, vid.glo.4.per illum tex.l.3.titu.3. partita quarta.
Nollens mutuare an ad hoc posit compelli, vel non, & an in pœnam cadat si non fecerit, vid.gl.1.in procemio tit.1.par.5.
NOMEN domini debet in quocunque actu inuocari, vid.gl.6.in procemio partitarum.
Nomen bonum melius est quam diuitiæ multæ, vid.glo.fina.l.55.titu.5. partita prima.
Nomen si aliquis sibi mutet qualiter puniri debeat, vid.per glo.2.l.8.titulo.28.partita.2.
Nomen si vendatur cuius sit periculum quod illi post venditionem accedit, vid.gl.4.in fi.l.23.tit.5.par.5.
Nomen testis debet subticeri quando datur partibus copiam dicti sui in causa hæresis, & in aliquibus alijs casibus, vid.glo.2.l.11.titulo decimo septimo.par.3.
Nomen domini inuocare in principio instrumenti, an sit de necessitate vel de honestate, vid.gl.2.l.2.tit.18.par.3.
Et de commodis prouenientibus ex inuocatione nominis domini, vide plura.per.d.gl.2.
Nomen alicuius expressum in commissione sibi facta, vt de causa cognoscat quid operetur, vide glossam octauam.l.47.titulo decimooctauo. partita.3.
Et qualiter nomina testium scribi debeant per tabellionem in testamento nuncupatiuo, vid.gl.5.l.1.tit.1.par.6.

Nomina

Universidad de Deusto
Biblioteca

Nomina appellatiua quæ dicantur, vide glossam tertiam. in prin. l. 3. titu. 5. partita. 6.
Et an data paritate terminorum sit aliqua differentia inter nomina propria & appellatiua, vid. d. glo. 3.
Nomina semper retinenda sunt in sui natura, vid. glo. 1. col. 1. ad fi. l. 2. titul. 12. par. 6.
Nomen rei quando dicatur recipi inter reos, vide glossam. 4. l. 4. titulo. 1 partita. 7.
Nomen accusatoris, accusati, & iudicis, an debeat poni quando aliquis aliquem criminaliter accusat, vid. glossam. 2. &. 3. l. 14. per tex. ibi. tit. 1. partita. 7.
Nomen Regis an in accusatione criminali poni debeat, vid. d. glossam. 3. dict. l. 14.
Et an mutans nomen suum incidat in pœnam falsi, & quando, vid. gl. 5. l. 2. per tex. ibi. tit. 7. par. 7.
Et vnum casum in quo mutans sibi nomen fraudulenter incidat in pœnam mortis, vid. ibidem.
Nomen mutare licitum est iusta causa interueniente, vid. gl. 5. d. l. 2. tit. 7. par. 6. in fine.
NOMINA debitorum an inter immobilia debeant computari, vid. gl. 2. in procemio. tit. 17. par. 2. & gl. 3. l. 1. ibi.
NOMINARE aliquem ad collectas sine ad exactiones colligendas de Papæ voluntate, an solus Episcopus sufficiat, an vero ibidem desideretur consensus capituli simul, vid. gl. 1. l. 61. tit. 5. par. 1.
Nominari non debent testes cum datur copia dictorum in causa hæresis & in alijs casibus de quibus per gl. 2. l. fi. tit. 17. par. 3.
NOMINATIO semper sumi debet a meliori, vid. gl. 4. in fine. l. 56. tit. 5. partita. 1.
Nominatio executoris testamentarij, ab ipso testatore fieri debet, & an illud committere possit alteri, vid. glossam. 2. l. 5. titulo decimo. partita sexta.
NOMINATVS primo præsumitur magis dignior & dilectus, vid. infra. in verbo. PRIMO NOMINATVS.
NOTA SEV ABBREBIATVRA, de istis, vi. supra, verb. ABBREVIATVRAE.
NOTARIVS Regis recipiens vltra salarium consuetum punitur, etiã si sibi sponte soluatur, vide glossam quartam. l. octauæ. titulo. 9. partita secunda.
Notarius partibus suspectus qualiter debeat recusari, vid. glo. 9. col. 2. post med. l. 22. tit. 4. par. 3.
Notarius attestantis de sana mente testatoris, an ei fides sit adhibenda, si ex indicijs contrarium apatuerit, vide glos. 2. l. 2. titulo decimoquarto. partita. 3.
Notarius debet esse boni intellectus, vbi glossa reprobat abusus q̃ est hodie in hoc, vid. gl. 3. l. 26. tit. 16. par. 3.
Et an credatur notario dicenti sola voce causam receptionis testium fuisse sibi commissam, vi. gl. 2. ad fi. l. 27. tit. 16. par. 3.
Notarius si antequam acta publicentur seu dicta testium aperiantur, aliquid parti manifestat punitur de falso. vid. glo. 3. l. 9. titulo decimoseptimo. partita. 3.
Notarius an teneatur iurare cum vadit cũ aliquo inquisitore alicuius criminis, an vero sufficiat generale iuramentum ab eo tempore creationis præstitum, vid. gl. 5. l. 9. tit. 17. par. 3.
Notarius qualis esse debeat in aliqua inquisitione, & an vicinus loci, vel inquisitoris consanguineus, vid. gl. 1. l. 10. ibid.
Notarius eligi potest a iudice cui inquisitio commissa fuit, & qualis eligi debeat, vel non, & quando possit recusari, vid. ibid. in gl. 2.
Notariatus forma quando a principe aliquis de nouo creatur, vi. glo. per tex. ibi. l. 8. tit. 18. par. 3.
Notarij Regis habent secum dignitatem, vid. gl. 3. l. 16. tit. 18. & glo. 2. l. 1. titu. 19. par. 3. & gl. 2. l. 7. tit. 9. par. 2.
Notarius si acceptet donationem alicui absenti factam nomine eius, an & tunc donatori illam reuocare possit, vid. glo. 1. col. 2. in medio. l. 4. titu. 4. par. 5.
Notarij nauium quam authoritatem habeant in conficiendis scripturis, vi. gl. 3. l. 1. per tex. ibi. tit. 9. par. 5.
Notarius an possit alteri stipulare tanquam publica persona sue in iudicialibus siue in extraiudicialibus, vide glo. 8. l. 7. titulo vndecimo. partita quinta.
Notarius si dicat testatorem prohibuisse aperturam sui testamenti ad certum tempus, an ei sit credendum, vide glossam secundam. l. 1. titulo. 2. partita. 6.
Notarius an possit esse infamis, vide glossam primam. in medio. l. 7. tit. 6. partita. 7.
Notarius an puniatur de falso quando instrumentum q̃ confecit erat in se nullum, vi. gl. 2. l. 1. tit. 7. par. 7.
Et an puniatur de falso si instrumentum nõdum erat perfectum, vt quia indiæbat subscriptione, vid. ibidem.
Et an ille qui se falso gerit pro notario puniatur pœna falsi, vid. gl. 3. l. 1. titu. 7. par. 7.
De hoc, vid. infra in verbo, TABELLIO.
NOTORIETAS peccati inducit irregularitatem etiam si sit de peccatis mortalibus tantum, & de medijs, vide glossam quartam. l. 31. titulo. 5. partita. 1.
Notorietas impedit aliam facti declarationem, vide glo. 3. col. 2. in med. l. 4. tit. 2. par. 7.
Et in factis notorie iniustis procedit iudex extraiudicialiter spoliando, vid. d. gl. 3. in fine.
NOTORIVM quando aliquid dicatur, vid. gl. 2. in fi. l. 33. tit. 4. par. 1.
Notorius fornicator quis, & ex quibus dicatur, vid. gl. 2. l. 43. tit. 6. partita prima.
Notoria non exigunt causæ cognitionem, vid. glo. 1. post medium. l. 9. titu. 9. par. 1.
Et in notorijs iudex potest sine accusatore procedere, vid. gl. 7. in procemio. 7. part.
Et in factis notorijs declaratione opus non est, vid. glo. 3. col. 2. l. 4. titu. 24 partita. 7.
Et in factis notorie iniustis procedit iudex extraiudicialiter spoliando, vid. d. glo. 3. in fine.
Notorium habet vim sententiæ, vid. glo. 12. post medium. l. 5. titulo. 6. partita septima.
Et vbi crimen est notorium proceditur ad executionem pœnæ prætermisso ordine iudiciario, vid. d. glo. 12.
Notorium æquiparatur sententiæ iniustitiam declaranti, vid. glo. 1. l. 18. tit. 10. par. 7.
NOCTVRNVS depopulator agrorũ quis sit, & an extrahi possit de ecclesia, vide glossam quartam. legis quartæ. titulo vndecimo. partita prima.
Nocturnus latro, vid. in verbo, FVR, & verbo, LATRONES.
NOVA LEX ligat post duos menses a die suæ publicationis, vid. gl. 1. l. 20. tit. 1. par. 1.
NOVATIO an habeat locum in persona venditoris alicuius rei alienę quæ ab emptore euincitur actore reclamante, vid. glo. 3. l. 33. titul. 5. partita quinta.
Et an per stipulationem pœnalem nouetur actio ex vendito ad reuendẽdum, vid. gl. 5. l. 42. tit. 5. par. 5.
Nouatio an videatur facta per stipulationem pœnalem quando principalis obligatio est bonæ fidei, vide glossam primam. l. 34. titulo. 11. partita quinta.
Et an & quando prima promissio per stipulationem pœnalem videatur nouata. vid. d. gl. 1. d. l. 34.
Nouatio qualiter fiat, & cuius roboris, & virtutis sit, vid. glo. l. 15. 16. &. 17. per tex. ibi. tit. 14. par. 5.
Nouatio an fiat per solam delegationem etiam quando aliud expressẽ actum non fuit, & quando istud fiat, & qualiter, vid. glo. 4. ibi, in dicta lege. 15.
Nouatio an inducatur interuentu nouæ personæ licet aliud expressẽ nõ dicatur, vid. ibi. in gl. 6.
Nouatio an hodie fiat ipso iure, vel ope exceptionis si a partibus actum non sit, vid. d. glo. 6.
Nouatio an fiat quando euidenter ex coniecturis manifestis apparet partes nouationem facere voluisse. vid. ibid.
Nouatio an videatur facta ex assignatione in solutum, vid. ibi.
Et quid si delegatus non acceptauit, sed erat tantum simplex mandatum, vid. ibid. in glo. 7.
Et an immutatio status impediat nouationem obligationis conditionalis, & qualis, vid. ibid. in gl. 9.
Et an seruus qui liberam peculij administrationem habet possit nouare, vid. gl. 1. l. 17. per tex. ibi. tit. 14. par. 5.
Et an per nouationem obligetur mulier ipso iure, & an ei succurratur per Velleianum, vid. gl. 3. d. l. 17.
Et quid si creditor liberauit mulierem in se alienam obligationem animo nouandi suscipientem, an tunc liberetur primus debitor, vide ibidem.
Nouatio si fiat in personam pupilli sine tutoris authoritate cuius effectus fit, vid. gl. l. 18. tit. 14. par. 5. per illũ tex.
Nouatio vicem solutionis obtinet, & an illa legitimè facta hypothecæ, & pignora liberentur, vid. gl. 2. l. 19. ibidem.
Et quid si fideiussor interueniat, & quid de priuilegijs prælationis, an durent in obligatione nouata. vid. ibidem.
Et an exceptio quæ poterat competere contra delegantem competat eĩ tra eum cui est delegatus, vid. gl. 4. d. l. 19. tit. 14. par. 5.
NOVITER conuersus ad fidem in Episcopum eligi non potest, vid. gl. 1. l. 23. per tex. ibi. tit. 5. par. 1.
NOVITII an possint eligi in abbates, & an postulari, vid. gl. 2. &. 3. l. 25. tit. 5. par. 1.

Nouitij

Nouitij qui per annum in religione permanserunt, an per vim professionem sibi dari petere possint, vid. gl. 4. l. 1. tit. 7. par. 1.
Nouitij qui propriè dicantur, & an teneantur soluere gabellas, & quales esse debeant, vid. gl. 1. l. 4. tit. 7. par. 1.
NOX quando dicatur, vid. glo. 4. l. 6. tit. 29. par. 7. & glo. 11. l. 8. titulo. 31. partita. 7.
NOXA, & an dominus animalis liberetur illum dando pro noxa, quando culpa pastoris in fundum alienum damnum dedit, vid. glo. 3. l. 24. titu. 15. par. 7.
Et quando dominus animalis ad id teneatur, vel ad emendationem damni, vid. glo. 4. d. l. 24. per tex. ibi.
NVBERE quis compelli non debeat, & quare, vid. glo. 7. l. 1. tit. 10. partita secunda.
Nubens secundo durante adhuc primo matrimonio qualiter puniatur, & per quem, vide glossam primam. l. 16. per textum ibi. titulo. 17. partita septima.
NVMERVS septennarius, & eius excellentias vid. per glos. 1. in procemio. 1. part.
Numerus quadrigenarius dicitur multitudinis, vid. gl. 6. l. 50. per tex. ibi. tit. 5. par. 1.
Numerus ab vnitate procedit, vnitas vero a nullo, vid. glo. 2. in procemio titu. 3. par. 1.
Numerus testium, qualis esse debeat ad hoc. s. vt aliquid plenè probetur, vid. glo. 1. &. 2. l. 32. tit. 16. par. 3.
Numerus testium qualis esse debeat, & vsque ad quem numerum testes recipi debeant in qualibet causa, vide glo. 6. d. l. 32. titulo decimosexto. partita. 6.
Numerus minor in testibus aliquando maiori præfertur, & quid si multum excederet, vide glossam tertiam. l. 40. titulo decimosexto. partita tertia.
NVNTIATIO noui operis qualiter & sub quibus verbis fieri debeat, vid. glo. 10. l. 1. & glo. 2. l. 2. titu. 32. par. 3.
Et an in tali denuntiatione debeat inseri causa, vid. ibi. gl. 11.
Et an in denuntiatione quæ fit per iactum lapilli sint necessaria verba, vide ibi. glo. 12.
Nuntiatio in quo loco debeat fieri, & an arctet dominum si in congruen tiloco fiat, vid. ibidem. in glo. 15.
Nuntiare nouum opus quis possit, & an sine mandato aliqui adhoc admittantur, vid. gl. 7. l. 1. tit. 32. par. 3.
Et an talis nuntiatio noui operis debeat fieri per scripturam, & an tunc nuntians possessionem perdat, vide glossam nonam. dict. l. 1. titulo. 32. partita. 3.
Nuntiatio operis noui si fiat operariis, an & in quo illis & domino ignorante noceat, vid. glo. 16. ibi.
Et an tunc domino competat actio aliqua contra eos quia statim ab opere non discesserunt, & quid si ipsi essent multum pauperes, vid. ibid.
Nuntiatio an teneat si fiat quando nullus est in opere licet postea ad notitiam domini peruenerit, vid. glo. 17. l. 1. tit. 32. part. 3
Nuntiatio a socio facta, an & quando, & qualiter profit consocijs, & an socij videantur habere inter se reciprocum mandatum, vid. glo. 5. l. 2. ibidem.
Nuntiare nouum opus quis possit, & an ad hoc admittatur forensis quando opus fit in loco publico, vel in via publica, vid. gloss. 2. l. 3. titulo. 32. partita. 3.
Nuntiare nouũ opus an possit quilibet adultus etiam ante. 17. annos, vid. gloss. 5. l. 3. ibi.
Nuntiare an possit nouum opus, ille qui seruitutem habet in re aliqua, vi. gl. 1. l. 5. tit. 32. par. 3.
Nuntiatio vni facta, si postea resilla vendatur, an noceat emptori & qualiter, vid. glo. 1. l. 6. tit. 32. par. 3.
Nuntiatio locum non habet vbi quis ob commodum publicum siue priuatum canales reficit, vel cum præparatorijs aliquod præstat impedimentum, vid. glo. 3. l. 7. ibi.
Nuntiatio an possit sperni quando certum est nuntiantem ius non habere, vel in aliis casibus. vide glo. 2. l. 8. ibid.
Nuntiatio an teneat quando nuntians tempore nuntiationis suæ non præstat iuramentum, vid. gl. 1. l. 9. tit. 32. par. 3.
Et quantum tempus impedimentum illud durare debeat: & qualiter tũc dies computari debeant. vid. glo. 2. d. l. 9.
Nuntiatio non habet certum tempus determinatum sed est perpetua, & ideo licet post denuntiationem partes quiescerent vsque ad quinquẽnium si postea nuntiatus ædificaret destruetur opus, vid. glossam. 2. dictæ. l. 9.
Nuntiatio si spernatur a nuntiato damnificat sibi in vno casu, vide glossam quartam ibi.
Et quando fit nuntiatio noui operis, cui cautio offerenda sit an iudici, vel parti, vide glossam quintam. dictæ. l. 9. titulo trigesimosecundo. partita tertia.
Et cautio quæ præstatur a nuntiato non potest inuito nũtiatore ante tres menses dari neque recipi, vid. ibi. glo. 6.
NVNTIATOR si infra tres menses probauit, reus autem obijcit exceptionem quæ probata non est, an tribus mentibus elapsis ipse nuntiatus ad prælandam cautionem quæ de iure requiritur admittatur, vid. glo. 3. l. 9. tit. 32. par. 3.
Nuntiator licet appellet a licentia iudicis nuntiato post tres menses data, eo q̃ cautionem præstitit poterit ædificare neque destruetur tanquã factum appellatione pendente, & quid si postea ipse iudex contranuntiatum pronuntiet, & ille appellauit a sententia, vid. gl. 3. & 4. d. l. 9.
Nuntiator an possit appellatione pendente in opere procedere, vide dictam glossam quartam. dictæ legis nonæ. titulo trigesimosecundo. partita tertia.
NVNTIATVS si lapso quinquennio ædificasset, an eius opus destruetur, vid. glo. 2. l. 9. tit. 32. par. 3.
Nuntiatus licet appellauerit a sententia, & cautionem offerat de operæ demoliendo, an ædificare possit, vid. glo. 3. d. l. 9.
Nuntiatus si intra tres menses exceptionem quam opposuit non probauit, an tunc ad solitam cautionem admittatur, vid. ibidem.
Nuntiatus si spreta nuntiatione in opere suo processerit, non gaudebit legis priuilegio, quo post tres menses præstita cautione istud sibi permittitur, vid. ibi. glo. 4.
Nuntiatus si in publico ædificet si non ostendat quo iure ædificet etiam si satisdet ædificare non poterit, vid. d. glo. 4. d. l. 9.
Nuntiatus cui præstita cautione fuit data licentia ædificandi, si condemnetur, & a sententia appellet, an interim possit ædificare, vi. ibid. in fi.
Nuntiatus offerens cautionem antequam sint elapsi tres menses, an nuntiatore nolente debeat recipi, vid. ibi. gl. 6. vid. supra. in verbo, NVNTIATIO.
NVNTIVS, & an soli nuntio sit credendum cum dicit se aliquem citasse, vid. gl. 8. l. 1. tit. 7. par. 3.
Nuntij si de iudicis mandato aliquem contra iuris formam violenter de domo extraxerint non tenentur, vid. glo. 4. ad finem. l. 3. titulo. 7. partita tertia.
Nuntij Regis de iure gentium sunt inuiolabiles, & qualiter incedere debeant, vid. gl. 1. l. 25. tit. 18. par. 3.
Nuntius creditoris an excuset debitorem sibi soluentem licet postea res perdatur, vid. gl. 1. in fi. l. 4. tit. 2. par. 5.
Et quid si ille sit nuntius ecclesiæ, vid. ibidem. in fine.
Nuntius legalis dicitur aliquis licet pauper sit, dum tamen bonos mores habeat & fidelis ab omnibus reputetur, vide glossam tertiam. d. l. 4. titu. 2. par. 5.
Et semper imputatur ei qui malum nuntium misit, & non legalem neque fide dignum, vid. ibi. in glo. 4.
Nuntius a creditore missus debitori si domini mandatum mutauerit, & petat nomine domini sibi dari rem cum illud sibi dominus non mandasset sed tantum debitori dicat, vt sibi rem debitam mittat, an & quãdo istud domino imputetur, vid. glo. 5. d. l. 4. tit. 2. par. 5.
Nuntius certus an requiratur ad hoc. s. vt donatio per aliquem absenti facta pro perfecta habeatur, vide glo. 1. l. 4. per tex. ibi. titulo quarto. partita quinta.
Et an istud aliquo modo innouetur per legem ordinamenti, vid. d. glo. 1. col. 1. ad finem.
Et an factum falsi nuntij possit ratificari, vid. glo. 1. l. 48. titulo. 5. partita quinta.
NVNDINAE, de istis, vid. in verbo, FERIAE.
NVNQVAM minus solus quam cum solus. ita glo. 2. ad fi. in procemio tit. 12. par. 1.
NVPTIAE fieri non debent in festiuitatibus, & quando impedimentum istud duret, vid. glo. 3. &. 4. cum sequentibus. l. 18. titulo secundo. partita quarta.
Nuptiæ an possint fieri post primam diem Epiphaniæ, an vero post octauam ipsius. vid. ibidem. in glo. 9.
Nuptiæ non secutæ dos nunquam debetur etiam si dos soluì promittatur statim, vel intra annum, vid. gl. 5. l. 11. tit. 11. par. 4.
Et quid erit si ex mente contrahentium appareat quod non sit spectanda ista conditio, vel si dicatur quod soluetur dos ad voluntatem viri, vid. ibidem.
Nuptiæ an sint spectandæ adhoc vt relictum mulieri pro dote sibi debeatur, vel non, vid. gl. 2. l. 12. ibi.
Nuptiæ si tertio celebrentur, illud est abominabile apud omnes, etiam quo ad parentes ex eo, scilicet, q̃ arguunt in continentiam, vid. gl. 1. l. 1. tit. 11. par. 4.
Et an legatum mulieri relictum si castè vixerit debeatur illi qui tertias nuptias contraxit, & quid in marito sic relinquente, vid. ibid.
Nuptiæ secundæ an benedici debeant, & quando pœna in hoc statuta locum habeat, vide dict. glo. 1. dictæ. l. 2. iuncta ibi. glo. 3. præ illum textum. ibi.

Nuptiæ

Universidad de Deusto Biblioteca

Nuptiæ secundæ si contrahantur durantibus adhuc primis qualiter sic cõtrahens puniatur, vid. glo. 1. l. 16. per textum ibi. titulo decimo septimo. partita. 7.
Et ad iudicandas incestas nuptias ius canonicum semper inspici debet nõ ciuile, vide gl. 4. l. 3. tit. 18. par. 7.
NVRVS an admittatur ad accusandum occissores sui soceri, vi. gl. 3. l. 2. tit. 1. par. 7.
Nurus si occidat socerum qualiter puniatur, vid. glo. l. 12. per tex. ibi. titu. 8. partita. 7.
Nurus si iniurietur, an eius socer possit actionem iniuriarum contra iniuriantes intentare, vid. gl. 3. l. nona. per textum ibi. titulo nono. partita septima.
NVTRICES an possint esse legitimi testes in causis alunorum, vid. glo. 1. in prooemio. tit. 20. par. 4.
Nutrices ab alunis in iudicio vocari non possunt sine venia eo, scilicet, quia matribus æquiparantur, vid. ibid.
NVTRIRE filium quando ad eius patrem, vel ad eius matrem pertineat. vid. gl. 1. l. 3. per tex. ibi. tit. 19. par. 4.
Et quid in filijs spurijs, vid. ibidem.
Et quid si non dedeceat matri illum lactare, vid. ibid.
NVTRITI an vere habeantur loco filiorum, vid. gl. 1. in fi. in proœmio. tit. 20. par. 4.
Nutritus in aliqua patria, etiam si ibidem non fuerit natus, dicetur naturalis illius patriæ, vid. glossam. 4. l. 2. per textum ibi. titulo. 24. partita quarta.
NVTRITOR alicuius puellæ si postea velit illam in vxorem ducere, vel cum filio ipsius, si ipsa vel eius pater noluerit, an huic nutritori expensæ quas in nutriendo fecit solui debeant, vid. gloss. 3. l. 35. titulo. 14. partita. 5.
Nutritores filiorum Regis quales in se esse debeant, vid. gl. 3. l. 4. per tex. ibi. tit. 7. par. 2.
Nutritores sunt loco parentum, & multa in eorum fauorem, vid. per glo. 1. in proœmio. tit. 20. par. 4.
Nutritores non possunt a nutritis & alunis sine venia vocari in iudicio, vid. d. glo. 1.
Nutritor quando possit recuperare expensas quas in aliquo nutriendo fecit, vid. glossam quartam. l. 3. per textum ibi. titulo vigesimo. partita quarta.
Nutritor filij alterius quem ab ecclesia suscepit, an à patre expensas quas cum eo fecit debeat recuperare, & quales, vid. glo. 4. l. 4. titulo. 20. partita quarta.
NVTV FACTVM, & an testamentum nutu factum si fiat ad pias causas valeat, vel non, vide glossam secundam. l. sextæ. titulo tertio. partita. 6.
Et qui aliquid falso significare intendit falsum committit, vid. gl. 1. in fi. l. 5. tit. 13. par. 2.
NVLLVS excusatur a bello contra seditiosos in damnum reipublicæ, vid. gl. 8. l. 3. tit. 19. par. 2.

.O.

OBEDIENCIA, si solũmodo promittatur propter hoc quis non dicetur professus, si alia non renuntiet, vid. glo. 1. col. 2. in fine. l. 1. titu. 7. & glo. 1. l. 2. partita. 1.
Obedientia præstita Episcopo per abbatem exemptum monasterio non præiudicat, vid. gl. 4. l. 3. tit. 12. par. 1.
Obedientiam abbati promittens vtrum totam regulam videatur profitere, vid. glo. 6. l. 88. tit. 18. par. 3.
Obedientia per monachum præscribi non potest, vid. glo. 1. in fine. l. 23. tit. 14. par. 7.
OBEDIRE debet filius potius patri quam principi si simul in iubendo aliquid concurrant, vid. gl. 9. l. 2. tit. 1. par. 1.
Obedire debet filius patri, matrique suæ, vid. ibid.
Obedire tenetur quis principi sub pœna mortis, vid. gloss. 5. l. 16. titulo. 1. partita. 1.
Obediendum est semper vbi aliquid mali non est, vid. glo. fin. l. 33. titul. 6. partita. 1.
Obedire non debemus etiam Regibus quando aliquid contra Deum, vel contra conscientiam nobis præcipitur, vid. gloss. 3. l. 25. tituu. 13. partita secunda.
OBVIANS corpus Christi cum confugit ad ecclesiam propter delictũ, an gaudeat immunitate, vide glossam secundam. l. quartæ. titulo. 11. partita. 1.
OBLIGI an possit mutuanti quando repetit mutuum quod ipse nõ fuit dominus rei mutuatæ tempore quo mutuauit, & cui tunc incũbat probatio, vid. gl. 2. l. 1. tit. 1. par. 5.
OBIECTVS TESTIS, vide in verbo, TESTIS OBIECTVS.
OBLATIONES quæ fiunt capellæ seculari sitę intra parrochiam, an cedant ecclesiæ parrochiali vbi sita est, vid. glo. 2. l. 6. titulo decimo nono. partita. 1.
Oblationes quæ fiunt imagini religiosæ existenti intra parrochiam, an spectent ad presbyterum parrochialem, vid. ibidem.
Et quid si imago sit in aliquo monasterio, ibique fiat oblatio, an religiosis cedat, vid. ibidem.
Oblationes quæ fiunt Episcopo celebrante in aliqua parrochia, an suæ sint, vel non, vid. ibidem.
Et quid si in hoc adsit aliqua consuetudo, an illa debeat obseruari, vide ibidem.
Oblationes quæ fiunt celebranti in alicuius parrochia, an cedãt ipsi celebranti, vel parrocho, vid. dict. glo. 2. columna. 3. in principio. l. 6. titul. 19. partita. 1.
Oblationes an fiat vicarij, seu capellani positi ad certum tempus, vel proprio rectori, vel sacerdoti, vid. in. d. col. 3. in medio.
Oblationes quæ fiunt in ecclesia durante diuino officio debent distribui inter clericos illius ecclesiæ, vid. ibid. in fine.
Oblationes de necessitate non debẽt fieri in ecclesijs dum celebrantur diuina, illud enim est voluntarium etiam in quibuscunque festiuitatibus, vid. glo. 2. l. 8. titu. 19. par. 1.
Oblationes per vim fieri debent quando alias clericus sustentari non potest, vid. glo. 1. l. 9. tit. 19. par. 1.
Oblationes meretricum recipi non debent, & neque etiam aliorum, vid. gl. 8. cum alijs ibi. l. 10. tit. 19. par. 1.
Oblationes non debent recipi ab his qui sunt in notorio crimine, vi. glo. 10. l. 10. tit. 19. partita. 1.
Oblationes ab excommunicatis non sunt recipiendæ, neque ab his quĩ cum eis communicant, vid. gl. 13. d. l. 10.
Oblatio debiti per amicum facta an liberet debitorem saltim a pœna, vide gl. 2. l. 32. tit. 12. par. 5.
OBLATI ORDINVM qui dicantur, & in quo differant a monachis, & a conuersis, vi. gl. 2. l. 9. tit. 7. par. 1.
Oblati ordinum an possint ad arctiorem religionem petita licentia transire, licet non obtineat eam, vid. ibidem.
Oblatus curiæ Regis filius ex hoc legitimatur, & quæ sint adhoc necessaria, vid. omnes glo. l. 5. tit. 15. par. 4.
Oblatus filius, Regis curiæ per patrem, potest patri agnatis, & cognatis succedere, secus tamen erit si filius seipsum offerat, vid. glo. 11. l. 7. titul. 15. partita. 4.
OBLIGATIO voti an tollatur per impedimentum superuenientem, vid. glo. 3. l. 4. tit. 8. par. 1.
Obligatio voti non tollitur morte superueniente in casibus de quibus per gl. fin. l. 7. tit. 8. par. 1.
Obligationes quibus quis astringitur & tenetur, non tolluntur per baptismum, vid. gl. 2. in fi. l. 5. tit. 4. par. 1.
Obligatio naturalis, an oriatur ex maleficijs, vi. gl. 6. in fi. l. 15. tit. 13. par. 2. & glo. 4. l. 5. tit. 12. par. 5.
Et in quibus obligationibus qui prior est tempore præferendus sit omnibus alijs, vid. glo. 3. l. 75. tit. 18. par. 5.
Obligatio naturalis an teneat & obliget filium familias ad solutionem mutui, vel alterius recepti, vid. glossam. 2. l. quartæ. titulo primo. partita quinta.
Obligatio naturalis tantum, an sit efficax ad agendũ in foro ecclesiastico vel in alio, vid. gl. 4. l. 5. tit. 12. par. 5.
Obligatio naturalis non oritur quando actus peccat in forma, vid. ibid.
Obligatio naturalis, an sit in obligatione ex maleficio, vid. dict. gloss. 4. dictæ. l. 5.
Obligatio naturalis, an inducatur quando princeps imponit subditis collectam, vid. ibidem. in fine.
Et aliquando de natura obligationis est, vt licet non dicatur q̃ aliqui obligentur in solidum ipsi tamen in solidum teneantur, vid. gl. 2. l. 10. titu. 12. par. 5.
Obligatio naturalis, vel ciuilis, an tollatur per cessionem bonorum, vid. gl. 2. l. 3. tit. 15. par. 5.
Et an solita apponi in contractibus censeantur interuenisse in principio licet hoc non probetur, quando illa aliquid adijciunt obligationi, vi. gl. 8. l. 32. tit. 5. par. 5.
Obligatio neque fides nunquam se extendit ad facinora, vid. gloss. 1. l. 1. per tex. ibi. tit. 10. par. 5.
Obligatio quando vitietur propter impersonalitatem quando vero non, vid. glo. 7. l. 3. tit. 11. par. 5.
Obligatio quando potest a pluribus acquiri, an teneat ratione incertitudinis. vide gl. 2. l. 7. tit. 11. par. 5.
Obligatio an nascatur ex promissione facta ab aliquo in diem: & qualis licet effectus suspendatur, vide glossam secundam. l. duodecimæ. tit. 11. partita. 5.

Obligatio

Obligatio an extinguatur re peremptą quãdo aliquid ingenere fuit promissum, vel in quantitate, & quid si debeatur genus species tamen est in solutione, vid. gl. 1. l. 18. ibi.
Obligatio an nascatur statim quando aliqui paciscuntur inter se de futura successione in casu quando pactum valet, vide gloss. 1. l. 33. titulo. 11. partita. 5.
Obligatio principalis quando est bonę fidei an per stipulationem pœnalem videatur nouata, vid. gl. 1. l. 34. ibi.
Et an in obligationibus ad factum liberetur quis prestando interesse, vi. gl. 3. d. l. 34. & gl. 4. l. 13. tit. 14. par. 5.
Et an tũc si sit apposita clausula (rato manente pacto) teneatur quis pręcise ad factum, vel liberetur prestando interesse, vid. ibid.
Oligatio dandi siue sit in genere siue in specie, an extinguatur propter iustum impedimentum superuenientem & an tunc difficultas, vel tale impedimentum impediat more, & pęnę commissionem, vid. glo. 4. l. 37. per tex. ibi. tit. 11. par. 5.
Obligatio nulla est quando promittitur aliquod turpe vel iniustum, vide glo. 4. cum alijs ibi. l. 38. per illum rex. tit. 11. par. 5.
Obligatio fideiussoria est accessoria obligationi principalis, vid. gl. 5. l. 1. tit. 12. par. 5.
Et cui obligationi accedere possit fideiussor, vid. gl. 2. cum alijs ibi. l. 5. tit. 12. par. 5.
Et quid si lex resistat contractui vel procedat annullãdo actum, an tunc obligatio ista nascatur, vid. gl. 4. l. 5. tit. 12. par. 5.
Obligatio naturalis an insit in obligatione seu ex maleficio, vid. d. gl. 4. d. l. 5. tit. 11. par. 5.
Obligatio fideiussoris durat etiam post mortem rei principalis, & illam ad suos hæredes transfert si ipse moriatur, vi. gl. 1. l. 16. tit. 12. par. 5.
Et an fructus decimę obligari possunt & quibus, vi. glo. 1. l. 1. tit. 13. par. 5.
Obligatio generalis omnium bonorum ab aliquo facta ad quę extendatur, vid. glo. l. 5. per tex. ibi. tit. 13. par. 5.
Et an se extendat ad bona futura, vid. glo. l. 5. ad fin. d. l. 5.
Obligatio generalis omnium bonorum an impediat quod quis non possit specialiter obligare aliquam rem ex illis generaliter obligatis, vide gl. 1. l. 10. tit. 13. par. 5.
Et nulla est possessio personalium obligationum, vide glo. 5. in medio. l. 11. ibidem.
Obligatio per defunctum facta de bonis hæredis an teneat secuta aditione hæreditatis, vid. gl. 1. l. 7. tit. 13. par. 5.
Obligatio rei alienæ per debitorem facta an teneat, & quid si speret habere dominium illius rei, vid. gl. 4. d. l. 7. tit. 13. par. 5.
Obligatio rerum mobilium minoris quę seruari possunt a tutore facta sine iudicis decreto an teneat vel non, vid. gl. 3. l. 8. tit. 13. par. 5.
Obligatio pignoris soluitur quando debitor offert debitum si creditor recipere nolluerit, vid. glo. l. 38. per tex. ibi. tit. 13. par. 5.
Obligatio pignoris soluitur aliquibus modis, vid. gl. 1. l. 39. per tex. ibi. tit. 13. par. 5.
Obligatio aliquando ex solutione non tollitur statim, neque totaliter, vide glo. 1. in fine. l. 2. tit. 14. par. 5.
Obligatio an oriatur ex delictis, vel an officium iudicis, & quando, vide glo. 1. l. 13. tit. 14. par. 5.
Obligatio an noueturper solam delegationem, vid. gl. 4. l. 15. per tex. ibi. tit. 14. par. 5.
Et an mutatio status impediat nouationem obligationis conditionalis, Et qualis, vid. glo. 9. ibidem.
Obligationes per filiũ in studijs facta, an eius fratres de communi soluere teneantur, vid. gl. 6. ad fin. l. 5. tit. 15. par. 6.
OBLIGARE an possit tutor generaliter bona minoris sine iudicis authoritate pro obseruantia alicuius contractus liciti, vid. glo. 2. l. 4. titulo. 5. par. 5.
Obligare an possit testator vel legare res hæredis sui, vid. glo. 2. l. 10. titul. 9. par. 6.
Obligare an possit quis suam maioriam pro dote vel aliis vel simili, consentiente Principe, & quãdo Princeps non possit dare licentiam istã, vi. gl. 3. col. 11. quæ. 24. l. 3. tit. 9. par. 6. vi. supra in verb. OBLIGATIO.
OBLIGANS, vide supra in verb. OBLIGATIO.
OBLIGATVS ad factum nõ liberatur præstando interesse si in hoc lata sit sententia, vid. gl. 3. l. 5. tit. 27. par. 3.
Obligati in solidum a principio, si vna eademque sententia sint condẽnati, qualiter tunc in eos executio fieri debeat, vid. gl. 3. l. 4. tit. 27. part. 3. vid. SVPRA PROXIME.
OBLIVIO causatur ex longo tempore, vid. gl. 3. quæst. 4. col. 5. post medium. l. 10. tit. 26. par. 4.
Obliuiscere peccatum mortale non est peccatũ mortale, sed sufficit de eo velle recordari tempore confessionis, vid. gl. fin. in fin. l. 12. tit. 4. par. 1.
OBSCVRITAS & quam plura de illis qui obscure loquuntur contra eos, vide per gl. 7. l. 3. tit. 13. par. 3.
Obscura locutio nunquam approbatur, vi. glo. 1. l. 45. tit. 18. par. 3.
OBSES, VEL OBSIDES. Et an homo liber possit hodie dari pro satisfactione debiti, vel pro quacunque alia conuenctione, vid. glo. 8. l. 3. titulo. 13. par. 5.
Obsides qui dicantur, & an istii inuiti aliquando dari possint, vid. d. glo. 8. dict. l. 3.
Et an teneat obsidis promissio de non recedendo a certo loco etiam si ipse illud libere facere possit, vid. ibid.
Obses an tantum pro causa publica, vel etiam pro priuata dari possit, vide ibidem.
Obsides quando datur a Rege tunc in illo sic dari obedire tenentur, & plura in hoc, vid. d. gl. 8. d. l. 3.
Obses cuius expensis sepascere debeat, vide gl. 9. ibidem.
Obses ad aliqua seruitia cogi non debet neque tenetur, vid. d. gl. 9.
Et an obsides possint testamentum facere, etiam quando fuerunt pro pace componenda dati, vid. gl. 1. cum alijs ibi. l. 16. per illum tex. tit. 1. p. 6.
OBSEQVIVM præstare debet ille qui ab aliquo beneficium recipit, vid. gloss. 3. l. 5. tit. 27. par. 4. vid. in verb. LIBERTVS. & verb. PATRONVS.
OBSTACVLVM si aliquod sit in medio, prius agi debet ad remotionem obstaculi quam vlterius procedatur, vid. gl. 6. l. 16. tit. 2. par. 3.
OBSTETRICES ad inspiciẽdas mulieres debent a iudice eligi, & etiã locus vbi inspiciatur, vi. gl. 6. l. 8. tit. 14. par. 3.
Obstetrices debẽt in obstetricando scientiam habere & a quibus debeant examinari, vid. gl. 8. l. 17. tit. 6. par. 6.
OCCASIONEM interdicto præbens tenetur ad dãna hospitalibus & ecclesijs data. vid. gl. 5. in fine. l. 14. tit. 9. par. 1.
Occasio fraudandi tolli debet, vid. gl. 13. l. 5. tit. 7. par. 5.
Occasio pecandi non est neque infidelibus danda, vi. gl. 1. col. 2. in princ. l. 22. tit. 12. par. 5.
Occasionem dãni dans damnum dedisse videtur, vide gl. 1. l. 21. per tex. ibi. tit. 34. par. 7.
OCCIDERE seipsum an liceat ob defensionem pudicitiæ, vid. gl. 5. l. 3. tit. 16. par. 2.
Occidere christianum maius peccatum est quam paganum, vid. gl. 1. l. 2. tit. 8. par. 7.
Occidere an possit maritus illi qui cum vxore sua alloquitur post prohibitionem solenniter sibi per maritũ factã, vi. gl. 5. & 6. l. 12. tit. 14. par. 2.
Et quid si talis prohibitus sit nobilis, vid. d. gl. 6.
Occidere non potest pater filium etiam propter vrgentem necesitatem famis nisi in vno casu, vendere autem sic, vid. gl. 3. l. 8. per tex. ibi. titul. 17. par. 4.
Occidere aliquem non licet propter conseruationem proprię vitę nisi ad defensionem, vid. ibid.
Occidere an possit seruus sine aliqua pœna illũ qui dominum suum occidere desiderabat, vide gl. 8. per tex. ibi. l. 5. tit. 21. par. 4.
Occidere non potest dominus seruum suum pro nulla causa sine iudicis authoritate, & quando sic, vi. gl. 3. & 8. l. 6. per tex. ibi. tit. 21. par. 4. iuncta ibi. glo. 7.
Occidere an possit frater inuentum cum vxore sua in rebus venereis, & an idem sit dicendum in propinquo occidenti taliter inuentum cum propinqua sua, vid. gl. 7. col. 2. l. 6. tit. 21. par. 4.
Occidere an liceat seruo occissorem domini sui & an propter hoc libertatem consequatur, vid. gl. 7. l. 46. tit. 5. par. 5.
Occidere an possit iudex ex indicijs indubitatis, vid. gl. 4. cum alijs ibi. l. 26. per illum tex. tit. 1. par. 7.
Occidere an liceat marito cuiuscunque conditionis sit adulterum turpiter cum vxore sua inuentum etiam nobilem, vid. gl. 1. l. 13. tit. 17. par. 7.
Et qualiter illos inuenire debeat vt occidere possit & quid si illos turpiter inueniat extra domum suam, vide ibid. in gl. 2. & 3.
Occidere an possit pater filiam suam adulteram & illum qui cum ea simul turpiter iacebat, vi. gl. 1. l. 14. per tex. ibi. tit. 17. par. 7.
Et quid si filia sit vidua vel virgo, & quid in filio reperiente maritem suam turpiter iacẽtem cũ alio & quid in rapto, vi. gl. 2. & 3. d. l. 14. tit. 17. p. 7.
Occidere an possit quis sine pęna & sine peccato, a lege defidatum vel bãnitum & quando, vi. gl. 4. l. 3. tit. 27. par. 7.
Et an ille qui animo, occidendi aliquem insidiauit eadem pœna debeat puniri ac si realiter occidisset, vid. gl. 4. l. 2. per tex. ibi. tit. 31. par. 7.
OCCIDENS aliquem consilio tãtum est irregularis etiam si ille qui fuit consultus vt occideret occidatur, vid. gl. 3. l. 1. 4. tit. 6. par. 1.
Occidens an & quando in irregularitatem incurat, vid. supra verb. irregularis, & verb. irregularitas.
Occidens iussu iudicis homicida non est imo meretur ordinari tamen non potest, vid. gl. 1. l. 17. tit. 6. par. 1.
Occidens aliquem proditorie an defendatur ab ecclesia si ibidem confugerit, vid. gl. 8. l. 4. tit. 11. par. 1.
Occidens aliquem ecclesia dum celebrantur diuina debet mori, vid. gl. 2. l. 9. tit. 18. par. 1.
Occidens vicarium regis, siue ducis, vel marchionis vel episcopi, vel aliter

Cc offenden-

Universidad de Deusto Biblioteca

offendendo an debeat puniri ac si propriam personã regis occidisset, vide gl.5.l.3.tit.1.par.1.
Occidens regis officiales an incidat in crimine læsæ maiestatis, vi.gl.1.tit.16.par.2.
Occidens aliquem vel illum percutiens coram rege vel iudice, an incurrat in crimine proditionis, vide gl.2.l.2.tit.16.par.2.
Occidentes aliquem simul an omnes teneantur de occiso licet vnus tantũ letaliter percuserit, vid.gl.3.l.3.tit.16.par.2.
Occidens seu percutiens aliquem in curia Regis qua pœna puniatur, vi. gl.9.l.2.tit.16.par.2.
Occidens aliquem ad Regis mandatum an excusetur, & quid si fuerit metu tyranni, & quid de iure canonico, vid.gl.14.l.3.tit.16.par.2.
Occidens aliquem seipsum defendendo liberatur, vid.ibid.& an in conscientia sit securus & quando, vide ibid.
Occidens aliquem propter obseruantiam pudicitiæ suæ an in aliquo teneatur, vid.ibid.
Neque licet se occidere vbi castitas periclitaretur, vid.ibid.
Occidens aliquem sed defendẽdo non excusatur cum iuste ab eo occiditur, vide ibid.in gl.16.
Et in hoc tota culpa semper agressori attribuitur & an sic prouocatus in totum liberetur, vid.gl.1.in procœmio tit.7.par.3.
Occidens illum quem prius monuerat solenniter vt cum vxore sua non alloqueretur an puniatur, & quid si prohibitus sit nobilis, vid.glos.6.l.12.tit.14.par.3.
Occidens veneno occidit proditoriè, & ideo ad appellandum a sententia non admittitur, vid.gl.1.l.16.tit.23.par.3.
Occidens consanguineum in carcere cum veneno, ne eius suspendio ipse vituperaretur, an teneatur de parricidio, vid.gl.5.l.16.tit.23.par.3.
Occidens possessorem maioriæ qui propter hoc per clausulam testamenti est a successione exclusus an admittatur si velit agere pro maioria nomine filij, vid.gl.3.l.8.tit.29.par.3.
Occidens seruum suum propria authoritate an puniatur & quando non vid.gl.3.&.6.l.6.per tex.ibi.tit.21.par.4.
Et quid si illum cum vxore sua, vel cum concubina, matre vel sorore, vel nepte ex filio adinuenerit an tunc illũ occidere liceat, vi.ibi gl.6.&.7.
Occidens inuentum cum sorore sua, vel cum propinqua in rebus venereis an puniatur, vid.d.glo.7.
Occidens testatorem, vel eius vxorem, vel fratres ab eius hæreditate expeli debet tanquam indignus per fiscum, vi.gl.12.l.13.tit.7.par.6.
Et quid si filij occidant patrem an tunc nepos succedat, vid. ibid. & quid in feudis, vid.ibid.
Occidens seipsum cum de crimine accusatus esset an per hoc faciat causam suæ accusationis finiri, & cui bona ipsius applicari debeant, vi.gl.1.24.per tex.ibi.tit.1.par.7.
Et quando dicatur quis se occidisse metu criminis, & quę requirantur vt & tunc bona applicentur fisco, vid.ibi.gl.2.3.&.4.
Et quid si se non occisit, voluit tamen se occidere an bona sua perdat, vel qua iter puniatur, vid.ibi.gl.5.
Et an fiscus succedat ipso iure vel per sententiam in bonis seipsum occidẽtis, vide ibid.in gl.6.
Occidens seipsum cum esset de crimine accusatus quando habeat hæredem vel non, vid.gl.7.&.9.l.24.tit.1.par.7.
Et quid si ad mortem ciuilem esset dãnandus an tũc bona eius fisco applicentur, vid.d.glo.9.
Occidens seipsum si sit alicuius vasallum an amittat feudum, vid.glo.10. dict.l.24.
Occidens magistratum vel iudicem an incidat in crimine læsæ maiestatis, vid.gl.13.l.1.tit.2.par.7.
Occidens illum qui ducebatur ad furcas an pœna homicide puniatur, vi. gl.2.l.1.tit.8.par.7.
Occidens hominem monstruosum an pœna homicidę puniatur, vid.gl.1.d.l.1.tit.8.par.7.
Et quid de pueris qui colluctando interse, & proijciendo lapides vnus occisit alterum, vid.ibi.in gl.2.
Occidens aliquem per metum tyrãni ne ipse occidatur an pœna homicide puniatur, vid.gl.2.d.l.1.&glo.3.l.8.ibid.
Et an sit securus in foro conscientiæ, vid.d.glo.2.d.l.1.
Occidens christianũ bonum vel paganum in quo istæ magis peccet, vid. gl.1.l.2.tit.8.par.7.
Occidens debet pœna homicidæ puniri nisi fatiat ad sui defensionem, & quid in ista defensione perpendi debeant & consideranda sint vt occidens excusetur, vid.d.l.2.per tex. ibi.
Et quid si sed defendat faciendo aliquem occidi quem posuit coram se, vid.ibid.in glo.5.
Occidens per vim apprehẽdentem vxorem suam, filiam vel sororem, vt stupraret, vel furem nocturnum, vel cum furto fugientẽ, vel depopulatorem agrorum an pœna homicidę mereatur, vid.gl.1.2.3.&.4.l.3.ibi per illum tex.
Et quid si stuprator sit clericus & occidatur, vid.ibi. gl.1.in fine.
Occidens transfugam resistentem an puniatur vt homicida, vi. gl.7.&.8.l.3.per tex.ibi.tit.8.par.7.
Occidens aliquem casu furtuito & sine sui culpa an & quando vt homicida puniatur, vid.glo.l.4.ibi.per illum tex.
Et quid si culpa precesserit casum homicidij & qualis ista esse debeat, & ex quibus talis culpatus videatur, & alia in hoc, vid. glo.1.5.ibi.per illum textum.
Occidens dormientem qui illum offendebat an excusetur, vid. gl.6.d.l.5.tit.8.par.7.
Et si ebrius aliquem occidat qualiter puniatur, vid.ibi.glo.7.
Occidens vel occidere volens aliquem veneno qualiter puniatur, vid.gl.l.7.per tex.ibi.tit.8.par.7.
Occidens aliquem illum castigando siue pater siue dominus sit, vel magister qualiter puniatur, vid.glo.l.9.ibi. per illum tex.
Et de pœna iudicis facientis aliquem iniuste occidi, vid.gl.1.&.2.per tex.ibi.l.tit.8.par.7.
Occidens filium, vel filius occidens patrem qua pœna puniatur, vid.gl.l.12.ibi per illum tex.
Et quid de alijs consanguineis vel ascendentibus, vid.ibi.
Occidens aliquem qualiter puniatur siue nobilis siue ignobilis sit, vid. gl.1.l.15.tit.8.par.7.
Et quando pœna mortis debeat dari vni vel pluribus si simul aliquem occiderunt, si ignoretur quis eorũ percusserit, vel quis letaliter percusserit, vel quis primo vel secundo, vel si ignoretur ex quo vulnere mortus fuerit, vid.gl.1.l.15.tit.15.par.7.
Et quid si nullum vulnus erat letale & nihilominus mortuus fuit, & alia in hoc, vid.ibid.
Et an quando non constat quis fuerit principalis in vulnerando an contra alios vt auxiliantes ad condemnationem procedi posit, vid.d.glo.1.dict.l.15.
Occidens seruum officialem alicuius qualiter damnum domino datum emendare teneatur, & quę veniant in hoc consideranda, vid.glo.l.19.per tex.ibi.tit.15.par.7.
Occidens adulterum turpiter cum vxore sua inuentum cuiuscunque condictionis sit an liberetur & quid si maritus iste vilis sit, vid.glo.1.l.13.per tex.ibi.tit.17.par.7.
Et qualiter illos inuenire debeat vt occidere posit & quid si illos turpiter inueniat extra domum suam, vid.ibid.in gl.2.&.3.per illum tex.
Occidens filiam adulteram an in aliquam pœnam incidat, vid.gl.1.l.14.per tex.ibi.tit.17.par.7.
Et quid in filia vidua vel virgine, vel in filio inueniente matrem turpiter cum alio iacentem, vid.gl.2.&.3.d.l.14.
Occidens bãnitum vel per legem disfidatum an in aliquam pœnam incidat, & an peccet mortaliter, vi.gl.4.l.3.tit.27.par.7.
Et an ille qui animo occidendi, aliquem insidiauit, puniatur eadem pœna ac si ipsum occidisset, vid.glo.4.l.2.per tex.ibi.tit.31.par.7.
OCCISSOR, de hoc, vid.supra in verb.OCCIDENS.
OCVLI an alicui erui debeant in pœnam pro aliquo delicto, & quid iure Regio, vid.gl.4.l.1.tit.13.par.2.
Et quid si iste habet oculos obscuratos, an pœna eruditionis oculorum posit in eum habere locum, vid. ibid.
Oculi fidem faciunt dictis, neque ita aliquid digito demonstratur sicuti quando videtur, vid.gl.3.l.2.tit.6.par.4.
OCCVLTANS, vid.in verb.RECEPTATORES.
OCVLTVM quando reuelare teneamur, vide gl.2.l.33. tit.6. par.1.
Occulta pecata quæ dicantur, vid. gl.3.d.l.33.per tex.ibi.
Occulta iudice terreno non puniuntur, neque de eis se intromittit ecclesia, vid.gl.16.in procœmio.4.partitæ,
Occulta quę probari non possunt an sint trahenda in publicum, & quid si peccatum sit solo denuntianti notum an iudex ad aliquem actum iudicialem procedere posit vide ibid.
Et an iudex posit illi sacramentum subtrahere vel illum in genere excõmunicare, vide ibid.
Occultum quando dicatur, & illud quod probari non potest in publicũ deduci non potest neque debet, vid.d.gl.16.
Et de eis non est inquirendum fama tamen prius debet esse lęsa, vi. ibid.
Et quid in crimine læsæ maiestatis in qua quis ex sola scientia punitur vid.ibid.in fine.
Occulta an legentur per constitutionem militantis ecclesiæ, & ecclesiæ tribunal de eis nominatim posit iudicare, vid.ibid.in fine.
Occultum crimen quod dicatur, vid.gl.3.col.3.in medio.l.4.tit.29.p.7.
Occulta quę probari non possunt neque denuntiari neque in publicum trahenda sunt, vid.ibid.
Occulta constitutio ecclesiæ quando liget, vid.gl.1.l.2.tit.31.par.7.
Occultum crimen quando debeat puniri & plura de hoc, vid.d.glo.1.
OCCVPANS rem sui debitoris sua authoritate an cadat a iure totius debiti, vid.glo.5.l.11.per tex.ibi.tit.13.par.5. & glo.1.&.2.l.14.per tex. ibi.titu.10.par.7.
Occupans rem suam vel alienam propria authoritate per vim quando per hoc ius suum ammittat, & an taliter ocupans illam restituere teneatur in foro conscientię vide gloss.1.l.10.tit.1.part.7.
Occupans hæreditatem iacentem an puniatur vt violentus aggressor vide.d.gloss.pri.in fine in quęsti.6.
Et quid si occupans rem propria authoritate sit minor qualiter puniatur vid.gl.5.l.10.tit.10.par.7.
Occupans pignus quod creditori suo dedit, an perdat ius quod in eo habet, vid.gl.1.&.2.l.13.per tex.ibi.tit.10.par.7.
OCCVPARE an posit aliquis licite faciendo principatus infidelium si illud faciat de voluntate papæ cui ipsi infideles subsunt, vid. gl.3.l.1.per tex.ibi.tit.21.par.4.
Occupare rem aliquam quando quis propriè dicatur, vid. glo.1. col.2. in med.l.10.tit.10.par.7.vid.supra verb.OCCVPANS.
ODIVM dicitur omne illud quod est contra iustitiam ęquitatis, vid. gl.2.col.1.l.3.tit.13.par.6.
Odium an liceat habere contra peccatores & quibus hoc permittatur, vide gl.2.l.12.tit.5.par.2.
Et qui fratrem suum odit in tenebris est, & in tenebris ambulat, & odio quandoque homines flagelare solent, vid.gl.1.l.6. tit.7.par.4.
ODORES vni extremi, alij medij ali mali, alij vero boni, vi.gl.1.l.3.per tex.ibi.tit.13.par.2.
Odor malus deterior est quam malus cibus, vide glossam.4.l.7.titulo.32.partita.3.
OECONOMVS ecclesię an posit esse laicus, vide gloss.2.l.61. titulo.5.partita.1.
Oeconomus episcopi qualis esse debeat, & an ipse solus illum instituere posit sine capitulo, vid.glo.1.d.l.61.
OFFENDENS vicarium regis, vel alterius domini an puniatur eadem pœna, ac si offendisset regem vel dominum, vi.gl.5.l.13.tit.1.p.2.
Offendens regis officiales an incidat in crimine læsæ maiestatis, vi.gl.1.l.1.tit.16.par.2.
Offendens possessorem maioriæ propter quod a successione excluditur per testamenti clausulam, an admittatur si velit agere pro maioriano mine filij, vid.gl.3.l.8.tit.28.par.3.
OFFENSA manifesta quando dicatur, vide glossam.3.l.28.titulo.9. partita prima.
Offensa facta alicui exercendo actum spiritualem &c. vi.gl.4. d.l.28.
Offensa qualis esse debeat ad hoc vt patronus ad seruitutẽ libertum suũ redigere posit, vide glo.4.l.9.tit.22.par.4.
Et quid si libertus fuit factus clericus an in seruitutem reuocetur propter offensam domino factam, & an tunc iudicis sententia requiratur, vide ibid.glo.6.&.7.
Offensa an præsumatur in seruo quando a domino venditur sub pacto ne manumittatur, vid.gl.3.l.46.tit.5.par.5.
Offensa atrox quę sit, vide glo.l.20.per tex.ibi.tit.9.part.7. & in verbo, INIVRIA.
OFFENSVS vel damnum passus si non citetur an contra eum inquisitio fieri posit, vel an irritetur processus, vid.gl.3.l.12. tit.1.par.7.
Et si duo sint offensi quis eorum præferatur in accusatione contra eum facienda & in executione sententiæ, vid.gl.6.l.13.ibi.per illum text.
OFFERENS se liti cum non deberet qualiter veniat puniendus, vid.gl. gl.3.l.2.tit.3.par.3.
OFFERRE seruitium domino an teneatur vassallus domino non petente, & quando sic, vid.gl.2.l.9.per tex.ibi.tit.25. par.4.
OFFICIALIS deputatus super victualibus ob causam potest facere statutum, vid.gl.2.in med.l.12.tit.1.par.1.
Officiales cum licentia absentis percipiunt salaria sibi de publico deputata, vid.gl.1.ad finem.l.16.tit.16.par.1.
SI tamen otise morentur deductionem patientur, vid.ibid.
Officiales regis debent ab illo vltra consueta salaria remunerari, vid. gl.5.l.2.tit.9.par.2.
Officiales regis vltra salarium suum aliquid recipere non debent etiam si sponte sibi fuerit datum, vid.gl.4.l.8.tit.9.par.2.&gl.1.l.penult. titul.19.partita.3.
Officiales regis si viderit aliquos rixare, si se in med. non interposuerit priuabitur officio, vid.gl.7.l.20.tit.9.par.2.
Officiales regis si damna ventura potuerunt obuiare & non fecerunt an ad damni interesse teneantur, vid.gl.8.d.l.20.
Officiales regis si ab aliquo occidantur, capiantur, vel iniurientur, an tales sic facientes incidant in crimine lęsæ maiestatis, vid.glo.1.l.1.titulo.16.partita.2.
Officiales Regis etiam finito officio nõ debent officium deserere, vsque dum alius venerit, vid.gl.3.l.3.tit.18.par.2.
Officiales Regis an sit melius quod in officijs sint perpetui quam quod sint annales seu bienales, vi.gl.5.l.9.tit.18.par.2.
Officialis si officium suum rectè gesit in vno officio debet per principẽ promoueri ad aliud maius, vid.gl.2.l.2. tit.1.par.3.
Officiales debent fideiusionem prestare quod finito officio stabunt ibi per.50.dies & soluent illud quod indebite fuerint percepti, vi.gl.4.l.6.tit.4.par.3.
Officiales regis debent esse temporales, in dubio autem intelligũtur esse perpetui, quando officium sine temporis præfinitione datur vel ad dãtis bene placitum fuit concessum, vid.gl.5.l.6.tit.4.par.3.
Officiales potestatis si delinquant an & tunc potestas puniatur & quãdo & qualiter, vid.gl.3. l.1.tit.16.par.3.
Officiales alicuius potestatis debent ab ipsa potestate tempore sindicatus repręsentari, & quid si ipse illos non elegit, vid.gl.5.l.1. tit.16.par.3.
Officialis accusatus quod grauat subditos ante sententiã debet citari. gl.1.l.6.ibi.
Officialis quis sub pœna tenetur denuntiare, si illud non faciat vel eo actus faciat, an excusetur a pœna, vid.gl.4.l.6.ad finem.tit.17.par.3.
Officiales cum sindicãtur in scriptis conueniri non debent, vide glos.5.l.6.tit.22.par.3.
Officialis si durante officio matrimonium contrahat, an ibidem metus interuenisse præsumatur, & an talis præsumptio alias iuuet, vid.gl.12.l.2.per tex.ibi.tit.14.par.4.
Officialis licet durante officio matrimonium contrahere non posit, veterem tamen sponsam in vxorem licite ducere potest, vid.ibid.
Officiales Episcoporum, Comitum, siue Baronnum an dicantur habere quasicastrense peculium, licet salaria a principe non recipiant, vi.glo.7.l.7.tit.17.par.4.
Officiales licet ratione officij domicilium sortiantur ibi habent etiam illud in loco suę originis, vide gl.2.l.5. tit.24.par.4.
Officialis ab officio remotus propter turpitudinem suam, ad alios honores in loco suæ originis admitti non debet, vid.gl.3.d.l.5.
Officialis siue sit temporalis siue perpetuus siue ad bene placitum nõ potest emere in loco illo vbi iurisdictionẽ habet durante officio, vid.glo.2.l.5.per tex.ibi.tit.5.par.5.
Officiales perpetui plus possunt terrere quam temporales, vide.d.glo.2. ad finem.
Officialis constitutus ad bene placitum propter incertitudinem æquiparatur perpetuo, vt est in auditoribus regis, vi.ibid.
Et istud procedit in officiali habenti iurisdictionem secus si administrationem tantum habeat, vid.ibi.gl.3.
Officialis si habeat modicum officium etiam tunc cum subditis contrahere non potest, & quid si contrahat extra suam iurisdictionem, vide ibi.in gl.7.
Officialis residens in curia regis in ipsius seruitium an gaudeat militũ priuilegio, & an istud procedat in omnibus officialibus ibidem residentibus, vid.gl.2.in fine.l.49.tit.5.par.5.
Officialis si operas suas locauit vel certum ædificium facere promisit intra certum tempus si antea decedat, & eius hæres velit ædifficium perficere an admittatur, vid.glo.3.l.2.tit.8.par.5.
Officiales salariati in quolibet anno, si ante finitum annum decesserint, eius hæredes integrum salarium habere debeant, & quid in aduocatis vid.gl.l.9.per tex.ibi.tit.8.par.5.
Officialis qui pro certo pretio opus facere promisit, si ante operis perfectionem decedat, an eius hæredes admittantur si velint opus perficere per se vel per alium officialem ęque idoneum, vid.gl.10.l.9.tit.8.par.5.
Officialis si dicat se scire quod ignorat an sit in culpa, & in qua, & an in dubio artifex videatur asserere se peritum, & diligentem, ea diligentia & peritia quam actus requirit, vid.gl.1.&.2.l.10.tit.8.par.5.
Et qualis peritia in artifice seu officiali desideretur, vide glo.3.d.l.10.
Officialis cui fuit datum pretium pro opere faciendo, an ex illo se alere teneatur, vel an posit petere vt dominus illum alimentet vltra pretiũ, vid.gl.1.l.16.tit.8.par.5.
Officialis qui opus faciendum sumpsit si false fecerit qualiter teneatur, vi.gl.d.l.16.per tex.ibi.
Et an tunc pręcise teneatur ad factum, vel liberetur præstando interesse, vid.ibid.in gl.6.
Officialis qui opus facere promisit si opus casu fortuito pereat, an teneatur, & quando sic, & quid si non cognouit vitium soli, vel si suscepit in se pericula & casus fortuitos, vid.gl.3.l.17.tit.8.par.5.
Officialis an de leuissima culpa teneatur, & an casus fortuitos vel mora locatoris in approbando opere liberet officialem a pœna præcedẽtis culpe, vid.glo.4.ibi.
Officialis an teneatur si opus casu pereat post domini approbationem, & quando sic, vid.ibid.in gl.5.
Officialis si in dendis rationibus dolum adhibuerit si a domino liberationem habuit, an talis liberatio inualidetur propter dolum, vid. gl.l.30.per tex.ibi.tit.11.par.5.
Officialis potest de nocte quemlibet perscrutare vt cognoscat an deferat arma prohibita, & quid si huic scrutinio resistat, vide gl.4.l.17.titu.6.par.6.

Universidad de Deusto Biblioteca

Officialis semel remotus propter delictum, an aliud habere possit, vid: glo.5.l.1.tit.18.par.6.
Officiales regis an & quando subditorum delicta regi denuntiare teneantur, & quid si maliciose denuntient, vid.glos.l.5. per tex. ibi. titulo.1. partita.7.
Et an excusetur ratione officij siue denuntiet, siue accuset, vid.gl.4.d.l.5.&gl.5.l.6.per tex.ibi.tit.1.par.7.
Officiales regis an durante officio accusari possint, & qualis non, vid.gl.5.l.2.&glo.1.11.per tex.ibi.tit.1.par.7.
Officialis regis si deferat officium sine regis permissu an incidat in crimine læsæ maiestatis, vid.gl.8.l.1.tit.2. par.7.
Officialis cui res ad aliquid faciendum data fuit si dicit illam sibi furatā qualiter per dominum conueniatur, vide glo.l.10.tit.14. par.7. per illum tex.ibi.
Et an dominus teneatur intentare actionem furti contra furem si noluerit, vid.ibid.in glo.6.
Officialis regis qui in aliquo loco positi sunt, vt aliquas pecunias expendant ad regis mandatum, si illud ita non faciant, sed sibi & suis expenderint an furtum committant, & qualiter puniantur, vid.glo.l.14.&.15. tit.14.par.7.
Officialis qui durante officio suo furtum vel aliud simile facit qualiter puniatur, vid.gl.11.l.38.per tex.ibi.tit.14.pa.7.
Officiales debent iudici resistere quando iniustum præcipit & si illud iniustum faciant non excusantur, vid.gl.6.l.5.per tex.ibi.tit.15.par.7.
Officialis publicus an esse possit hæreticus vel eius filius etiam ad fidem conuersus, vid.gl.1.&.2.l.4.per tex.ibi.tit.26.par.7.
Et quali dicantur officia publica, vid.d.gl.1.&.2.cum alijs ibi.
Officiales potestatis si delinquant grauius ceteris puniendi sunt, & quare vid.gl.1.l.2.tit.28.par.7.
Officialis si aliquem carcerauerit vltra quam in carcere publico an punitur, vid.gl.2.col.2.in fine.l.15.tit.19.par.7.
OFFICIVM iudicis nullam presupponit obligationem, si vero sit tunc alio iure quam iudicis officio debet experiri, vid. glo.6.col.3. in med. l.40.tit.5.par.1.
Officium predicandi cui incumbat, vid.gl.3.l.9.tit.6. par.1.
Officium iudicum arbitrorum est pium ideoque clerici illud suscipere possunt, & debent, vide gl.5.l.48.tit.6.par.1.
Officium alicui datum, illud ipse recipere non debet etiam si a papa sibi præcipiatur, si cognoscat indignitatem & insufficientiam suam, & cognoscet se sibi in minore animę periculum, vid. glo. finalem. in fine.l.31.tit.6.par.1.
Officium clericorum est mortuis sepulturas dare, neque pro hoc faciendo aliquid percipere poterunt, vid.gl.2.l.1.tit.13.par.1.
Officia regni potius debent dari regnicolis quam extraneis, vid. gl.10.l.9.tit.1.par.2.
Officium quid sit, & quot modis dicatur, vide glossam.1.l.1.titulo nono. partita.2.
Officia maxima domus regis concedantur magnatibus, vide gloam sex. tam.d.l.2.
Officia, qualia & quando morte regis expirent, vide glossam.2.l.20. tit. 13.partita.2.
Officia perpetua an possint dari possidentibus maioriam, in preiudiciū successorum, & an data, successores talium officiaiū reuocare possint, vid.gl.10.col.5.in medio,l.2.tit.15.par.2.
Officia publica debent potius nobilioribus dari quam ignobilibus, vide gl.4.l.2.tit.9.par.2.& gl.3.l.9.tit.18.par.1.
Officium suum nemini debet esse damnosum, vide glossam.7.l.60.titu. 18.par.3.
Officiū tabellionatus an sit vile, & quid in tabellione regis, & quid si huic fiat iniuria, vide glo.2.in procemio.tit.19. par.3.
Officium tabellionatus non debet dari nisi vicinis & naturalibus locorū & an forenses tabelliones instrumenta siue testamenta facere possint vid.glo.8.l.2.tit.19.par.3.
Officium tabellionatus a quo dari possit, & an consuetudine, & a quali, vid.gl.2.l.3.ibi.
Officium iudicis rescindens sententiam petita restitutione in integrum & rescissoria actio an intentari simul possint, vide glo.8.l.3.titulo.25. partita.3.
Officium alicuius an prebeat iustum timorem, quantum ad hoc scilicet, vt matrimonium dicatur fuisse metu contractum, & an ista præsumptio metus coadiuuet alias præpsumtiones metus, vi.gl.12.l.2.per tex. ibi.tit.14.par.4.
Officium an debeat remoueri damnato ex actione famosa descendente ex contractu, vel an teneat gesta per eum, vid.gl.4.l.8.tit.3.par.5.
Officium nunquam debet depositario, neque cuicunque alio esse damnosum, vid.gl.9.l.10.tit.3.par.5.&gl.2.l.3.tit.2.par.6.
Officicium alicuius licet modicum titillud habens ibidem contrahere non potest, vid.gl.7.l.5.tit.5.par.5.
Officia industrialia an transeant in hæredem, vide glossam.3.l.2.titulo.8. partita.5.
Officium si detur ticio, & sint duo eiusdem nominis quis preferi debeat vid.gl.1.l.9.tit.9.par.6.
Officium si ab officiali regis sine eius permisso deferatur an per hoc talis officialis sic deferens incidat in crimine læsæ maiestatis, vide glo.18.l.1.tit.2.par.7.
Officium publicum non debet dari iudęis, vide glo.2.&.3.l.3.per tex.ibi. tit.24.par.7.
Officium publicum an debeat hæreticis dari, etiam si ad fidem redeant, vel filijs eorum, vid.gl.2.l.4.per tex.ibi.tit.26.par.7.&ibi gl.2.
Et qualia ad hoc dicantur officia publica, vide ibi.iuncta ibi. glos.2. &.3. cum sequentibus.
OLIM dominus siue possessor an & hodie idem esse præsumatur, & an qui olim habuit tot in bonis eadem hodie habere præsumatur, vid.gl. 1.l.10.tit.14.par.3.
OLIVETVM si alicui fuerit simpliciter venditum an in tali venditione veniat molendinum pro oleo quod ibidem erat, si de eo tempore venditionis nihil dictum fuerit, vid.gl.3.l.1.tit.5.par.5.
OMNE quod est contra conscientiam ædificat in gehennam, vi. glo. finalem in med.l.22.tit.4.par.1.
OMNIA nouа placent, vide glossam final.l.19.tit.1.par.1.
Omnia concessa præsumuntur quod non inueniuntur prohibita, vide gl.1.l.2.tit.14.par.4.
Omnia tempus habent & suis spacijs transeunt &c.vid.gl.1.l.2.per tex. ibi.tit.21.par.3.&glo.1.l.4.tit.1.part.2.& glo.3.l.7.tit.8.par.5.
OMISSIO ordinis iudicialis in ordinarijs vel extraordinarijs iudicijs reddit præcessum nullum, vid.gl.7.l.15.tit.22.par.3.
Omissio solennitatis, an vitiet inuentarium, vid. gl.13.l.14.15. &.16.l.5.per tex.ibi.tit.6.par.6.
Omissio modi vel formę an vitiet actum etiam fauorabilem, vid.gl.7.in fine.l.9.tit.16.par.6.
Omittens annalem confessionē, non teneatur confiteri quam primum poterit sub pœna peccati mortalis, vide glo.3.ad finem.l.34.titulo.4. partita.1.
ONVS exempti propter priuilegium principis sine causa concessum an alijs incumbat, vid.gl.1.l.6.tit.27.par.2.
Onus probandi, vid. infra in verb. PROBATIO.
Onus alimentandi in subsidium transit ad hæredem, vid. gl.2.l.2.titu.19. partita.4.
Onera quæ, & qualia, & quando per dominos subditis imponi possint, & quando in hoc domini iubentur consuetudine siue præscriptione immemoriali, & quę ad ipsius validitatem requirantur, vid.glo.2.l.6.col. 2.&4.tit.25.par.4.
Onus debet communiter contribui quando propter communem vtilitatem vnus damnum sentit, vid:glo.1.l.3.tit.9.par.5.
Onera an inter socios omnium bonorum debeant communcari sicuti lucra, vid.gl.1.l.6.tit.10.par.5.
Onus sub quo aliquid a testatores fuit alicui in primo testamento relictū an videatur repetitum in secundo testamento, si in eo fuit illud simpliciter sibi relictum, vid.glo.1.col.1.l.2.tit.1.par.6.
Onus in legitima, vide in verbo, LEGITIMA, & verbo, GRAVAMEN.
Onus hæreditati annexum si repudietur per hæredem an hæreditas repudiata esse videatur, vid.gl.1.l.18.tit.6.par.6.
Et an hæres vel legatarius in plus onerari possunt quam valet quod à testatore habuerunt, vid.gl.5.l.3.per tex. ibi.tit.9.par.6.
Onus transit cum legato, vid.gl.2.l.35.tit.9.par.6.
Onus quod erat iniunctum alicui rei, an transeat in legatarium si res illa sibi legata sit, & quando, vid.gl.1.l.27.tit.9. par.6.
Onus alimentandi filium naturalem testatoris an transeat ad eius hæredem, vid.gl.9.l.8.tit.13.par.6.
OPEM præstans alicui ad furandum vel delinquendum alio modo qualiter sit puniendus & quando, vide glo.12.l.44.per tex.ibi.tit.14.part.7. & gl.13.l.18.ibi.per illum tex.
Et quid de præstante opem post maleficium commissum qualiter punitur, vide dictam glo.12.d.l.4.
Et quando & ex quibus dicatur quis opem lationibus præstare, vide gl. 13.d.l.18.tit.14.part.7.
Opem præstans an possit conueniri coram vno iudice, & percussor coram alio, & an possit conueniri condictione furtiua, vid.ibid.
Opem præstans pluribus qualiter puniatur, vide dict.glo.13.
Opem præstans an puniatur eadem pœna & cum eisdem qualitatibus quod delinquens principaliter, vide ibid.&in glo.5.l.1.titulo.12. partita septima.
Et an liberato principali videatur liberatus ille qui ei opem præsticit & quando, vid.ibid.
Et quid in receptatoribus, vide ibidem in glo.14.&.15. & infra in verbo. RECEPTA-

RECEPTATORES.
Opem præstans hæreticis qualiter puniatur, vide glo.1.l.5.per tex. ibi.& gl.1.&.2.per illum tex.ibi.tit.26.par.7.
Et quid in filijs opem dantibus patribus suis hæreticis, vid.ibid.
OPERA fieri debet a promittente facere quando vero non, vid.glo.1.l. 16.&gl.2.l.75.tit.18.par.3.
Opera si duobus sunt promissa cui prius sint præstandę, vide gl.3.l.5.tit. 18.par.3.
Operę promissę si conuentio facta non fuit de solutione facienda quando solutio debeat fieri, vid.gl.4.d.l.75.
Et quid si peritum operantem non stetit sed per dominum quia necessaria non dat an contra eum ad interesse agere possit, vid. ibi. gl.4.
Operę non sunt præcipitandæ & quare, vid.glos.2.l. per tex. ibi. titul.8. partita.5.
Opera vnius si sit pretiosior quam alterius an illud veniat considerandū in diuidendis lucris sociorum, vid.gl.7.l.3.tit.10.par.5.
Operę libertorum quæ, & quales debeantur a libertis ergà hæredes extraneo, vid.gl.5.l.8.per tex.ibi.tit.22.par.5.
Operæ obsequiales ad quas libertus tenetur patrono in quo consistant, vid.gl.6.cum sequentibus.d.l.8.per tex.ibi.
Operę si a patrono exigantur libertо an per hoc ius patronatus extinguatur, & quid si non exigat sed a principio illas tantum imposit libertо an tunc idem sit dicendum, vid.gl.9.l.11.tit.22.par.4.
Operę non possunt imponi subditis a baronibus, vid.gl.2.col.1. in fine.l. 6.tit.25.par.4.
Opus si fasse fiat ad quid faciens teneatur, vide glossas.l.16.titulo.8.partita quinta.
Opus quando dicatur suscipi ad sensum, id est (a destajo) vide ibidem in glossa.3.
Opus si pereat casu fortuito an & quando artifex de illo teneatur quando vero non, vid.gl.1.l.17.ibi.
Opus si pereat post domini approbationē an pereat periculo domini vel artificis, vid.ibid.in gl.5.
Opus fieri debet ab ipso qui illud facere promisit & quando, vid. gl.1.l. 16.tit.18.par.3.
Opus nouum si in damnum alterius ædificij fiat, quis illud impedire possit, & an & quis debeat habere mandatum & a quo, vide glo.6. &.7.l. 1.tit.32.par.3.
Et an in hoc requiratur scriptura, & an nuntians animittat possesionem vide ibid.in glo.9.
Et quid si nouum opus nuntietur operarijs, an & in quo illis vel domino ignoranti talis nuntiatio noceat, vid.gl.16.d.l.1.
Et an domino cōtra illos aliquod ius cōpetat eo quod statim ab opere nō decesserunt, & quid si ipsi pauperes erant, vid.d.glossam.16.d.l.1.titu. 32.par.3.
Opus an destrui debeat propter nuntiationem factam quando nullus erat in opere, vide ibid.in glo.17.
Opus si fiat in via publica siue in alio loco publico qui ad nuntiationem admittantur & an forenses, vid.gl.2.&.5.l.3.tit.32. par.3.
Opus nouum si impediatur fieri & illud postea vendatur an emptor per hoc etiam ligetur, vid.gl.1.l.6.tit.32. par.3.
Opus nouum licet nuntiatum in illo procedi potest nuntiatione non obstante in aliquibus casibus, vid.glo.2.l.8.ibi.
Opus nouum si ab aliquo impediatur quantum tempus debeat istud impedimentum durare, & qualiter dies computari debeant, vid.gl.2.l.9. tit.32.par.3.
Opus denuntiatum etiam post quinquennium elapsum debet destrui quia talis nuntiatio est perpetua, vide ibid.
Opus si in publico nuntietur tunc nisi nuntiatus ostendat quo iure edificet, etiam præstita satisdatione vltra procedere non poterit, vid.ibid. in gl.14.
Et si quis opere manu facto a quam a predio suo etiam in damnum vicini eijciat an possit aliqua actione conueniri, vid.gl.5.l.13.ibidem.
Opus nuntiari non potest reficienti canales, vel fistulas siue aquæ ductū licet cum preparatoriis præstet impedimentum, vide glo.7.d.l.9.titu. 32.par.3.
Et ad opus ecclesiæ quarta decimarum deputata est, vid.glo.4.l.24.titu. 32.par.3.
OPERARIVS dignus est mercede sua, vide glo.1.l.13.tit.19.par.3.& gl. 1.l.14.tit.6.par.3.
Operarij ad quid teneantur si per nuntiationem noui operis impediti vltra in opere processerunt, vid.gl.16.l.1.tit.32. par.3.
Et an domino competat aduersus eos ius aliquod eo quod ab opere statim non discesserunt & quid si ipsi pauperes essent, vid.d.gl.16.d.l.1.
Operarij publici debent a rege vel ab eius consilio eligi & quid hodie, vi. gl.6.l.20.tit.32.par.3.
Operarius fasse faciens opus quod facere promisit ad quid teneatur, & quando, vid.gl.1.l.16.tit.8.par.5.
Et an tunc operarius præcisse teneatur ad factum vel liberetur præstando interesse, vide ibi.in gl.6.
OPINIO vltima alicuius doctoris in dubio sequenda est eo quod in dubio cum illa ipse remansisse creditur, vi.gl.8.in fine.l.7.titulo septimo.par.4.
Opinio plusquam veritas non valet, & quid in delictis, vide gl.1.l.31. per illum tex.ibi.tit.12.par.3.
Opinio vehemens habetur pro scientia, & an illa dicatur proprie scientia, vid.glo.7.l.2.tit.6.par.6.
Opinio generalis & communis facit aliquid censere licitum licet illud ita esse non appareat, vi.glo.11.l.4.tit.6.par.7.
OPTIO si detur legatarijs, & ipsi dissentiant an illud sorte dirimatur, vi. glo.1.l.26.per tex.ibi.tit.9.par.6.
Et an legatum optionis sit condictionale, & an transmittatur, vide glo.3. ibi.in verb. ELECTIO.
OPTIMVS nullus præsumitur nisi probetur, bonus autem sic, vi. gl. 3.l.3.tit.2.par.6.
ORATIONES viuorum an minuant pœnas infernales ibid. existentibus, vid.gl.1.l.42.per tex.ibi.tit.4. par.1.
Orationes quales dici debeant tempore eleuationis corporis domini, vi. per glo.finalem.l.52.tit.4.par.1.
Orationes an fieri debeant propter aliquam rem particularem, vide gl.1. l.18.tit.1.par.1.
Orationes tepidæ nihil faciunt vehementes vero cœlum penetrant, vid. glo.5.l.18.tit.10.par.1.
Oratio qualiter fieri debeat vt quod petitur concedatur, vid.ibi.
Oratio sine deuotione magis deum irascit, vide ibidem in glo.6.
Oratio spectialis an plus prosit defunctis quam generalis, vide gloss.7. in prine.in procemio tit.13.par.1.
Oratio pro vno facta si ille non indigeat an alijs prosit, vide ibi. colum na secunda.
ORARE potius debet quis in ecclesia quam in alio loco & quæ sint de hoc rationes, vide gl.2.l.18.tit.10.par.1.
Orare qualiter quis debeat, vide gloss.5.d.l.18.
ORATORIVM licet vnicuique in domo sua habere, altare vero vbi missa dicatur non, vid.gl.1.l.4.tit.10.par.1.
Oratoria priuata cuiuscunque non sunt sub potestate episcopi & ista nō consecrantur neque ibidem constituitur dos, vi. glossam primam.l.5. tit.10.par.1.
Oratoria priuata aliquam immunitatem non habent, vide dictam glossam primam.
Oratoria priuata ex causa destrui possunt per episcopum & quę esse possit causa ista ponit glossa prima. in medio. & in fine. supra dicta.
Oratorium vnde dicatur & in quo differat ab ecclesia, vide ibidem.
Oratorium an possit construi si construens velit vt ibidem celebretur, & quod locus non sit ecclesiasticus, vid.ibid.gl.2.
Oratoria quæ defendant ibidem confugientes, vide glossam.2.l.4. titul. 11.par.1.
ORDINARIVS IVDEX, vid.in verb. IVDEX ORDINARIVS.
ORDINATA CHARITAS incipit a seipso quod ad elegantem quæstionem inducit glo.7.l.7.tit.2.par.4.
ORDINANS pretio recepto est ipso iure suspensus ab ordinibus & est simoniacus, vid.gl.3.per tex.ibi.l.1.tit.17.par.1.
Vide in verb. EPISCOPVS & verb. ORDINATVS.
ORDINARE potest papa quem voluerit in quolibet die dominico, vel festiuitatis alius vero non, vide glossam trigesimam octauam.l.3.titulo.5.par.1.
Ordinari non potest seruus & quę sit prohibitionis ratio, vide glossam. 1.l.18.tit.6.par.1.
Ordinari non debet publice pœnitens, & cum isto solus papa dispensat, vid.gl.1.l.19.tit.6.par.1.
Ordinari non debet reo baptizatus scienter, vide glossam secundam.l.20. tit.6.part.1.
Ordinari non debet clericus alienę diœcesis sine literis sui episcopi, vide. glo.l.21.ibid.
Ordinari qui possint si patiuntur membrorum suorum debilitationem, vid.gl.1.l.25.tit.6.par.1.
Ordinari non potest mulier & si de facto ordinetur illud non valet, vide glo.l.26.ibi.
Ordinari non potest minor.14.annorum, vide glossas legis vigesimæ septimæ. ibidem.
Ordinari non debet coniugatus etiam de licentia vxoris nisi ipsa religionem intret, ibidemque profiteatur si iuuenis sit, & quid si senex, vi. gl.4.l.38.tit.6.par.1.
ORDINATVS ante quam sit baptizatus rite ordinatus non dicitur, vid.glo.l.10.tit.4.par.1.
Ordinatus a papa in minoribus ordinibus alius sibi maiores ordines dare non potest, vid.gl.3.l.5.tit.5.par.2.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ordinatus cum erat hæreticus an cum eo papa posit dispensare, vid. gl. [illegible] tit.5.par.1.
Ordinatus an debeat pandere delictum suum ante quam ordinetur, vid. gl.10. finalem.l.3.tit.5.par.1.
Ordinatus in non legitimo tempore, an cum eo episcopus posit dispensare, vid. gl.5.l.63.tit.5.par.1.
Ordinatus a suspenso non recipit ordinis executionem licet ille non ordinet, vid. gl. fina.l.22.tit.6.par.1.
Ordinandus non est ille qui ante reditam rationem suæ publicæ administrationis istud desiderat & quales istæ sint, vide glossam secundam.l. 23.tit.6.par.1.
Ordinatus ante legitimam ætatem ministrare non poterit sine papæ dispensatione & celebrans erit irregularis, vide glossam.3.l.28. titulo.6. partita.1.
Ordinatus per saltum est irregularis si celebret, & an ipso iure an vero requirat quod sit sibi interdictum, vid. gl. final. d.l.28.
Ordinati in minoribus ordinibus an venari possint, vid. glossam.1.l.quadragesimæ septimæ.ibi.
Ordinati & in quibus ordinibus teneatur horas canonicas recitare, vide glo.1.l.3.4.tit.6.par.1.
Ordinari potest clericus ad præsentationem rectoris alicuius ecclesiæ patronatę non tamen tales ordinati consequentur aliquod titulum, vide glo.1.l.14.tit.15.par.1.
Ordinatus ordinis sacri si matrimonium contrahat non tenet matrimonium & quid si ordinis susceptio matrimonium sequatur, vide glossl. 1.l.16.tit.1.par.4.
Ordinatus in sacris si seruus sit an in ordine permanere debeat, vid. gl. 6.l. 18.tit.6.par.1.& gl.1.l.6.tit.22.par.4.
ORDINES receptę a non baptizatis non valent, gloss.l.10. tittulo.4. partita.1.
Ordines quo tempore debeant celebrari, vide glossas.l.13. titulo quinto. partita.1.
Ordines clericorum sunt.9. vide glossam secundam. in proœmio titulo. 6.partita.1.
Ordinem reiterantes an ad maiores possint promoueri, vide gl.3.l.20.titulo.6.par.1.
Ordines an recipi possint a ioculatoribus publicis, vide gloss.1.l.5. titulo. 7.partita.6.
Ordines sacre ab aliquo susceptę impediunt matrimonium contrahere, & dirimunt iam contractum. glo.1.l.16.tit.1.par.4.
Et quid si suscipiantur ordines sacræ post matrimonium, etiam carnali copula non consumatum, vide ibid.
Ordines an possint filijs expositis dari, vide glossam sextam.l.4. titulo. 20.partita.4.
ORDINES RELIGIOSORVM, sancti dominici, fraciści, & hieronymi an institutę fuerint tempore quo ille leges partitarum conditę fuerunt, vi. gl. 4.l.88.tit.18.par.3.
ORDO dignitatum præbet ordinem locorum insidendo gl. magna columnæ.2.in princ.l.9.tit.5.par.1.
Ordo sacerdotum præfertur regiæ dignitati glo.2.l.9.tit.6.& gl.5.l.21.tit. 4.par.1.& glo.1.l.11.tit.1.par.2.
Ordo sacer qui dicatur & pro quibus criminibus ordinati in sacris verberari debeant, vid. gl.7.l.56.tit.5.par.1.
Ordo dicitur prima tonsura, & ab illa potest quis deponi gloss. final. in proœmio tit.6.par.1.
Ordo sacer habet in se annexum votum continentiæ, & sic nihil obest quod tempore ordinationis ordinatus non vouerit, vide glo.3.l.32. per tex.ibi.tit.6.par.1.
Ordo sacer si ab aliquo suscipiatur matrimonium contrahere non potest glo.4.l.1.per tex.ibi.tit.2.par.4.
Ordo sacer si ab aliquo recipiatur an per hoc si recipiens sit filius familias liberetur a patris potestate, vide glo.6.in fine.l.4.tit.15.& glo.2.l.14.titulo.18.par.4.
ORDO IVDICIARIVS, & sicuti omissio ordinis iudiciarij redit processum nullum in iuditijs ordinarijs ita in extraordinarijs, vide gl.7.l. 15.tit.27.par.3.
Ordo si non seruetur in executionibus faciendis, an reus appellare posit & an valeat processus si non appellet, vid. glo.1.l.3.tit.27.par.3.
Et quid si reus condemnatus velit quod ordo ibidem non seruetur, vide ibi. glo.3.
ORIGO, & ratione originis potest quis conuenirri coram iudice loci originis licet ibidem non moretur, vid. gl.4.l.32.tit.2.par.3.
Et an idem sit propter patris originem, vide ibid.
Origo naturalis minui siue mutari non potest sicut iura sanguinis, vide gl.1.per tex.ibi.l.5.tit.2.4.par.4.
Originem an amittat qui si proditionem contra patriam vel dominum commisserit, & an idem sit in minoribus delictis, ita quod ad honores in loco illo talis amplius non admittatur, vid. gl.3.l.5.tit.24.par.4.
ORIGINALE testamentum, vide in verb. TESTAMENTVM.
ORIGINALE PECCATVM nemo sine eo nascitur glossam.1.l.1. tit.4.par.1.
ORIGINALIA si perdantur, an exemplaria fidem faciant, vid. gl.14. l.114.tit.18.par.3.
ORIGINALIA CIVILITAS amittitur ex pluribus causis, vi. gl.2. cũ sequentibus.l.5.per tex.ibi.tit.24.par.4.
ORNAMENTA, si ab sponso sponsę mittantur an illa sibi donare vel commodare videatur, vide glo.1.l.3.tit.11.par.4.& gloss.7.l.2. titulo.2. partita.5.
ORPHANI qui dicantur, & quę sit in hoc practica, vide gl.4.l.7.titul.3. par.3.& gl.1.l.41.tit.18.par.3.
Et quid si causa sit orphano & maiori communis an ipse maior propter orphanum possit aduersarium ad regis curiam trahere, vide ibid.
OSCVLARI debet in pede solus papa, vid. glo. penult.l.4.tit.5.par.1. & gl.3.l.5.tit.25.par.4.
Osculare manum domini quando teneantur vassalli, vide gloss.2.l.5. per tex.ibi.tit.25.par.4.
Osculari an debeat in pede imperator, vide dictam glossam tertiam.d. l.quintæ.
Et Reges debent ab isto osculo temperari, vid. ibid. in glo.4.
OSCVCVLVM est preludium veneris, estque pars adulterij, vide gl. 1.l.1.tit.14.par.2.
Osculum debet interuenire in contractu pacis & est signum pacis & remissionis iniuriæ, vide glo.4.l.82.par.3.& glos.2.cum alijs ibi.l.4.per tex.ibi.tit.12.par.7.
Oscula an faciant sponsalia iuris interpretatione de futuro (quia erant minores) an faciant illa transire in matrimonium de præsenti, vid. gl. 9.l.3.tit.1.par.4.
Osculum cuius sit effectus inter sponsos, vid. omnes glo.l.3. per tex. ibi. tit.11.par.4.

P

PACTA inter Reges inita in omni casu seruanda sunt, vide glossam secundam.l.24.titulo decimo octauo.par.2.
Pacta apposita eod. orationis contextu sine in medio siue in fine ita insunt dispositioni ac si in principio positæ fuissent, vid. gl.2.l.3.tit.22.par.3.
Pactum inter aduocatum vel procuratorem & partę an valeat & quando & quid si firmetur iuramento, vide glo.8.l.14. tit. 6.partita.3.
Et pro pactum non potest dari successio neque aufertur libera testamenti factio gl.7.l.1.tit.11.par.3.
Pactum inter partes initum vt non appellent post sententiam an valeat, vid. gl.6.l.1.tit.23.par.3.
Et an in tali pacto scriptura requiratur & an idem dicatur esse in simplici renuntiatione, vid. d. gl.6. in princ.
Et quid si vna pars tantum istud paciscatur & an per hoc pactum excludatur & si appelleturab interlocutoria, vid. dict. glo.6.
Et an per istud pactum excludatur a remedio dicendi sententiam nullã & quid in causa criminali & an iudex in isto casu si male iudicauerit faciat litem suam, vid. d. gl.6.l.13.tit.23.par.3.
Pactum tempore cõtractus matrimonij initum scilicet vt vir teneatur cõmorare in loco vxoris sub pœna an valeat, vid. gl.5.l.2.tit.5.par.4.
Pactum vt re etiam data in dotem æstimata periculum sit mulieris an valeat, vid. gl.3. in fine.l.18.tit.11.par.4.
Pactum redimendi si tempore venditionis alicui ius rei per virum apponatur an si postea constante matrimonio de illo vtatur & rem redemerit & illa tunc plus valeat an illud quod plutis est tanquam commune lucrum diuidi debeat gl.5.l.18.tit.11.par.4.
Pactum de lucranda dote inter coniuges an hodie valeat cum donatio propter nuptias non sit in vsu. vid. gl.2.l.23.tit.11. par.4.
Et an vir ex tali pacto de lucranda dote lucretur eam post ingressum religionis vxoris vel expectetur eius mors naturalis, vid. ibi gl.6.
Pactum an valeat in quo actũ fuit vt vxor quæ dotem dedit alat seipsam vnde voluerit & maritus fructus dotis lucretur vel quod ipsi in dotem conuertantur, vid. gl.5.l.25.tit.11.par.4.

Pactum.	Manus iniectionis
Nudum.	A dictionis in diem.
De non petendo	Sociorum
valet.	De futura successione
Inter cred.& debit.	Iuratum.
Inter empt.& vendito.	Inter dominum & procuratorem.
Legis commissoriæ	Gratuitum.
Pignoris.	Factum.

Et quid si maritus a se vxorem expellat, vid. d. gl.5.

Pactum per quod vxor renuntiat lucris constante matrimonio acquisitis ante matrimonium vel postquam est factum an valeat. vide glo.3. l.5.& glo.7.l.26.tit.11.part.4.
Pactiones licitæ semper custodiendæ sunt. vide glo. tertiam.l. quartæ. titulo.25.per tex.ibi.part.4.
Pactum per quod quis inuitatur ad delinquendum non valet. vide glossam secundam. columna.3.in fine.l.6.titul.25.part.quarta. & glo.6.l. 28.titu.8.part.5.
Pacta & quando pactum præcedit casum fortuitum tunc ille non excusat commodatarium. vide glossam tertiam.l.2.per textum ibi. & glo. l.3.titul.1.parti.5.
Pactum appositum circa pignora, vt si debitum ad certum terminum non soluatur videantur vendita an & quando teneat. vide glo.1.l.41. titul.5.parti.5.
Et quid si tale pactum fiat nullo pignore constituto, sed de alia re debitoris hoc ita actum sit, vide ibidem in glos.3.
Et quid si pactum fiat cum fideiussore vt si intra certum terminũ illũ ab obligatione non extraxerit pignus quod sibi dedit pro indẽnitate sit suum an tale pactũ valeat vide ibi. Et illud quod nõ potest fieri per pactum neque per statutum. vide gl.9. in fin.l.28.tit.11.part.5.
Et non potest firmari per pactũ illud quod est cõtra bonos mores. ibid.
Pactum per quod quis inuitatur ad delinquendum non valet. vide gl.1. l.29.tit.11.par.5.& gl.6.l.28.tit.8.par.5.
Pactum per quod patronus expresse renuntiat iuri suo reuocandi libertum in seruitutem ob ingratitudinem an valeat. vide glossam primã. l.29.titu.11.part.5.
Pactum in dubio an potius præsumatur reale quam personale vel econtra. vide gl.3.l.27.tit.9.part.6.
Et an per pactum possit quis se facere criminosum eius criminis, quod non commisit & se ad pœnam talis criminis obligare. vide glossam 3.l.2.tit.5.par.7.
Et an iniuria possit remitti per pactum. gloss.4.in principio.l.22. titulo. nono.parti.septima.
PACTVM NVDVM quam obligationem inducat ad agendum & quid hodie de iure regni. vide gl.3.l.1.tit.11.part.5.
PACTVM DE NON PETENDO fideiussori factum quando valeat. vide gl.6.l.15.tit.12.parti.5.
Et quid sit reo principali fiat. vide dictam.glos.6.
Pactum de non petendo tollit ipso iure naturalem obligationem & elidit ciuilem. vide gl.1.l.1.tit.14.part.5.
PACTVM INTER CREDITOREM & debitorem factũ vt si intra certum terminum pignus non redemerit illud sit creditoris, an & quando valeat. vide gl.2.l.12.tit.13.par.5.
Pactum inter creditorem & debitorem factum de vendendo pignore in certo loco vel certa quantitate an valeat. vide gl.4.l.42.tit.13.par.5.
Pactum inter creditorem & debitorem factum quod creditor propria authoritate possit ius sibi dicere an valeat & quando. vide gloss. 4. & 5.per tex.ibi.l.14.tit.14.&.1.11.tit.8.parti.5.
PACTVM INTER EMPTOREM & venditorem, factum vt dominium rei venditæ ad emptorem non transeat etiam si venditor rem emptori tradat donec pretium integraliter venditori soluat, an teneat vel non. gl.1.l.28.tit.5.part.5.
Pactum inter emptorem & venditorem de lucranda arrha vel parte pretij licet non interuenerit a principio inter ipsos tamen venditor illam lucrauit emptore non soluente pretium in integrum vel si ex alia causa per eum steterit. vide gl.4.per tex.ibi l.38.tit.5.par.5.
Pactum inter emptorem & venditorem appositum de restituenda re vẽdita quandocũq; pretiũ reddatur quantũ tẽpus duret & possit offerri pecunia vigore illius pacta. vide gl.1.l.48.per illum tex.tit.5.parti.5.
Et quid si certo termino præfixo sit conuentum quod non obstet termini præfixi a contrahentibus lapsus quousque inter se super hoc conueniant super maiori termino dando. vide ibidem.
Et an ius competens venditori ex hoc pacto possit cedi alij per venditorem. vide ibidem in gl.2.
Et an tunc emptor præcisse teneatur rem reddere reddito sibi pretio licet in contractu non sit dictum quod teneatur reddere. ibi. gl.4.
Et an venditor in supradicto casu possit eligere pœnam promissam sibi dari vel ipsam rem. vide gl.5.l.48.tit.5.part.5.
Et quid si emptor rem emptam alij vendidit an si tunc primus venditor offerat pretium primo vel secundo emptori possit petere vt sibi reddatur res. vide ibidem gl.7.& glo.10.
Et quid si emptor emit a duobus simul cum dicto pacto an si vnus ex eis tantum offerat pretium & velit reemere partem suam an cogat emptor & quid si ille vnus paratus sit totum re emere & rescindere totũ pretium. vide ibidem in d. gl.7.
Et quid si emptor qui sub tali pacto emit rem emptam alicui obligetur an resolutur ius pignoris venditore reemente. vide ibidem.
Et quid si sint plures hæredes emptoris & vnus tantum rem possideat, vel communiter cum alijs an condemnetur ad totius rei restitutionẽ vide ibidem.
Et quid si emptor fuit vel nõ fuit in culpa & rem sub tali pacto emptam restituere non possit. ibi gl.9.
Pactum per quod prohibetur quod res non possit alienari alias reddeat ad venditorem an impediat translationem dominij. vide glos.4.&.5. l.43.titu.5.par.5.
Pactum ne seruus ab emptore ipsius manumittatur inter emptorem & venditorem factum quando valeat. gl.3.l.46.ibid.
Pactum in venditione serui positum ne manumittatur an faciat præsumi offensa vel non. vide.d.gl.3.
Pactum celebratum inter contrahentes vt quis decimas soluere non teneatur an valeat & quando. vide gl.5.l.2.titu.6.part.5.
Pactum a principio factum inter contrahentes quod spurij succedãt in emphyteosi an valeat & quando. vide gl.6.l.28.tit.8.part.5.
PACTVM LEGIS COMMISSORIAE per quæ verba fiat, & an idem quod est in pacto legis commissoriæ si in omnibus habentibus vim resolutiuam principij contractus quo ad translationem dominij. vide gl.3.l.38.tit.5.par.5.
Pactum legis commissoriæ vel æquipollens an ad hoc vt operetur trãslationem dominij in alium requiratur quod interponat tempore contractus in ipso contractu. vide ibidem.
Et an venditor lucretur arrham vel partem pretij quando stetit per emptorem vt contractus non adimpleatur. vide ibid. glo.4.
Et an videatur venditor renuntiasse pacto legis commissoriæ si pretiũ petierit post diem solutioni statutum. vide ibi. gl.5.
Pactum legis commissoriæ appositum in pignoribus quando valeat vel non. vide gl.1.cum alijs ibi.l.41.tit.5.par.5.
Et quid si ex alijs causis pignus datur pro debito quod ex causa mutui, an tunc tale pactum valeat. vide ibid. in gl.4.
Sed an fauore doli valeat istud pactum in pignore dato si dos non soluatur viro intra certum tempus. vide ibidem.
Et an huic iuri possit renuntiari quod tale pactum legis commissoriæ valeat in pignoribus. vide ibi.
Et an pactum istud iuramento firmetur. vide ibidem.
Pactum legis commissoriæ circa pignora an valeat si sit appositum ex interuallo. vide gl.5.in.d.l.41.tit.5.part.5.
PACTVM DE NON ALIENANDO per quod quis prohibetur alienare res suas in ecclesiam vel pium locum an valeat. vide glo.4.col.4.ad fin.q.5.l.6.tit.11.part.6.
PACTVM MANVS INIECTIONIS propria authoritate. vide supra verbo, MANVS INIECTIO.
PACTVM ADIECTIONIS IN DIEM a venditore positum an in rem vel in personam fieri debeat. vide gl.1.l.40.tit.5.par.5.
Et quid si alius meliorem conditionem attulerit & primus venditor rẽ emptam eodem pretio & melioratione voluerit. vide ibi.
Et quid si pactum fiat sine adiectione diei an tunc possit in perpetuũ afferri melior conditio. vide ibi. gl.2.
Et quid si secundus emptor non soluat statim pretium venditori in illum approbat & fit de eius voluntate. vide ibid. gl.3.
Et quid de fructibus perceptis a primo emptore an quando ipse maiorẽ pretium dat venditori quia alius emptor illud dedit an fructus debeãt venditori restitui. vide ibidem in gl.7.
PACTVM PIGNORIS & an appositum circa pignora vt si debitum ad certum terminum non soluatur videantur vendita an & quã teneat. vide gl.1.l.41.tit.5.part.5.
Et quid si tale pactum fiat nullo pignore constituto, sed de alia re debitoris hoc ita dictum sit. vide ibid. in gl.3.
Et quid si pactum fiat cum fideiussore vt si intra certum terminũ illum ab obligatione non extraxerit pignus quod sibi dedit pro indemnitate sit suum an tale pactum valeat vel non. vide ibidem.
PACTVM SOCIORVM, & an pactũ appositũ in societate cõtra naturam societatis valeat vel non. vide gl.5.l.3.tit.10.par.5.
Pacta in æqualia inter socios tolerantur quando alter plus contulit operæ vel industriæ. vide gl.2.l.4.tit.10.par.5.
Pactum si factum sit inter socios vt vnus ponat pecuniam alius capitale, & quod pro ea parte pro qua apponens operas sustinet lucrum pro eadem sustineat damnum capitalis an tale pactum valeat. vide glos.5. l.10.tit.10.par.5.
Pactum de recedendo a societate intempestiue an sit superuacuum. vide glo.4.l.11.tit.10.par.5.
PACTVM DE FVTVRA successione non valet & quãdo sic & an tunc si statim nascatur obligatio licet exactio suspendatur. vide gl.1.cum sequent.l.33.tit.11.par.5.
Pactum de futura successione est contra bonos mores nec firmatur iuramento & quare non valeat. vide ibi. gl.1. & 3.per tex.ibi.
An idem sit dicendum in militibus vel fauore piæ causæ vel liberorũ. vide glo.5.l.33.tit.11.part.5.

Universidad de Deusto
Biblioteca

PACTVM IVRATVM factum inter coniuges in principio cõtractus vt pro dote a marito recepta bona ipsius non sint obligata an valeat vel non. gl.2.l.23.tit.13.par.5.
PACTVM INTER DOMINVM & procuratorem per q̃ ei remittitur culpa futura ipsius an valeat. glos. final. l. vigesimę quinte. titu. 5. par. 3.
PACTVM GRATVITVM non tenet nisi inspectis & visis verbis testamenti. vide glo. quintam. & sextam l. primæ titulo secundo. parti. 6.
Et an per pactum posit quis renuntiare hæreditati nondum sibi delatæ. vide gl. 4. l. 19. tit. 6. par. 6.
PACTVM FACTVM inter virum & vxorem vt ipsa teneatur se alere & liberos suos licet dotem dederit an valeat. vide glos. 2. l. primæ. titu. 1. par. 4.
Et an per pactum posit maritus renuntiare dotẽ quam esset lucraturus propter statutum vel aliter vide gl. 4. l. 4. & gl. 3. col. 1. l. 5. tit. 11. par. 4.
Pactum factum inter aliquos interuenire homagio maioris roboris est quam si fiat simpliciter. vide gl. 2. l. 4. tit. 25. par. 4.
Pactum factum ne clericus prælatum suum de crimine accuset an valeat. vide gl. 2. l. 29. tit. 11. par. 5.
PALAM dicens quod desiderat videre mortem principis quapœna puniatur. vide gl. 2. per tex. ibi. l. 1. tit. 11. par. 2.
Palam delinquens plus punitur quam si fecerit clam. vide ibidẽ. & vide gl. 3. in prœmio tit. 3. part. 4.
PALATIVM episcopi defendit ibidem confugientes. vid. gl. 2. post medium. l. 4. tit. 11. par. 1.
Palatium principis priuatorum parietibus non est coarctandum & quã ratione. vide gl. 2. l. 24. tit. 32. par. 3.
Palatium quid sit & vnde nomen habeat. vide glo. l. 29. per tex. ibi. titu. 9. parti. secunda.
In palatio quomodo quis se gerere oporteat in dictis & factis. vide ibid. & glo. l. 30. ibidem.
PALEA an sit in fructu & an decimæ soluendæ sint prius quam granum a palea separetur. vide glossam septimam. legis secundæ. titu. 20. parti. prima.
PALIVM quis dare posit. vide glossam trigesimam secundam. in. l. 5. titu. 5. par. 1.
PANIS fermentatus an sufficiat ad consecrationem in eo faciendam. vide gl. 4. l. 52. tit. 4. par. 1.
PAPA in vita sua non potest sibi eligere successorem & quare. vid. gl. 4. col. 2. l. 2. tit. 8. par. 5. & gl. 1. l. 7. tit. 5. par. 1.
Papa si imponat decimam de nouo an clerici illam soluere teneantur si non potuerunt colligere fructus suorum beneficiorum aliquo fortuito casu superueniente. vide glo. 7. l. 22. tit. 8. par. 5.
Papa an posit ex aliqua causa dispensare vt Iudæi vsuras posint exercere. vide per gl. 1. l. 22. titu. 12. par. 5.
Papa potest dare licentiam cui voluerit confitendi cum alieno sacerdote. vide gl. ante pen. l. 21. tit. 4. par. 1.
Papa non potest dispensare ne committur homini. vide gl. 2. post prin. l. 23. titu. 4. part. 1.
Papa bene potest differre confessionem vltra annum. vide dictam glossam secundam.
Papa vtrum posit mortuis iniungere indulgentiam vt a pœnis purgatorij liberentur. vide gl. in col. 1. l. 46. tit. 4. parti. 1.
Papa an teneatur explicare ardua cum consilio cardinalium. vide gloss. final. l. 66. ibidem.
Papa & quare tacione conuenit illum habere. vide glossas. l. 2. per text. ibi. tit. 5. par. 1.
Papa an sit de iure diuino. vide ibidem. glo. 2. ad finem.
Papa est verus successor Christi in terris per ipsum institutus non in concilijs vel aliter. vide. d. gl. 2. l. 2. tit. 5. part. 1.
Papa quid velit in se significare. vide glossam primam. per textum ibi. l. 4. tit. 5. part. 1.
Papa antiquitus non solum vocabatur Pontifex, sed & omnes episcopi. ibidem. in gl. 1. supradicta.
Papa est præcipuus Cæsar est q; princeps Regum terræ, & non est sicut homines terreni. vide gl. 2. ibi.
Papæ potestas accepit a Deo & Petro eiusque successoribus repræsentantibus ecclesiam vniuersalem. vide gl. 3. l. 4. tit. 5. part. 1.
Papa non potest remouere omnes episcopos nec illis tollere collationẽ sacramentorum. ibidem.
Papa debet osculari in pede. vide glossam penultimam. dictæ. l. 4. & gl. 3. l. 5. titu. 15. par. 4.
Papa in quibus casibus ipse solus dispensare posit non vero alius præter eum. vide gl. l. 5. tit. 5. parti. 1.
Papa recipit renuntiationes episcoporum. vide glossam quartam. l. 5. titulo. 5. part. 1.
Papa potest eximere episcopum a iurisdictione archiepiscopi. gloss. 5. in dicta. l. quinta.
Papa solus dispensat in voto vltra marino etiam visitationis tantum. vide ibi. glo. 11. Et idem est in voto Iacobino. vide ibidem in glo. 1.
Papa non solum potest vota commutare sed & in totum potest quem a voto liberare. vide ibid. in fine.
Papa dispensat in iuramento dummodo non sit in tertij præiudicium. vide gl. 1. 4. d. l. 5. tit. 5. par. 1.
Papa dispensat cum filijs presbyterorum & aliorum non legitimè natis & an cum minoribus. vide ibidem in gl. 17.
Papa potest priuare clericum beneficijs suis quãdo & quomodo voluerit. vide gl. 11. d. l. 5. tit. 5. par. 5.
Papa qualiter habeat dominium omnium rerum ecclesiasticarum. vide ibidem in. d. gl. 21.
Papa potest tollere de iure vnius & in eius præiudicium alteri dare. ibidem in medio illius glossæ.
Papa absoluit excommunicatos a quocunque sint excommunicati. vide gl. 23. in. d. l. 5. tit. 5. par. 1.
Papa an posit dispensare cum bigamo. vide glo. 13. in. d. l. 5. & gl. 4. in fi. l. 4. tit. 1. part. 4.
Papa maiorem habet administrationem quam apostoli & sancti. vide d. gl. 33. ad finem.
Papa solus poterit dispensare cum diacono ad maiores ordines suscipiendas si ille matrimonium contradixit. vide gl. 34. ibidem.
Papa poterit dispensare vt quis habeat duo beneficia curata. vide gloss. 35. ibidem.
Papa poterit ordines celebrare cum voluerit episcopi vero nisi in diebus ad hoc deputatis. vide ibidem. gl. 38.
Papa solus dispensare poterit cum eo qui durante excommunicatione celebrauit. vide ibid. gl. 41.
Papa in quibus casibus non consueuerit dispensare. vide gloss. 6. per text. ibi. in. l. 5. tit. 5. par. 1.
Papa potest dispensare cum homicida licet illud faciliter facere non debeat. vide gl. fi. in. d. l. 6.
Papa potest permittere clericis arma portare. vide dictam glossam finalem. in fine.
Papa potest dare licentiam prælato eligendi in vita sua sibi successorẽ. vide. glo. 1. in fin. l. 7. tit. 5. part. 1.
Papa solus absoluit hodie simoniacos & an episcopi posint cum illis dispensare. vide gl. 2. ad fi. l. 63. tit. 5. part. 1.
Papa solus dispensat cum corpore vitiatis. vide glossam quartam. legis 64. ibidem.
Papa solus dispensat cum eo qui furtiue ordines recepit, & cum eo qui ante ætatem voluit ordinari vel extra tempora. vide gloss. 3. l. 28. titu. sexto. part. 1.
Papa an posit aliquem cogere ad accipiendum episcopatum vel dignitatem. vide glo. fin. l. 31. tit. 6. par. 1.
Papa an posit dispensare cum clericis in sacris constitutis vt contrahãt matrimonium. vide gl. 1. l. 33. tit. 6. par. 1.
Papa an posit dare licentiam clerico pugnandi in bello iusto sine metu irregularitatis. glo. 5. l. 32. ibidem.
Papa non potest dare licentiam delinquendi nec parcere quod nondũ est commissum. vide gl. 5. l. 32. supradictæ.
Papa an posit dare licentiam monacho testandi. vide gl. 1. post principi. l. 53. tit. 6. par. 1.
Papa potest dispensare ex causa cum monacho ne sit subiectus illis rebus quas in professione promisit & professionem remouere. glo. 3. l. 2. titulo. 7. par. 1.
Papa ex causa potest dispensare vt monachus non sit monachus. vide ibidem.
Papa an posit dispensare in voto castitatis solenni. vide gloss. quartam. l. 4. tit. 8. parti. 1.
Papæ in omnibus votis licitum est dispensare & illos commutare. vide glo. 1. l. 5. tit. 8. par. 1.
Papa solus commutare potest votum emissum pro subsidio terræ sanctæ. vide glo. 9. ibidem.
Papa cum omni prælato concurrit in potestate & iurisdictione & quẽlibet excommunicare. gl. 3. l. 9. tit. 9. part. 1.
Papa solus potest absoluere scienter participantem cum excommunicato. vide glo. 10. d. 22. tit. 9. part. 1.
Papa solus absoluit fallantes literas apostolicas. vide glo. 11. d. l. 22. titu. 9. par. 1. & in alio casu vt ibid. in gl. 11.
Papa solus absoluit excommunicatos eo quod auxiliauerunt cum armis seu consilijs inimicos. vide gl. 3. l. 38. tit. 9. par. 1.
Papa an posit inuitis monachis locum illum clericis secularibus dare. vide gl. 1. l. 3. tit. 12. par. 1.
Papa si velit bene potest præiudicare iuri patronatus laicorum in dubio tamen istud non præsumitur. vide gl. 9. l. 13. tit. 15. par. 1.
Papa etiam cessante negligentia prælatorum potest beneficia totius orbis con-

bis conferre. vide gl. 8. l. 1. tit. 16. part. 1.
Papa ex sola voluntate absque alia reseruatione potest præuenire omnes collatores beneficiorum. vide ibidem.
Papa an posit dispensare sine causa & vtilitate publica quod quis sit in pluribus ecclesijs beneficiatus. vide glossam quintam. colum. secunda. l. 3. tit. 16. par. 1.
Papæ in prouidendis beneficijs sufficit pro ratione voluntas. vide glo. 8. l. 1. tit. 16. par. 1.
Papa solus dispensat in pluralitate beneficiorum cum cura, seu dignitate. vel personat. vide glo. 10. l. 3. supradictæ.
Et an posit episcopus instante necessitate. vide ibidem.
Papa prouidebit beneficium in desidiam Episcopi & Archiepiscopi si in termino non prouiderint. vide glo. 1. l. 9. tit. 16. par. 1.
Papa solus dispensat cum eo qui scienter beneficium viuentis recepit. vide gl. 1. in prin. l. 13. tit. 19. par. 1.
Papa an posit alicui dare priuilegium ne teneatur soluere decimas. vide. gl. 1. l. 4. titu. 20. par. 1.
Papa potest laico concedere eius decimandi ad tempus vel perpetuo. vide gl. 2. l. 23. per tex. ibi. tit. 20. par. 1.
Et quid sisti etiam si principes sint abutantur priuilegio. vide ibidem.
Papa an solus posit imperatorem priuare & electores imperij vel sedem imperij. vide gl. 6. in prœmio. 2. partitæ.
Papa non potest contraire contra ea quæ a Deo sunt statuta, vel contra statutum ecclesiæ. vide ibidem.
Papa an habeat superioritatem in imperatorem in rebus temporalibus & quando. vide gl. 8. l. 1. tit. 1. par. 2.
Papa cogere potest principes ad pacem si expediat & Regno prouidere de vili curatore in desidiam Regis & alia similia facere. vide dictam glossam octauam.
Papa & imperator dicuntur principes alij non. vide glossam primam. l. 1. titul. 1. par. 2.
Papa non potest sibi quærere successorem. gloss. prima. l. 8. titu. decimo octauo. part. 2.
Papa an potuit Regi Hispaniæ dare conquistam insularum maris oceani. vide per gl. 7. l. 32. tit. 18. par. 2.
De factis papæ non est disputandum nec de eius potestate. vide ibidem.
Papa habet iurisdictionem temporalem illam tamen non vult exercere. vide gl. 3. col. 8. in prin. l. 2. tit. 23. par. 2.
Papa potest infringere, ll. ciuiles quæ sunt nutritiuæ peccati & principes cõcordare & inter eos esse iudicẽ & ex causa disponere. vi. ibid. col. 9.
Papa potest etiam in criminalibus causis alijs receptionem testium committere alijs vero non licet & quando sic. vide glossam tertiam. l. 27. titulo. 16. par. 3.
Papa in suis literis apostolicis ponit maledictionem contrauenientibus quæ comminatur priuationem beneficij. rum. vide glossam nonam. l. 2. titu. 18. part. 3.
Papa si dederit mihi aliquid consequendum executores vtrum ipsis absentibus iudex ordinarius se intromittat. vide glossam sextam. l. 47. titu. 18. par. 3.
Papa & ad eum potest appellari omisso medio & quare. vide glossam. 2. l. 18. titu. 23. part. 3.
Papa an posit dispensare in matrimonio inualido, quia defuit in eo consensus licet verba præcesserint ad matrimonium. vide glossam. l. 5. titulo. 2. parti. 4.
Papa an valeat dispensare vt fidelis posit matrimonium cum alio contrahere si vir eius factus fuit hæreticus. vide glossam primam. legis septimæ. titu. 2. par. 4.
Papa an posit dispensare vt Christianus cum Iudæa matrimonium contrahere posit. vide gl. 1. l. 15. tit. 2. par. 4.
Papa si impediat inter aliquos matrimonium contrahi si ipsi prohibitione non obstante contraxerint valet matrimonium qn̄ scilicet causa prohibitionis erat temporalis secus si perpetua. vid. gl. 2. l. 18. tit. 2. p. 4.
Secus vero si papa matrimonium prohibuisset decernens illud alias fore irritum & inane. vide ibidem.
Papa an dispensetin matrimonio non consummato per copulã, & illud cum causa vel sine ea dissoluere posit. vi. gl. 1. l. 5. tit. 10. par. 4.
Papa in matrimonio consummato per carnis copulã non pōt dispensare neque de potentia absoluta. vide, d. gl. 1. & ibidem gl. 2.
Papa est persona super illustris. vide glossam primam. legis tertiæ. titul. 14. parti. 4.
Papa non legitimat aliquem in temporalibus. vide glossam sextam. ad fin. l. 4. tit. 15. par. 4.
Papa bene potest filios clerici etiam in sacris constitutos legitimos facere. vide gl. 14. l. 4. tit. 15. par. 4.
Papa si filium clerici legitimet quo ad suscipiendos ordines, vel tamen sub verbo legitimamus an taliter legitimatus dignitates siue episcopatus habere posit. vide ibidem gl. 15. 16. & 17.
Papa non potest legitimare aliquem quo ad temporalia nisi & ipse temporalem habeat iurisdictionem. vide ibi. gloss. 18. l. 4. titul. 15. par. 4. per illum tex. ibi.
Papa reseruauit sibi legitimationem filiorum spuriorum in terris ecclesiæ. vide ibidem glo. 19.
Papa an posit ratione criminis aliquid statuere contra laicos si ipsi fecerint aliquid contra statutum ecclesiæ. vide gl. 2. l. 4. tit. 21. par. 4.
Papa posset cui volet principatus infidelium concedere quia apud infideles non est principatus sed penes papam. vide gl. 3. l. 8. tit. 21. parti. 4.
Et an tutus sit qui tales principatus authoritate papæ occuparet. vide. d. glos. 3. d. l. 8.
Papa an posit esse iudex iniuria facta suæ ecclesiæ & quid in Regibus si iniuria facta sit reipublicæ regni. vide gl. 8. l. 15. tit. 24. par. 4.
Papa si peccet qualiter eius peccatum in concilio denunciari debeat. vide gl. 3. per tex. ibi. l. 10. tit. 25. par. 4.
Papa & imperator concurrunt cum alijs omnibus prælatis in potestate & iurisdictione. vide gl. 1. in prin. l. 2. tit. 26. par. 4.
Papa an debeat consentire quando de nouo creatur aliqua dignitas in aliqua ecclesia & quid si non creetur, sed tantum reparetur. vide gl. 3. col. 11. in prin. q. 1. l. 32. tit. 9. part. 6.
Papa an posit liberare hæredem vsurarij a restitutione incertorum etsi non integre soluat. vide gl. 12. l. 1. tit. 15. parti. 6.
Papa viuente si aliqui de papatu conuenticulas fecerint illud dicitur crimen læsæ maiestatis. vide gl. 5. l. 1. tit. 2. par. 7.
PAPIRVS & ita valent chartæ factæ in papiro ac si fierent in membranis & quid si fiant in tabulis de ligno. vide glossam primam. l. 5. titulo. 18. par. 3.
Et quid si inter protocola notarij mortui inueniatur papirus de per se. vide gl. 7. l. 55. tit. 18. par. 3.
PAR in parem non habet imperiũ. vide gl. 4. l. 16. tit. 18. par. 3. & quãdo sic. vid. d. gl. 4. & gl. 1. l. 15. per tex. ibi. tit. 1. par. 7. col. 1. in fi. q. 6.
Par qui datur in duelis, de hoc vide in verb. CAMPIO.
Parabolani idem est quod medici & quare sic appellentur. vide gl. 3. l. titu. 17. par. 6.
PARAPHERNALIA BONA. vide in verbo, BONA PARAHERNALIA.
PARCITVR rusticitati in casibus tantum a iure expressis. vide gl. penul. ad med. l. fin. tit. 1. par. 1.
PARENTES possunt filium impuberem offerre monasterio, & an mater sola. vide gl. 5. l. 4. tit. 7. par. 1.
Parentes si discordant in offerenda filia monasterio quis præfertur, dic quod contradicens. vide. d. gl. 5.
Parentum educatio non est de iure naturali licet sit naturali ratione introductum, in educatione tamen filiorum est secus. vide glo. tertiam. in prœmio. tit. 19. par. 4.
Parentes filios etiam spurios alere tenentur & quid in ascendentibus. vide glo. 1. l. 2. tit. 19. par. 4.
Parentes an possint relinquere filio spurio fundum seu aliud ex quo alimenta percipiat. vide ibid. Et an si pater sit clericus ad alimentandũ teneatur & illa præstare posit ex fructibus sui beneficij. vid. ibid.
Parentes propter inopiam excusantur vt filios alere non compellantur. vide gl. l. 4. per tex. ibi. tit. 19. par. 4.
Parentes an possint disponere de duabus quintis in vita siue in morte qui habent filios & fit in eorum præiudicium. vide glo. 12. in prin. l. 8. per tex. ibi. tit. 4. par. 5.
Parentes sicuti tenentes filios suos spurios alere an ad idem teneãtur circa nepotes & pronepotes. vide gl. 5. l. 5. tit. 19. par. 4.
Et quid si parentes in vita sua piures donationes modicas & particulares fecerint quando tempore mortis illeveniat inconsiderationẽ ad diminuendam quintam partem bonorum quam pro anima legauit vel alicui. vide. d. gl. 12. col. 2. in prin. l. 8. tit. 4. par. 5.
Et an istud intelligitur de ipsis bonis parentum tantum & proprietate eorum vt parentes vltra quintam donare non possint, an vero etiam intelligitur de fructibus quos parentes in vita sua habẽt vt ipsi in quinta etiam computentur. vide ibidem.
Parentes neque remunerando non possunt donare in præiudicium legitimæ filiorum. vide gl. 13. l. 8. tit. 4. par. 5.
Parentes an in legitima sibi debita excludantur per monasterium vbi filius vel descendens decessit. vide gl. 6. l. 17. tit. 1. par. 6.
Parentes an debeant habere suam legitimam titulo institutionis & quid præsumetur in dubio. vide gl. 2. l. 5. per tex. ibi. tit. 8. par. 6. vide de hoc verbo, PATER.
PARENTELA an possit probari per testes de auditu deponentes, & qualiter probetur. vide gl. 1. in prin. & in fi. l. 20. tit. 9. part. 4.
PARES CVRIAE qui dicantur & quando isti debeant esse indices in causa feudali quando vero non & an istorum iudicatura hodie sit in vsu vel non vel in ipsorum loco sint ordinarij iudices & an ipsi iudices sint quando vassallus est clericus cum domino suo litigat. vide glo. 1. 2. & 3. per tex. ibi. l. 11. tit. 26. par. 4.

Pares

Universidad de Deusto
Biblioteca

Pares curiæ si necessario debent in testes produci an tunc iudices esse possint.vide.d.gl.2.l.11.tit.26.par.4.

Pares curiæ ad hoc vt iudicare possint debent iura fidelitatis domino iã præstare.vide dict.glo.2.

Et an isti pares debeant esse de eadem prouincia vel non.vide ibid. glos. 3.in prin.l.11.tit.26.par.4.

Pares curiæ si sint minores litigatoribus an & tunc iudices illorum esse possint.vide.d.gl.3.l.11.tit.26.par.4.

Pares curiæ si nolint vel non auderent vel si domino essent fauorabiles quid tunc sit agendum.vide ibidem.

Et quid si quæstio sit non de feudo iam constituto, sed de constituendo de nouo.vide ibidem.

Pares curiæ an possint in casu reconuentionis super re non feudali cognoscere.vide.d.gl.3.l.11.tit.26.par.4.

Et quid si agatur possessorio iudicio super feudo.vide ibidem.

Pares curiæ an possint dominum bannire.vide gl.4.l.11.tit.26.par.4.

PARIA delicta mutua compensatione tollũtur in foro canonico.gl.5.l.28.tit.11.par.3.gl.5.l.8.tit.2.par.4.

PARRICIDA quis dicatur & qualiter puniatur. vide gl.2.cum alijs ibi.l.12.per illum tex.tit.8.part.7.

Parricidium quali pœna castigatur. vide glo.6.cum alijs ibi dict.l.12. tit. octauo.par.septima.

Parricidium quando committatur & de pœna committentis. vide gl.2. supradictam, cum alijs ibidem.

PARIETEM ruinosum de quo domui vicini damnum imminet iudex debet facere demoliri habita prius informatione.glo.l.12.titu.32. par.3.per tex.ibi.

Parietem reficere an teneatur ille qui seruitutem debet tigni immittendi, & an idem sit dicendum in eo qui debet seruitutem oneris ferendæ.vide glo.2.l.2.tit.31.part.3.

Paries si petatur fieri ab vno dominorum alicuius domus vt partes ipsorum cognoscant & alter nolit an ad hoc possit compelli.vide glo. 2.l. 25.titu.32.par.3.

PARROCHIANVS committens crimen in alieno episcopatu vtrum de eo possit absolui per suum parrochum.gl.5.l.21.tit.4.par.1.

Parrochianus quis dicatur & quantum tempus requiratur ad hoc vt ita possit dici.vide gl.5.in fin.in.d.l.21.

Parrochianus non potest peccata sua confiteri nisi suo proprio sacerdoti nisi ex duabus causis, vt per glo.7.d.l.21.

Parrochianus allegans iustam causam saltim in genere vt possit alieno sacerdoti confiteri peccata debet presbyter illum credere alias poterit superiorem adire.ibidem.

Parrochianus conferens se ad aliam parrochiam ille erit suus parrochus in cuius parrochia adest.vide gl.3.l.22.ibidem.

Parrochianus an teneatur aliquid soluere pro reædificatione ecclesiæ si clerici beneficiati non possint. vide gl.3.l.11.tit.10.par.1.

Parrochiani an & quando possint compelli ad fabricam ecclesiæ, & vt eam reparent.vide ibidem.

Parrochianus duarum ecclesiarum in qua debeat sepeliri.vide glo.secundam.l.5.tit.13.par.1.

Parrochiani an debeant consentire in alienatione rei immobilis suæ ecclesiæ.vide gl.6.l.63.tit.18.par.3.

PARROCHVS qui propter multitudinem populi non potest omnium confessiones audire an possit alios sacerdotes aduocare qui illum adiuuent.vide gl.1.l.21.tit.4.par.1.

Parrochus potest suum parrochianum absoluere etiam extra suam diœcesim etiam de criminibus alibi commissis. vide glossam quintam.l. 21.titu.4.par.1.

PARS & an appellatione partis contineatur dimidia.vide glos. 8.l.22. titu.8.part.5.&.l.8.tit.4.part.5.

Et quid si adiungatur verbum aliqua.vide gl.6.l.9.tit.33.par.7.

Partis appellatione quæ veniant in diuisione hæreditatis. vide gloss.1.l. 16.titu.3.par.6.

Partis appellatione an de maiori, dimidia vel de qua intelligatur, vt propter ipsius dationem talis donatio per superuenientiam liberorum reuocetur.vide gl.5.l.8.tit.4.par.5.

PARTES an possint renuntiare festiuitatibus introductis in honorẽ Dei.vide gl.7.l.34.tit.2.par.3.

Partes qui sine pœna in arbitrium consenserũt an teneantur ad interesse. vide gl.3.l.35.tit.4.par.3.

Pars an possit petere iudici quod non faciat testium publicationem, eo quod intendit alios testes adducere qui infirmantur vel sunt in aliqua peregrinatione, vel ex alia causa & an idem sit in actore quod in reo. vide gl.2.l.34.tit.16.part.3.

Partes si contradicant relationi quæ principi fieri debet quid iudex faciet.vide gl.5.l.11.tit.22.part.3.

Partes licet possint renuntiare iuri quæsito per sententiam non tamen poterunt roborare sententiam secundam contra primam & quare, vide glo.2.l.13.ibidem.

Partes si errauerint credendo aliquem suum iudicem & in hoc errore durauerint an sententia ab eo lata teneat.vide gl.2.l.15.ibidem.

Partes nolentes intra terminũ probationes adducere an iudex sine probationibus sententiare possit.vide gl.7.l.15.tit.22.par.3.

Partes an possint præscriptioni renuntiare per pactum. vide gloss.1.l.1. titu.29.part.3.

Et in casu legis Tauri in qua disponitur quod iuri exequendi præscribatur decennio an illud tempus possit renuntiari.vide ibidem.

PARTICIPANTES cum excommunicatis scienter a solo Papa possunt absolui.vide gl.10.l.22.tit.9.part.1.

Participans criminoso in crimine per quod fuit excommunicatus a Papa incurrit excommunicationem & non potest absolui nisi à Papa. vide gl.fin.dict.l.22.

Participantes cum excommunicato an incurrant in eadem excommunicatione & quando.vide glossam tertiam.cum alijs ibi.legis.33. titul. nono.part.1.

Participantes cum excommunicato in maiori an ante denuntiationem sint excommunicati.vide gl.6.in princ.in.d.l.33.

Participans cum excommunicato maiori excommunicatione an peccet mortaliter.vide.d.gl.6.

Participantes cum excommunicato quando incurrant in excommunicationem & quando non.vide.d.gl.6.vsque ad finem.

Et an participanti in crimine pœna remitti possit si alios criminosos detegeret.vide gl.8.l.26.tit.22. par.3.

Particeps criminis an & quando participem accusare possit.vide gl.13.l. 2.tit.1.par.7.per tex.ibi.

PARTVS geminatus an valeat & quis ex istis ita natis debeat ad regnum admitti primo.vide glossam.18.columna.4.in principio.l.2.titulo.15.par.2.

Partus editus penes bonæ fidei possessorem & conceptus penes furem, an furtiuus esse dicatur.vide gl.2.l.5.titu.29.par.3.

Et an idem in fœtu vacæ vel equę vel alterius pecudis.vide.d.glo.2.l.5.titulo.29.par.3.

Partus ancillæ editus penes bonæ fidei possessorem potest vsucapi in fœtu vero animalium an sine vsucapione sit bonæ fidei possessoris.vide ibidem glo.3.

Partus ancillæ datæ in dotem an communicetur inter virum & vxorẽ sicuti aliud quod vis commodum.vide gl.1.l.20.tit.11.part.4.

Partus ancillæ vel animalium an veniant in stipulatione & promitti possint & quando dari debeant.vide gl.3.l.20.tit.11.par.5.

Et quid si in primo anno non nascantur an postea debeantur a promittente & quando sic.vide gl.4.d.l.20.

Partus & in partu fœminæ viri adesse non debent. vide gloss. 5.l.17.per tex.ibi tit.6.par.6.

Et qualiter mulier custodiri debeat pro consanguineos mariti quando dicit se prægnantem.vide glo.d.l.17.per tex.ibi.

Et accusatio suppositi partus ad maritum pertinet & quando ad alium, & an sit perpetua.vide glossam primam, & secundam.legis tertiæ.per tex.ibi.tit.7.par.7.

Et an pro tali delicto veniat imponenda pœna mortis. vide gloss.4.l.6. titu.7.par.7.

Partus quo tempore viuificetur in masculo vel in fœmina.vide gloss.2.l. 8.titu.8.par.7.

Partus animalis rectè potest emi. vide glossam primam, & secundam.l. 11.titu.5.par.5.

Partui imminet periculum ex accessu viri ad vxorem tempore conceptionis.vide gl.1.l.2.tit.20.par.2.

PASCVA publica & pro pascuis publicis cuilibet de populo competit actio.vide gl.1.in prin.l.10.tit.11.par.3.

Pascua & quid si alicui super pascuis sit concessum priuilegium quid operetur.vide gl.2.l.19.tit.18.par.3.

Pascua quæ dicantur & an pascua veniat sub nomine fundi & quando. vide glo.12.l.68.tit.18.part.3.

Pascua communia ciuitatum pertinent ad omnes vicinos illius ciuitatis & quilibet de eis vtitur secundum quod indigebit.vide glo.9.l.9.titu. 28.par.tertia.

Et quid si diues in pascuis communibus plures greges immittat qualiter pauperibus consulatur.vide.d.gl.9.

Et an domini terrarum & Reges vti possint pascuis communibus sicuti alij ciues si ibidem inhabitent siue non.vide.d.gl.9.

Pascua publica dãtur Regibus duplicata portione pro gregibus suis pro eo numero quo duo vicini de diuitibus ciuitatis vel villæ vti deberẽt. vide.d.gl.9.col.2.

Et in pascuis dignitas vsuarij semper inspicitur.vide ibidem.

Pascua publica an vendi possint si ciues simul se alibi conferant.vide gl. 4.l.26.tit.31.par.3.

Pascua publica præsumuntur dominorum terræ quando sunt a ciuibus derelicta

derelicta neque apparent esse priuatorum.vide dictam glo.4.l.26.titulo.31.part.3.

Pascua hyberna & ęstiua veniunt in legato generali pascuorum.vide gl. 5.l.15.titu.8.part.5.

Pascua dicuntur in quibus haberi potest vsus pascendi & alius fructus non percipitur.vide gloss.12.l.68.titul.decimooctauo.par.3.& glos.6. l.8.per tex.ibi.tit.33.par.7.

Pascendi ius qui habent in transitu pecorum possunt per vnum diem & noctem transeundo de vna strata ad aliam pascere. vide gloss.2.l.19. titul.18.par.3.

PASSVS qualiter mensuretur.vide per gloss. secundam.l.25.titulo. 26.parti.2.

PASTORES habentes salarium an teneantur de leuissima culpa quando damnum superuenit.vide gl.1.l.15.per tex.ibi.tit.8.part.5.

Pastores vigilare debent non dormire circa custodiam Regis.vide glo.3. d.l.15.tit.8.par.5.

Pastores resarcire tenentur de suo quod ex sua negligentia perditur.vid. ibidem in glo.6.

Pastores an excusentur si ostendant pelles animalium vel an ad aliam probationem teneantur.vide ibid.gl.7.

Pastores qualiter probent damnum in grege non venisse sui culpa. vide ibidem in glos. 9.

Et quid in minimis damnis.vide ibidem glos.11.

Et an pecus semper præsumatur perdita culpa pastoris nisi ipse probet contrarium.vide.d.gl.11.d.l.15.tit.8.par.5.

Et an iuramentum pastoris sufficiat sine alia probatione & quid in minimis damnis.vide ibid.gl.11.supradict.

Pastores an & quando teneantur iurare non euenisse suorum culpa si per alias probationes illud iam probauerunt. vide ibidem gloss.duodecimam.

Et an admittantur si velint iurare quando dominus eius contrarium plene probauit.vide ibid.glos.13.

Pastor si gregem in alienis agris intromittat an & quando ipse vel eius dominus ad damnum ibidem datum teneatur & quando & qualiter. vide glo.2.cum alijs ibi.l.24.per illum tex.tit.15.par.7.

Et quid in pastoribus clericorum vel si pastor detinere non potuit. vide ibidem.

Pastor & an quando pastor immisit animalia in fundo alieno dominus liberetur dando animal pro noxa.vide ibidem glo.3.&.4.

Pastores tenentur de deterioratione gregis etsi non eligans aquas sanas & pascua commoda.vide glossam.11.&.12.cum alijs.ibi.d.l.15.titul.8. parti.quinta.

PASTVS alicui generaliter concessus quid ista concessio operetur, & an intelligatur tantum per transitum.vide glossam secundam.l.19. titu.18.part.tertia.

Et quid si in priuilegio sit expressum vt possit pascere etiam vltra transitum.vide.d.glo.2.

Pastus in communi ciuitatum est diuitibus & pauperibus communis secundum quod quilibet indigebit.vide gl.9.l.9.tit.28.part.3.

Et quid si diues plures greges habeat ex quo pauperes damnificantur qualiter eis consulatur.vide.d.gl.9.

Et an domini terrarum possint vti pascuis sicuti alij ciues siue ibi habitauerint siue non & quid in Regibus.vide ibidem.

Pastus & qualiter licet pasculari cum gregibus Regis in communi ciuitatum.vide.d.gl.9.col.2.d.l.9.

PATER est melior amicus sui filij qui illũ præsumitur diligere quod quando ita non est præsumitur contra filium & quod ob malos mores filij pater illud faciat.vide glossam secundam.per textum ibi.l. 4. titul.27.part.4.

PATER	Legitimans	Monachus religiosus, vel Religionem ingressus.
Naturalis	Vsufructuarius	
Spurius	Miles	Substituit
Legitimationis	Hæreticus	Grauatus alias
Adoptiuus	Emancipat	Restituere
Spiritualis	Inops	Occupans
Administrator	Proditor	Exhæredans
Alienans	Prohibens	Exhæredatus
Dilapidans	Recipiens	Tutor, curator
Donans	Faciens maioriam	Nutrire
Dotans		Negans

Alimentans, alere, testator, alias in testamento.

PATER an teneatur alere filium si ipse filius partem sibi ad alendum datam malè consumpsit. vide glossam tertiam.legis secundæ.titulo primo, partita prima.& glossam sextam.legis secundæ.titul. decimo nono.part.quarta.

Pater si percutiat filium clericum correctionis causa an sit excommunicatus.vide glo.15.l.3.tit.9.par.1.

Pater loquens cum filio excommunicato erit excommunicatus, vide glo.11.l.34.titul.9.parti.1.

Pater potest cogere filium ad satisfactionem faciendam.vide ibidem gl. decimatertia.

Pater dissipans bona sua & filiorũ possunt ipsi petere vt aliquid illi assignetur vnde viuere possit glo.1.in proœmio tit.14.par.1.

Et an talia bona illi assignata ipse alienare possit, quòd non.vide ibidẽ.

Pater rex an possit excludere filium suum a regni successione subsistente causa legitima.vide gl.2.l.9.tit.7.part.2.

Pater quam partem habeat in bonis per filium suum quæsitis cum pecunia patris.vide glossam secundam.per textum ibi.legis quintæ.titul. 17.parti.quarta.

Pater licitè insurgit contra filium rebellem & illum occidere potest, & econtra vide glossam primam.per textum ibi.legis duodecimæ.titu. 18.part.secunda.

Pater in causa filij & contra siue illi opponatur siue non iudex esse non potest.gl.3.l.9.tit.4.par.3.

Et si causa est criminalis an possit alteri delegari sicuti potest in ciuili. vide glo.5.d.l.9.

Pater qui promisit filiam suam alicui dare ad matrimonium contrahendum cum ea an liberetur a pœna si faciat quod in se est & an a præstatione arrharum.vide gl.3.l.84.tit.18.par.3.

Pater an possit se cum filijs suis submittere & facere hominem alterius. vide gl.1.&.2.l.89.tit.18.par.3.

Pater an possit per pactum se excludere a successione filij sui.vide glo.5. titu.18.part.3.l.93.

Pater an possit recipere pecuniam pro filij emancipatione.vide ibidem.

Pater transiens per adoptionem in potestatem alterius an cum eo transeant omnia iura quæ erant illi accessoria. vide glossam tertiam.l.7. titu.20.part.3.

Pater vel mater an plus quam vxores sint diligendi.vide gloss.8.in proœmio quartæ partitæ.

Pater potest sponsalia pro filio absente contrahere & est in eo istud speciale secus vero in tutore vel alio. vide glossam secundam. legis decimæ.tit.1.part.4.

Requiritur tamen in hoc ipsius filij consensus & ratificatio alias sponsalia non tenerent.vide ibidem.

Pater filiam cogere vi vel metu non potest ad hoc vt cum alio matrimonium contrahat & qualiter sic.vide glossam tertiam.per textum ibi. l.10.supradictæ.

Pater si loqueretur pro filia præsente & consentiente se subarrare, an tunc matrimonium teneat eo quòd verba filiæ non præcesserunt. vide glo.7.l.5.tit.2.par.4.

Pater an necessario debeat consentire in filiæ matrimonio si statutum illud disponat imponatque pœnam filiæ si sine ipsius consensu contraxerit.gl.3.l.5.tit.3.par.4.

Pater an habeat in potestate filios suos clericos & quid si illi sint episcopi.vide glossam sextam.ad finem.legis quartę.titulo decimoquinto. partita quarta.

Pater quam potestatem in filios habeat.vide gl.1.in proœmio tit.17.per text.ibi.part.4.

Pater in bonis castrensibus filij nullum ius habet & quare. vide gloss.7. per tex.ibi.l.6.tit.17.par.4.

Pater an possit exhæredari a filio vel an illum possit præterire in bonis filij castrensibus, an vero propter hoc eius testamentum subiaceat querelæ & quid hodie per legem sextam Tauri. vide glossam. 8.l.6. titul.17.part.4.

Pater an filium suum possit vendere propter necessitatem famis, & an extra istam famis necessitatem liceat patribus filios vendere, & quid si hoc consuetudine iuuetur. vide glossam primam. legis octauæ, per tex.ibi.tit.17.par.4.

Et quid si filius sit presbyter & quid si filius pereat fame an patrem vendere possit.vide glo.2.ibidem.

Pater licet propter famem filium vendere possit occidere tamen minimè nisi in vno casu.vide gl.3.per tex.ibi.l.8.tit.17.par.4.

Pater ad iudicium per filium suum tradi non debet.vide glossas.l.11.per tex.ibi.tit.17.par.4.

Pater bene potest suum filium familias facere procuratorem pro negotijs suis.vide gl.1.l.12.tit.17.par.4.

Pater non tenetur pro debito filij facto sine mandato & commodo patris nec econtra.vide glo.11.l.2.tit.19.par.4.

Pater an teneatur ad pœnam pecuniariam in qua filius condemnatur pro aliquo delicto etiam respectu legitimæ vel alimentorum quæ filio debentur, vide.d.gl.11.

Pater si sit in exilio filius tenetur illi mittere alimenta.vide gloss.duodecimam.ibidem.

Pater licet propter proprium delictum sit bonis suis spoliatus tamen a filio ali debet. vide ibidem.

Pater si sit bannitus an a filio ali debeat & quid si alicui sint confiscata bona re

Universidad de Deusto
Biblioteca

bona reseruata pater pro filiorum alimentis an tunc filij patrem alere teneantur, vide ibidem.
Et an filius compellatur vendere suum patrimonium vt alat patrem, & quando sic. vide.d.gl.12.
Pater si filium suum exponat & ad ecclesię portas eiecerit qua pœna puniatur & an amittat patriam potestatem. vide glossam primam. &.2. l.4.tit.20.part.4.
Et intra quantum tempus filium suum petere debeat, vt non priuetur patris potestate. vide ibidem glo.3.
Et an debeat nutritori expensas reficere & quales. vide ibidem in glossa quarta.
Pater qui plures filios relinquit an possit assignare feudum, ꝙ habebat vni ex eis. glo.3.l.6.tit.26.par.4.
Pater si eum consensu filij qui est sequens vocatus ad maioriam de licentia Regis aliquam rem maioriæ vendat an propter hoc filius consentiens sibi præiudicet quo ad pretium & quando sic. vide glos. 1. col.2. q.8.l.10.titu.26.par.4.
Pater si feudi antiqui & paterni inuestituram intra annum & diem non petierit an ex hoc filij & agnati eius prægrauentur vel illis illud noceat. vide gl.6.l.10.tit.26.par.4.
Pater an teneatur pro mutuo facto filio suo familias & quando. vide gl. 1. cum seq. per tex. ibi. l.4.tit.1.par.5.
Et sine patre nemo nascitur qui viuere præsumitur vsque ad centum annos. vide ibidem in glo.6.
Pater si statim ꝙ scit vel est præsens quando eius filius recepit mutuum si non contradicat consentire videtur & soluere tenetur. vide glo.1. & 2. per tex. ibi. l.6.tit.5.part.5.
Et quid si pater aliquam partem soluerit vel pro mutuo soluēdo pignus dedit. vide ibidem. gl.5. per tex. ibi.
Et quid si filius familias mutuum recepit legationis causa vel studij vel simili causa an tunc pater ad soluendum teneatur. vide ibidem glos. 6. & septimam.
Pater & filius vna eademque persona sunt. vide gl.2. per tex. ibi. l.2. titu. 5. par.5. & gl.6. col.2. l.7. tit.13. par.6.
Pater licet in vita sua rationem filio non petierit, tñ ipse post eius mortē rationē sue administrationis reddere tenet. vi. gl.5. in fi. l.26. tit.17. p.5.
Pater an tacite videatur hipothecasse bona sua pro bonis aduentitijs sui filij ab eo possessis. vide per glo.6.d.l.24.tit.13.par.5.
Pater & an filius debeat prius agere actione reali contra possessores bonorum aduentitiorum a patre alienatorum nulla facta discussione in bonis patris. vide gl.9.d.l.24.tit.13.part.5.
Pater si ex pecunia filiorum primæ vxoris emit prædia de quib° postea fecit maioriam in filium secundæ vxoris an talis maioria teneat, & an pecunia debeat filijs primæ vxoris reddi. vide dictam glossam nonam. ad finem.
Pater si fallat (idest se alça) an bona filiorum capi possent tunc vel dotē vxoris suæ. vide gl.7.l.25.ibidem.
Pater si transeat ad secunda nuptia an bona sua sint filijs primi matrimonij tacite obligata pro rebus suis & an idem sit dicendum de lucris constante matrimonio acquisitis vel in auo vel auia vel alijs ascendentibus. vide gl.1.2.3.&.4.l.26.ibidem.
Pater an habeat bona sua tacite hipothecata pro legitima filiorum. vide glo.8. in fine. d.l.26.
Pater si retineat dotem suæ vxoris ea mortua an videatur adire hæreditatem filiorum nomine. vide glossam.4.l.46.titu.decimoquarto.par tita quinta.
Pater si impedierit filio testamenti factionem qualiter consulatur filio. vide gl.9.l.27. per tex. ibi. tit.1.par.6.
Pater si filium suum instituat hæredem in re sacra vel religiosa vel simile an per hoc impediatur quominus filius non possit illum dicere nullū tanquam præteritus. vide gl.6.l.19.titu.3.par.6.
Pater an possit filium suum spurium instituere hæredē cum capax erit. vide glo.7.ibi.
Et an interim quod est capax debeat habere bonorum possessionē tanquam institutus sub conditione & possit bona administrare tanquā curator. vide gl.7.l.19.tit.3.part.6.
Pater si dicus sit etiam eius filius reputatur dicus. vide gl.4.l.21.tit.3.par. 6. & glo.6.col.2.l.7.tit.13.par.6.
Pater si filium suum sub casuali vel mixta conditione instituit si non sit in eius defectum ex hæredatus an tantum sit nullum vel an teneat reiecta conditione per legem. Quoniam in prioribus. vide gl.3.l.9.titu. 4.parti.6.
Pater filio suo legitimam sine onere vel grauamine aliquo relinquere debet & quando non teneatur istud obseruare & quando ei conditionem apponere possit & plura in hoc. vide per glos. 1. cum alijs ibi. l.11. per illum text. tit. 4. par. 6.
Pater an succedat filio suo familias quando ipse hæreditatem repudiat, vel adire nolit an vero substitutus sibi datus. vide glossam sextam. l.2. titul.5.part.6.
Pater si sit vilis psona an possit pupillariter filios suos substituere & qū. vide.d.gl.2.ad finem.
Pater si mortua vxore diu penes se habuit dotem maternam an per hoc videtur adire nomine filiorum. vide glo.5.l.11.titu.6.par.6.
Pater an possit nomine filij hæreditatem adire quando filius fuit ab aliquo hæres institutus sui vel patris contemplatione. vide glo.5.&.6.7. &.8.&.11.&.13.l.13.ibidem.
Pater si in aliqua hæreditate sit hæres institutus an possit ab ea excludere filium illam repudiando & an filius possit illam adire. vide per gl. duodecimam.d.l.13.
Pater recusante filio an possit intentare querelam inofficiosi testamenti. vide ibidem in.d.gl.13.d.l.13.
Pater in adeundo hæreditatem filij ipso recusante an præferatur cohæredi vel substituto. vide.d.gl.13.in fine.
Pater furiosi hæreditatem nomine ipsius adire poterit & ex eo perfectè quæritur furioso & quid si per eius curatorem adeat. vide glossam decimam quartam. ibidem.
Pater infantis instituti an hæreditatem nomine ipsius adire possit & an talis hæreditas transmittatur. vide ibidem in gloss. decima sexta. cum sequentibus.
Pater potest hæreditatem filio infanti delatam adire etiam si illo viuente adita non fuerit, & qualiter hoc procedat. vide ibi. glossam decimam nonam.
Pater si recuset adire hæreditatem aduentitiam delatam filio familias pupillo an ipse tunc sine tutore vel iudice illam adire possit. vide ibi. gl. vigesimam secundam.
Pater si præterea vel sine causa exhæredet filium emancipatum ita eius testamentum rumpitur ac si suus esset filius. gloss.2.l.20. titulo sexto. partita sexta.
Pater si filium vel filiam iniustè exhæredauerit eius testamentum non valet & potest querelari. gloss.2.l.1.tit.7.par.6.
Pater si male dicat filium an per hoc videatur illum exhæredare. vide gl. tertiam.d.l.1.
Pater si occidat filium ingratum an teneatur lege Pompeia, de parricidijs. vide gl.2.l.4.tit.7.par.6.
Pater si causam ingratitudinis commiserit ex quo a filio possit exhæredari an a filio alimenta petere possit & an perdat ius paternum. vide d.gl.2.d.l.4.
Pater si in vita sua legitimam filio dederit an si illum postea in testamento præterierit testamentum rumpere possit. vide glo. secundam. l.10. titu.7.par.6.
Pater quemcunque filium prætereat siue suum siue emancipatū an rumpatur ex hoc eius testamentum. vide ibidem in gloss.3.
Pater si non faciat testamentum an tunc ab ipsius successione excludatur eius filius per succedentes patri ab intestato si probauerint filium commisisse causam ingratitudinis contra patrem. vide gl. octauam. l.10.titu.7.par.6.
Pater & filius sunt correllatiua & vnum sine alio esse non potest. vide glo.1.l.11.tit.7.part.6.
Pater si in primo testamento dixit aliquem esse suum filium & in secundo testamento ꝙ fecit ad reuocationem primi illum nominauerit tanquam nuttutum in domo sua an filius iste possit eius testamentū querelare. vide gl.2.col.2.l.5.tit.8.par.6.
Pater si dicat relinquo iure legitimæ vel falcidiæ an videtur reliquisse iure institutionis. vide ibidem in fine. in.d.l.5.titu.octauo.par.sexta. in glo.2.colum.2.
Et quid si relinquat ei legatum vel aliud vel fecerit executorem testamēti & filios acceptauit sine protestatione. vide ibi. glo. 4.5.&.6.
Pater si non relicta filio integra legitima prohibuerit amplius petere an prohibitione non obstante filius possit agere ad supplementum, vel querelare prius testamentum. vide glossam nonam. d.l.5. per tex. ibi. titul.8.par.6.
Et quid si filius taliter relictum minus legitima acceptauit. vide dictam glossam nonam.
Pater an & quando a substituto filij exhæredati aliquid legare possit. vide per gl.8.l.3.tit.9.par.6.
Pater an possit aliquid proprio filio legare. vide glo. primam. l.8. titul.9. partita sexta.
Pater si instituatur hæres mediante filio si grauatur restituere hæreditatem filio an intelligatur ad hoc teneri post eius mortem. vide.d.glo.1. dictæ legis, 8.
Pater si filium in re aliena instituat hæredem an filius testamentum patris sui possit impugnare & dicere nullum. vide glossam septimam. l. 10.titu.9.par.6.
Pater si ducenta filiæ legauit pro ea maritanda si postea ipse eam datis centum maritauit an illa possit residuum petere. vide glos.3.quæst.4. l.16.titu.9.par.6.

Quid vero

Quid vero si pater primo dotat filiam postea legat. vide ibid. in quæst.5. & an & quando illud sibi animo compensandi relictum videtur, vide ibid. in quæst.6.7.&.8.
Pater pauper & medicus an possit pupillariter substituere filio diuiti, vi. ibidem in fin.
Pater si cum iure regni teneatur tertiam partem bonorum filij cui ipse voluerit restituere si ipse illudita facit an ex tali tertia parte possit quartam trebellianicam deducere, vide gl.13.l.12.tit.5.par.6.
Pater si solam vnam domum habebat & illam alicui legauit an legatum valeat vel filij illam petere possint, vide glo.13.l.23. per tex. ibi. titulo.9. partita.6.
Pater qui recepit emphyteosim pro se & vno filio nominato an possit postea variando alium nominare, vid. gl.1.l.25.tit.9.par.6.
Pater si per testatorem sit nominatus executor vt testatoris bona inter pauperes distribuat an filios suos eligere possit, vide glossam.2.l.3.tit. 10.par.6.
Pater an possit duas quartas deducere quando fuit a filio grauatus restituere & an filius illud sibi impedire possit, vide glossam.3.l.1.titulo.11. partita.6.
Pater an & quando & pro qua parte filio vel descendenti suo succedat si sine testamento decedat & quid si fratres habet & quid hodie, vi. ibid. gloss.2.
Et an excludat fratrem defuncti decedentis sine testamento, vide glo.3.d. l.4. per illum tex. ibi.
Pater etiam si sit sub potestate excludit patrem suum a successione nepotis & filij sui. vid. ibid. in glo 4.
Pater non preferitur matri in successione filij intestati, vide ibi. glossa.4. cum alijs ibidem.
Pater si prohibuit collationem an et tunc locus sit & quando non, vi. gl. 7.d.l.3.tit.15.par.6.
Pater si cum filio in studijs expensas fecit an & quando ipsi illi in legationem imputari debeant, vid. glo.6.l.5.tit.15.par.6. per tex. ibi.
Pater an teneatur & compelli possit ad expensas studij pro filio, vid. glo. 6.d.l.5.& gl.7.&.8.&.9.l.3.tit.4.par.5.
Pater potest filij sui etiam posthumis tutores dare, vid. glo.l.3. per tex. ibi. tit.16.par.6.
Et quid si pater sit minor.25.annis, vid. glo.1.in princ.d.l.3.
Pater an possit filio prodigo curatorem dare & ab eo possit tollere minoriam & dare nepoti, vid. in.d.gl.1.
Pater an possit tollere administrationem rerum filio prodigo & nepoti vel alio dare, vide.d.gl.1.
Pater filij sui potestate constitutis tutorem dare potest & etiam ex hæreditatis, vide glo.2.d.l.3.tit.16.par.3. per tex. ibi.
Pater dando tutorem filijs videtur etiam filiabus dare tam natis quam nascituris, vid. gl.3.d.l.3.
Pater an compellatur satisdare pro filio suo tutore dato a iudice vel a testatore, vide gl.6.l.4.tit.16.par.6.
Pater si post quam in testamento vxorem suam & matrem filij sui ipsi filio tutricem dedit si postea reuocauit illam particulam testamenti an ipsa postea admittatur tamquam tutrice legitima, vide glossam nonam.d.l.4.
Pater an filijs suis seruum suum vel alienum tutorem dare possit & an per hoc videatur ei relicta libertas, vide glossas l.7. per tex. ibi. titul.16. partita sexta.
Pater quando filijs suis tutorem non dedit quis ad hoc admittatur, vide glo.l.9. per tex. ibi. tit.16.par.6.
Pater quando se excuset a muneribus propter filios & a quibus & quādo vide gl.2.tit.17.par.6.l.2.
Pater a filio accusari non potest & quando sic, vide glossam.16.l.2.titul. 1.par.7.
Pater an & quando suum filium accusare possit, vide dictam glossam decimam sextam.
Pater ad admittatur ad defensionem sui filij, vide glo.2.in fin.in.l.10.tit. 1.par.7.
Pater potest pro filio absente respondere cum ab aliquo reptatur, vid. gl. 2.l.5. per tex. ibi. tit.3.par.7.
Pater si in testamento suo filium improperauit an ex hoc ipsum infamet infamia facti. vid. gl.3.l.2.tit.6.par.7.
Pater an de necessitate vel de honestate requiratur quod consentiat in filiæ matrimonio, vide glo.5.l.3.tit.6.par.7.
Pater si occidat illum qui per vim volebat stuprare filiam suam an per hoc puniatur vt homicida, vid. gl.1.l.3.tit.8. par.7.
Pater si filium castigando illum occisit qualiter puniatur, vid. gl.l.9. per tex. ibi. tit.8.par.7.
Pater si occidat filium legitimum & naturalem vel legitimum vel spurium tantum qualiter puniatur, vide glo.2.l.12. per illum tex. titulo.8. partita.7.
Pater an intentet actionem iniuriarum contra iniuriantem filium, vi. gl. 2.l.9. per tex. ibi. tit.9.par.7.
Pater si sit nobilis an illud etiam sit eius filius naturalis tantum ex soluta natus, vid. gl.4.l.1.tit.11.par.7.
Pater an possit filium in iudicio accusare ob furtum sibi per ipsum factū vid. gl.2.&.5.l.4. per tex. ibi. tit.14.par.7.
Et qualiter tunc pater rem illam recuperabit quando filius alteri vendidit vel pignorauit, vi. ibid. gl.7.8.&.9.
Pater mandans filio damnum dare an ipse vel filius ad emendam teneatur, vide gl.1. cum sequentibus. l.5. per tex. ibi. tit.15.par.7.
Pater qualiter agat contra occissores sui filij quando ipse ex eius operibus alebatur. vide gl.5.l.6. per tex. ibi. tit.15.par.7.
Pater qui vult filiam de adulterio accusare intra quantum tempus accusare & accusationem probare debeat, vide glossam.5.l.3. titulo.17. partita septima.
Pater an hodie licite possit filiam adulteram occidere si illam turpiter cū alio inuenerit, vide glossam.1.&.4.l.14. per tex. ibi. titulo.17. partita septima.
Et an hoc patri facere liceat si filia vidua sit vel virgo, vide ibid. in glo.2. per illum tex.
Pater & filius si sunt torquendi simul a quo incipiendum sit, vid. glo.2.l. 5.tit.30.par.7.
Pater si delinquat filius puniri non debet, vide glo.1.l.9. per tex. ibi. titul. 31.partita.7.
Poter familias quis dicatur, vide glossam quintam.l.6. per tex. ibi. titulo. 33.partita.7.

PATERNATVRALIS SPVRIVS ET LEGITIMATIONIS ET ADOPTIVVS.

Pater adoptiuus an possit matrimonium contrahere cum filia filij adoptiui vel filius adoptiuus cum matre vel auia adoptantis, vide gl.7.l.7. tit.7.par.4.
Pater adoptiuus cum patre filij quem ipse adoptauit nullam contraxit cognationem legalem quia hoc nullo iure cauetur, vide dictam glossam.7.in fine.
Pater etiam naturalis in testem non admittitur in filiorum causis & quādo sic, vid. gl.1.l.14.tit.16.par.3.
Pater naturalis cum adoptiuo an ex tali adoptione contrahatur aliqua cognatio, vi. gl.7.l.7. tit.7.par.4.
Pater naturalis si accipiat vxorem in cōcubinam filio mortuo an ex hoc nepos ex illo legitimetur gl.9.col.2.in fine.l.1.tit.13.par.4.
Pater naturalis an teneatur filium spurium alimentare & quid de æquitate canonica, vide glo.11.l.3.tit.14.par.4.
Pater an debeat consentire in filij legitimatione & quid si sit furiosus vel mortuus & ad quæ se extendat tunc talis legitimatio, vide glo.1.l.4.titulo.15.par.4.
Et legitimatio dicitur donum principis & patris & si est donum patris an reuocetur natiuitate posthumorū postea legitime natorū, vi. ibi. gl.2.
Pater in supplicatione regi facta ad hoc vt filium suum naturalem legitimum faciat quid proferre debeat ad hoc vt legitimatio teneat, vid. gl. 8.l.4.tit.15.par.4.
Pater qui principi petit filij sui naturalis legitimationem debet exprimere se filios legitimos habere, vid. glo.9. ibi.
Pater si in impetratione legitimationis filij sui de sua nobilitate aliquid non dixit an illa filio legitimato prosit, vid. ibi. gl.11.ad fin.
Pater si petat filium suum quem ex sua ancilla habuit legitimari an ex hoc videatur illud manumittere, vid. gl.13.l.4.tit.15.par.4.
Pater si filium legitimet per oblationem curiæ quantum ei relinquere possit & qua parte hodie filius iste succedere possit patri stante. l. tauri, vid. glo.7.l.5.tit.15.par.4.
Pater si ex serua sua filios habeat & illos per oblationem curiæ velit legitimari debet prius illos manumittere, sufficit tamen si apud acta illos filios nominet quia ex hoc illos manumittere videtur, vide glo.9. dict.l.5.
Pater si in minus solenni testamento filium naturalem legitimauerit an legitimatio valeat & quando, vide glossam.3.l.6.titulo decimoquinto partita.4.
Pater si filium suum legitimatum hæredem instituat postea quam apparuit legitimationem non tenere ex aliqua causa an talis institutio filij teneat & virtute illius in bonis patris sui succedere possit, vide glo.4.l. 6.tit.15.par.4.
Pater an possit testamento suo vel in alia scriptura filium naturalem legitimare in præiudicium legitimorum, vide glossam.7.col.2.ad fin.l. 7.tit.15.par.4.
Et quid si pater nominasset filium naturalem legimum propter ipsius filij importunitatem vel si esset circa alia multum occupatus vel turbabatus mortis cogitatione, vid. ibid.
Et an contra istam patris assertionem admittatur probatio in contrariū, vid.d.gl.7.in fin.d.l.7.
Pater si filium offerat regis curiæ ex hoc filius legitimatur & succedere po

Universidad de Deusto
Biblioteca

testagnatis & cognatis secus tamen erit si ipse filius seipsum curiæ offerit, vi.gl.11.l.7.tit.15.par.4.
Pater ad opibus filium adoptatum alimentare debet & quando, vide gl. 4.l.9.tit.16.par.4.
Pater naturalis vel adoptiuus quis ex eis præferatur in successione filij, vide gl.3.in fine.l.10.tit.16.par.4.
Pater non potest instituere maioriam in filium naturalem incestuosum vel spurium cum legitimabitur, vide glossam.7.colum.2.post mediũ.l.19.tit.3.par.6.
Pater naturalis & legitimus an filio suo naturali substituere possit, vi.gl. l.9.per tex.ibi.tit.5.par.6.
Pater si impetrauerit licentiam ad faciẽdam maioriam in filium quem vellet an ipse illam in filium naturalem vel spurium stantibus legitimis facere possit, vide gl.3.col.3.quæst.7.l.31.tit.9.par.6.
Pater an de licentia principis possit maioriam in filium spurium facere etiam stantibus legitimis & quando, vid.ibid.in quæst.8.&.12.
Pater an possit filium suum naturalem filio suo legitimo & naturali substituere vel non, vid.d.gl.3.col.5.post medium.
Pater deficientibus filijs legitimis potest bona sua filio naturali relinquere sine aliqua principis licentia, vid.ibid.d.col.5.
Quod procedit etiam stantibus ascendentibus legitimis ipsius patris, vi. glo.3.supra.d.col.5.
Et an filius naturalis admittatur ad maioriam si pater ad eam filium suũ maioriam vocauerit & cæteros descendentes iure primo genituræ, vi. gloss.3.col.6.quæst.9.l.32.tit.9.par.6.
Pater bene potest suum naturalem hæredem facere exclusis ascendentibus suis, vid.glo.7.l.8.tit.13.par.6.
Pater quam partem suo filio naturali relinquere poterit stantibus filijs legitimis, vid.gl.1.ibi.cum sequentibus.
Pater tenetur suum filium naturalem alimentare & an istud onus ad hæredes transeat, vid.gl.9.d.l.8.per illum tex.
Pater succedit suo filio naturali eodem modo quo filius sibi, vid.gloss.12. cum sequentibus.d.l.8.per tex.ibi.
Pater an possit hæredem sibi facere filium suum naturalem etiam stante vxore legitima, vid.gl.l.9.per tex.ibi.tit.13.par.6.
Pater quam partem in bonis suis filio suo spurio relinquere possit etiam stantibus legitimis, vide glo.l.10.&.11.tit.13.par.6.
Pater si aliquid filio spurio extantibus legitimis reliquerit an filij legitimi illud reuocare possint & pro qua parte, vid. glos.4.&.5.l.10. titulo. 13.partita.6.
Et quid si illud in fideicommisso sibi reliquerit vel ex titulo vendidionis vid.gl.4.d.l.10.
Pater an possit spurio filio aliquid relinquere cum capere possit, vid. gl. 5.tit.13.par.6.
Pater an possit substituere vulgariter filio spurio & an ipse filius spurius possit substitui vulgariter, vid.ibid.in fine.
Pater si filium spurium hæredem instituat an frater ipsius testatoris illũ excludere possit, vide ibi.gl.7.
Pater an & quando & qualiter filio suo naturali succedat, vid.gl.3.&.5.cũ alijs ibi.d.tit.13.par.6.
Pater naturalis tantum si concurrat cum matre an ab ea excludatur in tutellæ datione glo.7.l.4.tit.16.par.6.
Pater an possit filio suo naturali vel spurio tutorem dare & an possit pure vel sub conditione dari, vid.gl.1.&.4.l.8.per tex.ibi.tit.16.par.6.
Et quid si pater naturalis filio vnum tutorem dedit mater vero alium an concurrent simul vel præferatur paternus, vid.d.gl.1.
Pater tenetur alimentare & dotare filiam naturalem tantum inopem, vi. glo.3.col.1.l.8.tit.16.par.6.
PATER SPIRITVALIS, & regenerationis id est qui aliquem leuauit a fonte sacro an in causis filiorum in testem admittatur, vid.glo.1.l. 14.titul.16.par.3.
Pater spiritualis an possit testificare pro filio spirituali, vide glos.in prooemio tit.7.par.4.
Et cui potius filius subuenire teneatur an patri naturali vel carnali, vide ibidem.
Pater spiritualis an teneatur alere filium & an talis cognatio trahatur ad temporalia iudicia & an filius excludat filium substitutum si sine liberis decesserit.
Et an in eodem genere delicti plus peccet delinquens contra patrem spiritualem quam delinquens contra patrem naturalem, vid. ibid.
PATER ADMINISTRATOR legitimus an sit in bonis maioriæ ad filium captum pertinentibus si vxor ad quam maioria pertinebat mortua sit, vid.gl.1.l.4.tit.20.par.2.
Pater si sit bonorum filiæ administrator an illam dotare teneatur & quid si protestetur quod dat filiæ dotem de bonis suis & filiæ vel de bonis suis tantum & an per protestationem ab hac obligatione liberetur & quid si filia protestationi consentiret, vid. glo.2.l.8. titulo vndecimo. par.4.
Pater an possit tollere administrationem rerum filio prodigo & nepoti vel alio dare, vid.gl.1.l.3.tit.16.par.6.
Pater an sit legitimus filij administrator in publicis iudicijs & an nomine ipsius aliquem accusare possit, vid.gl.2.l.6.tit.1.par.7.
Pater an tacite videatur hypothecare bona sua pro administratione rerũ pro dote filiæ relictarum.gl.4.l.23.tit.11.par.5.
PATER ALIENANS aliquam rem maioriæ an in vita ipsius filius ad ad quem maioria pertinet possit agere contra eum vt non alienet rem illam, vid.glo.1.l.2.tit.2.par.1.
Pater quando poterit alienare bona aduentitia filij & ex quibus causis & an in tali alienatione requiratur iudicis decretum sicut in tutore, vide glo.5.l.24.tit.13.par.5.
Pater si alienasset bona aduentitia filij vel subiecta restitutioni an filius possit contra venire, vide glo.10.l.24.tit.13.par.5.
Et quid si pater non alienauit sed alienanti consentit, vid.ibid.in fin.
Pater si alienet bona sua in fraudem legitimæ filiorum an filij sic alienata reuocare possint vsque ad legitimam, vid.gl.13.l.8.tit.4.par.5.
Pater an & quando poterit alienare bona aduentitia filij & an ibi requiratur iudicis decretum sicut in tutore, vid.gl.5.l.24.tit.13.par.5.
PATER DILAPIDANS BONA aduentitia filij filius contra eum agere poterit in iudicio & quando, vide glossam.12.l.2.titulo secundo. partita.3.
Et quando patri auferitur administratio bonorum filij propter dilapidationem ipsius tunc illi non reseruatur vsus fructus sed ei dantur alimẽta tantũ, vid.in.d.gl.12.
Pater si dilapidet bona sua an filij possint petere vt eis assignetur aliqua possessio patris pro alimentis, vide glossam.13.ad finem.l.8.titulo quarto.partita.5.
Pater si olura dilapidauit ludendo an filij admittantur si velint illa reuocare faltim ad eorum legitimam, vid.gl.13.in fin.l.8.tit.8.par.5.
PATER DONANS, & an teneatur aliquid filio donare tempore emãcipationis, vid.gl.6.l.93.tit.18. par.3.
Et an si donauerit teneat donatio ante quam iudicis decretum præcedat, vide ibid.in gl.7.
Pater si donationem filio fecerit an tunc filius ad collationem adducere teneatur & quando, vide gl.6.l.3.&gl.1.2. &.3.l.4.tit.15.par.6.
Pater an possit aliquid suo filio in potestate donare & quid hodie per.ll. tauri, vide glo.1.l.9.tit.4.par.5.
Pater faciendo donationem suo filio familias an videatur illum meliorare in tertia vel quinta parte bonorum per.ll.tauri, vide glo.3.l.3.tit.4. partita.5.
Pater si filio suo libros donauerit an donatio teneat & an filius illam cũ fratribus debeat communicare, vid.ibi.gl.6.per illum tex.
Pater an possit damnificare filium nasciturum per donationem omniũ bonorum suorum, vid.gl.2.l.8.tit.4.par.5.
Pater si magnam donationem fecerit vnico filio & postea alijs ibi nascãtur an illi qui nascuntur posta illam reuocent? & quando talis donatio non excedit tertiam & quintam partem bonorum & legitimam filij, vide glossam quartam.colum.2.quæstio.3.l.8. titulo quarto. partita quinta.
Pater si pro maritanda filia ei pro dote magnã fecerit donationem an filij postea supervenientes illam reuocent, vid.ibid.
Pater qui fecit donationem in defectum filiorum illam ipse reuocare poterit statim quod filius nascitur neque est necesse expectare mortem patris filius tamen ad reuocationem patre viuente non admittetur, vid.glo.9.l.8.tit.4.par.5.
Pater an in vita vel in morte possit disponere de duobus quintis quando filios habet & quid si in vita sua aliquas modicas donationes fecit & particulares an tempore mortis illæ veniant in consyderationem ad diminuendam quintam partem bonorum quam pro anima legauit vel alicui, vide glossam duodecimam.in princ.& in col.2.in princip.l. 8.tit.4.par.5.
Et an pater possit fructus quos percepit ex rebus suis & illos habet tempore mortis alicui legare vel donare ita quod ille in quintam bonorum partem non computentur an vero ibidem computandi sint, vid. ibi. col.2.in med.& col.3.
Pater neque remunerando non potest donare in præiudicium legitimæ filiorum, vide gl.3.l.8.tit.4.par.5.
Pater si nomine dotis donationem filiæ fecerit an illam reuocare possit propter ingratitudinem & quid in extraneo sic donante, vide glo.1.l. 10.tit.4.par.5.
PATER DOTANS filiam generaliter ipsaque filia pœnes eum habeat bona matris suæ siue alia bona aduentitia quid tunc pater facere debeat ne videatur illam dotare de suis propris bonis sed filiæ suæ, vide glossam secundam. per text.ibi.l.2.titulo.11.& glo.2.columna.1.l.8. partita.4.
Pater filiam dotare tenetur etiam si ipsa diues sit & quid si dotet vltra cõgruentiam, vide gl.2.l.8.tit.11.par.4.

Pater an

Pater an teneatur dotare filiam si sit bonorum suorum administrator, vi. ibidem & quid si protestetur quod dat filiæ dotem de bonis suis tantum & an per protestationem ab hac obligatione liberetur, vid.ibid.
Pater an teneatur dotare filiam naturalem & an ipsa mortua dos redeat ad hæredes patris, vide glossam secundam.colum.2.l.8. titulo vndecimo.partita.4.
Pater an teneatur dotem dare filiæ in proprietate rerum an vero in vsu fructu vel nomine alimentorum de tempore ad tempus, vide ibidem.
Pater an teneatur filiam dotare si ipsa ab extraneo dotetur & quando, vide ibidem & an pater videatur exercere liberalitatem dotando filiam vide ibidem.
Et an teneatur illi dotem dare si religionem ingrediatur vel si nupsisset sine consensu patris, vide dictam glossam secundam. colum.2. in fine.l. 8.tit.11.par.4.
Pater filiam suam dotare debet si bene habeat vnde illud facere possit neque auus paternus tunc tenebitur, vide ibid.in gl.4.
Et si pater non possit illam dotare an auus paternus ad illud teneatur etiam de iure huius regni quo filius post contractum matrimonij liberatur a patris potestate, vid.ibid.
Pater filiam hæreticam dotare non tenetur, vide glossam.3.l.9. titulo.11. partita.4.
Pater si aliquid ab aliquo recipiat vt filiam suam cum aliquo in matrimonium collocet an illud per puellam repeti possit a patre, vide glos.7.l. 9.tit.11.par.4.
Pater si stipuletur sibi dotem reddi soluto matrimonio an tunc maritus dotem lucretur propter vxoris adulterium glossa.1.l.23.titulo .11.par tita quarta.
Pater qui pro filia dotem dedit an soluto matrimonio filijs existentibus dos ad illud redire debeat, vide glossam.1. per text, ibi.l.30. titulo.11. partita.4.
Et quid si pater stipuletur dotem sibi reddi soluto matrimonio si filia postea emancipetur an dos postea ad patrem redire debeat, vide ibi. gloss.2.
Pater si pro maritanda filia ei pro dote magnam fecerit donationem an filij postea super venientes illam reuocent, vide glossam.4.col.2.quæst. 3.l.8.tit.4.par.5.
Pater licet teneatur dotare filiam nihilominus illud faciendo exercet liberalitatem, vid.d.gl.4.col.2.ad fin.
Pater si post mortem vxoris suæ filiam dotauerit an de suis bonis propris vel de communibus dotasse videatur an possit de cõmunibus & quid si eius vxor adhuc viuat cum pater dotat, vide gloss.1.col.2. ad fin.l.6. tit.10.par.5.
Et quid si filia aliunde habeat bona an si a patre dotetur videatur de proprijs bonis patris dotare, vid.ibid.
Pater an pro dote filiæ sua data sit tacite obligatus & quando, vid.glo.2.l. 23.tit.13. par.5.
Pater quando dicatur competenter dotare filiam & an meta sit legitima, vid.gl.4.l.5.tit.7.par.6.
Pater an teneatur redotare filiam quę casu & sine culpa sua dotem amisit, vid.gl.6. quæst.1.l.3.titu.15. par.6.
Pater si fecit maioriam de bonis suis dotatis prius filiabus pro vt licentia principis ad eam faciendam requirebat si postea bona in dotem data euicta sint an filiæ possint agerere de euictione vel rescindere maioriã vid.ibi.gl.13.quæst.31.
Pater si ob dotandam filiam de licentia principis aliquam rem suæ maioriæ alienauerit vel ex alia causa & postea diues factus sit an teneatur illam vel aliam similem maioriam subrogare, vide glo.4.col.7. quæst. 6.l.6.tit.11.par.6.
PATER ALIMENTANS & an teneatur alere filium si ipse filius partem sibi ad alendum datam male consumpsit, vid.gl.3.l.2.tit.1.par.1.& gl.6.l.2.tit.19.par.4.
Pater & mater filios alere tenentur & an hoc ad alios ascendentes pertineat & quid si filius sit incestuosus, vide gl.1.l.2.titulo.19.part.4. & gl. 5.l.5.ibidem.
Pater si sit clericus an possit filium alere de fructibus sui beneficij, vid.d. gl.1.d.l.2.tit.19.par.4.
Pater an teneatur alere filium extra domum suam & quid si filius prodigaliter consumpsit partem suam, vid.ibi.gl.6.
Pater an teneatur alere filium & eius vxorem indotatam eiusque liberos, vide.d.gl.6.
Pater pro modo redituum non pro modo valoris filium alimentare tenetur, vide. glo.7. l.2.tit.19. par.4.
& quid si pater non habeat nisi tantum quod sibi sufficit an filium alimẽtare teneatur, vide ibidem.gloss.8.
Pater propter inopiam excusatur vt filios alere non compellatur, vid. gl. l.4.per tex.ibi tit.19.par.4.
Pater filium alimentare tenetur licet auus diues sit, vid.glo.2.per tex.ibi. l.4.tit.19.par.4.
Pater sicut tenetur filium spirium alimentare sic & nepotem & pronepotes alimentare tenetur, vide glossam quintam.l.quintæ. titulo.19.par tita quarta.
Pater an debeat alimentari a filio suo spurio & an illum ad hoc cogere possit, vide glo.6.l.5.tit.19.par.4.
Pater per easdem causas filium alimentare non tenetur per quas illum ex hæredare potest, vid.gl.1.l.6.ibidem.
Pater an teneatur filium suum emancipare si ipse alere possit ex redditibus suis vel ex officio suo & an filius teneatur hunc victum propijs manibus quærere cum robustus sit, vide glossam quintam.l.6.titul.19. par tita quarta.
Pater an teneatur filium alere quem in iudicio ordinario fecit pronuntiare illum non esse filium suum licet antea in iudicio summatio contrarium fuerit iudicatum, vide gl.4.l.7.tit.19.par.4.
Pater an teneatur alere filium in studio contra ipsius patris voluntatem & mutuum quod filius recepit soluere teneatur gl.7.l.6.titulo primo. partita.5.
Et quas expensas cum filio facere teneatur quando est habilis ad studium vel etiam quando est inhabilis, vid.d.gl.7.
Et quid si creditor sciat filium alicuius cui aliquid mutuat non studere an tunc patrem obliget, vid.ibid.gl.9.
Pater an possit alimenta denegare filio ingrato, vide glossam.2.l.4.titu. 7.par.6.
Pater cogi potest vt filiam alimentet, vide glossam.6.ad fin.l.7.titulo.13. partita.6.
Pater tenetur alimentare & dotare filiam naturalem tantum inopem, vi. glo.3.col.1.in med.l.18.tit.16.par.6.
PATER VSVFRVCTVARIVS, & an pater habeat vsumfructũ si filius habeat beneficium ecclesiasticum & an illud habeat in illicite quęsitis per filium, vide glossam quintam.l.5. titulo decimoseptimo.par.4.
Pater si filio suo succedere non possit vt est in feudis an ex ea re patri vsus fructus quęratur, vid.gl.5.col.1.l.5.tit.17.par.4.
Pater an habeat vsumfructum in bonis maioricatus, vid.gloss.5.col.1.l.5. tit.17.par.4.
Pater debet habere vsumfructum rerum filij si ipse fuerit religionem ingressus de quo pater a filio religionem ingrediente priuare non potest siue filius ingrediens religionem in hoc disponat siue non, vid.d. gl.5. col.1.ad fin.
Et quid si a conditore maioricatus dicatur quod vult vt bona dentur ipsi filio in quem maioriam fecit an tunc vsusfructus quęratur patri vel nõ vid.gl.5.col.1.l.5.tit.17.par.4.
Pater an possit per filium suum præiudicari ex testamento suo in vsufructu aduentitiorum gl.2.l.13.tit.1.par.6.
Pater si ingrediatur religionem an extinguatur vsusfructus quem in re aliqua habet, vide glossam quintam.colum.1.in medio.l.5.titul.17.partita quarta.
Pater non habet vsumfructum in dote aduentitia filiæ neque de iure antiquo neque de nouo, vide glo.5.col.1.ad fi.l.5.tit.17.par.4.
Pater an habeat vsumfructũ in dote filij si ei quęratur propter iniuriam violati tori, vide.in dicta colum na prima.in fin.
Pater licet in aliquibus casibus vsumfructũ habere non possit an debeat habere commoditatem illius iuris, vid.in dict.colum.1.ad fin.
Pater in bonis castrensibus filij nullum ius habet & quare, vide glo.7.per text.ibi.l.6.titu.17.parti.4.
Pater an habeat vsumfructum in bonis feudalibus filij vel in bonis maioratus ipsius, vid.glo.1.legis.7.titu.26.partita quarta.
PATER MILES si testauerit in castrensibus an filium pręterire vel exhæredare possit, vid.glo.8.in fin.l.6.tit.17.par.4.
Pater miles siue paganus sit an & quando possit substituere pupillariter filio suo emancipato. vid.gl.5.l.5.tit.5.partita.6.
PATER HAERETICVS perdit patriam potestatem in filios, vi.glo. primam.l.6.titu.18.partita.4.
Pater hæreticus vel schismaticus filios suos in potestate non habet nec eis poterit pupillariter substituere vid.glo.5.l.5.tit.5.parti.6.
Pater hæreticus si receptetur a filio qualiter puniri debet filius.gloss.1.legis sextæ.titulo.26.par.7.
Pater si sit hæreticus an eius filij possint illi succedere. vide glossam secundam.legis septimæ.per tex.ibi titu.7.par.6.
PATER EMANCIPAT, & pater si filium suum emancipauerit poterit dimidiam partem vsusfructus in bonis aduentitijs filij sibi reseruare qui etiam ex lege sibi debetur sed non est ita si filius exeat a patris potestate per contractum matrimonij, vi.gl.6.l.15.tit.18.par.4.
Pater an possit procuratorem constituere in filij sui emancipatione, vide gl.2.l.15.tit.18.par.4.
Pater an debeat prius interrogari de substantia emancipationis, vide glo. 4.dict.l.15.
Pater cum filium emancipat an possit retinere sibi vsumfructum bonorũ

decertero acquirendorum, vid. gl. 7. l. 15. tit. 18. par. 4.
Pater non potest filium infantem emancipare sine principis rescripto, vide gl. 1. l. 16. tit. 18. par. 4.
Et an ventrem vxoris possit quis emancipare ex principis rescripto, vide ibidem.
Pater in quatuor casibus filium emancipare cogitur & an in illismet casibus filius inuitus ad hoc possit compelli, vid. gl. 1. l. 18. tit. 18. par. 4.
Pater si dilapidet bona filij an propter hoc compellatur illum emancipare, vid. ibid. & an illis casibus teneatur pater assignare filio debitum bonorum subsidium, vid. ibid.
Pater an possit prohibere filijs primi gradus ne detrahant trebellianicã, vid. gl. 1. in fin. & gl. 9. l. 8. tit. 11. part. 6.
Pater cogitur filium suum emancipare si aspere & crudeliter illum castigauerit, vid. gl. 1. per tex. ibi. l. 18. tit. 18. par. 4.
Pater quando poterit filium suum emancipatum in suam potestatem reducere, vid. gl. 1. per tex. ibi. l. 19. tit. 18. par. 4.
Et non ita de iure naturali alimenta parentibus debentur sicuti debentur filijs, vid. gl. 3. in proœmio tit. 19. par. 4.
PATER INOPS si habeat patrem & filium diuites quis eorum illum alimentare tenebitur, vid. gl. 1. 2. in fi. l. 2. tit. 19. par. 4.
Pater pauper an possit filium diuitem substituere pupillariter glo. 2. l. 5. tit. 5. par. 5.
Pater inops an propter eius inopiam excusetur nec filios alere compellatur, vid. glo. 1. l. 4. per tex. ibi. l. 18. tit. 19. par. 4.
PATER PRODITOR si crimen proditionis committat an filij propter hoc puniantur eadem pœna, vid. glo. 12. tit. 25. par. 4.
Pater si committat proditionem an & quando eius filij & quales propter hoc puniantur gl. 5. l. 2. per tex. ibi. tit. 2. par. 7.
PATER PROHIBENS & an pater si de tertio bonorum fecerit maioriam in filium cum prohibitione alienationis an hæc talis prohibitio impediat dominij translationem vel non, vid. gl. 5. l. 43. vid. suprain princ. tit. 5. par. 5. vide in verb. PATER FACIENS maioriam, vide suprain princ. illius columnæ.
PATER RECIPIENS emphyteosim prose & suis filijs & hæredibus an exigatur quod filij etiam sint hæredes vt in emphyteosim succedere possint, vid. glo. 5. col. 2. quæst. 2. l. 28. tit. 8. par. 5.
Et quid si filij sint inæqualiter institutiin hæreditate an æqualiter succedant in emphyteosi, vid. ibid. in gl. 3.
Pater qui recepit emphyteosim pro se & vno filio nominato possit postea variando alium nominare, vid. gl. 1. l. 25. tit. 9. par. 6.
Pater qui recepit emphyteosim pro se & filijs suis & nepotibus si postea rem vendidit irrequisito domino an cadat a iure suo & an ex hoc præiudicet filijs & nepotibus, vid. gl. 3. in fi. l. 29. tit. 8. par. 5.
PATER TESTATVR ALIAS TESTAMENTO.
Pater eodem modo & cum eisdem solennitatibus testare debet inter filios ac si testasset inter extraneos, vid. gl. 2. l. 7. tit. 1. par. 6.
Pater si diuidat hæreditatem inter filios suos, debet illud coram duobus testibus rogatis facere, glo. 4. ibidem.
Pater si inter liberos testetur an primum testamẽtum per secundum tollatur, & quando: & quid si aliud non fecit sed tantum primo derogauit, vide gloss. l. 8. titu. 1. partita sexta.
Pater an possit per filium præiudicari ex testamento suo in vsufructu aduentitiorum, & an pater habeat fructus bonorum aduentitiorum filij ingredientis religionem, vide gl. 2. l. 13. titulo primo. partita. 6.
Pater qualiter testetur si sit monachus glo. 7. & 8. cum alijs ibi. l. 17. titul. 1. partita. 6.
Pater si in testamento suo impedierit filio testamenti factionem qualiter ei consulatur, vid. gl. 9. l. 27. ibi.
Vide in verb. PATER MAIORIAM & in verb. pater EX HAEREDANS.
PATER FACIENS MAIORIAM & an pater habeat vsumfructũ in bonis maioratus sui filij vel feudalibus, vide glo. 1. l. 7. tit. 26. par. 4.
Pater si cum consensu filij qui est sequens vocatus ad maioriam de licentia regis aliquam rem maioriæ vendat an propter hoc filius consentiens sibi præiudicet quo ad prætium & quando sic, vide glo. 1. col. 2. quæst. 8. l. 10. tit. 26. par. 4.
Pater si rem maioriæ alienauerit quam filius euincit postea quia sine Regis facultate vendidit vel illa erat male impetrata an res sic euicta penes filium debeat remanere vel penes patrem, vid. glo. 1. col. 2. quæst. 9. l. 10. tit. 26. par. 4.
Pater si in fraudem filij maioris aliqua bona maioriæ alienauerit an ipso moriente filius maior filius filij agere possit reuocatoria contra fraudẽ alienantis licet fraus eius respectu facta non fuisset, vid. glo. 1. colum. 2. quæst. 20. l. 10. tit. 26. par. 4.
Pater si cum haberet maioriam de licentia regis de tem filiæ suæ dandam inde deduxit an ad aliud ibidem reponendum teneatur si peruenerit postea ad pinguiorem fortunam, vide glo. 1. col. 5. quæst. 4. d. l. 10. titulo. 26. partita. 4.

Pater si de tertio bonorum fecerit maioriam in filium cum prohibitione alienationis an hæc talis prohibitio impediat dominij translationem vel non, vid. gl. 5. l. 43. tit. 5. par. 5.
Pater si fecerit maioriam in filium vltra tertium & quintum bonorum sine principis licentia pro illa tamen principi supplicauit & ante concessionem mortuus fuit an si postea illam princeps concesserit valeat talis maioria, vid. gl. 4. l. 21. tit. 1. & gl. 3. col. 11. quæst. 24. l. 32. tit. 9. par. 6.
Pater si fecerit maioriam in filium primogenitum in primo testamento & postea in secundo testamento illam reuocauerit & filium in quem maioriam fecerit in tali secundo testamento præterierit an talis maioria valeat ex quo secundum testamentum iure non tenuit, vide glo. 4. l. 22. tit. 1. par. 6.
Pater si fecit maioriam in filium suum maiorem cum licentia principis & postea de tertio & quinto bonorum in secundo testamento aliam maioriam fecerit in alium filium an prima maioria per secundam videatur reuocata gl. 4. l. 22. tit. 1. par. 6.
Pater si faceret maioriam sub conditione & conferendo verba in futurum an talis institutio maioriæ valeat, vide glossam. 2. in fine. l. 11. titulo. 3. partita. 6.
Pater non potest instituere maioriam in filium incestuosum vel spurium cum legitimabitur, vide glo. 7. columna. 2. post medium. l. 19. titulo. 3. partita. 6.
Pater qui ex Regis facultate maioriam facit in vnum ex filijs etiam si alij filij grauentur in legitima qualiter tunc debet alijs filijs suam legitimã relinquere & an in proprietate & in qua quantitate & quid si filij aliũ de possint se alimentare, vide glo. 1. l. 11. col. 2. tit. 4. par. 6. & gl. 3. col. 1. l. 32. tit. 9. par. 6.
Pater si fecit maioriam de domo sua in qua continuo habitabat an veniant etiam domus aliæ quærant illius appendices, vide gl. 13. l. 13. titu. 9. par. 6.
Pater si faciendo maioriam in vnum ex filijs alios multum grauat peccat mortaliter, vide gl. 3. col. 1. l. 32. tit. 9. par. 6.
Pater si a Rege habet licentiam ad faciendam maioriam an tunc possit diminuere legitimam filijin minoribus ordinibus constituti tempore datæ licentiæ, vid. ibid. gl. 3. col. 2. quæst. 1.
Pater si habet licentiam ad faciendam maioriam de certis bonis an tunc vigore talis facultatis possit facere maioriam in tertia parte bonorum de alijs bonis, vide glossam tertiam, column. 2. quæstio. 3. l. 32. titulo. 9. partita. 6.
Pater si de licentia primogeniti regis viuẽte patre maioriam fecerit post quam ipse patri in regno successit an maioriateneat, vide ibidem in quæstione. 4.
Pater cum impetrat licentiam ad faciendam maioriam an debeat facere mentionem de posthumis nascituris, vide ibidem in quæstione sexta. dict. glo. 3.
Pater qui de licentia Regis facit maioriam an possit dare potestatem filio vt eligat ad maioriam vnum ex filijs suis quem ipse velit, exclusso maiore, vid. gl. 3. col. 6. in med. quæst. 9. l. 32. tit. 9. par. 6.
Et an filius naturalis admittatur ad maioriam si pater ad eam filium suũ maiorem vocauerit & cæteros descendentes iure primogenituræ, vid. ibid. col. 6. quæst. 9.
Et an tunc pater possit eligere filium inimicum regis vt in maioria succedat, vide ibidem.
Pater an possit facere maioriam in filium quando licentia regis de filijs tantum faciebat mentionem, vid. in. d. col. 6. quæstio.
Et quid si in impetratione licentiæ ad faciendã maioriam non sit facta mentio de eo scilicet quod possit filiorum legitimam grauare an tunc pater illud licite facere possit saltim si in facultate dictum sit quod possit illam libere facere, vid. in. d. glo. 3. col. 6. in fine. l. quæstio. 11. 32. tit. 9. partita. 6.
Pater cui data fuit licentia ad faciendam maioriam cum alias testamentũ facere non possit an per hoc ad illud faciẽdum habilitatus videatur, vide ibid. quæst. 11.
Pater si obdotandam filiam de licentia principis aliquam rem suæ maioriæ alienauerit vel ex alia ea & postea dives factus sit an teneatur illam vel aliam similem in maioria subrogare, vid. gl. 4. col. 7. quæst. 6. l. 6. tit. 11. par. 6.
Pater si impetret a rege licentiam ad faciendam maioriam in vnum ex filijs an tũc possit duas maioriasfacere in duos vel plures filios vigore talis licentiæ sic ei date, vide glo. 3. col. 7. quæst. 13. d. l. 32. tit. 9. par. 6.
Et quid si licentia data fuit vt possit maioriam in duos vel plures filios facere an tunc illam facere possit in vnum tantum, vid. ibid.
Et an pater vigore talis licentiæ possit maioriam facere in filium in potestate per viam donationis vel in posthumum vel in filium existentẽ apud hostes, vide in dict. gloss. 3. colum. 8. quæst. 14. l. 32. titulo. 9. partita sexta.
Pater qui habuit licentiam ad faciendam maioriam in vnum ex filijs an illam in nepotem facere possit & quando, vid. ibid. in quæst. 15.

Pater si

Pater si de licentia principis faciat maioriam in filium post cuius mortem vocauit nepotem eius filium si filius in vita patris decedat nondum habita maioriaan tenebit constitutio in personam nepotis, vid. d. gl. 3. colum. 9. quæst. 16. l. 32. tit. 9. par. 6.
Pater qui habuit a principe licentiam ad faciendam maioriam in filium quem elegerit an si semel elegit pœnitere possit vel si electus decesset possit alium in noua facultate eligere & quando non, vid. gl. 3. col. 9. quæst. 17. l. 32. tit. 9. par. 6.
Pater si habuit a principe licentiam ad faciendam maioriam in filium suum illum nominando an possit pater illo mortuo in alium filium illam facere vigore talis licentiæ, vid. in. d. col. 9. quæst. 18.
Et quid si nascatur alius filius quem pater eodem nomine vocauit an in eum vigore talis facultatis maioria fieri possit, vid. ibid. quæst. 19.
Et quid si facultas dicat vt possit maioriam facere libere pro vt ipse voluerit an tunc possit illam facere in filium spurium vel contra regulas iuris ciuilis vel similiter, vide ibidem columna decima. quæstione vigesima sexta.
Pater si habuit licentiam ad faciendam maioriam & talem licentiam cancellauit vel incidit an si postea pœniteat & velit illam valere valeat vel de nouo alia licentia necessaria sit, vid. d. gl. 3. col. 10. quæst. 21. d. l. 32. tit. 9. par. 6.
Pater qualiter faciet quando vult impedire ne princeps in posterum det successoribus suis licentiam alienandi res maioriæ ex nulla causa, vide ibid. quæst. 23.
Pater si sine principis licentia maioriam fecit si post eius mortem illam princeps confirmauerit an teneat, vide ibidem in quæstione. 24. & in quæstione. 47.
Pater si sine licentia fecit maioriam in filium de tertia parte bonorum vel in plus si postea ante principis confirmationem siue declarationẽ decedant ambo an ipse filius aliquam partem ad suos hæredes transferat saltim illam tertiam partem, vid. d. glo. 3. quæst. 25. l. 32. titulo nono. partita. 6.
Pater qui habuit licentiam faciendi maioriam si dicat illam tantum facere de tertia & quinta parte bonorum si excedat an substineatur maioria, vid. ibid. in quæst. 28.
Pater si habens licentiam faciendi maioriam illam fecit & postea impetrauit huius licentiæ reuocationem an per solam impetrationem reuocare videtur, vid. in. d. quæst. 28.
Pater si fecit maioriam in vnum filium imposito sibi grauamine si postea illam reuocauerit & in alium filium fecerit & nihil de grauamine dicat an videtur repetitum, vide in. d. glo. 3. col. 12. in fine. quæst. 29. l. 32. tit. 9. par. 6.
Pater si fecit maioriam de bonis suis dotatis prius filiabus pro vt licentia regis ad eam faciendam requirebat si postea bona in dotem data euicta sint an filiæ possint agere de euictione vel rescindere maioriam, vi. ibid. col. 13. quæst. 31.
Pater si ex regis priuilegio faciat maioriam in duos filios spurios an indefectum vnius alter habeat totum per ius accrescẽdi, vi. gl. 6. col. 2. quæ. 34. l. 33. tit. 9. par. 6.
Pater si post quam fecit maioriam de pluribus rebus voluntarie vnam alienauit an si postea illam rehabeat reincidat in maioriam, vid. gl. 1. l. 4. c. tit. 9. par. 6.
Pater si ex domo sua principali fecit maioriam & eam vendidit aliam emendo an illa subrogetur loco primæ, vide. d. gl. 1. d. l. 40.
Pater an & quando videtur excludere fœminas a successione maioriæ & quando possit vel non & quid in dubio vocatis filijs: & an statutũ vel præceptum de excludendis fœminis sit odiosum vel non & alia infinita in hoc, vide glossam tertiam. l. tertiæ. titulo decimo tertio. partita sexta.
Pater si cum haberet filium & filiam fecerit maioriam in filiam an valeat vel non, vide dict. glo. 2. col. 3. in princip. quæst. 2. d. l. 13. titu. 13. partita sexta.
Pater an succedat in filij sui maioria. vide glossam primam. l. 4. titulo. 13. partita. 6.
PATER MONACHVS RELIGIOSVS alias RELIGIONEM INGRESSVS & an pater habeat fructus bonorum filij ingredientis religionem, vid. gl. 2. l. 13. tit. 1. par. 6.
Pater si sit religionem ingressus qualiter testare possit & quam partem filijs & monasterio relinquere possit, vid. glo. 7. & 8. cum alijs ibi. l. 17. tit. 1. par. 6.
Pater si sit professus religionẽ an statim legitima debeatur filijs vel post eius mortem naturalem, vid. gl. 9. d. l. 17.
Pater si ingrediatur religionem an statim extinguatur vsusfructus quem in re aliqua habet, vid. glo. 1. in medio. l. 5. tit. 17. par. 4.
Et tunc quando ipse capax non est consolidabitur vsusfructus cum sua proprietate, vid. d. glo. 5. col. 1. in med.
Pater monachus an possit filios suos pupillariter substituere & quid si non sit monachus, vide gl. 1. l. 5. per tex. ibi. tit. 5. par. 6.

PATER SVBSTITVIT & pater si vulgariter substituerit filio suo in sua legitima an per hoc aliquo onere illam prægrauasse dicatur, vide gl. 1. in fine. l. 11. tit. 4. par. 6.
Et quid si a patre filius fuerit vulgariter vel compendiose institutus & a primo gradu sit præteritus an videatur institutus reiecta conditione in qua fuit facta substitutio, vid. ibi. gl. 1.
Et an in residito vltra legitimam possit si ius conditionaliter institui & qualiter illud fieri possit, vid. ibi. gl. 4. & 5.
Pater monachus an possit filios suos pupillariter substituere & quid si nõ sit monachus, vid. gl. 1. l. 5. per tex. ibi. tit. 5. par. 6.
Pater si sit vilis persona an possit pupillariter filios suos substituere & quãdo, vid. d. gl. 1. ad fin.
Pater pauper & mendicus an possit pupillariter substituere filio diuiti, vide ibid. in fin.
Pater quibus filijs substituere possit pupillariter, vide ibidem in glossa tertia.
Pater quo tempore filios in potestate sua habere debeat vt eis pupillariter substituere possit, vid. gl. 5. l. 5. tit. 5. par. 6.
Pater an possit posthumum suum pupillariter substituere & quando, vi. gl. 5. l. 5. tit. 5. par. 6.
Pater schismaticus vel hæreticus filios suos in potestate non habet ne que eis pupillariter substituere poterit, vid. gl. 5. l. 5. tit. 5. par. 6.
Pater siue miles sine paganus sit an & quando possit substituere pupillariter filio suo emancipato, vid. ibid.
Et an valeat iure fideicomissi quando pupillariter facta non valuit, vide ibidem.
Pater an possit filium substituere pupillariter quando ipse exiuit ab eius potestate per dignitatem, vid. d. gl. 5. in fin.
Et que requirantur ad hoc scilicet vt pater filijs suis pupillariter substituere possit, vid. gl. 6. ibi. per illum tex. l. 32. tit. 9. par. 6.
Pater per que verba substitutionem pupillarem facere possit & quis probet filium in pupillari ætate decessisse, vid. ibi glo. 7. 8. & 9.
Pater an possit a substituto filij sui ex hæredati aliquid relinqui vel ab ipso in aliquo grauari, vid. gl. 4. & 5. l. 6. ibi.
Pater naturalis & legitimus an filiõ substituere possit, vid. gl. 4. cum alijs ibi. l. 9. per illum tex. tit. 5. par. 6.
Pater an possit minori tempore taxare metam pupillaris substitutionis, vid. glo. 2. l. 10. ibid.
Pater si filio suo impuberi pupillariter substituerit & eius testamentum ex causa præteritionis vel ex hæredationis rumpatur an substitutio pupillaris conseruetur, vid. gl. 15. ibi per illum tex.
Pater potest filium suum furiosum exemplariter substituere & quando non & quid si illum ex hæredat, vid. glo. 1. & 2. cum alijs ibi. l. 11. ibid. tit. 5. par. 6.
Pater filio suo substituerit vulgariter an per hoc illum præterijsse vel instituisse dicitur, vid. gl. 2. col. 2. l. 5. par. 6. tit. 8.
Pater an & quando a substituto filij ex hæredati aliquid legare possit, vi. 8. l. 3. tit. 9. par. 6.
PATER GRAVATVS RESTITVERE an possit duas quartas deducere legitimam scilicet & trebellianicam, vid. gloss. 23. l. 12. titulo. 5. partita. 9.
Pater si cum iure regni teneatur tertiam partem bonorum filij cum ipse voluerit restituere si ipse illud ita facit an ex tali tertia partem possit quartam trebell anicam deducere, vide ibid.
Pater quando grauatur hæreditatem restituere an si ex ea fructus percepit illos in suam legitimam computare teneatur, vide glo. 8. l. 8. titu. 11. partita. 6.
PATER OCCVPANS bona filij iure peculij an ad confectionem inuentarij teneatur, vid. gl. 1. l. 5. tit. 6. par. 6.
PATER EX HAEREDANS ET EX HAEREDATVS.
Pater an possit ex hæredare filiam contrahentem matrimonium ante vigesimum quintum annum eo inuito saltim quando ipse pater illam cum alio digno volebat desponsare & ipsa noluit & post ea cum indigno nupsit, vid. gl. 4. l. 10. tit. 1. par. 4.
Et quid si cum aliquo clandestine contraxit an stante lege tauri pater illam exhæredare possit, vid. ibid. in fin.
Pater an possit exhæredare filium masculum contrahentem matrimonium eo inuito eodem modo sicut est in filia, vide glo. 7. l. 11. per text. ibi. tit. 1. par. 4.
Pater si exhæredetur an nepos cui hæreditas deferitur acquirat patri vsumfructum, vid. gl. 5. l. 5. tit. 17. par. 4.
Pater si cum iusta causa a filio fuerit exhæredatus extraneo hærede instituto an talis hæres patrem alere debeat quando in summam egestatẽ deuenit, vid. gl. 6. l. 6. tit. 19. par. 4.
Et an defunctus filius ad alimentandum teneretur si viueret & iustam causam exhæredandi habet, vid. ibid.
Et an tunc hæres extraneus teneatur si sint nepotes vel alij qui patrem in re sanguinis alere tenentur, vid. ibid. in gl. 7.

Universidad de Deusto Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca

Pater si prætereat vel sine causa exhæredet filium emancipatum ita eius testamentum rumpitur ac si suus esset filius glos. 2. l. 20. titulo sexto. partita. 9.
Pater si filium vel filiam iniuste exhæredauerit eius testamentum non valet & potest querelari glo. 2. l. 1. tit. 7. par. 6.
Pater si maledicat filium an per hoc dicatur illum exhæredare, vide glo. 3. dict. l. 1.
Pater an habeat necesse exhæredare nepotem quando filius suus obtinet primum locum in successione, vide glo. 4. l. 1. tit. 7. par. 6. & glo. 1. l. 1. titulo. 8. par. 6.
Pater an posit filium in codicillis exhæredare & quando sic, vide glo. 1. l. 2. tit. 7. par. 6.
Pater si filium in testamento exhæredauit an exhæredatio teneat si ex aliqua causa testamentum rumpatur, vid. ibi. gl. 2. &c.
Pater non potest posthumum exhæredare & quare, vid. glo. 1. l. 16. tit. 6. & gl. 5. l. 2. tit. 7. par. 6.
Pater si filium suum exhæredauerit qualiter illum nominare & ostendere debeat & quibus signis vt exhæredatio valeat, vide glo. l. 3. per tex. ibi. tit. 7. par. 6.
Pater ex pluribus causis filios exhæredare potest de quibus per gl. l. 4. & l. 5. & l. 6. per illas. l. ibi. tit. 7. par. 6.
Pater si causam ingratitudinis cõmisserit ex quo a filio posit exhæredari an a filio alimenta petere posit & an perdat ius paternum, vide gl. 2. l. 4. tit. 7. par. 6.
Pater an posit filiũ exhęredare ex alijs causis ęque grauioribus expressis vid. d. gl. 2. d. l. 4. & glo. 3. l. 8. tit. 7. par. 6.
Pater qui ex iusta causa filium exhæredauit an exhæredationẽ reuocare videtur si secum eo reconciliauit, vid. d. glo. 2. in fin. d. l. 4. titulo septimo. partita. 6.
Et quid si patrem non percussit sed manum tantum leuauit minando, vide gl. 3. d. l. 4.
Pater qui propter ingratitudinem filij illum exhæredat locum & tempus commissæ ingratitudinis probare non tenetur hæres vero sic, vid. glo. 15. d. l. 4.
Pater an posit exhæredare filiam non renuntiantem Velleianum & fideiubentem pro eo cum esset carceratus, vid. gl. 8. d. l. 4.
Pater an & quando poterit filiam exhæredare quæ luxuriosam vitam elegit & plura in hoc, vid. gl. 5. & 6. d. l. 5.
Et quid si ante mortem patris se correxit an exhæredari posit & an patrem dotari vel alimentari debeat, vid. ibi. gl. 7.
Pater an posit filiam exhæredare quæ cum esset ætatis. 25. annorum cũ indigno matrimonium contraxit, vid. gl. 8. d. l. 5.
Pater si plures causas exhæredationis contra filiũ expressérit an sufficiat vnam tantum ex eis probare, vid. gl. 2. l. 8. tit. 7. par. 6.
Pater quando dicitur filium exhæredare ante gradum vel post vel in gradu & quid si fiat post omnes gradus vel ante cuius effectus sit & an tũc admittatur probatio in contrarium, vid. gl. 2. & 4. l. 9. ibid.
Pater an debeat filium exhæredare ab omnibus hæredibus vel an exhæredatio teneat si ab vno tantum fiat, vid. d. gl. 4.
Pater qui exhæredauit filium ingratum ipse causam ingratitudinis probare tenetur & quare & an eius hęres, vid. gl. 6. 7. & 8. l. 10. per tex. ibid. tit. 7. par. 6.
Pater an & quando & ex quibus causis a filio exhæredari potest, vi. gl. l. 11. per tex. ibi. tit. 7. par. 6.
Pater si filium prętersit & neminem hæredem instituit an legata tunc debentur, vid. gl. 7. col. 2. l. 7. tit. 8. par. 6.
Et an institutio valeat in quinta parte etiam si testamentum rumpatur ex aliqua parte, vid. d. gl. 7. in fin.
PATER TVTOR VEL CVRATOR, & pater quando filijs suis tutorem non dedit quis ad hoc admittatur, vide glossas. 1. 9. per tex. ibi. tit. 16. par. 6.
Pater cum datur tutor filijs an satisdare teneatur, vide glo. 5. colum. 2. in princip. d. l. 9.
Pater filio plures tutores reliquit an & quando tunc iudex vnum ex eis eligere posit & ei administrationem concedere, vide glo. l. 11. per tex. ibi. tit. 16. par. 6.
Pater an admittatur ad tutellam alicuius minoris quando eius filius est debitor minoris, vide glo. 5. in medio. l. 14. tit. 16. par. 6.
Pater an filio suo minori debitorem suum sibi procuratorem dare posit & quando, vide gl. 6. d. l. 14. tit. 16. par. 6.
PATER NVTRIRE quando filium debeat quando vero id ad matrem pertineat & quid in filijs spuriis, vide glo. 1. l. 9. per tex. ibi tit. 19. partita. 4.
PATER NEGANS aliquem esse suum filium qualiter contrarium probet & an statim filio alimenta præstare debeat, vide glossam. 1. l. 7. tit. 19. per tex. ibi. par. 4.
PATENA debet benedici, vide glossam primam. l. 14. titulo quinto. partita. 1.
PATIENTIA QVID sit & plura de hac virtute, vid. glossam. 1. l. 9. tit. 5. par. 2.
Non tamen debet quis tantum pati quod se contemnibilem reddat, vide ibidem.
PATIENTES qui proprie dicantur, vide glossam primam. l. 9. titul. 5. partita. 2.
PATRIA est vnicuique dulcissima & vnicuique videtur esse præstantior sua patria propria quam alia & amor patriæ & hominum naturalium confert ad conseruationem eorum quę natura producit in patria illa, vide glo. 3. l. 1. tit. 24. par. 4.
Et impius est qui propriam patriam negligit, vide. d. glo. 3. d. l. 1. titul. 4. partita. 4.
PATRIA POTESTAS non est in episcopis, vide gloss. 1. per tex. ibi. l. 65. tit. 5. par. 1.
Patria potestas an se extendat ad filios clericos & quid si illi sint episcopi vid. gl. 6. ad finem. l. 4. tit. 19. par. 4. & gl. 2. l. 14. tit. 18. par. 4.
Patria potestas facit vt taciturnitas filij adoptati pro consensu habeatur, vid. gl. 2. l. 1. tit. 16. par. 4.
Patria potestas est diuino nexu copulata & de ea, vid. gl. 1. in procemio tit. 17. par. 4. per tex. ibi.
Patria potestas perditur per crimen hæresis patris, vi. gl. 1. l. 6. tit. 18. p. 4.
Patria potestas an finiatur per dignitatem a filio adeptam & qualis ista dignitas esse debeat & an in odiosis vel in commodosis istud procedat vid. gl. 1. d. 7. ibidem.
Patria potestas an amittatur si pater filium suum dereliquerit & ad ecclesiæ portas vel alibi illum eiecerit, vide glossam. 1. & 2. l. 4. titulo vigesimo. par. 4.
Et in quantum tempus illam petere debeat vt patriam potestatem nõ admittat, vid. gl. 3. ibidem.
Patria potestas & an cum hodie sit sublata differentia emancipationis & patriæ potestatis in successionibus ab intestato adhuc durent effectus suitatis & in quibus, vid. gl. 2. l. 21. tit. 3. par. 6.
Patria potestas an expiret per cõtractum matrimonij filij sui ante ipsius relationem & quid si post matrimonium remansit in domo sui patris, vide glo. 4. l. 5. tit. 5. par. 6.
PATRIARCHA, maior est in dignitate quolibet episcopo, vid. gl. 1. l. 9. tit. 5. par. 1.
Patriarchæ quam potestatem habeãt in diocesibus suorum episcoporũ vid. gl. 1. l. 9. tit. 5. par. 1.
Patriarcha in sedendo debet præferri cardinalibus, vid. glos. 4. in princ. l. 9. tit. 5. par. 1.
Patriarchæ iurisdictio in suffraganeis quę sit, vide glossam. 2. l. 10. titul. 5. partita. 1.
Patriarcha punit episcopum siue archiepiscopum in criminalibus leuibus in alijs vero solus papa, vid. glo. 8. d. l. 10.
Patriarcha & archiepiscopus idem sunt, vide gl. 9. ibidem.
Patriarcha seu primas & si maior sit archiepiscopis in iure non ita est in episcopis subditis archiepiscopis, vid. gl. fi. l. 10. tit. 5. par. 1.
Patriarchales quatuor sedes quid designent, vi. glossam primam. l. 12. tit. 5. par. 1.
Patriarcha quando posit de nouo constitui, vid. gl. 2. ibidem.
Patriarchæ qui prętersantur alijs in sedendo siue in alijs, vide glossam tertiam. ibidem.
Patriarchæ quę possint facere extra prouinciam suam, vide glossam. 2. l. 14. tit. 5. par. 1.
Patriarcha minor est archiepiscopo, vide glossam primam. l. 15. titulo. 5. partita. 1.
Patriarcha non potest promoueri in archiepiscopum secus econtra, vide ibi.
Patriarchæ sunt ad instar regum & an sint personæ spectabiles vel illustres, vid. gl. 2. l. 3. tit. 14. par. 4.
Patriarcha à quo consecretur, vide glossam finalem. l. 28. titulo quinto. partita. 1.
PATRIMONIVM Regis est triplex, vide gl. 3. l. 1. titulo decimo septimo. par. 4.
Patrimonium filij an vendi debeat & ad vendendum ipse compellatur vt patrem alere posit, vid. gl. 12. l. 2. tit. 19. par. 4.
Patrimonium Regis est duplex vnum fiscale aliud priuatum de quibus, vid. gl. 2. l. 13. tit. 9. par. 6. & gl. 2. l. 10. tit. 19. par. 6.
Et an ea quę Regi accedunt iure confiscationis suæ sint, & ab eo alienari possint, vid. ibid. & quid in redditibus suis vide ibidem.
Et an ea quę sunt de principis patrimonio penaliquem legari possint, vide ibid.
Patrimonium regale an posit alienari per principem vel de eius mandato. vide glo. 3. & glo. 7. l. 14. tit. 9. part. 6. & glo. 2. l. 10. titulo. 18. & glo. 1. l. 28. tit. 11. par. 3.
PATRINVS VEL PATRINI an possint esse monachi, vide gloss. 6. l. 6. tit. 4. par. 1.

Patrini in baptismo sunt fideiussores parulorum ad instruendum eos. vide gl. penul. d. l. 6. tit. 4. par. 1. & gl. fi. l. 3. tit. 7. par. 4.
Patrini non semper tenentur ad instruendum filios & quando sic. vide d. gl. penul. d. l. 6. tit. 4. part. 1.
Patrini an possint esse plures in baptizando aliquem. vide gl. 1. l. 7. tit. 4. par. 1. & gl. 3. per tex. ibi. l. 1. tit. 7. part. 4.
Patrini quid docere debeant baptizatis & qualiter eos instruere teneantur qui sunt fideiussores pro eis apud deum. vide glossam tertiam. l. 13. titu. 7. part. 4.
Patrinus vide supra in verb. COMPATRES. & in verb. PATER spiritualis. & in verb. PATRONVS.
PATRONVS ecclesiæ an debeat consentire in venditione alicuius rei immobilis suæ ecclesiæ. vide gl. 6. l. 68. titu. 18. par. 3.
PATRONVS LIBERTI si per pactum expresse renuntiet iuri reuocandi libertum in seruitutem ob ingratitudinem an valeat. vide glo. 1. l. 29. tit. 11. part. 5.
Patronus & si permutatio beneficiorum fiat sine consensu patroni an teneat. vide glo. 8. l. 2. tit. 6. par. 5.
Patronus hæreticus si ad fidem reuertat an recuperet ius patronatus, & alia bona. vide gl. 3. col. 2. q. 2. l. 2. tit. 26. par. 7.
Patronus si sibi hæredem instituerit libertum suum an frater ipsius testatoris posit illud testamentum querelare & quando. vide glossam. 3. l. 2. titu. 8. par. 6.
Patronus an liberti tutores dari possint. vide glossam primam. legis. 3. titulo. 16. parti. 6.
Patronus si datus fecitor sui liberti an satisdare teneatur. vide glo. 5. col. 2. in prin. l. 9. titu. 16. par. 6.
Patronus ex quibus causis libertum suum ad seruitutem reducere posit. vide gl. 3. cum sequent. l. 9. per tex. ibi. tit. 22. par. 4.
Et quais debeat esse sui iuris sine offensa & an in faciendo vel in non faciendo. vide gl. 4. ibidem.
Et quid si libertus fuit factus clericus an & post in seruitutem reuocetur. vide ibidem gl. 6.
Patronus liberti an a liberto ali debeat si ipse ad inopiam peruenerit. vide gl. 14. l. 7. tit. 22. par. 4.
Patronus an ex iusta causa libertum in seruitutem reducit an illud propria authoritate facere posit an vero iudicis sententia requiratur. vide glo. 7. l. 9. tit. 22. par. 4.
Patronus non poterit filium suum in seruitutem reducere ob ingratitudinem commissam quando aliusillum redemit. vide ibidem gl.
Patronus si cum posset ingratum libertum in seruitutem reducere si illud facere nolit, sed de eo iudicio quæratur an debeat audiri. vide. d. glo. 9. l. 9. tit. 22. par. 4.
Patronus an liberto decedenti sine testamento succedat si libertus fratrem liberum habeat. vide gl. 1. per tex. ibi. l. 10. tit. 22. par. 4.
Patronus an aliquid in bonis liberti clerici prætendere posit. vide ibid. glos. secunda.
Patronus amittit ius patronatus in libertum si perpetuo fuerit exulatus & alijs multis modis de quibus per glossam sextam. cum alijs ibi. l. 11. titu. 22. part. 4.
Patronus quando amittat ius patronatus si a liberto operas exegerit, & an istud ius perdatur ex sola impositione si non fuit peruentum ad exactionem. vide gl. ibidem. 9.
Patronus si pro operis aliquid a liberto exegerit an amittat ius patronatus vt non posit contra tabulare testamentum liberti & etiam ius succedendi illi ab intestato. vide glossam decimam. dict. l. 11. per textum ibi. titu. 22. par. 4.
Et idem quod dicitur in patrono habet locum in filijs vel alijs descendẽtibus & in cognatis. vide ibidem gl. 1. 12. per tex. ibi.
PATRONVS FISCI quis esse dicatur & de eo. vide in. l. 12. tit. 18. par. 4. & in. l. 7. tit. 9. par. 2.
PATRONVS ecclesiæ principalis cui ali qua vnitur an efficiatur patronus ecclesiæ vnitæ. gl. 7. l. 13. tit. 5. part. 1.
Patroni consentire debent in vnione ecclesiarum, in quibus tale ius habent. vide gl. 10. d. l. 13.
Patronus præsentans indignum qua pœna feriatur, & an præsumatur quod præsentans sciebat conditionem præsentati. glos. 2. colum. 2. l. 25. titu. 5. part. 1.
Patroni ecclesiarum non se intromittunt in eligendis ministris ad seruiendum ecclesiam sed solus rector. gl. 1. in fi. l. 5. tit. 6. par. 1.
Patronus qui ecclesiæ suæ dotem necessariam relinquit aliquam pensionem sui seruitij illi imponere non potest etiam de licentia episcopi. glo. 1. 55. tit. 6. par. 1.
Patronus ecclesiæ eam dotare debet & ante dotationem non potest petere quod consecretur, & quid si antea consecrata sit. vide glossam. 2. l. 3. titu. 10. par. 1.
Patronus dicitur etiam ille qui ecclesiam consecrare fecit, & tenebitur eam dotare si ante dotationem fecerit consecrare. vide ibidem.
Patronus vnde dicatur & quod ius habeat in ecclesia, in qua tale ius habeat. vide gl. 1. & 2. l. 1. tit. 15. par. 1.
Patronus habet ius in ecclesia tribus de causis. vide gl. 3. d. l. 1.
Et an vna causa illarum tantum sufficiat. vide ibidem.
Patronus non dicitur qui modicam dotem ecclesiæ conferat. vide ibidem.
Patronus an effici possit ille qui non est de consensu veri patroni. vide ibidem.
Patronus an efficiatur quis ex sola reædificatione seu reparatione alicui ius ecclesiæ. vide ibidem.
Patronus efficitur quis ex sola loci assignatione cum voluntate episcopi. vide gl. 4. d. l. 1. tit. 15. par. 1.
Patronus quis dicatur an ille qui incepit ecclesiam ædificare & pœnituit an ille qui perfecit. vide gl. 5. in. d. l. 1.
Patronus capellæ constructæ in aliquo monasterio an posit clericum secularem ibidem præsentare. vide ibidem.
Patronus erit quis etiam si dotem conferat post consecrationem ecclesiæ. vide gl. 6. in prin. d. l. 1.
Patronus non efficitur quis ex donatione facta ecclesiæ per illum nisi illud dicatur fallit tamen in construẽte de nouo quia licet illud non dicatur videtur dare nomine dotis. vide gl. 6. ibi.
Patronus dicitur quis ex fundatione con itructione vel dotatione etiam si expresse tale ius sibi ipse non reseruet. vide gl. 6. in fi. d. l. 1.
Patronus quem debeat præsentare an extraneum vel proprium patrem. vide ibi. glo. 9.
Patronus non præsentat prælatum ecclesiæ cathedralis vel collegialis, sed tantum confirmat. vide gl. 10. l. 1. tit. 15. par. 1.
Ad alias vero præbendas canonicorum vel aliorum citra prælatum patronus habet præsentationem. vide ibidem.
Patronus potest esse præsens electioni ibique partes agere si illud iubet consuetudo. vide ibidem glo. 13.
Et an habebit ibi vocem siue clericus siue laicus sit. vide ibidem.
Patronus ecclesiæ an posit vocari a præsentato ad iudicium sine venia priuspetita. vide gl. 14. l. 1. tit. 15. par. 1.
Patronus debet in ecclesia tenere primum locum inter laicos. vide ibi. glossam finalem.
Patronus si ad magnam peruenia t paupertatem ali debet ab ecclesia neque requiritur in ea summa inopia. gl. 1. l. 2. tit. 15. par. 1.
Patronus defendere debet ecclesiam & an expensis vel suis. vide glo. 1. l. 3. titul. 15. par. 1.
Patronus an & quando teneatur ad refectionem ecclesiæ. vide ibidem in principio.
Patronus an debeat præstare suum consensum in alienatione rerum ecclesiasticarum. vide ibidem.
Patronus debet idoneum præsentare aliter non debet per episcopum admitti. vide gl. 3. l. 5. ibidem.
Patroni possunt constringi iuramento vt vtiliorem ecclesiæ præsentent si episcopus timeat quod idoneum non præsentabunt. vide ibidem.
Patronus an posit præsentare religiosum ad beneficium cum cura de sui prælati licentia. vide. d. gl. 3.
Et an posit consanguineum suum præsentare vel filium suum. vide ibidem.
Et an posit præsentare alium qui aliud beneficium habet. vide ibidem.
Patronus an de necessitate teneatur sacerdotem præsentare. vide. d. gl. 3. in fine. d. l. 5. tit. 15. par. 1.
Patronus præsentans indignum an priuetur potestate præsentandi pro ea vice vel non & quid si scienter fecerit. vide gl. 5. d. l. 5.
Patronus potest variare in præsentando & an pro vna vice tãtum liceat variare an vero plures. vide gl. 1. l. 6. tit. 15. par. 1.
Patronus an ex aliqua cautela posit dari vt variare minimè liceat sibi. vide gl. 2. d. l. 6.
Patronus an & quando posit variare lite pendente inter præsentatos si tertius voluerit præsentare. vide. d. gl. 2. d. l. 6.
Patronus licet variare posit procedit accumulando secundum præsentationem primæ non totaliter a prima præsentatione recedendo. vide gl. 3. l. 6. tit. 15. par. 1.
Patronus variare non potest in malum vel peius sed in æquè idoneo vel melioti. vide ibidem in gl. 4.
Patronus potest duos vel tres simul præsentare licet patronus clericus sit. vide gl. 8. d. l. 6. tit. 15. par. 1.
Patronus laicus potest voluntatem suam mutare & alium præsentare si episcopus nondum primam præsentationem non confirmatus fuerit. vide gl. 1. l. 7. ibidem.
Irreclerico vero patrono est secus quia variare non poterit nec secũdo præsentare. vide ibidem gl. 3.
Quod procedit si tanquam clerico tale ius sibi cõpeteret secus si ratione patrimonij quia hic sicuti laicus poterit variare. gl. 2. ibidem.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Patroni duo si simul in vnum præsentandum consenserint an vnus ex eis postea liceat variare. vide gl.3. ibidem.
Patronus clericus se ipsum præsentare non potest & quomodo liceat. vide ibidem glo.5.
Quod limita nisi plures sint patroni vnusque ex eis sit clericus quia licite præsentat. vide gl.6. per text. ibi. in. d. l. 7.
Patronus efficitur quis ex sola hæreditatis aditione licet possessionem rerum non habuerit. vide gl. 4. l. 8. tit. 15. par. 1.
Patronus ius suum compatrono donando an episcopi consensu illud facere debeat. vide gl. 6. ibi.
Et an talis consensus debeat præstari ante factam donationem vel post. vide glo. 7. ibidem.
Patronus qui est in possessione iuris patronatus potest præsentare lite super proprietate pendente talis tamen præsentatio non debet per superiorem admitti. vide gl. 6. l. 9. tit. 15. par. 1.
Secus si lis sit super possessione & quæ sit de hoc ratio. vide ibidem.
Patronus debet esse bonæ fidei possessor illius iuris quantum ad hoc, vt eius præsentatio valeat. gl. 8. l. 9. tit. 15. par. 1.
Patronus an possit præsentare post motam litem super iure patronatus. vide glo. fina. ibi.
Patroni dissentientes inter se in præsentando quid tunc fieri debeat. vide glo. 2. 5. & 7. l. 10. tit. 15. par. 1.
Patronus ecclesiasticus siue laicus intra quantum tempus debeant præsentare. vide glo. 1. l. 11. ibidem.
Patronus laicus qui ex priuilegio apostolico habet ponere custodiam ecclesiæ vacanti an talis laicus patronus possit ibi ponere œconomũ. vide glo. 4. l. 11. tit. 15. par. 1.
Ex quo sequitur an Reges Hispaniæ habeant ex cõsuetudine istud ius. vide ibidem.
Patronus qualis si plures sint debeant magis honorari. vide gl. 6. 7. & 8. l. 12. titu. 15. par. 1.
Patroni dissentientes in præsentando episcopus debet illum instituere quem præsentat ille qui plures ecclesiæ contulit quia hic Episcopus optionem non habet. vide. d. gl. 7.
Patrono mortuo vel decedente sine hærede ad quem pertineat ius prouidendi & præsentandi. vide gl. d. l. 13. tit. 15. par. 1.
Patroni prius debent filios ecclesiæ præsentare quam extraneos. vide glo. 2. & 3. d. l. 13.
Patronus an de necessitate teneatur ad ecclesiam præsentare aliquẽ de intitulatis ad illam qua de causa fuerunt ordinati. vide glossam tertiam. l. 14. ibidem.
Patronus sine consensu episcopi non potest aliquid disponere quod sapiat modum viuendi in ecclesia vel aliquam spiritualitatem. vide gl. 2. l. 15. tit. 15. par. 1.
Nec poterit aliquid disponere de iuribus ipsius ecclesiæ in præiudicium episcopi. vide ibidem.
Patronus si negligens sit cui deuoluatur potestas præsentandi. vide glo. 1. ad fin. l. 9. tit. 16. par. 1.
Patrona an possit esse fœmina. vide glossam quartam. legis octauæ. titu. 15. par. prima.
PPTRONATVS ius. vide supra in verbo. IVS patronatus.
PATRVVS an excludat nepotem ex filia quando filia fuit exclusa per testatorem a successione maioriæ. vide glo. 2. col. 6. quæst. 18. l. 3. titu. 13. par. 6.
Patruus an requiratur quod sit vtrunque conuinctus si velit nepoti, seu sobrino suo succedere. vide gl. 1. l. 5. tit. 13. par. 6.
Patruus non continetur appellatione nepotis. vide gloss. 1. colum. 2. l. 6. titu. 13. parti. 6.
Patruus excluditur per nepotem seu sobrinum & quando etiam si cum eo sit in pari gradu. vide ibi gl. 3.
Patruus an teneatur neptem suam dotare. vide glo. 6. l. 9. titu. 11. par. 4. & glo. 6. in fin. l. 2. tit. 19. part. 4.
Et an filius fratris naturalis patruo suo succedat sicuti poterat succedere eius pater. vide gl. 8. l. 12. tit. 13. par. 6.
PAVPER an possit diuitem compellere ad sibi mutuãdum, & an & quando super iudicis officium. vide glossam primam. in proœmio tituli. 1. par. quinta.
Et non obstat quod aliquis sit pauper vel non vt de eo aliqua confideri possint si bonos mores habeat. vide gl. 3. l. 4. tit. 2. par. 5.
Pauper si præferat suas res vilissimas pretiosioribus alienis in eo depositis an in eo tunc dolus esse præsumatur. vide glossam octauam. legis quartæ. tit. 3. part. 5.
Pauper studens an plus commendandus sit quam diues. vide gloss. 16. in proœmio partitarum.
Pauper an debeat a doctoribus gratis licentiari vel doctorari. vide gl. 9. l. 10. titu. 17. par. 1.
Pauperes inuenti in officio præsumuntur affectasse officium. glos. 2. l. 2. titulo. 9. parti. 2.
Pauper cum opprimitur a potente etiam si latenter lachrymatur eius clamor tacitus in excluso auditur. gl. 5. l. 5. tit. 3. part. 3.
Pauperes an possint esse testes. vide glossam decimam nonam. l. 8. titul. 16. parti. tertia.
Pauper an tabellionibus & aduocatis aliquid soluere debeat & quando & an causa siue litigitium ipsorum in scriptura redigi debeat & in actis. vide gl. 3. l. 6. tit. 22. par. 3.
Pauperes qui dicantur siue agatur de magno siue de paruo præiudicio. vide glo. 2. l. 20. tit. 23. par. 3.
Et cui incumbat onus probandi aliquem esse pauperem. vide dictam glo. secundam. ad finem.
Pauper præsumitur ille qui male vestitus ambulat & ibi de alijs modis probandi paupertatem. vide. d. gl. 2.
Pauper vti potest de rebus communibus ciuitatis sicuti potest diues. vide glo. 8. l. 9. tit. 28. par. 3.
Pauperibus qualiter consulatur quando diuites in pascuis communibus multas greges immittunt in eorum damnam. vide glossam nonam. l. 9. titu. 28. par. 3.
Pauper & an relictum alicui tanquam pauperi sibi debeatur si diues sit si relinquens illud ignorabat. vide glo. 4. in fine. l. 21. titul. 1. part. 6.
Pauperes alicuius loci si sint ab aliquo hæredes instituti an tunc bona mobilia & immobilia debeant vendi vt pretium eis detur. vide glo. 1. l. 20. titu. 3. part. 6.
Et qualiter inter eos debeat fieri diuisio & inter quales & per quos & alia in hoc. vide glo. d. l. 20.
Et quid si testator nominationem pauperũ suo commissario relinquit quos tunc ipse eligere teneatur. vide ibidem glo. 7.
Et si bona iubeatur distribui inter pauperes qualiter hoc fieri debet per executorem. vide gl. 2. l. 3. per tex. ibi. tit. 10. par. 6.
Et intra quantum tempus iste elector eligere debet & quid si nolit ad quem deuoluatur electio pauperum. vide gl. 3. l. 7. ibidem.
Pauper non dicitur filius qui habet patrem ciuitem. vide glo. 6. col. 2. ad finem. l. 7. tit. 13. par. 6.
Pauper an & quando & qualis de delicto accusare possit aliquem. vide glo. 11. & 12. l. 2. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.
Pauper quis proprie dicatur. vide dictam glossam. 12. d. l. 2. tit. 1. par. 7. & glo. 2. l. 20. tit. 23. part. 3.
PAVPERTAS ecclesiarum est iusta causa vniendi eas. vide glo. 7. l. 13. titu. 5. par. 1.
Paupertas faciet hodie aliquos studere si enim diuites sunt de hoc non curant. vide gl. 5. l. 2. tit. 7. par. 2.
Paupertatis probatio cui incumbat. vide glossam secundam. ad finem. l. 20. titu. 23. part. 3.
Paupertas ad delictum trahit sed ob hoc mulieres quæ turpem vitam eligunt non excusabuntur. vide glossam secundam. l. 2. titu. 9. parti. 2. & glo. 2. l. 5. tit. 3. parti. 4.
Paupertas patrem excusat vt filios alere non compellatur. vide gloss. 1. cũ sequent. per tex. ibi. l. 4. tit. 19. par. 4.
Paupertas excusat ab appellando & an detur secũdus annus propter inopiam ad prosequutionem appellationis. vide ibidem.
Paupertas an impediat pœnas iudiciales & an excuset in criminalibus, & an excuset a solutione collectæ vel ab alijs muneribus publicis, & an a periurio & a cautione quam debet præstare vsufructuarius. vide per glo. 1. l. 4. tit. 19. par. 4.
Paupertas an excuset a prælatura vel a tutela. vide glossam duodecimã. l. 2. tit. 17. par. 6.
PAX a capitaneis an & quando fieri possit. vide glossam. 15. l. secundæ. titu. primo. par. 2.
Pax est stricti iuris & non se extendit ad alia quam scilicet in pace contenta fuerint. vide gl. 1. l. 31. tit. 18. par. 2.
Pax an videatur facta si tempore pacis Rex in confinibus Regni sui faciat castellum. vide ibidem.
Pacem rumpens si monitus & requisitus damna non emendet perdit castra posita sub fidelitate & alter põt illa sibi occupare. vide gl. 2. ibid.
Pax inter plures facta si vnus violet & iurata sit alius propter hoc violare eam non debet. vide gl. 6. l. 28. tit. 11. par. 1.
Et an rumpat pacem qui facit furtum. vide. d. gl. 6. in fine.
Sed quid si vnus alterum vulnerauerit an ne alter pacem etiam iuratam fernare debeat. vide gl. 7. l. 28. tit. 11. part. 3.
Et quid si offendat filius frater vel vxor vel vnus ex eis qui pacẽ fecerũt alio præsente ab extraneo offenditur & ille eũ non iuuat. vide ibidẽ.
Pax & de instrumento pacis qualiter fiat & an sit de iure gentium. vide gl. 1. l. 82. tit. 18. par. 3.
Pax quando sit an facta cum vno ad adhærentes & complices extendatur & quando. vide gl. 2. d. l. 82. tit. 18. par. 3.
Pax de natura ipsius est quod sit perpetua & an in ea debeat osculum interuenire. vide gl. 3. & 4. in. d. l. 82.
Pax hominum est ordinata concordia. vide glossam octauam. l. primæ. titulo.

titulo. 27. parti. 4.
Pax quid sit & quotuplex & qualiter fiat & quibus actibus. vide glos. 1. 3. 4. & 5. per tex. ibi. tit. 22. par. 7.
Et an ruptor pacis videatur ille qui rupit ex causa nouiter orta vt si inimicus illam fregit. vid. ibi. gl. 6. & gl. 4. ad fi. l. 3. ibidem.
PECCARE non debet quis propter suum amicum. vide gloss. 4. l. 6. per tex. ibi. titu. 27. par. 4.
Peccare & non est danda occasio peccandi etiam infideli. vide gl. 1. col. 2. in prin. l. 22. tit. 11. part. 5.
Peccare non licet etiam in volentem. vide glossam secundam. legis primæ. titu. 19. par. 7.
PECCATA & peccatum originale commune est omnibus nascentibus. vide gl. 1. l. 1. tit. 4. par. 1.
Peccata per parrochianum commissa in alieno episcopatu an de eis possit suus parrochus illum absoluere. vide gl. 5. l. 21. tit. 4. par. 1.
Peccatum mortale an debeat statim confiteri sub pœna peccati. vide glo. fin. l. 22. tit. 4. par. 1.
Peccatum mortale licet obliuiscatur an hoc sit peccatum. vide dictam glossam finalem.
Peccata venialia an & quando confiteri teneamur. vide glo. 2. in medio. l. 23. titul. 4. par. 1.
Peccati mortalis pœna. vide glossam per textum ibi. in. l. 28. titu. quarto. parti. prima.
Peccatum facit vt quis citius moriatur. vide glossam secundam. legis. 37. ibidem.
Peccata magna & media & minima quæ sint & quæ impediant ordinũ susceptionem & qualiter. vide gl. 23. & 4. l. 5. titu. 7. par. 1.
Peccata causantia irregularitatem quæ sint. vide glossam secundam. dictæ legis. 32.
Peccata mortalia an & quando causent irregularitatem. vide glossam. 5. dictæ legis. 32.
Peccata venialia sunt peccata minima. vide glossam primam. l. 34. titul. quinto. par. 1.
Peccata occulta quæ dicantur. vide glossam tertiam. legis trigesimæ tertiæ. titu. 6. part. 1.
Peccata publica puolice reprehendi debẽt per prædicatorem alias consentire videtur. vide gl. 4. l. 45. tit. 5. part. 1.
Peccata nondum commissa papa remittere non potest. vide gl. 5. col. 2. l. 51. titu. 6. par. 1.
Peccata occulta quando liceat reuelare quando vero non. vide glo. 10. l. 35. titu. 9. par. 1.
Peccata occulta non debent a iudice terreno puniri & si probari non possunt non sunt trahenda in publicum etiam si soli denuntianti nota sint quia tunc iudex non poterit ad aliquem actum iudicialem peruenire neque illi poterit subtrahere sacramentum neque excommunicare in genere. vide gl. 16. in prologo. 4. partitæ.
Peccatum mortale vtrum sit si maritus manducet calida vt cum vxore copulam habere possit & quando peccet ea in cognoscendo venialiter quando vero mereatur. vide glossam secundam. 3. & 5. l. 9. per tex. ibi. titu. 2. par. 4.
Peccatum mortale facit ille qui scienter contraxit matrimonium cum vouente simpliciter. vide gl. 5. l. 11. tit. 2. par. 4.
Peccatum faciẽs seruus est peccati & quibus miserijs & infortunijs peccator subiectus sit. vide gl. 3. l. 8. tit. 22. par. 4.
Peccatũ ducit ad non esse cum nihil fit. vide. d. gl. 3. in fine.
Peccatum an faciat ille qui ob timorem mortis vel amissionis bonorum aliquod crimen committit. vide gl. 1. l. 4. tit. 4. par. 4.
Peccatum papæ qualiter in concilio denuntiari debeat. vide gloss. 3. per tex. ibi. l. 10. tit. 25. part. 4.
Peccatum non debet fieri propter amicum neque talis excusatio aliquid valebit. vide gl. 4. per tex. ibi. l. 6. tit. 27. par. 4.
Peccatum & duæ res faciunt in homine omnia peccata. vide glo. 1. in prologo. 7. partitæ.
Et initium omnis peccati fuit super via. vide gl. 3. in. d. prologo.
Et potius debet quis omnia mala pati quam peccato consentire. vide gl. 3. l. 8. titu. 8. par. 7.
Et qui habet potestatem castigandi si cum opus est illud non faciat qualiter puniatur. vide gl. 1. l. 9. ibi. ad finem.
Peccatum vnius alter luere non debet. vide glossas. l. 9. per textum ibi. titu. 31. part. 7.
Peccatum incestus. vide in verbo. INCESTVS.
PECCATOR duplici vinculo astringitur ad satisfaciendum. vide glo. 1. l. 28. tit. 4. par. 1.
Peccator dolere debet eo quod Deum offendit non tamen propter infamiã sibi sequutã vel amissi honoris. vide gl. 1. in med. l. 23. titu. 4. par. 1.
Peccator qualiter dolere debeat de peccatis suis, & qualis dolor sufficiat. vide. d. gl. 1. in fi. l. 23. tit. 4. par. 1.
Peccatores an sint odiendi ab hominibus & a quibus sic. vide glos. 2. l. 12. titul. quinto. par. 2.
Peccator quibus miserijs & infortunijs subditus subiectusq; sit. vid. gl. 3. l. 8. per tex. ibi. tit. 22. par. 4.
PECVLATVS crimen. vide in verbo, CRIMEN PECVLATVS.
PECVLIVM clericorum in quo differat a peculio laicorum. vide glo. 1. l. 1. tit. 21. part. 1.
Peculium aduentitium in clericis dicitur quod in laicis appellatur castrense vel quasi castrense. vide gl. 1. l. 2. ibidem.
Peculium profectitium in clericis quod dicatur. vide gloss. 2. ibidem.
Peculium quasi castrense quæ personæ illud dicantur habere. vide glos. 4. l. 2. titu. 2. par. 3.
Et an filius familias qui a patre habet peculium possit in litem iurare actore differente & quando. vide gl. 2. & 5. l. 3. tit. 11. part. 3.
Peculium castrense dicitur quod castellanus acquirit in custodiendo castro. vide glo. 1. per tex. ibi. l. 6. tit. 17. part. 4.
Peculium castrense dicitur quod filius lucratur tam in mari quã in terra propter se tantum. vide gl. 4. d. l. 6. de aduentitio vide leg. 5. eod. tit.
Et si de castrensibus filius fuerit testatus & patrẽ exhæredauerit an eius testamentum subiaceat querelæ & quid hodie. gl. 8. ibidem.
Et quid in patre testante in castrensibus an in eo idem sit dicendum. vide. d. gl. 8. in fine. d. l. 6. tit. 17. part. 4.
Peculium castrense vel quasi quod dicatur. vide gloss. l. 7. tit. 17. parti. 4. per textum ibi.
Peculium quasi castrense an possit habere mulier ex principis donatione. vide glo. 9. l. 7. tit. 17. par. 4.
Peculium castrense est obligatum pro mutuo recepto a filiofamilias. vide glo. 11. l. 4. tit. 1. par. 4.
Peculium profectitium vel aduentitium an dicatur illud quod lucratur filius cum pecunia patris & quando. vide gl. 1. l. 3. tit. 15. par. 6.
Peculium castrense vel quasi an frater cum fratribus communicare teneatur. vide gl. d. l. 5. per tex. ibi. tit. 15. par. 6.
PECVNIA redimit peccatum. vide glossam primam. in princi. l. 25. titulo. 4. par. 1.
Pecunia vnde dicatur. vide glossam secundam. per textum ibi. legis primæ. titulo. 21. par. 1.
Pecunia a solo imperatore concuti & fieri eius mandato potest & hoc priuilegium ipsorum. gl. 11. l. 2. tit. 1. par. 2.
Pecuniæ obediunt omnia. gl. 4. l. 17. tit. 9. part. 2.
Pecunia data iudici vel testi an & qualiter repeti possit. vide glo. 4. l. 27. titu. 22. par. 3.
Pecunia reperta in pariete domus cuia sit. vide glossam primam. l. 45. titulo. 28. part. 3.
Pecunia si abscondita inueniatur semper præsumitur esse alterius & quẽ illud non sit thesaurus. vide gl. 2. ibidem.
Pecunia est de rebus quæ seruando seruari non possunt. vide glossam. 2. l. 14. titu. 11. par. 4.
Et an tutor possit dotem pro minori constituere in pecunia vel in rebus immobilibus vel mobilibus sine iudicis decreto. vide ibidem.
Pecunia si sit in maxima quãtitate sic iudicatur de ea sicuti de alia re immobili. vide. d. gl. 2. in fi. d. l. 14. tit. 11. par. 4.
Pecunia an possit dari mercatori vt inde ille percipiat quæstũ qui honestẽ percipi potest. vide gl. 5. l. 29. tit. 11. par. 4.
Pecunia si alicui numeretur de mandato alterius an ipse illam mutuare videatur. vide glo. 2. per tex. ibi. l. 2. tit. 1. par. 5.
Pecunia in dubio an videatur deposita vel mutuata. vide glo. 1. l. 10. titul. 1. par. 5. & glo. 2. l. 72. tit. 18. par. 5.
Pecunia si mutuetur an ibi veniat interesse quod est extra rem & quid in alijs mutuabilibus. vide gloss. 4. l. 10. tit. 1. part. 5.
Et quid si mutuans esset mercator an ibidem veniat interesse extrinsecum. vide. d. glo. 4. d. l. 10.
Pecunia si cõmodatur vt species an possit retineri pro debito per ipsum commodatarium. vide gl. 3. l. 9. titu. 2. part. 5.
Pecunia quando possit licite deponi penes vsurarium. vide gloss. 4. l. 2. titu. 3. par. 5.
Pecunia si detur pro arrha ratione venditionis si tunc non dicatur quod datur propter pretium an illud ita esse præsumatur. glos. secunda. l. 7. titulo. 5. par. 5.
Pecunia intra quantum tempus a venditore emptori reddi debeat si fuit inter eos pactum factum quod illa reddita emptor ad rei emptæ restitutionem teneretur. vide glo. 1. l. 42. tit. 5. par. 5.
Et an ius competens venditori ex tali pacto possit alij cedi. vide ibidem in glo. secunda.
Et an emptor liberetur præstito interesse & quando. vide ibidem gl. 4.
Et si ex pecunia aliena aliquis rem emat an ipse emens habeat illius rei dominium & qm. vide glo. 1. cum alijs ibi. l. 49. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.
Et quid si pecunia sit alicuius militis vel alicuius minoris, furiosi, clerici, vel prodigi, vel ecclesiæ, an tunc requiratur quod emens sit procurator, vel negotiorum

Universidad de Deusto
Biblioteca

negotiorum gestor ipsius militis. vide gl.2.&.3.ibidem.
Et an idem sit in quocunque milite. vide in.d.gl.2.
Pecunia in dubio semper præsumitur esse soluentis. vide dictam glo. primam.d.l.49.
Pecunia ecclesiæ sia prælato ipsius mutuetur alicui & ipse ex ea prædiũ emerit an tunc prædium sit ecclesiæ velementis. vide gl.6.d.l.49.
Et quid si prælatus & ecclesia de communi pecunia rem emant cuia sit res sic empta. vide.d.gl.6. in fin.d.l.49.
Pecunia si interueniat quando vna res pro alia permutatur an tunc præsumatur venditio vel permutatio. vide gl.1.l.1.tit.6.par.5.
Pecunia an licitè recipiatur a medico pro conferenda sanitate. vide gl.8. l.10.tit.8.par.5.
Pecunia inuenta est vt æstimet alias res non autem vt æstimetur. vid.gl. 3.col.2.in medio.l.28.tit.8.par.5.
Pecunia si mutuetur alicui & dationi ipsius adijciatur pœna an videatur apposita loco vsurarum. vide gl.1.l.40.tit.11.par.5.
Pecunia an recipi posit pro fideiussione facienda. vide gloss. quartam. l.1.titu.12.par.5.
Pecuniam fuisse versam in vtilitatem minoris debet semper probare tutor etiam in alijs contractibus vltra mutuum. vide glossam quartam. l.8.tit.13.par.5.
Pecunia si alicui detur ad faciendam vel reficiendam domum an ex hoc iste dans habeat in re illa tacitam hypothecam vel solummodo actionem personalem priuilegiatam. vide gl.9.&.10.l.26.tit.13.par.5.
Pecunia si pro expensis alicui detur vt alibi vadat si non vadit an illam restituere teneatur. vide gl.l.44.per tex.ibi.tit.14.par.5.
Pecunia si detur iudici vt pro dante sententiam ferat vel vt iustè iudicet vel vt cito causam expediat an per hoc dans causam amittat. vide glo. 1.l.52.per tex.ibi.tit.14.part.5.
Pecunia si per aliquem detur testatori vt aliquem instituat hæredem an talis institutio teneat. vide gl.6.l.27.tit.1.par.6.
PECVS si pariat cum furtiua sit penes bonæ fidei possessorẽ licet conceperit penes furẽ an partus sit furtiuus. vide gl.2.l.5.tit.29.par.3.
Pecora si a muliere maritj nomine gregis in dotem dentur & aliqua præmorianturan maritus in locum præmortuorum alia debeat supponere, & quid si quando fuerunt sibi data non sub nomine gregis sed numeriputa.30. vide gl.2.l.21.tit.11.par.4.
Et quid si non nascantur ex illis an maritus teneatur supplere de alijs. vide glo.4.ibidem.
Pecus an semper præsumatur perdita culpa pastoris nisi ipse probet contrarium. vide glo.11.l.15.tit.8.par.5.
PEDAGIA permittuntur Principibus & quare. vide gloss. nonam.l. 2.titu.1.par.2.
Pedagia & an in concessione pedagij requiratur iusta causa, vt recipiens sit tutus in conscientia. vide gl.1.l.5.tit.7.par.5.
Et an ista pedagia a clericis solui debeant. vide glo.3.ibidem.
Et qualia & in qua quantitate solui debeant. vide gl.4.ibidem.
Pedagia non debent solui quando aliquis adducit aliquid sui & suorum vsus causa & an & quando credatur iuramento ipsius. vide ibi gl.6.
Et quid si sui causa portabat & postea mutato proposito rem vẽdidit an aliquid solueretenetur nomine tributi. vide ibi gl.8.
Pedagia an solui debeant pro eis rebus quæ portantur pro domo facienda vel reficienda. vide ibi gl.9.
Pedagia ex quibus rebus non debeant solui. vide omnes glossas.l.5.titu. septim.par.5.
Pedagia & quale priuilegium habeant milites ecclesiæ & minores quando malitiose portagia non soluerint. vide glo.16.ibidem.
Pedagia si a mercatoribus non soluantur an omnes res suæ quas adducent debeant confiscari. vide gl.1.l.6.tit.7.par.5.
Et quid in minoribus.25.annis. vide ibidem in gl.3.
Et an si occultantes perdant rem ipso iure vel post sententiam. vide ibidem glo.quinta.
Pedagia si non soluantur a transeuntibus si postea res de qua debebatur perceat an dns ad æstimationẽ teneatur. vide gl.8.l.6.tit.7.par.5.
PEDANEVS IVDEX. vide in verbo, IVDEX PEDANEVS.
PELLI animalis mortui creditur, estque vox mortua. vide glo. secundam. in proœmio.tit.18.par.3.

POENA	Officialis	Pecuniaria
Clericorum	Consanguineorum	Extraordinaria
& prælatorum.	Corporalis	Alienantium
Tabellionis	Iniuriantis	Dupli
Occidentis	Falsi	Quadrupli
Mortis	Iudicis	Stupri
Amputationis membri	Assessoris	Fideiussoris
Auxiliantium	Aduocati	Prohibentis
Homicidæ	Incesti	Resistentis
Rebellantis	Adulterij	Matris
Patris	Mutui	Diffamantis
Fratris	Accusatoris	Testium
Tutoris	Hæredis	Deportati, vel
Sacrilegij	Denuntiantis	damnati
Negantis	Legalis	
Depositarij	Fustigationis	

POENA faciet stultum sapientem. vide glossam primam.l.fina. titulo primo.part.prima.
Pœna quam meretur quis propter suum delictum non tollitur propter baptismum. vide gl.2.l.5.tit.4.parti.1.
Pœna peccati mortalis. vide glossam per textum ibi.l.28. titul.quarto. partita prima.
Pœna æterna minuitur per contritionem. vide glossam primam. dict.l. 28.titu.4.par.1.
Pœna medicorum adhibentium infirmis medicinas antequam confiteantur. vide gl.4.per tex.ibi.l.37.tit.4.part.1.
Pœnæ infernales an minuantur propter bona facta in vita. vide gloss.2. l.40.ibidem.
Pœna non comitantis corpus Christi occurrentis in itinere. vide gloss.l. 62.tit.4.par.1.
Pœna Iudæorum seu aliorum infidelium obuiantium corpus domini in via non reuerentis illum. vide gl.per text.ibi.in.l.63.ibidem.
Pœna eligentium indignos in quibuscunque electionibus. glo.1. & glo. 2.col.1.&.2.l.25.tit.5.par.1.
Pœna ordinantis scienter seruum alterius de qua vide glossam quartã. l.18.tit.6.par.1.
Pœna ordinantis se ante ætatem legitimam quæ sit. vide gloss. quintam. l.27.tit.6.par.1.
Pœna concubinæ alicuius clerici de iure antiquo & hodierno. vide gl.fi. l.43.tit.6.par.1.
Pœna suspensionis a iure ponitur in multis casibus vt dicit gloss. 5.l.17.titulo.9.part.prima.
Pœna suspensionis si imponitur a iure scilicet ab officio an suspensus videatur a beneficio. vide ibidem.
Pœna remittitur aliquando necessitatis ratione. vide glossam octauam. l.20.titu.9.par.1.
Pœna suspenditur per appellationem & quando, & in quibus non. vide gl.5.in prin.l.21.tit.9.par.1.
Pœna celebrantis in ecclesia poluta anteaquam reconcilietur. vide glo. 3.l.20.tit.10.par.1.
Pœna extrahentis aliquem iniustè de ecclesia vbi confugit. vide per gl. fina.l.4.per tex.ibi.tit.11.part.1.
Pœna recipientis scienter beneficium alicuius viuentis. vide glossam.1. per tex.ibi.l.13.tit.16.part.1.
Pœna limoniacorum etiam hodierna. vide gloss.1.l.12.titul.17.part.6.& vbi se refert, & ibi gl.8.
Pœna desiderantis & publicè dicentis mortem principis quæ sit. vid.gl. 2.l.1.per text.ibi.tit.13.par.2.
Pœna amissionis seu eruitionis oculorum an imponatur de iure communi, & quid de iure partitarum. vide gl.4.l.1.tit.13.part.2.
Et quid si iste cui oculi sunt extrahendi illos habeat obscuratos an talis pœna locum habeat. vide ibidem.
Pœnæ electio in alternatiuis cuia sit. vide gl.3.l.1.tit.13.par.2.
Pœna impetrantis aliquid a Rege per mendacium quæ sit. vide gl.3.per tex.ibi.l.8.tit.13.par.2.
Pœna non obedientium principi. vide glossam quartam. in fin. & gl.7. l.16.titu.13.par.2.
Pœna propter inobedientiam & non recognitionem dominij. vide gl. 1.l.11.tit.13.par.2.
Pœna antea quod ponatur qui debeant in eius impositione apponi. vide gl.2.per tex.ibi.l.1.tit.16.par.2.
Pœna etiam si sit determinata pro aliquo delicto nihilominus Rex poterit mitigare pœnam & qualiter. vide gl.12.l.3.tit.16.par.2.
Pœna mitior debet imponi subripientibus res immobiles Regis quam res mobiles ipsius & quare. vide gl.13.l.1.tit.17.par.2.
Pœna etiam si a principe remittatur non propter hodie videtur recedere a recuperatione sumptuum. vide gl.11.l.4.tit.18.par.2.
Pœna non mitigatur propter timorem mortis in castellanis castellum tenentibus. vide gl.7.l.6.tit.18.par.2.
Pœnæ quæ imponuntur pro pecoribus & alijs damnificantibus prædia aliena si tales non sint sufficientes secundum temporis qualitatẽ crescì & augeri possunt. vide gl.4.l.3.tit.26.par.2.
Pœna indirectè dirigit hominem ad virtutem. vide glossam tertiam.l.2. titu.1.part.3.
Pœna in compromissis posita quando non debeatur etiam si pars non fuerit obediens præceptis arbitri. vide per gl.1.l.34.tit.4.par.3.
Et si sit impeditus an exigatur noua interpretatio. vide ibidem glo.2.
Pœna si non fuit apposita in compromissis an contraueniens teneatur parti ad

parti ad interesse, & qualiter ille sit & qualiter æstimabitur. vide gloss. 3.l.15.titu.4.par.3.
Pœna inquisitoris qui temere & dolose inquirit contra aliquem siue omisit inquirere. vide gl.10.l.4.tit.17.par.3.
Pœna apponi non potest in sententia iudicis lata ex partium conuentione. vide gl.2.l.4.tit.18.par.3.
Pœna frangentis securitatem Regis. vide glossam quintam.l.18.titul.18. partita tertia.
Pœnam soluere debet qui aliquid promisit non facere etiam si extra ius illud faciat. vide gl.9.l.56.tit.18.par.3.
Pœna posita quoties aliquid contra fiat qualiter illud pluries intelligi debeat. vide gl.13.d.l.56.
Pœna conuentionalis an posit excedere duplum tam de iure communi quam fori. vide gl.4.l.70.tit.18.par.3.
Et an ista pœna adiecta dationi qualitatis posit exigi a non cõsueto fœnerare. vide.d.gl.4.dict.l.70.
Pœna redendi arrhas duplicatas vel quadruplicatas an habeat locum de iure canonico vel de iure Partitarum & quare non. vide gloss. sextam. l.84.titu.18.par.3.
Pœna quando non est ordinaria & a lege statuta eius remissio residet in iudicis arbitrio. vide gl. 4.l.4.tit.22.part.3.
Pœna an posit minui per iudicem quando illud sibi in sententia reseruauit. vide gl.4.l.22.tit.22.par.3.
Pœna apposita per iudicem a Iuocato vel parti si plus in iudicio loquatur an valeat sine causæ cognitiõne. vide gl.6.ibidem.
Pœna minuens iudicando si illud sine causa fecerit an eandem subire teneatur. vide gl.3.l.25.tit.22.par.3.
Pœna volentis corrumpere iudicem vel notarium qualis sit. vide gloss.1. &.7.cum alijs ibi.l.26.tit.22.par.3.
Pœna an posit remitti participi criminis si alios criminosos denuntiauerit. vide glo.8.l.26.tit.22.par.3.
Pœna minor & pro minoribus delictis an imponi debeat & exequi durante appellatione super maioribus delictis. vide glossam quintam.l. 14.titu.23.par.3.
Quod procedit etiam si maior pœna non absorbeat minorem neq; minor præiudicet maiori. vide ibidem.
Pœna maior si absorbeat minorem an vtraque imponatur. vide gloss.5. &.6.l.14.tit.23.part.3.
Pœna mortis est vltimum terribilium. vide ibidem.
Pœna violantis muros ciuitatis vel facientis fossas circa eos qualis sit. vide per glo.2.l.15.titu.28.par.3.
Pœna aliquando grauior aliquando vero mitior imponitur pro delictis clandestine siue palam factis. vide gl.3.&.4.in proœmio titu.3.par.4. & glo.2.l.1.tit.3.par.2.
Pœna impedientis matrimonium contrahi inter aliquos sine causa iusta quæ sit. vide gl.3.l.4.tit.3.part.4.
Pœna per laicos imposita filiæ nubenti sine parentum consensu. vide per gl.3.l.5.tit.3.part.4.
Pœna ex causa imposita per principem matrimonium contrahentibus veluti inter magnates an locum habere possit vel non. vide gloss.5.l.1. titu.5.part.4.
Pœna an posit alicui per iudicem imponi per quem certo officio sit perpetuusita quod inde nunquam possit dilcedere. vide glossam.5.l.2.titulo.5.part.4.
Poena imposita contrahentibus matrimonium intra quartum gradum per statutum laicorum secundum quam computationem debeat intelligi. vide gl.4.l.3.titu.6.par.4.
Poena benedicentis secundas nuptias quando locum habeat. vide glo.1. l.2.per tex.ibi.tit.12.par.4.
Poenæ impositæ nubenti intra annum luctus sunt sublatæ per ius canonicum secundum opinionem cõem. vide gl.3.l.3.tit.12.part.4.
Et an ex aliqua causa locum habere possint & hæc sublatæ non sint, & quid de poenis quæ respiciunt fauorem filiorum quæ imponuntur si nubat ante annum luctus. vide ibidem.
Poenæ quæ de iure ciuili imponuntur mulieri nubenti intra annum luctus an habeant locum si matrimonium solueretur aliter quam per mortem. vide ibidem gl.4.
Poena prodire non debet ex eo quod legitimè factum fuit. vide gloss.6. in fin.l.1.titu.13.par.4.
Poena patris vel alterius eijcientis filium suum ad portas ecclesiæ vel alibi. vide per gl.1.l.4.tit.20.par.4.
Poenam non meretur seruus qui dominum suum a morte defendendo alium occidit & quare & an idem sit si vxorem domini sui suspectam de adulterio d domini mandato cum metu mortis si non fecerit interficiat. vide gl.8.l.7.tit.21.par.4.
Poenam non meretur quod legitimè factum fuit. vide ibidem.
Poenam an mereatur vassallus qui vltra.30.dies cum domino suo a Rege expulso extra regnum propter delictum steterit & quando. vide gl. 6.l.11.titu.25.par.4.
Poena qualis imponatur richis hominibus pro rapina. vide glo.7.l.11.titulo.25.par.4.
Poena quæ parti applicari debet an eam princeps remittere possit, & quid si illud ex causa faciat. vide ibidem in glo.8.
Poenam proditionis an incurrat vassallus eo quòd mansionem fecit cũ domino suo exulato a Rege propter proditionem si cum potuit illũ dimittere & ad regnum reuertere illud facere noluit. vide gloss.2. &.3.l. 12.titul.25.pag.4.
Poena vassalli accusantis dominum siue probet siue non probet suam accusationem quæ sit. vide gl.3.l.8.tit.26.part.4.
Poena emptoris sementis rem affixam domui si ad illum res illa transiuit. vide glo.2.l.16.tit.5.par.5.
Poena sementis venenum vt illud alteri daret si non dedit, an puniatur ac si dediisset. vide gl.2.l.17.tit.5.par.5.
Poena an debeat soluere ille qui alienare fuit prohibitus sub poena si illam alienare incipiat vel illud tentet. gl.6.l.43.tit.5.par.5.
Poena non potest peti in curia mercatorum nisi in quantum effectualiter interfuit. vide gl.in prooemio tit.7.par.5.
Poenam an incurrat immiscens frumentum corruptum cum incorrupto & quando. vide gl.2.l.1.tit.7.par.5.
Poena ponentis bonum frumentum in summitate saccorum & intus malum qualis sit. vide ibidem in fi.d.gl.2.
Poena magistri occidentis discipulum illum castigando vel si alter in castigando excesserit qualis sit. vide per gl.5.l.11.per tex.ibi.tit.8.par.5.
Poena emphyteotæ alienantis rem emphyteoticam irrequisito domino quæ sit. vide gl.fi.&alias omnes ibi.l.19.tit.8.par.5.
Poena ciuilis applicanda fisco an posit excedere quadruplum & quando sic. vide gl.5.l.9.tit.9.par.5.
Et quid si pro aliquo delicto sit alicui imposita poena decem & cũ non haberet vnde soluere et superuenit ei hæreditas matris suæ quam renũtiauit an dolose renuntiasse videatur, & an posit fieri executio in illis bonis repudiatis. vide gl.2.l.12.tit.10.par.5.
Poenam an excuset ille qui promisit factum alienum si fecit quantum in se erat vt ille tertius faceret & ipse facere noluit. vide glossam secũdam.l.11.tit.11.part.5.
Poena & an ex poenali stipulatione constituatur quis in mora sine litis contestatione per solam interpellationem extra iudicialem. vide gl. 7.l.15.tit.11.par.5.
Poena si sit a lege imposita facienti actũ illicitũ an si factum sit actus teneat & tamen poena soluenda sit. vide gl.7.l.28.tit.11.par.5.
Poena conuentionalis si sit in stipulatione posita per quam quis obligatur promissum implere vel illam soluere an per talem poenalem stipulationem nouetur prima obligatio vt non impleus non teneatur ad vtrunque. vide gl.1.l.34.tit.11.part.5.
Et quando ad vtrunque promittens teneatur. vide ibidem in gl.2. & gl. l.35.ibidem.
Poena conuentionalis in dubio an videatur adiecta loco interesse, vel contemptus. vide.d.gl.2.
Poena an sepius exigi possit ex clausula rato manente pacto, & quid si fuit in pacto positum quod poena soluereturan posit ille qui mediãte stipulatione cum alio rem permutare promisit si ipse iam contractum impleuerat ex parte sua. vide gl.1.l.3.tit.6.par.5.
Poena toties committatur & exigatur quoties fuerit contra factũ & de quibus vicibus intelligitur. vide gl.3.ad fi.l.34.tit.11.parti.5.
Poenam an incurrat ille qui aliquem in iudicio ad certam diem præsentare promisit si illum post duos vel quinque dies præsentauerit. vide glo.primam, &.2.l.36.tit.11.par.5.
Poena an committatur quando difficultas siue impedimentum superuenit in stipulationibus iudicialibus siue conuentionalibus siue in obligatione sit datio speciei siue generis vel quantitatis. vide gl.4.l.37.per tex.ibi.tit.11.par.5.
Poena non debetur etiam si promissum non adimpleatur quando tale promissum fuit contra ius vel contra bonos mores. vide gloss.l.38.per text.ibi.tit.11.par.5.
Poena si promittatur ab aliquo pro contrahendo matrimonio an si non contrahat ad poenam teneatur siue sit coniunctus ille qui promittit siue extraneus sit. vide gl.1.l.39.per tex.ibi.tit.11.par.5.
Poena si adijciatur dationi quãtitatis siue pecuniæ seu alterius rei in qua consistit mutuum vel si adijciatur dationi certæ speciei vel facto, an talis poena censeatur apposita loco vsurarum. vide gloss.2.d.40.per tex.ibi.tit.11.par.5.
Et quid in contractu transactionis si poena adijciatur dationi quantitatis. vide.d.gl.2.
Poena quando præsumatur adiecta in fraudem vsurarum, & ex quibus hoc colligitur. vide gl.3.d.l.40.
Poena si apponatur per dinumerationem mensium vel annorum tunc dicitur vsura. vide.d.gl.3.d.l.40.tit.11.part.5.

Poena

Universidad de Deusto
Biblioteca

Pœna si adiiciatur dationi quantitatis an & quando videatur in fraude vsurarum. vide ibidem.
Pœnam an incurrat statim ille qui fideiussit reum criminis iudicio sisti ad certam diem si illud faciat vel an in eo idem quod in fideiussore in causa ciuili dicendum sit. vide glossam.1.&.3.l.17.& glo.5.l.18. titu. 12.parti. quinta.
Pœna si iam sit commissa si postea aliquod impedimentum superueniat an illud excuset a pœna. vide gl.1.l.19.ibidem.
Et quid in fideiussore promittentis aliquem sistere in iudicio sine pœna ad certam diem si non sistat qualiter condemnetur. vide glossam secũdam.ibidem.
Et si vxor sciens impedimentum matrimonium contraxit cum aliquo qua pœna puniatur. vide glossam secundam.l.50.per textum ibi.titulo.14.par.quinta.
Et quid si ambo sciebant impedimentum & eo non obstante contraxerunt qualiter puniantur. vide glos.l.51.ibidem.
Et an euitent pœnam si erguerint sine errore iuris vel facti. vide gloss.5. d.l.51.& glo.6.ibidem.
Pœna dantis aliquid iudici, vt pro eo sententiam ferat quæ sit & quid si aliquid sibi dedit vt iuste iudicet vel vt sibi non faciat iniustitiam. vide glo.1.l.52.per text.ibi.tit.14.part.5.
Et quid si iudici aliquid dederit vt cito causam expediat. vide dict. glos. 1.dict.l.52.
Pœna in fine vel in medio vel in principio posita an referatur ad omnia quæ ibidem continentur. vide glossam quartam, columna secunda.l. 9.tit.7.par.6.
Pœnam an euitet ille qui ante sententiã pœnituit etiam in causa appellationis & quid si fit conclusum in causa. vide gloss. 16.l.13. titulo septimo.parti.6.
Pœna executoris testamenti vel hæredis non adimplens voluntatem defuncti quæ sit & quando in eam incidant & quid si hæres si minor. vide gl.3.l.8.per tex.ibi.tit.10.par.6.
Et an talis pœna locum habeat in hærede hæredis si primus hæres decesit ante moram. vide.d.gl.3.
Et an talis pœna locum habeat in filijs vt propter eorum negligentiam priuentur legitima sibi debita. vide ibidem in gl. 4.
Et an filius legitimam perdet si non fuit ex quitus patris sui voluntatẽ in relictis pijs. vide.d.gl.4.d.l.8.tit.10.par.6.
Pœna cognoscentis carnaliter monialem. vide glossam sextam.l.11. titulo.13.par.6.
Pœna datur in signum culpæ. vide glossam quintam.per textum ibi. in prologo.7.partitæ.
Pœnas inferre bonum est propter exemplum vt vnius pœna exemplũ sit metus sit multorum. vide glo.6.in.d.prologo.
Pœna capitalis an sit defuncto danda & quando possit. vide gl. tertiam. l.7.titu.1.par.7.
Pœna impuberis committentis delictum luxuriæ vel aliud. vide glos.2. cum alijs ibi.l.9. per tex.ibi.tit.1.par.7.
Pœna turpiliani quæ sit & quando in eam incidat accusator qui postea non comparet. vide gl.3.& glo.9.l.17.per tex.ibi.tit.1.par.7.
Pœna producentis instrumentum falsum & quid si hoc non probetur agitur tamen plene de falso. vide glossam secundam.l.28.per textum. ibi.titu.1.par.7.
Pœna an sit danda testi cui crimen vel aliud obiectum fuit propter quod eius testimonium non valuit. vide glossam primam, & secũdam.l.29. per illum tex.ibidem.
Pœna proditorum quæ sit & quando eorum bona veniant confiscanda & qualia non. vide glossam primam.2.3.& quintam. cum alijs ibi.l.2. titul.2.par.7.
Pœna an debeat dari filijs proditorum tam iam natis quam qui nati neque concepti fuerant. vide glossam quintam.l.2.titulo.2.part.7.& gl. 10.ibidem.
Et an extendatur ad nepotes vel alios descendẽtes. vide ibidem in quæstione tertia.
Pœna non debet extendi vltra proprium casum. vide glo.10. col.2. in fi. d.l.2.tit.2.par.7.
Pœnam non meretur proditor si proditionem detegit. vide glo.2. &.3.l. 5.per tex.ibi.tit.2.par.7.
Pœna maledicentium Principem quæ sit. vide glossas.l. 6. per textum. ibi.titu.2.part.7.
Pœna subito imponi aliquando expedit reipublicæ. vide glos.12. ad fin. l.5.titu.6.par.7.
Pœna qualis infamet vel non. vide glossam. decimam quartam.15.16.& 17.cum alijs ibi.d.l.5.per tex.ibi.
Pœna maior si a iudice imposita sit quam debuerat pro aliquo delicto imponi an illa infamet. vide gl.6.l.6.tit.6.par.7.
Pœna creditori recipientis duplicem solutionem eiusdem debiti. vide gl.7.l.7.tit.7.par.7.
Pœna facientis falsam monetam qualis sit, vide gloss.2. cum alijs ibi.l.9. per tex.ibi.tit.7.par.7.
Pœna affinantis monetam antiquam in alijs locis vltra deputatis ad hoc per Regem. vide gl.3.in fine.d.l.9.tit.7.par.7.
Pœna tõdentis seu scindentis monetam. vide gl.4.ibidem.
Pœna robatoris publicæ strataæ vel non consuetæ qualis sit. vide glos.12. l.13.titu.8.par.7.
Pœna ebrij aliquem occidẽtis qualis sit. vide glossam septimam.l. 5.per text.ibi.tit.8.part.7.
Pœna medici vel chirurgici qui ob sui imperitiam aliquem occisit qualis sit. vide.gl.2.&.3.l.6.per tex.ibi.tit.8.part.7.
Pœna mulieris prægnantis facientis abortum sui culpa quæ sit. vide per glo.l.8.per tex.ibi.tit.8.par.7.
Pœna mariti facientis fieri abortum quæ sit. vide glossam quintam. dictæ legis o&taue.
Pœna alicuius extranei facientis mulierem prægnantem abortiri. vide ibidem in gl.6.&.7.per tex.ibi.
Pœna castigantis aliquem qui illud faciendo illum occisit. vide glo.l.9. tit.8.par.7.per tex.ibi.
Pœna castrantis vel castrati facientis liberum vel seruum. vide per glos. l.13.per tex.ibi.tit.8.par.7.
Pœna famuli vel serui non defendentis dominum suum. vide per glo.l. 16.per tex.ibi.tit.8.par.7.
Pœna diffamantis aliquem per libellum famosum vel cantilenam publicè vel secretè quæ sit. vide gl.l.3.per tex.ibi.tit.9. par.7.
Pœna citantis vel accusantis aliquem malitiose vel mouentis sibi quæstionem seruitutis. vide per glossam primam, & secũdam.l.7.per tex. ibi.titu.9.par.7.
Pœna violantium sepulchra. vide per glossas.l.12.per textum. ibi. titul. nono.part.7.
Pœna facientis asonatam qualis sit, & quando sit danda & quibus. vide gl.l.2.per tex.ibi.tit.10.part.7.
Pœna inferentis violentiam cum armis vel sine armis. vide per glos.l. 8. &.l.9.&.10.tit.10.par.7.
Pœna deportationis hodie non est in vsu. vide glo. secundam.l.6.titu.7. & gl.2.l.8.tit.9.par.7.
Pœna incendiarij quæ sit & quando veniat imponenda, & quid de iure canonico. vide gl.l.9.per tex.ibi.tit.9.par.7.
Pœna inuadentis rem propria authoritate siue suam siue alienam, & an si inuasit restituere teneatur in foro conscientiæ. vide gloss.1.l.10.per tex.ibi.tit.10.par.7.
Pœna debitoris inuadentis pignus creditori datum propria authoritate. vide gl.1.&.2.l.13.per tex.ibi.tit.10.par.7.
Pœna vbi iubetur imponi si non exprimatur qualis, tunc recurritur ad arbitrium iudicis. vide gl.8.l.15.tit.10.par.7.
Pœna domini eijcientis per vim fructuarium vel feudatarium a possessione. vide gl.2.l.16.tit.10.part.7. Et quid econtra. vide ibidem.
Et quæ sit extranei pœna hoc idem facientis. vide ibidem in glos.tertia. per textum ibi.
Pœna frangentis regnum vel ea durante occidentis vel percutientis aliquem vel ad hoc fauentis. vide gl.3.l.3.tit.12.part.7.
Et quid si cum causa aliquis fregit regnum vt quia aduersarius primo rupit. vide.d.gl.3.ad finem.
Pœna raptorum vel hæredum ipsorum. vide glos.4.&.6.l.2.& glo.1.l.3. per tex.ibi.tit.13.part.7.
Pœna præstantis opem ad maleficium commissum vel committendũ. vide gl.11.l.4.tit.14.par.7.
Pœna hospitatorum in cuius hospicium a suis vel ab alijs aliquid furatũ fuit. vide per gl.1.&.2.l.7.tit.14.part.7.
Pœna debitoris furantis pignus quod creditori suo dederat. vide glos.l. 9.per tex.ibi.tit.14.part.7.
Pœna artificis fullonis aurificis vel alterius officialis qui suscepto auro, vel alia re ex qua aliquid facere debuerat dicit illam sibi furatam. vide per gl.l.10.per tex.ibi.tit.14.par.7.
Pœna facientis falsam monetam vel aliquid in miscentis. vide glossam quartam,&.5.l.15.tit.14.par.7.per tex.ibi.
Pœna furantis ligna & affigentis domui suæ. vide per glo.2.l.16.per tex. ibi.tit.14.par.7.
Pœna pro furto a minore furioso vel familiari domus facto qualis eis detur. vide glo.l.17.per tex.ibi.tit.14.par.7.
Pœna filij vxoris vel serui furantis aliquid in parua vel in magna quantitate. vide gl.2.&.5.l.4.& gl.6.l.17.tit.14.par.7.
Pœna furis furantis in magna vel in parua quantitate qualis sit siue contra eum agatur ciuiliter siue criminaliter. vide gloss.l.18. per text. ibi. titul.14.part.7.
Et de pœna aliorum latronum publici, vel grassatorum vel aggressorũ itinerum & in quo illi differant. vide glossam quintam supradict. colum.2.&.3.& gl.6.ibidem.

Et quid

Et quid si furtum tribus vicibus continuatum sit vel fiat cum efractione aliqua. vid.ibi.gl.5.col.3.&.4.& per totam illam gl.
Pœna piratæ vel cursarij qui in mari furantur, vide per glos.7.d.l.18. per tex.ibi.tit.14.par.7.
Pœna furantis aliquid de loco sacro vel religioso vel de domo priuati eũ do cum armis quæ sit, vid.ibid.glo.8. &.9.
Pœna iudicis furantis vel suscipientis aliquid durante officio, vid.gl.11.d. l.18.per tex.ibi.&.l.14.tit.14.par.7.
Pœna præstantis opem furibus vel quibuscumque delinquentibus, vide glo.1.d.l.18.vbi plura.
Pœna persuadentis vel mandantis maleficium committi habet locum eo perpetrato non ante, vid.d.gl.13.in fine.
Pœna receptatorum latronum qualis sit & quando & ex quibus delictis isti veniant puniendi, vide glossam.14.&.15.d.l.18.per text.ibi. titulo. 14.par.7.
Pœna Abigeorum qualis sit & quando veniat eis imponenda, vid.gl.1.& 2.l.19.per tex.ibi.tit.14.par.7.
Pœna furantis filium vel seruum alienum causa distrahendi vel habendi qualis sit, vid.glo.1.per tex.ibi.l.22.tit.14. par.7.
Pœna non permittentis perscrutari seruum alienum vel vxorem in domum suam, vid.per glo.2.&.3.l.24.per tex.ibi.tit.14.par.7.
Et an eadem Pœna puniatur iudex si illud persecutare noluerit, vide ibidem.
Pœna an detur minori qui celauit in domum suum seruum fugitiuum alicuius, vid.gl.1.2.5.per tex.ibi.tit.14.par.7.
Pœna receptantis seruum alienum in domum suam & quando licet ita sit non puniatur receptator, vide gl.l.24.25.&.26. per tex. ibi. titu.14. partita.7.
Et quid si talis seruus sit fiscalis vel alicuius ciuitatis, vide glo.l.28. per illum tex.ibi.
Pœna persuadentis seruum vt aliquem maleficium committat vel simile faciat, vid.gl.3.l.29.per tex.ibi.tit.14.par.7.
Pœna vbi applicatur fisco tunc actio dicitur criminalis non ciuilis, vide gl.9.in princ.l.30.tit.14.par.7.
Pœna euellẽtis limites agrorum vel terminorum sine regis iudicis vel domino rum licentia qualis sit, vid.gl.5.6.&.7.d.l.30.per tex.ibi.
Pœna mandantis damnum fieri, vide per glossas.l.5.per tex.ibi.titulo.15. partita.7.
Pœna medici qui incipit visitare infirmum & illum deserit, vide glo.2.l. 9.tit.15.par.7.
Pœnam an debeat habere vicinus qui propter timorem ignis domum vicini destruit & quando, vid.gl.2.l.12.per tex.ibi.tit.15.par.7.
Et an tunc ciuitas vel vicinia teneatur ad contributionem istius domus sic destructæ. vide ibid.
Pœna si soluatur ab vno ex dantibus damnum an & quando & qualiter cæteri liberentur, vid.glo.2.d.l.15.per tex.ibi.tit.15.par.7.
Pœna an sit danda accusato de crimine criminaliter si illud ipse confessus fuit in iudicio si appareat postea se mentitum fuisset, vide glo.9.& 10.l.5.per tex.ibi.titu.13.par.3.& gloss.1.&.2.l.17. per tex.ibi. titulo.15. partita.7.
Pœna domini cuius bestia fera hominem occisit vel percussit, vid.gl.10. l.23.per tex.ibi.tit.15.par.7.
Pœnã an incurrat pastor vel dominus qui non potuit detinere animalia ne intrarent in aliquo termino, vid.gl.2.l.24.ibid.
Pœna domini vel pastoris qui dolose pecus immisit in agro alieno quæ fit, vid.gl.3.cum alijs ibid.l.24.per tex.ibi.
Pœna domini ex cuius domo aliquid fuit proiectum si inde damnum sequitur, vid.gl.l.25.tit.15.par.7.per tex.ibi.
Pœna per statutum simpliciter imposita tunc media pars applicabitur fisco & media actori, vid.glo.5.ibid.
Pœna euellentis vel scindentis arbores alicuius malitiose, vid.gl.5.&.10. cum alijs ibi.l.28.per tex.ibi.tit.15.par.7.
Pœna impedientis alienationem rei faciendo illam litigiosam, vide gl.1. per tex.ibi.l.11.tit.16.par.7.
Pœna qualis detur pro alicuius dolo siue facienti siue occultanti, vid.gl. l.12.per tex.ibi.tit.16.par.7.
Pœna mariti non probantis vxoris adulterium post quam illam de adulterio accusauit, vid.glo.12.per tex.ibi.l.1.tit.17.par.7.
Pœnam non meretur maritus qui vxorem adulteram & adulterum turpiteriacentes interfecerit & quando, vid.gl.1.3.&.4.l.13.per tex.ibi.titulo.17.par.7.
Pœna vxoris vel dominæ quę cum proprio seruo se immiscuit, vid. gl.6. &.7.l.15.ibid.per tex.ibi.
Et quid si non cum seruo sed cum familiari vel famolo se immisceat an eadem pœna puniatur, vid.d.gl.7.
Pœna contrahentis secundas nuptias viuente prima vxore qualis sit & an inquisitores hæreticæ prauitatis de hoc cognoscere possint, vid.gl. 7.l.16.per tex.ibi.tit.17.par.7.
Pœna stupratoris virginis vel alterius sine vi inducens illam blanditiis & persuasionibus ad libidinem qualis sit & quando in totum culpabilis non sit & ex quibus præsumitur, vide glo.3.l.2. per tex.ibi. titul.19. partita.7.
Et an sibi dotem congruentem dare debeat & qualiter, vid.d.gl.3.in fi. & gl.1.in prooemio tit.20.par.6.
Pœna raptoris virginis nuptæ vel religiosæ mulieris qualis sit & quando detur vel non, vid.gl.1.3.per illum tex.ibi.
Et an solus raptus sufficiat ad incurrendam raptorum pœnam si sine cõmistione fiat, vid.gl.2.d.l.3.
Et an raptor liberetur a pœna mortis si cum rapta matrimonium contraxit, vid.gl.3.ibid.
Pœna masculorum vel fœminarum agentium contra naturam & luxuriantes qualis sit, vide gl.1.in prooemio tit.21.par.7.
Pœna lenonis vel ribaldi qualis sit & quando ei detur, vid. gl.1.6.&.7. cũ alijs ibi.l.2.per tex.ibi.tit.22.par.7.
Pœna iudæorum facientium aliud vltra id quod sibi permittitur, vid.gl. 3.l.2.tit.24.par.7.
Pœna iudęi fornicantis christianam, vide glo.1.l.9.per tex.ibi. titulo.24. partita.7.
Pœna christiani facientis se sarracenum qualis sit, vid.gl.1.2. &.5.l.4.per tex.ibi.& glo.1.l.5.per tex.ibi.tit.25.par.7.
Pœna vxoris vel mariti ad infidelitatem transeuntis, vide gl.l.6.per tex. ibi.tit.25.par.7.
Pœna confiscationis bonorum apotestatæ an veniat ponenda post quinquennium a die mortis ipsius, vid.gl.3.l.7.ibid.
Pœna quando non sit danda christiano qui ad infidelitatem transiuit, vide glo.l.8.per tex.ibi.tit.25.par.7.
Pœna sarraceni cognoscentis carnaliter christianam, vide glo.1.l.10.per tex.ibi.tit.25.par.7.
Pœna an debeat dari hæreticis non relapsis si poeniteant statim & continuo redeant ad fidem, vide glossam.3. &.7.in princip.l.2 .titulo.26. partita.7.
Et quando dicantur continuo vel confestim redire ad fidem vt euitent poenam, vid.d.gl.3.col.1.quæst.1.
Et licet hæretici euadant poenam mortis si continuo redeant non tamẽ euadunt poenam perpetui carceris, vid.gl.3.supra.d.col.2.
Et qualis poena sit danda hæreticis credentibus & qui ita dicantur, vide ibid.in gl.7.&.8.
Pœna receptatorum hæreticorum qualis sit, vid.gl.1.l.5.per tex.ibi. tit.26. par.7.& gl.1.l.6.ibid.
Et an filio receptanti patrem suum hæreticum poena dari debeat & quando, vid.d.gl.1.d.l.6.ibid.
Pœna desperantis seipsum qualis sit, vide glossam.4.l.2.titulo.27. partita septima.
Pœnam non meretur iudex neque alius qui legis authoritate aliquem occisit & an iste talis peccet mortaliter, vide glo.4.l.3.titulo vigesimo septimo. par.7.
Pœna quando maior sit nobili quam innobili danda, vide glo.1.l.2.titu. 28.par.7.
Pœna qualis danda sit blasphemis qualiscunque status siue conditionis sint, vid.gl.l.1.2.3.4.5.&.6.tit.28.par.7.
Pœna ciuilis & quę blasphemis datur an tollatur per pœnitentiam per sacerdotem sibi datam, vide glo.2.l.4.tit.28.par.7.
Pœna blasphemantis facto qualis sit, vide glossam primam.l.quintæ.per text.ibi.
Pœna custodis carceris qui simul cum carcerato aufugit qualis sit, vid.gl. 2.l.9.per tex.ibi.tit.29.par.7.
Pœna qualis custodi carceris danda sit si carceratus aliquis aufugiat & quando, vide gl.12.per tex.ibi.tit.29.par.7.
Pœna carceratorum frangentium carceres, vide glossas.l.13.per text. ibi. tit.29.par.7.
Et quid si aufugiant custodis negligentia interueniente an tunc mitius puniantur, vide glo.5.ibid.
Pœna qualis debeat dari eximentibus per vim aliquem a carceribus, vide glo.1.per tex.ibi.l.14.tit.29.par.7.
Pœna facientis carcerem de nouo in aliquo loco sine principis licentia, vide glo.l.15.tit.29.par.7.
Et an sufficiat facere vel requiratur quod in ea aliquos intromittat & puniat, vide ibi.glo.2.
Et an tortura sit pœna & quando, vide glossam primam.l.1.titulo.30.par tita septima.
Et nunquam tortura debet alicui imponi pro finali pœna delicti, vide gl. 14.in princ.l.4.tit.30.par.7.
Pœna quæ sit & quando veniat danda, vide glossas.l.1.per tex.ibi.titul. 31.par.7.
Pœnam cogitationis nemo meretur & quando sic, vide gloss.1.cum alijs ibi.l.2.per tex.ibi.tit.31.par.7.

Et quando

Universidad de Deusto
Biblioteca

Et quando affectus vel conatus sufficiat vt eadem pœna puniatur, vide glo.4.ibidem per tex.ibi.iunctis ibi glossis.8.9.&10.
Pœna est multiplex & iudex non potest extraneas genera pœnarum ponere, vid.gl.1.cum alijs ibi.l.4.per tex.ibi.tit.31.par.7.
Pœnam an euitet mandans delictum fieri si mandatum reuocet re integra, vide glo.8.l.2.titu.31.par.7.
Pœna triremidum (id est galeras) an marito dari possit reclamante vxore, vide glo.4.d.l.4.tit.31.par.7.
Poena perpetui carceris quibus detur de iure canonico vel ciuili & quando, vide glo.8.d.l.4.per tex.ibi.
Poena perpetui carceris æqui paratur morti, vide dict.glo.8.
Poena perpetui carceris imponitur a iure canonico in casibus in quibus de iure ciuili imponitur poena mortis, vide ibidem.
Poenam exilij perpetui a regno an imponi possit per iudices causarum criminalium cutię vel regalium cancellariarum & quis poenam istam imponere possit, vide glo.1.l.5.per tex.ibi.tit.31.par.7.
Et de poena iudicis dantis poenam insolitam, vide glossam octauam. dictæ.l. sextæ.
Poena etiam quando certa statuitur pro aliquo delicto an iudex mutare eam possit consyderato statu delinquentium & quãdo & qualiter siue senex siue maior vel mulier sit delinquens, vide glo.1.cum alijs ibi.l.8. per tex.ibi.tit.31.par.7.
Poena maior est danda seruis quam hominibus liberis, vide dictam glo. 1.d.l.8.per tex.ibi.
Poena aliter seni quam iuueni dari debet & potest alterari ratione senectutis, vide glo.3.ibi.
Poena quando propter senectutem vel minorem ætatem alterari neque dari possit, vide glossam.5.6.&7.l.9.per tex.ibi.tit.1. par.7. & gl.3.4. 5.&.6.l.8.per tex.ibi.tit.31.par.7.
Pœna relegati ad tempus vel perpetuo frangentis exilium, vide per glo. l.10.tit.31.part.7.per tex.ibi. & an iudex inferior possit tollere vel indulgere exilium, vide glo.3.ibid.
Poena delinquentibus in publicum dari debet non in secreto, vide glo.l. 11.tit.31.per tex.ibi.par.7.
Poena frangentis homagium, vide glossam quintam.ad fin.l.26.titul.11. partita.3.
Poena ignis debet hæreticis dari, vide glo.7.&.9.l.2.per text.ibi.titu.26. partita.7.
Poena fustigationis non datur nisi tantum vilibus personis, vide glo.15. l.5.per tex.ibi.tit.6.par.7.
Poena iudæi habentis mancipium christianum, vide glo.2.l.10.per tex. ibi.tit.24.par.7.
POENA CLERICORVM, & prelatorum sacerdotis.
Poena sacerdotis cognoscentis carnaliter suam filiam spiritualem, vide glo.2.l.33.tit.4.par.1.
Poena naturalis clericorum habentium concubinas est excommunicatio glo.3.in med.l.38.tit.6.par.1.
Poena prælatorum immoderate aliquem castigantium, vide glossam.3.l. 56.tit.5.par.1.
Poena clericorum ludentium, vide glo.3.l.57.tit.5.par.1.
Poena clericorum negotiatorum si post admonitionem non desistant, vide glo.3.l.46. titul.6.par.1.
Poena clericorum recipientium ad sepulturam quem ecclesia non admittit. vide glo.6.l.10.tit.13.par.1.
Poena prelatorum seualiorum clericorum male res ecclesiæ alienantes, vide glo.2.cum alijs ibi.l.11.tit.14.par.1.
Et vtrum tales poenas euitabunt restituendo rem sic male alienatam ante litis contestationem, vide glo.5.d.l.11.
Poena clerici contrahentis matrimonium scienter si erat in sacris constitutus quę sit, vide glo.2.l.41.tit.6.par.1.&glo.1.2.&.3.l.3.titul.21.partita quarta.
Et an poena ista locum habeat tantum quando scienter contraxit licet non publice neque in facie ecclesiæ, vid.d.gl.2.d.l.41.
Poena.l.si quis in tantam.C.vnde vi. an habeat locum contra ecclesiam quando eius prælatus communicato consilio aliquam violentiam fecit, vide gl.1. &.2.l.17.tit.10.par.7.
Et an contra vniuersitatem quando eius rectores aliquid gesserunt violẽter, vide gl.5.&.6.d.l.17.
POENA TABELLIONIS regis reuelantis secreta regis vel alium cõtra suum officium facientis, vide gloss.7.per text.ibi.l.8. titu.9. partita secunda.
Et quid in alijs tabellionibus, vide ibidem in glo.8.
Poena tabellionis facientis instrumentum in fraudem vsurarum, vide gl. 5.l.4.tit.19.par.3.
Poena tabellionis nolentis facere instrumentum quæ est & qualis eis imponi soleat, vide glo.7.l.4.tit.19.par.3.
Poena tabellionis regis vel ciuitatis seu villæ facientis falsitatem, vid.gl. 2.4.&.6.l.16.tit.19.par.3.
Poena tabellionis recipientis plus quam est eis concessum & taxatum pro instrumentis faciendis, vide gl.1.l.15.tit.19. par.3.
Poena falsi punitur tabellio qui protocolum celat & negat se fecisse instrumentum, vide gl.2.l.8.tit.19.par.3.
Poena amissionis manus quę tabellioni datur qualiter exequatur si ille vnam tantum vel nullam habeat, vide gl.6.l.16.tit.19.par.3.
Poena tabellionis constituti super præda si ibi falsitatem committat, vid. gl.6.c.l.2.l.16.tit.19.par.3.
Poena tabellionis qui cum priuatus esset instrumentum fecit qualis sit, vide glo.1.l.1.tit.7.par.7.
Et quid si nunquam fuit creatus tabellio & instrumentum fecit qualiter tunc puniatur, vid.d. gl.1.
POENA OCCIDENTIS vel quasi in ecclesia dum horæ dicuntur est mortis. vide gl.2.l.9.per tex.ibi.tit.18.par.1.
Poena occidentis vel percutientis aliquem coram rege, vide gl.2.l.2. per tex.ibi.tit.16.par.2.
Poena occidentis vel percutientis aliquem in curia regis quę sit, vide gl. 9.iuncto tex.ibi.l.3.tit.16.par.2.
Poena magistri occidentis discipulum illum castigando vel si aliter in castigando excesserit qualis sit, vide gl.5.l.11.per tex.ibi.tit.8.par.5.
Poena occidentis seipsum quæ sit & quid si non se interfecerit sed tãtum se interficere voluit, vide glossam.3.4.&.5. cum alijs ibi.l.24. titulo.1. partita.7.
Poena occidentis aliquem veneno quę sit, vide glo.4.l.7.tit.8.par.7. per text. illũ ibi.
Poena & quid in occidente transfugam vel depopulatorem agrorum, vide gl.8.&.9.l.3.per tex.ibi.tit.8.par.7.
POENA MORTIS non habet locum vbi fuit facta confiscatio bonorum, vide gloss.6.per tex.ibi.l.20.titul.13.partita.2. & gloss.3.l.2.titulo 14.par.2.quod intelligecum.d.gl.3. iuncta.glo.8.ibi.
Poena mortis puniuntur hæretici per leges ciuiles quę de iure canonico bene obseruantur, vide glossam tertiam.circa finem.l.quintæ.titulo. 3.partita.4.
Poena mortis imponitur nutrito si nutritorem criminaliter accusauerit, vid.gl.4.per tex.ibi.l.3.tit.20.par.4.
Poena mortis vel abscisionis membri an æquiparentur, vide gl.6.l.4.tit. 7.par.6.
Poena mortis naturalis an cadat in seruum & quam aliam poenam sustinere possit, vide glo.1.l.10.per tex.ibi.tit.1.par.7.
Poena mortis quando alicui danda est quid iudex prius inspicere debet & facere tenetur, vide glo.2.l.26.tit.1.par.7.
Poena mortis detur vendenti venenum vt alius occidatur & quando, vide glossam.2.cum alijs ibi.l.7.titul.8.partita.7.per illum tex.ibi.& gl. 3.l.9.tit.15.par.7.
Poena mortis an detur homicidæ siue nobilis siue plebeius sit & quid si proditorie fiat, vide gl.1.l.15.tit.8.par.7.
Poena mortis an per iudicem imponi possit quando eius arbitrio poena commissa fuit, vide gl.11.l.21.tit.9. par.7.
Poena mortis debet dari ponenti schalas ad muros vel ad fenestras alicuius causa violandæ castitatis alicuius puellæ & an eadem poena fur sustineatur, vide glossam quintam.colum.4.ad medium.l.18.titulo.14. partita.7.
Poena mortis vel alia quando dari debeat percutientibus vel occidentibus aliquem simul si ignoratur quis eorum percussit vel quis letaliter percussit vel quis primo vel vltimo percussit, vide glo.1.l.15.tit.15.par. 7.per tex.ibi.
Et quid si ignoretur ex quo vulnere periuit vel occissus fuit & quid si nullum vulnus erat letale & nihilominus mortuus fuit & alia infinita in ista materia, vide per.d.glo.1.l.15.vsque ad fin.
Et an quando non constat quis fuerit principalis in vulnerando an contra alios vt auxiliantes procedi possit ad condemnationẽ, vid.ibidem.
Poena mortis debet dari credenti ex torbus hæreticorum licet non operetur, vide gl.11.l.2.tit.26.par.7.
Poena mortis debet dari assesinis & eorum mandatoribus, vide gl.5.&. 6.l.3.tit.27.par.7.
Poena mortis an veniat imponenda pro delicto partus suppositi, vid.gl. 4.l.6.tit.7.par.7.
Poena mortis non debet a iudice dari ex suspitionibus, vide gl.1.l.7.per tex.ibi.tit.31.par.7.
Poena mortis debet dari eximenti aliquem reum maleficæ artis per vim a carceribus, vide glo.1.l.14.tit.29.par.7.
Poena mortis an mereatur ille qui animo occidendi aliquem illum insidiauit licet non occidat glo.4.l.2.tit.31.par.7.
Poena mortis in quibus casibus pro facto vel dicto detur, vide gl.2.3.l.3. tit.31.par.7.
Poena mortis quando detur pro delicto solo consilio commisso, vid.gl.5. l.3.tit.31.par.7.
Poena mortis si alicui dãda sit poterit iudex inter poenas mortis arbitrare & quam

re & quam velit dare, vide gl.6.l.61.tit.31.par.7.
Et differens poenam mortis plebeijs & vilibus dari debet quam nobilibus, vide ibidem.
Poena non debet mulieri prægnanti dari quo vsque pariat gl.4.l.11.ibid.
Et quando poena mortis alicui data suspendi debeat ad tempus vel non vide ibidem glo.4.
POENA AMPVTATIONIS MEMBRI.
Poena amissionis manus qualiter exequatur si ille vnam tantum vel nullam habet, vide glo.6.l.16.tit.19.par.3.
Poena amputationis manus datur falso tabellioni & exactori falso tributorum, vide gl.5.l.6.tit.7.par.7.
POENA AVXILIANTIVM, & an eadem poena imponatur auxiliantibus sicuti letaliter percutientibus & quando, vide gl.3.l.3.titu.16. partita.2.
Et quid si ignoretur quis eorum letaliter illum percussit quæ poena illis imponi debeat, vide ibidem.
Poena auxiliantis aliquem ad maleficium commissum vel committendum quæ sit, vide glo.12.l.4.par.7.
Poena auxiliantis quibuscunque delinquentibus, vi. per gl.13.l.18. tit.14. partita.7.
POENA HOMICIDAE an detur occidenti hominem mõstruosum & quid de illo qui fecit mulierem abortire, vide gl.1.l.1.titulo octauo. partita.7.
Poena homicidij an detur occidenti hominem qui ad furcas ducebatur, vide gl.2.ibidem.
Poena homicidæ an detur pueris qui colluctando inter se & proijcientes lapides occidatur aliquis, vide glossam.2.d.l.1.titulo octauo. partita septima.
Poena homicidij an detur illi qui ad mandatum tyranni aliquem occisit vide glo.2.d.l.1.& glo.3.l.8.
Poena homicidæ an detur illi qui se defendendo aliquem occisit, vide glo.1.2.tit.8.par.7.
Pœna homicidæ an puniatur pater maritus vel frater qui aliquem volentem stuprare per vim vxorem filiam vel sororem occiderunt & quid in occidente latronem nocturnum vel alium, vide gl.1.2.3.&.4.l.3.per tex.ibi.tit.8.par.7.
Pœna homicidæ an puniatur ille qui casu fortuito & sine culpa sua aliquem occisit, vide gl.l.4.per tex.ibi.tit.8.par.7.
Et quid si culpa præcelsit casum homicidij & qualis ista esse debeat & ex quibus talis culpatus videatur, vide gl.l.5.per illum tex. ibidem titulo 8.par.7.
Pœna homicidij an puniatur occidens dormientem qui illum offendebat, vide gl.6.l.5.tit.8.par.7.
Pœna homicidæ & an detur pœna mortis homicidæ siue nobilis siue plebeius sit & quid si proditorie fiat, vide gl.1.l.15.tit.8.par.7.
POENA REVELANTIS Regis secretum, vide glo.8.iuncto tex. in. 5.tit.9.par.2.
Pœna reuelantis aduocati parti aduersæ instrumenta seu secreta suæ partis qualis sit, vide gl.6.l.1.per tex.ibi.tit.7.par.7.
POENA OFFICIALIS Regis non interponentis se in medio dum viderit aliquos rixare, vide gl.7.l.20.tit.9.par.2.
Pœna gubernatoris officialis nauis qui fraudulenter fecit aliquid vt nauis periret vt & ipse haberet occasionem furandi quæ sit, vide gloss.1.l. 10.per tex.ibi.tit.9.par.5.
Pœna artificis fullonis vel alterius officialis qui suscepto auro vel alia re ex qua aliquid facere debuerat dicit illam sibi furatam, vid.per gl.1.l.10. per tex.ibi.tit.14.par.7.
Pœna officialis a rege constituti in certo loco vt numos expendat inter aliquos si illos conuertat in sui commodum, vid.gl.1.&.3.d.l.14.tit.14. partita.7.
Pœna CONSANGVINEORVM Regis illum non obedientium, vide gl.1.iuncto tex.ibi.l.2.tit.8.par.2.
POENA CORPORALIS diuersimode habetur circa personas in dignitate positas quam erga alios, vide gl.18.l.3.tit.16.par.2.
Pœna corporalis ita nobilibus sicuti ignobilibus ponitur quando nobilis contra æque nobilem delinquit, vid.gl.5.l.25.tit.22.par.3.
Pœna corporalis maior est quauis alia pœna pecuniaria, vide gl.13.l.4.titulo.7.par.6.
Pœna corporalis nunquam potest imponi pro sola contumacia, vide gl. 4.l.10.tit.29.par.7.
POENA INIVRANTIVM inquisitoribus a rege missis, vide gl.1.l. 8.tit.17.par.3.
Pœna iniuriantis iudicem siue appellando ab eo siue aliter quæ sit, vi. gl. 1.l.26.tit.23.par.3.
Pœna iniuriantis iam mortuum & eius hæredes, vid.glo.2.3.&.4.l.13.per tex.ibi.tit.9.par.7.
Et quando iniuriatus agit ciuiliter contra iniuriantem ad pœnam pecuniariam qualiter tunc sit procedendum & an pœna parti iniuriatæ sit applicanda & alij in hoc, vid.gl.5.6.&.7.l.21.tit.9.par.7.per tex.ibi.
POENA FALSI an habeat locum vbi falsitas non fuit parti aduersæ cõtraria, vide gl.5.l.15.tit.6.par.3.
Pœna falsi puniunt tutores non reddẽtes rationem minoribus factis maioris, vide glo.1.l.6.tit.11.par.3.
Pœna iurantis falsum, vide glossam secundam.&.3.l.26.titulo vndecimo. partita.3.
Pœna falsi puniturtabellio qui protocolum celat & negat se fecisse instrumentum, vide glo.2.l.8.tit.19.par.3.
Pœna falsi campionis quę sit, vide glossam primam.l.3,titulo quarto.partita septima.
Et an per pactum possit quis se obligare ad pœnam criminis quod non commisit, vide glo.3.l.2.tit.15.par.7.
Pœna falsi puniturludex vel tabellio qui ante publicationem manifestauit dicta testium vel legere passus fuit, vid.gl.5.l.1.tit.7.par.7.
Pœna falsi an incidat testis qui ob dicendum verum testimonium pecuniam recepit, vide gl.11.l.1.tit.7.par.7.& gl.1.l.35.tit.16.par.3.
Pœna falsi quibus & ex quibus causis & quando detur, vid.gl.1.2.3.&.4. &.5.cum alijs ibi.tit.7.par.7.
Pœna committentis falsitatem qualiscunque sit committens qualis sit, vi. per gl.1.6.per tex.ibi.tit.7.par.7.
Pœna vtentis falsis mensuris seu ponderibus qualis sit, vide gl.3.4. &.5.l. 7.per tex.ibi.tit.7.par.7.
Pœna falsi an puniatur testis qui in causa criminali deposuit parte non citata gl.3.l.11.tit.8.par.7.
Pœna falsi an detur proponenti accusationem falsam, vide gloss.1.l.7.titulo.9.par.7.
POENA IVDICIS male inquirentis siue preuaricetur siue calumnietur qualis sit, vide glo.6.l.12.tit.17.par.3.
Pœna iudicis vel tabellionis reuelãtis secreta dicta testium ante ipsorum publicationem, vide glo.5.l.1.per tex.ibi.tit. 7.par.7.
Pœna iudicis qui false aliquem ad mortem damnauit vel ad perpetuum exilium, vide glo.1.&.2.l.11.per tex. ibi.tit.8.par.7.
Pœna iudicis non concedentis appellationem vel aliter iniuriantis appellãtem quæ sit, vide glo.1.&.2.l.4.tit.10.par.7.
Pœna iudicis iniuste aliquem torquentis siue illum occidat vel feriat siue mali non faciat, vide gl.14.l.4.per text.ibi.tit.30.par.7.
Et quid si iudex aliquem iuste torqueri fecit excesit tamen modum intorquendo siue dolose siue culpabiliter qualiter tunc veniat puniendus, vid.d.gl.14.d.l.4.
Et an tortura sit pœna & quando, vide glossam primam.l.1.titulo.30.partita septima.
Et nunquam tortura debet alicui imponi pro finale pœna delicti, vid.gl. 14.in princ.d.l.4.
Et quid si iudex seruauit modum in torquendo sed tortus debilitate naturæ sustinere non potuit & mortuus fuit an & quando tunc teneatur & puniri possit, vid.d.gl.14. in fin.
Pœna quę a iudicibus dari non debeant, vide glo.1.6.per tex.ibi. titul.31. partita.7.
POENA ASSESSORIS recipientis aliquid in secreto a partibus, vid. gl.4.l.3.tit.21.par.3.
POENA ADVOCATI preuaricatoris quæ sit, vide glo.33.l.15. titu.6. partita.3.
Pœna aduocati consulentis parti eius quod instrumenta falsa producat & quid si illa falsitas non sit parti aduersæ nociua, vid. glo.5.l.8.titul. 6.partita.3.
Pœna aduocati reuelantis parti aduersæ instrumenta seu secreta suæ partis qualis sit, vid.gl.6.l.1.per tex.ibi.tit.7.par.7.
POENA INCESTI VEL INCESTVOSI, & pœna incesti punitur ille qui de adulterio fuit accusatus si tunc ei incestus probetur, vide gl. 1.l.16.tit.22.par.3.
Pœna per.ll.imposita contra cõtrahentes incestas nuptias an imponatur secũdum computum iuris canonici vel ciuilis, vi.gl.4.l.3.tit.6.par.4.
Pœna incestuosi quę sit & quando & in quibus locis habeat & qualiter, vide glossas.1.4.per tex.ibi tit.8.par.7.
POENA ADVLTERII, & pœna criminalis si debeat pro adulterio imponi secundum leges an illam imponere possit iudex ecclesiasticus quando mulier non est de temporali iurisdictione ecclesiæ, vide gl.10. l.2.tit.8.par.4.
Pœnam adulterij non debet sustinere mulier coniugata quæ vi ad illud fuit compulsa & quid si vis non fuit præcissa sed conditionalis & quid si maritus illam præmonuit vt aufugeret ne vi hostium opprimeretur & ipsa fugere noluit, vide glossam primam.per tex.ibi.l.7.titulo nono.par.4.
Pœna mulieris facientis adulterium est vt dotem & donationem propter nuptias viro suo restituat, vide glossam quartam.per tex.ibi.l.11. tit.9.par.4.
Pœna adulteri vel adulteræ probato ipsorum adulterio, vide gl.1.3.6.7.

Universidad de Deusto
Biblioteca

l.15.per illum tex.ibi.tit.17.par.8.
Poena vxoris vel domine quæ cum proprio seruo adulterium fecit, vide gl.6.7.& 8.ibidem.
Et quid si non cum seruo sed cum familiari vel famulo se immisceat an eadem pœna puniatur, vid.d.gl.7.
POENA SACRILEGII cui applicetur, vide gl.5.l.4.tit.18.par.1. &.l.10.tit.18.par.1.
POENA STVPRI VEL STVPRATORIS
Poena stupri an hodie sit mutata in muliere sicuti est in poena adulterij, vide gl.5.in princ.l.11.tit.13.par.6.
Poenam stupri an patiatur mulier sicuti & vir, vide dictam glossam.5.in principio.
Pœna stupratoris virginis vel alterius sine vi inducens illam blanditijs & persuasionibus ad libidinem qualis sit & quando in totum culpabilis non sit & ex quibus præsumetur, vide gloss.3.l.2. per tex.ibi.titul.19. partita.7.
Et an sibi dotem congruentem dare debeat & qualiter, vid.d.gl.3.in fi.& gl.1.in proœmio tit.20.ibid.
Poena intentantis facere stuprum licet ad effectum non deuenerit, vide gl.5.l.2.per tex.ibi.tit.31.par.7.
Poena sturatoris an detur stupranti puellam nondum viri potentem, vide.d.gl.5.
POENA PECVNIARIA in qua filius propter suum delictum fuit condemnatus an a patre solui debeat saltim respectu legitimæ vel alimentorum que filio debentur, vide glossam.11.l.2. titulo decimonono.partita.4.
Poena pecuniaria an cadat in seruum, vide glossam.3.l.10.titulo primo. partita.7.
Et an Baptismus liberet aliquem a pœna spirituali vel temporali, vid.gl. gl.1.l.12.tit.1.par.7.
Poena pecuniaria potest per iudicem in corporalem alterari propter consuetudinem delinquendi, vide gl.10.l.8. tit.31.par.7.
POENA EXTRA ORDINARIA quando locum habeat, vide regulam generalem gl.6.l.11.tit.25.par.4.
POENA ALIENANTIVM, & pœna si imponatur alienanti aliquam rem non solum ipse sed eius successor in pœnam incidet si aliquando alienationi consentiret, vide gl.1.colum.1.in fin.cum princ.sequentis. l.10.tit.26.par.4.
Et quid si alienet in eum qui proximo loco succedere debet in maioria an & hic in poenam propter alienationem incidat, vide ibidem col.2. quæstione.7.
Et quid si alienet vt debita testatoris soluantur an tunc ad pœnam teneatur propter talem alienationem, vide in.d.gl.1.col.2.quæst.11.d.l.10.titulo.26.par.4.
Et an alienans in istam pœnam incidat si rem alienari prohibitam in sequentem in gradu alienauerit, vide dictam glossam primam.column. 2.quæst.11.
Et quid si alienatio fiat sine requisitis necessarijs an tunc alienas rem prohibitam in pœnam incidat, vida ibid.in quæst.13.
Poenæ impositæ alienanti rem maioriæ an habeant locum in filio primæ tonsuræ in quem fuit maioria facta si ipse alienet, vide ibidem in quæstione.15.
Poenam alienantis rei prohibitæ alienari an incurrat possessor maioriæ qui patitur magnatem esse in possessionem talis maioriæ neque ab eo illam petijt, vid.ibid.in quæst.16.gl.1.l.10.tit.26.par.4.
Et an incidat in poenam alienationis bonorum maioriæ possessor ipsius qui remisit hypothecam quam habebat in bonis emphyteoticarijs quę erant maioriæ annexa ad securitatem, vide gl.1.col.3.quæst.21.d.l. 10.tit.26.par.4.
Poenam an incurrat ille qui vendidit minimam rem maioriæ cuius ipse possessor, ideibid.quæst.22.
Poena imposita vni vocato si alienet rem maioriæ ad alios sequentes extendatur, vid.ibid.quæst.27.
Poena imposita contra vendentes rem maioriæ an habeat locum in proximioribus successoribus ibidem consentientibus, vide ibidem in quęstione.29.
Pœna imposita contra alienantem rem maioriæ an habeat locum ante rei traditionem vel postea, vid.in.d.quæst.29.
Et an in pœnam alienantis incidat successor qui rem prohibitam alienari a testatore & prædecessore suo alicui legatam ipse soluerit & ex eo alienationi consentire visus sit, vid.gl.1.col.4. quæst.33.l.10.titulo.26. partita.4.
Poenam alienantis maioriam an incurrat ille qui cum super maioria esset litigium fecit compromissum in arbitrum si ipse illud condemnauerit, vid.gl.1.col.4.quæst.41.l.10.tit.26. par.4.
Poenam alienantis maioriam an incidat filius vel proximior successor qui alienationi rei maioriæ consensit quando ad alienandum possessor maioriæ licentiam regis habeat, vide gl.1.col.5. quæstione.44.l.10. tit.26.par.4.
Poena emphyteotæ alienantis rem emphyteoticam irrequisito domino quæ sit, vid.gl.fi.& alias omnes ibi.in.l.19.tit.8.par.5.
Poenam alienantis rem maioriæ an incurrat ille qui illam lusit, vid.gl.4. col.8.in princ.quæst.7.l.6.tit.11.par.6.
Poena vendentis rem duobus qualis sit, vide glo.6.&.7.l.7.per tex.ibi.titulo.7.par.7.
POENA DVPLI ET QVADRVPLI, poena duplicis stipulationis si res euincatur est multum consuetu in venditionibus rerum & an habeat in se tacitam conditionem si euincatur sibi vel hæredi, vid.gl.12.l. 56.tit.18.par.3.
Poena dupli apposita in sententia non soluenti quando habeat locum quando vero non, vid.gl.5.l.22.tit.22.par.3.
Poena quadrupli imponitur rapienti aliquid ex naufragio, vid.glo.3.l.11. per tex.ibi.tit.9.par.5.
Poena ciuilis applicanda fisco an possit excedere quadruplum & quãdo sic, vide ibi.gl.5.
Et quid si pro aliquo delicto sit alicui imposita poena.10.& cum non haberet vnde soluere et superuenit ei hæreditas matris suæ quam renuntiauit an dolose renuntiasse videatur & an possit fieri executio an illis repudiatis, vid.gl.2.l.12.tit.10.par.5.
Poena reddendi arras duplicatas vel quadruplicatas an habeat locum de iure canonico vel de iure partitarum & quare non, vide glo.6.l.84.tit. 18.par.3.
Poena dupli quando detur propter vnum delictum ex vno facto tantũ proueniens, vid.gl.5.l.13.tit.1.par.7.
POENA FIDEIVSSORIS non sistentis aliquem in iudicio cui applicetur si illum non sistat & an parti, vid.gl.3.l.18.tit.12.par.5.
Poena fideiussoris si reus aufugiat qualis sit & quando ei danda sit vel nõ vide gl.1.10.per tex.ibi.tit.29.par.7.
POENA PROHIBENTIS aliquem testare quę sit & an ista sit iusta exhæredationis causa, vide gl.1.&.2.l.26.per tex.ibi.tit.1.par.6.& gl.1. l.29.per tex.ibi.tit.1.par.6.
Poena prohibentis testare peregrinos, vid.gl.1.per tex.ibi.l.30.tit.1.par. 6.& debet quis puniri in eo in quo delinquit, vid.gl.3.d.l.30.
POENA RESISTENTIS & non patientis perscrutari de nocte per officialem qui gerit arma prohibita, vi. per glossam.4.l.17.titulo sexto. partita.6.
Poena resistentis & non permittentis perscrutari seruum alienum vel vxorem in domum suam qualis, vide glo.2.&.3.l.24.per tex.ibi.titul. 14.par.7.
Et an eadem poena puniatur iudex si illud perscrutare noluerit contra resistentem, vide ibidem.
POENA MATRIS, PATRIS VEL FRATRIS & poena patris vel alterius eijcientis filium suum ad portas ecclesiæ vel alibi, vide glo.1.l. 4.tit.20.par.4.
Poenam patris an mereantur filij & vxor patris proditoris & quare tione vid.gl.1.12.tit.25.par.4.
Poena matris non petentis tutorem filio suo minori vel aliorum consanguineorum quæ sit, vid.gl.4.&.5.l.12.per tex.ibi.tit.16. par.6.
Et quando mater vel alij excusentur licet tutores non petierint, vide glo. 5.dict.l.12.
Poena matris transeuntis ad secundas nuptias non petito prius filijs suis tutore, vid.d.glo.5.in fi.d.l.12.
Poena fratris accusantis fratrem vel socij honestæ societatis qui socium suum accusat, vid.gl.17.l.2.tit.1.par.7.
Et ex maioritate pœnę cognoscitur maioritas criminis, vi.gl.4.ad fin.l.4. tit.1.par.7.
Poena patris occidentis filium siue legitimum siue naturalem tantum gl. 2.cum alijs ibi.l.12.per tex.ibi.tit.8.par.7.
Et qualis detur alijs descendentibus vel ascendentibus, vid.gl.d.l.12.per text.ibi.
Poena patris non debet nocere filijs vel vxori eius, vide gl.1. &.2.l.9.per tex.ibi.tit.31.par.7.
POENA TVTORIS VEL CVRATORIS non facientis inuentarium qualis sit, vid.gl.2.l.15.tit.16.par.6.
Poena tutoris non reddentis bonam rationem minori suo, vide gloss.5. l.21.tit.16.par.6.
Poena tutoris qui male bona minoris sui administrauit quæ sit, vid.gl.l. 4.per tex.ibi.tit.18.par.6.
Poena tutoris vel curatoris contrahentis matrimonium cum eius minore, vide gl.1.l.9.per tex.ibi.tit.17.par.7.
POENA TALIONIS an sit in vsu & quando maritus accusat vxorem de adulterio an debeat se inscribere ad poenam talionis, vi. glosse 2.&.3.l.13.tit.9.par.4.
Et an accusator tacite videatur se obligare ad poenam talionis, vide.d. gio.3.d.l.13.
Et licet inscriptio ad poenam talionis cesset non tamen cessabit poena calum-

na calumniatoris accusantis, vide ibid.in fine.d.gl.3.
Et qualis ista pœna esse debeat quando talis inscriptio cessat, vid.ibid.in fin.& vide gl.10.&.11.l.26.tit.1.par.7.
Pœna talionis an detur accusatori desistenti ab accusatione quãdo fuit crimen quod abolitione non deletur, vide glossam.8.l.19. titulo primo.par.7.
Pœna talionis quando sit accusatori danda si delictum non probet & quando non, vide glo.1.l.20.&glo.10.cum sequentibus.l.26.per tex.ibi tit.1.par.7.
POENA NEGANTIS sacramenta pro vt ab ecclesia sunt ordinata, vid.gl.l.fi.tit.4.par.1.
Pœna negantis se fuisse citatum si de mandato conuincatur quæ sit, vide gl.6.l.8.tit.7.par.3.
Pœna negantis se damnum dedisse si postea illud sibi probetur qualiter puniatur, vid.gl.1.3.&.4.l.16.tit.15.par.7.
Et quid in minore vel vxore negante.vid.gl.1.&.4.ibid.
Pœna negantis depositum qualis sit si ei postea probetur contrarium & an teneatur ad sumptus & an iuretur contra eum in litem, vid.glo.1.l.8. per tex.ibi.tit.3.par.5.
Pœna qualis sit danda negãti per vim fidem christi ore tantum, vid.gl. l.1.4.tit.15.par.7.
POENA DEPOSITARII negantis depositum qualis sit si ei postea probetur contrarium & an teneatur ad sumptus & an iuretur contra eum in litem, vid.gl.l.8.per tex.ibi.tit.3.par.5.
POENA MVTVI, & an incurrat pœnam mutuare nolens & quãdo sic, vid.gl.1.in proœmio tit.1.par.5.
Pœna an possit apponi in contractu mutui & hoc licet fieri solito fœnerari, vide gl.3.per tex.l.10.tit.1.par.5.
POENA ACCVSATORIS non comparentis qualis sit & quando ei danda sit, vid.gl.1.cum alijs ibi.l.17.per tex.ibi.tit.1.par.7.
Pœna turpiliani quæ sit & quando in eam incidat accusator qui postea non comparet, vid.gl.3.&.9.d.l.17.per tex.ibi.
Poena accusatoris, vid.in verb.POENA TALIONIS.
POENA HAEREDIS FRAVDVLENTER conficientis inuentarium & qui aliquid ab hæreditate subripuit qualis sit, vid.gl.1.2.&.3. l.9.per tex.ibi.tit.6.par.6.
Pœna hæredis alicuius restituentis hæreditatem incapaci de testatoris mandato quæ sit, vide glo.21.22.24.25.l.13.per text.ibi.titulo.7. partita sexta.
Pœna quare non sit danda accusanti aliquem de falsa moneta si illud nõ probet, vid.gl.1.l.20.per tex.ibi.tit.1.par.7.
Pœna quando non detur hæredi non probanti aliquem ab eo accusatum de morte testatoris ipsum non occidisse, vide glo.21.22.per illum tex. tit.1.par.7.
Pœna quę pro delicto defuncti sibi imponi debuerat an imponatur eius hæredi & quando, vide gl.l.25.per tex.ibi.tit.1.par.7.
POENA DENVNTIANTIS delictum si illud non probat quæ sit, vid.gl.4.l.5.tit.1.per tex.ibi.par.7.
Pœna an sit danda denunciatori si delictum ab eo denunciatum nõ probetur gl.3.&.4.l.27.ibi.
POENA LEGALIS, si a lege imponatur fatenti actum illicitum an si factum sit actus teneat & tamen pœna soluenda sit, vide glo.7.l.28.tit. 11.par.5.
Poena legis ciuilis imposita contra contrahentes clandestine an sit obseruanda nec ne, vid.gl.3.l.5.tit.3.par.4.
Et quid si poena quam inferior imponit sit nimis excessiua, vide ibidem in principio.
Pœna per leges imposita contra contrahentes incestas nuptias an imponatur secundum computationem iuris canonici vel ciuilis, vid. gl.4.l. 3.tit.6.par.4.
Pœna legalis que impedit libertatem matrimonij ex aliqua causa an valeat, vid.gl.12.l.4.tit.3.par.6.
Poena legis iuliæ de residuis vel legis iuliæ peculatus quando locum habet & contra quos, vid.gl.l.14.&.15.tit.14.par.7.
Pœna quando a lege imponitur ipso iure nunquam augetur contra negantem, vid.gl.1.ad fin.l.16.tit.15.par.7.
POENA DIFFAMANTIS aliquem qualis sit, vi.gl.2.l.8.per tex.ibi. tit.6.par.7.
POENA TESTIVM & an testis dicentis falsum in causa criminali puniatur & qualiter & quid si deponat parte non citata, vide gl.3.l.11. per tex.ibi.tit.18. par.7.
Poena deportati vel damnati vel relegati vel exilij poena deportationis vel damnationis in metallum an hodie sit in vsu & in eius locũ hodie successerunt galeras, vid.gl.2.l.2.tit.8.par.4.
Et damnatus ad tempus non efficitur seruus pœnæ sed ille qui in perpetuum damnatur, vid.ibid.in gl.3.
Et quid si aliquis damnetur non in metallum sed aliud opus siue publicũ officium, vid.ibid.in gl.4.
Et an seruus pœnæ efficiatur hodie taliter perpetuo damnatus, vid. gl.6. d.l.2.tit.8.par.4.
Pœnam damnationis an tacite secum afferat bonorũ ademptio & quid hodie, vid.gl.8.d.l.2.tit.18.par.4.
Et quando deportatus efficiatur seruus pœnæ, vid.ibid.in gl.9.
Pœna deportationis hodie non est in vsu, vide gl.2.l.6.tit.17.&.gl.2.l.8. tit.9.par.7.
Pœna exilij perpetui a regno per iudices causarum criminalium curiæ vel regalium cancellariarum & qui pœnam istam imponere possint, vid.gl.1.l.5.per tex.ibi.tit.31.par.7.
Pœna relegati ad tempus vel perpetuo frangentis exilium, vi. per gl.1.10. tit.31.par.7.per tex.illum ibi.
Et an iudex inferior possit tollere vel indulgere exilium, vide glossam.3. ibidem.
POENITENTIA quid sit, vide glossam primam.cum alijs ibi.l.18.tit. 4.partita.1.
Pœnitentiæ sacramentum a solis sacerdotibus administratur, vide gl.1.l. 8.tit.4.par.1.
Pœnitentia solennis quæ sit & a quo imponi possit, vide glo.l.18. titulo. 4.partita.1.
Pœnitentia solennis pro quibus dari debeat & an ita fœminis sicuti viris vid.gl.1.d.l.18.
Pœnitentia solennis semel alicui iniungenda est non plus, vi.gl.2.per tex. ibi.dict.l.18.
Pœnitentia solennis imponitur etiam in vita, vid.d.gl.2.
Pœnitentia solennis fieri non debet a clericis in quibuscũque ordinibus constitutis, vid.gl.4.&.5.l.19.ibid.
Pœnitentia publica quæ sit & quotuplex & quis eam imponet & pro quibus delictis, vid.gl.1.per tex.ibi.l.20.tit.4.par.1.
Pœnitentia publica non imponitur pro peccatis occultis sed pro manifestis, vid.d.gl.1.in fin.
Pœnitentia mitigatur ratione fragilis ætatis, vide gl.1.l.25.titulo quarto. partita.1.
Pœnitentia qualis debeat iniungi seruis, vid.ibi.gl.3.& ibi.quod non debet iniungi vt peregrinetur, & vid.gl.3.in proœmio tit.5.par.4.
Pœnitentia iniungi debet habita consideratione peccatorum, vid.gl.4. ibid.d.l.25.tit.4.par.1.
Pœnitentia debet esse conformis personæ cui iniungitur, vid.ibid.
Pœnitentia non debet iniungi monacho per quam oriretur scandalum inter fratres, vide gl.8.d.l.25.
Pœnitentia debet esse contraria peccatis, vide gl.12.d.l.25. titulo quarto. partita.1.
Pœnitentiæ hodie omnes sunt arbitrariæ, vide glossam decimam tertiã. dict.l.25.
Pœnitentia imposita a iure mitigari potest per sacerdotem, vide dictam glossam.13.
Pœnitentia maior dari solet pro maiori peccato quam pro minore, vide dict.glo.13.in med.
Pœnitentia imposita a sacerdote etiam si minima sit est sufficiens ad delendum peccatum & omnem pœnam alterius vitæ sed an hoc sit verũ in poena taxata à Deo, vid.gl.13.ad fin.d.l.25.
Pœnitentia imposita per papam potest minui a quolibet sacerdote, vid. d.gl.13.in princ.2.columnæ.
Pœnitentia publica ex causa minui potest & mutari per sacerdotem, vid. ibidem in fine.
Pœnitentia moderata iniuncta alicui an suscipere teneatur, vide gl.fi.in fi.d.l.25.tit.4.par.1.
Pœnitentia est necessaria peccatori etiam si contritionem habeat, vide gl.l.28.tit.4.par.1.
Pœnitentiæ effectus, vid.per gl.2.l.28.tit.4.par.1.& gl. magna in fine.1. columnæ in.d.l.25.tit.4.par.1.
Pœnitentia imposita religioso in suo capitulo non remittitur per aliquas indulgentias, vid.gl.1.l.46.tit.4.par.1.
Poenitentia ieiunij seu alia alicui iniũcta an teneatur illam adimplere, vi. gl.3.l.46.tit.4.par.1.
Poenitentia publica impedit ordinum susceptionem & solus papa dispensat, vid.gl.1.l.19.tit.6.par.1.
Poenitentia monachorum seu religiosorum fugientium, vide per glo.l. 28.tit.6.par.1.
Poenitentię conceduntur omnibus etiam interdicti tempore dum tamẽ non fuerint causa interdicti. vid.gl.6.l.5.tit.9.par.1.
Poenitentia debet semper imponi poenitenti per contrarium, vide gl.3. l.1.tit.24.par.1.
Poenitentia bene habet locum ante litis contestationem & poterit confessionem reuocare, vid.gl.2.l.2.tit.3.par.3.
Poenitentia donatoris an habeat locum in dotis fauore & an moriendo donationem reuocare videatur. vid.gl.1.in fi.l.4.tit.4.par.5.
Poenitentia an & quando habeat locum quando duo rem promittunt

Universidad de Deusto
Biblioteca

permutare & vnus nolit, vide gl. 4.l.3.tit.6.par.5.& ibi.gl.5.
Poenitentia an habeat locum in contractibus innominatis, vi. gl.2.l.44. tit.14.par.5.
Poenitentia an & quando locum habeat electione iam facta seu postulatione postulato sui superiori præsentata vid.gl.1.l.25.tit.9.par.6.
Poenitentia an tollat pœnam ciuilem, vide glossam.2.l.4.titulo.28.partita septima.
Poenitentia an & quando habeat locum in delictis, vide glo.9. cum alijs ibi.l.2.per tex.ibi.tit.31.par.7.
POENITENTIARIO papæ plene creditur in omnibus spectantibus eius officium, vid.gl.5.l.31.tit.16.par.3.
POENITERE potest vnus quisque ante litis contestationem eiusque confessionem poterit reuocare refectis expensis gl.2.l.2.tit.3.par.3.
Poenitere an posit ille qui detulit aduersario iuramentum in litem & quando, vid.gl.1.l.8.tit.11.par.3.
Poenitere an posit ille qui rem semel habuit pro derelicto & eam recuperare, vide gl.1.l.49.tit.28.par.3.
Poenitere an posit ille qui mediante stipulatione cum alio rem permutare promisit si ipse iam contractum impleuerat ex parte sua, vid.gl. 1.l.3.tit.6.par.5.
Poenitere quando posit aliquis vt euitet pœnæ commisionem propter suum factum, vid.gl.16.l.2.tit.7.par.6.
Poenitere an posit eligens rem & quid si iam semel poenituit & alia in hoc similia, vid.gl.1.l.25.tit.9.par.6.
Poenitere an posit ille qui noluit recipere illud quod sibi offerebatur, vid.ibi d.l.10.d.gl.1.ad fin.
POENITENS solenniter clericus effici non potest, vid.glo.penul.l.19. tit.4.par.1.
Poenitentes solenniter an sint de foro ecclesiæ, vide glossam.2.l.18.titul. 4.partita.1.
Pœnitens verus quis dicatur, vide glo.fin.in princ.l.25.titulo quarto. partita prima.
Poenitens si dicat non posse abstinere a certo peccato non debet absolui audienda est tamen eius confessio gl.fi. d.l.25.tit.4.par.1.
Poenitens an teneatur acceptare poenitentiam moderatam sibi iniunctam, vid.d.gl.fi.in fin.
Poenitens qualiter stare debeat confessionis tempore, vi.gl.pen.per tex. ibi.in.l.26.tit.4.par.1.
Poenitens scire debet pater noster aue maria credo & salue, vide gloss.l. 27.ibidem.
PENVRIA rerum magis ex negligentia quam ex tempore in malitia prouenit, vid.gl.2.l.4.tit.20.par.2.
PENSIO vtrum augeatur conductori gabellarum si territorium fuerit auctum, vid.gl.1.d.l.13.tit.18.par.3.
Pensio an augeatur emphyteoticæ vel conductori si aliquid ei accreuerit per alluuionem in fundo suo, vid.gl.3.l.26.tit.28.par.3.
Pensio diutina an faciat quem præsumi colonum perpetuum, vid.glos.3. l.22.tit.20.par.3.
Pensio an augeatur emptori gabellarum ratione augmenti quod superuenit & qualiter hoc intelligatur, vid.gl.4.l.34.per tex.ibi.tit.5.par.5.
Pensio debet solui in fine anni quando aliud non fuit dictum, vide gl.1. l.4.tit.8.par.5.
Quod procedit etiam si locatio sit facta pro pluribus annis si pensio est distributa per singulos annos, vide ibid.
Pensio quando est soluenda de fructibus alicuius rei tunc non debetur ante fructus perceptos, vide ibid.
Pensio debet solui ante finem anni quando inquilinus migrare desiderat vide ibidem.
Pensio si ab inquilino non soluatur an durante locatione dominus posit illum expellere, vid.gl.1.l.5.tit.8. par.5.
Et an omnia bona inuecta in domo conducta videantur indistincte esse obligata pro pensione quę solui debet vel tamen ea quę reperiuntur tempore quo dominus vult habere pensionem, vid.ibid.gl.2. &.4.
Et quid si primus conductor alij locauit an res illatæ per secundum conductorem sint domino obligatę pro pensione & de quibus rebus ibid. illatis hoc sit intelligendum, vid.gl.4.d.l.5.tit.8. par.5.
Et quid in rebus minoris ibidem illatis, vide ibid.
Pensio qualis debeatur domino eijcienti inquilinum siue colonum suum ex aliqua causa, vide gl.5.d.l.5.tit.8.par.5.
Pensio an remittatur propter sterilitatem siue in prædijs rusticis siue in vrbanis siue locatio vel conductio ad longum tempus fiat vel non siue præstet mercedem in pecunia siue non, vid.gl.1.&.2.l.22. tit.8. par.5.
Et an quando datur pensio in pecunia dicatur propriè locatio vel contractus innominatus vid.d.gl.2.ibid.
Et an propter omnes casus fortuitos sit remisioni locus propter sterilitatem, vid.gl.3.ibid.
Et quid si casus fortuitos præcesserat locationem an tunc excuset a pręstatione pensionis, vid.gl.4.d.l.22.tit.8.par.5.
Pensio propter sterilitatem non debet remitti quando colonus collegit dimidiam partem fructuum qui soliti sunt colligi, vid.glo.8.ibid.
Et quid si fructus consistebant in frumento & oleo & vnum perdatur aliud vero non, vid.ibid.
Et qualis debeat esse ista sterilitas, vi.ibid.gl.9. & quid si in anno pręcedenti vel sequenti adfuit vbertas, vid.gl.2.l.23. ibid.
Et an idem sit siue annus vbertatis sit immediate sequens siue sit interpolatus, vide gl.3.ibid.
Pensio an crescat eo quod res conducta aliquo fortuito casu interueniente fuit augmentata, vid.gl.6.d.l.23.tit.8.par.5.
Pensio an debeatur ab emphyteota solui quando domus fuit conbusta licet remanserit area, vide gl.9.l.28.tit.8.par.5.
Pensio an debeat remitti quando res propter guerram vel inundationẽ fluminis est ita occupata vt ex ea nulli fructus colligi posint, vid.glo. 11.ibidem.
Pensio an debeatur ab emphyteota solui quando res fuit conbusta si pars aliqua remansit & qualis tunc debeatur, vid.gl.12.ibid.
Pensio alterari non debet licet ecclesia in qua est de nouo alicui subijciatur, vid.gl.5.l.5.tit.12.par.1.
Pensio si non soluatur domino domus an ipse propria authoritate posit claudere ostia domus locatæ sine pœna, vid.glo.5.ad fi.l.11.tit.13. pa.5.
Pensio consueta an & quando solui debeat per creditorem habitantem domum pignoratam, vid.per gl. 4.l.21.per tex.ibi.tit.13.par.5.
PENSIONARIVS non tenetur horas canonicas recitare nec beneficiatus dicitur, vide gl.1.in fin.l.34.tit.6.par.1.
Pensionarius an amittat pensionem si contrahat matrimonium, vide gl. 2.ad fin.l.41.tit.6.par.1.
PERCVSSIO facta ad alicuius defensionem quando & qualis eum excuset, vid.gl.4.cum alijs ibi.l.2.per tex.ibi.tit.8.par.7.
Percusi si sint duo ab vno quis præferatur in accusatione ei facienda vel in executione sententiæ, vid.gl.6.l.13.tit.1.par.7.
Percusio an dicatur etiam quando non exiuit sanguis, vide glo.7.l.6.tit. 9.par.7.
Percusio cum pugno vel manu vacua an dicatur atrox iniuria, vid.gl.8.l. 9.tit.9.par.7.
Percusio incerta quia inter plures ignoratur quis percusit vel non vel quis letaliter vel leuiter vel quis primo vel secundo vel ex quo vulnere mortuus fuit vel ex quo non, vi.gl.1.l.15.per tex.illum ibi.tit.15.par.7.
PERCVTIENS aliquem ad eius correctionem & vt emendetur laudãdus sit, vid.gl. 4.l.56.tit.5.par.1.
Percutiens clericum est excommunicatus excommunicatione maiori ipso, vid.gl.6.l.2.tit.9.par.1.
Quid si percutiat conuersis vel obligatis vel illis qui nondum fecerant professionem, vid. ibid.
Percutiens clericum non est excommunicatus in.14. causis de quibus per glo.l.3.tit.9.par.1.
Percutiens clericum pro defensione personæ vel rerum an sit excommunicatus, vide glo.2.ibi & quid si fræno equi detineat vel sibi vestẽ scindat, vid.d.gl.2.
Percutiens clericum portantem arma non est excommunicatus, vide gl. 4.l.3.tit.9.par.1.
Percutiens clericum pro absolutione debet romam ire istud tamen fallit in.13.casibus de quibus per glo.l.4.tit.9.par.1.
Vt est in infirmis vel alijs postea vero quam conualuerint tenentur romã ire aliter præcedens absolutio non valet, vid.ibi.glo.4.
Percutiens clericum casu fortuito excommunicatus non est, vid.ibi.gl.6. vid.ibi.l.3.verbo, la quarta.
Percutiens vicarium an teneatur eadem poena qua puniretur si percusisset dominum, vide gl.5.l.13.tit.1.par.2.
Percutiens regis officiales an incidat in crimen læsæ maiestatis, vid.gl.1. l.1.tit.16.par.2.
Percutiẽs aliquem coram rege quomodo debeat puniri & an proditionẽ dicatur commisisse, vid.gl.2.l.2.tit.16.par.2.
Percutientes aliquem simul quo modo debeant puniri, vide gl.3.l.3.titu. 16.par.2.
Percutiens aliquem in curia regis qua pœna puniatur, vid.glo.9.l.3.titul. 16.par.2.
Percutiens donatorem an posit donatione priuari & quid si illud ignoranter fecerit vel se defendendo vel si per alium percuti fecit vel non manu sed pede percutiat, vide glo.4.cum alijs ibi.l.10.per tex.ibi.titulo.4.par.5.
Percussor si propter eius delictum condemnetur in centum si cum non posset soluere succesit matri suæ & ipse hæreditatem repudiauit an dolose facere videatur & an talibus bonis repudiatis executio fieri posit repudiatione non obstante, vid.gl.2.l.12.tit.10. par.5.
Percutiens duobus simul quis præferatur in accusatione facienda & in executione sententiæ, vid.gl.6.l.13.per tex.ibi.tit.1.par.7.
Percutiens aliquem se defendendo an & quando incidat in pœnam vel quando excusetur. vide gl. 4.l.2.per tex.ibi.tit.8.part.7.
Percutiens si ignoretur quis verè sit cum in percutiendo aliquem plures concurrissent vel si ignoretur quis eorum letaliter quis vero leuiter percusserit vel quis primo vel secundo vel quis principalis in percutiendo vel ex quo vulnere decesit vel non & alia infinita in hoc qualiter tunc procedatur. vide glo.1.l.15.tit.15.par.7.
Percutiens clericum in habitu laicali incedentem non incurrit excommunicationem. vide gl.1.l.5.tit.17.par.7.
PEREGRINATIO dicitur publica pœnitentia. vide glossam primam.ad fin.l.20.tit.4.par.1.
PEREGRINVS si decedat vbi debeat sepeliri. vide glossam secundam.l.7.tit.13.par.1.
Peregrinus & de materia. vide glossas.legis secundæ, & tertiæ. per text. ibi.titu.24.par.1.
Peregrinus si inhumaniter tractetur potest habere recursum ad iudicem laicum & etiam ad ecclesiasticum. vide glossam tertiam.l. vigesimæ septimæ.tit.8.par.5.
Peregrinus in testando an habeat militum priuilegium. vide glos.5.l.4. tit.1.par.6.& gl.2.l.30.per tex.ibi tit.1.part.6.
Peregrinus quis propriè dicitur & de pœna impedientis illos facere testamentum. vide gl.1.l.30.tit.1.par.6.per tex.ibi.
Peregrini in vita & in morte debent a iudicibus locorum adiuuari & defendi. vide gl.1.l.31.tit.1.par.6.
Et quibus pertineant bona peregrinorum decedentium sine testamento si non appareant hæredes ab intestato. vide ibi gl.4.
Et qualiter iudex procedere debeat in causis peregrinorum. vide glos.1. l.32.per tex.ibi tit.1.part.6.
PERFECTA DONATIO. vide in verbo, DONATIO PERFECTA.
PERFECTA VENDITIO. vide in verbo, VENDITIO PERFECTA.
PERFECTVS plus peccat in eodem genere peccati quam imperfectus. vide gl.5.l.25.tit.4.par.1.
Perfectus esse debet episcopus plusquam alij religiosi & in locum apostolorum successerunt. vide gl.3.l.2.tit.12.par.5.
PERICVLVM si sit in mora potest adultus baptizari & etiam sine eo quod instituatur in fide. gl.1.l.6.tit.4.part.1.
Periculum rei commodatæ an transeat in commodatarium si res æstimata commodetur. vide gl.2.l.71.tit.18.par.3.
Periculum itineris excusat debitorem qualitatis a soluendo. vide glos.1. l.4.tit.2.par.5.
Periculum Rei commodatæ an sit commodatarij post moram etiã quando illa res eodem modo esset penes commodantẽ peritura, & quid in actione reali & quid in foro conscientiæ. vide gl.6.l.9.tit.2.par.5.
Periculum rei depositæ an transeat in depositarium & quando. vide gl. 4.l.2.tit.3.par.5.
Periculum an sit emptoris post degustationem in illis rebus in quibus degustatio locum habet. vide gl.1.&.2.l.24.tit.5.part.5.
Periculum quod accedit rei emptæ an sit emptoris vel venditoris. vide gl.3.4.&.7.l.23.per tex.ibi.tit.5.par.5.
Periculum deteriorationis ad quem pertineat quando venditur in genere vinum vel aliud simile & an tunc dicatur venditum in specie vel ad mensuram & quid hoc operetur. vide.d.gl.2.d.l.24.
Periculum effusionis vini an & quãdo pertineat ad venditorem post degustationem. vide gl.3.d.l.24.tit.5.par.5.
Periculum rei emptæ an pertineat ad emptorem in rebus illis quæ mensurari vel ponderari possent & quando sic & in quibus non. vide gl.2. 3.6.8.&.10.in.d.l.24.
Et quid si res aliqua vendatur alicui sub conditione si illa pendẽte res deterioretur an deterioratio vel melioratio ad emptorem vel venditorẽ pertineat. vide gl.1.per tex.ibi.l.26.tit.5.part.5.
Periculum vini venditi scilicet quod non detinebitur vel aliud si cognito per venditorem ab ipso non detegatur emptori an ad venditorem pertineat vel non. vide gl.2.l.39.per tex.ibi tit.5.par.5.
Periculum casus fortuiti quando obliget vel liberet artificem si opus ab eo factum pereat casu. vide gl.3.l.17.tit.8.par.5.
Periculum pertinet ad dominum operis post ipsius approbationem & quando. vide gl.5.d.l.17.tit.8.part.5.
Periculum an sit mulionum quando prosequuntur iter tempore magnę pluuiæ si salmę chartarum librorum vel alterius perierint. vide per gl. 2.l.8.per tex.ibi tit.9.par.5.
Periculum aliquod si sit in transitu nauigij si magister nauis non præmonuerit an sit in culpa. vide gl.3.l.9.tit.9.par.5.
Periculum quod post morã hæredis rei legatæ accedit ipsi rei an ad hæredem pertineat cuiuscunque qualitatis sit. vide gl.4.l.41.tit.9.par.6.
Periculum interitus omne pertinet ad malæ fidei possessorem. vide gl.2. cum alijs ibi.l.6.tit.14.par.6.
PERITIA qualis requiratur esse in artifice. vide glossam tertiam.l. 10.titu.8.par.5.
Peritis in arte semper credendum est. vide glossam quartam. legis septimæ.tit.8.par.5.
Et in dubio artifex semper videtur asserere se peritum ea peritia quam actus requirit. vide gl.2.l.10.tit.8.part.5.
De isto verbo. vide in verbo, SAPIENS & SAPIENTIA.
PERIVRIVM an inducatur ex transgresione iuramenti ad cuius præstationem iurans non tenebatur. vide gl.3.l.4.tit.26.par.4.
Periurium an incurrat iurans aliquid non facere sine alicuius volũtate si ille mortuus sit & iurans illud faciat. vide gl.3.l.45.tit.5.par.5.
Periurium in clericis est crimen depositione dignum. vide glossam.2.l. 61.titul.6.parti.1.
Periurium requirit dolum & ideo minores licet falso iurent non dicuntur periuri. vide gl.4.l.7.tit.11.par.3.
PERIVRVS quia falsum in iudicio iurauit qualiter puniatur & an idem sit in iuramento voluntario falso præstito. vide glossam.1.&.2.l. 26.titu.11.par.3.
Periurius testis qualiter puniatur & quid si testis falsus non sit vtilis producenti nec aduersario nocens. vide ibi glo.2.
Periurus non est Rex qui in damnum vel detrimentum sui Regni iurauerit si iuramentum non seruet. vide glossam primam, & secundam. per tex.ibi.l.28.tit.11.part.3.
Periurus an dicatur iudex ex qualibet transgresione iuramenti. vide glo.2.l.26.tit.9.part.2.in fine.
Periurus an dicatur fidei violator etiam quando non interuenit in forma iuramenti. vide gl.5.l.26.tit.11.par.3.
Periurus an sit iurans ad certum terminum soluere cum sciat illud facere non posse si postea cedat bonis. vide gl.2.l.27.ibidem.
Periurus an dicatur ille cui fides primo obseruata non fuit si iuramentũ non obseruauit. gl.4.l.28.ibidem.
Periurus an sit ille qui iurauit ad diem soluere & ei a principe fuit data solutionis prorogatio. vide gl.1.l.33.tit.18.par.3.
Periurus est infamis. vide glossam tertiam. legis vigesimæ quartæ. titul. 22.part.3.
Periurus est actor siue reus qui iudicem corrumpere desiderant. vide gl. 7.l.26.titul.22.part.3.
Periurus an sit ille qui venit contra suum iuramẽtum in casu in quo fuit sibi remissum neq; requirebatur si tamen illud ipse præstitit. vide glo. 3.in fin.l.4.tit.26.par.4.
Periurus an sit filius qui iurauit non ludere sine patris voluntate si illo mortuo ludat. vide gl.3.l.45.tit.5.par.5.
PERMITTENS de nouo aliquid fieri an factum confirmare videatur. vide gl.3.l.31.tit.9.par.6.
PERMVTATIO quando dicatur & quando venditio, & quid si nuda possesio cum nuda possesione permutetur & quid si daretur dominium directum pro vtili an tunc permutatio erit. vide gloss.1.l. 66.titu.18.par.3.
Permutatio rei maioriæ si cum rebus ecclesiæ a conditore fieri prohibeatur an talis prohibitio teneat. vide glo.primam.colum.3.in fi.in quæstione.28.l.10.tit.26.par.4.
Permutatio si simpliciter in rebus maioriæ fuerit prohibita ne fiat an & tunc quælibet diminutio vel alienatio prohibita videatur. vide ibid. in quæstione.34.
Permutatio si fiat ab emphyteota de re emphyteotica cum alia an ipse prius dominũ requirere debeat. vide gl.3.l.29.tit.8.part.5.
Permutatio an videatur prohibita quando quis rem alienare prohibetur & quando sic. vide gl.2.l.43.tit.5.par.5.
Et an retractus habeat locum quando cõsanguineus permutauerit rem suam. vide gl.4.ad fi.l.55.tit.5.par.5.
Et an in contractu permutationis si excedatur vltra dimidiam iusti pretij an permutatio teneat. vide gl.4.in prin.l.56.ibidem.
Et quid si in permutatione beneficiorum adsit deceptio vltra dimidiã an ibidem locum habeat. vide.d.gl.4.
Permutatio propriè est quando res certa datur pro alia re certa, & quid si detur pro re in certa. vide gl.1.l.1.tit.6.par.5.
Permutatio non dicitur quando res certa datur pro alia re certa si illa sit æstimata. vide.d.gl.1.d.l.1.tit.6.par.5.
Et quid si interueniat pecunia simul cum re certa an tunc præsumatur permutatio vel venditio. vide ibidem.
Et an posit permutari dominium directũ cum vtili & quid si nuda possesio cum nuda possesione permutetur. vide.d.gl.1.
Permutatio an teneat quando vna ecclesia permutatur pro alia, & alijs rebus temporalibus ipsius & quid si permutetur iure tituli. vide glo.3. l.2.titu.6.par.5.
Permutatio habet locum in rebus spiritualibus. vide gloss.3.5.&.6. cum alijs ibi.d.l.secundæ.
Et quando permutatio habeat locum in decimis alicuius ecclesiæ. vide gloss.5.ibidem.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Permutatio rerum spiritualium debet fieri cum licentia prælati, & an sufficiat quod habeat episcopalem iurisdictionem etiam si non sit Episcopus & quid iede vacante. vide gl. 6. d. l. 2.
Et an ex causa permutationis possit capitulum iede vacante recipere resignationem beneficij quando collatio beneficiorum spectat ad solam episcopum. vide ibidem.
Et an idem sit dicendum in vicario episcopi. vide. d. gl. 6. in fi.
Et quid si partes conclud int in permutatione tamen non se referant ad consensum episcopi an incurrant vitium simoniæ. vide glossam octauam. d. l. secundæ.
Et si beneficia sint papæ reseruata non possunt permutari authoritate episcopi. vide. d. glo. 8.
Permutatio si fiat sine consensu patronorum vel electorum tenet ipso iure venit tamen cassanda. vide. d. gl. 8. d. l. 2. tit. 6. par. 1.
Permutatio si mediante stipulatione fieri promittatur si vna pars nolit implere contractum an possit compelli. vide glossam primam. l. tertiæ. tit. 6. par. 5.
Et quid si ex vna parte pactum sit stipulatione firmatum ex alieno an liceat illi qui per stipulationem promisit pœnitere. vide dictam glossam primam.
Et quid si vnus qui permutare promisit nolit facere an præcise ad impleremcompellatur, vel an liberetur præstando interesse. vide glossam secundam. ibidem.
Et an ex permutatione oriatur actio bonæfidei, & an iuretur in litem. vide ibi gloss. 7.
Et an possit pœnitere ille qui permutauit & quando statim lege ordinamenti quæ in hoc loquitur. vide gl. 4. ibidem, & 5. d. l. 3.
Et an ex permutatione oriatur actio bonæfidei. gl. 7. l. 3. in prad.
Permutare rem maioriæ an possit eius possessor prohibitus eam alienare, qui in meliorem permutatij, & tunc etiam licita est venditio. vide glo. 4. col. 4. 9. 8. l. 10. tit. 26. par. 4.
Permutare volens rem suam cum alia an consanguineus admittatur si velit illam retrahere. vide gl. 4. ad fi. l. 55. tit. 5. par. 5.
Permutare promittens si poltea nolit an ad hoc debeat compelli vel liberari præstando interesse. vide glossam primam, & secundam. l. tertiæ. titulo. 6. par. quinta.
Et an hodie stante lege ordinamenti licitè possit pœnitere & quando. vide ibidem in gl. 4. & 5. d. l. 3.
PERPETVVM dicitur quod durat ad vitam hominis. vide glos. 2. in prin. l. 10. tit. 18. par. 4. & gl. 1. l. 11. tit. 3. par. 3.
Perpetuo illud verbum si adijciatur clausulæ quid operetur. vide gloss. 1. l. 26. titu. 31. part. 1.
Perpetuus dicitur officialis in officio suo etiam quando ad alicuius beneplacitum fuit constitutus. vide gl. 2. l. 5. tit. 5. par. 5.
Perpetuum dicitur quod ad vitam alicuius conceditur. vide gloss. 7. l. 19. titu. 8. parti. 5.
PERPLEXITAS est iuribus inimica & an vitiet institutionem, & quid si contingat præter voluntatem testatoris. vide glossam secundam. l. 16. tit. 11. par. 5.
Perplexitas testatoris an vitiet institutionem hæredis. vide glo. 1. l. 5. per tex. ibi. tit. 4. part. 6.
PERQVISITIO in domibus alienis quando fieri possit & ex quibus delictis & per quem. vide glossas. l. 24. per textum ibi. titulo decimo quarto. par. 7.
PERSCRVTARI an possint transeuntes per custodes positos in limitibus regni ne res vetitas extrahi secum portent. vide glossam. 4. l. 17. titu. 6. par. 6.
Perscrutari an possint officiales de nocte deferentes arma prohibita deferri & de pœna resistentium. vide ibidem.
PERSEVERANS in excommunicatione per annum habetur pro conuicto & in quibus & ex quibus. vide glossam secundam. l. 32. titul. nono. part. prima.
Perseuerare in confessione facta in tormentis quis & quando dicitur. vide gl. 3. & 4. l. 4. per tex. ibi. tit. 30. par. 7.
Et quid si postquam aliquis confessus fuit in tormentis perseuerat in negando an iterum atq; iterum torqueri debeat & an ex sua confessione oriatur semiplena probatio. vide gl. 8. d. l. 4. tit. 30. par. 7.
PERSONA magna quæ dicatur quantum ad hoc scilicet vt clericus postea quam celebrauit iterum eadem die celebret. vide glossam. 5. l. 50. tit. 4. par. 1.
Persona bene excusat ne aliquis incurrat in irregularitatem ob sui defensionem res vero proprias non. gl. 1. d. 16. tit. 6. par. 1.
Persona miserabilis quæ dicatur. vide glo. magnam. post medium. l. 48. titul. 6. par. prima.
Personæ miserabiles an possint in defectum & desidiam iudicis secularis adire episcopum loci. vide. d. gl. magnam.
Personæ digniores diuersimode imponitur eis pœna corporalis si in dignitate constituti sint quam alijs. vide gl. 18. l. 3. tit. 16. par. 2.
Persona debet in omni iudicio legitimari priusquam ad alia peueniatur. gl. 1. ad medium. l. 10. tit. 3. par. 3.
Personæ alias ad testificandum impeditæ quando ad illud admittatur. vide gl. 1. d. 11. tit. 16. par. 3.
Persona authentica interpretatur id est, honrrada. gloss. 2. legis primæ. titul. 18. part. 3.
Personæ quæ dicantur illustres quæ vero super illustres. vide gloss. 1. & 2. tex. ibi. l. 3. tit. 14. part. 4.
Et quæ viles dicantur. vide ibid. gl. 5. cum sequentibus.
Personæ in quibus emphyteota rem emphyteoticam alienare non potest. vide gl. 13. l. 19. per tex. ibi. tit. 8. par. 5.
Et id quod contemplatione alicuius personæ factum est perinde habetur ac si talis persona nominatim exprimeretur. vide glossam quartã. l. 46. titu. 14. par. 5.
Persona turpis. vide in verbo, TVRPIS persona.
PERSONALE priuilegium. vide in verb. PRIVILEGIVM.
PERSVADENTES Regibus & prouocantes eum contra aliquẽ indebitè qua pœna puniatur. vide gl. 4. l. 5. tit. 13. part. 2.
Persuadentes Reginæ vt adulterium Regi faciat qua pœna feriatur. vide glo. 1. l. 11. tit. 14. par. 2.
Persuasor delicti qualiter teneatur & quid si delictum non fuit subsecutum. vide gl. 11. ad fi. l. 4. per tex. ibi. tit. 14. part. 7.
Persuadens delictum committi puniturquando illud iam fuit commissum non antea. vide gl. 13. in fi. l. 18. tit. 14. par. 7.
Persuadens aliquid seruo vt malus vel deterior efficiatur qualiter puniatur. vide gl. 3. l. 19. per tex. ibi. tit. 14. par. 7.
PES Papæ solus osculari debet & an idem sit in imperatore. vide gloss. pen. l. 4. tit. 5. par. 1. & gl. 3. l. 5. tit. 15. par. 4.
PESTIS & cum quibus testibus possit fieri testamentum tempore pestis. vide gl. 8. l. 7. tit. 1. par. 6.
PETENS plusquam sibi debetur qualiter dicatur q; in accessorijs nõ habet locum. vide gl. 2. l. 42. tit. 1. par. 3.
Petens debitum in solutum committit crimen stellionatus. vide gloss. l. 43. tit. 2. par. 3.
Petens plus re vel plus loco vel causa an ad duplum debeat condemnari. vide glo. 4. ibidem.
Petens ante conditionis implementum qualiter puniatur. vide gloss. 2. l. 45. titu. 2. part. 3.
Petensius & iustitiam sibi fieri si pro eo fuerit sententiatum cum iustitiã non habeat an illa sententia non valeat tanquam contraria libello. vide glo. 1. l. 16. tit. 22. par. 3.
PETITIO HAEREDITATIS licet perpetua sit excluditur tamen præscriptione trium annorum. vide gl. 3. l. 15. tit. 29. par. 3.
Peritio hæreditatis & quales fructus debeant restitui & veniant in petitione hæreditatis & quod tempus inspici debet vt cognoscatur an ex fructibus quis effectus sit locupletior vel non. vide glossam. 1. & 3. l. 4. per tex. ibi. tit. 14. par. 6.
Et quæ veniunt in peritione hæreditatis & quæ ipsius possessor restituere teneatur & quid si alienauit aliquas res vide gloss. l. 5. ibidem.
Petitio hæreditatis si non fiat intra 10. annos, an possidens illam legitimè præscribat. vide gl. 1. l. 7. per tex. ibi. tit. 14. part. 6.
Petitio hæreditatis non datur contra titulo possidentem & quare sit & quando sic, vide. d. gl. 1. in prin. & gl. 2. ibi.
Petitio hæreditatis an detur contra possidentem titulo putatiuo. vide. d. glo. 1. col. 1. & glo. 2. ibidem.
Et an error iustus habetur pro titulo non solum ad præscriptionem, sed etiam ad exclusionem petitionis hæreditatis. vide ibidem.
Petitio hæreditatis an detur contra habentem titulum verum vniuersalem ac si titulum non haberet. vide, d. gl. 1. col. 2.
Et an titulus vniuersalis obstet semper petitioni hæreditatis. vide. d. gl. 1. columna. 2. in medio.
PETRVS cœpit pontificatum regere post Christi resurrectionem. vide glo. 1. l. 2. tit. 5. par. 1.
PIA CAVSA dicitur Virgines maritare. vide glo. 7. l. 12. titul. vigesimo octauo. par. 3.
Pia causa & dos æquiparantur & an valeat argumentum de libertate ad pias causas. vide gl. 1. l. 7. tit. 12. par. 5.
Pia causa quæ dicatur. vide glossam secundam. legis quartæ. titul. vndecimo. par. 6.
PIA LOCA. vide in verbo, LOCVS PIVS.
PIETAS & plura de pietate. vide per glossam primam. l. 35. titul. duodecimo. part. 5.
Pietas dicitur officium inter patrem & filium. vide glossam septimam. l. 1. titu. 8. parti. 6.

PIGNVS	Alienatur	Iudiciale
Soluitur vel	Venditur vel	Extinguitur
Resoluitur	Obligatur	Prætorium
Constituitur	De quibus rebus	Restitui

PIGNVS datum alicui si a domino creditoris subripiatur & alteri vẽdatur an & quando emptor illam rem præscribere poterit. glo. 2. & 3. l. 27. titu. 29. par. 3.
Et quid si vendita re ipsa pro pignore a venditore retineatur an transferatur possessio. gl. 1. l. 9. tit. 30. par. 3.
Et quid si creditor vendiderit vsum fructum quem habet in pignore iure crediti an illud valeat & an vsus fructus sic venditus possit ad dominum redire. vide gl. 5. l. 24. tit. 31. par. 3.
Pignus testatoris alteri obligatum si alicui legetur an & quando hæres, vel legatarius illam redimere teneatur. vide glossas. l. 11. per text. ibi. titulo. 9. par. 6.
Pignus si a creditore debitori legetur an per hoc debitum sibi remisisse videatur & quando. vide gl. l. 16. per tex. ibi. tit. 9. par. 6.
Et quid si illud sibi legauerit credens rem illam esse propriam ipsius testatoris. vide ibi in glo. 2.
Et quid si testator rem quam alicui legauerat pignorauit an per hoc videatur reuocare legatum. vide gl. 2. l. 17. tit. 9. part. 6.
Pignus possidetur a debitore & etiam a creditore & quid si in nuda detur per ipsum debitorem per vim. vid. glossam primam. & 2. l. 13. per tex. ibi. titu. 10. par. 7.
Pignus possidetur ciuiliter & naturaliter per creditorem. vide glo. 2. d. l. 13. per illum tex.
Pignus si per debitorem sit creditori subreptum an debitor furtum faciat. vide glo. 4. l. 3. tit. 14. part. 7.
Pignus creditori per debitorem datum si ab ipso debitore furatũ sit qualiter puniatur & an conueniatur actione furti & quid si pignus reman sit penes ipsum debitorem & ipse illud alienauerit. vide glossas. l. 9. titulo. 14. part. 7.
Pignus si creditori furetur an ipse vel eius dominus habeat actionem furti contra furem. vide gl. 6. ibidem.
Et an tunc creditor aliquid lucretur ex actione furti sibi competenti. vide ibi. in gl. 8. per tex. ibi.
Pignus & an commodatarius possit commodatum nomine pignoris retinere. vide gl. 3. per tex. ibi. l. 9. tit. 2. par. 5.
Et quid si pecunia commodatur vt species an nomine pignoris possit retineri pro debito. vide ibid. Et si res minoris detur noie pignoris sine iudicis decreto an retineri possit si illud sit in ei vtilitate versũ. vi. ibid.
Et quando res aliqua possit retineri loco pignoris pro quocunque debito. vide gl. 4. per totam. l. 9. tit. 2. par. 5.
Pignus quando alicui datur an ibi apponi possit pactũ quod si intra certam diem debitum non soluatur pro vendita habeatur & quando. vide glo. 1. l. 41. tit. 5. part. 5.
Et quid si nullo pignore constituto inter debitorẽ & creditorẽ actum sit vt si ad certũ tẽpus non soluerit talis res vel domus debitoris sit empta creditori pro debito an tale pactum valeat vel non. vide ibid. in gl. 3.
Et quid si pactũ fiat cũ fideiussore vt si ad certum tempus illũ ab obligatione non extraxerit pignus quod sibi pro indemnitate datum fuit sit ipsius fideiussoris an tale pactum teneat. vide gl. 3. d. l. 41.
Pignus si pro debito detur ex aliqua causa quam ex causa mutui an pactum circa illud factum teneat. vide gl. 4. ibidem.
Sed an fauore dotis valeat pactũ in pignore dato si nõ soluat dos viro intra certum tempus & an huic iuri possit renuntiari. vide ibidem.
Pignora debitorum debent exequi a suis fideiussoribus alienis & ab alijs immunditijs. vide gl. 1. l. 12. per tex. illum ibi. tit. 8. par. 5.
Et an statutum loquens in pignore habeat locum in hypotheca. vide gl. 1. d. 1. tit. 13. par. 5.
Pignus proprie quando dicitur & an ita dicatur quando possessio non transit in creditorem sed sola detentatio. vide gl. 2. ibi. per illum text.
Pignus & an iurisdictio siue ius patronatus vel ius pelagij pignori dari possint & quid in vniuersitate vel in re cõmuni vel in seruitutibus vrbanis vel rusticis. vide per gl. 2. l. 2. tit. 13. par. 5.
Et an fructus rei pignoratæ a creditore vendi possint vt in sortem compenset & an possit eos conuertere in vsum suum. vide glo. 4. ibidem.
Pignus quod alicui datur debet signari nomine signo vel mensura vel alter & quare. vide gl. 1. l. 6. tit. 13. pag. 5.
Et an valeat obligatio rei alienæ quam quis habere sperat & quando. vide gl. 4. l. 7. ibidem.
Et quid si quis dedit rem alienam in pignus sciente & consentiente domino illius rei. vide gl. 1. 9. ibidem per tex. ibi.
Pignus speciale an possit dari quando antea per aliquem erãt omnia bona generaliter obligata. vide gl. 1. l. 10. tit. 13. par. 5.
Pignus si ab vno detur duobus creditoribus quando datio valet. vide glossas. d. l. 10.
Pignus si detur ea conditione, vt si ad certam diem non redimeretur remanet creditori pro debito, an tale pactum valeat & quando. vide gl. 1. l. 4. tit. 13. part. 5.
Pignus & si loco pignoris creditori detur instrumentum emptionis, vel alterius contractus quid talis traditio instrumenti operetur. vide gl. 1. l. 4. tit. 13. par. 5.
Pignus si non tradatur an veniat interesse ratione moræ & an fructus veniant in actione hypothecaria. vide glo. 3. ibidem.
Pignus vni obligatum si ante traditionem ipsius alteri pignoretur an primus creditor admittatur ad illud facta vel non facta prius discussione & qñ. vide gl. 5. l. 14. per tex. ibi. tit. 13. par. 5. vbi hoc limitat. 16. modis.
Et quid si debitor qui rem hypothecauit constituat se ex nomine creditoris possidere. vide. d. gl. 5. in prin.
Et quid si debitor vẽdiderit mota sup hoc lite p creditorẽ. vide gl. 8. ibid.
Et an hoc procedat in tacita hypotheca legali & in dote. vide ibid. gl. 7.
Pignus & si a creditore vel alio tertio factæ meliorationes in re pignorata sint an illud eis solui debeat. vide gl. 3. & 5. l. 15. ibidem.
Et an detur creditori actio ad fructus rei pignoratæ nondum ipsi traditæ. vide gl. 2. l. 16. & gl. 3. in ead. l. 16. tit. 13. par. 5.
Pignus si sub conditione vel ad tempus detur creditori an ipse ante adueniens temporis vel conditionis debitum petere possit & quando sic. vide glo. l. 17. ibidem.
Et an in re aliena in qua debitor nullũ ius habet licet ipse possideret possit ius pignoris constituere. vide gl. 1. col. 3. in med. l. 18. tit. 13. par. 5.
Pignus si a tertio extraneo possideatur & creditor illud sibi petierit & ipse tenens neget quid tũc creditor probare teneatur vt illud possit recuperare & an sufficiat tm probare debitoris possessionem vel an dominium ipsius probare teneatur & qñ. vide gl. 1. l. 18. tit. 13. par. 5.
Pignus & an creditor possit vti re pignorata ad vsum consuetum per dominum & ipsi rei destinatum. vide gl. 2. l. 20. tit. 13. par. 5.
Pignus si perdatur etiam sine culpa creditoris ei imputatur si de ea vtebatur cum illud facere non deberet. vide gl. 4. ibidem.
Et an & quando creditor qui inhabitauit domum pignoratam teneatur solitam pensionem soluere. vide gl. 4. l. 21. ibidem.
Pignus an possit retineri per creditorem donec datum super eũ & quod eidem debitori mutuauit sine pignore ei totum soluatur, & quando non liceat creditori retinere. vide gl. 4. l. 22. tit. 13. par. 5.
Pignus tacite contrahitur in pluribus casibus. vide glo. l. 23. ibidem.
Et an primus creditor præferatur secundo in retentione pignoris & quãdo non. vide gl. 1. & 3. l. 27. per tex. ibi. & gl. 1. l. 28. tit. 13. par. 5.
Et quid in pignore prætorio vel si res hypothecata perẽpta sit. vide ibid.
Pignus an possit capi pro impensa funeris etiam si alijs sit obligatum. vide glo. 6. l. 30. tit. 13. part. 5.
Pignus si a debitore vni ex creditoribus detur sub cõditione si illa pẽdẽte alij pignorauerit an impleta cõditione prim' præferat. vi. gl. 1. l. 32. ibid.
Pignus an possit pignorari per creditorem vltra tertiam vicem & quibus voluerit. vide gl. 1. l. 35. ibidem.
Pignus & an seruus pignori datus a domino manumitti possit. vide gloss. l. 37. per tex. ibi. tit. 13. par. 5.
Pignus potest recuperari statim quod debitor debitum soluit. vide gl. 1. cum alijs ibi. l. 38. per illum tex. ibidem.
Et quid si debitor pecuniam non soluit, nec consignauit sed solo verbo obtulit se paratum soluere. vid. ibi. gl. 4.
Et an in pignore alijs dato possit fieri executio sententiæ iudicis pro debito alterius tertij & quando. vide ibid. in gl. 5.
Et an tunc creditor vendere cogatur vel ostendere tantum vt iudicis authoritate vendatur vel per debitorem. vide gl. 7. ibidem.
Pignus a creditore debitori suo reddatur ad per hoc ius pignoris remisisse videatur & quid si instrumentũ quod erat de hoc cancellauerit, vel illud postea inueniatur penes debitorem. vide glossas. l. 40. per text. ibi. tit. 13. par. 5.
Pignus si pro securitate detur adiecto solutioni an illud repeti possit. vide glo. 4. l. 5. tit. 14. par. 5.
Pignus liberatur per nouationem legitime factam. vide glo. secundam. l. 19. titu. 14. par. 5.
Pignus si detur meretrici libidinis causa pro securitate promissi an ab ea repeti possit vel an ipsa agere possit contra donantem vt pignus redimat. vide gl. 4. l. 53. tit. 14. par. 5.

PIGNVS SOLVITVR vel RESOLVITVR.

Pignus qñ alicui datur an ibi apponi possit pactũ qd si intra certũ diẽ debitũ non soluatur pro vẽdita habeatur & qñ. vide gl. 1. l. 41. tit. 5. par. 5.
Et quid si nullo pignore constituto inter debitorem & creditorem actũ sit vt si ad certum tempus non soluerit talis res vel domus debitoris sit empta creditori pro debito an tale pactũ valeat vel nõ. vide gl. 3. ibid.
Pignus & an fauore dotis valeat pactum in pignore dato si non soluatur dos viro intra certum tempus & an huic iuri possit renuntiari. vide gl. 4. l. 41. tit. 5. par. 5.
Et an ius pignus resoluatur quando venditor rem reemit & offert pretium quando de hoc fuit pactum tempore venditionis si emptor antequam rem reemerit illam obligauit ex aliqua causa. vide glos. 7. ad fin. l. 42. tit. 5. par. 5.
Pignus si detur alicui & postea resoluatur ex causa necessaria vel voluntaria an datio teneat. vide gl. 1. l. 67. tit. 5. par. 5.

Universidad de Deusto Biblioteca

Pignus an possit retineri per creditorem donec datum super eum, & quod eidem debitori mutuauit sine pignore ei totum soluatur, & quando non liceat creditori retinere. vide gl. 4. l. 22. titu. 13. par. 5.

Pignoris nexus soluitur in septem casibus. vide remissiue per glossam. 5. l. 3. tit. 13. part. 5.

Pignus potest recuperari statim quod debitor debitum soluit. vide gl. 1. cum alijs ibi. l. 38. per illum tex. ibi. tit. 13. par. 5.

Et quid si debitor pecuniam non soluit neque consignauit sed solo verbo obtulit separatum soluere. vide glo. 4. ibidem.

Pignus si a creditore debitori suo reddatur an per hoc ius pignoris resoluatur & quid si instrumentum quod erat de hoc cācellauerit vel illud postea inueniat penes debitorē. vide gl. l. 40. per tex. ibi. tit. 13. par. 5.

Pignus resoluitur per nouationem legitime factam. vide glo. secundam. l. 19. titu. 14. par. 5.

PIGNVS CONSTITVITVR & pignus prætoriū non cōstituitur nisi quis in possessionē mittatur. vide gl. 3. d. l. 1. tit. 13. par. 5.

Pignus an possit constitui in decimis vel in alijs rebus sacris vel spiritualibus. vide gl. 1. cum alijs ibi. l. 3. tit. 13. par. 5.

Pignus pro quibus possit constitui in homine libero. vide glossam. 9. & 8. l. 3. tit. 13. par. 5.

Pignus & an in re aliena in qua debitor nullum ius habet licet ipse possideret possit ius pignoris constituere. vide gloss. 1. colum. 3. in medio. l. 18. tit. 13. parti. 5.

Pignus & si in constitutione pignoris non sit dies solutioni adiecta an & quando liceat creditori pignus vendere siue sit res mobilis siue immobilis. vide gl. 3. cum alijs ibi. l. 42. per tex. ibi. tit. 13. par. 5.

PIGNVS ALIENATVR VENDIVVR vel OBLIGATVR.

Pignus si a creditore vendatur cum non haberet ius distrahendi an dominus pignoris possit venditionem ratificare & agere ad pretium re adhuc non vsucapta. vide gl. 6. l. 54. tit. 5. part. 5.

Pignus & an fructus rei pignoratę a creditore vendi possint vt in sortem compenset & an possit eos conuertere in vsum suum. vid. glossam. 4. l. 2. titu. 13. par. 5.

Pignus speciale an possit dari quando antea per aliquem erant omnia bona generaliter obligata. vide gl. 1. l. 10. tit. 13. par. 5.

Pignus an a creditore vendi possit pro debito & quid si vendiderit. vide glo. 4. in prin. l. 22. tit. 13. part. 5.

Pignus an possit capi pro impensa funeris etiam si alijs sit obligatum. vide gl. 6. l. 30. tit. 13. par. 5.

Pignus quid si a debitore vendatur mota super hoc lite per creditorem. vide gl. 8. l. 14. tit. 13. par. 5.

Pignus an possit vendi per creditorem quando posset sibi soluere dando pignus pignori. vide gl. 1. l. 35. tit. 13. part. 5.

Et an seruus pignori datus a dño manumitti possit. vide gl. l. 37. ibidem.

Pignus & an creditor vēdere cogatur vel ostēdere tm̄ vt iudicis authoritate vendatur pignus vel per debitorem qn̄ datur executio sententiæ iudicis pro debito alterius tertij. vide gl. 7. l. 38. tit. 13. par. 5.

Pignus & quid si inter creditorem & debitorem sit factum pactū de vendendo certa quantitate vel in certo loco. vide gl. 4. l. 42. ibidem.

Pignus si ante traditionem alteri obligetur vel cum sit promissa intra decem annos non sit petitū siue sit mobilis siue immobilis an per hoc pignoris obligatio extinguatur. vide gl. 1. l. 39. per tex. ibi. tit. 13. par. 5.

Pignus si vendatur a creditore virtute pacti quod a principio factū fuit an tunc prius debitori denuntiare teneatur, & an per pactum possit fieri vt ei vendere liceat sine aliqua denuntiatione. vide gl. 2. & 5. l. 41. ibi. & gl. 4. l. 48. ibidem.

Et an sufficiat dicere quod sibi soluat vel requiratur, ꝙ sibi dicat se rem pignoratam vendere velle. vide gl. 3. ibidem.

Pignus qn̄ potest vendi per creditorem tunc ipse illud in publica subhastatione facere debet non in occulto. vide gl. 6. d. l. 41. tit. 13. parti. 5.

Et si in constitutione pignoris non sit dies solutioni adiecta an & quādo liceat creditori pignus vendere siue sit res mobilis siue immobilis. vide gl. 3. cum alijs ibi. l. 42. per tex. ibi. tit. 13. par. 5.

Pignus quando creditor vendere non possit nisi trina monitione præmissa. vide glo. 5. d. l. 42.

Pignus an debeat a creditore vendi præsente pecunia vel habita fide de pretio. vide ibidem. in glo. 3. l. 43.

Pignus an a creditore ipso emi possit & quando. vide glo. l. 44. per illum text. ibi. tit. 13. par. 5.

Pignus si a primo creditore vendatur extraneo an secundus creditor possit agere hypothecaria & an habeat ius offerendi emptori extraneo & quando non. vide gl. 2. l. 46. ibidem.

Et an talis secundus creditor fructus etiam euincet. vide gl. 3. ibidem.

Pignus alicuius minoris si a creditore vēdatur etiam qn̄ præcessit pactū quod vendere possit an tunc restitui possit si lædatur tali venditione, & quale debeatur damnum. vide gl. 2. 3. & 4. l. 47. tit. 13. par. 5.

Pignus si creditori detur eo pacto vt si ad certā diē non redimeret illud vendere possit an si creditor illud faciat post diē debitor possit rem restituere si absens fuit ex iusta causa. vide gl. 4. l. 47. ibidem.

Pignus si a creditore vendatur contra legis formam si ab emptore vsucapiatur qualiter venditori teneatur. vide gl. 9. l. 48. ibid. per tex. ibi.

Pignus si a creditore vendatur fraudulenter minori pretio vel simili, an debitor ab eo petat dāmna & interesse licet creditor haberet vendendi facultatem & quid si emptor particeps sit doli. vide gloss. l. 49. per tex. ibi. tit. 13. part. 5.

Pignus si a creditore vendatur an ipse teneatur de euictione & quando. vide gl. 1. cum alijs ibi. l. 50. ibidem.

Pignus a creditore simpliciter si vēdatur an vt suum vendidisse credatur. vide gl. 3. ibidem.

Et creditor tenebitur emptori iura personalia cedere. vide gl. 4. ibid.

Et quid si creditor cum non haberet ius vendēdi pignus vendidit si illud postea ab emptore euincatur an ipse vel debitor de euictione teneatur. vide gl. 5. l. 50. tit. 13. par. 5.

PIGNVS DE QVIBVS REBVS & an pignus possit cōsistere in decimis vel in alijs rebus sacris vel spiritualibus. vide glos. 1. cum alijs ibi. l. 3. titu. 13. par. 5.

Et quæ res pignorari non possint. vide glossas legis quartæ. & quintæ. titulo. 13. parti. 5.

Et pro quibus possit homo liber pignori dari. vide glossam quintam, & 8. l. 3. tit. 13. par. 5.

PIGNVS IVDICIALE quod dicatur. vide glossam quartam. l. primæ. tit. 13. par. 5.

Pignus iudiciale in causa iudicati non est obligatum donec ipsius possessionem creditori tradat. vide gl. 1. l. 13. ibidem.

Et si loco pignoris creditori detur instrumentum emptionis vel alterius contractus quid talis traditio instrumēti operetur. vide gl. 1. l. 14. ibid.

PIGNVS EXTINGVITVR & an extinguatur pignus per additionem vel detractionem qualitatis circa ipsam rem. vide glos. l. 15. per tex. ibi. tit. 13. par. 5.

Pignus si ante traditionem alteri obligetur vel cum sit promissa intra decem annos non sit petitum siue sit mobilis siue immobilis an per hoc pignoris obligatio extinguatur. vide gl. 1. l. 39. per tex. ibi. tit. 13. part. 5.

PIGNVS PRAETORIVM non constituitur nisi quis in possessionem mittatur. vide gl. 3. l. 11. tit. 13. par. 5.

Pignus prætorium an debeat statim restitui debitori si ipse debitum creditori soluerit quocūq; modo res ad creditorem peruenerit. vide glo. 6. l. 21. tit. 13. par. 5.

Pignus & quid in pignore prætorio si res hypothecata perempta sit, & an primus creditor præferatur secundo in retentione pignori prætorij. vide gl. 1. & 3. l. 27. & gl. 1. l. 28. tit. 13. par. 5.

Pignus prætorium an possit concurrere cum conuentionali. vide glo. 3. l. 42. titu. 13. par. 5.

Et quid si inter creditorem & debitorem sit factum pactum de vendendo certa quantitate vel in certo loco. vide glo. 4. ibidem.

PIGNVS RESTITVI & si dolose non restituatur per debitorē an tunc iuretur in litem contra eum & an teneatur ad id quod præmissa taxatione iudicis iuratum fuit vel ad debitum tantum. vide glos. 7. l. 19. per tex. ibi. tit. 13. par. 5.

Et an creditor possit vti re pignorata ad vsum consuetum per dominum & ipsi rei destinatum. vide gl. 2. l. 20. tit. 13. par. 5.

Pignus debet statim debitori restitui si ipse debitum creditori soluerit quocunque modo res ad creditorē peruenerit. vid. gl. 6. l. 21. tit. 13. p. 5.

Et an idem sit dicendum in pignore prætorio. vide ibidem.

Pignus si creditori detur eo pacto vt si ad certam diem non redimeretur creditor illud vendere possit an si creditor illud faciat post diem debitor possit rem restituere si absens fuit ex iusta causa. vide gl. quartam, l. 47. tit. 13. par. 5.

PIGNORARI an possint bona maioriæ factæ cum Regis facultate si in maioria illarum rerum alienatio prohibita sit. vide glos. 1. col. 4. q. 31. l. 10. tit. 26. par. 4.

Pignorare an possit tutor res mobiles minoris sui ad vtilitatem minoris. vide gl. 3. l. 4. tit. 5. part. 5.

Pignorare an possit Rex rem quam habet communem cum alio, & an vendere possit. vide gl. 7. l. 53. tit. 5. par. 5.

Pignorare an possit emphyteota rem emphyteoticam sine consensu domini & quibus. vide gl. 11. l. 29. per tex. ibi. tit. 8. par. 5.

Pignorari an possit iurisdictio & ius patronatus & ius pedagij vel alia iura incorporalia. vide gl. 2. l. 2. tit. 13. part. 5.

Pignorari an possit vniuersitas & an trāseat ī pignore vniuersali. vi. ibid.

Et quid in seruitutibus vrbanis vel rusticis an possint hypothecari. vide ibidem. Et quid de re emphyteotica. vide ibidem.

Pignorari an possit res communis & pro qua parte contrahatur pignoris obligatio. vide ibid. ad finem.

Pignorari an possint res sacræ vel decimæ alicuius ecclesiæ. vide gl. 1. cū alijs ibi. l. 3. tit. 13. par. 5.

Pignorari an possit homo liber & qn̄. vide gl. 5. & 8. l. 4. tit. 13. par. 5.

Pignorari non possunt animalia aratoria neque instrumenta pro cultura vel seruos pro cultura prædij positos, & quando sic & qualiter hoc fieri debet. vide glos. 1. & 2. l. 4. ibidem.

Pignorari quæ non possint etiam quādo quis obligauit generaliter omnia bona sua. vide glo. l. 5. tit. 13. par. 5.

Pignorari an possint illa in quibus quis non habet plenum dominium. vide gl. 2. & 4. l. 7. per tex. ibi. tit. 13. par. 5.

Pignorari an possint res mobiles minoris per curatorē quæ seruari possunt etiam sine iudicis decreto. vide gl. 3. l. 8. ibidem.

Et quid si pignoretur res aliena præsente domino & tacente. vide glos. l. 9. ibidem.

Pignorari an possit aliqua res specialiter quando generaliter fuerūt omnia bona obligata. vide gl. 1. l. 10. ibidem.

Pignorari an & quando possit vna res duobus. vide glo. d. l. 10. per text. ibi. tit. 13. par. 5.

Pignorari non potest res ea conditione vt non soluente debitore ad certam diem pignus remaneret creditori pro debito & quando sic. vide glo. 1. l. 12. tit. 13. par. 5.

Pignorare an possit creditor pignus vltra tertiam vicem & quibuscunq; voluerit. vide gl. 1. l. 35. tit. 13. par. 5.

PIGNORATITIA ACTIO. vide in verbo, ACTIO PIGNORATITIA.

PIRATAE sunt hostes humani generis & cuique licet eos debellare. vide glo. 2. in fi. l. 8. tit. 20. part. 2.

Piratæ qui in mari furantur qualiter pro primo vel secundo furto puniātur. vide gl. 7. l. 18. per tex. ibi. tit. 14. par. 7.

PISCATORES seu venatores an de rebus venatis soluere debeant decimas & vbi soluent. vide gl. 4. l. 3. tit. 20. part. 1.

PISCARE an possit extraneus in fluminibus alienis & an domini ipsorum illud prohibere possint. vide gl. 4. l. 6. tit. 28. par. 3.

Piscare an possit ille qui paludes & valles conduxit vt semper ibi sibi liceret piscare si in tempore hyemis pisces omnes in aliquo certo loco recluderentur propter hyemem. vide. d. gl. 4. in fi. l. 6. tit. 28. part. 3.

Piscare licitum est omnibus tam in mari quam in fluminibus. vide glo. 4. l. 11. tit. 28. par. 3. & vide gl. 2. l. 17. tit. 28. part. 3.

Piscare non debet quis in loco prohibito propter alterius priuilegium. vide dict. glo. 4.

PISCATIO est omnibus cōis tam in mari quā in fluminibus ex causa tamen potest princeps per priuilegiū cōcedere alicui piscationē in aliquo loco & parte maris & alios ꝓhibere. vide glo. 4. l. 11. tit. 28. p. 3.

PISCES viuere non possunt sine aqua & plura de hoc subiungens rationem ponit gl. 2. l. 28. tit. 7. par. 1.

Pisces naturali iure capientium fiunt sed an a dominis possit piscatio extraneorum vetari. vide gl. 4. l. 6. tit. 28. par. 3.

Pisces an possit capere ille qui conduxit valles & paludes vt ibi licite possit piscare si in dictis paludibus sit certa pars vbi in hieme pisces omnes reducuntur quod non. vide. d. gl. 4. in fine.

POLLICITATIO proprie quid dicatur & an ex pollicitatione oriatur obligatio etiam si non cœpisset soluere. vi. gl. 2. l. 10. tit. 11. p. 4.

Pollicitatio sumitur pro pacto nudo quando fit in præsentia mariti cui per pollicitationē dos datur vel alterius cuius interest. vide ibidem.

Pollicitatio & an ex nuda pollicitatiōe seu ꝓmissione alicuius non acceptata per alterū sed inter absentem facta oriatur obligatio integra. vide gl. 3. post med. l. 1. tit. 11. par. 5.

Et an ex sola pollicitatione oriatur actio ad similitudinem voti. vide. d. glo. 3. ad finem.

POLVTIO extra claustra pudoris non sufficiet vt ex ea causetur affinitas nisi semen viri intret. vide gl. 4. l. 5. tit. 6. part. 4.

PONDVS qualis esse debeat & de pœna vtentis ponderis falsi. vide glo. l. 7. per tex. ibi. tit. 7. part. 7.

PONS & pontem reficere seu de nouo facere qui vicini teneantur. vide gloss. 3. l. 20. tit. 32. part. 3.

PONTIFICATVS prouenit ex deo. vide glossam secundam. l. 2. titu. 5. par. 1.

POPVLVS si non consentiat in electum an propter hoc irritetur electio. vide supra in verb. ELECTIO.

Populus persequēs prælatum debet a superiori remoueri dato sibi æquiualenti in alio loco. vide gl. 14. in proœmio partitarum.

Populi iurisdictione carentes an statuta facere possint. vide glos. primā. l. 12. titu. 1. part. 1.

Populus non recipiens legem sciente & consentiēte conditore amplius ea lege ligari non debet. vide glo. 4. l. 16. tit. 1. part. 1.

Populus quid dicatur. vide glossam primam. legis quintæ. titulo secundo. part. prima.

Populus & dominus vna res censentur. vide glossam secundam. l. secundæ. titu. 19. part. 2.

Populi appellatione an veniant mulieres siue clerici. vide glo. 2. in prin. l. 5. titu. 2. parti. 1.

Populus subiectus ciuitati an possit habere consuetudinem de per se. vide glos. 3. d. l. 5.

Populus Romanus dedit a principio potestatem imperatori & qualis sit hodie populus Romanus. vide glo. 23. l. 2. titu. 1. part. 2.

Et an ipsi possint hanc potestatem reuocare. vide ibidem.

Populus quis dicatur. vide glossam primam. per textum. ibi. titulo decimo. parti. 2.

Et an appellatione populi comprehendantur clerici. vide ibidem.

Populus vtrum de nouo fieri possit sine Regis priuilegio. vide glo. 2. l. 7. titu. 20. par. 3.

Populus vnus si alteri vniatur an amittat priuilegia sua & transeat in eū cui vnitur. vide gl. 3. l. 7. tit. 20. par. 3.

Populus si ab aliquo in suo & in proprio solo ædificetur an domin⁹ ædificans in eo iurisdictionem habeat vel ciuitas ibi proxima. vide gl. 4. l. 9. titu. 4. par. 5.

Populus si de nouo ædificetur ab aliquo in loco sibi a Rege donato, & taliter ædificans nomine territorij totum locum sibi donatum assignet qualem iurisdictionem taliter de nouo ædificans in loco illo habeat an ciuilem vel criminalem. vide. d. gl. 4.

POPVLARIS quilibet censetur procurator & defensor Reipublicæ pro rebus suis. vide glossam primam. in principio. & gloss. 2. l. 10. titu. 11. part. 3.

PORTAGIVM & priuilegium de portagio non præstando tantū extenditur ad portagia quæ a concedente leuantur. vide glos. 2. l. 11. tit. 18. part. tertia.

Portagium & an in concessione pedagij requiratur causa vt recipiens sit tutus in conscientia. vide gl. 1. l. 5. tit. 7. par. 5.

Portagium an a clericis solui debeat & quando. vide glossam tertiam. d. l. 5. titu. 7. par. 5.

Et in qua quantitate solui debeat. vide ibi. gl. 4.

Portagia non debentur quando aliquis aliquid adducit sui vsus & suorū causa & an & quando credatur eius iuramēto. vide ibid. in glo. 6.

Et quid si sui causa portabat & postea mutato proposito rem vendiderit an tunc aliquid soluere teneatur. vide ibi. gl. 8.

Portagium an solui debeat in his rebus quæ adducuntur pro domo facienda vel reficienda. vide ibi gl. 9.

Portagium ex quibus rebus solui non debeat, vide omnes glossas. l. 5. titulo. 7. par. 5.

Portagium & quid si mercatores deuiēt a soluto & certo itinere causa defraudandi portagium. vide ibi. gl. 13.

Et quod priuilegium habeant milites ecclesiæ & minores quando maliciose portagium non soluerint. vide gl. 16. ibidem.

Et quid si portagium solitum non soluatur an omnes res suæ confiscentur. vide gl. 1. l. 6. tit. 7. par. 5.

Et quid in minoribus. 25. annis. vide ibidem in gl. 3.

Portagium & an ipsi sic occultantes perdāt ipso iure res suas vel post sententiam. vide gl. 5. l. 6. tit. 7. par. 5.

Portagiū si ab aliquo non soluatur si postea res ꝓpter quā illud dare debuerat pereat an dn̄s ad æstimationē teneatur. vide ibidem. gl. 8.

PORTIO legatarij an & quando accrescat sibi coniuncto, & de ista materia est gl. 6. l. 33. per tex. ibi. tit. 9. par. 6.

Portio per ius accrescendi an habeat locum in habitatione pluribus relicta vel in legitima propter alicuius vel inter duos correos quibus est relicta liberatio. vide. d. gl. 6. col. 1.

Portio coniuncti an ad coniunctum vel ad venientes ab intestato debeatur. vide. d. gl. 6. col. 1. ad fi.

Portio an accrescat coniuncto quando relictum capit vires ex dispensatione & an detur inter spurio. vide ibid. col. 2. in prin.

Portio quando non accrescatur per ius accrescendi & quando & in quibus tale ius accrescendi cesset. vide. d. gl. 6. col. 2. & 3.

Portio repudiata an accrescat acceptanti si isti sint coniuncti coniunctione legali. vide gl. 5. l. 36. tit. 9. par. 6.

PORTVS quid sit & de iure Regis in eos licet fabricati sint hominū ingenio. vide gl. 1. l. 11. tit. 28. part. 3.

Portus & omnes tenentur ad reparationem portus. vide dictam glo. primam. in fine.

POSSESSIO alienata in personam exceptam siue in ecclesiam in fraudem tributorum talis alienatio non valet. vide glossam. 4. col. 2. l. 51. titu. 6. part. 1.

Possessio sola alienata in rebus ecclesiæ non valet in alijs vero proprie non dicetur tunc alienare sed quando transfertur dominium. glos. 1. l. 1. titul. 14. par. 1.

Possessio an transeat in sequestrum & quando. vide glossam secundam. l. 1. titu. 9. part. 3.

Possessio vt aliquē releuet ab onere ꝓbādi debet ab eo iustificari, & sic in dño dicente aliquē esse suum seruum. vide gl. 3. l. 5. tit. 14. par. 3.

Et an diutina possessio faciat cessare præsumptionem violentiæ. vid. gl. tertiam. ibidem.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum

Possessio & si probo possessionem cuiusdam rei fuisse penes antiquos meos si non probetur quod alius medio tempore possedit ex hoc dicitur inesse dominium. vide gl.1.l.10.tit.14.par.3.
Possessio an plene probet dominium. vide glossam primam. colũ.2.in prin.d.l.10.tit.14.part.3.
Possessio domus datur per traditionem clauium & an fieri debeat in re præsenti. vide gl.2.l.66.tit.18.par.3.
Possessio an transferatur in eum qui fuit missus propter contumaciam in aliqua repost litis contestationem. vide gl.5.l.10.tit.22.par.3.
Possessio an perdatur per inundationem fluminis. vide glo. primam. & 2.l.2.tit.28.par.3.
Possessio rei locatæ quam locator a domino emit vel voluntate sua habet qualiter sibi detur. vide gl.2.&.3.l.47.tit.28.part.3.
Possessio an transferatur per alsignationem rerum emptarum. vide glo. tertiam.d.l.47.
Possessio an transferatur per actus fictos ab executore iudicis per quos actus alias transfertur possessio. vide ibidem.
Possessio an cadat in rebus omnibus communibus vt in eis præscriptioni locus sit. vide gl.1.col.2.l.7.tit.29.par.3.
Possessio an cadat in his rebus in quibus non cadit dominium. vide gl.1. col.2.in fin.& in col.3.ibidem.
Possessio licet ab vno habeatur ab alio vero titulus putatiuus an hic locus sit vsucapioni. vide gl.2.l.15.tit.29.par.3.
Possessio duorum an iungi possit ad vsucapionem continuandam. vide gl.2.l.16.tit.29.par.3. Et quid si possessio sit iniusta. vide ibidem.
Possessio debet esse continua vt res præscribi possit. vide glo.4.l.18.titu. 20.parti.tertia.
Possessio quæ sit illa quæ causat præscriptionem & illam impedit ex ipsius interruptione. vide gl.2.l.29.tit.29.par.3.
Et an defectus possessionis interrumpat effectum præcedẽtis tituli. vide d.glo.2.in medio.
Possessio an perimatur si qualitas rei mutetur & præscriptio interrumpatur. vide glo.2.ad fi.l.29.tit.29.part.3.
Possessio qualiter perdatur per inundationem maris vel fluminis. vide glo.2.suprad.in fin.
Possessionis appellatione an veniat quasi possessio & an sustentetur libellus in quo qs dicit se possidere aliqd incorporale. gl.4.l.1.tit.30.p.3.
Possessio ciuilis dignior & superior est naturali. vide glo. secundam.l.2. titu.30.part.3.
Et an illa ciuilis possessio finito feudo trahat ad se naturalẽ. vide ibid.
Possessio acquiritur vniuersitati ciuiũ per eius officialẽ ac si oibus data esset q̃ procedit etiã si sit vniuersitas reprobata. vi.gl.3.l.4.tit.30.p.3.
Et an istud debeat fieri communicato consilio vel tacito modo. vide. d. glo.3.ad finem.
Et qũ possit acquiri possessio tacito modo & qualiter. vide ibidem.
Possessio ciuilis an sit penes feudatarium vel emphyteotam, & quid de naturali possessione. vide gl.2.l.5.tit.30.part.3.
Possessio acquiri debet cum corporali apprehensione aliquando tamen fit secus & an teneat consuetudo siue statutum vt possessio transferatur sine apprehensione. vide gl.2.l.6.tit.30.part.3.
Possessio ad hoc vt transferatur per clauium traditionem an debeat tradens esse in conspectu domus vel horrei cuius sunt claues. vide gl.1. l.7.tit.30.par.3.& gl.2.l.66.tit.18.part.3.
Et debet tradi illũ qui habet rei possessionẽ non per aliũ. vide ibidem.
Et ita claues debent esse claues principales rei cuius transfertur possessio. vide.d.gl.1.l.7.
Et licet non transferantur claues in conspectu rei tamen videtur data licenti in ingrediendi propria authoritate. vide.d.gl.1.d.l.7.
Et istud debet intelligi quando talis rei possessio cuius claues traduntur erat vacua alias non. vide ibidem.
Et quid in nuntio qui de mandato iudicis vadit ad mittendum aliquem in possessionem & quid si non audeat accedere ad adipiscendã possessionem propter guerram. vide ibidem.
Possessio villæ vel castri ab aliquo accepta an per hoc videatur accipere possessionem feudorum & rerum quæ sunt separatæ ab vniuersitate castri. vide ibidem in fine.
Possessio videtur alicui data illius rei cuius scripturæ sibi traduntur, & qualiter istud procedat. vide gl.1.l.8.tit.30.par.3.
Et quid si scripturæ illæ voluntate donantis vel dantis scindantur an per hoc videatur translata possessio in donantem. vide ibidem.
Possessio & an idẽ fit siue tradantur instrumẽta rerũ corporalium vel incorporaliũ. vi.d.gl.1.l.8.tit.30.par.3.etiã re non præsenti. vide ibid.
Et an ista procedant quando non idem instrumentũ per quod fuit res ipsi tradenti acquisita sed qñ aliud fit de nouo. vide ibid.in gl.2.
Possessio an transferatur ex ficta traditione & an retẽtio proprietatis inducat traditionẽ in vsufructu & quid si habens proprietatẽ constituat se nomine alterius possidere. vide gl.1.l.9.tit.30.part.3.
Possessio an videatur translata si vendens rem illam loco pignoris retineat proprietatem. vide gl.1.in fine.d.l.9.
Possessio & dominiũ ad hoc vt transferantur in locatorẽ debet ꝓcedere titulus donationis vel alterius cõtractus quando quis suo nomine cõstituit se possidere. vide ibi.gl.2.
Et an solus actus conductionis etiam in scientem rem quam conduxit essuam operetur translationem dominij in locatorem sine alio titulo. vide ibidem.
Et quid si conducens in ipso actu conductionis dicat se velle rem illã in locatorem transferre ideo q̃ ab eo illam conducit. vide.d.gl.2.
Possessio an trãsferatur in aliquem per locationem quam fecit de re sua. vide gl.3.&.4.d.l.9.
Possessio an acquiratur ei cui est factum constitutum etiam pro rebus futuris si de nouo res acquiratur per istum constituentem & quid si ponatur ibi verbum precario. vide gl.4.l.9.tit.30.par.3.
Possessio ciuilis & naturalis transfertur per clausulam constituti. vide d.gl.4.col.2.in prin.
Possessio qualiter transferatur si precarium & constitutum simul ponãtur. vide ibidem.
Et an possessionem apprehendere possit ille cuius nomine precario possidet inuito illo qui precarium possidet. vide ibidem.
Possessionem in aduersarium an videatur transferre ille qui in iudicio dixit aduersarium suũ possidere cũ ipse qui dicit possideat. vide ibidem.
Possessio an possit tradi per actus fictos per executorem iudicis tutorẽ, vel per alium. vide.d.gl.4.post medium.
Possessio rei quam quis possidet cum corpore & animo an possit amitti solo animo tantum. vide gl.1.l.12.ibidem.
Et quid in possessione quam corpore per alium retiner. vide dictam gl. primam.in fine.
Possessio rei an perdatur si colonus alium in possessione mittat & quæ sit illa quæ amittitur & an idem sit si proditore dimittat an vero alias animo deserendi discedat. vide gl.1.&.3.l.13.tit.30.par.3.
Et an dominus possessionem amittat si colonus responderet alij de fructibus. vide.d.gl.1.in medio.
Et an idem sit si possessio sit alicuius rei immobilis. vide ibi.gl.2.
Possessio naturalis non perditur licet res deerelinquatur a colono quando ab alio non fuit occupata & quid si sit. vide.d.glo.1.&gl.3.ibidem.
Possessio ciuilis domini quando est fundata super naturali quæ nomine alieno possidetur ab alio si ille alium in possessionem rei mittat potest illa ciuilis amitti secus vero si supernaturali non sit fundata, vt est in vsufructuario quia tunc ciuilis nunquam amittitur. vide gloss.4.l. 13.titu.30.par.3.
Et quid si possidens noĩe domini rem sub conditione tradat si dño placuerit an dominus ciuilẽ possessionẽ amittat. vide in.d.glo.4.
Et talis possessio debet realiter tradi non vero per actus fictos. vide glossam quintam.ibidem.
Possessio ciuilis & naturalis perditur qũ colonus vi deijcitur a possessione & quid si dñs vi deijciatur. vide gl.6.ibid.in.d.l.13.tit.30.par.3.
Possessio qñ poterit ab ipso dño recuperari propria authoritate & deactione sibi contra possidentem competenti. vide ibi gl.7.
Possessionem rei amittit qui iudicis authoritate a possessione priuatur ex causa damni infecti. vide gl.1.l.15.tit.30.part.3.
Possessionẽ an amittat dominus qui possidet per seruos & colonos suos si ipse dominus vi deijciatur a possessione & ipsi coloni vel serui non, & qualiter debet possidens per alium articulare in hac deiectione. vide glo.1.l.17.tit.30.par.3.
Possessio ciuilis an amittatur si dominus cum veniret ad rem nõ fuit admissus & quid si non deposuit animum possidendi an tunc ciuilem retineat. vide gl.3.d.l.17.
Et quando videatur animũ nõ deposuisse & possit ꝓpter ciuilẽ quã retinet propria authoritate recuperare naturalem. vide ibidem.
Possessio ciuilis intra quantum tempus amittatur si nolit quis naturalẽ possessionem recuperare. vide.d.gl.3.d.l.17.& ibi.gl.4.
Et quis adeat iudicem pro recuperanda possessione naturali an per hoc videatur possessionem ciuilem amittere. vide in.d.glo.3.ad fi.
Et quid si sic.io possessionẽ meam naturalẽ occupatam ab alio & negligo illã recuperare an ex hoc possim ciuilẽ perdere. vide gl.4.ibi.
Et quando istud valeat procedere & sit verum. vide.d.gl.4.
Possessio amissa qua actiõe possit recuperari qñ qs a re sua fuit deiectus a petenti occupetur secus si a paupere vel simili. vide glos.5.ibidem.
Possessiones ciuium qui alibi se transferunt an ipsi illas vendere possint & quando. vide gl.4.l.26.tit.31.part.3.
Possessio dotis siue donationis propter nuptias penes quem esse dicatur. vide gl.1.&.2.per tex.ibi.l.7.tit.11.par.4.
Possessio rerum an dari possit ventri & quid si res sint maioriæ. vide gl. 1.per tex.ibi.l.3.tit.23.par.4.
Possessio extraordinaria violẽta & iniusta quã dñi terrarũ pro se allegãt quomodo possit eos tueri & quid si iuuetur præscriptione immemoriali vide infinita quæ adducit gl.2.col.2.&.3.l.6.titu.25.parti.4.

Possessio

Septem Partitarum.

Possessio an acquiratur per inuestituram factã in absentia rei per annuli immissionem vel aliter, vid. gl.6.l.4.tit.26.par.4.
Possessio ciuilissima quæ dicatur, vide glos.3.col.5.in princ.l.10.titul.26. partita.4.
Possessio ciuilis etiam stante apud alium naturali an impediat præscriptionem, vid.in.d.col.5.
Possessio bonorum maioriæ an statim legitimus successor in ea sibi acquirat post mortem vltimi possessoris quando in instrumento maioriæ cauit vt prius quam habeat talium bonorum possessionem faciat iuramentũ de non alienando vel aliud simile, vi.gl.2. col.1.l.7.tit.4.p.5.
Possessio rei quæ prętenditur esse in maioriẽ si sit ecclesiæ an talis possessio in ea statim post mortem possessoris iuste transibit. vid.ibid. & omnes exceptionis quæ detrahunt proprietati maioriæ omnes detrahũt & possessioni, vid.ibid.col.2.in princ.
Et an exceptiones in causa maioriæ quæ requirunt altiorem indaginem referuabuntur iudicio proprietatis, vid.ibid.col.2.in princ.
Possessionem rei intrare non potest etiam post aduentum dicit ille qui se mel adiuit iudicem, vid.d.gl.2.col.2.post princ.
Possessio ex lege transfertur in aliquem ex pluribus causis, vi.d.gl.2. per totam.d.l.7.tit.4.par.5.
Possessio legalis quę sit ante apprehensionem corporalem ita possidẽs transferatur in suum in alium, vid.ibid.in quę.t.5.vel constituendo se nomine alterius possidere, vid.ibid.
Possessio legalis si est penes aliquem & ipse moriatur ante apprehensionem realem an transmittat in sequentem vocatum, vid.d.glo.2.col.2. in quæst.6.
Possessio an transferatur statim in sequentem vocatum quando in vita possessoris alius dictã possessionem accupauit, vi.d. gl.2.col.2.quæ.7.
Possessio quæ est penes alium illa an in alterum transferatur per actus fictos sine consensu illius penes quem est, vid.ibid.
Possessio non transfertur aspectu & verbis quando alius erat in possessione illius, vid.ibid.
Possessio legalis si in aliquem transferatur & ille suspicetur posse repelli an perdat ex hoc illius rei possessionem, vid.ibid.in quæst.8.
Possessio cessat cessante dominio vbi possessio venit accessorie ad dominium, vid.d.gl.2.col.2.quæ.9.l.7.tit.4.par.5.
Possessionem bonorum maioriæ si ingrediatur ille ad quem non pertinebant & verus successor & hæres in ea velit mitti in possessionem maioriæ an contra possidentem agere debeat aliqua actione vel possit cõtra eum intentare aliquod remedium videlicet.l. cum querebatur.C. vnde vi vel aliud, vid.d.gl.2.quæst.9.l.7.tit.4.par.5.
Possessio maioriæ an statim transferatur in sequentem vocatum quando possessor maioriæ propter expensas in ea factas habet iure rerum maioriæ retentionem & an in hoc casu loquatur.l.45.tauri, vi.gl.2.col.2. ad.fi.quæst.10.d.l.7.
Possessio legalis an statim transferatur in infantẽ vel in eum qui adhuc est in vtero, vid.ibid.quæst.11.& quæst.12.
Possessio rei donatæ alicui ad certum tempus statim transit in secundũ donatarium tam respectu possessionis quam dominij sine aliqua apprehensione & talis dicetur verus possessor non nudus minister, vide glo.3.d.l.7.per tex.ibi.tit.4.par.5.
Et an facta constitutione maioriæ inter viuos poterit donatarius agere vt sibi tradatur possessio, vid.gl.1.in fi.l.50.tit.5.par.5.
Possessiones alicuius an possint vẽdi ab ex actore tributorum propria ipsius authoritate & sine iudice & quid hodie seruetur in hoc, vide gl.2. l.52.tit.5.par.5.
Possessiones non soluentium an vendi possint a fisco propria ipsius authoritate quando ipse tenetur soluere colectam pro omnibus de castro suo, vid.gl.2.l.52.tit.5.par.5.
Possessio nuda an possit cum alia nuda possessione permutari, vid.gl.1.l. 1.tit.6.par.5.
Possessio pignoris aliquando non transit in creditorem & an tunc proprie dicatur pignus, vid.gl.2.l.1.tit.13.par.5.
Possessio personalium obligationum nulla est, vide glo.5.in medio.l.11. tit.13.par.5.
Possessio non accrescit cohęredi sine noua apprehensione licet accrescat ius, vid.gl.6.col.2.ad fi.l.33.tit.9.par.6.
Possessio an statim quod hæres hæreditatem adit in eum transeat siue ecclesia siue alius sit hæres, vid.gl.3.l.1.tit.14.par.6.
Et an hæres ante possessionem adeptam sit præsentare aliquem ratione iuris patronatus, vid.d.gl.3.ad fi.
Et an hæres possit propria authoritate accipere possessionem vacantem rerum hæreditariarum, vide ibid.
Possessio debet statim hæredi dari quod ostendit testamentum perfectũ & quibus alijs hoc beneficium competat, vid.gl.1. cum sequentibus. l.1.tit.14.par.6.
Et per quem iudicem talis possessio huic hæredi dari debeat, vide ibid. in glo.2.
Et an contra agentem interdicto recuperandæ possessionis possit opponi exceptio defectus dominij, vide glo.2.&.3.l.18.per text.ibi.titul.10. partita.7.
Possessionem serui fugitiui numquam amittit dominus, vid.gl.1. &.2.l. 23.per tex.ibi.tit.14.par.7.
Et istud verbum possessio est æquiuocum & sumitur multipliciter, vide gl.3.l.10.tit.30.par.7.
POSSESSOR maioriæ in qua quantitate possit promittere arras vxori, vid.gl.1.col.2.in fi.l.4.tit.15.par.2.
Possessor maioriæ an ad fratris petitionem teneatur instrumentum maioratus ostendere, vide gl.1.l.17.tit.2.par.3.
Possessor serui asserentis se liberum ad hoc vt talis possessio eum releuet ab onere probandi debet iustificari, vid.gl.3.l.5.tit.14.par.3.
Et an ex diutina possessione iustificetur & ea faciat cessare præsumptionẽ violentiæ, vide ibid.
Possessor rei qualiter liberetur si a debitore alicuius emerit rem quam dicit sibi fuisse hypothecatam, vid. glos.1.l.10.tit.14.par.3.
Possessor antiquus semper præsumitur habere eius in re quam possedit, vide.d.gl.1.& rem possidere, vid.ibid.col.2.in med.
Possessor qui olim tot habebat in bonis an & hodie eadem habere præsummatur, vide gl.1.ad fi.l.10.tit.14.par.3.
Possessor maioriæ an possit maioriam retinere pro expensis in ea factis ad ipsius perpetuam vtilitatem vel eam ab iniuris tempore guerræ defendendo vel aliter in iudicio, vid.gl.4.l.41.tit.28.par.3.
Possessor maiorię qui fecit expensas ad vtilitatem rei an hæres teneatur illas compensare cum fructibus ab illo perceptis, vid.ibid. gl.3.
Possessor si suspicetur se posse repelli licet non fuerit violenter expulsus an tunc res afficiatur vitio reali, vid.gl.2.l.4.tit.29.par.3.
Possessor rei per præscriptionem longissimi temporis cum mala fide qualiter rem recuperet a commodatario, vel locatore, vid.gl.6.l.21. ibid.
Possessor rei alteri obligatæ propignore an illã præscribere possit & quãdo non, vide glo.2.l.17.tit.29.part.3.
Possessor prædij per quod transit aquæ ductus publicus tenetur illud mũdare & quid in priuato, vid.gl.2.l.4.tit.31. par.3.
Possessor maioriæ si a rege facultatem vendendi aliquam rem ex maioria impetrauerit & vendat an talis alienatio valeat si postea detegatur illum non esse verum maioriæ possessorem sed illam ad alium pertinere, vi.gl.1.col.1.quęst.4.l.10.tit.26.par.4.
Possessor maioriæ si in fratrem suum inquem de proximo maioria ventura esset rem maioriæ alienauerit tit.emptionis si postea vendens decedat sine filijs & dictus frater ei succedat an pretium datum repetere possit vel si non soluit tueri se aliqua exceptione, vid.gl.1.col.2.quæst.7.l. 10.tit.26.par.4.
Possessor maioriæ si de licentia regis & de consensu filij qui est sequens vocatus ad maioriam aliquam rem maiorię vendiderit an filius in pretio illius rei præiudicare possit & quando sic, vid.ibid.col.2. quæst.8.
Possessor maioriæ si vendat rem maioriæ sine licentia regis vel illa sit mala impetrata & hac de causa filius qui in maioria succedebat illã euincat an res illa penes filium vel penes patrem esse debeat, vide in.d.colum.2.quæst.9.
Possessor maioriæ an possit res maioriæ vendere vt ex eis alatur vel vt ab hostibus redimatur, vide ibid.in quæ.10.
Possessor si alienet rem maioriæ vt debitat testatoris soluat an incidat in pœnam alienantis talia bona. vid.ibid.in quæst.11.
Et an tunc ipse vel eius successor possit vendicare rem sic alienatam per iudicem ad petitionem creditorum, vid.ibid.
Possessor maioriæ si rem prohibitam alienati vendiderit illi qui in maioria succedere debet an per hoc in pœnam alienantis incidat, vid.glo.1. col.2.quęst.12.l.10.tit.26.par.4.
Et quid si ex aliqua causa alienatio non teneat an alienans in pœnam incidat, vid.ibid.in quæst.11.
Et quid si alienans sit filius vel alius primę tonsuræ an pœnę alienantibus imposita ligent eum & quare, vid.ibid.in quæst.15.
Possessor maioriæ si maioriam esse designat penes aliquem magnatem an per hoc videtur illam alienare & in pœnam incidat, vide ibidem quæstione.16.
Et quid si ille ad quem maioria pertinebat cum vidisset illam in manu potentis neque inuenisset iustitiam aliquid ei dedit vt illam sibi restitueret an talis redimens maioriam possit disponere de tali valore in pręiudicium vocati ad maioriam, vid.ibid.in quæst.17.
Possessor maioriæ si alienet rem maioriæ si sequens in gradu nolit rem vendicare an alius postea sequẽs ad hoc admittatur, vi.ibid. in quæ.18.
Possessor maioriæ si grauetur vt bona maioriæ cum aliquo diuidat vel tributum remittat & propter hoc sibi fuerit factum legatum an legatum consequetur reiecto tali grauamine vel non, vide gl.1.col.3.quęst. 19.l.10.tit.26.par.4.
Possessor maioriæ si in fraudem filij qui succedere debuerat aliquid fecerit an filius filij illius prędmortui possit agere reuocatoria contra fraudẽ

Universidad de Deusto Biblioteca

allenantis licet fraus eius respectu facta non fuerit, vi.ibid.in quæst.20.
Possessor maioriæ an videatur alienare si remisit hypothecam positam ad securitatem maioriæ, vide glo.1.col.3.quæst.21.l.10.titulo.26. partita quarta.
Possessor maioriæ si minimam rem maioriæ allenauerit an per hoc in pœnam incidet, vid. ibid.in quæst.22.
Possessor maioriæ si cum causa a rege in alium locum transportetur ibique rex sibi bona dederit an illa quæ sibi de nouo dantur licet sint maioris valoris sortiantur eandem naturam quam alia bona dimissa habebant, vid.ibid.in quæst.23.& in quæst.24.
Possessor si cum voluntate successoris bona maioriæ in extraneum transferat vel testando alijs reliquerit an per hoc successor vel successores aliquo modo grauentur, vid.gl.1.col.4.quæst.25.l.10.tit.26. par.4.
Possessor si adhuc aliquis non sit maioriæ an illam renuntiare posit, vide ibid.in quæst.26.
Possessor maioriæ an res maioriæ alienare posit propter famem, vid, ibidem col.4.quæst.30.
Possessor maioriæ si alienare prohibeatur bona maioriæ factæ cum regis facultate neque pignorare poterit, vid.ibid.in quæst.31.
Possessor maioriæ alienare prohibitus bene poterit rem maioriæ cum meliori permutare vel vendere in meliorē causam, vi.ibid.in quæst.32.d.col.3.gl.1.d.l.10.tit.26.par.4.
Possessor maioriæ si cum successerit in ea ipse legatum de re maioriæ ab eius prædecessore factum alteri soluerit an per hoc ipse alienare videatur & an incidat in pœnam alienantis talia bona, vide gl.1.col.4.quæstione.33.d.l.10.
Possessor maioriæ si simpliciter prohibeatur permutare an ipse alienare vel aliter diminuere rem poterit, vid.ibid.in quæst.34.
Possessor maioriæ si ab eo maioria euincatur tanquam facta de rebus minoris vel quia ex alia causa talis maioria fieri non potuit an pretium quod reditur pro re euicta debeat inter hæredes diuidi vel an debeatur illi soli cui relicta fuit maioria, vid.ibid.in quæst.35.
Possessor maioriæ si ab eo res euincatur eo quod rescinditur venditio alicuius rei emptæ a suo prædecessore virtute.l.2.C.de rescindenda venditione. an pretium quod tunc debet suppleri posit ipse petere vt fratres sui illud pretium suppleant vel non, vi.gl.1.col.4.quæst.37.l.10.tit.26.partita.4.
Et an pretium in illo casu debeatur loco rei euictæ & sic quod ex illo emitur sit res maioriæ sicut erat res euicta, vid.ibid.in quæst.38.
Possessor maioriæ si ipsam in manu arbitri posuerit & ipse illum condēnet an videatur alienare eam, vid.ibid.in quæst.41.
Possessor vltimus alicuius maioriæ illam vendere vel quomodo velit poterit alienare quia in illo non durat prohibitio, vid.ibid.in quæst.42.
Et an si vendat rem maioriæ pretium rei venditæ petere posit, vid.ibid.
Possessor maioriæ si cum regis facultate de maioria dotem filiæ suæ dandam deduxerit an pretium ibidem restituere teneatur si ipse peruenerit ad pinguiorem fortunam, vide gl.1.col.5.quæst.43.l.10.tit.26.pa.4.
Et quid si & tunc data licentia ad alienandum consentiat qui est proximior in succedendo an in pœnam amissionis maioriæ incidat propter talem consensum vel non, vid ibid.col.5.quæst.44.
Possessor maioriæ an circa maioriam transactionem facere posit & quādo talis transactio teneat vel non, vid.ibid.in quæst.45.
Et quid si remansit cum maioria & pretium nomine transactionis an possit pretium illud repetere ab eo qui in maioria succedere debet vel nō vid.ibid.in quæst.46.
Possessor ex lege quis dicatur & plures quæstiones circa eum & circa legalem possessorem, vid.per gl.2.col.1.&.2.l.7.tit.4. par.5.
Possessor maioriæ an posit pro expensis in rebus maioriæ factis illam retinere non obstante.l.45.tauri quæ iubet & vult quod statim illa possessio transeat in sequentem vocatum & idem vult.l.7.tit.4.pa.5.vid.ibid.col.2.quæst.10.
Possessor regalium an debeat ostendere titulum suæ possessionis & an si non ostendat restituere compellatur, vi.gl.9.l.9.tit.4.par.5.
Possessor maioriæ si consensit in diuisione facta per vassallos suos circa redditus qui sibi dari debuerant an eius successor posit talem diuisionem reuocare & infringere, vi.gl.4.col.9. quæst.1.l.2.tit.8. par.5.
Possessor alicuius rei si ab illo petatur per creditorem alicuius dicentis illam rem ab eo possessam sibi fuisse pignoratam si ipse possessor illud neget quid tunc creditor probare teneatur, vi.gl.1.l.18.tit.13.par.5.
Et an iste possessor habeat ius offerendi debitum creditori si condemnetur in hypothecaria & quid in muliere agente hypothecaria pro sua dote contra tertium possessorem, vid.ibid.in gl.3.
Possessor si dolose fuerit in pignoris restitutione an iuretur contra eum in litem & an teneatur ad id in quo taxatione iudicis præmissa iuratum fuit vel ad debitum tantum, vid.gl.7.l.16.per tex.ibi.tit.13. par.5.
Et an filius posit agere actione reali contra possessores bonorum suorum aduentitiorum quæ a patre eis vendita fuerunt nulla prius facta discussione in bonis patris sui, vid.gl.9.l.24.tit.13.par.5.
Possessor hæreditatis bonæ fidei si debita testatoris soluerit an euicta hæreditate contra alium hæredem aget, vid.gl.1.l.36.tit.14. par.5.
Possessor maioriæ an teneatur ad resartionē damnorum quæ culpa sua in maioriæ rebus euenerunt, vi.gl.3.l.7.tit.9.par.6.
Possessor maioriæ an posit successorē aliquo modo grauare in rebus maioriæ soluendis & quando successor ad æstimationem relicti teneatur vel non, vi.gl.1.col.3.quæst.19.l.10.tit.26.par.4.& gl.3.col.2.quæst.2.l.10.tit.9.par.6.& gl.3.l.13.tit.9.par.6.
Possessor maioriæ an & quando propter suum delictum perdat maioriā & bona confiscentur & quo iure bona illa ex tunc sint apud regem & quid si rex illa filio delinquenti restituat quo iure & titulo ex tunc ipse filius posideat, vid.gl.4.in princ.l.6.tit.11.par.6.
Possessor maioriæ si de principis licentia aliquam rem maioriæ ex causa dotis vel simili alienauerit & postea ad pinguiorem fortunam peruenerit an aliam similem loco ipsius subrogare teneatur vel non, vide.d.gl.4.col.7.quæ.6.l.6.tit.11.par.6.
Possessor maioriæ si eam lusit an alienare videatur & incidat in pœnā alienantis, vid.d.gl.4.col.8.quæst.7.&.8.d.l.6.
Possessor maioriæ si habuit licentiam vendendi rem maioriæ & morte præuentus non fecit an eius successor maioriam ex tali facultate vendere posit, vide ibid.in quæst.8.
Et quid si ille qui ad vendendum licentiam habeat vendat rem & illam per interpositam personam emat vt alteri filio relinquatur & an pretium talis res venditæ de licentia principis debeat conuerti necessario in emptionē alterius rei immobilis ad maioriā, vi.ibid.in quæst.9.&.8.
Possessor maioriæ si iurauit rem ipsius maioriæ non alienare si postea impetret licentiam alienandi tacens de iuramento ab eo præstito an alienatio teneat, vid.d.glos.4.col.8.quæst.10.d.l.6.tit.11.par.6.
Et quando de licentia regis res maioriæ alienari vel obligari possunt tūc non pretiosiores res obligari vel alienari debent sed viliores si ille sufficiant, vid.ibid.in.d.quest.10.
Possessor maioriæ si habuit licentiam alienandi rem maioriæ an tunc illam obligare posit vel e contra, vid.ibid.& in quæst.11.
Possessor maioriæ si rem maioriæ leget & postea impetret licentiam extrahendi a maioria an legatum reconualescat, vid. ibid. quest.12.
Et de alienationibus rerum maioriæ que de principis licentia fiunt vel fieri possunt & de validitate ipsius & de effecto & valore, vid.in finita per d.gl.4.in.d.col.6.7.8.9.&.10.&.11.d.l.6.titul.11.par.6.
Et an sit iusta causa dandi licentiam possessori maioriæ vt res maioriæ alienet si illæ sint in locis remotis a domicilio talis possessoris, vid. ibid. col.10.quest.27.
Possessor hereditatis si instituatur heres ab aliquo an ei competat beneficium diui adriani vt in possessionem confirmetur, vid.gl.1.post princ. l.2.tit.14.par.6.
Et an dictum beneficium detur successori in maioria, vide.d. glo.1. col.2. in principio.
Possessor hereditatis a quo euincitur quales fructus restituere teneatur & quales non, vid.gl.l.4.tit.14.par.6.
Et an & quando ipse teneatur ad æstimationem fructuum consumptorū vid.gl.2.d.l.4.
Et quales expensas iste qui restituit deducere debeat siue sit bonæ fidei siue malæ fidei possessor, vid.gl.d.l.4.per illum tex.ibi. tit.14. par.6.
Possessor hereditatis condemnatus eam restituere quid restituere teneatur, vid.gl.l.5.per tex.ibi.tit.14.par.6.
Possessor hereditatis si sit malæ fidei tunc omne periculum ad eum spectat, vid.gl.l.6.per tex.ibi.tit.14.par.6.
Possessor bonæ fidei vel malæ fidei quando teneantur de interitu rerum hereditariarum, vid.gl.4.d.l.6.per tex.ibi.
Possessor bonæ fidei efficitur malæ fidei post litis contestationem, vi.gl.7.l.4.& gl.4.l.6.tit.14.par.6.
Et an pessessor hereditatis illam per decem annos præscribat, vid.gl.1.l.7. per tex.illum ibi. tit.14. par.6.
Et in pari causa melior est condictio posidentis, vi.gl.1.in princ. & ad fi. d.l.7.tit.14.par.6.
Possessor maioriæ, vide alia in verb. MAIORIA &c.
POSSESSOR BONAE & malæ fidei, vide supra in verb. BONAE fidei possessor & malæ fidei &c.
POSSIDENS per spatium lōgi temporis facit fructus suos nisi de mala fide constiterit, vid.gl.1.l.39.tit.28.par.3.
Posidens an ei sufficiat si putet illum qui sibi tit. concedit fuisse dominū rei sibi venditæ vel datæ gl.2.l.47.tit.28.par.3.
Posidens cum mala fide per triginta annos potest rem præscribere & quid si possessionem rei perdiderit, vid.gl.4.&.5.l.21.tit.29.par.3.
Posidens rem quando in ea ciuilem siue naturalem habeat possessionem vid.gl.2.l.5.tit.30.par.3.
Posidens nomine alieno si aliquem in possessionem illius mittat an per hoc dominus posit suam ciuilem possessionem amittere & quid si nomine posideat, vid.gl.4.l.13.tit.40. par.3.
Posidens

Posidens per alios siue ipse deijciatur ipsi vero qui suo nomine posidēt non amittant possessionem, vid.gl.1.l.17.tit.3.par.3.
Et qualiter per alium posidens si ipsi non deijciantur sed dominus tantū qualiter debeat articulare agens interdicto recuperandæ possessionis, vid.d.gl.1.in fin.d.l.17.
Posidens regalia an titulum ostendere debeat & an si non ostendat compellatur restituere, vid.gl.9.l.9.tit.4.par.5.
Posidens & aduersus posidentem nunquam currit præscriptio, vi.gl.2.l.23.tit.24.par.7.
POSSIDERI potest res cuius proprietas haberi non potest, vid.gl.1.col.2.ad fin.& col.3.l.7.tit.29.par.3.
Posidere an posit vxor rem sibi a marito donatam si donatio non tenuit, vide ibid.
Posidere dicitur ille quid dolose fecit vt rem aliquam non posideret, vi.gl.2.l.19.tit.13.par.5.
POSSESSORIVM intentans ad proprietatem redire bene potest & quando non, vid.gl.4.l.27.tit.2.par.3.
Possessorium intentans si excipiatur de proprietate in interdicto adipiscēdæ vel retinendæ possessionis vel recuperandæ an tunc & quando prius de possessione quam de proprietate est cognoscendum, vid.glo. 6.dict.l.27.
POSTVLARI possunt illi qui eligi non possunt, vid.glo.2.l.13.titul.5. partita.1.
Postulari qui non posint, vid.gl.3.l.24.tit.5.par.1.
Postulato non acquiritur ius ex tali postulatione nisi papa interuenerit, vid.gl.2.d.l.24.
POSTHVMVS quis dicatur & an ante quam nascatur patris testamētum rumpatur vel sit suus hæres, vide glo.1.&.3.l.20.tit.1.par.6.& gl.1. l.16.tit.6.par.6.
Posthumus si approbet testamētum patris in quo ipse fuit præteritus an testamentum valeat vel non, vid.d.gl.3.
Et an debeantur legata ad pias causas rupto testamēto præteritione posthumi & quando, vid.ibid.
Posthumus an faciat cessare pupillarem substitutionem, vid.glo.8.col.2. quæst.4.l.10.tit.4.par.6.
Posthumus an pupillariter substitui posit per patrem, vid.glo.5.l.5.tit. 5.par.6.
Et an agnatione posthumi rumpatur testamentum & hac de causa substitutio pupillaris in eo facta non teneat, vid.gl.17.l.10.tit.5.par.6.
Posthumus causam ingratitudinis conmittere non potest & sic exhæredari non potest & eius exhæredatio pro præteritione habetur, vi.gl. 1.l.16.tit.6.par.6.& gl.1.l.2.tit.7.par.6.
Posthumus an impediat hæreditatem adiri per venientes ab intestato & quid si cum alio institutus sit an cohæres adire posset & pro qua parte vid.d.gl.1.d.l.16.
Et quid si testamentum fecit & illum pręterijt vel exhæredauit vel si sciabat vxorem esse prægnantem, vid.ibid.& in gl.2.d.l.16.tit.6.par.6.
Posthumus & an & quando pater impetrat licentiam ad faciendam maioriam debeat de posthumis filijs mentionem facere vt eorum legitimas minuere posit, vid.gl.3.col.2. quæst.6.l.32.tit.9.par.6.
Et an posthumus comprehendatur in facultate regia ad faciendam maioriam si de filijs tantum sit facta mentio, vid.ibid.col.6.quæst.10.
Posthumus si nascatur post an codicilli rumpantur eius natiuitate, vi.gl. 4.l.3.per tex.ibi.tit.12.par.6.
Et an pater posit filio suo posthumo tutorem dare, vid.gl.l.3.per text. illum ibi.tit.16.par.6.
POTENTES & diuites in multis indigent iudicibus, vid.gl.4.in fi.l.5. tit.5.par.5.vid.in verb.POTESTAS.
POTENTIA dei, vid.de hac gl.5.in procemio partitarum.
POSTLIMINIVM an habeat locum in apostatis redeuntibus ad fidē & quando sic, vid.gl.3.l.8.tit.25.par.7.
POTESTAS conferendi gradus in licentijs siue doctoratibus cui pertineat, vid.gl.magnam.l.7.tit.6.par.1.
Potestas imperatoris data sibi fuit a populo romano gl.4.l.1.& gl.23.l.2. tit.1.par.2.
Et an populus posit tollere hāc potestatem imperatori & qualis dicatur hodie populus romanus, vid.d.gl.23.
Potestas maxima imperatorum siue regum ex quibus conseruetur & de nouo creetur, vid.gl.3.per tex.ibi.l.3.tit.1.par.2.
Potestas vice regis qualis sit an posit manus extendere ad insolita, vide gl.5.l.13.tit.1.par.2.
Potestas arbitri finitur triennio & a quo tempore illud trienniū incipiat currere, vid.gl.5.l.27.tit.4. par.3.
Potestas tenetur pro omnibus quos secum ducit etiam si officium non habuerint, vid.gl.3.l.1.tit.16.par.3.
Et an liberetur exhibendo eos & an teneatur ciuiliter siue criminaliter, vide ibid.in glo.3.
Et quid si fuit in culpa male eligendo an liberetur eos exhibendo, vide ibidem.
Potestates tenentur tempore sindicatus suos officiales ibidem repręsentare & quid si ipse eos non elegit vid.gl.5.l.1.tit.16.par.3.
Potestas si ab officio remoueatur propter ipsius turpitudinem an naturalitatem & originem sui loci propter hoc amittat & an ad alios honores in loco sui originis admitti posit, vid.gl.3.l.5.tit.24.par.2.
Potestas faciendi aliquid alicui concessa restringitur vt ex bona fide agat & vtatur ciuiliter & humaniter, vid.gl.2.col.2.in med.l.6.ti.25.par.4.
Potestas executoris testamentum dependet a facultate sibi per testatorē data, vid.gl.1.ad fin.l.2.& gl.4.l.4.tit.10.par.6.
PVBES semper præsumitur ille qui testamentum facit vnde asserens contrarium illud probare tenetur, vid.gl.3.l.13.tit.1.par.6.
Et si puberi tutor datus sit datio non tenet, vid.gl.2.l.1.tit.16.par.6.
Et quis dicatur proximus pubertati, vid. gl.5.l.9.tit.1.par.7.
PVBBICATIO attestationum etiam si non sint dicta testificata an precludat viam productionis testium, vid.gl.1.l.34.ti.16.par.3.
Publicatio attestationum an requiratur ad validitatem sententiæ, vid.d. gl.2.in eius fine.
Et an pars posit illam publicationem impedire ex aliqua causa vt quia testes sunt infirmi vel alias an iudex talem petitionem admittere debeat & an idem sit in actore quod in reo. vid.d. gl.2.
Publicatio testium an fiat quando testes vtraque parte præsente fuerunt recepti, vid.gl.2.l.37.ibid.
Publicatio testium qualiter fiat, vide glossam.2.l.37. titulo decimosexto.part.3.
Et quid si sine testium publicatione lata sit sentētia & quid in criminalibus vbi procedatur sine figura iudicij vid.d.gl.2.
Et an attestationes non publicatæ illæ fidem faciant, vide dictam gloss. 2.in fine.
Publicatio attestationum facta facit vt testes super eisdē articulis non recipiantur & quando sic & quid in criminalibus, vide glossam tertiam. dictæ.l.37.
Et hoc siue agatur per viam accusationis siue inquisitionis ex officio iudicis, vide ibid.
Publicatis attestationibus an posint produci testes super falsitate dictorū & qualiter & quando, vide gl. 4.d.l.37.
Publicatio an requiratur quod fiat in ecclesia ad sponsalia contrahenda etiam de futuro, vid.gl.5.l.1.tit.3.par.4.
Publicatio quæ fit ante matrimoniū an in vna vel pluribus ecclesijs fieri debeat & in quali, vid.ibid.in gl.6.
Publicari debet matrimonium publice quando coniuges qui clandestine contraxerunt publice nubere desiderant, vide ibidem gloss.2.l.2. titulo.3.par.4.
Publicatio non est necessaria vbicunque scriptura coram tabellione facta fuit gl.4.l.3.tit.2.par.6.
Publicatio testamenti nuncupatiui quando & coram quo iudice & quibus interuenientibus fieri debeat, vide glossas.l.4.titulo secundo. partita sexta.
Et quid si diu est quod facta fuit publicatio testamenti an tunc præsumatur quod interuenit citatio eorum qui citari debuerant, vide ibid. in glo.2.
Et quid si ante testamēti publicationem vnus ex testibus necessarijs mortuus fuit an testamentum corruat, vide glo.4.l.4.tit.2.par.6.
Et si scriptura publicationis perderetur casu fortuito poterit amissio per duos testes probari, vid.ibid.gl.5.
PVBLICATIO BONORVM an veniat quando aliquis perpetuo relegatur per sententiam si in ea de tali confiscatione bonorū nihil dictū sit & quid hodie, vide gl.8.l.2.per tex.ibi.tit.18.par.4.
Publicatio bonorum propter delictum posidentis maioriam quando fieri debet, vide gl.4.in princ.l.6.tit.11.par.6.
Et cuius effectus sit principis restitutio post ipsius condemnationem siue bona sint iam in sequentem vocatum translata siue non & alia in hoc, vide gl.4.col.2.&.3.quæst.2.l.6.tit.11.par.6.
Publicatio bonorum seipsum occidentibus cum antea de crimine esset accusatus quando locum habeat vel non, vid.glos.l.24.tit.1.par.7.
Publicatio bonorum an sit facienda propter alicuius violentiam, vid.gl. 4.l.8.per illum tex.tit.10.par.7.alia vid.in verb.BANNA.
PVBLICANVS an posit compellere transeuntem viatorem vt dissoluat fardelos suos, vid.2.l.8.per tex.ibi.tit.7.par.5.
PVBLICIANA an transeat in ecclesia, vide gl.12.l.1.titulo vndecimo. partita.1.
Publiciana actio qualiter præscribatur contra ecclesiam, vide glo.3.l.26. tit.29.par.3.
Publiciana & rei vendicatio si concurrant præfertur rei vendicatio, vide gl.8.l.50.tit.5.par.5.
Et dominus nunquam repellitur publiciana nisi in aliquibus casibus, vide dict.glo.8.
PVBLICVM & publicus vsus requiritur ad inducendam consuetudinem, vide

nem, vide gl.2.in princ.l.2.tit.2.par.1.
Publicum non patitur ignorantiam quæ in talibus nunquam cadit, vi.gl.5.l.22.tit.6.par.1.
Publicus latro quis dicatur, vide gloſſam.3.per text.ibi.l.4.titulo.11.partita prima.
Publica ſcriptura quæ dicatur quę vero priuata quæ authentica, vid.gl.1.l.1.tit.18.par.3.
Publica vtilitas præferri debet priuatæ, vide gloſſam ſecundam.l.8.titul.28.par.3.
Publicum fieri non debet illud quod probari non poteſt, vide gloſſam.16.in proœmio.4.partitæ.
Publice factum omnibus notum eſſe creditur, vide gloſſam.1.l.5.titul.9.partita.4.
Et an ea quæ ſunt publica & in vſu publico omnium an poſsint vendi per ciuitatem & quando ſic, vid.gl.2.l.15.tit.5.par.5.
PVDOR eſt iuſta cauſa non faciendi illud in quo ipſe reſiſtit, vide glo.13.in proœmio partitarum.
Pudor, vide infra in verb. VERECVNDIA &c.
PVER.9.annorum inprægnauit eius nutricem, vide glo.6.l.6. titulo.1. partita.4.
Puer & quæ delicta puerorum accuſari & puniri poſsint & quādo & qualiter & alia in hoc, vid.per gl.1.l.9.per tex.ibi.tit.1.par.7.
Et quam ætatem puer habere debet vt propter eius delictum veniat puniendus, vid.gl.5.6.&.7.d.l.9.per tex.ibi.
Pueri ſi colluctādo inter ſe & proijciendo lapides vnus occidatur ab alio an occidens pœna homicidæ puniatur, vid.gl.2.l.1.tit.8.par.7.
Puer vide in verbo, minor impubes & pupillus.
PVELLA ſemper præſummitur fuiſſe decepta in matrimonio cum ea clandeſtine contracto, vid.gl.1.per tex.ibi.l.5.tit.3.par.4.
Puella minor.12.annorum licet corrumpatur virginitatem non perdit & ideo illam ſtuprans non punitur vt ſtuprator, vide gloſſam.5.l.2.titul.31.partita.7.
PVNIRI non debet dominus de facto ſui ſerui liberi hominis ſi ipſe illud ſibi fieri non mandauit, vid.gl.4.l.30.tit.18.par.2.
Puniri quando debeat aliquis extra ordinarie propter delictum quod fecit, vid.regulam generalem per gl.6.l.11.tit.25.par.4.
Punire debet iudex delinquentem in eo in quo delinquit, vide gl.3.l.30.tit.1. par.6.
Puniri an & quando poſsit quis in eodem loco in quo delinquit & per iudicem loci illius & quando non, vi.gl.1.l.15.per tex.ibi. tit.1. par.7.
PVPILLVS, & quis pro eis reſpondent ſi non habeant aduocatum vel defenſorem, vide gl.7.l.36.tit.9.par.2.
Pupillus maior infante an obligetur naturaliter ſiue habeat tutorem ſiue non, vide glo.3.l.25.tit.4.par.4.
Pupillus in iudicio iuramentum deferre parti aduerſæ non poterit glo.2.per tex.ibi.l.3.tit.11.par.3.
Pupillus an petere poſsit quod ſententia contra eum lata quę tranſiuit in rem iudicatam reſcindatur eo quod inſtrumenta de nouo reperit, vid.gl.9.l.19.tit.22.par.3.
Et intra quantum tempus debeat iſtam reſtitutionem petere, vide ibidē in gl.11.& in gl.12.
Pupillus an teneatur ex contractu commodati & quando & qualiter, vi.glo.4.l.1.tit.2.par.5.
Pupillus ſine tutoris authoritate non obligatur in contractibus vltro citroque obligatorijs, vide gl.4.poſt med.l.9.tit.2.par.5.
Et quid ſi & tunc agat contra eum cum quo contraxit an illi contra pupillum detur ius retentionis in illa re, vide ibid.
Pupillus an poſsit res immobiles vendere pro ſua vtilitate licet illud non faciat pro debito ſoluendo, vide gl.5.l.4.tit.5.par.5.
Pupillus an poſsit ſocietatem contrahere & quando & quid ſi poſt pupillarem ætatem remanſerunt in ſocietate, vide gl.6.l.1.tit.10.par.5.
Pupilli poſſunt ratificare ſocietatē vel aliter geſta in pupillari ætate poſt quam ad pubertatem venerunt, vide dict.glo.6.
Pupillus quando obligetur naturaliter tantum vel ciuiliter & naturaliter vide gl.3.l.4.tit.11.par.5.
Pupillus an poſsit facere maioriam in filium vel in alium ſibi ſucceſſorē, vide gl.4.d.l.4.
Pupillus an ſuum priuilegium in actione tutellæ transferat ad hæredem etiam ex ſe deſcendentem, vide gl.4.in fi.l.23.tit.13.par.5.
Pupillus quis dicatur & quid ſi tutor ex ipſius pecunia aliquit emit ā omnia bona tutoris ſint pupillo obligata pro recuperatione pretij etiam ſi eæ ſint alijs generaliter obligata, vide glo.2.&.4.l.30. titul.13. partita quinta.
Pupillus etiam ſi teſtetur ad pias cauſas teſtamentum ſuum non valet, vide gl.3.l.13.per tex.ibi.tit.1.par.6.
Pupillus ſi ſub conditione ab aliquo hæres inſtituatur an ipſe ſine tutoris authoritate illam adimplere poſsit & quando non, vide gloſſ.l.15.per tex.ibi.tit.4.par.6.
Pupillus quando dicatur proximus pubertati, vide gl.6.l.6.per tex.ibi.titul.5.par.6.& in alijs legibus ibid.allegatis.
Pupillus ſi decedat viuo teſtatore an per hoc ſubſtitutio pupillaris illiſa cta euaneſcat, vide gl.17.l.10.tit.5.par.6.
Pupillus an ipſe per ſe poſsit petere tempus ad deliberandum vtrum adeat hæreditatem vel non, vide gl.8.l.1.tit.6.par.6.
Pupillus ſine tutoris authoritate hæreditatem adire non poteſt, vide glo.21.&.22.l.13.tit.6.par.6.
Pupillus non poteſt ſibi conſtituere domicilium ſine tutoris authoritate, vide glo.2.l.12.tit.16.par.6.
Pupillo an poſsit per iudicem dari tutor vel curator ad nullius petitionē & quando ſic, vide gl.7.l.12.tit.16.par.6.
Et an pupillo non habenti curatorem poſsit dari curator ad litem, vide gl.3.l.13.tit.16.par.6.
Pupillus vbi nutuiri & educari debeat, vide glo.l.19.per tex.ibi.titulo.16.partita.6.
Pupillus qualiter a tutore alimentare debet & an tutor poſsit ad proprietatem manus extendere ſi reditus ad alimenta non ſufficiunt, vide gl.l.20.per illum tex.ibi.tit.16.par.6.
Pupillus tenetur ſoluere quod curator de ſuo conſumpſit pro illo alimētando, vide glo.4.d.l.20.per tex.ibi & an præſcriptio currat contra pupillum, vide gl.5.l.9.tit.19.par.6.
PVPILLARIS SVBSTITVTIO, vide in verb.SVBSTITVTIO PVPILLARIS.
PVRGATIO & an infamia quę a maleuolis orta fuit ſufficiat ad indeudam purgationem, vide glo.6.l.2.per tex.ibi.tit.6.par.7.
Purgare fundum in quo aqua naturaliter veniens ſordices congregauit qui teneantur ſi vicini de hoc conqueratur, vide glo.1.l.15. titu.32. partita tertia.
Et quid ſi locus vbi ſordices fuerunt congregatæ eſt pluribus communo an omnes teneantur, vide glo.2.ibid.
Quod inducit ad quęſtionem de duobus dominis in eadem cluſa habentes molendina an ambo ad expenſas quę inūdatione fiunt teneantur, vide ibidem.
Purgatio moræ non admittitur niſi re integra, vide glo.16.l.28. titulo.8. partita.5.
Purgatio moræ an admittatur vbi eſt dies & pœna, vide glo.6.l.35.titu.11.partita.5.
Purgatio moræ an habeat locum quando agitur condictione ob cauſam contra donatarium non adimplentem modum ſub quo aliquid fuit ſibi relictum, vide gl.1.l.6.tit.4.par.5.
Purgatio moræ an habeat locum & purgari poſsit per emphyteotam priuati, vide gl.18.l.28.tit.5.par.5.
Purgatio moræ per promiſſorem non implentem an admittatur ante litem conteſtatam etiam non ſoluto intereſſe, vi.gl.9.l.35.tit.11.par.5.
Purgatio moræ an admittatur quando ius actoris factum eſt ex hoc deterius, vide gl.4.l.36.tit.11.par.5.
Purgatio moræ alia vide ſupra in verb.MORA &c.
PVRGATORIVM eſt ad purgandum id quod in hac vita purgatum non fuit, vide gl.3.l.46.tit.4.par.1.
PVTEVS communis inter duas domos an venditus videatur quando domus venditur ſimpliciter, vide gl.3.l.28.tit.5.par.5.
PLAGIVM quod dicatur & de pœna committentis plagium & an requiratur ad pœnam huius delicti quod illud habeat in conſuetudine & in quo differat a furto, vide gl.1.l.22.per illum tex.tit.14.par.7.
PLANTANS arborem in vinea aliena quam mala fide poſſedit an ſtatim ante quam conualeſcat amittat dominium illius, vide glo.2.l.43.tit.28.par.3.
PLORARE pro mortuis non licet pluribus rationibus de quibus per gloſſas per tex.ibi.l.42.tit.4.par.1.
PLVRALITAS beneficiorum an permittatur & quæ erit in talibus legitima diſpenſatio, vide gl.5.l.3.tit.16.par.1.
Pluralitas beneficiorum ſolum Papæ diſpenſatione permittitur, vide ibidem in gl.10.
Pluralitas in aliquid faciendo quando dicatur & quando in omittendo fieri, vide gl.13.l.56.tit.18.par.3.
Pluralitas vna an & quando geminet plures ſingularitates gl.4.l.13.tit.4.& gl.4.col.2.l.14.tit.5.per tex.ibi.par.6.
Plura ſi requirantur in reſcripto vel alibi an ſufficiat vnum eſſe & probari, vide glo.2.l.8.tit.7.par.6.
PLVRES patrini an poſsint eſſe in baptizando aliquem, vide glo.1.l.7.tit.4.par.1.
Plures epiſcopi ſi ſunt in conſecratione eccleſiæ non poterunt amplius quam annalem indulgentiam concedere quam vnus potuerat gl. fi.l.45.tit.4.par.1.
Plures melius de re aliqua iudicant & cauſam cognoſcunt quam vnus tantum, vide gl.1.l.5.tit.17.par.3.
Plures vnam cauſam habentes ſimul maiores ſportulas ſoluere debent quam vnus alius, vid.glo.4.l.44.tit.18.par.3.
PLVRIES fieri quando quid dicatur in impoſitionibus pœnarum vt toties committatur quoties &c. vi.gl.13.l.56.tit.18.par.3.
PLVRIMVM, & magnum qualiter iſta verba differant inter ſe, vid.gl.5.l.8.tit.4.par.5.
PRANDIVM qua hora fiebat antiquitus, vid.gl.1.l.2.tit.5.par.1.
PRATA quę dicantur & qualiter differant a paſcuis & an veniat ſub nomine fundi, vid.gl.2.l.68.tit.18.par.3.
Prata ciuitatum ſunt omnibus ſiue pauperibus ſiue diuitibus communia in paſcuis ſuis, vid.gl.9.l.9.tit.28.par.3.
PRAEBENDA ſi detur alicui credendo illum eſſe peritū ſi poſtea eius imperitia detegatur an ita ſibi datum ab eo auocari poſsit, vide gl.1.l.46.tit.14.par.5.
PRECARIVM quando iſtud verbum ponitur in clauſula conſtituti quid operetur & quid ſi precarium & conſtitutum ſimul ponantur gl.4.l.9.tit.30.par.3.
Precarium in vno caſu vtilius eſt quam conſtitutum & an liceat ei cuius nomine poſsidetur precario reuocare precarium & inuito alio poſſeſsionem rei apprehendere, vide dictam gloſſam.4. columna.2. poſt principium.
Precarium & an clauſula conſtituti vel precarij tranſeat paſsiue in hæredes conſtituentis, vid.gl.4.col.2.l.9.tit.30.par.3.
Precarium ſine conſtitutum an videtur ſi principale non teneat & quid ſi conſtituens vendat vel alteri tradat, vid.ibid.
Precarium a commodato in quo differat & an indiſtincte a concedente quandocunque poſsit reuocari & quando non, vide glo.1.l.9. titulo.2. partita.5.
Precarium dicitur beneficium & an intempeſtiue reuocanti obſtet exceptio, vide ibid.
PRECES an inducant ſimoniam & quando, vid.gloſſas, per tex.ibi.l.3.tit.17.par.1.
Et qui eas fundat pro ſe vt conſequatur epiſcopatum ſeu dignitatem & quid ſi pro ſimplici conſequendo beneficio, vid ibid.in gl.13.
Preces & ſtultra precibus impetratur quod iure communi conceditur, vid.gl.4.col.6.ad fin.l.6.tit.11.par.3.
PRAECEPTVM principis ſi ſit iniuſtum an debeat obediri & quando & tunc ſic, vid.gl.4.l.16.tit.13.part.2.
Præceptum illicitum non valet etiam ſi præceſſerit iuramentum de faciendo omne quod ſibi fuiſſet iuſſum, vid.gl.8.l.27.tit.11.par.3.
Præceptum de non intrando in curiam regis an valeat & quare non, vid.glo.9.l.27.ſupra.d.
Præceptum iudicis licet ab illo non appelletur non habet vim nec tranſit in rem iudicatam, vide gl.3.l.22.tit.22.par.3.
Et ſi propter illum aliquid indebite ſoluatur poteſt repeti ſecus ſi debitū erat a principio, vid.in.d.glo.3.
Præceptum de his quę pertinent ad officium iudicis an valeat ſi fiat ſine cauſæ cognitione, vid. ibid.
Præceptum factum a Papa ſine cauſæ cognitione vbi ſententia & cauſæ cognitio requiritur an habeat vim ſententiæ ſi non apparet de certa ſcientia, vid.ibid.
Præceptum iudicis factum aduocato vel parti quod non loquatur in iudicio ſub pœna an valeat ſi fiat ſine cauſæ cognitione, vide gloſſ.6.dictæ.l.22.
Præceptum capitoſum ſeu ceruicoſum iudicis inane eſt & multa de iſtis præceptis, vid.d.gl.6.l.22.tit.22.par.3.
Præceptum iudicis domini vel patris quando officialem ſeruum vel filiū excutiet, vid.gl.2.&.6.l.5.per tex.ibi.tit.15.par.7.
PRAECIPITARE vide de hoc in verb. ACELERATIO.
PRAECO debet ante delinquentes clamare & dicere cauſam quare puniuntur, vid.gl.2.l.11.per tex.ibi.tit.31.par.7.
Et in diebus feſtiuis vox præconis ſilere debet vide ibidem
PRAECONIA fieri debent ad vocandum abſentem contumacem in loco iudicis cognoſcenti. de crimine gl.2.l.7.tit.2.par.3.
PRETIVM rei emptæ a conſtituente maioriam vt res illa ſit maioria ſi ille maioriam conſtituens illud pretium ſoluerit an teneatur eius hæres an vero ille qui ad maioriam fuit vocatus, vid. per glo.1. col.3. poſt med.l.4.tit.15.par.2.
Pretium rei emptæ fuiſſe conuerſum in vtilitatem eccleſiæ ciuitatis vel minoris quando creditor illud probare debeat, vide glo.5.l.56.titu.18.partita.3.
Pretium ſi ſoluat emptor an ſit ſecurus ſi illud non ſit conuerſum in vtilitatem minoris ſeu eccleſiæ & an ſibi de hoc incumbat probatio, vid.gl.5.l.56.& gl.6.l.60.& gl.4.l.61.tit.18.par.3.
Pretio viliori de iure digeſtorum vendebantur res pro commodis publici, vide glo.1.l.10.tit.18.par.2.
Pretio non ſoluto dominium rei emptæ non tranſit in emptorem etiam ſi res ei tradita ſit, vid.gl.1.l.46.tit.28.par.3.
Et quid ſi venditor habuit fidem de pretio ſibi ſoluendo intra decem dies ſi ei non ſoluatur an rem quam tradidit vendicare poſsit, vide ibidem glo.2.
Et an tradendo rem in dubio videatur venditor habuiſſe fidē de pretio vide ibid.in glo.4.
Et an vendens rem eccleſiæ vel minoris vel fiſci vel ſi ſit creditor vendēs pignus an poſsit habere fidem de pretio, vid.d.gl.4.
Et quid in vendente actionem vel in procuratore vendente rem domini vel in executore teſtamenti vel in eo qui ad vendendum compellitur vide ibidem.
Pretium an debeat emptori reſtitui quando ipſe maritum alicuius vxoris ſe ipſo vendente emit ſi poſtea eius vxor illum a ſeruitute extrahere velit & quando ipſa illud facere poſsit, vid.gl.6.l.4.tit.5.par.4.
Pretium rei dotalis venditæ a marito ſi vxor receperit ſoluto matrimonio an confirmetur alienatio licet res æſtimata non tradatur, vid.gl.4.l.7.tit.11.par.4.
Pretium ſerui an a fiſco domino ſerui dari debeat quando ſeruus eius liber factus fuit eo quod proditionem regi vel regno machinatam oſtendit, vid.gl.6.l.3.tit.22.par.4.
Pretium habitum ex re maioriæ vendita de licentia Regis & de conſenſu filij qui in maioria ſuccedere debebat an ad filium conſentientem peruenire debeat vel non, vide glo.1.colum.2.quæſt.8.l.10.titu.26.partita quarta.
Pretium ſi nomine tranſlationis a poſſeſſore maioriæ ſoluatur remanendo cum maioria ipſe illud repetere poſsit ab eo qui in maioria ſuccedere debet vel non, vid.gl.1.col.5.quæſt.46.l.10.tit.26.par.4.
Pretium quod poſſeſſori maioriæ datur pro re de qua maioria facta fuit ſi euincatur an illud ad ipſum cui maioria fuit relicta pertineat tantum vel ad alios omnes hæredes, vide gloſſam primam.colum.4. quæſt.35.l.10.tit.26.par.4.
Pretium quod debet ſuppleri quando res maioriæ fuit euicta quia eius venditio fuit reſciſſa per.l.2.C.de reſcindenda venditione an illud per fratres illius qui maioriam habebat ſuppleri debeat vel non, vid.ibid.in quæſt.37.
Pretium in caſu ſupradicto an habeatur loco rei et quod ex illo ematur ſit res maioriæ ſicuti erat res euicta, vid.ibid.in quæſt.38.
Pretium rei maioriæ venditæ an a vendente & in alienatione talis res cōſentiente peti poſsit & quando, vid.ibid.in quæſt.42.
Pretium deductum ex maioria in aliqua ipſius maioriæ parte an debeat a deducente ibidem reponi ſi ille qui cum regis facultate deduxit peruenerit ad pinguiorem fortunam, vide glo.1.colum.5. quęſt.43.d.l.10.tit.26.par.4.
Pretium rei minoris alienatæ an minori reſtitui debeat quando illud fuit conuerſum in eius vtilitatem, vid.gl.4.l.9.tit.2.par.5.
Pretium ſi recipiatur per depoſitarium pro cuſtodia rei an tunc teneatur de leuiſsima culpa, vid.glo.11.l.3.titu.3.par.5.
Pretium facit venditionem eſſe certam, vid.glo.1.l.1. titulo quinto. partita quinta.
Pretium ſi non declaretur an teneat venditio licet venditor confiteatur ſe illud recepiſſe etiam ſi dicat iuſtum pretium recepiſſe, vide dictam gloſſam.1.
Et an iſto caſu detur actio præſcriptis verbis ſi emptor vel locator fruitus eſt re & an tunc ſuccedat arbitrium boni viri in declarando pretium ex qualitate rei, vid.ibid.
Pretium an poſsit poni in voluntate alterius contrahentium quando res venditur & quando ſic gl.2.l.9.tit.5.par.5.
Pretium pro re vendita an poſsit poſsi in manu alterius tertij & an tunc teneat venditio & quando non, vide ibidem in gloſſa tertia. &.4.per text.ibi.
Et quid ſi in nominando pretium multum læſit vni ex contrahentibus quid tunc fieri debeat, vid.ibid.in gl.5.
Et quid ſi iſte tertius moriatur vel aliquis ex contrahentibus vel ſi bona venditoris ante declarationem arbitrij confiſcantur, vid.ibid.in gl.6.
Pretium certum dicitur quod ex relatione ad aliud poteſt certificari, vid.gl.1.l.10.tit.5.par.5.
Pretium quod emptor dedit pro aliqua re aliena ſciens alienam quando ab illo repetitur cui applicabitur an venditori & quid in contractibus a iure reprobatis, vid.gl.3.l.19.tit.5.par.5.
Et quid ſi ſint duo emptores rei alienæ & vnus ex eis ſit ſciens alius vero ſit ignorans, vid ibidem & quid ſi ſcienter aliquis emat ius patronatus ſciens non eſſe vendentis cui pretium tunc applicari debeat. vi.ibid.
Pretium debet emptori rei alienę ſcienter reddi quādo ipſe illud ſibi reddi fuit ſtipulatus etiam ſi contractus ſit a lege interdictus, vde ibi gloſſam quartam.
Pretium quod pro vendita re conuentum fuit inter emptorem & venditorem non mutatur licet ante menſurationem illius rei venditæ res illa vendita augeatur, vid.gl.11.per tex.ibi.l.24.tit.5.par.5.
Pretium rei emptæ ſi non offeratur ab emptore an venditor conſtituatur in mora & moroſus dicatur, vid. gl.1.l.27.ibid.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Pretio non soluto venditori si & tunc venditor emptori rem tradat eo pacto vt ad eum dominium non transeat donec totum pretiũ soluat an tale pactum valeat. vid. gl. 1. l. 28. tit. 5. par. 5.
Et an emptor per quem stetit quominus contractus adimpleretur an ita actram vel partem pretij solutam si hoc non fuit a princ. deductum in pacto, vid. gl. 4. per tex. ibi. l. 38. tit. 5. par. 5.
Pretium si petatur per venditorem post diem solutioni statutum an per hoc videatur venditor renuntiasse pacto legis comissorię. vide ibidem gloss. 5.
Pretium iustum debet declarari secundum arbitrium boni viri. vi. gl. 1. l. 41. tit. 5. par. 5.
Pretium intra quantum tempus debeat redi per venditorẽ emptori quando fuit factum pactum vt ipso reddito res ad vẽditorem reddeat. vide gl. 1. l. 42. tit. 5. par. 5.
Et an ius competens pacto venditori possit cedi alij per ipsum venditorẽ vid. ibid. in gl. 2.
Et quid si in contractu nõ sit dictum quod emptor teneatur reuẽdere sed tantum credere an adhuc emptor præcisse ad tradendum teneatur, vi. ibidem gl. 4.
Et an tunc emptor liberetur præstando interesse & quando sic, vide dict. glossam. 4.
Et quid si emptor rem alij vendidit an si primus venditor offerat pretiũ primo vel secundo emptori sibi reddatur res, vide ibidem in gloss. 7. & in glo. 10.
Et quid si emptor qui sub tali pacto rem emit illam alicui obligauit ex aliqua causa an resoluatur ius pignoris venditore reemente, vide dict. glossam. 7.
Pretium an debeat designari in mandato ad emendum vel vendendum & quid si non designetur & quid si tunc procurator vendat rem minus dimidia iusti pretij, vid. gl. 5. & 6. l. 48. tit. 5. par. 5.
Pretium partis suæ tenetur princeps soluere priuato cum quo rem habet communem quando ipse illam alicui vendidit vel donauit glo. 9. l. 53. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.
Et si emptor ex pecunia aliena non sit soluendo an dominus pecunię possit agere ad ipsam rem. vid. gl. 4. l. 54. ibid.
Et quid si verus dominus ratificauit donationem quam alius tertius de sua re fecit si postea in subsidium velit agere ad pretium an admittatur vid. ibid. in glo. 6.
Pretium iustum verbum proprie ad venditionem refertur, vide glo. 4. ad fi. l. 55. tit. 5. par. 5.
Pretium iustum quod dicatur, vid. gl. 7. d. l. 55.
Pretium si sit excessiuum & vltra iustum valorem an debeat dari a consorte qui vult rem retrahere pro tanto, vid. d. gl. 7.
Pretium datum pro re empta si excedat vltra dimidiam iusti pretij an tunc venditio teneat, vid. gl. 4. l. 56. tit. 5. par. 5.
Et si aliquis sciuerit iustum pretium rei emptę & multum plus dederit an agat remedio l. 2. C. de rescindenda venditione, vid. d. gl. 4.
Pretium rei suæ quis quis scire præsumitur & qualiter istud intelligatur, vid. d. glo. 4. ad fin.
Pretium quando suppleri non possit ab emptore qui vendi torem vltra dimidiam iusti pretij decepit, vid. ibid. in gl. 8. in fin.
Pretium confessatum an arguat vendditionem esse fictitiam, vide glo. 1. l. 50. ibidem.
Pretium si operario promittatur pro opere faciendo an ex illo se alere debeat vel an vltra illum possit petere vt a domino alimentetur, vid. gl. 1. l. 16. tit. 8. par. 5.
Et an possit quis cogi vendere res suas minus iusto pretio, vide gl. 1. l. 27. tit. 8. par. 5.
Pretium iniustum quod dicetur vt parum as pretij perpendatur in contractibus consualibus (DEALQVITAR) vid. gl. 3. col. 5. in medio. l. 28. tit. 8. par. 5.
Pretium si ex conuentione debeat per annum solui an tunc annus computabitur a die traditionis rei, vide glossam tertiam l. 15. titulo vndecimo, part. 5.
Pretium si detur mulieri pro fideiubendo an si recipiat fideiussio teneat & quale esse debeat, vid. gl. 9. l. 3. tit. 12. par. 5.
Et an quando creditor vendit pignus debitoris possit vendere habita fide de pretio vel præsente pecunia, vid. gl. 3. l. 43. tit. 13. par. 5.
Pretium rei emptæ per testatorem de qua maioriam fecit an ipse qui in ea successit vel testatoris hæres illud soluere teneatur, vid. glo. 3. col. 3. quæst. 4. l. 10. tit. 9. par. 6.
Pretium rei maioriæ venditæ per possessorem ipsius de principis licentia necessario debeat cõuerti in emptionem alterius rei immobilis ad maioriam, vid. gl. 4. col. 8. quæst. 9. l. 6. tit. 11. par. 6.
Pretium an debeat restitui emptori quando a proditore vel hæretico ante quam condemnaretur per sententiam emit, vide gl. 2. & 4. per text. ibi. tit. 1. par. 7.
Pretium rei furatæ alteri venditæ an & quando emptori restitui debeat, vid. gl. 7. 8. & 9. cum alijs ibi. l. 4. tit. 14. par. 7.
PRAEDA quando debeat dominis proprijs restitui & quando milites eam recuperantes suam efficiant, vide glossam 2. l. 26. titulo. 14. partita secunda.
PAEDECESSOR an possit successorem a successione maiorię priuare propter sui delictum studiose commissum. vid. gl. 9. col. 1. in fin. l. 2. tit. 13. par. 4.
Prædecessor quando per pactum successori suo possit grauari. vid. glo. 3. col. 2. in fi. quæst. 4. l. 10. tit. 26. par. 4.
Prædecessor an possit per locationem obligare suum successorem siue in maiorijs vel in prælatis ecclesiæ vel in alijs prædecessoribus & quãdo sic, vi. gl. 4. l. 2. tit. 8. par. 5.
Prędecessor si aliquid male gesit illud a successore reuocari potest & quãdo male gestum dicetur, vid. d. gl. 4. col. 2.
Prædecessor si non possit obligare successorem tunc contractus iudicatur personalis. vid. ibid. in ead. gl. 4. col. 2.
Prædecessor si consensit in diuisione redditum quam vassalli inter se fecerunt an successor ipsius illam reuocare possit, vid. ibid. in colum. 3. quæstione. 2.
PRAEDICARE debent habentes curam animarum & illud dicitur officium suum & an possint laici de licentia episcopi & quid in muliere vid. gl. 3. l. 9. tit. 6. par. 1.
Prædicare non potest mulier, vide dictam glo. 3. & glossas. l. 26. titulo. 6. partita. 1.
PRAEDICATOR qualis esse debeat, vide glo. fin. per tex. ibi. l. 42. tit. 5. par. 1.
Præcator quatuor inspicere debet gl. per tex. ibi. in. l. 43. ibid.
Prædicator inspicere debet quæ sint personæ illum audientes & illis ad aptare sermonem, vid. gl. 1. l. 44. tit. 5. par. 1.
Prædicatores qualiter se habere debeant cum vitia reprehendunt, vi. gl. 4. l. 45. tit. 5. par. 1.
PRAEDIVM rusticum siue vrbanum quod dicatur, vide glo. 4. l. 1. tit. 31. par. 3.
Prædium si immoderate lædatur propter aquam ibidem naturaliter cadentem an tunc possint intentari actio pluuiæ arcendæ, vide gl. 2. l. 14. tit. 32. partita tertia.
PRAEDONES dicuntur illi qui student vtilitati propriæ & non domini cuius negotia gerunt. vid. gl. 1. l. 29. tit. 12. par. 5.
PRAEFECTVS an possit de supplicatione regi facta cognoscere sine regis iussu, vid. gl. 3. l. 19. tit. 23. par. 3.
Præfectus quis fuit olim & qui hodie in locum istorum successerunt, vid. gl. 1. in princ. l. 4. tit. 24. par. 3.
PRAEGNANS mulier an & quando scindi debeat ad hoc vt in loco sacro valeat sepeliri, vid. gl. 2. l. 14. tit. 10. par. 1.
Prægnans mulier an debeat mitti in possesionem bonorum etiam si bona sint maioriæ ratione ventris, vid. gl. 1. l. 3. tit. 13. par. 4.
Prægnans si se asserat mulier qualiter custodiri debeat & per quos & quibus custodia ipsius pertineat & an venter inspici debeat ea inuita vel tangi vel aliter perscruptari & qualiter hoc fieri debeat, vid. glo. l. 17. per tex. ibi. tit. 6. par. 6.
Et si vxor dicat se prægnantem an venter in bonorum patris possesionẽ mitti debeat vel an consanguinei admittantur, vide glossas. l. decimæ sextæ. ibidem.
Prægnans si sui culpa abortum fecerit qualiter puniatur & quando, vide gl. l. 8. per tex. ibi. tit. 8. par. 7.
Et quid si illud culpa mariti vel extranei fuerit, vide ibidem. gl. 5. 6. & 7. per illum tex.
Prægnans mulier si in possesionem rerum mariti mittatur tunc tantum habet nudam detentationem, vid. gl. 5. l. 11. tit. 10. par. 7.
Prægnans an torqueri debeat & an statim quod pariat torqueri possit & quid si non inueniatur nutrix puero an tortura differatur, vid. gl. 8. l. 2. per tex. ibi. tit. 30. par. 7.
Prægnans mulier non debet vltimo supplicio puniri quo vsque pariat, vide glo. 4. l. 11. per tex. ibi. tit. 31. par. 7.
PRAELATVS an possit vti indulgentijs a se concessis in genere faciendo illum propter quod illas concessit, vide gl. 1. l. 46. tit. 4. par. 1.
Prælati magis peccant in eodem genere peccati quam alius quilibet, vi. gl. 7. l. 25. tit. 4. par. 1.
Prælati an debeant esse ita literati quod respondeant ad omnes quæstiones, vid. gl. 1. in prœmio. tit. 5. par. 1.
Prælatus non solum instruere debet sed & puniri contrarium facientes, vid. gl. 2. ibid.
Prælatus de licentia Papæ potest post mortem suam eligere successorem vid. gl. 1. in fin. l. 7. tit. 5. par. 1.
Prælati qualiter eligendi sint & quę antea debeant in consyderatione venire, vid. gl. 1. l. 17. tit. 5. par. 1.
Prælati quæ scire debeant vt legitime possint promoueri ad prælaturam vide gloss. 1. in prœmio titul. 5. partita. 1. & glo. 1. l. 22. ibidem & glo. 2. in medio,

in medio. l. 1. tit. 3. par. 1.
Prælatus qualis debeat esse in se ad hoc vt electio de se facta valeat. vide glo. 1. d. l. 22.
Prælatus an deponatur propter negligentiam. vide glo. fin. l. 48. titul. 5. par. 1. & gl. 4. l. 16. tit. 7. par. 1.
Prælatus an possit subditum suum suis manibus verberare & quando. vide glo. 5. l. 56. tit. 5. part. 1.
Prælati excedentes modũ in castigando sunt excommunicati. vide glo. fina. d. l. 56.
Prælati non debent ludere neque ibidem interesse. vide gloss. 1. & 3. l. 57. titu. 5. part. 1.
Prælatus an proprijs manibus venare possit & feram vel aliam auem accipere. vide ibidem. gl. 10.
Prælatus an debeat negotium proprium præferre negotio suæ ecclesiæ. vid. gl. 1. l. 60. tit. 5. par. 1.
Prælatus an possit facere suum consanguineum œconomum ecclesiæ. vide glo. fin. l. 61. ibidem.
Prælatus potest esse de consilio Regis. vide glossam quartam. l. 48. titu. 6. parti. prima.
Prælati si habeant iurisdictionem temporalem quid facere debeant, & quid in causis criminalibus & ibi quam pœnam imponere poterit. vide glo. 6. d. l. 48.
Prælati non tenentur si iubendo quem leuiter puniri ministri excesserint. vide. d. gl. 6.
Prælati debent in necessitate personaliter ire ad bellum & Regem iuuare. vide glo. 5. l. 52. tit. 6. part. 1.
Prælati non debent Regem iuuare si bellum sit contra christianos. vide ibidem.
Prælatus non debet dare monacho volenti transire ad strictionem religionem licentiam antequam ipse monachus habeat quæsitum monasterium bene potest tamen illam licentiam sibi concedere vt sub sua obedientia vadat. vide glo. 5. in prin. l. 9. tit. 7. par. 1.
Prælatus an teneatur recipere monachum si pœniteat eo quia petijt licentiam transeundi ad aliud monasterium. vide ibidem in fi.
Prælati an possint dare monachis licentiam habendi proprium. vide gl. 2. l. 14. tit. 7. par. 1.
Prælatus an possit pro libito voluntate remouere officialem. vide glo. 6. l. 16. ibidem.
Prælati vel prælatæ cum nouiter ingredientibus quæ què nomine dotis non possunt recipere. vide gl. 3. l. 22. ibidem.
Prælati regulares ex facilioribus causis remouentur a prælatijs quam seculares. vide gl. 3. l. 23. titu. 7. part. 1.
Prælati possunt ad libitum omnia vota religiosorum commutare & irritare. vide glo. 10. in med. l. 3. tit. 8. par. 1.
Prælati authoritas necessaria est in commutatione voti qualecunque sit exceptis duobus. vide gl. 1. l. 5. tit. 8. par. 1.
Prælatus citra episcopum habens de iure speciale ius episcopale in personis ita poterit dispensare sicuti episcopus. vide ibidem.
Prælati iurisdictionem habentes an possint excommunicare & quales. vide gl. 2. l. 7. titu. 9. par. 1.
Prælati qui dicantur stricto verbo. vide ibidem.
Prælati habentes iurisdictionem temporalem an possint subditos excõicare & quid in istis regnis seruetur. vide. d. gl. 2.
Prælati in quibus casibus possint res ecclesiasticas alienare. vide per glo. 1. 1. & 2. tit. 14. par. 1.
Et an in tali alienatione requiratur consensus capituli. vide glossam primam. d. l. 2.
Prælatus non potest dare licentiam vendendi rem ecclesiæ generaliter sine specificatione, sed debet eam nominare cum causæ cognitione. glo. 2. in fi. l. 2. tit. 14. part. 1.
Prælatus potest donare de rebus ecclesiæ attenta consuetudine loci, & quantitate rei gl. 2. l. 4. tit. 14. par. 1.
Prælatus quid donare possit de rebus ecclesiæ suæ. vide glossas dict. l. 4. & l. 5. & 6.
Et quid si faciat illicitam donationem alicui cum cõsensu capituli an valeat. vide. d. glo. d. l. 4.
Et quid si licita fuit donatio seruataque fuit forma an valeat vbi ecclesia læsa fuit. vide gl. 3. ibidem.
Prælatus an possit sine consensu capituli res ecclesiæ suo monasterio de nouo construendo dare. vide gl. 5. ibidem.
Et quid si prælatus & capitulum velint aliam ecclesiam secularem facere de nouo ex causa forte quia creuit populus an sit idem. vide gloss. sextam. d. l. 4.
Et an sit differentia vtrum bona sint diuisa inter capitulum & prælatum necne. vide ibidem gl. 7.
Et an quilibet prælatus illud facere possit citra episcopum. vide dictam glo. 7. ad finem.
Prælatus quæ possit expendere de rebus ecclesiæ sine consensu capituli. vide gl. 2. in fi. l. 7. tit. 14. part. 1.
Prælatus nihil facere potest sine consensu capituli nisi tribus casibus vt in minoribus negotijs &c. gl. 2. l. 9. tit. 14. par. 1.
Prælatus an possit prouidere beneficia in quem voluerit irrequisito consensu capituli. vide ibidem gl. 3.
Prælatus in quibus rebus consilium in quibus vero consensum capituli petere debeat. vide ibidem in glo. finali.
Prælatus cum capitulo possunt ex causa beneficia minuere & fructus ad tempus percipere gl. 6. l. 5. tit. 16. par. 1.
Prælati gratis debent iudicare. vide glossam quintam. legis octauæ. titulo. 17. part. 1.
Prælatus eligi non debet vsque dum prælatus iam mortuus fuerit sepultus secundum gl. 1. l. 20. tit. 13. par. 2. & idem de Rege. vide ibidem.
Prælatus in proprijs rebus vel ecclesiæ suæ siue bona sint diuisa inter episcopum & capitulum siue non bene constituit procuratorem. gl. 9. l. 2. titul. 5. par. 3. & quando secus. vide ibidem.
Prælatus an possit procuratorem constituere sine consensu capituli & quando. vide gl. 11. d. l. 2. tit. 5. par. 3.
Prælatus non potest concedere futura in præiudicium successorum. gl. 9 in med. l. 10. tit. 18. par. 3.
Prælatus pro obseruantia cõtractus potest generaliter obligare bona ecclesiæ non vero specialiter. vide gl. 9. l. 70. tit. 18. part. 3.
Prælatus cum ex causa se absentat an & qualiter vicarios constituere debeat. vide gl. 6. l. 4. tit. 20. par. 3.
Prælati an teneantur ad restitutionem si fructus suæ prælaturæ seu beneficij male consumpserint. gl. 4. l. 11. tit. 28. par. 3.
Prælati an possint imponere seruitutem in re ecclesiæ & quare non. vide glo. 1. d. 10. tit. 31. par. 3.
Prælati non sunt domini rerum ecclesiæ. vide ibidem.
Prælati licentia an requiratur de iustitia vt maritus habita licentia vxoris possit religionem intrare. vide gl. 5. l. 2. tit. 10. part. 4.
Prælati maiores debent de causis matrimonialibus cognoscere & an & quando illud facere possint prælati inferiores. vide gl. 2. & 4. cum sequentibus. l. 7. per tex. ibi. tit. 10. par. 4.
Prælati an possint infeudare res ecclesiæ siue in solitis infeudari siue in non solitis. vide gl. 4. in prin. l. 3. tit. 16. par. 4.
Et an in tali infeudatione talis rei ecclesiasticæ requirantur solennitates quæ in alienatione requiruntur, vide dictam glossam quartam. in principio.
Et quid si rei infeudatio fieri debeat in descendente illius cui primo cõcessa fuit & quid si ecclesia deuenerit ad paupertatem. vide ibidem.
Prælatus & capitulum si in concessione feudi dicant illud esse antiquũ, an illud ita esse præsumatur. vide. d. gl. 4. in eius fine.
Prælatus & capitulum si consentiant in mutuo ecclesiæ facto an obligẽt ecclesiam ad reddendum. vide gl. 2. l. 3. tit. 1. par. 5.
Prælatus & capirulum si in instrumento conficeantur pecuniam ecclesiæ mutuatam fuisse conuersam in vtilitatem ecclesiæ an ex hoc ecclesia grauetur ad restitutionem. vide ibidem.
Prælatus non debet præponere vtilitatem suam vtilitati ecclesiæ. vide glo. 8. in fin. l. 4. tit. 3. par. 5.
Prælati an possint hypothecare res ecclesiæ & qualiter & an idem sit in tutore. vide gl. 2. l. 4. tit. 5. par. 5.
Prælatus si cum pecunia suæ ecclesiæ rem emat an res sic empta sua sit vel ecclesiæ. vide gl. 6. l. 49. per tex. ibi tit. 5. par. 5.
Et quid si prælatus rem emat per interpositam personam. vide ibidem.
Prælatus si mutuauit pecuniam suæ ecclesiæ fratri suo si ipse ex illa prædium emat an tale prædium sit ecclesiæ. vide ibidem.
Et quid si inter contrahentes cum pecunia ecclesiæ actum sit vt omne dominiũ in emptorem transeat non in ecclesiam. vide ibidem.
Prælatus & ecclesia si de communi pecunia rem emerint cui a erit res sic empta. vide. d. gl. 6. in eius fine.
Prælatus an debeat præstare assensum quando res spiritualis pro alia permutatur & quid si non sit episcopus sed alius iurisdictionem episcopalem habens & quid sede vacante. vide glo. sextam. l. 2. titu. 6. part. 5. & ibi. vide glo. 8.
Et quando authoritas episcopi licet in tali permutatione interueniat permutatio beneficiorum non valet. vide ibidem in gl. 8.
Prælatus si rem ecclesiæ conduxit etiam vtiliter an eius successor teneatur stare suæ conductioni. vide gl. 4. l. 2. titu. 8. part. 5.
Prælatus dicitur successor necessarius neque tenetur stare colono. vide ibidem. col. 2. ad finem.
Prælati bene possunt castigare subditos suos. vide glossam tertiam. l. 12. titu. 8. par. 5.
Prælatus qui patitur rẽ ecclesiæ præscribi tenetur refarcire de suo quod ex sua negligentia fuit præscriptum. vide glossam sextam. legis. 15. titulo. 8. part. 5.
Prælatus an tacitè videatur hypothecasse bona sua pro administratione rerum suæ ecclesiæ. vide gl. 4. ad fi. l. 23. tit. 13. part. 5.

Prælatus si credens aliquem peritum ei præbendam dederit si postea eius imperitia detegatur an illud ita sibi datum ab eo auocari posit. vide gl.1.l.46.titu.14.par.5.
Prælatus an de bonis ecclesiæ partem vendere posit vt emat aliquid in commodum ipsius ecclesiæ. vide gl.4.l.3.tit.6.par.6.
Prælatus an teneatur resarcire damnum ecclesiæ sua datum sui culpa, & an compensetur cum lucro seu melioramentis in alia re factis. vide gl.3.l.7.titu.9.par.6.
Prælatus nominatus executor a testatore an suum conuentum eligere posit. vide gl.2.l.3. per tex. ibi. tit.10.par.6.
Prælatus si decedat cuius expensis sepeliri debeat an dignitatis vel proprij patrimonij. vide gl.4.q.2.l.2.tit.11.par.6.
Prælatus an posit authoritatem interponere ex interuallo. vide gl.7.l.17.titu.16.part.6.
Et an paupertas excuset aliquem a prælatura. vide glossam duodecimã. l.1.titu.17.part.6.
Prælatus an statim quod accusatur de suspecto debeat alius loco ipsius poni. vide glo.2.l.3.tit.18.par.6.
Prælatus an durante inquisitione posit suspendi si sit infamia facti notatus. vide gl.8.l.2.tit.6.par.7.
Prælatus nomine sui monachi iniuriati actionem iniuriarum intentare potest. vide gl.3.l.10.titu.9.par.7.
Et quid si iniuria monacho facta læsus sit. vide ibidem.
Prælatus si communicato consilio alicui violentiam fecerit an tunc ecclesia puniatur pœna legis si quis in tantum. C. vnde vi. vide per gl.1. & 2.l.17. per tex. ibi. titul.10.part.7.
Et sola prælati ratihabitione damnum ecclesiæ non ingerit. vide gloss. quartam. ibidem.
Prælatus durius debet puniri quam subditus & quãdo & quare. vide gl.1.l.2.titu.28.par.7.
PRAELEGATA an veniant in restitutione fideicommissi. vide glo.3.l.4.tit.5.par.6.
Prælegata an debeantur quando hæreditas peruenit ad fiscum eo quia hæres institutus erat indignus ex aliqua causa. vide gl.25.l.13.tit.7.p.6.
Prælegatum an & quando hæres posit illud acceptare & repudiare hæreditatem. vide gl.1.l.2. per tex. ibi. tit.9.par.6.
PRAEMIVM debetur benemerentibus. vide glo.3.l.1.tit.18.par.3. & gl. fi.l.3.tit.1.par.1.& gl.4.l.2.tit.27.p.2.& gl.1. ad fin.l.10.tit.18.p.3.
Præmia dari debent secundum facti qualitatem per quod benemeretur. vide gl.4.l.4.tit.27.part.2.
Præmium non meretur ille qui aliquod crimen defert si illud non probat. vide gl.4.l.3.tit.2.par.4.
Præmium an mereatur seruus qui indicia probauit per quæ fuit deuentum ad torturam si ex tortura fuit orta confessio delicti. vide ibid.
Præmium legale an consequatur ille qui eicit sibi ipsi ius. vide glos.7. in fine.l.4.tit.5.part.5.
Præmium libertatis an consequetur seruus qui propria authoritate occidit occisorem domini sui. vide ibidem.
Præmium debetur se deferenti. vide glossam secundam.l.14. per text. ibi. titu.7.par.6.
Præmium debetur reuelanti proditionem. vide ibidem.
Præmium an mereatur ille qui ignoranter aliquid fecit per quod præmium debebatur. vide per gl.3.l.4.tit.9.par.6.
PRAEMONERE debet magister nauis ibidem venientibus de periculo quod est in transitu nauigij. vide gl.3.l.9.tit.9.par.5.
PRAEROGATIVA seniorum. vide in verbo, SENEX &c.
PRESBYTER parrochialis ad tempus bene poterit cõuocare alios clericos vt sibi coadiuuent in parrochianorum confesionibus in perpetuum vero non. vide gl.4.l.21.tit.4.par.1.
Presbyter parrochialis potest suum parrochianum extra diœcesim suã absoluere. vide gl.5.d.l.21.tit.4.part.1.
Presbyteri parrochiales debent recurrere ad episcopum pro pœnitentijs. vide.d.gl.5.in fine.2.col. ibidem.
Presbyter parrochianus si noluerit parrocho suo dare licentiam alibi cõfitendi peccata potest superiorem adire. vide glossam septimam.d.l.21.& gl.2.l.22.ibidem.
Presbyter magis puniendus est quam diaconus. vide glossam,7.l.25. titulo.4.par.1.
Presbyter parrochialis potest prohibitionem de non contrahendo matrimonio inter aliquos facere si ei constet de impedimento debet tamen illud ordinario referre. vide gl.8.l.1.tit.3.part.4.
PRESBYTER PARROCHIALIS. vide supra in verbo, PARROCHVS.
Præscribens contra tributa & redditus regales an posit cõsuetudine aliqua iuuari. vide gl.4.l.6.tit.29.par.3.
Præscribens rem immobilem an semper debeat habere bonam fidem tam tempore contractus quam traditionis. vide glossam secundam.l.9.titul.29.par.3.
Præscribens bona fide ignorans debitum an sit tutus in foro conscientiæ. vide gl.1.l.12.tit.29.part.3.
Præscribens cum titulo vero siue putatiuo an in eo bona fides præsumatur etiam errore iniusto. vide gl.2.l.18.ibidem.
Præscribens si in parte rei præscriptæ habet bonam fidem & in parte malam an posit præscribere. vide ibidem.
Præscribens ex causa quam habet a iudice an debeat habere bonam fidem. vide.d.gl.2.d.l.18.tit.29.par.3.
Præscribens cum mala fide per triginta annos facit rem suam sed si ceciderit a possesione illam vendicare non poterit. vide glos. quartam.l.21.titu.29.par.3.
Præscribens rem per triginta annos illam vendicare poterit quando sibi fuit iurata seu per vim ablata & an tunc dicatur in tali re habere dominium. vide gl.5.l.21.tit.29.par.3.
Et quid si illam alicui accommodauit vel locauit qualiter illam recuperet. vide gl.6.ibidem.
Præscribens rem cum mala fide finita præscriptione si iudicis authoritate ab ea tanquam contumax spolietur an illo in tempus debitum venienti recuperet rem illam non obstante quod in ea missus velit probare de dominio suo. vide gl.7.l.21.tit.29.par.3.
Præscribens debitum per quod tempus illud debeat præscribere etiam contra ecclesiam. vide gl.1.l.22.tit.29.par.3.
Et an contra præscribentem posit haberi recursus ad ecclesiam per viã denuntiationis euangelicæ etiam si bona fide præscribat. vide glos.2.d.l.22.tit.29.par.3.
Præscribens libertatem suam qualis in hoc se habere debeat. vide glos.1.&.2.l.23.ibidem.
Præscribens rem maioriæ si iuuetur aliquo titulo an præscriptio teneat. vide gl.3.col.2.q.4.l.10.tit.26.par.4.
PRAESCRIBERE an posit quis viam publicam. vide glo. secundam.l.7.tit.29.part.3.
Præscribere an posit rem ecclesiæ illam emens sine solennitate requisita credens esse suam. vide gl.3.l.14.tit.29.part.3.
PRAESCRIPTOR malæ fidei per triginta annos facit rem suam, & ab omnibus eius possesionem recuperare poterit, & an vendicare tanquam dominus & quid si illam commodauerit. vide glossam,2.4.5.&.6.l.21.tit.29.par.3.
Et quid si ei obijciatur de dominio etiam permisso iudicis authoritate. vide glo.7.ibidem.
Præscriptor bonæ fidei per longisimum tempus si concurrat cum vero domino ad vendicationem rei præscriptæ quis præferri debeat in vẽdicatione rei. vide gl.8.d.l.21.tit.29.par.3.
Præscriptor si rem quam per triginta annos præscripsit penes creditorẽ contra quem præscripsit inuenerit an ab illo illam vendicare poterit. vide gl.9.d.l.21.tit.29.part.3.
Et an contra præscribentem posit haberi recursus ad ecclesiam per denuntiationem euangelicam. vide gl.2.d.l.22.tit.29.par.3.
Præscriptor rei locatæ siue conductæ nihil agit in hoc quia non tenet præscriptio. vide gl.2.d.l.22.
Præscriptor sui libertatis & quid cum tali præscriptione concurrere debeat. vide gl.1.&.2.l.23.tit.29.par.3.

PRAESCRIPTIO	inchoata vel
non habet locum vel	cœpta
an incurrat vel habeat	interrumpitur, vel impeditur.
locum vel non vel	Continuatur
an procedat vel	Renuntiare vel
non procedat	Renuntiari

PRAESCRIPTIO consistit in actibus limitatis & non egreditur formam illorum actuum. vide gl.10.col.4.in medio.l.1.tit.15.par.2.
Tota enim vis præscriptionis est in ipso vsu qui in facto consistit & ideo vltra factũ non porrigitur. vide.d.col.4. in med. in versi. vnde si solũ.
Præscriptio super habẽdis nũdinis in aliquo loco an amittatur per non vsum decem annorũ sicuti in priuilegijs. vide gl.2.l.42.titu.18.parti.3.
Præscriptio salinarum redditus an acquiratur præscriptione immemoriali. vide gl.5.l.6.tit.29.par.3.
Præscriptio si fuerit exclusa per legem ciuilem vel municipalem an videatur exclusa immemorialis. vide gl.2.l.7.tit.29.par.3.
Præscriptio an aliquando plus operetur quam pactum. vide glos.1.col.3.l.7.titu.29.par.3.
Præscriptio in rebus communibus ciuitatis quando præscribi possunt qualis esse debeat. vide glo.6.l.7.tit.29.par.3.
Et an idem esse debeat in præscriptione seruitutis. vide dictam glossam sextam.in fine.
Præscriptio quadragenaria si ab ea non petatur restitutio intra quadriennium an & post peti posit si sit enormissima læsio. vide gl.9.ibidem.
Præscriptio etiam statuaria an habeat locum in filijs constitutis in patris potestate. vide gl.2.l.8.tit.29.part.3.
Præscriptio contra dotem matrimonio soluto quantum tempus durare debeat. vide gl.6.l.8.tit.29.part.3.
Præscriptio triennalis sufficit ad hoc vt bonæ fidei possessor faciat fructus suos quos restituere tenebatur. vide gl.1.l.9.ibidem.
Præscriptio triginta annorum an currat contra prodigum cui bona interdicta sunt. vide gl.2.l.11.tit.29.par.3.
Præscriptio cum bona fide causata ab errore iuris etiam in contractu a iure reprobato an procedat in præscriptione longisimi temporis. vide gl.3.in fi.l.14.tit.29.par.3.
Præscriptio longisimi temporis bene valet etiam sine titulo dum modo ibi adsit bona fides. vide ibidem.
Præscriptio trium annorum bene excludit perpetuam hæreditatis petitionem. vide gl.3.l.15.tit.29.par.3.
Præscriptio decem vel viginti annorum est communis clericis & laicis. vide gl.1.l.18.tit.29.parti.3.
Præscriptio immemorialis qualiter probetur & aliqua de hoc. vide gl.5.l.12.tit.22.par.1.
Et an in præscriptione bona fides præsumatur si præcesit titulus verus siue putatiuus etiam errore iniusto. vide gl.2.l.18.tit.29.part.3.
Et quid si in parte rei habeat bonam fidẽ in parte vero alia malã. vi. ibid.
Et an in præscriptione longi temporis sit necessarius titulus & qualis debeat esse & quis titulus sufficiat. vide gl.3.l.18.tit.29.parti.3.
Et an ad præscriptionem requiratur quod præscribens sciat de titulo in initio possesionis si postea illud apparet in genere. vide ibidem.
Præscriptio causata ex titulo nullo an valeat & quid si superueniat defectus tituli an interrumpatur præscriptio. vide.d.gl.3.d.l.18.
Et an sufficiat probare iustisimam credulitatem tituli. vide ibidem.
Præscriptio decem annorum non valet nisi dominus rei præscriptæ sit præsens & an ista præsentia debeat probari an vero præsumatur. vide glo.5.ibidem.
Præscriptio debet esse triginta annorum licet emptor habeat bonam fidem si venditor illam malam habuerit quod limita multis modis de quibus gl.1.l.19.tit.29.part.3.
Et an tunc talis emptor publicianam actionem intentare poterit. vide ibidem in glo.2.
Et quando dicetur dominum esse præsentem vel non ad præscriptionẽ decem vel viginti annorum. vide gl.5.l.18.& gl.3.l.19.tit.29.par.3.
Præscriptio nunquam valet quomodocunque in præscribente adsit mala fides. vide gl.1.l.12.& gl.2.l.21.tit.29.par.3.
Et an teneat statutum quod præscriptio posit currere etiam cum mala fide. vide ibidem.
Præscriptio longisimi temporis in habente malam fidem an prosit ad rei dominium consequendum ita vt si a possesione ceciderit rem vẽdicare posit. vide gl.4.&.5.d.l.21.
Præscriptio debiti cuius temporis esse debeat etiam contra ecclesiam. vide gl.1.l.22.tit.29.par.3.
Et quid si præscribat cum mala fide vel sit debitum causatum ex seruitijs. vide ibidem.
Præscriptio libertatis qualis esse debeat vt valeat & teneat. vide glos.1.& 2.l.23.titu.29.part.3.
Præscriptio libertatis iam mortui post quinquennium procedit etiam contra pupillum. vide gl.3.l.25.ibidem.
Præscriptio qualiter procedat contra ecclesiam in quibuscunque actionibus & pro quibuscũq; rebus. vide gl.1.2.&.3.&.6.l.26.tit.29.par.3.
Præscriptio debet esse completa ad hoc vt restitutio propter iustã causam peti posit. vide gl.5.d.l.26.tit.29.part.3.
Præscriptio an habeatur pro completa si pauci dies restabant & an detur restitutio aduersus talem interruptionem. vide glossam secundã.l.29.titu.29.par.3.
Præscriptio qualis esse debeat in seruitute aquæductus publici vel priuati præscribenda. vide gl.2.l.4.tit.31.part.3.
Præscriptio an inducatur per aquam per se ipsam fluentem. vide gl.2.l.15.titu.31.par.3.
Præscriptio nunquam valet cum interuenit mediantibus rebus inanimatis. vide.d.gl.2.
Et an in præscriptione seruitutis requiratur scientia domini, & quid si præscribens haberet titulum a tertio. vide glossam tertiam. dictæ.l.15.titul.31.par.3.
Et quid si ante impletam præscriptionem fuerit sibi contradictum, seu non præstita patientia vtendi. vide ibidem.
Et an in præscriptione seruitutis debeat allegari & adesse bona fides. vide ibidem glo.4.
Et an ad hoc aliquid prosit exercitium actus quod de facili & gratiose solet concedi sciente & præsente eo ad quem pertinet & an ex hoc constituatur quis in quasi possesione & videatur vti iure suo. vide glo.5.d.l.15.titu.31.part.3.
Præscriptio seruitutis contra ecclesiam etiam in habentibus causam continuam qualis esse debeat. vide gl.7.d.l.15.
Præscriptio qualis desideretur in seruitute quando licet aqua actualiter non cadit semper tamen potest potentialiter cadere. vide glos.8.l.15.titu.31.par.3.
Præscriptio qualis esse debeat in seruitutibus habentibus causam continuam vel discontinuam & quando sola præscriptio longi temporis sufficiat in seruitutibus discontinuis & quibus mediantibus. vide gl.11.&.12.ibidem.
Præscriptio libertatis vrbanæ seruitutis qualis esse debeat, vide remisiue per glo.2.&.3.l.16.tit.31.par.3.
Et quanto tempore præscribatur libertas seruitutis habentis causam cõtinuam iure communi & partitarum. vide gl.5.ibidem.
Præscriptio immemorialis qualis esse debeat vt ex ea in possessorio, & petitorio aliquid probetur & qualiter in articulis deduci debeat, & quando præsumatur fuisse per metum & violentiam introductam, & alia plura circa ipsius validitatem & qñ probet vel non & quando iuuet vel non. vide per gl.2.col.2.&.3.l.6.tit.25.par.4.
Præscriptio longisimi temporis an sufficiat ad hoc vt aliquis feudo priuari posit quando a feudatario fuit alteri venditum siue feudum sit in personam alterius persona formatum siue non. vide glos.3.col.1.in prin.l.10.tit.26.par.4.
Et an idem sit dicendum in præscriptione centenaria. vide ibidem in.d. colum.1.ad medium.
Et quid si dominus feudi alienationem feudi sciret & consentiret an tũc excludatur præscriptione longisima. vide ibidem.
Præscriptio dicta an sicuti domino non nocet ita neque noceat agnatis vocatis ad feudum antiquum. vide.d.gl.3.col.1.in.q.2.
Et an tali præscriptione non obstante detur agnatis vtilis rei vendicatio ad illud habendum. vide ibid.in.d.q.2.d.col.1.
Præscriptio quadragenaria in rebus ecclesiæ vel aliter alienari prohibitis iuncta titulo inualido etiam errore iuris an præstet securitatem. vide gl.3.col.2.q.4.l.10.tit.26.par.4.
Præscriptio an videatur prohibita eo quod aliquarum rerum fuit a lege vel testatore prohibita alienatio. vide ibidem col.3.
Præscriptio non potest plus operare quam verus titulus cum voluntate domini tradentis. vide ibid.col.4.post med.
Præscriptio fundatur in negligentia & tacito consensu illius contra quẽ præscribitur. vide gl.3.col.7.in prin.l.10.tit.26.part.4.
Et quid si talis præscriptio fuerit immemorialis. vide ibidem. colum.8. in fine.
Præscriptio cẽtenaria non excusat quominus hæreticus etiam mortuus recusari posit. vide gl.5.l.7.tit.1.par.7.
Præscriptio an idem operetur quod priuilegium quantum ad hoc scilicet vt soli certi homines officium exercere posint vel rem certo pretio vendant, vel quid simile. vide gl.2.l.2.tit.7.part.5.
Et illud quod priuilegio acquiri potest etiam præscriptione acquiritur. vide.d.gl.2.d.l.2.
PRAESCRIPTIO non habet vel an habeat locum vel an currit, vel non currit vel an procedat vel non procedit &c.
Præscriptio non habet locum in monachis volentibus præscribere obedientiam. vide gl.2.l.30.tit.7.par.1.
Præscriptio non habet locum in rebus ecclesiæ nisi quando res sunt in domicilio ecclesiæ. vide gl.1.l.6.tit.29.par.3.
Præscriptio decimarũ an habeat locũ in personis laicorũ. vide ibidem.
Præscriptio an habeat locum in his quæ meri imperij sunt. vide glos.3.l.6.titu.29.par.3.
Et quot anni sufficiant cum tractatur de præscriptione iurisdictionis inter priuatos inferiores dominos. vide.d.gl.3.
Præscriptio an habeat locum in redditibus regalibus & tributis & an isti rebus sacris æquiparentur. vide gl.4.l.6.tit.29.par.3.
Præscriptio non habet locum in rebus quæ omnibus sunt communia late per gl.1.2.&.3.l.7.tit.29.par.3.
Et an idem sit dicendum si istæ res præscribantur tempore immemoriali. vide.d.gl.1.in prin.
Præscriptio immemorialis iam quod in vijs & plateis & alia communia non habet locum vt supradictum est an idem sit dicendum in terminis ciuitatis præscribendis quæ non sunt exitus vel fossę.&c. vide ibidem.col.2.post med.
Præscriptio an habeat locum in illis rebus in quibus cadit possesio licet non dominium. vide.d.col.2.&.3.
Præscriptio an habeat locum in seruitutibus rerum quæ sunt in vsu publico & quando. vide.d.gl.1.col.3.
Præscriptio an habeat locum in rebus ecclesiæ & quando & per quantũ tempus. vide gl.1.col.3.l.7.tit.29.part.3.
Præscriptio etiam statuaria an habeat locum in filijs constitutis in patris potestate. vide gl.2.l.8.tit.29.part.3.
Præscriptio bene curret contra filium in patris potestate constitutum quando patri vsusfructus rei non quæreretur. vide gl.4.d.l.8.
Præscriptio triginta annorum an currat contra prodigum cui bona interdicta sunt. vide gl.2.l.11.tit.29.par.3.

Præscriptio

Universidad de Deusto
Biblioteca

Præscriptio non habet locum quando quis errat in facto proprio credendo rem cum titulo possidere cum ita non sit. vide glossa.1.l.14.titu.29. parti.tertia.
Præscriptio an habeat locum vbi erratur in iure idest credēdo possidere cum titulo cum titulus nullus sit. vide gl.3.l.14.tit.29.par.3.
Et quantum tempus requiratur ad validitatem præscriptionis in supradicto casu. vide ibidem.
Præscriptio an habeat locum quando quis emit rem ecclesiæ sine solennitate a iure requisita credens illam esse suam. vide gl.3.supra d.
Præscriptio cum bona fide causata ab errore iuris etiam in contractu a iure reprobato an procedat in præscriptione longissimi temporis. vide ibidem.in d.gl.3.in eius fine.
Præscriptio an habeat locum in re alteri pro pignore data & quando. vide glo.2.l.17.tit.19.par.3.
Præscriptio an procedat etiam si præscribens ignoret titulum in initio possessionis dum tamen superueniat tituli scientia ante præscriptionem completam. vide gl.3.l.18.tit.29.part.3.
Præscriptio cum mala fide an procedat in actionibus personalibus. vide glo.1.l.21.tit.29.par.3.
Præscriptio non habet locum in re locata siue conducta. vide glossam.3. dictæ.l.22.
Præscriptio libertatis iam mortui post quinquēnium habet locum etiā contra pupillum. vide gl.3.l.25.ibidem.
Præscriptio qualiter procedat contra ecclesiam in quibuscunq; actionib⁹ & pro quibuscunq; rebus. vide gl.1.l.23.& gl.6.l.26.tit.29.part.3.
Præscriptio an habeat locum in emente rem alteri pro pignore obligatā & quando non. vide gl.2.l.27.tit.29.part.3.
Præscriptio quadragenalis an habeat locum in hospitalibus seu in alijs locis pijs sicuti in ecclesia. vide gl.4.l.26.ibidem.
Præscriptio an procedat contra absentem ex causa probabili necessaria vel probabili. vide gl.1.l.28.tit.29.parti.3.
Præscriptio non currit in donatione propter nuptias neque in arrharum donatione. vide gl.4.in medio.l.1.tit.11.par.4.
Præscriptio longissima vel alia qualibet an habeat locum in bonis maioriæ vel in tota ipsa maioria. vide gl.secundam.colum.1.in quæst.4. l.10.tit.26.part.4.
Et quid si præscribens habeat titulum etiam inualidum. vide ibid.in.q.4.d.l.3.in col.2.in prin.
Et an præscriptione longissima requiratur titulus & ex illo titulo corroboretur. vide.d.gl.2.col.2.in.q.4.d.l.10.tit.26.par.4.
Præscriptio non currit agere non valenti. vide.d.gloss.3.colum.3.& col.4.ad finem.
Præscriptio feudi an procedat contra dominum vel agnatos qui ad illud fuerunt vocati. vide gl.3.in prin.l.10.tit.26.par.4.
Et an talis præscriptio habeat locum contra ipsum vassallum. vide.d.gl.3.col.nu.5.ad fi.d.l.10.tit.26.par.4.
Præscriptio non habet locum quando emptor scit rem quam emit esse alienam. vide gl.2.l.54.per tex.ibi.tit.5.part.5.
Præscriptio effectualiter non currit impedito impedimento iuris & vel facti. vide gl.3.l.7.tit.6.par.6.
Præscriptio an habeat locum in bonis maioriæ. vide gl.4.in princ.& vbi se refert.l.6.tit.11.part.6.
Et an petitio hæreditatis præscribatur decem annis. vide glo.1.l.7. per tex.ibi.tit.14.par.6.
Præscriptio non procedit nisi adsit præscribendi titulus. vide.d.gl.1.col.1.ad medium.
Et an dilatio præstet iustam præscribendi causam. vide glo.secundam.l.1.titu.15.par.6.
Et an & quando minori restitutio detur contra præscriptionem contra eum perfectam, vide plura per glossam primam.cum alijs.l.9.per textum ibi.tit.19.par.6.
Præscriptio an currat contra minorem qui veniam ætatis impetrauit. vide dict.gl.1.col.2.in prin.d.l.9.
Et quid si talis præscriptio cœpta fuit cum defuncto. vide ibid.in gl.3.
Et quid in præscriptionibus longissimi temporis & a quo tempore incipiat currere quadriennium. vide gl.6.&.7.ibidem.
Præscriptio an currat contra pupillum. vide glossam quintam. dict.l.9. per textum ibi.
Et an contra Regem ecclesiam vniuersitatem vel rem publicam possit res præscribi & qualiter istæ personæ restituantur, & an post quadriennium & plura in ista materia. vide per glossas.l.10. per textum ibi.tit.19.parti.sexta.
Et res dicitur alienari per præscriptionem. vide glos.septimam.ad fin.d.l.10.tit.19.part.6.
Et quo tempore præscribantur actiones competentes Regi vel fisco. vide glo.8.in medio.d.l.10.
Præscriptio non currit contra possidentem rem. vide gloss.secundam.l.23.titu.14.part.7.
Præscriptio triginta vel quadraginta annorum an locum habeat in arboribus qui scindi petuntur eo quod graue damnum ex eis vicinis datur. vide gl.17.ad finem.l.28.tit.15.par.7.
PRAESCRIPTIO INCHOATA vel COEPTA.
Præscriptio si in aliqua re fuerit inchoata an per superuenientiā dotis interrumpatur quia data fuit in dotem. vide gl.5.d.l.8.tit.29.par.3.
Et an idem sit dicendum in bonis paraphernalibus. vide ibidem.
Præscriptio inchoata cum bona fide an sufficiat etiam si postea mala fides superuenerit. vide gl.1.l.12.tit.29.part.3.
Et quid sit in hoc de iure canonico & quid si superueniat mala fides post completam præscriptionem. vide ibidem.
Et an sit tutus in foro animæ vbi post completam præscriptionem superuenit scientia rei alienæ. vide ibidem.
Et an idem sit in eo qui bona fide ignorans præscripsit contra delictū an sit tutus in foro conscientiæ. vide.d.gl.1.d.l.12.tit.29.part.3.
Præscriptio incepta in præsentia illius qui postea causa Reipublicæ se absentauit si impleta sit in eius absentia an valeat. vide glos. tertiam.l.28.titu.29.par.3.
Et quid si præscriptio quæ cœpta fuit in absentia cōpleatur in eius præsentia. vide ibidem.
Et quantū tempus ei detur ad istam restitutionem petendam. vide ibid.
PRAESCRIPTIO INTERRVMPITVR vel impeditur.
Præscriptio si in aliqua re fuerit inchoata an per superuenientiā dotis interrumpatur quia data fuit in dotem. vide gl.5.l.8.tit.29.par.3.
Et an idem sit dicendum in bonis paraphernalibus. vide ibidem.
Præscriptio causata ex titulo nullo an valeat & quid si superueniat defectus tituli an interrumpatur præscriptio. vide gl.3.l.18.tit.29.par.3.
Et an sufficiat probare iustissimam credulitatem tituli. vide dictam.glo. tertiam.d.l.18.
Præscriptio interrupta impedit præscriptionem & in qua possessione illud procedat. vide gl.2.l.29.tit.29.par.3.
Præscriptio an interrumpatur si qualitas rei mutetur. vide ibid.in fine.
Præscriptio an semper interrumpatur sola citatione an vero cum litis cōtestatione & quid in vsucapione. vide gl.3.d.l.29.
Præscriptio interrumpitur per solam missionem executoris de iure canonico secundum Baldum quem refert.d.gl.3.
Et ista ciuilis interruptio fit tantum super actione proposita & nō super alia & remissiue circa istam interruptionē præscriptionis vid.ibid.
Præscriptio qualiter interrūpatur si debitor renouasset debitum & quādo. vide gl.4.ibidem.
Præscriptione tamen completa agnitio debiti nihil operatur. vide.d.gl.4.d.l.29.tit.29.part.3.
Præscriptio an interrumpatur per litis contestationem factam coram arbitro vel arbitratore. vide ibidem gl.5.
Præscriptio qualiter interrumpatur si præscribens sit potens vel moriatur, stante relicto hærede sine tutore & an idem sit dicēdum in actione personali quod in reali. vide gl.1.l.30.tit.29.par.3.
Et quid si præscribens sit vagabundus. vide glossam secundam. dict.l.30. titulo.29.par.3.
Præscriptio an interrumpatur apud Deum ex tacita populorū murmuratione. vide gl.2.col.2.ad fin.l.6.tit.25.part.4.
Præscriptio non impeditur si non adsit ibi possessio ciuilis. vide gl.3. colum.2.post princip.l.10.tit.26.part.4.
PRAESCRIPTIO RENVNTIARE: præscriptioni an possint partes renūtiare per pactū, & an possit concedi per priuilegiū q̄d non currat præscriptio contra aliquem. vide gl.1.d.l.1.tit.29.par.3.
Præscriptioni an videatur renuntiari (in casu in quo præscriptio potest renuntiari) si pars promittit aliquid perpetuo obseruare vel attendere. vide ibidem in.d.gl.1.
Et an legi Tauri possint partes renuntiare qua disponitur quod iuri exequendi præscribatur decennio. vide ibidem.
Præscriptio continuatur in tributis Regis licet debitor tributi alio soluat vel alius pro Rege colligat. vide gl.6.l.6.tit.29.part.3.
Præscriptio an continuetur hæreditate iacente etiam sine possessione. vide glo.2.l.29.tit.29.par.3.
PRAESENS semper intelligere præsumitur nota protestatione dicente se præsente scilicet & intelligente gl.2.l.8.tit.6.par.3.
Præsens quando dicatur esse dominus quantum ad præscriptionem decem vel viginti annorum. vide gl.3.l.19.tit.29.par.3.
Et quando dicatur præsens in prouincia. vide ibidem.
Præsens intelligere præsumitur & an audire sequatur intelligere. vide glo.3.l.5.tit.9.par.4.
Præsens consentire videtur si cum prohibere potuit illud non fecit. vide glo.1.per illam tex.ibi.l.6.tit.1.par.5.
Præsens quis dicatur. vide glossam primam.legis nonæ. titul. duodecimo.parti.quinta.
Præsens si taceat an & quando consentire videatur. vide gloss. primam. l.23.titu.34.par.7.

PRAESENTARE an debeat patronus ad ecclesiam proprium illius loci an vero extraneum. vide gl.9.l.1.tit.15.par.1.
Præsentari an possit per patronum religiosus de licentia sui prælati, & an consanguineus vel filius. vide ibidem.
Præsentare an possit patronus illū qui aliud habet beneficiū. vide ibid.
Præsentari possint duo vel tres simul etiam si patronus præsentans sit clericus. vide gl.8.d.l.6.titu.15.parti.1.
Præsentare potest patronus alium quem primum si laicus si interim, quod episcopus primam præsentationem non cōfirmauerit. vide gl. primam.l.7.ibidem.
In clerico vero patrono est secus quia suam primam voluntatem mutare nunquam poterit. vide gl.3.ibidem.
Hoc tamen est verum si tale ius sibi tanquam clerico competit secus si ratione patrimonij quia tunc sicuti laicus poterit variare. vide glossam. 2.d.l.7.tit.15.par.1.
Præsentare seipsum ad beneficium non potest clericus patronus. vide gloss.5.ibidem.
PRAESENTATIO Episcopi, seu alij sine patrono est ipso iure nulla. vide gl.2.l.5.tit.15.par.1.
Præsentatio per patronum fieri debet de digno alias non debet admitti. vide glo.3.ibidem.
Et an quando episcopus illam tanquam non idoneū repellit debeat causam assignare. vide ibidem.
Præsentatio facta lite iam mota super iure patronatus an & quando valeat. vide glo.final.l.9.tit.15.part.1.
Præsentatio intra quantum tempus fieri debeat tam in patronis laicis quam ecclesiasticis. vide gl.1.l.11.tit.15.par.1.
PRAESENTATOR an præsumatur scire conditionem præsentati. vide gl.2.col.2.l.25.tit.5.par.1.& gl.5.l.5.tit.15.part.1.
Præsentans indignum an priuetur pro ea vice potestate præsentādi vel non & quid si scienter fecerit. vide gl.5.l.5.tit.15.part.1.
PRAESENTATVS an de necessitate debeat esse sacerdos. vide glo.3.in fin.l.5.tit.15.par.1.
Præsentati si sint æque idonei & vnus sit de sanguine fundatoris an Episcopus propter hoc illum debeat præferre. vide gl.4.l.6.ibidem.
Præsentatus si ab episcopo malitiose non admittatur si præsentās pœniteat habebit contra episcopum recursum. vide gl.5.d.l.6.
PRAESENTIA an præsumatur an vero probari debeat vt procedere possit præscriptio decē annorū. vide gl.5.l.18.tit.29.par.3.
Præsentia si adsit ibidem præsumitur esse intelligentia. vide glo.3.l.5.titulo.9.par.4.
Præsentia donatarij an requiratur ad hoc vt donatio illi facta valeat. vide glo.1.per totam.l.4.per tex.ibi.tit.4.par.5.
Præsentia donatarij non præsumitur nisi dicatur & probetur quod nota pro instrumentis. vide.d.gl.1.in col.1.
Præsentia principis quid operetur. vide glossam secundam. legis quintæ.tit.1.par.6.
PRAESES & præsides prouinciarum assessores habere nō possunt & est eis per leges regni prohibitū. vide gl.4.l.2.tit.21.par.3.
Præsides ex redditibus publicis ciuitatum debent habere salaria sua. vide glo.3.l.10.tit.28.par.3.
Præses prouinciæ quis dicatur. vide glossam primam.legis quintæ.titu.quinto.par.5.
Præses qui de delicto militis cognoscit quando illum ad suum magistrū remittere teneatur vel non. vide glo.quintam.cum alijs ibidem.l.3.titulo.29.par.7.
PRAESVMITVR quis baptizatus si inter Christianos natus sit secus si apud infideles. vide gl.pen.l.3.tit.4.par.1.
Præsumitur quis baptizatus nisi euidentissimis probationibus contrarium probetur. vide gl.2.in fi.l.9.tit.4.part.1.
PRAESVMPTIO & an plures præsumptiones faciant plenā probationem. vide gl.3.per tex.ibi.l.11.tit.4.par.3.
Præsumptio quid sit. vide glossam secundam.l.8.titu.14.part.3.& gl.1.l.12.titu.6.par.6.
Præsumptio legis quæ est quemlibet viuere decem annis an sufficiat q̄n quis se fundat in vita alicuius. vide gl.2.l.14.tit.14.part.3.
Præsumptio qualibet sufficit ad tollendam præsumptionem de spontanea voluntate. vide gl.1.l.42.tit.18.par.3.
Præsumptio est pro actu in quo autoritas iudicis interuenit quod sit debito modo factum. vide gl.8.l.60.tit.18.part.3.
Præsumptio recipit probationem in contrarium per aliam præsumptionem. vide gl.7.l.115.tit.18.par.3.
Præsumptio iuris recipit semper probationem in contrarium. vide ibid. & vide gl.2.col.3.post med.l.6.tit.25.part.4.
Præsumptio mali est contra intrantes per locum non consuetum intrari. vide glo.3.l.15.tit.28.par.3.
Præsumptio vna aliam excludit etiam violentam. vide glossam tertiam. l.46.titu.5.par.5.
Et an qui habet pro se præsumptionem dicatur probare. vide per glo.12. l.15.tit.8.par.5.
Præsumptio an sit contra custodes si res custoditæ non reperiantur vel si locus custodiæ sit fractus & an torqueri possint. vide glossam quartā. l.25.titu.8.part.5.
Et quæ veniant in nobili præsumptione excusandi delictum. vide per glo.1.l.17.tit.10.par.5.
Et quando vera probatio haberi non potest tunc oportet procedere per argumenta & præsumptiones. vide glossam septimam.ad finem.l.2.titulo.11.par.5.
Et ex quibus præsumatur contractum esse vsurarium. vide per glos.2. & 3.l.40.tit.11.par.5.
Et ex quibus præsumatur contractum esse simulatum vel vsurarium. vide ibidem in gl.6.
Et viginti sex præsumptiones simulationis. vide remissiue per dictam glossam sextam.
Præsumptio fraudis siue doli an tollatur per protestationem præcedentem. vide glo.15.l.5.tit.6.par.6.
Præsumptio in bonam partem semper est pro religiosis. vide gloss.5.l.4. per illum tex.ibi tit.10.par. 6.
Et quæ præsumptiones faciant indicium ad torturam. vide glo.6.&.7.l.26.per illum textum.ibi.titu.1.par.7.
Præsumptiones quales præcedere debeant vt quis torqueri possit. vide glo.secundam.l.2.per tex.ibi.titu.30.par.7.& glossas.l.3. ibidem per illum textum.
Et an parti danda sit præsumptionum & indiciorum copia & quando. vide ibidem.
PRAESTIMONIA beneficia quę dicantur. vide remissiue per gl.6.l.3.tit.16.par.prima.
PRAEVARICATOR quis dicatur. vide glossam tertiam.l.16.tit. septimo.par.1.
Et quæ sit istorum pœna. vide glossam quartam.&.6.l.1.tit.6.par.3.
Præuaricatoris pœna & an ab alio quam a parte læsa poterit accusari. vide glo.3.l.15.tit.6.par.3.
PRAETERITIO filij cum adiectione causæ quæ iusta erat ad ipsius exhæredationem an faciat testamentum valere vel non. vide gl.7.l.10.tit.7.par.6.
Præteritio matris habetur pro exhæredatione, & quando vero ex hoc rumpatur per querelam. vide glo.8.l.1.tit.8.par.6.& glo.16.post med.l.2.titu.14.par.6.
PRAETERITVS filius rumpit patris testamentum & quis dicatur præteritus. vide gl.2.&.3.l.10.tit.7.par.6.
Et an tanquam præteritus rumpat testamentum patris quando habuit a patre legitimam in vita sua. vide ibidem.
Præteritus vide supra in verbo. FILIVS PRAETERITVS.
PRAETOR non potest dare alicui licentiam ædificandi in loco publico. vide gl.4.l.9.tit.32.part.3.
PRIMA TONSVRA est ordo, vide glos.finalem in proœmio tituli.6.par.prima.
Prima tonsura an faciat quem teneri ad recitandas horas canonicas. vide glo.1.ad finem.l.34.tit.6.part.1.
Prima tonsura in quibus casibus amittatur. vide glo.4.5.&.6.l.49.titul. sexto.par.prima.
Prima tonsura amittitur per contractum matrimonij nisi in duobus casibus de quibus per gl.6.d.l.46.
PRIMATVS quis dicatur & quis illud sit in Hispania. vide glo.3. & glo.fina.l.12.per tex.ibi.& in.l.9.tit.5.par.1.
Primatus seu Patriarcha an possit conuocare Archiepiscopos ad concilium quando velit. vide gl.magnam.l.10.tit.5.part.1.
PRIMITIA an sit in præcepto & quæ quantitas debeat solui. vide glo.2.l.55.tit.6.part.1.
Primitia vnde dicatur & quod debeatur ex præcepto dei. vide glos.1.l.1. titu.19.par.1.
Primitiæ in qua quantitate solui debeant. vide gl.1.l.3.&.4.tit.19.part.1.
Primitiæ debent sacerdotibus dari. vide glossam primam, l. 5. per text. ibi.tit.19.part.1.
PRIMIPILARIVS quare dicatur & idem est quod hodie, Alferez. vide gl.7.l.25.tit.15.par.5.
PRIMO nominatus præsumitur magis dignus & maior. vide glos. 4. post princip.l.9.tit.5.par.1.
PRIMOGENITVS an possit per patrem Regem a regno excludi ex iusta causa. vide gl.2.l.9.tit.7.part.2.
Primogenitus an succedat in regno de iure naturæ primæuo. vide ibid.
Primogenitus natus antea quam pater eius sit adeptus regnum an in regno succedat. vide gl.10.in prin.l.2.tit.15.par.2.
Primogenitus dici potest ille qui succedit primogenito. vide gl.17.col.2.in prin.l.2.tit.15.par.2.
Primogenitus si factus sit monachus vel canonicus regularis an ad Regni admi-

Universidad de Deusto
Biblioteca

gni administrationem admittatur.vide glossam.19.column.1.in fin.l.2.titu.15.part.2.
Primogenitus an posit maioriam acceptare & repudiare hæreditatem. vide gl.1.col.2.post med.l.4.tit.15.par.2.
Primogenitus Regis ante adeptum regnum an succedat in regno. vide glo.1.in fine.l.2.tit.13.par.4.
PRIMOGENITVRA & in cōsideratiōe primogenituræ inspicitur tempus mortis & quare.vide gl.6.in prin.l.2.tit.8.par.5.
PRIMVM DECRETVM & qualiter detur sententia primi decreti.vide glo.per tex.ibi.l.108.tit.18.par.3.
PRIMVM testamentum quando reuocetur per secundum.vide gl.1. cum alijs ibi.l.21.per illum text. titulo.1.parti.sexta. & glossas.l.22.& 23.ibidem.
Primum testamentum semper tollitur per secundum quādo iudici hoc posit constare ex quibuscunque coniecturis & quare & ex quibus hoc perpendatur.vide gl.2.d.l.22.tit.1.part.6.
PRINCEPS si præsens sit & in ciuitate eius authoritas semper requiritur in statutis.vide gl.1.l.12.tit.11.par.1.
Principis authoritas an & quando in statutis populorum requiratur.vide ibidem.
Princeps debet obseruare leges quas condidit non vi coactionis sed volūtate & boni communis.vide gl.1.l.16.tit.1.par.1.
Princeps an ligetur consuetudine. vide dictam glossam primam.in fine.
Principis scientia an requiratur in introducenda consuetudine & quando.vide glossam penultimam.in medio. legis tertiæ. titulo secundo, partita prima.
Princeps an habeat superioritatem super bonis clericorum sui patrimonij.vide gl.2.l.57.tit.6.par.1.
Princeps an posit clericos delinquentes de suo territorio expellere. vide.d.glo.2.in fine.
Principi reseruata quæ sint vide remissiue per glossam primam.l.2.titu. primo.par.2.
Princeps debet esse humanus non superbus nec iniustitiam alicui facere debet.gl.5.&.6.l.3.tit.1.par.2.
Principes supremi sunt duo scilicet imperator & Papa & quid velit dicere istud nomen in se.vide gl.1.l.11.tit.1.par.2.& ibi gloss.3.
Et an in ista dignitate succedatur iure hæreditario.vide glossam primā. l.12.titu.1.par.2.
Principes Alemaniæ sunt quasi Reges.vide glossam quartam.in dict.l. 11.titu.1.part.2.
Princeps dicitur omnium pater.vide glossam quartam.l. secundæ. titul. 10.par.secunda.
Princeps an posit alicui concedere supremam iurisdictionem.vide glo. 12.l.22.tit.13.par.2.
Princeps aliquid contra Deum vel continentiam iubens non est obediendus.vide gl.3.l.25.tit.13.part.2.
Princeps est cor & anima populi & ipse est pater omnium.vide glos.3.l.2.tit.19.par.2.
Princeps an posit aliquem in militem creare qui alias nullam habet nobilitatem.vide glo.6.l.2.tit.21.par.2.
Princeps solus potest milites creare & alios præter eum & quando. vide glo.1.l.11.tit.21.par.2.
Princeps poterit nobilitare quem voluerit & quomodo voluerit. vide glo.1.l.12.titu.21.par.2.
Princeps regalia minimè concedere potest alicui. vide glossam tertiam. l.4.titu.16.par.2.
Princeps an posit sine causa aliquem creare nobilem & generosum, & a muneribus facere immunem.vide gl.1.l.6.tit.27.part.2.
Et onus istius sic exempti an incumbat alijs & an princeps cū continētia illud facere posit vt sine causa vnus vnius alteri sustineant. vide ibid.
Princeps si declinat in peruersum dicit minister diaboli debetque velle oēs actus suos a iustitia regulari tam poli quā fori. vide ibidem.
Princeps per contractum vel alio modo non potest regalia cōcedere in præiudicium successorum nec ea minuere & quando posit. vide gl. 1.l.28.titu.11.par.3.& gl.3.l.13.& gl.2.l.14.tit.9.par.6.
Principis cōfirmatio facit actum inter partes valere quod alias erat inualidum & qn̄ istud ita sit.vide gl.1.l.15.tit.18.par.3.
Princeps quando dicatur aliquid ex certa scientia facere. vide dict. gl.1. d.l.15.tit.18.par.3.
Princeps cum sit pater communis priuilegiū suum semper concedere videtur vt sit sine alterius præiudicio.gl.2.l.19.tit.18.part.3.
Princeps præsumitur in dubio omnia bene facere. vide glossam.3.l.30.titulo.18.part.3.
Princeps tēpore guerræ potest ponere homines in fortalitio meo, & sic alieno.vide gl.1.in fi.l.31.ibidem.
Princeps an posit alicui tollere dominium rei & alteri dare & an hoc sit contra ius naturale.vide gl.2.l.31.tit.18.par.3.& glo.2.colum.8.&.9.in quæst.28.l.3.tit.15.par.6.
Princeps an posit alicui tollere actionem siue ei competat de iure naturali vel ciuili & an defensionem & qn̄. vide gl.1.l.32.tit.18.par.3.
Et an cum princeps supra dicta facit debeat apponere clausulam scilicet (non obstante aliqua lege &c.) vide ibidem.
Princeps quando rescribit contra ius naturale in eo iusta causa nunquā præsumitur. vide dictam gloss.1.d.l.32.
Princeps potest rescribere contra sententiam quæ transiuit in rem iudicatam vt causa iterum reuideatur cum clausula ex certa sciētia vel nō obstante, vide glo. 6.in fine.l.35.tit.18. par.3.
Princeps an posit reuocare gratiam per eum factam venientibus ad habitandum in aliquo loco & quando, vide glo.1.l.49.tit.18.par.3.
Princeps in remuneratiōem seruitiorum potest ciuitatem siue villam alicui donare, vide glo.4.l.51.tit.18.par.3.
Principi reseruata in signum specialis priuilegij per quam consuetudinē præscribantur. vide gl.2.l.3.tit.19.par.3.
Princeps solus potest loca aliqua id est, aldeas vnire, alius non, vide gl.3. in prin.l.7.tit.20.par.3.
Princeps an solus ipse causam committere posit cum clausula appellatione remota. vide gl.11.l.15.tit.23.par.3.
Princeps an posit cognoscere in prima instantia in terris magnatum, & aliorum dominorum.vide gl.2.l.18.tit.23.par.3.
Princeps cuiuscunque prouinciæ regni sui præses est, vide dictam glossam secundam.
Princeps de plenitudine potestatis an posit tertiam appellationem cōcedere. vide gl.1.l.25.tit.23.par.3.
Princeps potest alicui dare priuilegium vt alius præter eū non posit in certa parte maris piscare. vide gl.4.l.11.tit.28.part.3.
Princeps alicui ius aquæ ducendæ concedēs ex aquæductu publico qualiter istud intelligi debeat.vide gl.1.l.5.tit.31.par.3.
Princeps vtrum prohibere posit matrimonium contrahi inter seruos magnates vel alios ex aliqua causa. vide glossam quintam. legis primæ, titu.5.par.4.
Princeps potest ex iusta causa legitimare filium naturalem alicuius etiā quo ad succedendum in maioria & qualis causa sit. vide glo. nonam, col.3.in fi.l.1.tit.13.par.4.
Princeps est pater omnium subditorum etiam clericorum in rebus temporalibus. vide gl.6.ad fi.l.4.tit.15.par.4.
Princeps secularis an in temporalibus clericos siue in maioribus siue in minoribus ordinibus cōstitutos posit legitimare. vide ibidem.
Princeps facit iniuriam petenti legitimatiōne filij sui si ipse illud non faciat. vide gl.6.per tex.ibi.l.6.tit.15.par.4.
Princeps si in infidelitate sua permanserint & subditi eius ad fidē Christi conuertantur an ipse amittat dominium ipsorum & iurisdictionē & quid si ipse simul cum eis fuerit ad fidem conuersus. vide gl. 1. &.3. l.8.per text.ibi.tit.21.part.4.
Princeps an dicatur esse infidelis magnates qui multos infideles sub se habet & an occupans suum principatum de Papæ authoritate tutus sit quo ad Deum vel non. vide dict. glo.1.d.l.8.titul.21.par.4.
Princeps si alicui vassallos donet de quibus vassallis intelligi debeat. vide gl.1.l.2.titul.24.par.4.
Princeps nunquam præsumitur aliquid facere de plenitudine potestatis sed decenter & secundum ius, vide gl.2.col.2.in prin.l.6.tit.25.par.4.
Princeps an posit remittere pœnam quæ applicatur parti & an illud cū causa facere posit, vide gl.8.l.11.tit.25.par.4.
Princeps ex causa potest prohibere ne aliquis de regno suo ad aliud Regnum se transferat, vide gl.2.l.13.tit.25.par.4.
Princeps an posit magnatem Regni ex vna parte regni ad aliā ex causa transferre & an bona ibi sibi assignata sint eiusdē naturæ qua erant bona a magnate possessa in loco a quo fuit eiectus. vide glos.1.colū.3. q.23.l.10.tit.26.par.4.
Princeps qn̄ alicui facit donationē quæ excedit quingentos solidos vel si a priuato principi fiat talis donatio insinuationem non requirit neque scripturam. vide gl.1.l.9.per tex.ibi.tit.4.par.5.
Princeps si alicui locū donauerit & donatarius in loco illo de nouo populum ædificet & illi pro territorio totum locum sibi donatum deputet an taliter ædificans ibidem iurisdictionem ciuilem vel criminalē habeat & quando. vide gl.4.l.9.tit.4.part.5.
Princeps si alicui villam siue castrum donec cum omnibus iuribus, &c. quid donare videatur. vide gl.5.l.9.tit.4.part.5.
Princeps si donec vel vendat rem alienam an donatio vel vēditio teneat siue credat illam esse suam siue sciat illam esse alienam & illud faciat de plenitudine potestatis & quid præsumetur in dubio. vide glo.2.cū alijs ibi.l.53.tit.5.par.5.
Et quid si ad illud faciendum moueatur ex aliqua causa. vide ibidem.
Et quid si princeps aliquod ius habeat in re illa quam donat vel vendit quid tunc donare vel vendere videatur. vide ibidem.
Et quid si res quæ donatur vel venditur sit minoris vel ecclesiæ & quid si donetur ecclesiæ, vide gl.3.ibidem.

Et quid in rebus dotalibus si a rege alicui donentur an idem in eis quod in alijs dicendum sit, vid.d.gl.3.
Et quid si princeps exprimat causam in alienatione ex qua dicit rem esse suam & illa causa vera non est, vid.ibid.in gl.4.
Et quid si ille cui princeps donat vel vendit & ille cuius res fuit antea ambo prætendant titulum & concessionem a rege, vi. gl.6.ibid.
Princeps si suo subdito aliquid concedat vel sola voluntate nulla subsistente causa potest sibi illud auferre & alij dare, vide gl.6.l.53.titulo.5. partita.5.
Princeps an posit vendere siue donare rem quam habet communem cū alio siue ex illo actu princeps perciperet vtilitatem siue non, vide ibid. in glo.7.&.8.
Et an rem communem posit pignorare & an idem sit si res sit diuidua siue indiuidua, vid.d.gl.7.ad fin.
Princeps tenetur soluere pretium partis suæ priuato cum qua habet rem communem si princeps illam vendiderit vel donauerit, vid.ibid. gl.9.
Princeps quando ex aliqua causa debet habere medietatē condemnationis & alia medietas debet dari priuato an totum debeat solui fisco & fiscus dabit partem priuato, vid.gl.9.supra.d.d.l.53.tit.5.par.5.
Princeps an posit per suum priuilegium concedere vt certi officiales aliquod oficium exerceant vel quod ipsi soli certo pretio vendant vel quid simile, vid.per gl.2.l.2.tit.7.par.5.
Et an idem fieri posit mediante consuetudine vel temporis præscriptione, vide ibid.
Princeps an per suam cōstitutionem posit habilitare spurios quo ad succedendum, vid.gl.6.l.18.tit.8.par.5.
Princeps si imponat subdictis colectam an ex hoc inducatur naturalis obligatio vid.gl.4.l.5.tit.12.par.5.
Princeps an posit confirmare testamentum imperfectum propter defectum testium, vid.gl.4.in fi.l.1.tit.1.par.6.
Princeps si dederit licentiam testandi alicui impedito qualiter ille tunc testare debeat, vi.gl.1.l.5.per tex.ibi.tit.1.par.6.
Princeps si sit ipse solus testis in testamento an testamentum valeat & quid in alio domino terre, vid.ibid.in gl.2.per illum tex.
Principis præsentia quid operetur, vide dictam glossam secundam. dict. l.quintæ.
Princeps an posit dispensare cum muto & surdo a natiuitate vt testamentum facere posit, vid.gl.13.in fin.titu.1.par.6.
Princeps dicitur habere duplex patrimonium, vide gloss.2.l.13. titulo.9. partita.6.
Et an ea quę principi accedunt iure confiscationis sua sint & illa alienare posit, vid.d.gl.2.
Et ea quæ pendent ex sola voluntate principis reputantur imposibilia, vid.gl.13.d.l.13.tit.9. par.6.
Princeps an posit patri licentiam dare ad faciendam maioriam in filium spurium etiam stantibus legitimis, vide glo.3.col.2.in quæst.8.l.32.tit.9.par.6.
Princeps non est solutus neque à adictamine rationis neque a lege æterna vel naturæ, vide.d.gl.3.col.4.post medium.
Princeps qui alicui inhabili ad testandum dedit licentiam ad faciendam maioriam an videatur illum ad testandum habilitare, vid. gl.3.col.7. quæst.12.l.32.tit.9.par.6.
Princeps quando non posint dare licentiam alienandi vel obligandi bona maioriæ alicuius, vid.in.d.gl.3.col.11.quæst.23.
Princeps si confirmet maioriam factam sine eius licentia post mortem facientis an maioria teneat, vid.in.d.col.11.quæst.24. & quæst.47.
Princeps si tempore confirmationis maioriæ fuit conditorem ipsius furiosum an confirmatio teneat, vid.ibid.col.12.quęst.25.
Princeps si bona delinquentis acceperit an illa vt bona maioriæ habeat vel vt libera & quid si illa filio delinquentis dedit, vide glo.4. col.1.l. 6.tit.11.par.6.
Princeps si post condemnationem alicuius & bonorum suorum cōfiscationem illum restituat an & quando bona maioriæ recuperet ipse vel adhuc ea transeāt in sequentem vocatum & quid si iam in eum transierunt, vid.d.gl.4.col.2.&.3.quæst.2.
Princeps ex quibus moueri debet ad dandam facultatem alienandi res maioriæ per possessorem ipsius, vi.d.gl.4.col.6.in fi. & col.7.
Princeps si dederit licentiam alienandi res maioriæ ob causam dotis vel similem an posit compellere alienantem vt si ad pinguiorem fortunā deuenerit aliam subroget loco ipsius in maioria, vi.gl.4.col.7.quæst. 6.l.6.tit.11.par.6.
Princeps an posit disponere contra contenta in testamento, vid.gl.2.colum.9.quæst.18.l.3.tit.13.par.6.
Princeps an posit sine causa auferre ius futuri fideicomisi & aliquem a successione priuare, vid.in.d.quæst.28.
Princeps ipse solus perpetuam securitatem alicui concedit & quādo hoc iudici pertineat, vid.gl.15.l.1.tit.2.par.7.
Princeps si ab aliquo male dicatur qualiter debeat illum punire, vid.gl. l.6.per tex.ibi.tit.2.par.7.
Princeps indulgendo alicui crimen an per hoc illum ab infamia liberet vid.gl.2.&.3.l.6.per tex.ibi.tit.6.par.7.
Princeps ipse solus crimina remittere & indulgere poterit & quando qualiter & quali & an alius hoc facere posit & quid si faciat, vid.gl.5.&.6. l.1.per tex.ibi.tit.32.par.7.
Princeps vide infra in verb. REX, & de principe qui dedit licentiam ad faciendam maioriam, vide supra in verb. LICENTIA & verbo, maioria.
PRINCEPS AGENTIVM in rebus quis dicatur & de ipsius officio, vid.l.12.tit.18.par.4.&.l.7.tit.9.par.2.
PRINCIPALE non debet ab accessorio confirmari, vi.gl.1.col.1.l.2.tit. 12.par.6.
PRINCIPATVS vel iurisdictio non est penes infideles sed penes vicarium christi qui istos principatus cui voluerit poterit concedere & an tutus sit ille qui de Papæ authoritate istos principatus occupauit, vide gl.3.l.8.tit.21.par.4.
PRIOR an posit monachum officialem de officio remouere si voluerit vid.gl.6.l.16.tit.7.par.1.
Priores & consules mercatorum an posint facere statuta pœnalia, vi.gl. in procemio tit.7.par.5.
PRIOR IN TEMPORE in quibus obligationibus debeat alijs præferri, vid.gl.3.l.71.tit.18.par.3.
PRIORITAS an inspiciatur in obligationibus personalibus vel facti, vid.gl.3.l.75.tit.18.par.3.
PRIVATVS an & quando propria authoritate aliquem capere posit vid.gl.3.l.5.tit.7. par.7.
PRIVATORVM consuetudinem ius non inducit. vide glo.1.l.1. titu. 2.par.1.
Priuatorum consensus non dat iurisdictionem, vide glos.10.l.7.titulo.9. partita.1.
Priuatus an posit petere quod retractetur sententia contra cum lata quę transiuit in rem iudicatam eo quod de nouo instrumenta reperit per restitutionem ex clausula, generali ex iusta causa & impedimento, vi. glo.9.l.19.tit.22.par.3.
Et intra quantum tempus istam restitutionem petere debeat, vide ibid. in glo.11.&.12.
PRIVIGNVS si a vitrico suo alimentetur an & quando expensas in hoc factas soluere teneatur, vid.gl.1.l.37.per tex.ibi.tit.12. par.5. & gl. 3.l.25.tit.14.par.5.
PRIVILEGITVS decedens tempore interdicti an sepeliatur in ecclesia specialiter interdicta, vid.gl.2.l.16.tit.9.par.1.
Priuilegiatus ne soluat decimas in quibus casibus soluere eas teneatur, vide glo.l. 4.&.5.tit.20.par.1.
Priuilegiatus laicus super receptione decimarum an illud in alium laicum transferri posit & quid si adsit consuetudo, vide glo.2.l.22. titul. 20.par.1.
Priuilegiatus laicus super receptione decimarum de noualibus aliquid non habebit nec petit, vi.gl.3.l.23.ibid.
Priuilegiatus excusari non debet ad non contribuendum in hospitio faciendo in itinere quod dicimus venta gl.5.l.1.tit.11.par.2.
Priuilegiatus non debet se excusare a reparatione murorum castri vel in necessitate ibi proprijs manibus laborare, vide glo.1.l.15.tit.18.par.2.
Priuilegiatus si in curia regis æque priuilegiatum conuenerit & reus voluerit in foro suo conueniri quid sit agendum, vide gl.2.col.2.in med. l.5.tit.3.par.3.
Et si duo priuilegiati concurrerint vincit reus, vid.ibid.
Priuilegiati pariter conquassatis eorum priuilegijs redditur ad ius cōmune, vid.gl.5.l.25.tit.22.par.3.
Priuilegiati ex quibus soluere debeant decimas, vide gl.1.l.5.tit.20. par.1.
Priuilegiatus a portagijs sine causa an sit tutus in conscientia, vid.gl.1.l.5. tit.7.par.5.
Priuilegiatus super imponendis tributis de nouo in aliquo loco an priuilegio mediante illud illud facere posit, vide gl.7.per text.ibi.l.9.titul. 7.part.5.
Priuilegiatus super sportulis non soluendis si scienter soluerit an solutum repetere posit, vid.gl.1.col.2.l.30.tit.14.par.5.
Priuilegiatus contra pariter priuilegiatum an gaudeat priuilegio, vid.gl. 1.col.1.l.3.tit.11.par.6.
PRIVILEGIVM clericale an perdatur si clericus portet arma & quid in illis qui sunt in minoribus ordinibus constituti, vid.gl.4.l.49.tit.6. partita.1.
Priuilegium ne quis soluat decimas a papa concessum an valeat, vid.gl.1. l.4.tit.20.par.1.
Priuilegium an tollatur vna contrauentione, vid.gl.3.l.5. tit.20. par.1.
Priuilegium proprie dicitur quando in priuato fuit concessum & quid si esset inclusum in corpore iuris & an tunc veniat in generali reuocatione priuilegiorum, vid.gl.1.l.2.tit.18.par.3.

Universidad de Deusto Biblioteca

Priuilegium in sui principio debet habere nomen domini & alia, vid. gl. 2.l.2.tit.18.par.3.
Et quæ sint de honestate quę vero de honestate poni in instrumentis, vi. glo.d.l.2.
Priuilegium alicui concessum alicuius prædij an de substantia requiratur quod ibidem termini nominentur, vide gl.5.d.l.2.tit.18.par.3.
Priuilegium super immunitate alicui dato fieri debet cum derogatione legum quando talis immunitas est fisco damnosa, vide gl.6.ibid.
Priuilegium datum in confirmationem alterius quid in se habere debeat vide gl.8.l.2.tit.18.par.3.
Priuilegium & carta plumbata in quo differant & quando cognoscetur principem illud nomine priuilegij dare, vide gl.1.l.4.ibid.
Priuilegium immunitatis alicui concessum a tributis an eum excuset a moneta foreria, vide gl.1.l.10.tit.18.par.3.
Priuilegij verba semper in specie debent & secundum eorum tenorem debent iudicari, vid.gl.1.l.11.tit.18. par.3.
Priuilegium super portagio non soluendo tantum extenditur ad portagia quę a concedente leuantur non vero si ab alijs, vide gl.2.l.11.titulo.18.par.3.
Priuilegium debet interpretari vt aut in se non includat plura specialia, vide gl.4.d.l.11.
Priuilegium vt posit quis res prohibitas extrahere extra regnū an includat in se quod talis extrahens consuetum solui debeat, vide ibid.
Priuilegium alicui cōcessum securitatis pro pecoribus & pastu quid operetur, vide gl.2.l.19.tit.18.par.3.
Priuilegium debet interpretari vt in possibilibus ius tertij aliquo modo non lædatur, vid.d.gl.2.
Et quid si in priuilegio sit expressum vt vltra transitum possint pecora pasci & lędatur tertius indigeatque pastu quis tunc in pastu præferendus sit, vid.d.gl.2.in fi.
Priuilegium alicui datum vt posit extra regnum res veritas portare si de tempore nihil in eo dicatur qualiter hoc intelligatur, vide gl.1.l.20.titu.18.par.3.
Priuilegium quis illud declarare posit quomodo cunque circa eum legetur, vide gl.1.l.27.ibid.& ibi.gl.5.
Priuilegium & confirmatio differūt inter se & qualiter, vide glossam.2. dict.l.27.
Priuilegium secundum in ipsius impetratione debet de primo fieri mentio etiam si primum priuilegium contineat ius commune, vide gl.3.l.27.tit.18.par.3.
Quod procedit siue primum priuilegium sit generale siue speciale, vide dict.glo.3.
Et an sufficiat clausula generalis scilicet (non obstantibus) apposita in secundo priuilegio, vide ibid.
Priuilegium habet vim legis & facit ius inter illas personas tantum non autem facit ius generale, vide gl.1.l.28.tit.18.par.3.
Priuilegium quod debitor super debito respondere non teneatur non valet & an sit contra ius naturale vel contra ius ciuile, vide gl.1.l.31.titul.18.par.3.
Priuilegium per quod datur alicui prolongatio solutionis debiti ad decēnium vel vltra dari nō debet & quid si ad certum diem soluere iurauit an in tali prolongatione de iuramento illo mentio fieri debeat & an sit periurus, vide gl.1.l.33.tit.18.par.3.
Et an domino sit præstanda securitas & dari debeant fideiussores & quid si illos dare non posit, vid.gl.2.ibid.
Priuilegia simul concurrentia se impediunt & debent reddi ad ius cōmune, vide gl.2.col.2.in med.l.5.tit.3.par.3.
Priuilegium alicui datum si in tempore debito non ostenderit an illud perdat, vid.gl.6.l.35.tit.18.par.3.
Priuilegium primum non reuocatur per clausulam secundi scilicet non obstante sed debet esse specifica, vide glossam.2.l.39.titu. decimooctauo.partita.3.
Priuilegium impetratum nulla facta mentione de compositione partiū siue de pactis & conuentionibus eorum non valet, vid.gl.3.ibid.
Priuilegium a non procuratore impetratum quando valeat, vide glo.4.l.37.tit.18.par.3.
Priuilegium an prosit socijs de iure communi & in quibus sic, vide gl.1.l.40.tit.18.par.3.
Priuilegium super immunitate alicui datum an perdatur si aliquas fecerunt solutiones & quantum tempus duret & cui incumbat onus probandi vsum vel non vsum priuilegij, vid.gl.1.l.42.tit.18.par.3.
Priuilegium an & quando perdatur per vnum actum contrarium priuilegio, vide.d.gl.1.
Priuilegium super nundinis habendis in aliquo loco amittitur si per decem annos non vtatur in sui principio, vide glo.2.d.l.42. titulo.18.partita tertia.
Et quid si ius istud habendi nundinas acquiretur præscriptione an perdatur per non vsum decem annorum, vide ibid.
Priuilegium suum extendens quis ad non concessa illud perdit etiam in concessis.vid.gl.3.d.l.42.& quando, vid.ibid.in fin.
Priuilegium religioni attributum propter arctitudinem villę perditur si regula antiqua ibidem non seruatur, vid.d.gl.3.
Priuilegium scholaribus concessum ad non studentes non extenditur & quando hoc sit, vid.d.gl.3.
Priuilegio non ostenso si quis personam fuerit damnatus ad tributi solutionem an præiudicet sibi in alijs, vid.gl.4.l.43.ibid.
Priuilegium ex quibus suspectum reddatur, vide glossas.l.44.titulo.18.partita.3.
Priuilegium præsentatum pro aliquo an aduersario copia totius priuilegij dari debeat & an permittatur sibi legere totum vt videat an aliqua clausula præcedens vel sequens faciat pro eo, vide glossam.2.l.113.titu.18.par.3.
Priuilegium principis speciale requiritur ad hoc vt quis posit tabelliones creare, vid.gl.2.&.3.l.3.tit.19.par.3.
Priuilegium regis an sit necessarium ad hoc vt populus de nouo construi posit, vid.gl.2.l.7.tit.20. par.3.
Priuilegium an posit aliquibus concedi vt contra eos non posit currere præscriptio & quando, vid.gl.1.l.1.tit.29.par.3.
Priuilegia mariti & tutellam filiorum amittit mulier eo ipso quod in corpore suo peccauit, vid.gl.6.l.3.tit.12. par.4.
Priuilegium a principe spurio datum vt alijs deficientibus succedat an valeat, vid.gl.2.l.3.tit.15.par.4.
Priuilegia quę lędunt restringenda limitandaque sunt iusta dispositionem iuris communis vt minus lędant, vide glossam.2.colum.2.l.6.tit.25.par.4.
Priuilegium concessum minoribus habet locum in rege & quare, vid.gl.3.tit.1.par.5.
Priuilegium hypothecæ prefertur omnibus alijs priuilegijs personalibus vid.gl.3.l.9.tit.3.par.5.
Priuilegium militum an extendatur ad milites veteranos vel existentes in domibus suis, vid.gl.2.l.49.tit.5.par.5.
Et quis proprie dicetur miles ad hoc vt sibi competat militum priuilegium, vide ibid.
Priuilegium competens ratione ætatis an potentius sit quam competēs ratione sexus muliebris.vid.gl.3.l.53.tit.5.par.5.
Priuilegium principis per quod conceditur aliquibus vt ipsi soli aliquod officium exerceant vel certo præmio vendant vel aliud simile an valeat & quid in consuetudine vel præscriptione, vid.gl.2.l.2.tit.7.par.5.
Et quod priuilegio acquiritur etiam præscriptione acquiri potest, vid. d. gloss.2.dictæ.l.2.
Priuilegium principis an requiratur in faciendis ferijs seu mercatis de nouo & quando sic, vi.gl.1.&.2.l.3.ibid.
Priuilegium principis per quod liberat aliquem a portagijs siue pedagijs soluendis sine causa dari non debet, vid.gl.1.l.5.tit.7.par.5.
Priuilegia militum ecclesiarum & minorum quod sit quando fraudulenter portagia soluere nolunt, vid.gl.16.l.5.ibid.
Priuilegia concessa ciuitatibus aut locis an sint regalia & perpetua, vi.gl.3.l.9.tit.7.par.5.
Priuilegium si non concedatur ciuitati vel ciuibus an sit regale vel non, vide ibidem.
Priuilegium alicui concessum ad hoc scilicet vt de nouo tributa in certis termirer imponere posit an valeat, vid.gl.7.d.l.9.
Et si res alicuius propter tempestatem iactæ sint si alius illas possideat etiam si super hoc habeat priuilegium illas restituere debet, vide glo.3.l.7.tit.9.par.5.
Et an socij siue sint socij omnium bonorum siue certæ negotiationis habeant priuilegium vt non possint conueniri nisi in quantum facere possint deducto ne egeant & an idem sit in in scholaribus socijs, vi.gl.5.l.15.tit.10.par.5.
Priuilegia minorum habent etiam locum in prodigis, vid. gl.6.l.5.tit.11.par.5.& in mentecaptis, vid.gl.8.l.4.tit.14.par.5.
Priuilegium concessum militibus vt fideiussores esse non possint an ab eis renuntiari posit, vid.gl.1.l.2.tit.12.par.5.
Priuilegium prælationis an detur marito aduersus ceteros creditores in bonis vxoris suæ ratione dotis promissæ, vide glo.1.l.23.tit.13.par.5.
Priuilegium quod habet pupillus in actione tutellæ an illud transmittatur ad hæredem etiam ex se descendentem, vid.gl.4.in fi.ibid.
Priuilegium quod habet mulier in recuperanda dote an illud ad filios vel etiam ad extraneos hæredes transferat & an transferat ad creditores suos vel cessionarios suos, vid.gl.6.l.33.tit.13.par.5.
Priuilegium alicui datum super sportulis non soluendis si illo non obstāte soluerit an solutum repetere posit, vide gl.1.colum.2.l.30.titulo.14.partita.5.
Priuilegium militum in testando datur eis quando ipsi vadunt ad bellū licitum, vid.gl.5.l.4.per tex.ibi.tit.1.par.6.
Priuilegium competens militibus in testando an ad peregrinantes extendatur, vide gl.7.d.l.4.
Priuilegia libertatis concessa sunt pijs causis, vide gl.7.l.7.titulo quarto. partita.6.
Et vbi concurrunt priuilegium & ius commune tunc potentius est ius commune quam priuilegium, vide gl.13.l.13.tit.6.par.6.
Priuilegium filiorum amittit filius qui contra patrem aliquam ingratitudinis causam commisit.vide glo.2.l.4.tit.7.par.6.
Priuilegia ciuitati concessa vel ecclesiæ censentur perpetua, vid.glo.1.in fi.l.27.tit.9.par.6.
Priuilegium destruitur destructa re per quam fuit concessum & an si reædificetur habebit idem priuilegium, vide gl.3.col.9.quæstio.19.l.32.titulo.9.par.6.
Priuilegium principis ita interpretari debet vt minus ius tertij lędat etiā si generaliter concedatur & reducitur ad ius commune etiam eo casu quo ita redactum nihil operaretur, vide gl.2. col.10. post med.l.3.titu.13.par.6.
Priuilegia hæreditatis penes quem hæredem esse debeant si plures hæredes sint instituti, vid.gl.l.7.per tex.ibi.tit.15.par.6.
Priuilegium restitutionis quod datur minori an ad patrem vel ad eius hæredes transeat, vide gl.6.l.8.tit.19.par.6.
Priuilegium competens pupillo an transmittatur ad hæredes eius, vide ibidem.
Priuilegia reipublicæ an dentur villis ciuitatibus vel castris & quando vid.gl.3.l.10.tit.19.par.6.
Priuilegia personalia ad hæredes non transeunt, vide glo.1.l.27. per tex. ibi.tit.34.par.7.
Priuilegia concessa ciuitati potius præsumuntur regalia quam personalia vide ibidē.
Priuilegium & verba priuilegiorum late sunt interpretanda, vid.gl.l.28. per tex.ibi.tit.34.par.7.
Et an nobilis posit priuilegia nobilitatis renuntiare, vide glo.1.l.34.titu.34.par.7.
PROBATIO vsus non requiritur vbi illud est notorium, vid.gl.magnā post med.l.7.tit.2.par.1.
Probatio sanctitatis quæ sit, vide gloss. 4.l.66.per text.ibi.titulo quarto. partita.1.
Probatio per iuramentum etiam in defectum probationis non est propria probatio sed extra ordinaria, vid.gl.7.in med.l.2.tit.11.par.3.
Probatio vbi plenissima requiritur non sufficit vnus testis etiam cum iuramento parti de lato, vid.gl.7.col.2.ad fi.l.2.tit.11. par.3.
Probatio competit agenti & asserenti pupillari substitutioni locum fore, vide gl.2.l.1.tit.14.par.3.
Probatio ad hoc vt releuer dominum serui contra seruum asserentem se liberum debet eius possessio iustificari, vide glossam tertiam.l.5. titul.14.par.3.
Et quid in diutina possessione an ibi omnis violentia videatur cessare, vide.d.gl.3.ad fin.
Probatio cui competat si dicat solutum solui non debere, vid.glo.l.6.per tex.ibi.tit.14.par.3.
Probatio quę colligitur ex dicto matris asserentis filium ex marito non fuisse genitum quid operetur, vide gl.4.l.9.tit.14.par.3.
Probatio in causa criminali an fiat per indicia & qualis esse debeat & quādo, vid.gl.5.&.3.l.12.tit.14.par.3.& gl.l.26.tit.1.par.7.
Probatio mortis alicuius qualiter fieri debeat & an consanguinei eius in dubio ad eius bona admittantur, vid.gl.1.&.2.l.14.tit.14.par.3.
Et an ad probandum aliquem viuere sufficiat præsumptio legis scilicet quod viuet.100.annis, vid.d.gl.2.
Probationes fieri possunt etiam si terminus & dilatio petita non sit, vide gl.1.l.1.tit.15.par.3.
Et an posit quis condemnari ex probationibus factis ante litis contestationem, vid.gl.1.l.2.tit.16.par.3.
Probationes fieri possunt ante litem contestatam super incidentibus, vi. gl.1.l.7.tit.16.par.3.
Probationes quæ pereant instantia perempta, vide gloss.4.l.9.titulo.22. partita.3.
Probationes si a partibus nō producantur in terminis sibi datis an iudex sententiare posit causam, vid.gl.7.l.15.tit.22.par.3.
Probatio quando maior est petito an iudex supplere posit, vide gl.1.col.1.l.16.ibidem.
Probationes authoris an prosint singulari successori vel alia acta iudicij, vide gl.5.l.19.tit.22. par.3.
Probatio paupertatis cui incumbat & de modis probandi paupertatem vid.gl.2.l.20.tit.23.par.3.
Probatio an incumbat aduersario neganti fuisse intra quinque dies appellatum, vid.gl.5.l.22.tit.23.par.3.
Probatio quod illud quod inuenitur est thesaurus neque a nemine ibi fuisse depositum cui incumbat, vid.gl.2.l.45.tit.28.par.3.
Et si aliquid sit ita occultum quod non posit probari in publicum deduci non debet, vid.gl.16.in prologo quartę partitæ.
Probatio de interiori dissensu est ita difficilis quod est impossibilis, vid. gl.3.in princ.l.5.tit.2.par.4.
Probatio per vnū testem & famam de aliquo tit. vel simili excluditur per probationem plurium testium tanquam veriorem & clariorem, vide glo.4.l.1.tit.2.par.4.
Probatio plena non ditur in causa matrimoniali vel criminali quę fit per vnum testem & famam, vid.d.gl.4.
Probatio sufficiens qualis esse debeat ad hoc vt mulier certa reddatur de morte primi viri vt cum secundo contrahere posit, vide glo.2.l.8.tit.9.par.4.
Et an sufficiat probatio per famam vt sine pœna cum secundo contrahere posit matrimonium, vide ibid.in.d.gl.2.
Probatio consanguinitatis per testes qualiter fieri debeat, vide glo.1.l.7.tit.9.par.4.
Et qualiter fiat probatio quasi possessionis paternitatis filiationis vel fraternitatis. vide ibid.
Probatio facta ad vnum effectum vel extra iudicium an faciat fidem ad alium effectum siue extra iudicium, vide gl.6.l.17.tit.9.par.4.
Et an istud habeat locum in spiritualibus vt tales probationes &c. vide ibidem.
Probatio consanguinitatis vel affinitatis an fieri posit per testes deponentes de auditu, vide glo.1.l.20.tit.9.par.4.
Probatio nobilitatis alicuius non probatur hodie per testes de auditu nisi testificent ibi simul & de fama, vid.d.gl.1.in fi.
Probatio consuetudinis immemorialis non fit per testes de auditu nisi testificent simul de fama, vid.ibid.
Probatio in contrarium an admittatur contra assertionem patris dicentis in testamento aliquem esse filium suum, vide glo.7.in fi.l.7.titulo.15.par.4.
Probatio præsumptiua quod filius sit legitimus an deducatur ex emancipatione sua de qua per scripturam constat, vid.glo.4.l.17.tit.18.par.4.
Probatio per inditia quam dedit seruus contra occissorem domini sui ex qua fuit deuentum ad torturam an illum liberum faciat quando ex tortura fuit orta confessio delicti, vid.gl.4.l.3.tit.22.par.4.
Probatio in contrarium bene admittitur per præsumptionem iuris & de iure, vid.gl.2.col.3.post med.l.6.tit.25.par.4.
Probatio incumbit ei qui dicit aliquem fuisse monitum vel citatum, vide gl.2.l.9.tit.25.par.4.
Probatio qualis esse debeat ad hoc vt mutuum ecclesiæ minori vel ciuitati factum teneat, vid.gl.2.6.&.7.per tex.ibi.l.3.tit.1.par.5.
Et an eadem requiratur in alijs contractibus, vide dictam gloss.2. in fin. &.d.gl.7.ad fi.
Probatio de perditione rei per casum fortuitum an pertineat ad depositarium vel ad quem, vid.gl.2.l.4.tit.3.par.5.
Probatio qualis desideretur in pastore dicente se non esse in culpa damni dati in pecoribus suis, vid.gl.11.cum alijs ibi.l.15.tit.8.par.5.
Probatio si non sit plena tunc requiritur partis iuramentum alias non, vide gl.12.l.15.su par.d.
Probationes si sint directo contrariæ stādum erit probationi actoris qui plene probauit, vide gl.13.ibid.
Probatio per testes requiritur quando hospes dicit hospitatorem aliquid recepisse, vid.gl.5.l.26.tit.8.par.5.
Probatio incumbit ei qui dicit non fuisse ex sua negotiatione fuisse lucratum, vi.gl.2.l.13.tit.10. par.5.
Probatio vbi plene haberi non potest tunc oportet per argumenta & pręsumptiones procedere, vid.gl.7.ad fi.l.2.tit.11.par.5.
Probatio incumbit ei qui dicit contractum simulatum fore vel vsurariū, vid.gl.6.l.40.tit.11.par.5.
Probatio per quam extraneus possessor alicuius rei debeat a creditore expelli a possessione illius rei tā quam prius creditori pignoratā qualis esse debeat, vid.gl.1.l.18.per tex.ibi.tit.13.par.5.
Probatio vnius causæ tantum quando sufficiat si plura requirantur vel narrentur simul, vid.gl.2.l.8.tit.7. par.6.
Et an videatur quis se astringere ad probandum eodem modo quo in libello narratur, vid.ibid.
Et in dubio nemo videtur se astringere ad probandum nisi quatenus agere debeat, vide ibidem.
Et si quis se astringit ad probandum per hoc fundet intentionem aduersarij agentis, vide ibid.
Probatio debet in continenti offerri quando opponitur aduersus aliquē proprietatis exceptio. vid.gl.12.l.2.tit.14.par.6.
Probationes contra reum factæ an elidentur si tortus in tortura negauerit, vid.gl.8.l.26.tit.1.par.7.
Probationes quales esse debeant vt aliquis posit criminaliter puniri, vi. gloss.2.3.&.4.d.l.26.per tex.ibi.
Probatio per coniecturas admittitur in crimine falsi & ab actore requiritur, vide glossas in procemio tit.7. par.7.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Probatio adulterij per quos testes fieri possit & quando & qualiter sint examinandi, vid. gl. l. 10. per tex. ibi. tit. 17. par. 7.
Probatio semiplena an oriatur ex confessione rei in tormentis facta ita vt licet postea persueret in negando iterum atque iterum torqueri possit vid. gl. 8. l. 4. tit. 30. par. 7.
Probatio semiplena an inducatur an dandam torturam & qualis, vid. gl. 1. 2. & 3. l. 3. tit. 30. par. 7.
Probatio summaria, vide infra in verbo, SVMMARIA &c.
PROBARE dicitur crimen ille qui inditia sufficientia monstrauit quibus deuentum est ad torturam ex qua fuit sequuta confessio, vi. gl. 4. l. 3. tit. 22. par. 4.
Probare non dicitur illi qui habet præsumptionem pro se, vide gl. 12. l. 15. tit. 8. par. 5.
PROCESSVS factus cum syndico alicuius vniuersitatis an valeat & quando vt ex eo possit fieri sententia, vid. gl. 1. l. 13. tit. 2. par. 3.
Processus factus coram iudice cæco furioso vel aliter naturaliter vel accidentaliter impedito an valeat si a parte non fuit oppositum impedimentum, vid. gl. 2. l. 4. tit. 4. par. 3.
Processus coram iudice male famæ factus si ei non opponatur de hoc bene valet, vid. gl. 5. d. l. 4.
Processus etiam si completus sit si non apparet citationem præcessisse non tenet, vid. gl. in procemio tit. 7. par. 3.
Processus an irritetur eo ipso quod dilatio petita non fuerit, vide gl. 1. l. 1. tit. 15. par. 3.
Processus an teneat contra ecclesiam si legitime citata defensorem non constituerit & quid in minore & republica. vide glossam. 5. l. 1. titu. 25. partita. 3.
Processus an teneat si non sit appellatum & fit executio contra ordinem iuris incipiendo ab immobilibus, vide gl. 1. l. 3. tit. 27. par. 3.
Processus an possit fundari contra mutum & surdum a natiuitate, vid. gl. 13. in fi. l. 13. tit. 1. pur. 6.
Processus an valeat si accusatus de delicto a pluribus non oppofuit exceptionem de tali accusatorum pluralitate, vide glossam. 1. l. 13. titulo. 1. partita. 7.
Processus an possit per dominum fundi in quo animal reperitur fieri contra ipsum animal si dominus non cognoscatur & an condemnatio valeat, vid. gl. 7. l. 24. tit. 15. par. 7.
PROCLAMA debet fieri in ecclesia ante quam aliqui contrahant matrimonium, vide supra in verb. PVBLICATIO.
PROCVRATOR quis a quibus constituit vel constituitur cum libera generalis specialis in rem suam Ad negotia mandatum suspectus minoris plures substituit Reuocatur appellat vel appellatum prosequi in criminalibus cauet vel satis dat suspectus iurat vel iuret
Procuratores vniuersitatum non possunt compromittere sine speciali mãdata gl. 4. l. 24. tit. 4. par. 3.
Procurator qui damnificauit dominum an possit per eum obijci exceptio compensationis de eo in quo dominum meliorauit, vi. glos. 1. l. 22. tit. 14. partita. 5.
Procuratores aliorum quam regum sunt infames quod extendit ad doctores vel licentiatos aduocantes, vid. gl. 5. l. 5. tit. 5. par. 3.
Procurator an admittatur pro carcerato, vide gl. 3. l. 12. tit. 5. par. 3.
Procurator non admittitur pro iudice se excusante finito officio in illis 50. diebus in quibus respondere debet querelantibus, vide gl. 13. l. 12. titul. 5. par. 3.
Procurator quando admittendus in iudicio per iudicem nisi datis fideiussoribus de rato & ex quibus causis istud accidere poterit. vid. glo. 1. l. 21. tit. 5. par. 3.
Et an in procuratore constituendo requiratur scriptura saltim de iure regni, vid. d. gl. 1.
Et si contra procuratorem fuerit opposita exceptio falsi tunc non admittitur cum cautione de rato, vid. ibid. in fi.
Procurator & quando finiatur eius officium & quid in procuratore prelati & an hæres eius admittatur & quid si tempore constitutionis dicat in talem & eius hæredem &c. vid. gl. l. 23. tit. 5. par. 3.
Et domino mortuo an feratur sententia in personam procuratoris, vi. gl. quartam.
Procurator a reo constitutus nondum soluere illud in quo reus condemnatus fuit gl. 2. l. 27. tit. 5. par. 5.
Procurator non potest sine causa procurationem desere sed iam susceptam administrabit gl. 10. d. l. 4. tit. 5. par. 3.
Procurator si veniens incidat in latrones an dominus damnum resarciat ei, vid. gl. 4. l. 25. tit. 5. par. 3.
Procurator quando repetit a domino expensas quas fecit in lite & quales & an valeat pactum inter dominum & procuratorem vt si ei restituantur damna quæ sua culpa vel contumacia obuenerunt, vide gl. 5. & 7. dictæ. l. 15.
Procurator renetur ad damna si in lite fuit culpatus etiam de culpa leuissima, vid. gl. 1. l. 26. ibid.
Et allegans se procuratorem illud ostendere debet alias tenetur gl. 2. l. 27. tit. 5. par. 3.
Procurator si male in causa fuerit versatus an possit dici præuaricator, vi. gl. 15. tit. 6. par. 3.
Procurator cum litem contestatur eodem modo respondere debet quod ipse principalis, vid. gl. 4. l. 3. tit. 10. par. 3.
Procurator intra quantum tempus debeat errorem suum corrigere, vi. gl. 2. l. 1. tit. 13. par. 3.
Procurator vtrum possit interuenire in creatione tabellionis ita quod personaliter comparere non debeat, vide glo. 1. l. 4. tit. 10. par. 3.
Procurator si non dimittatur ab aliquo quando vadit ad aliquem locum etiam in vtilitatem reipublicę si causa iam inceptafit an & tunc post multum tempus appellare possit, vid. glo. 4. l. 10. tit. 23. par. 3.
Procurator vendens actionem an possit habere de pretio, vid. gl. 4. l. 46. tit. 28. par. 3.
Procurator alicuius ad matrimonium contrahendum pro eo quę verba & qualiter proferre debeat, vid. gl. 8. l. 5. tit. 2. part. 4.
Et an compaternitas contrahat per procuratorem, vide gl. 1. in procemio tit. 7. par. 4.
Procurator an possit interuenire in petenda legitimatione alterius, vide gl. 3. l. 4. tit. 15. par. 4.
Procurator an possit interuenire in fidelitatis iuramento quod a feudatario præstari debet, vid. gl. 3. l. 4. tit. 26. par. 4.
Procurator qui statim quod recepit literas non contradixit mãdato consentire videtur, vid. gl. 2. l. 6. tit. 1. par. 5.
Procurator alicuius licite potest retinere instrumenta litis quo vsque dominus sibi satisfaciat, vid. gl. 4. in med. l. 9. tit. 2. par. 5.
Procurator qualiter verba contractus cõcipere debeat cum aliquid en le nomine domini absentis, vid. gl. 1. l. 48. tit. 5. par. 5.
Procurator ad vendendum sine assignatione pretij an admittatur ad vendendum. vid. ibid. in gl. 5.
Et quid si vendat minus dimidia iusti pretij, vide ibidem in gl. 6.
Procurator alicuius si rem vendat an possit intentare remedium l. 2. C. de rescindenda vendictione si fuerit deceptus vltra dimiam iusti pretij, vi. glo. 4. in medio. l. 56. tit. 5. par. 5.
Procurator alicuius si in personam domini aliquid fuerit stipulatus an dominus illud petere possit promittenti & quando, vid. gl. 4. & 5. titu. 11. par. 5.
Et quando ex hac causa detur domino vtilis actio sine cessione vide dict. glossam. 5.
Et an & quando solutio facta procuratori alicuius liberet soluentem, vid. glo. 1. 5. per tex. ibi. tit. 14. par. 5.
Procurator an & quando admittatur ad compensationem, vid. gl. 2. l. 24. tit. 14. par. 5.
Et an soluens procuratori alicuius reuocato illud ipse sciens an sibi donasse videatur, vid. gl. 1. l. 30. tit. 14. par. 5.
Procurator alicuius potest facere inuentarium nomine alicuius & quando & an tunc debeat ibidem se subscribere, vide glossam. 16. l. 5. titul. 6. par. 6.
Procurator an excusetur a quacunque pœna si compellatur patrocinare per iudicem, vid. gl. 18. l. 13. tit. 7. par. 6.
Et an a matretutor per procuratorem peti possit vid. gl. 4. post princ. l. 1. tit. 16. par. 6.
Et an cùm tutor accusatur de suspecto possit per procuratorem accusari & an tunc ipse per procuratorem se defendere possit, vide glo. 6. & 8. l. 2. tit. 18. par. 6.
Procurator si præsens sit & taceat an videatur consentire. vid. gl. 1. l. 23. tit. 34. par. 7.
PROCVRATOR QVIS, & an possit esse cęcus vel aliquis reus criminis capitalis seu infamis vel consanguineus seu religiosus siue clericus, vid. gl. 1. 5. tit. 5. par. 3.
Procuratores non possunt esse personæ illustres & pro quibus personis sic gl. 7. l. 11. tit. 5. par. 3.
Et facultas constituendi procuratorem sine causa non potest adimi per iudicem gl. 1. l. 11. tit. 5. par. 3.
Procurator an possit esse minor. 25. annis & quid si talis exceptio ei non opponatur & quid si pro eo lata fuit sententia, vid. gl. 16. l. 19. tit. 5. par. 3.
Et quid si veniat ad defensionem patris matris vel auiæ, vide dictam glo. 16. in fine.
Procurator quis possit interuenire in creatione tabellionis ita quod personaliter comparere non debeat, gl. 1 l. 4 tit. 19. par. 3.
Procurator esse potest filius familias pro negotijs sui patris vel alterius gl. 1. l. 11. tit. 17. par. 4.

PROCVRATOR

PROCVRATOR A QVIBVS, & a minore.
Procurator constitui non potest & an a filio familias vel ab episcopo vel abbate siue bona sint diuisa inter ipsum & capitulum siue non, vid. gl. 1. 5. & 9. l. 1. tit. 5. par. 3.
Procurator an a solis prælatis constitui possit sine consensu capituli & quando, vid. gl. 11. l. 1. tit. 5. par. 3.
Procurator an a solo magistro militiæ constitui possit consensu conuentus, vide ibid.
Procurator debet esse certus cum constituitur & an debeat ex primi lis ad quem illum constituit, vid. gl. 1. & 4. l. 13. tit. 5. par. 3.
Procurator an & quando possit constitui ad litis futuras, vide glossam. 4. dictæ. l. 13.
Procurator constitui potest per nuntium certum ad hoc deputatum & qualiter, vid. ibid.
Procurator constitutus apud acta an possit reuocari extra acta, vid. gl. 3. l. 14. tit. 5. par. 3.
Procurator ab aliquo constitutus si constat de mandato an sit necessaria cautio de rato & quod in instrumento exprimatur glossa quinta. l. 14. ibidem.
Et quid si sit in isto casu constitutus apud acta & quid in procuratore rei an idem esse debeat, vid. ibid. in gl. 6.
Et an idem quod est in procuratore rei sit in procuratore actoris in causa reconuentionis, vid. ibid.
Procurator ad petendam restitutionem pro aliquo minore constitutus an debeat habere speciale mandatum & an generale sufficiat, vid. gl. 1. l. 15. tit. 5. par. 3.
Procuratores si plures sint constituti quis eorum admittetur & quid si cõcurrant & per quem actum videatur quis præ occupare, vid. gl. 1. 2. 3. & 4. l. 18. tit. 5. par. 3.
Et si omnes sint constituti omnes simul litem contestauerunt omnes simul postea admittentur gl. 6. ibid.
Procurator constitutus ad certum negotium nulla ei data forma an possit & tunc alium locum ipsius substituere, vid. gl. 13. l. 19. tit. 5. par. 3.
Et quam ætatem isti habere debeant, vid. gl. 14. d. l. 19.
Procurator constitutus ad agendum etiam cum taxatiua tantum videtur constitutus ad defendendum in causa reconuentionis, vid. gl. 5. l. 21. tit. 5. par. 3.
Procurator constitutus ab aliquo in rem suam videtur ei dare omnimodam licentiam experiundi nec alia est necessaria, vide glo. 5. l. 4. titu. 11. par. 3.
Procurator a tutore constitutus ad petendas res pupilli in iudicio an talis constitutio valeat sine causa, vid. gl. 2. l. 96. tit. 18. par. 3.
Procurator a tutore constitutus ad vnum actum tantum an teneat talis constitutio & quis si constituatur an ea quæ sunt voluntarie iuri solutionis. vid. gl. 3. d. l. 96.
Et an talis procurator constituatur periculo tutoris, vide ibidem in glossa quarta.
Procurator ad omnia constitutus an pro obseruantia contentorum in instrumentis possit bona domini obligare, vide glo. 1. in fin. l. 97. titu. 18. partita. 3.
Procurator an possit a patre constitui in filij sui emancipatione, vid. gl. 2. l. 15. tit. 18. par. 4.
Procurator an constitui possit a surdo vel muto, vide glossam. 7. l. 2. titul. 11. par. 5.
Procurator constitui potest per minorem ad ea quæ ipse obligari possit sine curatore, vid. gl. 5. l. 4. tit. 11. par. 5.
Procurator constitutus ad petendum delictum an solutionem recipere possit & quando, vide gl. 1. cum sequentibus. l. 7. titulo decimoquarto. partita. 5.
Procurator constitutus ad petendum debitum tantum & non ad solutionem recipiendam qualiter debeat formare libellum, vide ibidem in gloss. 3.
Procurator constitutus ad adeundam hæreditatem sub conditione etiã si ipse pure illam adeat an aditio teneat, vid. gl. 4. l. 15. tit. 6. par. 6.
Procurator an & quando constitui possit ad adeundam hæreditatem, vi. gl. 6. & 8. ibid.
Procurator an possit constitui ad agnoscendam vel petendam bonorũ possessionem quæ iuris est, vid. gl. 9. d. l. 15.
Procurator quando possit constitui a minore & quid profit si aliquid legitime fiat gl. 2. l. 6. tit. 1. par. 7.
PROCVRATOR CVM LIBERA ad quid eius potestas extendatur propter illud verbum cum libera. vide glo. 6. & 7. l. 19. titul. 5. partita tertia.
Et quid si dicat quod habebit ratum omne per eum gestum, vide ibid. in glo. 8.
Et libera potestas videtur data procuratori si sit dictum quod faciat quid quid velit, vid. d. gl. 8.
Procurator cum libera an possit donare vel iactare siue dilapidare bona domini & quid hæc clausula (cum libera) operetur. vid. ibid.
Procurator omnium bonorum cum libera licet ibi non dicatur ad agendum vel defendendum potest agere & rem in iudicio deducere, vide ibidem.
Procurator cum libera an possit facere liberationem & quitationem debiti & an possit donare, vide gl. 4. l. 7. tit. 14. par. 5.
Procurator cui data fuit plena potestas si non diceretur cum libera an omnia facere possit indistincte & quid si cum libera, vide glo. 6. l. 19. titu. 5. par. 3.
PROCVRATOR GENERALIS ad negotia an ad causas constitutus esse videatur. vid. gl. 1. l. 97. tit. 18. par. 3.
Procurator generalis an teneatur appellationem prosequi si ad prosecutionẽ ipsius deberet a sua prouintia exire suaque negotia derelinquere & ad quid & tunc teneatur. vid. gl. 4. l. 3. tit. 23. par. 3.
Procurator generalis ad lites an debeat habere speciale mandatum ad cõfitendum in iudicio alias secus confessio domino non preiudicet, vide gl. 1. l. 1. tit. 13. par. 3.
Procurator etiam generalis admittitur ad allegandas causas absentiæ, vi. gl. 6. l. 1. tit. 5. par. 3.
Et a admittatur pro iudice se excusante finito officio in illis. 50. diebus in quibus respondere debet querelantibus, vide glossam. 13. l. 12. titulo. 5. partita. 3.
PROCVRATOR SPECIALIS VEL HABENS speciale mandatum, & procurator sine speciali mandato non potest in arbitrium nec in arbitratorem compromittere nec poterit prorogare iurisdictionem iudicis sine speciali mandato. vid. gl. 5. l. 19. tit. 5. par. 5.
Procurator datus in causa speciali an teneatur & possit appellationem suam prosequi & quid in generali, vide glo. 7. l. 23. tit. 5. & gl. 2. l. 3. titu. 23. par. 3.
Procurator ad vendendum an debeat habere speciale mandatum ad hoc faciendum, vid. gl. 1. l. 61. tit. 18. par. 3.
PROCVRATOR MANDATVM, & procurator non potest agere contra citra vel præter mandatum ibi datum glo. 1. l. 19. titul. 7. partita tertia.
Procurator sine mandato quando recuperet expensas in lite factas, vi. gl. 5. & 6. l. 27. tit. 5. par. 3.
Procuratoris mandatum an finiatur per diffinitiuam sententiam & quãdo. vid. gl. 2. l. 3. tit. 23. par. 3.
Procurator habens mandatum recipiendi solutionem an possit iuramentum in litem in iudicio aduersario dare per quod lis finiatur, vide gl. 1. l. 4. tit. 11. par. 3.
Procurator sine mandato recte litem contestatur si oppositum non fuit ille postea vero non. vid. gl. 1. l. 1. tit. 3. par. 3.
PROCVRATOR IN REM SVAM & an procuratori in rem suam possit fideicommissum restitui quando est illius scilicet qui illud habere debet, vid. gl. 10. l. 14. tit. 5. par. 6.
Procuratorem constituens in rem suam videtur ei dare omnimodam licentiam experiundi nec alia est necessaria, vid. gl. 5. l. 4. tit. 11. par. 3.
PROCVRATOR AD NEGOTIA extra iudicia quam ætatem habere debet, vid. gl. 14. l. 19. tit. 5. par. 3.
Procurator ad negotia vel ad iudicia cuius ætatis esse debeat, vid. glo. 11. l. 1. tit. 22. par. 4.
Procurator generalis ad negotia an ad causas constitutus esse videatur, vide gl. 1. l. 97. tit. 18. par. 3.
PROCVRATOR SVSPECTVS si parti sit propter quod dominus debet respondere quibus sumptibus hæc fiant, vide glo. 2. l. 22. titul. 5. partita. 3.
Procurator non redditur suspectus propter partis scilicet illum non esse legitimum procuratorem &c. gl. 2. l. 21. tit. 5. par. 3.
PROCVRATOR MINORIS & a minore procurator non potest cõstitui & an a filio familias vel ab episcopo vel abbate siue bona sint diuisa inter illum & capitulum siue non, vide glo. 1. 5. & 9. l. 1. tit. 5. partita tertia.
Procurator ad petendam restitutionem pro aliquo minore constitutus an debeat habere speciale mandatum & an generale sufficiat, vid. gl. 1. l. 15. tit. 5. par. 3.
Procurator minoris vel prodigi si malicioſe rem pupilli alicui vendat vel det an contra pupillum currat in hoc præscriptio, vide glo. 4. l. 11. titul. 29. par. 3.
Procurator constitui potest per minorem ad ea quę ipse obligare possit sine curatore. vid. gl. 5. l. 4. tit. 11. par. 5.
Procurator an possit constitui a minore & quid profit si legitime fiat, vi. gl. 2. in fi. l. 6. tit. 1. par. 7.
PROCVRATOR PLVRES & procuratores si plures sint constituti quis eorum admittetur & quid si concurrant & per quem actum videatur quis præ occupasse, vide glossam. 1. 2. & 3. & 4. l. 18. titulo quinto. partita. 3.
Procuratores plures constituti si omnes simul litem contestauerunt omnes simul

Universidad de Deusto Biblioteca

nes simul postea admittentur, vid.ibid.in gl.6.
PROCVRATOR SVBSTITVERE, & procurator constitutus ad certum negotium nulla ei data forma an posit & tunc alium loco ipsius substituere, vid.gl.13.l.19.tit.5.par.3.
Procurator an posit alium substituere procuratorem ante vel post litis contestationem, vid.glo.10.l.10.tit.5.par.3.
Et quid si datus sit ad recuperandas pecunias vel aliud extra iudiciale, vi. ibidem in gl.13.
PROCVRATOR REVOCATVR & an posit procurator constituendo alium dominus reuocari & quãdo per constitutionem primi reuocetur secundus, vid.gl.1.l.24.tit.5.par.3.
Procurator si idoneus non reperiatur etiam lite non contestata poterit reuocari, vid.gl.7.d.l.24.
Et an procuratore mutato acta remaneant firma nec sit opus ratificatione vid.gl.8.ibid.
Procurator reuocatus a domino pro vt moris est an teneatur procuratorẽ promittere de iudicato soluendo saltim nuda promissione, vid.glo.3.l.27.tit.5.par.3.
Procurator constitutus apud acta an posit reuocari extra acta glo.3.l.14.tit.5.par.3.
PROCVRATOR APPELLAT VEL APPELLATIONEM prosequitur, & poterit procurator appellare a sententia & appellationem prosequi etiamsi in instrumento ei non fuerit data potestas appellandi, vid.gl.7.l.23.tit.5.pa.3.&gl.10.&.11.l.2.tit.23.p.3.
Et hoc deberi intelligi in procuratore speciali ad certam causam nam in generali est secus quia imo tenetur, vid.ibid.
Procurator si non appellauit an & quando dominus ad appellandum admittatur & in quibus casibus. vid.gl.13.l.2.tit.23.par.3.
Procurator appellari non tenetur nisi quando euidenter constat de iniustitia sententiæ, vid.d.gl.13.in med.
Procurator datus in causa speciali an teneatur & posit appellationem suam prosequi & quid in generali, vid.gl.7.l.23.tit.5.& gl.2.l.3.titul.23. partita.3.
Procurator generalis an teneatur appellationem prosequi si ad prosecutionem ipsius deberet a sua prouintia exire suaque negligentia derelinquere & ad quid & tunc teneatur, vide gloss.4.l.3.titulo.23. partita tertia.
Procurator ad appellationem prosequendam missus si intra terminum non compareat vel si comparuit fidem de mandato non fecit an istud sufficiat ne appellatio pro deserta habeatur, vide gloss.1.l.23. titulo.23. partita.3.
PROCVRATOR IN CRIMINALIBVS causis an posit interuenire saltim vbi venit imponenda pœna corporis afflictiua, vid. gl.2.l.12. tit.5.par.3.
Procurator an posit interuenire vbi pœna relegationis venit imponenda, vid.gl.3.ibid.
Procurator interuenire potest vbicunque ciuiliter agitur de crimine etiam adulterij, vide gl.2.per tex.ibi.l.1.tit.9.par.4.& gl.7.per tex.ibi.l.12.ibidem.
PROCVRATOR CAVET VEL SATISDAT & procurator ab aliquo constitutus si constet de mandato an sit necessaria cautio de rato & quod in instrumento exprimatur, vid.gl.5.l.14.tit.5.par.3.
Et quid si sit in isto casu constitutus apud acta & quid in procuratore rei an idem esse debeat, vid.ibid.in gl.6.
Et an idem quod est in procuratore rei sit in procuratore actoris in causa reconuentionis, vid. ibid.
Procurator actoris debet satisdare si reus dicat velle illum reconuenire coram eodem iudice in futurum & quid si de præsente reconueniat illum, vid.gl.6.l.21.tit.5.par.3.
PROCVRATOR IVRAT VEL IVRET, & an posit procurator habens mandatum recipiendi solutionem iuramentum in litem in iudicio aduersario dare per quod lis finiatur, vid.gl.1.l.4.tit.11.par.3.
Procurator etiam si sit dominus instantiæ an posit in litem iurare sine mandato speciali, vid.gl.7.l.5.tit.11.par.3.
Procurator an iuret de calumnia & quando. vide glossam.9.l.23.titulo.11. partita.3.
PROCVRATOR CAESARIS quis dicatur, vide glossam.2.l.17.tit.9.par.2.
Procurator cæsaris quis dicatur & qui in eius locum successerunt, vid.gl.1.l.14.tit.7.par.6.
PRO DERELICTO & licet titulus iste assimiletur donationi non tamen proprie dicitur donatio facta in occupantem, vide glo.1.l.49.tit.28.par.3.
Et sic leges loquentes de donatione insinuanda non habent locum in re habita pro derelicto, vid.d.gl.1.d.l.49.
Et quando videatur quis habere animum habendi rem pro derelicto, vide ibidem.
Pro derelicto & an titulus iste habeat locum in hæreditate vacante, vide, d.gl.1.l.49.tit.28. par.3.
Et an posit quis agrum intrare quem vidit desertum & sterilem propria authoritate & illum laborare, vid.d.gl.1.
Pro derelicto habens rem an pœnitere posit & an quod iudicio fortunæ committitur videatur haberi pro derelicto, vide glo.1.l.49.titu.28. partita.3.
Pro derelicto an videatur rem desinere qui illam non defendit vel qui animalia in deserto delinquit, vid.ibid.
PRODIGALITAS notoria an sufficiat ad hoc scilicet vt contractus prodigi non valeat ante interdictionem & quid si curatorem habet, vi. gl.4.l.5.tit.11.par.5.
PRODIGVS & furiosus ita restitui possunt sicuti minores aduersus suorum confessionem. vid.gl.5.l.1.tit.13.par.3.
Prodigi & furiosi & æquiparantur pupillis & istis omnino furiosis vel mutis curatoris dandi sunt, vid.gl.10.l.60.tit.18.par.3.
Et an contra prodigum cui est bonis interdictum currat præscriptio triginta annorum, vide gl.2.l.11.tit.29.par.3.
Prodigus & quid si de pecunia prodigi quæ est penes tertium ipse tertius rem sibi emerit an illam faciat suam, vid. gl.3.&.4.l.49. tit.5. par.5.
Prodigus quis dicatur, vide glossam primam.l.5.titulo vndecimo.partita quinta.
Et iudex ex oficio suo tenetur curatores furiosis dare, vide gl.3.d.l.5.tit.11.par.5.
Prodigus si sine curatoris authoritate stipulet an stipulatio teneat & an sufficiat dare sibi curatorem.l.3.& non sit interdicta bonorum administratio, vid.gl.4.d.l.5.
Et an detur restitutio in integrum prodigo vel eius curatori ad alienata ante interdictionem, vid.d.gl.4.
Prodigus si contractum iuret an obligetur per iuramentum, vide ibid.in gloss.5.
Prodigus æquiparatur pupillo & furioso & gaudet beneficio minorum, vid.gl.6.d.l.5.
Prodigus contrahere & stipulare potest faciendo conditionem suam meliorem, vid.d.gl.6.
Prodigus cui sunt bona interdicta testamentum facere non potest neque ad pias causas & quid si ante interdictionem testetur, vid.gl.7.l.17.tit.1.par.6.
Et quid si interdictione facta a lege an tunc testamentum antea factum teneat, vid.ibid.in gl.8.
Et an prodigis posint parentes exemplariter substituere. vid.glo.3. cum alijs ibi.l.11.per tex.ibi.tit.5.par.6.
Prodigus si sit vnus hæredum qui diuisionem hereditatis petit an cum eo talis diuisio fieri debeat, vid.gl.1.l.2.tit.15.par.6.
Et an pater posit filio prodigo priuare ne habeat administrationem, vi. gl.1.in fi.l.3.tit.16.par.6.
Prodigus non potest esse tutor alicuius minoris, vide gl.3.l.4.per tex. ibi. tit.16.par.6.
Prodigus si curatorem non petat an sibi per iudicem dari posit, vid.gl.7. in fi.l.11. tit.16. par.6. & gl.1.l.13.ibid.
PRODITIO, & proditionem committit transfuga & vassalli vel alij illum sequentes, vid.gl.1.l.13.per tex.ibi.tit.25.par.4.
Proditio & reuelanti proditionem præmium debetur, vid.gl.2.l.14. titulo.7.par.6.
Proditio non est sed proditioni proximum dare arma seu victualia hostibus fidei, vid.gl.5.l.22.tit.5. par.5.
Proditio est crimen sceleratissimum & inter omnia crimina excellit, vi. gl.1.in procemio tit.2.par.7.
Proditio comparatur lepræ & quare, vid.gl.3.4.&.5.in procemio titul.2. partita.7.
Proditio committitur contra regem non contra alios dominos recognoscentes superiorem, vi.gl.1.l.1.tit.2.par.7.
Proditio quando dicitur & ex quibus delictis inducatur & quando.vi.gl.23.cum alijs ibi.d.l.1. per tex.ibi.tit.2.par.7.
Proditio an committatur ex eo scilicet quod aliquis occisit magistratũ populi, vid.gl.13.
Et quando proditio patris noceat filijs vel nepotibus & qualiter & in quibus & alia in hoc, vid.gl.5.l.2.per tex.ibi.tit.2.par.7.
Proditio an per mulierem committi posit & an tunc eius filij veniant puniendi, vid.gl.5.in princ. & gl.6.d.l.2.
Proditio si iam a proditore sit cõmissa an ipse posit res suas alienare vel non, vid.gl.2.&.3.l.4. per illum tex.tit.2.par.8.
PRODITOR, & proditores sunt infames & an hæc infamia extendatur ad descendentes & ad fratres. vid.gl.3.l.6.tit.13. par.2.
Proditores debent mori crudeli morte nec iudex in danda ista morte habebit arbitrium dandi bonam mortem, vid.gl.5.d.l.6.
Proditor dicitur ille qui deserit custodiam castri, vide glo.11.l.1.titulo.18. partita.2.
Proditor dicitur ille qui vnũ monstrat publice aliud gerit in animo. vi.gl. tertiam.l.1.titu.15.part.2.
Proditor alienus esse debet a facie dominorum & principum nec intrare poterit Regis curiam. vide gl.6.l.4.tit.24.par.3.
Et qualiter fieri debeat quando princeps aleuosiam remittit & an istud motu proprio facere posit. vide.d.gl.6.
Proditor dicitur quis multipliciter large verbum istud sumẽdo & quid si stricte sumatur. vide gl.1.in procemio tituli.2.part.7.
Proditor est alienus a facie dominorum & principum nec potest stare in curia principis. vide gl.7.ibidem.& gl.1.l.1.tit.5.par.7.
Et vbicunque sunt arma proditoris debent destrui. vide.d.gl.7.in.d.procemio.tit.2.par.7.
Proditor an dicatur ille qui crimen aliquod contra suum dominum recognoscentem superiorem fecit. gl.1.d.l.1.tit.2.par.7.
Et quæ sint signa & mores proditoris. vide glo.3.ibidem.
Proditor Regis censetur proditor Dei. vide glossam secundam. legis primæ.titu.2.part.7.
Proditor dicitur quis multis modis & ex quibus delictis. vide glos.23.d.l.1.tit.2.par.7.cum alijs ibi.
Proditor an dicatur ille qui occisit magistratus populi vel iudices. glo.13. ibidem per illum text.
Proditoris pœna quæ sit, & quando bona debeant confiscari & qualia non. vide gl.1.2.3.&.5.cum alijs ibi.l.2.per tex.ibi tit.2.part.7.
Et an mulier contrahens matrimonium cum proditore scienter amittat dotem. vide gl.3.d.l.2.tit.2.par.7.
Proditor qui res alienauit quia crimen proditionis committere intendebat an tunc alienatio teneat. vide gl.4.ibidem.
Et quando filij vel nepotes veniant ex patris proditione puniendi & qñ non & alia in hoc. vide per gl.5.d.l.2.per tex.ibi.& gl.10.ibidem.
Proditor si bona sua alienauit titulo lucratiuo vel oneroso vel alio an alienatio teneat & quando veniat reuocanda & ex quibus & qñ pretium emptori restitui debeat. vide gl.1.&.2.l.4.per tex.ibi.tit.2.par.7.
Proditor committens proditionis crimen an remaneat dominus rerum suarum donec sibi auferantur bona per sententiam & infinita in hoc. vide glo.2.&.3.ibidem.
Proditor si detegat proditionem pœnam non meretur. vide glos.2. &.3. l.5.per illum tex.tit.2.part.7.
Et qualiter puniatur nobilis qui proditorie aliquem occisit. vide glo.1.in fi.l.15.titu.8.part.7.
Proditor an dicatur diffidatus qui nihil diffidatori respondendo illum aggressit. vide gl.2.l.1.tit.11.part.7.
PRODITORIE occidens an gaudeat immunitate ecclesiæ si ibidẽ confugerit. vide gl.8.l.4.tit.11.par.1.
Proditorie aliquem occidens vel percutiens an ad appellandum debeat admitti. vide gl.6.l.16.tit.23.par.3.
PRODVCENS instrumentum falsum qualiter puniatur, & quid si non constet plene de falsitate. vide gl.2.l.28.tit.1.par.7.
PROPHETIA aliquando est de rebus præteritis. vide glossam.3.in procemio partitarum.
PROFECTITIA dos quæ sit. vide glo.1.&.2. per tex.ibi.l.2. tit.11. in par.4.& vide supra in verb. DOS.
Profectitia bona an dicantur quæsita per filium cum pecunia patris sui. vide gl.2.l.5.tit.17.par.4.
Profectitia bona dicuntur omnia bona quæ habet filius occasione seu cõtemplatione patris. gl.3.l.9.tit.5.part.6.
Et quid de lucris per filium quæsitis ex pecunia sui patris. vide glos.1.l.3. per tex.ibi.tit.15.par.6.
PROFESSIO facta non dicitur si solummodo promittatur obedientia nisi alia simul promittitur. vide gl.1.col.2.in fi.l.1.tit.7.par.1.
Professio in qua quis retinet sibi aliqua bona non valet etiam si acceptetur per professionem recipientibus & bona illa non habebit glo.2.l.2. titu.7.par.1.
Professio potest tolli ex causa per Papam quia non est sacramentum ecclesiæ. vide gl.3.l.2.tit.7.par.1.
Professio debet fieri per scripturam & quare. vide glossam quintam.per tex.ibi.dict.l.2.
Professio non est de necessitate quod fiat in monasterio quia vbicunq; fieri potest. vide gl.7.d.l.2.tit.7.par.1.
Professio ad hoc vt teneat quid fieri debeat. vide ibidem in glossa septima supradict.
Professio tacite facta debet fieri expresse de mandato superioris. vide ibidem.
Professio an posit fieri per procuratorem. vide ibidem in fine dictam gloss. septimam.
Professio minoris quatuordecim annorum quantũcunque habeat vsum rationis & sit doli capax non valet. vide gl.3.l.4.tit.7.par.1.
Professio tacita quando dicatur & ex quibus. vide glossam tertiam.l.7. titu.7.par.1.
Professio tacita non dirimit matrimonium sed tantum expressa. vide gl.1.l.8.tit.7.par.1.
Professio per monachum facta non seruata forma per ipsos monachos introducta an valeat. vide gl.5.l.88.tit.18.par.3.
Professio serui si sit omissa an si dominus illum postea manumittat talis manumissio teneat. vide gl.5.6.&.7.l.6.tit.7.part.5.
PROFESSVS potest in abbatem eligi secus si non sit professus quia tunc solummodo postulari poterit. vide gl.2.&.3.l.23.tit.5.par.1.
Professus ante ætatem legitimam potest illud postea ratum habere & valebit quod ante ætatem gessit. vide gl.3.l.4.tit.7.par.1.
PROOEMIVM in priuilegijs seu in alijs instrumentis an sit de substantia. vide gl.3.l.2.tit.18.par.3.
PROHIBENS aliquem testari qua pœna puniatur. vide glos.1.l.26. per tex.ibi.tit.1.par.6.&gl.1.l.29.ibidem.
Et quid si talis prohibitio facta sit in damnum alicuius tertij quem testator instituere volebat an tali læso succurratur. vide glossam quintam l.27.tit.1.par.6.
Et quid si talis prohibens sit dominus serui instituti vel sit alius tertius an illud noceat instituto. vide gl.l.28.tit.1.part.6.
PROHIBITIO fieri non debeat ne liceat omnibus frumentum per regnum portare. vide gl.magnam in med.l.15.tit.1.part.1.
Prohiberi potest asportatio frumenti extra locum vbi colligitur qñ necessarium est pro ciuibus illius loci. vide.d.gl.mag. in fi.1.col.
Prohibitio papæ irritat electionem postea factam contra ipsam, vide gl. fin.l.23.tit.5.par.1.
Prohibita alienatione rerum an videatur ex eo facta in illum maioria. vide glo.18.col.2.in medio.l.2.tit.15.par.2.
Prohibitio dominorum ne in terris suis piscetur seu venetur an valeat. vide glo.4.l.6.tit.28.par.3.
Prohiberi an posit per Regem transitus per viam publicam & quando. vide gl.3.l.7.tit.29.par.3.
Prohibitio vt aliqui non contrahant matrimoniũ fieri potest a presbytero parrochiali cognito impedimento. vide gl. 8.l.1.tit.3.par.4.
Prohiberi vtrum posint matrimonia fieri per adiectionem pœnarum principis quam ex causa facit. vide gl.5.l.1.tit.5.part.4.
Prohibitio vt quis adoptione durante matrimoniũ contrahere non posit est de iure ciuili valet tamen quia est de iure canonico approbata. vide glo.2.l.7.tit.7.par.4.
Prohibitio regis ne aliquis eius subditus ad aliud regnum se trãsferat ex causa tenet. vide gl.2.l.13.tit.25.par.4.
Prohibitio alienationis facta simpliciter an alienatio necessaria prohibita videatur. vide gl.1.in prin.l.10.tit.26.par.4.
Prohibitio venditionis castri extra familiam an extra familiam castrum vendi posit quando illi requisiti emere noluerunt. vide dictam glos. primam.col.1.q.6.
Prohibitio alienationis rei maioriæ sub pœna vni vocato facta an censeatur facta in alijs vocatis sequentibus. vide.d.gl.1.col.3.q.27.
Prohibitio permutationis rei maioriæ cũ rebus ecclesiæ a conditore maioriæ facta an valeat. vide ibid.q.28.in.d.gl.1.
Prohibitio alienationis rerum maioriæ an faciat idem dici posse in pignoratione. vide ibidem.q.31.
Prohibitio alienationis rerum maioriæ vel ipsius maioriæ non durat in vltimo possessore ipsius & ideo bene licet ei alienare quomodo velit. vide gl.1.col.4.q.42.l.10.tit.26.par.4.
Prohibitio alienationis rerum maioriæ a conditore ipsius facta an in successoribus eius tantum locum habeat non vero in ipso maioriam faciente & an ipse alienare posit. vide ibidem in.q.47.
Prohibitio alienationis an excludat præscriptionem vel vsucapionem. vide gl.3.col.3.q.4.l.10.tit.26.part.4.
Prohibitio expressa fortioris potentiæ est quam tacita. vide dictam glo.3.colum.6.in medio.
Prohibitio noua si adijciatur prohibitioni veteri debet illam ampliare. vide.d.colum.6.post medium.
Prohibitio & si aliquis factum fieri non prohibet cum prohibere posit consentire videtur. vide gl.1.per tex.ibi.l.6.tit.1.par.5.
Et idem est dicendum in literis ab aliquo receptis quia si statim illis non contradicat videtur eis consentire. vide gl.2.ibidem.
Prohibitio vt iudices durante officio in loco illo in quo ius dicunt non emant aliquid qualiter intelligenda sit. vide glossam secundam.l.5. per tex.ibi.tit.5.par.5.
Prohibitio facta principali an extendatur ad domesticos & familiares. vide glo.6.l.5.tit.5.par.5.
An iuri prohibitiuo quis renuntiare posit. vide glossam.8.ad fin.l.5.tit. quinto.par.5.
Prohibitio simplicium an comprehendat mixtum & quando non. vide glo.2.l.17.per tex.ibi.tit.5.par.5.
Prohibitio de non alienando facta emptori an transeat ad hæredes eius si de eis nihil sit dictum. vide gl.1.l.43.tit.5.par.5.
Prohibitio de non alienando facta hæredibus an extendatur ad omnes

Universidad de Deusto
Biblioteca

hæredevel intelligatur tantam de primis.vide.d.gl.1.d.l.43.
Prohibitio de non alienando facta filijs an & quando extendatur ad nepotes.vide ibidem.
Et an prohibita venditione videatur prohibita donatio vel permutatio & quando sic.vide ibidem in glo.2.
Prohibitio vnius contractus non extendit se ad alium contractum alterius rationis & speciei.vide.d.gl.2.in fine.
Prohibitio ne quis alienet rem an se extendat & locum habeat si rē alienare tentet vel incipiat si prohibitus.vide glossam tertiam.dictæ.l.43.titu.5.par.5.
Prohibitio de non alienando an faciat vt quis verus rei dominus non dicatur.vide.d.glos.3.
Et qualiter fiat prohibitio ne res alienetur ita vt in emptorem propter pactum non transeat rei dominium.vide gl.4.&.5.ibidem.
Prohibitio alienationis a patre facta cum facit maioriā de tertio bonorū an impediat dñij translationē per talem prohibitionem.vide ibidem.
Prohibitio alienationis facta sine causa qñ valeat vel non & quando causa habeatur pro expressa.vide gl.2.&.3.l.44.tit.5.part.5.
Prohibitio ne vassalli alienent sine causæ expreßione valet & quare. vide.d.gl.2.in fine.
Prohibitio alienationis si sit facta pluribus quibus a testatore res fuit relicta an testator eo ipso videatur fideicommissum vicißim relinquere si contingat alter eorum sine consensu alterius alienare. vide gloss.3.l.44.suprad.tit.5.par.5.
Prohibitio quando fit fauore personæ prohibitæ tūc requiritur expressio causæ secus si fiat respectu certæ personæ.vide.d.gl.3.
Prohibitio alienationis cum causa facta qualis esse debeat illa causa, & an qualiscunque sufficiat.vide gl.9.ibidem.
Prohibitio alienationis facta sine alicuius voluntate an duret illo mortuo qui consentire debuerat.vide gl.3.l.45.tit.5.par.5.
Prohibitio de equis non extrahendis extra regnum est multum antiqua.vide gl.17.l.5.tit.7.par.5.
Prohibitio testatoris ne bona sint tacitè hypothecata pro legatis ab eo relictis an valeat.vide gl.8.l.26.tit.13.par.5.
Prohibitio expressa an requiratur vltra litis contestationem ne solutio adiecta facta valeat.vide gl.6.l.5.tit.14.par.5.
Prohibitio facta alicui ne testetur si sit in alterius damnum an hic succurratur læso.vide gl.5.l.27.tit.1.in part.6.
Prohibitio testatoris hæredi in re certa facta ne amplius caperet de bonis suis cuius effectus sit si non sit huic datus cohæres vniuersalis.vide glo.3.l.14.tit.3.par.6.
Prohibitiones & vincula apposita in prima substitutiōe maioriæ an censeantur repetita in secunda.vide gl.4.in fi.l.3.tit.5.part.6.
Prohibitio venditionis an comprehendat omnem speciem alienatiōis. vide gl.1.l.1.tit.6.par.6.
Prohibitio testatoris ne leges in suo testamento locum habeant an habeat vim clausulæ codicillaris.vide gl.2.l.32.tit.9.par.6.
Prohibitio testatoris qualis esse debeat vt per eam hæres impediatur falcidiam detrahere.vide gl.3.in prin.l.6.tit.11.par.6.
Prohibitio testatoris de non alienando res maioriæ an extendatur ad filios etiam quando legitima portio eis relicta non fuit vel ex causa dotis filiæ.vide gl.4.col.4.&.5.q.5.l.6.tit.11.par.6.
Prohibitio alienationis in ecclesiam vel pium locum a testatore facta an valeat.vide gl.4.col.4.ad fin.q.5.l.6.tit.11.par.6.
Prohibitio alienationis si fiat primo vocato ad maioriam an ad cæteros succedentes in ea extendatur.vide gl.5.d.l.6.
Prohibitio patris in fauorem filij facta ne teneatur rem cum fratribus cōmunicare quando valeat vel non.vide gl.7.l.3.tit.15.part.6.
PROHIBITVS postulare siue a lege vel statuto vel a iudice pro cōsanguineis postulare non impeditur.vide gl.2.l.5.tit.6.par.3.
Prohibitus postulare si postulet iudice forte ignorante an teneat processus.vide glo.4.d.l.5.
Prohibitus coram vno iudice aduocare non videtur prohibitus coram alio vel coram eius successore & quare.vide gl.11.l.7.tit.6.part.3.
Prohibitus vendere extra familiam si requisiti illi de familia emere noluerint an extra familiam vendere poßit.vide glossam primam.col.1.quæst.6.l.10.tit.26.part.4.
Prohibitus alienare rem maioriæ si illam in sequentem in gradu alienauerit an in pœnam incidat.vide.d.gl.1.col.2.q.12.
Et quid si alienatio rei prohibitæ fuit nulla quia caruit solennitatibus requisitis an tunc alienans in pœnam incidat.vide ibidem in.q.13.
Prohibitus alienare bona maioriæ an videatur prohibitus pignorare.vide ibidem in col.4.q.31.
Prohibitus alienare an poßit permutare rem prohibitam vel illam vendere vt requirat aliam meliorem.vide ibidem col.4.q.32.
Prohibitus permutare an videatur prohibitus alienare vel rem diminuere.vide gl.11.col.4.q.34.l.10.tit.26.part.4.
Prohibitus alienare an videatur prohibitus alienare vel permutare. vide glo.2.l.43.tit.5.par.5.
Prohibitus alienare per hoc omnes species alienationis comprehendūtur.vide gl.3.d.l.43.
Prohibitus alienare per pactum debet facere & curare ne alienentur res ex dispositione legali.vide ibidem.
Prohibitus alienare an incidat in pœnam si tantum alienare tentet vel incipiat.vide ibidem,
Prohibitus rem alienare an verus dominus dicatur an res pleno iure sua esse dicatur.vide ibidem.
Prohibitus alienare per pactum ita vt in eum non transeat rei prohibitę dominium quis dicatur & quibus verbis fiat talis prohibitio.vide ibidem glo.4.
Prohibitus alienare maioriam in eum factam per patrem de tertio bonorum an per talem prohibitionem impediatur dominij translatio.vide d.gl.5.d.l.43.tit.5.par.5.
Prohibitus alienare sine expreßione causæ quando talis prohibitio valeat vel non & quando talis causa habeatur pro expressa.vide glo.2.l.44.tit.5.par.5.& ibi gl.3.
Prohibitus alienare vassallos sine adiectione causæ an talis prohibitio valeat & quare.vide.d.gl.2.in fine.
Prohibitus alienare si alienet quando alienatio valeat. vide gloss. 4.d.l.44.titu.5.par.5.
Et qualis debeat esse causa ad hoc vt prohibitio valeat. vide glossam nonam ibidem.
Prohibitus alienare sine alicuius voluntate an prohibitio duret illo iam mortuo.vide glo.3.l.45.tit.5.par.5.
Prohibitus alienare si locat ad longum tempus an incidat in pœnam prohibitionis.vide gl.7.l.19.tit.8.par.5.
Prohibitus testare potest prohibentem exhæredare & est iusta causa exhæredationis.vide gl.2.l.26.tit.1.par.6.
Et de pœna istius prohibentis aliquem testare.vide glos.l.26.&.l.29.per tex.ibi.tit.1.part.6.
Prohibitus si sit hæres in re certa ne amplius de bonis testatoris caperet ad alia bona admittatur alio non dato cohærede.vide glossam.3.l.14.titul.3.par.6.
Prohibitus testare prohibetur etiam legata relinquere.vide gloss.3.l.primæ.titu.9.par.6.
Prohibitus accusare an ad denuntiandum admittatur.vide gloss. secundam.l.5.tit.1.par.7.
PROLES propriè ita non dicetur nisi sit ex nuptijs nata.vide glo.3.l.3.titu.2.par.4.
Proles nata postea quam coniuges perpetuū votum continentiæ emisserunt an sit legitima.vide glossam.13.l.7.titu.2.parti.4.& glo.fin.l.41.titu.6.part.1.
Proles nata ex illis qui clandestine contraxerunt matrimoniū est legitima qñ ipsi fatentur matrimoniū præceßisse licet adhuc publicatio siue proclama facta non fuerit.vide gl.3.l.2.tit.3.par.4.
PROMISSIO sine causa an valeat.vide glossam quartam.in med.l.7.titu.13.par.3.
Promißio dotis intra annum a qua die annus iste incipiat incurrere. vide gl.5.l.11.& gl.2.l.12.per tex.ibi.tit.11.par.4.
Promißio dandi impletur quando promittens moritur & eius hæres dare tenetur.vide gl.3.l.45.tit.5.par.5.
Promißio nuda an inducat obligationem ex.l.ordinamenti.vide gl.3.l.1.titul.11.par.5.
Promißio quando vitietur propter impersonalitatem quādo vero non. vide gl.7.l.3.tit.11.part.5.
Promißio an teneat quando factum alicui fuit promissum simpliciter, & quid videtur esse promissum.vide gl.1.l.11.tit.11.par.5.
Promißio facti alieni an firmetur iuramēto & ad quid teneatur promittens.vide ibidem in fine.
Et quid de promittente dare librum scriptum manu alterius an tunc valeat stipulatio & ad quid teneatur.vide ibidem.
Et quid si fecit quantum potuit vt ille tertius faceret ille tamē facere noluit an liberetur a pœna vel interesse.vide gl.2.ibidem.
Promißio in diem quæ dicatur & an ex tali promißione in diem statim oriatur ciuilis & naturalis obligatio licet effectus exactionis suspendatur in diem scilicet mortis vel aliam.vide gl.2.l.12.tit.11.part.5.
Promißio sub conditione quæ sit & an transmittatur ad hæredes si promittens moriatur antequam existat.vide gl.5.ibidem.
Et quid si conditio existat tempore quo non est persona verè vel fictè in quo obligatio fundetur.vide.d.gl.5.
Et quid si fiat traditio ante euentum conditionis ex contractu conditionali an transeat dñium & vsucapiendi conditio.vide ibid.in.d.gl.5.
Promißio facta sine adiectione diei præsenti die debetur.vide glo.1.l.13.tit.11.part.5.
Promißio de soluendo facta in quolibet anno vel in omnibus annis qualiter debeat intelligi.vide gl.2.l.15.ibidem.

Promißio

Promißio fructuum nasciturorum vel partus ancillæ an valeat. vide gl.2.cum alijs ibi.l.20.per tex.ibi.tit.11.par.5.
Et quis tunc debeat colligere fructus cum nascentur an creditor vel debitor & cuius expensis.vide.d.gl.2.
Et an poßit fructus immaturos dare vel partus ancillæ vel animaliū statim quod nascuntur.vide gl.3.l.20.tit.11.part.5.
Et quid si illo primo anno fructus non nascantur an promissor liberetur,& quando de fructibus alterius anni soluere teneatur. vide gloss. quartam.ibidem.
Promißio ab aliquo facta de aliquo seruo quem dixit nominari titius qualiter valeat si promittens duos seruos eiusdem nominis haberet.vide glo.23.l.23.tit.11.par.5.
Promißio de soluendo in certa villa si sint duæ eiusdem nominis vbi debeat solui promissum.vide gl.2.l.25.ibidem.
Promißio an vitietur ex diuersitate responsionis ad interrogationem,& quid hodie de iure regni.vide glo.5.l.26.ibidem.
Promißio facta ab aliquo in plusquam recepit an illud videatur promittere nomine vsurarum.vide gl.2.l.31.tit.11.par.5.
Promißio facta sub pœna an promißio prima per stipulationē pœnalē nouetur.vide gl.1.l.34.tit.11.part.5.
Et quando vtrunque peti poßit. vide ibidem in glossa.2. & glossas.l.35.ibidem.
Et ad quid videatur adiecta pœna in dubio.vide ibidem.
Et an in stipulationibus iudicialibus vel cōuentionalibus difficultas impediat moræ & pœnæ commißionem siue in obligatione speciei siue generis vel quantitatis.vide per gl.4.l.37.per illum tex.ibi.titu.11.p.5.
Promißio inutilis licet fiat cum pœna tunc promittens licet illud nō faciat in pœnam non incidet.vide glo.l.38.ibidem.
Promißio facta meretrici ob meretricium an ab ea exigi poßit. vide gl. secundam.d.l.38.
Promißio pœnæ in matrimonijs contrahendis an teneat siue a coniunctis vel extraneis fiat.vide gl.1.l.39.& gl.3.ibid.tit.11.par.5.
Promißio absidis de non recedendo a certo loco an teneat etsi videatur suam arctare libertatem.vide gl.8.l.3.titu.13.part.5.
Promißio a patre filio benemerito facta an valeat. vide glossam.2.l.24.titulo.13.par.5.
PROMISSOR.vide infra in verbo, PROMITTENS.
PROMISSVM si recipiatur ab aliquo & tunc pœnam & interesse non petierit an illud postea petere poßit.vide gl.6.l.13.tit.11.p.5.
Et quid si cum recepit promissum protestatus fuit quod non remittebat damna & interesse.vide ibidem.
Promissum vel pœna quod peti debeat quando vtrunque est in obligatione & promissum non impletur.vide gl.1.l.34.tit.11.part.5.
Promissum & quando vtrunque peti poßit tam pœna quā promissum. vide ibidem in gl.2.& glo.l.35.ibidem.
Promissum de præsentando aliquem in iudicio ad certam diem sub certa pœna si non adimpleatur per promittentem an ad solutionem pœnæ teneatur.vide glo.l.36.tit.11.par.5.
Et quid si post duos vel quinque dies illum præsentauerit. vide ibidem.
Promissum propter delictum faciendum dari non debet. vide glossas.l.38.per tex.ibid.tit.11.par.5
Promissum meretrici factum ob meretricium an ab ea exigi poßit.vide glo.2.d.l.38.
Promissum an videatur impleri per compensationem debiti quādo sub iuramento quis soluere promisit.vide gl.1.l.20.tit.14.par.5.
Promissum ob causam turpem an valeat vel an repeti poßit siue adsit turpitudo ex parte dantis siue ex parte recipientis. vide glossam primam.l.47.tit.14.part.5.
Et quid si daret ob turpem causam de præterito, vide ibidem in glossa secunda.
Promissum meretrici libidinis causa an ab ea poßit peti.vid.glossam.4.l.53.titu.14.par.5.
PROMITTENS facere aliquod opus seu ædificium per se ipsum illud facere debet & quando non.vide gl.1.l.16.tit.18.par.3.
Promittens sub pœna non facere controuersiam super aliqua re alicui si facit etiam extra ius pœnam incurrit.vide glossam nonam.legis.56.titulo.18.part.3.
Promittens scribere librum sua manu an per alium illud facere poßit, & quando.vide gl.2.l.75.tit.18.par.3.
Promittens scribere librum alicui statim an prius debeat scribere alium librum si primo illud promisit. vide ibidem gl.3.
Promittens filiam suam in matrimonium alicui dare sub pœna an liberetur faciendo quod in se est,& an a præstatione arrharum. vide glos.3.l.84.titu.18.in par.3.
Promittens aliquid facere an liberetur præstando interesse si cōtra eum lata sit sententia.vide gl.3.l.5.tit.27.part.3.
Promittens aliquid facere intra quantum tempus facere tenebitur. vide glossam.4.ibidem.
Promittens quod cum ea se desponsabit an ista dicantur sponsalia de futuro.vide gl.4.l.1.tit.1.par.4.
Promittens per stipulationem cum aliquo contrahere ad quid poterit ex tali promißione teneri si non contrahat.vide gl.2.l.2.tit.1.par.4.
Promittens per verba de futuro cum duobus matrimonium contrahere si postea vnam ex illis carnaliter cognouerit illa sponsalia transeunt in matrimonium de præsenti quod limitatur duobus modis.vide gl.6.l.9.titu.1.par.4.
Promittens dotem soluere intra annum a quo tempore annus debeat incipere computari.vide gl.5.l.11.& gl.2.l.12.tit.11.par.4.
Promittens mutuare si non mutuet an in pœnam incidat & an poßit cōpelli.vide gl.1.in proœmio tit.1.par.5.
Promittens dare aliquid quando voluerit illo mortuo debet adimpleri sic promissum.vide gl.3.l.45.tit.5.par.5.
Promittens aliquid facere stipulatione mediante an sibi liceat pœnitere si ex parte sua iam adimpleuit quod promisit & quando. vide per glo.1.l.3.titu.6.par.5.
Promittens aliquando non promitteret si sciret alterum acceptaturū.vide glo.5.in fine.l.1.tit.11.par.5.
Promittens factum alienum simpliciter vel dare librum scriptum manu alterius an promißio teneat & quid promittere videatur.vide glo.1.l.11.titu.11.par.5.
Promittens factum alienum cum iuramento ad quid teneatur. vide ibidem.
Et quid si fecit quantum potuit vt ille tertius faceret & ille facere noluit an liberetur a pœna vel interesse.vide gl.2.ibidem.
Promittens in diem dare an statim obligetur ciuiliter & naturaliter licet effectus exactionis suspendatur.vide gl.2.l.12.tit.11.part.5.
Promittens sub conditione si ante moriatur an transmittat ad hæredes. vide de hoc gl.5.d.l.12.tit.11.par.5.
Promittens soluere in certo loco si nolit illuc ire a quo iudice compelletur soluere.vide gl.4.l.13.ibidem.
Promittens si non habet domiciliū in loco illo vbi soluere promisit an tūc inspiciat quo ad solutionē locus vbi facta fuit pmissio.vide ibid.
Et quid si reus promisit soluere hispali & non soluit an eius fideiussor poßit conueniri in loco domicilij rei principalis.vide ibidem.
Et si a promittente non sint petita damna tempore quo debitum soluit an postea peti poßint.vide gl.6.d.l.13.per tex.ibi.
Et quid si recipiens promissum protestetur quod remaneat salua petitio damnorum.vide ibidem.
Promittens soluere quolibet anno vel in omnibus annis quando soluere tenebitur.vide gl.2.l.1.per tex.ibi.tit.11.par.5.
Et an tunc annus incipiat a die promißionis. vide glossam tertiam.ibidem.
Promittens soluere pretium fundi empti intra annum an tunc computetur annus a die traditionis fundi.vide ibidem.
Promittens dare centum alicui in omnibus annis vel quolibet anno an in quolibet anno dare videatur promittere vel semel in vita.vide glo.4.l.15.titu.11.part.5.
Et an quando semel debetur poßit simul peti vel minuatim.vide dictam glossam quartam.
Promittens soluere sub pœna an post moram teneatur & qualiter constituatur in mora & an sit necessaria litis contestatio. vide glossam septimam.d.l.15.
Promittens dare sub conditione aliquid & ad certam diem an impleta conditione dies expectari debeat. vide glossam.1.l.17.tit.11.par.5.per textum.ibi.
Promittens aliquid sub impoßibili conditione an adimplere teneatur, & contractus valeat.vide gl.2.d.l.17.per text.ibi.
Promittens sub conditione quæ omnino extitura est pure videtur promittere.vide gl.3.ibidem.
Promittens soluere aliquid in genere vel in quantitate vel in genere qñ species est in solutione an a promißione liberetur re perempta. vide gl.1.l.18.titu.11.par.5.
Promissor an constituatur in mora si in stipulatione sit dies expressa. vide glos.2.d.l.18.
Promittens soluere ad certum diem si non soluerit, & postea res pereat an & quando ad æstimationem teneatur. vide glossam tertiam, cum alijs ibidem.
Promittens soluere partus ancillæ vel fructus nascituros an promißionem adimplere teneatur.vide gl.2.&.3.l.20.tit.11.par.5.
Et an creditor vel debitor tunc fructus colligere debeat & cuius expensis.vide.d.gl.2.
Promittens fructus nascituros vel partus seruæ vel animalium quando dare teneatur & an statim quod seruulus vel agniculus nascitur dare poßit,& quod tempus seruulus a matre lactari debeat.vide glossam.3.l.20.titu.11.par.5.
Promissor iniquum est quod sit procurator creditoris.vide ibidem.

Promittens

Universidad de Deusto
Biblioteca

Promittens fructus fundi vel partus seruæ vel animalium an liberetur si in illo anno non nascantur & quando non. vide gl.4.d.l.20.
Promittens dare vnum ex seruis suis non inãdo illum si ambo sint eiusdem nominis cuius sit tunc electio. vide glossas.l.23.per textum ibi. titulo.12.par.5.
Promittens dare vnam rem de duobus si vna pereat non sui culpa an ipse liberetur præstando interesse pro ea. vide gl.3.d.l.23.
Promittens soluere in aliqua villa si sint duæ eiusdem nominis vbi soluere teneatur. vide glo.l.25.per tex.ibi tit.11.par.5.
Promittens dare si ei non commode respondeatur an vitietur promissio ex diuersitate responsionis, & quid hodie de iure regni. vide glos. 5.l. 26.titu.11.par.5.
Promittens dare per iuramentum si ad per vim fuerit compulsus vel si datio sit illicita an teneatur adimplere propter iuramentum. vide gl. 4.l.28.titu.11.part.5.
Promittens dare plusquam recepit an nomine vsurarum promisisse videatur vide glo.2.l.31.tit.1.par.5.
Et an quando pecunia vel aliud mutuatur possit aliquid plus nomine interesse peti & quando. vide.d.gl.2.
Promittens aliquid sub pœna an per talem stipulationem pœnalem prima obligatio videatur nouata. vide gl.1.l.34.ibidem.
Et quando vtrunque peti possit. vide ibid. & gl.l.35.ibidem.
Et ad quid videatur adiecta pœna in dubio. vide ibidem.
Promittens ad certam diem dare vel facere siue ex causa lucratiua siue ex causa onerosa si promissum non impleatur ad quid teneatur. vide glos.l.35.titu.11.par.5.
Promittens si ante litis contestationem velit implere promissum an a soluendis damnis excusetur etiam si multum tempus transiret ante litis contestationem. vide gl.8.d.l 35.tit.11.par.5.
Et an promittens possit moram purgare ante litis cõtestationem etiam non soluto interesse. vide gl.9.d.l.35.
Promittens aliquem præsentare in iudicio sub pœna ad certã diem si nõ faciat an ad pœnam teneatur, & quid si post tres vel quinque dies præsentet an a pœna liberetur. vide gl.l.39.tit.11.in par.5.
Promittens aliquem in iudicio ad diem sistere si non faciat an admittatur volens purgare moram si ius actoris sit factum deterius. vide gl.4. l.36.ibidem.tit.11.part.5.
Promittentes aliquod factum alterius an si non fiat ipsi promittẽtes habeant inter se beneficium diuisionis. vide gl.2.l.20.tit.14.par.5.
Promittens soluere cum iuramento si compenset debitum an promissum adimplere videatur. vide gl.1.l.20.tit.14.par.5.
Promittens sine in iudicio vel extra sub pœna aliquid facere an propter impedimentum siue difficultatem superuenientem excusetur a pœna & moræ commissione. vide gl.4.l.37.per tex.ibi.tit.11.par.5.
Et an idem sit siue in obligatione sit datio speciei generis vel quantitatis. vide ibidem.
Promittens sub pœna aliquid mali facere promissum adimplere non tenetur neque propter hoc incidet in pœnam. vide glossas.l.38.titu.vndecimo.par.5.
Promittens aliquid meretricio ob meretricium an illud a meretrice exigi possit. vide gl.2.d.l.38.
Promittens contrahere matrimonium sub pœna an si non contrahat illam soluere teneatur siue sit parens coniunctus vel aliquis extraneus & quando sic. vide gl.1.&3.l.39.per tex.ibi.tit.11.par.5.
Promittens reddere pecuniam sibi mutuatam sub pœna an tunc pœna censeatur posita loco vsurarum. vide gl.2.l.40.tit.11.par.5.
Et quid si pœna adijciatur dationi certæ speciei vel facto. vide dict. glos. secundam.d.l.40.
Et quando pœna videatur adiecta in fraudem vsurarũ & ex quibus hoc intelligatur ita esse. vide glos.3.ibidem.
Promittens soluere vel dare ob turpem causam an si dederit illud repetere possit sine turpitudo adsit ex parte dantis, siue ex parte recipientis. vide gl.1.l.47.per tex.ibi.tit.14.part.5.
Et quid si dederit ob turpem causam de præterito. vide ibidem in glossa secunda.
PROMOVERI ad sacros ordines an possit maritus de vxoris licentia vel religionem intrare. vide gl.1.l.2.tit.10.par.4.
PRONEPOS an succedat suo proauo repræsentando patris vel aui sui personam simul cum patruis. vide gl.7.l.3.tit.13.par.6.
PROPINQVVS an possit impugne occidere inuentum in rebus venereis cum sua propinqua. vide gl.7.col.2.l.6.tit.21. par.4.
PROPORTIO finiti ad infinitum nulla est. vide glossam quintã.l. 6.titulo.9.part.6.
PROPOSITVM relinquendi seculum cum habitus susceptiõe matrimonium non dirimit. vide gl.1.l.8.tit.7.par.1.
PROPRIETARIVS, vide supra in verbo, DOMINVS proprietatis.
PROPRIETAS & dominium idem sunt. vide glossam secundam. 27.titul.1.par.3.
Tamen proprietas solum capitur directo dominio. vide ibidem.
Proprietas reilicet penes nos esse non possit bene tamen potest illa res a nobis possideri. gl.1.col.2.ad fi.l.7.tit.29.par.3.
Proprietatis retentio an inducat traditionem in vsufructu & quid si illã habens concedat alicui vsumfructum & constituat se nomine ipsius possidere. vide gl.1.l.9.titu.30.par.3.
Proprietas ab vxore in dotem marito cum vsusfructus esset penes aliũ si postea fiat consolidatio an commodum & lucrum istud ad solam vxorem pertineat an vero tanquam commune inter coniuges diuidi debeat. vide gl.5.l.18.tit.11.part.4.
Proprietas alicuius rei si a domino ipsius vendatur an vsusfructuarius tanquam habens partem in illa re possit illum retrahere. vide glos.2. quæst.1.l.55.tit.5.in par.5.
Proprietas frui an possit vni hæredum dari alteri vsumfructum quando hæreditas diuiditur. vide gl.1.l.10.tit.15.part.6.
PROPRII CIVITATVM in quibus expendi debeant. vide glo.3.l.10.titu.28.par.3.
Et an ex is possit fieri eleemosyna. vide. d.glo.3.
Et an ex proprijs ciuitatum possit solui seruitium regium a quo nobiles sunt exempti. vide.d.gl.3.in fi.
Propria ciuitatum an debeant consumi in reparationem castelli qui est iuxta ciuitatem & quando. vide gl.7.l.20.tit.32. par.3.
Propria ciuitatis vendi possunt ab ipsa ciuitate de licentia præsidis, & aliorum dominorum si non sunt in vsu publico. vide glossam.2.l.15.titulo.5.par.5.
PROPRIVM non possunt habere monachi & quid si habeãt administrationem rerum aliquarum de licentia prælati. vide glossam. 2.l. 14.titu.7.par.1.
Proprium habẽs monachus si post mortem ipsius illud inueniatur cũ eo in stercolinio debet sepeliri & an sufficiat eum parte. vide gl.3. ibid.
Proprium Regis quod sit. vide glossas.l.11.tit.28.par.3.& vide infra in verbo, REDDITVS.
PROPRIVS sacerdos quis sit. vide glossam quintam. legis.2.1.titulo quarto.part.1.
PROROGATIO principis super debito ab aliquo ad tempus certum soluendo decennium excedere non debet, & quid si soluere iurauit an de illo iuramento in prorogatione mẽtio fieri debeat & an prorogatione non obstante sit periurus. vide gl.1.l.33.tit.18.part.3.
Et an fideiussores creditori suo dare debeat & quid si eos dare nõ possit. vide ibidem in gl.2.
Prorogatio de consensu partium an fieri possit in personam delegati de tempore ad tempus de causa ad causam vel de loco ad locum vel de casu ad casum. vide gl.1.l.47.tit.18.part.3.
Et quid si iudices cognoscere non possint nisi vsque ad certam summã. vide ibidem.
Prorogatio iurisdictionis in delegatum facta an iuramento prorogata expiret quando expirat iuramento ipsius delegati in causa sibi commissa. vide ibidem.
Prorogatio iurisdictionis fit quando que inuita parte quando ibidem ad fuit dolus. vide gl.8.d.l.47.tit.18.par.3.
Prorogatio iurisdictionis an habeat locum in criminalibus, & quãdo & alia. vide gl.2.l.15.per tex.ibi.tit.1.par.7.
Prorogatio an habeat locum in iudicio inquisitionis. vide dictam glossam secundam.
Prorogatio de loco ad locum an habeat locum in criminalibus. vide ibidem.
Prorogare iurisdictionem alicuius iudicis an videatur reus qui accusatus non opponit exceptiones ad exclusionẽ iudicij. vide gl.3. ibidem.
Et an & quando iudex proprius teneatur habere ratam talem prorogationem iurisdictionis alterius iudicis in criminalibus. vide glossam.4. d.l.15.titu.1.part.7.
PROROGATIO TERMINI dati arbitris qñ & qualiter fieri debeat & si a principio compromissi non valuit an reconualescat per prorogationem termini. vide gl.1.l.27.tit.4.par.3.
Prorogatio data a iudice si fiat a partibus sine iudicis consensu an altere tur natura primæ dilationis & quid si ista prorogatio fiat post lapsum primi termini. vide gl.2.l.7.tit.7.part.3.
Prorogatio termini dati ad appellandum an valeat de partium consensu. vide gl.5.l.22.tit.23.par.3.
PROTECTORES principum debent esse fortes &c. vide glos.2.l. 9.titulo.9.par.2.
PROTESTATIO tutoris coram iudice quando nihil inueniturin bonis minoris quid illi prosit. vide gl.3.l.99.tit.18.par.3.
Protestatio renuntiantis vsui instrumenti quod aduersario de falso redarguit an aliquid operetur. vide gl.2.l.116.tit.18.par.3.
Protestatio declarat crimen abesse in animo. vide dictam glossam secũdam in fine.

Protestatio

Protestatio tutoris apponentis plures res in scriptura quam facit de bonis minoris scilicet quod illud non vult quod sibi præiudicet an aliquid valeat. vide gl.1.l.120.tit.18.par.3.
Protestatio consentientis in matrimonio quid operetur si verbo consentire videatur. vide gl.2.l.5.tit.2.par.4.
Protestatio facta ante copulam ab illo qui sub conditione contraxit scilicet quod ob id non intendit a conditione recedere an aliquid operetur & quid si coram ipsa facta fuit & quid in foro pœnitentiali. vide glo.7.l.3.tit.4.par.4.
Protestationes confictæ & dissimulatæ nihil operãtur imo fraudem augent fictiones. vide gl.3.col.2.in prin.l.29.tit.8.par.5.
Protestatio non iuuat in præiudicialibus, & an iuuet emphyteotam vendentem & nolentem dominum damnificare. vide glossam tertiam. col.2.in prin.l.29.tit.8.par.5.
Et quid si recipiens promissum fuerit protestatus quod licet recipiat nõ intendit remittere interesse quod causatum fuit ex eo scilicet quod sibi ad tempus non fuit solutum. vide gl.6.l.13.tit.11.par.5.
Protestatio repellit dolipræsumptionem. vide glossam.15.l. quintæ.titulo.6.par.6.
Protestatio an sit necessaria in hærede vt per aliqua non videatur hæreditatem adire si illud causa pietatis vel aliasfecerit. vide per glo.7.l.11. per tex.ibi.tit.6.par.6.
Protestatio filij præteriti si non præcedat acceptationem legati vel fimilis rei an tunc filius a querela non excludatur. vide glossam.4.5.&.6. l.5.titu.8.par.6.
PROTOCOLVM & cogitur tabellio exhibere protocolum quando ei petitur & quid si non appareat an instrumentum inde sumptum suspectum sit, & quid in instrumẽtis antiquis si tabellio iam est mortuus, & quid si probet amissionem protocoli an instrumentum probet. vide gl.1.l.9.tit.19.par.3.
Et an tabellio torquendus sit si dicat se amisisse protocolum, vt veritas seruetur. vide.d.gl.1.
Protocolum an debeat habere signum notarij & quid hodie. vide dictã glo.1.in fine.
Protocolũm an possit a tabellione cancellari postquam ex eo iam deduxit in instrumentum. vide gl.6.d.l.9.tit.19.par.3.
Quid si in margine protocoli inuenitur cancellatio per errorem facta. vide ibidem.
Protocolum si non appareat an debitor compelli possit, vt cautionem de nouo faciat. vide gl.8.l.10.tit.19.par.3.
PROVINCIA qualiter accipiatur ad præscriptionem decem, vel vigisti annorum & qualis tunc esse debeat. vide glossam tertiam.l. 19.titu.29.par.3.
PROVISIO beneficiorum ecclesiẽ cathedralis vel inferioris ad quẽ pertineat. vide gl.1.&.2.l.1.tit.16.part.1.
Prouisio beneficiorum an debeat per episcopum fieri cum consensu capituli & in quibus. vide ibid.gl.3.& glo.6.
Prouisio beneficiorum cum cura ad quem regulariter spectet & an cum consensu capituli debeat prouisio fieri. vide.d.gl.6.
Prouisio generalis non se extendit ad ea de quibus est specialiter prouisum. vide gl.2.l.1.tit.10.part.6.
PROXENETA an compellatur ad testificandum de venditiõe ab eo facta vna tantum ex partibus nolente. vide glossam primam.l.36. titulo.16.part.3.
PROXIMIOR in gradu in quo tempore debeat considerari. vide glo.2.l.9.tit.1.par.2.
Proximior si fuerit vocatus a testatore ad fideicommissum debet intelligi de proximiori vltimo decedenti non de proximiori vltimo decedentis. vide gl.18.ad finem.l.2.tit.15.par.2.
Proximior vocatus si ille qui est in secundo gradu filium genuerit post mortem testatoris deinde mortuus filius testatoris nullo decedente hærede quis admittetur ad maioriam si proximiores sint in defectum filiorum vocati. gl.18.in fine.l.2.supradictæ.
Proximior quis dicatur quantum ad succedendum alicui apud hostes capto an ille qui tempore captiuitatis erat proximior vel tẽpore mortis naturalis ipsius capti & quid in maiorijs. vide glossam secundam.l. 8.titu.29.par.2.
Proximiores an possint petere bona proximioris non comparẽtis si de eius vita dubitatur. vide gl.2.l.14.tit.14.par.3.
Proximior vocatus ad maioriam si consentiat possessori maioriæ, vt de ea possit testare & quod illam relinquat filio suo spurio vel alio extraneo an talis consensus & renuntiatio aliquid sibi noceat. vide glo.1.colum.3.q.25.l.10.tit.26.par.4.
Proximior si alienationi maioriæ consentiret an ex hoc sibi prejudicet. vide quæst.29.ibidem.
Et quid si non sit proximior sed remotior qui ad succedendũ habet aliũ ante se an istius consensus sit alicuius effectus saltim vt ipse postea licet velit non possit ad maioriam admitti. vide ibid.in quæst. 39.
Proximior qui in maioria de proximo speratur succedere si sciat allenationem ipsius & non contradicat an ex hoc visus sit consentire nec ad eam admittatur postea. vide gl.1.col.4.q.40.l.10.tit.26.par.4.
Proximior ad succedendum in maioria si in alienatione rei maioriæ factæ a possessore consentiret an incidat in aliquam pœnam quãdo ad sic alienandum licentia Regis impetrata fuit. vide ibidem. columna quinta.quæst.44.
Proximior an teneatur soluere pretium quod eius successor dedit nomine transactionis vt ipse remaneret cum maiotia, & an illud dans ab illo repetere possit vel non. vide glossam primam.col.5.quæst.46.l.10. titu.26.part.4.
Proximior semper præsumitur venire ex tacita voluntate testatoris. vide glo.3.l.5.tit.9.par.6.
PROXIMIORES. vide in verbo, CONSANGVINEI. & verbo, Venientes ab intestato.
PROXIMVS pubertati quis dicatur. vide glossam quintam.l. 9. tit. primo.part.7.
PRVDENTIA est propria virtus principis & quid sit prudentia. vide glo.1.l.8.tit.5.partit.2.

Q

QVADRAGESIMALE ieiunium est decima totius anni quæ deo datur. vide glossam secũdam. l.5.titu.23.par.1.
QVADRIENNIVM datur volenti petere restitutionem cõtra præscriptionem causatam propter eius iustam absentiam. vide glossam quartã. l.28.titu.29.par.3.
Quadriennium quod datur post legitimam ætatem ad restitutionem petendam quando incipiat currere. vide glossam sextam, &.7.l.nonæ.titulo.19.part.6.
Et quid in ecclesia & a qua die incipiat currere & an a principio sit vtile. vide gl.5.l.10.tit.19.par.6.
Et an contra lapsum istius quadrienni deturin integrum restitutio. vide dict.glo.quintam.
Et an res publica res vel ecclesia possint post quadrienniũ restitui si enormissime lædantur. vide glo.6.d.l.10.
Et qualiter damnum istud considerari debeat in hac præscriptionis materia. vide gl.7.ibidem.
QVADRIGA si legetur alicui an cum mulis qui vehebant dari debeat & quid si vnus mortuus fuit. vide glossam primam.l.42.per tex. ibi.titu.9.par.6.
QVADRVPLEX & pœna quadrupli punitur qui aliquid ex naufragio rapit. vide glossam tertiam.legis vndecimæ.per textum ibi. titulo.9.partit.5.
Et an pœna ciuili applicanda fisco possit vltra quadruplum vel simplum quod datur parti puniri & progredi non possit. vide gl.5.ibidem.
QVALITAS lege adiuncta simul cum facto debet probari nam factum sine qualitate non sufficeret. gl.2.in fi.l.1.tit.13.par.2.
Qualitas spurietatis an debeat in impetratione legitimatio. exprimi & quando. vide gl.1.l.9.tit.18.par.3.
Qualitas seruitij inspici debet in impetratione facienda. vide glo.2.in fi. l.10.titu.18.par.3.
Qualitas rei si mutetur an perimatur possessio ita quod interrumpatur præscriptio. vide gl.2.ad fi.l.29.tit.29.part.3.
Qualitas adiuncta verbo debet intelligi secundum tempus verbi. vide gl.6.col.2.l.10.tit.31.par.3.& gl.7.l.8.tit.4.parti.5.
Qualitas spurietatis an sit exprimenda in impetratione legitimationis. vide gl.8.in fi.l.4.tit.15.part.4.
Qualitas rei semper venit in æstimatione ipsius rei quando de eius valore tractatur. vide glo.6.l.56.tit.5.part.5.
Qualitas si sit adiecta mandato si tale mandatum in qualitate adimpleri non potest tunc debet impleri in principali. vide glossam tertiam.l. 37.titu.11.part.5.
Qualitas & ad qualitatem probandam nunquam videtur quis se stringere nisi quando qualitas mutat speciem actionis vel exceptionis vel aliam. vide gl.2.l.8.tit.7.par.6.
Qualitas adiuncta verbo intelligitur secundum tempus verbi. vide glo. 6.col.2.l.7.tit.13.par.6.
Qualitas aliqua delicti si omissa sit in prima accusatione an absolutus de crimine iterum de eodem accusari possit. vid. gl.4.l.12.tit.1.par.7.
Qualitas delicti an videatur remissa remisso delicto. vide glo.primam.l. 3.titu.32.par.7.
QVANTITAS quæ dicatur parua ratione dilationis iuramenti aliudice faciendi. vide gl.6.l.2.tit.11.part.3.
Quantitas missa à commodatario quomodocũque perdatur semper est in periculo mittentis secus in specie. vide gl.1.l.4.tit.2.par.5.

Quantitas

Universidad de Deusto
Biblioteca

Quantitas magna quæ sit illud iudicis arbitrio committitur. vide glos.1. l.7.titu.2.par.5.
Et an difficultas excuset debitorem quantitatis a mora. vide glos.5.l.18. titu.11.par.5.
Et an difficultas excuset pœnæ & moræ & commissionem qñ obligatio est in certa quantitate danda. vide gl.4.l.37.tit.11.par.5.
QVARTA PARS quæ datur arrogato in bonis sui arrogatoris an sibi debeatur siue pubes arrogatus sit siue impubes. vi.gl.2.l.9.tit.5.p.6.
Quarta quæ debetur vxori inopi in bonis mariti sui an sibi debeatur etiã facto testamento per maritum suum & quando sibi debeatur & qualiter. vide gl.5.cum alijs ibi.l.7.per tex.ibi.tit.13.par.6.
Et an istam quartam amittat si postea efficiatur diues. vide glos. sextam. ibidem.colum.2.
Quarta an debeatur vxori inopi in bonis mariti si ipsa patrem diuitem habeat. vide ibidem.
Et quando vxor illam quartam ex lege vel ex testamento habeat & de effectu. vide gl.7.d.l.7.tit.13.par.6.
Et an vxor vt posit suam quartam partem in bonis mariti habere posit reuocare donationes per maritum in vita sua facta. vide glo. octauam. d.l.7.tit.13.par.6.
Quarta & an illa vxori pauperi debeantur stantibus filijs etiam hodie iure regni, & quid si testator iam disposuit de quinta parte. vide glo.9.d. l.7.tit.13.par.6.
Et an vxor quæ luxuriose vixit post mortem viri amittat istam quartã. vide.d.gl.9.in fine.
Quarta funeralium an sit de lege iurisdictionis an vero de lege diœcesana. vide gl.13.l.2.tit.12.par.1.
Quarta debetur ecclesiæ parrochiali si defunctus alibi sepelitur. vide gl. 4.l.5.titu.13.par.5.
Quartam canonicam supradictam an teneatur testator expresso suo iudicio relinquere. vide gl.7.ibidem.
Quarta parrochialis an computetur in legato parrochiæ relicto. vide gl. 8.l.5.titu.13.par.5.
Quarta parrochialis an debeatur de relictis quibuscunque ecclesijs an vero de relictis ecclesiæ sepulturæ tantum. vide gl.10.ibidem.
Quarta quæ prius solui debeat an parrochiæ an episcopo. vide gloss.11.l. 5.titu.13.par.1.
Quarta debetur ecclesiæ parrochiali etiam si in contrarium adsit consuetudo. vide gl.12.ibidem.
Et quid si consuetudo faciat vt oẽs quartæ soluantur an valeat. vide ibid.
Quarta parrochialis in quibus casibus non debeatur. vide per.d.gl.12.
Quarta parrochialis ex quibus relictis non debeatur. vide per glo.6.cum alijs ibidem.l.6.per tex.ibi.tit.13.par.1.
Quarta decimarum & aliarum oblationum ecclesiæ est de iure communi deputata pro fabrica ecclesiæ. vide gl.4.l.24.tit.31.par.3.
Quarta quæ debetur filijs arrogatis solummodo debetur post mortẽ arrogatoris. vide gl.1.l.8.tit.16.par.4.
Quarta quæ filijs arrogatis debetur an habeat locum stantibus filijs legitimis & quid si tempore arrogationis iam filios legitimos habeat. vid. glos.2.dict.l.8.
Et an ista quarta hodie locum habeat stantibus legibus regni. vide ibid.
Quarta quæ debetur filio arrogato an hodie sit augmentata vel non. vid. glo.1.d.l.8.tit.16.part.4.
Quarta quæ filio arrogato debetur qualis esse debeat & ex quibus bonis arrogatoris. vide ibidem in gl.3.
QVARTA FALCIDIA debet penes hæredem remanere quando plures sint creditores & legatarij & quando non, & quibus prius soluere debeat. vide gl.3.9.&.10.l.7.per tex.ibi.tit.6.par.6.
Quarta falcidia non detrahitur ab hærede quando hæreditas non est soluendo. vide ibidem in gl.11.&.13.per tex.ibi.
Quarta falcidia non debetur hæredi quãdo aliquid ipse subripuit ab hæreditate. vide gl.1.l.9.ibidem.
Quarta falcidia non debetur hæredi non conficienti inuentarium. vide ibidem.&gl.1.2.&.3.l.10.ibidem.&gl.1.l.7.tit.11.part.6.
Quarta falcidia ex quibus causis & rationibus introducta fuit. vide glos. in proœmio tit.11.par.6.per tex.illum ibi.
Quarta falcidia an habeat locum etiam fauore hæredis succedentis ab intestato. vide ibidem.
Quarta falcidia an habeat locum in legatario vt eam detrahere posit de suo legato alteri legatario relicto. vide ibidem.
Quarta falcidia an deducatur de legatis pijs. vide glossam primam.l.1.titulo.11.par.6.
Quarta falcidia de quibus legatis & an & quando & qualiter ab hærede deduci posit. vide.d.gl.1.d.l.1.per tex.ibi.cum alijs ibidem.
Quarta falcidia qualiter per filium deduci posit, & posint ab eo duæ quartæ deduci vel ab alio quolibet & an quando posset duas quartas detrahere posit adhiberi remedium vt vnam tantum detrahat. vide gloss.3.d.l.primæ.
Quarta falcidia deduci potest non solum de legatis & fideicommissis sed de donationibus causa mortis vel inter viuos, & mortis causa capionibus, vide glo.4.d.l.1.per textum ibi.titu.11.par.6.
Et quæ prius solui & deduci posint ante quam hæres detrahat falcidiam vide glo.4.cum alijs ibi.l.2.ibidem per illum textum.
Et si testator iussit monumentum sumptuosum fieri, an expensę ibidem factæ prius quam falcidia deduci posint, vide ibidem in.q.1.
Quarta falcidia non potest ab hærede detrahi in vna tantum re inuitis legatarijs, vide glo.10.d.l.2.per text.ibi.
Et quid si post testatoris mortem damnum vel augmentum datum fuit in rebus legatis qualiter tunc hæres deducat suam falcidiam, vide glos. legis tertiæ. der text.ibi.titu.11.part.6.
Quarta falcidia de quibus legatis relictis deduci non posit, vide glo.legis quartæ. quintæ, & sextæ.tit.11.part.6.
Et an deducatur quando vna ecclesia fuit heres instituta & grauata alicui ecclesiæ dare legatum. vide glo.1.in principio.d.l.4.
Quarta falcidia pro quibus delictis hæredis ab ipso deduci non posit. vide glo.l.5.&.6.per tex.ibi.tit.11.par.6.
Quarta falcidia detrahi non poterit per hæredem quando illud testator prohibuit expresse vel quasi. vide gl.3.l.6.ibidem per illum tex.
Quarta falcidia an posit deduci quãdo testator fecit rerum suarum maioriam & alienationem prohibuit. vide glossam quartam, ibidem. in principio.
QVARTA TREBELLIANICA an detrahatur per hæredẽ quando restituit hæreditatem per fideicommissum si sit iudicatus indignus per testatorem. vide gl.5.l.23.tit.1.par.6.
Quarta Trebellianica an posit detrahi per hæredem quando restituit hæreditatem propter pœnam a testatore sibi positam si aliquid fecisset. vide gl.1.in fi.l.15.tit.3.par.6.
Quarta trebellianica an posit deduci ex testamento militis etiam per matrem quando substituto hæreditatem restituit. vide glossam.12.l. 12.titu.5.par.6.
Quarta trebellianica an veniat deducenda diuersis temporibus & quando illud esse posit & quid hodie & pater qui tertiam restituit vel filius quintam hoc facere posint. vide gl.13. ibidem.
Quarta trebellianica a quo sit inducta & de ea. vide glossam vndecimã l.14.titu.5.par.6.
Quarta trebellianica an debeatur hæredi qui coactus hæreditatem adiuit. vide glos.12.ibidem.
Quarta trebellianica an debeatur hæredi non facienti inuentarium. vide gl.3.l.10.tit.6.par.6.
Quarta trebellianica an ab hærede deduci posit de relictis ad pias causas siue primus substitutus sit priuilegiatus siue ille cui restituere debet siue ambo. vide gl.3.l.4.tit.11.in par.6.
Quarta trebellianica an posit deduci per hæredem contra voluntatem testatoris. vide gl.3.l.6.ibidem in fine per illum tex.
Quarta trebellianica an ab hærede deduci posit quando testator fecit maioriam & alienationem rerum prohibuit. vide glo.4.in principio. d.l.6.per tex.ibi tit.11.par.6.
Quarta trebellianica an deducatur habito respectu ad legata relicta, vel tantum de eo quod superest hæredi deductis legatis. vide glo.1.l.8. & glo.3.col.1.l.6.tit.11.part.6.
Quarta trebellianica ab hærede deduci non potest in aliquibus casibus. vide.d.gl.1.col.2.cum alijs glosis ibidem.
Quarta trebellianica an posit in vna re vel in pluribus rebus per hæredem electis deduci & quando. vide in.d.col.2.&glo.6.ibid.
Et an hoc beneficium deducendi trebellianicam hæres posit ad suum hæredem transmittere. vide ibidem.
Quarta trebellianica quando deducitur ab hærede quæ ipse ibidem cõputare tenentur & an fructus, vide glo.2.cum alijs ibi.d.l.8.per text. ibi.titu.11.par.6.
Et quid si grauatus restituere sit de liberis testatoris. vide ibidem in glos. septima.&.8.
Et an pater posit prohibere deductionem trebellianicæ filijs primi gradus, vide.d.gl.1.in fine.&gl.9.d.l.8.tit.11.par.6.
QVASI POSSESSIO in incorporalibus interrumpitur sicuti possessio corporalium. vide gl.1.l.29.tit.29.par.3.
Quasi possessio quæ dicatur & an veniat appellatione possessionis, vide glo.4.l.1.tit.30.par.3.
Et an sustentetur libellus in quo quis dicit se posidere aliquid incorporale. vide ibidem.
Quasi possessio qualiter & per quos actus acquiratur etiam quasi possessio iuris patronatus, vide ibidem.
Quasi possessio qualiter acquiratur in iurisdictionalibus. vide ibidem.
Et qualiter in his probetur quasi possessio, vide ibidem.
Quasi possessionis effectus in iuribus personarum officiorum vel obligationum qualiter acquiratur. vide ibidem.
Quasi possessio iuris canonicalis vel iurisdictionis qualiter probetur. vide glossam

de glossam.4.l.1.titul.30.partita.3.
Quasi possessio iurisdictionis iam formatæ qualiter acquiratur, vid. ibid.
Et an quasi possessio in iure incorporali competat illi qui vere nullum ius habebat in tali iure, vid.ibid.
Quasi possessio iuris incorporalis an acquiratur per ingressum possessionis rei corporalis, vid.ibid.
Et quando quasi possessio releuet ab onere probandi, vid.ibid.
Quasi possessio iuris incorporalis an transeat per constitutum, vid.gl.4. in fi.l.9.tit.30.par.3.
Quasi possessio incorporalium non datur sine pacientia aduersarij, vide gl.3.l.15.tit.31.par.3.
Et videtur quis constitutus in quasi possessione rei quæ de facili & gratiose solet concedi si de ea vtatur sciente & consentiente eo ad quem pertinet, vid.gl.5.ibid.
Quasi castrense peculium quod esse dicatur, vid. glo.7. cum alijs ibi.l.7. tit.17.par.4.
Et an fœmina posit habere quasi castrense peculium ex donatione principis, vid.gl.9.d.l.7.
Quasi possessio an acquiratur per inuestituram factam per annulli immissionem, vid.gl.6.l.4.tit.26. par.4.
Et quid si talis inuestitura fiat in absentia rei an per eam transferatur possessio, vid.ibid.
QVATVOR TEMPORVM ieiunium quale sit & in quibus mensibus, vid.gl.3.l.5.tit.23.par.1.
QVERELA testamenti inofficio si an habeat locum in personam filij legitimati, vid.gl.3.l.9.tit.18.par.3.
Querelę inofficiosi testamenti an sit locus quando pater filium exhæredat sine causæ expresione vel licet expressa non tamen ab hærede prabata, vide glossam vigesimam quintam.l.20.titulo vigesimosecundo.partita.3.
Querela inofficiosi testamenti an habeat locum contra testamentum filij testantis in rebus castrensibus vel quasi si patrem suum exhæredauit, & quid hodie per.l.6.tauri, vide glo.8.l.6.titulo decimoseptimo. partita.4.
Querela non numeratæ Pecuniæ an a reo proponi posit actore nihil petente, vid.gl.3.l.9.tit.1.par.5.
Querela non numeratæ pecuniæ an coram iudice vel soli creditori etiam sine scriptis proponi debeat, vid.ibid.in gl.4.
Querela inofficiosi testamenti an a patre inuito filio intentari posit, vid. gl.13.tit.5.par.6.
Querela inofficiosi testamenti datur tam filio quam filiæ si prætereantur vel iniuste exhæredentur, vide glossam secundam.l.1.titulo septimo. partita.6.
Querela an detur nepoti exhæredato vel præterito quando in succesione non obstinebat primum locum, vid.gl.4. ibid.
Querela an sit necessaria vt rescindatur testamentum in quo filius sine expresione causæ fuit exhæredatus, vide glossam.5.l.10. titulo septimo. partita.6.
Querela an & quando per fratrem intentari posit contra testamentum fratris & an per eam rupto testamento legata in eo contenta debeantur, vide gl.4.l.12.ibid.
Et an tunc renocetur testamentum solum modo quo ad suam legitimam vel etiam quo ad omnia, vid.gl.5. ibid.
Querela inofficiosi testamenti quibus competat & pro qua parte testamentum posit a præterito vel iniuste exhæredato querelari & an nepos admittatur quando pater illa non præparata decesit, vide gl.1.l.1. per tex.ibi.tit.6.par.6.
Et an in querela inofficiosi testamenti sit locus successorio edicto & an tunc nepos admittatur, vid.ibid.
Querela inofficiosi testamenti potius dicitur officium iudicis quam actio & an posit obijci in modum exceptionis per viam reconuentionis & quid si filius illam non opposuit ante sententiam, vide ibidem in glossa.2.
Querela inofficiosi testamenti aliquando intentatur contra alium quã contra hæredem scriptum, vide glossam quartam.l.1. titulo octauo. partita.6.
An detur contra illum qui erat successurus ab intestato & non habet vltra quam sibi tangat ab intestato, vid.ibid.in gl.6.
Querela inofficiosi testamenti est accusatio damnans mortem defuncti & quare sic dicatur, vid.ibi.gl.7.per tex.ibi.
Querela inofficiosi testamenti quando per fratrem intentari posit vel non, vid.gl.l.2.&.3.per tex.ibi.tit.8.par.6.
Querela inofficiosi testamenti an excludatur quinquennio, vid.glo.2.l. 4.per tex.ibi.tit.8. par.6.
Querela inofficiosi testamenti an nascatur ante aditionem hæreditatis & quid hodie de iure regni, vid.gl.3.ibid.
Et an tunc cum hæres scriptus illud esse non posit detur curator hæreditati vel illam adeant venientes ab intestato, vide ibid.
Querela an posit intentari contra alium quam contra hæredem scriptũ & an detur contra fideicõmissarium vniuersalem, vid.d.gl.3.l.4.tit.8. partita.6.
Querela an detur exhæredato iniuste contra præteritum qui auocauit hæreditatem & in ea succesit, vid.d.gl.5.
Querela inofficiosi testamenti an per filium intentari posit quando a patre habuit suam legitimam, vide gl.1.&.2.&.7.l.5.tit.8. par.6.
Et quid si illam non habuit iure institutionis vel si fuit sibi datus substitutus vulgaris, vide ibid.
Querela inofficiosi testamenti an detur filio qui partem sibi in testamento relictam sine protestatione acceptauit, vide glossam quartam.5.&. 6.ibidem.
Et an filius qui fuit relictus executor testamentum in quo fuit exhæredatus vel præteritus posit illud querelare si acceptauit fideicõmissariam vel esse executorem, vide dictam glossam.4.d.l.5.titulo octauo. partita.6.
Et an in dubio videatur iure institutionis sibi relictum, vid. ibid.d.gl.2. & glo.7.&.8.
Et quid si a patre minus legitima habuit & prohibuit plus petere an tunc posit querelare testamentum vel agere ad supplementum prohibitione non obstante, vid.gl.9.d.l.5.tit.8.par.6.
Et quid si filius relictum minus legitima acceptauit, vide ibidem & de hac materia, vide infra in verb. SVPPLEMENTVM, &c.
Querela quando non habet locum sed ius agendi ad supplementum, vi. glo.9.supra.d.
Et contra quem intentabitur istud ius agendi ad supplementum, vid.gl. 10.d.l.5.per tex.ibi.
Querela inofficiosi testamenti non datur filio preterito vel exhæredato qui agnouit testamentum sui patris, vide glo.l.6.per tex.illum ibi.tit. 8.par.6.
Et si testamentum rescindatur per querelam an legata & libertates in eo relictæ debeantur & an filius qui fuerat hæres institutus debeat suam legitimam integram habere, vide glossas.l.7,per tex.ibi.titulo.8.partita sexta.
Et quid si non rescindatur testamentum per querelam sed per iusdicendi nullum, vid.ibid.in gl.7.
Et quid si pater filium præterijt & neminem hæredem instituit an tunc legata debeantur, vid.ibid.in in col.2.
Et an tunc institutio conseruetur saltim quo ad quintam partem quam testator cuilibet extraneo relinquere poterat, vide dictam glossam.7. ad finem.
QVERELARI an posit filius testamentum patris in quo fuit institutus hæres in re propria ipsius filiæ vel in re sacra vel religiosa vel simili vid.gl.6.l.19.tit.3.par.6.
Querelari an posit, testamentum patris in quo filius fuit sub casuali vel mixta conditione institutus vel an illa reiecta valeat institutio vel nõ, vid.gl.3.l.9.tit.4.par.6.
Querelari an posit testamentum quando nepos vel alius qui vult querelare primum locum in succesione non obtinet, vide glo.4.l.1. titul.7. partita.6.
Querelare intra quantum tempus teneatur hæres mortem testatoris occisi, vid.gl.7.l.13. tit.7. par.6.
Querelare an & quando posit testamentum fratris per fratrem. vid.gl.1. 2.per tex.ibi.tit.8.par.6.& gl.3.l.3.ibid.& gl.4.l.12.tit.7.par.6.
Querelari debet testamentum intra quinquenium & an ante aditionẽ hæreditatis, vid.gl.l.4.ibid.
QVAESTIO vide infra.in verb.TORTVRA.
QVAESTIO STATVS licet differatur in bonis maternis vel fraternis in tempus pubertatis non tamen datur carboniana bonorũ possessio, vid.gl.3.l.7.tit.22.par.3.
Quæstio dominij an posit referi præscribenti rem aliquam cum malęfide per triginta annos si ab inuasore vel commodatario vel locatore illam recuperare velit, vide glossam quintam,&.6.l.21.titulo.29.partita tertia.
Questio feudalis quando per dominum feudi quando vero per pares curiæ & quando per iudicem ordinari iudicari & discerni debeat, vid.gl. 1.2.3.4.&.5.per tex.ibi.l.11.tit.26. par.4.
Quæstor antiquitus quis dicitur hodie eum appellamus chanciller, vi.gl. 1.l.4.tit.7.par.2.& de eius officio, vide ibid.
Quæstor an sit maior chancellario & quinque modis dicitur questor, vide ibidem.
QVILIBET de populo habet actionem super pascuis publicis & videtur procurator in rem suam, vide glossam primam. in princ.&gl.1.l. 10.tit.11.par.3.
QVINTA pars bonorum ab ipso patre in vita vel in morte donari potest, vid.gl.8.in princ.l.8.tit.4.par.5.
Et quid si pater in vita sua fecit aliquas modicas donationes an tempore mortis illæ veniant in consideratione ad diminuendam quintam

Universidad de Deusto
Biblioteca

partem bonorum quam legauit pro anima vel alicui, vide ibidem colum.2.in princ.
Et an fructus quos habent parentes ex rebus suis tempore mortis suæ an illi possint ab eo legari vltra quartam partem bonorum an vero illi in dicta quinta computari debeant, vide.d.glossam.12.colum.2.in med. & colum.3.
Quinta quam pater legare potest an intelligatur esse de proprietate rerũ an vero etiam de fructibus, vid.ibid.
Quinta pars bonorum si a testatore alicui extraneo legetur si ipse fundũ hæreditarium velit emere an excludatur a consanguineis defuncti qui habent ius retrahendi pro tanto an vero ipse propter quintam quam habet dicatur consors in hæreditate, vid.gl.2.quæst.3.l.55.tit.5.par.5.
Quintam pars bonorum patris non est legitima filiorum sed potest cuicũque dari, vid.gl.10.l.17.tit.1.par.6.
Et an ista taxatio legitimæ teneat respectu ecclesiarum & clericorum, vide ibidem.
Quinta pars quam hodie pater cuilibet legare potest si filius illam restituerit alicui de voluntate patris an ex ea filius trebellianicam deducere possit & quid in patre restituente tertiam partem bonorum filij, vi. gl.23.l.12.tit.5.par.6.
Et an si testamentum in quo aliquis extraneus fuit hæres institutus rumpatur ex aliqua causa conseruetur institutio saltim in quinta parte quã testator cui velit relinquere poterat, vide glossam.7. ad fi.l.7. titulo.8. partita.6.
Et impensæ funeris debent de quinto bonorum deduci & quando, vide gl.4.col.2.in princ.l.2.tit.11.par.6.
Quinta pars hæreditatis potest a patre filio spurio relinqui etiam si sit filius multum diues, vid.gl.3.cum alijs ibi.l.10.& gloss.l.11.tit.13.& gl.11. &12.l.4.tit.3.par.6.
QVI PRIOR est tempore in quibus obligationibus sit alijs omnibus præferendus, vid.gl.3.l.75.tit.18.par.3.
QVITATIONE non obstante si rationes legitimæ redditæ non sunt iterum reddi debent, vid.gl.2.l.14.tit.18.par.3.
Quitatio de hoc vid.supra in verb.LIBERATIO.
QVOD a pluribus agitatur facilius cognoscitur & declatur, vid.gl.1.in fi.l.5.tit.17.par.3.
Quod quisque iuris in alium statuit ipse eo iure vti debet.vi.gl.3.per tex. ibi.l.25.tit.22.par.3.

R

RAPINA est vnum genus malfetriæ, vid.gl.1. l.11.tit.25.par.4.
Rapina si facta sit in aliquo termino an ciuitas vel dominus terræ ad emendam damni tenea tur & quando & quid in gubernatoribus vel iudicibus perpetuis vel in temporalibus qui prohibere potuerunt, vid.gl.7.&.8.l.4. titul. 7.par.5.
Rapina an dicatur quando exactor tributorum illud exigit sciens iniustum, vid.gl.6.l.9.tit.7.par.5.
Rapina quid sit proprie & an pro ea detur actio vi bonorum raptorum licet vis non intervenerit, vid.gl.1.in proœmio titu.13.par.7.& glo.l.1. ibidem.
Et quis admittatur ad accusandum aliquem de rapina vel non.vid.gl.l.2. ibid.per illum tex.
Qualiter agatur pro rapina contra raptorem & ad duplum vel triplum, vid.gl.1.l.3.per tex.ibi.tit.13.par.7.
Rapina serui qualiter puniendæ sit & quid si dominus de ea conscius sit, vide gl.1.3.&.4.l.4.per tex.ibi.tit.13.par.7.
Et an & quando domini teneantur pro rapina famulorum suorum vel pro ipsorum delicto, vid.gl.5.d.l.4.per tex.ibi.
RAPTORES manifesti & qui iudicialiter conuinci possunt in loco sacro sepeliendi non sunt, vid.gl.2.l.10.tit.13.par.1.
Rapiens vxorem alicuius de publico lupanari non debet puniri per statutum dicens si quis vxorem alicuius rapuerit capite puniatur, vide gl.1. l.13.tit.11.par.1.
Raptores ex naufragio an sint excommunicati, vide glo.3.in fin.l.1.titu. 13.par.7.
Raptores vel eius hæredes qualiter teneantur pro rapina facta, vid.gl.4. &.4.l.2.ibid.
Et de pœna raptorum & qualiter pro rapina contra eos agatur, vid.gl.l.3. per tex.ibi.tit.13.par.7.
Raptores si sint serui qualiter puniantur & quid si dominus de rapina conscius, vid.gl.1.3.&.4.l.4.per tex.ibi.tit.13.par.7.
Et an & quando domini teneantur pro rapina famulorum suorum vel pro ipsorum delicto, vid.gl.5.d.l.4.per tex.ibi.
Raptores an dicantur illi qui sine vi sufis persuasionibus & blanditijs inducunt mulieres vt secũ immisceant & qualiter isti puniantur & quando voluntas mulieris sit in consideratione .vide glossam tertiam.l.secundæ.per textum ibi.titulo decimonono. partita septima.
Raptores meretricum quando veniant puniendi vel non, vide glo.7.d.l. 2.per tex.ibi.
Raptores a quibuscunque accusari possunt & quando & qualiter, vid.gl. 1.l.2.per tex.ibi.tit.20.par.7.
Raptores virginum vel aliarum per vim qualiter puniantur & quando & plura de hoc, vid.gl.l.3.ibid. per illum tex.
Et an solus raptus sine commixtione sufficiat vt quis tanqnam raptor puniri possit, vid.ibid.in gl.2.
Raptor si cum rapta matrimonium contraxerit an apœna liberetur, vid. gl.3.l.3.supra.d.
Et an tunc bona raptoris quæ raptę applicata fuerunt ipsa amittæ vel nõ vide ibidem.
Et an sponsus rapiens sponsam puniatur pœna raptoris & quando, vide gl.5.l.3.per illum tex.tit.20.par.7.
RAPTVS qualis sit punibilis vel non, vide gl.3.6.&.7.l.2.per tex.ibi.titulo.19.par.7.
Raptus meretricis an sit punibilis & quando.vide gl.7.l.2.per illum tex. tit.19.par.7.
Raptus a quocunque accusari potest & quando & qualiter, vide glo.1.l.2. per tex.ibi.tit.20.par.7.
Raptus mulierum per vim qualiter puniatur & quando & plura de hoc, vid.gl.l.3.tit.20.par.7.
Et an solus raptus sine commixtione sufficiat vt quis tanquam raptor puniri possit, vid.ibid.in glo.2.
Raptus an committatur in sponsa de presenti vel in vxore, vid.gl.5.d.l.3. tit.20.par.7.
RAPTA si cum raptore matrimonium contrahat amittit bona raptoris quæ sibi propter raptum fuerant applicata, vid.gl.3.l.3.per tex.ibi.tit. 20.par.7.
RASVRA viciat priuilegium & quando in loco suspecto esse videatur, vid.gl.6.l.44.&gl.8.l.111.tit.18.par.3.
Et an credatur notario dicenti se cancellasse vel rasuram fecisse & quãdo ista attestatio necessaria non sit, vid.ibid.
Rasura seu cancellatio qualis viciet testamentum, vid.gl.5.cum sequentibus,l.2.per illum tex.tit.14.par.6.
RATIHABITIO in legitimatione filij qui a principio in sua legitimatione non consensit quid operetur, vid.gl.9.l.4. tit.15. par.4.
Ratihabitio absentis an aliquid operetur quando negotiorum gestor emit nomine absentis non suo, vid.gl.1.l.48.tit.5. par.5.
Ratihabitio an habeat locum in facto falsi nuntij, vide dictam glossam.1. d.l.48.
Ratihabitio retrotrahitur & mandato comparatur, vid.gl.2.ibid.
Ratificari an possit dominus quod alius fecit nomine ipsius & an possit agere ad prætium rei venditæ nomine suo vel quod alius a debitore suo exegit gl.4.&.6.l.54.tit.5. par.5.
Ratihabitio constituit tuum negotium quod ab initio tuum non erat gl. 1.l.32.tit.12. par.5.
Ratihabitio domini an sufficiat quando seruus qui ab aliquo fuit institutus hæres sine licentia domini hæreditatem adiuit, vide gl.4.l.13.tit.6. partita.6.
Ratihabitio prelati vel capituli de per se an damnificet ecclesiam gl.4.l. 17.tit.18.par.7.
RATIO propter quam festinandum est ad pœnitentiam, vid.gl.3.l.22. tit.4.par.1.
Ratio testis in dicto suo qualis esse debeat & ratio quę continet idẽ quod dictum nihil valet, vid.gl.8.l.26.tit.16.par.3.
Ratio est tota virtus probationis, vid.gl.9.d.l.26.
Ratio est optimus legis clipeus, vid.gl.3.l.8.tit.1.par.1.
Ratio & an executores testamentarij teneantur reddere rationem de gestis & quando & quibus, vid.gl.5.l.5.per tex.ibi. tit.10.par.6.
Et an episcopus qui fuit executor coram iudice ordinario conueniri debeat vt rationes reddat, vid.ibid.in gl.6.
RATIONES vbi sufficienter & legitime redditæ non sunt quitatio a debito nihil operatur gl.2.l.14.tit.18.par.3.
Rationes redditum ciuitatum & locorum quibus dandæ sint, vid.gl.7. l.9.tit.19.par.3.
Rationes si ab aliquo redditæ sint & ipse a domino habeat liberationem an talis liberatio se extendat ad species furto sublatis vel ad ignorata vel occulta & quando & quibus & qualiter, vid. gl.2.3.4. &.5.l.30.per tex.ibi.tit.11.par.5.
Rationes qualiter a fratre reddi debeant fratri cum veniunt ad diuisionẽ si eius frater administrauit res & bona fratris sui, vid. per gl.3.l.26. titu. 12.par.5.
RATIO NATVRALIS æqui valet legi & lege deficiente allegari potest ratio naturalis, vide glo.3.l.8.tit.1.par.1.& glo.2. in fin.l.6.titul.4.

partita tertia.
REALIS CAPTVRA vide in verb.CAPTVRA REALIS.
REACCVSARE quando possit accusatus de crimine maiori & qualis causa prius finietur, vid.gl.1.l.4.tit.10. par.3.
Et quid si primo accusans suam vel suorum iniuriam prosequatur, vid.gl. 4.l.4.tit.10.par.3.
Reaccusare an possit ille qui de crimine accusatus fuit pendente adhuc accusatione, vid.gl.3.cum sequentibus.l.4.per tex.ibi.tit.1.par.7.
Et an vbi quis accusare non potest possit officium iudicis implorare vt crimen puniatur, vid.d.gl.3.ad fin.
Reaccusare an possit quis prosequendo suam vel suorum iniuriam, vi.gl. 6.d.l.4.per tex.ibi. & an propter hoc supersedeatur in accusatione ptima, vid.ibid.
Re accusare an possit accusatus suum accusatorem vel extraneum si iam fuit per sententiam damnatus, vid.gl.8.d.l.4.tit.1.par.7.
Et an cœptam accusationem perficere possit per se vel per procuratorem & an interim supersedebitur in executione pœnæ, vid.gl.9.ibid.
REBATIZATVS scienter ordinari non debet, vid.gl.2.l.20.tit.6. par. 1.&.l.9.tit.4.par.1.
Rebatizati non possunt institui hæredes ab aliquo & quid in reordinatis, vid.gl.6.l.4.tit.3.par.6.
RECEDERE a forma per disponentem data bene licet dum modo nõ recedatur ab eius mente. vid.gl.3.col.7.quæst.13.l.32.tit.9.par.6.
Recedens sine iudicis licentia post quam legitime citatus fuit pro contumace habetur & quare, vid.gl.3.l.18.tit.1.par.7.
RECEPTIO testium in ciuilibus siue in criminalibus quibus sit permissa, vid.gl.1.3.&.4.l.27.tit.16.par.3.
Receptio monachorum an fieri debeat a prælato simul cum capitulo, vi. gl.7.l.88.tit.17.par.3.
RECEPTATORES testium qualiter iudici dicta testium mittere debeant, vid.gl.8.l.19.tit.17.par.3.
Receptatores hæreticorum testamentum facere non possunt & quid si antea fecerint, vid.gl.3.l.16.tit.1.par.6.
Receptatores latronum qui dicantur & de eorum pœna & quando & ex quibus veniant puniendi vel non, vid.gl.14.&.15.l.18. tit.14. par.7.
Receptatores fugitiuorum seruorum qualiter puniantur & quid in minore, vid.gl.l.24.&.25.tit.14.par.7.per tex.ibi.
Et quando nullo modo puniantur, vide glossas.l.26. ibidem per illum textum.
Receptatores hæreticorum qualiter puniantur, vid.gl.1.l.5.per tex.ibi.titul.16.par.7.& gl.1.&.2.l.6.ibi.
Et quid in filijs receptantibus patrem, vid.gl.1. d.l.6.
RECEPTORIA quæ datur in regalibus auditorijs ad capiendos male factores. vid.gl.1.l.24.tit.18.par.3.
RECIPIENS literas alicuius si statim non contradicat consentire videtur, vid.gl.2.per tex.ibi.l.6.tit.1.par.5.
Recipiens vt aliquid faciat si non fecerit an sic receptum restituere teneatur & quando & qualiter, vid.per glo.1.41.&.44.&.46.cum alijs legibus ibi.tit.14.par.5.
Recipere moniales vel monachos sub spe pretij est simoniacum.vid.gl.3. l.13.tit.17.par.1.& vbi se refert.
RECLAMATIO qualiter fieri debeat ne sententia arbitri emologetur vid.gl.6.l.15.tit.4.par.3.
RECONCILIATIO ecclesiæ si poluta sit prius fieri debet quam in ea diuina dicantur, vid.gl.3.l.20.tit.10.par.1.
Reconciliari debet ecclesia si in ea sanguis iniuriose effundatur vel homo cognoscat mulierem, vid.gl.1.&.2.ibid.
Et quid si maritus in ecclesia vxorem cognoscat carnaliter an tunc dicetur ecclesia poluta, vid.d.gl.2.
Reconciliatio an fieri debeat si factum in casibus supra dictis sit occultũ vid.ibid.in gl.4.
Reconcilianda est ecclesia vbi excommunicatus fuit sepultus, vid.glo.7. d.l.20.tit.10.par.1.
Reconciliatio patris cum filio quem ex iusta causa exhæredauit an faciat exhæredationem nullam, vid.gl.2.l.4.tit.7.par.6.
RECONDVCERE an videatur ille qui in re conducta remansit per tres dies post finitum tempus conductionis & quando & quid si antea conduxerat ad decennium in scriptis vel sine & alia in hoc, vi.gl.3.&. 4.l.20.per tex.ibi.tit.8.par.5.
Et an idem sit dicendum in prædio vrbano quod in rustico, vide ibidem in glo.6.
RECONVENTIO tangens causam spiritualem coram iudice laico nõ debet terminari, vid.gl.4.l.57.tit.9.par.1.
Reconueniri potest clericus coram iudice ibique respondere tenetur, vide ibidem.
Reconuentio an habeat locum in causa appellationis, vide gl.4.l.4.tit.3. partita.3.
Reconuentio non habet locum contra agentem pro iniuria vel furto etiã si ad illam agetur ciuiliter, vid.gl.5.ibid.
RECTOR SCHOLARIVM an post eius electionem indigeat confirmatione superioris & an possit esse laicus, vid.gl.9.l.6.tit.31.par.2.
Rector rei publicæ an peccet mortaliter permittendo tauros, vid. gl.2.l. 57.tit.5.par.1.
Rectores vniuersitatis an possint pro debito vniuersitatis capi, vid.gl. 4. l.13.tit.2.par.3.& gl.1.l.4.tit.15.par.5.
Rectores an cum assensu decurionum possint aliquas festiuitates de nouo inducere, vid.gl.1.l.36.tit.2.par.1.
Rectores ciuitatum repræsentant populum & ab eis factum dicitur factũ a maiori parti populi gl.4.l.24.tit.4.par.3.
Rectores ciuitatum an possint de redditibus ciuitatum elemosynam facere, vid.gl.3.l.10.tit.18.par.3.
Rectores prouinciarum durante officio cum aliqua matrimonium cõtrahere non possunt veterem tamen sponsam ducere bene eis licet, vi.gl. 12.l.2.tit.14.par.4.
Et an si de nouo matrimonium contraxerint præsumatur illud per metum fecisse mulier & an tunc matrimonium teneat & an hec præsumptio alias probationes adiubet, vid.d.gl.12.d.l.2.
Rectores perpetui an & quando ab aliquibus locis eligi possint.vid.gl.8. l.3.tit.25.par.4.
Rectores vniuersitatis si delinquant an tunc vniuersitas delinquisse videatur, vid.gl.6.l.17.tit.10. par.7.
Rectores ecclesiarum possunt ministros ibi ponere ad suum bene placitũ exclusso patrono, vid.gl.1.in fi.l.6.tit.6. par.1.
Rector ecclesiæ in qua non est capitulum tantam habet potestatem in alienatione rei ecclesiasticæ quantam haberet prælatus cum capitulo, vide gl.5.l.63.tit.18.par.3.
Sed an per hoc excludatur quod in venditione talis rei authoritas episcopi non sit necessaria, vid.ibid.
Rectores nauium, vide de his supra in verbo, MAGISTRI NAVIVM &c.
RECVSATIO de iure ordinamenti an eadem in iudicibus ordinarijs sit sicuti de iure partitarum erat in delegatis, vi.gl.2.l.22.tit.4. par.3.
Recusatio debet fieri ante litis contestationem vel post quando de nouo illam sciuit pars, vid.gl.3.ibid.& gl.7.l.8.tit.10.par.3.
Recusatio an habeat locum in iudicibus ordinarijs & ex quibus causis & quid tunc sit agendum, vid.gl.9.l.22.tit.4. par.3.
Recusatio an habeat locum si causa suspitionis procedat ex culpa patris, vid.d.gl.9.col.2.in med.
Et an reconuentus possit in causa reconuentionis recusare iudicem, vide ibidem.
Recusatio notarij qualiter fieri debeat, vid.ibid.post med.
Recusatio omnium sapientium de ciuitate an fraudulenta videatur, vide ibid.ad finem.
Recusatio an habeat locum post conclusionem in causa, vide dictam gl. 9.in fin.
Recusatio assessoris qualiter fiat, vide glossam sextam.l.2. titulo.21.partita tertia.
Recusatio iudicis quę oritur ex eo scilicet quia est naturalis loci alterius litigatoris an iusta sit nec ne, vid.gl.4.l.4.tit.27. par.4.
Recusatio an habeat locum prosequendo quis suam vel suorum iniuriã & an propter hoc supersedeatur in prima accusatione, vide glos.6.l.4. titulo.1.partita.7.
Recusatio an habeat locum quando accusatus iam fuit personam damnatur, vid.gl.8.d.l.4.per tex.ibi.
Et an cœptam accusationem perficere possit & an interim supersedeatur in executione pœnæ, vid.ibid.in gl.9.
RECVSANS an debeat iurare si non malicioſe &c. si sibi non petatur vid.gl.4.l.22.tit.4.par.3.
Recusans omnes sapientes de ciuitate an eius recusatio fraudulenta videatur, vid.gl.9.col.2.ad fi.d.l.22.
REDEMPTVS ab hostibus an per hoc sortiatur naturalitatem & originem sui redemptoris.vid.gl.7.per tex.ibi.l.2.tit.24. par.4.
REDENS depositum ad iudicis mandatum an & quando liberetur, vi. gl.1.l.3.tit.3.par.5.
Reddere pretium intra quantum tempus teneatur venditur ad hoc vt rẽ venditam possit recuperare quando inter ipsum & emptorem fuit factum pactum vt reddito pretio emptor rem restituere teneatur, vi. gl. 1.l.42.tit.5.par.5.
Et an tale ius possit alijs credi & an transeat ad hæredes licet de hoc nihil fuerit dictum, vid.ibid.in gl.2.&.3.
Et an emptor in casu supradicto liberetur præstando interesse & quando sic, vide ibid.in gl.4.
Et an si in contractu fuit dictum quod teneatur reddere non tamẽ quod teneatur reuendere an adhuc emptor reddere cogatur, vid.d.gl.4.
Redditio pignoris an inducat debiti liberationem si a creditore fiat, vi.gl. 2.l.40.tit.13.par.5.per tex.ibi.

Universidad de Deusto
Biblioteca

REDIBITIO non datur propter vicia animi & an propter dolum venditoris qui cum sciret vitium rei illud tacuit & an detur pro paruis vel pro libro corrupto vel pro iuribus, vi. gl. 3. l. 64. & gl. 1. & 2. l. 65. ti. 5. p. 5.
Redibitio pro quibus vicijs detur, vid. glos. 3. cum alijs ibi. d. l. 65. & an debeat iterari cum fructibus, vid. gl. 6. ibid.
Et an facta redibitione fiscus teneatur reddere gabellam, vide ibidem in glossa. 6.
REDIBITORIA actio, vid. in verb. ACTIO redibitoria.
REDIMENS vexationem quid debeat probare & quod dedit ob redimendam vexationem potsit repetere. vid. gl. 11. l. 3. tit. 17. par. 1.
Redimere volens vexationem si propter hoc aliquid dedit iudici an cum mala conscientia illud facere videatur, vid. gl. 1. l. 26. tit. 22. par. 3.
REDITVS REGALES quales sint & quid de redditibus portuum, vi. gl. 1. cum sequentibus. l. 1. tit. 28. par. 3.
Reditus regales ideo regibus conceduntur vt commode viuere possint & vt ad iniquitatem matuus non extendatur, vid. gl. 7. l. 11. tit. 28. par. 3.
Reditus regales præscribi vllo tempore non possunt & an immemoriali, vid. gl. 4. l. 6. tit. 29. par. 3.
Et æquipatantur rebus sacris, vide ibidem.
Et quid si præscribens iuuetur consuetudine, vide dictam glossam. 4. dictæ. l. textæ.
Reditus regales qualiter quis emere videatur, vide glossam. 4. in med. l. 34. tit. 5. par. 5.
Reditus laicarum an possint acquiri præscriptione immemoriali, vi. gl. 5. l. 6. tit. 20. par. 3.
Et an ex redditibus ciuitatis castellum refici & reparari possit, vid. gl. 7. l. 20. tit. 2. par. 3.
Reditus beneficiorum vacantium infra decennium si certo operi deputentur si beneficium vacet in fine decennij an fructus talis beneficij illi operi debeantur licet decennium sit elapsum, vid. gl. 3. l. 26. tit. 11. p. 4.
Reditus qui ex lupanari percipitur an iustus vel iniustus sit, vid. glos. 1. in proœmio tit. 11. par. 4.
Redditus ciuitatum supra, vide in verb. proprij ciuitatum.
Redditus villarum & alia iura an veniant in maioria quando aliquis de licentia regis illam facit in filium maiorem dando illis iurisdictionem tantum & an tunc reditus etiam veniant, vide glossam. 4. l. 9. titulo. 4. partita. 5.
Redditus semper crescunt processu temporis & ideo locatio ad longum tempus est damnosa, vid. gl. 4. col. 2. l. 2. tit. 8. par. 5.
Redditus ecclesiarum voluptuose consummens an teneantur ad restitutionem, vid. supra in verb. Clerici, & verbo, Fructus.
Redditus ecclesiæ monachis subiecti an ipsi in propriam possint conuertere vtilitatem, vid. gl. 6. l. 5. tit. 12. par. 1.
Redditus ecclesiarum deputati ad fabricam non possunt expendi pro ecclesiæ ornamentis, vid. gl. 4. l. 24. tit. 32. par. 3.
REDDITVS DE TERRA qui dicantur & quantum tempus durent & an transeant ad filios, vide glossl. 1. l. 2. per text. ibi. titulo. 26. partita quarta.
REAEDIFICARE & an si reædificaretur res cui fuerat priuilegium concessum duret & tunc tale priuilegium ibi. vid. gl. 3. col. 9. quæst. 19. l. 32. tit. 9. par. 6.
Reædificare castra vetera non est licitum sine principis authoritate, vide in. d. quæst. 19.
REEMPTIO dicitur secunda venditio, vide glossl. 6. in medio. l. 19. tit. 8. par. 5.
REFECTIO instrumenti perditi petens aliquis quod fiat ei quando & qualiter fieri debeat, vid. gl. l. 10. tit. 19. par. 3.
Et an amissio instrumenti cuius refectionem petit probetur per solum iuramentum & quando non. vid. gl. 7. ibidem.
REFICERE parietem an teneantur ille qui seruitutem tigni immittendi debet & an idem sit dicendum in debente seruitutem oneris ferendi. vid. gl. 2. l. 2. tit. 31. par. 3.
Reficere suos siue canales an teneatur ille cui seruitus aquæductus debetur, vid. gl. 2. l. 4. ibid.
Reficere domum qualiter vsufructuarius teneatur, vid. gl. 1. 2. & 5. l. 4. ti. 31. par. 3. per text. ibi.
Reficere pontem vel illum de nouo facere qui vicini ad hoc teneantur. vi glo. 3. l. 20. tit. 32. par. 3.
Et quid si ad aliquam refectionem per statutum ciuitatis tenetur ad vnã partem & districtus in duas an si ex hoc pars grauetur possit reclamare vid. gl. 8. d. l. 20. tit. 32. par. 3.
Reficere castra vetera an possit quis sine principis authoritate, vid. gl. 3. colum. 9. quæst. 19. l. 32. tit. 9. par. 6.
Reficere & an & quando ad refectionem teneatur renuntians vsui aquæ fontis, vid. gl. 8. l. 26. tit. 32. par. 3.
Reficere parietem vel totam ecclesiam an teneantur laici & quando, vid. gl. 4. l. 24. tit. 32. par. 3.
Reficere an teneatur & qualiter ille qui non habet vnde reficiat, vid. gl. 1. l. 25. tit. 32. par. 5.
Reficere non tenetur dominus domum in totum destructam neque de nouo reficere compelitur nisi in aliquibus casibus, vi. gl. 2. d. l. 25.
Reficere an possit socius rem communem sine eo quod illud alijs socijs nuntiet vt ab eis expensas possit recuperare, vi. gl. 2. l. 26. tit. 32. par. 3.
Et quid si hoc non fecit sed sumus in dubio an suo vel communi nomine fecerit, vide ibidem.
Et quid si faceret animo vsurpandi totam illam rem sibi, vide ibidem in glossa. 5.
REGALIA in donatione generali non veniunt nisi expræsse dicatur, vide gl. 16. l. 5. tit. 15. par. 2. & gl. 5. l. 8. tit. 26. par. 2.
Regalia princeps nemini concedere potest quia est in successorum præiudicio, vid. gl. 3. l. 4. tit. 26. par. 2. & gl. 1. l. 8. tit. 11. par. 3.
Regalia & ea quæ sunt supremæ iurisdictionis non veniunt in generali cõcessione gl. 2. col. 2. in princ. l. 6. tit. 25. par. 4.
Regalia quæ sint, vid. gl. 12. per tex. ibi. l. 2. tit. 1. & gl. l. 15. tit. 15. & glossl. l. 9. per tex. ibi. tit. 4. par. 5.
Regalia an a rege alicui concedi possint ad tempus vel in perpetuum, vi. glo. 9. l. 9. per tex. ibi, tit. 4. par. 5.
Regalia si ab aliquo possideantur an possidens titulum ostendere debeat & quando & an si non ostendat compellatur restituere, vide glossl. 9. l. 9. titul. 4. partita. 5.
REGES hispaniæ principaliter & alij omnes reges defendere debent ecclesiam & quid si sine causa auxilium illi denegent, vide gl. 2. in proœmio tit. 14. par. 1.
Reges ortum habuere pro administranda iustitia glossam. 4. l. 2. titulo. 1. partita. 3.
Reges dicuntur tot habere domicilia quot terras habent ad eorum mansionem paratas & ita in pascuis communibus habentur vt ciues, vide gl. 9. l. 9. tit. 28. par. 3.
Reges ipsi soli milites creare possunt alij vero non nisi de ipsorum mandato, vid. gl. 3. l. 11. tit. 21. par. 2. & gl. 2. l. 1. tit. 25. par. 4.
Reges osculantur in manu Papa in pede, qui in hoc osculo temperandi sunt, vid. gl. 3. & 4. l. 5. tit. 25. par. 4. & gl. penul. l. 4. tit. 5. par. 1.
Reges an possint homines suos stipendiarios alterius facere ita quod trãseant in eius dominio, vid. gl. 3. d. 9. tit. 4. par. 5.
Reges quando de facto rem tollunt emptori an ipse emptor de euictione venditorem conuenire possit, vide gl. 2. & 5. l. 37. per tex. ibi. tit. 5. p. 5.
Regis sine maxima causa noua vectigalia instituere non debent & aliter faciendo pacent, vid. gl. 6. l. 9. tit. 7. par. 5.
Reges si de nouo collectam imponant subditis vtrum ex hoc inducatur obligatio naturalis. vid. gl. 4. l. 5. tit. 12. par. 3.
Et vide alia in verb. REX &c. princeps.
REGINA milites creare potest, vide glo. 2. l. 1. titu. 25. par. 4. & gl. 1. l. 15. tit. 11. par. 2.
Regina est domina regni & licet vno nubat ipse regnum non administrabit nisi quantum ipsa promiserit gl. 9. in fin. l. 1. tit. 1. par. 2. latius vide per gl. 4. l. 9. ibid.
Regina succedens in regno iurisdictionem administrat & omnia iura regni, vid. d. gl. 4.
Regina attentans fornicare an puniatur eo modo ac si vere fornicasset, vi. gl. 1. l. 1. tit. 14. par. 2.
Regina habet ea priuilegia quod & rex, vid. gl. 8. per tex. ibi. in. l. 1. tit. 14. partita. 2.
Regina si sit furiosa an regni sui administratio ad regem pertineat an vero sint dandi curatores vt per eos regnum regatur gl. 5. l. 3. tit. 15. par. 2.
Reginæ an possint in integrum restitui si lędantur, vide glo. 2. in fine. l. 10. tit. 19. par. 6.
REGIMEN melius exerceturper vnum quam per plures, vid. gl. 5. l. 7. ti. 1. par. 2. per illum tex. ibi.
REGISTRATOR an teneatur edere registrum ad mandatum iudicis & quid plus, vid. gl. 7. cum alijs ibi. l. 8. tit. 19. par. 3.
REGISTRVM an sit de substantia, vid. gl. 1. l. 3. tit. 18. par. 3. & de ipsius vtilitatibus, vide gl. 3. & 2. l. 8. tit. 19. pa. 3.
Et de authoritate registri, vid. gl. 2. 3. & 4. d. l. 8.
Et an literæ gratiosę debeant registrari, vide dictam glossam secundam dictæ. l. 8.
REGNICOLAE possunt regem eligere deficiente successore sanguinis hoc de iure gentium, vid. gl. 3. l. 9. tit. 1. par. 2.
Regnicolæ, vid. in verb. Naturales regni.
Regnum vtrum possit in dotem dari quod non, vide glo. 9. in fin. l. 1. titu. 1. partita. 2.
Regnum vtrum possit diuidi per regem inter suos filios, vid. glo. 10. col. 5. in fin. l. 2. tit. 15. par. 2.
Regnum cui debeatur ex consanguineis si reges sine filijs mortui sint in æquali gradu, vid. gl. 18. col. 4. in princ. d. l. 2.
Regnum an debeatur dati inhabili & dementi & quid si ex accidenti effectus sit demens, vid. gl. 19. in princ. l. 2. tit. 15. par. 2.

Regnum

Regnum per quos debeat gubernari si rex minor sit, vide glos. 1. per tex. ibi. l. 3. ibidem.
Regnum per quem gubernari debeat si regina sit furiosa & habeat maritum, vide gl. 5. l. 3 tit. 15. par. 2.
Regnum non est feudũ neque regitur more feudi sed ab ipso feuda proueniunt, vid. gl. 1. col. 2. in princ. l. 4. tit. 15. par. 2.
Regnum bene habet fundatam intẽtionem suam quoad dominium ciuitatum villarum & castrorum, vid. gl. 1. l. 1. tit. 18. par. 2.
Regnum debet habere decem vel vndecim ciuitates saltim & vnum metropolitanum, vid. gl. 1. l. 3. tit. 19. par. 2.
Regnum si deseratur ab aliquo naturali qui transtulit se in aliud regnum ibidem constituendo domicilium an in regno illo deserto ipse beneficia habere possit vel gaudeat priuilegijs regni deserti, vide glo. 2. l. 5. titulo. 24. par. 4.
Regnum si alicui detur in feudum simul cum dignitate & iurisdictione an illud sit transmissibile ad hæredes. vid. gl. 13. l. 6. tit. 26. par. 4.
REGVLA monachorum ponens certam formam circa professionis actum an debeat dici illam fore substantialem, vid. glo. 5. l. 88. titulo. 18. partita. 3.
Regula qui prior est tempore &c. an procedat in pignore prætorio, vi. gl. 1. in princ. l. 9. tit. 15. par. 5.
Regula quid sit & ab ea non est discedendum nisi cum repetitur falletia, vid. gl. 1. & 2. per tex. ibi. in summa tit. 34. par. 7.
RE INFEVDATIO quando ab ecclesia fit an debeat fieri interuenientibus eisdem solennitatibus quæ interuenire debent in alienatione rerum ecclesiæ & quid si reinfeudatio fiat in descentes, vi. gl. 4. in princ. l. 3. tit. 26. par. 4.
Et quid si ecclesia rem incultam dedit in feudum & postea culta ad eam redierit vel quid si ecclesia fuerit effecta pauper an cum illa re remanere possit licet descendentes reinfeudationẽ petierint. vid. ibid.
REITERARI non debet baptismum si de eo constat, vide glo. 1. l. 9. tit. 4. par. 1.
Reitere & plura de reiteratione actus. vide per glo. 7. l. 3. titulo. 11. partita quinta.
Et ex confessione geminata extra iuciciali posit quis puniri ac si facta esset in iudicio siue facta sit in ciuilibus siue in criminalibus, vid. d. gl. 7. d. l. 3.
REIVENDICATIO an possit concurrere cum actione ad exhibendum & an res possit vendicari ante quam exhibeatur si est mobilis. gl. 3. & 6. l. 16. tit. 2. par. 3.
Rei vendicatio an detur præscribenti cum malefide rem per triginta annos & quando, vid. gl. 5. l. 21. tit. 29. par. 3.
Rei vendicatio an detur agnatis pro feudo recuperando non obstante quacunque temporis longitudine, vid. gl. 3. col. 1. in quæst. 2. l. 10. titul. 26. in par. 4.
Rei vendicatio an detur commodatario qui domino rei commodatæ pretium pro re commodata & perdita soluit, vide gl. l. 8. titulo secundo. partita. 5.
Rei vendicatio an detur donanti aliquid alicui sub modo quando modus non seruatur, vid. gl. 3. l. 6. tit. 4. par. 5.
Rei vendicatio an detur venditori contra secundum emptorem quando interuenit pactum vt venditore offerente pretium res sibi reddatur, vid. gl. 7. & gl. 10. l. 42. tit. 5. par. 5.
Et quid si emptor rem habuita pluribus venditoribus an vno offerente pretium totum vel partis suæ cogatur emptor rem sibi restituere, vide d. glossl. 7.
Rei vendicatio an detur domino pecuniæ ex qua res empta fuit cuiuscunque sit pecunia, vide glos. 8. & alias glossas ibidem in. l. 49. titulo quinto. partita. 5.
Rei vendicatio potentior est quam actio publiciana. vide glo. 8. l. 50. tit. 5. partita. 5.
Rei vendicatio an detur filio contra possessores suorum bonorum aduenticiorum quæ a patre vendita fuerunt nulla prius facta discussione in bonis patris sui, vid. per gl. 9. l. 24. tit. 13. par. 5.
RELATIO quando ad principem mitti debeat & quando non, vi. gl. 4. l. 27. tit. 18. par. 3.
Et qualiter ei debeat mitti ista relatio & aliqua in hoc, vide gl. 4. 5. & 6. l. 11. tit. 22. par. 3.
Relatio quando fieri debet, debent tempore quo fit partes esse præsentes qui si taceant consentire videntur, vid. gl. 5. l. 11. tit. 22. par. 3.
Et quid si cum fit in actis partes differant in pũcto formando quid faciet iudex. vide ibid.
Et quid si facta principi relatione ante quam ipse respondeat iudex ferat sententiam an valeat, vid. ibid. in gl. 6.
Relatio clausulæ generalis in principio vel in medio vel in fine instrumẽti posita quando licite ad omnia fiat, vid. gl. 4. l. 9. tit. 7. par. 6.
RELAPSVS statim sine aliqua audientia debet curiæ seculari tradi, vi. gl. 8. l. 60. tit. 6. par. 1.
Relapsi statim tradi debẽt iudicibus secularibus sine aliqua audiẽtia etiã si continuo pœniteant & ad fidem redeant & quando dicantur continuo seu confestim redire, vide glossam. 3. columna. & 2. l. 12. titu. 26. partita septima.
RELAXATIO sub fideiussoribus an possit fieri carcerato quando pœna corporalis non venit imponenda, vid. gl. 5. l. 26. tit. 23. par. 3.
RELAXARI sub fideiussoribus quando possit de crimine accusatus, vide gl. 4. & 5. l. 16. tit. 1. par. 7. & ibi, vid. quid de capto de mandato regis vel ad literas alterius iudicis.
Relaxari non debet iniuste captus si ex aliquibus postea captura iustificetur, vid. gl. 1. in fi. l. 1. tit. 29. par. 7.
RELEGARE & de triplici relegatione, vid. remissiue per gl. 1. l. 3. titulo. 18. par. 4.
RELEGATIO debet esse perpetua quando relegatus frangit exilium & quando tantum debeat duplicari. vide glo. 4. l. 10. per tex. ibi. titul. 31. par. 7.
Et quod tempus debeat duplicari an omne vel tantum quod deficit, vide ibidem in gl. 5.
Et cui incumbat probatio quod relegatus fregit confinia vel relegationem, vide ibidem. in glossa. 7.
Et de ipsius pœna. vid. ibid. in gl. 8. per tex. ibi.
RELEGATVS post mortem an possit duci in ciuitatem ad sepulturã, vid. gl. 2. l. 5. tit. 18. par. 4.
Relegatus an dicatur habere domicilium quo ad munera & honores in loco in quo sunt bona, vid. ibid.
Relegatus non est ita incapax sicuti deportatus vel damnatus in metallũ vid. gl. 3. l. 35. tit. 9. par. 6.
Relegatus quis dicatur & an in relegatione perpetua veniat bonorum ademptio, vid. gl. 10. l. 4. tit. 31. par. 7.
Relegatus ad tempus vel in perpetuum si exilium frangat qua pœna veniat puniendus, vid. gl. 1. 10. per tex. ibi. tit. 31. par. 7.
Et an iudex inferior possit tollere vel indulgere exilium, vide ibidem in glossa. 3.
Relegatus si cum esset in relegatione confinia rupit vel aliter delinquit an carcerari possit & ibidem possit exilium complere, vide ibidem in glossa. 4.
Et quod tempus debeat frangenti exilium seu relegationem duplicari, vid. ibid. in gl. 5.
Et cui incumbat probatu quod relegatus fugit confinia. vide ibidem in glossa. 7.
RELICTVM hospitali ab episcopo non approbato sibi non acquiritur sed episcopus distribuit inter pauperes. gl. 1. l. 1. tit. 11. par. 1.
Relictum ecclesiæ pro sepultura tacite videtur ademptum si alibi eligat sepulturam, vid. gl. 5. l. 5. tit. 13. par. 1.
Relictum ab aliquo vt ibidem fiat hospitale filius locum illum pro sua legitima sibi eligere non potest si alibi sibi consuli possit, vid. gl. 4. l. 1. tit. 15. par. 1.
Relictum fratribus vt quotidie missa dicatur si cessauerint an ab eis legatum remoueatur & cui applicetur an hæredi, vide glo. 4. l. 6. titulo. 16. partita. 1.
Relictum alicui pro studio non debet dari excedenti. 25. annum quando persona non fuit specialiter nominata, vi. gl. 2. l. 4. tit. 7. par. 2.
Relictum filio spurio cum capere possit non valet, vid. gl. 10. col. 4. versi. quid autem. l. 2. tit. 15. par. 2.
Relictum mulieri pro dote an statim debeatur an vero speretur tempus nuptiarum, vid. gl. 2. l. 12. tit. 11. par. 4.
Relictum ciuibus an intelligatur relictum ciuitati & quando, vid. gl. 3. l. 9. tit. 7. par. 5.
Relictum alicui tanquam pauperi si in veritate dives sit & hoc relinquẽs ignorabat an illud sibi debeatur, vide glossam. 4. in fine. l. 21. titulo. 1. partita. 6.
Relictum testamento an debeantur quando in eo hæres institutus non fuit & an requiratur quod venientes ab intestato adeant hæreditatem vid. gl. 1. in proœmio tit. 3. par. 6.
Relictum sub conditione vel modo impossibili de natura, vel de iure an debeat & quando vid. gl. 2. cum alijs ibi. l. 3. tit. 4. par. 6.
Et an illud quod relinquitur sub tali conditione vel modo impossibili de iure debeat conuertin aliud quod sit iustum & honestum, vide glossl. 5. ibidem.
Relictum sub aliqua conditione casuali potestatiua vel mixta quando debeatur impleta vel non impleta conditione, vide glossl. l. 6. 7. 8. 9. 10. 11. & 14. tit. 4. par. 6.
Relictum sub casuali conditione an debeatur si cum hæres velit conditionem adimplere non potuit, vid. gl. l. 14. supra. d.
Relictum sub modo an debeatur si modus casu fortuito deficiat & quid in delicto sub conditione si casu pereat, vid. gl. 4. & 5. ibid.
Relictum omnibus hominibus alicuius ciuitatis an ipsis vel ciuitati relictum videatur & quid in similibus, vid. gl. 6. l. 14. tit. 5. par. 6.

Universidad de Deusto Biblioteca

Relictum iure legitimæ vel iure falcidiæ an videatur relictum iure institutionis, vide gl.2.in fi.l.5.tit.8.par.6.
Relictum alicui si alius eiusdem nominis reperiatur & illud etiam pręten dat quis præferri debeat, vid.gl.1.l.9.tit.9.par.6.
Relictum alicui in genere an & quãdo sibi debeatur & cuia sit rei electio vid.gl.1.23.per tex.ibi.tit.9.par.6.
Relictum ad pias causas quando aliquid dicetur vt priuilegio muniatur, vid.gl.2.l.4.tit.11.par.6.
Relictum filio spurio cum capere posit an teneat, vide glo.5.l.10.titul.13. partita.6
Relictum spurio vel alias incapaci palam penes quem remanere debeat, vid.gl.7.l.10.tit.13.&gl.l.17.per tex.ibi.tit.7.par.6.
RELIGIO & an religionem seruare debeat qui ad pręsentandum tantũ habitum suscepit, vid.gl.1.l.36. tit.6. par.1.
RELIGIOSA LOCA an gaudeant immunitate ecclesiarum in pręscriptionibus, vid.gl.4.l.26.tit.29.par.3.
RELIGIOSVS obedientiam præscribere nunquam potest, vide gl.2.l.30.tit.7.par.1.
Religiosus cui data fuit cura animarum illud quod ibi acquirit cui acquirat, vid.gl.4.l.26.tit.7.par.1.
Religiosus factus episcopus an a religione monachali sit liberatus & ab abbatis potestate, vid.gl.7.l.26.tit.7.par.1.
Religiosus curam animarum habens an sit solutus a regula monachali & in quibus & quid in esu carnium, vide glo.1.3.&.4.l.26. titulo septimo.par.1.
Religiosi quando possint promoueri ad regimẽ alicuius ecclesiæ & quid si tunc superior nolit, vid.gl.2.l.25.tit.7.par.1.
Religiosus curam animarum habere non potest & quando sic & an tunc abbas teneatur sibi dare socium monachum. vide glossam.1.l.24.titu.7.partita.1.
Religiosi proprium habere non possunt & quid si habeant aliquam administrationem & an de licentia prælati possint habere, vide glo.2.l.14.tit.6.partita.1.
Religiosus nec pœnitentiam ponit, nec baptizat nec prædicat nec aliud pertinens ad curam animarum exercet sine episcopi licentia, gl.2.l.21.tit.4.par.1.
Religiosi an & quando in eodem genere peccati plus peccent quam laici & quando minus. vid. gl.8.in med.l.25.ibid.
Religioso non est iniungenda pœnitentia ieiunii in scandalum fratrũ licet puniri possit in abstinentia ciborum. vid.d.gl.8.
Religiosorum excessus, vid.per.d.gl.8.in fine.
Religiosi dilaniando se & faciem suam insecando peccant mortaliter, vi. gl.1.l.42.tit.4.par.1.
Religiosi consequũtur indulgentias per eas tamen nõ minuit pœnitẽtia eis imposita in capitulo, vid.gl.1.l.46. ibid.
Religiosi non debent claustrum exire pro indulgentijs, vid. ibid.
Religiosi an compellãtur ire ad synodum, vid. gl. fin.l.16. titulo quinto, partita.1.
Religiosi post factam professionem etiam si ordinati non sint tenentur ad horas canonicas recitandas, vid.gl.1.ad fin.l.34.tit.6.par.1.
Religiosi an dicantur qui eo animo intrauerunt ne amplius inde exirẽt etiam si professionem non fecerint, vid.gl.3.l.7.tit.7. par.1.
Religiosi quando possint de vna religione ad aliam transire, vid.gl.2.3.& 4.l.9.tit.7.par.1.& ibi an de strictiori ad laxiorem.
Religiosus petita licentia licet non obtenta ad arctiorem religionem transire potest, vid. gl.4.d.l.9.& quid debeat facere antequam licentiam petat, vid.gl.5.ibid.
Religiosi possunt in vno casu de strictiori ad laxiorem transire religionẽ vid.per gl.3.l.10.tit.7.par.1.
Religiosi an gaudeãt priuilegio ecclesiarum si ibidem cõfugerint propter delictum, vid.gl.1.l.4.tit.11.par.1.
Religiosus locus & locus sacer idem sunt & an conuertantur, vid. gl.1.l.1.tit.12.par.1.
Religiosi an teneantur ad exequias mortuorum & episcopo mandante ire teneantur illuc, vid.gl.9.per tex.ibi.l.2.tit.12.par.1.
Et an possint compelli an faciendam processionem & quando, vid.ibid.
Religiosi quæ iura habeant in ecclesijs per ipsos de nouo constructis, vid. gl.2.cum alijs ibidem.l.5.tit.12.par.1.
Religiosi quibus quibus de nouo conceditur ecclesia & illis subijcitur non possunt ad libitum eius antiquum statum alterare nec possessiones mutare, vid.gl.5.d.l.5.tit.12.par.1.
Et an reditus talis ecclesiæ sibi subiectæ possint monachi conuertere in suam vtilitatem, vid.ibid.in gl.6.
Religiosus an posit sibi eligere sepulturam. vide glossam.5.l.5.titulo.13. partita.1.
Religiosus an posit præsentari per patronum de licentia sui prælati ad beneficium curatum, vid.gl.2.ad fin.l.5.tit.15.par.1.
Religiosi priuilegiati seu non ex quibus debeant pręstare decimas vel non & an ex hortis, vide glossas.l.4.titul.26.partita.1. & gloss.l. quintæ.ibidem.
Religiosi an & quando elemosinas facere debeant, vid.gl.2.3.&.6.l.11.tit.23.partita.1.
Religiosi an possint esse iudices arbitri si ante religionem susceptam fuerunt electi, vid.gl.4.l.28.tit.4.par.3.
Religiosi an in feudis possint succedere, vide glo.11.l.6.titulo.26. partita quarta.
Et quid si feudatarius exeat infra annum profęssionis, vid.ibid.
Religiosus an posit esse depositarius & qualiter contra eum agatur. vid. gl.4.l.3.tit.3.par.5.
Et an abbas teneatur si viderit respenes monachum depositas subtrahi vel perire si illud obuiare potest & non facit, vid.ibid.
Religiosi si non habent locum ad habitandum congruentem an possint compellere vicinos vt vendant sibi loca eis condecentia, vid.gl.1.l.3.titul.5.par.5.
Religiosus non debet fideiubere & quid si illud fecerit. vide glo.1.l.2. tit.12.par.5.
Religiosus an & quando & qualiter & de quibus testamentum facere possit, vid.gl.l.17.per tex.ibi.tit.1.par.6.
Religiosus si intra annum probationis decesserit an bona sua applicẽtur monasterio vel consanguineis succedentibus ab intestato, vide gloss.1.ibidem.
Religiosus si post ingressum religiosus inde recedat an bona sua applicentur monasterio vid.ibid.in gl.5.
Et an monasterium in quo filius alicuius decessit excludat ascendentes legitimos in bonis religiosi. vide gl.6.ibid.
Religiosus an posit esse executor testamentarius cum licentia superioris vel sine ea & quando. vide glossam quartam.l.2.per tex.ibi.titu.10. partita.6.
Et pro religiosis semper est præsumptio ad bonum, vide ibidem in glos.5.per tex.ibi.
Religiosus an posit esse curator alicuius minoris, vide glo.1.l.14.per tex. ibi.tit.16.par.6.
Religiosus si ab aliquo iniurietur quis actionem iniuriarum intentare posit, vid.gl.4.l.9.tit.9.par.7.
RELINQVENS animalia languentia in deserto an videatur ea habere velle pro derelicto, vid.gl.1.l.49.tit.28.par.3.
Relinquens aliquid vt inde fiat ecclesia an posit apponere conditionẽ quod talis sit rector gl.5.in fi.l.pen.tit.15.par.1.
RELIQVIAE sanctorum &c. vide gloss.per tex.ibi.in.l.65.titul.4. partita prima.
Reliquiæ an in altare consecrato immitti debeant, vide glo.8.l.12. titulo.10.par.1.
REMEDIVM attentati quale sit & de prærogatiuis huius remedij & quod sit magis vtile illud intentare quam interdictum vnde vi, vid.gl.8.l.27.tit.23.par.3.
Remedium attentati an habeat locum contra tertium possessorem & quãdo, vid.glo.8.l.27. tit.23.par.3.
Remedium attentati an competat quando petenti obstat notorius defectus proprietatis, vid.gl.8.l.27.tit.23.par.3.
Remedium attentati an cesset vbi causa fuit commissa appellatione remota, vi.d. gl.8. in fin.
Remedium.l.2.C.de rescindenda venditione in quibus contractibus locum habeat & quando, vid.gl.4.l.56.tit.5.par.5.
Et an habeat locum in permutatione beneficiorum vel quando res vendĩtur a procuratore. vide ibid.
Remedium.d.l.2.quando neque intentari neque allegari posit, vid.d.gl.4.post medium cum alijs glosis ibid.
Et quod tempus inspici debeat ad hoc vt remedium.d.l.2. competat an tempus contractus vel præsens, vid.ibid.gl.5.
Et an cum res ita restituitur debeat cum fructibus restitui, vi.gl.8.d.l.56. tit.5.par.5.
Remedium.d.l.2.quod datur venditori ad supplementum veri pretij an ipsi vel emptori competat quando res fuerit mortua vel multum deteriorata, vid.gl.10.d.l.56.
Et quid si sit ab emptore vel venditore factum iuramentum de non veniẽdo aduersus contractum venditionis & quid si iurans sit minor.14.annis & quid in maiore.25.annorum & si læsio sit enormissima, vid.ibid. in glo.12.
Remedium.l.2.C.de rescindenda venditione an posit a contrahentibus renuntiari, vid.gl.12.in medio.d.l.56.
Remedium quod debitori datur vt vnum soluat pro alio quando quod debet soluere non potest an ab ipso renuntiari posit, vide glo.3.l.3.tit.14.par.5.
Remedium.l.2.C.de rescindenda venditione an detur quando quis fuit in transactione enormissimę læsus & quid in muliere vel rustico, vid. gl.2.l.34.tit.14.par.5.

Remedium

Remedium.l.finalis.C.de edicto diui Adriani tollendo quibus quando & qualiter detur. vide glo.1.cum alijs ibi.l.2.titul.14.par.6.vbi plura de hoc.
Remedium carbonianũ cui & quando detur de hoc. vide in verb. CARBONIANA bonorum possessio.
Remedium.l.2.C.de rescindenda venditione an excludatur per iuramẽtum minoris. vide gl.8.l.6.tit.19.part.6.
REMISSIO criminis vt valeat causa & quælibet facti qualitas ibi exprimenda est. vide gl.5.l.38.tit.18.par.3.
Remissio pœnæ quæ parti applicari debet an valeat si a principe fiat. vide gl.8.l.11.tit.25.par.4.
Remissio mercedis an fieri debeat inquilino pro rata temporis quod sibi deficit quando dominus illum ex iusta causa expellit ante tempus. vide glo.7.l.6.tit.8.par.5.
Remissio quomodo fiet propter sterilitatem in vrbanis agris & quomodo sterilitas hæc peruenire posit. vide gl.1.l.22.tit.8.par.5.
Remissio an habeat locum quando conductio fuit facta ad longum tempus vel si merces soluatur in pecunia. vide ibi.gl.2.
Et an quando merces soluitur in pecunia dicatur proprie locatio vel contractus innominatus. vide ibidem.
Et an pro omnibus casibus fortuitis locus sit remissioni propter sterilitatem. vide ibidem in gl.3.
Et quid si casus fortuitus præcedat locationem an tunc excuset a præstatione pensionis. vide ibidem in gl.4.
Remissio mercedis propter sterilitatem ad hoc vt habeat locum requiritur quod colonus colligat dimidiam partem fructuum eorum scilicet qui soliti erant colligi. vide gl.8.d.l.22.tit.8.par.5.
Et quid si fructus consistebant in frumento & oleo & vnum perdatur aliud vero non. vide.d.gl.8.
Et qualis esse debeat ista sterilitas. vide gl.9.ibidem.
Remissio mercedis non habet locum propter sterilitatẽ talẽ quãdo colonus non erat solitus decimas soluere quia creditur venisse propter illam causam, & ideo tanquam culposus non liberatur. vide ibidem gloss.10.
Remissio an habeat locum quando fructus ipsi met de per se fuerunt consumpti. vide gl.11.d.l.22.tit.8.par.5.per tex.ibi.
Et an sterilitas vnius anni debeat compensari cum vbertate alterius. vide gl.2.l.23.per tex.ibi.tit.8.par.5.
Et an idem sit siue sit annus vbertatis immediatẽ sequens siue veniat interpollatus. vide ibid.in gl.3.
Et an colonus teneatur ad maiorem pensionem quando res sibi conducta aliquo fortuito casu fuit augmentata. vide ibid.in gl.6.
Remissio pensionis an habeat locum quando res ex qua census debetur fuit combusta vel aliter destructa, & quid si remansit area vel si talis res a flumine vel a mari mundetur vel ab hostibus occupetur ita vt nulli fructus percipi possint. vide gl.9.&.11.l.28.tit.8.part.5.
Remissio pœnæ vel damni an inducatur ex eo scilicet quod quis recepit præmissum sibi factum & de damnis & interesse tunc nihil dixit. vide glo.6.l.13.tit.11.part.5.
Et an in generali remissione veniat dolus. vide glossam quintam.l.30. titul.11.par.5.
Remissio pignoris per creditorem facta an inducat debiti liberationem. vide gl.2.l.40.per tex.ibi.tit.13.par.5.
Remissio delinquentis non solum fieri debet si aufugiat ad iudicem loci delicti, sed etiam ad iudicem domicilij vel prorogatæ iurisdictionis. vide gl.1.2.3.&.4.l.18.per tex.illum ibi.tit.1.par.7.
Et istæ remissiones delinquentium locum habent in iudicibus qui sub sunt vni superiori non in alijs qui non subsunt. vide gl.4.d.l.18. tit.1. par.7.& glo.2.l.1.tit.29.part.7.
Remissio iniuriæ ex quibus præsumatur. vide glo.1.3.&.4.l.22.per text. ibi.tit.9.par.7.
Remissio an habeat locum in hæreticis in vno loco delinquentibus si alibi reperiantur. vide gl.2.l.2.tit.26.part.7.
Sed quid si iudex originis vel domicilij præuenit in citando iudex vero delicti præuenit in sententiando quis eorum erit potior. vide glo.2.d.l.1.titu.29.par.7.
Et an remissioni locus sit postquam sententia condemnatoria lata fuit per iudicem loci domicilij vel alterius. vide.d.gl.2.col.2.
Remissio delinquentis cuius expensis fieri debeat. vide dictam gloss.2. col.3.quæst.2.
Remissio in leuibus delictis fieri non debet. vide.d.gl.2.ad fin.
Et pręses non tenetur militem delinquentem suo magistro remittere & quando sic. vide gl.5.cum alijs ibi.l.3.tit.29.par.7.
Remissio delictorum. vide in verbo, ABOLITIO. & in verbo, INDVLGENTIA.
REMOTIOR si alienatiõi maioriæ cõsentiret cũ alius esset ante eũ an ex hoc in aliquo præiudicet si in illa maioria postea succedere velit & quid in proximiori. vid.gl.1.col.3.&.4.q.25.29.&.39.l.10.ti.26.par.4.
REMOVERI an posit iudex propter enorme delictum & quando de eo accusari posit. vide gl.11.per tex.ibi.& gl.1.5.l.2.tit.1.par.7.
Remouere & an dãnatus ex actione famosa descendente ex cõtractu sit ab officio remouẽdus vel an teneant gesta per eũ gl.4.l.8.tit.3.par.5.
REMOVENDVS est prælatus quem persequitur populus dato sibi a superiori æquiualenti in alio loco. vid. gl.14.in procemio partitarum.
Remotus ab officio propter turpitudinem suam ad alios honores in loco sui originis admitti non debet. vide gl.3.l.5.tit.24.par.4.
Remouendus an sit ab officio damnatus ex actione famosa descendente ex contractu vel an teneant gesta per eum. vide gl.4.l.8.tit.3.par.5.
REMVNERARE debet quis seruitia sibi facta & quare ad hoc homines teneantur. vide gl.4.l.2.per tex.ibi.tit.27.part.2.
Remuneratio fieri debet secundum qualitatem facti præcedentis. vide glo.4.per tex.ibi.l.4.tit.27.par.2.
Remuneratio seruitiorum est quid pulchrum & talis gratia est latissimẽ interpretanda & an in dubio præsumatur realis vel personalis. vide glo.1.l.51.tit.18.part.3.
Remuneratio non habet locum quando ex ea pater illam faciens grauat legitimas filiorum. vide gl.13.l.8.tit.4.par.5.
Et si remunerando aliquis alicui donationem fecerit illam nunquam reuocare poterit. vide gl.1.l.10.tit.4.par.5.
Et an donator cum rem donat in remunerationem seruitij ibi aliquam sentiat vtilitatem. vide gl.7.l.53.tit.5.part.5.
RENOVATIO debiti debet sponte fieri per debitorem ad hoc vt præscriptio per ipsum inchoata interrũpatur. gl.4.l.29.tit.29.parti.3.
Renouatio quando non valeat si non sit facta in scriptis & quando. vide gl.4.col.2.&.3.l.20.tit.8.part.5.
RENVNTIARE vel renuntiari potest aliqua defensio & quando. vide glo.3.l.11.tit.17.part.3.
Renuntiare videtur viam qui aliam elegit. gloss.1.ad finem. legis secundæ.tit.1.par.6.
Renuntiare non potest aliquis iuri quod ignorat sibi competere. glos.2. l.14.tit.6.par.6.
Renuntiare non videtur quis iuri quod ignorat sibi competere. vide glo.3.l.19.per tex.ibi.tit.6.part.6.
Renuntiare non potest quis hæreditati nondum sibi delatæ, & an posit illud facere per pactum. vide gl.4.d.l.19.tit.6.par.6.
Renuntiare an teneatur mulier Velleyano sub exhæredationis pœna quando pro patre in carcere detento non fideiubet. vide glossam.18. l.4.titu.7.part.6.
Renuntiare an possint aliqui iuri accrescendi. vid. glossam sextam.ad fi. l.33.tit.9.par.6.
Renuntiare non potest filius alimentis quæ pater sibi debet. vide glos.1. l.34.tit.34.par.7.
Renuntiare an posit nobilis priuilegia sibi competentia ratione nobilitatis. vide ibidem.
Renuntiare an posit aliquis ius prohibitiuum. vide glossam octauam. ad fi.l.5.tit.5.par.5.
Renuntiare an posit quis iuri prohibenti pactum legis commissoriæ apponi in pignoribus. vide gl.4.l.41.tit.5.par.5.
Et quid si illud sit iuramento firmatum. vide ibidem.
Renuntiare an possint contrahentes remedio legis.2. C. de rescindendæ venditione. vide per gl.2.in med.l.56.tit.5.par.5.
Renuntiare potest quis sententiæ pro eo latæ non solum per actum verbi, sed etiam per actum facti. vide gl.12.tit.10.par.4.
Renuntiari an posit per pactum contrahẽtium vt præscriptio in aliquo casu locum non habeat. vide gl.1.l.1.tit.29.par.3.
Et an idem sit stante lege Tauri qua disponitur quod iuri exequẽdi præscribatur decennio quod illud partes renuntiare possint. vide ibid.
Renuntiare sententiæ an videatur ille qui de nouo petit illud de quo habebat per sententiam. vide.d.gl.2.d.l.6.tit.10.part.4.
Renuntiare an posit vxor constante matrimonio lucris quærendis pro sua parte & an talis renuntiatio valeat saltim facta ante contractũ matrimonij. vide gl.3.l.5.tit.11.par.4.& gl.7.l.26.ibidem.
Renuntiare potest quis iuri & immunitati quã quis habet ex origine in quantũ facit pro se seu in suũ præiudiciũ non tñ illud facere poterit in quantum est in præiudicium suæ ciuitatis originis. vide ibid.ad fin.
Renuntiare an posit quilibet debitor remedio sibi cõcesso vt vnum soluat pro alio quando illud quod debet soluere non poterat. vide glo.3. l.2.titu.14.par.5.
RENVNTIANS actiones suas amplius regressum nõ habet, & quid si per industriam aduersarij renuntiaret. vide glo.5.l.65. titulo.18.par.3.
Renuntians omnes exceptiones sibi competentes quas renuntiasse videatur. vide gl.5.l.70.tit.18.par.3.
Renuntians seculo totam regulam monachationis profiteri videtur. vid. glo.6.l.88.tit.18.part.3.
Renuntians vsui instrumenti quod pars dixit falsum an in alio iudicio fidem faciat, & quid si renuntiet cum protestatione quod non intendit

 fateri

Universidad de Deusto Biblioteca

feteri instrumentum falsum an hæc protestatio aliquid valeat. vide glo.2.l.116.tit.18.part.3.

Renuntians vsui aquæ fontis an si in ea aliquid reparare necesse sit an ad collectam teneatur. vide gl.8.l.20.tit.30.par.3.

Renuntians beneficio suo fructibus iam maturis qualiter fructus ad illũ pertineant & qualiter diuidentur. vide gl.3.l.26.tit.11.par.4.

Renuntians exceptioni non numeratæ pecuniæ an intra biennium possit eo non obstante eam opponere. vide gl.8.l.9.tit.1.par.5.

Renuntians exceptioni non numeratæ pecuniæ post bienniũ an postea admittatur ad probandum contrarium si assumat in se onus probandi, & quid si renuntiet in eadem charta. vide gl.9.ibidem.

Renuntians hæreditati an videatur renuntiasse tam ex testamento quã ab intestato. vide gl.1.l.18.tit.6.part.6.

Et quid si soror diu stetit quod partem suam non petijt a fratre suo an illum in illum renuntiasse videatur. vide gl.2.ibidem.

Et quid si renuntiauit suam partem in vnum ex fratribus an illud illi tantum vel omnibus fratribus prosit. vide gl. quartam. ibidem.

Renuntians hæreditati si postea pœniteat an illã reuocare possit & quando. vide gl.3.&.2.l.20.tit.6.par.6.&ibid.gl.4.&.5.

Et quid si iste qui renuntiauit habet substitutum vel cohæredem vel res non est integra. vide ibidem in.d.gl.5.

Renuntians instrumento debiti quid tunc renuntiasse videatur & an debitum. vide gl.1.l.47.tit.9.par.6.

RENVNTIATIO beneficij sub spe vt alij detur si non deducatur in pactum non est simonia. gl.6.l.11.tit.17.par.1.

Renuntiatio testium non præcludit viam productioni antequam fiat testium publicatio. vide gl.1.l.34.tit.16.part.3.

Renuntiationes episcoporum recipit papa solus & ex causa. glo.4.l.5.titulo.5.par.1.

Renuntiatio mulieris iuri hypothecæ quod habet in bonis mariti quando talis renuntiatio valeat. vide gl.4.l.58.tit.18.par.3.

Renuntiatio exceptionis in emptione rei facta scilicet quod non dicet pretium non fuisse numeratum an valeat & an in eadem charta apponi possit & intra quod tempus ista exceptio pretij non numerati possit opponi. vide gl.4.l.65.tit.18.par.3.

Renuntiatio proprij domicilij in solutione facienda fieri potest a debente. vide gl.7.l.70.tit.18.in part.3.

Renuntiatio appellationis per partes facta an teneat sicut pactum & qñ, de hoc. vide glo.6.l.13.tit.23.par.3.

Renuntiatio de non lucranda dote quam maritus lucrare potest per statum vel aliter an ipse illam facere possit. vide glo.3.col.1.l.5.tit.11.par.4.&glo.4.l.4.ibidem.

Renuntiatio spei certæ donatio dicitur. vide dict. gloss.3.columnn.prima. versicu.secundo.

Renuntiatio lucrorum an habeat locum in marito vt ipse illa valeat renuntiare. vide ibidem.

Renuntiatio & ciues qui transtulit domicilium suum in alium regnum videtur propter hoc renuntiare priuilegijs & fauoribus concessis naturalibus illius regni neque ibidem beneficia habere poterit secus si in eodem regno domicilium mutet. gl.2.l.5.tit.24.par.4.

Renuntiatio feudi facta a vassallo quando valeat vel non & an illud sibi semper licitum sit. vide gl.5.l.7.tit.25.par.4.

Renuntiatio hypothecæ constitutæ ad securitatẽ dotis an similis sit alienationi ita vt taliter renuntians puniatur pœna alienationis rei maioriæ ac si vere alienasset. vide gl.1.col.3.q.21.l.10.tit.26.par.4.

Renuntiatio successoris maioriæ in possessorem vt illam cui velit transferat an sibi damnificet vel alijs legitimis maioriæ successoribus. vide ibidem in quæst.25.

Renuntiatio successoris de maioria quam sperat habere an teneat. vide ibidem in quæst.26.

Renuntiatio exceptionis non numeratæ pecuniæ an excludat debitorem vt non admittatur licet velit probare contrarium & an valeat si fiat in eadem charta qua obligatur & quid si fiat post biennium. vide glo.8.&.9.l.9.tit.1.par.5.

Renuntiatio generalis casuum fortuitorum an teneat in contractibus, & iudicijs vt renuntianti non prosint quin teneantur. vid.gl.10.ibidem.& glo.1.l.23.tit.8.par.5.

Et quid in recipiente depositum & casus renuntiante. vide glossam.4.l.4.tit.3.par.5.

Renuntiatio maioriæ in fratrem secundum per fratrem maiorem an teneat in damnum filiorum filij maioris. vide gl.3.in fi.l.8.tit.4.part.5.

Renuntiatio iuris prohibitiui an teneat. vide glossam octauam.ad finẽ. l.5.tit.5.part.5.

Renuntiatio intempestiua societatis an valeat & quando. vide gl.3.&.4.l.11.per tex.ibi.tit.10.par.5.

Renuntiatio, nunquam trahitur ad incogitata. vide glossam.4.l.3.titul.11.part.quinta.

Renuntiatio velleyani per mulierem volentem fideiubere facta an teneat si prius de beneficio sibi competẽti non fuerit certiorata, & quid si illud asserat notarius vel iuramentum interuenit. vide glo.4.l.3.tit.12.part.5.

Renuntiatio velleyani nulla est quando mulier fideiusserit pro marito. vide glo.6.ibidem.

Et quid si renuntiet coram testibus instrumento non interueniente an tunc renuntiatio aliquid operetur. vide ibidem.

Et an fideiussores possint renuntiare beneficio diuisionis de quo in authentica hoc ita. C. de fideiussoribus. vide gl.4.in fi.l.10.tit.12.par.5.

Renuntiatio hæreditatis tacita ex quibus perpendatur. vide glos.3.l.2.& glo.1.2.&.4.cum alijs ibi.l.18.tit.6.par.6.

Renuntiatio hæreditatis a descendentibus vel ascendentibus facta quando illis postea pœnitentibus non noceat. vide glossam. 2.3.4.&.5.l.20.tit.6.par.6.

Et quid in filio qui maioriam sibi delatam renũtiauit an postea in damnum vocati post eum pœnitere possit vel in quo vis alio habenti substitutum vel cohæredem vel vbi res integra non est. vide gl.5.d.l.20.

Renuntiatio maioriæ in vita possessoris ipsius facta in præiudicium vocatorum ad eam an valeat. vide glo.2.col.5.ad finem.in quæst. 17.l.3.titulo.13.part.6.

Renuntiatio matris quæ vult suscipere tutelam filij qualis esse debeat, & an sit necessaria solennitas. vide gl.11.12.&.13.l.4.tit.16.par.6.

REORDINATVS an possit institui hæres ab aliquo. vide glossam 6.l.4.tit.3.part.6.

REPARARE & eadem solennitas requiritur in actu reparando quæ in faciendo. vide gl.3.col.10.q.21.l.32.tit.9.part.6.

Repellere an possit quis cauillationes & malitias aduersarij per alias similes. vide gl.8.l.28.tit.41.par.3.

REPETENS mutuũ an possit ei obijci quod non erat dominus rei mutuatæ. vide gl.2.l.2.tit.1.par.5.

Et cui tunc incumbat probatio. vide ibidem.

REPETERE an possit quod errore saltim facti soluit quis post sententiam absolutoriam. vide gl.8.l.16.tit.11.par.3.

Repetere an possit soluens pro carcerato. vide glossam secundam. legis sextæ. tit.14.part.3.

Repetere vtrum possit aliquis qui iudici aliquid dedit vt sententiam ferat & quando. vide gl.4.l.27.tit.22.par.3.

Repetere an possit quis dotem quam pro muliere dedit si nuptiæ non sequantur. vide gl.3.l.11.tit.11.par.4.

Repetere mutuum intra quantum tempus possit mutuans si nihil a principio dictum fuit. vide gl.6.per tex.ibi.l.2.tit.1.part.5.

Repetere an possit aliquis mutuum factũ ecclesiæ si non probet versum in ipsius vtilitatem & quando. vide gl.2.l.3.tit.1.par.5.

Repetere qualiter & qua actione possit commodatarius rem sibi cõmodatam pro qua pretium soluit. vide gl.1.l.8.tit.2.par.5.

Repetere potest indebitẽ solutum soluens, & quando & quibus modis probetur aliquid fuisse per errorem solutum. vide gl.1.l.28.& gl.1.l.30.cũ alijs ibi.tit.14.part.5.per illa iura ibi.

Repetere an possit soluens scienter indebitum & an donare videatur. vide gl.1.l.40.per tex.ibi tit.14.par.5.

Repetere an possit ille qui habebat priuilegium super sportulis non soluendis si scienter soluerit. vide.d.glo.1.col.2.

Et an in dubio credatur soluisse indebitum scienter vel per errorem vt repetere non possit. vide ibidem.

Repetere an possit soluens legatario legatum sibi in testamento inualido relictum & quando. vide gl.1.l.31.tit.14.par.5.

Et an quod soluitur ex minus solenni voluntate dicatur haberi ex testamento & alia in hoc. vide per.d.gl.1.

Repetere an possit soluens debitum conditionale ante conditionis euentum & quando. vide gl.1.&.3.l.32.per tex.ibi.tit.14.part.5.

Repetere an possit soluens indebitum si per sententiam fuit condemnatus & quando sic. vide gl.1.l.33.per tex.ibi tit.14.par.5.

Et an datum causa transactionis debitori reo ab ipso tanquam indebitũ repeti possit. vide gl.1.l.34.ibidem.

Repetere an possit rem cum fructibus ille qui indebitum soluit alicui. vide gl.1.l.37.per tex.ibi.tit.14.par.5.

Repetere an possit quis datum ob aliquam causam si nõ fiat & interesse damni dati propter non factum vel vnum ex istis tantum. vide glo.2.l.43.tit.14.par.5.

Repetere an possit quis ab eo datũ causam aliquid faciẽdi si illud nõ fiat & qñ. vide gl.l.46.cum glosis aliarum legum ibi tit.14.par.5.

Et quid si causa sit in mente retenta. vide gl.4.d.l.46.

Repetere an possit quis ab eo datum ob augmentum amicitiæ si causa cesset. vide gl.5.d.l.46.

Repetere an possit quis a se datum alicui vt a captiuitate liberaretur, & quando. vide glo.l.48.ibidem per illum tex.

Repetere an possit quis illud quod soluit cum antea ob turpem causam illud promisserat & an per talem solutionem purgetur vis metus, vel dolus præcedens. vide gl.1.&.2.l.49.per illum tex.ibi tit.14. par.5.

Repetere an possit mulier dotem quam dedit marito si cum eo contraxit sciens inter eos matrimonium esse non posse, & an tunc dos cedat lucro viri vel applicetur fisco. vide gl.2.l.50.per tex.ibi.tit.14.parti.5.

Et quid si ambo sciebant impedimentum & eo non obstante contraxerunt an dos arrha & donatio propter nuptias applicetur fisco, & quid si adhuc non sit copula carnalis subsecuta. vi.gl.1.cũ alijs ibi.l.51.ibid.

Et quid si errauerint in iure an euitent pœnam. vide glo.5.d.l.51.

Repetere an possit quis meretrici datum vel alteri mulieri libidinis causa & quando & quam partem in taliter datum habeat fiscus, & an in foro animæ restituere teneatur, & an de talibus testari possit. vide gl.2.3.&.4.l.53.per tex.ibi.tit.14.part.5.

Repetere an possit quis a se datum alicui ne maleficium ab ipso commissum detegatur. vide gl.1.l.54.tit.14.par.5.

REPETITIO dati an detur illi qui iudici vt sententiet aliquid dedit. vide gl.4.l.27.tit.22.part.3.

REPREHENSIO debet sine diffamatione fieri. vide gl.2.per text.ibi.l.55.titu.5.par.1.

Reprehendi non debet ille qui venit ab alijs reprehendendus. vide gl.fi.l.58.titu.5.part.1.

Reprehensio est triplex imperialis specialis & temeraria. vide glo.1.l.30.titu.9.par.2.

Reprehensio fieri debet tribus consideratis de quibus per glossam secundam.d.l.30.

REPRAESALIAE contra omnes conceduntur propter iustitiam denegatam vel neglectam. vide gl.5.l.10.tit.25.par.4.

Repræsaliæ non debent concedi propter factum vnius subditi qui alio modo potest concedi. vide gl.2.l.15.tit.10.part.7.

Repræsaliæ possunt cõcedi non solum propter iustitiam denegatam expresse sed etiam propter moram non exhibitæ iustitiæ. vide glo.2.in q.1.&.2.d.l.15.tit.10.par.7.& per totam illam glo.

Repræsaliæ & tunc ad repræsalias licet peruenire quando omnia ciuilia remedia tentata fuerint. vide gl.2.q.2.d.l.15.

REPRAESENTATIO filiorum vt cum patruis succedant auo qualis sit & cuius effectus & pro qua parte admittatur & quãdo & in quibus non & quibus concurrentibus & alia in hoc. vide per gl. 4.7. &.9.l.3. per tex.ibi.tit.13.par.6.

Et an ista repræsentatio habeat locum in omnibus descendentibus, vel non extendatur vltra pronepotem. vide.d.gl.7.in princ.

Repræsentatio an habeat locum in successione collateralium vltra filios fratris. vide gl.4.l.6.tit.13.par.6.

REPRAESENTANTES populum vt sunt decuriones & rectores bene sufficiunt ipsi ad inducendam consuetudinem. vide gloss.3.l.5.titulo.2.par.1.

Repræsentantes publice sunt infames secus si secretè neque assiduè, & quid in minoribus & an isti possint ad ordines promoueri & est inhumane istis aliquid donare & alia in hoc. vi.per gl.1.l.5.tit.7.par.6.

REPTARE quis possit vel non. vide glossas. legis secundæ. per tex.ibi. titu.3.par.7.

Reptare quis possit vel reptari. vide glossas. legis tertiæ. per textum ibi. titu.3.par.7.

Et quæ præcedere debeant ad hoc vt aliquis reptare possit. vide gl.1.cũ alijs ibi.l.4.per tex.ibi.tit.3.par.7.

Et quid si alius velit alio modo reptatorem satisfacere an ad hoc cõpellatur. vide ibidem gl.3.&.4.d.l.4.

Reptare an possit alius postquam reptator victus fuit per reptatum, & quando sic. vide gl.2.l.7.per tex.ibi tit.3.par.7.

REPTATOR si non probet quibus verbis qualiter & quando se dedicere debet. vide gl.1.l.8.tit.3.part.7.

Reptator & reptatus an de communi consensu pœnitere possint. vid.gl.2.l.2.tit.4.par.7.

Reptator si noluerit reptatum aggredi liberatur reptatus. vide gloss. tertiam.d.l.2.

Reptator parem vel campionem pro se dare non potest. vide gloss.4.l.3.tit.4.par.7.

REPTATVS si sit in curia Regis vel extra quem terminum debet tũc reptatori dare. vide gl.4.per tex.ibi.l.4.tit.3.par.7.

Reptatus qualiter reptatori respondere teneatur. vide gl.5.l.4.per textũ ibi.tit.3.par.7.

Et quis pro absente reptato respondere possit vel non. vide gloss.l.5.per tex.ibi tit.3.par.7.

Reptatus si postquam dixit reptatorem mentiri exceptionem delatoriã opponere velit an admittatur. vide gl.1.l.6.ibidem.

Reptatus an contra reptatorem opponere possit quod ad alium rieptũ fieri pertinet. vide gl.2.l.7.per tex.ibi tit.3.part.7.

Reptatus ab aliquo arma eligere non potest sed a principe nominari debent. vide gl.1.l.2.tit.4.in part.7.

Reptatus & reptator an possint de communi consensu pœnitere & quando. vide gl.2.d.l.2.

Reptatus liber erit si reptator in campo illum aggredi noluerit. vide glo.3.dict.l.2.

Reptatus quando per se & quando per alium se defendere possit & qualiter & plura de hoc. vide per glo.l.3.tit.4.part.7.

REPVDIANS hæreditatem simpliciter videtur illam repudiare tam ex testamento quam ab intestato. vide gl.1.l.18.tit.6.par.6.

Repudians hæreditatem si sit filius suus vel emancipatus vel alius descendens intra quantum tempus isti suam abstẽsionem reuocare possint. vide gl.2.3.&.4.l.20.per tex.ibi tit.6.part.6.

Et quid in filijs vocatis ad aliquam maioriam si illi renuntient vel si habent substitutum vel cohæredem vel si res non est integra. vide glos.5.d.l.20.tit.6.part.6.

Repudians hæreditatem & acceptans legatum an iustẽ faciat & ei licitũ sit. vide glo.1.l.2.titu.9.par.6.

REPVDIARE hæreditatem an possit hæres & legatum acceptare. vide glo.1.l.2.tit.9.par.6.

Repudiare hæreditatem an possit adultus non habens curatorem. vide glo.5.l.4.tit.11.part.5.

REPVDIATIO an inducatur ex eo scilicet qđ hæres dixit credo hæreditatem esse respuendam si cum his verbis transeat cursus triũ mensium. vide gl.3.l.2.tit.6.par.6.

Repudiatio hæreditatis ex quibus colligatur & quid si repudians minor sit & quid si sunt duo hæredes instituti & vnus ex eis repudiat vel ambo. vide gl.l.18.tit.6.par.6.per text.ibi.

Repudiatio qñ descendentibus vel ascendentibus nõ obstet si pœnitere velint & abstensionẽ suã reuocare. vi.gl.2.3.&.4.&.5.l.20.ibidem.

REQVISITVS siue monitus nemo præsumitur & ideo dicens illud probare debet. vide gl.2.l.9.tit.25.par.4.

RERVM defensio aliquem non excusat si aliquem occidat propter rerum defensionem. vide gl.1.l.16.tit.6.par.1.

RES	Feudalis	Communis
empta vel	Deposita	Dotalis
Vendita	Mobilis	Legata
Commodata	Immobilis	Furtiuæ
Minoris	Sacra	Ecclesiæ
Maioriæ vel	Aliena	

RES quælibet præsumitur libera nisi contrarium probetur. gl.3.in fi.l.28.tit.2.par.3.

Res quæ tempore legum partitarum extrahi a regno vetabantur. vid.gl.1.per tex.ibi.l.10.tit.20.part.3.

Res vt afficiatur vitio violentiæ per expulsionem an sufficiat expellere si post possessionem non intret. vide gl.2.l.4.tit.29.part.3. ad finem.

Res an afficiatur vitio violentiæ si expulsus erat prædo. vide ibidem.

Res si subripiatur gratia vsus tantum an cadat in vitium furtiuitatis. vide ibidem.

Res si vendatur per metum siue per vim compulsiuam an afficiatur vitio reali. vide gl.2.l.4.tit.29.par.3.

Res an afficiatur vitio violentiæ si possessor suspicatus sit se repelli posse licet non sit violenter expulsus. vide.d.gl.2.d.l.4.tit.29.par.3.

Res an afficiatur vitio violentiæ si dñs per vim occupauerit rem suam. vide.d.gl.2. Et an per vitium clandestinitatis. vide ibidem.

Res si redeat in potestatem tutoris an ex hoc vitium purgetur. vide gl.2.ad fi.l.4.tit.29.par.3.

Res si reuertatur ad procuratorem meum an ex hoc vitium purgetur. vide.d.gl.2.in fi.

Res alicui pignorata si a domino creditori subrepta alteri vendatur, an & quando emptor illam præscribere possit. vide glossam secundam &.3.l.27.tit.29.par.3.

Res sub conditione alicui promissa si ea pendente tradatur an transferatur dominium. vide gl.7.in fine.l.3.tit.4.par.4.

Res de facili reuertitur ad suam naturam. vide glos.3. post principium.l.5.tit.11.part.4.

Res an possint præscribi quando in eis simpliciter alienatio prohibita fuit. vide glo.3.col.3.q.4.l.10.tit.26.par.4.

Res defuncti an possit retineri pro expensis factis in curando illo vel in funere suo. vide gl.4.l.9.tit.2.par.5.

Res & quales res iudex in loco illo vbi iurisdictionem habet vendere poterit. vide gl.9.l.5.per tex.ibi.tit.5.par.5.

Res proprias alicuius ipse sibi ipsimet vendere minimẽ potest & qua ratione. vide gl.1.l.18.tit.5.par.5.

Res istud verbum est generale & omnia comprehendit. vide gl.1.l.55.titulo.5.par.5.

Res debet æstimari cum qualitatibus suis. vide glossam sextam.l.56.titulo quinto.par.5.

Res quæ locatur in dubio videtur locata ad suum vsum consuetum. vide glo.1.l.3.tit.8.par.5.

Res illatæ in domo conducta an sint pro pensione domus tacitè hypothecatæ

Universidad de Deusto Biblioteca

thecatæ & quãdo & in quibus rebus ibidem illatis hoc locum habeat, & quid in rebus illatis per secundum conductorem. vide glo.2. &.4.l.5.per tex.ibi.tit.8.par.5.

Et quid in rebus minoris illatis in domo ab ipso conducta. vide.d.gloss. quartam.d.l.5.

Res non possunt vendi cariori pretio curialibus quam incolæ locorum inter se vendunt. vide gl.1.l.27.tit.8.par.5.

Res super qua imponitur census si casu pereat an etiam census pereat. vide gl.9.l.28.tit.8.part.5.

Res soluta si casu vel alias pereat an solutio integre facta videatur. vide glo.2.l.2.tit.14.par.5.

Res hæredis an & quando legari possunt vel obligari per testatorem. vide glo.2.l.10.tit.9.part.6.

Et an de rebus hæredis posit testator maioriam facere quando habuit licentiam faciendi sub grauaminibus & vinculis sibi placitis. vide dict. glossam.2.ad fin.

Res testatoris alicui pignorata si a testatore alicui legetur an & quando hæres redimere teneatur & legatario dare quando vero teneatur ipse legatarius. vide glo.l.11.tit.9.par.6.

Res quales a testatore legari possunt vel non. vide glossas.l.13.per text.illum ibidem.

Et an tunc debeatur earum æstimatio. vide ibidem gl.5.8.&.10.

Res cui priuilegium fuit concessum si destruatur an ibidem adhuc duret priuilegium & quid si reædificetur an habeat idem priuilegium. vide gl.3.col.9.q.19.l.32.tit.9.par.6.

Res vna si per testatorem pluribus coniunctim, vel disiunctim legetur qualiter inter eos diuidetur & an valeat Relictum. vid.glossas.l.33.per text.ibi.tit.9.par.6.

Res si contra prohibitionem testatoris alienetur dominium transfertur in sequentem in gradu. vide gl.3.col.2.in prin.l.34.tit.9.par.6.

Res prohibitæ alienari per testatorem an alienari posint ex causa dotis quando legitima portio filiæ relicta non fuit. vide glossam quartam. col.4.&.5.q.5.l.6.tit.11.part.6.

Res si prohibeatur alienari in ecclesiam vel pium locum an prohibitio teneat. vide ibidem.col.4. ad fi.

Res si malitiose efficiatur litigiosa vt alienatio ipsius impediatur qualiter ita faciẽs teneat & puniatur. vide gl.1.l.11. per textum. ibi titul.16. parti.septima.

Res ita alienari prohibeatur a testatore sine causæ expresione an prohibitio valeat vel non & quando talis causa licet talis causa expressa nõ sit a testatore pro expressa habeatur. vide glossam primam. l. 44. titulo quinto.part.5.

Res prohibita alienari extra familiam licet ita alienetur valet alienatio qñ illi qui sunt de familia fuerunt requisiti & emere noluerunt. vide glo.1.col.1.q.6.l.10.tit.16.par.4.

Et circa rerum diuisionem. in verbo, DIVISIO.

RES EMPTA vel VENDITA, & res vendita alicui quando periculum illius rei pertineat ad emptorem & quando ad venditorẽ. vide glo.l.28.&.24.tit.5.par.5.

Et quando poterit venditor rem venditam effundere & perdere emptore non veniente. vide gl.6.&.8.d.l.24.

Res vendita an colli debeat per venditorem & quando ad talem culturã teneatur. vide gl.1.l.28.tit.5.par.5.

Res empta ab extraneo vel curatore minoris cum pecunia minoris cuia sit. vide gl.4.l.49.per tex.ibi tit.5.par.5.

Et quid si res ematur a prælato vel alio cum pecunia ecclesiæ. vide ibid. in gl.5.&.6.per text.ibi.

Res empta cum pecunia prælati & ecclesiæ an illis communis sit. vide ibidem.in fine.

Res empta cum pecunia dotali an sit vxoris vel mariti & alia in hoc. vide glo.8.d.l.49.tit.5.part.5.

Res si ematur cum pecunia minoris an sit ementis vel minoris, & quod ius minor in ea habeat. vide gl.2.l.30.tit.13.par.5.

Et an in re alteri pignorata posit fieri executio ex sententia iudicis, & quando. vide glo.5.l.38.tit.13.par.5.

RES COMMODATA si a commodatario commodanti mittatur ner nuntium quem fidelem esse credidit illaque perdatur cuius periculo pereat. vide gl.1.per tex.ibi.l.4.tit.2.par.5.

Res commodata duobus si perdatur qualiter ipsi teneantur. vide glos.4. per tex.ibi.l.5.tit.2.part.5.

Res commodata si commodatario perdatur & pro ea domino pretium soluerit & postea illa res appareat quam actionem ipse intentare posit. vide glo.1.l.8.tit.2.part.5.

Res commodata alicui ad certum vsum an ante expletum vsum reuocari posit. vide gl.1.l.9.tit.2.par.5.

Et an idem sit in precario & si concedatur ad certũ vsum & quid si ex reuocatione precarij magnum præiudicium recipienti veniat. vide ibidem.

Res commodata an posit retineri pro expensis in ipsa re factis & quando. vide gl.4.ibid.per illum tex.

Res commodata si post moram penes commodatarium pereat an pereat ipsius periculo etiam eodem modo esset peritura penes commodantem & quid in foro conscientiæ & quid in actione reali. vide glossam 6.l.9.tit.2.par.5.

RES MINORIS infructifera vendi potest per tutorem vt alia magis vtilis ematur. vide gl.9.l.60.tit.18.part.3.

Res minorum non possunt alienari sine solennitate scilicet quod prius a mobilibus incipiatur. vide gl.2.l.2.tit.14.par.1.

Res minoris siue mobilis siue immobilis an a tutore alienari posit. vide gl.3.l.4.tit.5.part.5.

Res minoris ex quibus causis a tutore vendi posint, & vide gl.4. &.5.d.l.4.& gl.penult.l.60.tit.18.par.3.& gl.l.18.tit.16.par.6.

Et an posit vendi res immobilis minoris pro vtilitate magna minoris, vel pro debito soluendo tantum. vide glossam quintam. ibidem.d.l.4.titu.5.par.5.

Res minorum debent vendi cum authoritate iudicis & causæ cognitione. vide glo.6.&.7.d.l.4.

Res minorum an posint a tutoribus vel curatoribus publicè siue clam emi & quid si ematur cum iudicis authoritate vel alterius contutoris an teneat emptio. vide gl.9.l.4.per tex.ibi tit.5.part.5.

Res cum pecunia minoris empta ab eius tutore vel ab extraneo cuia sit. vide gl.4.l.49.per tex.ibi.tit.5.par.5.

Et quid si ematur a prælato vel alio cum pecunia ecclesiæ. vide ibidem in glo.5.&.6.per illum tex.

Res empta cum pecunia minoris an sit ementis vel minoris & quod ius minor in ea habeat. vide glo.2.l.30.tit.13.part.5.

Res minoris illatæ in domo conducta ab ipso an sint tacitè hypothecata pro pensione domus. vide gl.4.l.5.tit.8.part.5.

Res minorũ qualiter & quales & quãdo & ex quibus causis alienari possunt per tutorem vel curatorem. vide gl.18.per tex.ibi tit.16.par.6.

RES MAIORIAE an vendi posint pro alendo possessore ipsius, vel vt redimeretur ab hostibus. vide glossam primam.col.2. quæst.10. l.10.titu.26.part.4.

Res maioriæ si vendantur vt debita testatoris soluantur an vendens in pœnam alienantium res alienari prohibitas incidat. vide ibidem in quæstione.11.

Et an successorem sic alienatam per iudicem ad petitionem creditoris vendicare posit. vide ibidem.

Et quid si res maioriæ vendatur per ipsius possessorem illi scilicet qui in maioria erat de proximo successurus an tunc alienans in pœnam incidat. vide ibidem in.q.12.

Et quid si alienatio non teneat ex aliqua causa an alienans talem rẽ prohibitam in pœnam incidat. vide ibidem in.q.13.

Res maioriæ alienari prohibitæ sub pœna an talis pœna liget filium primæ tonsuræ & quare. vide ibidem in.q.15.

Res maioriæ an videatur alienare ille qui aliquem magnatem & potentem in possessione maioriæ consentit esse cum eo dissimulans & nolens illum inde eijcere. vide ibidem in.q.16.

Res maioriæ si a possessore ipsius alienentur, & successor legitimus & sequens in gradu non vult vendicare vel petere an alius successor admittatur & qualiter. vide gl.1.col.3.q.18.l.10.tit.26.part.4.

Res maioriæ an posint diuidi vel vendi ad aliquod legatum consequendum quando fuit possessori maioriæ relictum sub ea conditione scilicet vt cum aliquo diuidat vel simili. vide ibidem in.q.19.

Res maioriæ si per patrem possessorem maioriæ in fraudem filij alienentur & iste filius decedat an eius filius maior aget reuocatoria cõtra fraudem alienantis licet fraus eius respectu facta non fuisset. vide ibidem in quæstione.20.

Res minima maioriæ si alienetur a possessore ipsius an per hoc in pœnã incidat. vide ibidem in.q.22.

Res maioriæ an in alium quam in legitimum successorem transferri posint etiam successore consentiente vt si extraneo vel filio spurio relinquantur in testamento vel aliter. vide ibid.in.q.25.

Res maioriæ si a successore renuntientur antequam maioria ad eum perueniat an talis renuntiatio teneat. vide ibid.in.q.26.

Res maioriæ si pro expẽsis a possessore ipsius in ea factis retineantur quid talis retentio operetur. vide gl.2.col.2.in fi.q.10.l.7.tit.4.part.5.

Res maioriæ si alienari prohibeantur vni & cæteris sequentibus prohibitum esse videtur. vide glossam primam.column. tertia.quæstione.27. l.10.titu.26.part.4.

Res maioriæ an permutari cum rebus ecclesiæ posint si illud conditor maioriæ impedierit fieri. vide ibid.in.q.28.

Res maioriæ si vendantur de consensu illius qui in succedendo in ea proximior est an propter hoc ipse in pœnam contra alienantes impositã incidat, & an huic pœnæ locus sit ante rei traditionem. vide ibidem in quæstione.29.

Res ma-

Res maioriæ an posint alienari propter famem. vide ibidem in quæstione trigesima.

Res maioriæ an posit pignorari, vide ibidem in quæst.31.

Res maioriæ alienari prohibitæ an cum melioribus permutari posint vel vendi in meliorem causam, vide ibidem. in quæst.32.

Res maioriæ si alicui legentur per testatorem & possessorem maioriæ,& successor in ea tale legatum soluerit an per hoc talis soluens alienari videatur,& sic pœna puniatur. vide ibidem in.q.33.

Res maioriæ si permutari prohibeãtur an & tunc diminutio vel alia quęlibet permutatio prohibita videatur. vide ibidem in.q.34.

Res de quibus facta fuit maioria si euincantur, quia erant aliena vel ex alia causa an pretium quod datur pro re sic euicta pertineat ad omnes hæredes vel solum ad eum cui maioria relicta fuit. vide ibidem col.4. quæst.35.&.36.

Et an pretium pro re euicta habebitur loco rei euictæ, vt quod ex illo emitur habeatur loco rei euictæ quæ erat maioriæ. vide gloss.1.col.4. quæst.38.l.10.tit.26.par.4.

Res maioriæ si vendantur de consensu remotioris qui habet alium ante se an talis consensus in aliquo sibi præiudicet. vide ibidem in quæst. 39.dict.col.4.

Res maioriæ si vendantur proximiori sciente & non contradicente an ex hoc alienationi consentire videatur. vide ibidem in.q.40.

Res maioriæ licitè vendi possunt ab vltimo possessore illius quia in illo non durat prohibitio. vide ibidem in.q.42.

Et an consentiens venditioni rei maioriæ pretium petere posit vel non. vide ibidem in.q.42.

Res maioriæ si de licentia Regis vendantur vt ex eis filia dotetur an pater pretium illarum rerum in maioria debeat reponere si postea peruenerit ad pinguiorem fortunam. vide glossam primam. colum.5.q. 43.l.10.tit.26.par.4.

Et quid si filius qui erat proximior in successione consenserit alienationi rei maioriæ etiam vbi ad hoc fuit impetrata licẽtia Regis an per talem consensum in pœnam amisionis rei maioriæ incidat. vide ibidem in quæst.44.

Et an in rebus maioriæ locus sit transactioni & quando sic vel non. vide ibidem in quæst.45.

Et quid si possessor maioriæ nomine transactionis pretium dedit vt ipse remaneret cum tota maioria an posit tale pretiũ a proximo successore repetere vel non & quando sic. vide ibidem in quæst.46.

Res maioriæ alienari prohibitæ intelliguntur scilicet a successoribus non vero ita erit in conditore maioriæ quia ipse bene poterit alienare. vide ibidem in.q.47.

Res maioriæ an posint per facientem & constituentem maioriam alienari quando in Regis facultate cauetur quod maioria non posit per facientem reuocari. vide glossam primam.colum.5.in fi. quæst.47.l. 10.titu.26.par.4.

Res ex quibus facta fuit maioria si a conditore alienentur quando visus sit vel non reuocare maioriam. vide ibidem in.d.q.47.

Res maioriæ vel ecclesiæ vel alienari prohibitæ an in eis præscriptio aliqua locum habeat licet ibidem admisceatur titulus etiam inualidus. vide gl.3.col.2.q.4.l.10.tit.26.part.4.

Et quid si præscriptio sit immemorialis. vide ibid.in col.8.in fine.

Res maioriæ si per testatorem legetur an debeatur earum rerum æstimatio & quando. vide gl.5.col.2.l.10.tit.9.par.6.

Res maioriæ an & quando vendi posint pro alimentando filio vel seruo testatoris vel alio cui a testatore alimenta relicta fuerunt. vide glo. 4.l.24.titu.9.part.6.

Res maioriæ obligari possunt de licentia principis pro dote vel arrhis vel simili, vide gl.3.col.11.q.23.l.32.tit.9.par.6.

Et an posit fieri vt princeps ex nulla causa hanc licentiam obligandi res maioriæ dare non posit. vide in.d.q.23.

Res maioriæ ꝓhibitæ alienari an ex causa dotis vel alia alienari posint. vide gl.4.col.4.&.5.q.5.l.6.tit.11.par.6.

Res maioriæ vel dotalis furtiuæ vel feudalis vel cuius vsusfructus finitur morte testatoris an legari posit saltim vt hæres ad æstimationem ipsius teneatur. vide.d.gl.3.d.l.10.in col.2.&.3.

Res infeudari consuetæ quantum tempus ad hoc præcesisse requiratur & qui actus. vide gl.4.col.2.l.3.tit.26.par.4.

Res feudales vel maioriæ an pro anima donari posint. vide gloss.1.col.1. quæstio.5.l.10.titu.26.in part.4.

Et vide supra in verbo, BONA MAIORIAE.

RES DEPOSITAE si perdantur casu quando illè casus depositarium non excuset. vide gl.8.l.4.tit.3.par.5.

Et in re propria non cadit depositum. vide glo.4.per text. illum ibi.l.6. tit.3.par.5.

RES MOBILIS vel IMMOBILIS, & res mobiles ecclesiæ an posit episcopus sine consensu capituli alienare. vide gl.1.in fin.l.2. tit.14.par.1.& ibi de immobilibus.

Res minoris siue mobilis siue immobilis an a tutore alienari posit. vide gl.3.l.4.tit.5.part.5.

Res minoris immobiles an posint vendi pro vtilitate magna ipsius minoris vel pro debito soluendo tantum. vide glossam quintam.l.quartæ.titu.5.part.5.

Res mobiles existentes in feudo feudali vel in castro an feudales res esse dicantur. gl.4.l.1.tit.26.par.4.

Res mobiles an posint dari in emphyteosim & quid si sint ascriptæ solo. vide gl.1.l.28.tit.8.par.5.

Res mobiles possunt marito in dotem dari & ipse illas vendere potest,& tenebitur tantum ad æstimationem. gl.5.l.21.tit.11.par.4.

Et an in rebus cadere posit culpa saltim abusiuè. gl.4.l.2.tit.22.par.4.

RES SACRA, vide infra in verbo, SACRA RES.

RES ALIENA qualiter & quando in pignus dari posit, vt & datio teneat. vide gl.l.8.&.9.tit.13.par.5.

Res aliena si vendatur an teneat venditio inter sciẽtes & quando res aliena posit vendi sine vitio furti. vide glossam primam. legis decimæ nonæ.titu.5.par.5.

Res aliena si a Rege vendatur vel alicui donetur, an ipse vel emptor illam faciat suam siue Rex sciat illam esse alienam & illud faciat de plenitudine potestatis siue credat esse suã & quid præsumetur in dubio. vide gl.2.l.53.per tex.ibi.tit.5.par.5.

Et quid si res quæ sic venditur sit ecclesiæ vel minoris vel quid si donet ecclesiæ. vide ibidem in gl.3.

Et quid si res quæ a rege donatur, sit res dotalis an idem sit in eis dicendũ ꝙ in rebus minoris. vide.d.gl.3.

Et quid si Rex vendat rem quam habet communem cum alio vel illam pignorauerit an tale factum teneat. vide ibi.in gl.7.

Res aliena si legetur alicui an hæres illam emere vel ipsius æstimationẽ soluere teneatur. vide glossam tertiam.legis decimæ.tit.9.par.6, & gl. l.38.per illum text.ibidem.

Et an hoc idem procedat de iure canonico quando res aliena legatur ecclesiæ. vide.d.gl.3.col.1.&.2.

Res aliena si a testatore legetur illud sciens vel ignorans an, & quando debeatur. vide gl.4.6.&.7.cum alijs ibi.l.10.per tex.ibi tit.9.par.6.

RES COMMVNES omnibus, & sic in publico commercio an posint præscribi saltim tempore immemoriali. vide glo.1.in princip. l.7.titu.29.par.3.

Et quid in terminis ciuitatis quæ non sunt exitus neque defesæ publicæ, glo.1.col.2.post med.d.l.7.tit.29.par.3.

Res communes ciuitatum quanto tempore præscribantur. vide glo. 6.l. 7.tit.29.par.3.

Res communes ciuitatis an ipsa ciuitas alienare posit vel quando, & an Regis vel præsidis licentia sufficiat & in quibus. vide glossam secundam.l.15.tit.5.par.5.

Res communes potest cuilibet vendi etiam extraneo quod habet locũ in re mobili vel immobili vel se mouenti vt in pecoribus & alijs. vide glo.1.l.55.tit.5.par.5.

Res communis si vendatur a consorte peti potest siue illa res sit mobilis siue immobilis. vide.d.gl.1.&glo.2.ibidem.

Res communis si vendatur a consorte an potius debeat vendi omnibus consortibus quam vni tantum & quare. vide glo.5.d.l.55.

RES DOTALES æstimatæ si per maritum vendantur an & quando teneat venditio. vide glss.4.l.7.tit.11.par.4.

Res dotalis maioriæ feudalis vel furtiua vel cuius vsusfructus finitur morte testatoris an legari posit saltim vt hæres ad æstimationem ipsius teneatur. vide gl.3.col.2.&.3.l.10.tit.9.par.6.

Res dotales mulieris an & quando ab ea alienari posint in tempus soluti matrimonij. vide gl.7.in fi.l.19.tit.3.par.6.

Res dotales si alicui legentur an tunc æstimatio debeatur siue a marito siue ab alio fiat. vide gl.3.col.3.q.5.l.10.tit.9.par.6.

RES LEGATA perquiri debet sumptu hæredis, & legatario dari & quando. vide gl.2.l.12.per tex.ibi.tit.9.par.6.

Res legata si aufugiat cuius sumptibus persequi debet & qualiter hæres cauere debeat de persequendo, vide gl.2.l.41.tit.9.par.6.

Res legata si pereat post moram hæredis cuius periculo pereat quomodocunque pereat. vide gl. 4.d.l.41.

RES FVRTIVAE vsucapi non possunt & quare secus tamen si vitium purgetur & fuit priori domino restituta. vide glossam quartam. l.4.tit.29.par.3.

Res furtiua maioriæ feudalis vel dotalis vel cuius vsusfructus finitur morte testatoris an legari posit saltim vt hęres ad æstimationem ipsius teneatur. vide gl.3.col.2.&.3.l.10.tit.9.par.6.

RES ECCLESIAE mobiles an posit episcopus sine cõsensu capituli alienare. vide gl.1.in fi.l.2.tit.14.par.1.& ibi de immobilibus.

Res ecclesiæ an debeant vendi cum solennitate quod incipiatur a mobilibus & an istud sit de substantia. vide glossam secundam. legis secundæ.titu.14.par.1.

RES

Universidad de Deusto
Biblioteca

RES res ecclesiæ per Reges sive Imperatores, & eorum vxores an & quando possint ab ecclesia alienari. vide gl.11.d.l.2.
Res tradita ecclesiæ cum pacto ne alienetur an valeat alienari. vide ibidem.
RESPVBLICA restitui non debet contra sententiam aduersus eam latam ipsa non defensa quia restitutio ibi non est necessaria. vide glo.5.l.1.titu.25.par.3.
Et quid si reipublicæ fuit mãdatum vt crearet defensorem & ipsa in hoc contumax sit an sententia ea in defensa teneat. vide ibidem.
Respublica si aliter defendi non potest quam acceptatur reab ecclesia, vel eius domus an illud facere possit. vide glossam tertiam. legis.13.tit. 31.parti.tertia.
Respublica si mutuum receperit quando obligetur ad restitutionem, & quando non. vide gl.6.per tex.ibi.l.3.tit.1.part.5.
Respublica subhastante res suas an veatur iure minoris, & aduersus malam subhastatiõem restituatur. vide glossam tertiam. legis.5.per tex. ibi. titu.19.par.6.
Respublica & fiscus an sint idem. vide glossam secundam. in med.l.20. titu.19.parti.6.
Respublica an possit in integrum restitui & in qua respublica locum habeat. vide gl.2.&.3.d.l.10.
Et a qua die incipiat currere quadriennium quòd datur ad petendam restitutionem. vide ibi.gl.5.
Respublica iuuatur in multis vt pupillus. vide dictam glossam tertiam. in fine.
Et an quelibet ciuitas gaudeat priuilegijs reipublicæ. vide dictam glossam tertiam.
Respublica si enormissimè læsa sit etiam post quadriennium restitutionem petere poterit. vide gl.6.l.10.supra di.
Et qualiter damnum istud considerari debeat in hac præscriptionis materia. vide gl.7.d.l.10.tit.19.part.6.
Et quando damnum est enormissimum intra quantum tempus tunc restitutio petenda. vide gl.8.ibid.per text.ibi.
RESCRIPTVM concessum ad vtilitatem priuatam an deroget cõcesso ad publicam etiam si ex certa scientia & motu proprio conceda tur. vide gl.1.l.29.tit.18.part.3.
Rescriptum per quod prorogatur tempus solutionis in præfixum an valeat, & ad quod tempus dari debeat & quid si antea soluere iurauit, & an debeat de nouo creditori suo dare fideiussores. vide glos.1.&.2.l.33. titu.18.par.3.
Rescriptum elapso anno tenet si secundum non fuit impetratum. vide glo.3.ibidem in.l.35.
Rescriptum impetratum in causa appellationis per appellantem an expiret anno. vide ibidem in gl.4.
Rescriptum si non ostendatur tempore debito, & in quo fuit petitum an habens illum perdat. vide gl.6.l.35.tit.18.par.3.
Rescriptum secundum facere debet mentionem de primo & quid si primum sit elidibile per exceptionem. vide gl.2.l.36.ibidem.
Et etiam debet facere mentionem de quolibet articulo notabili primi rescripti. vide.d.gl.2.
Et in rescriptis ad lites semper debet fieri mentio de subreptione. vide ibidem glos.3.
Rescriptum secundum valet etiam si in eo de primo non sit facta mentio qui illud non fuit contra secundum oppositum. vide ibidem.
Rescriptum an possit ab excommunicato impetrari & quid si actor sit, & illud de consensu rei faciat. vide gl.1.l.38.tit.18.par.3.
Et quid si ignoret se excommunicatum existere. vide ibidem.
Rescriptum an in eo debeat fieri mentio de processu coram ordinario, vel coram delegato facta. vide gl.2.l.38.tit.18.part.3.
Rescriptum primo datum non reuocatur per clausulam generalem scilicet non obstante. vide gl.2.d.l.39.tit.18.par.3.
Et an vitium purgetur per illam clausulam si principi non constet de illo vitio. vide ibidem.
Rescriptum impetratum contra aliquorum compositionem de compositione nulla facta mentione an teneat. vide gl.3.d.l.39.
Rescriptum a non procuratore impetratum ad lites non valet & quid ad gratiam. vide glo.4.l.39.tit.18.par.3.
Rescriptum super re communi impetratum cæteris consocijs prodest licet de illis nulla in impetratione fiat mentio. glo.1.l.40.ibidem.
Rescriptum an in eo locus sit & diesponi debeat ad eius validitatem. vide glo.1.l.44.tit.18.part.3.
Rescriptum generale dicitur quando contra plures impetratur licet ibi specialitas cum generalitate inuoluatur. vide glossam primam.l.45.titulo.18.par.3.
Rescriptum datum contra titium & quosdam alios Iudex arbitrabit contra quos fiat extensio. vide gl.2.l.46.ibidem.
Rescriptum in quo habetur quod titius conquæritur eo quod a sempronio molestatur super fundo an possit petere fructus per condictionẽ sine causa. vide gl.4.l.47.tit.18.par.3.
Rescripta animo vexandi aduersarium impetrata expresso mendatio. vide gl.1.per tex.ibi.l.53.tit.18.part.3.
Rescriptum papæ an vitietur propter malam grammaticam. vide glos.1. l.2.titu.19.part.3.
Rescriptum per quod remouetur appellatio de qua intelligi debeat, & an remota videatur tam a diffinitiua quam ab interlocutoria sententia. vide gl.9.&10.l.13.tit.23.par.3.
Et quis hanc clausulam in rescriptis seu commissionibus ponere possit. vide gl.11.l.13.tit.23.par.3.
Rescriptum principis in quantum possibile est debet reduci ad ius commune. vide gl.1.l.5.per tex.ibi.tit.1.par.6.
Et si in rescripto plura narrantur & requirantur an vnum tantum probare sufficiat. vide gl.2.l.8.tit.7.part.6.
Rescripta contra publicam vtilitatem & in damnum aliorum conducenda non sunt. vide gl.4.col.7.q.5.in fi.l.6.tit.11.par.6.
Et qualiter puniatur producens rescriptum falsum & quid si de falsitate non constet aliquo modo tamen arguitur de falso & quando & alia in hoc. vide per gl.2.l.28.tit.1.par.7.
Rescriptum si impetretur a Rege ad imponendum vectigal de nouo in aliqua ciuitate an sibi debeat fieri mẽtio de alijs vectigalibus quibus ipsa ciuitas est onerata sub pœna subreptionis. vide gloss. septimam. l.9.tit.7.par.5.
Rescriptum ambiguum debet intelligi secundum supplicationem. vide glo.1.l.26.tit.11.par.5.
RESIDERE in beneficijs est de iure cõmuni etiam in beneficijs simplicibus. vide gl.6.in fine.l.16.tit.16.par.1.
RESISTENTES soluere tributum an possint cogi ab ex actore tributorum sine iudice. vide gl.2.l.52.tit.5.part.5.
Resistentes scrutinio custodum vel officialium quærentes arma prohibita de nocte acriter puniri debent. vide gl.4.l.17.tit.6.par.6.
RESOLVTIO pignoris ex causa necessaria vel voluntaria quãdo faciat talem dationem non tenere. vide gl.1.l.67.tit.5.par.5.
RESERVATA principi quæ dicantur, vide remissiue per glos.1.l.2. titul.1.par.2.
Et an per consuetudinem ista præscribantur. vide gloss. secundam.l.tertiæ.tit.19.par.3.
RESPONDERE qualiter debeamus illis qui simplicem votum cõtinentia emiserunt si interrogentur an possint matrimonium cõtrahere. vide gl.2.l.2.tit.7.par.1.
Respondere debet quis positionibus certè & simpliciter. vide gloss.1.l.3. titu.11.par.3.
Respondere nolens pro confesso habetur in eius damnum. vide glos.6.l. 3.titu.11.par.3.
Respondere an sufficiat ad validitatem stipulationis mouẽdo caput versus pectus vel humeros stringendo vel vibrando a dextris & a sinistris & quid hodie de iure regni. vide gl.4.l.2.tit.11.par.5.
Respondere non debet quis per verbum credit sed per veritatem quando a suo iudice super crimine interrogatur. vide gloss.3. in princi.l.4. titu.19.par.7.
Respondere veritatem quando teneatur reus accusatus coram iudice de aliquo crimine occulto vel non & quando tunc licitè faciat neq; peccet mortaliter. vide gl.3.d.l.4.tit.19.par.7.
RESPONDENTES tempore baptismi simul cum patrino an propter hoc efficiantur patrini. vide gl.1.l.7.tit.4.par.1.
Respondentes de facto alieno possunt per verbum credo respondere. vide gl.3.&.4.per tex.ibi.l.3.tit.10.par.3.
Respondens positionibus an debeat habere terminum ad respondendũ. vide glo.5.l.11.tit.11.part.3.
Respondens mouendo caput an respondisse dicatur. vide glos.4.l.2. per text.ibi tit.11.par.5.
RESPONSIO papæ quando sit expectanda. vide glossam.30.l.5.titulo.5.par.1.
Responsio tritis non debet fieri per verbum credo vel non credo. vide glo.3.&.4.l.11.titu.11.par.3.
Responsio debet esse simplex & pura quando fit in iudicio. vide gloss.1. per tex.ibi.l.3.tit.11.par.3.
Responsio in stipulationibus quare debeat esse præcedente interrogatione. vide gl.5.l.2.tit.11.par.5.
Respõsio si detur ex internallo maximo an ex eo vitietur stipulatio, & quid hodie de iure regni. vide gl.1.l.2.ibidem.
Responsio debet fieri sine suspicione voluntatis ad hoc scilicet vt stipulatio valeat. vide gl.3.d.l.1.tit.11.par.5.
Responsio in dubio declaratur ex interrogatione & quid si interrogatio est certa, responsio autem ambigua an responsio declaretur secũdum interrogationem. vide gl.1.l.26.tit.11.part.5.
RESTITVENS rẽ quã mala fide possidebat antequã expẽsas necessarias recipiat an postea actionem ad eas habeat. gl.2.l.44.tit.28.par.3.

RESTITVERE non grauatus si alicuius contemplatione instituatur, an compellatur iudicis officio adire vt restituat. glo.2.l.23.tit.3.partita tertia.
Restituere an compellatur regalia illa possidens si non ostendat titulum suæ possessionis, vide glossam nonam.l.nonæ.titulo quarto.partita quinta.
Restituere fructus an compellatur venditor quando illos percepit ex re alteri vendita ante ipsius traditionem. vid. gloss.2.l.28.titulo.5.partita quinta.
Restituere fructus an teneatur emptor quando ipse in emptione rei venditorem vltra dimidiam iusti pretij decepit, & ipse potius rem restituere vult quam dare supplementum, & quid in foro animæ. vid. glos.8.l. 56.tit.5.par.5.
Restituere illud verbum plenam habet significationem etiam fructuum & accessionum. vid. gl.8.l.56.tit.5.par.5.
Restituere an teneatur quid illud quod ob aliquid faciendum recepit si illud non faciat, & quando, & qualiter. vid. glos.l.42.&.44.&.46.cum alijs ibi.tit.14.par.5.
Restituere an teneatur saltim in foro animæ meretrix illud quod causa libidinis recepit. vid. gl.2.l.57.tit.14.par.5.
Restituere an teneatur fideicommissarius fideicommissum ab eo relictũ post mortem suam statim, scilicet quod sit religionem ingressus, vide gl.4.l.14.tit.5.par.8.
Restituere teneur hæres fideicommissarij fideicommissum à grauato cui successit relictum. vid. ibid. in glo.8.
Et an cum fideicommissarius restituit fideicommissum veniant ibi prælegata, & quæ alia veniant, vid. gl.9.ibid.
Restituere an teneatur grauatus fideicommissum procuratori in rẽ suam illius qui fideicommissum habere debet, vid. gl.1.ibidem.
Restituere qualia bona teneatur hæres quando hæreditatem repudiat habito tempore ad deliberandum qualia vero non, vid. glo.2.l.4.titul.6. partita.6.
Et quæ teneatur restituere possessor hæreditatis quando fuit hæredi restituere condemnatus, vide glossas.l.quintæ.titulo decimoquarto.partita sexta.
Restituere res per vsuram testatoris quæsitas qualiter, & quibus hæreste neatur, vid. gl.1.l.1.tit.15.par.6.
Restituere rem propriam, an teneatur in foro conscientiæ ille qui illam propria authoritate occupauit, vid. glo.1.in prin.l.10.titulo.10.partita septima.
Restituere tenetur quis rem sibi ad tempus datam adueniente tempore alias expectando sententiam punitur, & qualiter, vid. glo.l.1.per tex. ibi.tit.10.par.7.
RESTITVTIO aduersus præscriptionem rerum captiuorum debet intra quadriennium peti, vid. gl.2.l.5.tit.29.par.2.
Restitutio minoris per procuratorem fieri non potest nisi ad hoc habeat speciale mandatum, & an generale sufficiat, vid. glo.1.l.13.tit.5.partita tertia.
Et quid si alijs restitutio incidenter petatur in aliquibus articulis, & quando dicetur fieri incidenter in illo casu, vid. ibidem.in gl.2.
Restitutio non admittitur vbi maior ætas probatur & cauere debet quis ne litiger cum curatore illius quem credit maiorem esse, vid. glo.10.l.1. tit.10.par.3.
Restitutio qualiter peti debeat contra sententiam aduersus minorem latam, vid. gl.4.l.16.tit.11.par.5.
Restitutio in integrum, an detur illi qui ex causa testes non produxit veluti quia erant infirmi, vel in peregrinatione, vid. glo.2.l.34.titulo.16. partita.3.
Restitutio contra sententiam quæ transiuit in rem iudicatam ob instrumenta quibus dari possit, vide gloss. nonam.l.19.titul.2.partita tertia.
Et intra quantum tempus talis restitutio petenda sit, vid. ibidem.in glossa.11.&.12.
Restitutio minoris contra sententiam a qua non fuit appellatum, an prosit consocijs qui non appellauerunt, & quando, vid. glo.6.l.5.tit.23.partita tertia.
Restitutio quando petitur ad appellandum intra quantum tempus peti debeat, vid. gl.2.l.1.tit.23.par.3.
Et melius ibi per gl.7.& gl.3.l.11.ibidem.
Restitutio contra iudicis sententiam necessaria non est quando iudex eã tulit certus de absentia alicuius reipublicæ causa, vid. glo.6.l.10.tit.23. partita.3.
Restitutio an competat absentibus ex iusta causa qui ea iam cepta procuratorem non dimiserunt, vide glo.4.l.10.&glo.4.l.11.titulo.23.partita tertia.
Restitutio competit impedito per aduersarium habetq; contra sententiã exceptionem, vid. gl.1.l.12.tit.23.par.3.
Et quid si impediatur ab extraneo, vid. gl.3.ibidem.
Restitutio an debeat peti ab illo cui tempora ad appellandum fuerunt translata, & quando. vid. gl.4.l.24.tit.23.par.3.
Restitutio an peti possit per minorem qui bis appellauit, & succubuit, vide gl.1.l.25.tit.23.par.3.
Restitutio per minorem peti potest si ei in aliquo casu denegetur appellatio, vid. glo.1.in proœmio tit.25.par.3.
Restitutio si petatur per minorem ad appellandum, vel ad totam causam in quo differat vna petitio ab alia, vid. gl.1.l.1.tit.25.par.3.
Et ex tali differentia resultat cautela adhoc quod si minor noluerit quod causa iterum per primum iudicem sententietur petat se restitui ad appelandum, vid. ibidem.
Restitutio ad appellandum si fuerit petita, an priusquam concedatur debeat doceri de læsione, vid. ibidem.
Restitutio non est necessaria quando sententia fuit nulla siue contra minorem, siue contra rempublicam, vid. gl.5.l.2.tit.23.par.3.
Et quid si ipsi sint contumaces in creando defensores an si non defendantur tunc sententia valeat siue contra minorem lata sit, siue contra rem publicam, vid. ibid.
Restitutio minoribus concessa, an prosit aduersarijs, vide glossam.4.l.2. ibidem.
Restitutio minori concessa non prodest aduersario quando minor noluerit vti illo beneficio restitutionis, vid. glossam quintam.l.2.titu.25. partita.3.
Restitutio si petatur siue contra sententiam siue ad appellandum a sentẽtia potest peti etiam coram iudice ad quem, vid. glo.2.l.3.tit.25.partita tertia.
Restitutio peti potest infra quadriennium si læsio fuit causata ante.15.annum & quadriennium computatur a prima die.26.anni, vid. gl.3.ibid.
Restitutio an competat minori qui fecit totum quod in se erat vt probaret debitum, vel probauit, sed iudex factus illum condemnauit, vid. gl.4.d. l.1.tit.25.par.3.
Restitutio si petita sit contra sententiam consequitur quis rescissionem iudicij. vid. gl.8.l.3.tit.25.par.3.
Et an iudex ali quid super prima causa debeat iudicare vel tantum rescindere sententiam, vid. d.glo.8.
Et an officium iudicis & rescissoria actio possint intentari simul, vi. dict. glo.8.in fine.
Restitutio non habet locum contra sententiam pro libertate latam etiã ex falsis probationibus, vel dolo aduocati, vel procuratoris, & qualiter victo consulatur, vid. gl.6.l.1.tit.26.par.3.
Restitutio competens ciuitati intra quadriennium contra præscriptionem rerum suarum a quo tempore currere incipiat, vid. gl.7.l.7.titul. 29.par.3.
Restitutio competit ecclesiæ aduersus præscriptionem, vide ibidem.glossam octauam.
Restitutio si non petatur intra quadriennium, an & post peti possit si enormissima sit læsio, vid. ibid.glo.9.
Restitutio an detur contra quem præscribitur ex clausula generali si incidenter dies feriati, & repentini, vide glossam quartam.l.18.titul.29.partita tertia.
Restitutio quæ ab absente ex iusta causa petitur intra quantũ tempus petidebeat, vid. gl.4.l.28.tit.29.par.3.
Restitutio ab absente ex iusta causa non potest peti nisi præscriptione cõpleta, & quid in ecclesia, vid. glo.5.d.l.28.
Restitutio an detur contra interruptionem temporis quando ad implendam præscriptionem pauci dies restabant, vid. gl.2.l.29.ibid.
Restitutio an habeat locum in personam infantis emãcipati si factus maior dicat, & petat se redigi in patris potestate, vid. glos.1.l.16.titulo.18. partita.4.
Restitutio an habeat locum si ecclesia ex receptione mutui grauetur, vel non, vid. gl.6.l.1.tit.1.par.5.
Restitutio in integrum non dabitur ecclesiæ quando dolo delinqueret in re deposita, vid. gl.5.l.7.tit.1.par.5.
Restitutio an detur minori.25.annorum qui fraudulenter portagia noluit soluere si in aliquam pœnam incidit, vide glossam.3.l.6.titulo.7.partita quinta.
Restitutio in integrum, an a minore vel ecclesia peti possit quando per biennium cessauit a solutione canonis, vid. glo.13.l.28.titulo.8.partita quinta.
Restitutio in integrum, an detur furioso, vel eius curatori ad alienata ante interdictionem, vid. gl.4.d.5.tit.11.par.5.
Restitutio an detur absenti ex iusta & probabili causa si creditor illo absente pignus vendiderit etiam si per pactum a principio factum sit hoc sibi concessum, vid. gl.4.l.47.tit.13.par.5.
Restitutio quando detur minori quando sibi fuit solutum debitum quod ipse fusit, vel perdidit alias, vid. glos.l.4.titulo decimo quarto.partita quinta.
Et quid si solutum casu fortuito perijt. vid. ibid.in glo.8.

Universidad de Deusto Biblioteca

Et non dicitur esse securus debitor contra quem potest peti in integrum restitutio, vid.ibidem.in gl.7.

Restitutio an detur ecclesiæ quando aliquid dedit si causa propter quam illud dedit fuit in mente retenta, & quid in alijs vel quando causa fuit expressa, & non impleta, vid.glo.1.cum alijs ibi.l.46.titulo.14.partita quinta.

Restitutio fideicommissi quando fit, an ibidem veniant prælegata testatoris, vid.gl.9.l.14.tit.5.par.6.

Restitutio fideicommissi, an possit fieri procuratori in rem suam illius qui illud habere debet, vid.ibid.in gl.10.

Restitutio an detur minori qui hæreditatem adeundo læsus fuit licet nõ ostendat in quo, & qualiter læsus fuerit, vid.gl.24.l.13.titulo.6.partita sexta.

Restitutio bonorum, an debeat fieri hæreticis reuertentibus ad fidem, vide gl.5.l.7.tit.7.par.6.per tex.ibi.

Et quid de fructibus, vid.ibid.in gl.6.

Restitutio an detur minori hæredi instituto, vel ecclesiæ, vel hospitali, vt non priuetur hæreditate etiam si voluntatem defuncti non adimpleat vid.glo.3.l.8.tit.10.par.6.

Restitutio bonorum si per principem fiat ei qui propter delictum bona maioriæ suæ fuerunt confiscatæ cuius effectus sit si iam sit condemnatus, & quid si transierint in sequentem vocatum, vid.gl.4.col.2.&.3.q.2.l.6.tit.11.par.6.

Restitutio per hæredem de his quæ per vsuras defunctus quæsiuit quibus facienda sit, & quando pauperibus, vel ecclesiæ, vid.gl.12.l.2.per text.ibi.tit.15.par.6.

Restitutio incertorum licet non fiat integrè, an Papa debenti sic restituere liberare possit, vid.d.gl.12.d.l.2.

Restitutio qualiter per minorem peti debet aduersus læsionem vel sentẽtiam, & quæ in libello exprimi debent, vide glossam primam.l.1.titul.19.part.6.

Restitutio minoris non impeditur etiam si fatui iudex vel curator interuenerit, & quid si per procuratorem fecerit, vid.gl.2.l.2.ibidem.

Et an cum minor se restituit aduersus tutorem teneatur ei beneficium restitutionis cedere, vid.d.gl.2.

Restitutio in integrum datur etiam fisco ecclesię & administratori reipublicæ, vid.d.gl.2.ad finem.

Restitutio non datur minori cum sit vsus iure communi, vid.glo.3.d.l.2.per tex.ibi.

Restitutio an detur minori contra confessionem suam in quacunque causa, vid.glossam quintam.l.17.titul.16.& glo.1.l.3.per tex.ibi.titulo.19.partita.6.

Et an restituatur si in iudicio aliquid contra se confessus fuit, vid.glo.1.l.4.per tex.ibi.tit.19.par.6.

Et quid atrocioribus delictis, vid.ibid.gl.1.in fi.

Restitutio an detur minori aduersus delictum præsumptum de præterito, vid.gl.2.d.l.4.

Restitutio an detur minori aduersus delictum, & an ei detur quando petit se restitui aduersus processum, vel sententiam, vide dictam gloss.2.dictæ.l.4.

Restitutio an detur minori aduersus mutationem sui status, & quando vel aduersus suam malam electionem, vid.glo.1.l.5.per tex.ibi.titu.19.par.6.& gl.2.ibidem.

Restitutio an detur minori aduersus publicam subhastationem de re sua factam quando alius plus offert, & quando sic, vide glossam.3.dict.l.5.per tex.ibi.

Restitutio an detur minori qui dolosè asseruit, & dixit se maiorẽ, & quando, & quid si ambo fuerunt in dolo, vide glossam.1.&.2.l.6.ibidem.per illum tex.

Et an tunc præsumatur dolus in minore, vel necessario probari debeat, vide.d.gl.2.d.l.6.

Et an cum dolosè processit dicendo se maiorem, an tunc aduersus suum contractum possit opponere vt alius quilibet maior, vid.gl.3.d.l.6.

Restitutio an detur maiori.14.annorum, & minori & doli capace quado iurauit contractum seruare, vid.glo.5.d.l.6.per tex ibi.titulo.19.partita sexta.

Et quale debet esse istud iuramentum vt illum obliget, & an tunc requiratur quod minor iurans sit de beneficio restitutionis certioratus, vid.ibidem.in glo.6.

Et an iuramentum debeat interuenire in ipso cõtractu vel sufficiat quod ante vel post præstetur, vid.d.gl.6.circa fin.

Et in quibus contractibus supra dicta locum habeant, vid.gl.7.ibid.

Et quid si contractus est inualidus alia ratione quam minoris ætatis, & simpliciter iurauerit non contrauenire, an ex alia causa contrauenire possit, vid.ibid.in gl.8.

Restitutio an detur minori enormissimè læso quando iurauit non contrauenire.vid.glo.9.d.l.6.titul.19.par.6.& glo.l.59.tit.18.par.3.& gl.l.56.tit.5.par.5.

Restitutio si fuit minori semel denegata, an iterum ab eo peti possit, & quando, vid.gl.10.&.11.d.l.6.

Et an tunc ei restitutio detur ad opponendas alias exceptiones de nouo, vid.ibidem.in gl.12.

Restitutio an detur minori quando contraxit ac si maior esset, vid.gl.15.d.l.6.per tex.ibi.tit.19.par.6.

Restitutio si petatur a minori qui hæreditatem adiuit quid tunc ipse probare teneatur, & an & quando ei sit restitutio concedenda, vid.glo.1.l.7.tit.19.par.6.

Et qui tunc citari debeant, & an sufficiat generalis proclama, & quid tũc iudex facere debeat, vid.glo.2.&.3.d.l.7.

Restitutio coram quo iudice, & in quo loco peti possit, vid.gl.1.cum alijs ibi.l.8.per tex.ibi.tit.19.par.6.

Restitutio in pristinum statum per principem facta cuius effectus sit, & quid operetur, vid.gl.6.l.2.per tex.ibi.tit.32.par.7.

Restitutio intra quantum tempus per minorem peti possit etiam quando damnum est enormissimum, vid.glo.5.l.8.tit.19.par.6.

Et an priuilegium hoc quod minoribus datur transeat ad patrem, vel ad eius hæredes, vid.gl.6.d.l.8.

Restitutio an & quando sit minori danda aduersus præscriptionem rerum suarum, vid.gl.1.cum alijs ibi.l.nonæ.per tex.ibi.titulo.19.partita sexta.

Et quid si minor impetrauit veniam ætatis, an contra eum currat præscriptio neque possit restitui, vid.d.glo.1.col.2.in prin.

Et quid si talis præscriptio cœpta fuit cum defuncto, vid.ibidem.in glossa tertia.

Et quid in præscriptionibus longissimi temporis, & a quo tempore incipiat currere quadriennium, vid.gl.6.&.7.d.l.9.

Restitutio an detur ecclesiæ læsæ, sicuti minori, & quando, & quare, & coram quo iudice peti possit, vi.gl.1.in prin.l.10.tit.19.par.6.

Restitutio an detur quando non læditur ecclesia sed personæ ecclesiasticæ ipsius, & quando, vide ibidem.

Et quid si dignitates, & ecclesiæ beneficia lædantur, vid.ibid.

Restitutio an detur Regibus in integrum si certi minoribus, & alia in hoc, vid.per gl.2.d.l.10.

Et an detur Reginæ eius vxori, vid.ibid.in fine.

Restitutio an reipublicæ detur, & quali, vid.gl.3.d.l.10.per tex.ibi.

Restitutio potest peti per syndicum vniuersitatis absque alio speciali mãdato, vid.gl.4.d.l.10.

Restitutio debet peti intra quadriennium a die completæ prescriptionis, & est istud quadriennium a principio vtile, vid.gl.5.d.l.10.

Restitutio in integrum an detur contra lapsum quadriennij quod ad petendam restitutionem datur, vid.d.gl.5.

Restitutio in integrum, an post quadriennium peti possit per ecclesiam vel fiscum quando fuerunt enormissimè læsi, vid.glo.6.d.l.10.titul.19.partita.6.

Et qualiter istud damnum enorme debeat in hac materia restitutionis cõsiderari, vid.gl.7.ibi.

Restitutio intra quantum tempus peti debeat quando damnum fuit enormissimum, vid.gl.8.d.l.10.tit.19.par.6.

Restitutio an detur hæredi quando defunctus decessit ante litis contestationem si aliquem accusare volebat, vide glo.11.l.25.titulo primo.partita septima.

Restitutio an detur minori inuadenti rẽ propria authoritate, & per vim gl.5.l.10.titu.10.par.7.

Restitutio si ab spoliato cõtra spoliantem petatur, an ipse reijci possit opposita per spoliatorem dominij exceptione, vid.gl.2.&.3.l.18.titul.10.par.7.per illum tex.ibi.

RESTITVTVS a principe qui propter hæresim vel commissum delictum etiam si proximior esset ad maioriam non admittebatur, an vigore talis licentiæ debeat ad eam admitti alioqui eo excluso succedere debuerat non admisso, vide glossam.19.columna.2.in fi.l.2.titul.15.partita.2.

Restitutus ad appellandum intra quantum tempus restitutionem istam petere debeat, vid.gl.2.l.10.tit.23.par.3.

Restitutus a principe simpliciter cum antea esset damnatus in metallum, an ad honores admitti debeat si in restitutione nihil de hoc dicatur, vide gl.3.l.5.tit.24.par.4.

Restitutus simpliciter a principe cum fuerit propter eius delictum priuatus ad officio suo, an ad honores admissus videatur si nihil dictum sit de hoc, vid.d.gl.3.

Restitutus in pristinum statum quæ recuperet, vel non, & quando, vi.gl.5.l.2.tit.37.par.7.vbi plura de hoc.

RESVRRECTIO corporum in vltimo iudicio quod sit, vid.plura exẽpla de hoc per gl.25.in proœmio tit.3.par.1.

RETENTIO rei habet locum in bonę fidei possessore quando debet expensas in re factas recuperare, vide glossam quartam.l.41.titul.28.partita tertia.

Retentio pro expensis habet locum etiam in beneficijs, vid.ibid.

Retentioni an sit locus in bonis maioriæ pro recuperandis expensis in ea factis.vid.ibid.

Retentio rei an sit necessaria in malæ fidei possessore quantum ad hoc vt possit expensas necessarias recuperare, & an si restituat rem alienam actionem ad eas consequendas habeat, vid.glo.2.l.44.titulo.28.partita tertia.

Retentio proprietatis, an inducat traditionem in vsufructu, & quid si illam habens concedat alicui vsumfructum, & se constituat nomine ipsius possidere, vid.gl.1.l.9.tit.30.par.3.

Retentio rei venditæ loco pignoris pro pretio, an ex hoc videatur translata possessio, vid.d.gl.1.in fi.l.9.supradictæ.

Retentio & in materia retentionis, vide remissiones gl.3.in fine.l.9.tit.2.partita.5.

Retentio an habeat locum in re commodata pro expensis in tali re factis & quid in re deposita, vide ibidem.gl.4.

Retentio habet locum in pluribus casibus de quibus per.d.glos.4.& per dd.ibidem in ea allegatos.

Et an talis retentio transeat in singularem successorem & porrigatur ad fructus rei, & quando, vid.ibidem.

Retentio an habeat locum in re deposita pro expensis in ea factis, vi.gl.1.l.10.per tex.ibi.tit.3.par.5.

Retentio quãdo habeat locum in bonis maioriæ propter expensas à possessore ipsius in ea factas, an talis retentio impediat, vt possessio rei maioriæ ad alium non transeat, vid.gloss.2.colum.2.quæst.10.l.7.titu.4.partita.5.

Retentio pignoris per creditorem quando locum habeat, vid.gl.4.l.22.per tex.ibi.tit.13.par.5.

RETINERE an possit commodatarius rem sibi commodatam prætextu debiti & quando, vid.gl.3.per tex.ibi.l.9.tit.2.par.5.

Et quid si pecunia commodatur vt species, an possit retineri pro debito, vid.ibidem.

Retinere an possit aliquis rem sibi commodatam pro expensis in ea factis & quando sic, vid.gl.4.l.9.tit.2.par.5.

Retineri an possit res defuncti quousque expensas factas in curando, vel in eius funere sibi restituantur, vid.ibidem.

Retinere an possit malæ fidei possessor rem pro expensis factis in ea causa fructuum conseruandorum, vid.ibidem.

Retineri an possit res minoris nomine pignoris data sine iudicis decreto quando illud est in eius vtilitatem versum, vid.ibid.

Retinere an possit vxor res mariti pro dote sua, vid.gl.4.ad med.d.l.9.titu.2.par.5.

Retinere an possit dominus fundi bouem ibi intrantem vsque dum eius dominus satisfaciat de damno, vid.ibidem.

Retinere potest procurator instrumenta litis quousque sibi satisfaciat de sumptibus, vid.ibidem.

Retinere potest dominus fructus secatos per colonum adhuc ibi stantes loco pignoris pro mercede sibi debita, vid.ibidem.

Retinere an possit colonus rem propter expensas in ea factas, vid.glo.4.post medium.d.l.9.

Retinere quando possit aliquis rem pupilli quando contra aliquem agit in contractu vltro citroque obligatorio, vid.ibidem.

Retinere an possit emptor feudi ipsum feudum quod vassallus ignorãter vendidit donec sibi a venditore satisfiat de interesse, vid.ibid.

Et an ius retentionis transeat in singularem successorem, & an porrigatur etiam ad fructus rei, & quando, & in qua retentione, vide ibidem.in fine.

Retinere non potest depositarius rem sibi depositam propter expensas, vid.d.gl.in prin.4.& ibi gl.6.& gl.1.d.l.10.tit.3.par.5.

Retinere an possit possessor maioriæ res ipsas pro expensis in tali maioria factis, & an talis retentio impediat vt possessio ad aliũ non transeat, vide gl.2.col.7.q.10.l.7.tit.4.par.5.

Retinere an possit creditor pignus quod recepit a debitore pro alio credito quod sine pignore eidem mutuauit debitori donec vtrunque creditum sibi soluatur, & quando non, vid.gloss.4.l.22.per tex.ibi.titul.13.partita.5.

Retinere an possit tutor bona minoris sui pro expensis cum eo factis donec sibi soluantur, vid.gl.4.in fine.l.23.ibid.

RETRACTVS & an super re mobili quam vendit consors habeat locum retractus, & quando ipse extraneus præferatur, vid.glos.1.l.55.tit.5.partita.5.

Et an idem sit dicendum in retractu ratione sanguinis quod in retractu ratione consortarij, vid.ibid.in fi.

Et an consanguineus præferatur domino in retractu rei emphyteoticæ, vid.gl.2.d.l.55.in prin.

Et an vsusfructuarius possit rem retrahere si dominus proprietatis illam vendiderit, & quid in vsuario, vel vsufructuario si vendat suum vsum, vel vsumfructum, an consors illius iuris admittatur ad retractum, & an idem sit in omnibus alijs seruitutibus fundi, vel domus, vide dict.glos.2.quæst.1.

Et quid in vendente actionem suam, vel in domino vtili si dominus directi dominij illud vendiderit, vid.dict.glossam secundam.quæst.1.in fine.& in quæst.2.

Et quid in emphyteota si dominus proprietatis suam proprietatem vendiderit, an admittatur tanquam consors, & an domino requiri debeat, vide ibidem.

Retractus an habeat locum quando testator legauit alicui quintam partem bonorum si legatarius velit emere fundum hæreditarium, & consanguinei illud volunt pro tanto, vid.ibidem.in.d.glo.2.in quæst.3.d.l.55.tit.5.par.5.

Retractus & consanguinei mariti nomine sui vxoris an habeant ius retrahẽdi quando maritus vendit extraneo fundum quod emerat matrimonio constante, vid.ibid.in quæst.4.

Et an consors admittatur ad retrahendum rem datam in solutum siue detur ab ipso siue a iudice, vid.gl.4.d.l.55.tit.5.par.5.

Et an locus sit retractui quando res permutatur cum alia, vel si pro re immobili daretur immobilis, vid.ibidem.

Et quid in transactione si ex causa transactionis res dimittatur penes possessorem aliquo pretio recepto, vel dato a possidente, vid.ibid.

Retractus bene habet locum etiam in consorte qui non habet in re nisi minimam partem, vid.ibid.in gl.5.

Et an & quando consors admittatur ad retractum si res fuit consorti vendita & ex qua causa hoc fieri possit, vid.d.gl.5.

Et an consors qui vult rem retrahere teneatur dare pretium etiam si sit excessiuum, & vltra iustum valorem, vid.ibid.gl.7.

Et quid si res vendatur certo pretio, & donetur, an consors qui vult rem illam retrahere debeat reddere non tamen pretium conuentum sed & illud quod donatum est, & quando sic, vid.gl.7.d.l.55.

Et an hoc quod consors præferatur si velit tantum dare sit de æquitate, vel de stricto iure communi, vide ibidem.in glo.8.dict.l.55.titu.5.partita quinta.

Retractus an habeat locum & detur ratione vicinitatis vt conuicinus possit rem alijs venditam retrahere, vid.ibidem.

Et in retractu iure communionis debet idem seruari quod in retractu iure sanguinis, vid.ibidem.

Et quid si extraneus cui est res vendita sit clericus vel ecclesia, an consors aduersus eum habeat ius retrahendi, vid.ibid.

Retractus an habeat locum insolidum, vel pro parte quando sunt plures consortes & vnus tantum petit reuenditionem, vid.ibid.

Et an extrahens rem ratione communionis vel proximitatis teneatur refundere omnes expensas quas fecit in reis a quo talis res retrahitur, vide.d.glo.8.d.l.55.in fi.

REVELARE non debet sacerdos confessiones etiam si excommunicetur, vel præcipiatur sibi a Papa, vid.gl.1.d.l.35.tit.4.par.1.

Reuelare peccata occulta, quando liceat, vid.glo.10.l.35.titulo nono.partita secunda.

Reuelare confessionem non debet sacerdos etiam si sciat homicidia seditiones seu alia multa damna inde sequi posse, vide glo.4.l.35.titulo.4.partita.1.

Reuelare tenetur quis illud quod ipse solus scit, & quando, vid.glo.8.l.6.tit.13.par.2.

Reuelare an teneatur quis crimen læsæ maiestatis, quãdo ipse solus illud sciuerit, vid.gl.16.in proœ.4.part.

Reuelare potest sacerdos confessionem alicuius in genere, vid.d.gl.4.in fine.d.l.35.tit.4.par.1.

Reuelare confessionem ex qua sacerdos punitur est quãdo peccator, & pœnitens aliquis fuit confessus quærens animæ salutem non tamen si simpliciter fuerit dictum hoc tibi dico sub sigillo confessionis, vt quotidie fit, vid.gl.5.d.l.35.

Reuelans peccatum an incidat in eadem pœna qua incideret si reuelasset peccatorem, vid.gl.fi.in fi.d.l.35.

Reuelans Regis secretum male facit, vid.gl.7.l.5.tit.9.par.2.

Et de eius pœna, vid.ibid.in gl.8.

Reuelare an teneatur quis crimen etiam si sit crimen læsæ maiestatis quãdo scit quod illud probare non poterit, vid.gloss.16.in fin.in proœ.4.par.& gl.9.l.5.tit.9.par.4.

Reuelantes secreta Regis qualiter puniantur, vid.gl.1.&.2.l.2.per tex.ibi.tit.7.par.7.

Et quid in reuelantibus secreta inquisitionis factæ, siue iudex siue notarius sit, vel alius, vid.gl.3.cum sequentibus ibid.

REVERENTIA quæ fit Papæ ipsi Deo facta videtur, vid.gl.4.l.4.tit.5.partita.1.

REVOCARE an possit populus per statutum eleemosynam solitam fieri, vide glossam.2.col.2.l.decimæquintæ.titulo decimoseptimo.partita prima.

Reuocatio iudicis delegati per ordinarium, an valeat si causam illam alte

Universidad de Deusto Biblioteca

alteri velit committere si non fuit in culpa, vid.glo.1.l.21.titulo.4.partita tertia.
Et quid de factis post reuocationem antequam reuocatus illud sciuerit, vid.ibidem.
Reuocati liberti ad seruitutem ex iusta causa, an fiat officio iudicis, & an in ea sententia requiratur, vid.gl.7.l.9.tit.22.par.4.
Reuocare maioriam an videatur ille qui res ex quibus maioriam fecit alienauit, & quando, vid.gl.1.col.5.q.47.in fi.l.10.tit.26.par.4.
Reuocare non debet commodator commodatum nisi expleto vsu ratione cuius rem commodauit, vid.gl.1.l.9.tit.2.par.5.
Et an idem sit in precario, & si ad certum vsum concedatur, vid. ibid.
Reuocare donationem semel factam ab aliquo non presumitur velle qui illam fecit nisi hoc constet, vide glo.1.col.2.in medio.l.4.titulo.4.partita quinta.
Reuocare donationem an possit donator propter aliquam ingratitudinẽ quando illa facta fuit propter bene merita donatarij, vid.gl.1.l.10. tit. 4.partita.5.
Et quid si fiat a patre, vel ab extraneo nomine dotis, vid.ibidem.
Reuocare donationem poterit donator in pluribus casibus de quibus per omnes glo.l.10.per tex.ibi.tit.4.par.5.
Et an illud facere possit si donatarius ignorante, vel se defendendo percutiat, vid.ibidem.in gl.4.
Reuocare donationem a donatario, an possit donator quando donatarius per alium illum percuti fecit, & si non manu sed pede percutiat, vide ibidem.
Reuocare donationem donatoris, an possit eius hæres, & in quibus casibus, vid.glo.8.l.10.tit. 4.par.5.
Reuocare donationem an possit donator quando illa iam peruenit ad hęredem donatarij ingrati, vid.d.gl.8.ad fi.
Reuocare potest princeps quod sola voluntate suo subdito dedit, & alij cuicunque illud dare, vid.gl.6.l.53.tit.5.par.5.
Reuocare an possit aliquis quod alicui dedit credens illam peritum si postea eius imperitia fuerit detecta, & quando, vide gloss.primam.l.46. titulo decimo quarto.partita quinta.
Reuocare an possint creditores venditionem, vel aliam quamcunque alienationem debitoris sui si in eorum fraudem fiat, & quid in donatione in vita vel in tempore mortis debitoris facta alicui si sit vel esse præsumatur in creditorum fraudem, vi.gl.l.7.per tex.ibi.tit.15.par.5.
Et an & quando liberatio in fraudem creditoris facta reuocetur, & quid in eius fideiussore. vide glo.1.l.12.per text.ibi. titul.15.parti.5.
Reuocatio generalis testamentorum an per hoc reuocetur primum testamentum in quo aderat clausula derogatoria si in reuocatione generali de ea mentio facta non sit, vid.gl.4.l.1.tit.7.par.6.
Reuocatio legati an inducatur ex eo quod illud testator in vita sua alienauit, vide glo.primam, & secundam.l.17.titu.9.parti.6.
Et quid si testator tantum modo alienauit vsumfructum rei legatæ, vid. dict.gl.2.d.l.17.
Et quid si illam rem tantum modo pignorauerit, vid.ibid.
Reuocatio legatorum potest fieri per testatorem tam in testamento quã in codicillis, vid.gl.1.&.2.l.39.tit.9.par.6.
Reuocatio confessionis factæ in tormentis de vide in verbo, CONFESSIO.& in verbo, Confessus.& in verb. Tortus tortura.
Reuocans mandatum re integra an euitet pœnam quando delictum fieri mandauit, vid.gl.8.l.1.tit.31.par.7.
Reuocare an & quando videtur quis primum testamentum per secundũ, vid.gl.l.21.&.l.22.&.23.tit.1.par.6.
Reuocare legatum an videatur testator si in vita sua illud alienauit, vide gloss.1.&.2.l.17.per text.ibi, titulo nono.partita sexta.
Et quid si testator tãtũ modo alienauit vsumfructum rei legatæ, vid.d.gl. 2.d.l.7.tit.9.par.6.
Reuocare potest testator legata ab eo facta siue in testamento siue in codicillis, vid.gl.1.&.2.l.9.tit.9.par.6.
Reuocare maioriam, vid.in verbo, MAIORIA, & in verb.PATER, & in verbo, LICENTIA.
REVOCATIO attentatorum, vide de hoc in verbo, REMEDIVM, & in verbo, ATTENTATA.
REVS non debet torqueri si notorie constet de crimine, glo.3.legis vigesimæ.titulo nono.parti.2.
Reus si a principio rem non exhibuit cum iustam causam haberet non exhibendi, & postea res pereat, an pereat periculo suo, vid.gl.3.l.20. titu.2.par.3.
Reus habens plures foros debet conueniri vbi actor voluerit, vid.glo.17. per tex.ibi.l.32.tit.2.par.3.
Reus si immobilia possideat extra locum iudicii an excusetur a præstatione fideiussorum, vide glo.3.l.41.titu.2.part.3.
Reus si fideiussorem non inueniat debet iurare de stando liti, & iurabit quod illos non inuenit gl.5.l.41.tit.2.par.3.
Quod iuramentum præstabit ad iudicis delationem & cum eo obligabit bona quæ tunc possidet, vid.ibidem.
Et an attentis legibus huius Regni hoc procedat, an vero carcerandus veniat, vid.ibidem.
Reus cui res fuit petita si eam non possideret contrarium respondit, an debeat condemnari, & quid si tantum tacuit, vid.glos.1.l.2.tit.3.par.3.
Reus criminis capitalis an possit esse procurator, vid.gl.5.l.5.titul.5.partita tertia.
Reus contra quem missio in possessionem facta fuit intra quantum tempus venire debeat vt possit rem cum fructibus recuperare, vid.glo.3.& 4.l.6.tit.8.par.3.
Et quid si recuperata possessione iterum sit contumax, & in fine anni iterum compareat volens possessionem recuperare, an sit audiendus, vid.d.glo.3.
Reus etiam post annum poterit iudicium petitorium intentare sed intra quantum tempus, & an actor missus possit petere vt diffinitiuè pronũtietur, & declaretur rem esse suam, vid.gl.8.l.6.tit.8.par.3.
Reus contra quem missio facta fuit in bonis suis propter debitum intra quod tempus comparere debeat, vt rem non amittat, vid.gl.9.l.6.titu. 8.partita.3.
Reus si post venditionem bonorum veniat, an aliquid sibi prosit, & quid si antea, vid.gl.16.per tex.ibi.l.6.tit.8.par.3.
Reus contumax qualiter sit citandus, & in quo loco, vid.gl.2.l.7.titul.8. partita.3.
Et an in vocatione requiratur criminis specificatio, vid.gl.3.ibidem.
Et qualis ei constituitur terminus ad comparendum, & quid in crimine læsæ maiestatis, vid.gl.4.d.l.7.
Et qualiter fiet descriptio in eorum bonis si non comparuerit, & an ante annotationem bonorum debeat iterum citari voce præconia, & an in tali edicto debeat dici qualiter annotatio facta sit in eius bonis, vid.gl. 6.8.&.9.l.7.tit.8.par.3.
Et in quibus bonis fieri debeat adnotatio, & quid si delictum sit leue, vid. glo.14.d.l.7.
Reus cui respondet in iudicio si duo simul sibi rem petant, & qualiter sibi cauere debeat cum victus vni reddat, vid.gloss.2.l. 6. titulo decimo. partita.3.
Reus an teneatur iurare ad petitionem actoris quando actor nihil probauit, vid.gl.4.l.8.tit.11.par.3.
Reus in in dubio videtur absolutus eo quod actor non probauit, vide gl. 3.l.24.tit.2.par.3.& glo.3.l.1.tit.14.par.3.
Reus debet absolui actore non probante etiã si ex forma statuti reo denegetur defensio, vid.d.gl.3.l.1.tit.14.par.3.
Et aliquas fallentias ad supra dict.regulam, vid.ibidem.
Reus qualiter excipere debeat ne videatur crimen fateri.vide per gloss.2. l.21.titulo.16.parti.3.
Reus præsens habet quatuor remedia contra actorem absentem, vid.gl.1. l.9.tit.22.par.3.
Neque est necesse quod sit circa finem triennii, quando reus instare velit contra actorem absentem.vide dict.glo.1.d.l.9.titu.22.part.3.
Et an reo instante possint recepi testes, & sententia ferri lite adhuc non contestata contra actorem, vid.ibid.in gl.2.
Reus etiam si veniat condemnandus habet contra actorem contumacem ꝓ quo lata fuit sententia recursum ad sumptus quos fecit in prosequutione litis.vid.gl.5.l.9.tit.22.par.3.
Et si condemnatio principalis sit in specie consuletur reo per retentionẽ vsque dum sumptus percipiat. vide ibidem.
Reus contumax an audiatur si veniat intra annum, & velit possessionem actori traditam recuperare, vid.glo.5.l.10.tit.22.par.3.
Reus condemnatus ad æstimationem quia rem amisit si res ad dominũ reuertatur an rem vel æstimationem petere possit, vid.gl.4.l.19.tit.22. partita tertia.
Et an eligere debeat ante litis contestationem, vel post, vid.ibid.
Et quid si ante sententiam vel ante solutionem æstimationis res ad dominum peruenerit, an ad solutionem æstimationis tunc teneatur, vid.gl. 5.ibidem.& ibi vide quid si dominus fecit expensas in re habenda, an illas recuperet.
Reus contra quem lata fuit sententia quæ transiuit in rem iudicatam si instrumenta de nouo reperiat, an possit peti se restitui ex clausula generali propter iustam ignorantiam vel iustum impedimentum, vid.gl.9. l.19.tit.22.par.3.
Et intra quantum tempus talis restitutio petenda sit, vid.ibidem.in glossa.11.&.12.
Reus volens iudicem corrumpere qualiter puniatur, & est periurus, vi.gl. 1.3.&.7.l.26.tit.22.par.3.
Reus qui ad exhibendum præcisse compellitur, an & quando de hoc appellare possit, vid.gl.6.l.9.tit.23.par.3.
Reus qui condemnatur in causa appellationis, an indistinctè debeat semper condemnari in expensis, vid.gl.3.l.vigesimæ septimæ.titul.23.partita tertia.
Reus an possit exceptionem non numeratæ pecuniæ opponere licet actor illi nihil petat, vid.gl.3.l.9.tit.1.par.5.
Reus non poterit opponere exceptionem non numeratæ pecuniæ contra actorem post lapsum biennium licet velit probare non fuisse sibi numeratam, & quid de iure canonico, vid.gl.6.ibid.
Et quid si renuntiauit huic exceptioni in eadem scriptura in qua se obligauit soluere, vel si renuntiauit lapso biennio, an tunc admittatur ad hanc exceptionem etiam si assumat in se onus probandi, vid.glo.8.& 9.l.5.tit.1.par.5.
Reus si se sistere in iudicio promisit ad certam diem si non compareat nisi post duos vel quinque dies post terminum, an pœnam promissam incurrat, & quando, vid.glo.l.36.per tex.ibi.tit.11.par.5.
Reus naturaliter tantum obligatus si dederit fideiussorem, an fideiussor vtatur eius exceptione, & quid si dicat se ignorante huic naturali tantum obligationi accessisse, vid.gl.7.l.5.tit.12.par.5.
Reus principalis si est præsens prius debet conueniri quam eius fideiussor, & quando dicatur esse præsens, vid.gl.1.l.9.tit.12.par.5.
Reus principalis si non sit soluendo, an & quando tunc fideiussor conueniri possit, vid.gl.2.d.l.9.
Et quid si reus dedit pignus creditori suo, an si postea creditor fideiussores conuenerit illi obijcere possint quod vendat prius pignus debitoris principalis, vid.gl.5.d.l.9.tit.12.par.5.
Reus principalis in quibus casibus non tenetur soluere quod eius fideiussor pro eo soluit, vid.gl.1.&.2.l.12.per tex.ibi.tit.12.par.5.
Reus principalis si sit per sententiam liberatus, an illa fideiussori suo prosit, & quando, vid.gl.4.l.25.tit.12.par.5.
Reus si nolit vti vel non fuit vsus exceptione, an fideiussor poterit ea vti, vid.glo.5.ibidem.
An fideiussor possit tali exceptione vti quando obtulit se ad fideiussionem non rogatus, vid.ibidem.
Et an reo inuito possit fideiussor exceptionem opponere, vid.ibid.
Reus an teneatur fideiussori dari probationes ad exceptiones quas opponere velit, vid.glo.5.d.l.15.
Et an fideiussor possit à reo petere etiam pendente lite vt reus det sibi expensas vel pecuniam pro expensis, vid.ibid.
Et quid si exceptio quæ a principio competebat tam reo quam fideiussori postea cesset in reo, vid.ibid.in fine.
Et an fideiussor possit opponere de exceptione personali cõpetenti personæ rei principalis tantum, vid.ibidem.in gl.9.
Reus principalis si moriatur, an obligatio fideiussoris extinguatur, vel adhuc duret, vid.gl.1.l.16.tit.12.par.5.
Reus principalis an a fideiussore defendi possit in iudicio in quocunque crimine vt ipse releuetur a pœna, vid.glo.1.l.18.ibid.
Et an datum reo causa transactionis repeti possit ab eo, vid.gl.1.cum alijs ibi.l.34.tit.14.par.5.
Et an acceptilatio facta reo prosit fideiussori, vel ècontra, vid.gl.1.l.12.tit. 15.partita.2.
Reus an pendente sua accusatione criminali alium accusare possit, & qualiter hoc intelligatur, vid.gl.l.4.& gl.5.l.13.tit.1.par.7.
Reus si reaccusare non possit, an tunc possit iudicis officium implorare, vt crimen puniatur, vid.gl.3.ibidem.
Et quid si prosequitur suam vel suorum iniuriam, an tunc propter hoc debet in prima accusatione supersederi, vid.gl.4.ibidem.
Reus an possit suum accusatorem, vel alium reaccusare quando ipse fuit iam per sententiam condemnatus, vid.glossam.8.d.l.4.titulo.1.partita septima.
Et an possint accusationem iam inchoatam illam prosequi per se, vel per procuratorem, & an interim supersedebitur in exequutione pœnæ, vide ibidem.
Et an expensæ per accusatum factæ sibi per denuntiatorem solui debeãt & quando, vid.glo.4.&.5.l.5.tit.1.par.7.
Reus an post mortem accusari, vel puniri possit, vide glo.l.7.ibidem.per illum textum.
Reus absolutus vel condemnatus de crimine, an iterum accusari possit, & quando, vid.gl.1.&.2.l.12.ibidem.
Et quid si tantum fuit per suum iuramentum absolutus, an iterum accusari possit, vid.ibid.in gl.2.
Reus si de vno delicto a pluribus accusetur, an omnibus respondere teneatur, & quid si accusaretur coram pluribus iudicibus, an accusatus reus iudicem eligere possit, vid.glo.2.l.13.per tex.ibi.tit.1.par.7.
Et an sit necessarium quod accusatus excipiat de pluralitate accusatorũ, & quid si non excipiat, an valeat processus, vid.ibidem.
Et an iudex possit non recipere istam accusatorum pluralitatem, & quid si recepit, vid.ibidem.
Reus vel alius quando de vno crimine duplici pœna veniat puniendus, vid.gl.5.l.13.tit.1.par.7.
Reus de vno accusatus an illa accusatione pendente de alijs criminibus accusari possit, vid.ibid.per tex.ibi.
Et an respondebit secundæ accusationi priusquam prima accusatio terminata sit gl.6.ibidem per illum.tex.
Reus cum ab aliquo accusatur de delicto quæ & qualia in tali accusatione poni debeant, vt valeat, vid.glo.l.14.tit.1.par.7.
Reus an possit petere vt in accusatione criminali contra eum facta declaretur dies vel hora.gl.5.ibidem.
Reus an sit absoluendus si libellus contra eum inepte propositus fuit, vel an defectus illius libelli purgetur ex liquidis probationibus postea factis, vid.glo.6.col.2.q.2.l.14.tit.1.par.7.
Reus coram quo iudice criminaliter accusari possit vt ad respondendum arctetur vide glo.l.15.per tex.ibi.tit.1.par.7.
Reus an per suam confessionem factam coram iudice incompetẽti alias habenti merum imperium an videatur prorogare eius iurisdictionem in criminalibus, vid.gl.2.l.15.tit.1.par.7.
Reus de crimine accusatus si exceptiones quas habebat ad exclusionem iudicij non opposuit, an per hoc videatur iurisdictionem iudicis non sui prorogare, vid, gl.3.d.l.15.per tex.ibi.
Reus an in criminalibus litem contestare teneatur & an sine litis contestatione damnari possit, vide.gl.2.l.16.tit.1.par.7.
Reus de crimine accusatus qualiter sub fideiussoribus relaxari debet, & quando, vid.glo.4.&.5.d.l.16.per tex.ibi.
Reus de mandato Regis captus sub fideiussoribus per iudicem relaxari non debet, vid.d.gl.5.in fine.
Et quid in capto ad literas requisitorias alterius iudicis, vide.ibidem.
Reus si citatus compareat accusator vero non qualiter eius contumaciã increpare possit, & quando, & in quo veniat absoluendus, & quid iudex facere debeat tunc, & alia plura, vid.per gl.l.17.per tex.ibi. titu.1. partita.7.
Reus priusquam absoluatur eo quod accusator eius non comparet prius tamen ipse accusator citari debet & qualiter, vide gl.4.d.l.17.per.tex. ibi.& gl.5.ibi.
Reus fugiens non solum debet remitti ad iudicem loci vbi delinquit sed etiam ad iudicem domicilij vel prorogati iurisdictionis, vid.glo.1.l.18. per tex.ibi.tit.1.par.7.
Reus si post accusationem aufugiat qualiter reduci debet & capi possit & alia in hoc, vide per gl.l.18.supra dict.
Reus an & quando sine iudicis citatione ab eo capi possit, vid.gl.2.ibid.
Reus an per iudicem delicti vel qui alias iustè cognoscit de accusatione capi possit in alterius iudicis territorio & qualiter se in hoc habere debeat, vide gl.5.d.l.18.tit.1.par.7.
Et quando alter iudex quam loci delicti ad punitionem admittatur, vel non, vid.gl.1.2.3.&.4.d.l.16.& gl.2.d.l.1.tit.29.par.7.
Reus non traditur custodiendus ante litem contestatam, & qualiter hoc intelligatur, vi.gl.4.l.19.tit.1.par.7.& gl.1.l.1.tit.29.par.7.
Reus de crimine accusatus si cum suo accusatore transigat an transactio teneat & illum a pœna liberet & quando & qualiter & an & quando crimen per hoc fateri videatur & puniri possit & quid si timeat accusari non tamen adhuc fuit accusatus, vi.gl.l.22.per tex.ibi.titul.1. par.7.
Et in quibus criminibus talis transactio locum habeat vel non, vid.glo.3. 4.&.5.cum sequentibus ibid.
Et an transactio facta super vulneribus extendatur ad mortem si postea subsequatur, vid.gl.5.d.l.22.
Et an in tali transactione omnium hæredum assensus requiratur, vel nõ, vid.ibid.in gl.6.
Et an talis transactio prosit accusato quominus de illo delicto amplius ab alio accusari non possit, vide.ibidem.gl.11.q.2.
Et an idem sit dicendum in pacto gratuito, vide ibid.in gl.5.&.7.& in gl. 11.col.3.in.2.limitatione.
Et quid si aliquis accusetur de crimine adulterij vel de rapto, an tunc sit locus transactioni, vid.ibid.in gl.12.&.13.
Reus accusatus de crimine si seipsum occidat an morte eius causa finiatur vel non & cui bona ipsius applicentur, vide gl.l.24.tit.1.par.7.
Et quando dicatur reum se metu criminis occidisse, & quæ requirant vt & tunc bona applicentur fisco, vid.ibid.glo.2,3.4.5&.6.
Et an hodie stante authentica bona damnatorum & legibus huius regni etiam in isto casu bona veniant fisco applicanda, vide gl.7.ibidem.
Reus accusatus de crimine si lite contestata decedat, an & quando, & in quibus delictis instantia ad hæredes ipsius vel accusatoris transeat, & in quibus actionibus, & pro qua parte, & qualiter, vid.gl.l.25.per text. ibi.tit.1.par.7.
Et an hoc intelligatur in criminibus priuatis in quibus agitur ciuiliter ad vindictam, & pœna venit applicanda parti, vel si de talibus criminibus agatur criminaliter, & ad pœnam applicandam fisco, vid.gl.1.d.l.25.
Et quid si lis fuit cœpta per solam citationem, vel si reus fuit cõtumax nõ habens causam non veniendi, vid.gl.2.ibidem.
Et quid si lite contestata pacto contrahentium fuit aliter recessum, an tũc actio pœnalis sit transitoria ad hæredes, vid.ibidem.in fine.
Et qualiter hæredes teneant tũc, & ꝓ qua parte, vi.ibid.in gl.7.ꝑ tex.ibi.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Reus de crimine accusatus sine veris & iustis probationibus puniri nõ debet, & an ex indicijs, vid.gl.2.3.4.&.5.cum alijs ibi.l.26.tit.1.par.7.
Reus si postquam tortus fuit neget, an probationes factæ contra eum elidantur, vid.gl.8.d.l.26.
Reus si tortus fuit nihil contra eum fuerit probatum, an diffinitiuè absolui debeat, vid.gl.9.d.l.26.
Reus si in simul proponat omnes exceptiones suas poterit hoc non obstante postea petere quod pronuncietur super exceptione quæ impedit litis ingressum, vid.gl.1.l.6.tit.3.par.7.
Reus accusatus de crimine capi non debet nisi facta informatione saltim in summaria, & an debeat citari, vid.gl.1.l.1.tit.29.par.7.
Reus non debet relaxari si a principio iniustè captus sit & postea captura ex aliquibus iustificetur, vid.d.gl.1.in fine.
Reus quando remittitur ad iudicem loci delicti cuius expensis ista remissio fieri debeat, vide gl.2.col.3.q.2.l.1.tit.29.par.7.
Reus an ad iudicem delicti remitti debeat in leuibus delictis, vid. ibid.
Reus si sit miles a quo iudice capi & puniri posit, & quando, vid.glos.l.3.per tex.ibi.tit.29.par.7.
Reus peccat celando veritatem, vid.gl.3.col.2.l.4.tit.29.par.7.
Reus super occultis non tenetur respondere, vid.dictam glossam tertiam.columna.2.
Reus an statim quod capitur debeat iurare de veritate dicenda vel non, vide gl.3.in prin.l.4.tit.29.par.7.
Et an & quando teneatur contra se iurare si crimen sit occultum vel non plene probatum & an licite neget & quando interrogationi responderenon teneatur neq; delictum fateri debeat neque iudicio obedire teneatur.vid.d.glo.3.vsque ad finem.
Reus non debet respondere per verbum credit sed per veritatem, vid.ibidem.in principio.
Reus siue confiteatur debitum siue non qualiter debeat carcerari & ligari qualiscunque status & condictionis sit, & quando, vid.glo.4.5.6.&.8.d.l.4.tit.29.par.7.
Et an mulier quæ incarceratur cum hominibus poni posit, vid.gl.1.&.2.l.5.per tex.ibi.tit.29.par.7.
Reus carceratus cum amicis & procuratoribus alloqui potest, & quando hoc sibi non permittatur, vid.gl.5.l.6.per tex.ibi.tit.29.par.7.
Et qualiter reus carceratus per custodes carceris custodiri debeat, vid.gl.d.l.6.per tex.ibi.
Reus incarceratus vsque debeat in vinculis detineri, & quando, & qualiter, vid.gl.l.7.ibid.per illum tex.
Reus si aufugiat a carcere, an crimen fateri videatur, & qualiter contra eius custodes procedatur, & quando, vid.glo.l.12.per tex.ibi.tit.29.partita septima.
Reus carceratus si fregerit carcerem qualiter puniatur, vid.gloss.l.13.ibid.per illum tex.
Et an habeatur pro confesso.& quando, vid.gl.1.ibid.per illum tex.
Et quid si aufugiat cum scientia, vel negligentia custodis, an mitius puniatur, & quare, vid.ibidem.in gl.5.
Reus accusatus de crimine antequam torqueatur quæ præcedere debeat, vide in verbo, TORTVRA TORQVERI, & TORTVS.
Reus debet torqueri iudice ordinario præsente neque causa ista legari possit, & quibus indicijs præcedentibus, vid.glo.2.l.2.&glos.l.3.titulo.30.partita.7.
Reus tortus si confiteatur delictum an sibi postea aliqua dilatio danda sit vel non, vid.gl.5.l.4.tit.30.par.7.
Et quid si postea appareat totum contrarium de eo quod confessus fuit, vid.gl.6.&.7.ibidem.
Reus si in tormentis perseueret negando si tamen crimen per testes sibi probetur damnari debet, vid.gl.8.l.4.tit.30.par.7.
Reus qui in tormentus semel confessus fuit si postea neget, an iterum atque iterum torqueri debeat, & an ex sua confesione oriatur semiplena probatio, vid.d.gl.8.d.l.4.
Reus semel tortus an & quando iterum atque iterum torqueri debeat, vel non, vid.gl.11.d.l.4.tit.30.par.7.per tex.ibi.illum.
Reus si iniustè ad torturam ponatur qualiter iudex puniatur vel non, siue illum occidat vel feriat siue ei aliquid mali non faciat, vid.gl.14.d.l.4.per tex.ibi.
Et quid si iudex aliquem iustè torsit excesit tamen modum in torquendo siue dolosè siue culpabiliter qualiter tunc veniat puniendus, vid.d.glo.14.ad finem.
Et quid si iudex seruauit modum in torquendo sed tortus debilitate naturę substinere non potuit, & mortuus fuit, an & quando teneatur, & veniat puniendus, vid.d.gl.14.in fine.
Reus reptatus, vid.in verbo, REPTATVS.
Reus ita torqueri debet ne moriatur, vel debilitetur, vi.gl.3.l.5.tit.30.p.7.
Et quando plures sunt torquendi a quibus incipiendum sit, vid.gl.2.d.l.5.per tex.ibi.
REX Illefonsus conditor harum legum partitarum cuius filius fuerit, vide glo.7.in procemio part.
Rex dicitur Christi vicarius, vid.gl.9.in proce.part.
Rex administrans iustitiam debet facere opus suum, vid.glos.11.in dicto procemio partitarum.
Rex seruare debet leges a se introductas, & qua de causa & ratione, & qualiter, vid.gl.1.l.16.tit.1.par.1.
Rex licet antiquitus in capite vngebatur hodie non nisi in humeris, & de ratione, vid.gl.1.per tex.ibi.l.13.tit.4.par.1.
Rex a quo vngi debeat, vid.ibidem.
Rex nouus an petere posit Papæ vt illum vngat, vid.d.gl.1.d.l.13.
Rex tenetur suo proprio parrocho peccata sua confiteri nisi ad hoc specialé habeat priuilegium, vid.gl.5.in prin.l.21.tit.4.par.1.
Rex Hispaniæ quo iure prouideat Episcopatus, vid.gl.1.l.18.titu.5.par.1.
Reges Hispaniæ habent maioriã in eligendis Episcopatibus tribus rationibus, vid.gl.fi.d.l.18.
Rex non potest Episcopo dare licentiam, vt ambulet vltra diœcesim, vide gl.1.l.29.tit.5.par.1.
Rex vniens ciuitati castrum quid tunc illi dare videatur, vid.gl.3.col.2.in prin.l.27.tit.7.par.1.
Rex Hispaniæ an posit in ecclesia vacante cõstituere œconomũ si istud habeant ex consuetudine, vid.gl.4.l.11.tit.15.par.1.
Rex ex qua causa, & in qua quantitate, & qualiter exigere posit censum ab ecclesijs, vid.gl.3.l.14.per tex.ibi.tit.21.par.1.
Rex superiorem nõ recognoscẽs dicitur monarcha in Regno suo habetque omnimodam iurisdictionem gl.7.l.2.tit.1.par.2.
Rex fundat iurisdictionem suam in terris dominorum, & propter ipsorũ negligentiam iurisdictio ad ordinariam & regium reuertitur, vid.glo.8.l.2.tit.1.par.2.
Rex solus potest cudere monetam, & an valorem metalli aliquid posit mutare, & quando, & in qua moneta, vid.gl.11.l.2.tit.1.par.2.
Rex fundat iurisdictionem suam, & Imperator in iurisdictione sed non quo ad dominium rerum particularium.gl.21.l.2.titulo primo.partita secunda.
Et an non dato æquiualenti dominium transeat in Regem, vide ibidem.in glossa.22.
Rex tyrannus â populis destrui potest, & refrænari, vi.glossam.23.ad fin; dictæ.l.2.
Rex est vicarius Christi geritq; in terris vicem Dei estq; monarcha in Regno suo, & habet Papam pro capite.gl.1.&.2.l.5.tit.1.par.2.
Rex in noua lege est sacerdotibus subiectus in veteri non, & quare tam in vna quam in alia ita sit, vid.gl.2.l.6.tit.1.part.2.
Reges sunt de iure gentium.gl.1.l.7.tit.1.par.2.
Rex debet esse pacificus, vid.gl.8.l.9.tit.1.par.2.
Rex an posit donare villam siue castellum sola voluntate etiam si non præcedant seruitia, & quid in imperatore, vid.gl.3.l.8.tit.1.par.2.
Rex ita tenetur augere Regnum sicuti Imperator Imperium, vid.ibid.
Rex an posit imponere subditis suis aliquod super indictũ propter suas necesitates, & an idem sit in Imperatore, vide glossam.7.l.8.titulo.1.partita.2.
Rex an posit imponere subditis aliquod charitatiuum subsidium pro captione alicuius castri, & an posit ab ipso subsidio aliquem liberare.gl.8.l.8.tit.1.par.2.
Rex potest eligi a Regnicolis deficiente successore sanguinis, vid.gl.3.l.9.titul.1.par.2.
Rex eo scilicet quod contraxit matrimonium cum Regina quam iurisdictionem, & administrationem habeat in Regno, & vid.gl.9.in fi.l.1.& gl.4.l.9.tit.1.par.2.
Rex si male gerat eius officium priuatamq; vtilitatem publicæ vtilitati præferat dicetur tyrannus, & an subditi posint illi denegare obedientiam, & an posint illum occidere, vi.gl.7.l.10.tit.1.par.2.& ibi.in gl.8.
Rex si donet alicui villam seu oppidum cum suo territorio faciendo eum Comitem, seu Ducem, an ex eo videatur facere maioriam, gl.1.l.12.titu.1.partita.2.
Rex concedendo alicui villam sub titul.Ducatus, vel.&c.an videatur sibi dare iurisdictionem si in priuilegio non sit dictum, vid.gl.2.d.l.12.
Rex an posit concedere Ducibus, vel Marquionibus, &c.vt cudant monetam, vel alia regalia faciant, vid.gl.4.d.l.12.
Rex bene gerens officiũ Regis quomodo prænicetur & castigetur si male in eo fuerit versatus, vide glossam sextam, & septimam.l.2.tit.2.partita.2.&gl.5.l.4.ibid.
Rex debet eplere iustitiam pietatem, & veritatem, & Rex iustus erigit terram, vid.glo.7.legis tertiæ.titulo.2.par.2.
Rex si fiat hæreticus conceditur eius Regnum catholico occupanti, & an Papa interim exercet iura Regia, vid.ibidem.gl.1.l.4.tit.2.par.2.
Rex debet Thesaurizare ad Regni subuentionem, & hoc est multum necessarium ex multis causis, vid.gl.1.l.4.tit.3.par.2.
Rex vitios⁹ & inutilis, an posit priuari, & an debeat sibi dari coadiutor, vide glossam sextam.legis quintæ.titulo tertio.partita.2.
Rex qualis esse debeat in loquelis suis, vide glosas.ll.tit.4.par.2.
Rex ebriosus an posit priuari regno vel saltim posit illi dari coadiutor, vide glo.9.l.2.tit.5.part.2.
Rex cũ mulieribus dissolutus & effeminatus an posit remoueri per Papam, vide glo.2.l.6.tit.5.par.2.
Rex donare tenetur vbi debet quia eius proprium est, eiusque successores donationes confirmare tenentur, vide glosam primam legis.14.titulo.5.partita.2.
Rex debet scire, legere, & alias scientias studere debet, vide glosam secũdam.l.16.tit.5.par.2.
Rex oportet esse diuinus vel semideus nec dici potest Rex si omnibus nõ superexcellat, vide glo.3.l.2.tit.7.part.2.
Rex an posit iusta & legitima causa subsistente filium suum priuare â regni succesione, vide glo.2.l.9.tit.7.par.2.
Rex an succedat in regno de iure naturæ primęuo an vero alio iure, & an per electionem, vide.d.glo.2.d.l.9.
Rex debet remunerare seruitiores & officiales suos vltra consueta salaria vide glo.5.l.1.tit.9.par.2.
Rex vbi debeat soluere decimas personales, vide glosam.4.legis tertiæ.titulo.9.par.2.vide.l.11.titulo.20.par.1.
Rex an posit procedere contra suos capellanos qui malègesserunt officium, vide glo.7.l.3.tit.9.par.2.
Rex Hispaniæ & aliæ omnes antiquitus impedimento cessante audiebant causas subditorum suorum, vide glosam primam per textum ibi.l.19.tit.9.par.2.
Rex solus cognoscit de riepto & aleuosia seu proditione inter generosos, vide glo.6.per text.ibi.l.22.tit.9.par.2.
Rex non debet esse nimis credulus, vide glosam primam legis octauæ.titulo.13.part.2.
Rex an posit cognoscere de violentijs etiam inter ecclesiasticos & quod bene hæc consuetudo regni processerit, vide glosam quartam.colu.2.in principio.l.13.tit.13.part.2.
Rex licet clericum non posit punire in su persona, bene tamen potest in eius patrimonio, vide glosam quartam.columna tertia.ad fin.d.l.13.titulo.13.part.2.
Rex si mandet alicui illud quod fieri non potest sine periculo personæ vel est contra ius naturale an fieri debeat, vide glosam quartam.l.16.titulo.13.part.2.
Rex nouus coronari non debet neque assumi in Regem nisi post sepultu ram mortui, vide glo.1.l.20.ibidem.
Rege mortuo an expirent officia manu sua data, & quando, vide glos.2.l.20.titulo.13.par.2.
Rex si plus solito grauet dominis terrarum an propter hoc ipsi posint grauare eorum subditis, vide glosam sextam legis.22.titulo decimotertio.partita.2.
Rex facere potest monetam in regno suo, vide glosam vndecimam.l.22.titulo.13.part.2.
Rex habet iurisdictionem supremam in locis dominorum & in omnib⁹ castris, vide glo.12.l.22.tit.13.part.2.
Quod procedit etiam si in donatione ab eo fuerit dictum (cum sua iurisdictione &c.) vide ibidem.
Et an supremam iurisdictionem quam habet Rex in dictis locis posit illam aliquibus concedere, vide ibidem.
Rex donans alicui sub modo illo non seruato donatarius priuabitur donatione siue causa sit finalis siue non, vide glo.14.d.l.22.
Rex aliquid contra Deum vel conscientiam iubens non est obediendus, vide glo.3.l.25.tit.13.part.2.
Rex dilapidans bona filij & regni sui an primogenitus posit contra eum erigi & illi tollere regnum, vide glosam tertiam legis primæ.titulo decimoquinto.part.2.
Rex ex quibus causis posit filium suum primogenitum exhæredare, vide ibidem.
Rex donans alicui fortalitium eo scilicet quod contraxit cum domicella palatij eo adhibito vt illa sit maioria vocauitque ad illam filium maiorem ipsorum, vtrum si ipsi filios non habuerint admittatur ad talẽ maioriam filius maior habitus ex secundo matrimonio cum alia contracto, an vero pro qualitate requiratur vt filius sit ex tali domicela, vide glo.10.col.1.in fin. cum principio sequentis in.l.2.tit.15.par.2.
Rex an posit regnum diuidere inter filios suos, vide glos.10.col.5.in fine l.2.tit.15.part.2.
Rex in vita sua an posit filium suum Regem facere & illi administrationem regni concedere, vide glo.11.l.2.tit.15.par.2.
Rex decedens sine filijs & descendentibus relictis duobus consanguineis in æquali gradu, quis eorum regnum habere debeat, vide glo.18.colu.4.in principio & post medium legis.2.tit.15.par.2.
Rex an posit esse inhabilis vel demens si illud à natura habeat, & quid si ex accidenti, vide glo.19.in principio.l.2.tit.15.par.2.
Et quid si Rex demens habeat filium non dementem an ille in regno debeat succedere, vide ibidem.
Rex factus monachus ante professionem an dicatur habere dignitatem & regni administrationem, vide glosam decimamnonam.colu.2.in principio.l.2.tit.15.par.2.
Et quid si primogenitus eius factus sit monachus vel canonicus regularis, vide glo.19.col.2.in fine.
Rex si fiat clericus an amittat dignitatem & regni administrationem, vide glo.19.col.2.in principio.l.2.tit.15.par.2.
Rex minor à quo tempore posit vti iurisdictione, vide glosam primam l.3.titulo.15.par.2.
Rex cuius ætatis debeat esse vt posit vti iurisdictione, & quid in filia Regina, vide glo.3.l.3.tit.15.par.2.
Rex furiosus cui datus fuerit curator si filium habilem habeat an tali filio sit committenda regni administratio exclusis tutoribus & curatoribus, vide glo.5.d.l.3.
Rex an ad regni gubernationem admittatur si Regina sit furiosa & eius est regnum, an vero debeant illi dari curatores per quos marito excluso regnum regatur, & quid de æquitate & rigore, vide gl.5.l.3.tit.15.p.2.
Rex nouus an teneatur soluere debita Regis præmortui, & quãdo, & qualia, vide glo.1.col.1.&.2.l.4.tit.15.parti.2.
Rex si in figura iustitiæ alicui præiudicaret vel reipublicæ vel fisco an teneatur an teneatur eius successor, vide in.d.col.2.ad medium.
Rex nouus qualiter iurare debet cum sibi cõceditur administratio regni, vide glo.2.per text.ibi.l.5.tit.15.part.2.
Rex non potest alienare ciuitates & castra regni sine consensu omnium principum & populorum, vide glo.1.in principio.l.2.tit.15.par.2.
Rex donans alicui ciuitatem quid in ea sibi debeat reseruare, vide glos.12.per text.ibi.l.5.tit.15.par.2.
Rex in minorijs quam partem habere debeat, & quæ suæ dicantur quæ vero non, vide glo.15.d.l.5.
Rex dicitur habere triplex patrimonium, vide glosam quartam legis.1.titulo.17.par.2.
Rex & regnum habent fundatam intentionem suam quo ad dominiũ ciuitatum, villarum & castrorum, vide glo.1.in prin.l.1.tit.18.par.2.
Et etiam castellorum, vide ibidem in glo.2.
Rex si tempore pacis faciat in confinibus regni sui aliquod castellum, an pacem rumpere videatur, vide glo.1.l.31.tit.18.part.2.
Rex frangens pacem si requisitus damna non resarciat amittit castra sub fidelitate constituta & illa alter poterit occupare, vide glosam secundam.l.31.tit.18.in partita.2.
Rex Hispaniæ iam quod terram à Sarracenis recuperauit quam habet hodie conquestam, vide glo.7.l.32.tit.18.par.2.
Rex est cor & anima populi ipseque est pater omnium, vide glos.3.legis 2.titulo.19.part.2.
Rex debet esse præsens in bello campestri contra inimicos nisi esset puer vel æger, vel aliter occupatus sit, vide glo.4.l.6.tit.19.part.2.
Rex si in bello præsens sit habebit quintum bonorum acquisitorum in bello, & quando, vide.d.glo.4.ad finem.
Rex an posit compellere vassallos ad bellum & vt illum iuuent & quando suis proprijs sumptibus, vide per glo.1.l.7.tit.19.par.2.
Rex debet subditos suos vbicunque sint defendere & quid si sint in alienis territorijs vel in mari, vide glo.2.l.8.tit.20.par.2.
Rex vtrum sumptibus suis bellum indicere & persequi debeat, & quãdo non, vide glo.2.l.8.tit.20.part.2.
Rex sicuti tenetur purgare terram malis hominibus ita debeat facere in mari, vide ibidem in fine.
Rex an posit militem facere illum qui antea nullam habet nobilitatem, vide glo.6.l.2.tit.21.par.2.
Rex solus potest milites creare alius vero non nisi de eius mandato, & quid de iure partitarum, vide glosam primam legis.11.titu.21.par.2.& glo.2.l.1.tit.24.part.4.
Rex an posit sine causa aliquem creare nobilem facereque illum generosum & immunem à gabellis, vide gl.1.l.6.tit.27.part.2.
Et an onus exempti incumbat alijs & sit maximum & nulla adfuit causa quare illi nobilitatem concesserit.vide per.d.glo.1.
Rex â Deo missus est in terram in pœnam malorum & laudem bonorũ qui officiales suos debet in officijs meliorare si primum bene gesserũt vide glo.2.l.2.tit.1.part.3.
Rex si donet alicui partem decimarum quam ex priuilegio habet si super illa parte sit contentio, an eius curia valeat cognoscere, vide glos.2.l.17.tit.4.part.3.
Rex habens plura regna an existens in vno posit lites alterius terminare ibidem, vide glo.5.l.17.tit.4.part.3.
Rex si mittat inquisitorem in aliqua terra an ipse eis salarium administrauit, vide glo.2.l.7.tit.17.par.3.
Rex non potest alicui in perpetuum donare quæ sunt sui patrimonij in præiudicium successorum, vide glo.2.l.10.titu.18.part.3.&gl.1.l.28.tit.11.par.3.& glo.3.l.13.&glo.2.l.14.tit.5.par.6.

Universidad de Deusto Biblioteca

Rex qui percepit redditus regni tenetur subditos ab incursis liberare latronum, & quid si in eius territorio aliqua robaria fiat an teneatur dānum parti resarcire si malefactorem non ostendat, vide glo.2.legis.17.titulo.18.part,3.
Rex solus potest aliquibus forensibus instrumentum securitatis dare, vi. glo.1.l.18.tit.18.par.3.
Rex an teneatur emptorem de euictione pro rebus venditis pro debitis fiscalibus, & quando, vide glo.10.l.23.tit.18.par.3.
Rex an ipse solus debeat priuilegium suum declarare & quando non, vide glo.1.&.5.l.27.tit.18,part.3.
Rex Hispaniæ, Franciæ & Angliæ, Imperatorem non recognoscunt in temporalibus, sed Papam habent pro superiore, vide glo.3.l.17.titu.23.par.3.&glo.5.l.4.tit.15.par.4.
Rex & an ad Regem possit appellari omisso medio, & quare valeat appellatio, vide glo.2.l.18.tit.23.part.3.
Rex an possit cognoscere in prima instantia in terris magnatum, & an in eorum magnatum terris appelletur ad Regem omisso domino illius terræ, vide glo.2.l.18.tit.23.part.3.
Rex an debeat cōsuli in causis arduis præcipuè in vltima sententia in causis magnatum, vide glo.2.l.19.tit.23.par.3.
Rex habet duplicem portionem & potest in territorio suæ ciuitatis vel villæ pasculari pro eo numero quo duo vicini de diuitibus talis villæ, vide glo.9.l.9.tit.28.par.3.
Rex quam partem habeat in thesauris de nouo inuentis, vide glo.7.l.45.titulo.28.par.3.
Rex dicitur possidere tributum quod alius pro se collegit, vide glo.6.l.6.titulo.29.par.3.
Rex an ex causa possit prohibere ingressum per viam publicam, & quando, vide glo.3.l.7.tit.29.part.3.
Rex potest tempore guerræ custodes ponere in castris aliorum dominorum, vide glo.1.l.20.tit.32.part.3.
Rex vel eius consilium debet eligere illos qui intendant in operibus publicis, & quid hodie, vide glo.6.l.20.tit.32.par.3.
Rex cum sit cor & anima populi debet sedem suam in medio regni sui habere, vide glo.14.in prologo parti.4.
Rex vtrum possit adiectione pœnarum prohibere ne matrimonium inter aliquos contrahatur ex causa, vide glo.5.l.1.tit.5.par.4.
Rex si carnaliter virginem cognouerit, ipsam per vim semper cognitam esse creditur, & quid miraculi istud habeat, vide glossas.l.7.tit.9.p.4.
Rex noster non recognoscit superiorem & ipse & alij similes legitimare bene possunt, alij verò non, vide gl.5.l.4.tit.15.par.4.
Rex in regno suo est Imperator regni sui, & an ipse possit legitimare quo ad baronias & alia regalia vel solus Imperator, vide.d.glo.5.
Rex an possit clericos siue in sacris, siue in minoribus ordinibus constitutos legitimare in temporalibus, vide glo.4.ad fin.l.4.tit.15.par.4.
Rex est pater omnium subditorum, etiam clericorum in tēporalibus cui clerici præstare debent fidelitatem, suntque eius subditi, vide ibidem.
Rex semper debet legitimare naturales filios quotiescunque sibi petitur, vide glo.9.in principio.l.4.tit.15.part.4.
Rex bene potest filios clerici etiam in sacris constitutos legitimos facere vide glo.4.l.4.tit.15.par.4.
Rex si sit infidelis & subditi fideles an possit agi ad recipiendum pretium vel commutationem si ibidem adsit periculum vitæ vel fidelium ipsorum, vide glo.1.per text.ibi.l.8.tit.21.parti.4.
Et quid si Rex etiam cum subditis ad fidem conuertatur an amittat eorū dominium & iurisdictionem, & an occupantes principatus infidelium tuti sint quo ad Deū, si illud faciant de Papæ voluntate, vi.gl.3.ibidem.
Rex si iustitiam facere neglexerit & nolit malefactum emendare dicitur Regnum vacare de facto & de iure, vide glo.7.l.5.tit.24.par.4.
Rex Imperator vel alius in sua propria causa iudices esse non possunt, vide glo.8.l.5.tit.24.par.4.
Rex an possit esse iudex in iniuria regno vel reipublicæ regni facta, & an idem sit dicendū in Papa si fiat iniuria ecclesiæ suæ, vide.d.glos.8.
Rex si donauerit alicui mille vassallos de quibus intelligi debeat, vide glo.1.l.2.tit.25.par.4.
Rex osculatur in manu Papa vero in pede, vide glo.3.l.5.tit.25.par.4.
Et in quibus casibus manus Regis osculari debeat, vide ibidem in glo.4.
Rex temperari debet ab hoc osculo suæ manus, vide ibidem.
Rex gratis hospitari debet à subditis, alij vero domini secus, vide glo.2.colum.1.in fine.l.6.tit.25.par.4.
Rex nunquam præsumitur quid facere de plenitudine potestatis sed decenter & secundum ius, vide in.d.glo.2.col.2.in principio.
Rex non imponit vassallis baronum illis subuenientibus collectam in eodem casu, & quare, vide ibidem col.2.in principio.
Rex an possit remittere pœnam quæ parti offensæ debetur, & quid si ad hoc adsit iusta causa, vide glossam octauam legis vndecimæ.titulo.25.partita quarta.
Rex an ex causa prohibere possit vt eius subditus ad alium regnum se transferre possit, vide glo.2.l.13.tit.25.par.4.
Rex an cum causa possit magnatem de vno loco ad alium transferre, vi. glo.1.col.3.quæst.2.l.10.tit.16.part.4.
Rex gaudet priuilegio minoris & quare, vide glo.3.l.3.tit.1.part.5.
Et ipse solus in isto regno leges condere potest, vide ibidem.
Rex si recipiat mutuum an & quando obligetur, & quid si mutuans probet instantem necessitatem licet non probet illud non fuisse versum in ipsius vtilitatem an illud sufficiat vel non, vide gl.3.&.7.l.3.tit.1.p.5.
Rex an possit homines suos stipendiarios alterius facere ita quod illi trāseant in eius dominio, vide glo.3.l.9.tit.4.par.5.
Rex si alicui certum locum vel montem donauerit, & donatarius in loco illo de nouo populum ædificet & illi loco nomine territorij totum locum si datum reputet, an taliter ædificans ibidem iurisdictionem ciuilem vel criminalem habeat & quando, vide glo.4.l.9.tit.4.par.5.
Rex si villam seu castrum alicui donet cum omnibus iuribus, &c. quid sub hac generalitate donare videatur, vide glo.5.d.l.9.
Rex an possit alicui concedere regalia siue ad tempus, siue in perpetuum vide glo.9.d.l.9.per text.ibi.tit.4.par.5.
Rex si ipse solus sit testis alicuius testamenti an testamentum valeat, & quid in alio domino illius terræ, vide glossam secundam legis quintæ.titulo.1.part.6.per text.ibi.
Rex dicitur filius Regis in vita patris sui, vide glossam quartam in principio.l.21.tit.3.par.6.
Rex habet duplex patrimonium, de quo per glo.2.l.13.tit.9.par.6.
Et an ea quæ Regi accedunt iure confiscationis suæ sint & ab eo alienari possint, vide.d.glo.2.
Rex an possit suum patrimonium alienare vel minuere, vide glos.2.l.10.tit.18.&glo.1.l.28.tit.11.par.3.&glo.3.l.13.&glo.2.l.14.tit.9.par.6.
Rex potest facere maioriam de rebus habitis extra regnum in alium filium quam maiorem, vide glo.3.col.2.quæst.2.l.32.tit.9.part.6.
Rex an possit patri licentiam dare ad faciendam maioriam in filium spurium stantibus legitimis & quando, & qualiter, vide in dicta glo.3.col.2.quæstione.8.
Rex non potest filio secundogenito regnum dare quod à consuetudine vel prouidentia primorum constituentium pertinet primo genito, vide glo.2.col.9.quæst.28.l.3.tit.13.par.6.
Rex potest in integrum restitui aduersus læsionem sibi factam, vide glo.2.l.10.per text.ibi tit.19.par.6.
Et apud Reges est vniuersa respublica Romanorum, vide glossam.2.supra dictam in principio.
Rex an post quadriennium restituatur in integrum quando enormissimè læsus, vide glo.5.&.6.d.l.10.
Et qualiter damnum istud considerari debeat in hac præscriptionis materia, vide ibidem in glo.7.
Et quando damnum est enormissimum intra quantum tempus tunc restitutio peti debeat, vide glo.8.d.l.10.per text.ibi.tit.19.par.6.
Et quo tempore præscribantur actiones competentes Regi vel fisco, vide dictam glos.8.
Rex nulla præcedente fama publica ad inquisitionem procedere potest, & quid in iudicibus, vide glo.1.l.5.tit.10.par.7.
Rex si capiat ciuitatem an ciues ipsius sint serui vel non, vide glo.9.legis 1.titulo.2.par.7.
Rex Alphonsus legum partitarum conditor fuit in scientia astronomiæ vide glo.6.l.1.tit.23.par.7.
Rex solus crimina indulgere & remittere poterit & qualiter, & quando, & qualia, vide glossas.l.1.per text.ibi tit.32.par.7.
Rex cum crimen indulget alicuius quæ per talem remissionem remisisse videatur & de effectu talis remissionis & quæ operetur, vide glo.5.l.2.per text.ibi.tit.32.par.7.
De hoc vide supra in verbo REGES & in verbo PRINCEPS.
RICHI homines qui dicantur & quare sic cognominentur, vide glos.1.per text.ibi.l.10.tit.25.part.4.
Richi homines qualiter puniantur pro ipsorum rapina, vide glo.7.l.11.titulo.25.part.4.
RIEPTVM quid sit, & vnde dedicatur, & quid prosit, & an sit in vsu, vide glo.1.in procemio & in.l.1.per text.ibi tit.3.part.7.
Rieptum per quem fieri possit vel non, vide glossas legis secundæ.titulo 3.par.7.per text.ibi.
Rieptum ordinatur ad pugnam & ideo per proprias personas fieri debet & an per minorem, vide glos.4.ibidem.
Rieptum per quos & aduersus fieri possit, vide glossas.l.3.ibidem.
Et ex quibus rieptum concedi debet & permittitur inter aliquos, & quando, vide glo.1.l.4.ibidem per illum textum.
Et an vnus pro alio possit absente reptate respondere, & quando, & quis, vide glossas.l.5.per text.ibi tit.3.par.7.
RIXA dicitur inter duos tantum, & quid si aliqui rixauerint in domo Regis vel in curia, vide glo.1.l.3.tit.16.part.2.
Et qn̄ teneantur omnes se interponere pro sedanda rixa, vi. ibidē in glos.

5.per textum illum ibidem.
RIXOSVS homo à collegijs excluditur, vide glossam secundam.l.14.titulo.15.par.5.
ROBARIA si fiat mercatoribus an & quando dominus loci vel ciuitas ad emendam teneantur, vide glo.7.l.4.tit.7.part.5.
ROBATOR stratæ quis dicitur & qualiter puniatur, & quid si non derobet in publica strata sed in non consueta, vide glossam duodecimam.l.3.tit.8.par.7.
RAGATIONES an possint legari per tabellionem mortuū, & an eius hæredes illas habere possint, vide glo.4.l.55.tit.18.par.3.
ROGATVS & non potest rogari tabellio nisi tantum de his quæ fiunt in eius præsentia, vide glo.1.ad finem.l.6.tit.5.par.5.
Rogatus debet esse testis tam in testamento in scriptis quam in nuncupatiuo, & an hoc probetur per duos testes si notarius illud non attestetur & quid si se subscripsit & illud testator promisit, an præsumatur rogatus, vide glo.7.l.1.tit.1.par.6.
ROMANA ECCLESIA est caput mundi aliter dicens est hæreticus, vide glo.3.l.2.tit.9.par.1.
Roma obtinet principatum & caput mundi, est enim orbis, vide glo.1.legis quartæ, ibidem.
Romæ est securum morari, vide ibidem glo.2.
ROMVLVS si interfecit Remum fratrem, illud fecit quia erat superior aliàs si par esset non potuisset, vide glossam quartam legis.16.titu.28.partita.3.
RVPTOR pacis & treguæ æquiparantur & qualiter isti puniantur, vide glossas.l.3.&.4.per text.ibi tit.12.par.7.
RVSTICITAS tantum excusat in casibus in iure expressis, vide gl.3.l.6.tit.14.part.3.
Rusticitas sancta nihil habet occultum, vide glossam octauam legis.5.tit.octauo.part.5.
Rusticitas non excusat rusticum sagacem, vide glo.11.l.13.tit.7.par.6.
RVSTICVS quis propriè dicatur ad hoc vt excusetur iuris ignorantia, vide glo.9.l.fina.tit.1.par.1.
Rusticus an excusetur propter iuris ignorantiam eo modo quo excusatur miles, vide glos.9.ibidem supra dictam.
Rusticus confitens peccata sua sacerdoti quem credit habere potestatem confitendi an saluetur in fide sua, vide glossam sextam legis.21.titulo quarto.part.1.
Rusticitas venit in consideratione respectu tempore iniungendæ, vide glo.8.l.25.tit.4.par.1.
Rusticitati parcendum est, vide glo.9.l.fin.tit.1.par.1.
Rusticitati parcitur in casibus tantum à iure expressis, vide.d.glo.9.
Rusticorum vita tutior est quam quiescentium delicatorum diuitū, vide glo.8.legis.25.tit.4.part.1.
Rusticus quis propriè dicatur, vide glo.3.l.6.tit.14.par.3.
Rusticus si sit contumax an admittatur ad appellandum, vide glo.2.in fine legis.9.tit.23.part.3.
Rusticus & de natura rusticorum est cum ditantur superbire, & se in elationem extollere, vide glo.5.l.55.tit.5.par.5.
Rusticus si renuntiet beneficio.l.2.C.de rescindenda venditione prius de illo certiorari debet, vide glossam duodecimam ad finem legis.56.titulo.5.parti.5.
Rusticus si rem suam vendiderit in fraudem tributorem an venditio teneat, vide glo.1.l.59.ibidem.
Rusticus si enormissimè lædatur in transactione an possit intentare remedium.l.2.C.de rescindenda venditione, vide glossam secundam.l.34.titulo.14.part.5.
Rusticus qualiter testamentum suum facere possit, & quid hodie, vide glo.1.l.6.per text.ibi.tit.1.part.6.
Rusticus si ab aliquo sit hæres institutus an ab eo tanquā ab indigno hæreditas tollatur si necem defuncti non vendicauerit, vide glo.8.&glo.11.l.13.per text.ibi.tit.7.par.6.
Rusticus qui sagax est non excusatur prætextu rusticitatis, & qui veniāt rusticorum appellatione, vide.d.glo.11.
Rusticus an possit militem reptare & ad duellum vocare, vide glo.1.legis 2.per text.ibi.tit.3.par.7.

S

SABBATI quare consecrentur in honorem Mariæ, vide glo.2.l.6.tit.23.par.1.
Sabbati non debent ieiunari de præcepto, vide glos. primam.ibidem.
Et in illis non debent comedi carnes, vi. ibidē in gl.3.
SACERDOS eo ipso quod ordinatur non videtur posse propter id posse confiteri sine licentia superioris, & quid in parrocho, vide glo.1.l.21.tit.4.part.1.
Sacerdos proprius quis sit, vide glo.5.in principio.2.col.d.l.21.
Sacerdos parrochiales si propter multitudinem non possit omnes confiteri an alium sacerdotem conuocare possit, vide glo.2.ad fi.d.l.21.
Sacerdos quæ sacramenta possit administrare, & quæ non sed relinquūtur Episcopis, vide glo.1.l.8.tit.4.par.1.
Sacerdos quam debeat infirmis ponere pœnitentiam & qualiter tunc illis dicere debeat, vide glo.1.l.25.tit.4.par.1.
Sacerdos tempore confessionis an debeat attēdere an pœnitens sit diues vel non, & ad quid, vide glo.4.d.l.25.
Sacerdos imponere debet pœnitentiam peccatori secundum peccatorū qualitatem, vide ibidem.
Sacerdos an magis peccet quam laicus in eodem genere peccati, & an illud quod sit clericus nec ne veniat in consideratione, vide glossam.5.dictæ legis.25.
Sacerdos quæ attendere debeat tempore iniunctionis pœnitentiæ, vide glo.13.in medio.d.l.25.
Sacerdos potest ex causa minuere pœnitentiam alicui positam per Papā vide ibidem.
Sacerdos ex causa potest mutare, dispensare, & minuere pœnitentiam publicam, vide.d.glo.13.in fine.
Sacerdos qualiter se habere debeat erga pœnitentem, & an illum debeat interrogare vel non, vide glo.1.in principio.l.26.ibidem.
Sacerdos perscrutari debet conscientiam pœnitentis sicuti medicus vulnus, vide glo.2.in principio.d.l.26.tit.4.par.1.
Sacerdos tria debet attendere tempore confessionis circa interrogationes faciendas pœnitenti, vide glo.2.supra dictam.
Sacerdos cognoscens carnaliter filiam spiritualem quam pœnam debeat sustinere, vide glo.2.l.33.tit.4.par.1.
Sacerdos non debet confessiones reuelare etiam si excommunicetur vel aliter cōpellatur & etiā si sibi præcipiatur à Papa, vi.gl.1.l.35.tit.4.p.1.
Sacerdos seu alius qui tempore necessitatis audiuit confessionē alicuius testis contra contra confitentem esse non potest, vi.gl.1.in prin.d.l.35.
Sacerdos quando poterit confessionem reuelare de licentia pœnitentis, vide ibidem.
Sacerdos non debet vnquam confessionē reuelare etiā si sciat seditiones & damna magna aliter posse euenire, vide glo.4.d.l.35.
Sacerdos potest in genere redarguere delictum sibi confessatum & illud detegere, vide ibidem in fine.
Sacerdos pœnitentias concedere non potest nisi tempore pœnitentiæ, vide glo.1.l.45.tit.4.par.1.
Sacerdos eo animo celebrans, scilicet, vt Deus perdat aliquē an conficiet Corpus Christi, & de pœna ipsius, vide glo.2.l.51.tit.4.par.1.
Sacerdotes curā animarū habentes prædicare debent, vi.gl.3.l.9.tit.6.p.1.
Sacerdos baptizans in aqua non consecrata necessitate non inueniente peccat mortaliter, glo.2.in principio.l.2.tit.4.par.1.
Sacerdos respirans, spuens vel aliud naturale faciens tempore quo baptizat vel quando verba profert, an propter illud baptismum vitietur, vide glo.3.d.l.2.tit.4.part.1.
Sacerdos quando teneatur victum proprijs manibus quærere, vide glos.8.l.9.titulo.10.parti.1.
Sacerdos confugientem ad ecclesiam non defendens cum possit, an teneatur pro illo soluere, vide glo.2.in fine.l.2.tit.11.part.1.
Sacerdotes quare cum vestibus suis sepeliantur, vide glossam secundam l.13.tit.13.part.1.
Sacerdos non debet arctari ad dicendum quotidie missam, & qualiter talis conditio in testamento apposita valeat, vide glo.4.l.6.tit.16.par.1.
Sacerdos rectè locat operas suas & pro spiritualibus aliquid recipit si nō habeat alias vnde viuat, vide glo.6.l.3.tit.17.part.1.
Sacerdotes maiorem habent dignitatem quam Reges in noua lege, in veteri erat secùs, & quare, gl.2.l.6.tit.1.par.2.
Sacerdoti de altari viuere non vero luxuriare permittitur, vide glossam 4.l.12.tit.28.par.3.
Et habentes necessaria contenti esse debent quod quale sit secundū qualitatem personarum esse debet, vide, d.glo.4.
Sacerdos an possit filium adoptare, & an possit filium spurium de rescripto principis arrogare & eum hæredem facere, vide gl.2.l.2.tit.16.p.4.
SACER ORDO habet in se annexum votum continentiæ etiam si illud ordinationis tempore non permiserit, vide glo.5.l.32.tit.6.p.1.
Sacer locus idem est quod religiosus locus & an conuertantur, vide glos.1.l.1.tit.12.part.1.& ibi quando dicetur locus sacer.
Sacer locus vtrum esse dicatur vbi quis fuit sepultus, & quid de iure canonico, vide glo.1.l.14.tit.28.par.3.
SOCIETAS maxima quæ damna secum afferat, vide glossam fina.l.36.tit.5.part.1.
SACRAMENTVM vnde dicatur, vide glossam primam in procemio.tit.4.par.1.
Sacramentum confirmationis quid sit, & ad quid, vide glossam.7.in.l.1.titulo.4.part.1.
Sacramenti vnctionis virtus, vide ibidem in glo.5.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Sacramentum eucharistiæ tollit venialia peccata & auget gratiam, vide dist. glo. 7. d. l. 1.
Sacramentum baptismi quid sit, & quare fuerit potius institutum in aqua quam in alio liquorum, vide glo. 1. l. 1. tit. 4. part. 1.
Sacramentum pœnitentiæ & eucharistiæ a solis sacerdotibus administratur, vide glo. 1. in medio. l. 8. tit. 4. part. 1.
Sacramentum confirmationis quare hominibus detur, vide glossam primam. l. 1. tit. 4. par. 1.
Sacramentum eucharistiæ qualiter & per quos infirmis debeat portari, vide glossas. l. 61. tit. 4. part. 1.
Sacramentum extremæ unctionis à solis presbyteris recipi debet non vero à laicis etiam instante necessitate, vide glo. 3. l. 69. ibidem.
Sacramentum eucharistiæ quo tempore sumi debeat vt adimpleatur præceptum, vide glo. 4. l. 34. tit. 4. par. 1.
Sacramentum eucharistiæ debet infirmis dari etiam tempore interdicti, vide glo. 5. per text. ibi. l. 15. tit. 9. par. 1.
Sacramenta hæreticorum in forma ecclesiæ tradita sunt bona & bene vsent & quare, vide glo. 2. l. 19. tit. 10. par. 1.
Sacramentum eucharistiæ debet condemnatis eis petentibus dari, vide glo. 4. per text. ibi. l. 7. tit. 11. par. 1.
Sacramenta à malis ministris sunt accipienda quãdiu tolerantur & bene prosunt, glo. 7. l. 11. tit. 17. par. 1.
Sacramentum baptismi & pœnitentiæ in necessitate ab infidelibus percipi potest, & an corpus domini, vide glos. 9. d. l. 11.
Et an per sacramentum matrimonij imprimatur character, vide glossam 9. in prologo. 4. partitæ.
Sacramentum matrimonij magnum est & quare, vide glossam. 10. per textum ibi in. d. prologo. 4. partitæ.
Sacramentum an possit subtrahi illi de quo iudici fuit denuntiatum si illud soli denuntianti notum, vide glo. 16. in. d. prologo.
Sacramenta tribus de causis fuere introducta, vide glossam primam in prooemio tit. 4. part. 1.
Sacramenta quæ necessaria quæ vero voluntaria sint, vide ibidem in glossa secunda.
Sacramenta alia sunt accipientibus quali corde accipiuntur, vi. d. glo. 2.
Sacramenta non petentibus dari non debent, hoc scilicet si peccata sint manifesta, aliàs secus, vide ibidem in. d. glo. 2.
Sacramenta voluntaria quæ sint & ad quid ordinentur, vide glos. final. in prooemio tit. 4. part. 1.
Sacramenta non debent dari neque administrari nisi ad illud ad quod instructa fuerunt, vide glo. 1. l. 11. tit. 1. par. 4.
SACRAE res iussu Papæ possunt heri profanæ, vide glossam quintã in fin. l. 8. tit. 10. par. 1.
Sacræ res ad vsum publicum consecratæ alienari non possunt secus si ad vsum priuatum, vide glo. 1. l. 13. tit. 28. par. 3.
Et ad quos consecratio rerum ecclesiasticarum pertineat & an illud delegari possit alijs, vide glo. 2. l. 1. tit. 28. parti. 3.
Sacræ res vsucapi non possunt & quare, vide glo. 1. l. 6. tit. 29. par. 3.
SACRILEGIVM an sit crimen ecclesiasticum, & quis iudex cognoscet, vide glo. 6. l. 58. tit. 6. par. 1.
Sacrilegium an committatur si inuadantur bona clericorũ, vi. gl. 7. ibid.
Sacrilegium quid sit, & quæ requirantur tam de iure ciuili quam canonico ad hoc vt dici possit sacrilegium, vide glo. 2. l. 1. tit. 18. par. 1.
Sacrilegium committitur verberando clericum siue personam ecclesiasticam vel cocundo cum minaci, vide glo. 2. d. l. 1.
Sacrilegium augetur ex persona eius in quem committitur, vid. ibidem.
Sacrilegium maius est verberare clericum in maioribus ordinibus constitutum quam in minoribus, vide ibidem.
Sacrilegium committitur per solam detentionem rerum ecclesiasticarũ, vi. glo. 5. l. 1. tit. 18. par. 1. & glo. 1. l. 2. ibidem.
Sacrilegium est aliquem offendere in scholis, vide glossam quintam legis. 2. tit. 8. parti. 1.
Sacrilegium committitur propter vim turbatiuam in rebus vel iuribus ecclesiasticis vel propter earum detentionem, glo. 1. l. 3. ibidem.
Sacrilegium committitur extrahendo monachum à monasterio, & si clericus sit extrahens debet deponi, vide glossam secundam legis sextæ. titulo. 18. par. 1.
Sacrilegium quis puniat & de eius pœna de iure canonico & ciuili, vide glo. 3. l. 6. tit. 18. part. 1. & glo. 2. l. 9. ibidem.
Sacrilegium non est deputatus ad recipienda deposita sed tantum ad custodiam eorum si depositũ nomine ecclesiæ receperit, an ex hoc obligetur ecclesia, glo. 2. l. 7. tit. 3. par. 5.
SALIS proprietas quæ sit, & an veniat in legato alimentorum, vide glo. 7. l. 1. tit. 5. part. 1.
Sal an veniat appellatione victualium, vide glossam sextam legis. 10. titulo. 18. parti. 2.
Sal in quo pretio per priuatos vbi puteus salis inuenitur debeat vendi salinarij, qui conducunt a Rege, vide glo. 3. l. 11. tit. 28. par. 3.
Sal & an facientes sal possint compelli vt illam non vendant nisi fisco tãtum, vide per glo. 1. l. 15. tit. 5. par. 5.
Sal debet dispergi in domo proditoris destructa, vide glossam primam & secundam. l. 2. tit. 2. par. 7.
SALINARIJS qui conducunt à Rege sub certo pretio debet eis vendi sal à priuatis vbi est puteus salatus, vide glossam tertiam legis vndecimæ. tit. 28. part. 3.
Salinarij bene possunt inspicere domus priuatorum si credant ibi esse sal extra regnum exportata, vide. d. glos. 3. in fine.
SALINAE in prædijs priuatorum inueniuntur sicuti & metalla, & quid in regno illo seruetur in venditione salis, vide glossam tertiam. l. vndecimæ. tit. 28. part. 3.
Salinæ ex puteis & fontibus salatis pertinent ad Regem sicuti metalla, & an quilibet possit se de illis intromittere, vide ibidem.
Et quid si salinæ istæ sint in prædijs priuatorum, vide. d. glos.
Hi tamen priuati obligantur per leges huius regni vendere salem in certo pretio salinarijs conducentibus à Rege, vide ibidem.
SALARIVM duplicatum an vnus habere possit ratione officiorũ, vide glossam finalem legis. 60. tit. 5. par. 1.
Salariati à Rege in officio suo à partibus aliquid recipere nõ debent etiã si sponte sibi detur, vide glo. 4. l. 8. tit. 9. part. 2.
Salarium doctoris in quo debeat solui & quibus priuilegijs vtatur, & an doctor assimuletur, vide glo. 2. l. 3. tit. 31. par. 2.
Salaria aduocatorum an dicantur bona quasi castrensia vel non eo quod ex priuata causa descendunt, vide glo. 4. l. 2. tit. 2. part. 3.
Salaria iudicum Regis vnde eis solui debeant, vide glossam primam in medio. l. 2. tit. 4. part. 3.
Salaria aduocatorum siue in causis ciuilibus siue criminalibus quæ sint, & quid de iure regni, vide glo. 5. l. 14. tit. 6. par. 3.
Et an iudex sine partis petitione eis id taxabit in fine litis, vide ibidem.
Salaria quisitorum quando eis dari debeant de camera Regis, & quare, quand vero non, vide per glo. 2. l. 7. tit. 17. par. 3.
Salaria qualia debeant dari tabellionibus, & quid si salarium non est taxatum, vide glo. 3. l. 13. tit. 19. par. 3.
Salaria secretariorum Regis & notariorum consilij & cancellariæ, vide glossam quartam ibidem.
Salaria tabellionum qualia hodie sint, & quid si plus recipiant etiam ab sponte soluentibus, vide glo. 1. & 2. l. 15. tit. 19. par. 3.
Et iudæi instrumentum faciant an minora salaria ab eis debeant percipere, vide glo. 5. d. l. 15.
Salaria cancellarij qualia esse debeant & de quali moneta debeant salaria eis solui, vide glo. 1. & 2. l. 1. tit. 20. par. 3.
Salarium an exigi possit à partibus à iudice ordinario, & quando, vel à iudice delegato per habendo assessore, vide glo. 4. l. 2. tit. 21. par. 3.
Salarium assessoris an communiter ab vtraque parte solui debeat, & quãdo ab vna tantum, vide glo. 2. l. 4. tit. 21. part. 3.
Salaria Præsidum, & correctorum, & mediciorum, & maturitorum ex reditibus publicis solui debent, vide glo. 3. l. 10. tit. 28. par. 3.
Salaria notariorum, procuratorum arbitrorum vel mechanicorũ, an sit castrense peculium, vide glo. 7. l. 7. tit. 17. par. 4.
Salarium integrum an debeat habere famulus infirmus vel non, & quibus expensis curabitur, vide glo. 1. l. 7. tit. 1. part. 5.
Salarium integrum an debeat dari hæredibus iudicum magistrorum vel aliorum officialium si ante annũ decesserint, vide glossas. l. 5. tit. 8. p. 5.
Et quid in aduocato qui decessit antequam finiretur causa, vide ibidem in glo. 7. 8. & 9. per text. ibi.
Salarium pro labore & honore debet magistro dari, vide glossam primã. per text. ibi. l. 11. tit. 8. part. 5.
Salarium recipiens ab aliquo propter custodiam ille tunc de leuissima culpa tenetur, glo. 1. l. 15. tit. 8. par. 5.
Salarium an debeatur medico qui elapso tempore conductionis seruiuit, & an videantur illum reconducere si solitam mercedem illi præstiterint, vide glo. 1. l. 20. tit. 8. par. 5.
SALMAE si destruãtur propter inordinatam pluuiam fierant salmæ cartarum aut librorum an destructio ad muliones pertineat, vide glos. 2. l. 8. tit. 9. par. 5.
SALOMON in vndecimo anno genuit filium, vide glossam sextam legis. 6. tit. 1. par. 4.
SALVS an possit procurari per incantiones vel simile, vide glo. 4. l. 1. titulo. 23. par. 7.
Salus hominis tanquam res publica est tuenda, vide glossam. 6. legi. 4. titulo. 30. partita. 7.
SALVVM conductum perpetuum à solo Rege datur, temporale vero à iudice dari potest, vide glo. 1. l. 1. tit. 2. par. 7.
SANA MENS præsumitur in vno quoque nisi contrariũ fuerit probatum, vide glo. 2. l. 2. tit. 14. par. 1.
Nisi ex aliquibus indicijs contrarium apparuerit, & an tunc credatur notario attestanti de sana mente testatoris, vide glo. 2. supra dictam.

SANCTI

SANCTI nobis patrocinantur in patria, vide glossam tertiam in prooemio tit. 23. parti. 1.
Sunt quæ venerandi publicè de voluntate Papæ vel Episcopi aliàs non, vide glo. 1. l. 1. tit. 23. parti. 1.
Sanctus non dicitur qui ad hoc vt pro tali veneretur nisi fuerit per Papã approbatus, nec sufficiunt miracula cum aliquando à malis fiant, vide glo. 1. l. 66. tit. 4. part. 1.
SANGVIS si minuitur in. 13. die mensis Februarij ille illo anno ex febrili distemperatia non moritur, vide glo. 5. l. 15. tit. 7. parti. 1.
Sanguinis effusio iniuriosè in ecclesia causat vt ea iterum reconcilietur, vide glo. 1. l. 22. tit. 10. part. 1.
Et quid si sine effusione sanguinis homo ibidem occidatur, vide ibidem.
SANGVINOLENTI filij qui dicantur & quare sic connumerentur, vide glo. 1. l. 4. tit. 20. part. 4.
SANITAS & an pro conferenda sanitate medicus licitè pecuniã repiat, glossa octaua legis. 10. tit. 8. partita quinta.
SAPIENTES in rebus dubijs plus alieno quam proprio iudicio adhærerent, vide glossam primam legis primæ. tit. 21. part. 3.
Sapientes electi ad consulendum an prius iurare debeant, vide glossam 7. l. 2. tit. 21. part. 3.
Et de iis vt ad hoc electis, vide supra in verbo ASSESSORES.
Sapientes electi ad consulendum si de causa cognouerint an ad consulendum possint compelli, vide glo. 1. & 2. titulo. 21. par. 3.
Sapiens esse creditur ille qui magis laborauit quam ad adeundam scientiam laborare requiritur, vide glo. 3. per text. ibi. l. 15. titulo. 9. part. 4.
Sapiens cui ordinatio testamẽti alicuius commissa fuit an addere vel minuere poterit voluntati testatoris, vide glo. 6. l. 11. tit. 3. par. 6.
SAPIENTIA ibi adest vbi & labor est, vide glos. 3. per textum ibi. l. 15. tit. 9. part. 4.
SARRACENI si secundum ritum ipsorum cum pluribus vxoribus contraxerint an teneat ipsorum matrimonium, vide gl. 2. l. 6. tit. 6. p. 4
Sarraceni & cum Sarracenis licitum est Christianis manducare, cum Iudæis autem non, & quare, vide glo. 2. l. 8. per text. ibi tit. 2. 4. par. 7.
Sarracenus vnde nomen assumpsit & alia, vide glossam primam. l. 1. per textum ibi tit. 25. par. 7.
Sarracenus qualiter ad Christi fidem conuerti debeat, & de pœna iniuriantium, vide glossas. l. 2. & 3. tit. 25. par. 7.
Et de pœna Christianorum qui efficiuntur Sarraceni, vide glos. 1. 2. & 5. 1. 4. ibi per illum textum.
Sarracenus si fiat aliquis Christianus quando & ex quibus causis pœnam non mereatur neque sit infamatus neque bona vel famam amittat, vide glossas. l. 8. per text. ibi tit. 25. par. 7.
Sarracenus qui carnaliter Christianam cognouit qualiter sit puniendus, vide glo. 1. & 2. l. 1. 2. ibidem per illum textum.
Sarraceni per principem Christianum carcerari possunt, vide glo. 2. legis 6. per textum ibi. tit. 28. par. 7.
SATISDARE an teneatur debitor de soluendo intra tempus dilationis sibi datæ à creditoribus, vide glo. 4. l. 5. tit. 15. par. 5.
Satisdare an teneatur mater quando est tutrix legitima vel testamentaria, vide glo. 8. l. 9. tit. 16. par. 6.
SATISDATIO est per debitorã danda creditori quãdo per principes priuilegiũ fuit tẽpus solutionis prorogatũ, vide gl. 2. l. 13. tit. 8. p. 3.
Et an illa satisdatio remitti possit per rescriptum principis, & quid si debitor satisdare con potuerit, vide ibidem.
Satisdatio quam præstare debet vsusfructuarius, de hac vide supra in verbo CAVTIO.
Satisdatio an requiratur quod præstetur per tutorem legitimum vel datiuum, & quando non, vide glo. 5. l. 9. per text. ibi & glo. 3. l. 12. tit. 16. p. 6.
Et an præstari possit in alia die quam datæ tutelæ, & an antea administrare possit, vide. d. glo. 5. in principio.
Et quid in patre vel patrono, vide ibidem.
Et quid si tutor multum diues sit, vide ibi. & glo. 3. l. 12. tit. 16. part. 6.
Satisdatio tutoris an debeat augeri si augeatur patrimonium, vide. d. glo. 5. colum. 2. post medium.
Satisdatio an debeat fieri à matre quando est tutrix legitima vel testamẽtaria, vide glo. 8. l. 9. tit. 16. par. 6.
Satisdatio propositum malitiosum tutoris non mutat, vide glos. 3. l. 1. per textum ibi tit. 18. par. 6.
SATISFACTIO nisi per hæredem fiat & si ipse illã in se suscipiat defunctus non voluit ad patriam cœlestem, vide gl. 13. l. 2. tit. 15. par. 6.
SCALA & de pœna apponentis scalas ad muros vel ad fenestram alicuius puellæ causa violandæ virginitatis, & an eadem puniatur fur illa faciens, vide glo. 5. colum. 4. ad medium. l. 18. tit. 1. 4. par. 7.
SCIRE & ille qui scit & non prohibet cũ facere possit consentire videtur, vide glo. 1. per text. ibi. l. 16. tit. 1. part. 5.
Et scienti non infertur dolus neque iniuria, vide glossam nonam legis 12. titulo. 5. par. 5.
Scire est rem per causas cognoscere, glo. 1. l. 13. tit. 13. part. 2.
Scire præsumitur quis valorem rei suæ & qualiter istud intelligatur, vide glo. 4. ad finem. l. 57. tit. 7. part. 5.
Scire an dicatur illud quod quis ab aliquo audiuit & quando, glos. 6. l. 5. titulo. 9. par. 4.
Scire præsumitur ille qui in re aliqua laborauit. glo. 3. l. 15. tit. 9. par. 4.
Scire vel scire debere idem sunt, vide glo. 7. col. 1. in medio. l. 1. tit. 9. p. 7.
Scire nolens habetur pro sciente, glo. 4. per textum ibi. l. 3. titulo tertio. partita quarta.
Sciens & scienti non infertur dolus, vide glo. 1. l. 6. tit. 13. par. 6.
Scienter faciens actum quod est prohibitum fieri mitius punitur quam si ignoranter fecisset, & quare, gl. 2. l. 4. tit. 6. part. 1.
SCHISMATICVS eligi non potest in Episcopum, glo. 13. per textum ibi. l. 22. tit. 5. par. prima.
SCRIPTVRA an requiratur in donatione quæ excedit quingentos solidos, vide glossam primam. l. 5. per tex. ibi tit. 4. part. 5.
Et quid in principe donante vel in donatione quæ à priuato sibi fit, vide ibidem.
Scriptura an & quando requiratur ad validitatem contractus, ita quod si ne ea contractus non teneat, vide glo. 1. l. 6. per text. ibi. tit. 5. par. 5.
Et qualiter hoc intelligatur, vide ibidem in glos. 2.
Scriptura an sit necessaria ad hoc vt tacita conductio quæ fit sola volũtate locum habeat quando prima locatio in scriptis facta fuit, vide glo. 4. col. 2. in principio legis. 2. tit. 8. part. 5.
Scriptura an sit de substantia in contractibus emphyteosis, vide glossam 7. l. 28. ibidem.
Scriptura in muto obligat sicut confessio, & an ex hoc possit condemnari, vide glo. 7. l. 2. titulo vndecimo. par. 5.
Scriptura tino teste subscripta habet vim publici instrumenti, vide glos. 8. l. 31. per text. ibi. tit. 13. parti. 5.
Scriptura publica dicitur illa quæ per tabellionem facta est, vide glo. 4. l. 3. titulo. 2. part. 6.
Scriptura an vitietur si habet verbum quod nullo modo intelligi potest, vide glo. 2. l. 28. tit. 9. part. 6.
Scriptura debiti quæ est penes testatorem si alicui legetur an videatur debitum illi legatum, vide glossam primam. l. 47. per text. ibi tit. 9. p. 6.
Scriptura an necessario interuenire debeat cum sit tregua inter aliquos, vide glo. 7. l. 2. per text. ibi. tit. 11. par. 7.
Scriptura an sit de essentia legis, vide glo. 1. l. 4. tit. 1. par. 1.
Scriptura an sit de substantia electionis ex parte eligentium, vide glo. 4. l. 19. tit. 5. partita prima.
Scriptura an sit de essentia & substantia professionis, vide glos. 5. legis secundæ. tit. 7. partita prima.
Scriptura feudi vel emphyteosis si non sit solenniter confecta, an possit iuuari ex dictis testium, glo. 1. l. 3. tit. 14. part. prima.
Scriptura an sit de substantia arbitrij vel arbitramenti, vide glo. 11. l. 23. titulo quarto. par. 3.
Scriptura an requiratur in constitutione procuratoris, vide glo. primam. in medio. l. 11. tit. 5. part. 3.
Scriptura vbi in contractibus semper desideratur, an contrariũ per testes probari possit, vide glo. 2. in fine legis. 32. tit. 16. par. 3.
Scripturarum vsus quare adinuentus fuit & an sit de iure gentium, vide glo. 1. in prooemio tit. 18. partita tertia.
Scriptura authentica quæ dicatur, quæ vero publica, quæ vero priuata, vide glossam primam legis primæ. tit. 18. part. 3.
Scriptura publica an de necessitate debeat habere signũ crucis & nomẽ domini, vide glo. 2. l. 2. tit. 18. par. 3.
Scriptura plumbata à priuilegio in quo differat, & qualiter conflet principem in modum priuilegij concedere velle, vide glo. 1. legis quartæ. titulo decimo octauo. par. 3.
Scripturæ ita valent si factæ sint in papiro ac si factæ essent in membranis, & an fieri possit in tabulis de ligno, vide glo. 1. l. 5. ibi.
Scripturæ quæ fiunt à principe debent fieri per secretarios Regis, vide glo. 3. l. 16. tit. 18. par. 3.
Scriptura forensis quæ sit in iudicio an exigat testium subscriptionẽ, vide glo. 1. l. 54. tit. 18. par. 3.
Scriptura quando sumitur de armario publico an sit necesse quod scriba armarij ponat testes qui ibidem interfuerunt, vide. d. glo. 1. d. l. 54.
Scriptura alicuius contractus quid in se habere debeat, vide glo. d. l. 54.
Scriptura quod sumitur de protocollo notarij infirmi, an a notario rogato signari debeat, vide glo. 5. l. 55. tit. 18. parti. 3.
Et quid si inter protocolla notarij mortui aliqua carta soluta reperiatur, an exemplari debeat, vide glossam quintam. d. l. 55.
Scriptura duplex requiritur quando quis se facit colonum perpetuum alterius, vide glo. 6. l. 89. tit. 18. par. 3.
Scriptura an requiratur in emancipationem, vide glossam primam legis 93. titulo. 18. par. 3.
Scriptura an debeat interuenire quando aliquid soluitur minori, glo. 4. l. 4. tit. 14. par. 5.

Scripturæ

Universidad de Deusto Biblioteca

Scripturæ diuersæ ab eodē productæ an se impediant. & quid si vna esset originalis alia exemplata, & quid si producantur diuersa mandata facta eadem die, vide glo.8.l.111.tit.18.par.3.
Scripturæ diuersæ si in vna adsit rasura in alia vero non, an vtile per inutile vitietur, vide.d.glo.8.ad medium.
Et quid si scripturæ non essent contrariæ sed vna est plenior altera cui stabitur, vide ibidem.
Scriptura continens diem & horam ei debet stari quia continet horā tanquam plenius, vide.d.glo.8.ad finem.
Scriptura sigillata Regis sigillo etiam si sit in commodum ipsius debet valere, glo.1.l.114.tit.18.par.3.
Et quid si sigillum perderetur, vide ibidem.
Scriptura sigillata ab aliquo quam fidem pro eo & contra eum faciet, gl.2.l.114.tit.18.par.3.
Scriptura sigillata ab aliquo apponēdo sigillum ratione officij sui quam fidem tunc faciat, vide ibidem in glo.3.
Scriptura priuata in qua testes scripti sunt ipsis viuentibus ipsa nihil probat sed testes ipsi scripti, vide ibi glos.5.
Scriptura negata nihil probat si ab aduersario contrarium nō fuerit probatum, & qualiter in hoc debeant testes deponere, & an duo testes tantum sufficiant, vide glosam octauam.l.114.titulo.18.par.3.& gloss.8.l.119.ibidem.
Scriptura priuata super rebus mobilibus vel immobilibus qualiter testes super ea deponere debeant, vide gl.10.d.l.114.
Scriptura si negetur fuisse manu tabellionis facta quæ tunc probari debeant, & quid si credens à notario factam aliquas fecit solutiones, vide glo.1.l.115.ibidem.
Et quid si tabellio omnibus sit notus vel communiter habitus pro tabellione vide ibi.glo.2.&.4.
Et quid si instrumentum sit multum antiquum & opponatur quod faciēs non erat tabellio, vide ibidem in glo.5.
Scriptura negata ab illo qui dicitur author ipsius quam faciat probationem, vide glo.6.&.7.l.115.& glo.5.l.118.tit.18.part.3.
Scriptura negata an tabellio debeat coram iudice venire etiam si sit in lōginquo vel effectus sit infamis, vide ibi glo.2.& glo.7.
Scriptura cautionis sine causa facta non valet, vide glosam.3.legis.119.titulo.18.part.3.
Scriptura priuata à patre confessa habet vim publicæ, & habet executionem paratam, vide glo.4.l.119.supra.d.
Scriptura priuata à patre negata an per comparationē literarum fiat probatio, & an iudex possit compellere negantem vt de nouo aliquid scribat vt fiat comparatio, vide glosam quintam & sextam legis.119.titul. decimooctauo.par.3.
Scriptura in qua tutor siue curator fatetur se inuenisse plura bona quæ pupillus habebat, an ipsemet contra eam venire possit etiam si ab eo præcesserit in hoc protestatio, vide glosam primam legis.120.titulo decimooctauo.par.3.
Et an idem sit in rebus mobilibus seu immobilibus, vide.d.glo.2.
Et an error ei aliquid prosit, & an talem confessionem errore factam reuocare possit, vide ibidem in glo.3.
Scriptura priuata mercatoris viui vel mortui qui fuit bonus homo quam fidem faciat, vide glo.1.&.2.l.121.tit.18.parti.3.
Scriptura ab infami tabellione facta an valeat vel à forensi & qui non est de numero, vide glo.5.&.8.l.2.tit.19.part.3.
Scriptura clandestinè à notario facta an propter hoc puniatur, vide glos.7.d.l.2.tit.19.part.3.
Scriptura super rebus spiritualibus facta à tabellione laico an valeat, vide ibi glosam.10.
Scriptura facta per tabellionem à domino creatū in eius fauorem an valeat in domini fauorem & quas scripturas isti facere possint, vide glo.6.&.7.l.3.ibidem.
Scriptura an debeat propria manu à tabellione scribi, vide glosam secundam legis.5.tit.19.par.3.
Scripturæ per abbreuiaturas fieri nō debēt, & an per abbreuiaturas scribēs ad interesse & damna teneatur, vide glosam secundam & quartam.l.7.ibidem.
Scriptura ex quibus vitietur seu suspecta reddatur, vide glosā.2.&.3.per textum ibi.l.12.tit.19.part.3.
Scriptura an requiratur in causis siue litigijs pauperum, & an quam solutionem teneantur, & quando, vide glosam tertiam legis sextæ.titulo 22.partita tertia.
Scriptura an requiratur quando partes paciscuntur de non appellando, vide glo.6.l.13.tit.22.part.3.
Scriptura siue pretiosior sit siue non, si scribatur in alieno pergameno cuia sit, vide glo.3.l.36.tit.28.parti.3.
Scriptura an requiratur in nuntiatione noui operis, vide glosam non ā legis.1.tit.32.part.3.
Scriptura qualis esse debeat quando per illam sit alicuius legitimatio, gl.2.legis.7.tit.15.part.4.
Scriptura facta propria manu æquiparatur instrumento publico requiriturque in ea subscriptio, vide ibidem.
Scriptura an requiratur in filij emācipatione, vide glosam quartam per text.ibi.l.17.tit.18.par.4.
Et an per instrumentū emācipationis probetur presumptiuè quod filius sit legitimus, vide ibidem.
SCRIPTOR qui promisit sua manu librum scribere an illud possit facere per alium, & quando, vide glo.2.l.75.tit.18.par.3.
Et quid si duobus simul aliquid facere promisit cui prius operæ præstādæ sint, vide glo.3.l.75.tit.18.part.3.
Scriptor si per eum non stat sed per dominum quia necessaria ad scribendum non dat, an possit agere contra dominum ad interesse, vide glos. quartam ibidem.
Scriptor si librum scribat in pargameno alieno cuius sit liber, vide glos.2.36.titulo.28.par.3.
Scriptor libri in alieno pergameno si ceciderit à possessione ad competat sibi actio ad repetendum, vide ibi glo.4.
SCRIBERE promittens librum an illud per alium facere possit, & quando, glo.2.l.75.tit.18.par.3.
SCRIBENS librum in alieno pergameno cuius sit liber ille, vide glo.2.l.36.tit.28.par.3.
SCANDALVM vt euitetur iudex innocētem punire non debet, vide glo.3.l.50.tit.5.par.1.
Scandalum euitari non debet neque propter illud debet aliquid omitti si inde peccatum nascitur vel aliquo modo potest, vide glosam secundam.ibidem.
Scandalum non debet aliquem impedire ne veritatem dicat, vide dictam glosam tertiam.
Scandalum non est iusta causa dimittendi bona spiritualia, vide ibidem.
Scandalum quando prouenit ex malitia nihil impedit fieri neque admitti debet, vide.d.glo.3.colu.1.
Scandalum impedit doctrinæ securitatem, vide glosam quintam dictæ legis.50.tit.5.part.1.
Scandalizantes non semper peccant mortaliter sed etiam aliquando venialiter, & quando, vide glo.fin.l.52.tit.5.part.1.
Scādalum facit sæpe vt crimina etiam damnabilia tolerentur & propter illud paratur multitudini, vide glosam primam legis.50.titulo decimooctauo.partita.3.
SCIENTIA legū consistit in medula rationis nō in cortice ipsius, gl.fina.l.13.tit.1.part.1.
Scientia principis vtrum requiratur in introducenda de nouo consuetudine & quando, vide glo.penult.l.3.tit.2.part.1.
Scientia populi satis probata dicitur si probetur fama, glossa octaua legis 5.titulo tertio.partita prima.
Scientia qualis desideretur in Episcopis seu alijs prælatis, glo.2.in medio legis.2.titulo tertio.partita prima.& glo.in proœmio titu.5.partita prima.& glos.1.l.22.ibidem.
Scientia sola facit committi delictum & an hoc procedat si delictum nō sit probabile glo.8.l.6.tit.13.partita secunda.
Scientia est certitudo cuiuslibet rei sensitiua vel speculatiua quam quis habet per se vel per alium, vide glosam primam legis decimætertiæ.titulo.2.partita secunda.
Scientia & nota quod tenetur quis de sola scientia & si non participet in crimine, & quando, vide glosam secundam per textum ibi.l.2.titulo 28.partita secunda.
Scientia illuminat mundum, & ignorantia dicitur tenebra mundi, glo.1.in proœmio titu.21.partita secunda.
Scientia domini an requiratur in præscribenda contra illum seruitute, glo.3.l.15.tit.31.partita tertia.
Scientia & an ex ea sola quis puniatur si non reuelauit crimen læsæ maiestatis, vide glosam decimam sextam in fine. in proœmio quartæ partitæ.& glo.9.l.5.tit.9.partita quarta.
Scientia præsumitur in illis rebus quæ publicè fiunt glosa prima legis.5.titulo nono.partita quarta.
Scientia semper præsumitur in laborante, vide glosam tertiam legis.15.titu o nono.partita quarta.
Nam ad adeundam scientiam labor requiritur, vide.d.gloss.3.
Scientia an propriè dicatur quod ex vehementi opinione scitur, vide gl.7.l.2.titulo.6.part.6.
Scientia vel ignorantia quando præsumatur in testatore, vide glosam 4.l.10.titulo.9.par.6.
Scientia an præsumatur in facto proprio etiam antiquo, vide glosam.3.legis.11.ibidem.
SCHOLASTICI in aliquo loco habitantes cui parrocho dicentur subiecti, vide glo.5.in fine.l.21.tit.4.part.1.
Scholares cum priuilegia clericorum habeant si cōfugerint ad ecclesiam ibi defendendi sunt, vide glo.1.l.4.tit.11.parti.1.

Scholares inhoneste viuentes possunt ab alijs socijs scholaribus expelli de domo, glo.5.l.6.tit.31.par.2.
Scholares sunt de iurisdictione Regis, sunt enim pro maiori parte laici, glo.6.l.6.tit.31.parti.2.
Scholaris agens contra scholarem non vtitur priuilegio suo & quare, glo.2.col.2.post medium.l.5.tit.3.par.3.
Scholaris conuentus à vidua coram potestate an habeat priuilegium authenticæ habita, vide ibidem.
Scholaris non studens priuilegium scholarium studentium non habebit & quando, vide glo.3.l.4.tit.13.par.3.
Scholares sine libris hauriunt aquam cribro, vide glosam decimam legis.6.tit.1.parti.5.
Scholaris qui male versatur in domo & non potest cōpesci à sua insolentia an possit expelli, vide glo.2.l.14.tit.10.par.5.
Scholaris si conueniatur à socio pro aliquo debito an habeat priuilegiū scilicet vt non possint conueniri nisi in quantum facere possunt deducto ne egeant, vide glo.5.l.15.tit.10.part.5.
Et qualiter hoc scilicet in quantum facere possunt debeat intelligi, vide ibidem in glosa sexta.
Scholaris qui cessit bonis si post cessionem libros emerit, an ab illo auferri possint, glo.4.l.3.tit.15.par.5.
Scholaris ad discens scientiam æquiparatur militi armatæ militiæ, vide glo.9.legis.5.titulo.15.parti.6.
SECVNDA accusatio quando committatur contra primam vt de ea prius sit cognoscendum, glo.2.&.3.l.4.tit.10.par.3.
Secunda iussio principis an debeat spectari quando aliquid contra eius iura concedit etiam si talis concessio fiat motu proprio, vide glos.2.l.2.titulo.18.par.3.
Secunda accusatio, vide de hac in verbo ACCVSATIO.
SECVNDVM de ista dictione, vide glo.1.l.21.tit.9.par.6.
SECVNDVM TESTAMENTVM, vide de hoc in verbo TESTAMENTVM. & in verbo PRIMVM.
SECRETARII regum sunt summè honorandi habentque comitum dignitatem & à tutelis etiam iam susceptis excusantur, vide glos.2.l.7.tit.9.par.2.
SECRETARIVS Regis reuelans ipsius secretum qualiter puniatur, vide glo.1.&.2.l.2.per text.ibi.titu.7.par.7.
Secretarij Regum dicuntur habere maximam dignitatem, vide glosam 3.l.16.tit.18.part.3.
Et de ipsorum salarijs vide glo.4.l.13.tit.19.part.3.
SECRETVM reuelans malè facit, vide glosam septimam per text.ibi.l.5.tit.9.par.2.
Et de pœna reuelantis Regis secretum, vide ibidem in glo.8.
Secretum domini si reuelasset vassallus an per hoc feudo priuari possit, vide glo.4.l.8.tit.26.par.4.
Secretum Regis si à sciente reueletur incidit in pœnam falsi, & grauiter est puniendus, vide glo.1.&.2.l.2.per text.ibi tit.7.par.7.
SECVRITAS præstari debet omnibus ad Regis curiam venientibus, vide glo.1.l.4.tit.16.par.2.
Securitas intelligitur nec dum data ad veniendum sed ad redeundum, vide ibidem in glo.2.
Et quid si quis occidat vel percutiat inimicum suum post securitatem Regiam sibi notificatam, vide ibidem in glos.6.
Securitatis instrumentum à nemine quam à Rege dari potest, vide gl.1.l.18.tit.18.parti.3.
Et an securitas alicui per Regem data extendatur ad eius socios, vide ibidem in glo.3.
Securitas alicui data eum non excusat quin conueniri possit pro debitis & delictis, vide glo.4.d.l.18.tit.18.part.3.
Securitas est danda creditori quando debitori suo fuit per principē concessa solutionis prorogatio, vide glo.2.l.33.tit.18.par.3.
Securitas an videatur data omnibus etiam bannitis venientibus ad nundinas, vide glo.2.l.4.tit.7.part.5.
Securitas simpliciter data venientibus ad nundinas, an videatur data redeuntibus, vide ibidem in glos.5.
Securitas omnibus per leges data est & sine causa postulari non potest, & à quo concedatur, vide glo.15.l.1.tit.2.par.7.
Securitas quandó à Rege quādo vero ab alio iudice inferiori dari possit, vide glo.15.d.l.1.
Securitas an per Regem dari debeat illi qui per suam culpam incidit in timorem, vide glo.4.l.4.tit.4.par.7.
Securitas quid sit & inter quos detur & qualiter differat à tregua, vide gl.2.l.1.per text.ibi.tit.12.par.7.
Securitas quare sic dicta fuit & ad quid prosit, vide glos.5.&.6.d.l.1.per text.ibi tit.12.part.7.
Securitas à iudice data quid prosit, & quare ab eo dari possit, vide in dicta glossa sexta.
Securitas est triplex & quæ persona in securitate facta comprehendātur & plura in hoc, vide per glossas.l.2.per text.ibi.tit.12.par.7.
Securitas quibus verbis dari debeat & quando, vide glosam.6.&.l.legis.2.per text.ibi.
SED, de ista dictione, vide glo.6.col.2.in principio.l.15.titulo.3.par.6.& glo.5.in principio.l.1.tit.11.par.6.
SEDERE quis prior & in meliori loco debeat & ad hoc quid veniat in consideratione, vide glo.1.l.15.tit.5.par.1.
Sedes alicui designata in aliquo loco tunc ille præferēdus est etiam si alij sint in maiori constituti dignitate, vide.d.glo.1.in fine.
Sedes Regis & eius curia debet semper esse in medio regni sui, & quare, vide glo.14.in prologo.4.parti.
SEDE VACANTE an possit capitulum recipere resignationem beneficiorum ex causa permutationis eo casu quo collatio beneficiorum spectat ad solum Episcopum, vide glosam sextam legis secundæ.titulo.6.part.5.
Et quid in vicario Episcopi, vide ibidem in.d.glos.6.
SEDITIONES vide in verbo PRODITIO.
SEMEL MALVS. vide in verbo MALVS.
SEMI PLENA probatio, vide in verbo PROBATIO.
SEMPER, ista dictio quid importet, vide glosam octauam.colum.2.quæst.3.l.10.tit.4.par.6.
Semper, ista dictio debet semper secundum subiectam materiam accipi, & an requirat semper durationem perpetuā, vide glosam primam legis.11.tit.31.par.3.
SENATORES licet in orbe domicilium habeant ratione officij habent etiam in loco sui originis, vide glo.2.l.5.tit.24.par.4.
Senator si propter turpitudinem suam à senatu remotus sit ad alios honores in loco sui originis non debet admitti, vide ibidem.
SENATVS consultus macedonianus quando cesset vel habeat locū vide glosas.l.4.per text.ibi cum legibus sequentibus tit.5.par.5.
Senatus consultus macedonianus an cesset propter dignitatem filij & etiam si sit de illis qui liberant filium à patris potestate, vid.ibid.glo.10.
Senatus consultus macedonianus cessat in pluribus, vide glo.11.per tex.ibi.l.4.tit.1.part.5.
SENECA fuit vir sanctissimus & in omni scibili doctissimus & cancellarius Neronis Imperatoris, vide glo.1.l.5.tit.9.par.2.
SENEX in ætate decrepita aliuiatur ieiunijs & grauatur orationibus, vide glo.1.l.25.tit.4.par.1.
Senex si habeat pecunia per eam redimere potest peccatum de non ieiunando, vide.d.glo.1.
Senex si iudicio careat an imponatur ei pœnitentia, vi.ibidem in fine.
Senex an quis sit vel non an veniat in consideratione respectu pœnitentiæ iniungendæ, vide.d.glo.1.&.2.
Senex, & plus valet vmbra senis quā arma iuuenis, vi.glo.1.l.13.tit.18.p.2.
Senex in qua ætate ad bellum ire non teneatur, vide glo.14.l.3.tit.19.p.2.
Senex non debet vocari ad iurandum sed iudex illum mittere debet, & quando hoc habebit locum, vide glo.1.l.22.tit.11.par.3.
Senex extra suum domiciliū virtute rescripti ad hoc impetrati trahi non debet, vide glo.2.l.41.tit.18.par.3.
In practica tamen seruatur contrarium, vide ibidem.
Senex matrimonium contrahere potest, & quid si natura vel artificio iuuari non potest, ad hoc scilicet vt vxorem carnaliter cognoscere possit vide glo.2.l.1.tit.8.par.4.
Senex adeo nemo est quin calescere non possit ad coitum natura vel artificio, vide glo.2.l.1.tit.8.par.4.
Senex maior sexaginta annis filios generare non potest, vide glo.4.l.14.titulo.16.part.4.
Senex & senior debet vltimo votare, vide glosam secundam legis.7.tit.15.partita.6.
Senior præferri debet cæteris, & quando, & quibus, & in quibus, & alia in hoc, vide glo.3.d.l.7.
Senex quādo torqueri neque pœnari possit sed iudex possit alterare pœnam, vide glo.3.l.8.tit.31.par.7.
SENECTVS ipsa morbus est, vide glo.2.l.41.tit.18.par.3.
Senectus & ratione senectutis licet iudici pœnam alterare, vide glosam 3.l.8.tit.31.par.7.
SENTENTIA.
Iudicis arbitri vel delegati, vel arbitratoris.
Ab incompetenti iudice.
Rescinditur, vel retractatur, vel retrahitur, vel reuocatur.
In causa maioriæ.
Mortis.
Priuationis.
Declaratoria.
Confirmatoria.
Prima & secunda.
Diffinitiua.
Interlocutoria.
Inter aliquos lata.
Pro libertate.
Pro matrimonio vel contra matrimonium.
Excommunicationis.
Contra ecclesiam.
Exequitur vel executioni mandatur, vel in executionem mittitur.

Universidad de Deusto
Biblioteca

SENTENTIAE quæ corroberent consuetudinem, vide glos. am.8. l.5.tit.2.par.1.
Sententia an requiratur quando libertus ex iusta causa in seruitutem reuocatur per dominum, vide glo.7.l.9.tit.22.part.4.
Sententia ferri debet super toto petito, vide glosam tertiam legis.43.titulo.2.parti.3.
Et quid si ita non fiat & de.14.limitationibus ad istam regulam, vide ibidem.
Sententia in casu.l.diffamari.C. de ingenuis & manumissis qualiter sit ferenda, vide glo.5.l.46.tit.2.par.3.
Sententia qualiter feratur mortuo domino litis an in persona procuratoris, vide glo.4.l.23.tit.5.part.3.
Sententiæ verba concipi debent contra procuratorem, & quid de iure canonico, vide glo.1.l.27.tit.5.par.3.
Sententia lata cum aduocato præuaricatore non tenet, sed an ipso iure vel petita restitutione, vide glo.6.l.9.tit.6.par.3.
Sententia lata contra reum mittetur in executionem contra emptorem illius rei si erat litigiosa, vide glo.3.l.13.tit.7.par.3.
Et an in hoc sit differentia an sciens vel ignorans emerit, vide ibidem.
Sententia an possit dici si lis non fuit contestata, & quando sic, vide glos. 4.per text.ibi.l.8.tit.10.par.3.
Sentẽtia est tantæ authoritatis q̃ de ente potest facere nõ ens, & è cõtra, & de vero falsum, & an per eam possit immutari rectitudo naturalis, vide glo.9.l.16.tit.11.par.3.
Et post sententiam diffinitiuam aliquando iterum de causa cognoscitur, glo.11.l.12.tit.14.par.3.
Sententia lata per aliquã præsumptionem tollitur per aliam præsumptionem validiorem, vide.d.glo.11.d.l.12.
Sententia lata per iudicem dilatione ad consulendum pẽdente an valeat, vide glo.3.ad finem.l.2.tit.15.part.3.
Sententia an requiratur quod præcedat in excludendo aliquem à testificando eo quod falsauit literas regales, vide glo.5.l.8.tit.16.part.3.
Sententia non valet si dicta testium describerentur, vide glosam quartã l.25.tit.16.par.3.
Sententia lata ex partium conuentione iuxta legem, si conuenerit.ff.de iurisdictione omnium iudic. an in ea iudex possit apponere pœnam, vide glo.2.l.4.tit.18.par.3.
Sententia licet malè lata sit si sit contra ius litigatoris valet, etiam si ab ea non sit appellatum, vide glo.7.l.27.tit.18.par.3.
Sententia lata super delicto quid in se continere debeat vt valida sit, vid. glo.5.l.38.tit.18.par.3.
Sententia super solutione tributi lata non ostenso super hoc priuilegio in quibus priuilegiato præiudicet, vide glosam quartam legis.43.titulo.18.par.3.
Sententia si non sit lata super iustitia vel iniustitia partis sed per verba æquipollentia an valeat, vide glo.3.l.110.ti.18.par.3.
Sententiæ latæ in eadem die & hora si sint contrariæ quid tunc debet fieri, vide glo.8.in fine.l.111.tit.18.par.3.
Sententia lata an debeat rescindi per falsitatem instrumenti quam falsitatem iam in causa principali allegauit & nihilominus sentẽtia lata fuit, vide glo.4.l.116.tit.18.par.3.
Sententia an ferri debeat à iudice secundum concordiam partium, vide glo.1.l.9.tit.20.& glo.2.l.4.tit.18.part.3.
Sententia lata à iudice non expectato consilio sui assessoris an teneat, vide glo.3.l.2.tit.21.par.3.
Et qualiter intelligatur commissio facta in aliquem vt commissarius ferat sententiam vt commissarius dictauerit, vide glo.14.ibidem.
Sententia vt perfecta dicatur tria debet in se habere, vide glosam.1.l.1.titulo.22.par.3.
Sententia contra ius siue contra naturam lata non valet & qualiter istud esse possit, vide glo.2.3.&.4.d.l.1.tit.22.par.3.
Sententia lata contra bonos mores naturales non valet, sed lata cõtra bonos mores ciuiles siue contra consuetudinem ciuilem sic, vide ibidem in glo.6.d.l.1.
Sententia lata à iudice contra debitorem qui dixit se iam soluisse vt si illud non probet intra octo dies quod soluat an valeat, vide glo.2.l.2.titulo.22.part.3.
Sententia lata super possessione dicitur interlocutoria & quando, vide glo.4.l.2.tit.22.par.3.
Sententia perfecta non dicitur antequam ipsa tota legatur, vide glo.1.l.3.titulo.22.par.3.
Sententia in qua iudex nihil de fructibus vel expensis dixit an emendare illam possit, & quando, & quid si de fructibus dixit sed malè & illud emendare debet, an possit & tunc, vide glo.5.l.3.tit.22.par.3.
Et an dies in qua sententiam emendare potest debeat esse dies naturalis vel iudicialis, vide ibidem in glo.6.d.l.3.
Sententia lata de nocte an teneat, vide glo.1.l.5.per text.ibi tit.22.par.3.
Sententia partibus ad eam audiendam non citatis an teneat & qualiter citari debeant, vide glo.2.d.l.5.
Sententia sine scriptis ferri potest in causis vilibus seu inter viles personas, & quæ dicantur illæ, vide glo.1.&.2.l.6.tit.22.part.3.
Sentẽtia debet ferri etiam super expensis per victorem factis & plura de hoc, vide per glo.1.l.8.tit.22.par.3.
Sententia ferri potest contra actorem contumacem ad instantiã rei præsentis etiam lite non contestata, vide glo.2.l.9.tit.22.par.3.
Sententia iudicis lata in causa de qua principi facta fuit relatio, an tenet si detur antequam ipse respondeat, vide glosam sextam legis.11.titulo 22.partita tertia.
Sententia lata cõtra eos qui de iure cõtradicunt iurisdictioni non tenet, & quid si iudex ille reuocatus sit licet illud ipse ignoret, vi.gl.3.l.12.ibi.
Sententia etiam data in lupanari valet si de consensu partium detur, vide glo.8.l.12.tit.22.part.3.
Sententia contra furiosum lata indefensum non tenet & quid si pro eo detur, vide glo.11.d.l.12.
Sentẽtia an sit nulla si vnus ex tribus iudicibus fuit corruptus pecunia vel aduocatus, vide glo.6.l.13.tit.22.par.3.
Sententia lata per falsos testes vel instrumenta, intra quantum tempus possit retractari, vide glo.7.d.l.13.
Sententia lata sub conditione an teneat. & quid si lata sit secundum consilium sapientis ferendum, vide glo.1.l.14.tit.22.part.3.
Sententia ferri non debet per exempla & sicuti alius fecit, vide glosam.2. legis.14.tit.22.part.3.
Sententia lata pro mortuo vel contra eum an teneat & quando valeat, vide glo.4.l.15.tit.22.part.3.
Sententia lata sine medijs probationum an teneat, vel si termini non sint assignati ad probandum, & quid si per iudicem nõ steterit sed per partes quæ nullas volunt adducere probationes, vide glo.7.l.15.tit.22.p.3.
Sententia in qua dixit iudex quod probatum erat an teneat si illud probatum non sit, vide ibidem.
Sententia debet esse conformis libello in tribus, & an in concomitantibus debeat esse conformis libello, vide glo.1.l.16.ibidem.
Et an alias sit ipso iure nulla, vide ibidem.
Et quid si in libello sit quis de stupro accusatus & ei incestum probetur, an pœna incesti punietur, vide ibidem.
Et quid si petat sibi iustitiam fieri & pro eo lata sit sententia cum iustitiã non haberet, an rescindatur sententia tanquam contra libellum lata, vide ibidem.
Sententia an ferri possit super petitorio si actum fuit possessorio tantum, vel è contra, & quid si princeps aliud rescribat, vide glosam secundã d.l.16.tit.12.par.3.
Sententia super certa specie dari non debet quando petitio fuit generalis, vide glo.3.d.l.16.
Sententia in qua iudex refert se ad instrumentum quod in actis non inuenitur an valeat, vide glo.6.ibidem.
Sententia lata pro libertate dote matrimonio vel testamento valet si iudices sint in hoc pares, vide glo.3.l.18.tit.22.par.3.
Et quid si talis sententia sit euidenter iniqua, vide ibidem.
Et quæ sit in hoc ratio, vide ibidem.glo.4.
Et si causa fauorabilis non sit & iudices sint pares tenebit sententia in fauorem rei lata, & quid in hoc hodie seruetur per leges nouiores, vide glo.5.ibidem.
Sententia pro veritate accipitur & statur sententiæ etiam si ex actis appareat eius iniquitas, vide glo.3.l.19.tit.22.par.3.
Sententia quæ transiuit in rem iudicatam an retractetur per instrumenta de nouo reperta, vide glo.8.d.l.19.
Sententia quæ transiuit in rem iudicatam an rescindatur si postea instrumenta rescissoria reperiantur si lata sit contra fiscum minorem vel ecclesiam vel contra priuatum si petat restitutionem ex iusta ignorantia vel iusto impedimẽtũ siue ille actor sit siue reus, vi.gl.9.l.19.ti.22.p.3
Et quod tempus detur ad hanc restitutionem petendam contra sententiam, vide ibidem glos.11.&.12.
Sententia lata pro defuncto prodest hæredi, vide glosam.14.dictæ legis 19.tit.22.par.3.
Sententia lata per prædecessorem contra prætendentem ius ad beneficium an prosit successori in beneficio, vide glo.15.d.l.19.
Sententia lata pro aliquo quam actionem ipse intentare debeat contra condemnatum, vide glo.18.d.l.19.tit.22.par.3.
Sententia inter aliquos lata alij etiam scienti agitari non præiudicet nisi ille citatus ad causam fuerit & quando, vide glo.2.l.20.ibidem.
Sententia contra aliquem lata an alijs præiudicet, vide glos.4.d.l.20.vbi illud exemplificat diuersimode.
Et talis sententia comprehendat cõplices siue auxiliantes, & quid in causis criminalibus, vide ibidem.
Sententia an noceat sequenti vocato ad maioriam, vide dictam glosam 2.columna.2.
Sententia lata contra hæredem an noceat fideicommissario, & quando, vide

vide.d.glo.4.col.1.in fine & col.2.
Sentẽtia lata contra prædecessorem in vno casu non præiudicat sequenti vocato, vide ibidem col.2.ad finem.
Sententia lata pro aliquo in qua fuerunt ei res adiudicatæ vt bona maioriæ, an ille dicere possit res illæ ex iniusta sententia fuisse sibi datæ & dixit se posse eas alteri relinquere tanquam libera, vide dictam glo.4. in finalis verbis.
Sententia lata contra vnum ex reis debendi præiudicat alij, & an lata cõtra vnum ex reis credendi noceat alij, vide ibidem glo.5.&.6.
Sententia lata ab vno ex correis an prosit altero, vide glo.7.ibidem.
Sententia lata contra reum qui alicui rem pignorauerat super re pignorata creditore sciente & non contradicente an ei præiudicet, vide glo.8. l.20.tit.22.par.3.
E quando talis sententia lata contra debitorem super proprietate pignoris præiudicet creditori scienti & tacenti, vide ibidem.
Sententia lata pro vno ad hoc vt noceat alijs requiritur scientia illorum quibus nocere potest etiam si contendatur de libertate, vi. gl.18.ibid.
Sententia lata super libertate vel seruitute nocet alij æque principale ius prætendenti si sciuit causam agi quomodocunque pronuntiatum sit, vide glo.19.ibidem.
Et idem in sententia lata super subiectione contra subiectum ad alicuius petitionem quæ nocet domino si illud sciuerit, vide ibidem glo.20.
Sententia lata pro filio contra patrem vel matrẽ nolentes illum in filiũ recognoscere nocet alijs omnibus de parentela, vide ibidem in glo.22.
Sententia lata contra testamentum an & quando extendenda sit ad legatarios si per viam querelæ testamentum rescindi petatur, vide ibidem in glo.25.d.l.20.tit.22.par.3.
Sententia lata pro vno an noceat alijs in seruitute constituenda vel in iã constituta, vide glo.2.l.21.tit.22.par.3.
Sententia lata contra socium in aliqua re an noceat alijs ibidem ius habẽtibus, vide glo.3.d.l.21.
Sententia lata in fauorem accusati de adulterio an prosit mulieri quæ dicitur adultera & quando, vide glo.5.d.l.21.
Sententia lata pro mandatario an prosit mandanti, vide ibidem.
Et an in sententia iudex possit reseruare sibi potestatem minuendi pœnã quam imposuit, vide glo.4.l.22.tit.22.part.3.
Sententia in qua est apposita pœna dupli si non soluerit quando valeat, vide glo.5.ibidem.
Sententia & si transiuerit in rem iudicatam ab ea appellari potest per tertium cui interest & prætendit ius in re, vide glo.1.l.4.tit.23.par.3.
Sententia an in isto casu lata pro tertio appellante an prosit victo, vi.ibid.
Et an durante tertij appellatione sententia mittatur in executione cõtra victum, vide.d.glo.1.d.l.4.
Sententia an debeat mitti in executionem contra socium non appellantem durante appellatione sui consortij, vide glo.4.l.5.ti.23.par.3.
Sententia lata contra plures à qua non fuit appellatum si vnus ex illis sit minor & se contra eam restituat an alijs socijs prosit, vide gl.6.ibidem.
Sententia si non feratur in die citationis sed prolongetur ad alium an tũc partes iterum sint citandi, vide glo.3.l.7.tit.23.par.3.
Sententia à iudice lata contra absentem causa reipublicæ iudice hoc sciẽte non valet, vide glo.6.l.10.tit.23.par.3.
Sententia non debet in executionem mitti contra aliquem si iste ab aduersario suo fuit impeditus, vide glo.2.l.12.ibidem.
Et an pactum à partibus factum vt à sententia non possit appellari valeat & de hoc, vide glo.6.l.13.tit.23.par.3.
Sententia & ab ea appellari non potest siue sit diffinitiua siue interlocutoria quando generaliter à principe sublata fuit appellatio, vide glosam nonam ibidem.
Sententia lata in causa appellationis post terminum ad appellãdum aduersario sciente neque contradicente an valeat, vide glosam quintam legis.22.tit.23.par.3.
Sententia lata post tempora appellationum de curia an valeat, vide glos. 2.l.24.tit.23.par.3.
Sententia à qua fuit appellatum si confirmetur an semper in illo casu debeat fieri condemnatio expensarum, vide glo.3.l.27.tit.23.par.3.
Sententia si tantum lata sit super confiscatione bonorum vel parte an appellationis prosequtio ad hæredes transeat, vide glo.2.l.28.ibidem.
Et quare in quæstione de bonis appellatio ad hæredes transeat, vide dictam glosam.2.
Et quid si in sententia sua iudex pœnam ordinariam non posuit sed aliã, vide ibidem.
Sententiæ duæ conformes si præcesserint an sit locus supplicationi, vide glo.2.l.4.tit.24.par.3.
Et an in sententia confirmatoria cui vna alia tantum præcessit possit supplicari si lata fuit in curia regali, vide ibidem.
Sententia & an supplicari possit à sententia à qua quis appellare noluit cum potuisset, vide glo.1.l.5.ti.24.par.3.
Et an in supplicatione quæ principi datur debeat dici per ipsum non obstante tali sententia quæ transiuit in rem iudicatam, vide ibidem.
Sententia contra minorem seu rempublicam lata quando fuit nulla ex aliqua causa per restitutionem rescindi nõ debet, vide glosam quintã l.1.titulo.25.par.3.
Et quid si ciuitas fuit contumax in creando defensorem an sententia valeat, vide.d.glo.5.
Sententia lata per instrumenta falsa non valet etiam si absque dolo partis sint producta, glo.2.l.1.tit.26.par.3.
Sententia lata ex falsis probationibus dolo producentis cõtra absentem minorem vel ecclesiam est ipso iure nulla, vide glo.3.ibidem.
Sententia lata ex falsis probationibus si hoc pars velit probare vtrum testes producere possit attestationis iam publicatæ, vide glosam quintã d.l.1.tit.26.par.3.
Sententia lata per falsos testes seu per aliam falsitatem an possit peti quod rescindatur post.20.annum compellendo victorem per viam denuntiationis euangelicæ si fuit falsitatis conscius, vide glosam tertiam.d.l.2. titulo.26.parl.3.
Sententia lata contra legem non tenet, & quid si legis intellectus sit dubius, vide glo.1.d.l.3.ibidem.
Sententia si feratur de consensu partium lite non contestata an valeat, vide glo.2.d.l.5.tit.26.par.3.
Sententia lata lite non contestata an valeat attenta lege ordinamenti, de qua per.d.glo.2.d.l.2.
Sententia lata sine litis contestatione vbi fuit processum summariè & sine strepitu & figura iudicij an valeat, vide glosam secundam legis.5.titulo.26.par.3.
Sententia in vno loco lata an possit mitti in executionem in alio scilicet originis, vide glo.2.l.1.tit.27.part.3.
Sententiæ iudicum inferiorum an possint mitti in executionem per iudices maiores, vide glo.3.ibidem.
Sententia à qua fuit appellatum si à iudice appellationis cõfirmetur quis eam in executionem mittet, vide glo.3.l.1.tit.27.par.3.
Sententia an possit executioni mandari per iudicem qui aliàs erat iudex rei condemnati sine literis iudicis condemnantis, vide glo.5.d.l.1.
Sententia an dicatur habere semper executionem paratam, vi.ibidem.
Sententia qualiter debeat in executionem mitti si lata sit contra plures etiam in causa criminali, vide glo.1.&.2.l.4.tit.27.par.3.
Et quid si lata sit contra duas vniuersitates vel contra abbatem & capitulum qualiter teneant, vide.d.glo.2.d.l.4.
Et an tunc possint contra quemlibet insolidum agi si à principio ita obligati erant, vide glos.3.ibidem.
Sententia etiam si lata sit pro aliquo potest omitti & agi ex actione prima si pinguius per actionem ei consulitur, vide.d.glo.3.
Sententia intra quantum tempus debeat exequi de omni iure, vide glos. 1.per text.ibi.l.5.tit.27.par.3.
Et an iudex ex causa possit tempus hoc minuere siue augere, vi.ibidem.
Sententia semper obligat præcisè ad soluendum & tollit facultatem soluendi interesse, vid. glosam tertiam ibidem.
Sententia lata pro nuntiante aliquod opus tanquam nouum & sibi nociuum si ab ea nũtiatus appellet & præstet cautionem an ædificare possit, vide glo.3.l.9.tit.32.par.3.
Sententia si lata sit contra vxorem adulteram an postea ipsa redintegrationem matrimonij petere possit si probet virum suum postea fornicasse, & an iudicis officio, & an recuperet dotem quam propter adulterium amisit, vide glo.5.quæst.3.l.8.tit.2.par.4.
Sententia diuortij licet lata sit propter adulterium si ille qui non delinquit velit alteri reconciliari, & an alter etiam inuitus ad hoc cogendus sit, & quid si ambo fuerunt fornicati ad paria delicta, &c. vide glo.3.l.5. titulo.10.par.4.
Sententia si pro aliquo lata sit ille non solum illi renuntiare poterit per actum verbi sed etiam per actum facti, vide glosam secundam legis.6. titulo.10.part.4.
Et an videatur renuntiare sententiæ ille qui de nouo petit illud pro quo habebat pro se sententiam, vide.d.glo.2.l.6.tit.10.par.4.
Sententia lata ab Episcopo canones ignorãte an valeat, & an ipse peccet tunc & quando, vide glo.3.in fine.l.7.tit.10.par.4.
Sententia nobilitatis pro aliquo lata bene extenditur ad eius fratres, vide glosam.9.d.l.7.
Sententia deportationis in insulam an secum afferat bonorum confiscationem, vide glo.8.l.2.per text.ibi tit.18.part.4.
Et an iudex in sententia sua possit deportato reseruare bona, vide glo.vndecimam.d.l.2.
Sententia lata in iudicio summario quando præiudicet in iudicio ordinario, vide glo.4.l.7.tit.19.part.4.
Sententia lata in iudicio summario alimentorum & executioni mandata non obstat sententiæ in contrarium postea latæ in iudicio plenario, vide dictam glos.4.
Sententia lata pro seruitute matris aliquorum qui tempore sententiæ in

Universidad de Deusto
Biblioteca

vtero existebant an præiudicet illis, vide glossam primam in fine legis 2.titulo.21.part.4.
Sententia aliquando ferri potest super non petitis, vide gloss.1. per textum ibi.l.8.tit.1.par.5.
Sententia lata contra fiscum indefensum & sine aduocato non tenet, & an idem sit si eodem modo detur contra ecclesiam, vide glos.5.colum.1.in medio.l.19.tit.8.par.5.
Sententia lata in fauorem rei principalis prodest fideiussori, & quando, vide glo.4.l.15.tit.12.par.5.
Sententia an exigatur super amissione iuris creditoris qui propria authoritate capit rem debitoris vel ipsum, vide glossam quintam in fine legis.11.tit.13.par.5.
Sententia an & quando possit exequi in re alteri pignorata, vide glos.5.legis.38.tit.13.par.5.
Et an condemnatus per sententiam vt soluat indebitum si illud soluat repetere possit, & quando, vide glossas legis.33.per textum illum ibi titulo.14.par.5.
Sententia an teneat non inspectis neque visis verbis testamenti, vide glo.6.l.1.titulo.2.par.6.
Sententia an perficiatur ex verbo subaudito vbi aliud verbum nō potest intelligi salua ratione recti sermonis, vide glo.3.l.6.tit.3.par.6.
Sententia lata expressa duplici causa valet, licet vna tantum sit vera, vide glo.2.in principio.l.8.tit.7.par.6.
Sententia iudicis per quam priuat executorem testamentarium ab officio exequendi, an sit necessaria vt talis executor nolens voluntatē defuncti adimplere lucrum aliquod ex testamento capere non possit, vide glo.2.l.8.per text.ibi.tit.10.par.6.
Sententia an ex indicijs indubitatis dari possit aliquem creduliter damnando, vide glossam quartam cum alijs ibi.l.26.per textum ibi titulo primo.par.7.
Sententia iudicis an requiratur quando vidit reum accusatum sine culpa an vero debeat rem sic indiscussam relinquere, vide glo.9.ibidem.
Et an ante sententiam proditor habeat rerum suarum dominium & alienare possit, vide glo.2.&.3.l.4.per text.ibi.tit.2.part.7.
Sententia non requiritur vbi lex notat factum, vide.d.glo.3.in fine.
Sententia per quam maritus alicuius mulieris damnatur vt Regi seruiat in triremibus, an debeat executioni mandari vxore sua reclamante, vide glo.4.l.4.tit.31.par.7.
SENTENTIAE ARBITRORVM an sufficiant ad corroborandam consuetudinem, vide glo.8.l.5.tit.2.par.1.
Sententia arbitri cōtra ius lata si electus sit vt iudicet secundum ius an valeat, vide glo.4.l.23.tit.4.part.3.
Sententiæ arbitrorum vel delegati vel arbitratoris debet doli carere quia hoc inest compromisso licet non dicatur, vide glossam.13. in dicta lege.23.
Sentētia arbitri impediti per partes cognoscere aliqua de causa an teneat & an sit necessarium ibi opponere doli exceptionem, vide glossam.4.legis.31.titulo.4.par.3.
Sententia iudicis delegati qui in veritate est iudex sed illud ipse ignorat an teneat, glo.3.l.4.tit.9.par.6.
Sentētia arbitrorum in diebus feriatis fieri nō debet & quid si partes postea illam ratam habuerint, vide glo.3.l.32.tit.4.par.3.
Sententia arbitri corrupti pecunijs tenet licet obstet exceptio, vid.glo.quartam.l.34.tit.4.par.3
Sententiæ arbitri vel arbitratoris debent mitti in executionem per indicem ordinarium si a partibus petatur, vide glossam septimā.dict.l.35.tit.4.par.3.
Sententia iudicis arbitri qualiter & quibus seruatis debeat ferri, vide glo.1.l.107.tit.18.par.3.
Sententia arbitri an transferat dominium, vide glossam primam.col.4.quæstione.41.l.10.tit.26.part.4.
Sententia à iudice delegato lata vltra diem sibi præfinitum an valeat glo.5.l.37.tit.11.par.5.
Sententia iudicis arbitri an infamet vel nō & quando & in quibus & an de consensu partium, vide glossam vndecimam.legis quintę.per text.ibi.tit.6.par.7.
SENTENTIA AB INCOMPETENTE IVDICE lata qui pronūtiauit se competentem an valeat, vide glo.1.l.15.tit.22.par.3.
Sententia lata à iudice incompetenti quem partes credunt esse suum iudicem & in eo errant an teneat, vide glo.2.d.l.15.
Neque refert an in iure vel in facto errent ante vel post litis contestationem vnus vel ambo, vide ibidem.
Et quid si iudex habeat in eos iurisdictionem sed non vsus iurisdictionis vide ibidem in glo.3.d.l.15.
Sententia ab incompetente iudice lata etiam si sit Rex vel Imperator an infamet, vide glo.1.l.5.tit.6.par.7.
Et an & quando post sententiam super crimine latā remaneat delinquēs infamatus, vide glossa.4.d.l.5.per text.ibi.
SENTENTIA RESCINDITVR, VEL RETRACTATVR, VEL RETRAHITVR, VEL REVOCATVR.
Sententia lata an debeat rescindi per falsitatem instrumenti quam falsitatem iam in causa principali allegauit & nihilominus sententia lata fuit vide glo.4.l.116.tit.18.par.3.
Sententia potest à iudice qui illam dedit reuocari quantum ad mulctam condemnato impositam non vero quātum ad aliam pœnam, vide gl.2.3.&.4.l.4.tit.22.par.3.
Et an istud iudex necessario facere teneatur an si voluerit, vi.d.glos.3.
Et an istud procedat etiam si mulcta sit imposita ratione contumaciæ vel delicti, vide glo.4.ibidem.
Sententia lata per falsos testes siue instrumenta intra quantū tempus possit retractari, vide glo.7.l.13.tit.22.part.3.
Sententia lata pro aliquo cum iustitiam non haberet an rescindatur tanquam contra libellum lata, vide glo.1.l.16.tit.22.par.3.
Sententia quæ transiuit in rem iudicatam an retractetur per instrumenta de nouo reperta, vide glo.8.l.19.tit.22.par.3.
Sententia quæ transiuit in rem iudicatam an rescindatur si postea instrumenta rescissoria reperiantur si lata sit contra fiscum, minorem vel ecclesiam vel contra priuatum si petat restitutionem ex iusta ignorantia vel iustum impedimentum siue ille actor sit siue reus, vide glo.9.l.19.titulo.22.par.3.
Et quod tempus detur ad hanc restitutionem petendam contra sententiā vide ibidem in glos. 1.&.12.
Sententia rescisa per in integrum restitutionē consequitur quis rescisionē iudicij, & an iudex aliquid iudicare possit super prima causa, vide glo.8.l.3.titulo.25.pat.3.
Sententia lata pro libertate concurrendo dolo procuratoris vel aduocati non retractabitur per restitutionem & qualiter victo consulatur, vide glo.6.l.1.tit.26.par.3.
Sententia lata per falsos testes super aliam falsitatem an possit peti quod rescindatur per.20.annum compellendo victorem per viam denuntiationis euangelicæ si fuit falsitatis conscius, vide glossam tertiam legis 2.titulo.26.part.3.
Sententia an & quando possit rescindi superueniente probationum copia, vide glo.2.l.33.tit.14.par.5.
Et quid si sit prolata inter personas inter quas est prohibita donatio, vide glossam.5.ibidem.
SENTENTIA in causa maioriæ, & an sententia noceat sequenti vocato ad maioriam, vide glo.4.col.2.l.20.tit.22.par.3.
Sententia lata pro aliquo in qua fuerunt ei res adiudicatæ vt bona maioriæ an ille dicere possit res illæ ex iniusta sententia sibi fuere datæ etiā si dicat se posse eas alteri relinquere tanquam libera, vide dictam glos. qtartam in fine.
Sententia lata contra tenentem rem maioriæ vel restitutioni subiectam nocet eius hæredi vel successori, vide glossam tertiam.col.2.quæstiōe quarta.l.10.tit.26.par.4.
Sententia lata contra possessorem maioriæ an noceat alijs post eum venientibus, vide glo.2.l.17.tit.6.part.6.
SENTENTIA mortis intra quantum tempus debeat exequi si est contra aliquem lata, vide glo.5.l.5.tit.27.par.3.
Sententia mortis contra aliquem lata poterit exequi de nocte & quādo, vide glo.7.l.5.tit.27.par.3.
Sententia mortis contra aliquem lata quando suspendi debeat, vide glo.4.l.11.tit.31.par.7.
SENTENTIA priuationis necessaria non est vbi quis est ipso iure priuatus & ad quid sic, vide glossam tertiam.columna secunda.in medio.l.4.tit.2.par.7.
SENTENTIA declaratoria an sit necessaria in casibus in quibus contrahitur infamia ex ipso facto, vide glossam decimamoctauam legis 4.per text.ibi tit.6.par.7.
SENTENTIA confirmatoria lata per dominos de consilio an per Regis supplicationem reuocari possit & quando, vide glossam primā legis.3.tit.24.part.3.
Sententia confirmatoria in curia Regis quando ibidem venit de gradu in gradum & ibi lis cæpta non fuit si ab ea fuerit Regi supplicatū, an hoc non obstante mandari possit executioni, vide glossam secundam.l.4.titulo.24.par.3.
Et an à sententia confirmatoria cui vna alia tempore cessit possit supplicari si lata fuit in curia Regis, vide ibidem.
SENTENTIA PRIMA ET SECVNDA.
Et sententia secunda lata contra primam quæ iam transierat in rem iudicatam an valeat, vide glossam quintam legis.15.tit.11.part.3. & glo.2.l.13.titulo.22.part.3.
Sententia prima si sit condemnatoria secunda in causa appellationis ab absolutoria vel ecōtra qualiter tunc formetur sententia, vide glossam 5.l.110.tit.18.par.3.

Sententia prima si nulla sit qualiter pronuntiabitur in secunda appellatione, vide gl.5.l.110.tit.18.par.3.
Sententia primo lata purè si postea in eadem sententia apponatur conditio, an valeat talis appositio, vide glossam secundam legis tertiæ. titulo.22.partita.3.
Sententia secunda an teneat contra primam quæ transiuit in rem iudicatam si ad secundam ex noua instantia fuit reuentum & quando, vide glo.1.&.2.l.13.tit.22.par.3.
Quod extenditur etiam si secunda sententia proferatur de consensu partium, vide.d.glo.1.in principio.
Et quid si contra primam sententiam quæ transiuit in rem iudicatam opponatur de iniustitia ipsius, vide.d.glo.2.col.2.
SENTENTIA diffinitiua & post sententiam diffinitiuam aliquando de causa cognoscitur, vide glo.11.l.12.tit.14.par.3.
Sententia diffinitiua qualiter & sub quibus verbis fieri debeat, vi.gol.1.&.2.l.109.per text.ibi tit.18.par.3.
Sententia mere diffinitiua quæ dicatur, vide glossam quartam legis.2.titulo.22.part.3.
Sententia diffinitiua ferri potest contra reum contumacem etiam lite nō contestata iure Regio, & quid de alio iure, vide glo.2.l.10.tit.22.part.3. & glo.2.l.11.tit.23.par.3.
SENTENTIA interlocutoria dicitur omnis iussus iudicis pendente lite, vide glo.4.l.2.tit.22.par.3.
Et an commissio citationis cum tenore ipsius dicatur sententia interlocutoria, vide glo.4.d.l.2.
Sententia interlocutoria dicitur quæ fertur à iudice super appellatione ab interlocutoria saltim respectu partium, vide ibidem.
Et idem est in pronuntiatione super desertione appellationis seu lata obseruatione iudicij, vide ibidem.
Et an ista habeat vim diffinitiuæ, vide ibidem.
Et quid dicatur sententia interlocutoria diuersis modis exemplificat, vide dictam glos.4.
Sententia interlocutoria quæ continet aliquid dari vel fieri licet interlocutoria sit habet vim diffinitiuæ, vide.d.glo.4.
Sententia interlocutoria habens vim diffinitiuæ an debeat regulari secū dum naturam diffinitiuæ, vide ibidem.
Et an talis interlocutoria dicatur mere diffinitiua, vide ibidem in dicta glo.4.in fine.
Sententia interlocutoria large loquendo dicitur diffinitiua illius articuli vide ibidem.
Sententia interlocutoria non est necesse quod feratur in scriptis, vide gl.5.d.l.2.tit.22.par.3.
Sententia interlocutoria à iudice lata quandocunque velit ante diffinitiuam sententiam illam poterit reuocare, & an in reuocatione iusta causa debeat interuenire, & an post citari debeat, vide glossam sextam dictæ legis secundæ.
Sententia interlocutoria an & quando ab ea appellari possit, vide glos.1.2.&.3.l.13.tit.23.part.3.
Et quid si interlocutoria sit de torquendo aliquo, vide ibidem glo.2.
SENTENTIA inter aliquos lata, & sententia lata pro defuncto prodest hæredi, vide glo.14.l.19.tit.22.part.3.
Sententia lata per prædecessorem contra prætendentem ius ad beneficium, an prosit successori in beneficio, vide glossam decimamquintā dictæ legis.19.
Sententia inter aliquos lata alij etiam scienti agitari non præiudicat nisi ille citatus ad causam fuerit & quando, vide glossam secundam legis 20.tit.22.in part.3.
Sententia contra aliquem lata an alijs præiudicet, vide glos.4.d.l.20.vbi illud exemplificat diuersimode.
Et an talis sententia comprehendat complices siue auxiliantes, & quid in causis criminalibus, vide ibidem.
Sententia an noceat sequenti vocato ad maioriam, vide.d.glo.4.col.2.
Sententia lata contra hæredem an noceat fideicommissario, & quando, vide.d.glo.4.col.1.in fin.& colum.2.
Sententia lata contra prædecessorem in vno casu non præiudicat sequēti vocato, vide ibidem in.d.glos.4.col.2.ad finem.
Sententia lata pro aliquo in qua fuerunt ei res adiudicatæ vt bona maioriæ, an ille dicere possit res ille ex iniusta causa sibi fuere datæ, & sic dicit se posse eas alteri relinquere tanquam libera, vide dictam glo.4.d.legis.20.tit.22.par.3.
Sententia lata contra vnum ex reis debendi præiudicat alijs, & an lata contra vnum ex reis credendi noceat alijs, vide ibidem glossam quintam & sextam.d.l.20.
Sententia lata pro vno ex correis an prosit altero, vide glo.7.ibidem.
Sententia lata contra eum qui alicui rem pignorauerat sub re pignorata à creditore sciente & non contradicente, an ei præiudicet, vide glo.8.legis.20.tit.22.par.3.
Et quando talis sententia lata contra debitorem super proprietate pignoris præiudicet & creditori scienti & tacenti, vide ibidem.
Sententia lata pro vno ad hoc vt noceat alijs requiritur scientia illorum quibus nocere potest etiam si contendatur de libertate, vide ibidem glossam.18.
Sententia lata super libertate vel seruitute nocet alij æque principale ius prætendenti si sciuit causam agi quomodocunque pronuntiatum sit, vide glo.19.ibidem.
Et idem in sententia lata super subiectione contra subiectum ad alicuius petitionem quæ nocet domino si illud sciuerit, vide glossam vigesimam ibidem.
Sententia lata pro filio contra patrem vel matrem nolentes illum in filiū recognoscere nocet alijs omnibus de parentela, vide ibidem glossam vigesimamsecundam.
Sententia lata pro vno an noceat alijs in seruitute cōstituenda vel in iam constituta, vide glo.2.l.21.tit.22.par.3.
Sententia lata contra socium in aliqua re an noceat alijs ibidem ius habētibus, vide glo.3.d.l.21.
Sententia in fauorem accusati de adulterio an prosit mulieri quæ dicitur adultera & quando, vide glo.5.d.l.21.
Sententia lata pro mandatario an prosit mandanti, vide dictam glos.5.d.l.21.tit.22.par.3.
Sententia & si transiuerit in rem indicatam ab ea potest appellari per tertium cui interest & prætendit ius in re. & an in hoc casu sententia lata pro tertio appellante prosit victo, vide glossam primam legis quartæ. titulo.23.par.3.
Et an durante tertij appellatione sententia mittatur in executionem contra victum, vide ibidem.
Sententia lata contra tenentem rem maioriæ vel restitutioni subiectam nocet eius hæredi vel successori, vide glossam.3.colum.2.quæstione.4 legis.10.tit.26.par.4.
Sententia lata in fauorem rei principalis prodest fideiussori & quando. vide glo.4.l.15.tit.12.par.5.
Sententia lata contra possessorem maioriæ an noceat alijs post eum venientibus, vide glo.2.l.17.tit.6.par.6.
SENTENTIA pro libertate dote matrimonio vel pro testamento lata valet si iudices sint in hoc pares, vide glossam tertiam legis.18.titulo.22.par.3.
Et quid si talis sententia sit euidenter iniqua, vide ibidem.
Et quæ sit in hoc ratio, vide ibidem glo.4.
Et si causa fauorabilis non sit & iudices sint pares tenebit sententia in fauorem rei lata, & quid in hoc hodie seruetur per leges nouiores, vide ibidem glossam.5.
Sententia lata super libertate vel seruitute nocet alij æque principale ius prætendenti si sciuit causam agi quomodocunque pronunciasset, vide glo.19.l.20.tit.22.par.3.
Et idem est in sententia lata super subiectione contra subiectum ad alicuius petitionem quæ nocet domino si illud sciuerit, vi.ibidem in gl.20.
Sententia lata pro libertate concurrendo dolo procuratoris vel aduocati non retractabitur per restitutionem & qualiter victo consulatur, vide glo.6.l.1.tit.26.par.3.
SENTENTIA pro vel contra matrimonium lata quæ transiuit in rem iudicatam an per secundam sententiam retractari possit, vide glossam 4.l.13.tit.22.par.3.
Sententia lata pro matrimonio & tunc in hoc erant appellationes & iudex vnam elegit & postea Papa in hoc decisionem dedit an reuocetur prima sententia, vide ibidem.
Et an idem sit dicendum in matrimonio spirituali quod est in carnali, vide ibidem in dicta glo.4.
Sententia lata pro matrimonio dote vel testamento valet si iudices sint in hoc pares, vide glo.3.l.18.tit.22.part.3.
Et quid si talis sententia sit euidenter iniqua, vide ibidem.
Et quæ sit in hoc ratio, vide glo.4.ibidem.
Et si causa fauorabilis non sit & iudices sint pares tenebit sententia in fauorem rei lata, & quid in hoc hodie seruetur per leges nouiores, vide ibidem in glo.5.
SENTENTIA excommunicationis siue iusta siue iniusta debet timeri & iniustè excommunicatus meretur quo ad Deum, vide glossam.1.l.20.tit.9 par.1.
Sententia excommunicationis lata contra canonem tenet, lata vero contra formam hominis non, vide glos.4.d.l.20.
Sententia excommunicationis regulariter per appellationem non suspēditur, limita in duobus casibus, de quibus per gloss.5.legis.21.titulo nono partita prima.
Sententia excommunicationis ad modicum tempus alicui relaxata (forte vt testificet) an eo tempore valeat appellare, vide ibidem in fine.
SENTENTIA contra ecclesiam indefensam lata legitime tamen citata an teneat & quid in republica vel minore, vide glossam quintam legis.1.titulo.25.part.3.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Sententia lata ex falsis probationibus dolo procedentis contra ecclesiam nondum vel absentem est ipso iure nulla, vide glossam tertiam legis 1.tit.16.par.3.
Sententia lata contra fiscum indefensum & sine aduocato non tenet, & an idem sit si eodem modo detur contra ecclesiam, vide glo.5.columna 1.in medio.l.19.tit.8.part.5.
SENTENTIA EXEQVITVR vel executioni mandatur, vel in executionem mittitur, & sententia lata cõtra reum mittitur in executionẽ cõtra emptorẽ illius rei si erat litigiosa, vide glo.3.l.14.tit.7.p.3.
Et an in hoc sit differentia an sciens vel ignorans emerit, vi.ibidem.
Sententia an debeat mitti in executionem contra socium non appellantem durante appellatione sui consocij, vide glo.4.l.5.tit.23.par.3.
Sententia non debet mitti in executionem contra aliquem si iste ab aduersario suo comparere fuit impeditus, vide glo.2.l.12.tit.23.par.3.
Et an pactum à partibus factum vt à sententia non possit appellari valeat & de hoc, vide glo.l.13.ibidem.
Sententia in vno loco lata an possit mitti in executionem in loco alio scilicet originis, vide glo.2.l.1.tit.27.par.3.
Sententiæ iudicum interiorum an possint mitti in executionem per iudices maiores, vide ibidem in glo.3.
Sententia à qua fuit appellatum si a iudice appellationis cõfirmetur quis eam in executionem mittet, vide glo.3.l.1.tit.27.par.3.
Sententia an possit executioni mandari per iudicem qui alias erat iudex rei condemnati sine literis iudicis condemnantis, vide glo.5.d.l.1.
Sententia an dicatur habere semper executionem paratam, vide dictam glossam quintam.
Sententia in quibus bonis debeat mitti in executionem, vide glossas.l.3. titulo.27.part.3.
Sententia qualiter debeat in executionem mitti si lata sit contra plures etiam in causa criminali, vide glo.1.&2.l.4.tit.27.par.3.
Et quid si lata sit contra duas vniuersitates vel contra abbatem & capitulum qualiter teneat, vide.d.glo.2.d.l.4.
Et an tunc possit contra quemlibet in solidum agi si à principio ita obligati erant, vide glo.3.l.4.tit.27.part.3.
Sententia intra quantum tempus debeat exequi de omni iure, vide glos. 1.per text.ibi.l.5.tit.27.part.3.
Et an iudex ex causa possit tempus minuere siue augere, vide ibidem.
Et quid in sententia mortis contra aliquem lata, vide ibidem in glos.5.
Sententia mortis contra aliquem contra aliquem lata poterit exequi de nocte & quãdo, vide glossam septimam legis quintæ.titulo vigesimo septimo.part.3.
Sententia an & quando possit exequi in re alteri pignorata, vide glo.5.& 6.l.38.tit.13.par.5.
SENTENTIATVS ad mortem statim debet talis sententia in executionem mitti quando transiuit in rem iudicatam, vide glossam.5.l.5. titulo.27.partita.3.
SEPARATIM si aliqui consentiant in re communi pluribus vt singulis an illud valeat, vide glo.3.l.10.tit.31.par.3.
SEPELIRI an possit mulier prægnans in loco sacro, vel an prius scindi debeat, vide glo.2.l.14.tit.10.par.1.
Sepeliri in ecclesia debet quilibet mortuus & quid de consuetudine, vide glo.7.l.1.tit.11.par.1.
Sepelire mortuos an teneant religiosi & quid si habente Episcopo loci, vide glo.9.per text.ibi.l.2.tit.12.par.1.
Sepeliri non debet fidelis in loco priuato etiam eo volente sed in cimenterio, vide glo.1.l.2.tit.13.par.1.
Sepelire mortuos quis teneatur, vide glossam.1.2.&3.legis tertiæ.titulo 13.partita prima.
Sepelire mortuos an possint laici, vide.d.glos.3.
Sepeliri an possit quis in sepulchro alterius eo inuito, & quid in necessitate, vide glo.2.l.4.tit.13.par.1.
Sepeliri vbi debeat quilibet mortuus, vide glossam primam cum alijs ibi.l.5.tit.13.part.1.
Sepeliri vbi debeat parrochianus duarum ecclesiarum, vide glossam secundam.d.l.5.
Sepeliri potest quilibet vbi voluerit siue masculus siue fœmina sit, & quid de filio familias, vide glo.5.d.l.5.
Sepeliri non debet quis in loco priuato, vide glossam decimamtertiam & decimam quartam.d.l.5.
Sepelientes scienter excommunicatum vel vsurarium vel aliter ab ecclesia eiectum qua pœna feriantur, vide glossam sextam legis decimæ.titulo.13.partita.1.
Sepeliri an debeat in ecclesia contemnens per annum confessionem, & quid si non contempsit sed sine confessione decessit, vide.d.glos.6.
Et quid si post contemptum ostendit signa contritionis, vide ibidem.
Sepeliri non debet in regno ille qui extra regnum fuit mortuus si in vita sua ibidem commorare non poterat, vide glossam octauam legis secũdæ.tit.28.par.2.
Sepeliri non debent leprosi in cimenterio aliorum communi, vide glos. 9.l.7.titulo.1.par.4.
SEPTENARII numeri excellentias vide per glossam primam in prooemio primæ partitæ.
Septennium quod desideratur ad validitatem sponsaliorum an debeat esse completum, & an ibidem suppleat discretio, vide glo.1.l.sextæ.titulo.1.part.4.
SEPVLCHRA potest quilibet facere in re sua propria, & tunc extraneus non admittitur, vide glo.4.l.1.tit.13.par.1.
Sepulchrum, vide in verbo SEPVLTVRA.
SEPVLTVRA an detur mortuis tempore interdicti, vide glo.2.& glo. 3.ad fin.l.15.tit.9.par.1.
Sepultura quando possit vendi & quando non, vide glossam tertiam.l.14. titulo.13.part.1.
Sepultura non potest eligi ab aliquo in loco priuato, vide glossam primã legis.2.tit.13.par.1.
Sepulturam propriam potest habere quisin aliqua ecclesia de consensu Episcopi, vide glo.2.l.4.tit.13.par.1.
Sepultura vbi quibus libet mortuis danda sit, vide glossam primam cum alijs ibi.l.5.tit.13.par.1.
Sepultura maiorum quæ sit, vide glossam primam dictæ legis quintæ.tit. 13.partita prima.
Sepultura potest à quocunque in quacunque ecclesia eligi, & quid in filio familias, vide glo.5.d.l.5.tit.13.part.1.
Sepulturam quis eligere alibi non potest si in contemptum suæ ecclesiæ fecerit qui contemptus semper præsumitur, vide ibidem glo.6.
Sepultura potest de consensu Episcopi eligi in capellis seu in ecclesijs nõ habentibus populum, vide glo.13.d.l.5.
Sepultura à fideli eligi non debet in loco priuato, vide glossam decimam quartam.ibidem.'
Sepultura an debeat dari & vbi criminosis, & an ipsi eligere eam possint, vide glo.3.l.8.per tex.ibi.tit.13.par.1.
Sepultura ecclesiastica quibus denegetur, vide glssas legis nonæ.8.&.10. & glos.6.d.l.10.tit.13.par.1.
Et an in sepultura vel monumento iam constructo possit per pactum taxari numerus sepeliendorum, vide glossam secundam legis.13.titulo 31.partita tertia.
Et quid si ante quam cimenterium construatur sit per pactum conuentũ vt ibi nullus sepeliatur an valeat pactum, vide.d.glo.2.d.l.13.
Sepultura & an liceat aliquid ecclesiæ relinquere gratia sepulturæ, vide glo.3.l.10.tit.9.par.6.
Et de pœna frangentium sepulturas, vide glossas legis.12.per textum ibi. titulo nono.parti.7.
Sepultura an sit deneganda debitori alicuius mortuo ad petitionem sui creditoris donec sibi satisfaciat, & quid si illud faciat cum iudicis authoritate, vide glo.1.l.13.per text.ibi.tit.9.par.7.
SEQVESTER an habeat possessionem rei sibi sequestratæ, & quando, vide glo.1.l.1.tit.9.par.3.
Sequester an possit recipere salarium à partibus cum ab eis rem in sequestrum accipit, vide.d.glo.2.d.l.1.
Et quid si sequestrum non fiat à partibus sed per iudicem, an sequestro sit constituendum salarium, vide ibidem.
Sequester debet rem custodire & ex ea fructus percipere & exercere vtiles actiones & præsentabit si ius patronatus sibi fuerit sequestratum, vide glo.3.d.l.1.
Sequester non habet plus potestatis quantum conuentio deponentium sibi tribuit, vide ibidem in glo.4.d.l.1.tit.9.par.3.
Sequester vtrum possit esse ipsemet iudex, vide glo.14.in fine ibidem.
Sequester non potest sequestrum deponere nisi ex iusta causa & iudice interueniente, vide glo.1.l.2.tit.9.par.3.
SEQVESTRATIO facta in castro alicuius dominus cuius est castrum illud occupare per vim vel sine vi non potest, vide glossam primam legis.30.tit.18.par.2.
Sequestratio omni iure prohibita est siue de rebus mobilibus siue immobilibus, siue iuribus siue in spiritualibus, vide glossam in prooemio tituli.9.partita.3.
Et quæ sit de hoc ratio, vide ibidem.
Sed an idẽ sit si pars petat descriptionẽ fieri vt sciatur quantitas, vi.ibidẽ.
Sequestratio eo quod possidens est suspectus fieri debet præcedente causæ cognitione, si tamen fuga institueretur necessaria non est citatio, vide glo.5.d.l.tit.9.par.3.
Sequestratio an fiat ex eo quod post appellationem quis consumit fructus rei in proprios vsus, vide glossam septimam legis primæ.titulo nono.partita tertia.
Sequestratio fieri debet in rebus serui cum inter dominum & seruum est lis super statu suo & quando, vide glossam.12.d.l.titulo.9.par.3.
Sequestratio an possit & debeat fieri penes plures vel in vnum tantum, vide glo.13.d.l.1.tit.9.part.3.

Sequestratio cum a iudice fit qui homines ad eam eligendi sint, & quid si a partibus fiat sequestratio, vid.gl.14.d.l.1.
Et an iudex possit aliquem compellere ad acceptationem sequestri, & quid si adsit causa, vid.d.gl.14.
Sequestratio an fieri possit penes ipsum proprium iudicem, vid.d.gl.14. in fi.d.l.1.tit.9.par.3.
Sequestratio an habeat locum quando vsusfructuarius cauere nõ potest, vid.gl.5.l.20.tit.31.par.3.
SEQVESTRVM non debet reddi nisi iudice iubente, vid.gl.1.l.2.tit. 9.partita.3.
Et vide de materia sequestri.supra in verbo, SEQVESTRATIO.
SERMONES vbi sint faciendi, vid.glo.per tex.ibi.in.l.43.tit.5.partita prima.
Sermones quales esse debeant idest loquutiones cuiuscunque, vid.gl.1.& 2.per tex.ibi.l.1.tit.4.par.2.
SERO quando dicatur, vide glossam.4.l.6.tit.29.par.7.& glo.11.l.8.tit. 31.partita.7.
SERPENS & de multis generibus serpentum, vid.gl.7.l.23.titul.15.partita septima.
SERVIRE nemo potest duobus dominis, vid.gl.6.per tex.ibi.in.l.3.tit. 26.partita.4.
SERVITIA imposita per Regem debent ab omnibus, & etiam a baronibus dari, vid.gl.3.l.22.tit.13.par.2.
Seruitium si detur principi, an possit illud fieri per substitutum, vid.gl.6. l.4.tit.20.par.3.
Seruitium Regium a quo nobiles sunt exempti, an ex redditibus publicis solui possit, vid.gl.3.in fi.l.10.tit.28.par.3.
Seruitia indebita si a vassallis petantur illa per metum extorta creduntur, vid.gl.1.col.3.ad med.l.6.tit.25.par.4.
Seruitum an teneatur offerre vassallus domino si illud a domino sibi nõ denuntietur, & quando sic, vid.gl.2.l.9.tit.23.par.4.
Seruitium si uolit præstare vassallus, an feudo priuari possit, vid.gloss.4. dictæ.l.9.
Seruitium licet sit extraneum a natura feudi valet tamen debet q3 a vassallo adimpleri, vid.gl.6.l.2.tit.26.par.4.
Seruitia si a feudatario limitata promittantur tunc speciale iuramentum requiritur, & quid si seruitia limitata promittantur, an & tunc iuretur fidelitas, vid.gl.4.l.4.tit.26.par.4.
Seruitia & an obses teneatur ad aliqua seruitia, vid.glo.9.l.3.titul.13.parti ta quinta.
SERVITVS an veniat in consideratione respectu pœnitentiæ iniungẽdæ, vid.gl.1.l.25.tit.4.par.1.& gl.3.in prooe.tit.5.par.4.
Seruitus est vilitas mundi quoad Deum tamen omnis macula seruitutis paritate morum abluitur, vid.gl.1.in prooe.tit.5.par.4.
Seruitus quasi dicitur non posse a certo loco euadere, vid.gl.5.l.2.titul. 5. partita.4.
Seruitus quæ impedit redditionem debiti in quo maritus seipsum vendẽdo imposuit, an & quando propter eam vxor maritum a tali seruitute extrahere & liberare possit, vid.glo.6.l.4.tit.5.par.4.
Seruitus mortalitatis æquiparatur, glo.1.l.2.titulo trigesimoquarto.partita septima.
Seruitus ædificiorum probatur spacio longi temporis si habet causam cõtinuam.gl.3.l.29.tit.16.par.3.
Seruitus an possit præscribi in illis rebus quæ sunt in vsu publico, vid.gl. 1.col.3.l.7.tit.29.par.3.
Seruitus non potest imponi in re ecclesiæ sine licentia Papæ, vel Episcopi cui ecclesia subest, vid.ibidem.
Seruitus an possit præscribi in re ecclesiæ quando habet causam continuam, vel discontinuam, & per quod tempus, vid.d.glo.1.in dicta columna.3.
Seruitus quando tempore præscribatur si illam habeat ciuitas, vel res publica, vid.gl.6.in fi.l.7.tit.29.par.3.
Seruitus prædialis quid sit, & qualiter verba concipi debeant, vt intelligatur seruitutem esse prædialem, vide glossam primam.l.1.tit.31.partita tertia.
Seruitus in rebus mobilibus esse non potest, vid.ibid.in gl.2.
Seruitus vrbana dicitur ex qualitate prædij cui debetur non ex qualitate eius qui seruitutem debet, vid.glo.2.ibidem.
Et intellige si domus causa habitandi facta sit secus si causa fructuũ perciendorum, vid.ibidem.in gl.4.
Seruitutes personales sunt quatuor, & quod de ministerio seruorum, vid. glo.6.l.1.tit.31.par.3.
Et an istę seruitutes participes de re alibus sita quod dicãtur seruitutes mixtæ, vid.ibidem.
Seruitus oneris ferendi differt a seruitute tigni immittendi nam illa debens in isto secundo casu parietem reficere non tenetur quod est secus in alio qui aliam debet. vid.gl.2.l.2.tit.31.par.3.
Et quid si non constet de tali impositione seruitutis oneris ferendi, an præsumatur imposita si ita sit et ædificium tempore immemoriali, vide ibidem.
Seruitus oneris ferendi an debeatur si totum ædificium sit diruptum, vid. gl.2.d.l.2.tit.31.par.3.
Seruitutes vrbanæ quæ sint, vid.d.gl.2.
Seruitutes itineris quæ sint, vid.gl.1.l.3.tit.31.par.3.
Seruitutes vrbanæ non dicentur nisi quando sunt in commodum ædificiorum, vid.gl.8.l.2.tit.31.par.3.
Seruitutes rusticæ sunt plures, vid.glossas.legis tertiæ.titulo trigesimo primo.par.3.
Seruitutem habens itineris, an possit ambulare cum socio, & qualiter, vi. gl.3.&.5.l.3.tit.31.par.3.
Et an talis possit æquitare super currum oneratum vel iumentum oneratum rebus, vid.gl.6.ibidem.
Seruitus actus quæ dicatur, vid.gl.7.ibidem.
Seruitus aquæ ductus qualis esse dicatur, vid.gloss.1.l.4.titulo.31. partita tertia.
Seruitutem aquæ ductus si vnus habet in alieno fundo, an canales reficere & purgare teneatur, vid.gl.2.l.4.tit.31.par.3.
Seruitus aquæ ductus publici, vel priuati per quantum tempus præscribatur, vid.d.gl.2.
Seruitus aditus ad fontem concessa, an ibidem veniat haustus aquæ, vide gl.2.l.6.tit.31.par.3.
Seruitus pecoris ad aquam appulsus quæ dicatur, & quando hæc dicatur seruitus realis, vel prædialis, vide glossam.3. &.5.l.6.titulo.31.partita tertia.
Et qualiter cognoscatur, an aliqua sit seruitus realis, vel non, vide glossam 6.dictæ.l.6.
Et in concessione seruitutis ea videntur concessa sine quibus seruitute vti non potest, vi.gl.4.d.l.6.
Seruitus quando prædio debetur attenditur indigentia prædij talis cui illa seruitus debetur, & non plus, & quare, vide glossam secundam.l.7. ibidem.
Seruitutes cessant cessante commoditate prædiorũ ob cuius causam fuerunt concessæ, vid.d.gl.2.d.l.7.
Seruitus an possit imponi a bonæ fidei possessore, vel a marito, vel vsufructuario, vid.gl.1.l.10.tit.31.par.3.
Et an imponi possit a domino qui rem obligauit, vel ab illo qui alias seruitutem habet, vel a prælato, vid.ibidem.
Seruitus imposita ab vno ex socijs alijs dissentientibus si cum ipsi consentiunt mortuus sit ille qui prius consenserat, an nouus socius, & hæres defuncti debeat consentire de nouo, vid.ibid.in gl.5.
Seruitus an possit imponi ab habente vtile dominium, vide glo.legis vndecimæ.tit.31.part.3.
Finito tamen ipsius dominio qui fuit emphyteota finita vel aliter finietur seruitus, vide ibidem.
Seruitus an videatur esse constituta in re vendita si adhuc non fuit tradita in continenti, vid.gl.2.d.l.11.
Seruitus non acquiritur per solam promissionem nisi realiter constituatur, vid.glo.2.l.14.titu.31.par.3.
Seruitus in inuitum locum non habet, & quid dicatur inuitus, vid.ibid. in glo.3.
Seruitus an videatur imposita ex eo quod testator grauauit hæredem ne altius ædificium extollat, & illud solum de primo hærede intelligitur vide glo.4.ibidem.
Seruitus altius non tollendi, & qui illam debet, an possit eleuare ædes licet per talem eleuationem luminibus vicini nõ officiatur, & an ex plãtatione arborum intelligatur fieri contra istam seruitutẽ, & quãdo dicatur quem esse in seruitutes isti possessionem, vid.d.glos.4.
Seruitus ne altius extollatur in quo casu tacitè imposita videatur, vide dict.glo.4.
Seruitus ex quibus quando, & quomodo possit præscribi in rebus alienis, vide glossam secundam, cum sequentibus.l.decimæquintæ.titu.31. partita.3.
Seruitus an constituatur ex exercicio actus quod solet de facili gratiose concedi præsente & sciente eo ad quem pertinet, vide glossam quintam.ibidem.
Et an vti præsumatur iure suo, vid.ibidem.
Seruitus etiam si haberet causam continuam si præscribatur contra ecclesiam debet esse quadraginta annorum, vi.gl.7.ibidem.
Seruitus continua dicitur quando aqua licet actualiter non cadat potentialiter tamen cadere possit vt ex hoc minori tempore præscribatur, vide ibid.in gl.8.
Seruitus continua, vel quasi vel discontinua quæ dicatur, & quare ita nominetur, vid.gl.9.l.15.tit.31.par.3.
Seruitus si habeat causam discontinuam an acquiratur longo tempore quando quis habet titulum verum a tertio, vide glossam duodecimã. dictæ.l.15.

Universidad de Deusto Biblioteca

Seruitus discontinua quando longo tempore praescribatur, & in quibus casibus, vid. ibidem.
Seruitus vrbana vt possit praescribi quatuor requiruntur, vid. remissiuè gl. 2. l. 6. tit. 31. par. 3. & ibi gl. 3.
Et an in seruitute vrbana vel rustica praescribenda requiratur vrbana fides, vid. d. gl. 3.
Et quid de iure canonico, vid. ibidem.
Et quanto tempore praescribatur libertas seruitutis habentis causam continuam, vid. ibid. in gl. 5.
Seruitutem in re aliqua habens, an possit nouum opus nuntiare si ei damnum inde sequitur, vid. gl. 1. l. 5. tit. 32. par. 3.
Seruus si immoderatè se habeat, an sit sustinenda siue pacto, siue naturaliter imposita sit, vid. gl. 2. l. 14. tit. 32. par. 3.
Seruitus morti aequiparatur, & ideo inducit iustum metum quod matrimonium dirimit, vid. gl. 11. l. 15. tit. 2. par. 4.
Seruitus si vna ex pluribus fuerit remissa & sublata, an alia remissa & sublata videatur, vide glossam vndecimam. ad fi. l. 4. titulo decimoquinto. partita. 4.
Seruitutes adhaerentes rebus immobilibus, an iudicentur bona immobilia. gl. 2. q. 1. ad fi. l. 55. tit. 5. par. 5.
Et quid si domus debeat seruitutem, & venditor tempore venditionis de seruitute nihil dicat, an venditio teneat, vid. glo. 3. l. 63. titulo. 5. partita quinta.
Seruitutes rusticae siue vrbanae, an possint hypothecari, vid. gl. 2. in med. l. 2. tit. 13. pat. 5.
SERVVS factus Episcopus statim efficitur liber, vid. gl. 4. per tex. ibi. l. 65. tit. 5. par. 1.
Seruo quae poenitentia imponi debeat, & an peregrinationis, vid. glo. 3. l. 25. tit. 4. par. 1.
Seruus ordinari non debet, & quae sit de hoc ratio ponit gl. 1. l. 18. titul. 6. partita. 1.
Et quid si seruus ordinetur primo ordine sacro, & si fiat subdiaconus, vide ibi. gl. 6. & gl. 1. l. 6. tit. 22. par. 4.
Seruus ingressus religionem si a domino fuerit in seruitutem reuocatus, & postea effectus sit liber ad monasterium redire debet, vid. gl. fi. l. 6. titu. 7. par. 1.
Seruus vouere non debet neque eius votum valet per quod domino fit praeiudicium, vid. gl. 6. l. 3. tit. 8. par. 1.
Serui communicantes cum domino excommunicato non sunt excommunicati quod procedit in illis qui ante excommunicationem illi seruiebant, vid. gl. 9. l. 34. tit. 9. par. 1.
Serui confugiens ad ecclesiam propter domini atrocitatem, an & quando possit ipse illum extrahere, vide glossam secundam. l. 3. tit. 11. partita prima.
Seruus confugiens ad ecclesiam iudicis timore inde extrahi non debet sicuti liber, vid. ibidem.
Seruus potest sibi vbi voluerit eligere sepulturam, vid. glo. 5. l. 5. titulo. 13. partita. 1.
Seruus ex quibus possit facere eleemosynam, vide gloss. 8. l. 12. titulo. 23. partita. 1.
Seruus secundum consuetudinem certi loci suspendebantur pro primo furto, vt refert gl. 20. in fine. l. 2. tit. 15. par. 2.
Seruus an excusetur vxorem domini sui occidendo de domini mandato quia credebat illam adulteram, vide glossam septimam. l. 6. titulo. 18. partita. 2.
Seruus an teneatur domini salutem praeferre suae, vid. glo. 6. l. 2. titulo. 19. partita. 2.
Seruus potest esse in iudicio defendendo res domini absentis, & an debeat cauere de rato, vid. gl. 1. l. 9. tit. 2. par. 3.
Seruus pro vindicanda nece domini potest esse in iudicio, & hoc facto cõsequitur libertatem, vid. gl. 3. ibidem.
Seruus si de possessione seruitutis proclamet in libertatem lite contestata poterit per se, vel per procuratorem actiones mouere, vid. gl. 3. l. 4. titu. 5. par. 3.
Seruus dicens se liberum quando illud probare debeat, & non eius dominus. gl. 3. l. 5. tit. 14. par. 3.
Seruus nemo praesumitur. & omnes liberi praesumuntur, & opposita contra testem exceptione seruitutis debet illud sibi probari, vid. gl. 1. l. 12. tit. 16. par. 3.
Seruus an testificare possit, & an in casibus in quibus admittitur debeat prius torqueri, vid. gl. 5. l. 13. tit. 16. par. 3.
Seruus an debeat recipi alijs probationibus deficientibus, an vero indistinctè, vid. d. gl. 5. ibidem.
Seruus extranei antequam torqueatur, an indicia debeant praecedere, scilicet quod seruus aliquid scit, vide glossam quintam. l. 13. titulo. 13. partita tertia.
Sed quis emendabit damnum seruo factum in tormentis, vide ibidem. in fine.
Seruus an possit appellare a sententia in causa criminali contra eum lata si dominus vel eius procurator illud non fecerit, vid. gl. 4. l. 22. titulo. 23. partita. 3.
Seruus an possit pro domino suo appellare in sententia contra eum lata in causa criminali, vid. ibid. gl. 5.
Seruus rem aliquam vsucapere nec praescribere poterit, & quid de rebus peculiaribus suis, vid. gl. 1. l. 3. tit. 29. par. 3.
Seruus pro quo tempore suam libertatem praescribere possit, vid. glo. 1. l. 23. tit. 29. par. 3.
Seruus si ad inimicos se transtulit, & postea reuertatur, an libertatem pristinam recuperet, vid. gl. 2. ibidem.
Seruus in quo quis habet vsum si operas suas locauit, an vsurarius mercedem habere debeat, vid. gl. 3. l. 21. tit. 31. par. 3.
Seruus an admittatur sine mandato si velit nouum opus nuntiare, vid. gl. 7. l. 1. tit. 32. par. 3.
Seruus pro nihilo reputatur nec viuere dicitur, & domini salutem propriae praeferre debet, vid. gl. 2. in proœ. tit. 5. par. 4.
Et qualis debeat seruo iniungi poenitentia pro suis peccatis.
Serui contrahere possunt matrimonium, & quid si ambo sint infideles, vide gl. 4. cum alijs ibi. l. 1. tit. 5. par. 4.
Et an princeps ex causa prohibere possit inter istos vel inter alios ne matrimonium contrahatur, vid. gl. 5. l. 1. tit. 5. par. 4.
Seruus si cum libera ignorante eum esse seruum contraxerit matrimoniũ an & quando matrimonium teneat, vid. glo. 9. &. 10. per tex. ibi. l. 1. titu. 5. par. 4.
Seruus cui potius obedire debeat vxori propriae, vel domino si in mandãdo simul concurrant, vid. gl. 2. & 3. tit. 5. par. 4.
Serui qui matrimonium contraxerunt si domini separatim in diuersis prouincijs viuant, an ecclesia vnum ex illis emere debeat, vid. gl. 4. d. l. 2. tit. 5. par. 4.
Seruus si matrimonium cum serua contrahat credendo illam fore liberã vtrum tale matrimonium valeat, vide gloss. 3. per text. ibi. l. 3. titulo. 5. partita. 4.
Et quid si liber cum serua quam liberam esse credidit matrimonium contraxerit & ab eo vel seruae domino sit super hoc mota quaestio, an ad mandatum ecclesiae illi debitum redire teneantur nec ob hoc sibi praeiudicet, vid. gl. 4. l. 4. tit. 5. par. 4.
Serui sunt incapaces eorum quae sunt iuris ciuilis, vid. glo. 13. l. 4. titulo. 15. partita. 4.
Serui non sunt capaces legitimationis nisi praecedat manumissio, vid. d. glossam. 13.
Seruus alterius an efficiatur filius si a patre propter famis necessitatem alicui vendatur, & an soluto ab eo pretio ab hac obligatione seruiendi liberetur, vide glossam primam. per text. ibi. l. 9. titulo decimoseptimo. partita. 4.
Seruus poenae efficitur qui ad poenam perpetuo damnatus sit secus si ad tẽpus, vid. gl. 3. per tex. l. 2. tit. 18. par. 4.
Et quid si perpetuo ad aliquod officium publicum aliquis damnetur praeter metalli condemnationem, vid. ibid. in gl. 4.
Seruus poenae an hodie esse dicatur ille qui ad poenam perpetuam fuit dãnatus, vid. gl. 6. d. l. 2. tit. 18. par. 4.
Seruus poenae efficitur deportatus in vno casu quem ponit glo. 9. dictae legis secundae.
Seruus si a domino derelinquatur, & dominus illum ad portas ecclesiae, vel ad alium locum eiecerit efficitur liber, vid. gl. 6. per tex. ibi. l. 4. tit. 20. partita. 4.
Seruus an esse dicatur ille qui ex matre serua patre vero libero nascitur, vid. gl. 1. per tex. ibi. l. 2. tit. 21. par. 4.
Serui ecclesiae, an dicantur illi qui nascuntur ex ministerio ecclesiae, & ex matre libera, & quid in nato ex monacho, & moniali, vid. ibid.
Serui ecclesiae an esse dicatur filij nati ex clerico qui cum esset in sacris cõstitutus scienter cum aliqua matrimonium contraxit, vid. gl. 1. l. 3. titu. 21. partita. 4.
Et an ad hoc sufficiat quod scienter matrimonium contrahat licet illud non faciat publice nec in facie ecclesiae, vid. ibid. in gl. 2.
Serui an sint filij qui tempore sententiae contra matrem latae ipsi in eius vtero existebant, vid. gl. 1. in fi. l. 2. tit. 21. par. 4.
Serui aliquorum qui ideo in seruitutem inciderunt quia ad hostes arma portabant an domini ipsorum illos manumittere possint, vid. glo. 4. l. 4. tit. 21. par. 4.
Serui tenentur salutem domini sui anteponere vsque ad mortem, vid. gl. 4. l. 5. tit. 21. par. 4.
Et an idem sit dicendum in famulis seruientibus, vel in vassallis, vide ibidem.
Seruus si defendendo dominum de morte alium occiderit nullam patietur poenam, vid. gl. 8. l. 5. tit. 21. par. 4.
Seruus si de mandato domini sui qui illud sub poena mortis praecipiebat vxorẽ domini sui, & dominam suã suspectã de adulterio occiderit, an a poena liberetur, & quid de iure canonico, vid. d. gl. 8.
Seruus potest modicè cum causa, vel sine ea a domino castigari qui illum in proprij vinculis tenere potest, vide glossam primam. l. 6. titulo. 21. partita. 4.
Seruus non dicitur sine iudicis authoritate immodicè & crudeliter a domino puniri, vide ibidem. in gl. 2. &. 3.
Seruus iniuriam non patitur, & pro nihilo reputatur, vid. ibidem.
Seruus an efficiatur liber si dominus sibi alimenta denegauerit, vid. gl. 4. ibidem.
Seruus a domino impune occidi potest si ipse illum cum vxore sua in rebus venereis inuenerit, vid. ibidem. in gl. 6.
Et quid si dominus illum cum matre, vel sorore, vel cum neptẽ ex filio vel cum ipsius concubina inuenerit, vid. glossam. 7. d. l. 6. titulo. 21. partita quarta.
Seruus si crudeliter a domino tractetur poterit iudicem cõquerere ipseque illum alteri vendet, vid. gl. 9. per tex. ibi. d. l. 6.
Seruus iudaei an possit esse Christianus, vel non, vid. gl. 1. per tex. ibi. l. 8. titulo. 21. partita. 4.
Seruus Christianus bene potest esse seruus alterius Christiani, vid. d. glo. 1. l. 8. tit. 21. par. 4.
Seruus si efficiatur Christianus simul cum domino suo, vel ipse solus per se, an efficiatur liber, vid. gl. 3. ibid. per illum text.
Seruus cum a domino manumittitur per scripturam, vel coram amicis in tali manumissione debent. 5. testes interuenire, vid. glos. 5. l. 1. per tex. ibi. tit. 22. par. 4.
Seruus duorum dominorum, an efficiatur liber si vnus ex dominis illũ liberum fecerit, & ad alius ad idem compellatur, vel ad recipiendã partem pretij. & quid si alius dominus sit minor, & an idem sit si vnus ex dominis velit quod seruus ordinetur, vide glossam secundam. l. 2. titu. 22. partita. 4.
Et an hoc intelligatur quando ille qui in libertate non consentit, & compellitur recipere pretium non habet causam contradicendi, & quid si illam habeat, vid. d. gl. 2.
Serui valorem taxare debet iudex in duobus casibus, vide glossam quartam. ibidem.
Seruus duorum dominorum quando ab vno liberatur alius ad recipiendam partem pretij compellendus est quam taxationem faciet iudex, vid. d. gl. 4.
Et alias seruus non erit liber vsque dum alter dominus partem pretij receperit, vel si nolit de mandato iudicis in tuto loco deponatur, vid. ibid. glo. 5. per tex. ibi.
Seruus si accusauerit occissorem domini, an libertatem mereatur, an vero ad hoc requiratur quod illud probet, & an sufficiat illud per indicia probare per quae deuentum fuit ad torturam, & ex tortura orta fuit cõfessio, vid. gl. 4. l. 3. tit. 22. par. 4.
Seruus si detegit coniurationem siue conspirationem in mortem domini, an libertatem mereatur, vid. ibid. in gl. 5.
Seruus an libertatem cõsequatur si proditionem Regi vel Regno machinatam denunciet, & an tunc a fisco pretium serui domino debeat dari, vid. gl. 6. ibidem.
Seruus factus Episcopus quid & quantum pro se domino praestare teneatur, vid. gl. 2. l. 6. per tex. ibi. tit. 22. par. 4.
Seruus est peccati qui peccatum facit, & quibus peccator subiectus, vi. gl. 3. l. 8. per tex. ibi. tit. 22. par. 4.
Seruus vindicans necem defuncti efficitur liber hoc tamen intelligitur data haeredis licentia, vid. gl. 4. l. 11. tit. 22. par. 4.
Seruus an possit de feudo inuestiri si domino suo placeat, vid. glo. 5. l. 3. titu. 26. par. 4.
Seruus depositus penes aliquem si depositario aliquid iurauerit qualiter dominus deponens teneatur, vide glossam tertiam. l. 10. per tex. ibi. tit. 3. partita. 5.
Seruus donationem facere non potest etiam si ei concedatur libera peculij administratio, vid. gl. 4. l. 1. tit. 4. par. 5.
Seruus ergo iniquus & fur si eis enim est nequitia seruilis ingenij, vid. gl. 1. l. 46. per tex. ibi. tit. 5. par. 5. & gl. 1. l. 64. ibidem.
Seruus si vendatur alicui sub pacto ne manumittatur quando pactũ istud valebit, vel non, vid. gl. 3. cum alijs ibi. d. l. 46. tit. 5. par. 5.
Et an praesumatur offensa si cum tali pacto seruus venditus fuerit, vide ibidem.
Seruus an consequatur libertatem occidendo occissorem domini sui, & an hoc sit ei de iure permissum, vid. gl. 7. d. l. 46.
Seruus si transmutetur per dominum suum de loco ad locum non soluto vectigali pro eo si postea ante motã quaestionem commissi dominus seruum manumiserit, an talis manumissio teneat, vid. glo. 5. l. 6. titul. 7. partita. 5.
Seruulus si ante eius natiuitatem fuerit alicui promissus si nascatur quantum tempus debeat ablactari a matre, vide glossam tertiam. l. 20. tit. 11. partita. 5.
Seruus obligatur naturaliter in omnibus in quibus liber homo obligatur ciuiliter, & naturaliter, vide glossam sextam. l. 5. titulo duodecimo. partita. 5.
Seruus pignori datus, an a domino manumitti possit, vid. gl. l. 37. per tex. ibi. tit. 13. par. 5.
Seruus alicui si sit solutioni adiectus quando ei solui possit, vt debitor per hoc liberetur, vid. gl. 4. 6. & 8. l. 5. tit. 14. par. 5.
Seruus an & quando nouationem facere possit, vid. gl. l. 17. per tex. ibi. titu. 14. par. 5.
Seruus dicitur de plebe, vide glossam quartam. ad fin. l. primae. titulo primo. partita. 6.
Seruus si ab aliquo sit haeres institutus, an institutio vitietur si eius dominus postea instituentem impedierit ne voluntatem suam mutet, vide glo. l. 28. tit. 1. par. 6.
Seruus alicuius an possit institui haeres, & an institutio teneat si eius dominus institui non poterat, & quid si postquam fuit institutus talis seruus a domino sit manumissus, an haereditatem habere possit, vid. gl. 8. l. 2. tit. 3. par. 6.
Seruus testatoris si ab eo sit haeres institutus valet institutio, & licet expresse ei libertas relicta non sit pro libero tamen habetur, & est liber, & quando non, vide glossam primam, secundam, & 3. l. 3. per tex. ibi. titu. 3. part. 6.
Seruus dicitur haeres necessarius alius vero non, vid. gl. 6. l. 21. per tex. ibi. titu. 3. par. 6.
Seruus duorum dominorum si ab vno ex eis haeres instituatur, an institutio teneat, & quid de libertate, vid. gl. l. 23. tit. 3. par. 6.
Serui omnes testatoris quando ab eo haeredes institui possunt, vel non, vid. gl. 2. l. 24. ibidem.
Seruus si sit haeres ab aliquo institutus, an ipse vel dominus eius tempus ad deliberandum petet, vid. gl. 7. l. 1. tit. 6. par. 6.
Seruus alicuius si sit haeres institutus sine domino adire vel repudiare nõ poterit, & an domini ratihabitio sufficiat, vid. glo. 4. l. decimaetertiae. ibidem.
Seruus & dominus si concurrant simul in adeundo, vel repudiando, an aliud plus ibi requiratur, vid. d. gl. 4.
Seruus si a domino haeres instituatur, an frater testatoris testamentũ querelare possit, vide glossam tertiam. cum alijs ibi. l. 3. per tex. ibi. titul. 8. partita. 6.
Et quid si dominum per blanditias induxerit, vide dictam glossam tertiam. dict. l. 3.
Seruus cui data fuit libertas an onere pecuniario grauari possit, vid. gl. 5. l. 6. tit. 9. par. 6.
Seruus alicuius si sit ab aliquo haeres institutus, an dominus tunc a testatore legatum habere possit, & quid ècontra, vid. glo. l. 8. per tex. ibi. titu. 9. partita. 6.
Et an seruo tutor dari possit, vide glo. 1. in principio. l. 1. per tex. ibi. tit. 16. partita. 6.
Seruus proprius vel alienus, an a domino tutor filiorum suorum dari possit, & an per hoc efficiatur liber, vide glossas. l. 7. titulo decimosexto. partita. 6.
Seruus minor si a domino manumittatur, an ipse possit esse eius tutor. vide gl. l. 10. per tex. ibi. tit. 16. par. 6.
Seruus an dominum accusare possit, vid. glo. 14. & 15. l. 2. per text. ibi. tit. 1. partita. 7.
Et an alium, vid. gl. l. 3. per illum tex. ibidem.
Seruus alienus si delinquat an possit accusari, & qualiter veniat puniendus, vid. gl. l. 10. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.
Seruus quando de delicto accusatur potest per dominum, vel per domini procuratorem defendi, vid. gl. 2. ibid.
Seruus si a domino non defendatur, an videatur illum habere pro derelicto, vide ibidem.
Seruus si a domino non defendatur potest in causa criminali stare in iudicio & se defendere, vid. ibidem.
Seruus cum a domino defenditur, an ista defensio fiat procuratorio nomine vel nomine proprio domini, vid. ibidem.
Seruus si nolit se defendere, vel causam omittat dominus illud facere poterit, & causam accipere potest, vid. ibid.
Seruus an possit pecunialiter puniri, vide glossam tertiam. dict. l. 10. tit. 1. partita. 7.
Seruus an admittatur ad denuntiationem criminis, vid. glo. 1. l. 27. titu. 1. partita. 7.
Serui principis capientis ciuitatem, an sint ciues illius, vid. glo. 9. l. 1. tit. 2. partita. 7.
Serui si non iuuent dominum qualiter puniantur, vid. gl. l. 16. per tex. ibi. tit. 8. par. 7.
Seruus si iniurietur, an dominus eius iniuriarum actionem intentare possit, vid. gl. 4. & 9. l. 9. per tex. ibi. tit. 9. par. 7.
Seruus alicuius si aliquẽ iniuriauerit qualiter puniri debeat, & quid eius dominus

dominus facere teneatur, vide gloss...l.14. per text. ibi. titulo. 9. partita septima.

Seruus si violentiam cum armis faciat qualiter puniatur, vid. gl. 9. l. 8. per illum tex. ibi. tit. 10. par. 7.

Seruus si rapinam faciat, qualiter puniatur, & an dominus teneatur pro ea, & quando, vid. gl. 1. 3. & 4. l. 4. per tex. ibi. tit. 13. par. 7.

Seruus qui aliquid a domino furauit, an per dominum in iudicio accusari posit, vid. gl. 4. l. 4. per tex. ibi. tit. 14. par. 7.

Seruus si furauerit in magna quantitate aliquid, an actione furti per dominum conueniri posit. vid. gl. 6. l. 17. tit. 14. par. 7.

Seruus aufugiens a domino suo facit furtum sui ipsius, & licet ordinetur domino debet restitui, vid. gl. 1. l. 23. tit. 14. par. 7.

Et nunquam amittit dominus possessionem talis serui, vid. ibidem. glossam. 2. & 5.

Seruus fugitiuus, an a domino posit perquiri in domibus aliorum, & an idem sit in omnibus alijs rebus furatis, vel in delinquentibus, & quando, vid. gl. 2. cum alijs ibi. l. 24. tit. 14. par. 7.

Seruus si aufugiat in domum minoris, an per hoc ipse minor pœnam patiatur. gl. 1. & 2. l. 25. per tex. ibi. tit. 14. par. 7.

Et quando receptator serui aliqua pœna non puniatur, vid. glo. l. 26. ibidem. per illum tex.

Et quid in occultante seruum fiscalem, vel alicuius ciuitatis, vid. glossas. l. 28. ibidem.

Seruus si efficiatur deterior alicuius persuasione qualiter persuadi teneatur, vid. gl. 3. l. 29. ibidem.

Seruus si ad mandatum domini damnum dederit, an ipse vel eius dominus ad emendam damni teneatur, vid. gl. 2. l. 5. tit. 15. par. 7.

Et mitius punitur seruus ad implens domini mandatum quam alius, vid. gl. 5. ibidem.

Seruus pictor vel aliud officium habens si ab aliquo occidatur qualiter occidens ad damnum teneatur, vide glossas. l. 19. per textum ibi. titul. 15. partita. 7.

Serui aliquorum, an in causa adulterij testificare posint, & quando, vide gl. l. 10. per tex. ibi. tit. 17. par. 7.

Serui si vt in causa adulterij testimonium dicant liberè fuerunt manumissi, & postea adulterium non probetur quis pretium quod pro eis datū fuit soluet, vid. gl. 7. d. l. 10.

Serui durante accusatione adulterij à dominis manumitti non possunt, vid. gl. 8. & 9. l. 10. per tex. ibi. tit. 15. par. 7.

Et qua pœna puniatur seruus qui cum eius domina adulterium commisit vid. gl. 6. 7. & 8. l. 15. ibid. per tex. ibi.

Seruus an & quando veniat torquendus contra eius dominum, vel dominam, vid. gl. l. 6. & 7. per tex. ibi. tit. 30. par. 7.

Seruus acrius debet puniri quam liber, vide glossam primam. l. 8. per tex. ibi. tit. 31. par. 7.

SERVA per matrimonium cum libero competit ei libertas, & filij legitimantur etiam si dotalia instrumenta non interuenerint, vid. gl. 10. l. 1. titu. 13. par. 4.

Serua an posit haberi in concubinam, & a quo & quando, & quid in liberta, vid. gl. 4. & 5. l. 1. tit. 14. par. 4.

Serua si vendatur sub pacto ne prostituatur si sit ab emptore prostituta efficitur libera, vid. gl. 2. l. 47. tit. 5. par. 5.

SEVITIA nimia culpæ connumeratur, vid. gl. 2. l. 18. tit. 18. par. 4. & gl. 2. l. 6. tit. 21. par. 4.

SI, coniunctio inducit conditionem, vt, vero modum, vid. glo. 2. & 3. per tex. ibi. l. 2. tit. 4. par. 4.

Si, ista dictio si, facit condictionem, & idem est in aliquibus alijs dictionibus, & verbis vt per gl. 12. & 13. l. 1. tit. 4. par. 6. & glo. 2. & 3. cum alijs ibi. l. 2. tit. 4. par. 4. & gl. 1. cum alijs ibi. l. 21. tit. 9. par. 6.

Aliquando tamen ista dictio si, importat monitionem & non conditionem, vid. d. gl. 1. d. l. 21.

SIGILLVM est quod verificet literas Regis, vid. gl. 3. l. 1. titul. 18. partita tertia.

Sigillum an sit de substantia priuilegij, vid. glossam secundam. l. 3. tit. 18. partita. 3.

Et quid si priuilegium sit manu notarii factum, an tūc sigillum sit de substantia, vid. ibidem.

Sigillum quare ponatur in priuilegijs, & quid si sigillatur cera, vid. glos. 3. dictæ. l. 1.

Sigillum principis facit actum inualidum pro valido reputari, & quando. vid. gl. 1. l. 15. tit. 18. par. 3.

Sigillum potest per Papam siue Episcopum, siue Regem alteri committi sed cauendum est cui, vid. gl. 4. l. 26. tit. 18. par. 3.

Sigillum vbicunque est appositum semper censetur appositum de voluntate eius cuius est sigillum, vid. d. gl. 4.

Sigillans aliud præterquam quod sibi mandatur vt falsarius puniri debet vid. gl. 5. l. 26. tit. 18. par. 3.

Sigillum scripturę si amittatur quid tunc, vid. gl. 1. l. 114. tit. 18. par. 3.

Et an instrumentum sigillo alicuius sigillatum pro eo, vel contra eum, & qualiter probet, vid. gl. 2. d. l. 114.

Sigillum ad hoc vt probet contra sigillantem, an requiratur quod probetur sigillum de eius voluntate fuisse appositum, vid. d. gl. 2.

Sigillum publicum est maioris authoritatis quam priuatum, vid. dictam glossam. 2.

Sigillum priuatum contra sigillantem, quando, & qualiter probet, & ad quid talis sigillatio prosit aduersario, vid. ibidem.

Sigillum comitum, vel aliorum dominorum dicit priuatum, vid. ibi. glossam tertiam.

Sigillum authenticum quod dicatur, vid. d. gl. 3.

Sigillum publicum dicitur sigillum principis non recognoscentis superiorem vel iudicis ordinarii, vide ibidem. & glossam. 6. l. 1. titul. 30. partita tertia.

Sigillo priuati appositio quid operetur, vide glossam sextam. d. l. 114. tit. 18. partita. 3.

Sigillum dicitur mutus, & incertus testis, vid. gl. 1. in procemio. tit. 20. parti. 3. & gl. 2. l. 1. ibi.

Sigillum Papæ vtrum faciat scripturam authenticam si non adsit ipsius subscriptio, vid. gl. 1. in. d. proœ. tit. 20. par. 3.

Sigillum multum operatur ad faciendam scripturam indubitatam, & an ei statim sit fides adhibenda, vid. gl. 2. ibidem.

Sigillum debet habere certos characteres, vel literas legibiles, vid. glo. 1. l. 1. tit. 20. par. 3.

Sigillum vniuersitatis si adsit in aliquo instrumento præsumitur quod vniuersitas illum actum legitimè explicauerit, vid. glo. 3. d. l. 1. tit. 20. partita tertia.

Sigillum qualiter debeat obseruare, & sub quibus clauibus sit, vid. gl. 5. d. l. 1. tit. 20. par. 3.

Sigillum principis falsans, an incidat in crimen læsæ maiestatis, vi. gl. 22. l. 1. tit. 2. par. 7.

SIGNA contritionis probantur per vnum testem, vid. gl. 2. l. 9. tit. 13. parti. 1. & gl. 2. in fi. l. 10. ibidem.

Signari non debet in facie sua ob delictum, & quare, vid. gl. 3. l. 6. titu. 28. partita. 2.

Signum crucis an sit de substantia instrumenti, vid. glo. 2. l. 2. titul. 18. partita tertia.

Signa taciti consensus in minore qui sponsalia contraxit in ætate minoris quæ sint, vid. gl. 5. & 7. l. 3. tit. 1. par. 4.

Signum tabellionis, an sit de substantia instrumenti & in quo loco ponī debeat, vide glossam quintam. l. 54. titulo. 18. par. 3. & gl. 1. in fi. l. 9. titu. 19. partita. 3.

Signum tabellionis rogatus scripturā deducere de protocolo alterius notarij infirmi, an in tali scriptura poni posit, vide glossam primam. l. 55. ibidem.

Signum factum ab emptore in re empta, an habeat vim traditionis, vt per illud sibi dominium acquiratur, vide glossam octauam. l. 23. titul. 5. partita. 5.

Signa infirmitatis qualia esse posint in pecoribus vt etiam si pereant pastor non teneatur, vid. gl. 9. l. 15. tit. 8. par. 5.

Signum & quid si per signa vigentia probetur testatoris voluntas, an illud valeat, vid. gl. 2. l. 6. tit. 3. par. 6.

SYMBOLVM vnde dicatur, vide glossam tertiam. l. 1. titulo tertio. partita prima.

SIMILE consuetudinis an valeat, vt de nouo ad aliā porrigi posit prout est in legibus, vid. gl. 1. l. 6. tit. 2. par. 1.

SIMILITVDO tunc facit eundem casum, & pro vna re habetur quando significat identitatem speciei secus si significet propinquitatem, vide gl. 2. l. 52. tit. 4. par. 1.

Similitudo & de similibus idem debet esse iudicium, vid. gl. 4. l. 1. titu. 33. partita. 7.

Et quæ dicantur similia, vid. ibidem.

Et an ad tollendum argumentum a simili sufficiat dare dissimilitudinem quando est similitudo in eo de quo agitur, vid. ibidem.

SIMONIA est peccatum magnum, & simoniacus est irregularis, vid. gl. 2. l. 32. tit. 5. par. 1.

Simonia in ordine qualiter committatur, & quis cum tali simonia codispensauit, vid. gl. 2. l. 63. tit. 5. par. 1.

Simonia commissa circa sepulturas, vel circa benedictiones vestium vel circa benedictiones nubentium, & an Episcopus dispenset, vid. ibid.

Simonia an sit crimen ecclesiasticum, & quis iudex cognoscet, vid. glo. 3. l. 58. tit. 6. par. 1.

Simonia cum Deo committi non potest, vide glossam tertiam. l. 7. tit. 8. partita. 1.

Simonia non committitur sine expresso pacto, vid. ibid.

Simonia an committatur quando certę possessiones dantur pro aliqua capella ad sepulturam, & an pacta ista sint simoniaca, vid. glo. 3. l. 11. tit. 17. partita. 1.

Simoniam

Simoniam cōmittit qui habens sepulturam sibi & suorum de genere cū extraneo paciscit vt aliquid dato ille ibi sepeliatur, vide glossam quartam. ibidem.

Simonia quid sit & an simonia mentalis obliget ad restituēdum seu relinquendum quidquid inde consequitur, vide glossam primam. legis primæ. titu. 17. part. 1.

Simonia committitur si cardinalis vel alius procuret beneficium alicui propter donum sibi datum, vide glossam secundam. legis tertiæ. titulo decimo septimo. partita prima.

Simonia non committitur propter honestam spem quam habet quis tantum de beneficio pro honesto seruicio. vid. ibidem in glo. 3.

Simonia an committatur pro modico dato pacto præcedente vel non. vide ibidem in glossa quarta.

Simonia non committitur si liberaliter ex sola voluntate aliquid detur tempore receptionis spiritualium. vide gloss. 5. dict. l. 3.

Simonia an inducatur ex precibus carnalibus, vide glossam duodecimā. per textum ibi. l. 3. tit. 17. part. 1.

Simonia mentalis sola intentione perficitur, & aboletur pœnitentia. vide glossam secundam. legis quintæ. ibidem.

Simonia committitur emendo iurisdictionem Episcopi, & quid si ematur iurisdictio temporalis, vide glo. 2. l. 8. ti. 17. part. 1.

Simonia an committatur aliquid pro docendo accipiens magister in Ecclesia beneficiatus, vide glossam tertiam. 4. & 5. legis decimæ. titulo decimo septimo. partit. prima.

Et quid in scholaribus extraneis diuitibus, & quid si reditus sui beneficij ei non sufficiant. vide ibidem. per textum ibi.

Simonia an committatur aliquid recipiendo pro religione habenda vt est in monialibus. vi. gl. 3. l. 13. tit. 17. par. 1. & vbi se refert.

Simonia an committatur aliquid pro spiritualibus dando si adsit dandi consuetudo. vid. gl. 1. l. 15. tit. 17. par. 1.

Et quæ requirantur ad hoc vt hæc dici posit laudabilis consuetudo, & de modo probandi eam, vide ibidem. in dicta glossa prima. post medium.

Simonia an committatur aliquid familiaribus episcopi dando. vide glos. 5. l. 17. titu. 17. par. 1.

Simonia an cōmittatur si clerici decimas redemerint à laicis per vim eas occupantibus sine consensu Episcopi, vide glossam quintam. l. 23. tit. 20. partita. 1.

Simoniam an incurrant partes quæ sine episcopi licentia res spirituales permutant, vide dict. glo. 5. 8. l. 2. tit. 6. part. 5.

SIMONIACVS est irregularis, vide glossam secundam. l. 32. titu. 5. partita prima.

Simoniacus ignorans, an tale sit necne, an cum eo posit Episcopus dispēsare, vid. gl. 2. l. 63. tit. 5. par. 1. & ibi, vid. glo. mag. in med.

Simoniaci hodie sunt ipso iure excommunicati & non possunt ab alio quam a papa absolui. vide. d. gl. 2. ad fin.

Simoniacus an dicatur recipiens pecuniam pro conferenda alicui absolutione ab excommunicatione. vide glo. 5. l. 6. titu. 17. part. 1.

Et quid in dante an idem sit, vide ibidem.

Simoniacus est ipso iure suspensus ab ordine recepto & ab aliis licito modo receptis. vide glo. 1. per textum ibi. l. 11. tit. 17. part. 1.

Simoniacus in ordine priuari debet siue per viam accusationis siue inquisitionis procedatur, vid. ibidem. in gl. 2.

Et idem est in Episcopo simoniacè aliquem ordinante, vide ibidem. in glossa. 3.

Simoniacus qui propter preces beneficium fuit assequutus, an illud resignare teneatur, vid. gl. 2. l. 4. tit. 17. par. 1.

Simoniacus in dignitate vel beneficio curam animarum habente est ipso iure suspensus, vid. gl. 6. ibidem.

Simoniacus non est renuntians beneficium sub spe quod alij detur si in pactum illud non fuerit deductum, vid. d. gl. 6.

Simoniaci hodie qua pœna feriantur, vide glo. 1. l. 12. titulo. 17. partita. 1. & vbi se refert.

SIMPLEX FORNICATIO est peccatum mortale, vid. gl. 3. in prooemio. tit. 14. par. 4.

Simplex fornicatio, vide supra. in verbo, FORNICATIO.

SIMPLICITAS est duplex aut contraria dolositati vt est bona aut contraria discretioni vt est mala, vid. gl. 1. l. 2. titulo decimo quarto, partita secunda.

Simulatus contractus non præsumitur nisi probetur, & cui incumbat onus probandi, vid. gl. 6. l. 40. tit. 11. par. 5.

Et. 26. præsumptiones simulationis. vid. in. d. gl. 6. in fine.

SIMVLTANEVS consensus, vid. de hoc in verbo, CONSENSVS.

SYNDICVS & an valeat processus cum eo factus & si ipse solus citetur, an valeat sententia in tali causa lata, vide glo. 1. l. decimætertiæ. titul. 2. partita. 3.

Syndici non possunt compromittere sine speciali mandato nec generale sufficiet, vid. gl. 4. l. 24. tit. 4. par. 3.

Syndici electi ad inquisitionem criminorum quid facere debeant, & quādo a denuntiatione excusentur, vide glossam quartam. l. 6. titul. 12. partita tertia.

Syndicus an teneatur denuntiare crimina nō punibilia an excusetur propter famam & alia in hoc. vid. d. gl. 4.

Syndicus qualiter ab vniuersitate constituatur & quibus præsentibus, & an nomina præsentium scribi debeant, vid. glo. 2. l. 98. tit. 18. partita tertia.

Et an in scriptura constitutionis syndici debeant interuenire testes, vide dict. glo. 2. in fine.

Syndicus qui tenetur soluere collectā pro omnibus de castro suo, an posit propria authoritate vendere possessiones non soluentium, vide glossam. 2. l. 52. tit. 5. par. 5.

Syndicus vniuersitatis potest in integrum restitutionem petere etiam sine alio speciali mandato, vide glossam quartam. l. 10. titulo. 19. partita sexta.

Syndicus vniuersitatis an & quando per procuratorem aliquem accusare posit, vide glo. 2. l. 6. tit. 1. part. 7.

SYNODVS quis propriè dicatur & pro ciuilibus etiam negotijs potest celebrari, vid. gl. 4. l. 16. tit. 5. par. 1.

Synodus & quis ad illam venire teneatur & quando. vide glossam finalem. dictæ legis. 16.

Synodus est de lege diœcesana, vide glossam octauam. l. 2. titulo. 12. partita prima.

SIRENA maris nunquam visa fuit nec est in rerum natura. vid. glos. 1. l. 21. tit. 11. par. 5.

SOCER si defenderit rem quam in dotem dedit genero suo & fuerit condemnatus an talis sententia genero præiudicet. vide gl. 2. legis vigesimæ. ti. 22. par. 3.

Socer an teneatur nurum suum & vxorem filij sui alere si filius illam in dota totam accepit, vid. gl. 6. l. 2. tit. 19. par. 4.

Socer & an & quando bona soceri sint tacitè hypothecata pro dote vxoris filij sui, vid. gl. 2. l. 23. tit. 13. par. 5.

Socer si occidat nurum qualiter puniatur, vide glossas legis duodecimæ. titulo octauo. patita. 7. per text. ibi.

Socer an posit actione iniuriarum agere pro iniuria illata nurui, vi. gl. 2. l. 9. per tex. ibi. tit. 9. par. 7.

SOCIETAS, & qualiter instrumentum societatis fieri debeat, vide glossas. per text. l. 78. tit. 18. parti. 3.

Societas omnium bonorum licet inter duos contracta sit tamen si vnus proprio nomine aliquid acquirit suum erit competit tamen actio socio ad communicandum, vide glossam secundam. in quæst. 4. l. 55. titulo. 5. partita. 5.

Societas viri & vxoris non est vniuersalis societas sed tantum lucri, vide ibid. post princ. dict. q. 4.

Societas quid sit, & quæ propriè dicatur societas, & qualis non, vid. gl. 1. d. 1. tit. 10. par. 5.

Societas an esse dicatur inter duos simul habitantes, & quid in materia odiosa, vid. d. gl. 1. d. l. 1.

Et contracta societate inter aliquos neque de lucro, neque de capitali aliquid minui debet per socium, vid. ibid. in gl. 3.

Societas facta inter aliquos & eorum hæredes, an valeat, & illi ad societatem teneantur, vid. ibidem. in gl. 4. & gl. 1. l. 10. ibidem, & ibi, vide quādo bene obligetur in societate.

Societas quando posit tacitè vel expresse cum pupillo contrahi & quid si post pupillarem ætatem remanserunt, vid. ibidem. in gl. 6. d. l. 1. titu. 10. partita. 5.

Societas super illicitis facta non valet neque tenet, vid. gl. 1. per text. ibi. l. 2. tit. 10. par. 5.

Societas omnium bonorum non intelligetur facta nisi hoc exprimatur expresse, vid. gl. 1. l. 3. tit. 10. par. 5.

Societas si cōtrahatur per actus tacitos, an videatur vniuersaliter, vel simpliciter seu in certa negotiatione contracta, vide ibidem. in dicta glossa prima.

Et an in societate omnium bonorum veniant bona futura si hoc non exprimatur, vid. gl. 2. d. l. 3.

Et si sint plures socij vnius negotiationis in diuersis locis isti videntur inuicem institores, & inuicem præpositi alter ab alterutro, vid. ibidem. glossam. 3.

Societas si non appareat qualiter sit contracta, videtur contracta secundū consuetudinem religionis. vid. gl. 4. ibidem.

Societas non valent quando pactum in ea positum est contra naturam societatis, vid. gl. 5. ibidem.

Et seruari debet pactum quod socij inter se posuerunt respectu lucrorum vid. gl. 6. ibidem.

Et si tempore contractus nihil de lucro dictum fuit æqualiter inter se lucra diuidere debent, & qualiter hoc intelligatur, & procedat, vid. gl. 7. & gl. 4. l. 5. ibidem.

Et

Universidad de Deusto Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca

Et si vni ex socijs ipsius contemplatione aliquid donetur, an illud sit cõmune lucrum, vel ipsius tantum, vid. ibid. in d. gl. 7.

Et quid si vnus posuit in societate mille alter operas, & maior pars capitalis perdita sit, an socius teneatur ad operas in residuo, vide gloss. 1. d. l. 4. ibidem.

Et si socij pacta inæqualia inter se fecerunt bene valent quãdo alter plus contulit operæ, vel industriæ quam alter, vid. glo. 2. dict. l. 4. titulo. 10. partita. 5.

Et quid si capitalia sint necessaria vel vnus plus contulit quam alter, an valeat pactum, scilicet, quod partes lucri sint æquales, vid. ibid.

Societas leonina quæ dicatur, vid. glossam tertiam. l. 4. per tex. ibi. tit. 10. partita. 5.

Et quid si vnus posuit pecuniam tantum alter operam tantum, an tunc lucrum æqualiter debeat diuidi inter se, vide glossam quartam. l. quintę. ibidem.

Et quid si ille qui operam tantum ponebat ab alio pecuniam habuit cum qua negotiando aliquid fuit lucratus, an istud cum socio communicare debeat, vide dictam glossam quartam. dictæ. l. 5. titulo decimo. partita quinta.

Et an in societate generali attendatur, an vnus plus lucretur quam alius, vel plusquam alius expendat, vide glossam primam. legis sextæ. ibidem.

Et an filia vnius ex socijs debeat de communi pecunia dotari quãdo sunt socij omnium bonorum, vid. d. gl. 1.

Societas tacitè contracta intelligitur tantum super actibus quæstuaris, vide. d. gl. 1. in med.

Et damna quæ vni ex socijs veniunt occasione societatis absque sui culpa de communi debent resarciri, vid. ibid. in col. 2.

Societas simpliciter contracta restringitur ad actus quæstuarios, & quid si dicatur simus socij in lucris qualiter hoc intelligatur, vide glo. 1. l. 7. ibidem.

Societas tacita dicitur illa quæ ex consensu tantum contrahitur. vid. gl. 2. d. l. 7. tit. 10. par. 5.

Et quæ veniant communicanda in tacita societate vnius negotiationis, vel in expressa vnius tantum negotiationis, vid. gl. 2. d. l. 7.

Et an credatur libro socij mercatoris super damnis contingentibus in rebus societatis, vid. ibid. in gl. 4.

Societas coniugalis si dissoluatur an lucrum quod ex iniusta negotiatione fuit a marito quæsitum quod cum vxore diuisit si condemnetur ad restitutionem hoc de communi resarciri debeat, vid. glo. 2. in fine. l. 8. tit. 10. par. 5.

Societas defuncti ex ipsius facto bene transit ad hæredes in aliquibus casibus, vid. gl. 1. l. 10. tit. 10. par. 5.

Et an societate finita hæres teneatur lucra quæ habuit ex rebus quæ remanserunt in societate communicare socijs, vid. ibid. ad fi.

Societas finitur maiori, vel media capitis diminutione, vid. glossam. 2. dictæ. l. 10.

Et quid si in societate vnus ponat pecuniam alius operam, & industriam, an si perdatur capitale, & per hoc societas dissoluatur, an ponens operam teneatur ad dimidiam capitalis & tale damnum inter ipsos debeat communicari, vid. gl. 5. d. l. 10.

Et quid si super hoc fuit factum pactum, scilicet, quod pro ea parte pro qua ponens operas substinet lucrum pro eadem substineat damnum capitalis, & quid si de hoc sit consuetudo regionis inter mercatores, vide dict. glo. 5.

Et an dissoluta societate posit peti exequutio pro capitali ab ipso qui illud posuit non obstante ꝙ non sit liquidatum, an interuenerit in eo dãnum vel non, vid. ibid. in fine.

Societas soluitur consocij renuntiatione, & qualiter hæc renuntiatio fieri debeat, vid. glo. l. 11. tit. 10. par. 5.

Et quando talis renuntiatio teneat si intempestiue fiat, vid. gloss. 3. & 4. ibidem, per illum tex.

Societas bene potest esse omnium bonorum quærendorum licet nõ quęsitorum, vid. gl. 1. l. 12. per tex. ibi. tit. 10. par. 5.

Societas si a socio renuntietur qualiter in hac renuntiatione perpendatur dolus, vid. gl. 2. d. l. 12.

Et an ante finitam societatem debeant reuideri rationes de anno in annum siue quandocunque sine malitia ab vno ex socijs petatur, vid. gl. 1. l. 13. ibidem.

E de natura societatis est vt socij studeant lucro, vide glossam quintam. dictæ. l. 13.

Societas conuentionalis in quo differat a societate quæ est inter cõiuges, vid. glo. 5. d. l. 13.

Societas finitur multis de causis, vid. glo. l. 14. per tex. ibi. titulo. 10. partita quinta.

Et an ius societatis posit alicui extraneo cedi inuitis alijs socijs. vid. ibid. gl. 2. in fine.

Et quas expensas a socio factas de communi ipse deducere posit, & quale non, vide glossam primam, & secundam. legis decimæsextæ. ibidem.

SOCIVS alicuius societatis honestæ ad admittatur contra socium in iudicio. vid. gl. 1. l. 4. tit. 3. par. 3.

Socius criminis an admittatur in testem contra socium, vel pro socio, vide ibid. in gl. 2.

Et qualiter reus debeat excipere, vt non videatur crimen fateri, & an ex solo dicto socij posit formari inquisitio, & an faciet indicium ad torturam, vid. gl. 1. & 3. l. 21. tit. 16. par. 3.

Socij an veniant etiam si de eis nihil in instrumento alicui dato dictum sit, vi. gl. 3. l. 18. tit. 18. par. 3.

Socij mercatores. & intra quod tempus socius mercator debeat probare de damno contingente, vide glossam quintam. l. 78. titulo. 18. partita tertia.

Socius appellans, an eius appellatio alijs socijs in eadem causa prosit, vide gl. 3. l. 5. tit. 23. par. 3.

Socius si tacitè sententiam contra se latam approbauit, an appellatio alterius socij sibi prosit, vid. gl. 3. l. 5. tit. 23. par. 3.

Et quid si nesciuit socium appellasse an prosit ei victoria, vid. ibid.

Et quid si omnes socij appellauerunt vnus tamen appellationem deseruit an prosit ei victoria, vid. ibidem.

Et quid si ille qui appellauit se composuit cum aduersario suo, an alij qui non appellauerunt posint appellationem suam prosequi, vid. dictam glossam. 3.

Et quid si sententia fuit contra quemlibet lata, an supradicta procedant, vide ibidem.

Et an sententia lata contra socios mittatur in exequutionem contra socium non appellantem durante consocij sui appellatione, vid. gl. 4. l. 5. tit. 23. par. 3.

Et quid si socius se restituat, an socij qui non appellauerunt ex tali restitutione commodum habeant, vid. gl. 6. l. 5. tit. 23. par. 3.

Socius si nomine suo rem acquirat dominium rei transit in socium omnium bonorum etiam in querendis, vide glossam. 5. l. 47. titul. 28. partita tertia.

Socius inuito socio, an posit in pariete communi facere fenestram, vide gl. 4. l. 2. tit. 32. par. 3.

Socius qui in imponenda seruitute in re communi consensit alijs dissentientibus si cum ipsi consentiant ipse mortuus fuerit, an hæres ipsius qui est nouus socius debeat de nouo consentire, vid. gl. 5. l. 10. titulo. 31. partita. 3.

Socius in indiuiduis retinet per socium quod per se retinere non potest, vid. gl. 4. l. 18. ibidem.

Socij an videantur habere inter se reciprocum mandatum ita vt si vnus nomine aliorum nuntiet nouum opus alijs consocijs istud prosit, & qualiter istud sit intelligendum, vide glossam. 5. l. secundæ, titulo. 32. partita tertia.

Socius reficiens rem communem, an sit ei necessarium illud prius socijs nuntiare, vid. gl. 2. l. 26. tit. 32. par. 3.

Et quid si hoc non fecit sed sumus in dubio, an proprio, vel communi nomine ædificaret, vid. ibid.

Et quid si faciat animo vsurpandi sibi partem alterius, vide glossam quintam, ibidem.

Socij si sint domini in seruum quem communiter posident si vnus velit illum manumittere, vel quod ad ordines promoueatur, an ad hoc alius dominus compelli debeat, vel ad quid, & quando, vid. glo. 2. l. 2. tit. 22. partita. 4.

Socius si in parte communi ecclesiam ædificari iusserit, an alius socius debeat compelli vt suam partem vendat, vide dictam glossam secũdam. dictæ. l. 2.

Socius si committat crimen propter domus communis destrui debeat, an alter socius soluendo pretium, & partem socij posit totam domum liberare à diruptione, & sibi eam retinere, vid. d. glossam secundam. ad finem.

Socius licet consentiat non tamen licet socio remouere iniuncta de domo communi, vide glossam primam. col. 2. in prin. l. 10. titulo. 26. partita quarta.

Socius qui proprio nomine aliquid acquisiuit illud suum erit, competit tamen actio socio ad communicandum, vid. gl. 2. q. 4. in prin. l. 55. tit. 5. partita. 5.

Socius in domo an veniat appellatione sociorum, vid. glo. 1. l. 1. titulo. 10. partita. 5.

Socius societate contracta nihil de capitali, vel de lucro minuere potest, vid. gl. 3. d. l. 1. tit. 10. par. 5.

Et valet pactum inter socios factum circa ea quæ ipsi lucrantur, vid. gl. 6. l. 3. per tex. ibi. tit. 10. par. 5.

Socius si vnus in societate ponat mille alter operas si maior pars capitalis teneatur, an socius teneatur ad operas in residuo, vid. gl. 1. l. 4. tit. 10. partita quinta.

Socius si vnus plus contulit operæ, vel industriæ quam alter tunc pacta inæqualia inter eos facta bene tolerantur, vide glossam secundam. ibidem.

Et quid si capitalia sint inæqualia, vel vnus plus contulit quam alter, an valeat pactum, scilicet quod partes lucri sint æquales, vid. ibid.

Socius magis industriosior & operosior plus lucri habere debet in societate quam alius, vide glossam tertiam. l. 5. & glo. l. 3. titulo decimo. partita quinta.

Socius si vnus ponat pecuniam tantum alter operas tantum, an tunc lucra æqualiter inter se diuidẽnt, vide glossam quartam. legis quintæ. ibidem.

Socius qui operam tantum posuit si ab alio pecuniam habuit cum qua fuit negotiatus, & consequutus lucrum, an alter in hoc medietatem habeat. vid. ibidem.

Socius & an in generali societate attendatur an vnus plus lucretur quam alius vel plusquam alius expendat, vid. glossam primam. l. 6. tit. 10. partita quinta.

Et an filia vnius ex socijs debeat de communi pecunia dotari quãdo sunt socij omnium bonorum, vid. d. gl. 1. d. l. 6.

Et an damna, & onera quæ vni ex socijs veniunt occasione societatis absque sui culpa de communi debeant resarciri, vide ibidem. columna secunda.

Socius omnium bonorum non se intromittit sine alterius socij mandato vbi alter socius habet iurisdictionem, & quare, vid. gl. 3. ibidem. per illum textum.

Socius vnius negotiationis si fundum emerit, an cum socio communicare teneatur, vid. gl. 2. l. 7. tit. 10. par. 5.

Socius si aliquid proprio nomine emerit alijs consentientibus, an tunc illis communicare teneatur. vid. d. gl. 2.

Socij qualiter damna inter se communicare debeant, & quando, vid. glossam quartam. dict. l. 7. titulo. 10. partita. 5. & glossam quartam. & 5. l. 13. ibidem.

Et an compensetur damnum illatum a socio ex suo dolo cum eo quod lucratum est ex sua diligentia, vid. ibidem.

Socius & an credatur libro socij mercatoris super damnis contingẽtibus in rebus societatis. vid. gl. 4. d. l. 7.

Socius non tenetur communicare lucrum quod male acquisiuit, vid. gl. 1. l. 8. per tex. ibi. tit. 10. par. 5.

Socius si non ex maleficio per eum commisso sed ratione alicuius condẽnationis ex maleficio per alium perpetrato aliquid consequutum sit an hoc debeat inter socios communicare, vid. gl. 1. d. l. 8.

Socius si ex illicita negotiatione aliquid acquisiuit, & diuisit cum socijs si illud ab eo euincatur, an illi detur actio contra socios ad partem eis datam, vid. gl. 3. ibidem.

Socius non tenetur ad pœnam ex maleficio socij nisi consenserit, vid. gl. 5. d. l. 8. tit. 10. par. 5.

Et quid si vnus ponat in societate pecuniam alter operam & industriam an si perdatur capitale, & per hoc societas dissoluatur, an ponens operam teneatur ad dimidiam capitalis, & tale damnum inter ipsos communicetur, vid. gl. 5. d. l. 8. tit. 10. par. 5.

Et quid si super hoc fuerit factum pactum scilicet, ꝙ pro ea parte pro qua ponens operas substinet lucrum pro eadem sustineat damnum capitalis, vid. d. gl. 5.

Vbi vide quid si de hoc sit consuetudo regionis inter mercatores.

Socius an cum velit posit renuntiare societati, & qualiter hæc renuntiatio fieri debeat, vid. gl. 1. 2. & 3. l. 11. tit. 10. par. 5.

Socius si intempestiuè renuntiet societati, an talis renuntiatio teneat. vide gl. 3. & 4. d. l. 11. per tex. ibi.

Socius si renunciet societati quando dolosè renuntiasset, vid. gl. 2. l. 12. titu. 10. par. 5.

Socius si petat quod revideantur rationes de anno in annum, an illud fieri debeat, vid. gl. 1. l. 13. tit. 10. par. 5.

Socius an teneatur reddere socio partem lucrorum habita ratione secundum ꝙ alij mercatores communiter lucrati sunt, vid. ibid.

Et de natura societatis est vt socij studeant lucro, vide glossam quintam. dictæ. l. 13.

Socius rixosus a societate expelli potest, vide glossam secundam. l. 14. ibidem.

Socius an posit cedere ius societatis alicui extraneo inuitis socijs, vid. d. glo. 2. in fine.

Socius contra quem diriget libellum quando sunt plures socij, & agere vult ratione societatis, vid. gl. 1. l. 15. tit. 10. par. 5.

Socij si sint negligentes in exigendo suas partes ab vno ex socijs, & ipse postea ob paupertatem soluere non posit sibi imputent, vid. gl. 3. d. l. 15. tit. 10. par. 5.

Socius etiam vnius negotiationis, an habeat priuilegium, vt non conueniatur nisi in quantum facere posit deducto negeat. vid. gl. 5. d. l. 15. titu. 10. par. 5.

Et an scholares socij gaudeant isto priuilegio vt non conueniantur nisi in quantum facere posint deducto ne egeant, vid. ibid.

Et quid si socius promisit integrè soluere, & nullam exceptionem opponere & illud iurauerit, an gaudeat hoc priuilegio, vid. ibid.

Et qualiter hoc, scilicet, in quantum facere posit debeat considerari, vide ibidem. in gl. 6.

Et quid si socius nihil aliud habeat in bonis nisi prædictum debitum societatis, vid. ibidem.

Et an gaudeat socius de isto beneficio quando habet officium, vel inde se alat, vid. gl. 8. l. 15. tit. 10. par. 5.

Socius quas expensas ab eo factas de communi deducere posit, & quando, & quales non siue in socijs omnium bonorum siue certæ negotiationis, vid. gl. 1. l. 16. ibidem. & ibi. gl. 2.

Socius si ex aliquo exercicio remansit obligatus in. 100. an in diuisione posit sibi tantum retinere de bonis societatis, & quando, vid. ibi. gl. 5. d. l. 16. tit. 10. par. 5.

Socius non præsumitur animo furandi facere quando de communi aliquid accipit alijs socijs ignorantibus, vide glo. 1. l. 17. per tex. ibi. tit. 10. partita. 5.

Socius an posit damnum a se datum in societate cum lucro suo compensare, & an istud damnum compenset cum damnis aliorum sociorum, & quando, & qualiter, vide glossam. 5. l. 13. titul. 10. & gl. 1. l. 22. titul. 14. partita. 5.

Et an illud quod debetur societati compensetur cum eo quod debet vnus ex socijs, vid. gl. 2. l. 24. tit. 14. par. 5.

Socius an & quando socium de delicto accusare posit, vid. gl. 13. l. 2. tit. 1. partita. 7.

Socius honestæ societatis, an socium accusare posit, & an puniatur si illud fecerit, vid. ibidem. in gl. 17.

Socius itineris quis dicatur, & an pro socio reptato respondere posit si ille absens sit, vid. gl. 3. l. 5. per tex. ibi. tit. 3. par. 7.

SODOMITA an posit testamentum facere, & an bona sua debeant cõfiscari, vid. gl. 3. l. 16. tit. 1. par. 6.

Sodomita ipso facto est infamis, vid. gl. 17. l. quartæ. per text. ibi. tit. 6. partita septima.

Sodomita siue masculus, siue fœmina qualiter puniatur, vid. gl. 1. in proœmio tit. 21. par. 7.

SOL licet nondum exierit, an tunc dies iam iudicatur. gl. 4. l. 6. tit. 29. partita. 7. & gl. 11. l. 8. tit. 31. par. 7.

SOLARIEGOS, & an isti sint de iure communi, vid. glo. 1. l. 3. titulo. 25. partita. 4.

Et idem est quod homines de mansala, vid. gl. 3. ibid.

Solarerij, & quæ sint eorum natura, & si isti abinde decesserint possessiones vendere non possunt, vid. ibid. gl. 4.

SOLENNIS pœnitentia quæ sit, & a quibus imponatur, & pro quibus peccatis, & an ita detur viris, sicuti fœminis, vide glossas. l. 18. tit. 4. partita prima.

Solenniter pœnitens an sit de foro ecclesiastico, & an posit ad ordines promoueri. vid. gl. 2. & penultimam. l. decimænonæ. titulo quarto. partita prima.

SOLENNITAS debita præcesisse præsumitur vbi interuenit iudicis authoritas, vid. gl. 8. l. 60. tit. 18. par. 3.

Solennitas. l. libellorum. ff. de accusatio. an debeat interuenire in actione criminali ciuiliter mota, vid. gl. 3. l. 2. tit. 9. par. 4.

Solennitas quæ requiritur in alienatione rerum ecclesiasticarum, an eadem debeat interuenire quando prælatus rem ecclesiæ in feudum de nouo concedit, vel si in descendentes reinfeudet, vid. gl. 4. in princ. l. 3. tit. 26. in par. 4.

Solennitas iuris in curijs mercatorum seruari non debet sed debet iudicari de bono & æquo. vid. gl. in procœ. tit. 7. par. 5.

Solennitas eadem requiritur hodie in testamento facto inter liberos acsi inter extraneos fieret, vid. gl. 2. l. 7. tit. 1. par. 6.

Solennitates quæ de iure partitarum requirebantur in testamento cæci, an hodie sint sublatæ per. ll. Tauri, vid. glossam quartam. l. 14. titulo. 1. partita. 6.

Solennitas semper præcesisse præsumitur in factis antiquis, vid. gl. 4. ad fin. l. 5. tit. 5. par. 6.

Solennitas si omittatur in confesione inuentarij, an illa vitiet illud, vi. gl. 13. 14. 15. & 16. l. 5. per tex. ibi. tit. 6. par. 6.

Solennitas eadem requiritur in actu reparando quæ in faciendo, vid. gl. 3. col. 10. q. 21. l. 32. tit. 9. par. 6.

Solennitas an eadem requiratur in causa criminali de iure canonico quod requiritur de iure ciuili, vide glossam sextam. columna secunda. quæstione quinta. legis decimæquartæ. titulo primo. partita septima.

SOLERTIA & veteres bonum dolum solertiam appellabant, vid. gl. 1. l. 2. titul. 16. par. 7.

SOLDATAE & feudum soldatæ est personalissimum quod non trãsit

Universidad de Deusto
Biblioteca

ad hæredes dantis nec accipientis vid.gl.1.l.19.tit.25.par.4.
SOLIDI, & de quibus debeat intelligi, vide glo.12.per tex.ibi.l.2.titu.11. partita.1.
Solidus & aurus idem sunt, & de ipsorum valore, vid.glo.2.l.7. titulo.18. partita.1.
Solidi 72. faciunt vnam libram auri, vid.gl.8.l.24.tit.14.par.7.& gl. 4.l. 28.ibidem.
SOLITVS mercari & lucrari cum pecunia potest agere contra depositum si non soluat tempore debito, vid.gl.9.l.8.per tex.ibi.tit.3.partita quinta.
Solita apponi in contractibus, an interuenisse præsumatur a principio quando aliquid adijciunt obligationi ita quod non sit necessariũ probare illa a principio interuenisse, vide glossam.8.l.3.titulo. 5. partita quinta.
SOLONIS apophthema refert gl.2.l.9.tit.5.par.2.
SOLVENS post sententiam absolutoriam ductus errore etiam facti, an repetat, vid.gl.8.l.16.tit.11.par.3.
Soluens pro carcerato non videtur soluere animo donandi, & repetere poterit, vid.gl.2.l.6.tit.14.par.3.
Soluens rei æstimationem quia rem amisit si res ad dominum reuertatur, an rem vel æstimationem repetere poterit, vid.glo.4.l.19.titul. 22. partita.3.
Et an ad solutionem æstimationis teneatur si antequam soluat res compareat, vid.gl.5.d.l.19.tit.22.par.3.
Et quid si dominus ad rem habendam fecit expensas, an vti possit sententia ad recuperationem illarum, vid.d.gl.5.in fine.
Soluens tributum cum ad hoc non teneatur tanquam liber, an ex hoc videatur priuilegio suo renuntiare, vide glossam primam.l.42.titulo.18. partita tertia.& glossam secundam, legis sextæ.titulo decimo. partita quarta.
Soluens debitum nuntio a creditore destinato liberatur licet postea illud perdatur, vid.gl.1.l.4.tit.2.par.5.
Et in dubio semper præsumitur pecuniam solutam ipsius soluentis, vide glo.1.l.40.tit.5.par.5.
Soluens debitum statim petere poterit rem pignoratam sibi restitui, vid. gl.6.l.21.tit.13.par.5.
Soluens debitum liberat se, & suum pignus, & eius fideiussorem, vid.gl.3. l.1.per tex.ibi.tit.14.par.5.
Soluens tunc liberatur quando res perfectè ad creditorem peruenit. vid. gl.1.l.2.tit.14.par.5.
Soluens pro alio an illud per actionem negotiorum gestorum recuperare possit, vid.gl.6.l.3.tit.14.par.5.
Soluens debitum minori quando liberetur, vel non, vid.gl.1.4. per tex. ibi.tit.14.par.5.
Soluens de mandato iudicis minori, an ab isto mandato appellare possit, & quando, vid.gl.4.ibidem.
Et quid si minori solutum casu fortuito pereat, vid.gl.6.ibidem.
Soluens minori an necessarium sit quod de hoc fiat scriptura, vi.gl.4.d.l. 4.tit.14.par.5.
Soluens de mandato iudicis falso procuratori, an liberetur, vid.d.glossam 4.in fine.
Soluens procuratori habenti mandatum ad hoc an liberetur, & quid si soluat reuocato iam mandato, vid.glo.3.l.5.tit.14.par.5.
Et quid si soluat dum esset infirmus & statim mortuus sit, & pecunia soluta perdatur an etiam tunc liberetur, vide ibidem.
Soluens adiecto an liberetur & quando & qualiter hæc solutio fieri debeat, vide ibi glo.2.&.6.per text.ibi.
Soluens hæredi adiecti an liberetur, vide ibidem.
Soluens procuratori creditoris an liberetur, vide glossas legis septimæ.titulo decimo quarto.part.5.
Soluens scienter indebitum donare videtur & quando, vide glos. 1.legis. 30. per text.ibi titu.14.part.5.
Soluens scienter procuratori alicuius reuocato an illud sibi donasse videatur, vide d.glo.1.col.2.
Soluens sportulas scienter cum in hoc esset priuilegiatus an illud repetere possit, vide dict.glo.1.columna.2.
Et an in dubio credatur aliquem scienter indebitum soluisse vel per errorem, vide ibidem.
Soluens legatum in testamento relictum an possit repetere & quando & an quod soluitur ex minus solenni voluntate dicatur haberi ex testamento, vid.glo.1.&.3.l.31.tit.14.par.5.
Soluens debitum conditionale ante conditionis euentum an & quando repetere possit, vide gl.1.&.3.l.32.ibidem per illum tex.
Soluens indebitum per sententiam, an postea possit repetere, & quando sic, vid.glo.l.33.per tex.ibi.tit.14.par.5.
Soluens aliquid debitori in modum transactionis, an illud ab ipso repetere possit, vid.gl.1.cum alijs ibi.l.34.ibidem.
oluens indebitum repetet sic solutum cum fructibus inde perceptis licet ille sit bonæ fidei possessor, vid.gl.1.l.37.tit.14.par.5.
Soluens ob aliquam causam si illud a recipiente non adimpleatur, an soluens datum repetere possit cum omnibus, & interesse, vel vnũ ex illis tantum, vid.gl.2.l.43.tit.14.par.5.
Et quando sic datum repeti possit si causa propter quam datur non adimpleatur, vid.glo.l.42.44.&.46.cum alijs legibus & glosis ibidem. tit. 14.partita.5.
Soluens ob turpem causam, an repetere possit sine turpitudo sit ex parte dantis siue ex parte recipientis, vid.gl.1.l.47.ibid.
Et quid si dederit ob turpem causam de præterito, vid.gl.2.d.l.47.
Soluens aliquid alicui vt illum a captiuitate liberaret, an & quando repetere possit, vid.glo. l.48.per tex.ibi.tit.14.par.5.
Soluens scienter quod turpiter promiserat cum sciret non teneri, an postea repetat, & an talis solutio purget vitium, vid.gl.1.49.ibidem.
Soluens aliquid alicui ne delictum soluentis detegat, an ita datum repeti possit, vid.glo.1.l.54.tit.14.par.5.
Soluẽs vni ex creditoribus suis antequam cedat bonis, & ipsius bona possideantur ab ipsis, an liberetur, & an solutio teneat, vid.gl.1.l.9.titu.15. partita.5.
Soluens damnum datum, an alij qui cum eo illud dederunt liberent, & quando, & qualiter, vid.gl.2.l.15.per tex.ibi.tit.15.par.7.
SOLVTIO facta creditori per debitorem tempore quo ipse captus est à latronibus, & facta est ad commodum latronum, an liberet debitorem, vid.gl.5.l.7.tit.18.par.2.
Solutio debiti an probetur per testes si a principio partes in scriptis contraxerunt, & an in dubio præsumatur in scriptis contraxisse, vid.gl.2. l.32.titu.16.par.3.
Solutio prorogata per principem decennium excedere nõ debet, & quid si iurauit soluere, an in prorogatione de isto iuramento fieri mẽtio debeat, vid.gl.1.l.33.tit.18.par.3.
Et an ille cui data fuit prorogatio sit periurus quod sic tenet.d.glo.1. in eius fine.
Et an solutione prorogata debitor fideiussorem dare debeat si ab eo petatur quod ad tempus prorogatum soluet, vid.gl.2.ibidem.
Et quid si satisdare non possit, & quid hodie in istis iteris seruetur de consuetudine, vid.d.gl.2.in fine.& gl.2.l.6.tit.10.par.4.
Solutio tributi ab immuni per priuilegium facta, an sibi præiudicet etiam si semel tantum soluisset, vide glossam primam.l.42.titulo.18. partita tertia.
Solutio per emptorem rei minoris facta tutori, vel curatori, an faciat emptorem securum si in commodum minoris pecunia non conuertatur, vid.gl.6.l.60.tit.18.par.3.
Solutio pro opere faciendo in quo tempore fieri debeat si nihil tempore conuentionis nihil deductum fuit, vid.gl.4.l.75.tit.18.par.3.
Solutio an præsumatur si debitor ostendat instrumentum debiti penes se cancellatum, vid.gl.2.l.11.tit.19.par.3.
Solutio allegata per debitorem in iudicio confessato debito, an iudex possit ei præcipere vt infra.8.dies soluat in solutionem non probauerit, vi. gl.2.l.2.tit.22.par.3.
Solutio in æstimatione quando fit ex causa mutui, an fiat secundum commune æstimationem vel secundum carestiam quæ durauit aliquod tempus, vid.gl.2.l.8.tit.1.par.5.
Solutio facta nuntio creditoris, an liberet debitorem licet res perdatur. vide gl.1.l.4.tit.2.par.5.
Solutio facta per commodatarium de pretio rei commodatæ quæ perdita fuit si illa postea appareat qua actione commodatario consuletur. vid.glo.1.l.8.tit.2.par.5.
Et in dubio pecunia semper præsumitur soluentis, vid.gl.1.l.49.tit.5.partita quinta.
Et si aliquis condemnetur ad certam summam dandam fisco, & priuato, an totum soluere teneatur fisco, & fiscus quartam suam priuato daregte neatur, vide glosam nonam.l.quinquagesimæ tertiæ.titulo quinto. partita.5.
Et promittẽs soluere in certo loco si soluere noluerit a quo iudice debeat compelli, vid.gl.4.l.13.tit.11.par.5.
Solutio si fuit destinata solui in certo loco, an inspiciatur quoad forum locus vbi fuit facta promissio si in illo loco promittens non habeat domicilium, vid.ibidem.
Et soluere promittens in omnibus annis vel in quolibet anno quando & quo tempore ad præstationem teneatur, vide glossam.1.l.13.tit.11.partita quinta.
Et an annus incipiat currere a die promissionis, vid.ibid.
Et an ille qui habet electionem in soluendo vnam rem ex duabus, an liberetur præstando interesse quando vna ex eis non sui culpa pereat, vide gl.3.l.23.tit.11.par.5.
Solutio & liberatio idem sunt, vid.gl.2.l.1.tit.14.par.5.
Et per solutionem liberatur debitor pignus, & fideiussores, vid.gl.3.d.l.1. tit.14.par.5.

Solutio

Solutio tunc perfecta dicitur quando res ad creditorem perfectæ peruenerunt, vid.gl.1.l.2.ibid.
Solutio reconciliatur vsucapione, vel ratihabitione, vel alijs modis, vide ibidem.
Solutio si fiat falso procuratori reconciliatur ratihabitione, vide gloss. 1. dictæ.l.2.
Et ibi vid. quid si soluatur negotiorum gestori.
Et quid si quod vni creditori debeo soluam de mandato pœnali reipublicæ, vel alij de mandato reipublicæ, vid.ibid.
Et quid si post solutionem res soluta casu, vel alias pereat, vid.ibid.
Vel si solutum repeti possit, vid.ibid.
Et an & quando ex solutione non tollatur totaliter obligatio, vide ibidem.in fine.
Solui non debet vnum pro alio inuito creditori, & quando sic, vid.glo.1. cum sequen.l.3.per tex.ibi.tit.14.par.5.
Et quid in adiecto vel in hæredе ipsius, vide gloss. quartam.legis quintę. ibidem.
Et an in casu vbi potest vnum solui pro alio debitor ad hoc admittatur si iuratum fuit vnum certum solui, vid.ibid.in gl.2.
Et an cum debitor vnum pro alio soluere potest teneatur mediocrẽ, vel meliorem rem dare, vid.d.gl.3.
Et an huic remedio quod datur debitori vt possit vnum soluere pro alio possit per ipsum renuntiare, vid.d.glo.3.
Solutio fieri debet in eadem specie si fieri possit neque tunc ad fructum obligatus liberabitur præstando interesse, vid.gl.4.ibidem.
Solutio facta nomine debitoris illum liberat etiam illo ignorante vel cõtradicente, vid.gl.5.&.6.ibidem.per illum tex.
Solutio qualiter a debitore minoris solui sibi debeat, vt soluens liberetur, vid.gl.1.4.tit.14.par.5.per tex.ibi.
Et quid si iudex iubeat solui minori, an & quando debitor appellare possit de hoc, vid.gl.4.ibidem.
Solutio quando sit minori, an debeat fieri interueniente scriptura, vide ibidem.
Solutio facta falso procuratori de mandato iudicis, & ad hoc coactus liberet soluentem, vid.ibid.
Et quid si sibi solutum postea casu fortuito pereat, vide glossam sextam. ibidem.
Solutio, an fieri possit habenti generale mandatum ad negotia, vid.gl. 2. l.5.tit.14.par.5.
Solutio facta procuratori, an liberet soluentem, & quando, & quid si facta fuit reuocato mandato, vid.ibi.gl.3.
Et quid si soluitur habenti mandatum ad recipiendum sed erat tempore solutionis infirmus & statim decessit, an si postea pecunia soluatur soluens liberetur, vid. ibidem.
Solutio si fiat adiecto, an soluens liberetur, & quid si pro securitate sibi pignus fuerit datum, vid.ibid.gl.4.&.6.
Et quid si adiectus sit seruus alicuius, an possit solui eius domino, vid.ibidem.vbi vid.plura in hoc.
Solutio an possit fieri hæredi adiecti, vid.ibid.
Solutio an possit fieri adiecto seruo si tempore solutionis factus sit liber, vid.glo.8.ibidem.
Et an filio postea effecto sui iuris, vid.ibid.in gl.11.
Solutio potest adiecto, vel alio fieri in pluribus casibus licet mutetur statusipsius, vid.ibidem.
Solutio quando fieri possit accusato de crimine.vid.ibid.in gl.12.
Solutio si fiat creditori cum illam recipere non possit, an soluens liberetur, vid.gl.13.ibidem.
Solutio facta ante reuocationem mandati, vel ante certiorationem de reuocatione, an valeat, vid.gl.ibidem.per illum tex.
Solutio an possit fieri procuratori, vel filio familias in aduenticijs, vide gl.1.l.7.tit.14.par.5.
Solutio debet fieri in termino a partibus præfixo neque requiritur interpellatio ad constituendum debitorem in mora, & quando sic, & quid in euentu conditionis, vel in die tacita inducta a lege, vid.gl.1.& 2.l.8.ibidem.
Et quid in hora, vel in die paschali, an illa interpellet, & constituat in mora, vid.d.gl.1.
Solutio si per debitorem non fiat ad tempus præfinitum, an & quando liberetur oblatione, vel consignatione, vid.ibi.gl.4.
Et quando debitor securus sit absque cõsignatione neque incidat in pœnam.vid.ibid.
Solutio particularis nihil obstat quando debitor tacuit, vid.gl.1.l.10. tit. 14.partita.5.
Solutio simpliciter a debitore facta pro quibus debitis facta videatur si plura sint, vid.gl.d.l.10.
Et quid si vnum debitum sit antiquius altero, an hoc veniat in considerationem, vid.gl.4.ibidem.
Et an dicatur antiquior inspecto tempore solutionis, vel contractus, vid. dictam glossam quartam.
Solutio cui ex creditoribus prius facienda sit, & quis ex illis in hoc sit priuilegiatus.& quando, & qualiter hoc accidere possit, vid.glo.l.11.per tex.ibi.& glo.1.12.tit.14.par.5.
Solutio quando & qualiter fieri impediatur per nouationem obligationis, vid.glo.l.15.per tex.ibi.& glossas.l.17.&.19.titulo decimoquarto. partita.5.
Solutio an facta videatur si quis debitum compenset, & quando, vid.gl. 1.cum alijs ibi.l.20.tit.14.par.5.
Et an iurans soluere liberetur per compensationem vt in periurium non incidat, vid.d.gl.1.d.l.20.
Et an condemnatus ad soluendum si ad hoc nullum tempus sit ei datum an possit opponere compensationem si offerat se statim liquidaturũ, vid.glo.6.d.l.20.
Solutio ficta an possit filio familias fieri licet vera ei fieri non possit, vid. glo.2.l.15.tit.14.par.5.
Solutio si fiat per errorem non valet quod accidere poterit pluribus modis, vid.gl.1.&.2.l.18.per tex.ibi.tit.14.par.5.
Et quid si soluat per errorem iuris, vel si erret in facto proprio, vide ibidem.
Solutio si dicatur facta indebitè, an tunc debitor vel creditor ad illud probandum admittatur, vid.glo.1.l.29.ibid.per illum tex.
Solutio facta per errorem repeti potest secus si scienter fiat quia tunc donare videtur quod limitatur pluribus modis, vide glossam primam.l. 30.ibidem.
Solutio si fiat procuratori reuocato si soluens illud sciuerit, an illud sibi donasse videatur, vid.d.gl.1.col.2.
Solutio si fiat scienter per priuilegium super sportulis non soluendis, an soluens illam repetere possit, vid.ibidem.
Et an in dubio creditur indebitum fuisse scienter solutum, vel per errorẽ vid.ibidem.
Et an soluens indebitum per sententiam repetere possit, & quando. vide gl.1.l.3.per tex.ibi.tit.14.par.5.
Et an soluens indebitum repetat sic solutum cũ fructibus inde perceptis etiam si sit possessor bonæ fidei, vid.gl.1.l.37.ibidem.
Solutio facta ob aliquod faciendum si non fiat an possit quis datum repetere, & interesse damnorum vel vnum ex illis tantum, vid.gl.2.l.43.tit. 14.par.5.& gl.l.44.&.46.ibid.
Solutio facta ob turpem causam tam ex parte dantis quam ex parte recipientis.an repeti possit, vid.gl.1.l.47.ibidem.
Et quid si datum vel solutum fuit ob turpem causam de præterito, vide ibidem.in gl.2.
Et quid si aliquid soluatur ab aliquo vt illum a captiuitate liberaret, vide gl.l.48.per tex.ibi.tit.14.par.5.
Solutio spontanea an purget vim vel metum præcedentem, & an repetat qui taliter soluit illud quod turpiter promisit, vide glossas legis.49. ibidem.
Et an ille qui debitum soluere non potest teneatur bonis cedere, & quis ad hanc cessionem non admittatur, vide glossam.1.cum alijs ibi.l.1.titu.15.par.5.
Solutio per debitorem vni ex creditoribus facta ante quam bona ipsius ab eis possideantur, vel ipse debitor cedat bonis, an valeat, vid.gl.1.l.9. tit.15.par.5.
Solutio prius facienda est creditoribus priuilegiatis quam alij, & quid si nullus eorum sit priuilegiatus sed inter se æquales sunt, vid.gl.2.&.3.d. l.9.tit.15.par.5.
Solutio debiti si per hæredem vni ex creditoribus facta sit, an an alijs possint petere quod illa retractetur, & an possint petere se admitti ad communionem cum his quibus facta est solutio, vide glossam.1.l.7. titu.6. partita.6.
Et si creditor duplicem solutionem eiusdem debiti recepit, committit crimen stellionatus, vid.gl.7.l.7.tit.7.par.7.
Solutio per vnum ex illis qui damnum simul dederunt facta, an alios liberet, vid.gl.2.l.15.per tex.ibi.tit.15.par.7.
SOLVTVM minori si postea casu fortuito perdatur, an soluens liberetur, vid.glo.6.l.4.tit.14.par.5.
Solutum per errorem quando dicatur, & non valet, vid.gl.1.&.2.l.28. per tex.ibi.tit.14.par.5.
Solutum ob turpem causam an a soluente repeti possit, vid.gloss.1.&.2.l. 49.ibidem.
Solutum alicui ne detegat alicuius crimen, an ab eo repeti possit, vi.gl.1.l. 54.tit.14.par.5.
Solutum, vide supra.in verbo.SOLVTIO.
SOLVM in quo cadit stilicidium, an possit per eius dominum eleuare illud, vid.gl.1.l.25.tit.32.par.3.
SOMNIVM & aliqua de somnis, vid.gl.1.per tex.ibi.in.l.10.titulo.10. partita.1.
SOROR quando tacitè videatur partem suam in fratrem suum renuntiasse,

Universidad de Deusto Biblioteca

tiasse,vid.gl.2.l.18.tit.6.par.6.
Soror si partem suam in vnum ex fratribus renuntiabit, an illud prosit omnibus, vel illi tantum, vid.gl.4.ibidem.
Soror minoris, an & quando per curatorem vel tutorem ipsius dotari debeat, & an propter hoc prædia vendi possunt, vide glo.3.l.18.tit.16. partita sexta.
Soror inops an alimentari debeat per fratrem, & qualẽ, & quando, vid.d. glossam.3.
Et an ab ipso dotari debeat, & an illam ex redditibus suorum beneficiorum posit dotare, vid.d.gl.3.in fi.d.l.18.tit.16.par.6.
SORS & quando electio duobus legatarijs data est, & ipsi dissentiunt, an causa illa sorte dirimenda sit, vide glo.l. vigesimæ sextæ. per tex.ibi. titu.9.par.6.
SORTILEGIVM an sit crimen ecclesiasticum, vid.gl.fina.l.58.tit.6. partita.1.
SORDICES & alia quæ per aquam naturaliter fluentes adducuntur, & congregantur in aliquo fundo si ex hoc vicini multum grauentur qui ad mundationem teneantur, vide glossam primam.l.15.titulo.32.partita tertia.
SPADO quis dicatur, & an ipse vel castratus posint matrimonium contrahere, vid.gl.2.l.6.tit.2.par.4.
SPECIES derogat generi, & quando, vid.gl.4.col.11.in prin.l.6.titu.11. par.6.&gl.2.col.11.ad med.l.3.tit.13.part.6.
Species corrupta si cum incorrupta misceatur qualiter miscens puniatur, vid.gl.l.4.per tex.ibi.tit.7.par.7.
SPECTATIVA si detur ad officium vel beneficium non vacans, an & quando valeat, vid.gl.5.l.13.tit.5.in par.5.
SPECTABILES personæ quæ dicantur, vid.glo.2.l.3.titulo.14.partita quarta.
SPECIALITAS & quod specialiter iniungitur plus stringitur quam generaliter imperatur, vid.gl.4.l.2.tit.18.par.3.
Specialitas etiam si inuoluatur cum generalitate eo non obstante literæ dicentur generales, vid.gl.1.l.45.tit.18.par.3.
Specialitas si sequatur post generalitatem, an ei aliquid deroget, vel operetur, vid.gl.1.l.3.per tex.ibi.tit.10.par.6.
SPECIALE MANDATVM requiritur ad hoc vt quis posit causã compromittere, vid.gl.4.l.24.tit.4.par.3.
Speciale mandatum requiritur ad hoc vt procurator posit petere restitutionem pro minori, vid.gl.1.l.15.tit.5.par.3.
Sed an requiratur specificatio causæ, an vero sufficiat si generaliter detur mandatum ad petendam restitutionem, vid.ibidem.
Speciale mandatum, an requiratur ad hoc vt procurator posit in iudicio confiteri, vid.gl.1.l.1.tit.13.par.3.
Speciale mandatum requiritur in procuratore ad hoc vt aliquam rem vẽdere posit, vid.gl.1.l.61.tit.18.par.3.
Et data sibi potestate vẽdendi data per consequens videtur potestas recipiendi illius rei pretium siue solutionem, vi.gl.2.ibid.
SPERNI an aliquando posit nuntiatio operis noui, & ea non obstante in opere procedere, vid.gl.2.l.8.tit.32.par.3.
SPES recipiendi beneficium pro honesto seruitio non inducit simoniã, vide gl.3.l.3.tit.17.par.1.
Spes quid sit, vid.gl.2.l.7.tit.5.par.2.
Spes succedendi in meioria an veniat in confiscatione bonorum, & quãdo non, vid.gl.20.col.2.in prin.l.6.tit.15.par.2.
Spes vsusfructus constituendi, an finiatur morte illius qui, &c.vid.gl.2.l.24.tit.31.par.3.
Spei certæ renuntiatio ista talis dicitur donatio, vid.gl.5.l.5.tit.11.part.4. in col.1.versi.SECVNDO,&c.
Spes succedendi alteri dicitur spes, & an & quando talis spes legitima sit, & ex quibus hoc ita esse intelligatur, & de iure nostro qualis dicatur esse iusta spes, vide glossam.l.13.tit.5.par.5.&glo.7.colum.2.l.19.titul.3. partita.6.
Et quid videatur remittere ille qui in aliquo contractu remittit ius quod habet vel habere sperat, vid.d.gl.1.d.l.13.
Spes succedẽdi alicui, an vendi posit consentiente illo cui succedere sperant, vid.ibidem.in gl.3.
Spes ad aliquod officium habendum quod aliquis posidet quando valeat, vel non, vid.ibid.in gl.5.d.l.13.tit.5.par.5.
SPIRITVALIS FILIVS. vid.in verbo, FILIVS SPIRITVALIS.
SPIRITVALIS CAVSA, vide in verbo, CAVSA SPIRITVALIS.
SPITVALE an impediatur propter scandalum, vid.gl.3.in med.l.50.titu.5.par.1.
Spiritualia in modum violentiæ possunt tractari coram iudicibus laicis, vid.gl.4.col.2.l.13.titu.13.par.2.
Spiritualia possunt de voluntate Papæ tractari coram laico etiam foemina, vid.ibidem.
Spiritualia non debent committi meris legistis etiam vt sint assessores siue consiliarij, vide glo.3.l.2.tit.21.par.3.
Spiritualia an posint obligari seu pignori dari, vide glossas.l.3.tit.13.partita quinta.
SPOLIANS suum aduersario lite pendente si appellauerit visus appellationi renuntiare, vid.gl.5.l.26.tit.23.part.3.
Spolians si contra spoliantem agentem interdicto recuperandæ opponat exceptionem dominij an sit admittẽdus, vide gloss.2.&.3.l.18.titul.10. partita.7.per tex.ibi.
Et quid si talis exceptio dominij non ab ipso spoliatore sed a tertio apponatur, vi.in. d.gl.3.d.l.18.
Spoliatio videtur esse probata si probata fuerit antiqua posesio, vid. gl.1.l.30.tit.2.par.3.
Spoliatus iudicis authoritate propter eius contumaciam an illi infra termino debito comparenti posit objici quæstio dominij quã incontinenti misus probare vult si ipse antea prescripserat rem cum mala fide per.30.annos, vide glo.7.l.21.tit.29. part.3.
Spoliatus intentans contra spoliatorem interdictum recuperandæ possessionis an rejiciatur per spoliatorem excepcione dominij contra eum opposita & quando, vide glo.2.&.3.l.18.per tex.ibi tit.10.par.7.
Et quid si talis exceptio dominij non ab ipso spoliatore sed ab alio tertio opponatur, vide.d.glo.3.d.l.18.
Et de hac materia spoliationum, vi.infra in verb.VIS & in verbo, VIOLENTIA.
SPONSA per verba de præsenti si adulteretur punitur poena mortis secus vero si sit sponsa de futuro, vide glo.1.in fine in proœ.tit.1.par.4.
Sponsa de futuro, an per ductionẽm ad domum sponsi videatur velle cũ eo contrahere de præsenti.vid.gl.8.q.4.l.3.tit.1.par.4.
Sponsa cognita carnaliter ab sponso mediante ipsius violentia, an posit ingredi religionem, vid.gl.10.l.4.tit.1.par.4.
Sponsa absentis si non expectato triennio contraxerit de licentia iudicis an arras sibi datas amittat, vid.gl.3.l.8.tit.1.par.4.
Sponsa quantum tempus debeat virum vagabundum expectare, vide.d. glossam.3.
Sponsa de futuro si carnaliter ab ipso cognoscatur mediante ipsius violentia, an posint ingredi religionem per id illa sponsalia transeunt in matrimonium præsumptiuum de præsenti, vid.gl.9.ibid.
Sponsa violenter rapta, & ab aliquo cognita non potest sponsum compellere, vt cum ea matrimonium contrahat, vid.ibi glossam.11.per textum illum.
Sponsa de futuro si cum alio fornicetur (cum adhuc interim quod iudicium ecclesiæ sponsalia durent) vtrum si tunc sponsus illam carnaliter cognouerit illa sponsalia transeant in matrimonium de præsenti, vide gl.16.d.l.8.tit.1.par.4.
Sponsa de futuro si ante quam cognoscatur carnaliter constiterit esse corruptam cum ante se virginem dixerit, an sponsus illam accipere teneatur, vid.gl.6.l.10.tit.2.par.4.
Et quid si quis cum aliqua contraxit sub ea conditione, scilicet, si te virginem inuenero, vid.d.gl.6.d.l.10.
Spõsa si ante dies in quibus nuptiæ prohibẽtur fieri nuptiæ sit benedicta, an ab sponso posit debitum exigere post primam consummationem, vid.gl.7.l.18.tit.2.par.4.
Sponsa an lucret donationem sibi per sponsum factam etiam si sit sponsa de præsenti, & an in dubio donare videantur sponsus, vel ad vsum tantum dare, vid.gl.1.&.2.l.3.tit.11.par.4.
Et quid si sponsa sit iam cognita carnaliter, vel ad domum ducta, vi.gl.5. ibidem.
Sponsa ab sponso traducta ad domum carnaliter cognita præsumitur, vide gl.5.d.l.3.tit.11.par.4.
Sponsa si post osculum ingrederetur religionem an debeat restituere sibi ab sponso donata, & quæ, vid.ibid.in gl.6.
Sponsa si aliquid sponso donauerit ipsa mortua sponsus illa non lucrabitur etiam post osculum, & quare, vid.ibi.gl.7.&.8.per tex.ibi.
Sponsa quæ sponso dotem dedit si ab eo alatur, an ipse de æquitate faciat suos fructus dotis, vel non, vid.gl.2.l.28.tit.11.par.4.
Sponsam veterem præses prouinciæ durante officio in vxorem ducere bene potest sed de nouo aliquam suscipere non valet.vid.gl.12. per text. ibi.l.2.tit.14.par.4.
Sponsa & si sponsæ ornamenta donentur per sponsum, an præsumantur donata, vel commodata, vid.gl.1.l.3.tit.11.par.4.& gl.7.l.2.tit.2. in partita quinta.
Sponsa inops, an in bonis sponsi mortui aliquam partem habere debeat, vid.gl.2.l.7.tit.13.par.6.
Sponsa ex secũdis nuptijs an posit esse tutrix filij sui, vel statim tutelam amittat, vid.gl.1.l.5.tit.16.par.6.
Sponsa an & quando nutriri & educari debeat in domum sponsi, vid.gl.2.l.19.tit.16.par.6.
Sponsa de futuro an posit de adulterio accusari, & quid si matrimoniũ subsistere non potuerat, vid.gl.2.d.l.1.tit.17.par.7.

Sponsa si per vim ab eius sponso rapiatur, an ipse in poenam raptorum incidat.vid.gl.5.l.3.per tex.ibi.tit.20.par.7.
SPONSALIA & matrimonium differunt inter se & ideo statutum de vno ex illis loquens ad alium non extendetur quod ad notabiles quæstiones inducit glo.in proœ.tit.1.par.4.
Et an idem sit si contrahens sponsalia illa carnali copula consummauerit, vid.ibidem.
Sponsalia contracta à matre, an faciant illi perdere tutelam filij, vid.ibid. columna.2.
Et an subijciatur poenis authenticæ eisdem.C.de secundis nuptijs, vide ibidem.
Sponsalia de præsenti sunt illa quæ puniũtur poena mortis propter adulterium, vid.d.gl.1.in fine.
Sponsalia an dicantur quando vnus dicit (promitto quod te desponsabo, vid.gl.1.l.1.tit.1.par.4.
Sponsalia licet non præcedant potest matrimonium contrahi, vid.gl.2. ibidem.
Sponsalia fieri possunt inter absentes mutua tamen promisione interueniente, vid.gl.3.d.l.1.tit.1.par.4.
Sponsalia fieri possunt per stipulationem aliquando vero fiunt nudo pacto, & ad quid non adimplens obligetur, an ad interesse, vid.gloss.2.l.2.tit.1.par.4.
Sponsalia fieri possunt multis modis de quibus per glossas dictæ.l.2.per per tex.ibi.
Sponsalia in quibus iuramentum interuenit poterunt per ecclesiam iuuari, & illum per vim ad contrahendum compellere, vid.gl.4.d.l.2.titu.1.par.4.
Sponsalia non dicuntur contracta per solam annulli immisionem si ex verbis de mente contrahendi aliter non constiterit, vide glossam septimam.ibidem.
Sponsalia per verba de præsenti per quæ verba contrahi posint, & quid si verba sint obscura, vide glossam octauam.l.secundæ.titul.1.partita quarta.
Sponsalia an sint de præsenti si aliquis dicat promitto quod ab tunc te habebo pro legitima vxore si non adsit ibi verbum consenti, vid.glo.9. ibidem.
Et quid si verba denotantia exequutionem adijciantur sponsalibus de futuro, vid.d.gl.9.in medio.
Et quid si iuret dicendo, iuro quod non habeo aliam vxorem nisi te, an ex his verbis inducatur matrimonium de præsenti, vid.ibid.
Et quid si diceret nolo aliam in vxorem nisi te, & alia, vide dictam glossam nonam.
Sponsalia quæ fiunt per verba de præsenti impropriè sponsalia appellantur quod ad statuta est notandum.vid.ibid.gl.10.
Sponsalia ante septennium non possunt contrahi neque adueniente pubertate erit matrimonium licet signa taciti cõsensus interuenenerint, vid.gl.3.l.3.tit.1.par.4.
Sponsalia de futuro non transeunt in matrimonium de præsenti adueniente pubertate datoque osculo vel amplexu siue dona, siue alia interuenerint secus si ista interuenerint in sponsalibus contractis per verba de præsenti quia in matrimonium transeunt licet copula non adsit, vid.gl.5.d.l.3.
Sponsalia ab impubere contracta adueniente pubertate per quæ signa consentiri videantur, vid.gl.7.ibidem.
Sponsalia vtrum transeant in matrimonium de præsenti per carnis copulam, & an super hac præsumptione admittatur probatio in contrariũ, & an in foro conscientiæ interiori creditur dicenti non adfuisse consensum coniugalem ibi, vi.gl.8.l.3.tit.1.par.4.
Et quid si secreta confesione dicat se dubitare quo animo, & affectu illã cognouerit quid tunc sit agendum, vid.ibidem.
Sponsalia de futuro, an transeant in matrimonium a canone præsumptũ si sponsus timore mortis coactus sponsam de futuro carnaliter cognoscat, vid.d.gl.8.in.2.quæst.
Sponsalia de futuro, an transeant in matrimonium si sponsus sponsa presente, & consentiente dicat se per coitum nolle matrimonio consentire, vid.ibid.in.q.3.
Sponsalia de futuro, an & quando transeant in matrimonium de præsenti per ductionem sponsæ ad domum sponsi, vi.ibid.in.q.4.
Sponsalia inter minores contracta quæ iuris interpretatione sunt de futuro, an ad hoc vt transeant in matrimonium de præsenti per copulã an illa actualiter desideretur, an vero nisus tantũm ad eam sufficiat, vide gl.9.d.l.3.tit.1.par.4.
Et quid si nisus ad copulam esset propè perfectam ætatem quando sponsalia sunt de futuro iuris interpretatione, vide ibidem.
Et an tunc sufficiat consensus præstitus circa finem.14.anni, & quid si cohabitatio complexus, & oscula interuenerint, ante perfectam ætatẽ, vide ibidem.
Sponsalia contracta ante septennium cum illi proximus sit, & discretio suppleat ætati, an teneant, vid.gl.1.l.6.ibidem.
Sponsalia siue sint iurata siue non ecclesia compellit matrimonium contrahere sed non ita studiose si iuramentum non adfuit, vid.gl.1.l.7.ti.1. partita.4.
Sponsalia secunda si sint de præsenti soluuntur prima de futuro, vid.glo. 4.d.l.7.cum alijs glo.ibidem antecedentibus.
Sponsalia de futuro dissoluũtur in multis casibus, & ex multis causis quãdo ipso iure quandoq; aliter, vide omnes glossas.l.8.per tex.ibi.titu.1. partita.4.
Et in sponsalibus inest tacita conditio si alter coniugum in legem coniugij non peccauerit, vid.gl.6.d.l.8.
Sponsalia de futuro transeunt in matrimonium præsumptiuum de præsenti per carnis copulam, vi.gl.9.l.8.tit.1.par.4.
Et quid si sponsalia contrahantur inter iam puberem, & minorem si pubes postea noluerit contrahere, & minor adueniente pubertate sic, vide gl.14.d.l.8.
Et an sit distinguendum, an iste maior qui dissentit contraxerit sponsalia de præsenti ante quam alter ad pubertatem accesisset, vel post, & an idem sit in vtroque casu, vid.gl.15.d.l.8.
Sponsalia de futuro, an transeant in matrimonium si sponsus carnaliter eam cognouerit postea quam ipsa cum alio fuit fornicata si adhuc iudicium ecclesiæ non interuenerit cum interim sponsalia semper durẽt, vid.gl.16.l.8.tit.1.par.4.
Et an idem sit in alijs pluribus casibus in glo.d.l.8.positis ex quibus matrimonium impeditur, vide ibidem.
Sponsalia contracta de futuro cum duabus siue sorores sint, siue non trãseunt in matrimonium præsumptum si vna ex eis carnaliter agnosceretur, vid.glo.6.l.9.tit.1.par.4.
Quod tamen limitatur duobus modis de quibus per iam dictam gloss. 6. post medium.
Sponsalia facta per patrem non tenent filio dissentiente, & si filij sint præsentes neque contradicant sponsalibus contractis per patrem tenent sponsalia, vid.gl.2.l.10.ibidem.
Et idem est si fuerunt absentes & ignorantes & postea tacitè ratificauerũt quod est speciale in patre secus in tutore, vel alio, vid.ibid.
Sponsalia etiam de futuro debet in eis fieri publica denuntiatio, vt matrimonium clandestinum esse non videatur, & fiet in ecclesia, vid.gl.5.& 6.l.1.tit.2.par.4.
Sponsalia de futuro si sint iurata, an ad vnius dictum fieri impediantur, vide gl.3.l.18.tit.9.par.4.
Et an dissoluantur si transiuerint in matrimonium si in contrarium adsit vnus testis simul cum fama, vid.gl.4.ibidem.
Sponsalia si contrahantur per matrem habentem tutelam filij sui, an per hoc priuetur tutela, vid.gl.1.l.5.tit.16.par.6.
SPONSALITIA LARGITAS quæ sit, & si ab sponso sponsæ mittatur, an in dubio donare videatur, vel ad vsum tantum missa, vid. glo.1. per tex.ibi.l.3.tit.11.par.4.
Et quid si talis donatio fiat sponsæ de præsenti, & quid hodie per.ll. Tauri, vid.gl.2.ibidem.
Et qui si ipse aliqua donauerit consummato iam matrimonio, vel ipsa ducta ad ad domum, vid.ibid.in.gl.5.
Et quid in donatione facta ab sponsa sponso etiam post osculum.vid.gl. 7.&.8.ibid.per illum tex.
SPONSOR quis dicatur, & in quo differat a fideiussore, vid.glo.3.l.1.titu.12.par.5.
SPONSVS de præsenti potest sponsam defendere in iudicio etiam sine mandato, vid.gl.2.l.10.tit.5.par.3.
Sponsus per verba de præsenti qualiter agat contra sponsam quæ adulterium commisit, vid.gl.1.in fi.in proœ.tit.1.par.4.
Sponsus si sponsam de futuro carnaliter cognouerit, an per hoc sponsalia transeant in matrimonium de præsenti si ipse ad hoc fuerit coactus, vi. gl.8.col.2.l.3.ibidem.in.q.2.
Sponsus si carnaliter sponsam de futuro cognouerit præsumitur affectu vxorio eam cognouisse, vid.ibidem.
Et quid si sponsus sponsa præsente protestetur se nolle per coitum matrimonio consentire, an illud matrimonium præsumatur, vid. ibidem. in quæst.3.
Sponsus qui adduxit sponsam ad ipsius domum, an & quando illa sponsalia de futuro transeant in matrimonium de præsenti, vid.ibid.in.q.4. d.gl.8.col.2.
Sponsus si violenter sponsam carnaliter cognouerit, an hoc non obstante ipsa religionem intrare posit, vide glossam decimam.l.4.titulo.1. partita.4.
Sponsus si noluerit matrimonium contrahere quam posit excusationẽ iustam dare vt adhoc non compellatur, vide glossam secundam.l.7. ibidem.
Sponsus ad matrimonium contrahendum compellendus non est quãdo ex coniecturus graue damnum speratur, vid.gl.3.d.l.7.tit.1.part.4.

Sponsus per verba de futuro si per verba de præsenti contrahat postea ad priorem redire non tenetur, vide glo.4.ibidem.cum alijs glossis antecedentibus.
Sponsus vagans si ignoretur, & vbi sit, an & quando eius sponsa possit cũ alio contrahere, & quod tempus debeat expectare, vid.gloss.11.&.3.l.8. ibidem.
Sponsus matrimonium contrahere cum sponsa non tenetur quando violenter rapta & cognita fuit ab alio, vid.glo.12.l.8.per tex.ibi.titul.1.in partita.4.
Sponsus si cognoscit carnaliter sponsam de futuro postquam ipsa cum alio fornicata fuit cum adhuc durent sponsalia interim quod iudicium ecclesiæ non interuenit, an per hoc illa transeant in matrimonium de præsenti, vid.gl.16.l.8.tit.1.par.4.
Sponsus qui per verba de futuro cum duabus contraxit si vnam carnaliter cognoscat visus est consentire in matrimonio, vid.gl.6.l.9.titul.1. partita.4.
Sponsus an cum sponsa contrahere teneatur si ante copulam fuit detectũ quod non erat virgo, vid.gl.6.l.10.tit.2.par.4.
Et an valeat matrimonium sub conditione, scilicet, si te virginem inuenero, vide ibidem.
Sponsus si mittat aliquid spõsæ, an donare videatur in dubio, vel ad vsum tantum fuit sesponsæ missa, vid.glossam primam.l.3.titulo.11. partita quarta.
Et quid si sponsus donet aliquid sponsæ de præsenti, an teneat talis donatio, & quid hodie, vid.ibid.in gl.2.
Et quid si ipse ille aliquid donat consummato iam matrimonio, vel ipsa iam ducta ad domum, vid.ibid.in gl.5.
Sponsus si sponsam ad domum traduxerit præsumitur copula, vid.glo. 5.d.l.3.tit.11.par.4.
Sponsus mortua sponsa non lucratur ab ipsa sibi donata etiam post osculum secus econtra, vide glossam septimam, & octauam.ibidem.per illum textum.
Sponsus si ante nuptias sponsam aleret, an faciat suos fructus rei dotalis de æquitate, vid.gl.2.l.28.tit.11.par.4.
Sponsi nullus est luctus, & ideo mulier annum luctus habere non tenetur, vid.gl.7.per tex.ibi.l.3.tit.12.par.4.
Sponsus si sponsæ ornamenta miserit, an commodasse, vel donasse videatur, vid.gl.7.l.2.tit.2.par.5.& gl.1.l.3.tit.11.par.4.
Sponsus an in bonis suæ sponsæ partem habere debeat si post eius mortem in ipsorum inserit, vid.gl.2.l.7.tit.13.par.6.
Sponsus an de adulterio sponsam de futuro accusare possit, & quid si matrimonium esset non poterat inter eos, vid.gl.2.l.1.tit.17.par.7.
Et an stantibus sponsalibus sponsus possit sponsam iure mariti accusare, vid.ibidem.
Sponsus si per vim rapiat sponsam, an in raptorum pœnam incidat, vide gl.5.l.3.per tex.ibi.tit.20.par.7.
SPONTANEVS consensus, vid.in verbo, CONSENSVS.
SPORTVLAE maiores solui debẽt ab vniuersitate quando litigat quã ab alio, vid.gl.4.l.46.tit.18.par.3.
SPVRIVS an admittatur ad maioriam a patre suo factam credendo illũ fore legitimum, vid.gl.10.cul.4.in prin.l.2.tit.15.par.2.
Spurij an admittantur in feudi successione, vid.glo.6.l.68.tit.18.partita tertia.
Spurius bene admittitur ad vindicandam iniuriam factam cognationi, vid.gl.6.l.6.tit.23.par.3.
Spurij a patre ali non debent de iure ciuili, & Regio secus tamen est de æquitate canonica.vid.gl.11.per tex.ibi.l.3.tit.14.par.4.
Spurius istud est verbum generale extendens se ad quoscunque natos ex damnato coitu.& quare sic dicatur, vid.gl.6.l.1.tit.15.par.4.
Spurij an comprehendantur appellatione filiorum, & quid de naturalibus filijs, & an natus ex concubina, & clerico in minoribus constituto dicatur spurius, vid.ibid.
Et nati ex personis inter quas prohibetur concubitus licet non matrimonium, an spurij esse dicantur, vide dictam glossam.6.l.primæ.titul.15. partita.4.
Et casus in quo filius censetur sine patre, & neque dicitur spurius neque legitimus, vid.per.d.gl.6.l.1.tit.15.par.4.
Spurius filius an ad dignitates ecclesiasticas sine dispensatione etiam quãdo alij legitimi deficiunt, an admittatur, & an tunc necessaria sit dispẽsatio, & quid si ad hoc sint per principem priuilegiati, vid.gl.2.l.1.tit.13. & gl.2.l.3.per tex.ibi.tit.15.par.4.
Spurius filius an possit a principe legitimari, & an in legitimatione debeat apponi clausula non obstante, & an qualitas spurietatis exprimẽda sit in impetratione legitimationis, vid.gl.8.l.4.tit.15.par.4.
Spurius non debet vocari legitimatus iam per principem, vid.glo.11.in prin.l.4.tit.15.par.4.
Spurij indigni sunt principis clemẽtia neque legitimari possunt per oblationem parentum, vid.gl.1.per tex.ibi.l.5.tit.15.par.4.
Spurij ab omni beneficio excluduntur neque possunt legitimari in patris testamento sicuti possunt naturales, vid.gl.1.&.2.per tex.ibi.titu.15.par.4.
Spurij filij an a parentibus debeant alimẽtari, & an a patre clerico ex fructibus sui beneficij filius spurius alimentari possit, vid.gl.1.l.2.titul.19. partita.4.
Spurius an a patre, an vero a matre ali debeat, vel communibus expensis, vid.gl.1.l.3.tit.19.par.4.
Spurius filius an ab ascendentibus suis per virilem sexum ali debeat, vid. gl.5.l.5.tit.19.par.4.
Et an a matre vel ab earum ascendentibus per sexum fœmineum, vid.ibidem.in glo.6.
Spurius filius an teneatur patrem vel matrem alere, & an teneatur matrẽ dotare si illa iuuenis sit, vid.d.gl.6.
Spurius an possit succederein emphyteosi si de hoc fuit a principio factũ pactum, vid.gl.6.l.28.tit.8.par.5.& gl.1.l.29.tit.11.par.5.
Spurius si per statutum habilitetur ad succedendum, an tale statutum valeat, vid.gl.6.in medio.d.l.28.
Et quid si princeps in hoc fecerit constitutionem generalem, an constitutio teneat, vid.ibid.
Spurius an possit a patre, vel ab alio extraneo hæres institui, vi.gl.11.&.12. l.4.tit.3.par.6.
Et quod in adulterino, & quando possit aliquid relinqui filio spurio, vid. gl.12.ibid.& gloss.l.10.&.l.11.tit.13.par.6.
Spurius filius an a patre institui possit cum capax erit, vid.gl.7.l.19.titul. 3.partita.6.
Et an interim quod est capax debeat habere bonorum possessionem tanquam institutus sub conditione, & possit bona administrare tanquã curator, vid.ibid.
Spurius a patre in maioria institui non potest cum legitimabitur, vid.d. gl.7.col.2.post med.
Spurius filius an hæreditatis restitutionem impediat quando quis fuit institutus sub conditione, scilicet, si sine liberis decesserit, vid.glo.4.&.8. l.10.tit.4.par.6.
Spurius filius si alteri testatoris filio fuerit substitutus vulgariter, an tunc talis substitutio vulgaris expressa contineat pupillarem tacitam, vi. gl. 19.l.5.tit.5.par.6.
Spurius filius si a patre instituatur hæres, vel hæreditatem ex fideicommisso habeat an illa ab eo tolli possit, & etiam ab hærede grauato restituere, & quando, & ex quibus in hoc perpendatur quod fraus intercuenit, vid.gl.1.l.13.tit.7.par.6.præcipuè gl.21.22.&.24.cum alijs ibi.
Et an illa hæreditas applicetur fisco, vel cui, vid.ibi.glossam.22.cum alijs ibidem.
Et an sit aliquis modus relinquendi aliquid filio spurio, vid.d.gl.22.
Et an tunc hæres teneatur in conscientia illam spurio, vel fisco restituere vel sibi retinere, vid.d.gl.24.
Et an spurius si sibi talia bona restituantur ab hærede possit illa retinere in foro conscientiæ, vid.d.gl.24.
Spurius an cum bona conscientia possit retinere res sibi a patre donatas, vel relictas, vid.d.gl.24.col.1.in medio.
Et an pater possit facere maioriam in filium spurium stantibus legitimis quando habuit a Rege licentiam faciendi maioriam in filium quẽ vellet. vid.gl.3.col.2.q.27.l.32.tit.9.par.6.
Spurius an possit ex principis dispensatione ad maioriam admitti etiam stantibus legitimis eis tantum modo legitima relicta, & quando, vi.d. gl.3.d.l.32.col.2.q.8.&.q.12.
Spurij cum legitimis non succedunt & de ratione exclusionis, vid.d.gl.3. col.3.q.8.d.l.32.tit.9.par.6.
Spurij an alijs deficientibus ex Regis facultate ad maioriam admitti possint, & an ad honores admittantur, vid.d.gl.3.col.5.in prin.
Et quid si facta sit maioria in filium spurium credendo illum legitimum an valeat maioria, vid.ibidem.in col.6.q.9.
Spurius an possit institui ad maioriam quando facultas fuit alicui data libera, & vt faciat prout voluerit, vid.d.gl.3.d.l.32.in col.10.q.20.
Spurius filius quis dicatur, & quare sic cognominetur, vi.gl.9.l.11.per tex. ibi.tit.13.par.6.
De hoc, vide supra.in verbo, FILIVS SPVRIVS.
STABVLARI vnde dicantur, & in quo differant a balneatoribus, & de qua culpa teneantur, vide glossam.2.&.4.l.26.titulo octauo.partita quinta.
Stabularij an de necessitate teneantur hospites recipere, & quando, vi.d. glo.4.d.l.26.
Et an sint necessarij testes ad probandum quod hospes illi aliquid seruandum dedit. vid.ibid.gl.5.
Stabularij communiter sunt homines rapaces, & vulgares, vid.ibidem.in glossa.6.
Et quid si amicus receperit amicum, an in eo idem quod in stabulario dicendum est, vid.ibid.in gl.7.

Stabularij de qua culpa teneantur, vide glossam quartam & nonam cum alijs ibidem.d.l.26.
Stabularij quando teneantur de facto viatorum, & quando de furto vel facto suorum, vide ibidem glos.10.
Stabularij an liberentur à custodia per solam clauium traditionem alio non dicto, & an tunc teneatur de læuissima culpa, vide glossam.12.legis.26.supra.d.tit.8.par.5.
Stabularij si male tractauerint peregrinos qua pœna feriantur, & an à iudice ecclesiastico, vide glos.3.l.27.ibidem.
Stabularij, vide de hoc in verbo HOSPITES.
STATVENTES contra ecclesiam seu ecclesiasticas personas ita vt aliquod eis inde praiudicium generetur qua pœna feriantur, vide glossã secundam legis decimæ nonæ.titulo nono.partita prima, vide de hoc in verbo STATVTA.
STATVTA à quibus fieri possint, & à quibus leges, vide glossam primam.l.12.tit.1.parti.1.
Statuta fieri possunt à populo etiam iurisdictione carente, vide ibidem.
Statuta siue ordinationes populorum fieri possunt sine superioris authoritate, vide ibidem.
Statuta cum pœna contrauenientium fieri non possunt nisi ab habente iurisdictionem quod limitat tribus modis, de quibus per glo.1.dictæ legis.12.tit.1.par.1.
Statutum factum per illum qui iurisdictione caret in concernentibus administrationem rerum suarum an valeat sine principis authoritate, vide ibidem.
Statutum factum cum principis authoritate potest per condentes tolli eo inconsulto, vide.d.glo.1.in medio.
Statutum per aliquos factum contra leges iuris communis an valeat, vid. dictam glo.1.ad finem.
Statuta fieri possunt à magistratibus temporalibus in concernentibus suum officium pro tempore illo & ex causa, vide glossam secundam legis.12.tit.1.par.1.
Statuere non possunt magistratus perpetui contra ius, vide dictam glossam.2.in medio.
Statuta municipiorum debent approbari per communem ciuitatis, vide glossam finalem.columna decima tertia dictæ legis duodecimæ.titulo.1.partita.1.
Statutum an liget ciues alterius ciuitatis si illi habeant possessiones in loco vbi fit statutum, vide glossam magnam legis decimæ quintæ.titulo primo.par.1.
Statutum vtrum liget forenses, & in quibus, & quando, vide ibidem in fine.
Statutum contra personas & res ecclesiasticas ex quo ecclesiæ damnum sequitur non valet, vide glo.2.l.19.tit.9.par.1.
Statutum an fieri possit super taxatione arcorum vel vestium tempore mortis alicuius, vide glo.8.l.12.tit.13.par.1.
Statuta laicorum non possunt infringere laudabilem consuetudinẽ aliquid clericis vel ecclesiæ dandi, vide glossam secundam legis decimæ quintæ.tit.17.par.1.
Statutum laicorum de reuocanda eleemosyna an valeat vel non, vide ibidem.
Statuta baronum seu dominorum terrarum in aliquo præiudicare non possunt iuri communi vel antiquæ consuetudini, vide glossam secundam.l.22.tit.13.part.2.
Statutum inualidans actum si dubitetur an statutum præcesserit actum an è contra cui incumbat probatio, vide glossam secundam legis primæ.titulo.14.par.3.
Statutum loquens de vxore non habet locum in sponsa etiam per verba de præsenti, vide glo.10.l.2.tit.1.par.4.
Statutum laicorum ponens pœnam contrahentibus in quarto gradu secundum quam computationem ciuilem vel canonicam istud intelligi debeat, vide glo.4.l.3.tit.6.par.4.
Statuta in donatione propter nuptias an habeant locum in datione arrarum, vide glo.4.l.1.tit.11.par.4.
Statuta loci contractus matrimonij vel alterius loci quæ obseruãda sint quæ vero non, vide glo.1.l.24.tit.11.par.4.
Statuta locorum filios legitimos non possunt facere si nõ interueniat parentum matrimonium & legitimum, vide glossam tertiam legis secundæ titulo.15.par.4.
Statutum loquens de filijs an comprehendat adoptiuos, vide glossam primam in proœmio tit.16.par.4.
Statutum in morte naturali non habeat locum in morte ciuili, vide glo.1. l.2.titulo.18.par.4.
Statuta facta contra concubinas clericorum debent intelligi de publicis tantum, vide glo.5.in fine.l.3.tit.21.par.4.
Statuta an fieri possint à dominis terrarum sine populi consensu, vide glo.5.l.12.tit.1.par.2.
Statutum in Rege & eius vxore habet locum in filio eius primogenito, & eius vxore & filijs, vide glo.2.l.1.tit.15.part.2.
Statutum permittens in festiuitatibus posse cognosci de causis ciuilibus siue criminalibus an valeat, vide glossam septimam legis.34.titulo.2. partita tertia.
Statutum principis an possit limitare ius diuinum, vide glo.1.de legis.19.titulo.18.partita.2.
Statutum loquens in infirmitate locum habet in sene qui pro infirmo reputatur, vide glo.2.l.4.titul.18.part.3.
Statutum quod est contra ius commune an recipiat extensionem actiuam, seu extensionem passiue, vide glossam primam legis quartæ tit. vigesimo quarto.partita tertia.
Statutum an aliquid operetur quando vult quod possit currere præscriptio cum mala fide, vide glo.2.l.21.tit.29.par.3.
Statutum loquens de possessione an possit intelligi & extendi ad quasi possessionem, vide glo.4.l.1.tit.30.par.3.
Statutum permittens acquisitio possessionem sine corporali apprehẽsione an teneat, vide glo.2.l.6.tit.30.in par.3.
Statutum modum altitudinis ædificiorum taxare potest, vide glo.4.legis.25.tit.32.part.3.
Statutum loquens in sponsalibus ad matrimonia se non extendit quod ad plura inducit, glo.1.in proœmio tit.1.par.4.
Statutum non punit maleficium fictum, & quare, vide dictam glossam primam.col.2.in principio.
Statutum laicorum per quod pœnas matrimonio clandestino imponũt an debeat & possit valere, vide glo.1.l.5.tit.3.par.4.
Statuta generaliter loquentia non intelliguntur loqui in causa dotis in dotis præiudicium, vide glo.3.l.53.tit.5.par.5.
Statutũ disponens quod non liceat rem vendere extraneo nisi prius requisito consorte an valeat, vide glo.6.l.55.tit.5.par.5.
Statuta pœnalia an fieri possint à prioribus & consulibus mercatorum, vide gloss.in proœmio tit.7.in par.5.
Statutum per quod filij bastardi & spurij habilitantur ad succedendum an valeat, vide glossam sextam in medio legis.28.titulo octauo.par.5. & glo.1.l.29.tit.11.par.5.
Et quid si hoc caueatur per constitutionem generalem principis, an talis constitutio valeat, vide.d.glos.6.
Statuta nutritiua peccatia an possint per Episcopum annullari, vide dictã glossam.6.ad finem.
Statutum collegij quod in eis homines rixosi non admittantur valet, vide glo.2.l.14.tit.10.par.5.
Et illud quod per pactum fieri non potest neque per statutum, vide gloss. 9.in fine.l.28.tit.11.par.5.
Et non potest firmari per statutum illud quod est contra bonos mores, vide glo.9.in fine.
Et damnatur omne statutum per quod datur fauor exactioni vsurarum, vide glo.1.l.22.tit.12.par.5.
Statutum loquens in pignore an extendatur ad hypothecam, vide glo.1. l.1.tit.13.par.5.
Statuta, & an per statutum possit legi derogari, vide glossam quartam legis.14.tit.1.part.6.
Et an per statutum possit legitima filio debita tolli vel minui, & quid si alias habeat vnde se alat, vide glossam tertiam legis septimæ.titulo.5. partita.2.
Statutum excludẽs fœminas à successione in maiorijs an sit odiosum vel non, & de hoc vide plura per glo.2.l.3.tit.13.par.6.
Statuta requirunt casum verum non fictum, vide glossam quartam legis.2.tit.31.part.7.
STATVS & an possit quis in duplici statu constitui, vide glossam.4. l.93.tit.18.par.3.
Status alicuius si mutetur an & quando per hoc impediatur nouatio obligationis conditionalis, vide glo.9.l.15.tit.14.par.5.
Status alicuius si mutetur an per hoc eius testamentum irritetur, & quid si in melius mutetur, vide glossam secundam & quartam legis.18.titulo.1.partita.6.
Et si minor mutat suum statum an aduersus talem mutationem restitui possit, vide glo.1.l.5.per text.ibi.tit.19.par.6.
STELLIONATVS crimen, vide in verbo CRIMEN.
STERILES bene possunt matrimonium contrahere, & qua ratione, vide glo.4.l.2.tit.8.part.4.
STERILITAS in quo differat ab exiguitate, vide glossam octauam legis.22.titulo.8.par.5.
Sterilitas an & quando faciat & inducat remissionem mercedis si colonus fructus non collegerit ex fundo de qua istud sit intelligendum, & qualiter, & quomodo procedat, vide glossas dictæ legis vigesimæ secũdæ.per illum textum ibi.
Sterilitas non liberat conductorem quando ipse non soluebat decimas, vide glo.10.d.l.22.tit.8.par.5.
Et quid si in vno anno adit sterilitas in præcedenti vero vel sequenti ad-

Universidad de Deusto Biblioteca

uense vbertas, vide glo.2.l.13.tit.8.par.5.
STILLICIDIVM licet cadat in publico iuxta consuetudinem communem, debet tamen fieri sine præiudicio domus vicini, vide glo.3.legis.12.titulo.32.par.3.
Stillicidium meum si cadat in solo vel in domo alterius, an ille illam eleuare possit altius, vide glo.3.legis.25.titulo.32.in parti.3.
STILVS curiæ & etiam tabellionis inspicitur semper in verificationem literarum, vide glo.2.l.4.tit.20.in part.3.
Stilus an possit indici per magistratus in derogationem iuris communis, vide glo.9.col.2.in fin.l.9.tit.28.par.3.
STIPVLATIONES prætoriæ exigunt fideiussores, glos.8.legis.10.titulo.5.partita.3.
Stipulatio tacita semper esse fingitur in dote, vide glossam primam legis 10.titulo.11.part.4.
Stipulatio expressa si interueniat tempore constitutionis dotis, an tūc ad restitutionem faciendam annus dari debeat, vide glossam tertiam legis 31.titulo.11.par.4.
Stipulatio, & an per stipulationem pœnalem nouetur actio ex vendito ad reuendendum, vide glossam quintam legis.42.titulo quinto.partita quinta.
Sipulatio an tollat ius pœnitendi ei qui ex sua parte adimpleuit altero non adimplente, vide glo.1.l.3.titulo.6.part.5.
Stipulatio requirit consensum neque verba tantum sufficiunt sine eo, vide glo.1.l.1.per textum ibi titulo.11.par.5.
Stipulatio ad hoc vt valeat requirit quod sit rei promissæ certitudo, vide ibidem in glo.2.
Stipulatio propter necessitatem inuenta fuit, & pro qua, & quid hodie de iure regni an sit necessaria, vide glossam tertiam dictæ legis primæ.titulo.11.partita.3.
Stipulatio si interueniat in contractu innominato, an ante implementū ex parte sua oriatur actio, vide.d.glo.3.ad medium.
Et an hodie stante lege ordinamenti ex nuda pollicitatione seu promissione alicuius non acceptata per alterum sed facta inter absentes oriatur actio seu obligatio, vide.d.glo.3.d.l.1.
Et quare in stipulatione interrogatio debeat præcedere responsionem, vide ibidem in glossa quinta.
Stipulatio fieri potest per interpretem, & quando, & an vnus tantum sufficiat, vide glo.8.ibidem.
Stipulatio an vitietur propter magnum interuallum seu propter extranea verba interposita, & quid hodie iure regni, vide glo.1.l.2.ibidem.
Et ad validitatem stipulationis requiritur quod responsio fiat sine suspitione voluntatis, vide glo.3.ibidem.
Stipulatio an valeat si quis respondet inclinando caput versus pectus, & quid hodie iure regni, vide glo.4.l.2.ibidem tit.11.part.5.
Et an & quando mutus possit stipulatione obligari & illam facere, vide glo.5.d.l.2.
Stipulatio an fieri possit inter absentes per nuntium vel per epistolam, & pro quibus debitis sic, vide glossas.l.3.ibidem.
Stipulatio quando vitietur propter impersonalitatem, quando vero nō, vide glos.7.d.l.3.
Et an demens infans vel minor obligetur stipulatione, vide glossam primam.2.&.3.l.4.ibidem.
Stipulatio à prodigo facta an teneat si fiat sine curatoris authoritate, & an sufficiat dare sibi curatorem licet ei non sit interdicta bonorum administratio, vide glo.4.l.5.tit.11.part.5.
Et an detur restitutio in integrum prodigo vel eius curatori ad alienata ante interdictionem, vide.d.glos.4.
Et quid si prodigus iuret stipulationem adimplere, vide ibidem in glossa quinta.
Et an possit quis alteri stipulari & quid si hoc caueatur fieri posse per legē municipalem, vide glossam primam cum alijs ibi.l.7.titulo vndecimo partita quinta.
Stipulatio cōcepta in persona duorum alternatiuè, an valeat si cuiuslibet eorum possit acquiri, vide ibidem glo.2.in principio.
Et an notarius possit stipulari in iudicialibus vel extraiudicialibus vt publica persona, vide glo.8.d.l.7.tit.11.par.5.
Stipulatio an fieri possit per procuratorem, & qualiter domino detur actio quando ipse stipulatus fuit, vide glo.4.l.8.ibidem.
Stipulatio facti alieni an valeat, & quare non, & quid iure hodierno, vide glo.1.&.2.l.11.tit.11.part.5.
Stipulatio in diem quæ dicatur, & an ex tali promissione statim oriatur ciuilis & naturalis obligatio licet effectus exactionis suspendatur, vide glo.2.l.12.ibidem.
Stipulatio conditionalis an transmittatur ad hæredes si promittens moriatur ante implementum conditionis, & quid si ante euentum conditionis fiat traditio ex contractu conditionali, an tunc transeat dominium & vsucapiendi conditio, vide ibidem glo.5.
Stipulatio si succedat loco alterius promissionis vel obligationis non transmissibilis an transmittatur ad hæredes, vide ibidem.
Et quid si per stipulationem in certo loco soluere promisit si nolit à quo iudice compelli possit, vide glo.4.l.13.tit.11.part.5.
Et quid si reus promisit soluere in Hispali & non soluit an eius fideiussor possit conueniri in loco domicilij rei principalis, vide ibidem.
Et quid si cum ille qui soluere promisit illud fecit & tunc ei damna fuerunt petita, an sibi postea peti possint, vide glo.6.ibidem.
Et quid si per protestationem dixit quod remaneat sibi salua petitio interesse, vide ibidem.
Stipulatio an transmittatur contra hæredes vel in hæredes siue consistat in dando siue in faciendo, vide glo.1.l.14.tit.11.part.5.
Et qui per stipulationem promisit soluere in omnibus annis vel in quolibet anno quando ad præstationem teneatur, vide glos.2.l.15.ibidem.
Et an annus intelligatur à die promissionis, vide ibidem glo.3.
Et quid si promisit alicui dare in omnibus annis, an videatur promittere quod dabit in quolibet anno vel semel tantum dare in vita sua, vide ibidem in glo.4.
Et an quando semel debetur possit simul peti vel minuatim, vide dictam glossam quartam.
Et an ad hoc vt possit agi ex pœnali stipulatione exigatur quod lis contestetur super prima pactione vel sufficiat extra iudicialis interpellatio, vide glo.7.d.l.15.tit.11.par.5.
Stipulatio pœnalis an nouet primam obligationem, vi.ibid.in fine.
Stipulatio facta sub conditione & in diem an si cōditio adimpleatur dies spectari debeat, vide glo.1.l.17.tit.11.part.5.
Stipulatio facta sub impossibili conditione an vitiet contractum, & quid si conditio sit negatiuè posita, vide glo.2.d.l.17.
Stipulatio purè facta dicitur quando fit sub conditione quæ omnino extitura est, vide ibidem in glo.3.
Et quid si res per stipulationem promissa pereat siue in genere siue in specie sit promissa an liberetur promissor, vide glossam primam cū alijs ibidem.l.18.tit.11.par.5.
Stipulatio circa fructus nascituros vel partus ancillæ facta an valeat, vide glossas.l.20.per text.ibi tit.11.par.5.
Et quando talis fructus vel partus dari debeant per promittentem, vide ibidem in glos.3.
Stipulatio an teneat quando quis promisit rem sacram vel hominē Christianum tradere vel dare, vide glossam primam & secundam legis.22.titulo.11.part.5.
Stipulatio an vitietur ex diuersitate responsionis ad interrogationem, & quid hodie iure regni, vide glossam quintam legis.26.ibidem.& glo.1.l.27.per text.ibi tit.11.par.5.
Stipulatio per metum facta & confirmata iuramento an valeat, vide glo.4.l.28.tit.11.par.5.
Stipulatio facta in reddendo plus quam aliquis recepit an & quando valeat, vide glo.2.l.31.tit.11.par.5.
Et quid si plus stipularetur sub nomine interesse vel interusurio pecuniæ qua ad tempus caret, vide ibidem.
Stipulatio inter aliquos facta de futura successione ipsorum, an & quando valeat, vide glo.1.cum alijs ibi.l.33.tit.11.part.5.
Stipulatio pœnalis an nouet primam obligationem & sic permittens sub pœna illam soluendo à promisso liberetur, vide glo.1.l.34.tit.11.par.5.
Stipulationes iudiciales & conuentionales in quo differant, vide glo.4.l.37.per text.ibi.tit.11.par.5.
Et an sit distinguendum, an in obligatione sit datio speciei vel factum, vide ibidem.
Et in quibus stipulationibus difficultas impediat moræ & pœnæ commissionem, vide.d.glo.4.
Et an stipulatus sibi pœnam dari videatur illud in fraudem vsurarum facere & ex quibus hoc perpendatur, vide glossam secundam & tertiam l.40.tit.11.part.5.
Stipulatio an sit necessaria ad obligandum fideiussorem, & quid hodie iure ordinamenti, vide glo.1.l.6.tit.12.part.5.
STRICTVS voto illud faciens an plus mereatur quam non strictus illud etiam faciens, vide glo.1.in proœmio tit.8.par.1.
Stricti ad alicuius castri custodiam si illo dirupto alibi ædificetur an illū custodire teneantur, vide glossam quartam in principio legis.26.titulo.31.partita tertia.
STVDERE vtrum liceat in festiuitatibus, & quando, vide glossam.1.l.1.titulo.23.par.1.
Et an aliquod opus seruile necessitate instante vel pro amico, vide ibidē.
STVDIA sine remuneratione torpescunt, vide glossam primam legis tertiæ.tit.1.part.1.
Studia potius conueniunt diuitibus quam pauperibus sed hoc sit contra, vide glo.5.l.2.tit.7.par.2.
Studia debent esse in minoribus.25.annis, nam in excedentibus ætatem illam studia non bene cadunt, vide glossam secundam legis quartæ.titulo septimo.par.2.

Studia generalia quæ sint, & quid habere debeant, & cuius authoritate fiant, vide glo.1.&.2.per text.ibi.l.1.tit.31.par.2.
Et vbi fieri debeant, vide glo.1.per text.ibi.l.2.tit.31.par.2.
STVLTVS pœna aliquando efficitur sapiens, vide glossam primam legis.10.tit.1.part.1.
Stultus tacendo suam stultitiam abscondet, vide glossam secundam legis 5.titulo.4.part.2.
Stultus quid sit, & in quo differat à fatuo, vide glossam quintam legis.13.titulo.1.par.6.
Stultus si delinquat an accusari & puniri possit, vide glossam.8.&.9.l.9.per textum ibi.tit.1.par.7.
STVPRVM committitur cum virgine neque cum ea tenet concubinatus, vide glo.4.per text.ibi.l.2.tit.14.par.4.
Stuprum quale sit punibile vel non in quocunque committente, vide gl.5.l.11.tit.13.part.6.
Et an per vim volentis committere stuprum si ab aliquo occidatur ille sit puniendus, vide glo.1.l.3.tit.8.par.7.
Stuprum monialis an eodem modo puniatur quod stuprum alterius virginis, & quid hodie, vide glossam secundam legis.2.tit.19.part.7.
Stuprum qualiter puniatur etiam si fiat sine vi & seducta blāditijs, & persuasionibus viri sit mulier, vide glo.3.d.l.2.
Stuprum per vim commissum à quibus accusari possit, vide glo.2.per textum ibi.l.2.tit.20.part.7.
Stuprum an committatur cum puella nondum viripotente, vide glos.5.l.2.tit.31.par.7.
Et an & quando conatus sit tantum punibilis, vide.d.glo.5.dictæ.l.2.titulo.31.par.7.
STVPRATOR per vim si occidatur an occidens teneatur de occiso, vide glo.1.l.1.per text.ibi tit.8.par.7.
Et quid si stuprator sit clericus & occidatur, vide ibidem in fine.
Stuprator etiam sine vi qui blanditijs & persuasionibus mulierem induxit qualiter puniatur, vide glossam tertiam legis secundæ.titulo decimonono.part.7.
Et an teneatur illam dotare, & qualiter, vide.d.glo.3.in fin.iuncta glo.1.in proœmio tit.20.par.7.per text.ibi.
Stuprator per vim à quibus accusari possit, vide glos.1.l.2.per textum ibi titulo.20.part.7.
Stuprator puellæ nondum viri potentis vel intentantis fieri an pœna stupratorum puniatur, vide glo.5.l.2.tit.31.part.7.
Et an & quando conatus seu affectus tantum sufficiat, vide ibidem.
SVBHASTATIO & si in subhastatione alicuius rei persona affirmet pro aliqua re sibi dari.10.cum ita non sit, imò & dabatur minus & hoc viso alius offert.11.an hoc cognito illud quod in plus dedit repetere possit, vide glo.2.l.33.tit.26.part.2.
Subhastatio an requiratur in vēditione alicuius rei mobilis vel immobilis minoris, vide glo.2.l.60.tit.18.part.3.
Subhastatio an requiratur quādo res mobilis vel immobilis vēditur pro executione sententiæ vel vt tributum soluatur, vide glossam tertiam l.52.tit.5.par.5.
Subhastatio & an aduersus publicā subhastationē rei minoris minor possit se restituere quando alius plus pro ea offert, vide glos.3.&.4.l.5.per text.ibi.tit.19.par.6.
SVBDITI legem superioris seruare debent & ad hoc possunt compelli, vide glo.4.l.16.tit.1.par.1.
Subditi nolentes legem suscipere legislatore sciente & consentiente amplius illa lege ligari non debent, vide ibidem in glos.4.
Subditi possunt excommunicari, non subditi vero minimè, vide glo.2.l.8.titulo.9.part.1.
Subditi dominorum excommunicatorum persistentes in ea per annum eo ipso sunt ab omni debito liberati, vide glossam quintam legis.32.titulo.9.part.1.
Subditi an subuenire debeant domino excommunicato post annum si hostes ad deuastandum terram veniant, vide ibidem ad finem.
Et quid si excommunicatus propter apostasiam à fide, vide ibidem in finalibus verbis.
Subditi in quibus debeant Regi obedire, vide glossam quartam legis.16.titulo.13.par.2.
Subditi an possint excusari nec obediant Regi eo scilicet quod dicunt alios esse magis idoneos, vide glo.5.l.16.tit.13.par.2.
Subditi an excusentur propter curam rei familiaris ne principi obediant vide ibidem.
Subditi an teneantur ire ad bellum sumptibus suis, & quid in vassallis, vide glo.3.l.17.tit.18.par.2.
Subditi an teneantur domini salutem præferre suæ, vide glos.6.l.2.tit.19.par.2.&.glo.5.l.4.tit.27.par.2.
Subditi & vassalli an iuuare debeant Regi intranti per terram inimicorū suis sumptibus, & quando, vide glossam primam legis septimæ.titulo 19.partita.2.
Subditi tenentur portare victualia ad exercitum etiam si sit extra regnū vide glo.1.l.8.per text.ibi.tit.19.part.2.
Subditi ligantur legibus superioris, & quid in bonis existentibus extra territorium regni vide glo.4.l.15.tit.14.part.1.
Subditi compellendi non sunt subministrare salaria inquisitoribus à Rege missis in aliqua terra, & quando sic, vide glossam secundam legis.7.titulo.17.par.3.
Subditi debent liberari per Regem siue superiorem ab incursibus latronum & si in eorum territorio fiat robaria an ad restitutionē teneantur vel malefactorem ostendere, vide glossam secundam legis.17.titulo 18.partita.3.
Subditi tantum possunt à Rege ipsorum legitimari alij vero non quæ & tenerentur licet fieret extra territorium, & quare, vide glossam.6.col.1.l.4.tit.15.part.4.
Subditus si legitimetur ab aliquo an eius legitimatio porrigatur extra territorium legitimantis quo ad bona existentia extra territorium siue succedat ex testamento siue ab intestato, vide dictam glossam.6.columna.1.d.l.4.
Et non subditus si legitimatur extra regnum qui habebat bona intra regnum, an legitimatio tenebit respectu bonorum quæ sunt in regno, vide ibidem.
Subditi an sint clerici in minoribus siue in sacris ordinibus constituti Regi seculari in temporalibus, & an ab ipso vel alio simili possint in temporalibus legitimari, & an possint iuuari beneficio principis secularis, vide glossam sextam an finem dictæ legis quartæ.titulo decimoquinto.partita.4.
Subditi an liberentur à domino & iurisdictione alicuius vel domini si ipsi ad fidem fuerunt conuersi ipso adhuc in infidelitate manente, & quid si ipse etiam postea ad fidem conuertatur, vide glo.1.&.3.per textum ibi.l.8.tit.21.par.4.
Et an propter periculum fidei vel fidelium possit Rex siue dominus infidelis cogi ad recipiendum precium vel aliquam commutationem, & quid si Papa conseruaret illum in sua iurisdictione, vide dictam glos.1.d.l.8.tit.21.part.4.
Subditi respectu iurisdictionis licèt non ratione feudi dicuntur vassalli, vide glo.1.d.l.2.tit.25.par.4.
Subditi an possint sibi eligere rectorem perpetuum & se altero submittere, & quando, & ad quid, vide glossam octauam legis tertiæ titulo vigesimoquinto.par.4.
Subditi ratione iurisdictionis ad aliqua onera non tenentur, neque illa à baronibus imponi possunt licet si essent subditi ratione feudi esset secus, vide glo.2.col.1.l.6.tit.25.par.4.
Subditis non sunt imponendæ vel angariæ à dominis quia isti sunt regalia soli que principi competunt, baronibus vero seu alijs dominis minimè, vide.d.glo.2.col.1.&.2.
Subditi an teneantur hospitare gratis barones siue eorum dominos, & ad hoc ad solos Reges pertineat, vide dictam glossam secundam.colu.1.in fine & colum.2.
Subditi quando potius ex timore quam ex debito aliquid præstare videantur, vide gl.2.colum.2.&.3.d.l.6.tit.25.par.4.
Subditi si indebita seruitia præstiterunt illa per metum dominorum ab eis extorta præsumuntur, vide ibidem col.3.ad medium.
Subditi an possint compelli ad excolenda prædia dominorum, & quando sic, vide.d.glo.2.col.3.in fine cum sequenti.
Subditi tenentur seruire dominis suis ore & opere, non vero ore tantum, vide glo.3.d.l.6.tit.25.par.4.
Subditus si extra regnum à Rege eijciatur an Regi guerram facere possit, vide glo.5.per text.ibi.l.10.tit.25.par.4.
Et an subditi Regis in isto bello ab inferente cōtra Regem deprædari possint, vide.d.glo.5.
Subditi an possint pugnare contra Regem naturalem suum si alio Regi seruiant, & quando, vide glo.3.l.11.tit.25.par.4.
Subditi Regis an per Regem alio inferiori dari possint vt ipse in eos dominium habeat, vide glo.3.l.9.tit.4.part.5.
Subditi an efficiantur delinquentes illius iudicis in cuius territorio delinquerunt, vide glo.1.in prin.l.15.tit.10.part.7.
Subditi si ad mandatum superioris damnum dederunt quis ad emendam teneatur, vide glo.2.l.5.tit.15.part.7.
SVBIECTA talia esse dicuntur qualia & prædicata, vide gl.1.in medio legis.2.tit.6.par.4.
SVBIECTVS, vide suprà in verbo SVBDITI.
SVBSCRIPTIO canonicorum vtrum necessaria sit in alienationibus rerum ecclesiasticarum, vide glossam primam legis secundæ.titulo.14 partita prima.
Subscriptio testium in literis Papæ siue Regis necessaria non est, vide gl.3.l.1.tit.18.par.3.
Subscriptio Regis hodie desideratur in priuilegijs & in literis mercedis, vide glo.2.l.26.tit.18.par.3.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Subscriptio testium an sit necessaria & exigatur in actibus iudicialibus vel extra, vide glo.2.l.54.tit.18.part.3.
Subscriptio an sit necessaria quando de crimine agitur ciuiliter, vel quando maritus vxorem de adulterio accusat, & quando, vide glossam 2.l. 13.tit.9.par.4.
Et an ista subscriptio sit hodie in consuetudine huius regni, & an consuetudine stante quod quis se non subscribat cesset pœna calumniatoris accusantis & qualiter punietur, vide ibidem in glo.3.d.l.13.
Subscriptio requiritur ad validitatem instrumenti vbi totum est scriptũ propria manu, vide glo.2.l.7.tit.15.par.4.
Subscriptio erronea nunquam nocet siue venditio perfecta sit siue non, & quando, vide glo.1.l.60.tit.5.par.5.
Subscriptio si non sit erronea neque subscribens illud faciat vt testis, an talis subscriptio noceat in iure subscribentis, vi. ibidem glo.2.
Subscriptio idem operatur ac si subscribens totum instrumentum manu propria faceret, vide glo.6.l.1.tit.13.par.5.
Et quando sufficiat si quis se subscribat per alium ac si ipse se subscripsisset, & quando non sufficiat se manu alterius subscribere, vide ibidem glossam.6.&.7.
Subscriptio testatoris an sit necessaria in testamento suo nuncupatiuo vel in scriptis, vide glo.2.l.2.tit.1.par.6.per text.ibi.
Et quid si in testamento suo in scriptis se subscripsisset in fine ipsius, vide ibidem in glo.3.
Subscriptio operatur vt videatur totum instrumentum à subscribente factum, vide.d.glos.3.d.l.2.
Subscriptio an sit necessaria quando testamentum est propria manu scriptum, vide ibidem.
Subscriptio hæredis an sit necessaria quando fecit inuentarium, & quid si illud fecit per procuratorem an procurator ibidem debeat se subscribere, vide glo.16.l.5.tit.6.part.6.
Subscriptio testium an requiratur in codicilliis, & quando, vide glossam 2.l.3.tit.12.part.6.
SVBMISSIO vnius loci qualiter fieri debeat quando alicui domino se submittit, vide glo.8.l.3.tit.25.part.4.
Et an ista submissio teneat si facta sit in præiudicium dominorum suorũ, vide ibidem.
SVBSTANTIA rei an videatur esse perempta quando forma in quacunque causa mutatur, vide glossam nonam legis vigesimæ octauæ. titulo octauo.par.5.

SVBSTITVTIO.
Compendiosa.
Pupillaris.
Vulgaris.
Breuiloca vel reciproca.
Militaris.
Exemplaris.
Fideicommissaria.

SVBSTITVTIO dicitur conditionalis institutio, vide glossam.2.legis.11.titulo.6.par.6.
Et dicitur secunda institutio, vide glossam primam legis vigessimæ tertiæ ibidem.
Et quid si filius substituatur vulgariter vel compendiosè & à primo gradu sit præteritus an videatur institutus reiecta conditione in qua fuit facta substitutio, vide.d.glos.2.d.l.11.
Substitutio facta in aliquo sub pluribus conditionibus, an & quando necessarius sit quod omnes adimpleantur, vide ibidem in glo.1.d.l.13.
Substitutio non solum fieri potest in hæreditatibus sed etiam in legatis, & in donationibus causa mortis, vide glo.1.in proœmio tit.5.part.6.
Substitutio quare sic dicatur, vide glossam secundam in dicto proœmio tituli.5.par.6.
Substitutionum plures sunt species, vide glossas legis primæ per textum ibi.tit.5.part.6.
Substitutio facta inter hæredes per testatorem si vnus repudiet qualiter alij ad suam portionem admittentur & an pro virili, vide glossam.3.l. 3.titulo.5.par.6.
Substitutio si fiat pluribus an vno tãtum adeunte expiret quo ad omnes, vide glo.2.l.4.ibidem.
Substitutio an expiret si institutus moriatur post quam agnouit vsum fructum si in illo tantum institutus fuit, vide glo.5.d.l.4.
Substitutio si sit nulla propter incapacitatem substituti, an tunc sub vulgari expressa contineatur tacita pupillaris, vide glossam.19.legis quintæ.tit.5.par.6.
Substitutio facta per patrem naturalem vel per legitimum filio impuberi an valeat, & in quibus, & quando, vide glossas legis nonæ.titulo.5. partita.6.
Et quid si in testamento apponatur clausula codicillaris quæ communiter poni solet, vide glossam decimam nonam ad finem legis.12.titulo quinto.par.6.
Et an si substitutio fiat per hæc verba, quis quis mihi &c. substitutus excludat matrem, vide glo.10.l.5.ibid.per text.illum.
Substitutio si fiat post mortem plurium etiam in tota hæreditate, an substitutus admittatur post mortem cuiuslibet ad illius partem, vide glo. 4.in medio.l.14.tit.5.par.6.
Substitutio etiam tacita potentior est quam ius accrescendi, vid.glo.1.in principio.l.18.tit.6.par.6.
Substitutiones an conseruentur rupto testamento in quo datæ fuerunt, vide glo.8.ad finem.l.7.tit.8.par.6.
Substitutio filij naturalis an valeat alijs filijs legitimis & naturalibus nõ stantibus, vide glossam tertiam.columna quinta ad finem legis.32.titulo.9.par.6.
SVBSTITVTIO COMPENDIOSA si fiat in re certa an trahatur ad vniuersam hæreditatem, vide glossam tertiã.columna tertia.quæstione.3.l.14.tit.5.par.6.
Substitutio compendiosa qualiter fiat, & per quæ verba sine à milite siue ab alio, & quando, & ad quam partem admittatur mater pupilli vel eius substitutus, & an ipse matrem excludat siue post pupillarem decedat filius siue antea, vide glossas.l.12.per text.ibi tit.5.part.6.
Et quid si filius substituatur compendiosè & à primo gradu sit præteritus quid tunc, vide glossam secundam legis vndecimæ.titulo quarto.partita sexta.
Substitutio compendiosa verbis directis facta per militem filio impuberi post pubertatem valeat vt directa militaris vt substitutus succedat in omnibus bonis patris exclusa matre etiam à legitima sua, vide glos. 10.l.12.per text.ibi tit.5.par.6.
Substitutio compendiosa à milite facta post pubertatem filij fauore matris obligatur & valet vt fideicommissaria etiam vt directa militaris, vide ibidem in glo.11.
Substitutio compendiosa facta à pagano per verba directa non valet vltra tempus pubertatis neque iure fideicommissi, & quid si testator in tali substitutiõe adiecit verbum sine liberis, vide glossam decimamnonam ibidem.
Et quid si in testamento apponatur clausula codicillaris quæ communiter poni solet vide ibidem ad finem.
Substitutio compendiosa si fiat in testamento puberi à pagano per verba directa est nulla neque aliquid ex ea habebit substitutus, vide in fine dictæ glo.19.
Substitutio compendiosa si fiat à pagano per vim, substituo quid operetur, vide glo.20.ibi.
SVBSTITVTIO PVPILLARIS an firmetur susceptione liberorũ, vide glo.9.col.2.l.10.tit.4.par.6.
Substitutio pupillaris an à patre monacho fieri possit, & an à matre, vide glo.2.l.5.tit.5.par.6.
Substitutio pupillaris an & quando à patre fieri possit, & qualiter, & quibus filijs substituere possit, & quando non possit, vide glossam secundam & tertiam ibidem.
Substitutio pupillaris an fieri possit à patre viri, vide ibidem dictã glossam secundam.
Substitutio pupillaris facta extraneo an contineat tacitam vulgarem, vide dictam glos.2.
Et an ab auo vel alio ascendenti fieri possit substitutio pupillaris, & quid hodie, vide ibi glo.4.in prin.& per totam.
Substitutio pupillaris ad hoc vt à patre fieri possit quod tempus requiratur quod filius sit sub eius potestate, vide glo.5.ibidem.
Et an fiat à patre hæretico vel schismatico, & an isti filios suos habeant in potestate, vide ibidem.
Substitutio pupillaris an & quando posthumo fieri possit, vide ibidem.
Substitutio pupillaris an possit filio emancipato fieri per militem vel paganum, & quando, vide ibidem.
Substitutio pupillaris quando fit filio in potestate patris non existenti, an valeat vt fideicommissaria, vide ibidem.
Et quid si filius exeat à patris potestate per dignitatem, an à patre sibi pupillariter substitui possit, vide.d.glo.5.in fine.
Et quæ requirantur ad hoc vt ista pupillaris substitutio locum habeat, vide ibidem in glo.6.per illum textum.
Substitutio pupillaris per quæ verba fieri possit, & quis probauit illum in pupillari ætate decessisse, vide ibi glossam septimam, octauam, & nonam.
Substitutio si sit nulla propter incapacitatem substituti an tunc sub vulgari expressa contineatur tacita pupillaris, vide glossam.19.legis.5.tit. 5.partita.6.
Et quæ bona veniant in substitutione pupillari expressa siue tacita siue fuerit quis substitutus in re certa alio non dato cohærede vel si succedatur ex vulgari tacita comprehensa in pupillari expressa, vide glossã 2.l.7.titulo.5.par.6.
Et an in pupillari veniat legitima filij cum prælegatis, & an veniant bona per pupillum ante mortem alienata, vide ibidem in dicta glossa secunda.
Substitutio pupillaris expressa an excludat matrem etiam in suam legitimam licet ille sit turpis persona, vide glo.1.d.l.7.
Substitutio pupillaris ex quibus causis expiret, & an pater possit minori tempore

tempore taxare metam pupillaris substitutionis, vide glos.2.cum alijs ibi.l.10.tit.5.par.6.
Et an per maximã capitis diminutionem expiret tacita vulgaris sub expressa pupillari, vide ibidem glo.3.
Substitutio pupillaris facta à patre naturali an reconualescat si arrogator moriatur, vide glo.8.d.l.10.
Et quid si ex Papæ dispensatione monasterium intrauit, vide ibidem in dicta glossa.8.
Substitutio pupillaris an expiret per dignitatem ipsius filij, vide ibidem in glossa nona.
Et quid si repudiet hæreditatem & an hodie etiam non adita hæreditate confirmetur pupillaris substitutio, vide glo.10.ibidem.
Substitutio pupillaris an conseruetur rupto testamento ex causa præteritionis vel exhæredationis, vide glo.15.ibidem.
Substitutio pupillaris an expiret agnatione posthumi, & quare, & an idẽ fit si pupillus decedat viuo testatore, vide ibidem in glos.17.
Substitutio si sit nulla propter incapacitatem substituti an tunc sub vulgari expressa contineatur tacita pupillaris, vide glossam.19.legis.5.titulo.5.part.6.
Substitutio pupillaris vel vulgaris quando sub exemplari comprehendatur & de eius effectu, vide glossam quintam legis vndecimæ.titulo quinto.par.6.
Et in substitutione exemplari solum potest substitui qui debet succedere ab intestato, vide.d.glo.5.per text.ibi.
Et quales debent esse filij qui faciunt cessare substitutionem exemplarem, vide ibidem glos.6.7.8.&.10.
Substitutio vulgaris an à patre filio spurio fieri possit, vide glos.5.in fine.l. 10.titulo.5.part.6.

SVBSTITVTIO BREVILOCA ET RECIPROCA.

Et substitutio breuiloca an enumeretur inter species substitutionum de perse, vide glo.3.l.1.tit.5.par.6.
Et an idem dicendum sit in substitutione fideicommissaria, vide ibidem in glossa.4.
Substitutio breuiloca quibus verbis & qua forma fiat, & inter quos fieri possit, & quas substitutiones in se contineat, & quid si cum reciproca non iungeretur compendiosa est tamen ibi clausula codicillaris in testamento vbi tantum continetur reciproca, & an virtute talis clausulæ substitutio reciproca comprehendat fideicommissariam, vide glossas 1.3.per text.ibi tit.5.part.6.

SVBSTITVTIO MILITARIS vel alia priuilegiata an possit fieri post aditionem hæreditatis, & quid in vulgari, vide glossam primam 2.&.3.l.4.tit.5.par.6.
Substitutio pupillaris an fieri possit filio emãcipato per militem vel per paganum, & quando, vide glo.5.l.5.tit.5.par.6.
Substitutio compendiosa verbis directis facta per militem filio impuberi post pubertatem vt directa militaris vt substitutus succedat in omnibus bonis patris exclusa matre etiam à legitima sua, vide glossam 10.l.12.per text.illum ibi tit.5.par.6.
Substitutio directa militaris fauore matris obligatur post pubertatem vt valeat iure fideicommissi, vide.d.glo.10.col.2.
Et an in substitutione fideicommissaria cõprehendatur legitima filij, vide ibidem.
Substitutio compendiosa à milite facta post pubertatem filij fauore matris obligatur & valet vt fideicommissaria & an vt directa militaris, vide ibidem in glos.11.

SVBSTITVTIO EXEMPLARIS quæ dicatur, & qualiter, & per quos, & quibus fieri possit, & quãdo locum habebit vel non, & ex qua causa substitutus per eam excludatur, vide glossas legis.11.per text.ibi, titulo.5.part.6.
Substitutio exemplaris imitatur pupillarem & etiam exhæredatis filijs fieri potest, vide glossa.d.l.11.
Substitutio pupillaris quando sub exemplari comprehendatur & de eius effectu, vide glossam quintam dictæ legis vndecimæ.titulo quinto. partita sexta.
Et in substitutione exemplari solum potest substitui qui debet succedere ab intestato, vide.d.glo.5.per text.ibi.
Et quales debent esse filij qui faciunt cessare substitutionem exemplarẽ, vide ibi glo.6.7.8.&.10.
Substitutio exemplaris an capiat vires etiam si furiosus efficiatur sanæ mentis si postea ad furorem redierit, vide glossam nonam dictæ legis 11.tit.5.par.6.

SVBSTITVTIO FIDEICOMMISSARIA an enumeretur inter species substitutionum de perse, vide glossam quartam legis primæ.titulo.5.par.6.
Substitutio directa militaris fauore matris obligatur post pubertatem vt valeat iure fideicommissi, vide glossam decimam.columna secunda. legis.12.tit.5.par.6.
Et an in substitutione fideicommissaria comprehendatur legitima filij, vide ibidem.
Substitutio compẽdiosa quæ fit à milite post pubertatem filij fauore matris, valet vt fideicommissaria & an vt directa militaris, vide ibidem in glossa vndecima.
Substitutio compendiosa facta à pagano per verba directa non valet vltra tempus pubertatis neque vt fideicommissaria, & quid si testator in tali substitutiõne adiecit verbum sine liberis, vide ibidem in glossa decimanona.
Et quid si in testamento apponatur clausula codicillaris quæ communiter poni solet, vide ibidem ad finem.
Substitutio compendiosa si fiat à pagano per verbum substituo quod est verbum commune, an tunc intra tempora pubertatis valebit iure directo & post pubertatem iure fideicommissi, vel an in omni tempore sit fideicommissaria, vide ibidem in glo.20.
Substitutio fideicommissaria quæ fit, & quibus verbis fiat, & quando, & quo & alia plura, vide per glossas legis.14.per textum ibi titulo quinto, partita.6.

SVBSTI-

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum

SVBSTITVTVS. Excludit vel excluitur.
Vulgaris admittitur, vel an admittatur.
Subſtitutus dicitur eſſe eiuſdem qualitatis quod eſt illum ſubſtituens præcipuè in caſtellanis, vide gloſsam ſecundam legis ſepti mæ.titulo decimooctauo.part.2.
Subſtitutus an debeat poni de ſcientia iudicis, vide gloſsam ſextam legis 4.titulo.20.par.3.
Subſtitutus caſtellani an homagium præſtare teneatur, vide gloſsam.5. l.4.titulo.25.part.4.
Subſtitutus ſi ſit aliquis hæredi incapaci an talis excludat fiſcum, vide gloſsam quartam legis vigeſsimæ ſecundæ.titulo tertio.part.6.& gloſ. 6.ad finem.l.2.tit.5.par.6.
Et an excludat cohæredem incapacis, vi.ibidem glo.5.d.l.22.
Subſtitutus an excludatur filiorum natiuitate grauati, & quando, vide glo.4.&.8.cum alijs ibi.l.10.tit.4.par.6.
Subſtitutus ſi ſit aliquis alicui poſt illius mortem an excludatur ſi grauatus ingreſſus eſt religionem, & quid ſi fit grauatus reſtituere alteri filio teſtatoris, vide glo.8.colum.1.&.d.l.10.tit.4.part.6.
Et an ſit aliqua differentia an tales filij qui naſcuntur ſint maſculi vel fœminæ vel nepotes ex fœmina, vide ibidem in col.1.
Et an idem ſit ſiue filij ſint iam nati ſiue ſint naſcituri, vide ibidem.
Et quid ſi grauatus decedat cum filijs incapacibus vel qui hæredes eſſe nolunt vel tales filij ſint à pupillo habiti an per eos ſubſtitutus excludatur, vide ibidem & in glo.11.ibidem.
Et quid ſi filij iſti decedant ante mortem ipſius grauati an per eos ſubſtitutus excludatur, vide ibidem.
Et an ſupra dicta procedant in ſubſtitutione directa vulgari vel compendiosa vel fideicommiſſaria vel pupilari, vide ibidem in glo.9.
Et an illud euenat ex legis fictione vel ex præſumptione iuris, & quis in hoc ſit effectus, vide ibidem in glo.10.
Et quid ſi fideicommiſſarius decedat ante grauatum an ius ſuum ad hæredes transmittat, vide ibidem in glo.12.
Subſtitutus ſub pluribus conditionibus an ad hoc vt ipſe admittatur neceſſario requiratur quod omnes illæ conditiones adimpleantur, an vero ſufficiat vnam ex eis tantum impleri, & quando, vide gloſsam primam.l.13.tit.4.part.6.
Subſtitutus quando inſtituto ſuccedit an debeat habere hæreditatem cũ fructibus, vide glo.4.l.2.tit.5.par.6.
Subſtitutus, & an ſubſtituto filij exhæredati aliquid relinqui poſsit per patrem, vide glo.4.&.5.l.6.tit.5.parti.6.
Subſtitutus an ſuccedat in omnibus bonis patris excluſa matre etiam à legitima ſua quando fuit ſubſtitutio compendioſa verbis directis per militem filio impuberi facta poſt pubertatem, & an valeat vt directa militaris, vide glo.10.l.12. tit.5.par.6.
Subſtitutus an admittatur etiam poſt mortem cuiuslibet morientis ad ipſius partem quando fideicommiſſum fuit relictum poſt mortem aliquorum an vero omnium mors expectanda ſit, vide glo.4.col.2.l.14. titulo.5.par.6.
Subſtitutus præferturconiuncto, vide gloſsam decimam in principio.l. 18.per text.ibi tit.6.part.6.
Subſtitutus filio datus ſi ipſe hæreditatem repudiauerit ampliusin damnum ſubſtituti pœnitere non poterit, vide gloſsam quintam legis.20. titulo.6.part.6.
Et an per dationem ſubſtituti vulgaris tollatur ſuitas, vide ibidem.
Subſtitutus datus filio à patre exhæredato an grauari aliquo modo poſſit per teſtatorem etiam quando tali filio aliquid legauit, vide gloſs.8. legis.3.titulo.9.part.6.
Subſtitutus ſi ſit filius naturalis per patrem filio ſuo legitimo & naturali an ad eius bona admittatur alijs fratribus legitimis & naturalibus non ſtantibus, vide glo.3.col.5.ad finem.l.32.tit.9.par.6.
Subſtitutus an eſſe poſsit filius ſpurius vulgariter alicui ſi pater illud fecit vide glo.5.in fine.l.10.tit.13.par.6.
Subſtitutus & an quis poſsit ſeruire per ſubſtitutũ quando eius induſtria eſt electa, & quid ſi iſte decedat opere iam incepto, vide gloſsam.3. l.2.&glo.10.l.9.tit.8.par.5.

SVBSTITVTVS EXCLVDIT VEL EXCLVDITVR.

Et ſubſtitutus ſcilicet ſi ſine liberis deceſſerit an excludatur per filiũ ſpiritualem, vide glo.7.in proœmio tit.7.part.4.
Subſtitutus an excludatur per legitimatum à principe, vide glo.11.in principio.l.4.tit.15.part.4.
Subſtitutus ſi ſit aliquis hæredi incapaci an talis excludat fiſcum, vi.glo. 4.l.22.tit.3.par.6.&glo.6.ad fin.l.2.tit.5.par.6.
Et an excludat cohæredem incapacis, vide ibidem in glo.5.
Subſtitutus an excludatur filiorum natiuitate grauati, & quando, vid.per glo.4.&.8.cum alijs ibi.l.10.tit.4.par.6.
Incapax. Pupillariter vel ex pupillari.
Exemplariter ex compendioſa vel cõpendioſe.
Ex reciproca vel breuiloca.
Et fideicõmiſſarius vel per fideicõmiſsũ vel ad.
Subſtitutus ſi ſit aliquis alicui poſt eius mortem an excludatur ſi grauatus ingreſſus eſt religionem, & quid ſi ſit grauatus reſtituere alteri filio teſtatoris, vide glo.8.col.1.d.l.10.tit.4.par.6.
Et an ſit aliqua differentia, an tales filij qui naſcuntur ſint maſculi vel fœminæ vel nepotes ex fœmina, vide ibidem in col.1.
Et an idem ſit ſiue filij ſint iam nati ſiue ſint naſcituri, vide ibidem.
Et quid ſi grauatus decedat cũ filijs incapacibus vel qui hæredes eſſe nolunt vel tales filij ſint à pupillo habiti an per eos ſubſtitutus excludatur, vide ibidem in glo.11.ibidem.
Et an ſupra dicta procedant tam in ſubſtitutione directa vulgari vel compendioſa vel fideicommiſſaria vel pupilari, vide ibidem in glo.9.
Et an illud veniat ex legis fictione vel ex iuris præſumptione, & quis in hoc ſit effectus, vide ibidem in glo.10.
Et quid ſi fideicommiſſarius decedat ante grauatum an ius ſuum an hæredes tranſmittat, vide ibidem in glo.12.
Subſtitutus vulgaris an excludat fideicommiſſarium quando inſtitutus repudiat, vide glo.6.l.2.tit.5.part.6.
Subſtitutus pupillariter expreſsè etiam ſi turpis perſona ſit an excludat matrem inſtituti etiam quo ad ſuam legitimam, vide gloſsam tertiam legis.7.titulo.5.par.6.
Subſtitutus an excludatur per illum in quem hæres tranſmiſit ius delibe randi, vide.d.glo.6.l.2.tit.5.par.6.
Subſtitutus an excludat patrem quando glius familias fuit inſtitutus & repudiat vel ante aditionem moritur, vide ibidem.
Subſtitutus an excludat matrem quando ſubſtitutio fuit impuberi facta per verba ſcilicet (quis quis mihi hæres erit ſit hæres filio meo impuberi, vide glo.10.l.5.tit.6.par.6.
Subſtitutus ex compendioſa ſubſtitutione an excludat inſtituti matrem & quando, & ad quæ bona admittetur, & quando, ſiue ſubſtitutio iſta à milite facta ſit ſiue à pagano, vide gloſsas.l.12.per text.ibi tit.5.par.6.
Subſtitutus an excludat matrem etiam à legitima ſua & ſuccedat in omnibus bonis patris quando fuit ſubſtitutio compendioſa verbis directis per militem filio impuberi facta poſt pubertatẽ, vi.ibi gl.10.d.l.12.
Subſtitutus excludet matrem filij etiam à legitima ſua quando ſuccedit ex vulgari in compendioſa comprehenſa & quando filius cui ſuſtitutus fuit hæreditatem non adiuit, vide ibidem.
Subſtitutus an excludatur per fiſcum quando fiſcus aufert hæredi hæreditatem tanquam ab indigno, vide gloſsam ſecundam in medio legis 17.tit.7.par.6.
SVBSTITVTVS VVLGARIS an excludat fideicommiſſarium quando inſtitutus repudiat, vide glo.6.l.2.tit.5.par.6.
Et an per dationem ſubſtituti vulgaris tollatur ſuitas ſiue expreſsè ſiue tacitè detur, vide ibidem in glo.7.
Et ſi plures hæredes inſtituti ſint in diuerſis temporibus & vnus decedat vel repudiet qualiter alij ad ipſius portionem admittantur, & an pro virili, vide glo.3.l.3.tit.5.in par.6.
Subſtitutus an admittatur ex tacita pupillari comprehenſa ſub vulgari expreſſa etiam ſi mater pupilli ſit in medio, vide gloſsam decimam tertiam.l.5.tit.5.par.6.
Subſtitutus ſi ſit incapax an tunc ſub vulgari expreſſa contineatur tacita pupillaris, vide ibidem in glo.19.
Et an à ſubſtituto filij exhæredati aliquid relinqui poſsit per patrem, vide gloſsam.4.&.5.l.6.tit.5.par.6.
Subſtitutus ſucceder ex vulgari in compendioſa comprehenſa quando filius cui ſubſtitutus fuit hæreditatem non adiuit & excludet tunc matrem filij etiam à legitima ſua, vide glo.10.l.12.tit.5.par.6.
Subſtitutus vulgaris ſi ſit à patre filio datus an per hoc inſtitutus vel præteritus videatur, vide glo.2.col.2.l.5.tit.8.par.6.
Subſtitutus an eſſe poſsit filius ſpurius vulgariter alicui ſi pater illud fecit, vide glo.5.in fine.l.10.tit.13.par.6.
Subſtitutus ex pupillari ſubſtitutione ſiue expreſſa ſiue tacita quæ comprehẽditur ſub expreſſa vulgari, vel ſi fuerit ſubſtitutus in re certa alio non dato cohærede ad quæ bona admittatur, & an ad omnia patris ſcilicet & filij, vide glo.2.l.7.tit.5.par.6.
Et an in pupillari veniat legitima filij cum prælegatis, & an veniant bona per pupillum ante mortem alienata & quando, vide ibidem.
SVBSTITVTVS AN ADMITTATVR ad maioriam ſi tempore mortis teſtatoris vocatus ab eo nondum natus ſit, vide gloſsam.6.l. 10.tit.31.par.3.
Subſtitutus non admittitur ſi tempore ſubſtitutionis non eſt in rerũ natura vel ſi decedat ante grauatum, vide.d.gloſ.6.d.l.10.
Subſtitutus an admittatur ad deſeruiendum pro filio muto vel cæco vel aliter imperfecto ad ſucceſsionem feudi, vide glo.8.l.6.tit.26.par.4.
Subſtitutus ſub pluribus conditionibus ad hoc vt ipſe admittatur neceſſario requiritur quod omnes illæ conditiones adimpleantur, an vero ſufficiat vnam ex eis tantum impleri & quando, vide glo.1.l.13.tit.4.p.6.

Et ſi

Septem Partitarum.

Et ſi plures hæredes ſint inſtituti in diuerſis portionibus & vnus decedat vel repudiet qualiter alij ad ipſius portionem admittantur, & an pro virili, vide glo.3.l.3.tit.5.par.6.
Subſtitutus admittitur quando hæres hæreditatem non adiuit nec ius accreſcendi tranſuiſit, vide glo.3.l.4.tit.5.par.6.
Subſtitutus an admittatur ex tacita pupillari quæ ſub vulgari expreſſa continetur etiam ſi mater pupilli ſit in medio, vide gloſsam decimam tertiam.l.5.tit.5.par.6.
Subſtitutus ad quæ bona admittatur & an ad omnia patris ſcilicet & filij ſi ſubſtitutus ſit ex pupullari ſubſtitutiõe ſiue expreſſa ſiue tacita quæ comprehenditur ſub expreſſa vulgari, vel ſi fuerit ſubſtitutus in re certa alio non dato cohærede, vide gloſsam.2.l.7.titulo quinto.partita ſexta.
Et an in pupillari veniat legitima filij cum prælegatis, & an veniant bona per pupillum ante mortem alienata, & quando, vide ibidem in dicta gloſſa.2.
Subſtitutus pupillaris an admittatur vigore ſubſtitutionis quando pupillus dedit ſe alio in arrogationem, & quid ſi deceſſerit arrogator vel ex Papæ diſpenſatione pupillus ingrederetur religionem vel à parente traderetur monaſterio, vide glo.8.l.10.tit.5.par.6.
Subſtitutus pupillariter an admittatur etiam ſi teſtamentum ex cauſa præteritionis vel exhæredationis rumpatur vel agnatione poſthumi, vide glo.15.&.17.d.l.10.
Subſtitutus exemplariter an admittatur quando furioſus peruenit ad ſanam mentem ſi poſtea ad furorem redierit, vide glo.9.l.11.tit.5.par.6.
Subſtitutus ex compendioſa ſubſtitutiõe an excludat inſtituti matrẽ, & quãdo, & ad quæ bona admittatur, & quando ſiue ſubſtitutio iſta à milite facta ſit ſiue à pagano, vide gloſsas.l.12.per text.ibi tit.5.par.6.
Subſtitutus admittitur ſtatim quod hæres repudiat etiam quando inſtitutus poſsit iuuari beneficio reſtitutionis vel ſuitatis, gl.6.l.2.tit.5.p.6.
Subſtitutus an admittatur excluſo patre quando filius fami.fuit inſtitutus & repudiat vel ante aditionem moritur, vide.d.glo.6.
Subſtitutus qualiter admittatur ex reciproca vel breuiloca ſubſtitutione, vide gloſsas.l.13.per text.ibi tit.5.par.6.
Subſtitutus ad fideicommiſſum non admittitur quando grauatus intrauit religionem quando ab eo fuit poſt mortem ipſius grauati relictum & quando in iſto caſu ſtatim reſtitui debeat, vide gloſ.4.columna.2.l. 14.tit.5.par.6.
Subſtitutus an admittatur ſtatim poſt mortẽ cuiuslibet moriẽtis ad ipſius partem quando fideicommiſſum fuit relictum poſt mortem aliquorũ an vero omnium mors expectanda ſit, vide gloſsam.4.columna.2.l. 14.tit.5.par.6.
Subſtitutus fideicommiſſarius an admittatur ſtatim ad fideicõmiſſum ſi hæres hæreditatẽ adire noluerit an vero neceſſaria ſit coactio, & quid hodie iure regni, vide glo.12.d.l.14.
Subſtitutus ſi ſit filius naturalis per patrem filio ſuo legitimo & naturali, an ad eius bona admittatur alijs fratribus legitimis & naturalibus non ſtantibus, vide gloſsam tertiam.columna quinta ad finem legis.32.tit. 9.in partita.6.
SVBSTITVTVS INCAPAX & ſi ſit aliquis hæredi incapaci ſubſtitutus an talis excludat fiſcum, vide gloſsam quartam.l.22.titulo.3.par. 6.& glo.6.ad finem.l.2.tit.5.par.6.
Et an excludat cohæredem incapacis, vide ibidem in gloſſa quinta dictæ legis.22.
Subſtitutus ſi ſit incapax an tunc ſub vulgari expreſſa contineatur tacita pupillaris, vide glo.19.l.5.tit.5.par.6.
Et an à ſubſtituto filij exhæredati aliquid relinqui poſsit per patrem, vide glo.4.&.5.l.6.tit.5.par.6.
SVBSTITVTVS PVPILLARITER, & an ſubſtitutus ex tacita pupillari quæ ſub vulgari expreſſa continetur, admittatur etiam ſi mater pupilli ſit in medio, vide glo.13.l.5.tit.5.part.6.
Subſtitutus ſi ſit incapax an tunc ſub vulgari expreſſa contineatur tacita pupillaris, vide ibidem in gloſ.19.
Subſtitutus ex pupillari ſubſtitutione ſiue expreſſa ſiue tacita quæ comprehenditur ſub expreſſa vulgari vel ſi ſubſtitutus in re certa alio non dato cohærede ad quæ bona admittetur, & an omnia patris ſcilicet & filij, vide glo.2.l.7.tit.5.par.6.
Et an in pupillari veniat legitima filij cum prælegatis, & an veniant bona per pupillum ante mortem alienata, & quando, vide ibidem.
Subſtitutus pupillariter expreſsè etiam ſi turpis perſona ſit an excludat matrem inſtituti etiam quo ad ſuam legitimam, vide glo.3.d.l.7.
Subſtitutus pupilli an teneatur matrem ipſius pauperem alimentare, vide ibidem in fine.
Subſtitutus pupillaris debet eſſe capax tribus temporibus, vide gloſsam quartam.d.l.7.
Subſtitutus pupillariter qui in bonis ſuccedit an omnia bona pupilli agnoſcere debeat vel in parte pupilli hæreditatem acceptando & paternam repudiando, vel ẽcontra, & quando, & qualiter hoc procedat, vide per gloſsas legis octauæ, per textum illum ibi titulo quinto. partita ſexta.
Subſtitutus pupillariter filio arrogato in quam partem ſuccedere poſsit vigore ſubſtitutionis, vide gloſsas.l.9.ibidem.
Subſtitutus ſi ſit aliquis impuberi ex quibus cauſis eius ſubſtitutio expiret, vide gloſsas.l.10.per text.ibi tit.5.par.6.
Subſtitutus pupillaris an admittatur vigore ſubſtitutionis quando pupillus dedit ſe alio in arrogationem, & quid ſi decedat arrogator vel ex Papæ diſpenſatione pupillus ingrederetur religionem vel à parẽte traderetur monaſterio, vide glo.8.d.l.10.
Subſtitutus pupillariter an admittatur etiã ſi teſtamentum ex cauſa præteritionis vel exhæredationis rumpatur vel agnatione poſthumi, vide glo.15.&.17.d.l.10.
Subſtitutus an ſuccedat in omnibus bonis patris excluſa matre etiam à legitima ſua quando fuit ſubſtitutio compendioſa verbis directis per militem facta filio impuberi poſt pubertatem, & an valeat vt directa militaris, vide glo.10.l.12.tit.5.par.6.
Subſtitutus an excludat matrem quando ſubſtitutio fuit impuberi facta per verba ſcilicet (quis quis mihi erit, ſit hæres filio meo impuberi, vide glo.10.l.5.tit.6.par.6.
SVBSTITVTVS EXEMPLARITER an admittatur quando furioſus peruenit ad ſanam mentem ſi poſtea ad furorem redierit, vide glo.9.l.11.tit.5.par.6.
Subſtitutus quis eſſe poſsit filio mente capto cũ exemplariter pater ſubſtituit, & an extraneus, & quando & iſte matrem excludat, vide glo. 6.7.&.8.&.10.d.l.11.
SVBSTITVTVS EX COMPENDIOSA ſubſtitutione an excludat inſtituti matrem, & quando, & ad quæ bona admittatur, & quãdo ſiue ſubſtitutio iſta à milite facta ſit ſiue à pagano, vide gloſsas.l.12. per text.ibi tit.5.part.6.
Subſtitutus an ſuccedat in omnibus bonis patris excluſa matre etiam à legitima ſua quando fuit ſubſtitutio compendioſa verbis directis per militem facta filio impuberi poſt pubertatem, & an valeat vt directa militaris, vide glo.10.d.l.12.tit.5.par.6.
Subſtitutus ſuccedet ex vulgari in compendioſa comprehenſa quando filius qui ſubſtitutus fuit hæreditatem non adiuit & excludet tunc matrem filij etiam à legitima ſua, vide.d.gloſ.10.in fine.
Subſtitutus ex compendioſa an debeat habere prælegata & donationes quas pater filio fecit, an vero debeant remanere apud matrem, vide gl. 12.ibidem.
Subſtitutus compendioſe cum ſibi reſtituitur hæreditas an poſsit fructus inuenti petere, & quos, vide ibidem in glo.13.
Subſtitutus nihil habebit ex ſubſtitutione cõpendioſa facta in teſtamento puberi per paganum quia nulla eſt, vide glo.19.in fin.d.l.12.
SVBSTITVTVS EX RECIPROCA VEL BREVILOCA ſubſtitutione qualiter admittatur, vide gloſsas.l.13.per textũ ibi.titulo quinto.part.6.
SVBSTITVTVS FIDEICOMMISSARIVS, vel per fideicommiſſum vel ad fideicommiſſum.
Et quid ſi ſubſtitutus fideicommiſſarius decedat ante grauatum an ius ſuum ad hæredes tranſmittat, vide gloſsam duodecimam legis.11.titul. 4.partita.6.
Subſtitutus fideicommiſſarius an excludatur per ſubſtitutum vulgarem quando inſtitutus repudiat, vide gloſsam ſextam legis ſecundæ.titulo quinto.par.6.
Et an per dationem ſubſtituti vulgaris tollatur ſuitas ſiue expreſsè ſiue tacitè detur, vide ibidem in glo.7.in fine.
Et ſi plures hæredes ſint inſtituti in diuerſis portionib' & vnus decedat vel repudiet qualiter alij ad ipſius portionem admittantur, & an pro virili, vide glo.3.l.3.tit.5.par.6.
Subſtitutus ad fideicommiſſum non admittitur quando grauatus intrauit religionem quando ab eo fuit poſt mortem ipſius grauati relictum & quando in iſto caſu ſtatim reſtitui debeat, vide glo.4.columna.2.l. 14.titulo.5.par.6.
Subſtitutus an ad fideicommiſſum admittatur ſtatim poſt mortem cuiuslibet morientis ad ipſius partem quando fideicommiſſum fuit rejictum poſt mortem aliquorum, an vero omnium mors expectanda ſit, vide glo.4.col.2.d.l.14.tit.5.par.6.
Subſtitutus fideicommiſſarius an ſtatim ad fideicommiſſum admittatur ſi hæres hæreditatem adire noluerit, an vero neceſſaria ſit coactio, & quid hodie iure regni, vide glo.12.d.l.14.
Subſtituere an poſsit vnus teſtis pro alio in teſtamentis, & quando, vide gloſsam vndecimam legis primæ.titulo primo.par.6.& vide ſupra in verbo SVBSTITVTIO.
SVBVENIRE cui potius teneatur filius patri carnali vel ſpirituali, vide glo.1.in proœmio tit.7.part.4.
Subuenire prius tenetur quis ſibi ipſi demum proximo ſuo, vide glo.8.in medio.l.4.tit.3.par.5.

Universidad de Deusto
Biblioteca

SVCCEDERE & in successione regni debet attendi quis sit de sanguineilla & illie succedet in regno etiam si sit in millesimo gradu, vide gl. 1.l.10.tit.1.par.2.
Succedere an possint simul patri filij legitimi & filij legitimati, & quando, vide glo.2.l.9.tit.15.part.4.
Succedere an possit nepos ab auo in filium adoptatum stantibus filijs legitimis sui auj & patris adoptiui, & quid hodie iure nouiori per leges Pauti. vide glo.3.l.10.& glo.5.l.8.tit.16.par.4.
Succedere an possit filius clerici matri suæ, vide glossam quintam legis.3. tit.21.part.4.
Succedere an possit patronus liberto decedenti sine testamento quando ab eo operas exegerit, & an propter istam operarum exactionem ius patronatus amittat sicuti amittit per eam ius contra tabulas ad testamentu filiberti, vide glo.10.l.11.tit.22.par.4.
Succedere in feudo an possit filius masculus ex filia quæ ad feudi successionem excludebatur, vide glossam secundam legis sextæ.titulo vigessimosexto.par.4.
Succedere qui impediantur in feudis, vide glo.8.9.10.11.&.12.l.6.per tex. ibi tit.26.par.4.
Succedere an possit collateralis collaterarij in feudo suo, & quando, vide glo.2.l.7.tit.26.par.4.
Succedere an possit in maioria ingratus possessori quando ipse est in vltiori loco non in primo, vide glossam primam legis decimæ.titulo.4. partita quinta.
Succedere non potest filius in bonis patris in pluribus casibus, vide glossas.l.4.5.&.6.per text.ibi.tit.7.par.6.
Succedere an possit filius catholicus in bonis sui patris hæretici, vide gl. 2.l.7.per tex.ibi.tit.7.par.6.
Succedere an possit frater in bonis sui fratris qui fratrem occisit, & an filius in bonis sui patris si ipse suum patrem & ipsius auum occisit, vide glo.12.l.13.tit.7.par.6.
Succedere qualiter possit pater vel mater filio suo vel descendenti sine testamento decedentis & nõ relictis filijs, & quid si fratrem habet defunctus, & quid hodie iure regni, vide glossas legis quartæ.per textum ibi titulo.13.par.6.
Succedere qualiter possint filij naturales vel alij matribus suis vel econtra, vide glossas legis vndecimæ per textum ibi.titulo decimotertio. partita sexta.
Succedere an possit filius incestuosus vel ex damnato coitu natus matri suæ vel consanguineis ex parte matris vel ipsi ei, vide glossam quintã. col.2.&.3.tit.13.par.6.
Succedere an possint sibi inuicem fratres naturales ex eodem patre tantum, vel ex eadem matre tantum, & quando, vide glossas.l.12.ibidẽ.
Succedere qualiter possit Iudæus suis parentibus Iudæis, vide gl.5.legis 6.per text.ibi tit.24.par.7.
SVCCEDENS in emphyteosim si sit filius non tenetur soluere laudemium, & quare, vide glo.4.l.21.tit.30.par.6.
Succedentes non hæreditario iure an ad confectionẽ inuentarij teneantur, vide glo.1.l.5.tit.6.par.6.
SVCCESSIO iuris patronatus inter hæredes fit in stirpite & non in capita, & de quid hoc seruiat, vide glossam secundam legis octauæ.titulo 15.par.1.
Successio in bonis alicuius non datur per pactum, vide gl.7.l.15.tit.11.p.3
Successiones à matrimonio pendent, vide glossam octauam legis.2.titulo.14.part.4.
Successio patris an eadem detur inter filios legitimos & legitimatos, vide glo.2.l.9.tit.15.par.4.
Et quis præferatur in successione filij arrogati an pater naturalis vel adoptiuus, vide glo.3.in fine.l.10.tit.16.part.4.
Successio an detur in bonis matris quando ipsa ex clerico filium suscepit, vide glo.5.l.3.tit.21.par.4.
Successio an sit perpetua in descendentibus masculis vltra nepotem in rebus feudalibus, vide glo.7.l.6.per text.ibi tit.26.par.4.
Successio in maioria si impediatur inobedienti patri vel possessori ipsius an ad hoc debeat intelligi de illo tantum qui erat in primo gradu, an vero de illo qui erat in vteriori loco & sperabat succedere, vide glo.1. in fine.l.10.tit.4.part.5.
Successio habet naturam relationis ad tempus mortis & inspicitur prioritas quæ tunc in rerum natura versatur, vide glossam sextam in principio.l.8.tit.8.part.5.
Et an pactum de futura successione valeat, & quãdo sic, & an tunc statim oriatur obligatio licet exactio suspendatur, vide glossam primam.l.33. titulo.11.part.5.
Et tale pactum est contra bonos mores neque firmatur iuramento & derationibus quare non valet, vide ibidem in glo.2.&.3.per tex.ibi.
Et an in militibus vel in fauorem piæ causæ vel liberorum fit contrarium dicendum, vide ibidem in glo.1.
Successio ex quibus causis non detur filijs in bonis sui patris, vide glossas legis quartæ, & legis quintæ, & legis sextæ & septimæ per textum ibi titulo.7.par.6.
Et an filius excludatur à successione ab intestato vel frater propter ingratitudinem ab eis commissam si illis probata sit & pater vel mater testamentum non fecerunt, vide glossam.1.l.8.& glo.9.l.12.per textum illum ibi tit.7.par.6.
Successio inter Iudæos quando parentibus succedunt an secundum legem Mosaycam vel secundum ius commune sit, vide gloss.5.l.6.per text.ibi tit.24.par.7.
SVCCESSIO AB INTESTATO, vide supra in verbo INSTATVS.
SVCCESSOR. Singularis.
in maioria, vel in feudo, vel feudi. in beneficio Episcopatu vel in dignitate.
Regis.
SVCCESSOR fauore fisci tenetur illi debitum soluere de quibuscũque bonis à testatore habitis etiam si hæreditati renuntiet, vide glo.1.colu. 2.in medio.l.4.tit.15.part.2.
Successores an stringantur iuramento prædecessorum ita quod sint periurij & quæ obligatio ex hoc iuramento resultet, vide glo.11.legis.5.titulo.15.part.2.
Successor an conueniatur ex contractu prædecessoris in loco in quo prædecessor contraxit, vide glossam decimam, versiculo quarto extende. l.32.tit.2.par.3.
Successor in officio quando possit de causis prædecessori suo commissis cognoscere, vide glossam octauam legis quadragesimæ septimæ.titu. 18.partita.3.
Successor qui alienationi rei prohibitæ consentit in pœnam incidit sicuti ipse prædecessor qui illam vendidit, vide glossam primam, column. 1.in fine.l.10.tit.26.par.4.
Et an in pœnam incidat si alienet in eum qui proximo loco succedere debet in maioria, vide.d.glo.1.col.2.in.7.quæst.
Successor impeditus simpliciter permutare an alienare vel aliter rem diminuere possit, vide glossam primam, columna quarta.quæst.34.d.l. 10.tit.26.par.4.
Successor qui esse debet si nolit rem à prædecessore suo alienatam redimere an alius successor ad hoc admittatur, vide gloss.1.colum.2.quæst. 17.&.18.l.10.tit.26.par.4.
Successores villarum & castellorum etiam iure hæreditario ad homagiũ Regi præstandum tenentur, vide glossam primam legis.23.titulo decimotertio.part.2.
Successores an priuentur successione propter prædecessorum delictũ malicioſe commissum, vide glossam nonam.columna prima.in fine legis 1.tit.13.par.4.
Successor in quibus restitutionibus faciendis grauetur ex pacto cum prædecessore suo facto, vide glossam tertiam.columna secunda.quæstione 4.l.10.tit.26.par.4.
Successor in donatione aliqua alicui ad tempus facta illo elapso, an dominus vel nudus minister esse dicatur, vide glossam tertiam legis.7.per textum ibi tit.4.par.5.
Successor in prælatura papatu vel altera dignitate tenetur stare locationi prædecessoris, vide glo.4.l.2.tit.8.par.5.
Et Papa in vita sua non potest sibi eligere successorem, & quare, vide.d. glo.4.col.1.in principio.
Successor bene potest reuocare male gesta prædecessoris sui, & qualiter hoc fieri possit, vide ibidem.
Successor an possit infringere diuisionem factam inter vassallos de aliquibus redditibus si illam fecerunt authoritate sui domini prædecessoris, vide glo.4.col.3.quæst.2.d.l.2.tit.8.par.5.
Successor an teneatur stare facto prædecessoris, vide supra in isto verbo, & glo.11.l.24.tit.13.par.5.
Successor ab intestato eo quod testamentum non fuit solenne an teneatur naturaliter hæredibus instituti in eo, vid. glossam primam ad finẽ l.31.tit.14.par.5.
Successor in dignitate non dicitur eadem persona cum defuncto, vide gl. 6.l.13.tit.7.par.7.
SVCCESSOR in maioria vel feudi an teneatur stare cõtractui locationis facto per prædecessorem, vide glossam secundam in fine legis.9.titulo.17.par.1.
Successor in maioriam an possit maioriam acceptare & repudiare hæreditatem, vide glossam primam.columna secunda post medium legis 4.tit.15.part.2.
Successor in maioria noua à patre facta, si deficerent alia bona successor tenebitur ad debita facta ante maioriam, vide dictam glossam primã. colum.2.in medio.
Successor in maioria an possit à defuncto grauari in fructibus maioriæ si eius non fuit hæres quando maioria esset antiqua, vide ibidem ad finem.

Successor

Successor in maioria an teneatur ad arras per prædecessorem vxoris missas, & an pro eis soluendis deheant accipi bona maioriæ, vide ibidem in fine.
Successor maioriæ si hæres constituentis non sit an teneatur soluere pretium rei emptæ per constituentem maioriam vt illa res sit in maioria an vero ipse non sed hæres constituentis, vide glo.1.col.3.ad finem.l.4 tit.15.par.2.
Successor in maioria an teneatur soluere expensas factas in ea à possessore ipius maioriæ, vide glo.4.l.41.tit.28.part.3.
Successor in maioria an damnum recipiat in sua successione si possidens maioriam studiose & sub malitia delictum committat vel ipse in illam succedere non possit quando propter delictum maioria perditur, vide glo.3.col.1.in fine.l.11.tit.13.par.4.
Successor qui esse separatur in maioria si dolose fecerit aliqua per quæ filius naturalis non possit per subsequens matrimonium possessoris maioriæ legitimari, an tunc possit princeps illum filium naturalem legitimare etiã quo ad succedendũ in tali maioria, vide.d.gl.9.col.3.in fin.
Successor in maioria an dicatur aliquis ante quam nascatur licet in matris ventre sit, vide glo.1.l.3.tit.23.part.4.
Successor qui alienationi rei prohibitæ consentit in pœnam incidit sicuti ipse prædecessor qui illam vendidit, vide glo.1.columna prima.in fine.l.10.tit.26.par.4.
Et an in pœnam incidat si alienet in eũ qui proximo loco succedere debet in maioria, vide.d.glo.1.col.2.in quæst.7.
Successor maioriæ si à prædecessore rem maioriæ prohibitam alienari emerit, an eo defuncto pretium quod pro illa reddit repetere possit, vel si non dedit tueri se aliqua exceptione, vide ibidem.
Successor vendicare poterit res maioriæ alienatas vt debita testatoris soluantur, & quando, & quid si vendantur pro alimentando possessore maioriæ vel vt redimeretur ab hostibus, vide.d.glo.1.col.2.quæst.10.& 11.l.10.tit.26.par.4.
Successor an possit rem maioriæ à iudice ex causa alienatã redimere vel non, vide.d.glo.1.col.2.quæst.11.
Successor in maioria si illam penes potentem esse desinat, an per hoc illam alienare videatur, vide ibidem in quæst.16.
Successor si ante quam in maioria succedat illam renuntiet, an renuntiatio teneat, vide glossam primam.columna tertia.quæst.26.legis.10.titulo.26.par.4.
Successor si inueniat maioriam penes potentem neque possit illam ab illo recuperare neque inuenerit iustitiam si magnam quantitatem illi dedit vt sibi restitueret, an tali reddimẽs maioriam possit disponere de tali valore in præiudicium sequentis vocati ad maioriam, vide glo.1. col.2.quæst.17.l.10.tit.26.par.4.
Successor qui esse debet in maioria si nolit rem à prædecessore suo alienatam redimere, an alius successor ad hoc admittatur, vide ibi.1.in.q.8.
Successor qui sperat esse in maioria si consentit possessori vt testetur de maioria vel aliter de ea disponat, an per hoc ipse eiusque hæredes vel legitimi successores grauentur, vide glo.1.col.3.q.25.l.10.tit.26.p.4
Successor alienare maioriam videtur prohibitus si eius antecessor qui primo vocatus fuit illud erat, vide glo.9.col.1.q.27.l.11.tit.13.par.4.
Et an ille qui qui in spe succedendi in maioria proximior est si cõsentiat alienationi in pœnam contra alienantes impositam incidat propter suum consensum, & an ante rei traditionem locus sit huic pœnæ, vide glo.11.col.4.quæst.29.l.10.tit.26.par.4.
Successor an possit res maioriæ alienare propter famem, vide ibidem in quæstione.30.
Successor maioriæ si alienare prohibeatur, an & pignorare talem rem maioriæ possit, vide ibidem colum.4.in quæst.31.
Successor in maioria an rem prohibitam alienare ipse alienare possit illã in meliorem causam conuertendo, vide ibidem in quæst.32.
Successor in maioria si soluit legatum de maioria ab eius prædecessore factum, an per hoc incidat in pœnam alienantis vt ipse alienasse videatur, vide ibidem in quæst.33.
Successor impeditus simpliciter permutare an alienare vel aliter rem diminuere possit, vide ibidem in quæst.34.
Successor qui habet alium ante se si & tunc alienationi rei maioriæ consentiat an sibi præiudicet, & quando, vide ibidem in quæst.39.
Successor qui de proximo sperat esse in maioria si fieiat rem maioriæ vel ipsam maioriam alienari neque contradicat, an per hoc consentire videatur alienationi, vide ibidem in quæst.40.
Successor qui alienationi maioriæ vel rei suæ consensit, an pretium petere possit, vide ibidem col.4.quæst.42.
Successor in maioria si in ea litigium inuenerit & qualem transactionem facere possit, vide ibidem in quæst.45.
Successor proximus in maioria an debeat soluere pretium à prædecessore suo factum nomine transactionis quod dedit vt ipse cum recta maioria remaneret, vide glossam primam.colu.quinta.quæst.46.l.10.titu. 26.part.4.
Successores tantum videntur prohibiti alienare rem maioriæ si à conditore talis prohibitio fuerit posita, non vero ipsemet maioriam faciens & constituens, vide in.d.col.5.quæst.47.
Et in quibus restitutionibus faciendis successor grauetur ex pacto cum prædecessore suo facto, vide glo.4.col.2.quæst.4.l.10.tit.26.part.4.
Successores in maioria an succedant ex propria persona successiue sicuti est in agnatis, an vero succedant iure hæreditario, vide.d.glo.3.quæst. 4.col.7.ad fin.d.l.10.
Successores feudorum si in feudis succedere velint debent iuramentum fidelitatis domino feudi præstare, & intra quantum tempus, vide ibidem glos.4.
Quod procedit etiam si prædecessor iurauerit & successoribus suis, vide ibidem.
Successor nouus in aliqua maioria an statim mortuo prædecessore ipsius possit intrare possessionem bonorum maioriæ quando in instrumento maioriæ continetur vt prius quam dictam possessionem intret faciat iuramentum de non alienando vel simile, vide glo.2.colum.1.l.7. titulo.4.part.5.
Successor legitimus in bonis maioriæ vel alterius rei qualiter agat cõtra intrantem illorum bonorum possessionem cum ad illum non pertineant, vide glo.2.col.2.ad fin.quæst.9.l.7.tit.4.par.5.
Successor in maioria dicitur dominus eius non vsus fructuarius, vide glo. 3.ibidem.
Successor in maioria an teneatur stare locationi prædecessoris sui, vide glo.4.l.2.tit.8.par.5.
Et quid in successione prælati, Papæ vel alterius, vide ibidem.
Et Papa in vita sua non potest sibi eligere successorem, & quare, vide.d. glo.4.col.2.in principio.
Successor in maioria bene potest reuocare male gesta prædecessoris sui, & qualiter hoc possit fieri, vide ibidem.
Successor in maioratu si in eo non possit rem quam ponere conditor maioriæ iussit an illa pro apposita videatur, vide glossam primam legis.4. tit.9.par.6.
Successor in maioria an agat contra possessorem ipsius ad damnum in rebus maioriæ illatum vt ipse illud resartiat, vide glossam tertiam legis 7.tit.9.par.6.
Successor in maioratu an teneatur soluere pretium rei emptæ per testatorem quam testator in maioria posuit, vide glo.3.colum.3.quæst.4.l.10. titulo.9.part.6.
Successor in maioria quando petere possit rem maioriæ venditam de licentia principis, vide glo.4.colu.8.quæst.8.l.6.tit.11.par.6.
Et de alienationibus rerum maioriæ quæ de principis licentia fiũt vel fieri possunt, & de validitate & de effectu, & quando possint reuocari vel non, vide glo.4.col.5.6.7.8.9.10.&.11.d.l.6.tit.11.par.6.
Et an beneficium legis finalis.C.de edicto diui Adriani tollendo detur successori in maioria, vide glo.1.col.2.l.2.tit.14.par.6.
SVCCESSOR Regis in regno an teneatur ad debita Regis præmortui, vide glo.1.col.1.&.2.l.4.tit.15.par.2.
Successor Regis tenetur resarcire damnum à suo prædecessore factum rei publicæ in forma iustitiæ, vide.d.glo.1.col.2.in medio.
SVCCESSOR singularis an ei prosint acta iudicij vt sunt probationes à suo prædecessore gestas, vide glo.15.l.19.tit.22.part.3.
Successor singularis an habeat ius retentionis, & an tale ius ad illam transeat, vide glo.4.ad finem.l.9.tit.2.part.5.
Successor singularis an teneatur stare colono, vide glossam primam legis 19.tit.8.part.5.
Et quid si successor nolit colonum à re conducta expellere, an colonus teneatur stare locationi cum illo singulari successore, vide glossam secundam ibidem.
Successor singularis in re alicui conducta quando non possit in quilinum expellere ante finitum tempus, vide glossam quintam dictæ legis.19. titulo.8.part.5.
Successor singularis an habeat facultatem soluendi vnum pro alio, & quã, vide glo.2.l.3.tit.14.in par.5.
SVCCESSOR in beneficio, in episcopatu vel dignitate.
Successionem in episcopatu quis sibi quærere non potest nisi de licentia Papæ, vide glo.1.l.7.tit.5.par.1.
Successor in beneficio an teneatur stare contractui locationis facto per prædecessorem, vide glossam tertiam legis nonæ.tit.17.par.1.&glo.4. 1.2.tit.8.part.5.
Successori in beneficio an prosit sententia lata pro prædecessore contra prætendentem ius ad aliquod beneficium, vide glossam.15.legis.19.titulo.22.par.3.
Successor in dignitate non dicitur eadem persona cum defuncto, vide gl. 6.l.13.tit.9.par.7.
SVFFICIT pro ratione voluntatis in prouisionibus beneficiorum per Papam, vide glo.8.l.1.tit.16.par.1.
SVFFRAGIA viuorum an prosint existentibus in inferno ad diminu

 tionem

Universidad de Deusto Biblioteca

nem pœnarum, vide glo.2.l.42.tit.4.par.1.
Suffragia viuorum an prosint defunctis, & quando, vide glo.7.in proœmio tit.13.part.1.
SVITAS & in quibus durent effectus suitatis etiam hodie cum iam sit sublata differentia patriæ potestatis & emancipationis in successione ab intestato, vide glo.2.l.21.tit.3.part.6.
Et filius exhæredatus amittit iura suitatis, alius vero non, vide ibi glos.4. & quintam.
Suitas an debeat inspici tempore mortis patris vel testamenti, vide glos.1.l.22.tit.3.part.6.
Suitas tollitur per expressam dationem substituti vulgaris, & an per tacitam, vide glo.7.l.2.tit.5.pat.6.
Suitas an sit sublata de iure partitarum in illis in quibus suitas est fauor filiorum suorum, vide glo.10.l.10.tit.5.par.6.
Suitas cessat in ascendentibus, vide glo.3.l.20.tit.6.par.6.
SVM, ES, EST, istud verbum est substantificum & importat rei veritatem, non vero fictionem, vide glo.10.l.4.tit.15.par.4.
Sum, es, est, & quod istud verbum sit substãtificum neque significet ipso iure, vide glo.2.quæst.4.post medium.l.55.tit.5.part.5.
SVMMARIA PROBATIO quæ requiritur in quæstiõe status mota filio, an coram iudice laico fieri possit, vid. glossam quartam legis.7 titulo.22.part.3.
Summaria probatio in quæstione status mota filio, an habeat locum in bonis feudalibus, vide.d.glos.4.
SVMMATIM in quibus causis procedatur, vide glossas.l.7.per textũ ibi tit.22.par.3.
Summatim, istud verbum qualiter intelligatur, vide glo.1.per textum ibi l.7.tit.19.part.4.
SVMMVM sacerdotium fuit iussu domini institutum & per Moysem vide glo.1.l.2.tit.6.part.1.
SVMPTVS funeris æstimatur secundum facultatem & dignitatem defuncti, vide glo.8.in principio.l.12.tit.13.par.1.
Et an illi sumptus taxari possint per statutum, & quid hodie in regno seruetur, vide ibidem.
Sumptus belli an ad Regem vel ad populum expectent, vide glo.2.l.8.titulo.2.part.2.
Sumptus necessarij & vtiles in re a bonæ fidei possessore possessa an compensentur cum fructibus inde perceptis, vide glossam quintam legis 41.tit.28.par.3.
Sumptus necessarij à malæ fidei possessore facti, an ipse illos recuperet, & quid si rem restituat ante quam sumptus illi sibi restituantur, an & tũc actionem ad eos habeat, vide glo.2.l.44.ibi.
Sumptus quos fecit dominus superioris Molendini in eis dominus Molendini inferioris contribuere tenetur quando vna tantum clusa seruit duobus Molendinis duorum dominorum, vide glossam secundam.l.15.titulo.32.part.3.
Sumptus facti ab vniuersitate in prosequutione causæ iniustæ, an illi qui sunt de vniuersitate soluere teneantur, saltim si illud fieri semper contradixerunt, vide glo.9.l.20.tit.32.part.3.
Sumptus si fiant ad perpetuam rei vtilitatem in re subiecta restitutioni an possint in totum vocato ad illam imputari & ab eo repeti, vide glo.1.col.1.quæst.46.l.10.tit.26.par.4.
SVPERBIA esse solet semper vicina potentibus, vide gl.2.in proœmio tituli.17.part.3.
Superbia solet esse potentibus vicina, vide glo.4.l.14.per textum ibi.titulo.14.par.5.
Superbia est initium omnium peccatorum, vide glossam tertiam.in prologo.7.partitæ.
SVPERILLVSTRES & illustres quæ dicantur, vide glo.1.&.2.per textum ibi.l.3.tit.1.par.4.
SVPERIOR debet remouere prælatum quem populus prosequitur dato sibi æquiualenti in alio loco, vide glo.14.in prologo partitarum.
Superior ad condendam legem particularem debet conuocare populum & ante eos propositionem facere, vide glo.1.l.12.tit.1.par.1.
Superior non potest facere statuta cum pœna contrauenientium nisi ille habeat iurisdictionem sine pœna sic.glo.1.col.1.d.l.12.
Superior compellere potest subditos ad obseruantiam legis suæ, vide gl.4.l.16.tit.1.par.1.
Superior potest sine alio requisito absoluere excommunicatum ab inferiore in duobus casibus, de quibus per glossam tertiam legis.24.titulo nono.par.1.
Superior cui deuoluitur electio siue beneficij prouisio propter priorum negligentiam eo quod intra tempus electionem siue prouisionem nõ fecerunt, an debeant eligere secundum illas qualitates, secundum quas primi electores seu collatores prouidere debebant, vide glossam.1.l.9.titulo.16.par.1.
Superioris authoritas in omni conuentione intelligitur excepta, vide gl.1.l.11.tit.28.par.2.
Superiores quia subditis pedagia percipiunt eos ab incursu lattonum liberare debent, & quid si non faciant, vide glossam secundam legis.17.titulo.18.par.3.
Superioris authoritas an requiratur in ædificando populo de nouo, vide glo.4.l.9.tit.4.par.5.
SVPERFICIARIVS habet tantum vtile dominium in re, vide glos.1.l.29.tit.8.part.5.
SVPPLEMENTVM legitimæ filiorum an à legatarijs vel ab hæredibus extraneis fieri debeat, vide glo.10.in fine.l.17.tit.1.par.6.
Et an frater agat ad supplementum quando à fratre aliquid sibi fuit relictum in instituta turpi persona, vide glo.5.l.12.tit.7.par.6.
Et an filius possit agere ad supplementum quando minus legitima fuit sibi relictum cum prohibitione ne amplius petere, an vero possit testamentum querelare tanquam inofficiosum, vide glo.9.l.5.tit.8.part.6.
Et licet ius agendi ad supplementum successerit in locum querelæ, non tamen finitur quinquennio vt est in querela, vide in dicta glossa nona dictæ legis.5.
Et an istud ius agendi ad supplementũ transmittatur ad hæredes, & quanto tempore finiatur, vide ibidem.
Et an suppleri legitimæ fiat ipso iure, vel si petatur à filio vel ab eius hærede, vide ibidem.
Et quid si pater vnum filium sibi instituit hæredem vniuersalem in aliũ vero fecit maioriam, alium præterijt, an iste præteritus agat tam cõtra habentem maioriam quam contra vniuersaliter institutum, vide.d.gl.9.in fine.d.l.5.tit.8.par.6.
Et an tale ius agendi ad supplementum detur etiam fratribus quando à patre turpis persona fuit instituta, vide dictam glossam.9.in principio & glo.5.l.12.tit.7.part.6.
Et an hæredes vel legatarij teneantur ad supplementum legitimæ filij, vide ibidem in glo.10.
Et an filius agnoscens testamentum patris aliquo modo à querela excludatur, vide glossas legis sextæ.per textum ibi.titulo septimo.partita sexta.
SVPPLETIO vide supra in verbo SVPPLEMENTVM.
SVPPLICATIONES quæ fiunt principi propter eius mandatũ præcedens sunt bene factæ conquerere debet princeps, glo.3.legis.19.titulo.18.par.3.
Supplicatio prohibetur contumaci sicuti ei prohibetur appellatio, vide glo.2.l.9.tit.23.par.3.
Supplicatio est Regi offerenda & sine eius iussu nõ potest præfectus prætorio de ea cognoscere, vide glossam tertiam legis.19.titulo vigesimo tertio.par.3.
Supplicatio quando possit Regi fieri si per auditores Regis duæ sententiæ confirmatoriæ latæ sunt, & alia in hoc, vide glossam primam legis.4.titulo.24.par.3.
Supplicatio an habeat locum quando duæ sententiæ conformes latæ fuerunt, vide glo.2.l.4.tit.24.part.3.
Et an à sententia confirmatoria in regali curia lata possit supplicari si tali sententiæ vna alia tantum præcessit, vide ibidem.
Et quid si sententia confirmatoria lata in curia Regis & ibidem venit de gradu in gradum, nõ tamen fuit ibi lis cœpta si ab ea fuerit Regi supplicatum, an hoc non obstante executioni mandatur, vide dictam glossã secundam.d.l.4.
Supplicatio an habeat locum quando quis appellare noluit cum potuerit, vide glo.5.l.5.tit.24.par.3.
Et an in rescripto principi super hoc dato debeat dici non obstante tali sententia quæ transiuit in rem iudicatam, vide ibidem.
Supplicatio quæ principi datur quando aliquis petit filium suum naturalem ab ea legitimari qualis esse debeat, vide glossam octauam.l.4.titulo.15.par.4.& ibi glo.9.
Et an cum sit talis supplicatio debeat in ea dici quod pater habet alios filios legitimos, & quid si non dicatur, vide.d.glo.9.
SVRDVS an admittatur in feudis pro quibus non præstatur seruitium, licet prestetur census pecuniarius, vi.gl.19.in fin.l.2.tit.15.par.2.
Surdus tantum vel surdus mutus & cæcus simul, an possit matrimonium contrahere, glo.5.l.5.tit.2.par.4.
Surdus aliquantelum non impeditur quominus in feudo succedere possit, vi.glo.8.l.6.tit.26.part.4.
Surdus an & quando possit se per stipulationem obligare, & quãdo æquiparetur furioso & infanti, quando vero pupillo & quando maiori, vide glo.6.l.2.tit.11.par.5.
Surdus ad omnes contractus admittitur vbi sermone opus non est, vide d.glos.6.in principio.
Et qualiter probetur aliquem esse mutum vel surdum, vide ibidem.
Surdus an possit facere testamentum & constituere procuratorem, & an possit adire hæreditatem & matrimonium contrahere, & an possit testificare vel torqueri, vide ibidem in glo.7.
Surdus an possit damnari ex confessione sua, & quando, & qualiter sic, vide

vide ibidem.
Surdus an & quãdo, & qualiter testamentum facere possit, vide glossam vndecimam & duodecimam legis.13.per textum ibi titulo.1.part.6. & glo.7.l.2.tit.11.par.5.
Surdus esse debet necessario ille qui mutus est, & an cum muto & surdo à natiuitate possit princeps dispensare vt testamentum facere possit, & quando, vide glo.13.d.l.13.
Et an contra mutum & surdum à natiuitate possit fundari processus, vid.d.glos.13.in fine.
Et an surdis possit exemplariter substitui per parentes, vide glo.3.cum alijs ibi.l.11.per text.ibi.tit.5.par.6.
Surdus an & quando tutor alicuius minoris esse possit, vide glo.1.l.4.per text.ibi.tit.16.par.6.
SVSCIPIENS aliquem de sacro fonte dicitur eius fideiussor, & statim dicitur accepisse officium pedagogi, vide glo.7.l.6.tit.4.par.1.& glos.fina.l.3.tit.7.part.4.
SVSCEPTIO ordinis sacri impedit matrimonium contrahendum & dirimit iam contractum, vide glo.1.l.16.tit.2.part.4.
Et an ordinum susceptio dirimat matrimoniũ carnali copula ad huc non consummatum, vide ibidem.
SVSPENDI an & quando possit iam mortuus, vide glossam tertiam.l.7.tit.1.par.7.
SVSPENSIO quid sit, vide glossam sextam legis.14.titulo nono.partita prima.
Suspensio facta ex leui causa non debent subtrahi fructus secus si ex leui delicto, & quando sic, vide post medium glossæ quintæ legis.17.titulo 9.partita.1.
Suspensio iuris vel hominis an sit inter has aliquando differentia, vid.d.glo.2.col.2.in medium.
Suspensio à beneficio solum refertur ad fructus beneficij nõ autem ad facultatem administrandi in spiritualibus & temporalibus, vide glos.7.in principio.l.17.tit.9.par.1.
Suspensio si fiat nomine pœnæ potest per appellationem suspendi & detineri, vide glo.5.in principio.l.21.tit.9.par.1.
SVSPENSVS ab officio qui de iure suspenditur an videatur suspensus à beneficio, glo.5.in prin.l.17.tit.9.par.1.
Suspensus ab homine ab officio si suspensus sit propter crimen graue, an videatur suspensus a beneficio, & quid si crimen sit leue, vide glo.6.dictæ legis.17.
Suspensus à beneficio non videtur suspensus ab officio, & quæ sit ratio, vide glo.7.in principio.d.l.17.
Suspensus à beneficio potest interim eligere & in illo beneficio officiare debet, & ad quid talis suspensio extendatur, vide ibidem.
Suspensus à beneficio debet inde accipere modicum ad sui sustentationẽ ne egeat, vide ibidem.
Et an suspensus à beneficio in vna ecclesia possit in alia beneficium habere, vide ibidem.
Suspensus & an debeat considerari an habeat iurisdictionem vel non cũ suspenditur ab officio vel beneficio, vi.ibidem gl.fin.per text.ibi.
Suspensus ab officio priuatim debet horas dicere, publice vero non, vide glo.1.l.18.tit.9.par.1.
Suspensus ab officio propter delictũ si celebret est irregularis, & quid si propter infamiam vel alium defectum puta corporis, vi.ibid.in gl.2.
Suspensus à iure si suspendatur ab homine intendente imponere nouam formam suspensionis si celebret an sit irregularis, vide.d.gl.2.
Suspensus ab officio si celebret alius quam Papa vel eius delegatus eum non absoluit nisi in contemptum celebrauerit, vide glossam quintam legis.18.tit.9.par.1.
Suspensus ab officio fructus nunquam petet, & quid si adsit necessitas, vide glo.7.l.31.tit.9.par.1.
Suspensio ex graui causa an debeat succurri de fructibus beneficij vt viuere possit, vide glo.9.d.l.31.
SVSPECTVS de fuga quis sit neque relinquitur iudicis arbitrio, vide glo.5.l.1.tit.9.part.3.
Suspectus an dicatur consumens fructus in suos proprios vsus ad hoc vt fiat sequestratio, vide glo.7.l.1.tit.9.par.3.
Suspectus tutor quando ex quibus ita esse dicatur, vide glossas.l.1.2.&.3.tit.18.per text.ibi part.6.
Et quis illum de suspecto accusare possit, vide glossas.d.l.2.
Et qualiter & an per procuratorem vel ante quam gerat, vi.gl.6.ibidem.
Et coram quo iudice tutor de suspecto accusari possit & debeat, vide ibidem in glo.7.
Et an cum remouetur vt suspectus sit infamis, & quando à iudice ex officio remoueri possit, vide glo.1.l.3.tit.18.part.6.
Et an statim quod lis est cœpta contra tutorem vt suspectum debeat alius poni loco ipsius, vide ibidem glo.2.&.3.per text.ibi.
SVSPITIO sola non probat delictum, & quid si post suspitionem fuerit admonitus, an & tunc requiratur sententia vel propter illud sit notorium, vide glossam tertiam legis.38.titulo sexto.part.1.& glo.5.l.12.titulo.14.par.3.
Suspitio præcedens & monitio cui non paretur an plene probet delictũ & quando sic, vide glo.1.d.l.12.tit.14.par.3.
Suspitio quæ sufficiat ad hoc vt ex aliqua rasura instrumentum dici possit suspectum, vide glo.4.l.111.tit.18.par.3.
Suspitio fraudis nulla esse potest vbi princeps authoratur, vide glo.2.l.5.per text.ibi.tit.1.par.6.
SVTOR si pannum vel aliud suscepit vt inde aliquid danti facere si dicat illud sibi fuisse subreptum qualiter conueniri possit, vide glossas.l.10.per textum ibi tit.14.par.7.
Et an dominum rei compellet vt agat contra furem ipso nolente, vide ibidem in glos.5.&.6.
SVVS HAERES, vide supra in verbo HAERES.

T

TABELLIO per se ipsum debet instrumenta scribere si per alium scribat etiam de voluntate partium instrumentum non valet, vide glo.5.l.7.tit.9.par.2.
Tabelliones Regis quam ætatem habere debeant, vide glo.2.l.8.tit.9.par.2.
Tabelliones recipere non debent plus quam salarium etiam si sponte illis detur, vide glo.4.d.l.8.
Tabelliones debent esse veloces & diligentes, vide glossam quintam.d.l.8.tit.9.par.2.
Tabelliones legis abbreuiaturas non extendunt, vide glossam sextam dictæ legis.8.
Tabelliones Regis reuelantes secreta Regis seu aliud contra suum officiũ faciendo qua pœna debeant puniri, vide glossam septimam legis octauæ.tit.9.part.2.
Tabelliones in prouincijs qui vocantur (del adelantamiento) debent dari à Rege consuetudine cessante, vide glossam quintam legis.22.titulo.9.par.2.
Tabellio sine iudicis mandato an possit emendare dictum testis qui post interuallum vult se corrigere, vide glossam secundam legis.30.titulo 16.part.3.
Tabellio qui parti aliquid manifestat ante quam acta aperiãtur & testes publicentur punitur de falso, vide glossam tertiam legis nonæ.titulo 17.partita.3.
Tabelliones qui cum inquisitoribus alicuius delicti vadunt an iurare teneantur, an vero sufficiat iuramentum in eorum creatione præstitum, vide ibidem in glo.5.
Tabelliones in inquisitione facienda quando cũ inquisitore vadunt quales esse debeant, & an tales inquisitores possint eligere tabellionem naturalem loci vbi inquisitio committitur vel consanguineum inquisitoris, vide glo.1.l.10.tit.17.par.3.
Tabelliones in inquisitione facienda debent eligi ad voluntatem inquisitoris, & quales esse debeant, & an possint recusari, vide ibidem glossam secundam.
Tabellionum vsus an sit de iure gentium an vero de iure ciuili, vide glos.1.in proœmio tit.18.par.3.
Tabellio extra suum territorium positus aliquod instrumentum conficere non potest, vide glo.1.l.8.tit.18.par.3.
Tabellio qualiter de nouo per principem creatur, vide glossas per textũ ibi.l.8.tit.18.par.3.
Tabelliones iurare debent, & qualiter, & quid si non iurent, vide glo.2.l.8.tit.18.par.3.& glo.5.l.4.tit.10.par.3.
Tabellionis inuestitura, vide ibidem in glo.3.d.l.8.
Tabellionis instrumentum an faciat fidem extra regnum inter homines illius iurisdictionis alibi litigantes, vide glo.4.d.l.8.
Tabelliones Regis habent secum dignitatem, vide glo.3.l.16.tit.18.par.3.& glo.2.l.7.tit.9.part.2.
Tabellio dicens se cancelasse vel rasuram fecisse an ei sit credendum, & quando talis attestatio necessaria non sit, vide glos.6.legis.44.titulo 18.par.3.
Tabellio qualiter scripturam cuiuslibet contractus facere debeat, vi.glossas omnes.l.54.tit.18.par.3.
Tabellio quid diẽ in contractu nõ apposuit an ei credatur si dicat se recordari de die, & quid si à principio vnus dies pro alio ponatur, & quid si in appositione diei fuit erratum quando notarius se corrigere possit, vide glo.2.l.54.supra.d.
Tabellio debet cognoscere contrahentes, & qualiter instrumentum conficiet si contrahentes non cognoscat, vid.glossam octauam legis.54.titulo.18.part.3.
Tabellio qui rogatus est scripturam deducere de protocolo notarij infirmi, an illam signare debeat, & quid dicere debeat, vide ibidem in glos.5.& glo.1.l.55.tit.18.par.3.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Tabellio defunctus an posit legare, vel an hæredes eius aliquid habere debeant quando deducitur exemplar per alium tabellionem de eius originali, & quid hodie, vide glo. 4. l. 55. tit. 18. par. 3.
Et quid si inter protocola tabellionis mortui inueniatur carta soluta an exemplari debeat, vide glo. 5. d. l. 55.
Tabellio dicens habuisse in mandatis à testatore vt non ostendat eius instrumentum nisi post certum tempus an ei sit credendum, vide glos. l. 105. in tit. 18. par. 3.
Tabellio & si negetur quod scribens erat tabellio quæ in hoc probanda sint, vide glo. 4. & 3. l. 115. in principio tit. 18. par. 3.
Tabellioni dicenti se tabellionem in instrumento nõ creditur nisi ostendat literas testimoniales & authenticæ, vide ibidem.
Tabellio & si notus sit si aduersa pars neget illum tabellionem an qui instrumentum manu sua factum præsentat illum probare debeat, vide glo. 2. l. 115. tit. 18. par. 3.
Et an qui longo tempore fuit habitus in aliquo loco pro tabellione si instrumentum fecerit, valeat tale instrumentum, vide ibidem in glo. 4.
Et quid si instrumentum sit antiquum & negetur quod faciens fuerit tabellio, an illud probare debeat, vide ibidem in glo. 5.
Tabellio dicens instrumentum non fuisse à se factum an ei sit fides adhibenda, & qualiter probetur contrarium, vide glossam sextam d. l. 115 & glo. 5. l. 118. tit. 18. par. 3.
Et quid si dicat à se factum sed falso instrumentum scripsisse dicat, an ei fides sit adhibenda, vide d. glo. 6. & glo. 5. l. 118. ibidem.
Tabellio si contradicat testibus an ei illis reiectis sit standum, vide glo. 7. d. l. 115. & glo. 6. d. l. 118. ibi.
Tabellio qui est in longinquo an debeat venire ad vocationem iudicis quando super factione alicuius instrumenti quod dicitur à se factum fuisse dubitatur, vide glo. 2. l. 118. tit. 18. par. 3.
Et quid si effectus fuerit infamis, vide ibidem in glossa septima dictæ legis. n. 8.
Tabellio & an officium tabellionatus sit dignitas vel minus, & an sit officium vile, & quid in tabellione Regis, vide glossam secundã in prooemio tit. 9. in par. 3.
Tabelliones habent authoritatem publicam, & quare, vide glossam primam l. 1. tit. 19. par. 3.
Tabelliones qui præsunt in regalibus cancellarijs habent dignitatem, vide glossam secundam dictæ legis primæ. & glo. penulti. & fin. l. 16. tit. 18. par. 3.
Tabellio debet esse Christianus, & quid de Iudæo facto Christiano, an illud esse possit, vide glo. 4. l. 1. tit. 19. par. 3.
Tabellio Christianus conficiens instrumentum inter Iudæos, an in eo debeat nomen domini inuocare, vide d. glos. 4.
Tabellio an illud esse possit infamis, & quid si post creationẽ factus fuerit infamis, vide ibidem in glos. 5.
Tabellio quid scire debeat, & an leges, vide glossam sextam dictæ legis secundæ.
Tabellio qui non scit formulas & notas an teneatur parti de imperitia, vide d. glo. 6.
Tabellio debet habere notitiam illarum rerũ de quibus à iure instrumenta conficí prohibentur, vide ibidem.
Tabellio si conficiat instrumentum contra iuramentum ab eo tempore assumptionis præstitum alia instrumenta postea per eum confecta nõ tenebuntur, vide ibidem.
Tabelliones tenentur ad secretum secundum quod eis à partibus iniungitur, & quando, vide glo. 7. d. l. 1. tit. 19. par. 3.
Tabellio quando puniatur si faciat instrumentum clandestinum, vide ibidem in d. glos. 7.
Tabelliones debent esse vicini locorum vbi instrumenta facere volunt, & alijs istud officium concedi non debet, vide glossam octauam dictæ legis secundæ.
Tabelliones forenses instrumenta siue testamenta vel alias scripturas facere minimè possunt, vide d. glo. 8.
Tabellio laicus quando à laico est cõstitutus si faciat instrumẽtum super spiritualibus, an instrumentum istud valeat, vide glos. 10. d. l. 2.
Tabelliones creare an possit in hoc priuilegiatus, & an consuetudo istam potestatem dare possit, & qualis esse debeat, an immemorialis vel quadraginta annorum, vide glo. 2. l. 3. tit. 19. par. 3.
Tabelliones olim ponebantur per ciuitates sui loci sicque talis electio ad communitem terrarum pertinebat vide glo. 4. ibidem.
Tabellio ab aliquo domino creatus si faciat instrumentum in domini fauorem, an tale instrumentum valeat, vide glo. 6. l. 3. tit. 19. par. 3.
Et an isti testamenta siue instrumenta venditionum vel cæterorum contractuum conficere possint, vide idem glo. 7.
Tabelliones generales solus princeps illos facit, vide glossam octauam ibidem.
Tabelliones creare possunt domini terrarũ qui iudices in terris suis creare possunt, & quid illi facere possint, vide d. glo. 7.
Tabelliones personaliter cõparere debent vt examinentur neque in hoc potest interesse procurator, vide glo. 1. l. 4. tit. 19. par. 3.
Et quid si creetur sine examinatione an licet idoneus sit debeat tamen remoueri, vide d. glo. 1.
Tabelliones à quibus examinentur, & quid in curia Romana, vide glossã tertiam d. l. 4.
Et an debeant afferre literas testimoniales illius loci vnde sunt, vide ibi glossam quartam.
Tabelliones non debet facere instrumenta super contractibus à iure reprobatis, vide ibidem glo. 5.
Tabellio puniri debet criminaliter si faciat instrumentum illicitum, vide d. glos. 5.
Nec faciet instrumentum in fraudem vsurarum sub pœna priuationis officij & periurij, vide d. glo. 5.
Non tamen punietur pœna falsi licet conficiat instrumentum illicitũ, vide ibidem.
Tabellio iurare debet cum creatur, & quæ debeat iurare, vide glo. 5. d. l. 4. per textum ibi.
Tabellio cum fuerit requisitus instrumenta facere debet sub pœna periurij quia propter hoc dicitur seruus publicus, vide glossam septimam d. l. 4. tit. 19. par. 3.
Tabellio an debeat instrumenta propria manu scribere siue sit protocolum siue indesumptum, vide glo. 1. l. 5. tit. 19. par. 3.
Tabellio si sit multum infirmus ita quod signare non possit quid fieri debeat, vide glo. 3. d. l. 5.
Tabelliones non debent instrumenta sua facere per abbreuiaturas, & de pœna contrariam facientium, vide glossam primam & secundam l. 7. titulo. 15. par. 3.
Et quid si tales abbreuiaturæ sint significatiuæ numeri & in communi vsu, vide d. glo. 2. d. l. 7.
Et qualiter istud de abbreuiaturis debeat intelligi, vide d. glo. 1.
Tabelliones debent annos domini ponere in instrumento extense non per abbreuiaturas significatiuas numeri, vide ibidem in glo. 3.
Et si instrumentum vitiatur culpa seu imperitia tabellionis an ad damnũ siue interesse teneatur, vide ibidem glo. 4.
Tabelliones domus Regis debent registra seruare, & si illud celant puniuntur pœna falsi, vide glo. 2. l. 8. tit. 19. par. 3.
Tabellio debet habere registrum omnium scripturarum quod exhibere cogitur quando ei fuerit petitum, vi. gl. 1. l. 9. tit. 19. par. 3.
Et quid si protocolum non appareat vel probetur fuisse amissum, an instrumentum indesumptum probet aliquid, vide d. glos. 1.
Tabellio debet tor queri si dicat se protocolum amisisse, & qualiter plus puniri debeat, vide d. glo. 1.
Et quid si instrumentum erat antiquum & tabellio iam sit mortuus, an instrumentum sumptum probet, vide d. glo. 1. ad finem.
Tabellio nihil scribere potest nisi rogatus sit à partibus & qui non rogauit notarium, an illum cogere possit vt sibi detur instrumentum & quæ ipsi volunt, vide glo. 2. d. l. 9.
Et an præsumatur rogatus, vide ibidem.
Tabellio an possit instrumentũ extendere seruata rei substantia, & quid hodie, vide ibi glo. 4. & glo. 6. l. 8. tit. 9. par. 2.
Tabellio an possit obijcere petenti instrumẽtum quod sua non interest ex aliqua causa, & an possit implorare vt pars quæ de sua editione læderetur, citetur, & quid si non it hoc agere, vide glossam quintam d. l. 9. tit. 19. par. 3.
Tabellio potest edere instrumentum etiam si pars contradicat, & quid pars læsa tunc facere debeat, vide d. glos. 5.
Et quibus expensis edi debeat, vide ibidem.
Tabellio an possit cancellare protocolum post quam ex eo dedit instrumentum sumptum, vide ibi glos. 6.
Tabellio reficere potest scripturam si pars illam amisit etiam amissione non probata neque citata altera parte, vide glo. 2. l. 10. tit. 10. par. 3.
Et quando tabellio ad hanc refectionem non teneatur, & quid si refecerit quando reficere non debuerat, vide glossam tertiam & quartam ibidem.
Tabelliones vt plurimum sunt in humani in salarijs exigendis quæ salaria taxari debent de iure communi, vide glossam tertiam legis 13. titul. 19. partita. 3.
Tabellio non potest facere sibi satis fieri propria authoritate vbi quãtitas taxata non est sed cum taxatione iudicis, vide ibidem.
Tabelliones & de iporum salarijs, & quid si plus receperint etiã ab sponte soluentibus, vi. gl. 1. & 2. l. 15. tit. 19. par. 3.
Et qua pœna teneantur si plus receperint quam esseis taxatum, vide d. gl. 1. d. l. 15.
Et qualiter hodie fiat taxatio an pro valore rei vel pro quantitate scripturã, vide d. glo. 2. d. l. 15.
Tabelliones minora salaria percipere debent à Iudæis quam à Christianis, & quare, vide glo. 3. d. l. 15. vi. tit. 19. par. 3.

Tabelliones

Tabelliones Regis si falsitatem faciant debent mori, vid. gl. 2. l. 16. tit. 19. partita. 3.
Et quid in alijs tabellionibus ciuitatum, vide ibidem in glo. 4. dict. l. 16. & glo. 6. ibi.
Tabellio dicens quod titius instrumentum produxit realiter, an puniatur tanquam falsarius si ita non sit, sed verbo tantum allegauit, vid. d. glossam. 6.
Tabellio falsarius a quolibet de populo accusari potest vt manus ei amputetur, vid. d. gl. 6.
Et quid si instrumentum falsum quod fecit sit alias in se nullum, an tabellio eadem pœna puniatur, vid. d. gl. 6. col. 2.
Et quid si instrumentum sit verum in principali falsum tamen in accessorijs, vt in appositione pœnæ, vel alibi, vid. ibid.
Tabellio constitutus super præda si ibi falsitatem committat qualiter puniatur, vid. ibid.
Tabellio an possit instrumenta conficere pendente accusatione falsi, vide d. glo. 5. in fin. verb.
Tabellio damnatus de falso, & si ei manus dextera manserit officium tabellionatus exercere non poterit, vid. ibid. in gl. 7.
Et an iudex in sententia possit ei reseruare instrumentorum confectionem, vid. d. gl. 7.
Et an instrumenta per eum facta ante condemnationem ex quo in officio toleratur valeant, vid. ibid.
Et quid si esset damnatus ex alio crimine, vel de falso in alio quo in officio suo, vid. d. gl. 7. in fi.
Tabellionis stylus in comparandis literis semper inspiciendus est quod etiam exemplificat gl. 2. l. 4. tit. 20. par. 3.
Tabelliones a pauperibus aliquid exigere non debent, & quid si peruenianta d pinguiorem fortunam, vide glossam. 3. l. 6. titulo. 22. partita tertia.
Tabellio si sit infamatus ex eo, scilicet, quia negauit depositum, an instrumenta conficere possit, vid. gl. 4. l. 8. tit. 3. par. 5.
Tabellionis præsentia, an sufficiat & testiũ, vt dodatio quæ excedit. 500. aureos si de ea fiat publicum instrumentum non sit necessarium quod insinuetur, vid. gl. 16. l. 9. tit. 4. par. 5.
Tabellio si sit iudex, & tabellio an sufficiat coram eo insinuationem donationis excedentis facere, vid. gl. 16. supra dict.
Tabellio non potest rogari nisi tantum de his quæ in eius præsentia fiũt, vid. gl. 1. ad fin. l. 6. tit. 5. par. 5.
Tabellio nauis si instrumenta fecerit qualem vim faciant, vid. gl. 3. l. 1. per tex. ibi. tit. 9. par. 5.
Tabellio qualiter debeat conficere instrumẽtum de contractu mutui, vel furci, vid. gl. 7. in fi. l. 1. tit. 11. par. 5.
Et i monachus prohibitus exercere officium tabellionatus faciat instrumenta de nouo, an illa valeant, vid. gl. 7. l. 28. tit. 11. par. 5.
Tabelliones quatuor si sint testes alicuius testamenti, an illud sufficiat, vide gl. 4. ad fi. l. 1. tit. 1. par. 6.
Tabellio an necessario interuenire debeat in testamentis factis in scriptis vid. glo. 9. d. l. 1. tit. 1. par. 6.
Tabellio si interesit factioni testamenti in scriptis, an tunc possit aperiri sine aliquibus iuris solennitatibus, vide glossam quartam. l. 3. tit. 2. partita sexta.
Tabellio si faciat aliquod testamentum tunc publicatio non est necessaria vid. d. gl. 4. d. l. 3.
Tabellio eo ipso quod aliquam scripturam facit illa dicitur scriptura publica, vid. ibid.
Tabellio qualiter conficere debeat instrumentum publicationis alicuius testamenti, vid. ibidem.
Tabelliones qualiter scripturas reddere teneantur, & an & quando sine die & consule, vid. glo. 3. l. 1. ibidem. & glo. l. 11. titulo decimo octauo. partita. 3.
Tabelliones numeri debent facere testamenta ibidem morientium non vero alia, vid. gl. 4. l. 11. per tex. ibi. tit. 3. par. 4.
Tabelliones aliquid recipere non debent quando faciunt scripturã pro captiuorum redemptione, vid. glossam. 7. l. 5. per tex. ibi. titul. 10. partita sexta.
Et an infamis officium tabellionatus exercere possit, vid. glo. 10. l. 7. ti. 6. partita. 7.
Tabelli, si faciat instrumentum tanquam tabellio si nũquam fuisset creatus qualiter puniatur, & quid si fuit creatus tabellio sed priuatus fuit, vid. gl. 1. & 2. l. 1. tit. 7. par. 7.
Tabellio an & quando veritas puniendus, vel non ex instrumento falso ab ipso facto, & quãdo, & ex quibus excusetur, & quam plura de hoc, vid. per gl. 1. & 2. l. 1. per tex. ibi. titulo. 7. par. 7.
Tabellio an puniatur de falso quando instrumentum quod confecit erat in se nullum, vid. d. gl. 2. d. l. 1.
Et quid si instrumentũ nõdum erat perfectum, vt quia indigebat subscriptione, vid. ibid.
Tabellio qui ante publicationem dicta testium manifestauit, vel legere passus fuit, an puniatur pœna falsi, vid. gl. 5. d. l. 1.
Et an qui se falso gerit pro tabellione puniatur pœna falsi, vid. gl. 3. l. 2. tit. 7. partita. 7.
Tabellines falsarij puniuntur amissione manus, vid. gl. 5. l. 6. per tex. ibi. tit. 7. par. 7.
TABERNA, & an ministrans tabernam, & dans vinum potantibus sit persona vilis, & quid de domina caupone, vide glossam. 5. l. 3. titul. 14. partita. 4.
TABVLÆ pupillares confirmentur existentia sui hæredis, vid. gl. 10. l. 10. & gl. 5. & 6. l. 8. tit. 5. par. 6.
TACERE nosse quam loqui difficilius est, vid. glo. 10. l. 4. tit. 4. partita secunda.
TACENS an videatur consentire, & quãdo, & plura ad hoc, vid. per gl. 1. l. 33. per tex. 101. tit. 34. par. 7.
TACITVRNITAS eorum quæ redderent principem difficiliorem ad aliquid concedendum non semper vitiat, vi. gl. 11. l. 36. tit. 18. par. 3.
Taciturnitas alicuius qualitatis qua expressa etiam illud fieret, an actum vitiet, vid. d. gl. 1. ad fin.
Taciturnitas habetur pro consensu ratione coniunctionis, vid. glo. 2. per tex. ibi. l. 1. tit. 16. par. 4.
TACITVS consensus qualiter colligatur in illo qui in minori ætate sponsalia contraxit si cum esset pubes consentit, vid. glo. 5. & 7. l. 3. tit. 1. partita. 4.
Tacitum & expressum, & quando sit par virtus tacitj & expressi, & quando tacitum sit maioris potentiæ quam expressum, vid. gl. 5. l. 2. titulo. 1. partita. 5.
Tacitus consensus ex quibus colligatur, vt videatur aliquis domum recõducere, vide glossam quartam. l. 30. per tex. ibi. titulo octauo. partita quinta.
TALLIONIS POENA, vide in verbo, POENA TALLIONIS.
TAVROS permittere, an liceat, & vtrum rectores ciuitatum illud permittentes peccent mortaliter, vid. gl. 2. l. 57. tit. 5. par. 1.
Tauri & ex equa, & tauro vel ex tauro, & equa nũquam fuit visum animal, vid. gl. 1. l. 21. tit. 11. in par. 5.
TAXATIO iudicis, an prius fieri debeat quam iureturin litem vel è contra, & non potest taxare vltra duplum interesse communis, vide glo. 4. l. 5. tit. 11. par. 3.
Taxatio expensarum testium, qualiter & quibus concurrentibus fieri debeat, vide gl. 17. l. 26. tit. 16. par. 3.
Taxatio collectarum, an per æs & libram, vel qualiter inter homines fieri debeat, vid. gl. 8. l. 20. tit. 32. par. 3.
Taxatio alimentorum quando alicui relinquuntur, an pro modo redituum, an vero pro modo valoris reditum fieri debeat, vid. gl. 7. l. 2. tit. 19. partita. 4.
Taxatio iudicis requiritur in seruí venditione in duobus casibus de quibus per gl. 4. l. 2. tit. 22. par. 4.
TEMPERANTIA quid sit, vid. glo. 3. iuncto tex. in. l. 8. titulo quinto. partita. 2.
TEMPVS decem vel viginti annorum est sufficiens ad introducẽdam consuetudinem, vid. gl. 4. l. 5. tit. 2. par. 1.
Tempus quod debet duplicari propter petitionem factam ante tempus quod esse debeat, vid. gl. 3. l. 45. tit. 2. par. 3.
Tempus quod attendatur ad faciendam æstimationem rei siue in iuramẽto affectionis siue veritatis, vid. glossam octauam. l. 11. titulo. 11. partita tertia.
Tempus intra quod sententia lata per falsos testes siue instrumẽta debeat retractari, vid. gl. 7. l. 13. tit. 22. par. 3.
Tempus intra quod fiscus possit se restituere contra sententiam contra se latam dolo procuratoris sui quale sit, vid. glossam duodecimam. l. 19. titu. 22. par. 3.
Tempus decem dierum quod datur ad appellandum, an a die scientiæ, vel sententiæ currere incipiant, vid. glo. 16. l. 2. tit. 23. partita tertia. & gl. 2. l. 10. ibidem.
Tempus ad appellandum præfixus quale sit, vid. glo. 48. l. 2. tit. 2. par. 3. & gl. 5. l. 22. tit. 23. par. 3.
Tempus ad appellandum datus, an possit de consensu partium prolõgari, vid. gl. 5. l. 22. tit. 23. par. 3.
Tempus datus ad prosequendam appellationem quale sit & quando appellatio deserta erit, & quid in criminalibus, vid. gl. 1. l. 25. ibidem.
Tempus intra quod appellatio fieri debeat quale sit, vid. gl. 4. l. 23. titu. 23. partita tertia.
Tempus intra quod sententia quæ valida est debeat mitti in executionem quale sit, vid. gl. 1. l. 5. tit. 27. par. 3.
Et an tempus hoc possit ex causa per iudicem augeri, vel minui, vide ibidem.
Tempus per quod merum imperium præscribitur quale sit, vid. gl. 3. l. 6. tit. 19. par. 3.

Universidad de Deusto Biblioteca

Tempus cuius initij non extat memoria, an sufficiat ad præscribẽdas res omnibus communes, vide glossam primam. colum.2.l.7.titul.29. partita tertia.
Tempus in quo res communes ciuitatum possint præscribi quale sit. vid. gl.6.l.7. supra dictæ.
Tempus quod requiratur quando res dotales præscribuntur matrimonio in soluto, vid.gl.6.l.8.tit.29.par.3.
Tempus quod requiratur ad hoc, vt possit præscribi res in cuius titulo erratur quando verus titulus creditur, vide glossam.3.l.14.titul.29. partita tertia.
Tempus in quo hæres rem possedit, an possit iungi cum tempore in quo testator possedit, & quando non prosit ad vsucapionem, vid.gl.2.l.16. ibidem.
Tempus quod requiratur ad hoc vt emens a malæ fidei possessore rem præscribere possit, vide glossam primam. l.19. titulo vigesimonono. partita.3.
Tempus præscriptionis quando ecclesia succedit priuato qualiter computari debeat, vid. glossam secundam.l.vigesimæ. titulo vigesimonono. partita.3.
Tempus per quod obligationi personali, & etiam ipsi actioni præscribatur etiam contra ecclesiam quale sit, vide glossam primam.l.22.tit.29. partita.3.
Tempus quod detur ad petendam restitutionem propter præscriptionẽ contra absentem factam, vid.gl.4.l.28.tit.29.par.3.
Tempus quale requiratur in præscriptione seruitutis contra ecclesiam, vid.gl.7.l.15.tit.31.par.3.
Tempus immemoriale quod dicatur, & an tempus cẽtum annorum immemoriale sit, vid.gl.11.l.15.tit.31.par.3.
Tempus in quo præscribitur libertas seruitutis habentis causam continuam quale sit, vid.gl.5.l.16.tit.31.par.3.
Tempus quo sponsa sponsum vagabundum expectare debeat, quale sit, & quid si eo non elapso de licentia iudicis contraxit, an amittat arras, vid.gl.3.l.8.tit.1.par.4.
Tempus in quo nuptiæ fieri non debeant, vid.gl.9.per tex.ibi.l.18.tit.2. partita.4.
Tempus in quo impotens debeat simul stare cum vxore ante quam ab ea separetur quale sit. vid.gl.4.l.5.tit.8.par.4.
Et an in hoc sufficiet tempus interpolatum, vel continuum, vid. glossam 6.ibidem.
Et quid si mulier per certam probationem ostendat viri sui frigiditatem, vide glo.4.&.5.l.6.tit.8.part.4.
Tempus intra quod dotem pro muliere promittens illam soluere debeat vide glo.5.l.11.& glo.1.l.12.titu.11.part.4.
Tempus nuptiarum an expectetur si mulieri ab aliquo fuerit dos relicta an vero statim debeatur, vid.d.gl.7.
Tempus longissimum an sufficiat ad hoc vt dominus feudo priuari possit si feudatarius illum in alium transtulerit, vide glossam tertiam. col. 1.per text.ibi.l.10.tit.26.part.4.
Tempus & an pauperes tempore necessitatis possint diuites compellere ad sibi mutuandum & quando & qualiter, vide glo.in proœmio tit.1. partita.5.
Tempus intra quod minor tenetur petere pretium rei suæ quam vendidit Rex quale sit, & an illo tempore elapso admittatur, vel non, vi.gl. 3.l.53.tit.5.par.5.
Tempus intra quod debeat intentari remedium deceptionis vltra dimidiam iusti pretii quod sit, vide glo.4.in principio.l.56. titulo quinto. in partita quinta.
Tempus contractus an præsens inspici debeat quando aliquis vult intentare remedium.l.2.C.de rescindenda venditione, vid.ibidem in glossa quinta.
Et an in breui tempore præsumatur mutatio valoris alicuius rei, vid.glossam sextam. in prin. ibidem.
Tempus quod dicatur modicum, & quod non modicum, vid.glo.7.l.19. titul.8.par.5.
Et quo tempore debeat fieri solutio quãdo quis soluere promisit in quolibet anno, vel in omnibus annis, vide glossam secundam.l.15.titul.11. partita.5.
Tempus quod duret facultas soluendi vnum pro alio quod sit, vide glossam secundam.l.3.tit.14.part.5.
Tempus quod debeat inspici, an mortis testatoris, vel testamenti respectu capacitatis filij instituti. vid.glo.1.l.22.per tex.ibi.titulo.3.partita sexta.
Tempus intra quod hæres conditionem adimplere debeat, vt hæres esse possit quod sit. vide glo.4.l.12.per text.ibi.tit.4.part.6.
Tempus ad deliberandum, an detur fideicommissario vniuersali in quẽ transeunt omnia onera, vide glossam tertiam.l.1.titulo sexto.partita sexta.
Tempus ad deliberandum peti debet ab hærede coram iudice vbi est maior pars hæreditatis, vide glo.4.l.1.tit.6.par.6.
Tempus ad deliberandum peti debet per abbatem quando eius monachus fuit hæres institutus, vid.ibid.in gl.7.
Tempus ad deliberandum peti potest per adultum, & quid si habeat curatorem, vid.ibid.in gl.8.
Tempus ad deliberandum quod debeat dari hæredibus etiam si sint de liberis testatoris, vid.gl.1.3.&.4.l.2.per tex.ibi.tit.6.par.6.
Sed an post lapsum termini assignati poterit si adhuc viuat adire siue terminus assignetur ad petitionem filij exhæredati siue ad petitionẽ creditorum, vel etiam si hæres sit de liberis testatoris, vid.gl.3.d.l.2.titu.6. partita.6.
Et quid si dilatio petita sit motu proprio ipsius hæredis, & non ad instantiam alterius, vid.ibidem.
Tempus ad deliberandum a lege hæredi datum, an ex causa per iudicẽ minui possit, vid.ibidem.in glo.4.& glo.7.in fine.l.13.titulo.7.part.6.
Et quid si hæres stetit per decem menses quibus neque adiuit neque repudiauit qui intra duos menses qui restabant ad complendum annũ petijt a iudice dilationem ad deliberandum qui dedit nouem menses, an infra istum terminum a iudice præfixum licet annus legatis sit elapsus transmittet istud ius adeundi ad suum hæredem, vid.glo.5.d.l.6.tit.6. partita.6.
Tempus a iudice datum defuncto ad deliberandum vtrum adeat, vel nõ, illud tamen quod superest habebit eius hæres, & non plus, vid.glo.6. ibidem.
Et quid si post finitum tempus hæredi datum ad deliberandum decessit sine aditione hæreditatis, an illam ad hæredes suos transmittat, vide ibid.glo.7.&.8.
Tempus ad deliberandum si hæredi detur interim ipsa bona hæreditarij debent esse penes eum, vid.gl.1.l.4.per tex.ibi.ibid.
Et qualia bona restituere teneatur hæres quando hæreditatem repudiat qualia vero non, vid.gl.2.d.l.4.
Tempus ad conficiendum, & perficiendum inuentarium quod sit, vide gl.l.5.per tex.ibi.tit.6.par.6.
Tempus confectionis inuentarij, an currat ante aditam hæreditatem, vid.gl.5.d.l.5.
Tempus non currit exequutoribus testamentarijs interim quod de morte testatoris certi non sunt, vid.gl.1.l.14.tit.6.par.6.
Tempus intra quod filius siue suus siue emãcipatus pœnitere possit si hæreditatem patris sui repudiauit, vid.gl.2.&.3.l.20.ibidem.
Tempus commissæ ingratitudinis per filium contra patrem ab hærede probari debet non a patre cohæredante illum, vide glo.15.l.4.titul.7. partita.6.
Tempus intra quod hæres tenetur querelare mortem defuncti occisi siue a familia, siue per extraneos occidatur quod sit, vide gloss.7.l.13. titulo.7.part.6.
Tempus ad querelandum testamentum de inofficioso, quale sit, vid.gl. 2.l.4.per tex.ibi.tit.8.par.6.
Tempus certæ ætatis si apponatur per testatorem relinquentem legatum alicui, an per hoc legatum sit conditionale, vel non, vt etiam si ante decedat ad hæredes transmittat, & quando non, vid.gl.2.l.31.per tex.ibi. tit.9.par.6.
Tempus an per testatorem hæredi præfixi ad adeundam hæreditatẽ, vel post illud hæres excludatur, vid. glossam.1.in fi.l.trigesimæ secundæ. tit.9.partita.
Tempus intra quod executores testamenti voluntatem defuncti adimplere teneantur quod sit, vide gloss.2.3.&.4.l.6.per tex.ibi.tit.10.par. 6.& gl.1.l.8.ibidem.
Tempus datum in fauorem alicuius ad aliquid agendum non in ipsius odium, an currat ignoranti, & impedito, vid.d.gl.4.in medio.
Et a quo tempore annus executori testamenti datus currere incipiat, vide.d.gl.4.d.l.6.& gl.1.l.8.tit.10.par.6.
Tempus quod inspiciatur vt hæres ratione damnorum datorum in reb⁹ legatis possit quartam falcidiam deducere vel non, vid.gl.l.3.per tex. ibi.tit.11.par.6.
Tempus quod inspiciatur ad cognoscendum, an ex fructibus hæreditatis ipsius possessor sit effectus locupletior, vel non, vid.gl.3.l.4.titu.14. partita.6.
Tempus intra quod mater vel alii consanguinei minoris ei tutorem petere debeant quale sit, vide glo.quartam in principio.legis duodecimæ titulo decimo sexto.partita sexta.
Tempus intra quod ecclesia, fiscus, vel respublica possunt petere restitutionem in integrum quando damnum sibi datum fuit enormissimum, vide glo.8.per textum ibi.titu.19.partita.6.
Tempus intra quod actioni iniuriarum per iniuriatum contra iniuriantem proponi debet. vide glossam primam & secũdam. legis vigesimæ secunæ.tit.9.part.7.
Tempus intra quod maritus tenetur vxorem suam accusare de adulterio, vide glo.3.in fine.l.2.tit.17.part.7.

Et qualiter

Et qualiter quinquennium vel aliud tempus currat in hac accusatione adulterij, vid.gl.9.l.3.ibid.
Et quod tempus detur marito ad accusandum adulterum de adulterio, vide gl.1.2.&.4.l.4.tit.17.par.7.
Tempus gratiæ quod conceditur ab inquisitoribus quod dicatur, vid.gl. 3.in prin.l.2.tit.26.par.7.
TEMPORE INTERDICTI an possint horæ in ecclesijs dici, & mortuis dari sepultura, vid.gl.2.l.15.tit.9.par.1.
TENEL. in quibus vinum seruatur dicuntur ita id est à tenendo, vi. gl. 3.l.8.tit.8.par.5.
TENENTES aliquod fortalitium si grauamina vassallis inferant debẽt puniri, vid.gl.6.l.22.tit.13.par.2.
Tenentes castellum si contumaces sint in veniendo ad Regis mandatum quomodo puniantur, vid.gl.8.d.l.22.
Tenentes castellum an teneantur de leuissima culpa, vid.gl.10.l.1.titu.18. partita.2.
Et quid si illud perdant propter violentiam inimicorum, & quid si tunc aliqua præcesserit culpa ipsorum, vid.ibidem.
Tenentes fortalitia debent esse nobiles ex vtroque parente liberales fortes, & sapientes, vid.gl.1.cum sequentibus.l.6.per tex.ibi.titul.18. partita secunda.
Tenentes castellum potius debent omnia mala pati quam in malo consentire, vide glossam sextam.l.sextæ.titulo decimooctauo.partita secunda.
Tenentes castellum an habeant iurisdictionem in alios custodes castri delinquentes in eorum officio, vide glossam.6.l.9.titulo decimooctauo.par.2.
TERMINI sunt de iure gentium, & debent esse tales quod tempore nõ consummantur, vid.glossam.7.l.2.tit.[illegible].par.1.& gl.11.par.l.2.titulo.18. partita.4.
Termini ferè semper diuiduntur per riuos, & in dubio si aliter non cõstet flumen videtur diuidere, vide dictas duas glossas.
Terminus frustra dabitur ei qui non vult corrigi, vid.glo.4.l.23.tit.13.partita secunda.
Terminus an debeat in citatione exprimi, & an sine tali præfinitione citatio valeat, vid.gl.1.l.11.tit.7.par.3.
Terminus ad deliberandum super responsione, an sit testi dãdus, vel parti cum positionibus responditur, vid.glo.2.&.5.l.11.titulo.11.in partita tertia.
Termini possunt per iudicem limitari, vel ampliari licet a lege positi sint, vid.gl.4.l.6.tit.16.par.3.
Termini ad testes producendos elapsi si ius aduersarij non fuit factum de terius, an postea testes recipi possint, vide glossam.3.l.34.titulo.16. partita tertia.
Terminorum appositio an sit de substantia instrumenti, scilicet, priuilegii, vid.gl.5.l.2.tit.18.par.3.
Termini per flumina riuos per castella, & per villas solent distingui, vel per montes non vero per vias priuatas, & quare, vid.gl.7.d.l.2.titu.18. partita.3.
Termini in dubio præsumuntur diuisi per flumina si aliter de diuisione non constaret, vide glossam septimam.l.2.titulo decimooctauo.partita tertia.
Terminus si præfixus non sit in mutuo quando sit, quando ille qui recepit restituere debeat, vide glossam tertiam.l.70.titulo decimooctauo. partita.3.
Terminus parti datus si in eo probationes nõ adduxerit, an iudex in causa illa sententiare possit, vide glossam septimam.l.15.titulo.22.partita tertia.
Terminus ad appellãdũ datus, an possit de partium consensu prorogari, vid.gl.5.l.22.tit.23.par.3.
Terminus qualis detur ad appellationem prosequendam in quibuscunque causis, vide glossam primam.l.vigesimætertiæ.titulo vigesimotertio.partita.3.
Terminus ad finiendam appellationem qualis esse debeat, vide glossam 4.dict.l.23.
Terminus ad petendos apostolos a quo tempore currat, vid.glo.2.l.26.titu.23.par.3.
Terminus debet præfigi appellanti per iudicem a quo intra quod se præsentet coram iudice ad quẽ, & quid si a iudice non fuerit terminus præfixus, vide glossam.1.l.23.& glossam quartam.l.26. titulo vigesimotertio.par.3.
Termini & montes sunt communes ciuitatum in cuius territorio sunt, & in hoc ciuitas habet fundatam intentionem suam, vid.glo.6.l.9.tit.28. partita.3.
Termini pascuorum ita pertinent pauperibus sicuti diuitibus, & quilibet secundum quod indigebit de eis vtetur, vid.gl.9.d.l.9.
Et quid si diuites plures greges habeant ex quo pauperes damnificantur, vid.d.gl.9.d.l.9.tit.28.par.3.
Et an dominus illius terræ fruatur terminis siue ibi inhabitauerit siue nõ vid.d.glo.9.
Et quid si sit monasterium, vel ecclesia, vid.ibidem.
Termini ciuitatum an possint ab aliquibus præscribi licet via publica exitus & fossæ publicæ, & alia omnibus cõmunia præscribi minime possint, vide glossam primam columna secunda.in medio.l.7.titulo.29. partita.3.
Termini publici, & quid de istis fiat si ciues alibi se conferant moraturos, vid.gl.4.l.26.tit.31.in par.3.
Terminus dari non debet maleficiato si vxor quæ matrimonij dissolutionem petit per certam probationem ostendat de eius frigiditatem, vid.gl.4.&.5.l.6.tit.8.par.4.
Terminus qualis debeat accusato dari ad componendum rem familiarẽ, vid.gl.4.l.10.tit.25.par.4.
Termini publici peti possunt a ciuibus alicuius loci, vt ibi vineas, & olíueta plantare possint vnde percipiant alimenta, vid.gl.6.ibid.
Terminus si non apponatur quando res mutuatur intra quod tẽpus mutuans mutuum repetere possit, vide glo. 6.l.2.per tex.ibi.tit.1.partita quinta.
Terminus & terminorum probatio qualiter fiat, & quid de terminis antiquis, vid.gl.8.l.10.tit.15.par.6.
Et de pœna euellentis terminos sine licentia Regis vel iudicis siue ciuiliter siue criminaliter agatur, vide glo.5.6.&.7.l.30.per tex.ibi.titul.14. partita.7.
Terminus præfixus actioni, an censeatur præfixus exceptioni, vid.gl.3. col.2.in prin.l.7.tit.25.par.7.
Terminus ad deliberandum, vid.in verbo, TEMPVS AD DELIBERANVVM, quod supra ponitur in verbo, TEMPVS.
TERTIA pars bonorum filij si alicui sit de filij voluntate restituta per patrem vt iure Regni fieri potest, an tũc pater possit ex ea deducere quartam trebellianicam, & quid in filio restituente quintam partem, vi.gl. 23.l.12.tit.5.par.6.
TERTIVS adhærens liti homini suspecto quid facere possit, vid.gl.3.l. 7.tit.23.par.3.
Tertius an admittatur si velit opponere exceptionem defectus dominij contra spoliatum, vid.gl.3.l.18.per tex.ibi.tit.10.par.7.
TERTIVS POSSESSOR quando poterit præscribere rem emptam alteri prius pro pignore obligatam, & quando, vid.gl.2.l.27.titulo.29. partita.3.
Tertius possessor qui rem possedit quam creditor dicit sibi pignoratam si ipse possidens illud neget quid tũc ipse creditor probare teneatur ad hoc vt illam rem recuperare possit, vid.gl.1.l.18.tit.13.par.5.
TERRA & terræ siue loca inculta præsumuntur esse illius Regis siue ciuitatis intra cuius territorium sint, vide glossam.5.l.7.titulo.20.partita tertia.
Terra infidelium si conuertatur ad fidem Rege eorum adhuc manente in infidelitate an subditi ab eius dominio & iurisdictione liberentur, & an ipso conuerso ad fidem dominium recuperet. vide gl.11.per text. ibi.l.8.tit.24.part.4.
Et an talis Rex possit cogi ad recipiendum pretium vel commutationem si esset periculum fidei vel ipsorum fidelium subditorum. vide ibidem.
TERRITORIVM habet se ad castrum sicuti accessorium se habet ad principale. vide gl.10.l.68.tit.18.par.3.
Et an concesso territorio simul cum castro videantur concessi mõtes steriles & loca incultiuata. vide.d.gl.10.
Territoriũ idem est quod eminet super aquas & quod emergitur aquis. vide glo.1.l.6.tit.28.part.3.
TERROR armorum inducit iustum metum etiam si portantes de eis non vtantur & etiam si illa deposuerint est tamen illis facultas vtendi quando voluerint. vide gl.9.l.15.tit.2.par.4.
Terror officij an sit iustus metus & per hoc matrimonium metu contractum esse dicatur & an ipse adiuuet alias probationes metus. vide gl. 12.l.2.titu.14.par.4.
THESAVRVS & licitum est Regibus thesaurizare imo & debẽt hoc facere & quomodo. vide.gl.1.l.4.tit.1.par.2.
Thesaurus quid sit & quid si reperiatur in loco qui nullius est. vide glos. 1.l.45.tit.28.in par.3.
Thesaurus & cui incumbat probatio scilicet quod est proprie thesaurus cuius dispositionis non extat memoria. vide gl.2.d.l.45.
Et quid si pecunia inueniatur an præsumatur esse alterius, & quod non sit thesaurus. vide ibidem.
Et quid de marito vel vsufructuario qui thesaurum inuenit in fundo vxoris cuius sit thesaurus. vide glossam tertiam. dictæ legis.45.titul.28. parti.tertia.
Thesaurus non erit inuentoris quando ad illum inueniendum dominus illum conduxit, vt fodiat in fundo suo. vide glossam sextam.d.l.45. titu.28.par.3.

Thesauri

Universidad de Deusto Biblioteca

Thesauri qui inueniuntur non omnes ad Regem pertinent, & quid hodie iure ordinamentorum, vid.gl.7.d.l.45.

TESTAMENTVM
- Nuncupatiuum
- In scriptis
- Primum, & secundum
- Annullatur, vel rumpitur, vel vitiatur, vel rescinditur, vel irritatur.
- Patris, vel matris
- Filij, vel fratris
- Minus solenne, vel imperfectum.
- Militis
- Rusticorum
- Inter liberos, vel inter filios.
- Ad pias causas
- Querelari, vel quæreiatur vel impugnatur.

TESTAMENTVM, & de forma testamenti nūcupatiui, & in scriptis, vid.gl.1.l.103.tit.18.par.3.
Testamentum facere potest hodie filius familias si habeat ætatem legitimam, vid.gl.8.l.11.tit.4.par.5.
Testamentum an a surdo, vel muto fieri posit, vid.glo.7.in prin.l.2.titu.11.partita.5.
Testamentum fieri potest per adultum etiam curatore contradicente, vi.gl.5.l.4.tit.11.par.5.
Testamentum vsurarij manifesti, an reconualescat per cautionem ex interuallo præstitam, vid.gl.2.l.22.tit.11.par.5.
Et an si relictum in testamento imperfecto soluatur legatario per hæredem postea repeti posit, vide glossam primam.l.31.titulo decimoquarto.partita.5.
Et an quod soluitur ex tali minus solenni voluntate dicatur haberi ex testamento, vid.d.gl.1.d.l.31.
Testamentum si non fuit solenniter factum, an tunc succedens abintestato ex ista causa teneatur naturaliter hæredibus institutis in eo, vide ibidem.
Et an ex testamento non solenni competat ius retinendi, vid.ibid.
Testamentum an posita meretrice fieri de rebus sibi datis libidinis causa siue promissum adimpleuerit, siue non, vel an teneatur ad restitutionem saltim in foro animæ, vide glossam.2.3.&.4.l.53.per tex.ibi.titu.14.in par.5.
Testamentum & condito testamento quiescit testantis cor, vid.glo.2.in proœmio.6.part.
Testamentum sine hæredis institutione, an teneat, & quid hodie iure Regni, vid.gl.2.l.1.tit.1.par.6.
Testamentum si fiat coram quatuor tabellionibus, an sufficiat, vid.gl.4.ad fin.l.1.tit.1.par.6.
Testamentum an vitietur si testator ante ipsius perfectionem ad alios extraneos contractus se diuerterit, vide glo.l.3.titul.1.partita.6.per illum textum ibi.
Testamentum qualiter fieri debeat quando ex indulgentia principis aliquis illud facit cum alias esset prohibitus facere, vid.glos.1.l.5.titulo.1.partita.6.
Testamentum in quo solus Rex ex testis, vel alius dominus terræ vbi sit, an valeat licet in eo alius testis non interuenerit, vid.glo.2.ibidem.per illum textum.
Testamentum in quo fuerunt testes legatarij vel hæredes testatoris, vel eius consanguinei, an valeat, vid.glossas.l.11.per text.ibi.titulo primo.partita.6.
Et quid si vnus ex testibus testamentarijs sit inhabilis, an eius defectus suppleatur ex integritate aliorum, vid.gl.4.d.l.11.titulo primo.partita sexta.
Testamentum vbi scribi posit, & an posint scribi plures chartæ testamēti eiusdem tenoris, & quid si vna sit defectuosa alia non, vid.gl.1.l.12.titu.1.par.6.&glo.1.col.2.l.21.ibidem.
Testamentum a quibus fieri posit vel non posit & quando & qualiter. vide glossas legis decimætertiæ, cum glosis aliarum legum ibi.titu.1.partita.6.
Testamentum semper præsumitur factum a pubere, & contrarium asserenti incumbit onus probandi, vid.ibid.in gl.3.
Testamentum maioris.14.annorum qui imbecillitatem habebat beneualet, & quare, vid.gl.7.in prin.d.l.13.
Testamentum in dubio, an credatur factum a furioso tempore furoris, vel tempore dilucidi interualli, vid.gl.6.ibidem.
Testamentum factum ab eo cui bonis interdictum est non valet, & quid si testetur ad pias causas, vel si ante interdictionem factum fuit, vid.gl.7.ibidem.per illum tex.
Et quid si sunt ei bona sua a lege interdicta, vide ibidem.in gl.8.
Testamentum factum ab eo qui fuit effectus intestabilis si factum sit antea quam sic intestabilis efficeretur, an teneat, vid.ibi.gl.9.
Testamentum muti, vel surdi, an & quando valeat, vide glossam vndecimam.&.12.l.13.per tex.ibi.tit.1.par.6.
Testamentum cæci qualiter ab eo fieri debeat, vide glo.l.14.per tex.ibi.tit.1.par.6.
Et an solennitates quæ de iure partitarum requirebantur sint sublatæ per leges Tauri.vid.gl.4.d.l.14.

Testamentum an fieri posit per damnatum ad mortem ciuilem, vel naturalem, & qualiter, vide glo.2.l.15.per tex.ibi.tit.1.par.6.&gl.6.l.5.tit.31.par.7.
Et quid si iste talis ita condemnatus sit miles, vid.ibid.in glo.4.&.5.per illum textum.
Testamentum an posit fieri ab obside dato, vel condemnatis per quodcunque crimen, & quando, vide glo.1.&.3.l.16.per tex.ibi.tit.1.partita sexta.
Testamentum fieri non potest ab hæretico nec a receptatoribus, vel fautoribus, vid.gl.3.d.l.16.
Et an valeat testamentum eorum antea factum, vid.ibid.
Testamentum an fieri posit ab infami ex aliquo crimine, vel a damnato ob famosum carmen, vel a committente delictum sodomiticum, vid.gl.3.dict.l.16.
Testamentum an posit fieri per monachum, & quando, & qualiter, & de quibus bonis, vid.gl.l.17.tit.1.par.6.
Et an per heremitam, vid.ibi.gl.2.
Testamentum damnati ad mortem ciuilem si ante quam damnaretur illud fecerit non rumpetur neque irritabitur postea, vide glo.2.l.18.tit.1.partita.6.
Testamentum inualidum per superuenientem capitis diminutionē qualiter reconualescat recuperato statu, vide glossam primam, & secundam.l.19.ibidem.
Testamentum si rumpatur præteritione posthumi, an tunc legata in eo relicta ad pias causas debeantur, & quando, vid.gl.3.l.20.titulo.1.partita sexta.
Testamentum potest per testatorem mutari vsque ad ipsius mortem, vid.gl.1.l.25.per tex.ibi.tit.1.par.6.
Et de pœna prohibentis aliquem ne faciat testamentum, vid.gl.1.&.2.l.26.per tex.ibi.tit.1.par.6.
Testamentum in quo quis fuit institutus hæres per vim quam ipse testatori fecit, an sit ipso iure nullum, vel an valeat, vt a tali hæreditas abdicetur, & applicetur fisco, vid.gl.4.l.27.ibid.
Et an debeantur legata ex testamento facto per vim, vid.d.glossam.4.ad finem.
Et quid si non interuenit metus sed dolus, vid.ibid.
Et quid si prohibitio fuit facta in alterius damnum, an tunc læso succurratur, vid.ibid.in gl.5.
Et quid si aliquis per blanditias, vel data pecunia se hæredem institui, vide ibid.in gl.6.
Et quid si filius impedierit patrem vel matrem ne testentur, vel ipsi impedierint filium, vid.ibi.gl.8.&.9.per tex.illum.ibid.
Et quid si instituto seruo alicuius dominus instituentem prohibuerit postea ne voluntatem suam mutet, an tunc seruus a domino manumissus hæres sit, vel consanguinei defuncti, vel fiscus, & quid si tertius illud impedierit, an noceat instituto, vide glossas.l.28.titulo primo.partita sexta.
Testamentum an pereat si vnus ex testibus in eo necessarijs ante ipsius publicationem mortuus sit, vid.gl.4.l.4.tit.2.par.6.
Testamentum si petatur edi per hæredem, vel per filium exhæredatum, vel per alium, an & qualiter ædi debeat, vid.glossam primam.2.&.3.l.5.ibidem.
Testamentum originale si perdatur an tunc detur fides exemplo per iudicem authenticato, vid.gl.6.l.3.tit.2.par.6.
Testamentum si iubeatur non aperiri vsque ad certum tempus quæ causa ad hoc testatorem mouisse credatur, vid.gl.l.6.per tex.ibi.titulo.2.partita.6.
Et quid si testator in suo testamento verbis non expresserit hæredem sed alius coram testatore exprimat nomen hæredis, & testator ita agnoscat profitendo verbis quod sic, an talis institutio teneat, & quando, vide gl.1.l.6.tit.3.par.6.
Testamentum nutu factum, vel per signa vrgentia, an valeat si fiat ad pias causas, & an in alijs extra pias causas, vid.gl.2.ibid.
Testamentum in quo testator hæredis institutionem in alterius arbitriū posuit, an valeat, & quando, vide glossam.1.l.11.per tex.ibi.titul.3.partita sexta.
Testamentum potest iure hodierno per alium fieri, & quid de iure antiquo, vide glosam secundam.columna.3.limitat.4.l.11.titulo.3.partita sexta.
Testamentum debet fieri per tabellionem numeri illius loci, & quid si desit, vid.gl.4.ibid.per illum tex.
Testamētum in quo testator nominauit hæredem, & legata relinquit si iussit ordinari consilio sapientis, an tale testamentum teneat, vid.gl.6.ibidem.
Et an talis sapiēs cui ista commissa sunt poterit addere, vel minuere ad relictum a testatore factum etiam filio spurio, vid.ibid.
Testamentum an & quando vitietur si testator in institutione hæredis errauerit, & quando non videatur errasse, vi.gl.l.13.per tex.ibi.tit.3.p.6.

Testa

Testamentum an vitietur ex eo quod testator in nomine hæredis, vel in alio errauerit, vid.gl.d.l.13.per tex.ibi.
Testamentum in quo hæres non fuit vniuersaliter institutus sed in re certa, an valeat, & an iste in omnibus hæres institutus videatur, vid.gl.2.&.3.l.14.ibidem.
Testamentum in quo filius est institutus sub conditione casuali vel mixta, & in cuius defectu nō est exhæredatus an sit nullum, vel an teneat reiecta conditione per.l.quoniam in prioribus.C.de inofficioso testamento, vide glossam tertiam.l.9.per textum ibi.titulo quarto.partita sexta.
Et nemo ex proprio testamento obligatur ad non alienandum, vid.gl.2.in fi.l.7.tit.5.par.6.
Testamentum, an necessario fieri debeat, & hæredis institutio vt fideicōmissum relinqui posit per testatorem, vid.glo.2.l.14.titulo.5.partita sexta.
Testamentum si fiat cum clausula derogatoria, an posit reuocari per generalem reuocationem testamentorum etiam si ibi de clausula derogatoria mentio non fiat, vide glossam quartam.l.3.titulo septimo.partita sexta.
Testamentum in quo fuit hæres grauatus de restituendo incapaci si illud fecit & hæreditas peruenit ad fiscum, an prælegata, & libertates ibidē relictæ debeantur, vid.glossam vigesimæquintæ.l.decimætertiæ.titulo.7.par.6.
Testamentum in quo deficit filij institutio est nullum, vid.gl.3.l.5.tit.8.&gl.2.&.3.l.10.tit.7.par.6.
Et quid si filius fuit tunc relictus exequutor testamenti, & illud acceptauit, an per hoc excludatur a querela, vid.glossam.4.dict.l.5.tit.8.partita sexta.
Et quid si legatum sibi relictum sine protestatione acceptauit, vel simile, vid.d.gl.5.&gl.6.ibi.
Et quid si minus legitima fuit sibi relictum, vid.ibidem.glossam octauā, & nonam.
Testamentum in quo exequutores dati fuerunt intra quantum tempus adimpleri debeat, & qualiter, & a qua die annus quod exequutoribus datur ad adimplendum incipiat currere, vid.gl.l.6.per tex.ibi.titu.10.partita.6.
Testamentum & codicillus in quo differant, & an qui decesit cum codicillis videatur decedere testatus, vid.glo.1.l.3.titulo duodecimo.partita sexta.
Testamentum an comprehendat codicillum lato sumpto vocabulo, vid.gl.1.d.l.3.tit.12.par.6.
Testamentum si ab hærede iudici ostendatur, & sit perfectum debet hæres in posesionem rerum hæreditariarum mitti ex beneficio Diui Adriani, vide glossam primam, cum alijs ibidem.l.2.titulo decimoquarto.partita.6.
Et quibus alijs hoc beneficium competat, vid.d.glo.1.cum sequentibus.dictæ.l.2.
Et an hæres teneatur tunc ostendere originale testamentum, vel eius exēplum, vid.gl.3.ibid.in prin.d.l.2.
Et an idem dicendum siue in testamento in scriptis siue nuncupatiuo, vide.d.glo.3.
Et an sufficiat hæredi testamentum ostendere licet non probet testatoris mortem, vid.ibid.
Et quid si appareant duo testamenta eadem die facta neque appareat de prioritate, vel posterioritate, vid.ibidem.
Et qualis rasura siue cancellatio vitiet testamentum, vide ibidem.in glossa quinta.
Testamentum an habeat exequutionem paratam quantum ad dictam misionem, & an aliqui citandi sint, vid.gl.7.ibidem.
Et in quibus rebus seu bonis testatoris talis misio fieri debeat, vide ibid.glo.8.&.9.
Et qualis exceptio posit opponi contra tale testamentum, & admittenda sit prius quam fiat misio, vid.glossam.13.ibidem.per illum tex.d.l.2.tit.14.par.6.
Et quid si duo prætendant se hæredes ex vno eodemq; testamento, vide glossas.legis tertiæ.per textum ibi.titulo decimoquarto.partita sexta.

TESTAMENTVM NVNCVPATIVVM.
Et de forma testamenti nuncupatiui, & in scriptis, vid.gl.1.l.103.titulo.18.partita.3.
Testamentum nuncupatiuum quot testes æquales in se habere debeat, & an debeant esse omni exceptione maiores, vide gloss.quartam.l.1.titu.1.par.6.
Et an istud scilicet quod sint omni exceptione maiores procedat vbi propter penuriam hominum non posunt haberi vltra tres testes, vide ibidem.
Testamentum nuncupatiuum fieri potest per scripturam tabellionis, & qualiter nomina testium scribi debeant in eo, vid.ibid.in gl.5.
Et an siue in testamento in scriptis siue in nūcupatiuo requiratur quod testes sint rogati, vid.ibid.in gl.7.
Et quid si sint infames saltim infamia facti, vide ibidem.in glossa octaua.
Testamentum in scriptis, an dicatur, vel nuncupatiuum quando testes sciunt contenta in tali testamento, an vero ex hoc vitietur, vid.glo.1.in prin.l.2.tit.1.par.6.
Testamentum nuncupatiuum an requirat testatoris subscriptionem ad ipsius validitatem, vid.gl.2.ibid.

TESTAMENTVM IN SCRIPTIS.
Et de forma testamenti in scriptis, vid.gl.1.l.103.tit.18.par.3.
Et an siue in testamento in scriptis siue nuncupatiuo requiratur quod testes sint rogati, vide glossam septimam.legis primæ.titulo.1.partita sexta.
Testamentum in scriptis, an posit fieri sine tabellione, & quid hodie iure Regni, vid.gl.9.d.l.1.
Testamentum in scriptis, an dicatur vel nuncupatiuum quando testes sciunt contenta in tali testamento, an vero ex hoc vitietur, vide gl.1.in prin.l.2.tit.1.par.6.
Testamentum in scriptis si ex defectu alicuius solennitatis vitietur non valebit, vt nuncupatiuum nisi illud a testatore dictum sit, vide ibidem.
Testamentum potest fieri in scriptis, & sine scriptura, vid.d.glo.1.columna secunda.
Testamentum in scriptis factum quādo debeat aperiri, & ad quorum petitionem, & interesse petentis probetur per iuramentum, vide glossam primam, secundam, & quartam.legis primæ.titulo secundo.partita sexta.
Et an sit credendum notario asserenti testatorem aperturam sui testamēti ad certum tempus prohibuisse, vide.d.glo.2.dictæ.l.1.titulo secundo.partita.6.
Et an pactum transactio, vel sententia teneat non inspectis neque visis verbis testamenti, vid.ibid.ibid.in gl.5.&.6.
Et an aperto testamento sufficiat quod legatarij ibidem contenta sciant per relationem notarij vel testium licet verba testamenti non inspiciātur, vid.ibid.in gl.7.
Et quid ex relatione ista perpenderetur error, an transactio facta teneat, vid.gl.7.supra dict.
Testamentum in scriptis factum sub qua forma, & coram quibus publicari, & aperiri debeat, vide glossas.l.3.&.quartæ.titulo secundo.partita sexta.
Et an procedat etiam si testamentum in scriptis factum sit cum tabellione factum, vid.ibid.in gl.4.d.l.3.
Testamentum in scriptis factum coram tabellione, an coram iudice publicari debeat vid.gl.4.d.l.3.
Testamentum in scriptis factum si eius originale perdatur, an tunc detur fides exemplo per iudicem authenticato, vid.ibid.in gl.6.
Testamentum si non fiat in scriptis qualiter coram iudice publicari debeat, & qualis iudex esse debeat, & an citatis partibus, & quibus alijs interuenientibus, vide gl.1.&.2.cum alijs ibi.l.4.per text.ibi.titulo.2.partita.6.

TESTAMENTVM PRIMVM, & SECVNDVM.
Et testamentum secundum derogat primum, & si clausula derogatoria primi testamenti non adsit, vid.gl.5.l.103.tit.18.par.3.
Testamentum primum quando per secundum reuocetur, & quid si ex secundo testamento non adeatur hæreditas, & alia plura, vide per glo.1.l.21.titulo primo.partita.6.per textum ibi.& glossas.l.22.& vigesimæ tertiæ.ibidem.
Et an & quando maioria facta in primo testamento reuocetur per secundum testamentum non perfectum, & quando, vide dictam glosam.1.columna.1.
Testamentorum primum, an irritetur si testator nullo alio facto testamēto coram.7.testibus dixit quod nolebat primum testamentum valere, vid.ibidem.
Et quid si testator non vtatur verbis in rumpendo primum testamentum sed facto illud rumpendo, vel scindendo, vide glossam primam.col.2.d.l.21.tit.1.par.6.
Et quid si secundum testamentum fuit nullum potest tamen conualescere ex aliquo iure, vel si in eo sit institutus hæres incapax, vide ibidem.
Et quid si in secundo testamento inualido adsit clausula derogatoria scilicet, casans & irritans omne aliud testamentum, an per hoc reuocetur primum, vide glossam secundam ibidem.dict.l.21.titulo primo.partita sexta.
Et quid si testator ad faciendum secundum testamentum ex falsa causa motus fuit, & illam exprimit in testamento, vel coram duobus, vel.7.testibus, vel eam in mente retinuit, an tunc primum testamentum reuocetur, vid.ibid.in gl.3.&.4.

Et an

Universidad de Deusto Biblioteca

Et an quando quis errore ductus fecit ſecundum teſtamentum debeâtur legata tam in eo quam in primo teſtamento facta, vid. ibidem. in gloſſa.5.&.6.
Teſtamentum primum tollitur per ſecundum ſemper quando ex coniecturis iudici conſtare poſsit quod teſtator voluit ſecundum valere, & quare, & ex quibus hoc perpendatur, vid.gl.2.l.22.tit.1.par.6.
Et quid ſi in ſecundo teſtamento ſit appoſitum iuramentum, vide ibid. in gloſſa.
Et quid ſi in ſecundo teſtamento facto coram quinque teſtibus ſint conſanguinei inſtituti, an per hoc reuocetur primum teſtamẽtum in quo extraneus erat inſtitutus coram ſeptem teſtibus, vid.gl.4.&.5.ibid.
Et quid ſi in primo teſtamento pater maioriam fecit in vno ex filijs, & poſtea in ſecundo teſtamento filios æqualiter inſtituit, & in eo præterijt illum in quem in primo teſtamento maioriam fecerat, an talis maioria in primo teſtamento facta videatur reuocata per ſecundum teſtamentum, vid.gl.4.d.l.22.
Et quid ſi pater in primo teſtamento de principis licentia maioriam in filium primo genitum fecerit ſi poſtea in ſecundo teſtamento aliam de tertio & quinto bonorum in alium filium fecerit, an per eam videatur prima reuocata, vid, d.gl.4.d.l.22.
Teſtamentum primum ſi fiat coram ſeptem teſtibus, an tollatur per ſecũdum factum coram quinque ſi in eo ſint inſtituti veniẽtes abinteſtato, & quid ſtante lege ordinamenti, vide gloſſam quintam. & gloſſam ſextam ibi.
Teſtamentum primum, an tollatur per ſecundum imperfectum etiam ſi fiat ad pias cauſas, vel ſi teſtetur inter liberos, vide gloſſam primam.l.23.tit.1.par.6.
TESTAMENTVM ANNVLLATVR rumpitur, vel vitiatur, vel irritatur, & teſtamentum ſi annulletur ita quod ex eo hæreditas adiri non poſsit, an legata debeantur ita, vt victo hærede legatarij poſsint appellare, vid.gl.2.l.7.tit.23.par.3.
Teſtamentum in ſcriptis ſi ex defectu alicuius ſolennitatis vitietur non valebit, vt nuncupatiuum niſi illud a teſtatore dictum ſit, vid.glo.1.in prin.l.2.tit.1.par.6.
Teſtamentum an vitietur ſi teſtator ante ipſius perfectionem ad alios extraneos actus ſe diuerterit, vide gloſſas.l.tertiæ.titulo primo.partita ſexta.
Teſtamentum non rumpitur quando mutatur ſtatus hominis teſtantis in melius, vid.gl.4.in fi.l.18.tit.1.par.6.
Teſtamentum damnati ad mortem ciuilem ſi antequam damnaretur illud fecerit non rumpetur neque irritabitur poſtea, vid.gl.2.d.l.18.
Teſtamentum filij familias, an irritetur ſi poſtea emancipatur vel ſui iuris efficiatur, vid.gl.4.d.l.18.
Teſtamentum patris an rumpatur poſthumi natiuitate, & an antea quã naſcatur, vid.gl.3.l.20.tit.1.par.6.
Et an poſthumus poſsit poſtea patris teſtamẽtum approbare in quo ipſe fuit præteritus, vel non, vid.d.gl.3.
Teſtamentum ſi rumpatur præteritione poſthumi, an tunc legata in eo relicta ad pias cauſas debeantur, & quando, vid. ibidem.
Teſtamentum, an rumpatur per ingreſſum monaſterij, & quando, vide glo.5.d.l.20.
Teſtamentum ſi per teſtatorem rumpatur vel radatur, vel ſignum notarij tollatur, an videatur illum reuocare ſiue ſit in ſcriptis ſiue nuncupatiue factum, vid.gl.l.24.tit.1.par.6.
Et an ipſo iure, & quid de legatis ibidem relictis, vid. ibid. in gl.2.
Teſtamentum, an & quando vitietur ſi teſtator in inſtitutione hæredis errauerit, & quando non videatur erraſſe, vid.glo.l.13.per tex.ibi. tit.3. partita.6.
Teſtamentum an vitietur ex eo quod teſtator in nomine hæredis, vel in alio errauerit. vid.gl.d.l.13.per tex.ibi.
Teſtamentum an vitietur ex eo quod teſtator hæredẽ in eo inſtituit ad certam diem, vel incertam, vel ex die, vide glo.1.l.15.per tex.ibi. tit.1. partita.6.
Teſtamentum ſi rumpatur ex cauſa præteritionis, vel exhæredationis, an ſubſtitutio pupillaris in eo facta conſeruetur, vid.gl.15.l.10.per tex. ibi.tit.5.par.6.
Et an idem ſit ſi teſtamentum in quo erat pupillaris ſubſtitutio fuit agnatione poſthumi ruptum, vid. ibid. in gl.17.
Teſtamentum ita rumpitur ex præteritione filij emancipati ſicuti ſi fuiſſet ſuus, & idem ſi ſine cauſa exhæredetur, vid.glo.2.l.20. titul.6.partita ſexta.
Teſtamentum ſi rumpatur exhæredatio in eo cõtenta nulla eſt, vi.gl.2.l.2.per tex.ibi.tit.7.par.6.
Et quid ſit hodie dicendum per legem ordinamenti, an valeat exhæredatio licet non adeatur hæreditas ex teſtamento, vid. ibid. in gl.3.
Teſtamentum fratris ſi per fratrem ex iuſta cauſa rumpatur an legata ibidem relicta debeantur, vide gloſſam quartam.l.12.titulo ſeptimo. partita ſexta.
Et an tunc rumpatur quoad legitimam fratris, vel etiam quoad omnia, vide ibid. in gl.5.d.l.12.
Teſtamentum an rumpatur quando filius in vita patris legitimam habuit, vel quando non fuit ei titulo inſtitutionis relicta, vid.gl.1.&.2.l.5. tit.8.par.6.
Teſtamentum ſi rumpatur per querelam, an legata & libertates, & donationes ſiue ſubſtitutiones ibidem relictæ debeantur, & an filius qui inſtitutus fuerat debeat habere ſuam legitimam, vid.glo.l.7.per tex.ibi. tit.8.par.6.
Et quid ſi in teſtamento fratris turpis perſona inſtituta ſit, an idem ſit dicendum, vid.gl.5.d.l.7.
Et quid ſi filius ſit præteritus quia parentes ignorabant illum habere, vide ibid. in gl.6.d.l.7.
Et quid ſi teſtamentum non reſcindatur per querelam ſed per ius dicendi nullum, vid. ibid. in gl.7.
Et quid ſi pater filium præterijt, & neminem hæredem inſtituit, an tunc legata debeantur, vid.d.gl.7.col.2.
Et an inſtitutio conſeruetur ſaltim quoad quintam partem quam teſtator extraneo relinquere poterat, vid. ibidem.
Et an legata relicta filio ſibi debeantur quando ipſe teſtamentum rumpit vid. ibid. in gl.8.in prin.
Teſtamentum ſi rumpatur, an conſeruetur fideicommiſſum vniuerſale, vid.d.gl.8.in fine.
Teſtamentum an rumpatur eo quod in codicillis fuit a teſtatore hęres inſtitutus, vid.gl.1.col.1.l.2.tit.12.par.6.
Et licet teſtator ſuum teſtamentum appellet codicillum non per hoc deſinit eſſe teſtamentum. vi.d.gl.1.col.2.d.l.12.
Teſtamentum patris per filium naturalem annullari non poteſt nec contra illud aliquid obijcere poterit, vide gloſſam octauam. l.8.titulo.13. partita.6.
Teſtamentum patris vel matris, & teſtamentum patris in quo filium inſtituit hæredem in re ſacra, vel religioſa, vel ſimile, an per filium poſsit querelari, vide gloſſam ſextam.l.decimænonæ. titulo tertio.partita ſexta.
Teſtamentum patris in quo filius eſt inſtitutus ſub conditione caſuali, vel mixta & in cuius defectu non eſt exhæredatus, an ſit nullum, vel an teneat reiecta conditione per.l.quoniam in prioribus. C. de inofficioſo teſtamento, vid. gloſſam tertiam.l.9.per tex.ibi.titulo.4. partita ſexta.
Et nemo ex proprio teſtamento obligatur ad non alienandum, vid. gl.2. in fi.l.7.tit.5.par.6.
Teſtamentum patris an rumpatur poſthumi natiuitate & an antea quã naſcatur.gl.3.l.20.tit.1.par.6.
Et an poſthumus poſsit poſtea patris teſtamentum approbare in quo ipſe fuit præteritus, vel non, vid.d.gl.3.
Teſtamentum patris vel matris in quo filius vel filia iniuſtè exhæredatur eſt nullum, & poteſt querelari, vid.gl.2.l.1.tit.7.par.6.
Teſtamentum patris ſi nullum ſit, an tunc ſi ab eo ſit filius exhæredatus probata cauſa ingratitudinis excludetur a ſucceſsione inteſtati, & quid in fratre, vid.gl.1.l.8.tit.7.par.6.
Teſtamentum in quo pater filio rem alienam relinquit iure inſtitutionis an a filio poſsit impugnari, vide gloſſam ſeptimam.l.10.titulo.9.partita ſexta.
Et quid ſi aliquis non poteſt facere teſtamentum, & impetrat licentiam ad faciendam maioriam, an per hoc videatur habilitatus per principẽ ad teſtamenti factionem, & quando, vid.gl.3.colum.7.q.12.l.32.tit.9. in part.6.
Teſtamentum patris per filium naturalem annullari, & impugnari non poteſt neque contra illud aliquid obijcere poterit, vid.gl.8.l.8.titu.13. partita.6.
TESTAMENTVM FILII, vel FRATRIS.
Et teſtamentum filij de rebus caſtrenſibus ſuis factum in quo patrem ſuũ præteriuit, vel exhæredauit, an ſubiaceat querelæ, vel non, & quid hodie per.l.6.Tauri ſit dicendum, vid.gl.8.l.6.tit.17.par.4.
Et quid in patre teſtante in caſtrenſibus, vid. ibid. in fine.
Teſtamentum facere poteſt hodie filius familias ſi habeat ætatem legitimam, vid.gl.8.l.11.tit.4.par.5.
Teſtamentum filij familias, an irritetur ſi poſtea emancipetur, vel ſui iuris efficiatur, vid.gl.4.l.18.tit.1.par.6.
Teſtamentum filij in quo pater fuit præteritus, vel exhæredatus non valet, & quando ſic, vide gloſſas.l.vndecimæ.per tex.ibi.titulo.7.partita ſexta.
Teſtamentum fratris fratre præterito vel exhæredato, an valeat, & quid ſi turpem perſonam inſtituerit ſibi hæredem, vide gloſſas.l. duodecimæ.ibidem.
Teſtamentum fratris ſi per fratrem ex iuſta cauſa rumpatur, an legata ibidem relicta debeantur, vide gloſſam quartam.d.l.12.titulo.7.partita ſexta.

Et an

Et an tunc rumpatur quoad legitimam fratris, vel etiam quoad omnia vide ibid. in glo.5.d.l.12.
Teſtamentum filij naturalis per matrem querelari poteſt ſi legitima ſibi non relinquatur & qualis iſta eſſe debeat. vide gloſſam tertiam.l.11. titulo.13.part.6.
TESTAMENTVM MINVS ſolenne vel imperfectum & teſtamentum ſi ſit minus ſolenne & in eo pater filium ſuum naturalem legitimauerit an teneat legitimatio. vide gloſſam tertiam. legis ſextæ. titulo.15.part.4.
Teſtamentum imperfectum vſurarij manifeſti an recõualeſcat per cautionem ex interuallo poſitam. vide gloſſam ſecundam. legis.22. titul. vndecimo.part.5.
Et an ſi relictum in teſtamento imperfecto ſoluatur legatario per hæredem poſtea repeti poſsit, vid.gl.1.l.31.tit.14.par.5.
Et an quod ſoluitur ex tali minus ſolenni voluntate dicatur haberi ex teſtamento, vid.d.gl.in d.l.31.
Teſtamentum ſi non fuit ſolenniter factum, an tunc ſuccedens abinteſtato ex iſta cauſa teneatur naturaliter hæredibus inſtitutis in eo, vide ibidem.
Et an ex teſtamento non ſolenni competat ius retinendi, vid. ibid.
Teſtamentum imperfectum propter defectum teſtiũ, an poſsit per principem confirmari, vid.gl.4.ad fi.l.1.tit.1.par.6.
Teſtamentum imperfectum factum in terris infidelium, vel in portu maris iuxta terram ſarracenorum, an valeat, & quando, vid.gl.1.l.7. tit.1. partita.6.
Teſtamentum militis qualiter fieri poſsit, & de priuilegijs ipſorum in teſtando, vide gloſſas.legis quartæ.per textum ibi.titulo primo.partita ſexta.
Et an ex teſtamento militis deduci poſsit quarta trebellianica ſaltim quã do mater reſtituit hæreditatem ſubſtituto filij, vid.gl.12.l.12.titu.5.partita ſexta.
TETAMENTA RVSTICORVM qualiter fieri debeant, vid. gl.1. l.6.per tex.ibi.tit.1.par.6.
TESTAMENTVM INTER LIBEROS, vel FILIOS.
Teſtamentum de iure hodierno non eodem modo, & cum eiſdem ſolennitatibus fieri debet inter filios quod inter extraneos, vid.glo.2.l.7.titu.1.par.6.
Et an teſtes debeant eſſe maſculi etiam quando teſtatur inter liberos, vi. gl.3.d.l.7.
Et quid ſi in eo filij ſint inæqualiter inſtituti, vel ſint eis legata relicta extraneis hæredibus inſtitutis, vid.gl.6.ibidem.
Teſtamentum factum inter liberos ſemper cẽſetur habere clauſulam, vt valeat meliori modo quo poteſt, vid.d.gl.6.
Teſtamentum factum inter liberos qualiter, & quando reuocetur per ſecundum teſtamentum, vide gloſſas.l.8.per textum ibi. titulo primo. partita.6.
Et quid ſi aliud teſtamentum non fecerit ſed tantum deroget primo, vid. ibidem. in glo.2.
Teſtamentum inter liberos, an videatur habere clauſulam derogatoriã ad præcedentia teſtamenta ſicuti intelligitur habere ad ſequentia, vide ibidem. in gloſſa tertia. & glo.2.in fine.l.vigeſimæ ſecundæ. titul. 1. partita.6.
Teſtamentum primum, an tollatur per ſecundum imperfectum etiam ſi fiat ad pias cauſas, vel ſi teſtetur inter liberos, vid.glo.1.l.23.titul.1.partita ſexta.
TESTAMENTVM AD PIAS CAVSAS factum, vel tempore peſtis, vel in mari, an cum minori numero teſtium fieri poſsit, vid.glo. 8.l.7.tit.1.par.6.
Teſtamentum ab eo cui bonis interdictum eſt non valet, & quid ſi teſtetur ad pias cauſas, vel ſi ante interdictionem factum fuit, vid.glo.7.per tex.ibi.l.13.tit.1.par.6.
Et quid ſi ſunt ei bona ſua a lege interdicta, vide ibidem. in gloſſa octaua.
Teſtamentum primum an tollatur per ſecundum imperfectum etiam ſi fiat ad pias cauſas, vel ſi teſtetur inter liberos, vid.glo.1.l.23.titul.1. partita ſexta.
Teſtamentum nutu factum, vel per ſigna vrgẽtia, an valeat ſi fiat ad pias cauſas & an in alijs extra pias cauſas, vid.gl.2.l.ſextæ.titulo tertio.partita ſexta.
Teſtamentum ſi rumpatur præteritione poſthumi, an tunc legata in eo relicta ad pias cauſas debeantur, & quando, vide gloſſam.3.l.20.titul.1. partita.6.
TESTAMENTTM QVERELARI, vel querelatur, vel impugnatur, vel querelam reſcinditur.
Teſtamentum filij de rebus caſtrenſibus ſuis factum in quo patrem ſuũ præteriuit, vel exhæredauit, an ſubiaceat querelæ, vel non, & quid hodie per legem.6.Tauri ſit dicendum, vide gloſſam octauam.l.6.tit.17. partita.4.
Et quid in patre teſtante in caſtrenſibus, vid. ibid. in fine.
Teſtamentum patris in quo filium inſtituit hæredem in re ſacra, vel religioſa vel ſimile, an per filium poſsit querelari, vid.gl.6.l.19.titul.3.partita ſexta.
Teſtamentum patris, vel matris in quo filium, vel filiam iniuſtè exhæredat eſt nullum, & poteſt querelari, vide gloſſam ſecundam.l.1.titu.7. partita ſexta.
Teſtamentum an poſsit querelari per nepotem, vel alium præteritum a teſtatore qui in ſucceſsione non obtinet primum locum, vid. gl. 4.l.1. titulo.7.par.6.
Et an exhæredatio debeat fieri in teſtamento, vel in codicillis, & an ibidem facta valeat, vid. gloſſam primam.l.ſecundæ.titulo ſeptimo.partita ſexta.
Teſtamentum querelæ in quo filius fuit præteritus non valet, & quando dicetur præteritus, & quid ſi in vita patris habuit legitimam ſuam, an ſi poſtea pater illum prætereat rumpatur teſtamentum, vid.glo.2.&.3. l.10.tit.7.par.6.
Teſtamentum in quo filius fuit præteritus, an poſsit dici per ipſum filiũ nullum poſt annum, vide dictam gloſſam tertiam. dictæ legis decimæ.
Et an iſte filius præteritus poſsit illud approbare in præiudicium fratrum quibus eſt aperta via, vid. ibid.
Teſtamentum in quo filius eſt ſine expreſsione cauſæ exhæredatus, an ſit ipſo iure nullum, vel reſcindatur per querelam, vid.glo.5.d.l.10. & gl.8.l.1.tit.8.par.6.
Teſtamentum an ſit nullum quando in eo filius fuit ex cauſa præteritus ſi illa probetur poſtea, vi.gloſſam ſeptimam.d.l.10.titulo ſeptimo.partita ſexta.
Teſtamentum per quem poſsit querelari de inofficioſo, vid.glo.1.l.1.per tex.ibi.tit.8.par.6.
Et an per fratrem quando inſtituitur turpis perſona, & quid ſi libertũ inſtituit hæredem per ipſius liberti blanditias, an vero vltra hoc requiratur quod ſit ingratus, vt fratrem non excludat, vid.gl.3.l.2.per tex.ibi. tit.8.par.6.
Teſtamentum an poſsit ab exhæredato querelari poſt elapſum quinquẽnium, vid.gl.2.l.4.tit.8.par.6.
Teſtamentum in quo deficit filij inſtitutio eſt nullum, & poteſt querelari, vid.gl.3.l.5.tit.8.&gl.2.&.3.l.10.tit.7.par.6.
Et quid ſi filius fuit tunc relictus executor teſtamenti, & illud acceptauit an per hoc excludatur a querela, vide gloſſam quartam.d.l.5.tit.8.partita ſexta.
Et quid ſi legatum ſibi relictum ſine proteſtatione acceptauit, vel ſimile, vi.d.gl.5.&.6.ibidem.
Et quid ſi minus legitima fuit ſibi relictum, vide ibi. gloſſam octauam, & nonam.
Teſtamentum per filium præteritum approbatum amplius querelari nõ poteſt, vid.gl.l.6.tit.8.par.6.
Teſtamentum ſi rumpatur per querelam, an legata, & libertates, & donationes, ſiue ſubſtitutiones ibidem relictæ debeantur, & an filius qui inſtitutus fuerat debeat habere ſuam legitimam, vid.gl.l.7.per tex.ibi.titu.8.par.6.
Et quid ſi in teſtamento fratris ſit turpis perſona inſtituta, an idem ſit dicendum, vid.gl.5.d.l.7.
Et quid ſi filius ſit præteritus quia parentes ignorabant illum habere, vide ibid. in gl.6.
Et quid ſi teſtamentum non reſcindatur per querelam ſed per ius dicẽdi nullum, vid. ibid. in gl.7.
Et quid ſi pater filium præterit, & neminem hæredem inſtituit, an tunc legata debeantur. vid.d.gl.7.col.2.
Et an inſtitutio conſeruetur ſaltim quo ad quintam partem quam teſtator extraneo relinquere poterat, vid. ibidem.
Et an legata relicta filio ſibi debeantur quando ipſe teſtamentum rumpit, vid. ibid.gl.8.in prin.
Teſtamentum in quo pater filio rem alienam relinquit iure inſtitutionis an a filio poſsit impugnari, vide gloſſam ſeptimam.l.10.titul.9. partita ſexta.
Et quid ſi aliquis non poteſt facere teſtamentum, & impetrat licentiam, ad faciendam maioriam, an per hoc videatur habilitatus per principẽ ad teſtamenti factionem, & quando, vide gloſſam.3.col.7.q.12.l.32.tit. 9.partita.6.
Teſtamentum patris per filium naturalem annullari, & impugnari non poteſt neque contra illud aliquid obijcere poterit, vid.glo.8.l.8. tit.13. partita.6.
Teſtamentum filij naturalis per matrem querelari poteſt ſi legitima ſibi non relinquatur, & qualis iſta eſſe debeat, vid.glo.3.l.11.titulo.13.partita ſexta.
TESTARE an poſsit clericus de rebus intuitu eccleſiæ quæſitis, & quis eum ſuccedat abinteſtato, vid.gl.1.l.53.tit.6.par.1.

Nn Teſtare

Universidad de Deusto
Biblioteca

Testare an possit adultus curatore suo contradicente, vid. gl. 5. l. 4. tit. 11. partita 2.5.
Testare an possit mulier honesta vel meretrix de rebus sibi datis libidinis causa, sine promissum adimpleuerit, siue non, vel an teneatur ad restitutionem latini in foro animæ, vid. glo. 2. l. 5, per tex. ibi. titulo. 14. partita 5.
Testare debet secundum ius commune, & secundum loci cõsuetudinem ille qui ex indulgentia principis testatur, vid. glo. 1. l. 5. per tex. ibi. tit. 1. partita. 6.
Testare an possit filius in bonis suis aduentitijs, & qualiter, vid. glo. 2. l. 13. per tex. ibi. tit. 1. par. 6.
Testare non potest impubes neque alij plures de quibus per gloss. d. l. 13. per tex. ibi. & per gl. l. 14. & 15. ibid.
Testare an possit imbecillitatem habens si sit maior. 14. annorum. vide glo. 5. dict. l. 1.
Testare non possunt hæretici neque ipsorum receptatores, vel fautores, vid. gl. 3. l. 16. tit. 1. par. 6.
Et an valeat ipsorum testamentum antea factum, vid. ibid.
Testare an possit infamis ex aliquo crimine vel damnatus ob famosum carmen, vel committens delictum sodomiticum, vide dict. glossam. 3. dictæ. l. 16.
Testare an possit monachus, & quando, & de quibus, & qualiter, vid. gl. l. 17. per tex. illum ibi. tit. 1. par. 5.
Et quæ pœna puniatur ille qui aliquem testare prohibuit, vi. gl. 1. l. 26. per tex. ibi. tit. 1. par. 6.
Et quid in pare prohibente, vel in matre, vel in filijs, vid. glo. 8. & 9. cum alijs ibid. l. 27. tit. 1. par. 6.
Et quid in domino seruii instituti prohibentis instituentem voluntatem suam mutare, vide glossam. 2. & 3. per tex. ibi. l. 28. titulo primo. partita sexta.
Et an coactio vel dolus tertij compellentis testatorem alium instituere, an noceat instituto si sit sine culpa, vid. gl. 4. ibid.
TESTATIO omnis præsumitur prudens, & ita debet coniecturari, vide gl. 1. in proœ. par. 6.
Et de hac materia, vide supra proximè in verbo, TESTARE.
TESTATOR nõ potest grauare clericum quem sibi hæredem instituit vel coram laico iudice respondere teneatur, vide gloss. 5. columna. 2. in medio. l. 57. tit. 6. part. 1.
Testator an possit vni ex hæredibus adiudicare totum ius patronatus, vide glo. 1. l. 12. titu. 15. part. 1.
Testator iubẽs soluere debita sua de quibus debitis istud intelligi debeat, vide glo. 2. l. 13. titu. 18. part. 3.
Testator si dicat Titium debere sibi centum cum deberet sibi viginti, an hæredes illa viginti petere possint, vide glo. 3. 5. & 6. legis duodecimæ. tit. 18. partita tertia.
Testator si relinquat alicui fructus alicuius fundi, an illud intelligatur legare, vt vsum fructum perpetuum ibidem habeat, an vero vt fructus vnius anni tantum percipiat, vide glossam primam. l. 20. titul. 3. partita tertia.
Testator an possit facere quod vsufructuario remittatur cautio ab eius hęrede, vid. gl. 3. l. 20. tit. 3. par. 3.
Testator qui permisit vsufructuario vendere de bonis vsusfructus vsq; ad certam quantitatem, an finito vsufructu ipse vel hæres eius teneatur ad pretium rerum venditarum, vid. gl. 7. d. l. 20.
Testator si vocet descendentes per lineam masculinam, an fœminæ ibidem comprehendantur, & quid si ipse citatur alijs terminis non dicendo ex linea, vel per lineam sedaliter, an fœminæ veniant, vid. glo. 1. ad fin. l. 2. tit. 6. par. 41.
Testator si alicui leget quod vxori suæ donauerat matrimonio constante, an legatum valeat, vi. l. gl. 7. l. 4. titu. par. 4.
Testator possessori maioriæ legatum relinquat cum grauamine aliquo per quod fit maximum præiudicium maioriæ, an ipse legatum consequetur reiecto grauamine, & quando non, vid. glo. 1. col. 3. q. 19. l. 10. tit. 26. par. 4.
Testator si rem prohibitam alienari alicui legauerit eiusque successor illam legatario soluerit, an per hoc successor alienationi consentire visus sit, vt in pœnam alienantis incidat, vid. glo. 1. colum. 4. q. 35. l. 10. titu. 26. par. 4.
Testator licet ex illa infirmitate non decedat tamen si hæredem fecerit institutio non vitiatur, vid. gl. 2. l. 11. tit. 4. par. 5.
Et an sola voluntate testatoris transferatur dominium rei legatæ seu alias relictæ absque traditione, vide glossam o primam. l. 44. titulo. 5. partita quinta.
Testator si prohibuerit rei alienationem sine expressione causæ, an prohibitio alienationis valeat, vide glossam secundam, & tertiam. dictæ legis. 44.
Et an & quando licet causa non sit a testatore expressa pro expressa habeatur, vid. ibidem.
Testator si prohibuerit vassallorum alienationem sine expressione causæ, an prohibitio teneat, vide ibidem.
Testator relinquens rem pluribus si vetat eos alienare, an eo ipso videatur fideicommissum relinquere vicissim si contingat alter eorum, sine alterius consensu alienare, vide glossam tertiam. dict. l. 44. titul. 5. partita quinta.
Testator si prohibuerit alienationem per verbum subiunctiuẽ licet tunc prohibitus alienet valebit alienatio, vid. ibid. gl. 4.
Testator si vxori suæ, vel cuilibet alio quintam partem bonorũ reliquerit si talis legatarius fundum hæreditarium emere velit, an consanguinei testatoris admittantur ad retractum, & illud habere possint pro tã to, vid. gl. 1. 13. l. 55. tit. 5. par. 5.
Testator an possit prohibere ne cõpetat hypotheca pro legatis ab eo relictis, vid. gl. 8. l. 26. tit. 13. par. 5.
Testator & conditor testamento quiescit testantis cor, vid. gl. 2. in proœmio. 6. part.
Testator quando in scriptis, quando vero nuncupatiuè testare dicitur, vide gl. l. 1. & 2. per tex. ibi. tit. 1. par. 6.
Et quid si testes sciant contenta in testamento in scriptis, an ex hoc testamentum vitietur, vid. gl. 1. in prin. d. l. 2.
Testator si non dixit expresse vt si eius testamentum in scriptis non valeret, valeret vt nuncupatiuum an ita valeat, vid. ibid.
Testator an debeat se subscribere in testamento suo nuncupatiuo, vi. gl. 2. dict. l. 2.
Et quid si se subscribat in testamento in scriptis in fine scripturæ testamẽti sine eo q testamentum in alio papiro inuolueretur, vid. ibid. in gl. 3. d. l. 2. tit. 1. par. 6.
Et de effectu subscriptionis, & an subscriptio sit necessaria vbi testator testamentum manu propria scripsit, vid. ibid.
Testator si donauerit aliquid alicui ita vt si reuocauerit testamentum ex nunc donat interuiuos, an ad huc possit reuocari tanquam impeditiuũ liberi arbitrij, vid. gl. 1. l. 3. tit. 1. par. 6.
Testator si sit miles qualiter testare possit, & de priuilegijs ipsius, vid. gl. l. 4. ibid. per illum text.
Testator quando dicatur reuocare primum testamentum per secundum & quid si in primo sit facta maioria, an & quando illud reuocetur per secundum minus perfectum, vide gl. 1. col. 1. l. 21. & glo. l. 22. & 23. titu. 1. partita. 6.
Testator si in primo testamento aliquid sub aliquo onere alicui reliquerit, an si secundo testetur, & illud sibi in secundo testamento simpliciter legauerit, an tunc videatur onus repetitum, vid. gl. 1. col. 1. l. 21. tit. 1. partita. 6.
Testator an videatur velle reuocare primum testamentum eo quod coram septem testibus dixit velle non valere sine alia scriptura, vide ibidem.
Testator si non vtatur verbis in reuocando testamentum primum sed facto rumpendo illud vel scindendo, an illud reuocasse videatur, vi. ibidem. in col. 2.
Et an stetur verbo testatoris circa causam ab eo insertam cur aliquid faciat, & quando, vid. ibid. in gl. 3.
Testator si secundum testamentum fecerit propter falsam causam, an & quando primum reuocare videatur, & quid si causa sit in mente retenta, vel sit expressa coram septem, vel coram duobus testibus, vid. gl. 4. d. l. 21. tit. 1. par. 6.
Testator si relinquit ali quid alicui tanquam pauperi qui in veritate erat diues sed illud ignorabat testator, an tunc ita sibi relictum debeatur, vide d. gl. 4. in fine.
Testator si duo testamenta fecerit, an tunc hæres legata primi, vel secundi soluere teneatur, vel amborum, vide glossam quintam, & sextam. dictæ. l. 21.
Testator si dixerit hæredem indignum, & nihil ab hærede probetur, an ab eo hæreditas tollatur vt testator voluit, vide glossam tertiam. l. 23. titu. 1. par. 6.
Et an in exhærediatione hæredis extranei sit necessaria causa, & quid si tantum dixit testator eum esse indignum, an videatur illum ab hæreditate remouere, vide glo. 4. dict. l. 23.
Et quid si tunc alium non instituisset hæredem, vel instituit, vid. ibid. in glo. 5. & 6.
Testator si frangerit testamentum vel cordulam, vel sigillum, vel radat signum, an videatur testamentum reuocare sue in scriptis sive nuncupatiuè factum, vide glossas. 1. vigesimæ quartæ. titulo primo. partita sexta.
Et an ipso iure, & quid de legatis ibidem relictis, vid. ibidem. in glossa secunda.
Testator potest testamentum suum mutare vsque ad mortem, vid. gl. 1. l. 25. ibidem. per illum tex.
Testator si per vim coactus aliquem instituerit hæredem, an ab ipso fisco hæreditatem vindicare possit, vel an talis institutio sit ipso iure nulla

vide

vide glo. 4. l. 27. tit. 1. par. 6.
Testator si vi vel metu perturbetur semper tamen præsumitur scire quæ agat, vid. d. gl. 4. d. l. 27. tit. 1. part. 6.
Et quid si non intercesserit metus sed dolus, & an ex tali testamento debeãtur legata, vid. d. gl. 4.
Et quid si prohibitio fuit in damnũ alterius quem testator instituere volebat an tunc succurratur ipso, vid. gl. 5. ibidem.
Et quid si per blanditias, vel data pecunia faciat se quis hæredem instituiri an institutio teneat, vi. ibidem in gl. 6.
Et quid in domino seruii instituti si prohibuerit per vim ne quis voluntatem suam mutet an tunc eius seruus hæreditatem habere debeat, vide glossas. l. vigesimæ octauæ. titulo primo. partita sexta.
Et an pactio vel dolus tertij compellentis alium instituere noceat instituto, vid. gl. 4. d. l. 28.
Testator qui in scriptis suum fecit testamentum tunc illud ante eius mortem aperire non debet, & quid si aperturam ad tempus prohibuerit, vide gl. 1. 2. & 4. l. 1. tit. 2. par. 6.
Et quid si notarius dicat testatorem prohibuisse aperturam vsque ad certum tempus, an ei credendum sit. vid. gl. 2. ibidem.
Testator ex quibus causis possit prohibere ne testamentum suum vsque ad certum tempus aperiatur, vide glossas. 1. 6. per tex. ibi. titulo. 2. partita sexta.
Testator potest suum seruum hæredem facere, & an per hoc videatur sibi data libertas, vide glossa. 1. dictæ. per textum ibi. titulo tertio. partita sexta.
Testator an possit instituere sibi hæredem aliquem hæreticum, iudæum vel paganum, & illi aliquid legare possit, vide glossam, 3. l. 4. titulo. 3. partita. 6.
Et an possit instituere sibi hæredem natum ex damnato coitu vel rebaptizatum, vel reordinatum, vide glossam sextam, & glossam vndecimam. ibidem.
Testator mere tuo similis est quando oppressus infirmitate articulate loqui non potest, vide glossam primam. col. 2. in principio. legis sextæ. ibidem.
Testator quando dicatur non loqui articulate, vid. d. gl. 1. columna. 2. ad medium.
Testator verbis expressis hæredem instituere debet, & quid si alius coram testatore exprimat nomen hæredis, & ipse testator ita agnoscat profitendo verbis quod sic, an talis institutio teneat, & quando, vid. gl. 1. cũ alijs ibid. l. 6. tit. 3. par. 6.
Testator si nutu testetur ad pias causas vel per signa vigentia an eius testamentum valeat & quid in alijs extra pias causas, vid. gl. 2. d. l. 6. titul. 3. partita. 6.
Et an voluntas testatoris debeatur & perfici possit sub audiendo aliquod verbum, vid. ibid. in gl. 3.
Testator potest hæredem multis & diuersis modis instituere, vid. gl. d. l. 6. per tex. ibi. tit. 3. par. 6.
Testator si habeat duos amicos, & vnum sub nomine amici instituerit hęredem quis eorum hæres sit, vide glo. 1. & 2. l. 10. titul. 3. par. 6. per illum tex. ibidem.
Testator ipse per se hæredem instituere debet non tamẽ illud in arbitrio tertij poni debet neque licet, & quando hoc ita sit, vid. gl. 2. l. 11. titul. 3. partita. 6.
Testator iure hodierno bene committit factionem testamenti alteri, vide. d. gl. 2. col. 3. in quarta limitat.
Testator si non per verba importantia arbitrium boni viri sed liberæ voluntatis dixit extremam suam voluntatem committere in voluntatẽ tertij qualiter tunc commissarius testare poterit & quid si non fuit dictum ad pias causas, vid. d. gl. 2. col. 3. q. 1.
Testator debet testamẽtum suum facere coram tabellione numeri illius ciuitatis. & quid si defit, vid. ibi. gl. 4.
Testator si dicat velle aliquem esse suum hæredem ad ordinationem, & dispositionem sapientis, an talis testatio teneat, vid. gl. 6. ibid.
Et an talis sapiens cui ista commissa sunt poterit addere ad relictum a testatore factum etiam filio spurio, vel minuere, vel mutare, vide ibidem.
Testator si instituat aliquem amicum suum hæredem nominando illum fratrem, & videatur errasse, vt institutio non teneat, vid. gl. 2. d. l. 13. tit. 3. par. 6. per tex. ibi.
Testator si errauerit in nomine hęredis an & quando vel in alio an & quãdo per hoc vitiabitur institutio, vide glossam secundam, & tertiam, & 4. dict. l. 11.
Testator si instituat aliquem hæredem in re certa alio adeunte hæreditatem iste tunc dicetur legatarius, vide glossam secundam. l. 14. tit. 3. partita sexta.
Testator instituens aliquem in re certa alio non dato cohærede illum in omnibus suis vniuersaliter hæredem instituisse dicitur, & quando nõ, vid. gl. 3. d. l. 14.
Et quid si testator prohibuit sic instituum ne plus caperet de bonis suis vid. d. gl. 3. d. l. 14.
Testator semper velle præsumitur quod & lex vult, vid. d. glo. 3. columna. 2. in fine.
Testator quando diuidit hæreditatem suam per partes qualiter hoc facere possit, vid. gl. 1. l. 16. tit. 3. par. 6. per tex. ibi.
Testator si instituat suum hæredem sub certa, vel incerta die, vel ad diẽ an institutio talis valeat, vid. glossam. 1. 2. & 6. l. 15. titulo tertio. partita sexta.
Et quid si sunt plures instituti vnus vsque ad certum tempus alius vsq; ad aliud, & quid si vnum instituit vsque ad prædictã, & nullo alio instituto prohibuit expresse quod sic institutus amplius non esset hæres neque ad diem neque ad tempus, vid. ibid.
Testator si in pœnam hæredis scripti post tempus alium instituat hęredẽ an institutio ista valeat. vid. ibid. in col. 2. q. 2.
Testator si ad certum tempus hæredem fecerit, & post illud tempus aliũ hæredem non instituerit cui tunc applicetur hæreditas, vid. ibidem. ad finem.
Testator si aliquem instituat cum ipse institutus morietur, an talis institutio teneat, & qualiter hoc sit intelligendum, & quid operetur ista talis institutio, & cuius effectus sit apud testatorem, vid. glo. 6. d. l. 15. tit. 3. partita. 6.
Testator si timeat hæredis sui dilapidationem qualiter possit hæredibus & descendentibus suis consulere, vid. d. gl. 6. in fine.
Testator si vnum instituat in totum alium in parte tunc pars illa data secundo videtur adempta a primo, vide glossam primam. l. 19. titul. 3. partita sexta.
Testator ex coniecturis videtur velle excedere assem, vide glossam secũdam. d. l. 19.
Testator si aliquem instituat in reliquo, vel residuo si nihil est, an talis institutio teneat. vid. gl. 6. d. l. 19.
Testator si instituat pauperes alicuius loci illos instituere videtur in rebus mobilibus, vel immobilibus, & omnia debent vendi. vid. gl. 1. l. 20. tit. 3. partita. 6.
Et per quos talis hæreditas, & pretium rerum venditarum sibi dabitur, vide gl. 2. d. l. 20.
Et inter quos pauperes hæreditas diuidi debeat, & qualiter, & quibus plus vel minus, & vid. glo. d. l. 20.
Testator si nominationem pauperum commissario commisit quos tũc ipse eligere teneatur, vid. ibid. in gl. 7.
Testator non videtur sine hærede decedere si filium suum fecit hæredẽ etiam si se abstineat ab hæreditate, vide glossam secundam. l. 11. titu. 3. partita. 6.
Testator quando non possit omnes seruos suos hæredes sibi facere, vide gl. 2. l. 24. per tex. ibi. tit. 3. par. 6.
Testator si aliquem instituerit hæredem sub conditione per verba futuri temporis apposita si tempore testamenti talis conditio extabat an tunc illa institutio reputetur pura vel non, vide glossam. 2. l. 2. titul. 4. partita. 6.
Testator si hæredem instituerit sub conditione vel modo impossibili de natura, vel de iure, vel de facto, an per hoc vitietur institutio, vid. gl. l. 3. & 4. per tex. ibi. tit. 4. par. 6.
Et an illud quod sic relinquitur subcõditione impossibili vel modo de iure debeat conuerti in aliud quod sit honestum & iustum, vide ibi. gloss. 5.
Testator si in institutione hæredis, vel in institutione maioriæ hæredem grauet aliqua turpi conditione, vel in honesta, an illa debeat reijci, & institutio valebit. vid. glossam. 8. ibid.
Testator si perplexe locutus fuit an per hoc vitietur institutio, vid. gl. 1. l. 5. tit. 4. par. 6.
Testator si aliquid hæredi relinquat sub conditione vt iuret quid factum, an talis conditio reijci debeat, & quando, vid. gl. 2. & 7. l. 6. tit. 4. partita. 6.
Testator si grauet hæredem vt restituat post eius mortem, an ibidẽ subintelligatur tacita conditio, scilicet, si sine liberis decesserit, vide glo. 3. 4. & 8. cum alijs ibidem. l. decimæ. per textum ibi. titulo quarto. partita sexta.
Et quid si iste grauatus filios adoptiuos arrogatos vel spurios relinquat, vide ibid. in gl. 4. & 8.
Et quid si de morte instituti sub verba conditionis nihil dictum sit sed post eius mortem alius directo sit hæres institutus, vid. ibidem. in glossa quinta.
Et an supradicta locum habeant quando vniuersaliter institutus grauatur post eius mortem ad restitutionem rei certæ, vide ibidem in glossa sexta.
Et an ista locum habeant quando huic grauato restituere post mortem suam fuit substituta ecclesia vel alia pia causa. vid. ibi. glo. 8. in columna prima.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Et quid si ita grauatus religionem ingressus sit an per hoc substitutus excludatur etiam filij de filijs testatoris,vid.ibidem.

Et an sit aliqua differentia an isti filij sint masculi,vel fœminæ, & quando,vel si sint nepotes,vel nepotes ex filia,vid.ibidem.columna.2.quæstione tertia.

Et an idem sit siue filij iam nati sint,siue nascituri,vid.ibidem.in.d. quæstione.4.

Et quid si grauatus cũ filijs incapacibus decedat,vel qui hæredes esse nolunt,vel tales filij sint a pupillo habiti,an per eos substitutus excludatur vid.ibid.q.4.&gl.11.ibid.

Et quid si filij isti decedant ante mortem ipsius grauati,an per eos substitutus excludatur,vid.ibid.

Et an illud eueniat ex legis fictione,vel ex iuris præsumptione,& quis sit effectus in hoc,vid.ibidem.in gl.10.

Testator filijs suis legitimas sine aliquo onere, vel grauamine relinquere tenetur, & sine conditione,& quando hoc procedat,& quando aliquo onere possit filius grauari, & ex qua causa,& alia in ista materia, vide per gl.1.cum alijs ibid.in.l.11.per illum tex.tit.4.par.6.

Testator si non apposuisset tempus ad implementum conditionis quando hæres illam adimplere teneatur,vide glossam quartam.l.12.titu. 4. partita.6.

Testator si in institutione hæredis plures conditiones posuerit quando hæres omnes illas adimplere teneatur,vel ille omnes existere debeant quando vero sufficiat vnam adimplere,vid.gl.1.&.2.l.13.per tex.ibi.titu.4.par.6.

Testator si hæredem sub potestatiua conditione instituerit,an illa habeatur pro impleta si faciendo quod in se est implere non potest, vid.gl.1. &.2.l.14.tit.4.par.6.

Et quid si conditio sit, scilicet, si seruum manumiserit, & ille ab aliquo tertio occidatur,an tunc conditio habeatur pro impleta, vide dictam glossam.2.

Testator si instituat sibi hæredem mulierem sub conditione si altero nubat, & ipse nolit,an habeatur pro impleta,& an debeatur sibi hæreditas,vid.gl.3.&.4.d.l.14.

Et an ipse nolens pœnitere possit,vid.ibid.gl.6.

Et quid si talis conditio casualis in totum,vel pro parte aliquo casu defecerit,vid.ibid.in gl.4.d.l.14.

Et quid si ab aliquo tertio impediatur,vel in legato ad pias causas,vel alimentorum,vel libertatis,vid.d.glos.4.

Testator si plures hæredes fecerit,& illos inuicẽ substitueret, & vnus ex eis repudiet,vel decedat pro qua parte alij ei succedere possint, & an pro virili,& quando,vide glossam.3.&.4.l.13.per tex.ibi.titulo.5.partita sexta.

Testator an possit substitutum filij sui exhæredati aliquo modo grauare, vid.gl.4.&.5.l.6.tit.5.par.6.

Testatoris verba debent improprari,vt voluntas testatoris obseruetur, vid.gl.19.in medio.l.12.tit.5.par.6.

Testator potest fideicommissarium grauare statim,vel post tempus, & quid si interim grauatus deportetur,& eius bona publicentur,vid.glo. 4.l.14.tit.5.par.6.

Testator an possit hæredi remittere confectionem inuentarij, vid.gl.1.l. 5.tit.6.par.6.&gl.1.l.32.tit.9.par.6.

Testator si aliquid hæredi suo debeat,an facto ab ipso inuentario illud petere possit,& quando non,vid.gl.3.l.8.tit.6.par.6.

Et quid si inuentarium non fiat ab hærede,an ipse detrahat quod defunctus sibi debebat etiam a fideicommissario vniuersali,vid.ibid.

Testator si decedat sine testamento relicto posthumo,an tunc venientes ab intestato hæreditatem possint adire,vide glossam primam.l.16. tit. 6.partita.6.

Et quid si posthumus sit cum alio hæres institutus,an cohæres eius adire possit,& pro qua parte,vid.ibidem.

Et quid si testamentum fecit illam tamen præterijt,vel exhæredauit,vel si sciebat vxorem suam prægnantem , vide ibidem. & in glossa secunda.

Testator si occidatur per familiam, vel per extraneos quæ hæres facere & probare debeat antequam hæreditatem adeat, vid. glossam primã, quintam,& sextam.cum alijs ibidem.in.l.13.per illum tex.titul.7.partita sexta.

Et quid si sit ab ipso hærede occissus,vide glossam.8.ibidem iuncta gl.12. per illum tex.

Testator si rogauerit hæredem,vt hæreditatem incapaci restituat, an & quando per hoc ab hærede talis hæreditas tãquam ab indigno auferri debeat,& quando,& ex quibus ita fraudulẽter factum fuisse credatur, vid.ibi gl.21.22.&.24.per tex.ibi.

Et quid si testator qui rogauit restituere indigno sit clericus hæres vero qui restituit sit laicus cui fisco,an ecclesiæ,vel Regis bona applicentur, vid.gl.25.d.l.13.tit.7.par.6.

Testator instituens hæredem suum libertum per ipsius blãditias, an hoc sine ipsius ingratitudine sufficiat ad hoc,scilicet,vt frater testatoris per querelam testamentum fratris non rumpat,vid.glo.3.l.2.titulo.8.partita sexta.

Et quid si eodem modo instituatur testatoris seruus,vid. gl. 3.l.3.ibidem. per illum tex.

Testator in plus hæredem siue legatarium grauare non potest quam valet quod eis relinquit,vid.gl.5.l.3.per tex.ibi.tit.9.par.6.

Testator quando videatur aliquid reliquisse animo compensandi cũ debito,vid.d.gl.5.in col.2.

Testator an possit grauare substitutum filij sui exhæredati impuberis etiam quando filio exhæredato aliquid legauerit,vid.gl.8.d.l.3.

Testator si roget hæredem hæredis sui,vt aliquid faciat illud ipse facere tenebitur licet hæres illud sibi non rogauerit,vide glossa.11.l.4.tit.9. partita.6.

Testator an possit nominatim relinquere fideicommissum a persona nõ honorata licet postea ille in hæreditate succedat, vide glossam secundam.dict.l.4.

Testator an possit rogare hæredem vt filium suum cum filijs ipsius hæredis instituat,vid.gl.l.7.per tex.illum ibi.tit.9.par.6.

Testator an possit aliquid seruo suo,vel hæredis legare saltim ad alimenta,vid.gl.1.l.8.tit.9.par.6.

Testator si faciat seruum alterius suum hæredem,an domino aliquid legare possit,& quid econtra,vide glossam secundam.dictæ.l.8. per textum ibi.

Testator si aliquid alicui legat,& sunt duo eiusdem nominis quis ad legatum admitti debeat,vid.glossam primam.l.9.per tex.ibi.titulo.9.partita sexta.

Testator an possit rem hæredis legare siue in ea aliquod ius habeat, siue non,& an ipso iure dominium rei hæredis legatæ transeat sicuti quando legatur res propria,vide glossam secundam.l.10.titulo nono.partita sexta.

Testator an possit rem hæredis sui obligare.vide dictam glossam secundam.dict.l.10.

Testator an possit prohibere alienationem rei hæredis sicuti propriæ,vide.d.gl.2.in fine.

Testator si alienam rem alicui legauerit,an hæres illam emere, vel ipsius æstimationem soluere teneatur,& an hoc idem procedat de iure canonico quando res aliena fuit ecclesiæ legata,vid.gl.3.l.10.per tex.ibi.titu.7.partita.6.

Testator an possit aliquid ecclesiæ relinquere gratia sepulturæ, an vero istud prohibitum sit,vid.ibid.

Testator si leget alicui res maioriæ,an eius heres æstimationem ipsius soluere teneatur,vide dictam glo.3.col.2.& glo.1.col.3.q.19.l.10.titul.26. partita.4.

Et quid si leget rem dotalem furtiuam,vel feudalem, an tunc æstimatio debeatur, vide dictam glossam.3.d.l.10.titulo nono.partita sexta.in col.3.q.5.&.6.

Testator si legat ius suum quod morte finitur tunc inutile est legatum, vide in.d.q.6.

Testator nunquam videtur legare nisi ius quod habet in re,vid.d.gl.3.in dict.quæst.6.

Testator quod sciuerit rem esse alienam quis probare teneatur, vid.gl.4. ibidem.

Et quãdo valeat,vel nõ legatum de re aliena factũ sciẽs illud testator, vel ignorans,vid.gl.6.&.7.ibidem.cum alijs ibidem.

Testator si rem ab eo pignoratam alicui legauerit,an & quando hæres illam redimere,& legatario dare teneatur,vid.glo.l.11.ibidem.per illum tex.tit.9.par.6.

Testator quas res legare possit,& an sumptu hæredis perquiri debeat legatum,& legatario dari,vide glossam secundam.l.12.per tex.ibi.tit.9. partita.6.

Testator quas res legare non possit,& quid de eis quæ sunt sub patrimonio Regis,vid.glo.2.cum alijs ibi.l.decimætertiæ.per tex.ibi.titulo.9. partita.6.

Et an & quando legari non potuerunt tales res debeatur earum æstimatio,vid.gl.5.d.l.13.

Et an si legauit rem quam legare non poterat tunc eius hæres ad rei æstimationem teneatur,vide dictam glossam quintam.& melius ibi.glossam.8.&.10.

Et quid si leget incorporalia,an legatum valeat,vel non,vid.glo.l.15.ibid. per illum tex.ibi.

Testator si pignus sibi obligatum legauerit alicui,an per hoc sibi debitũ remisisse videatur,& quando non,& an legatum valeat,vid.gl.l.16.tit. 9.partita.6.

Et quid si illam sibi legauit credens esse propriam ipsius testatoris,vid.ibidem.in gl.2.

Testator si alicui legauit rem alienam quæ est alteri obligata, an legatum valeat,vid.d.gl.2.in fine.

Testator

Testator si filiæ vel alicui viginti legauerit in dotem si postea illam maritauerit datis decem,an filiæ detur recursus ad residuum,vid.gl.3.q.4.l. 16.tit.9.par.6.

Quid vero si testator primo filiam dotauit,& postea legauit,vid.ibidem. an quæst.5.

Et an & quando illud sibi animo compensandi reliquisse videatur, vide ibidem.in.q.6.7.&.8.

Testator si rem mobilem vel immobilem legauerit, & postea illam alienauerit,an & quando per hoc videatur reuocasse legatum,vid.glo.1.& 2.l.17.per tex.ibi.tit.9.par.6.

Et quid si tantummodo alienauit vsumfructum illius rei, vid.ibidem.in dict.glo.2.

Et quid si rem legatam pignorauit,an per hoc extinguatur legatum, vide.d.glo.2.

Testator si iussit ecclesiam fieri in domum suam quam postea vendidit, & aliam emit,an ibidem fieri debeat,vel videatur reuocasse legatum, vid.d.glo.2.

Testator si alicui legat centum quæ scit in archa an illa debeantur si ibi absint,& quid si in minori,vel maiori quantitate,vid.gl.1.&.2.l.18.per tex.ibi.tit.9.par.6.

Testator si dixit ex decẽ quæ legauit titio lego quinque scio, an per hoc videatur aliquid legatum fuisse titio,vid.d.gl.1.in fi.

Et an inspiciatur tempus testamenti,vel mortis testatoris,vide dict.glo.2. dictæ.l.18.

Testator si aliquid legat alieni tanquam ipsius debitori cum ipse illud nõ sit,an legatum teneat,vid.glossas.l.decimænonæ.per tex.ibi.titulo.9. partita.6.

Testator si ad aliquid legandum motus sit ex falsa causa, an legatum teneat,vid.gl.1.l.20.per tex.ibi.tit.9.par.6.

Testator si legauerit aliquid alicui sub conditione causa,vel modo, an illud sibi debeatur,& quando,& qualiter,vide glossas.l.21.titulo.9. partita sexta.

Testator si alicui aliquid in genere legauit,an & quando electio pertineat ad hæredem,vel ad legatarium,vid.glossas.l.vigesimætertiæ. titulo.9. partita.6.

Testator si dedit legatario vel hæredi electionem,an tunc ipse meliorem eligere possit,vid.ibi.gl.6.per tex.ibi.

Et quid sit dicendum in causis pijs,vid.ibidem.

Testator si legauit domum suam cum vnam tantum haberet, an legatũ valeat,& an filij legatarium excludant.vide glo.13.dict.l.23.titul.9. in partita.6.

Testator si de domo sua fecerit maioriam an ibidem veniãt domus aliæ quæ erant appendices istius domus,vid.d.gl.13.

Testator si legauit alicui vnam ex domibus suis cum nullam haberet, an valeat legatum,& quid si habitationem tantum illi legauit, vid.gl.14. ibid.per illum tex.

Testator si legauerit alicui alimenta qualiter illa dare debeat hæres, vide gl.l.24.per illum tex.tit.9.part.6.

Testator si rem duobus leget cum electione & in eligendo dissentiant,an ad sortem tunc sit recurrendum,vid.glo.l.26.per tex.ibi.titulo.9.partita sexta.

Testator si aliquid leget titio & hæredi suo,an illud ad alios hæredes transmittatur,vid.gl.3.l.27.tit.9.part.6.

Testator si leget per verba obscura an legatũ teneat & quibus verbis legare possit.vid.gl.l.28.titul.9.part.6.

Testator per quæ verba videatur legatum ponere in arbitrio hæredis, & an & qualiter tale legatum valeat, vide glossa.1.&.2.l.29.per text.ibi.titu.9.par.6.

Testator an possit legatum ponere in liberam voluntatem hæredis & an valeat sic relictum,vid.gl.4.&.5.d.l.29.

Testator si dationem legati contulit in voluntatem hæredis, & hæres in vita sua illud non dedit,an eius hæres ad hoc teneatur post ipsius mortem,vel non,vid.gl.3.l.30.per tex.ibi titul.9.part.6.

Testator facere non potest quominus leges in suo testamento locum nõ habeant,vid.gl.1.l.32.per tex.ibi.tit.9.par.6.

Testator an possit remittere tacitam hypothecam quę est pro legatis & quare,vid.d.gl.1.d.l.32.

Testator potest dare licentiam legatario capiendi rem propria authoritate,vid.d.gl.1.in col.1.in fi.

Testator si hæredi iussit vt legata in certo loco solueret si dolus vel mora ibi non adsit,an alibi conueniri possit,vid.d.gl.1.col.2.

Testator an possit præfigere tempus hæredi ad adeundam hæreditatem vt post illud mero iure excludatur,vid.d.gl.1.in fine.

Testator si prohibeat leges in testamento suo locum non habere,an talis prohibitio habeat effectum clausulæ codicillaris,vid.gl.2.d.l.32.

Testator si bona sua iubeat inter pauperes distribui an executores testamentarij inimicum testatoris eligere possint,vid.gl.3.col.6.ad fin.d.l. 32.tit.9.par.6.

Testator qui cum esset inhabilis ad faciendum testamentum impetrauit licentiam ad faciendam maioriam,an per hoc videatur habilitatus ad faciendum testamentum,& quando,vid.d.gl.3.col.7.q.12.d.l.32.tit.9. partita.6.

Testator si iubeat bona sua distribui inter pauperes, an executor vnum tantum pauperem eligere possit,vid.ibidem.in col.8.quæstione decimatertia.in fine.

Testator si aliquid inhonestum,vel iniustum de se fieri præcipiat sub pœna amissionis hæreditatis vel legati,an obediri debeat,vid.gl.6.l.32.per tex.ibi.tit.9.par.6.

Testator si vnam rem pluribus leget,an valeat legatum , & qualiter diuident inter se , vide glossas legis.33.per textum ibi.titulo nono.partita sexta.

Testator an possit in legatis sua voluntate tollere ius accrescendi, vid.gl. 6.ad finem.l.33.tit.9.par.6.

Testator si aliquid leget alicui,& huic legato aliquid accrescat per testatorem,vel aliter,an illud cedat legato,& totum legatario debeatur, vide gl.1.l.37.per tex.ibi.tit.9.par.6.

Testator si alicui leget rẽ ꝓ qua est ad aliquod onus obligatũ,an per hoc videatur quod tale onus simul cum tali re legata transeat in legatarium vid.d.gl.1.d.l.37.

Testator si leget domum alicui,an veniat in tali legato area si ipsa destructa sit,vid.gl.2.d.l.37.

Testator potest reuocare legatum expresse, vel tacite siue in testamento siue in codicillis,vid.gl.1.&.2.l.39.tit.9.par.6.

Testator si rem alicui legatam donet,an per hoc videatur reuocare legatum,& quid si alienet,vel pignori det,vid.gl.1.l.40.& gl.1.&.2.l.17.titu.9.par.6.

Testator si legauerit alicui quadrigam quæ duobus mulis vehebatur si vnus moriatur,an pereat legatum,vid.gl.1.l.42.tit.9.par.6.

Et quid si simpliciter legauit currum an veniat ibi mulus qui eum vehebat,vid.d.gl.1.

Testator si pluries alicui rem leget qualiter ab hærede legatum debeatur, vid.gl.2.l.45.per tex.ibi.tit.9.par.6.

Et quid si fundum legauit titio,& postea idem fundum legauit seruo ipsius,an videatur multiplicare legatum,vid.ibid.

Et quid si legauit alicui partem fundi,& postea eidem legatario legauerit totum fundum,vid.d.gl.2.ad finem.

Testator si chirographum debiti quod habet alicui leget cuius effectus istud sit,vid.gl.1.l.47.per tex.ibi.tit.9.par.6.

Testator si iubeat debitori suo soluere quod ipse testator debet alicui, an tunc creditor contra istum debitorem testatoris agere possit,vid.gl. 3. ibidem.per illum tex.

Testator an possit prohibere ne episcopus se intromittat contra exequutores testamentarios male agentes officium suum,vid.gl.3.in prin.l.1. tit.10.par.6.

Testator si non fecit sibi executores,an a iudice, vel ab statuto loci dari possint,vid.d.gl.3.

Testator si sibi non dedit exequutorem in causis pijs ab eo relictis quis illud erit.vid.ibid.

Testator an possit nominare pro exequutoribus sui testamenti monachos,& quando,& in quibus,& qualiter tunc conueniantur,vid.gl.4. l.2.per tex.ibi.tit.10.par.6.

Testator si specialiter aliquid legauerit alicui, & postea nominet sibi exequutores testamentarios, vt diuidant bona sua,an ipsi illa diuidere possint etiam inter illos quibus aliquid fuerat specialiter relictum, vi. gl.1.l.3.tit.10.par.6.

Testator si iubeat bona sua distribui inter pauperes qualiter hæc distributio fieri debeat per executorem testamenti, vide glossam secundam. dictæ.l.3.

Testator si relinquat legata in redemptionem captiuorum, vel aliter ad pias causas,& executorem testamentarium non fecit quis tunc legata exequetur,& qualiter se habere debeat exequutor,& alia in hoc, vide per gl.l.5.per tex.ibi.tit.10.par.6.

Testator debet nominare exequutorem,& an possit talem nominationẽ executoris alij committere,vid.gl.2.d.l.5.

Testator si præfixit terminum executoribus ad executionem suæ voluntatis,an executores intra illud tempus voluntatem suam adimplere teneantur,vel an possint præuenire diem a testatore præfixũ,& antea soluere , vide glossam secundam.legis sextæ.titulo decimo. partita sexta.

Et quid si tempus non præfixit eis,vide glossam tertiam,& quartam dictæ legis.6.

Testator si plures exequutores sui testamenti nominauit, an & quando vnus admittatur tantum,& quando non,vid.gl.5.d.l.6.

Testator si prohibuit hæredi detractionem falcidiæ verbis expressis, vel quasi,an ipse illud obseruare debeat.vide glo.3.d.l.6.per tex.ibi.tit.11. partita.6.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Et an etiam possit testator detractionem quartæ trebellianicæ prohibere, vid.d.gl.3.in fine.
Et an idem facere possit in filijs suis primi gradus, vid.gl.11.in fi. & glo.9. ibi.in.l.8.tit.11.par.6.
Testator si rerum suarum maioriam fecit, & prohibuit alienare, an hęres quartam falcidiam vel trebellianicam deducere possit. vid.gloss.4.in prin.l.6.per tex.ibi.tit.11.par.6.
Testator si prohibeat rerum suarum alienationem, an tunc filia in quam bona deuenerunt possit res illas alienare etiam ex causa dotis etiam si legitima portio non sufficeret, vide glo.4.col.4.&.5.q.5.l.6.titulo.11.partita.6.
Testator licet testamentum suum appellet codicillum non per hoc desinit esse testamentum, vid.glo.1.colum.2.in princ.l.2.titulo.12.partita sexta.
Testator quando decedere intestatus videatur, vid.gl.1.l.1.tit.13.par.6.& vide supra.in verbo, INTESTATVS.
Testator an & quando fœminas videatur excludere a succesione suæ maioriæ, & quando illud facere possit, vel non, & quid præsumetur in dubio vocatis filijs, & an statutum vel præceptum de excludendis fœminis sit odiosum, & alia infinita in hoc, vid.per gl.2.l.5.tit.13.par.6.
Et quid si semper vocauit masculos, an per hoc videatur excludere fœminas cum extarent masculi, vi.ibidem colum.7.in quæstione vigesima prima.
Et quid si testator exclusit fœminas a maioriæ succesione propter masculos, an ipsæ filiis exclusis in ea succedere possint virtute rescripti principis ipsis fœminis datum vt in ea in succedant masculis exclusis, vide ibid.in.q.28.
Testatoris verba secundum ius commune debent interpretari, vid.gl.7.ad fi.l.5.tit.13.par.6.
Testator an possit remittere iuramentum quod tutores præstare tenentur, vid.gl.7.l.9.tit.16.par.6.
Testator si plures tutores filio dederit, & ipsi ad inuicem se impediāt, an & quando iudex vnum eligere poterit, & illi administrationem concedere, vid.gl.1.l.11.tit.16.par.6.
Testator an possit debitorem sui minoris sibi curatorem dare, vid.gl.6.l.14.per tex.ibi.tit.16.par.6.
Testator si iubeat hæredi vt vestiat vxorem suam, an intelligatur semel vel toto tempore vitæ suæ, vid.gl.8.l.8.tit.33.par.7.
Testator quantum ad faciendas maiorias, vid.supra.in verbo, PATER, & in verbo, MAIORIA. & in verbo, LICENTIA.
TESTATORIS VOLVNTAS, vide infra.in verbo, VOLVNTAS.
TESTIFICATIO an valeat de illis rebus de quibus quis recordatur factus maior etiam si eo tempore minor fuisset, vide gloss.3.l.9.titulo.16.partita.3.
Testificare quando possint impediti alias, vide glo.1.l.11.tit.16.par.3.
Testificare an possint homines vniuersitatis in causa suæ vniuersitatis, & qualis fides sit eis tunc adhibenda, vide glossam.6.l.18.titulo.16.partita tertia.
Testificare an teneatur ille qui aliquid scit in secreto si contra eum non præcesserit infamia, vid.gl.1.l.34.tit.16.par.3.
Testificare an teneatur aliquis illud quod ab aliquo audiuit si ille est læsæ opinionis, vid.gl.6.l.5.tit.9.par.4.
Testificare an possit aliquis in illa causa in qua fuit accusator, vid.gl.3.l.14.tit.9.par.4.
Testificare an possit mutus, vel surdus, vid.gl.7.in prin.l.2.titulo.11.partita quinta.
TESTIMONIVM & accusatio in criminalibus iudicantur a pari, vid.gl.1.l.9.tit.16.par.3.
Testimonium consanguineorum, an debeat admitti quando tractatur de dissoluendo matrimonio propter consanguinitatem, vid.glo.2.l.15.titu.9.par.4.
Et quid si tractetur de illo faciendo, & vnus illud præcessisse negat, vi.gl.1.l.16.ibidem.
Testimonium de auditu in factis antiquis bene & plenè probat, vid.gl.1.l.20.tit.9.par.4.
Testimonium de auditu, an sufficiat ad dirimendum matrimonium propter consanguinitatem, vid.gl.1.2.&.3.d.l.20.tit.9.par.4.
Testimonium de eo quod auditur lite iam mota non valet, & qua ratione, vid.gl.4.d.l.20.
Testimonium proferre dignitas est, vid.gl.2.l.3.tit.15.par.4.

TESTIS
In causa criminali
In causa ciuili
Potest esse, vel non.
Repellitur.
Falsus.
De auditu, vel credulitate.
In causa matrimonij pro, vel contra matrimonium.
Interrogatur.
Absens.
Cogitur, vel compellitur.
Punitur.
Publicatis attestationibus.
Rogatus.
Testium renūtiatio.
Contrarius.
Torquetur.
Varians, vel vacillans.
Testamentarius, vel in testamento.
Lite non contestata.

TESTIS dictum benigne debet interpretari nec calumniari debet, vid.gl.1.in fi.l.13.tit.1.par.1.
Testis qualiter deponere debeat super præscriptione immemoriali, vide gl.5.in prin.l.12.tit.22.par.1.
Testis deponens aliquem esse filiū titij simpliciter intelligitur deposuisse esse legitimum, & quando, vid.gl.1.in proœ.tit.7.par.2.
Testis cum adducitur non debet habere expensas quas domi fecisset, vid.gl.2.l.21.tit.2.par.3.
Testi integra fides non est adhibenda licet propter publicam vtilitatem cum ferris declaret, vid.gl.3.l.4.titu.6.par.3.
Testis dicendo se esse præsentem intelligitur etiam, & intelligentem, vide gl.2.l.8.tit.6.par.3.
Testes ante litis contestationem recipi non possunt, &.80. casus in quib' bene possunt recipi, vide remissiuè per glo.2.&.3.l.8.titulo.10.partita tertia.
Testes an possint petere dilationem ad deliberandum quid respondeāt, vid.gl.1.l.11.tit.11.par.3.
Testes an possint respondere per verbum credo vel non credo, vel simile, vid.gl.3.&.4.l.11.tit.11.par.3.
Testis vnus cum alijs indicijs, an plenè probet in criminalibus, vid.gl.3.l.12.tit.14.par.3.
Testis adductus pro aliquo in vno articulo potest aduersarius in alio articulo illum producere pro se, vid.gl.1.l.1.tit.16.par.3.
Testes saltim ex parte rei an admittantur ante litis contestationem, vide glo.1.l.2.tit.16.par.3.
Testes quando possint recipi in priuato, vid.ibidem.
Testis si ante litis contestationem recipiatur ex aliqua causa citari debet antea aduersarius, vid.gl.5.l.2.tit.16.par.3.
Testes quando recipi possint ante litis contestationem in causa inquisitionis, vid.gl.2.l.3.tit.16.par.3.
Testes possunt ad æternam rei memoriam recipi quando negotium est tale quod posset obliuioni tradi, & hoc etiam lite non contestata, vid.gl.1.l.4.tit.16.par.3.
Et tunc testes indifferenter admittuntur non considerato, an senes, vel valetudinarij sint, vid.gl.2.ibidem.
Testes cum recipiuntur ad æternam rei memoriam, an aduersarius citari debeat, & qualis debeat esse citatio, vid.gl.3.l.4.tit.16.par.3.
Testes recipi possunt lite non contestata in causa inquisitionis contra officiales Regis in tangentibus administrationem officij sui, vid.gl.1.l.6.tit.16.par.3.
Et in alijs casibus, vid.gl.4.l.7.ibidem.
Et hoc potest fieri etiam nulla præcedente infamia, & ex tali inquisitione generali potest sequi condemnatio contra partem, vide dict.glo.1.dictæ.l.6.
Et cum proceditur contra officiales Regis per modum inquisitionis non est necessaria citatio officialium, vid.d.gl.1.in eius fine.
Et in alijs casibus, vid.gl.4.l.7.ibidem.
Et hoc procedit etiam si per modum querelæ aliquo impetrante fiat talis inquisitio secundum gl.2.d.l.6.licet contra per gloss.finalem.l.tertiæ.ibidem.
Testes impediti testificare vt sunt vxores vel, &c.an alijs deficientibus debeant ad hoc compelli, vid.gl.1.l.11.tit.16.par.3.
Ipsis tamen volentibus admittendi sunt faciuntq; probationem, vid.ibidem.gl.fi.
Testes quam ætatem habere debeant, vid.gl.1.&.2.l.9.tit.16.par.3.
Testes de vniuersitate, an admittantur in causa suæ vniuersitatis seu ecclesiæ, siue monasterij, vid.gl.6.l.18.tit.16.par.3.
Et an isti in casu in quo admittuntur integri testes sint, vid.ibid.
Testis inimicus quando, & ex quibus a testimonio repellatur contra suū inimicum, vid.gl.2.&.3.l.22.tit.16.par.3.
Testes antequam recipiantur debet pars aduersa citari, & qualis hæc citatio esse debeat, vid.gl.2.l.23.ibidem.
Testis iuratus semper esse debet, & quid si in actis inueniatur quod fuit iuratus, an ex hoc solo constet de suo iuramento, & an præsumatur ꝙ debito modo fuit iuratum, & an præsumatur partem fuisse præsentem vid.gl.3.l.23.tit.16.par.3.
Testis si non apparet iuratus quam probationem faciet, vid.gl.3.l.23.titu.16.partita.3.
Testis non iuratus a iudice arbitrariè procedente recipi non debet, vt ex eius dicto possit condemnare, vid.ibid.
Et ex teste non iurato informatio summi non potest, vid.ibid.
Testis de consuetudine iurat super cruce, vid.gl.1.l.24.tit.16.par.3.
Testis an debeat iurare quod dictum suum tenebit in secreto, an vero pręcedens iuramentum illos liget, vid.gl.5.d.l.24.
Testis secundus si dicat se dicere idem quod primus non valet eius dictū sed de per se illum dicere debet, vid.gl.4.l.26.tit.16.par.3.

Testis titubatio seu vultus pallor facit vt ei minor fides adhibeatur, ideo iudex ad faciem ipsius inspiciet, vide glo.5.ibidem.
Testis interrogatus qualiter scit quam rationem reddere debeat, vide plura per glo.8.l.26.tit.16.part.3.
Testes reddentes causam & rationem sui dicti præferuntur non redentibus, & si pars petat vt testes de causa interrogentur ita fieri debet alias eius dictum non valebit, vide glo.10.ibidem.
Testes non reddentes causam sui dicti in criminalibus non probant, vi. glo.13.ibidem.
Testes a quibus expensas quas fecerunt recipere debeant, & quæ ibidem venire debeant in taxandis expensis, vide glo.17.d.l.26.
Testes qui sunt extra iurisdictionem iudicantis qualiter cogi debeant, & quid si pars in hoc sit negligens, an iudex ad alia procedere possit, vid. glo.4.l.27.tit.16.par.3.
Testes differentes in tempore redduntur singulares & suspecti & de eorū fide, vide gl.2.l.28.tit.16.par.3.
Et quid si de tali diuersitate non constaret an præsumerentur contestes, vide ibidem.
Testes si vnus dicit de loco commissi criminis alius de loco non recordatur licet de facto sic, an valeat eorum dictum, vide glo.3.ibidem.
Testis si de facto principali deponit per sensum corporeum, de loco vero dicit iudicio meo, &c.an valeat eius dictum, vide ibidem.
Testes non contrarij in facto principali licet in accessorijs sic an valeat eorum dictum, & an minus eis sit credendum, vide.d.glo.3.
Aliquando tamen discordia eorum in aliquibus leuibus facit eos veriores & non suspectos, vide.d.glo.3.
Et etiam modica diuersitas & contrarietas in facto principali non vitiat dictum testis, vide ibidem in fine.
Testis si in actu perceptibili per visum de auditu testificat an valeat eius dictum, & quando non, vide glo.4.l.29.tit.16.par.3.
Testis qui deposuit de veritate per sensum corporeum si ex post facto dicat se credere an vitietur eius dictum, vide glos.5.ibidem.
Testis quando dicatur se corrigere in continenti, & an tūc tabellioni liceat illud facere sine iudicis mandato, vide glossam secundam legis.30 titulo.16.par.3.
Testis si velit corrigere dictum suum metu tormentorum an valeat eius secundum dictum etiam si a iudice discessisset, vide.d.glo.2.d.l.30.vbi ponit limitationes.
Testis quando ad mandatum iudicis dictum suum declarat an debeat iterum iurare, & an partes debeant esse præsentes & citari debeant, vide glo.3.d.l.30.
Testes an possint per literas disponere non ore, & quid in muto sciente literas, vide glo.1.l.31.tit.16.par.3.
Testis ab vna parte pro se adductus si iterum contra illum adducatur, an & quando possit illum reijcere, vide glos.4.d.l.31.
Testis testificans vltra articulum sibi interrogatum non valet eius dictum nec quo sibi credetur, vide glo.6.d.l.31.
Testis dictum bene valebit si deponat de his quæ ad causam faciunt licet articuli sint male concepti, vide ibidem.
Testes qui iussi sunt ad probandam solutionem quando partes contraxerunt in scriptis, vide glo.2.l.32.tit.16.par.3.
Et an in dubio credatur partes in scriptis contrahere velle si non dicatur, vide ibidem vbi declaratur lex de Toledo.
Et quid si de natura contractus erat vt ibidem interueniret scriptura vt in emphyteosi, &c. vide ibidem in fine.d.glo.2.
Testes quot in qualibet causa debeant recipi, & vsque ad quem numerū, vide glo.i.n.6.d.l.32.tit.16.par.3.
Testes producere volēs qui sunt vltra mare quam dilationem ad hoc habere debeat, vide glo.2.l.33.tit 16.par.3.
Testis subtrahens se à depositione tenetur parti læsæ ad interesse litis, & an tales incidant in crimine falsi, vide glo.1.l.35.tit.16.part.3.
Testis si ab eo exigatur testimonium in occultis de quibus infamia non præcessit an ad testificandum teneatur, vide.d.glos.1.
Et quid si præceptum superioris ibi adsit, & qualiter istud fieri possit, vide ibidem.
Testes quando publicè & vtraque parte audiente recipiuntur an tunc requiratur publicatio, vide glo.2.l.37.titulo.16.par.3.
Testes qualiter publicentur, vide ibidem.
Et an sine publicatione valeat sententia, & quid in criminalibus, & quando proceditur sine figura iudicij, vide dictam glossam secundam dictę legis.37.
Testes post publicationem semper eisdem articulis produci non possunt & quando sic, & quid in criminalibus, vide glossam tertiam.d.l.37.tit.16.par.3.
Et hoc siue agatur per viam accusationis siue inquisitionis ex officio iudicis, vide ibidem.
Testes publicatis attestationibus an possint produci super falsitate dictorum, & quando, & qualiter, vide glo.4.d.l.37.tit.16.par.3.
Testes producti coram arbitro an faciant fidem si causa ad iudicem ordinarium deuoluatur, vide glo.1.l.38.tit.16.par.3.
Et quid si partes à principio conuenerint vt eorum dicta valerent ac si testificarentur coram ordinario vt sic iterum non debeant deponere, vi. glo.2.d.l.38.
Et quid si pars eligat quod iterum testes deponāt coram ordinario & postea re integra pœniteat, vide glo.4.d.l.38.
Testes coram arbitro deponentes si iterum coram ordinario deponant debent prius iurare, vide.d.glo.4.
Testes si in secunda depositione coram ordinario cōtrarium dicant eius quod primo dixerant, vide.d.glos.4.
Testis cum secundo testificat an possit petere quod legatur primum dictum, vide ibidem.
Et an sufficiat dicere ei scilicet dico prout iam dixi in prima testificatione, vide ibidem.
Testes si sunt pares quid iudex facere debeat, & quid si duo sint notarij, alij vero non, vide glo.2.l.40.tit.16.par.3.
Testes si pares sunt & cōtrarij nec diuersificant in tēpore quid tūc faciet iudex, an eos puniet, vide ibidem.
Testes minores numero aliquando alijs multis præferūtur, & quid si numerus multum excederet, vide glo.8.ibidem.
Et data æqualitate testium stare debemus iuri communi quod est, non tamen in materia reddibitionis, vide glo.4.d.l.40.tit.16.par.3.
Testes reddentes rationem dicti sui præferuntur alijs rationem non reddentibus & pari ratione reddentes meliorem rationem sunt præferendi, vide ibidem.
Et data paritate probationum vincere debet qui habet pro se & cōtra aduersarium aliquam præsumptionem, vide ibidem.
Testes si sunt æquales in numero & fama iudex tunc pronuntiare debet pro reo, & quid si testes actoris sunt aliquantulum idoneiores, vide gl.5.d.l.40.tit.16.par.3.
Testis si aliquid extra iudicium dixit & postea iuratus contrarium dicat cui dicto stari debeat, vide glo.3.l.41.tit.16.part.3.
Et an in aliquo debilitetur fides eius propter mendacium, & quando stetur potius dicto ipsius non iurato, vide ibidem.
Testis qui falsum dixit coram iudice delegato siue causarum ciuilium an ab eo iudice puniri possit saltim extra ordinarie, vide glo.3.legis.42.titulo.16.part.3.
Testis clericus si deponentis coram iudice laico falsum dixerit, an ab eo puniri possit, vide.d.glo.3.in fine.
Testis vilis dato quod non vacillet an prius sint torquendi, vide glossam quartam ibidem.
Testes non debent nominari in causa hæresis quando eorum copia partibus datur quod etiam sit in aliquibus alijs casibus, vide glossam.2.l.11.tit.17.par.3.
Testes possunt recipi lite non contestata si de eorum vita dubitetur & actor potentiam aduersarij timeat qui postea fidem facient, vide dictā glossam.d.l.11.
Testis deponens de præscriptione immemoriali debet de visu deponere per quadraginta annos, vide glo.5.l.12.tit.22.part.1.
Testium subscriptioni literis Papæ siue Regis non est necessaria, vide gl.3.l.1.tit.18.par.3.& glo.1.l.54.ibidem.
Testes vtrum scribi debeant in actis iudicialibus vel extra, & quando, & qualiter, vide glo.2.l.54.tit.18.par.3.
Testes non est necesse quod sint tabelliones neque seruatur nisi in ciuitate Hispalensi, vide glo.6.d.l.54.tit.18.part.3.
Testes an prius quam sint testes debeant cognoscere contrahentes, vide glossam.9.d.l.54.
Testes an necessario debeant cognoscere contrahentes, & quando sic, vide ibidem.
Testes non est necesse quod in instrumento in quo intersunt scribāt sua nomina, vide glo.6.l.54.& glo.6.l.55.tit.18.par.3.
Testes & quales poni debeant in constitutione sindici ab vniuersitate facta, vide glo.2.l.98.tit.18.par.3.
Testes qui super falsitate instrumenti producuntur an coram iudice personaliter venire debeant, vide glossam tertiam legis.112.titulo decimo octauo.par.3.
Testes qualiter deponere debeant quando adducuntur ad probandam scripturam negatam, vide glossam octauam legis.114.titulo decimo octauo.par.3.
Et an in hoc duo testes sufficiant, vide ibidem.
Et hoc siue sit super rebus mobilibus siue immobilibus, vide.d.glo.8.iuncta glo.10.ibidem.
Testes si contradicant tabellioni super validitate instrumenti cui standū sit, vide gl.7.l.115.tit.18.par.3.
Testes non tantum probant in antiquis quantum instrumenta, vide gl.8.dictæ.l.115.
Testes qui requirantur, & quales in reprobatione alicuius instrumenti,

Universidad de Deusto Biblioteca

vide glo.2.l.17.tit.18.part.3.

Testes interessente falsi instrumento, vide glo.5.col.2.l.16.tit.19.par.3.

Testes vtrum recipi debeant contra actorem contumacem reo in hoc instante etiam lite non contestata vide glosam.2.l.9.tit.22.partita.3.

Testes recipi possunt lite non contestata etiam contra reum contumacem ad instantiam actoris, vide glosam secundam legis.10.titulo vigesimosecundo.par.3.

Testis si pecuniam receperit vt iustũ testimonium dicat an ab eo repeti possit, & an valeat dictum testis qui pecuniam recepit ne testimonium diceret si illud dicat in præiudicium dantis, vide glosam quartam.l.27.tit.22.part.3.

Testes an possint produci post publicatas attestationes si quis instrumẽtum contra se adductum velit de falso redarguere, vide glosam.5.d.l.1.titulo.26.part.3.

Testis si dicat aliquem viuere & causa scientiæ interrogatus dicit se illũ vidisse plures sunt menses trãsacti an probet, vi.gl.2.in fi.l.26.ti.31.p.3.

Testis vnus simul cum fama non facit plenam probationem in causa matrimoniali vel criminali, vide glo.4.l.2.tit.3.part.4.

Testis vnius dictum an sufficiat ad hoc vt propter illud mulier certa esse dicatur de morte primi viri, & cum secundo liceat contrahere, vide glo.2.l.8.tit.2.par.4.

Testis & accusator an possit esse vnus & idem, & quid in causa matrimoniali, vide glo.3.l.14.tit.9.part.4.

Testes qui super probanda consanguinitate adducuntur debent distinguere gradus ex vtroque latere, aliter vero non probant, vide glos.1.l.17.tit.9.part.4.

Et de modo & practica probandi consanguinitatem, vide remissiuè per dictam glo.1.

Et an testes taliter deponentes ab stirpite debeãt incipere, & an sufficiat quod vnus deponat de vno gradu alius de alio, vide ibidem.

Testes qualiter deponere debeant in probatione filiationis paternitatis vel fraternitatis, vide ibidem.

Testis si in iudicio plenario dixerit contrarium eius quod dixit in summario an valeat eius dictum, & remissiuè de testibus vacillantibus, vi.glo.3.4.&.5.l.17.tit.9.par.4.

Testis vnus & si non sit consanguineus an sufficiat ad dirimendum matrimonium, & quas secum debeat habere qualitates, vide glosam.1.l.18.titulo.9.part.4.

Et quid si sponsalia essent iurata an & tunc vnus testis sufficiat, vide ibidem in glo.3.

Testes licet in fine dicti sui dicant credere vera esse omnia supra dicta nõ ex hoc viciatur eorum dictum, istud tamen necessario dicere debent in fine dicti sui quando testificant contra matrimonium, vide glosam 3.l.19.tit.9.part.4.

Testes non debent testificare de his quæ cognouerunt lite iam mota, & quare, vide glo.4.l.20.tit.9.par.4.

Testes idonei an sint nutrices in causis alumnorum, vide glosam primã in proœmio tit.20.par.4.

Testes quinque an necessario interuenire debeant quando dominus per scripturam vel coram amicis seruum manumittit, vide glosam quintã per text.ibi.l.1.tit.22.par.4.

Testes quot debeant interuenire in donatione causa mortis, & an si illi non interueniant præsumatur velle donare inter viuos, vide glosam septimam legis.11.per textum ibi.titulo.4.par.5.

Testes si deponant contra venditorem vel contra tertium de recepto pretio neque amplius dictum suum declarent an dictum eorum valeat, vide glo.1.l.4.tit.5.par.5.

Testes deponentes super valore rei & si nõ interrogentur an debeant reddere rationem dicti sui, vide glosam sextam in fine legis.56.titulo.5.partita quinta.

Testes an sint necessarij ad probationem rerum quas hospes dicit recepisse hospitatorem, vide glo.5.l.26.tit.8.par.5.

Testis si tempore depositionis erat inhabilis an conualescat eius dictum si postea fiat habilis vel idoneus, vide glosam secundam legis.22.titulo.11.part.5.

Testis quando tenetur se subscribere in instrumento an sufficiat si alius pro eo se subscribat, & quando non, vide glosam sextã & septimam.l.3.tit.13.in part.5.

Testes si studiosè & maliciosè se subtrahunt ne ab aliquo producantur, & ne examinentur an postea ad interesse teneãtur si propter hoc aliquis condemnatus fuerit, vide glosam tertiam legis trigesimæ quartæ titulo.14.par.5.

Testis obiectus an propter hoc dicatur non esse maiorem omni exceptione, vide glosam quartam ad medium legis primæ. titulo primo. partita.6.

Testis infamis infamia iuris vel facti an admittatur & fidem faciat in testamentis, & quid in causis criminalibus, vide glosam octauam dictæ legis primæ.

Testis an debeat se subscribere in testamento & an & quando alius possit illud nomine ipsius facere, vide ibidem in glo.11.

Testes si sint duo non omni exceptione maiores tunc habentur loco vnius tantum, vide glo.4.l.11.tit.1.part.5.

Testes qui requirantur quando testamentum inualidum confirmatur, vide glo.2.l.19.tit.1.part.6.

Et quid si fiat ius testibus an ex hoc testamentum sit nullum, vide glo.4.l.27.tit.1.part.6.

Testes si vi vel metu perturbentur tunc præsumit lex eos non intelligere quæ agant, & quid in testatore, vide.d.glo.4.d.l.27.

Testes an debeant esse præsentes quando testamentum in scriptis coram eis factum aperitur, vide glosas legis tertiæ per textum ibi.titulo secũdo.par.6.

Testes optimæ opinionis si per statutum requirantur an debeat probari quod sint tales, vel an illud ita præsumatur, vide glosam tertiam legis 3.titulo.2.par.6.

Et an hæc procedant si testamẽtum in scriptis fiat cum tabellione prout hodie accidit, vide ibidem in glo.4.

Testes an debeant iurare etiam in causis summarijs, vide glosam quintã ibidem.

Testis vnus de necessarijs si moriatur ante publicationem testamenti nũcupatiui vel in scriptis an testamentum pereat, vide glosam quartam l.4.tit.2.par.6.

Testes in quibus casibus debeant cognoscere contrahentes seu personas de quibus testificantur, vide glo.12.l.5.tit.6.par.6.

Testes licet interueniant in aliquo instrumento si tamen rogantur vt secreto teneant, an tunc illud dicatur fieri clam vel palam, vide glosam 21.l.13.tit.7.par.6.

Testes an possint esse aliqui ex accusatoribus qui electo vno ex pluribus ad accusandum aliquem repulsi fuerunt, vide glosam tertiam legis.13.titulo.1.in part.7.

Testes si sint iam torti an postea partes deuenire possint ad concordiam per abolitionem, vide glosam quintam legis.19.per textum ibi.titulo primo.par.7.

Testis si postquam testificauerit fuerit ei obiectum crimen vel aliquod propter quod eius dictum non valet, an à iudice puniri possit, vide gl.1.&.2.l.29.per text.ibi.tit.1.par.7.

Et an ex illo infamatus remaneat, vide ibidem in dicta glossa secunda per textum ibi.

Testis si cum testificaret pro aliquo dixerit se homicidã an puniendus sit, vide glosam quartam ad finem legis.29.per textum ibi.titulo primo.partita.7.

Testes quando requirantur quod sint generosi, vide glosam decimam.l.4.per text.ibi.tit.3.par.7.

Et an infamis possit obijcere testi quod est infamis, vide glosam primam l.3.tit.5.par.7.

Et quando incurritur infamia ipso facto qualiter tunc possit obijci testi quod est infamis, vide glo.18.l.4.tit.6.part.7.

Testis vnus non sufficit quacunque præfulgeat dignitate in facto alieno, in proprio tamen sic concurrentibus alijs indicijs, vide glosam tertiã l.26.titulo.14.par.7.

Et si statutum puniat producentem testem falsum in centum, an pro quolibet teste sic producto patiatur pœnam.100. vide glosam quartam.l.30.titulo.14.par.7.

Testes quales esse debeant ad probandum adulterium, vide glosas.l.10.per textum ibi.tit.17.par.7.

Testes recepti lite non contestata & parte absente neque citata valent eorum dicta in crimine assesinatus, & quare, vide glosam sextam.l.3.titulo.27.par.7.

Et vnius testis dictum sufficit ad dandam alicui torturam, & quando, vide glo.3.l.3.tit.30.par.7.

Testis quando recipi non debeat contra aliquem si sit eius inimicus, & quando ita esse dicetur, vide glosam.7.8.&.9.l.6.per textum ibi titulo.31.par.7.

TESTES IN CAVSA CRIMINALI si propter eorum dicta aliquis occidatur sunt irregulares, vide glosam primam legis.17.titulo.6.partita.1.

Testis vnus cum alijs indicijs an bene probet in criminalibus, vide glo.3.l.12.titulo.14.par.3.

Testis in criminalibus debet torqueri quando præsumitur quod scit veritatem, vide glo.4.l.42.tit.16.par.3.

Et plus statur dicto testis torti quam ei quod dixit non tortus, vide ibidem.

Testis deponens falsum in causa criminali puniri debet similitudine supplicij, glo.2.l.53.tit.18.par.3.

Testis qui in causa criminali falsum testimonium dixit qualiter puniatur, vide glosam tertiam legis vndecimæ.per textum ibi titulo octauo.partita.7.

Testis

Testis si parte non citata deposuit in criminalibus punitur de falso, vide d.glo.3.d.l.11.

Testes non reddentes causam sui dicti in criminalibus non probant, vide glosam decimamtertiam legis.26.titulo decimosexto.in partita.3. & vide in versiculo sequenti.

TESTES IN CAVSA CIVILI, & testes absentes in causis ciuilibus magnis per iudicem causæ an debeant examinari, vide glo.1.&.4.l.27.titulo.16.part.3.

In leuibus vero secus, & an tunc causa committatur, vide ibidem.

In causis vero criminalibus istud ita non fiet, vide glosam tertiam dictæ legis.27.

Si tamen causa criminalis esset leuis siue de ea ageretur ciuiliter, tunc secus in Papa tamen omnia fallunt, vide.d.glos.3.

Et quid si testes existerent extra regnum an venire debeant coram iudice in causis criminalibus quod non, vide dictam glosam tertiam in fine.

Testis in causa ciuili si variauerit an torqueri possit, vide glosam primã in fine.l.8.tit.30.par.7.

TESTIS POTEST ESSE VEL NON VEL REQVIRITVR vel debet esse.

Et testis non potest esse sacerdos in causa sui pœnitentis si de crimine interrogetur quod procedit in quocunque in necessitate confitente, vide glo.4.l.35.tit.4.part.1.

Testes an esse possint infames infamiã iuris, vide glosam secundam legis 8.titulo.1.part.3.

Et quare non, vide ibidem.

Sed an sufficiat probare illum esse infamem, & si non probetur quod tempore testificationis erat infamis, vide ibidem.

Et quid de infami infamia facti, vide ibidem.

Testes an possint esse infames infamia facti, & de eorum fide, vide glos.2.l.8.tit.18.par.3.

Et an admittantur alijs deficientibus, vide ibidem.

Et vbi requiruntur testes integri infames infamia facti non admittuntur vide ibidem.

Et quid in criminalibus, vide ibidem.

Testes an possint esse accusati de crimine pendente accusatione, vide ibidem.

Et quid si se purgauerit, & quid si se emendauerit, vide ibidem.

Et quis probabit hanc emendationem & cui onus incumbat, vide ibidem.

Testis an esse possit falsificans sigillum principis, & an sit necesse quod de hoc crimine sit per sententiam condemnatus, vide glosam quintã l.8.tit.16.par.3.

Testis esse non potest apostata, vide glos.11.d.l.8.

Et ibi in alijs glosis & in textu ponuntur aliæ multæ personæ nec pauperes, & quando, vide ibidem.

Testes an possint esse facti maiores de illis rebus quasi in minori ætate viderant, vide glo.3.l.9.tit.16.par.3.

Testis an esse possit vxor seu vir contra vxorem vel consanguinei seu alij, & quando sic, vide glo.1.l.11.tit.16.par.3.

Testis an possit esse mulier in crimine capitali, vide glosam primam.l.17.tit.16.par.3.

Testis an possit esse seruus & quæ suo testimonio præcedere debeant, vide glosam.5.l.13.tit.16.part.3.

Testis an possit esse maritus contra vxorem vel ècontra, frater contra fratrem vel ècontra, vide glosas.l.14.&.15.ibidem.

Testis an esse possit filius vel seruus seu alias impediti ad probandum innocentiam, vide glo.5.l.18.tit.16.par.3.

Testes de vniuersitate an possint esse in causa suæ vniuersitatis siue ecclesiæ siue monasterij, vide glo.6.l.18.tit.16.part.3.

Et an isti in causa in qua admittuntur integri testes sint, vide ibidem.

Testis an esse possit venditor in re vendita, vide glosam primam legis.19.tit.16.par.3.

Testes quod requirantur in codicillis, vide glosam tertiam legis.104.tit.18.part.3.

Testes qualiter in testamento esse possint, & an cognomina ipsorum debeant exprimi, vide glosam tertiam legis 103.titulo decimooctauo.partita.3.

Testis esse non potest leprosus, bene tamen possunt alij testes dicere noli secum interesse, vide glo.9.l.7.tit.2.part.4.

Testes vtrum esse possint cognati quando tractatur de dissoluendo matrimonio, & dicuntur suspecti si sit disparitas in nobilitate, vide glosã 2.l.15.tit.9.part.4.

Testis an possit esse spurius vbi ipsi requiruntur maiores omni exceptione, vide glo.2.l.3.tit.15.par.4.

Testes idonei an sint nutrices in causis alumnorum, vide glosam primã in proœmio tit.20.par.4.

Testes an esse possint muti vel surdi, vide gl.7.in prin.l.2.tit.11.par.5.

Testes quot & quales requirantur in testamento nuncupatiuo etiam hodie iure, vide glosam quartam legis primæ.per textum ibi titulo primo.par.6.

Et an etiam tunc requiratur quod sint omni exceptione maiores quãdo in loco vbi testamentum fit propter penuriam hominum non possũt haberi vltra tres, vide ibidem.

Testis debet esse vicinus illius loci in quo testamentum fit, & an in dubio præsumantur vicini si de alio non constet, vide dictam glosam.4. ad finem.

Testis an esse possit familiaris testantis in testamento, & quid si tale testamentum fiat coram quatuor tabellionibus, vide dictam glosam quartam ad finem.

Testes optimæ opinionis si per statutum requirantur an debeat probari quod sint tales vel an illud ita præsumatur, vide glosam tertiam.l.3.titulo.2.par.6.

Et an hæc procedant si testamentum in scriptis fiat cum tabellione prout hodie accidit, vide ibidem in glo.4.

Testes qui requirantur ad probationem scripturæ publicationis testamẽti si postea casu perierit, vide ibidem in glo.5.d.l.3.tit.2.part.6.

Testis an esse possit aliquis ex accusatoribus qui electo vno ex pluribus ad accusandum aliquem repulsi fuerunt, vide glosam tertiam.l.13.tit.1.par.7.

Testes quando requirantur quod sint generosi, vide glosam.10.l.4.per text.ibi.tit.3.par.7.

Et an infamis possit obijcere testi quod est infamis, vide glosam.1.legis 3.tit.5.par.7.

Et quando incurritur infamia ipso facto qualiter tunc possit obijci testi quod est infamis, vide glosam decimamoctauam.l.4.titulo sexto.partita.7.

Testes quales esse debeant ad probandum adulterium, vide glosas.l.10.per text.ibi.tit.17.par.7.

TESTIS REPELLITVR, & testis quocunque casu sit corpore vitiatus repellitur à testificando, vide glosam primam legis.25.titulo sexto partita prima.

Testis inimicus quando & ex quibus à testimonio repellatur contra suũ inimicum, vide glosam secundam & tertiam legis vigesimæ secundæ.titulo.16.par.3.

TESTIS FALSVS qualiter puniatur, & quid si non sit vtilis producẽti & nec noceat aduersarium, vide glosam secundam legis.26.titulo.11 partita.3.

Et quid si dictum illius sit in se nullum & falsum iuret an puniatur pœna falsi, vide.d.glo.2.in fine.

Testis falsus pro cuius dictis quis venit occidendus vel saltim veniebat occidendus, si eius falsitas non detegeretur qualiter puniatur, vid.gl.3.l.26.tit.11.par.3.

Testis qui falsum dixit coram iudice delegato siue causarum ciuilium an ab eo iudice puniri possit saltim extra ordinariè, vide glosam.5.l.42.titulo.16.par.3.

Testis clericus si deponendo coram iudice laico falsum dixerit an ab eo puniri possit, vide.d.glo.3.in fine.

Testis deponens falsum in criminali causa puniri debet similitudine supplicij, vide glo.2.l.53.tit.18.par.3.

Testis falsus an ad accusandum admittatur, & an sufficiat hoc sibi probatum fuisse licet condemnatus non sit, vide glosam septimam.l.2.titulo.1.par.7.

Testis qui in causa criminali falsum testimonium dixit qualiter puniatur, vide glo.3.l.11.per text.ibi tit.8.part.7.

Testis si parte non citata deposuit in criminalibus est falsus & tanquam falsus punitur de falso, vide ibidem.

TESTES DE AVDITV vel credulitate bene recipiuntur in inquisitione, vide glo.2.l.15.tit.16.par.3.

Testes de auditu licet plene non probent faciunt tamen aliquã præsumptionem, vi.gl.1.l.28.tit.16.par.3.

Testes de auditu an plene probent in factis antiquissimis, vide glo.1.l.20 tit.9.part.4.

Testes si in actu capescibili per visum de auditu testificat an valeat eius dictum, & quando non, vide glo.4.l.29.tit.16.par.3.

Testes de auditu in antiquis qualiter probent, vide glosam secundam.l.29.tit.16.par.3.

Testis de credulitate an & quando probet & de eius validitate, & quid si dicat credo firmiter, vide glosam quintam dictæ.l.29.& glo.3.l.19.titulo.9.par.4.

Testes de auditu an sufficiant ad dirimendum matrimonium, & an illi sufficiant si ageretur de consanguinitate vel affinitate probanda vel ad alium effectum an testes de auditu probent, vide glosam.1.2.&.3.l.20.tit.9.par.4.

Testes de auditu an plene probent in factis antiquissimis memoriam hominum excedentibus, vide.d.glo.1.d.l.20.

Et an

Universidad de Deusto Biblioteca

Et an tunc cum illis sit fama ibi simul necessaria, vide dictam glossam.1. colum. in medio.
Testes de auditu simul cum fama plene probant in causa nobilitatis, alias tamen & sine fama secus, vide dictam glossam primam in fine.d.l.2[illegible].tit.[illegible].par.4.
TESTIS INTERROGATVR, & testis non potest esse sacerdos in causa sui pœnitentis si de crimine interrogetur quod procedit in quocumque in necessitate confitente, vide glossam primam legis.35.titulo 4. partita.1.
Testis qualiter debeat interrogari & plura in hoc, vide glossas.l.26.titulo 16.partita.3.
Et an ali[illegible] ibi præsentes esse debeant, vide ibidem in glo.2.
Et dicta testium debent scribi alias non valebit sententia, vide glossam quartam dictæ legis vigesimæsextæ. titulo decimosexto. partita tertia.
Testes reddentes causam & rationem dicti sui præferuntur non reddentibus & si pars petat vt testes de causa interrogentur ita fieri debet alias eorum dicta non valebunt, vide glossam decimam dictæ legis vigesimæsextæ.
Testis interrogatus qualiter scit quam rationem reddere debeat, vide plura per glo.8.l.26.tit.16.par.3.
Testes si non interrogentur de causa valebunt eorum dicta etiam si princeps examinatori de causa quæri iubeat, vide glossam decimam.l.26.titulo.16.par.3.
Testis si tempore productionis de causa non sit interrogatus an postea ad hoc sit compellendus, vide glo.12.d.l.26.
Testis debet interrogari de circunstantijs, vide glossam quintam.l.28.tit.16.part.3.
Testis testificans vltra articulum sibi interrogatum non valet eius dictū neque sibi credetur, vide glo.6.l.31.tit.16.part.3.
TESTES ABSENTES in causis ciuilibus magnis per iudicem causæ an debeant examinari, vide glossam primam & quartam legis.27.titulo.16.par.3.
In leuibus vero secus & cui tunc causa committatur, vide ibidem.
In causis vero ciuilibus istud ita non fiet, vide glossam tertiam dictæ legis 27.tit.16.part.3.
Si tamen causa criminalis esset leuis seu de ea ageretur ciuiliter tunc secus in Papa autem omnia fallunt, vide.d.glo.3.
Et quid si testes existerent extra regnum an venire debeant coram iudice in causis criminalibus quod non, vide dictam glossam tertiam in fine.
Testes producere volens qui sunt vltra mare absentes quam dilationem ad hoc habere debeat, vide glossam secundam legis.33.titulo decimo sexto.par.3.
TESTIS COGITVR VEL COMPELLITVR.
Et testis si tempore productionis de causa non sit interrogatus an postea ad hoc sit compellendus, vide glossam duodecimam.l.26.titulo decimosexto par.3.
Testes qui sunt extra iurisdictionem iudicantis qualiter cogi debeant, & quid si pars in hoc sit negligens an iudex ad alia procedere possit, vide glo.4.l.27.ibidem.
Testis qualiter compelli debeat si testimonium reddere noluerit, vid.gl.2.l.35.tit.16.par.3.
TESTIS PVNITVR, & qualiter puniatur testis falsus, & quid si non sit vtilis producenti nec noceat aduersarium, vide glossam secundam l.26.tit.16.par.3.
Et quid si dictum illius sit in se nullum, & falsum iuret an puniatur pœna falsi, vide.d.glo.2.in fine.
Testis qui falsum dixit coram iudice delegato siue causarum ciuilium an ab eo iudice puniri possit saltim extra ordinariè, vide glossam.3.l.42.titulo.16.par.3.
Testis clericus si deponendo coram iudice laico falsum dixerit an ab eo iudice puniri possit, vide.d.glo.3.in fine.
Testis si cum testificaret pro aliquo dixerit se homicidā an puniendus sit, vide glossam quartam ad finem legis.29.per textum ibi titulo primo.part.6.
Testis an puniatur pœna falsi si ob dicendum verum testimonium pecuniam recepit, vide glo.12.l.1.tit.7.par.7.
Testis qui in causa criminali falsum testimonium dixit qualiter puniatur, vide glossam tertiam legis vndecimæ.per textum ibi.titulo octauo.partita.7.
Testis si parte non citata deposuit in criminalibus punitur de falso, vide d.glo.3.d.l.11.
Testis deponens falsum in causa criminali puniri debet similitudine supplicij, glo.2.l.53.tit.18.par.3.
TESTIVM RENVNTIATIO non excludit quin alij testes adduci possint si non sint di dicta testificata, vide glossam primam legis.34.titulo.16.part.3.
Et an pars possit petere à iudice quod non faciat testium publicationem eo quod habet testes infirmos vel ex alia causa, & an idem sit in actore quod in reo, vide glo.2.d.l.34.
Et quid si iam quod termini sunt elapsi ius tamen aduersarij non est factū deterius, vide glossam tertiam dictæ legis.34.titulo decimo sexto partita tertia.
TESTES PVBLICATIS ATTESTATIONIBVS vel post publicationem attestationum.
Et testes quando publicè & vtraque parte præsente recipiuntur, an tunc requiratur publicatio, vide glo.2.l.37.tit.16.part.3.
Et an sine publicatione valeat sententia, & quid in criminalibus etiam qū proceditur sine figura iudicij, vide.d.glo.2.
Testes post publicationem super eisdem articulis produci non possunt & quando sic, & quid in criminalibus, vide glo.3.d.l.37.
Et hoc siue agatur per viam accusationis siue inquisitionis ex officio iudicis, vide ibidem in.d.glo.3.
Testes publicatis attestationibus an possint produci super falsitate dictorum, & quando, & qualiter, vide glos.4.d.l.37.
Testes an possint produci post publicatas attestationes si quis instrumētum contra se adductum velit de falso redarguere, vide glossam.5.l.1.titulo.26.par.3.
TESTIS CONTRARIVS, & testes non contrarij in facto principali licet in accessorijs sit an valeant eorum dicta, & an minus eis sit credendum, vide glo.3.l.28.tit.16.part.3.
Aliquando tamen discordia eorum in aliquibus leuibus facit eos veriores & non suspectos, vide.d.glo.3.
Et etiam modica diuersitas & contrarietas in facto principali nō vitiat dictum testis, vide ibidem in fine.
Testis in dicto suo contrarius an eius testimonium valeat si possit aliquo modo iuuari eius dictum seu aliqua interpretatione benigna cōgruente negotio, vide glo.4.l.41.tit.16.par.3.
Testis si in diuersis locis diuersa dicit quid tunc, vide dictam glossam.4.dictæ.l.41.
TESTIS TORQVETVR, & testes viles dato quod vacillent an prius sint torquendi, vide glossam quartam legis quadragesimæ secundæ.titulo.16.par.3.
Testes quando torqueri debent sufficit quod torqueantur duo vel tres factum scientes, vide ibidem.
Testis si conuincatur de mendacio an debeat torqueri, vide ibidem.
Testis in criminalibus debet torqueri quando præsumitur quod scit veritatem, vide ibidem.
Et plus statur dicto testis torti quam ei quod dixit non tortus, vide ibidē in.d.glo.4.d.l.42.tit.16.par.3.
Testes si sint iam torti an postea partes deuenire possint ad concordiam per abolitionem, gloss.5.legis.19.per textum ibi.titulo primo. partita septima.
Testis si in reddendo testimonio vacillauerit coram iudice, an & quādo torqueri possit, & quis, & quid in clerico, & quando dicatur vacillare, & an tunc prius super indicijs disputandum sit, vide glossam.1.legis.8.per text.ibi.tit.30.part.7.
Testes quando torquendi sunt sufficit quod tantū duo vel tres torqueantur & quare, vide.d.glo.1.d.l.8.
Testis potest torqueri si nolit dicere veritatem quam scit, vide ibidem.
Testis tortus debeat postea ratificare dictum suum, vid.ibidem.
Testis in causa ciuili si variauerit an torqueri possit, vide dictam glossam primam in fine.
Testium tortura qualis esse debeat, vide glossam secundam.d.legis.8.tit.3.partita.7.
TESTIS VARIANS VEL VACILLANS.
Testes viles dato quod non vacillent an prius sint torquendi, vide glo.4.l.42.tit.16.par.3.
Testis quando dicatur variare seu vacillare, vide dictam glossam quartā in finalibus verbis.
Testis si in reddendo testimonio vacillauerit coram iudice an & quando torqueri possit, & quis, & quid in clerico, & quando dicatur vacillare, & an tunc prius super indicijs disputandum sit, vide glossam primam l.8.tit.30.part.7.
Testis in causa ciuili si variauerit an torqueri possit, vide dictam glossam primam in fine.
TESTES VILES dato quod non vacillent an prius sint torquendi, vide glo.4.l.41.tit.16.par.3.
Testes etiam viles admittuntur cum per modum inquisitionis de statu ecclesiæ inquiritur, vide glossam quartam legis nonæ.titulo decimosexto.par.3.
TESTES TESTAMENTARII vel in testamento, vel in codicillis.
Et testes qualiter in testamēto esse possint, & an cognomina ipsorum debeant exprimi, vide glossam tertiam legis.103.titulo decimooctauo. partita tertia.

Et quot

Et quot requirantur de iure partitarum & quid de iure nouiori, vide ibidem.
Testes quot requirantur in codicillis, vide glossam tertiam legis.104.titulo.18.part.3.
Testes quot & quales requirantur in testamento nuncupatiuo, etiam hodie iure regni, vide glossam quartam legis primæ.per textum ibi titulo primo.part.6.
Et an etiam tunc requiratur quod sint omni exceptione maiores quando in loco vbi testamentum fit propter penuriam hominum non possūt haberi vltra tres, vide ibidem.
Testis debet esse vicinus illius loci vbi testamentū fit, & an in dubio præsumantur vicini si de alio non constet, vide ibidem.
Testis in testamento an esse possit familiaris testantis, & quid si tale testamentum fiat coram quatuor tabellionibus, vide.d.glo.4.ad finem.d.l.1.tit.1.par.6.
Et qualiter nomina testium per tabellionem scribi debeant in testamento nuncupatiuo, vide glo.5.d.l.1.
Testis an debeat esse rogatus siue in testamento in scriptis siue nuncupatiuo, & an de rogatu probetur per duos testes licet notarius illud nō dixerit, vide glos.7.d.l.1.
Testis infamis infamia iuris vel facti an admittatur & fidem faciat in testamentis, & quid in causis criminalibus, vide glossam octauam.d.l.1.titulo.1.par.6.
Testis an debeat se subscribere in testamento, & an, & quando alius possit illud nomine ipsius facere, vide glo.11.d.l.1.
Testes si sciant contenta in testamento an tale testamētum possit in scriptis dici vel non, vide glossam primam in principio legis secundæ.titulo.1.partita.6.
Testes an eodem modo requirantur in testamento rustici quod in alio ab altero facto, vide glossam primam legis sextæ.per textum ibi.titulo.1.partita.6.
Testes an debeant esse masculi etiam quando testatur quis inter liberos, vide glo.3.l.7.tit.1.part.6.
Testes debent esse rogati quando pater vel auus diuidunt hereditatem inter filios vel nepotes, vel testatur in scriptis, vide glossam quartam & nonam ibidem.
Testes in quo numero esse possint si testamentum fiat ad pias causas vel vel tempore pestis vel in mari, vide glossam octauam dictæ legis septimæ.
Testes qui possint vel non possint esse in testamentis, vide glossas legis 9.10.&.11.per text.ibi tit.1.part.6.
Et quid in legatarijs vel in hærede vel in consanguineis testatoris, vi.glossas dictæ.l.11.
Et quid si vnus ex testibus sit inhabilis, an eius defectus suppleatur ex integritate aliorum, vide glo.4.d.l.11.
Testes qui requirantur quando testamentum inualidum confirmatur, vide glo.2.l.19.tit.1.par.6.
Et quid si fiat vis testibus an ex hoc testamentum sit nullum, glo.4.l.27.titulo.1.par.6.
Testes an debeant esse præsentes quando testamentum in scriptis coram eis factum aperitur, vide glossas legis tertiæ.per textum ibi.titulo secūdo.partita.6.
Testes optimæ opinionis si per statutum requirantur an debeat probari quod sint tales, vel an illud ita præsumatur, vide glossam tertiam.d.l.3.titulo.2.par.6.
Et hæc procedant si testamentum in scriptis cum tabellione fiat, prout hodie accidit, vide ibidem in glo.4.d.l.3.
Testis vnus de necessarijs si moriatur ante publicationem testamenti nūcupatiui vel in scriptis an testamentum pereat, vide glossam.4.l.4.titulo.2.par.6.
Testes qui requirantur ad probationem scripturæ publicationis testamēti si postea casu perierit, vide glo.5.ibidem.
Testes an debeant esse rogati in codicillis, vide glossam quintam.l.1.per textum ibi tit.12.part.6.
Testes an se subscribere debeant quando codicillus fit in scriptis, & quid si fiat nuncupatiuè, & quid hodie de iure regni, vide glossam secundā l.3.tit.12.par.6.
TESTES IN CAVSA MATRIMONIALI pro vel contra matrimonium.
Et testes qui in matrimonio intersunt licet rogati non sint, nō tamen propter hoc matrimonium dicetur clandestinum, vide glossam secundam l.1.tit.3.par.4.
Testis & accusator an possit esse vnus & idem, & quid in causa matrimoniali, vide glo.3.l.14.tit.3.part.4.
Testis vnus simul cum fama non facit plenam probationem in causa matrimoniali vel criminali, vide glo.4.l.2.tit.3.part.4.
Testes in causa matrimoniali quales esse debeant, vide glossam.1.per textum ibi.l.15.tit.9.par.4. & glos.1.l.19.per textum ibi cum sequentibus titulo.9.par.4.
Testes vtrum esse possint cognati quando tractatur de dissoluendo matrimonio & dicentur suspecti si sit disparitas in nobilitate, vide glos.2.d.l.15.tit.9.part.4.
Et quid erit quando tractatur de coniungendo matrimonio & vnus illi contradicit & præcessisse negat, vide glo.primam legis decimæsextæ.titulo.9.par.4.
Testes qui super probanda consanguinitate adducuntur debent distinguere gradus ex vtroque latere aliter vero non probant, vide glossam 1.l.17.tit.9.part.4.
Et de modo & practica probandi consanguinitatem, vide remissiuè per dictam glossam primam.
Et an testes taliter deponentes ab stirpite debeant incipere, an vero sufficiat quod vnus deponat de vno gradu alius de alio, vide ibidem.
Testes consanguinei aliquando sunt idoneiores alijs quando stant pro matrimonio tam contracto, vide glossam tertiam, quartam & quintā l.17.tit.9.par.4.
Testes si sint æquales illi præferūtur qui stant pro matrimonio, vid.glos. quintam.d.l.17.
Testis vnus & si non sit consanguineus an sufficiat ad dirimendum matrimonium, & quas secum habere debeat qualitates, vide glossam primā legis.18.tit.9.par.4.
Et quid si sponsalia essent iurata, an & tunc vnus testis sufficiat, vide ibidem in glossa.3.
Testis simul cum fama dato quod impediant matrimonium contrahendum etiam iuratum nō tamen dirimit iam contractum, vide glossam 4.dictæ.l.18.
Testes quales esse debeant ad hoc scilicet vt per ipsorum dicta matrimonium dissoluatur, vide ibidem in glo.5.
Testes licet in fine dicti sui dicant credere vera esse omnia supra dicta nō ex hoc vitiatur eorum dictum, istud tamen necessario dicere debent in fine dicti sui quando testificant contra matrimonium, vide glo.[illegible].l.19.tit.9.par.4.
Testes de auditu an sufficiant ad dirimendum matrimonium, & an illi sufficiant si ageretur de consanguinitate vel affinitate probanda vel ad alium effectum, an testes de auditu probent, vide glo.1.2.&.3.l.20.titulo.9.partita.4.
TESTIS ROGATVS & testes qui in matrimonio intersunt licet rogati non sint non tamen propter hoc matrimonium dicetur clandestinum, vide glossam primam legis primæ. titulo tertio. partita quarta.
Testis an debeat esse rogatus siue in testamento in scriptis siue in testamento nuncupatiuo, & an de rogatu probetur per duos testes licet notarius illud non dixerit, vide glossam septimam legis primæ, titulo primo.par.6.
Testis an videatur vel præsumatur rogatus si se subscripsisset vel illud testator permisit, vide.d.glos.7.
Testes debent esse rogati quando pater vel auus diuidunt hæreditatem inter filios & nepotes vel testantur in scriptis, vide glos.4.& glo.9.l.6.titulo.1.par.6.
Testes an debeant esse rogati in codicillis, vide glossam quintam legis primæ.per textum ibi.titulo duodecimo.partita.6.
TESTES LITE NON CONTESTATA VEL ANTE litis contestationem recipi non possunt, & .80.casus in quibus bene possunt recipi, vide remissiuè per glossam secundam & tertiam.l.8.titulo.10.par.3.
Testes saltim ex parte rei an admittātur ante litis contestationem, vide glo.1.l.2.tit.16.par.3.
Testes si ante litis contestationem recipiantur ex aliqua causa citari debet antea aduersarius, vide glossam quintam legis secundæ.titulo decimosexto.part.3.
Testes quando recipi possint ante litis contestationem in causa inquisitionis, vide glo.2.l.3.tit.16.par.3.
Testes recipi possunt lite non contestata in causa inquisitionis contra officiales Regis in tangentibus administrationem officij sui, vide glo.1.l.6.tit.16.par.3.
Et in alijs casibus, vide glo.4.l.7.ibidem.
Quod procedit etiam si per modum querelæ aliquo impetrante fiat talis inquisitio secundum glo.2.dictæ legis sextæ. licet contra per glossam fina.l.3.ibidem.
Et hoc potest fieri etiam nulla præcedente infamia, & ex tali inquisitione generali potest sequi condemnatio contra partem, vide glossam 1.d.l.6.tit.16.par.3.
Et cum proceditur contra officiales Regis per modum inquisitionis non est necessaria citatio officialium, vide dictam glossam primā in eius fine.
Testes possunt recipi lite non contestata si de eorū vita dubitetur & a[illegible] potentiam aduersarij timeat qui postea fidem facient, vide glossam

secundam

Universidad de Deusto
Biblioteca

secundam,l.11.tit.17.par.3.
Testes vtrum recipi debeant contra actorem contumacem reo in hoc instante etiam lite non contestata, vide glossam secundam legis nona.titulo.22.par.3.
Testes recipi possunt lite non contestata etiam contra reum contumacē ad instantiam actoris, vide glossam secundam legis decimæ.titulo.12. partita tertia.
Testes recepti lite non contestata & parte absente neque cìtata valent eorum dicta in crimine assessinatus, & quare, vide glossam.6.legis.3.titu. 27.partita.7.
Et vnius testis dictum sit indicium & sufficiat ad dandam alicui torturā, & quando, vide glossam tertiam legis tertiæ.titulo trigessimo.partita septima.
TESTICVLI puluericati non est necesse quod clericus habeat eos ad hoc vt possit celebrare, vide glossam tertiam legis vigessimæquintæ.titulo.6.part.1.
TIMENS si iustè timeat ne occidatur ab aliquo an debeat ire ad iurandum coram iudice, & an ei sit subueniendum, vide glossam tertiam.l. 22.tit.11.par.3.
TIMOR perdendi rem inducit conseruationem rei amatæ & sine timore res perfectè non amatur, vide glossam primam.l.3.per textum ibi titulo.2.par.2.
Timor seruilis introducit charitatem, vide glossam quintam legis.15.titulo.1.par.2.
Timor si vocatum ad Regis curiam impediat propter inimicos qualiter eis debeat fieri intimatio, vide glossam septimam legis quartæ.titulo 16.partita.2.
Timor reuerentialis filiæ an virtet matrimonium contractum per ipsam cum aliquo de patris voluntate, vide glossam tertiam legis decimæ.tit. primo.par.4.
Timor mortis vel amissionis bonorum an faciat aliquem non peccare si aliquod crimen commiserit, vide glossam primam legis quartæ.titulo.24.par.4.
TYRANNVS vnde dicatur, & quare & an liceat Regi illum occidere, & quæ sit eius pœna, vide glossam primam legis decimæ.titulo primo partita secunda.
Tyrannorum consuetudines & quales desiderent subditos, vide glos.4.5 &.7.dictæ.tito.
Tyrannus minus propriè quis dicatur, & quis dicatur tyrannus, vide dictam glossam.7.
Tyrannus si cognouerit virginem carnaliter præsumitur illud vi facere, vide ad quid istud dicit glo.l.7.tit.9.par.4.
Tyrannus si faciat aliquem occidere tertium, an occidens puniatur vel non, vide glo.1.d.1.& glo.1.d.8.tit.8.par.7.
TITVLVS non est necessarius in bonæ fidei possessore quantum ad fructuum acquisitionem, vide glo.1.l.30.tit.28.par.3.
Titulus. ff. pro derelicto licet assimiletur donationi collatæ in incertam personam, non tamen est propriè donatio. vide glossam primam.l.49 tit.28.par.3.
Et sic leges loquentes de donatione insinuanda non habent locum in re habita pro delicto, vide ibidem.
Titulus nullus an & quando inuet vsucapionem, quando vero non, vide glo.3.l.14.tit.29.par.3.
Titulus non est necessarius in præscriptione longissimi temporis quādo ibi adest bona fides, vide d.glo.3.
Titulus putatiuus si possideatur ab vno possessio vero rei ab alio, an procedat vsucapio, vide glo.2.l.15.tit.29.par.3.
Titulus verus siue putatiuus si adsit in præscriptione an faciat ibidē præsumi bonam fidem, vide glossam secundam legis.18.titulo vigessimo nono.part.3.
Titulus & qualis an sit necessarius in initio præscriptionis longi temporis, & an ad præscriptionē requiratur quod sciuisset de titulo in ipso initio possessionis si postea illum habuisse appareat, vide glo.3.l.18.tit. 29.par.3.
Titulus nullus an præstet iustam causam præscribendi, & quid si superueniat defectus tituli an interrumpatur præscriptio, vide glossam.3.l.18. titulo.29.part.3.
Et an sufficiat probare iustissimam credulitatem tituli, vide ibidem.
Titulus licet inualidus an iuuet præscriptionem continuari & valere in rebus maioriæ, vide glossam tertiam.columna secunda.quæstione.4. l.10.tit.26.part.4.
Titulus an requiratur in præscriptione longissimi temporis, vide ibidem.
Titulus inualidus etiam errore iuris admixtus cum quadragennaria præscriptione an præstet securitatem, vide ibidem.
Titulus an debeat necessario ostēdi ab illo qui est in possessione regaliū, & an si non ostendat compellatur ad restitutionē, vi.gl.9.l.9.tit.4.p.5.
Titulus requiritur in præscribente, & an petitio hæreditatis detur contra titulo possidentem, vide glo.1.l.7.tit.14.part.6.
Et an error iustus habeatur pro titulo etiam ad exclusionem petitionis hæreditatis, vide.d.glo.1.col.1.in fine.
Titulus putatiuus pro hærede an habeatur pro non titulo, vide.d.glossa.1. colum.2.d.l.7.
Titulus vniuersalis an & quando obstet agenti petitione hæreditatis, vide glo.1.colum.2.
TORCVLAR pro vuis si sit in aliqua vinea an illa simpliciter vendita in tali venditione veniat torcular si de illo tempore venditionis nihil dictum fuit per cōtrahentes, vide glossam tertiam legis.31.titulo quinto.partita.5.
TORMENTVM, vi. infra in verbo TORTVRA ET TORTVS.
TORNEAMENTVM vnde dicatur, & an ibidem decedentes debeant in loco sacro sepeliri, vide glossam primam legis decimæ.titulo 13.partita.1.
Et an idem sit in illis qui venerunt ibi causa videndi, vide ibidem.
TORQVERE & si si aliquis iniustè fuit tortus per iudicem per hoc potest eximi ab eius iurisdictione, vide glossam primam legis.6.titulo.7. partita.3.
Torquere non debent quemiudices de facili sed præcedentibus inditijs vide glo.1.l.5.tit.13.par.3.
Torqueri an debeat seruus antequam testificet, & an debeat præcedere aliqua præsumptio contra seruum scilicet quod aliquid scit, vide glos. 5.l.13.tit.16.part.3.
Torqueri quando debeant testes, & in quibus causis, & de eorum fide, vide glo.4.l.42.tit.16.par.3.
Torqueri debet tabellio si dicat se protocolum amisisse vt veritas eruatur, vide glo.1.l.9.tit.19.par.3.
Torqueri possunt concubinæ pro eruenda veritate quando adest cōtrà eas præsumptio quod omnia quæ habent sunt ex bonis amasij, vide glo.1.in proœmio tit.4.par.4.
Torqueri an debeat custos quando res quas custodiebat non reperiunt vel locus custodiæ reperitur fractus, vide glossam quartam.l.25.titulo 8.partita.5.
Torqueri an possit mutus vel surdus, vide glossam septimam legis.2.tit. 11.part.5.
Torquere debet iudex criminosos consueto modo non vero nouis tormentis, glo.2.l.1.tit.29.part.7.
Torqueri non debet aliquis nisi ad iudicis ordinarij mandatum, vide gl. 1.&2.l.2.tit.29.part.7.
Et an parti sit danda indiciorum copia, & quando, vide dictam glossam secundam.
Torqueri non debet quis ex processu informatiuo, vide dictam glossam secundam.col.2.
Torqueri non debet minor, vide glo.3.ibidem per illum textum.
Torqueri non debent milites & nobiles, & quando sic, vide glossam.4. d.l.2.per text.ibi.
Torqueri quæ personæ possint vel non, vide glossas legis.2.per textum ibi titulo.30.par.7.
Torqueri an possit quis propter præcedentem famam, & quando, vi.gl. 1.l.3.tit.30.part.7.
Torqueri quibus præsentibus debeat quis, vel non, vide glossā.6.l.3.per per textum ibi tit.30.part.7.
Torqueri non debet ille contra quem crimen est plene probatum, vide glo.8.l.4.tit.30.part.7.
Torqueri iterum an debeat ille qui in tormentis confessus postea perseuerat in negando, & an ex sua confessione oriatur semiplena probatio & quid si ei crimen per testes vel aliter probetur, vide glossam octauā l.4.tit.30.par.7.
Torqueri pro quibus criminibus debeat aliquis, & an pro leuib', & quid in causa ciuili, vide.glo.10.d.l.4.
Torqueri iterum an debeat reus qui legitimè tortus negauit, & quando, vide glo.11.d.l.4.per text.ibi.tit.30.par.7.
Torqueri quis prius debeat quando plures sunt torquendi, vide glo.2.l. 5.per text.ibi.tit.14.part.7.
Torqueri debet quis ita scilicet ne moriatur vel debilitetur, vide glo.3.d. l.5.per text.ibi.
Torqueri an & quando debeat famulus vel seruus contra dominum vel dominam suam, & quando non, vide glossas.l.6.&.7.per textum ibi titulo.30.par.7.
Torqueri an & quando possit testis qui in reddendo testimonio vacillat & qualis, & quid si iudex illum torqueri iubeat, & quando dicatur vacillare, & an prius super indicijs fit disputandum, & plura de hoc, vide per glo.1.l.8.per text.ibi.tit.30.part.7.
Torqueri debet testis qui non vult dicere veritatem cum illam sciat, vide.glo.1.col.1.in fine.
Torqueri qualiter debeat testis vacillans, vide glo.2.d.l.8.
Torqueri an debeat senex, & quid si creditur moriturum, vide glo.3.l.8. titulo.31.part.7.

TORTVRA clericorum pro suis excessibus per quem fieri debeat, an per clericos an per laicos, vide glo.10.in fin.l.56.tit.5.par.1.
Tortura non habet locum vbi notoriè de crimine constat sed tantum in subsidium & deficientibus probationibus, vide glo.3.l.20.tit.9.par.2.
Et an iudices in isto casu reū torquentes fortè ne appellent tanquam confessi bene vel male faciant, vide.d.glo.3.in medio.
Et ad torturam non est procedendum nisi præcedentibus legitimis indicijs, vide glo.1.l.5.tit.13.part.3.
Tortura facta præcedentibus indicijs facit confessionē valere, secus è contra, vide glo.2.l.5.tit.13.part.3.
Tortura semper refrenanda est quantum esse potest, vide gl.4.in medio l.42.titulo.16.part.3.
Tortura quæ testi adhibetur qualis esse debeat, & an in dicto testis torti requiratur perseuerantia, vide ibidem.
Et an condemnati ad torturam appellare possint, vide glossam secūdam l.13.tit.23.par.3.
Tortura & an ex indicijs possit iudex deuenire ad torturam, & ex quibus vide glo.4.l.26.tit.1.par.7.
Et an si accusatus de crimine habet malam famam ex hoc per se vel cum alijs indicijs ipse torqueri possit, vide glossam sextam dictæ.l.26.per illum textum.
Et ex quibus præsumptionibus possit deueniri ad torturam, & quando, vide.d.glo.6.&.7.cum alijs ibi.d.l.26.tit.1.part.7.
Et quid si reus in tortura negauit an probationes contra eū factæ elidantur, vide glo.8.d.l.26.
Tortura debet infligi assessino vt mandato rem ostendat, vide glo.2.l.3.titulo.27.par.7.
Tortura quid sit & an propriè dicatur pœna & quotuplex sit, vide glo.1. &.2.l.1.per text.ibi tit.30.part.7.
Et an iudex possit ad nouum torquendi modum ex causa deuenire, vide d.glo.2.d.l.1.
Et ex repetita tortura causatur dolor intolerabilis, vide ibidem.
Tortura esse potest multis modis, vide glo.3.l.1.per textum ibi.tit.30.par. 7.cum alijs glossis & legibus ibidem.
Tortura non debet dari nisi ad iudicis ordinarij mandatum, vide glos.1. per text.ibi.l.2.tit.30.par.7.
Et ad torturam deueniri non debet nisi præcedētibus indicijs & præsumptionibus, & qualibus, vide glo.1.&.2.d.l.2.
Et an parti sit danda indiciorum copia, & quando, vide ibidem.
Et iudex ad torturam deuenire non debet ex processu informatiuo, vide d.glo.2.d.l.2.
Tortura si detur non præcedentibus legitimis indicijs an confessio ibidē facta valeat aliquid, vide ibidem.
Et an super inferenda tortura iudex sententiam proferre debeat & ab ea possit appellari, vide ibidem.
Tortura præcedens sine indicijs an confirmetur illis postea superuenientibus, vide ibidem ad finem.
Et quæ dicantur indicia sufficientia ad torturam, & quæ dubitata, quæ vero indubitata, vide.d.glos.2.in fine.
Tortura minoribus.14.annorum dari non debet, & qualis sit, vide glos.3. d.l.2.per text.ibi tit.30.par.7.
Et an nobiles possint torqueri & quando, vide glos.4..d.l.2.per textum ibi.tit.30.par.7.
Et an ipsi possint istud priuilegium renuntiare, vide glossam primam.l. 34.tit.34.par.7.
Et qui alij torqueri possint vel non, vide glossas.d.l.2.per textum ibi.titulo.30.par.7.
Et an & quando sola fama de per se sufficiat ad dandam torturam, vi.glo. 1.l.3.ibidem.
Et quid in dicto vnius testis, vide ibidem in glo.1.
Et an vltra indicia vt quis subijciatur torturæ concurrere debeat quod quis sit malæ famæ seu vilis, vide.d.glo.3.
Et quis dicatur vilis persona in materia torturæ, vide glos.4.d.l.3.titulo 30.par.7.per text.ibi.
Tortura debet fieri præsente iudice ordinario neque causam istam delegare poterit, vide glo.5.l.3.tit.30.part.7.
Torturam infert iniuriam, vide glo.6.ibidem.
Tortura quibus præsentibus dari debeat vel non, vide dictam glossam.6. per textum ibi.
Et quæ iudex torto interrogare debeat cum illum torquet, & qualiter, vide glo.7.d.l.3.per textum.ibi.
Et quantum tempus post torturam tortus quiescere debeat vt confessionem ratificet, vide glo.1.l.4.per text.ibi.tit.30.par.7.
Et quando dicatur quis perseuerare in confessione facta in tormentis, vi. ibidem glo.3.&.4.per illum textum.
Et quid si postea appareat contrarium eius quod in tortura confessus fuit vide ibidem glo.6.&.7.per illum textum.
Tortura non debet dari nisi in subsidium & in defectum probationum alias iudex male facit, vide glo.8.d.l.4.tit.30.par.7.
Et an ex confessione facta in tormentis oriatur semi plena probatio ita vt postea negans iterum torqueri possit vel non, vide dictam glossam octauam.d.l.4.
Tortura ex quibus iterum atque iterum repeti possit, vide.d.glo.8.& ibi glo.9.10.11.&.14.per illum text.ibi.
Et quid si reus perseueret in negando an si per testes delictum probetur reus damnari debeat, vide ibidem.
Tortura habet locū in omnibus criminibus, & quid in leuibus vel in causa ciuili, vide glo.10.l.4.tit.30.par.7.
Tortura non debet imponi pro finali pœna delicti, vide glossam.14.in principio.d.l.4.
Tortura non debet alicui imponi pro finali pœna delicti, vide dictam glo.14.in principio.
Et qualiter puniatur iudex qui iniustè aliquem ad torturam posuit, siue illum occidat siue non, vide.d.glo.14.
Et quid si iudex iustè iussit torquere, excessit tamen modum in torquendo siue dolose siue culpabiliter qualiter tunc veniat puniendus, vide d.glo.14.d.l.4.
Et quid si iudex seruauit modum in torquendo sed tortus debilitate naturæ sustinere non potuit & mortuus fuit, an & quando tunc iudex teneatur & puniri possit, vide.d.glo.14.in fine.
Et quando plures sunt torquendi à quibus incipiendum sit, vide glos.2. per text.ibi.l.5.tit.30.par.7.
Tortura ita dari debet ne recipiens moriatur vel debilitetur, vide glos.3. d.l.5.per text.ibi.
Tortura seruorum vel famulorum contra dominos quando licita sit vel non, & an torqueatur seruus mariti contra vxorem, vide glossas.l.6.& 7.titulo.30.part.7.
Tortura est refrenanda, vide glossam primam in medio legis octauæ.titulo.30.par.7.
Et quando testis vacillans in reddendo testimonio torqueri debeat & per quem iudicem, & qualis debeat esse testis vt torqueri possit, vid.ibidē.
Et an tunc prius super indicijs sit disputandum & plura in hoc, vide per d.glo.1.d.l.8.per illum text.ibi tit.30.part.7.
Et an testis qui scit veritatem si illam nolit dicere an veniat torquendus, vide ibidem.
Tortura testium an habeat locum in causis ciuilibus, vide dictam glossā primam in fine.
Tortura testium qualis esse debeat, vide glo.2.d.l.8.
Tortura an senibus danda sit quando creditur quod ad primam moreretur, vide glo.3.d.l.8.tit.30.par.7.per text.ibi.
TORTVS si negauerit in tortura an probationes contra eum factæ elidantur vel non, vide glo.8.l.26.tit.1.par.7.
Tortus non præcedentibus indicijs legitimis an si ibidem confiteatur cōfessio valeat, vide glo.2.in medio.l.2.tit.30.part.7.
Et an condemnatus per sententiam ad torturam appellare possit, vide ibidem.
Tortus habet similitudinem cū teste & quibus præsentibus torqueri debeat aliquis, vide glo.6.l.3.tit.30.par.7.
Tortur qualiter à iudice interrogari debeat cum torquetur, vide glo.7.d. l.3.per text.ibi tit.30.par.7.
Tortus quod tempus debeat quiescere post torturam vt confessionem ratificet, vide glo.1.l.4.tit.30.par.7.
Tortus quando in confessione sua in tormentis facta perseuerare videatur, vide glo.3.&.4.d.l.4.tit.30.par.7.
Tortus postquam confessus fuit delictum & confessionem suam ratificauit an sibi aliqua dilatio dari debeat, vide glossam quintam.d.l.4.titulo.30.part.7.
Et quid si postea appareat contrarium eius quod in tormentis confessus fuit, vide glo.6.&.7.ibidem per illum textum.
Tortus si perseueret in negando & eius delictum per testes vel aliter plene probetur an damnari debeat, vide glo.8.d.l.4.
Et quid si semel in iudicio delictum confessus fuit si postea perseueret in negando an iterum atque iterum torqueri possit, & an ex sua confessione oriatur semi plena probatio, vide ibidem.
Tortus semel atque iterum torqueri debet, & quando, vide glos.11.d.l.4. per text.ibi titulo.30.par.7.
Tortus si in tormentis decedat qualiter iudex teneatur si illum iniustè torqueri fecit siue moriatur siue non, vide glossam.12.d.l.4.per textum ibi.tit.30.part.7.
Et quid si iudex iustè aliquem torqueri iussit, excessit tamen modum in torquendo siue dolose siue culpabiliter qualiter tunc veniat puniendus, vide glo.14.supra.d.dictæ.l.4.
Et quid si iudex seruauit modum in torquendo sed tortus debilitate naturæ sustinere non potuit & mortuus fuit, an & quando iudex teneatur & puniri debeat, vide.d.glo.14.in fine.
Et quando plures sunt torquendi à quibus incipiendum sit, vide glossā

Universidad de Deusto
Bibliote

secundam.l.5.per text.ibi tit.30.part.7.
Et ita tortura dari debet ne tortus recipiens moriatur vel debilitetur, vid. glo.3.d.l.5.tit.30.part.7.
TRABES si per alluuionẽ nobis accrescant an nostræ sint, & quid in alijs rebus, vide glo.2.l.26.tit.28.par.3.
TRADERE & verbum dare idem significant, & in quo differant, vide glo.1.l.13.tit.11.par.4.
TRADENS rem in dubio videtur habuisse fidem de pretio, vide glo.4.l.46.tit.28.part.3.
Tradens idem instrumentũ vel aliud de nouo factum & simile an in hoc aliqua adsit differentia, vide glo.2.l.8.tit.30.par.3.
TRADITIO rei emptæ non facit emptorem rei nisi pretium fuerit ab eo solutum, vide glo.2.l.46.tit.28.par.3.
Et quid si venditori fuerit facta fides de pretio intra decem dies, si tunc nõ soluantur an rem quam tradidit vendicare possit, vide glossam tertiam ibidem.
Et an assignatio rerum emptarum habeatur loco traditionis, vide glo.3.l.47.tit.28.par.3.
Traditio an requiratur in donatione vxori facta matrimonio constante ad hoc vt per matrimonium confirmetur, vide glossam primam legis 9.titulo.30.par.3.
Traditio clauium ad hoc vt per eam transferatur possessio an debeat fieri in conspectu domus vel horrei cuius sunt claues, vide glossam primam l.7.tit.30.par.3.& vide glo.2.l.66.tit.18.par.3.
Et debent tradi claues principales rei & per ipsum possessorem, vide.d.glo.1.d.l.7.
Traditio clauium quid operetur quando non fit in conspectu rei, vide.d.glo.1.d.l.7.tit.30.par.3.
Quod procedit quando possessio erat vacua, vide ibidem.
Traditio possessionis an inducatur in vsufructu ex retentione proprietatis, & quid si illam habens constituat se nomine alterius possidere, vid. glo.1.l.9.tit.30.par.1.
Traditio instrumenti quando operetur vt & videatur tradita possessio rei de qua ibi fuit mentio, vi.gl.1.l.8.tit.30.par.3.
Et quid si istud tale instrumentum de voluntate donantis inscindatur, an per hoc videatur translata possessio in donantem, vide ibidem.
Et an idem sit siue tradantur instrumenta rerum corporalium vel incorporalium, vide.d.glo.1.d.l.8.
Et quid si ei non tradatur idem instrumentum per quod ei fuit acquisita res sed aliud de nouo, vide ibidem in glo.2.
Traditio ficta præsumitur simulata vbi est suspitio fraudis, vide glossam 1.l.9.tit.30.par.3.
Traditio an sit necessaria ad hoc scilicet vt in donatione causa mortis dominium transferatur, vide glo.3.l.11.tit.4.par.5.
Traditio an requiratur ad hoc vt periculum rei emptæ ad emptorem transeat, vide glo.8.l.23.tit.5.par.5.
Traditio an sit necessaria ad hoc scilicet vt dominium in emptorem transeat, vide.d.glos.8.
Et quid si venditor rem tradat eo pacto vt dominium ad emptorem non transeat nisi pretium integraliter soluerit, & an tale pactum teneat, vide glo.1.l.28.tit.5.part.5.
Et an ante rei traditionem venditor illam colere teneatur vel non, & quãdo sic, vide.d.glo.1.d.l.28.
Traditio an sit necessaria ad hoc vt dominium rei legatæ in legatarium transeat, vide glo.1.l.44.tit.5.par.5.
Traditio clauium an liberet hospitatorem vt non teneatur neque de leuissima culpa, vi.gl.12.l.26.tit.8.par.5.
Traditio si fiat ex contractu conditionali ante euentum conditionis an ex hoc transeat dominium & vsucapiendi conditio, vide glo.5.l.12.titulo.11.par.5.
Traditio instrumenti donationis vel emptionis nomine pignoris quid operetur, vide glo.1.l.14.tit.13.par.5.
TRANSACTIO an & quãdo locũ habeat in bonis maioriæ, vide glo.1.col.5.quæst.45.l.10.tit.26.part.4.
Et an idem sit in rebus feudalibus, vide ibidem.
Transactio & quid si in transactione adsit deceptio vltra dimidiam iusti pretij, an transactio vitietur, vide glossam quartam in principio.l.56.titulo.5.par.5.
Transactio an possit interuenire super decimis sine Papæ licentia, vi.gl.5.in fine.l.2.tit.6.par.5.
Transactio an sit contractus innominatus, vide glossam primam legis.5.titulo.6.par.5.
Et an dolus vel calumnia actoris litigantis vitiet transactionem ipso iure vide glo.8.l.33.tit.14.par.5.
Transactio cum debitore reo facta tenet & debet obseruari neque sibi datum poterit per condictionem indebiti repeti, vide glossam primam l.34.titulo.14.par.5.
Transactio an rescindatur si in ea sit enormissima læsio, & quando per.l.2.C.de rescindenda venditione, vide glo.2.d.l.34.
Et quid in muliere & rustico enormissime læso in transactione, vide ibidem.
Et an per transactionem purgetur dolus, vide per glossam tertiam dictæ legis.34.
Transactio non tenet nisi inspectis & visis verbis testamenti, vide gl.5.& 6.l.1.tit.2.part.6.
Et quid si hæres transigat cum debitoribus hæreditarijs nõ viso testamento, vide.d.glo.6.d.l.1.tit.2.par.6.
Et quid si transactio fiat per errorem vt quia verba testamenti non fuerunt bene relata seu cognita, vide glo.7.ibidem.
Transactio inter accusatum de crimine & eius accusatorem facta an valeat & illum à pœna liberet, & quando, & qualiter, & an ex hoc crimẽ fateri videatur & puniri possit, & quando, vide glossas.l.22.per textũ ibi.titulo.1.part.7.
Et quid si de delicto nondum accusatus fuit sed timeat accusari & transigat, vide ibidem in glo.1.d.l.22.
Et in quibus criminibus talis transactio locum habeat, & quando, vid.ibidem in glo.3.4.&.5.cum sequentibus.
Transactio super vulneribus facta an extendatur ad mortem, vide ibidẽ in.d.glo.5.d.l.22.tit.1.par.7.
Et an in tali transactione omnium heredum consensus requiratur vel nõ vide ibidem in glos.6.
Transactio locum non habet post rem iudicatam, vide ibidem in glo.10.per textum ibi.
Et an talis transactio prosit accusato quo minus ab alio nunquam accusari possit de tali delicto, vide ibidem in glossa vndecima, columna prima, quæst.2.
Et an idem sit dicendum in pacto gratuito quod in transactione, vide ibidem in glo.5.&.7.& in glo.11.col.3.limita.2.
Et an transactioni locus sit quãdo quis accusatur de crimine adulterij vel rapti, vide ibidem in glo.12.&.13.per illum textum.
Transactio super crimine facta an & quando infamet transigentem, vide glo.4.&.6.cum alijs ibidem.l.5.tit.6.parti.7.
Et quid si dedit causa redimendi vexationem, vide ibidem in glo.7.
Transactio non habet locum super crimine adulterij, & quare, vide glo.1.in proœmio tit.17.par.7.
Transactio si fiat retinendo rem maioriæ & dando aliquid an tale pretiũ repeti debeat ab eo qui succedere debet in maioria an vero aliqua exceptione remoueri possit, vide glossam primam.col.5.quæst.46.l.10.titulo.26.par.4.
TRANSFVGA si redeat & decedat non est ei danda sepultura in loco sacro, vide glo.5.l.38.tit.9.part.1.
Et idem est in portantibus arma inimicis vel aliter eos adiuuando, vide ibidem in glo.2.cum alijs.
Transfuga eo ipso est excommunicatus maiori excommunicatione quẽ solus Papa absoluit, vide ibidem in glo.3.&.5.
Transfuga quis dicatur, vide glo.2.l.9.tit.29.par.2.
Et an ille qui propter lucrum & non animo prodendi patriam ad hostes transit, vide glo.2.l.13.tit.25.part.4.
Transfuga committit proditionem & eandem committunt vassalli illũ sequentes, vide glo.1.per text.ibi.l.13.tit.25.par.4.
Transfuga si cum se defenderet ab aliquo occidatur an occidens puniatur vt homicida, vide glo.8.l.3.per text.ibi tit.8.part.7.
TRANLATIO quæ fit de vna re ad aliam, an tunc statuta rei translatæ durent, vide glo.3.l.27.tit.7.par.1.
Translatio corporis mortui de vna ecclesia ad aliam sine licentia Episcopi fieri non debet, vide glo.3.l.11.tit.13.par.1.
TRANSGRESSOR iuramenti an dicatur ille qui facit cõtra iuramentum suum quando ex conuentione ad illud iurandum non tenebatur licet illud iurasset, vide glo.3.l.4.tit.26.par.4.
TRANSEVNTES an per officialem de nocte perscrutari possint si quærat vtrum secum afferat arma prohibita, & quid resistat huic scrutinio, vide glo.4.l.17.tit.9.par.6.
TRANSIRE de vno monasterio ad alium non licet, & si ibi sit strictior regula si illa actu non seruetur, vide glo.3.in principio legis nonæ.titulo.7.par.1.
Transire aliquando licet ad religionem laxiorem si ibi regula seruatur, & in primo monasterio non, vide per.d.glo.3.post principium.
Transire an liceat omnibus per viam publicam & hoc possit à Rege impediri ex ea causa, vide glossam tertiam legis septimæ.titulo vigesimo nono.par.3.
TRANSMITTERE potest perpetuo hæreditatem suis hæredibus filius vel alius descendens à testatore, & quid in extraneo, vide gl.7.8.9.& 10.l.2.tit.6.part.6.
TRANSMVTATIO sedis episcopalis sine licentia Papæ fieri non debet, vide glo.1.l.7.tit.10.par.1.
TRANSVERSALES, vide de hoc in verbo CONSANGVINEI.

TREBELLIANICA, vide de voc in verbo QVARTA TREBELLIANICA.
TREGVA inter aliquos facta & iurata licet vnus eam frangat alter contra eam frangat, alter contra eam venire non debet, & quid si tregua frãgatur vulnerando vnus alterum, vide glossam sextam & septimam.l.28.tit.11.part.3.
Et quid si vnus ex illis qui treguam fecerunt offendatur ab extraneo aliocunque facta fuit tregua præsente, & quid si filius frater aut vxor offendatur, vide ibidem.
Tregua quid sit, vide per glo.1.l.83.per text.ibi tit.18.par.3.
Tregua, & an tempore treguæ vel pacis liceat deferre victualia Sarracenis, vide glo.3.l.12.titulo.7.part.5.
Tregua & an facta tregua inter bellatores stipendium promissum pro equis debeatur, vide glo.1.l.1.tit.12.part.7.
Tregua & securitas in quo differant inter se, vide glossam secundam.d.l.1.per text.ibi.
Tregua quare sic appelletur, vide glo.3.5.&.6.d.l.1.per text.ibi.
Et an finita tregua sine aliqua noua diffidatione vnus alium aggredere possit, vide.d.glo.1.l.2.tit.12.par.7.
Tregua quotuplex sit, & quæ personæ in ea includantur, & plura in hoc, vide per glossas.d.l.2.
Tregua quibus verbis poni possit & debeat, vide glo.6.d.l.2.per textum ibi.tit.12.par.7.
Et an cum sit tregua necessario debeat interuenire scriptura, vide glos.7.ibidem per illum text.in.d.l.2.
Et de pœna frangentis treguam aliquem occidendo vel percutiendo, vel qui ad hoc aliquem adiuuauerit, vide glo.3.l.3.per text.ibi.tit.12.p.7.
Et quid si cum causa aliquis frangit treguam vt quia aduersarius primo rupit, vide.d.glo.3.ad finem.
TRES mil e passus faciunt vnam leucam, & quid de iure nouiori, vide glo.10.l.3.tit.16.part.2.
TRIBVTA soluere non debẽt clerici, vide glossam quartam legis.51.titulo.6.par.1.
Tributum an solui debeat si ecclesia in loco tributario sit constructa, vid. glo.4.ad finem.l.1.tit.15.par.1.
Tributum marzadge quale sit, & qua ratione sic appelletur, vide glo.1.l.23.tit.18.par.3.
Et an exactori tributorum si hoc sibi mandatũ fuisse ostendatur debeat sibi tradi liber tributorum, vide glos.5.&.6.d.l.23.
Tributa imposita per principem omnes subire tenentur, vide gl.6.l.11.titulo.28.par.3.
Tributa & redditus regales an aliquo tempore præscribi possint, & an rebus sacris æquiparentur, vide glo.4.l.6.tit.29.par.3.
Et an in hoc aliquid aduersetur contraria consuetudo tam in tributis futuris quam in præteritis, vide.d.glo.4.
Tributa possidentur à Rege licet alius pro eo illa colligat neque debitor tributi poterit vnquam præscribere, vide ibidem in glossa sexta dictæ legis sextæ.
Tributa an debeantur ab vsufructuario rei persolui, vide glo.5.per textũ ibi.l.22.tit.31.par.3.
Tributa & super indicta quæ ciues loci deserti præstare solebãt à quibus in posterum solui debeant, vide glo.4.in fin.l.26.tit.31.par.3.
Tributum si soluatur ab illo qui illud soluere non tenetur, an ex hoc priuilegio suo visus sit renuntiare, vide glo.2.l.6.tit.10.par.4.
Tributa indebita si à vassallis & subditis soluantur illa per metum extorta esse creduntur, vide glo.2.col.3.ad medium.l.6.tit.25.par.4.
Tributa quæ & qualia à dominis terrarum vassallis imponi possint, & qũ & ex quibus causis, & quando in hoc domini inueniuntur consuetudine vel præscriptione immemoriali, vel & qualis ista esse debeat, & quæ sint necessaria ad ipsius validitatem, vide glo.2.colum.2.&.3.l.6.titulo 25.partita.4.
Tributum & an si non soluatur tributum exactores ipsius possint vendere possessiones non soluentium, & quid hodie, & an isti teneantur legẽ municipalem & consuetudinem loci seruare quando commissio fuit eis generaliter data, vide glossam secundam legis.51.titulo quinto.partita quinta.
Et contractus factus in fraudem tributorum quicunque sit non valet, vide glo.1.l.56.per text.ibi.tit.5.par.5.
Tributum si debeatur ex aliquo prædio, si vẽdens illud prædium emptorem non admonuerit de tributo an venditio teneat, vide glo.3.l.63.tit.5.partita.5.
Et quid si venditor sit ignorans, an & quando ignorantia illi prosit, vide d.glo.3.
Tributa portoria quæ dicentur, vide glossam secundam legis quintæ.titulo.7.par.5.
Tributũ quod dicitur almoxarifadgo quale sit, & quæ leges de illo mentionem faciant, vide ibidem in glo.4.
Tributum quis soluere non tenetur de rebus adductis sui & suorũ causa, & an, & quando in hoc stetur ipsorum iuramento, & in qua quantitate pedagia soluere debeant si res aliquas vendant, & quid si sui & suorum causa aliquid adduxit ex qua vsus fuit si postea mutato proposito vendiderit an ad solutionem tributi teneatur, vide glo.4.6.&.8.d.l.5.titulo.7.par.5.
Et an tributũ debeatur de his quæ adducuntur pro domo facienda vel reficienda, vide ibidem in glo.9.
Tributum ex quibus rebus non debeatur solui licet ab aliquibus asportentur, vide glossas.d.l.5.tit.7.par.5.
Et quid si mercatores à certo & solito itinere deuiarent vt euitarent tributa solui consueta, vide ibidem in glos.13.
Tributa portoria si à mercatoribus non soluantur an omnes res suæ confiscentur, & quando sic, vide glo.1.l.6.tit.7.par.5.
Et sic occultantes perdant res suas ipso iure vel post sententiam, vide ibidem in glo.5.
Et si ista tributa non soluantur an si postea res pereat teneatur dominus rei æstimationem dare, vide ibidem in glo.8.
Tributa de nouo imponi quot modis dicatur, vide glossam primam.l.9.titulo.7.par.5.
Tributum à solo Rege constitui potest vel de eius mandato, vide ibidem in glossa.2.
Tributa de nouo institui non debent sine maxima causa, & an peccent aliter imponentes, vide glo.6.d.l.9.
Tributum si ab exactore ipsius exigatur sine inuestigatione causæ sed tãtum quia est imposita an peccet, vide.d.glo.6.
Et an quando impetratur rescriptum principis ad imponendum vectigal de nouo in aliqua ciuitate debeat sibi fieri mentio de alijs vectigalibus quibus ciuitas est onerata sub pœna subreptionis, vide ibidem in glo.7.d.l.9.tit.7.part.5.
Et an consuetudo immemorialis æquipoleat priuilegio in imponendis vectigalibus de nouo in aliquo loco, vide.d.glo.7.
Tributum est nomẽ generale, & quare sic dicatur, & an idem sit quod cẽsus, vide glo.2.l.25.tit.13.par.5.
Tributa si ab aliquo colligi debeant an sint omnia bona sua Regi propter hoc obligata vel prædium tributarium tantum qualitercunque tributum Regi debeatur, vide dictam glossam secundam.cum alijs ibidem dictæ.l.25.tit.13.par.5.
Et an fiscus propter tributa præferatur cuicunque creditori, vide.d.glos.2.in fine.
Tributum quod dicatur & hodie in maiori quantitate extorquetur, vid. glo.2.l.7.per text.ibi.tit.33.par.7.
TRIBVTARIVS an omnia bona sua vel prædium tributarium tantum obliget Regi pro suo tributo, vide glo.2.l.25.tit.13.par.5.
TRIENNIVM quod datur iudicibus arbitris ad cognoscẽdum de causa à quo tempore incipiat currere, vide glossam quintam.l.27.titulo 4.partita.3.
Triennium quod datur dicenti maritum esse frigidæ naturæ non datur quando mulier alias per certam probationem viri frigiditatem ostendit, vi.glo.4.l.6.tit.8.part.4.
TRINA citatio requiritur ad priuationem clerici propter delictum seu aliquid male gestum nec vnum peremptorium sufficiet, & quando, vi.glo.2.l.49.tit.6.par.1.& glo.6.l.3.tit.9.part.1.
TRISTITIA multos occidit neque est vtilitas in ea & ante tempus senectutem adducit, impeditque rationis bonũ, vide glos.2.l.11.tit.5.par.2.& glo.2.l.1.tit.25.par.2.
TRITICVM corruptum cum incorrupto an & quando liceat commiscere, vide glo.2.l.1.tit.7.part.5.
Et de hoc vide supra in verbo FRVMENTVM.
TVRBA vnde dicatur, & quæ requirantur simul esse vt turba dici possit, vide glo.3.l.2.tit.10.par.7.
TVRPIS PERSONA quæ dicatur, & an illa à fratre instituta hærede eius frater possit testamentum rumpere, vide glossas.l.12.per textum ibi.tit.7.part.6.
TVRPITVDO versatur in reprehendente aliquem si ipse reprehendens magis posset reprehendi, vide glossam finalem legis.58.titulo.5.partita.1.
Turpitudo siue sit ex parte aliquid dantis siue ex parte recipientis an sic datum & illa mediante repeti possit, vide glossam primam.l.47.per text.ibi.tit.14.par.5.
Et quid si datũ vel solutum sit ob turpem causam de præterito, vide ibidem in glo.2.
Turpitudo si adsit in promissione sic ea non obstante quis sic promissum soluerit an repetere possit, & an per talem solutionem purgetur vis dolus vel metus præcedens, vide glo.1.&.2.l.49.tit.14.par.5.
Et an mulieri honestæ vel meretrici datum ob turpem causam repeti possit siue ipsa promissum adimpleat siue non, & quam partem fiscus in talibus habere possit, & quando, vide glo.3.&.4.l.53.per textum ibi.titulo.14.par.5.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Et an tunc mulier teneatur ad restitutionem saltim in foro animæ, & an de talibus testare posit, vide ibidem.
Turpitudo an sit ex parte aliquid dantis alicui ne crimen ipsius detegat, & an ab eo ita receptum repeti posit, vide glos.1.2.&.3.l.54.per textū ibi titulo.14.par.7.
Turpitudo quando adest tam ex parte dantis quam recipientis tunc sic datum applicatur fisco, alias vero non, vide glos.5.ibidem.
TVRRIS ecclesiæ potest à laicis fortificari & incastellari pro sustentatione loci contra infideles, vide gl.2.l.8.titulo.10.par.1.& glos.1.l.20.titulo.32.par.3.
Turris ecclesiæ vel eius domus an posit capi pro defensione reipublicæ, vide glo.2.l.13.tit.31.par.3.&.d.glo.1.d.l.20.
Turris si prohibeatur alienari à testatore sine expresione causæ, an talis prohibitio valeat vel non, vide glo.2.l.44.tit.5.par.5.
Et quando causa habeatur pro expressa, quando vero non, vi.ibidem.
TVTELA Regis minoris durat vsque ad vigesimum annum, & an minus durare posit, vide glo.3.l.3.tit.15.par.2.
Tutela an finiatur per contractum matrimonij, vide glosam quartam.l.3.tit.15.par.2.
Tutela vtrum valeat si non præcedat obligatio expressa bonorum tutoris, vide glo.6.l.94.tit.18.par.3.
Tutelam filij si non petierit mater intra quatuor menses an postea ei via præcludatur, vide glo.2.l.95.tit.18.part.3.
Tutelam filij vtrum amittat mater si sponsalia tantum contraxit, vi.gl.1.col.2.in principio.in proœmio tit.1.par.4.
Et an subijciatur pœnis authenticæ.eisdem.C.de secundis nuptijs, vide ibidem.
Tutelam filiorum amittit mulier quæ in corpore suo peccauit, vide glo.6.l.3.tit.1.part.4.
Tutela si detur in testamento quod postea rumpitur ex aliqua causa an datio teneat saltim per.l.ordinam, vide glo.3.l.2.tit.7.par.6.
Et an filijs adoptiuis competat legitima tutela, vide glos.2.legis.2.titulo.16.par.6.
Tutela an decernatur vni tantum quando plures sunt tutores legitimi, vide.d.glo.2.
Et nulla cura est legitima nisi furiosi licet in tutela sic, vide ibidem.
Tutela minorum quibus dari non debeat, vide glosas legis.4.&.5.per text.ibi tit.16.par.6.
Tutela an & quando ad matrem pertineat & quando illam amittet, vide glo.7.cum sequentibus.d.l.4.& glo.1.cum sequen.l.5.tit.16.par.6.
Et an exclusa matre à tutela propter secundas nuptias locus sit tutori datiuo vel legitimo, vide glo.3.d.l.5.
Tutela an debeat dari alicui per iudicem quam mater petierit, vide.d.gl.tertiam ad finem.
Tutela dari potest per iudicem vni ex tutoribus per testatorem filio datis, & quando, & plura in hoc, vide glosas legis.11.per textum ibi titulo.16.par.6.
Et an mater vel consanguineus qui minori non petunt tutorem non solū perdant successionem ipsius, sed etiam ipsius tutelam neque illam habere posint, vide glo.5.in fine.l.12.tit.16.par.6.
Tutela finitur pubertate vel morte minoris, & an pro gestis per tutorem finita pubertate eius fideiussor teneatur, vide glos.14.d.l.12.per textū ibi titulo.16.par.6.
Et promissum ad tempus quando finiretur tutela habet locum etiam si finiatur morte minoris, vide.d.glo.14.in fine.
Et quis ad minoris tutelam admittatur vel non, vide glosas.l.14.per tex.ibi.tit.16.par.6.
Tutela quando finiatur, vide glosas.l.21.per text.ibi tit.16.par.6.
Tutela Regis an finiatur pubertate, vide glo.1.in fine.d.l.21.tit.16.par.6.
Et quando quis posit se excusare à tutela, vide glosas.l.2.per text.ibi titulo.17.par.6.
Et an à tutela repellantur indigni & infames, vide glos.8.l.7.per textum illum ibi titulo.6.par.7.
TVRTVR est auis pudica & de eius natura, vide glosam secundam.l.38.titulo.5.par.1.
TVTOR.

Testamentarius.	Suspectus.	Iurat vel iuratur
Datiuus.	Obligat, hypothecat.	contra eum.
Legitimus.	vel pignorat.	Agit, accusat, vel
Emens, vendens, vel	Authoratur.	conuenitur.
alienans.	Quis & à quibus detur.	Excusatur.

TVTOR qui sibi aliquid retinet in bonis minoris dicitur prædo, vide glo.4.l.4.tit.29.par.2.
Tutor an debeat præstare fideiussorem, vide glosam sextam ad finem.l.3.tit.15.par.2.
Tutor an in die feriata posit in iudicio aliquid allegare siue ante siue post tutelæ susceptionem, vide glosam tertiam legis.35.titulo secūdo.partita.3.
Tutores & similes habent liberā bonorum administrationem, vide gl.8.in fine.l.19.tit.5.parti.3.
Tutores tenentur ad iuramenta quæ non respiciunt voluntatem solā sed credulitatem seu rei veritatem, vide glo.9.l.5.tit.11.par.3.
Tutores non reddentes rationem puniuntur vt falsarij & contra eos iuratur in litem, vide glo.1.l.6.tit.11.par.3.
Tutor licet à principio fecerit inuentarium si omnia bona minoris non scripsit iuratur contra eum in litem, vi.gl.3.l.6.tit.11.par.3.
Et propter culpam tutoris iuratur contra eum in litem, vide glo.5.l.6.titulo.11.part.3.
Et an in isto casu iuretur secundum interesse singulare & affectionis, vide ibidem in glo.6.
Et an iuretur contra eius hæredes, vide ibidem in glo.8.d.l.6.
Tutor an posit in iudicio facere confesionem super re minoris, vide gl.1.in fine.l.1.tit.13.par.3.
Tutor qualiter pretium rei venditæ minoris recipere debeat quia eius cō fesioni super recepto non creditur, vide glo.5.l.60.tit.18.par.3.
Tutor sub qua forma constituat procuratorem vt in iudicio res minoris petat, vide glo.1.cum sequentibus.l.96.tit.18.par.3.
Et an in hac constitutione procuratoris causa interuenire debeat saltim generalis, vide ibidem in glo.2.d.l.96.
Et an illum ad vnum actum tantum cōstituere posit vel ad ea quæ sunt voluntariæ iurisdictionis, vide ibidem in glos.3.
Tutor qualiter facere debeat inuentarium in rebus minoris, vide glo.1.&2.l.99.tit.18.par.3.
Et an debeat res inuentas æstimare, & qualiter illę describi debeant in inuentario, vide glo.3.l.99.tit.18.par.3.
Tutor an debeat ponere inuentario quod debetur pupillo si de eo non ad sit instrumentum, vide.d.glo.3.
Et an ponere debeat res quæ suæ non sunt, vide ibidem.
Tutor faciens inuentarium si nihil est in bonis quid faciet, vide dictam glosam.3.
Tutor à minore liberatus an iterum rationes reddere debeat si primæ sufficienter redditæ non sunt, vide glo.2.l.102.tit.18.part.3.
Et quid si à minore dolus tutoris fuerit remissus, an talis remisio doli aliquid operetur, vide glo.3.d.l.102.
Tutor si in instrumento plura bona apposuit quæ non erant in bonis minoris, etiam cum protestatione scilicet, quod si qua apposuit nō ponenda vult haberi pro non appositis an ad solutionem omnium illarū rerum teneatur licet ita fuisset in veritate, vide glos.1.l.120.tit.18.part.3.
Et an istud solum habeat locum in rebus mobilibus tantum, vide ibidem in glosa.2.
Tutor ponens in inuentario rerum minoris rem suam illam sibi donare videtur, vide.d.glo.2.in fine.
Tutor an posit minori suo mouere quæstionem status, vide ibidem.
Tutor si velit probare rem non fuisse minoris licet sit in inuentario rerū suarum apposita an ad hoc admittatur, vide glosam tertiam legis.120.titulo.18.par.3.
Et an allegatio erroris ei aliquid prosit, vide ibidem.
Et an istud sit speciale, vide ibidem.
Tutor an posit audiri contra inuentarium à se factum, vide dictam glosam tertiam.
Tutor etiam si ad eum res reuertatur aliquando propter hoc res non desinit esse furtiua, vide glo.2.col.2.l.4.tit.29.par.3.
Tutor vel similis an posit tradere possesionem per actus fictos, vide gl.4.col.2.in medio.l.9.tit.30.par.3.
Tutor si contraxit sponsalia pro minore absente an requiratur minoris expressus consensus & ratificatio, vide glosam secundam legis.10.tit.primo.par.4.
Tutor necessario consentire debet quando minor vult donationem propter nuptias facere rerum immobilium vel earum rerum si velit arras dare, vide glo.4.post medium.l.1.tit.11.par.4.
Tutor si pecuniam ab aliquo receperit ideo vt puellam quam sub se habet cum aliquo in matrimonium collocet, an illud ipsa puella repetere posit, vide glo.7.l.9.tit.11.par.4.
Tutor an posit dotem minori dare sine iudicis consensu de rebus immobilibus ipsius minoris, vide glosam primam legis.14.per textum ibi.titulo.11.part.4.
Et an idem sit dicendum in rebus mobilibus quæ seruando seruari posunt vel in pecunia, vide ibidem in glo.2.
Tutor an posit adoptare siue arrogare minorem quem sub sua potestate habet, vide glo.1.per text.ibi.l.6.tit.16.par.4.
Tutor quod detur filijs patroni illud libertus facere potest & tenetur etiam suis sumptibus, vide glo.1.l.8.tit.22.par.4.
Tutor si sit minus legitime constitutus an sufficiat tunc decretum iudicis cum tali minus legitimo tutore, vide glosam decimam legis.4.titulo 5.partita.5.
Tutor in quibuscunque contractibus vltra mutuum debet probare pecuniam esse versam in vtilitatem minoris, vide gl.4.l.8.tit.13.par.5.
Tutor si cum pupillo expensas fecerit an pro eis bona pupilli sint ei tacite obligata, & an posit bona pupilli retinere quousque illud sibi soluatur, vide glo.4.in fine.l.23.tit.13.part.5.
Tutor si finita tutela illexerit blanditijs suum minorem an ita factum teneat, vide glo.6.l.27.tit.1.par.6.
Tutor pupilli si blando sermone attraxerit testantem vt sibi nō pupillo aliquid relinquat an sic relictum consequatur, vide ibidem.
Tutor si se gerat pro hærede an hæreditatem adire præsumatur, vide glo.5.in fine.l.11.tit.6.part.6.
Tutor & curator dicuntur domini minorum & rerum eorum quod non est cum minorem spoliant, vide gl.6.l.1.tit.16.p.6.& gl.2.l.5.tit.14.p.7
Tutor à matre filio suo datus an & quando per iudicem confirmari debeat, & an præcedente inquisitione vel non, vide glosam secundam.3.&.4.l.6.tit.16.part.6.
Et an cum tutor à matre datur, requiratur saltim datio ipsius, vide.d.glo.2.in fine.d.l.6.
Et an tutor confirmatus à iudice præferatur legitimo vel admittat tutorē datiuum secum, vide glo.4.d.l.6.
Tutor an posit filio sub condictione relinqui, & quid in tutore datiuo, vide glo.4.l.8.per text.ibi tit.16.par.6.
Tutores plures à testatore dati si ad vicem se impediant, an iudex posit vnum & eidem administrationem dare, vide glossas legis.11.per textū ibi tit.16.par.6.
Tutor per quem iudicem minori dari debeat, & plura in hoc, vide glo.2.l.12.per text.ibi.tit.16.par.6.
Tutor si sit à iudice datus sine inquisitione an datio teneat, vide glo.3.l.12.& glo.5.l.9.tit.16.par.6.
Tutor à iudice datus debet esse diues, vide glosam quintam.col.2.l.9.& glo.3.l.12.tit.16.part.6.
Tutor si non petatur per matrem vel per consanguineos minoris qualiter puniantur, vide glo.4.&.5.d.l.12.
Tutor intra quantum tempus per matrem vel per consanguineos peti debeat vt in pœnam non incidat, vide.d.glo.4.in principio.
Tutor à matre vel consanguineo an peti posit per procuratorem & cuius sumptibus, vide.d.glo.4.post principium.
Et an mater vel alij teneantur stante tutore testamentario vel legitimo, vide ibidem.
Tutor debet puniri si inuentarium non fecerit, vide.d.glos.4.col.1.post medium.& glo.7.l.9.ibidem.
Et quando tales non petentes tutorem excusentur à pœna, vide ibidem in glo.5.d.l.12.
Tutor si per matrem transeuntem ad secunda vota filijs petitus nō sit qualiter ipsa puniatur, vide.d.glo.5.d.l.12.in fine.
Tutor quando per iudicem ad petitionem cuiuslibet de populo vel nemine petente dari posit, vide glo.7.d.l.12.tit.16.part.6.
Tutores à quibus iudicibus dari debeant, vide gl.9.10.11.12.&.13.d.l.12.
Tutores in quo loco peti debeant & posint, vide ibidem in gl.11.&.12.
Et finitur officium tutoris adueniente pubertate, vide ibidem in glo.14.
Tutor finita tutela tenetur admonere minorem vt petat curatorem, vid. dictam glo.14.
Tutor qui sponte post pubertatem aliqua gesit an pro illis fideiussor ipsius teneatur, vide ibidem.
Tutor & curator inuentarium facere tenentur, & qualiter, & quibus seruatis, & de quibus rebus, & quando, & an cum iudicis authoritate, & an antea quam faciat administratio sibi concedenda sit, vide glo.1.2.&3.l.15.tit.16.part.6.
Tutor si noluerit facere inuentarium qualiter puniatur, vide.d.glos.2.6.&.7.per text.ibi.
Et quæ in tali inuentario poni posint & debeant, vide ibidē glos.4.&.5.
Tutor qui bona fide opus fecit vel perfecit an excusetur & expensas ibidem factas repetat, vide ibidem in glo.9.
Tutor an teneatur seruare frumentum vel vinum minoris sui in tempus charistiæ, vide.d.glos.9.d.l.15.
Et an teneatur mittere in alium locum vt carius vendatur, vi.ibidem.
Tutor in rationibus suis tenetur ponere tempus venditionis alias in eius præiudicium præsumitur venditum tempore cariori, vide ibidem.
Tutor an debeat minori pecuniam dare ad licitum quæstum, vi.ibidem.
Tutor debet facere ne minor incidat in pœnam contractus, vi.ibidem.
Tutor an teneatur de fructibus percipiēdis & ita contra eūm libellus formari posit, vide ibidem.
Tutor quam diligentiam præstare teneatur, vide ibidem.
Et an imputetur tutori damnum datum in re pignorata, vide ibidem in fine.
Tutor debet instruere & docere minorem & eum alimentare, vide glossas.l.16.tit.16.par.6.
Tutores si plures sint qualiter vnus vel omnes admittantur in iudicio vt minorem defendant, vide glosam secundam & tertiam.l.17.per text.ibi.tit.16.par.6.
Tutor si non fuerit vtiliter authoratus tenetur & facta per minorem sine eius authoritate non valent, vi.gl.5.l.17.tit.16.par.6.
Et an cum minor respondit de veritate exigatur tutoris authoritas, vide dictam glo.5.
Et an debeat ista authoritas interuenire quando per creditores minorū res minorum venduntur, vide ibidem in fine.
Tutor an & quando teneatur dotare sororem pupilli sui & plura de hoc, vide glo.3.l.18.per tex.ibi.tit.16.par.6.
Tutor vbi pupillum educare debeat, vide glosas legis.19.per textum ibi.titulo.16.par.6.
Tutor quæ pupillo dare teneatur ad alimenta ipsius, & an si redditus non sufficiant ad alimenta posit ipse manus extendere ad proprietatem, vide glossas.l.20.per text.ibi.tit.16.part.6.
Tutor si de suo aliquid consumpsit pro alimentando minore, an sibi solui debeat, vide glo.4.ibidem per illum textum.
Tutor quando desinat esse tutor, vide glossas.l.21.per textum ibi.titu.16.par.6.iuncta ibi.l.12.
Tutor rationem reddere tenetur alias punitur, vide glosam quintam.d.l.21.per text.ibi.
Et bona fideiussorum & hæredum tutoris sunt tacite obligata ipsi minori, vide glo.8.d.l.21.per text.ibi.
Tutor si authorauit factum minoris, an minor si læsus sit posit in integrum restitui, vide glossam secundam legis secundæ.titulo decimonono.partita.6.
Et an cum minor se restituit cōtra tutorem sint tutori cedendæ actiones & ei competat beneficium restitutionis, vide dictam glosam secundā dictæ.l.2.
Tutor qualiter & quando aliquem posit nomine sui minoris accusare, vide glo.2.&.3.l.6.per text.ibi.tit.1.par.7.
Et si in absentia tutoris à iudice procurator minori datus sit legitime, an & ad quid datio teneat, vide glo.2.in fin.l.6.tit.1.par.7.
Tutor potest per vim stuprantem puellam suam occidere, vide glosam 1.l.3.tit.8.par.7.
Tutor qui rem pupilli dolosē subtraxit an actione furti conueniri posit, vide glo.1.l.5.per text.ibi.tit.14.par.7.
Tutor si in domum sui minoris seruum fugitiuū alicuius occultauit qualiter puniatur, vide glo.2.l.26.per text.ibi.tit.14.par.7.
Tutor contrahendo matrimonium cum eius minore committit adulterium, vide glo.1.l.6.per text.ibi.tit.17.par.7.
TVTOR TESTAMENTARIVS excludit matrē à tutela filij sui, vide glo.3.l.97.tit.18.par.3.
Tutor datus in testamento an in codicillis vetari posit, vide glo.2.l.104.titulo.18.par.3.
Tutor an posit dari in codicillis, vide glosam primam legis secundæ.titulo.16.par.6.
Et quid si sit spes tutoris testamentarij an perueniatur ad legitimum vel datiuum, vide.d.gl.1.d.l.2.
Tutor legitimus si designetur in testamento an per hoc efficiatur tutor testamentarius & desinat esse legitimus, vide glosam secundam.l.2.titu.16.par.sexta.
Et datio tutoris datiui nulla est vbi iudici narratum non fuit quomodo alij proximiores cessabant in petendo cum essent citati, vide ibidem in glosa tertia.
Et an in tutore testamentario requiratur decretum iudicis, vide glosam 1.l.3.titulo.16.par.6.
Tutor à matre vel consanguineo an peti posint per procuratorem & cuius sumptibus, vide glo.4.post medium.l.12.tit.16.part.6.
Et an mater vel alij teneantur stante tutore testamentario vel legitimo, vide ibidem.
TVTOR DATIVVS, & quid si sit spes tutoris testamētarij an perueniatur ad datiuum vel legitimum, vide glo.1.l.1.tit.16.par.6.
Tutor datiuus si desit esse an perueniatur ad legitimum & econtra, vide glo.2.l.2.tit.16.par.6.
Et an filijs adoptiuis competat legitima tutela, vide ibidem.
Et an habenti tutorem legitimum posit dari datiuus, vide ibidem.
Tutor datiuus vel legitimus quis in tutela præferatur quando mater exclusa fuit propter secundas nuptias, vide glo.3.l.5.tit.16.par.6.
Tutor an à iudice dari debeat quem mater elegerit quæ ad secundas nuptias transire vult & an datiuus petitus à matre præferatur legitimo, vide.d.glo.3.
Et an tutor confirmatus à iudice præferatur legitimo vel admittat tutorem datiuum secum, vide glo.4.l.6.tit.16.par.6.
Tutor an posit filio sub conditione relinqui & quid in tutore datiuo, vide glo.4.l.8.tit.16.par.6.per tex.ibi.
Tutores datiui vel legitimi an satisdare teneantur, & quando sic vel non, vide glo.5.legis nonæ per textum ibi.& glossam tertiam legis duodecimæ.titulo.16.partita.6.

Universidad de Deusto Biblioteca

Et an talis satisdatio præstari posit in alia die quam datæ tutelæ, & an antea bona administrare posit, vide ibidem in principio.
Et quid in patre dato tutore an satisdare teneatur, vide ibidem.
Et quid si tutor multum diues sit, vide ibidem.
Et augeri debeat satisdatio si multum augeatur minoris patrimonium, vide ibidem colum.2.post medium.
TVTOR LEGITIMVS vtrum debeat satisdare, & qualiter fideiussor tutoris se obligare posit, & an fiet executio in fideiussorem illum sine eo quod prius tutor debeat conueniri, & quando, vide glo.6.l.94. titulo.18.par.3.
Tutor si sit legitime constitutus an sufficiat tunc decretum iudicis cum tali minus legitimo tutore, vide glossam decimam legis quartæ.titulo quinto.in par.5.
Et quid si stipes tutoris testamentarij an perueniatur ad tutorem legitimum vel datiuum, vide glo.1.l.1.tit.16.par.6.
Tutor legitimus quis sit, & an si desit esse perueniatur ad datiuum vel ad alium legitimum, vel econtra si desit esse datiuus perueniatur ad legitimum, vide glo.2.l.2.tit.16.part.6.
Tutores legitimi si plures sint an decernatur tutela vni ex eis tantum, vide.d.glossam.2.
Et an habenti tutorem legitimum posit dari datiuus, vide ibidem.
Tutoesr legitimi an dentur filijs bastardis, vide ibidem.
Et vbi de tutore mentio fit intelligitur de legitimo, vi.ibidem ad finem.
Tutor legitimus si designetur in testamento an per hoc efficiatur tutor testamentarius & desinat esse legitimus, vide ibidem in fine.
Et dari tutori datiui nulla est vbi iudici narratum non fuit quomodo alij proximiores cessabant in petendo cum essent citati, vide ibidem in glossa tertia.
Tutor legitimus vel datiuus quis in tutela præferatur quando mater exclusa fuit propter secundas nuptias, vide glossam tertiam legis.5.titulo 16.par.6.
Et an tutor confirmatus à iudice præferatur legitimo vel admittat tutorem datiuum secum, vide glo.4.l.6.tit.16.par.6.
Tutores legitimi vel datiui an satisdare teneantur, & quando sic, vel non, vide glo.5.l.9.per text.ibi.&glo.3.l.12.tit.16.par.6.
Et an talis satisdatio præstari posit in alia die quam datæ tutelæ, & an antea bona administrare posit, vide ibidem in principio.
Et quid in patre dato tutore an satisdare teneatur, vide ibidem.
Et quid si tutor multum diues sit, vide ibidem.
Et augeri debeat satisdatio si multum augeatur minoris patrimonium, vide ibidem col.2.post medium.
TVTOR emens, vendens, vel alienans, & tutor emens de pecunia minoris debet de meliori emere, & minus subiacent corruptioni, vide glossã 5.l.10.tit.18.par.3.
Tutor si non vendat tempore congruo antequam corrumpatur tenebitur pupillo, vide ibidem.
Tutor qualiter pretium rei venditæ minoris recipere debeat quia eius cõfessioni super recepto non creditur, vide glossam quintam.l.60.titulo 18.partita.3.
Tutor an posit quomodo velit res minoris alienare vel qualiter illud facere teneatur, vi.gl.2.cum sequentibus.l.4.tit.5.par.5.
Tutor quales res minoris vendere posit vel non, vide glossam tertiam dictæ.l.4.
Tutor ex quibus causis posit vendere res minoris, vide glossam quartã & quintam.l.4.tit.5.par.5.&glo.penul.l.60.titu.18.par.3. &glossas.l.18.tit.16.par.6.
Et an res ipsius minoris immobiles tutor vẽdere posit pro magna vtilitate minoris vel non, vide glossam quintam dictæ legis quartæ.titulo.5. partita quinta.
Tutor vendere non potest res minoris immobiles etiam cum causa sine iudicis decreto, & qualis ista causæ cognitio esse debeat, & an in dubio quando decretum iudicis interpositum inuenitur præsumatur omnes solennitates adhibitas fuisse, vide ibidem in.d.glo.5.
Tutores neque publice neque clam res minoris emere possunt, & an possint cum authoritate contutoris vel iudicis, vide ibidem in glo.9.d.l.4 titulo.5.par.5.
Tutor an ipso authorante posit res minoris sui emere bona fide, vide.d. glo.9.ad finem.
Tutoris authoritas an requiratur simul cum iudicis decreto quando ipse vel alius tutor res immobiles minoris emunt, vide ibidem in glo.10.
Tutor an teneatur possessiones vel alias res emere cum pecunia sui minoris, vide glo.4.l.49.tit.5.par.5.
Tutor in rationibus suis tenetur ponere tempus venditionis alias in eius præiudicium præsumitur venditum tempore cariori, vide glossam.9. legis.15.tit.16.par.6.
Tutor quando posit res minoris sui alienare, & qualiter, vide glossas.l. 18.per text.ibi tit.16.part.6.
TVTOR SVSPECTVS, vel accusatus de suspecto an accusans se subscribere teneatur ad pœnam tallionis, vide glossam secundam.l.13.titulo.9.par.4.
Tutor condemnatus de suspecto est infamis, & an tunc se subscribere teneatur, vide.d.glo.2.d.l.13.
Tutor suspectus & si satisdare velit remouendus est, vide glo.3.l.1.per textum ibi.tit.18.par.6.
Tutor suspectus quis, & ex quibus esse dicatur, vide glossas.l.1.&.l.2.&.3. titulo.18.par.6.
Et quis illum de suspecto accusare posit, vide glossas.d.l.2.
Et qualiter & an per procuratorem, vide glo.6.ibidem.
Tutor an posit accusari de suspecto antequam gerat, vide dictam glos.6. in fine.d.l.2.
Tutor coram quo iudice de suspecto accusari debeat & posit, vide glos. 7.d.legis.2.
Tutor quando accusatur de suspecto an posit se defendere per procuratorem, vide glo.8.d.l.2.
Tutor si vt suspectus remoueatur an sit infamis, & an iudex ex officio suo remouere posit illum, vide glossam.1.l.3.tit.18.par.6.&glossas.l. 4.ibidem per illum textum.
Et an statim quod contra tutorem lis cœpta fuit alius loco ipsius dari debeat, vide ibidem in glo.2.&.3.per text.ibi.
TVTOR obligat, hypothecat vel pignorat.
Tutor an teneatur exprese obligare bona sua pro rebus minoris conseruandis, vide glo.7.l.94.tit.18.par.3.
Tutor an posit generaliter obligare bona minoris sine iudicis decreto pro obseruantia contractus liciti, vide glo.2.l.4.tit.5.par.5.
Et an posit quomodo velit res minoris alienare vel qualiter illud facere teneatur, vide ibidem cum glossis sequentibus.
Tutor an posit hypothecare res minoris sicuti illud prælato facere licet vide.d.glo.2.l.4.tit.5.par.5.
Tutor an posit pignorare mobilia ad vtilitatem minoris, vide glossam.3. in fine.d.l.4.
Tutor an posit obligare bona immobilia sui minoris quæ seruari potuerant sine iudicis decreto, vide glo.3.l.8.tit.13.par.5.
Tutor an videatur bona sua tacite obligare pro administratione rerũ sui minoris, vide glo.4.l.23.per tex.ibi tit.13.par.5.
Et an bona tutoris dati ad litem sint tacite obligata minoribus, vide.d.gl. 4.columna.2.
Et an bona hæredum tutorum sint tacite obligata minoribus, vide ibidem.
Tutor si cum pupillo expensas fecerit an pro eis bona pupilli sint ei tacite obligata, & an posit bona pupilli retinere quousque illud sibi soluatur, vide.d.glo.4.in fine.d.l.23.
Et an bona fideiussorum & hæredum tutoris sint tacite obligata ipsi minori, glo.8.l.21.per text.ibi.tit.16.part.6.
TVTOR AVTHORATVR, & an tutor ipso authorante posit res minoris sui bona fide emere, vide glossam nonam ad finem legis.4.titulo.5.par.5.
Tutoris authoritas an requiratur simul cum iudicis decreto quando ipse vel alius tutor res immobiles minoris emunt, vide glossam decimam ibidem.d.l.4.
Tutor debet authorari quando pupillus cum aliquo vult contrahere societatem & quando eius authoritas non sufficiat, vide glossam sextam l.1.tit.10.par.5.
Tutor quando posit authorari in stipulatione sui infantis, vide glo.2.l. 4.tit.11.par.5.
Tutor si non fuerit vtiliter authoratus tenetur & facta per minorem sine eius authoritate non valent, vide glo.5.l.17.tit.16.par.6.
Et an cum minor respondit de veritate exigatur tutoris authoritas, vide dictam glo.5.
Et an debeat ista authoritas interuenire quando per creditores minorũ res ipsorum vendunt, vide ibidem in fine.
Tutor per se non per alium authoritatem præstare tenetur, & quibus verbis, & an posit authorare & ex interuallo, vide glo.7.ibidem.
Tutor si authorauerit factum minoris, an minor si læsus sit posit in integrum restitui, vide glo.2.l.2.tit.19.par.6.
Et an cum minor se restituit contra tutorem sint tutori cedendæ actiones & ei competat beneficium restitutionis, vide.d.glo.2.
TVTOR QVIS CVI ET A QVIBVS DETVR. Et tutores esse possunt etiam infames, vide glo.7.l.3.tit.6.par.3.
Eo scilicet, quia illud est onus non honor, vide ibidem.
Tutor dari non potest seruo neque ei qui est sub alterius potestate, vide glo.1.l.1.per text.ibi.tit.16.par.6.
Et an laicus posit esse tutor clerici, & quid in clerico in minoribus ordinibus constituto vel si fuit per iudicem ecclesiasticum confirmatus, vide dictam glos.1.
Tutor dari potest nato & adhuc non nato, puberi autem non, vide glos. 2.l.1.tit.16.par.6.
Tutor

Tutor non solum datur rebus minoris sed & personæ, & an cum minore habitare teneatur, vid.gl.6.d.l.1.
Tutor an posit dari in codicillis, vide glossam secundam.l.2.titu.16.partita sexta.
Tutor potest a patre, vel ab auo filijs, vel nepotibus, natis, vel non natis dari, & an hoc liceat patronis, vid.gl.l.3.tit.16.par.6.
Et quid si pater qui vult tutorem dare minor sit.25.annis, vid.gloss.1.in prin.d.l.3.
Et an in tutore testamentario requiratur decretum iudicis, vide ibidem.
Tutor filijs in potestate, & nepotibus dari debet non emancipatis, & an filio exhæredato dari posit, vide gl.2.d.l.3.per tex.ibi.
Tutor a patre filijs datus etiam filiabus datus videtur tam natis quam nascituris, vid.gl.3.l.3.tit.16.par.6.
Tutor quis esse posit, vel non, vid.gl.l.4.per tex.ibi.tit.16.par.6. & gl.l. 5.ibi.per illum tex.
Tutor an a iudice dari debeat quem mater elegerit quæ ad secundas nuptias transire vult, & an datiuus petitus a matre præferatur legitimo, vide dict.glo.3.
Tutor cum a iudice datur, an prius cognati, & agnati citari debeant, vi.d. gl.3.ad finem.
Tutor a matre filio suo datus, an & quando per iudicem confirmari debeat, & an præcedente inquisitione, vel non, vide glo.1.3.&.4.l.6.tit. 16.partita.6.
Et an cum tutor a matre datur requiratur satisdatio ipsius, vid.d.glo.2.in fine.dict.l.6.
Et an tutor confirmatus a iudice præferatur legitimo, vel admittat tutorem datiuum secum, vid.gl.4.d.l.6.
Tutor an esse posit seruus alienus, vel proprius, & an per hoc sibi videatur data libertas, vid.gl.l.7.per tex.ibi.tit.16.par.6.
Tutor an posit per patrem filio suo natuali, vel spurio dari, vid.gl.1.l.8. per tex.ibi.tit.16.par.6.
Et quid si pater naturalis dedit vnum tutorem mater vero alium, an concurrent, vel vnus præferatur alio, vid.d.gl.1.
Tutores qui esse non posint quando a patre filijs suis dati non fuerunt, vid.gl.l.9.per tex.ibi.tit.16.par.6.
Tutores plures a testatore dati si ad vicem se impediant, an iudex eligere posit vnum, & eidem administrationem dare. vid.gl.l.11.per tex.ibi. tit.16.par.6.
Tutor per quem iudicem dari debeat, & plura in hoc, vi.gl.3.l.12.per tex. ibi.tit.16.par.6.
Tutor principaliter datur pupillo non rebus suis, vide dictam glossam.2. ad finem.
Tutor si sit a iudice datus sine inquisitione, an datio teneat, vid.gl.3.l.12. &.5.l.9.tit.16.par.6.
Tutor a iudice datus debet esse diues, vid.glo.5.colum.2.l.9.& gl.3.l.12.titu.16.par.6.
Tutor quãdo per iudicem ad petitionem cuiuslibet de populo vel nemine petente dari posit, vid.gl.7.d.l.12.
Tutores a quibus iudicibus dari debeant, vide glo.9.10.11.&.13.d.l.12. tit. 16.partita.6.
Tutor dari potest vltima die pubertatis, & in quo differant tutor, & curator, vid.gl.15.d.l.12.
Tutor quis esse posit, vel non, vide glossas.l.14.per tex.ibi.titul.16. partita sexta.
Tutor an posit esse infamis, vel indignus.glo.8.l.7.per tex.ibi.tit.6.partita septima.
TVTOR IVRAT, vel IVRATVR CONTRA EVM.
Tutores tenentur ad iuramenta quæ non respiciunt voluntatem solam sed credulitatem, seu veritatem, vid.gl.9.l.5.tit.11.par.3.
Tutores non reddentes rationem puniuntur, vt falsarij, & contra eos iuratur in litem, vid.gl.1.l.6.tit.11.par.3.
Tutor licet a principio fecerit inuentarium si omnia bona minoris non scripsit iuratur contra eum in litem, vid.gl.3.l.6.tit.11.par.3.
Et propter culpam tutoris iuratur contra eum in litem, vid.glossam quintam.ibidem.
Et an in isto casu iuretur secundum interesse singulare, & affectionis, vid. ibidem.in gl.6.
Et an iuretur contra eius hæredes, vid.ibid.in gl.8.
Tutor quid iurare, & promittere debeat, & alia, vid.gl.5.per tex.ibi.l.94. tit.18.par.3.
Tutor an teneatur iurare, & quid, & an facta per eum nullo præstito iuramento teneant, & quid si non fecit inuentarium, vid.gl.7.l.9.titul.16. partita.6.
Et an iuramentum posit remitti per testatorem, vid.ibid.
Et an mater teneatur satisdare, vid.ibid.in gl.8.
TVTOR AGIT ACCVSAT, vel CONVENITVR.
Tutor ad hoc vt agere posit in iudicio nomine pubilli debet copiam inuentarij ostendere non tamen totum inuentarium dare debet.gl.1.l. 1.tit.3.par.3.
Tutor sub qua forma constituat procuratorem, vt in iudicio res minoris petat, vid.gl.1.cum seq.l.96.tit.18.par.3.
Et an in hac constitutione procuratoris causa interuenire debeat saltim generalis, vid.gl.2.ibid.
Et an illum ad illum actum tantum constituere posit, vel ad ea quæ sunt voluntariæ iurisdictionis, vid.ibid.in gl.3.
Tutor an posit agere contra actorem constitutum ad rem pupilli petendam in iudicio. vid.d.gl.3.in fin.
Et an talis actor constituatur periculo tutoris, vid.ibid.
Tutor legitimus an debeat satisdare & qualiter eius fideiussor se posit obligare, & an fiet exequutio in fideiussorem istum sine eo q prius tutor debeat conueniri, & quando, vid.gl.6.l.94.tit.18.par.3.
Tutor qualiter & quando posit nomine sui minoris aliquem criminaliter accusare, gl.2.&.3.l.6.tit.1.par.7.per tex.ibi.
Et si in absentia tutoris a iudice procurator minori datus sit legitime, an & ad quid datio teneat.gl.2.in fi.l.6.tit.1.par.7.
Tutor qui rem pupilli dolose subtrahit, an actione furti conueniri posit. gl.1.l.5.per tex.ibi.tit.14.par.7.
TVTOR EXCVSARI quando posit, vid.gl.6.cum seq.l.13.per tex. ibi.tit.16.par.6.
Tutor an excusetur si posuit factorem communi opinione diligentem, & fidelem.gl.8.l.15.tit.16.par.6.
Tutor qui bona fide opus fecit, vel perfecit, an excusetur, & expensas ibidem factas repetat vid.ibid.in gl.9.d.l.15.
Tutor ex quibus causis excusari posit ne tutelam administret. vid.glo.l. 2.per tex.ibi.tit.17.par.6.
Tutor si se malitiose excusauerit, an teneatur ad damnum interim proueniens, vid.gl.1.d.l.2.
Tutor intra quantum tempus se excusare teneatur, vid.gl.1.l.4.per tex. ibi.tit.17.par.6.
TVTRIX an posit esse mater, vel auia, & quando, & quid in alia muliere, vid.gl.6.7.&.8.l.4.per tex.ibi.&gl.1.l.5.tit.16.par.6.
Et quibus ipsa in tutelæ susceptione præferatur, & quid si luxuriose vixit, vel si minor sit.25.annis, vid.d.gl.7.
Et quid si mater fuit in testamento patris tutrix nominata, & postea pater reuocauit illam particulam testamenti, an postea ipsa admittatur tanquam tutrix legitima.gl.9.d.l.4.tit.16.par.6.
Et quid mater permittere & facere debet quando filij tutelam suscipit, vide ibid.in gl.10.11.12.&.13.
Tutrix testamentaria si sit mater alicuius etiam tunc tenetur renuntiare secundis nuptijs, & velleiano, vi.d.gl.11.
Et quæ mater renuntiare tenetur, & de effectu talis renuntiationis, vi.ibi. glo.12.&.13.
Tutrix an posit esse mater, & cæteris præferri quando filio succedere nõ potest ex aliqua causa, vid.d.gl.13.d.l.4.tit.16.par.6.
Et quid si mater nuptias contraxit, vid.d.gl.d.l.4.
Et quid in sponsa, vid.gl.1.l.5.ibid.
Et an mater quæ propter secundas nuptias fuit a tutela exclusa, an si viduetur illam reassumere posit, vid.gl.2.l.5.tit.16.par.6.
Et an exclusa matre a tutela propter secundas nuptias locus sit tutori legitimo, vel datiuo, vid.gl.3.dict.l.5.
Tutrix si sit mater testamentaria, vel legitima, an tunc satisdare teneatur. gl.8.l.9.tit.16.par.6.
TVTVS an sit in conscientia qui præscriptione iam completa scit rem esse alienam.gl.1.l.12.tit.29.par.3.
Tutus an sit in conscientia qui bona fide ignorans debitum illud præscripsit legitimo tempore, vid.ibid.

V.

VACA si furetur & bonæ fidei possessor vendat, & pariat quãdo fructum suum talis bonæ fidei possessor faciat suum, vid.gl.2.l.5.tit.29.par.3.
VACILLARE & an testis vacillans coram iudice torqueri debeat, & qualis, & quando, & an idem sit in causa ciuili, vid.plura per gl.1.2.&.3.l.8. per tex.ibi.tit.30.p.7.vi.infra in verb. VARIARE.
VAGABVNDVS vbi de criminibus ab eo commissis conueniri posit, vid.gl.7.l.15.per tex.ibi.tit.1.par.7.
VALOR beneficij nõ debet considerari secundũ distributiones quotidianas, vid.gl.9.l.19.tit.16.par.1.
Valorem rei suæ vnusquisque scire præsumitur, & qualiter hoc intelligatur, vid.gl.4.ad fi.l.56.tit.5.par.5.
Et in breui tempore non præsumitur mutatio valoris, vid.ibid.in glos.6. in principio.
Et ad valorẽ rei debet fieri æstimatio cũ qualitatibus ipsius.vid.d.gl.6.

Universidad de Deusto Biblioteca

Testes deponentes super valore rei, an debeant reddere rationem dicti sui etiã non interrogentur, vid.ibid.
Valor legitimæ filiorum referri debet ad tempus mortis patris, vid.gl.10. in fi.l.7.tit.1.par.6.
VALBASORES qui dicantur, vid.gl.2.l.13.per textum ibi.titulo.1.partita secunda.
VANAE voces populi non sunt audiendæ nisi iusta acclamauerint, vide gl.9.17.in proœ.part.
VARIARE an liceat pro non præsentando aliquem, & an semel, vel pluries sibi liceat, vid.gl.1.l.6.tit.15.par.1.
Variare vbi permittitur pro vna tantum vice debet intelligi, vide dictam glossam.1.
Variatio dicitur quædam temeritas, vid.ibid.
Variare quando non posit licere patronis, vid.ibidem.in glossa.2.in principio.
Variatio an licita sit lite pendẽte inter præsentatos si tertius præsentetur, & quid si vnus de præsentatis, vid.ibid.
Variare qualiter liceat patrono, vid.ibidem.in glo.3.d.l.6.titulo.15.par.1.
Variatio in malum, & prius nõ admittitur sed in meliorem, vel æquè idoneum, vid.ibid.in gl.4.d.l.6.
Variare potest patronus laicus in præsentando interim quod episcopus talem præsentationem non confirmauerit clericus vero patronus nõ, vid.gl.1.&.3.l.7.ibid.
Quod in clerico patrono procedit quando illud ius sibi tanquam clerico competit secus si ratione patrimonij quia tunc sicut laicus poterit variare.vid.gl.2.d.l.7.tit.15.par.1.
Variare an posit vnus ex patronis, si ambo simul in vnum a principio cõsenserunt, vid.ibid.in gl.3.
Variare in iudicijs est odiosum, vid.gl.2.l.10.tit.7.par.3.
VARIATIO, & an & quando ille cui electio data fuit posit variare, & quid in vltimis voluntatibus, vel in contractibus siue electio valeat, vel non, & an quando variatio permittitur posit quis plus quam semel variare, vid.gl.1.&.2.l.25.tit.9.par.6.
Variatio non habet locum postquam fuit alicui iam ius quæsitum, vide dict.gl.1.in fi.
VARIANS, vid supra proximè.in verbo, VARIARE.
VASSA an veniant vino alicuius legato, vide glo.9.l.5.per tex.ibi.tit.33.partita.7.
VASSALLI debent personaliter dominum iuuare quando ex interuẽtu suæ personæ magnum auxilium paratur domino, vid.glo.5.l.52.tit.6.partita.1.
Vassalli & subditi excommunicatorum ipso facto post annum sunt absoluti ab omni obedientia dominorum, vid.gl.5.l.32.tit.9.par.1.
Vassalli an debeãt succurrere domino excommunicato si hoste brachio armato veniant ad deuastandum terram, vid.ibid.
Et quid si dominus esset excommunicatus propter apostasiam a fide, vi. ibidem.
Vassalli ratione feudi an debeant dominum defendere sumptibus suis, vide gl.1.l.17.tit.18.par.[illegible]
Vassalli an teneantur salutem domini sui suæ propriæ præferre, vid.gl.6.l.2.tit.19.par.2.&gl.5.l.4.tit.27.par.2.
Vassalli an teneantur Regi suo suis proprijs sumptibus iuuare ad bellum quando intrat in terram inimicorum, & quando, vid.glo.1.l.7.titu.19.partita.2.
Vassalli an posint compromissum facere de causa feudali, vid.gl.2.l.24.tit.4.par.3.
Vassalli an posint esse testes contra dominos, vide glossam.3.l.18.tit.16.partita.3.
Vassallus curare debet ne castrum veniat in manibus inimicorum domini alias dicetur perdere castrum, vid.gl.16.l.68.tit.18.par.3.
Vassallus si non vult domino suo fidelitatem iurare denegatur ei inuestitura, vid.gl.18.d.l.68.
Vassallus iurare debet quod exaltabit dominum suum quantum in se sit, vid.ibid.in gl.19.
Sed an contra Regem, vid.ibid.in gl.20.d.l.68.
Vassallus si ex torrente, vel fossato domini duxerit aquam in proprium prædium per longissimum tempus, an præscribat, vid.glo.5.l.15.tit.31.partita.3.
Vassallus cognoscens concubinam, vel vxorem domini priuatur feudo, vid.gl.1.in proœ.tit.14.par.4.
Vassallus an domini salutem propriæ saluti anteponere teneatur, vid.gl.4.l.5.tit.21.par.4.&gl.1.l.4.tit.24.par.4.
Vassalli si liberentur per dominum adultũ a fidelitate quam ei præstare tenentur, an talis liberatio teneat, vide glossam septimam.l.1.titul.22.partita.4.
Vassallus dominum inopem alere tenetur, & an de redditibus feudi, vel de proprijs bonis illud facere debeat, vide glossam.14.l.8.titulo.22.partita quarta.
Et an valeat argumentum de vassallis ad libertos, & ècontra, vide ibid.
Vassallus amittit feudum si in mortem domini fuerit machinatus, vide gl.5.l.5.tit.24.par.4.
Et quid si dominus concubuerit cum vxore, vel cõcubina vassalli, an propter hoc ius naturalitatis quod in eo habet amittat, vid.ibi.gl.6.
Vassallos soli nobiles illos habere posiunt, vid.glo.3.per tex.ibi.l.1.tit.25.partita.4.
Vassallus propriè quis dicatur, & an subditus ratione iurisdictionis ita dicatur, vid.gl.1.l.2.tit.25.par.4.
Vassalli si a Rege alicui donentur de quibus intelligi debeat, vid.dictam glossam.1.
Vassallum alterius potest quis se ipsum constituere sine expresione causæ, vid.gl.1.l.4.tit.25.par.4.
Vassalli in quibus casibus teneãtur osculare manus Ducibus, Marquionibus, & baronnibus, vid.gl.2.l.5.per tex.ibi.titulo vigesimoquinto.partita quarta.
Vassallus tenetur parere domino in.34.casibus.de quibus vide remisiuè per gl.1.l.6.tit.25.par.4.& ibi gl.2.
Vassalli in pluribus casibus dominis seruire tenentur quos ponit glo.2.per tex.ibi.l.6.ibid.
Vassalli qui feudum a dominis obtinent in quibus grauari onerariq; posint a dominis, siue Ducibus, siue baronnibus, vid.ibid.
Et quando ad idem teneantur vassalli Burgenses, seu alij subditi ratione iurisdictionis, vt ad aliqua onera teneantur, vid.ibidem.in columna prima.
Et vassallis non possunt collectæ, vel angariæ imponi a dominis quia ista sunt regalia solique principi competunt, vid.ibid.
Et an domini collectas imponere posint de nouo quando fuit eis concessum castrum sub eorum protectione, & regimine cum mero & mixto Imperio, an vero tunc ius collectandi remaneat apud eos quibus primo competebat, vid.d.gl.2.col.1.in fi.
Vassalli an teneantur gratis hospitia dominis dare seu baronnibus, & an hoc solis principibus pertineat, vide dictam glos. 2.columna.1.in fine.cum sequenti.
Vassalli baronnum quando subueniunt eorum dominis tunc Rex non imponit eis collectam in eodem casu, & quare, vide ibidem.colum.2.in principio.
Vassalli quando ad onera compellantur si domini ad hoc iuuentur consuetudine, & quando talis consuetudo per vim, & metum violentiamque introductam esse dicatur, & ex quibus istud colligi valeat, & cuius effectus sit, & tunc, & qualiter talis extraordinaria, & iniusta possesio eos tueri posit, & quid si contra consuetudinem adsit memoria hominum, & quid si sit immemorialis, & per quod tempus possessor in possesione tueatur in talibus impositionibus, & quid in petitorio, vid.d.glo.2.col.2.in medio.
Et quæ debeant domini probare, & deducere in articulis cum iuuãtur immemoriali, vid.ibid.col.3.in prin.
Et an in dubio iudicandum sit pro subditis quia præsumuntur inuiti præstitisse, vid.d.gl.2.col.3.in prin.
Vassalli si indebita seruitia præstiterint dominis suis illa per metum extorta præsumuntur, vide dictam glossam secundam.columna tertia.ad medium.
Vassalli tenentur dominis seruire non ore tãtum sed opere, & ore simul, vid.gl.3.l.5.tit.25.par.4.
Vassallus intra annum alendus est sumptibus domini qui a domino discedere non potest intra annum, vide glo.1.&.2.per tex.ibi.l.7.tit.25.partita.4.
Et quando, vid.ibid.in gl.4.
Vassallus.an a seruitio liberari posit renuntiando feudo quandocunque ipse voluerit, & quando non habeat locum talis renuntiatio.& quid in feudo francho, vel ligio, vide glossam quintam.l.septimæ.titul.25.partita quarta.
Vassallus si velit feudum, & dominum deserere quare ipse in propria persona illud facere debeat neque alius pro eo, vide glossam sextam.ibidem.
Et quando alius ad hoc admittatur ex qua causa, vide ibidem.in glossa septima.
Vassallus quando dominum deserere vult tunc feudum quod habet in manibus domini refutari debet non aliter, vid.glossam octauam.d.l.7.per tex.ibi.
Vassallus duorum an posit esse vnus in vno eodemque tempore, & quando sic, & in quo, vide glossam primam.l.octauæ.titulo.25.parti.4.per textum ibi.
Vassallus licet desinat esse vassallus alicuius non tamen debet dominum offendere, & quare, vide ibidem.in glossa secunda.per textum ibi.
Vassallus cui potius iuuare debeat, an dominum antiquum, vel nouum, & quid si primo domino non relicto alium dominum accepit cui iuuare debet si ambo rixentur, vid.ibid.in gl.2.
Vassallus licet dominum non iuuet excusabitur tamẽ in vno casu, vt propter hoc feudum non amittat, vid.ibid.in glo.4.
Vassallus non tenetur offerre domino seruitium nisi sibi denuntietur a domino, & quando, & in quibus sic, vide glossam secundam.l.9.tit.25.partita.4.
Vassallus tunc propriè vocari dicitur, quando dominus proprius, vel per literas eius, vel per suum procuratorem illum vocat, vid.ibid.in glossa tertia.
Et quales debeant esse literæ per quas ipse vocatur si postea vassallus non venerit ita quod feudo priuari posit, vid.ibid.
Et an sufficiat vnica interpellatio vel trina monitio requiratur, & an sufficiat mitti proclama generale per terras, & loca domini requirẽtis, vi.ibidem.
Vassallus si recusat seruitium quod promisit ista erit iustior causa quã alia vt feudo priuari posit, vid.gl.4.ibid.
Vassallus si dimittat feudum, an posit iurisdictionem domini declinare pro præteritis, vel pro futuris, vid.d.gl.4.
Et ad quid teneatur ipse si declinet domini sui iurisdictionem, & an ad duplum, vel interesse, vid.ibid.
Vassallus feudo priuari non potest nisi de culpa vincatur, vid. glossam.5.ibidem.
Vassallus an feudo priuari posit quandocunque domino suo placuerit etiam sine iusta causa, vid.d.gl.5.
Vassallus electus a Rege extra Regnum suum, an illi guerrã inferre posit, vid.gl.5.per tex.ibi.l.10.tit.25.par.4.
Vassalli Regis, an in isto bello deprædari posint ab inferente bellum cõtra Regem, vid.ibid.
Vassallus dominum adiuuare debet etiam contra Regem in vno casu nõ obstante quod iurauit illum non iuuare contra Regem, vide ibidem.in glo.11.
Vassalli si dominum adiuuando contra Regem aliquid lucrauerint illud Regi dare debent, vid.ibid.in gl.12.
Et an dicta in vassallis habeant locum in domesticis, vide ibidem.in glossa decimatertia.
Vassalli dominum sequi possunt si velint quando a Rege extra Regnum eijciuntur ad hoc tamen non possunt compelli, vid.glossam.2.l.11.tit.25.partita.4.
Vassallus alterius Regis, an posit pugnare contra Regem naturalem in cuius seruitio non est, vid.gl.3.d.l.11.
Vassallus an per solam mansionem cum domino qui a Rege extra Regnum electus fuit propter suum delictum in pœnam aliquam incidat, vid.ibid.in gl.6.
Vassallus qui cum barone expulso a Rege propter proditionem vadit tenetur redire quam citius posit, vi.gl.1.l.12.titulo vigesimoquinto.partita quarta.
Vassallus qui cum domino suo expulso a Regno propter proditionem suam exiuit si cum posit non redeat a crimine proditionis non excusatur etiam propter solam ipsorum mansionem cum domino, vid.gl.2.&.3.l.12.per tex.ibi.tit.25.par.4.
Vassalli si iuuent dominum proditorem, an ipsi, & eius filij in proditionẽ incidant, vid.gl.d.l.12.per tex.ibi.
Vassalli sequentes dominum transfugam ipsi, & ille proditionem committunt, vid.gl.1.per tex.ibi.l.13.tit.25.par.4.
Vassallus qui recepit feudum franchum ad quid teneatur, vid.gl.5.l.2.titu.26.par.4.
Vassallus si pro feudo seruitium extraneum a natura feudi promittat illud adimplere tenetur, vid.gl.6.l.2.tit.26.par.4.
Vassallus duorum, an posit aliquis esse, & quando, vid.gl.6.per tex.ibi.l.3.tit.26.par.4.
Vassallus quando feudum a domino recipit debet iuramentum fidelitatis præstare, & an illud facere posit per procuratorem, vid.glos.3.per tex.ibi.l.4.tit.26.par.4.
Vassallus si ex conuentione ad fidelitatis iuramentum non teneatur ad quid ipse, & tunc teneatur domino, & quid si postea cum obligatus nõ esset iuramentum præstitit, an contraueniendo incidat in periurium, vid.d.gl.3.d.l.4.
Vassallus an ad iuramentum fidelitatis teneatur quando seruitia fuerunt limitata, vid.ibid.in gl.4.
Vassallus qui feudum conditionatum recepit, & sic certum seruitium, an teneatur ad alium vltra expressum, & an teneatur, & tunc ad ea quę veniunt sub iuramento fidelitatis, vid.gl.1.l.5.tit.26.par.4.
Vassallus dominum præliantem adiuuare non tenetur quando notorie de eius iniustitia constat secus si de hoc dubitetur quia tunc adiuuare tenetur, vid.ibid.in gl.3.d.l.5.
Et quid si cognoscat iniustitiam domini, & aduersarij sui iniustitiam, vid.ibid.in gl.4.
Vassalli omnes qui in vno feudo successerunt, an omnes fidelitatem præstare teneantur, & quid si vnus ex eis nolit, an ipsius culpa alijs noceat, vt feudo priuari posint, vid.gl.5.l.6.tit.26.par.4.
Vassallus an posit feudum seruire per substitutum quando ipse ad hoc habilis non est, vid.gl.8.l.6.tit.26.par.4.
Vassallus an ex feudo ali debeat quando succesit illi impedimentũ per quod fuit priuatus, vid.d.gl.8.& ibi gl.10.
Vassallus an feudum amittat eo ipso quod religionem fuit ingressus licet infra annum exiuerit, vid.gl.11.ibid.
Vassallus potest feudo priuari ex pluribus causis, vid.gl.1.l.8.per text.ibi.tit.26.par.4.&gl.1.9.ibidem.
Vassallus & an procedat siue accusetur, & probetur siue accusetur tantũ, vid.gl.3.l.8.tit.26.par.4.
Vassallus si reuelet secreta domini, vel contra dominum aduocauerit, an feudo priuari posit, vid.ibid.gl.4.
Et an sufficiat manus eleuatio contra dominum licet illas in dominum non imponat, & quid si per alium faciat dominum vulnerari, vid.ibid.in glo.10.per tex.ibi.
Vassallus an teneatur dominum de carcere deducere si propter debitum sit carceratus, & an illud de sua pecunia soluere teneatur sub pœna priuationis feudi, vid.ibi.gl.11.
Vassallus si occidat filium, vel nepotem, vel fratrem domini, an per hoc feudo priuari posit, vid.gl.1.per tex.ibi.l.9.tit.26.par.4.
Et quid si vassallus interficiat fratrem suũ, vel proditoriè alium extra fratrem, vid.ibid.
Vassallus priuatur feudo si cum vxore domini volente, vel inuita vidua, vel non vidua concubina, vel sponsa nõdum traducta concubuerit, vide gl.2.d.l.9.
Vassallus si fuerit leno, & consentiat vt alius cum vxore domini commisceatur, an per hoc feudo priuari posit, vid.gl.4.ibid.
Vassallus an feudo priuari posit si cõcubuerit cum matre, vel sorore sui domini in domo domini manente, vid.d.gl.4.
Vassallus an feudum vendere posit, vel se cum tyranno componere qui res feudales posidet, vid.gl.1.in prin.per tex.ibi.l.10.tit.26.par.4.
Vassallus si feudum altero vendat, & ipse emens longissimi temporis spatio possederit, an ex hoc eius dominus vel agnati ad feudum illum antiquum vocati præiudicentur, vid.gl.3.col.1.q.1.&.2.per tex.ibi.l.10.tit.26.par.4.
Et an ex præscriptione grauetur vassallus, vt illa contra illum teneat licet non contra dominum, vid.d.gl.3.col.5.ad fi.
Vassallus si cum domino suo litiget in causa feudali quis tunc erit iudex, & an hodie iudex ordinarius de istis causis etiam feudalibus cognoscat excluso domino feudi, & pares curiæ, vid.gl.1.&.2.l.11.tit.26.par.4.
Vassallus si sit clericus, an pares curiæ posint esse iudices, vel non, vide ibid.in gl.3.in prin.
Vassallus vendens feudum ignorante eo non priuatur sed restituetur ad eum, vid.gl.4.ad fi.l.9.tit.2.par.5.
Et an tunc emptor posit sibi feudum retinere quousque a vẽditore satis fiat de interesse, vid.ibid.in.d.gl.4.
Vassalli Regis, an de Regis voluntate in alium transferri posint, vt ipse in eos dominium habeat, vid.gl.3.l.9.tit.4.par.5.
Vassalli alicuius si prohibeantur alienari sine expresione causæ, an talis prohibitio teneat, vid.gl.2.in fi.l.44.tit.5.par.5.
Vassalli potius tenentur vendere dominis suis res quas habent venales quam alijs extraneis, vid.gl.1.l.55.tit.5.par.5.
Vassalli si interueniente authoritate domini sui redditus inter se diuiserũt an successor sui domini sui posit talem diuisionem infringere, vel nõ, vid.gl.4.col.3.q.2.l.2.tit.8.par.5.
Vassallus an poterit alteri infeudare sub pacto incrementi sicut ipse habebat, vid.gl.1.l.35.tit.13.par.5.
Vassallus & an habere vassallos sit dignitas cui iurisdictio inest, & quid hodie, vid.gl.3.col.5.in med.l.32.tit.9.par.6.
Vassallus qui se ipsum occisit, an amittat feudum, vide glo.10.l.24.tit.1.partita.7.
Vassallos habere est quędã dignitas cui, & iurisdictio inest, vi.gl.10.col.2.post prin.l.2.tit.2.par.7.& gl.3.col.5.in med.l.32.tit.9.par.6.
Vassallus quãdo propter delictum priuatur feudo feudum semper reuertitur ad dominum, vid.d.gl.10.col.2.
Vassallus si ab aliquo iniurietur, an eius dominus actionem iniuriarũ intentare posit.vid.gl.1.l.10.tit.9.par.7.
Vassalli si a domino vendantur, & ipsi velint redimere libertates suas, & pretium emptori soluere an admittantur, vide glos.tertiam.l.4.tit.13.partita.7.
Vassallus si ad mandatum domini damnum dederit, an ipse, vel mandãs ad emendam teneatur, vid.gl.2.l.5.tit.15.par.7.
Vassallus an posit occidere dominum cum vxore sua turpiter inuentum, & quid in liberto, vid.gl.1.6.&.7.l.13.tit.17.par.7.
Vassallus & libertus æquiparantur, vide dictam glossam sextam.dictæ legis.13.

Universidad de Deusto
Biblioteca

VAssallus Regis pro eo mortem subire tenetur cum fuerit necesse. vid. gl. 1. l. 4. tit. 1. par. 7.
VASSALLAGIVM quod dicatur in italia, & quid istud cognomineturin Francia, & apud nos, & an istud nomen notum sit ab antiquis imperatoribus, vel a nouis inuentum, vid. glossas. in prooemio titul. 25. partita. 4.
Vassallagium ignorantiæ quod dicatur, vid. gl. 1. l. 2. tit. 25. par. 4.
VBERTAS vnius anni, an debeat compensari cum sterilitate alterius. G. gl. 2. l. 3. per tex. ibi. tit. 8. par. 5.
Vbertas quando dicatur, vid. gl. 4. d. l. 23.
VBI de vita hominis tractatur quæ omnibus alijs rebus est præferenda ibi cautius agendum est, vid. gl. 3. l. 4. tit. 7. par. 3.
Vbi maior numerus ibi minor intellectus. vid. glo. 15. in prooemio partitarum.
Vbi habet locum pactum ibi habet locum consuetudo, vid. gl. 1. l. 3. tit. 2. partita. 5.
VECTIGALIA soluent clerici negotiatores si ter admoniti non desistant a negotiatione, vid. gl. 3. l. 49. tit. 6. par. 1.
Vectigalia soluere non debent clerici ex rebus quas sine negotiatione vendunt, vi. gl. 3. l. 50. ibid.
Vectigalia quæ ex portibus deducuntur sunt de regalibus, vid. glo. 1. l. 11. tit. 28. par. 3.
Vectigal ratione portagij in qua quantitate solui debeat, & de isto vectigali, vid. gl. 4. cum alijs ibi. l. 5. tit. 7. par. 5.
Vectigalia solui non debent de illis rebus quas aliquis adducit sui, & suorum causa, & an credatur iuramento ipsius, & quando, vi. gl. 6. ibid.
Et quid si modo supradicto emerit, an si postea mutato proposito rem vendat, an aliquid soluere teneatur, vid. ibid. in gl. 8.
Vectigalia an solui debeant de his quæ portantur pro domo faciēda, vel reficienda, vid. ibid. in gl. 9.
Vectigal ex quibus rebus non debeatur, vide glossas. dict. l. 5. titul. 7. par tita quinta.
Et quid de mercatoribus deuiantibus a certo, & consueto itinere, vt vectigalia defraudarent, vid. ibid. in gl. 13.
Et an debeant omnes res suæ confiscari, & quando, vide glossam. 1. l. 6. ibidem.
Et an & quando ista procedant in minoribus. 25. annorum, vide ibi. glossam. 4. & 5.
Et an sic occultantes rem illam perdant ipso iure, vel post sentētiam, vid. ibid. glo. 5.
Vectigal si non fuerit solutum si postea res de qua debebatur pereat, an dominus ad æstimationem teneatur, vide glossam. 8. dict. l. 6. titulo. 7. partita. 5.
Vectigalia si de nouo imponantur in aliqua ciuitate, an ciuitas illam possit prætendere tertiam partem pro suis necessitatibus, vide gl. 2. l. 7. per tex. ibi. tit. 7. par. 5.
Vectigal de nouo imponi dicitur, siue de nouo imponatur, siue vltra solitum augeatur, vid. glo. 1. l. 9. tit. 7. part. 5.
Vectigalia a solo principe de nouo constitui possunt, vide glossam secūdam. dict. l. 9.
Vectigalia noua sine maxima causa institui nō debent, & an peccent Reges aliter imponentes, vid. gl. 6. ibid.
Vectigalia si ab exactore ipsorum exigatur sine causa sed tātum quia est impositum, an peccet, vid. d. gl. 6.
Et an quando impetratur rescriptum principis ad imponendum vectigal de nouo in aliqua ciuitate debeat ibi fieri mentio de alijs vectigalibus quibus ciuitas est oneratas sub pœna subreptionis, vid. ibid. in gl. 7.
Vectigal, & an consuetudo immemorialis æquipolleat priuilegio in imponendis vectigalibus de nouo in aliquo loco, vid. d. gl. 7.
Vectigal an possit imponi mulieribus in lupanari existentibus, vid. gl. 1. l. 1. tit. 22. par. 7.
VELL. Ep. æsumitur quisillud quod est consuetum fieri, vi. gl. 13. in medi. l. 2. tit. 15. par. 2.
Vellen non creditur qui obsequitur imperio patris, vel domini, vid. gl. 1. l. 9. per tex. ibi. tit. 14. par. 7.
VENARE non licet episcopis siue clericis, & quando sic, vid. gl. 10. l. 57. titu. 5. par. 1.
Venare an possit clericus in minoribus ordinibus constitutus, vid. gl. 10. l. 47. tit. 5. par. 1.
Venare an possit quilibet in quibuscūque locis, & an dominus istud prohibere possit, vid. gl. 4. l. 6. tit. 28. par. 3.
Venare licet omnibus, & est iusta, & quare, & qualiter acquirant dominium ferarum quas capiunt, vide glossam secundam. l. 17. titul. 28. partita tertia.
Venare non potest quis in fundo alieno post domini fundi prohibitionē alias quod capit erit ipsius domini, vid. gl. 3. d. l. 17.
VENATOR si insequatur feram vulneratam, & illa ab alio capiatur, an sua sit, vid. gl. 1. l. 21. tit. 28. par. 3.
Venatores de rebus venatis, an soluant decimam, & cui ecclesiæ, vi. gl. 4. l. 3. tit. 20. par. 1.
Venatores, & de bonis venationis, vid. gl. 1. per tex. ibi. l. 20. titulo. 5. partita secunda.
VENDITIO. Nominis debitoris. ditur.
Sub pœna dupli. Villæ, vel ciuitatis. Res alienæ.
Cum clausula. Rei dotalis. Pignoris.
Rei minoris. Maioriæ, vel feudalis.
Rei mobilis, vel immobilis. Prohibita.
Retractatur, vel rescin-
VENDITIO alicuius rei pro debito fiscali, an emptor habeat fiscum sibi obligatum pro euictione, vid. gl. 1. l. 13. tit. 18. par. 3.
Vēditio alicuius rei semper præsumitur esse libera, & quod talis res quicquam non debet, vid. gl. 11. d. l. 56. tit. 18. par. 3.
Venditio prædij minoris, an fieri debeat præcedente subhastatione, & quid in rebus mobilibus, vid. gl. 2. l. 60. tit. 18. par. 3.
Et an in tali alienatione decretum iudicis sit necessarium, & quando, vid. glo. 8. ibidem.
Venditio facta per patres prædicatores seu alios mendicantes extra fratres minores qualiter facienda sit. vid. gl. 5. l. 63. tit. 18. par. 3.
Venditio dicitur quando ibidem adfuit rei æstimatio, & pretium alias dicetur permutatio, vid. gl. 1. l. 66. tit. 18. par. 3.
Venditio an fieri possit de re in feudum data, & quando, vid. gl. 15. l. 68. titu. 18. par. 3.
Venditio salis sub quo pretio fieri debeat per priuatos apud quos sal inuenta fuit sal in alijs a Rege conducentibus, vide glossam. 3. l. 11. titu. 28. partita. 3.
Venditio rei cum traditione non sufficit ad transferendum dominium nisi pretium fuerit solutum. vid. gl. 2. l. 46. tit. 28. par. 3.
Et quid si venditori sit facta fides de pretio intra decem dies, an si tunc nō soluat rem quam tradidit vendicare possit, vid. gl. 3. ibid.
Et an in venditione gabellæ fructuum, an veniat vsusfructus hominum qui nascuntur, vid. gl. 3. l. 23. tit. 31. par. 3.
Venditio facta ecclesiæ, an sortiatur naturam contractus mutui, vid. glo. 2. l. 3. tit. 1. par. 5.
Venditio si nulla est sine pretio, & an sufficiat confessio venditoris de recepto si non declaretur, vid. gl. 1. l. 1. tit. 5. par. 5.
Et an idem erit si testes contra venditorem ita deponerent, vel contrariter, vid. ibid.
Venditio an teneat quando venditor confitetur se vendidisse iusto pretio ex quo pretium non declaratur, vid. d. gl. 1. l. 1. tit. 5. par. 5.
Sed an in isto casu dabitur actio præscriptis verbis si emptor, vel locator fruitus est re, vid. ibidem.
Et an tunc succedat arbitrium boni viri in declarando pretium ex qualitate rei, & quando, vid. ibid.
Venditio rei facta inuito domino quando valeat, vel non, vid. plures casus per gl. 1. l. 3. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.
Venditio an & quando non teneat eo quod scriptura non interuenit, vide gl. 1. l. 6. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.
Et qualiter hoc intelligatur, vid. gl. 1. ibid.
Venditio in qua arra interuenit, an teneat si venditor pro ea nolit stare si perdat arram, vid. gl. 1. l. 7. tit. 5. par. 5.
Et an tunc emptor possit contra venditorem agere ad interesse, vel non, vid. d. glo. 1.
Venditio rei si in omnibus sit perfecta tunc emptor ad pretium venditor vero ad tradendum compelluntur, vid. gl. 4. d. l. 7.
Et an in venditione requiratur quod simul præstetur consensus ementis, & vendentis, vel ex interuallo, vid. gl. 1. l. 8. tit. 5. par. 5.
Venditio fieri potest etiam si res quæ venditur non sit præsens, vid. gl. 2. l. 8. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.
Venditio an valeat si pretium ponatur in volantatem alterius contrahentium, & quando, vid. gl. 2. l. 9. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.
Et quid si pretium ponatur in manu tertij, an tunc venditio teneat nominato ab illo pretio, & quando non, vid. gl. 3. & ibid. per illum tex.
Et quid si nominando pretium vni ex contrahentibus multum lesit quid tunc fieri debeat, vid. ibid. in gl. 5.
Et quid si ante quam nominet pretium moriatur ipse tertius, vel aliquis ex contrahentibus, vel bona venditoris, an declarationem arbitrij confiscentur, vide ibid. in gl. 6.
Venditio quæ deficit in substantialibus venditionis non tenet secus si in accidentalibus, vid. gl. 2. l. 10. tit. 5. par. 5.
Venditio an teneat quando sit sine re quæ venditur, & quando, & qualiter hoc intelligatur, vide glossam. 1. & 2. l. 11. per tex. ibi. titulo quinto. partita. 5.
Venditio fructuum ex aliqua re valet si ex tali re fructus percipi solent licet in pauca quantitate, vid. gl. 3. & 4. ibi. per illum tex.
Venditio quæ consistit in sola re, an valeat, vid. ibidem. in glossa. 5. per tex. ibi.

Venditio

Venditio spei quam quis habet succedendi, quando valeat, vel non, & an iusta sit, vid. gl. 1. l. 4. & 4. l. 13. tit. 5. par. 5.
Venditio rei combustæ, vel destructæ non valet licet vendens credat nō destructam neque combustam, vid. gl. 1. l. 14. tit. 5. par. 5.
Et quid si vendantur fructus ex aliqua re qui tempore emptionis erāt deuastati, vid. ibid. in gl. 2.
Venditio rei quæ non est tempore emptionis nulla est neque valet, vide gl. 4. & 7. cum alijs ibi per illum tex. in. d. l. 14. tit. 5. par. 5.
Nulla facta distinctione scientiæ vel ignorantiæ, vid. ibid.
Venditio si tenuit, & ex aliqua causa competat actio exempto iuratur tunc in litem, vid. glo. 6. ibi.
Venditio an tenere possit pro parte, vid. gl. 8. ibid.
Venditio an teneat in totum quando venditor, & emptor scierunt quod res erat in totum peremptа licet tunc venditor illud emptori non dixerit, vid. gl. 9. d. l. 14.
Venditio facta de rebus publicis ciuitatis quæ sunt in vsu publico, & commercio ex quocunque titulo habitis, an & quando teneat, vid. glo. 2. l. 15. tit. 5. par. 5.
Et quando ibidem sufficiat licentia Regis, vel præsidis ciuitatis ita vt per talem licentiam venditio teneat, vid. ibid.
Et an idem sit dicendum siue ciuitas rem quam vendidit habuerit ex titulo donationis vel legati, vel ex alio quocunque titul. vid. d. gl. 2.
Venditio rei propriæ ciuitatis valet, & tenet de licentia præsidis, & aliorum dummodo non sit in vsu publico, vid. d. gl. 2.
Venditio iuris patronatus cum vniuersitate, quando teneat, & quando non. vid. gl. 4. d. l. 15. & gl. 8. l. 8. tit. 15. par. 1.
Venditio facta de affixis domus non tenet, aliquando vero sic, vid. glo. 1. cum alijs ibi. per illum tex. l. 16. tit. 5. par. 5.
Venditio vnius metalis, vel alterius rei vna pro alia, an teneat, vid. gl. 1. l. 21. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.
Venditio perfecta qualis esse dicatur, vide glossam. 3. & 4. l. 23. titulo. 5. partita. 5.
Et si nomen vendatur cuius sit periculum, vid. d. gl. 4. in fi.
Venditio an sit perfecta licet traditio rei nō interueniat, & quid si res ementa signetur, vid. ibid. in gl. 8.
Venditio facta in genere vini, vel alterius speciei, an ibi cadat tractatus de peremptione, vid. gl. 1. l. 24. tit. 5. par. 5.
Venditio an videatur facta in specie, vel ad mēsuram, & qualis sit in hoc ratio differentiæ quando generaliter dictum fuit, vid. gl. 2. ibid.
Venditio rei non ad mensuram ad quem tunc pertineat damnum, vel lucrum, an venditori, vel emptori, vide glossam. 1. per tex. ibi. l. 25. titul. 5. partita. 5.
Et quid erit si venditio facta sit sub conditione, vid. gl. 1. & 2. per text. illum ibi. l. 26. tit. 5. par. 5.
Venditio domus simpliciter facta, an videatur facta de puteo communi inter duas domos venditam, scilicet, & aliam, vid. gl. 3. l. 28. tit. 5. part. 5.
Venditio facta de aliquo olueto, vel vinea, an in tali venditione veniat molendinum pro oleo, vel torcular pro vuis quod ibi est in tali re vēdita, vid. glo. 1. l. 31. tit. 5. par. 5.
Venditio an sit vel locatio qualiter istud cognoscatur, vid. gl. 4. in fi. l. 34. titulo. 5. par. 5.
Venditio si fiat sub pacto adiectionis in diem si alius meliorem conditionem attulerit, an tunc primus emptor admittatur contra secundum volens rem eodem pretio, & meiorlatione, vid. gl. 1. l. 40. tit. 5. par. 5.
Venditio facta sub pacto adiectionis in diem, an debeat fieri in rem, vel in personam, vid. d. gl. 1.
Et an venditione prohibita per venditorem emptori, an videatur prohibita donatio, vel permutatio, vid. gl. 2. l. 43. tit. 5. par. 5.
Venditio sub pacto ne ab emptore manumittatur quando valeat, vid. gl. 3. l. 46. tit. 5. par. 5.
Venditio procuratoris, an valeat si facta sit postquam fuit a domino reuocatum mandatum, vid. gl. 4. l. 51. tit. 5. par. 5.
Et an requiratur quod emptor de reuocatione mādati certior etur, & quādo sic, vid. ibid.
Venditio rei a iudice facta pro executione sententiæ, an valeat ita vt emptor sit rei emptæ dominus ita ac si dominus illam rem sibi vendidisset vid. gl. 1. cum alijs. l. 52. tit. 5. par. 5.
Venditio an possit fieri per exactorem tributorum de propria ipsius authoritate, & quid hodie, vid. ibid. in gl. 2.
Et an tunc requiratur quod prius res subhastetur siue res quæ venditur sit mobilis siue immobilis, vid. ibid. in gl. 3.
Venditio si sit valida, & solennis facit dominium rei emptæ in emptorē transire alias non, vid. gl. 6. in fine. l. 53. tit. 5. par. 5.
Et quid si venditio a principe facta sit de re communi quam sic habet cū alio, & quid si illam pignorauerit, siue res sit diuidua siue indiuidua, vide per gl. 7. d. l. 53.
Venditio rei communis valet licet fiat in quocunque extraneo, vid. gl. 1. l. 55. tit. 5. par. 5.
Venditio an possit, an vero domino ratificari quam res quæ a alio fuit vēdita iam est præscripta, vel fuit mortua, vel est ipsius rei difficilis per sequutio, & an verus dominus possit agere ad rem præscriptam quando vendens non est soluendo, vid. gl. 4. l. 54. tit. 5. par. 5.
Venditio si fiat ex rei proprietate quam aliquis habet ex aliqua re, an vsusfructuarius tanquam habens partem in illa re possit illam retrahere, vid. gl. 2. q. 1. l. 55. tit. 5. par. 5.
Et quid in vsuario vel vsufructuario qui vendit partem quam habet in vsufructu, an consors illius iuris admittater ad retractum, vid. ibid.
Et quid in vendente actionem sua quæcunque sit si habeat consortes in illa re, an ipsi admittantur ad partem consortis, vid. ibid. in fi.
Et quid si dominus directi dominij illud vendat, an habens vtile habeat ius retrahendi, vid. d. gl. 2. in. q. 2.
Venditio & an verbum istud comprehēdat quamcunque alienationem, vid. glo. 4. d. l. 55.
Venditio mera in quo differat a datione in solutum, vide dictam glos. 4. dictæ. l. 55.
Et quid si res deturin solutum pro pecunia debita, vid. ibid.
Venditio si fiat ex aliqua re, an consors in minima parte admittatur ad retrahendum, vid. ibid. in gl. 5.
Venditio an potius omnibus consortibus fieri debeat quam vni ex eis tātum, & quare, & quando vendens ad hoc teneatur, vid. ibid.
Venditio si fiat cum pretio excessiuo, & vltra iustum valorem, an cōsors qui vult retrahere illud dare teneatur, vid. gl. 7. ibid.
Et quid si venditio fiat extraneo, an vicinus habeat istud ius retrahendi, vid. ibid. in gl. 8. d. l. 55. tit. 5. par. 5.
Et quid si venditio facta sit clerico, vel ecclesiæ, vid. ibid.
Venditio non valet vbi fuit deceptus emptor vltra dimidiam iusti pretij, & an idem sit in contractibus locationis, vel permutationis, vel in contractibus innominatis, vel in feudo, & emphyteota, vel in similibus, vide gl. 4. l. 56. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.
Et intra quantum tempus debeat re medium istud intentari, vide. d. glos. 4. in prin.
Et quando non possit allegari nec habeat locum talis exceptio vltra dimidiam, vid. ibid. post med. cum alijs glosis illius legis.
Et quod tempus debeat inspici in hac deceptione, an tempus contractus, vel præsens, vid. ibid. in gl. 5.
Et quæ veniant in consideratione quando de hac exceptione tractatur, vid. ibid. in gl. 6.
Et qualiter hoc concipiatur libellus, & quid si primus emptor alienauit in alium contra quem tunc agatur, vid. gl. 7. ibid.
Et si emptor qui decepit venditorem vltra dimidiam eligat rem restituere, an cum fructibus restituere debeat, vid. ibi. gl. 8.
Et si emptor qui decepit venditorem vltra dimidiam eligat rem restituere, an cum fructibus restituere debeat, vid. ibi. gl. 8.
Et quid si induxerit vendentem, vt sibi venderet minus iusto pretio, an tunc teneatur rem restituere vel teneatur ad pretij supplementum, vide dict. gl. 8.
Venditio si sit perfecta, an venditor possit agere ad supplementum veri pretij quando vltra dimidiam fuit deceptus, vid. ibid. in gl. 10.
Et an idem sit in emptore decepto quod in venditore dicendum sit, vide dict. gl. 10. ibid.
Et quid si ibidem interuenit iuramentum, vi. gl. 11. d. l. 56. tit. 5. par. 5.
Venditio nulla est quando dolus dedit causam contractui, vid. gl. 1. l. 57. tit. 5. par. 5.
Et quid si dolus non dedit formam contractui sed modo contrahendi, an tunc contractus sit ipso iure nullus, vid. ibid. in gl. 2.
Et quid si deceptus velit stare contractui quādo in contractu dolus interuenit, vid. d. gl. 2. d. l. 57.
Et quid de dolo danti causam constitutioni dotis, vel matrimonio spirituali, vel carnali, vel transactioni, vid. ibid.
Venditionem fictam arguit pretium confessatum, vid. glo. 1. l. 59. titul. 5. partita. 5.
Venditio siue sit perfecta siue non tunc erronea subscriptio non nocet, & quare, vid. gl. 1. l. 60. tit. 5. par. 5.
Venditio an & quando teneat si venditor tempore venditionis nihil emptori dixit de seruitute vel tributo quod illa res debebat, vid. gl. 1. l. 63. titu. 5. par. 5.
Et an sit in electione emptoris stare emptioni, vel agere ad interesse, vide ibid. glo. 4.
Venditio serui vel animalis non detecto eius vitio an teneat. vid. gl. 1. l. 64. & 65. tit. 5. par. 5.
Et quid si vitium sit patens, & quid si emptor supine ignorauit, & venditor sciuit, vid. gl. 1. l. 66. tit. 5. par. 5.
Venditio si resoluatur ex causa necessaria, vel ex causa volūtaria, an tūc pignus alicui datum teneat, & quando non, vid. gl. 1. l. 67. per tex. ibi. titu. 5. par. 5.
Venditio an dicatur quando vna res datur pro alia si ibidem pecunia interuenit, vel an sit permutatio, vid. gl. 1. l. 1. tit. 6. par. 5.
Venditio æqualis debet esse curiali, & incolis locorum, vide gloss. 1. l. 27. titulo. 8.

Universidad de Deusto Biblioteca

titulo.8.partita.5.
Venditio facta per emphyteotā de re emphyteotica quando valeat, vide gl.1.19.per tex.ibi.tit.8.par.5.
Venditio facta pro valde minori pretio, an præsumatur in creditorū fraudem facta, vid.gl.4.l.7.tit.15.par.5.
Venditio rerum proditoris per ipsum facta, an valeat, vel non, vid.glo.2.&.3.l.4.per tex.ibi.tit.2.par.7.
Venditio facta de re propria in ipsummet vendentem nulla est, & qua de causa, vid.gl.1.l.18.tit.5.par.5.
VENDITIO SVB POENA DVPLI, & venditiones quasi semper fiunt sub pœna dupli, & an habeant tacitam conditionem si euincantur, vid.gl.2.l.56.tit.18.par.3.
Venditio sub pœna dupli est multum assidua fieri, & quid si de duplo nihil fuerit dictum, & an simplum computetur in duplo, vid. d. gloss.12. dictæ.l.56.
VENDITIO CVM CLAVSVLA facta, scilicet (cum omnibus iuribus & pertinentijs, & cū accessibus) quid clausulæ istæ importent, vide glo.4.5.&.6.l.56.tit.18.par.3.
Venditio facta cū clausula scilicet (& toties pœna soluatur quoties, &c.) quid verba ista importent, vid.gl.13.d.l.56.
VENDITIO REI MINORIS, & an venditio prædij minoris fieri debeat præcedente subhastatione, & quid in rebus mobilibus, vid.gl.2.l.60.tit.18.par.3.
Et an in tali alienatione decretum iudicis sit necessarium, & quando, vide ibi.glo.8.
Venditio de re minoris facta præsumitur iustè facta si ibi authoritas iudicis adsit, & quando non teneat, vid.gl.8.l.60.tit.18.par.3.
Et qualiter solutio tutori facienda sit, & an confessioni suæ tantum standum sit de recepto, vid.gl.5.d.l.60.tit.18.par.3.
Venditio rei minoris vt alia res magis vtilis ematur valet, & tenet, vid.gl.9.dictæ.l.60.
Venditio rerum minoris siue mobilium, siue immobilium a tutore facta an valeat, vid.gl.3.l.4.tit.5.par.5.
Et debet fieri cum iudicis decreto, & quæ in ista cognitione debeant interuenire, vid.ibid.in gl.6.&.7.
Et quid si decretum iudicis inueniatur fuisse interpositum, an præsumatur fuisse omnes solennitates adhibitas, vid.ibidem.
Venditio, & an aduersus venditionem rei minoris fisci, vel ecclesiæ, vel reipublicè habeat locum restitutio quando alius plus pro illa re offert si illa publicæ subhastata fuit, & quando, vid.gl.3.&.4.per tex.ibi.tit.19.partita.6.
Venditio rei minoris, vel ecclesiæ a principe facta, an teneat cum causa, vel sine ea credens illam rem suam, vel sciens alienā, vel faciens de plenitudine potestatis, & quid præsumetur in dubio, & quid si talis res donetur ecclesiæ, vid.gl.4.l.53.tit.5.par.5.
VENDITIO REI MOBILIS, vel immobilis, & venditio rei immobilis ecclesiæ quibus interuenientibus valida sit, vid.gl.1.&.5.l.63.titu.18.partita.3.
Venditio rerum mobilium seu immobilium minoris a tutore facta, an valeat, vid.gl.3.l.4.tit.5.par.5.
Et debet fieri mentio cum iudicis decreto, & quæ in ista cognitione debeant interuenire, vid.ibid.in gl.6.&.7.
Et quid si decretum iudicis inueniatur fuisse interpositum, an præsumatur fuisse omnes solennitates adhibitas, vid.ibidem.
VENDITIO NOMINIS debitoris, an ipso sciente, & de eius consensu fieri debeat, vid.gl.2.l.64.tit.18.par.3.
Et an in tali venditione nominis titulus venditionis exprimendus sit, vide ibid.in gl.3.
Et an ille in quem actio cessa fuit expensas damna, & pœnam petere possit, vid.ibidem.in gl.6.d l.64.
Venditione nominis facta cuius sit periculum, vid.gl.4.in fine. l.23.tit.5.partita.5.
VENDITIO VILLAE vel ciuitatis seu castri, an ibidem iurisdictio data videatur, & an ius patronatus, vid.gl.8.l.68.tit.18.par.3.
Venditio villæ seu castri cum suo territorio, an intelligatur facta cum mōtibus stilibus, & syluestris, vid.gl.10.d.l.68.
Venditio facta de rebus publicis ciuitatis quæ sunt in vsu publico, & commercio ex quocunque titulo habitis, an & quando, vid.glo.2.l.15.titu.5.partita.5.
Et quando ibidem sufficiat licentia Regis, vel præsidis ciuitatis vt per talem licentiam venditio teneat, vid.ibidem.
Et an idem sit dicendum siue ciuitas rem quam vendit habuerit ex titulo donationis, vel legati, vel ex aliocunque titulo, vid.d.gl.2.
Venditio rei propriē ciuitatis valet, & tenet de licentia præsidis, & aliorū dummodo non sit in vsu publico, vid.ibid.in.d.gl.2.
Venditio iuris patronatus cum vniuersitate quando teneat, & quando non, vid.gl.4.d.l.15.& gl.8.l.8.tit.15.par.1.
Venditio villæ, vel castri vbi adest ius patronatus, an tale ius patronatus transeat statim licet de eo nihil dictum vid.gl.5.d.l.15.
VENDITIO REI DOTALIS æstimatæ per maritum quando valeat, quando vero non, vid.gl.4.l.7.tit.11.par.4.
VENDITIO MAIORIAE, vel feudalis, & an fieri possit venditio de re in feudum data, & quando, vid.gl.15.l.68.tit.18.par.3.
Venditio rei maioriæ prohibitæ alienari licita est quando in meliorem commuttat vendens, vid.gl.1.col.1.q.32.l.10.tit.26.par.4.
Venditio an prohibita videatur si in maioria simpliciter permutatio fuerit prohibita, vid.ibid.in.q.34.
VENDITIO PROHIBITA & venditio facta alicuius rei prohibitæ ne vendatur extra familiam, an & quando valeat licet extra familiam alienetur, vid.gl.1.col.1.q.6.l.10.tit.26.par.4.
Venditio rei maioriæ prohibitæ alienari licita est quando in meliorem commuttat vendens, vid.ibid.in.q.32.
Venditio an prohibita videatur si in maioria simpliciter permutatio fuerit prohibita, vid.ibid.in.q.34.
VENDITIO RETRACTATVR vel rescinditur, & venditio, an & quando rescindi debeat si res in plus quam valet vendatur, vi.gl.3.per tex.ibi.l.16.tit.11.par.4.& gl.l.56.per tex.ibi.tit.5.par.5.
Venditio si retractetur per.l.2.C.de resc.vend. an pretium quod deficit suppleri debeat per fratres illius in quem facta fuit maioria, vid.glo.1.col.4.q.37.l.10.tit.26.par.4.
Venditio rescinditur si debitor, vel Regis tributarius fraudulenter rem suam vendiderit, & quid in rusticis vendentibus res suas dominis suis, & quid de incolis seu assumentibus ordinem vel habitum in fraudem tributorum, vel de donatione facta in fraudem ipsorum, siue a patre in filium siue ab alio extraneo fiat, gl.1.l.56.tit.5.par.5.
VENDITIO DE RE ALIENA scienter facta, an valeat, & quid si res sit furtiua, & an tunc venditor teneatur tradere, & an tunc emptor possit ex tali titulo vsucapere, vid.gl.3.l.19.tit.5.par.5.
Et quando possit vendi res aliena sine vitio furti, vid.ibid.remissiuè.
Venditio facta de re aliena dicendo illam esse titij tunc vendens non suo sed procuratorio nomine vendere videtur, vid.d.gl.1.
Venditio si sit facta de re aliena, & postea illa res euincatur ab emptore qui sciens illam alienam emit cui tunc pretium illud applicabitur siue quando contractus est a iure prohibitus siue quando ita non est, vide gl.3.dict.l.19.
Et quid si sint duo emptores rei alienæ, & vnus ex eis sit sciens alius vero sit ignorans, vid.ibid.
Et quid si emptor fuit stipulatus sibi reddi pretium re euicta, an si sciens rem illam esse alienam emit, & postea euincatur, an sibi restituetur pretium, & quid in contractibus a iure interdictis, vid.ibid.in gl.4.d.l.19.per tex.ibi.
Venditio de re aliena a principe facta cum causa, vel sine ea credens illam rem esse suam, vel sciens alienam faciens tamen de plenitudine potestatis, an talis venditio teneat, & quid præsumetur in dubio, vid.gl.3.l.53.per tex.ibi.tit.5.par.5.
Et quid si res sit ecclesiæ, vel minoris, & quid si talis res donetur ecclesiæ, vid.ibid.in gl.3.
VENDITIO PIGNORIS quando fieri potest per creditorem, an tūc fieri possit nulla prius facta denūtiatione debitori, & quid si per pactū a principio hoc fuerit renuntiatum, vid.gl.2.&.5.l.41.tit.13.par.5.
Venditio pignoris per creditorem, an fieri debeat habita fide de pretio, vel præsente pecunia, vid.gl.3.l.43.tit.13.par.5.
VENDERE prohibetur quis extra locum vbi fructū collegit si ibi inest necessitas, vid.gl.4.l.15.tit.1.par.1.
Vendere suo quo pretio possit priuatus salem salinarijs a Rege constitutis, vid.gl.3.l.11.tit.28.par.3.
Vendere compulsus, an cogatur fidem habere de pretio, vid.gl.4.in fi.l.46.tit.28.par.3.
Vendere an possit vsurarius fructus quos ipse iam ex vsu percepit, & quādo, vid.gl.10.l.20.tit.31.par.3.
Vendere an possint ciues possessiones quas habent in aliquo loco, quando alibi se conferunt, vid.gl.4.l.26.tit.31.par.3.
Vendere an possit pater filium suū propter necessitatem famis, & an extra istum casum liceat patribus filios vendere, & quid si hoc aliqua consuetudine iuuetur, vid.gl.1.l.8.tit.17.par.4.
Vendere an possit pater filium suum presbyterum propter famis necessitatem, vid.gl.2.l.8.tit.17.par.4.
Et an liceat filio sicuti patri licet, vid.ibid.in.d.gl.2.
Ex tali tamen venditione filius non fuit factus seruus emptoris sed illi seruire obligatus, & dando pro se pretium quod ab emptore datum fuit ab hac obligatione liberatur, vid.gl.1.l.9.tit.17.par.4.
Vendere proprium patrimonium an teneatur filius, vt ex eo pater alimētetur, & quando istud facere teneatur, vide glo.11.l.2.titulo.19.partita quarta.
Vendere partem suam socius, an compellatur quando alius in loco communi ecclesiam construxisset, vid.gl.2.l.2.tit.22.par.4.

Vendere

Vendere compellitur dominus in vno casu quem ponit gl.3. dict.l.2.per textum ibi.
Vendere extra familiam si aliquis fuerit prohibitus, an & tunc vendere possit si requisiti alij de familia illud emere nolint, vid.gl.1.col.1.q.6.l.10.tit.26.par.4.
Vendere prohibitus rem maioriæ, an pignorare possit, vid.gl.1.col.4.q.31.d.l.10.tit.26.par.4.
Vendere prohibitus bene illud facere potest quando in meliorem causam illud commuttar, vid.ibid.in col.4.q.32.
Vendere res maioriæ bene potest conditor ipsius licet in ea venditionē illam retrahi maioriæ fieri prohibuerit quia illud in successionibus tantum habet locum, vid.glossam primam. columna.5. quæst. 47.l.10.tit.26.par.4.
Vendere an & quando quis compellatur rem suam, vid.plures casus per gl.1.l.3.tit.5.par.5.
Vendere an compellatur vicinus domum suam religiosis qui non habent locum ad habitandum congruentem, vid.ibid.
Vendere compellitur quis solum suum ad erectionem furcæ, vid. d.gl.1.in fi.l.3.tit.5.par.5.
Vendere non potest tutor rem minoris sui sine iudicis decreto, & quando sic, & qualiter istud facere possit, vid.glo.2.cum alijs ibi.l.4.titul.5.partita.5.
Et an possit generaliter obligare res minoris pro obseruantia contractus liciti etiam sine iudicis decreto, vid.d.gl.2.
Vendere an possit tutor res minoris siue mobiles siue immobiles fuerint, vid.gl.3.l.4.tit.5.par.5.
Vendere res minoris quando, & ex quibus causis tutor illud facere poterit, vid.gl.4.&.5.d.l.4.& gl.pen.l.60.tit.18.par.3.
Vendere an possit tutor res immobiles minoris pro eius magna vtilitate, vel tantum pro debito soluendo, vid.gl.5.d.l.4.
Et quid in ciuitate an pro commodo suo possit suas res immobiles vendere licet debitum non sit, vid.ibid.
Et quando tutor talia bona minoris vendit debet illud facere cum iudicis decreto, & qualis ista causæ cognitio esse debeat, vid.ibid.in glo. 6.
Et an præsumatur quod omnes solennitates interuenerunt vbi appatet iudicis decretum interpositum, vid.ibid.
Vendere an possit iudex res suas in loco illo vbi iurisdictionem habet, & qualiter hoc intelligatur, vid.gl.9.l.5.per tex.ibi.titulo quinto. partita quinta.
Et cum res venditur, an in venditione consensus vendentis, & ementis simul præstari debeat, vi.gl.1.l.8.per tex.ibi.tit.5.par.5.
Vendere an possit quis rem incertam ita vt emptio teneat, & quando, vide gl.1.&.2.l.11.per tex.ibi.tit.5.par.5.
Vendere bene potest quis fructus rei si ex tali re fructus nasci solent, vide ibid.in gl.3.&.4.per illum tex.
Vendere an possit quis spem quam habet succedendi alicui, & quando sic, & quando talis spes legitima dicatur, vid.glossam.1.3.&.4.l.13.tit.5.partita.5.
Vendere an possit ciuitas ea quæ sunt in vsu publico, & in omnium commercio, & quando sic de licentia Regis, vel præsidis ciuitatis, vid.glo.2.l.15.tit.5.par.5.
Et an idem sit dicendum siue ciuitas habuit rem illam quam vendidit titul.donationis vel legati, vel ex alio quocunque tit. vid.ibid.
Vendere potest ciuitas propria ipsius ciuitatis de licentia præsidis si illa non sint in vsu publico, vid.d.gl.2.
Vendere an possit aliquis ius patronatus quod habet cum vniuersitate, & quando talis venditio teneat, vid.gl.4.&.5.ibidem.& gl.8.l.8.titul.15.partita.1.
Et an ius patronatus transeat statim quod venditur villa cui adhæret licet aliud non sit dictum, vid.gl.5.d.l.15.
Vendere non potest quis ædibus affixum nisi quando domus minaretur ruinam, vid.gl.1.cum alijs ibi.l.11.tit.5.par.5.
Vendere non potest quis sibi ipsi rem suam propriam, & qua de causa, vide gl.1.l.18.tit.5.par.5.
Vendere non debent Christiani arma neque victualia hostibus fidei, & quid tempore pacis, vid.gl.1.3.&.4.l.22.per tex.ibi.tit.5.par.5.
Vendere non debet aliquis rem duobus, & de hoc vid.gl.1.cum alijs ibi.l.50.per tex.ibi.tit.5.par.5.
Vendere an possit exactor tributorum res alterius propria ipsius authoritate, & sine iudice, & quid hodie, vid.gl.2.l.52.tit.5.par.5.
Et quid in syndico villæ vel castri qui tenetur soluere collectam pro omnibus de villa, vel castro suo, vid.ibid.
Et an cum res venditur in casu supra dicto requiratur quod prius fiat subhastatio rei mobilis, vel immobilis, vid.gl.3.ibid.
Vendere an possit Rex rem alienam siue credat illam esse suam siue sciēs eam esse alienam illud faciat de plenitudine potestatis, vel si est res cōmuni inter ipsum Regem, & alium, an venditio teneat, vid.glo.2.l.53.ibidem.per illum tex.
Et quid si res aliena sit ecclesiæ, vel alicuius minoris, & quid si donetur ecclesiæ talis res aliena, vid.ibid.in gl.3.
Vendere an possit Rex vel donare rem quam habet communem cum alio siue sit res diuidua, siue indiuidua, siue ex tali venditione ipse Rex perciperet aliquam vtilitatem siue non, vid.gl.7.d.l.53.
Vendere potest quis rem quam habet communem cum alio siue res sit mobilis, vel se mouens, vid.gl.1.l.55.tit.5.par.5.
Vendere debet colonus frumentum, & alios fructus fundi domino potius quam extraneo, vid.d.gl.1.d.l.55.
Vendere si velit dominus proprietatis suam proprietatē, an vsusfructuarius tanquam habens partem in illa re possit illam retrahere, vid.ibid.in glo.2.q.1.
Et an istud verbum vendere comprehendat quemcunque alienationem, vid.gl.4.ibid.
Vendere, an debeat quis rem omnibus suis consortibus quam vni tantū, vid.gl.5.d.l.55.tit.5.par.5.
Vendere an teneatur quis eodem pretio curialibus quo, & incolis locorum, vid.gl.1.l.27.tit.8.par.5.
Vendere cogi non potest quis res suas pretio minus iusto, vid.d.glossa. dictæ.l.27.
Vendere an possit creditor fructus rei sibi pignoratæ vt compenset in sortem, vid.gl.4.l.2.tit.13.par.5.
Vendere an possit creditor pignus quod habet habita fide de pretio, vel præsente pecunia, vid.gl.3.l.43.tit.13.par.5.
VENDENS.
Rem ecclesiæ minoris, vel fisci.
Rem maioriæ, vel prohibitam alienari, vel ipsam maioriam, vel rem feudalem.
Rem alienam.
Rem communem.
Directum dominium.
VENDENS rem pro decem si tibi placet emens debet statim acceptare postea non poterit, vid.gl.8.l.6.tit.11.par.3.
Vendens agrum dicens ibi esse.10. iugera si non sint nisi.8. vel sint plura quid tunc agi debeat, vid.gl.3.l.56.tit.18.par.3.
Vendens rem cum accessionibus suis quid verba ista operentur, vid.glo.4.l.56.tit. 8.par.3.
Vendens vsumfructum rei (qui sine accessu per aliquem locum) est inutilis tunc etiam si nihil dicatur de accessu venit in venditione, vid.ibid.
Vendens rem aliquam cum omnibus suis iuribus quid verba ista importent, gl.5.l.56.supra dict.inferens ad quæstionem.
Et quid si cum haberem fundum integrum dimidia pars propter guerrā fuit mihi occupata, & vendito fundo illo, mihi pars illa sic occupata, & fossata fuit repleta, an venditori, vel emptori accrescat, vid.d.gl.5.l.56.tit.18.par.3.
Vendens rem specialiter alicui hypothecatam, an committat furtum, vide gl.9.ad fi.l.70.tit.18.par.3.
Vendens actionem an possit fidem habere de pretio, vid.gl.4.l.46.titul.28.partita.3.
Et quid in procuratore, vid.ibid.
Vendens cum adhoc fuerit compulsus, an compellatur fidem habere de pretio, vid.d.glo.4.
Vendens rem si retineat eam loco pignoris pro pretio, an ex hoc videatur translata possessio, vid.gl.1.l.9.tit.30.par.3.in fin.
Vendens de permissu testatoris aliquid de bonis vsusfructus, an eo finito ipse vel hæres eius teneatur ad pretium rerum alienatarum, vid.gl.7.l.20.tit.31.par.3.
Vendens rem credens illam integram, & sanam cum ita non sit, an tunc teneat venditio, vid.gl.1.l.64.tit.5.par.5.
Vendens rem affixam domui quam pœnam habere debeat, vi.gl.2.l.16.titu.5.par.5.
Vendens arma siue victualia hostibus fidei qualiter puniatur, vid.gl.1.3.& 4.l.22.per tex.ibi.tit.5.par.5.
Vendens vinum vel simile quod degustari solet in genere ad quem periculum pertineat, an ad emptorem, vel venditorem, vid.glo.1.l.24.tit.5.partita.5.
Vendens vinum in genere, an tunc dicatur venditum in specie, vel ad mēsuram, & quid operetur hæc diuersitas, an vno vel alio modo vēdatur, vid.gl.1.d.l.24.
Vendens alicui fundum, an post venditionem ad culturam teneatur, & & quando, vid.gl.1.l.28.tit.5.par.5.
Vendens domum, an videatur vendere puteum communem inter duas domos venditam, scilicet, & aliam, vid.ibid.in gl.3.
Vendens vineam, vel oliuetum, an videatur vēdere molendinū pro oleo, vel torcular pro vuis quod est in tali re vendita, vid.glo.3.l.3.titulo.5.partita.5.
Vendens rem in ludo, an & quando tenebitur emptori de euictione, vid.gl.9.l.36.per tex.ibi.tit.5.par.5.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum

Vendens rem duobus ad quid teneatur, & an venditio teneat, vid. gl. 1. cũ aliis ibi. l. 50. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.
Vendens rem pro exequutione sententiæ vel pro solutione tributi, an ad subhastationem teneatur siue res sit mobilis, siue immobilis, vi. gl. 3. l. 52. tit. 5. par. 5.
Vendens proprietatem rei quam habet, an tunc vsusfructuarius tanquã habens partem in illa re possit illam retrahere, vid. glo. 2. quæst. 1. l. 55. titu. 5. par. 5.
Et quid si vsuario, vel vsufructuario si vendat partem suam, an consors illius iuris admittatur ad retractum, vid. ibid.
Vendens actionem quam habet in rem extraneo, an admittantur cõsortes illius iuris, & actionis ad partem consortis, vid. in dicta quæstione prima. in fine.
Vendens rem suam fraudulenter, & vt euitet onera, an venditio valeat, vi. gl. 1. l. 59. tit. 5. par. 5.
Vendens simpliciter nunquam ad euictionem se obligasse videtur imo tacite videtur agi ne de euictione teneatur, vid. gl. 6. l. 50. titulo. 13. parti ta quinta.
Vendens rem duobus committit falsitatem & deipsius pœna, vid. gl. 6. & 7. l. 7. per tex. ibi. tit. 7. par. 7.
Et cui tradere teneatur si nondum nemini dedit, vide glossam octauam. ibi.
Vendens venenum, an debeat pœna mortis puniri, & quando, vid. glo. 2. cum alijs ibi. l. 7. per tex. ibi. tit. 8. par. 7.
VENDENS REM ECCLESIAE minoris, vel fisci, vel si cum sit creditor vendit pignus, an possit idem habere de pretio, vid. gl. 4. l. 46. titu. 28. par. 3.
VENDENS REM MAIORIAE vel prohibitam alienari, vel ipsam maioriam, vel rem feudalem.
Vendens rem maioriæ suæ cum Regis facultate, an talis venditio teneat si postea detegatur illum non esse verum maioriæ possessorem sed alium, vid. gl. 1. col. 1. q. 4. l. 10. tit. 26. par. 4.
Vendens rem maioriæ prohibitam alienari in illum qui de proximo in tota maioria succedere speratur si emens pretium soluat, an illud repetat, vel si non soluat possit se aliqua exceptione tueri, vid. gl. 1. col. 2. q. 7. l. 10. tit. 26. par. 4.
Vendens rem maioriæ de licentia Regis, & de consensu filij qui in maioria successurus erat, an pretium illius rei venditæ ad filium debeat pertinere, & in aliam rem conuerti, & quando non, & quid in dabio, vide d. gl. 1. col. 2. q. 8.
Vendens rem maioriæ vt debita testatoris soluantur, an incidat in pœnã alienantium res maioriæ, vid. in d. gl. 1. col. 2. q. 11.
Vendens rem maioriæ illi qui de proximo speratur in maioria succedere, an talis vendens in pœnam incidat si ab eo pretium recepit, vi. gl. 1. col. 2. q. 12. l. 10. tit. 26. par. 4.
Et quid si alienatio ex aliqua causa non tenuit, an alienans adhuc in pœnam incidat, vid. ibid. in. q. 13. d. gl. 1. col. 2.
Et quid si alienans sit primæ tonsuræ, an in eandem pœnam incidat si alienauerit, vid. ibid. in. q. 15.
Et quid si non alienet sed consentiat alium esse in ipsius possessione, vid. ibid. in. q. 16.
Vendens rem minimam maioriæ, an per hoc in pœnam incidat, vid. gl. 1. col. 3. q. 22. l. 10. tit. 26. par. 4.
Et an venditioni rei maioriæ consentiens cum esset proximior ad succedendum sibi in hoc aliquid præiudicet, & an huic pœnæ locus sit ante rei traditionem, vel post, vid. ibid. col. 3. in fi. q. 29.
Et an idem sit si remotior vocatus alienationi consentiret, & postea proximior consenserit an & quando ex tali consensu remotiori aliquod præiudicium generetur, vid. ibid. in. q. 39.
Vendens rem maioriæ propter famem an in pœnam incidat, vide ibidẽ. in column. quarta. quæstio. 30.
Vendens rem prohibitam alienari vt meliorem emat propter hoc in pœnam non incidit. vide ibidem in quæstione. 32.
Vendens rem maioriæ an in pœnam alienantis rem prohibitam incidat si in maioriæ constitutione tantum permutatio sit prohibita, vide ibidem in quæstione trigesima quarta.
Vendens maioriam, vel in hoc consentiens, an pretium petere possit, & quando sic, vel non, vid. ibid. in. q. 42.
Vendens rem feudalem sine consensu domini non tenetur illam præcise tradere, vid. gl. 1. ad fi. l. 19. tit. 5. par. 5.
VENDENS REM ALIENAM scienter, an venditio teneat, & an teneatur rem tradere, & quando, vid. gl. 1. l. 19. tit. 5. par. 5.
Vendens rem alienam dicendo illam esse sempronij tunc non videtur vẽdita nomine vendentis sed procuratoris. vid. ibid.
VENDENS REM COMMVNEM si venditor sit Rex, an & quando ea in venditionem facere possit, vid. gl. 7. l. 53. tit. 5. par. 5.
Vendens rem communem, an potius teneatur illam omnibus consortibus vendere quam vni tantum, & ex eis, & quare, vi. gl. 5. l. 55. tit. 5. p. 5.
VENDENS SVVM DIRECTVM dominium quod habet in re, an ibidem habens vtile dominium admittatur ad retrahendum, vi. gl. 2. q. 2. l. 55. tit. 5. par. 5.
Vendens suum directum dominium, an prius debeat emphyteotam requirere, an ipse velit habere æquali pretio, vid. ibid. in. d. q. 2.
VENDITOR.
Castri, villæ, vel ciuitatis.
Tenetur de euictione.
An teneatur de periculo.
Sub pacto adiectionis in diem, vel legis commissoriæ.
Deceptus vltra dimidiam.
Rei alienæ.
Venditor tenetur emptoris forum sequi, vid. gl. 1. l. 57. titulo sexto. parti ta prima.
Venditor & qui exprimens sub inuolucro, & generalitate verborum vitium equi, an liberetur. vid. gl. 1. l. 45. tit. 18. par. 3.
Venditor agri dicens ibi esse cẽtum iugera cum sint. 20. vel. 9. tantum an teneatur aliquid restituere si minus ibidem inueniatur, vel petere plus si maius, & quid in donatione, & quid si diuersa sit mensura, vid. gl. 3. l. 56. tit. 18. par. 3.
Et quid si vendat rem cum eius accessibus quid verba ista importent, vid. gl. 4. l. 56. tit. 18. par. 3.
Venditor an teneatur emptori reficere expensas etiam quando obtinuit in lite si promisit illam saluam facere, vid. gl. 10. d. l. 56.
Venditor si tempore venditionis nihil fuit dictum, an videatur rem venditam libera m tradere, & vendere, vid. gl. 11. l. 56. tit. 18. par. 3.
Venditor equi cum omnibus vitijs suis si sciebat vitium, & non dixit an teneatur, vid. gl. 3. l. 65. tit. 18. par. 3.
Et quid si per industriam venditoris renuntiasset emptor actiones sibi cõpetentes, vid. gl. 5. ibid.
Venditor rei specialiter pro debito hypothecatæ cõmittit furtum secus si generaliter hypothecata sit, vid. gl. 9. l. 70. tit. 18. par. 3.
Venditor tradens rem emptori sub nomine pretij non transfert in eum dominium pretio non soluto, vid. gl. 2. l. 46. tit. 28. par. 3.
Et quid si habuerit fidem de pretio ad certum terminum, & in eo sibi nõ soluatur, an rem vendicare possit, vid. gl. 3. ibid.
Venditor rem tradendo in dubio videtur habuisse fidem de pretio, vide gl. 4. l. 46. tit. 28. par. 3.
Venditor qui per vim ad hoc fuit compulsus, an compellatur fidem habere de pretio, vid. gl. 4. ad fi. l. 46. tit. 28. par. 3.
Venditor qui confessus fuit se recepisse pretium si postea appareat instrumentum promissionis pretij quid tunc, vid. d. gl. 4. in fi.
Venditor habens malam fidem in re vendita facit, vt ab emptore præscribi non possit minori tempore quam. 30. annorum, vid. gl. 1. l. 19. tit. 29. partita. 3.
Venditor rei in maiori pretio quam res valet, an ad pretij restitutionem teneatur, vid. gl. 3. l. 16. per textum ibi. titulo. 11. par. 4. & gloss. l. 56. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.
Venditor si per instrumentum confiteatur se recepisse pretium si illud non declaret, an valeat confessio, vid. glossam. 1. l. 1. titulo quinto. parti ta quinta.
Et an idem erit si testes ita deponerent contra venditorem, vel contra alium tertium, vid. ibid.
Venditor si confiteatur se vendidisse iusto pretio rem aliquam si pretiũ non declaretur, an teneat venditio, vid. ibid.
Et an isto casu detur actio præscriptis verbis si emptor vel locator fruitus estre, & an tunc succedat arbitrium boni viri in declarando pretium ex qualitate rei, vid. ibid.
Venditor qui pro re vendita arram recepit si postea nolit rem vendere, & perdat arram, an venditio tunc teneat, vel non, vid. glos. 1. l. 7. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.
Et an emptor possit & tunc agere ad interesse contra venditorem, vide dictam glo. 1.
Venditor præcisse tenetur ad tradendum si habet facultatem rei tradẽdæ estque perfecta venditio, vid. gl. 4. l. 7. tit. 5. par. 5.
Venditor & emptor an simul consentire debeat & quando possint ex interuallo, vid. gl. 1. l. 8. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.
Et an possit conuenire vt pro re pretium detur quod aliquis tertius nominauerit, & quid si nominando lædat, vid. ibidem. in glossa tertia, quarta & quinta.
Et quid si tertius iste moriatur vel aliquis ex contrahentibus vel bona vẽditoris ante declarationem arbitri consistentur, vid. gl. 6. ibid.
Venditor si tempore venditionis rei iple, & emptor sciebant rem quam emebant esse destructam, an venditio teneat licet venditor tempore venditionis illud non dixisset, vid. gl. 9. l. 14. tit. 5. par. 5.
Venditor si propter rem venditam sit consequutus pœnam non ex ipsa re sed ex contemptu commodum quod ex eo procedit accrescat emptori, vel venditori, vid. gl. 7. l. 23. tit. 5. par. 5.
Venditor an possit iterum vendere quando emptor non vult venire ad degustandum, vel mensurandum, & an istud sibi permittatur fieri ad

Septem Partitarum.

fui commodum vel ad minus incommodum emptoris non venientis. vide glo. 6. l. 24. tit. 5. part. 5.
Et an contractus inter eos gestus adhuc duret ipso emptore non veniente vel pro dissoluto habeatur. vide ibidem.
Venditor quibus concurrentibus possit rem venditã effundere & perdere emptore non veniente ad diem constitutum. vide gl. 8. d. l. 24.
Et quid si res empta ante mensurationem augeatur ita quod plus valeat quam tempore venditionis an augmentum illud ad emptorem pertineat vel ad venditorem. vide ibidem in glos. 11.
Et an lucrum vel damnum pertineat ad venditorem qũ res venditur sine mensura & pondere. vide gl. 1. & 2. l. 25. per tex. ibi tit. 5. par. 5.
Et quid si res vendatur sub conditione an damnum vel lucrum quod ei accrescit ad emptorem pertineat. vide gl. 1. l. 26. per illũ tex. titu. 5. p. 5.
Venditor an teneatur ad traditionem rei si sibi prius non offeratur pretium. vide glo. 1. l. 27. tit. 5. par. 5.
Venditor quando constituatur in mora ex parte emptoris non tradẽdo rem venditam. vide gl. 2. d. l. 27.
Et quid fiet quando ipsi non confidunt de se. vi. in. d. gl. 2. d. l. 27.
Venditor ante pretij numerationem si rem tradat emptori sub pacto, vt ad eum dominium non transeat donec pretium soluat an illud pactũ teneat. vide glo. 1. l. 28. tit. 5. par. 5.
Venditor an teneatur colere fundum iam alteri venditum & sic ipse ad culturam teneatur. vide, d. gl. 1. d. l. 28.
Venditor tenetur restituere fructus quos percepit ex re vendita antequã illam traderet. vide gl. 2. d. l. 28. tit. 5. part. 5.
Et quid in puteo communi domui scilicet emptæ & aliæ an empta domo videatur emptus puteus communis. vide gl. 3. ibidem.
Venditor si in vinea vendita habeat torcularem vel in olineto molendinum pro oleo an vinea vel olineto vendito videatur venditum molẽdinum vel torcular & quando. vide gl. 3. l. 31. tit. 5. par. 5.
Venditor an possit opponere contra emptorem quod sibi non denũtiauit quod super re vendita inquietabatur quando ipse erat absens vel constebat quod sibi non intererat denuntiationem fieri eo quod res notorie constabat esse alienam. vide gl. 4. l. 32. tit. 5. par. 5. in prin.
Et an emptor possit rem restituere non expectata sententia qũ constat illam non esse venditoris. vide ibid. in glo. 4. col. 2.
Et an sufficiat denuntiari principali licet non denuntietur fideiussori. vide. d. gl. 4. col. 2. in quæst. 1.
Venditor qualiter requiri debeat per emptorem qui in re empta inquietatur. vide ibid. in quæst. 7.
Venditor qui emptorem non defendit tenetur ad sumptus litis & ad interesse & alia damna. vide gl. 6. & 7. per text. ibi, d. l. 32.
Venditor qui emptorem non defendit ad duplam non tenetur si a principio non se obligauit. vide ibid. in gl. 8. per illum text.
Venditor quando emptori res euincitur an teneatur inuitus illam defendere si nolit quando in instrumento nihil dictum fuit. vide glo. 2. l. 33. titul. 5. par. 5.
Venditor potest assumere defensionem rei venditæ inuito actore. vide glo. 3. l. 33. titu. 5. par. 5.
Et an illam defendere debeat in foro emptoris vel venditoris. vide ibidẽ.
Venditor quãdo assumit defensionem rei suæ qualiter se habere debeat, & an admittatur animo nouandi. vide ibidem.
Et quid si persona emptoris sit legator, & actor dicat interesse sua cum eo potius quam cum venditore litigare an audiatur. vide ibidem.
Venditor si nolit rem defendere tunc emptor illud facere tenetur, quia alias etiam si denuntiasset non ageret de euictione. vide gloss. 4. d. l. 33. titul. 5. par. 5.
Venditor tenetur testes & instrumenta emptori defendenti causam dare. vide gl. 5. d. l. 33.
Venditor hæreditatis tenetur si tota hæreditas vel dimidia pars euincatur sed nõ de euictiõe rei singularis. vi. gl. 2. p text. ibi. l. 34. tit. 5. par. 5.
Venditor an possit appellare emptore damnato ex contumacia, & quando sic, vid. gl. 6. in fi. l. 36. tit. 5. par. 5.
Venditor si tempore sententiæ non sit præsens, & emptor sic, an emptor appellare teneatur. vid. gl. 8. l. 36. tit. 5. par. 5.
Venditor an lucretur arras, vel partem pretij solutam quando steriit per emptorem, vt contractus non adimpleretur si hoc non fuit deductum in pactum, vid. gl. 4. l. 38. tit. 5. par. 5.
Venditor vini si cum sciret non duraturum emptorem non admonuit, an periculum ad ipsum pertineat etiam quando in specie venditũ fuit, vid. gl. 2. l. 39. tit. 5. par. 5.
Venditor intra quantum tempus pretium reddere debeat emptori quãdo fuit factum pactum, vt ipso reddito res ad venditorem redeat, vid. gl. 1. l. 42. tit. 5. par. 5.
Et an ius competens venditori ex tali pacto possit per ipsum alij cedi, vi. ibid. in gl. 2.
Et quid si in principio non sit dictum nisi q; teneatur reddere reddito sibi pretio non tamen fuit dictum quod teneatur reuendere, an tunc cogatur, vid. glo. 4. ibidem.
Et an tunc emptor liberetur præstando interesse, & quando sic, vide dictam glo. 4.
Venditor si velit rem sibi restitui, & nolit agere ad pœnam positam in cõtractu si emptor non restituerit, an admittatur, vi. ibid. in gl. 5.
Venditor an possit agere contra secundum emptorem, vt sibi reddatur res ipso offerente pretio sicuti poterat contra primum emptorem, vid. gl. 7. & 10. ibidem.
Et an emptor ad reddendum cogatur quando rem a pluribus venditoribus emit si vnus ex eis partem suam velit reemere, vel quado iste vnus paratus sit totum re emere, & refundere totum pretium, vid. gl. 7. d. l. 42. tit. 5. par. 5.
Et quando res ab emptore reemitur præcedente pacto tunc res ex necessitate transit ad venditorem, vid. d. gl. 7. ad fi.
Venditore reemente vigore pacti resoluitur ius pignoris quãdo emptor illam alicui obligauit ex aliqua causa, vid. ibid.
Et quid si sint plures hæredes emptoris, & vnus possideat rem illam solũ modo, vel communiter cum alijs, an condemnetur ad restitutionem, vid. ibidem.
Et quid si emptor propter suam culpam rem nõ possit restituere, & quid si ex necessitate distraxit, vid. ibid. in gl. 9.
Venditor si prohibeat venditionem fieri, an videatur prohibita donatio vel permutatio, & quando sic, vid. gl. 2. l. 43. tit. 5. par. 5.
Venditor si prohibeat rei alienationem, an per pactum prohibere possit quod alienatione rei sequtura res ad ipsum redeat quando dominium fuit iam in emptorem translatum, vid. gl. 4. l. 43. tit. 5. par. 5.
Et an a venditore prohibita alienatione per pactum dominium in emptorem transeat, & quando, vid. d. gl. 4. & 5.
Venditor quando potest propria authoritate manus in seruum eijcere quando fuit venditus sub pacto manus iniectionis, vid. gl. 1. l. 47. tit. 5. partita. 5.
Et an tunc ante manus iniectionem transeat dominium in venditorem, ibidem. in fine.
Et an venditor legem asportationis possit remittere, & renuntiare istam manus iniectionem, vid. ibid.
Et quid si nihil de manus iniectione dictum fuit, an tunc fiscus admittatur, vid. ibid. in gl. 2.
Venditor qui procuratorem constituit ad aliquid vendendum, an possit pœnitere post emptoris consensum si procurator male verba conciperet, vid. gl. 1. l. 48. tit. 5. par. 5.
Venditor vendens rem duobus ad quid teneatur, & an venditio valeat, vid. gl. 1. cum alijs ibi. l. 50. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.
Venditor si iuret non venire contra contractum venditionis, an possit agere remedio. l. 2. C. de rescindenda venditione, vid. glo. 11. l. 56. tit. 5. partita. 5.
Venditor si minor sit. 14. annorum, & faciat iuramentum de non venien do contra venditionem, an ligetur, vid. gl. 12. ibidem.
Et quid si tunc læsio sit enormissima, an tunc iuramẽtum aliquid obstet vid. d. gloss. 12.
Venditor an possit renuntiare remedio. l. 2. C. de rescin. vend. vid. d. glo. 12. in medio.
Venditor si in venditione dolum fecerit, an contractus vẽditionis teneat vid. gl. 1. l. 57. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.
Venditor si per errorem se subscribat venditioni nihilominus tamen potest venditionem rescindere, vid. gl. 1. l. 60. tit. 5. par. 5.
Venditor si promiserit rem vacuam tradere, an illud adimpleat si vicinus in domo vendita haberet iniuncta, vel aliai seruitus esset notoria, vid. gl. 1. l. 63. tit. 5. par. 5.
Venditor si sciat rem quam vendidit tributum, vel seruitutem debere, & illud emptori non dixerit, an venditio valeat, & quid si illud ignorauerit, vid. gl. 3. d. l. 63. tit. 5. par. 5.
Et an sit in electione emptoris stare venditioni, vel agere ad interesse, vide ibid. in gl. 4. d. l. 63.
Et quando venditor teneatur ad damna, vid. ibid. in. gl. 5.
Venditor qui ignorabat seruum suum esse furem ad nihilum tenetur, vide glo. 1. l. 64. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.
Et quid si illud sciuerit, & non dixit, an conueniatur actione redibitoria, vid. ibid. in gl. 3.
Et an idem sit in venditore alicuius animalis, vid. glossas. l. 65. titul. 5. partita quinta.
Et an istæ actiones sint perpetuæ, vel temporales, & quando sint perpetuæ, vid. ibid. in gl. 10.
Venditor an teneatur dicere tempore venditionis vitium patens rei venditæ, & quid si emptor supine ignorauit, & venditor sciuit, vid. gl. 1. l. 66. tit. 5. par. 5.
Venditor an iuuetur ex eo, scilicet quod omnia vitia rei emptæ excepit, vid. glo. 2. d. l. 66.
Venditor tritici, vel alterius rei, an possit commiscere corruptum cum in

Universidad de Deusto Biblioteca

corrupto, & quando, vid.gl.2.l.1.tit.7.par.5.
Venditor vini post degustationem, an teneatur si ibi aliquod periculum acciderit, & quando, vid.gl.3.l.24.tit.5.par.5.
Venditor frumenti si in summitate saccorum ponat bonum frumentum & intus malum, & corruptum, qualiter puniatur, vid.ibid.
Venditor domus quam alicui ad tempus conduxerat si propter hoc conductorem expellat, an ad interesse teneatur, vid.gl.4.l.19.per tex.ibi.titu.8.par.5.
Venditor rerum suarum si proditionem iam commisserit an venditio teneat. vide gl.2.&.3.per tex.ibi.l.4.tit.2.par.7.
Venditor veneni qualiter puniatur. vide glossas.l.7.per textum.ibi.titu.octauo.par.7.
VENDITOR CASTRI VILLAE, vel ciuitatis, & venditor castri cum pertinentijs ipsius an in tali venditione res particularis ipsius venditoris veniat, vide gl.1.in fine.l.26.titu.2.par.3.
VENDITOR TENETVR DE EVICTIONE, & venditor si nõ tenetur de euictione, an possit esse testis in re vendita pro ipso emptore, vid.gl.1.l.19.tit.16.par.3.
Venditor si teneatur de euictione tunc emptor contra eum poterit agere ad pretium sibi datum, & ad interesse, vide glo.5.l.19. titulo.5.partita quinta.
Venditor tenetur emptori de euictione licet de hoc nihil sit dictum neque promissum, vid.gl.2.per tex.ibi.l.32.tit.5.par.5.
Venditor in tribus casibus tenetur de euictione licet ab emptore sibi nõ denuntietur qui ꝙ rem emptam defendat dummodo alias venditor sciat litem motam absque emptoris denuntiatione, vi. d.gl.4.colum.3.dict.l.32.
Venditor præcisse tenetur emptorem defendere alias tenebitur de euictione, vid.ibid.in gl.5.
Venditor qui emptorem non defendit tenetur ad sumptus litis, & ad interesse, & alia damna, vid.ibid.in gl.6.&.7.per tex.ibi.
Venditor quando res euincitur emptori, an teneatur inuitus rem illam defendere si nolit quando in instrumento nihil dictum fuit, vid.gl.2.l.33.tit.5.par.5.
Venditor si nolit rem defendere tunc emptor illud facere tenetur quia alias etiam si denuntiasset non ageret de euictione, vide glossam quartam.dict.l.33.
Venditor hæreditatis tenetur si tota hæreditas, vel dimidia pars euincatur sed non de euictione rei singularis, vid.glossam.2.per tex.ibi.l.34.titul.5.par.5.
Venditor domus nauis, vel gregis tenetur de euictione partis talis rei venditæ, vi.gl.per tex.ibi.l.35.tit.5.par.5.
Venditor an teneatur de euictione quando emptor a quo res petitur cõsentit in iudicem non suum, vel in arbitrum, vide glo.3.l.36.tit.5.partita quinta.
Et quid si ex forma statuti compellatur ad compromittendum, & an tũc venditor citari debeat, vid.d.gl.3.
Et quid si venditor noluit causam defendere coram arbitro postquã fuit sibi denuntiatum, vid.ibid.
Et quid si in instrumento venditionis sit dictum quod qualitercunque res euinceretur venditor teneatur de euictione, vid.ibid.
Et quid si emptor fuit contumax, an tunc emptor teneatur de euictione, & quando, vid.ibid.in gl.6.in prin.
Venditor an teneatur de euictione circa sumptus, & melioramenta quæ emptor in re empta fecit quando ipse emptor non excepit de eis, vide gl.7.dict.l.36.
Venditor si tempore sententiæ non sit præsens, & emptor sic, an emptor appellare teneatur, & quando, vide glossam octauam.d.l.36.titu.5.partita quinta.
Venditor an teneatur de euictione quando rem in ludo alicui vendidit, vid.gl.9.per tex.ibi.d.l.36.
Et quid si emptor sit aliquis tertius qui non ludebat, an tunc venditor de euictione teneatur, vid.ibid.in gl.11.d.l.36.
Venditor an teneatur de euictione quando Rex rem venditam abstulit ab emptore, & quando sic, vid.glossam secundam.l.37.titulo.5.partita quinta.
Venditor non tenetur de euictione quando de facto extraiudicialiter, & violenter res empta aufertur ab emptore, vid.ibid.
Venditor an teneatur de periculo quod in re vendita succedit, & quando vid.gl.3.4.7.&.8.l.23.per tex.ibi.tit.5.par.5.
Venditor nominis si periculum succedat cuius sit periculum, vide dictã glossam.4.
Venditor vini post degustationem, an teneatur si ibi aliquod periculum acciderit, & quando, vid.gl.3.l.24.tit.5.par.5.
Venditor vini si cum sciret non duraturum emptorem non admonuit an periculum ad ipsum pertineat etiam quando in specie venditum fuit, vid.glo.2.l.39.tit.5.par.5.
VENDITOR SVB PACTO adiectionis in diem, vel legis commissoriæ, & an in pacto legis commissoriæ ad diem resciedatur venditio pretio adhuc non soluto, & per quæ verba pactum illud fieri debeat, & quæ requirantur ad hoc vt pactum legis commissoriæ operetur translationem dominij, vid.gl.3.l.38.tit.5.par.5.
Venditor si precium petierit post diem solutioni statutum an videatur renuntiare pacto legis commissoriæ, vid.gl.5.l.38.titu.5.par.5.
Venditor quando vendidit rem sub pacto adiectionis in diem, an tale pactum debeat fieri in rem, vel in personam, & quid si primus emptor velit rem emptam sibi eodem pretio, & melioratione, an admittatur cõtra secundum emptorem, vel non, vid.glo.1.l.40.tit.5.par.5.
Et quid si pactum fiat sine adiectione diei an tunc posit vsque in perpetuum afferri melior condictio, vid.ibid.gl.2.
Et quid si secundus emptor non soluat statim pretium venditor tamen illum approbet, vid.ibid.in gl.3.
Vẽditor sub pacto adiectionis in diem an a primo emptore fructus recuperet quando alius pro illa re plus dedit & illud plus fuit a primo emptore venditori oblatum, vid.ibi.gl.7.
Venditor intra quantum tempus pretium reddere debeat emptori quando fuit factum pactum vt ipso reddito res ad venditorem reddeat, vide glo.1.l.42.tit.5.par.5.
Et an ius competens venditori ex tali pacto posit per ipsum alij cedi, vi. ibid.glo.2.
VENDITOR DECEPTVS vltra dimidiam iusti pretij si sit qualiter illi consulatur, & qualiter deceptio perpendatur, & quod tempus inspiciatur, & quæ prius debeant considerari, & de conceptione libelli in hoc, vid.gl.4.5.6.&.7.l.56.tit.5.par.5.
Venditor si sit vltra dimidiam deceptus si emptor eligat rem restituere an teneatur etiam fructus restituere, vide glossam.8.d.l.56.titulo quinto.partita.5.
Et an istud procedat non solum in foro animæ sed etiam in foro contentioso, vid.ibid.
Venditor si inducatur ab emptore vt rem sibi vendat minus iusto pretio an tunc præcisse teneatur rem restituere, vel si velit posit pretium supplere, vid.d.gl.8.in fi.
Venditor qui fuit ab emptore deceptus vltra dimidiã iusti pretij, an possit consequi supplementum iusti pretij si res vendita fuerit deperdita vel deteriorata, vid.gl.10.d.l.56.tit.5.par.5.
VENDITOR REI ALIENAE an illam tradere teneatur emptori, vide gl.1.l.19.tit.5.par.5.
Et an venditori applicetur pretium quod ab emptore sciente rem esse alienam recuperatur, & quid si contractus sit a iure prohibitus, vid. ibidem.in gl.3.
Et quid si sint duo emptores rei alienæ & vnus ex eis sit sciens alius vero sit ignorans, vid.ibid.
VENENVM si ab aliquo ematur ea intentione vt alicui daret si nõ dederit, an eod.modo puniatur ac si dedisset, vid.glo.1.l.17.titulo.5.partita quinta.
Venenum si alicui vendatur an & quando venditor incurrat pœnã mortis, vid.2.l.7.per tex.ibi.tit.8.par.7.
Et in materia veneni dati, vid.gl.3.&.4.ibid.
VENIALIA PECCARA an & quando teneatur quis confiteri, vide gl.2.in med.l.23.tit.4.par.1.
Venialia peccata efficiuntur mortalia ex frequentatione, & ex contẽptu vid.ibidem.
Venialia peccata quæ sint, & an hæc impediant aliquem promoueri ad episcopatum, vi.gl.per tex.ibi.l.34.tit.5.par.1.
VENIENS ad curiam regis an pro debito proprio capi posit & quid iure ordinamenti, vid.gl.3.l.4.tit.3.par.3.
Et an posit ingressus impediri venientibus, & quando, vid.gl.3.l.7.titu.29.partita.3.
VENIENTES ab intestato an & quando præferantur fisco quando hęreditas ab aliquo tanquam ab indigno aufertur, vi.gl.l.26. &.l.27. &. gl.4.&.5.l.28.tit.1.par.6.
Et quando præferantur si institutio habeatur pro non scripta, vi.gl.1.l.4.tit.3.par.6.
Venientes ab intestato, an excludant fiscum in successione hæredis incapacis, vid.gl.4.&.5.l.22.tit.3.par.6.
Venientes ab intestato an admittantur quando testator decesit sine testamento si reliquerit vxorem pręgnantem, vide glossam primam.l.16.tit.6.par.6.
Et quid si posthumus sit cum alio hæres institutus, an tunc eius cohæres adire posit, & pro qua parte, vid.ibid.
Venientes ab intestato an admittantur si velint probare filium causam ingratitudinis commisisse vt illũ a patris successione excludant quando eius pater nullum condidit testamentum, vid.gl.8.l.10.titulo septimo.part.6.
Venientes ab intestato semper præsumuntur venire ex tacita voluntate defuncti, vid.gl.3.l.5.tit.9.par.6.

Venientes ab intestato, an excludantur per coniunctum in portione cõiuncti, & quando, vid.glossam sextam.col.2.ad finem.l.33.titu.9.partita sexta.
Et an venientibus ab intestato competat beneficium l.fina.C.de edict.diui Adria.tollen.vid.gl.1.in med.l.2.tit.4.par.6.
VENTER vxoris, an posit ex rescripto principis emancipari, vid.glo.1.l.16.tit.18.par.4.
Et qui in ventre vxoris est in commodo sis omnibus pro geminatus habetur, vid.gl.1.per tex.ibi.l.3.tit.23.par.4.
Venter an debeat in possessionem mitti etiam in maiori,s stante in hoc ll. Tauri, vid.d.gl.1.
Venter vxoris defuncti mariti, an debeat mitti in possessionem rerum sui patris, & non alij consanguinei, vid.glo.l.4.per tex.ibi.tit.6.par.6.
Venter vxoris qualiter custodiri debeat per consanguineos, & quibus hoc fieri permittatur, & sub qua forma fiet, vid.glo.l.17.per tex.ibi.titul.6.partita.6.
VERBA concurrere debent in baptizando, vide glossam.3.l.2.titulo.4.partita prima.
Verba quæ requirantur ad hoc, vt quis verè dicatur baptizatus, vid. gl.1.in prin.l.3.tit.4.par.1.
Verbum æstimare denotat arbitrium boni viri etsi ad aliquem actum directè referatur, vid.gl.2.in fi.l.54.tit.6.par.1.
Verba debent intelligi secundum qualitatem personæ cui referuntur, vi.gl.1.col.2.in prin.l.17.tit.9.par.1.
Verba obscura posita in instrumento vitiant instrumentum, vid.gl.3.l.3.tit.4.in par.2.
Verba iocosa licet in alium proferantur non competit illi actio iniuriarũ si animus iniuriandi absit, vi.gl.5.l.32.tit.9.par.2.
Et iudex arbitrabitur quo animo verba illa dicta fuerint, vid.ibid.
Verba vbi naturaliter valent intelli i non debent accipi ciuiliter, vid gl.1.col.2.in prin.l.2.tit.15.par.2.& glo.10.columna.3.ad medium. dictæ legis secundæ.
Verba testatoris debent intelligi secundum consuetudinem vel statutũ loci vbi disponitur, vide ibidem.
Verbum, debet, importat necessitatem aliquando tamen importat honestatem, vide.1.l.2.tit.29.par.2.& gl.3.l.9.tit. 4.part.3.
Verba composita fauus melis & illi melius audiuntur, vide glos.4.l.7.titulo.6.par.3.
Et cauendum est verbis superfluis, vide ibi gl.6.
Verbum debet quod importet necessitatem, vid.gl.5.l.22.tit.11.par.3.
Verba debent restringi ad cogitata, vid.gl.10.l.27.tit.11.par.3.
Verba priuilegij inspici debent, vt secundum eius tenorem iudicetur, vid. gl.1.l.11.tit.18.par.3.
Verba generalia dicuntur etiam si ibi aliqua specialitas coniugatur, vi.gl.1.l.45.tit.18.par.3.
Verba assertoria minoris posita in venditione quam facit, scilicet, quod fuit factum ad vtilitatem suam, an talis assertio etiam iurata teneat, vid. gl.2.l.59.tit.18.par.3.
Verba an sint necessaria in nuntiatione operis noui quæ sit per iactum lapidis, vid.gl.12.l.1.tit.32.par.3.
Verba obscura si proferantur a contrahentibus matrimoniũ qualiter sint intelligenda, & per quæ verba matrimonium contrahatur, vid.gl.8.l.2.tit.1.par.4.
Et per quæ verba matrimonium dicatur contractum per verba de præsenti, vid.ibid.in gl.9.
Verba an sint necessaria ad validitatem matrimonij in valentibus loqui saltim quo ad ecclesiam, vid.gl.7.l.5.tit.2.par.4.
Et quid si filia cum præsens esset nihil dixit, & passa fuit se subarrari si pater pro ea loquetur, an teneat matrimonium, vid.ibid.
Verba qualia, & quomodo proferri debeant quãdo procurator alicuius contrahit matrimonium nomine alterius, vid.gl.8.ibid.
Verba generalia restringuntur ex adiuncto præcedenti, vid.gloss.1.col.3.in prin.l.2.tit.6.par.4.
Verba testatoris verificari debent secundum iuris dispositionem, vid.gl.9.col.2.ante medium.l.1.tit.13.par.4.
Verbum toties de quot vicibus intelligatur, vide glossam.13.l.56.titul.18.partita.3.
Verbum experiri ponitur pro defendere in casu.l.sæpè.ff.de re iudicata, vid.gl.12.l.20.tit.22.par.3.
Verbum perpetuo facit rem durare vltra centum annos, vid.gl.1.l.26.tit.31.partita.3.
Verbum tradere, & verbum dare idem significant, & in quo differant, vi. gl.1.l.13.tit.11.par.4.
Verbum sum est verbum substantificum importatq; rei veritatem non vero fictionem, vid.gl.10.l.4.tit.16.par.4.
Verbum summatim qualiter intelligatur, vid.glo.1.per tex.ibi.l.7.titulo.19.par.4.
Verba contractus qualiter formari debeant quando aliquis emit rem, vt negotiorum gestor, vel vt procurator, vid.glossam primam.l.48.tit.5.partita.5.
Verbum habeat non significat ipso iure, vid.gl.2.q.4.post princip.l.55.titu.5.par.5.
Verbum sum es est, & quod sit substantificum neque significet ipso iure, vid.ibid.post med.illius quæst.
Verbum vendere, an comprehendat quamcunque alienationem, vi.ibidem.in glo.4.
Verba accipiuntur secundum subiectam materiam, vid.gl.5.l.23.per tex.ibi.tit.8.par.5.
Verbum debet regulariter importat necessitatem, vid.glo.1.l.2.tit.9.partita quinta.
Verba si interponantur ante responsionem, an per hoc vitietur stipulatio & quid iure Regni.vid.gl.1.l.1.tit.11.par.5.
Verba enuntiatiua instrumenti, an & quando probent, & quo ad quid, vid.glo.2.l.32.tit.11.par.5.
Verba an requirantur in mandato, & qualia, vid.gl.l.24.per tex.ibi.titu.12.partita.5.
Verbum habeat, & verbum relinquo adiectis vniuersitati bonorum inducunt institutionem.vid.gl.9.l.6.tit.3.par.6.
Verba testatoris debent impropriari, vt voluntas ipsius seruetur, vid. gl.19.in med.l.11.tit.5.par.6.
Verba sunt adaptanda personis cum quibus loquimur secundum qualitates personarum, vid.gl.8.l.5.tit.8.par.6.
Verbum semel positum aliquando propriè aliquando vero impropriè aliquando vero impropriè sumitur, vid.gl.7.in prin.l.7.tit.8.part.6.
Verba qualia desiderentur in legatis, & quid si erretur in nomine rei legatæ. vide glo.l.28.per tex.ibi tit.9.part.6.
Verba si sunt ita obscura quod nullum intellectum posint substinere, an valeat scriptura. vide ibidem in gl.2.
Verba quæ importent liberum arbitrium. vide glossam primam.l.29.tit.nono.partit.6.
Et an legata posint poni in arbitrio hæredis & quid in contractibus. vide.d.glo.1.d.l.29.tit.9.part.6.
Verba taxatiua impediunt ius accrescendi. vide gl.6.col.2. ad finem.l.33.titu.9.par.6.
Verba impropriantur vt deseruiant intentioni. vide gl.1.col.2. in medio.l.2.tit.12.par.6.
Verba conditionalia sunt propriè intelligenda. vide glossam primam.l.3.titul.12.par.6.
Verba generalia certam notitiam & cognitionem non inferunt. vide gl.2.col.10.ad finem.l.3.tit.13.par.6.
Verba testatoris secundum iuris dispositionem debent interpretari. vid. glo.7.ad finem.l.3.tit.13.par.6.
Et quibus verbis tutor, vel curator factum sui minoris authorare debeat, vid.glo.7.l.17.tit.16.par.6.
Verbum potest importat necessitatem quando lex vbi est tendit ad punitionem delictorum, vid.gl.5.in medio.l.18.titu.1.par.7.
Verbum volumus, & verbum decernimus inducunt ius de nouo, vid. gl.9.l.21.per tex.ibi.tit.1.par.7.
Verbum vniuersale debet limitari, & restringi ex consideratione debitarum circunstantiarum, vid.gl.5.col.1.ad finem.l.2.titulo secundo.partita septima.
Verbum sunt inducit priuationem ipso iure, vid.glo.3.post princip. l.4.titu.2.par.7.
Verbum dubium qualiter, & a quibus declarari debeat, vid.gl.l.2.3.4.& 5.per tex.ibi.tit.33.par.7.
Verbum habeat duas significationes propriam, scilicet, & impropriam cui stare debeamus, vid.gl.1.l.5.tit.33.par.7.
Et quid si habeat duas significationes proprias.vid.ibid.
Verba priuilegiorum late sunt interpretanda, vid.gl.l.28.per tex.ibi.tit.34.partita.7.
VERBORVM OBLIGATIO, vide de hoc supra.in verbo, STIPVLATIO.
VERBERARE an posit Episcopus seu alius prælatus aliquem proprijs suis manibus, vid.gl.5.l.56.tit.5.par.1.
Verberare clericum non potest laicus etiam de mandato prælati sub excommunicationis pœna, vid.gl.6.d.l.56.
Verberatio clericorum non potest fieri per conuersum alicuius ordinis, vid.d.gl.9.
Verberatio clericorum est canonibus odiosa, vid.ibid.in fine.
VERECVNDIA impedit nobis facere aliqua, vid.glo.13.in procœmio partitarum.
Verecundia est maxima pars pœnitentiæ, & dicitur pœna.vid.glo.4.in prin.l.23.tit.4.par.1.
Verecundia non est causa diuidendi confessionem, vid.ibid.
Verecundia & honestas sororicant, vide glossam primam.l.37.tit.6.part.prima.

Universidad de Deusto Biblioteca

Verecundia bene excusat vt aliquid non fiat, vid.glo.2.l.16.tit.13.partita secunda.

Verecundia plus simulat nobiles quam ignobiles, vid.gl.2.per tex.ibi.l.6.tit.18.par.2.

Verecundia, & aliquando parcitur verecundiæ, vid.glo.3.l.2.per tex.ibi.titu.11.part.7.

VERITAS debet semper dici etiam si inde scandalũ oriatur, vid.gl.3.l.29.tit.1.par.1.

Veritas quid sit, vide glossam primam.legis tertiæ.titulo quarto.partita secunda.

Veritas maior est fictione, vid.gl.1.col.2.in prin.in proœ.tituli primi.partita quarta.

Veritas plus valet quam opinio, & quid in delictis, vid.gl.1.l.31.per tex.ibi.tit.11.par.5.

Veritas potest a iudice inuestigari tribus vijs, vid.gl.7.in prolo.7.partit.per tex.ibi.

VERVS pœnitens quis dicatur, vid.glo.fina.in prin.l.25.titulo.4.partita prima.

Verus contumax siue fictus, quis esse dicatur, vid.gl.8.&.10.l.4.titul.22.partita.3.

Et an isti appellare posint petita, vel non petita restitutione in integrũ si veniant iudice adhuc pro tribunali sedente, vid.d.glossam.10.& glo.9.ibidem.

Verus contumax quis dicatur. & quare ad appellandum non admittatur & quid si de facto admittatur, vid.gl.2.l.9.tit.23.par.3.

Et an iste excludatur ab appellatione taxationis expensarum, vide ibidem.

Et de qua contumacia istud intelligatur, vid.ibid.

Et quid si iste talis esset rusticus minor, vel mulier, vid.dictam glossam secundam.in fine.

VESTIS SACRA cum seruire non potest debet concremari neque ex ea aliquid fieri potest, vid.gl.6.l.64.tit.4.par.1.

Vestimenta sacerdotalia benedici debent, vide glossam primam.l.14.titu.5.part.1.

Vestis lugubris an dicatur impensa funeris necessaria, vid.gl.8.post prin.l.12.tit.13.par.1.

Et an stantibus legibus Tauri istæ vestes deducantur de quinta parte bonorum, & quales, vid.ibid.

Vestes lugubres vxoris, & filiorum, & etiam quæ dantur familis necessario secundum consuetudinẽ patriæ deduci debent de quinta bonorũ, vid.ibid.

Vestes sacerdotales significant virtutes, & ipsorum bona opera ideo cũ vestibus sacerdotes sepeliuntur, vid.glossam secundam.l.13.titulo.13.partita prima.

Vestes honorabiles & pretiosæ possunt in festiuitatibus poni, & indui magis quam in alijs diebus, vide glo.1.per tex.ibi.l.2.titulo.23.partita prima.

Vestis quæ fuit sua prima & secunda causa, & aliqua de vestibus, vid.gl.1.l.4.tit.5.par.2.

Vestes ornatas licet portare si ad finem iactantiæ non fiat, vid.gl.2.l.8.tit.7.par.2.

Vestes fieri debent secundum consuetudinem Regionis.vid.gl.5.l.18.tit.11.partita secunda.

Vestes festiuales, & de excusa, & quales aliæ ab vxore reddi debeant hæredibus mariti matrimonio soluto, vide glossam.9.l.23.titulo.11.partita quarta.

Et quid de anulis gemmis, & alijs ornamentis, & an maritus ista vxori suæ dare teneatur, vid.ibid.in fi.

Vestis, & ista apud Deũ abominabile si mulier vtatur veste virili, & quando sibi liceat.vid.gl.10.l.3.tit.14.par.5.

Vestis, & an vestes luctuosæ quæ dantur tempore mortis testatoris dicantur impensa funeris, & sint priuilegiatæ, vid.gl.4.col.2.in prin.l.2.titu.11.partita.6.

Vestes viduales datæ vxori, an dicantur impensa funeris vt de.5.bonorum deducatur, vid.ibidem.

Et tales vestes vxori viduæ traditæ imputentur hæredi, & non in summa dotis, & quid si vxor postea nubat, an illas teneatur restituere, & quales esse debeant.vid.d.gl.4.col.2.d.l.2.tit.11.par.6.

Vestis appellatione quæ veniant siue in legatis, vel alibi, vid.gl.8.l.8.per tex.ibi.tit.33.par.7.

Et si quis vult vestes debet resignare veteres, vid.d.glossam octauam.in fine.dict.l.8.

VETVLA quæ parere non potest si matrimonium contrahat valet, & tenet, vid.gl.4.l.5.tit.2.par.4.

VIA publica vtrum vendi posit, siue ab aliquo præscribi, vid.gl.2.&.3.l.7.tit.29.par.3.

Viæ sunt omnibus communes iure naturæ, & legibus gentium, & propter hoc prohibentur occupari.vid.ibi.gl.3.

Via publica quare via Regia nominetur, & an aliquibus posit impediri, & quare, vid.d.gl.3.

Et an Rex ex causa posit prohibere ingressum, & transitum per viam publicam vid.d.glo.3.

VICARIVS episcopi potest dare licentiam alicui sibi subdito vt confiteatur cum alieno sacerdote, vid.gl.7.l.21.tit.4.par.1.

Vicarium constituens curam animarum tradit, vid.gl.3.l.8.titulo.17.partita prima.

Vicarius alicuius rectoris ecclesiæ ad tempus ibi positum, an oblationes sibi factas suas faciat, vel non, vid.gl.2.columna.3.l.6.titulo.19.partita prima.

Vicarium alicuius offendens aliquis, an puniatur eadem pœna acsi offendisset verum dominum.vid.gl.5.l.18.tit.1.par.2.

Et an posit extendere manus ad insolita, vid.ibidem.

Vicarius a Rege potestati datus si delinquat a potestate non debet puniri sed a Rege tantum, vid.gl.3.l.4.tit.24.par.2.

Vicarius Episcopi habet ordinariam iurisdictionem vicarij vero aliorũ iudicum secularium non, vid.gl.1.l.2.tit.4.par.3.

Vicarius an posit cognoscere de causa suo maiori commissa sub nomine dignitatis, vid.gl.8.l.47.tit.18.par.3.

Vicarij an poni posint per inferiores prælatos quando ex causa se absentant, & qualiter, vid.gl.6.l.4.tit.20.par.3.

VICE REX, & de eius potestate, & quid si offendatur, an castigetur illum offendens acsi Regem siue dominum offendisset, vid.gl.5.l.13.tit.1.partita.2.

Et an posit extendere manus ad insolita, vid.ibid.

VICINIA an teneatur contribuere ad reparationem domus destructæ vt ignis mitigaretur.vid.gl.2.l.12.tit.15.par.7.

VICINVS & de iure forum vicini tenebantur partem fructuum vilioris pretio vendere pro commodis publicis, vide glo.1.l.10.titulo.28.partita tertia.

Vicinus si in damnum vicini aquam a fundo suo eiecerit ne sibi noceat neque aliqua seruitute tenetur non potest aliqua actione teneri. vi.gl.5.l.13.tit.32.par.3.

Vicinus & qui sint illi vicini qui tenentur ad reparationem pontium, vel ad eius constructionem, vid.gl.3.l.20.tit.32.par.3.

Vicini villarum siue castrorum quæ subsunt ciuitati qualiter teneantur contribuere ad refectionem murorum ciuitatis, vid.gl.4.l.5.tit.15.partita quarta.

Vicinus an habeat ius retrahendi rem a vicino alicui extraneo venditam ratione conuicinitatis, vid.gl.8.l.55.tit.5.par.5.

Vicinus an præsumatur quis illius loci in quo testimonium, vid.gl.4.l.14.titu.1.par.6.

Vicinus si ob timorem ignis domum vicini destruat, an & quando a pœna liberetur, vel non, vid.gl.2.l.12.per tex.ibi.tit.15.par.7.

Et an tunc ciuitas vel vicinia teneatur contribuere ad reparationem domus destructæ isto modo, vid.d.gl.2.

Vicinus quando iudici petere posit quod iubeat vicino suo, vt arbor scindatur, vel tollatur ab ipsius persona si sibi maximum damnum prouenerit, & quando hoc ita erit, vid.gl.14.15.&.16.cum seq.l.28.per text, ibi.tit.15.par.7.

Et an tunc vicino hoc petenti obstabit præscriptio.30.vel.40.annorum, vid.gl.17.d.l.28.tit.15.par.7.

VICTVALIA an liceat deferre inimicis tẽpore belli siue pacis, & quid si afferantur pro redemptione captiuorum quando aliter fieri non potest, vid.gl.2.l.38.tit.9.par.1.

Victualia non licet deferre sarracenis tempore belli, & an tempore pacis, vel treguæ, vid.gl.3.l.22.tit.5.par.5.

Victualia an debeant vendi hostibus fidei quando veniunt causa legationis, vid.gl.4.d.l.22.tit.5.par.5.

VICTOR an necesitetur ad appellandum si in sententia fuit grauatus si victus appellauerit, vid.gl.1.l.9.tit.23.par.3.

Et quid si contumax fuerit antea, & qualis in isto casu cum eo seruetur, & quare, vid.ibid.in gl.2.

Et de qua contumacia istud intelligatur, & quid si de facto admittatur ad petendum, vid.d.gl.2.

Et quid si iste talis esset rusticus minor vel mulier, vid.ibidem.in fi.

Et quid si veniat iudice adhuc sedente, vel habuit iustam causam non veniendi, vid.gl.4.d.l.9.tit.23.par.3.

Victor qui fuit falsitatis conscius si fuerit pro eo sententia lata, an si transacti sint.20.anni posit peti rescisio illius sententiæ, vi.gl.3.l.2.titul.26.partita.3.

VICTVS victori, an teneatur ad expensas quas victor in domo sua facere debuerat, vid.gl.2.l.21.tit.2.par.3.

Victus qualiter & sub qua cautione debeat rẽ victori restituere si timeat q alius eam rem sibi in iudicio petet, vid.gl.1.l.6.tit.10.par.3.

Victus debet a iudice in expensis condemnari etiam si causa sit criminalis, vid.gl.1.l.8.tit.22.par.3.

Et an fiat condemnatio damnorum in rebus victoris illatorum, vide ibidem.

Et qualiter fiet condemnatio victualium, vide.d.glo.1.ad finem.

Victus an sit condemnandus in interesse quod victor prætẽdit eo quod auocatus fuit à suis negotijs, vide glos.1.l.8.tit.22.par.3.

Victus an in expensis cõdemnetur si ab amico fuit victor hospitatus vel habuit gratum patrocinium, vide ibidem.

Victus victori debet condemnari in expensis in quolibet articulo incidenti vel emergenti, vide.d.glo.1.in fine.

Victus victori expensas soluere non debet quas fecit vltra quam debebat vide.d.glos.1.in finalibus verbis

Victus in expensis an debeat condemnari si in principio litis iuramentũ calumniæ præstitit, vide glo.2.l.8.tit.22.par.3.

Victus in expensis non debet condemnari si iustam habuit litigandi causam, vide glo.3.l.8.tit.22.par.3.

Et quid si in certa parte iudicij habuit certam causam litigãdi, in reliqua vero non, & quid si liti cesit, vide.d.glo.3.in fine.

Et an sententia lata pro tertio qui appellauit quia ius ad rem prætendebat prosit victo non appellanti, vide glo.1.l.4.tit.23.par.3.

Victus appellans, an hæc appellatio victori prosit neque appellare necesse habeat, vide glo.1.l.9.tit.23.par.3.

VICVS sequitur ciuitatem & qualiter illis vicini ad refectionem murorum ciuitatis cui subsunt contribuere teneantur, vide glo.4.l.5.titulo 15.par.4.

VIDVA quæ propriè dicatur, & an illa quæ nunquam habuit maritũ, vide glo.2.col.2.in principio.l.5.tit.3.par.3.

Et an causæ viduarum sint de casibus curiæ & de quibus viduis hoc sit intelligendum, vide ibidem.

Vidua si timeat se ab aliquo per vim cognosci talis timor inducit iustum metum, vide glo.12.l.15.tit.2.part.4.

Viduæ an posint dari arræ sicuti illis potest fieri donatio propter nuptias vide glosam quartam ad finem legis.1.titulo.11.par.4.& glo.2.l.87.titul.18.par.3.

Vidua quæ vnico matrimonio est contenta est exemplar honestatis & pudicitiæ, vide glo.1.l.1.tit.11.part.4.

Vidua per quas causas impediatur secũdò nubere intra annum luctus, vide glo.3.l.3.tit.12.par.4.

Et si nubat an & quando propter illud pœnas substinebit, vide glos.3.supradictam.

Vidua an post mariti mortem ab hæredibus de adulterio accusari posit, vide glo.8.l.5.tit.17.par.7.

Vidua filia an à patre occidi posit impunè si illam turpiter cum alio inuenerit, vide glo.2.l.14.per text.ibi.tit.17.par.7.

Et de pœna inducentis viduam ad fornicationem per vim vel sine vi, vide glossam tertiam legis.2.tit.19.par.7.per illum textum ibi & glossas.l.tertiæ.titulo.20.par.7.

Villa seu castrum an posit facere statuta pœnalia si iurisdictione careat, vide glo.1.col.1.ad fin.l.12.tit.1.part.1.

Villa seu castrum sunt nomina vniuersitatem designantia, vide glos.8.l.68.tit.18.part.3.

Villa seu castrum si vniatur ciuitati an amittat priuilegia sua & transeat in ciuitatem, vide glo.3.l.7.tit.20.part.3.

Villa quid significet in Italia & Francia, & quæ dicatur villa, & villa magna æquiparatur ciuitati vide glo.4.d.l.7.

Villa seu ciuitas an habeat fundatam suam intentionem in montibus & vallis sibi propinquis, vide glo.6.l.9.tit.28.par.3.

Villæ & castra faciunt collectam sub ciuitate cui subsunt & qualiter debeant contribuere in contributione murorum seu fossatorum ciuitatis, vide glo.4.l.5.tit.15.par.4.

Villæ & castra sunt nomina quæ in se continẽt iurisdictionem honorem & districtum & etiam ius patronatus, vide glossam tertiam legis.9.tit.4.part.5.

Villæ propriè dicuntur ædificia sine muris, vide dictam glossam.3.d.l.9.titulo.4.par.5.

Villæ siue castra an à quocunque ædificari posint de nouo in proprio ipsius loco, vide glo.4.d.l.9.tit.4.par.5.

Et an villæ sic ædificatæ subsint ciuitati, vel an domini ædificantes ibidẽ aliquam habeant iurisdictionem, vide ibidem.

Villæ quando generaliter alicui donantur cũ omnibus iuribus, &c. quid in tali donatione veniat vide glo.5.d.l.9.per text.ibi.

Villæ & castra an & quando ad emendam damni teneantur quãdo mercatores spoliantur in itineribus & confinibus suis, & quid si illi qui fecerunt violentiam sunt fortiores vel maleficium fiat de nocte, vide gl.7.&.8.l.4.tit.7.par.5.

Villa & an quælibet villa gaudeat rei publicæ priuilegijs, vide glo.3.in fine.l.10.tit.19.par.6.

VILIS persona si producatur in testem an prius torqueri debeat, & an per talem torturam purgetur eius infamia, vide glossam quartam.l.42 tit.16.par.3.

Vilis causa quę dicatur quantum ad hoc vt posit iudex in ea sine scriptura sententiare, vide glo.1.l.6.tit.22.part.3.

Vilis persona an dicatur illa quæ ministrat & dat vinum potantibus, & quid de domina cauponæ, & quæ aliæ viles personæ nominentur, vide glo.5.l.5.tit.14.par.4.

Vilis persona quæ dicatur, vide glossam secundam.l.11.tit.7.par.6.& gl.4.l.3.tit.30.par.7.

Vilis cum pœnam mortis meretur debet infurcari vel concremari, nõ decapitari, vide glo.6.l.6.tit.31.par.7.

Vilitas vitæ non facit quẽ immunem nec solutum legibus, glos.fina.l.16.titulo.1.par.1.

VINCVLATVS, vide de hoc in verbo CARCERATVS.

VINEA simpliciter vendita si in ea adsit aliquod torcular pro vuis, an illud torcular veniat cum vinea si de eo tempore celebrati contractus nihil dictum sit, & quando non, vide glo.3.l.31.tit.5.par.5.

VINVM plus debet esse in quantitate quam aqua ad consecrationem faciendam, vide glo.8.l.52.tit.4.part.1.

Vinum ad consecrationem debet esse de vitibus si tamen in ea prouincia non colligatur debet ibi portari, vide glo.8.supra dictam.

Vinum est nutrix & fomes omnium vitiorum, vide glosam tertiam.l.36.tit.7.par.1.

Vinum lætificat cor hominis, vide glosam secundam legis.15.titulo.10.partita prima.

Vinum est luxuriosa res, vide glo.1.l.6.tit.7.par.2.

Et quinque vini ciatis duo adderentur aquæ, vide ibidem in glossa secunda.

Vinum purum antiqui bibebant & vsque quo, vide glossam secundam dictæ.l.6.

Vini potio immodica inutilem quem reddit ad coitum & quare, vide glo.3.l.6.tit.7.partit.2.

Vinum dans potantibus in taberna illud officium exercendo si mulier sit dicitur vilis persona, & quid de domina cauponæ, vide glossam.5.l.3 titulo.14.part.4.

Vinum ab aliquo emptum si ab emptore signetur, an per hoc videatur habere ipsius vini dominium, vide glo.8.l.23.tit.5.par.5.

Vinum si vendatur in genere si ante degustationem pereat cuius periculo pereat an emptoris, vide glo.1.l.24.tit.5.par.5.

Et quid operetur si in genere vendatur in specie vel ad mensuram, vide glo.2.d.l.24.

Vinum si vendatur sine mensuratione an ad emptorem vel ad venditorẽ damnum vel lucrum pertineat, vide gloss.3.legis.25.per textum ibi.titulo.5.par.5.

Vinum alicui vendatur etiam in specie & postea deterioratur an periculum ad venditorem pertineat quando ipse sciebat vinum non duraturum, & de hoc emptorem non admonuit, vide glossam secundam.l.9 per text.ibi.tit.5.par.5.

Vinum minoris an tutor vel curator in tempus charistiæ seruare debeat, vide glo.9.l.15.tit.16.par.6.

Et an teneatur mittere in alium locum vt carius vendatur, vi.ibidem.

Et debet poni in rationibus tutorum tempus venditionis ne cõtra ipsum præsumatur venditum tempore cariori, vide ibidem.

Vinum si alicui legetur an veniant in tali legato vasa, & quando, & qualia, vide gl.9.l.5.tit.33.par.7.

VIOLANS interdictum irregularis est, vide glossam sextam legis.18.titulo.9.part.1.

Violans muros vel violator fossarum circa muros qualiter puniatur, vide glo.2.l.15.tit.28.par.3.

VIOLENTIA data in re immobili an purgetur si res ad dominum reuertatur, vide glo.2.l.4.tit.29.par.3.

Violentia si committatur adepta iam possessione in ipsa defendenda, an faciat rem vitio violentiæ affici, vide ibidem.

Violentia qualis esse debeat vt per eam vxor alicuius ab adulterio excusetur, & quid si maritus eam pręmonuit vt fugeret ne vi hostium opprimeretur, & ipsa noluit, vide glo.1.per text.ibi.l.7.tit.9.par.4.

Violentia semper præsumitur in tyranno vel Rege cognoscente virginẽ, vide ad quid istud mouet & dicit.d.glo.1.d.l.7.

Violentia semper præsumitur in potente, & ex quibus colligitur, vid.gl.2.colum.3.l.6.titut.25.parti.4.

Violentia propriè quæ dicatur, & quid si impetus in alium non est factus vide glossas.l.1.per text.ibi.tit.10.par.7.

Violentia infertur multis & diuersis modis, vide glossas.l.2.3.4.&.5.cum alijs.ll.ibidem tit.10.part.7.

Violentia infertur ab illo qui se defendere intendit, vide glo.2.&.3.l.7.titulo.10.par.7.per textum ibi.

Violentia cum armis an posit fieri per mulierem, vide glossam primam l.8.titulo.10.par.7.

Et de pœna inferentis violentiam cum armis vel sine armis, vide glossas l.8.7.

Universidad de Deusto Biblioteca

l.8.9.&.10.tit.10.part.7.
Violentia illata per aliquem circa rem propriam vel alienam, an & quando punibilis sit, vide glo.1.l.10.per text.ibi.tit.10.par.7.
Violentia illata facit quem teneri etiam de fructibus percipiendis, vide glo.2.d.l.10.per illum textum.
Violentia creditoris circa recuperationem sui debiti qualiter puniatur, vide glo.1.&.2.l.14.per text.ibi.tit.10.par.7.
Violentia per creditorem facta alteri de loco debitoris sui qui sibi aliquid non debet qualiter sit punienda, vide glossas legis.15.per illum textum tit.10.part.7.
Violentia commissa per dominum in expellendo per vim fructuarium vel feudatarium qualiter puniatur, & quid econtra, vide glo.2.l.16.per text.ibi.tit.10.par.7.
Violentia si inferatur per prælatum communicato consilio an illa præiudicet ecclesiæ vt ipsa incidat in pœnam .l.si quis in tantam.C.vnde vi. & quando sic, & plura de hoc, vide per glo.2.l.17.tit.10.part.7.
Et quid si fiat per rectorem vniuersitatis vel per ipsam vniuersitatem, vi. ibidem in glo.5.&.6.
Violentia facta meretrici qualiter puniatur, vide glossam.7.l.2.per text. ibi.tit.19.part.7.
Violentia per aliquem illatam mulieri honeste viuenti à quolibet de populo illam inferens accusari potest, & quando, vide glo.1.l.2.per textū ibi.tit.20.part.7.
Violentia maior dicitur illa quæ in personam fit quam illa quæ fit rebus vide.d.glo.1.
Violentia facta mulieri nuptæ, viduæ, vel virgini qualiter puniatur, & quā vide glossas.l.3.per text.ibi.tit.20.par.7.
Et an solus raptus violentus sine commissione sufficiat ad incurrendam pœnam legis, vide ibi glo.2.
Violentia si ab sponso inferatur sponsæ illam rapiendo qualiter puniatur vide glo.5.d.l.3.per illum text.tit.20.par.7.
Violentia an excuset Christianum si ore tantum fidem Christi abnegaret, vide glo.1.l.4.tit.25.par.7.
Et de pœna eximentis aliquem à carcere per violentiam, vide per glos.1. l.14.per text.ibi.tit.29.par.7.
VIOLENTER factum quod dicatur, vide glossas.l.2.3.4.5.&.6.cum legibus ibidem sequentibus.tit.10.par.7.
Violenter factum per prælatum vel per rectorem vniuersitatis qualiter debeat puniri, & quando damnum ad ecclesiam vel ad vniuersitatem pertineat vel non, vide glossas.l.17.per text.ibi.tit.10.7.
VIOLENTVS possessor qui rem suam per violētiam occupauit an puniatur propter hoc, & an teneatur illam restituere in foro conscientiæ etiam si sua sit, vide glo.1.l.10.per text.ibi.tit.10.par.7.
Violentus possessor tenetur etiam de fructibus percipiendis, vide ibidē glossam secundam.
VIOLENTVM simpliciter quod dicatur, vide glossam quintam legis 15.tit.2.par.4.
VIR & vxor ad paria iudicari debent, vide glossam secundam legis.7.titulo.2.par.4.
Vir licet leprosus sit in redditione tamen debiti magis imminet periculū si mulier leprosa sit quam mulier si vir illud esset, vide glos.7.dict.l.7. tit.2.par.4.
Vir si maxima sit ægritudine detentus ita q̄ sine periculo personæ vxori petenti debitum non possit reddere an ad illud teneatur, vide ibidem.
Vir vxorem suam de adulterio accusare potest coram iudice seculari, nō tamen illud vxori licebit vide glo.4.l.8.tit.2.par.4.
Vir si postquam vxori suæ adulterium remisit ipse adulterium fecit, an vxor illum accusare possit, vide ibidem in glo.5.
Vir si habet membrum aridum siue carnosum, an propter hoc matrimonium fieri impediatur factumque dirimatur, vide glossam quintam.l. 17.tit.2.part.4.
Vir an teneatur certo loco habitare cum eius vxore si tempore contractus matrimonii illud promisit, vide glo.5.l.2.tit.5.par.4.
Vir si non potest vxorem virginem carnaliter cognoscere & cum corruptis carnaliter commiscetur, an possit aliquo actu medicinali claustra pudoris vxoris frangere, & an istud sit contra naturam, vide glos.6.l.2. titulo.8.part.4.
Vir si dicat vxorem carnaliter cognouisse ei credēdū est nisi per certa signa de eius frigiditate confiterit, vide glossam tertiam legis sextæ.tit. 8.partita.4.
Vir si vxori suæ dederit licentiam intrandi religionem, an ipse tacitè videatur continentiam vouere, vide glossam tertiam legis secundæ.titulo.10.part.4.
Vir si committat adulterium amittit donationem propter nuptias quā fecit vxori, vide glo.1.l.[illegible].tit.1.par.4.
Et quid si pater vel alius qui dotē dedit fuit stipulatus vt illa ad se redeat soluto matrimonio, vide ibidem.
Vir naturaliter diligit vxorem suam, vide glo.3.per textum ibi.l.4.titul. 27.partita.4.
Vir vxori suæ donare non poterit etiam in tempus cum vidua erit, vide glo.7.col.2.l.19.tit.3.part.6.
Viri non debent adesse in partu mulierum sed tantum fœminæ, vide gl. 5.l.17.per text.ibi,tit.6.par.6.
Vir si leget vxori mancipia quæ æstimata in dotem sibi dederat, an ipsa tunc illa & earum æstimationem habere debeat, vide glo.3.quæstione 2.l.16.tit.9.part.6.
Vir & vxor vnum corpus sunt, vide glossam septimam.col.2.in medio.l. 1.tit.9.par.7.
Et qualis sit pœna viri sine vi inducentis mulierem ad libidinem, vi.glos. 3.l.2.tit.19.par.7.
Et de hac materia, vide supra in verbo HOMO, & in verbo MARITVS.
VIRGO & virgines maritare & est opus piū, & in hoc remissiuè aliqua tangit glo.7.l.11.tit.28.par.3.
Et an teneat matrimonium si aliqua dicat se virginem cum illud ita non sit, & an valeat matrimonium sub conditione scilicet si te virginem inuenero, & quando talis conditio licita sit, vide glosam.6.l.10.per text. ibi.tit.2.par.4.
Virgo si sit vxor alicuius & hac de causa à marito cognosci carnaliter non potest, an ipse possit frangere claustra pudoris vxoris suæ aliquo actu medicinali interueniente, & an istud sit contra naturam, vide glos.6.l. l.2.tit.8.par.4.
Virgo si concepit ex tyranno vxorato vel ex Rege vel ex eo habuit filiū an possit illum filium sibi hæredem instituere vel an quoad matrem ex accusabili amplexu natus esse dicatur, vide glo.1.l.7.tit.9.par.4.
Virgo an possit in concubinam haberi sine pœna stupri, vide glos.4.per text.ibi.l.2.tit.14.part.4.
Virgo & iniuria facta virgini quæ incedebat in habitu meretricum vel in lupanari publico erat pro nulla habetur neque contra iniuriantem agere poterit aliquo modo, vide glossam.2.&.3.l.18.per textum ibi tit. nono.par.7.
Virgo si sit filia an eius pater illam occidere possit si turpiter cum aliquo inuenerit, vide glo.2.l.14.per text.ibi.tit.17.par.7.
Et de pœna inducentis virginem ad libidinem, vide glo.3.l.2.per tex.ibi titulo.19.part.7.
Virgo si stupretur per vim & erat minor.12.annorum non amittit virginitatem, vide glo.5.l.2.tit.31.par.7.
Et ideo illam stuprans non punitur pœna stupratorum, vide ibidem.
VIRGINITAS non perditur licet minor.12.annorum per vim cognoscatur & ideo illam per vim cognoscens non punitur vt stuprator, vid. glo.5.l.2.tit.31.par.7.
VIRTVS animi pro satisdatione, vide glossam quartam legis.61.titulo 5.partita.1.
Virtus vera non est sine charitate, vide glo.1.l.2.tit.2.par.2.per text.ibi.
Virtus præmiari debet, vide ad hoc glossam quintam legis.51.titulo decimooctauo.par.3.
Virtus lenta est & omnium percuntatrix, iniquitas autem omnium præcipitat, vide glo.2.l.16.tit.8.par.5.
Virtus & non sufficit habere vnam virtutem tantum vt saluari possit licet possit habere opus virtutis sed debet alias habere accessoriè, vide glo.3.in proœmio tit.19.part.7.
VIS si fiat alicui sponsato per verba de futuro vt sponsam carnaliter cognoscat, an faciant illa sponsalia transire in matrimonium de præsenti vide glo.8.quæst.2.l.3.tit.1.par.4.
Vis fit corpori non animæ vide glo.1.l.28.tit.11.par.5.
Vis si per aliquem inferatur testatori vt ipsum hæredem instituat an talis institutio sit ipso iure nulla, vel an valeat & hæreditas applicetur fisco, vide glo.4.l.27.tit.1.part.6.
Vis superueniens an annullet actum ipso iure, vide dictam glossam quartam.d.l.27.
Vis si fiat testibus reddit testimonium nullum, vide.d.glo.4.
Vis si fiat testatori per aliquem tertiū ne testetur, an talis vis vel dolus noceat hæredi instituto, vide glossam quartam legis vigesimæ octauæ.titulo.1.par.6.
Vis dicitur inferri ab aliquo multis modis, vide glossas.l.2.3.4.5.&.6.cū alijs ibi tit.10.par.7.
Vis nunquam infertur ab illo qui se defendit, vide glossam secundam.l. 7.per text.ibi tit.10.par.7.
Vis an possit inferri per mulierem armatam, vide glossam primam legis 8.tit.10.part.7.
Et de pœna inferentis violentiam cum armis vel sine armis, vide per glossas.l.8.9 &.10.tit.10.part.7.
Vis illata circa recuperationem rei alienæ vel propriæ quando damnetur vel non, & an occupans rem propriam propria authoritate tutus sit in foro conscientiæ vel non, vide glo.1.l.10.per text.ibi.tit.10.par.7.
Vis si inferatur meretrici, an & quando punibilis sit, vide glossam.7.legis 2.per text.tit.19.par.7.
Vis maior dicitur quæ in persona fit quam illa quæ fit in rebus, vide glo. 1.l.2.tit.20.par.7.per text.illum ibi.
Vis si inferatur mulieri nuptæ, virgini vel viduæ, qualiter puniatur, vide glossas.l.3.per text.ibi tit.20.par.7.
Et quid si carnaliter non cognoscatur post raptum, vide glossam secundam dictæ.l.3.
Vis qualiter Christianum excuset si fidem Christi negauerit ore tantum vide glo.1.l.4.tit.25.par.7.
Et de eximenti aliquem à carcere per vim qua pœna puniatur, vide glos. 1.l.14.per text.ibi tit.29.part.7.
VISITATORES ordinum deponere non possunt prælatum sed superiori licet illud rescribere, vide glo.2.l.20.tit.7.par.1.
Visitator abbatem seu prælatum exēptum non remouet, & quid si à Papa tales visitatores dati sint, vide ibidem in fine.
Visitatores an possint in pecunia recipere victualia quæ sibi debent dari, vide glo.9.l.2.tit.22.par.1.
Visitatores ecclesiarum an se intromittant in laicos eos etiam visitando, vide glo.3.l.4.ibidem.
VISITARE locum vbi est indulgentia concessa pro vna tantum vice intelligitur nisi ibi sit dictum quod quotiescunque, &c. vide glos.1.in fine.l.46.tit.4.par.1.
Visitare debet Episcopus ecclesias sibi subiectas personaliter nisi ex vna causa, vide glo.4.l.1.tit.22.part.1.
Visitare an possint archidiaconi Abbates seu alii iurisdictionem habentes, vide ibidem in glo.6.d.l.1.
Visitare an possit Episcopus pluries in anno, vide glossas legis secundæ. tit.22.par.1.
Visitare possunt simul Episcopus & Archiepiscopus, & quando, vide gl. 2.l.5.tit.22.part.1.
VISIO ocularis iudicis aliquando requiritur, vide glosam.7.&.8.l.10. per text.ibi.tit.15.par.6.
VITA canonicari volentis debet primitus inspici postea alia de quibus per glo.4.l.56.tit.4.part.1.
Vita alicuius & qualiter debeat probari quem viuere si aliquis in eius vita se fundet, vide glo.1.in fine.l.14.tit.14.par.3.
Et an sufficiat præsumptio iuris quod viuat vsque ad centum annos, vide ibidem.
Vita hominis omnibus alijs rebus temporalibus præferri debet & ibi cautius est agendum, vide glo.2.l.4.tit.17.par.3.
Vita hominis durare præsumitur vsque ad cētum annos quod aliquibus modis limitatur, vide glo.2.l.26.tit.31.par.3.
VITIVM qualiter reprehendi debeat per prædicatorem, & quando publicè teneatur reprehendere ne dicatur cum eo assentire, vide glos.4. l.25.tit.5.part.1.
Vitium furtiuitatis afficit rem, & an vitium purgetur si res ad dominum reuertatur, vide glo.2.l.4.tit.29.par.3.
Et quid in vitio violentiæ rei immobilis an purgetur si res ad dominū expulsum reuertatur, vide.d.glo.2.d.l.4.
Et non sufficit quod redeat in potestatem domini nisi sciat fuisse furatam vide ibidem ad finem.
Vitium clandestinitatis an afficiat rem vitio reali seu violentiæ, vide.d. glo.2.in medio.
Vitium an purgetur si res redeat in potestatem tutoris, & quando non.vi de.d.glo.2.ad finem
Vitium an purgetur si res redeat in potestatem procuratoris mei, vide.d. glo.2.in fine.
Vitium naturale non excusat præcedente culpa, vide glo.1.l.11.per textū ibi.tit.15.par.7.
VITIATVS CORPORE vide supra in verbo CORPORE VITIATVS.
VITRICVS habens priuignum an & quando expensas in hoc factas deducere possit, & quid in dubio præsumatur & credatur animo donandi fecisse illud & quando non, vide glo.1.l.37.per tex.ibi.tit.12.par.5.
Vitricus an teneatur cauere de restituendis bonis filijs primi matrimonii, vide glo.7.l.26.tit.13.par.5.
Vitricus repellitur ab educatione filiorum vxoris suæ, & quando non, vide glo.5.l.19.tit.16.part.6.
VIVERE si quis dicat aliquem viuere qualiter illud probare debeat, & an sufficiat præsumptio legis quæ est quem viuere vsque ad.100.annos quod limitatur aliquibus modis, vide glo.2.per text.ibi.l.26.tit.31.par. 3.& glo.2.ad finem.l.14.tit.14.part.3.
Viuere præsumitur quis vsque ad.100. annos quod limitatur aliquibus modis, vide glossas supra dictas.
Viuere non dicitur seruus & ideo domini sui salutem propriæ præferre debet, vide glo.2.in proœmio tit.5.part.4.
VIVVS an præferatur mortuo in eleemosyna sibi danda, vide gl.3.l.42. titulo.4.par.1.
Viuus mortuum plorare non debet, vide glossam.1.&.2.per textum ibi. l.43.tit.4.par.1.
VIVA vox maioris est authoritatis & æstimationis quam mortuæ, vide glo.2.in proœmio tit.18.par.3.
VLTIMA opinio doctoris in dubio sequenda quia cum ea remansisse creditur, vide glo.8.in fin.l.7.tit.7.part.4.
Vltima pœnitentia semper inspici debet, vide glossam quintam legis.4. titulo.11.par.4.
VLTIMVS possessor maioriæ bene potest vendere vel quomodo velit res maioriæ alienare quia in eo non durat prohibitio alienationis, vid. glo.1.col.4.quæst.l.42.l.10.tit.26.par.4.
VNCTIO extrema à solis sacerdotibus confertur, vide glossam primā. l.8.tit.4.par.1.
Vnctionis sacramentum & eius virtutes, vide glossam quintam legis.1.titulo.4.par.1.
Vnctio in Regibus quid operetur, vide glossam primam legis.13.titulo quarto.par.1.
Vnctio extrema & de eius materia, vide supra in verbo EXTREMA VNCTIO.
VNGERE an liceat oculos cæci vt videat cum sacra vnctione, vide glo. 1.l.12.tit.4.par.1.
Vngi vbi debeat Rex, vide glo.1.l.13.tit.4.part.1.
VNIO ecclesiarum facta ex falsa causa seruata tamen iuris ordine an teneat, vide glo.7.in fine.l.13.tit.5.par.1.
Vnio ecclesiarum fieri non debet contra voluntatem patronorum, vide glo.10.ibidem.
Vnitas à nullo procedit, omnis autem numerus ab vnitate, vide glosam 2.in proœmio tit.3.part.1.
Vniri possunt duæ ecclesiæ in vnam ex causa, & quæ erit sufficiens, vide glo.7.in principio.l.13.tit.5.par.1.
Vnio ecclesiarum facta an illa quæ vnitur censeatur eodem iure quod illa cui vnitur & quando, vide glo.3.l.27.tit.7.par.1.
Vniri possunt ecclesiæ ex causa, & quæ sit, vide glo.3.cum alijs ibi (& in legibus præcedentibus) l.8.tit.10.part.1.
Vnio ecclesiarum fieri potest triplici modo, vide glo.1.&.2.&.3.per text. ibi.l.4.tit.12.par.1.
Vnio monasteriorum diuersæ religionis an possit fieri de consensu Episcopi, vide glo.7.d.l.4.tit.12.part.1.
Vnio locorum (id est aldeas) han princeps hanc facere possit solus & nō alius, vide glo.3.in prin.l.7.tit.20.part.3.
Vnio & si facta sit vnio castri cum aliqua ciuitate, an castrum omnia iura sua quæ antea habebat amittat & transeat in ciuitatem cui vnitur, vid. glo.3.l.7.tit.20.par.3.
VNA pars populi puta vnum quaternium an possit introducere consuetudinem, & in quibus, vide glo.3.in medio.l.5.tit.2.part.1.
VNICA contrauentione an tollatur priuilegium, vide glosam tertiam l.5.tit.20.part.1.
VNIVERSITAS si litiget maiores sportulas debet soluere quā alius, vide glo.4.l.46.tit.18.par.3.
Vniuersitates si sint condemnatæ qualiter in eas fiet executio, vide glos. 2.l.4.tit.27.part.3.
Vniuersitas etiam reprobata potest possessionem acquirere, & an ei per vnum possit acquiri possessio, vide glo.3.l.4.tit.30.par.3.
Vniuersitas an & quando tacito mandato possit possessionem per alium acquirere, vide ibidem.
Vniuersitas ad hoc vt possit acquirere sibi possessionem per alium an debeat fieri communicato consilio, vide.d.glos.3.
Vniuersitas vbi nobiles & generosi degunt si litiget super aliquibus terminis quibus ipsi gaudebunt habita victoria, an tales generosi contribuere teneantur lite pendente vt victoria consequi possit, vide glos.9. l.20.tit.32.part.3.
Et quid si vniuersitas velit litem prosequi iniustam & aliqui de vniuersitate illud contradicant, an ipsa condemnata ipsi ad partem expensarū teneantur, vide ibidem.
Vniuersitas & an pro vniuersitatis debito bona particularium & iumenta sua capi debeant, vide glo.3.l.13.tit.2.par.3.
Et an pro tali debito vniuersitatis possint capi rectores & consules ipsius vide ibidem in glo.4.
Vniuersitas an possit & quando homines suæ vniuersitatis in testes pro se adducere, vide glo.6.l.18.tit.16.part.3.
Vniuersitas an possit de redditibus suis eleemosynam facere, vide glos.3. l.10.tit.28.par.3.
Vniuersitas an possit pignorari, & an transeat sub pignore vniuersali, vide glo.2.l.2.tit.13.par.5.
Vniuersitas ad admittatur si velit cedere bonis, vide glosam primam.l.1. titulo.15.par.5.
Et an pro debito vniuersitatis eius rectores capi possent, vide glosam.1. in fine.l.4.ibidem.

Universidad de Deusto Biblioteca

Vniuersitas potest delinquere & præiudicatur in iure suo & si alicui violentiam fecerit incidit in pœnam.l.si quis in tantam.C.vnde vi.& qualiter, vide glossam quintam & sextam legis.17.per textum ibi. titulo 10.partita.7.
Et delictum vniuersitatis censetur illud quod à rectoribus ipsius committitur,& quando non,vide glo.6.d.l.17.
Vniuersitas an & quando in integrum restitui possit si lædatur in aliquo vide gl.3.l.10.per text.ibi.tit.10.part.7.
Et an post quadriennium possit restitutionem in integrū petere si enormissimè lædatur,vide glos.6.d.l.10.
Vniuersitas an actione iniuriarum agere possit pro iniuria facta alicui de vniuersitate,vide glo.1.l.10.tit.9.par.7.
Vniuersitas si aliquid debet illud singuli de vniuersitate nō debent in totum sed pro parte,vide glo.2.l.15.tit.10.par.7.
Vniuersitas si efficiatur non soluendo an reliqui qui sunt soluendo compellantur soluere vltra debitas ratas eorum in collectis deficientiū portiones,vide glo.4.d.l.15.tit.10.par.7.
VNVS actus an sufficiat ad inducendam consuetudinem, vide glo.2.l.1.tit.2.par.1.&glo.4.col.2.l.3.tit.26.par.4.
Vnus tantum debet esse Baptizans, vide glossam primam in medio.l.7.titulo.4.par.1.
Vnus minister an sufficiat ad adiuuando missæ, vide glossam finalem.l.50.tit.4.part.1.
Vnus non debet occupari duobus officijs,vide glo.fin.l.60.tit.5.par.1.
Nec potest duas habere dignitates,vide ibidem.
Vnus punitur propter alium in casu quo ciuitas interdicitur, vide gl.5.l.14.titulo.9.par.1.
Vnus testis sufficit ad ostendendam alicuius contritionē, vide gl.3.l.9.& gl.fin.in fine.l.10.tit.13.part.1.
Vnus de capitulo aliquando sufficit ad electionem faciendam, vide glo.1.l.10.tit.14.part.1.
Vnus solus sufficit ad contradicendum actus consistentes in voluntate, vide glo.4.per text.ibi.l.10.tit.14.par.1.
Vnus melius regit regnum quam plures, vide glossam quintam legis.7.titulo.1.par.2.
Vnus testis cum alijs inditijs an faciat plenam probationem,vide glos.3.l.12.tit.14.par.3.
Vnus testis siue nūtius an sufficiat vt mulier ex dicto suo certa reddatur de morte primi viri vt cum secundo possit contrahere, vide glos.2.l.28.tit.9.part.4.
Vnus pro alio iniustum est quod capiatur neque pro vniuersitatis debito, vide glo.1.&.2.l.15.per tex.ibi tit.10.par.7.
Et istud est contra ius diuinum,naturale,ciuile & regni,vide glos.3.cū sequentibus.d.l.15.per text.ibi.
VOCANS vxorem alicuius adulteram & virum suum cucurbitam, an teneatur actione iniuriarum, & an admittatur si velit probare se verū dixisse, & an tūc teneatur se dedicere, vide glossam septimam.colu.2.quæst.1.2.&.3.l.1.tit.9.par.7.
Vocāt meretricem mulierem iam nuptam quæ antea illud fuit an teneatur iniuriarum,& quid si natum ex legitimo matrimonio vocauit filiū meretricis, eo quod cum vidua fuit mater meretrix erat, vide.d.glos.7.in fine dictæ.l.1.
VOCARI in ius an possit patronus ecclesiæ venia prius non petita à præsentato,vide glo.14.l.1.tit.15.par.1.
Vocare qualiter debeat dominus vassallum suum,&an per literas vel per proclama generale ita quod si non veniat possit feudo priuari, vide gl.3.l.9.per text.ibi.tit.25.par.4.
VOCATVS ad curiam si timeat inimicum qualiter illi debeat fieri intimatio per iudicem,vide glo.7.l.4.tit.16.par.3.
Vocati ad electionem si venire noluerint an electio sine eo facta valebit vide glo.penul.in medio.l.19.tit.5.par.1.
Vocati ad bellum per Regem an teneantur ire,& an rex illis debeat damna resarcire,& quando,vide glo.1.l.7.tit.19.par.2.
Vocatus ad maioriam si sit prohibitus alienare an hæc prohibitio alienationis in sequentibus vocatis locum habeat vt sine pœna eis alienare non liceat,vide glo.1.col.3.quæst.27.l.10.tit.26.par.4.
Vocatus coram pari vel minori iudice an venire debeat, vide glossam.2.l.2.tit.7.par.3.
VOLVNTAS habetur pro facto, & quando, vide glossam penultimā l.4.tit.4.par.1.
Voluntas potest declarari tribus modis,vide glo.4.l.26.tit.9.part.2.
Voluntas testatoris seruanda semper est si ex aliquibus coniecturis colligeretur,vide glo.1.l.21.tit.31.par.3.
Voluntas testatoris de per se sola an faciat trāsire dominiū in legatariū absque traditione,vide glo.1.l.44.tit.5.par.5.
Voluntas nulla est in homine mortuo , vide glossam tertiam.l.45.per textum ibi tit.5.part.5.
Voluntas eadem semper durare præsumitur nisi constet de contrario, vide glo.4.in fine.l.20.tit.8.par.5.
Voluntas alicuius an colligatur si quis mouerit caput, vide glossam.4.l.2.tit.11.par.5.
Voluntas vltima immobilis post mortem perseuerat,vide glo.2.in procemio tit.1.par.6.
Voluntas vltima testatoris per eum vsque ad mortem mutari potest,vid. glo.1.l.25.per text.ibi.tit.1.par.6.
Voluntas captatoria an dicatur quando electio ponitur in voluntatem tertij,vide glo.3.l.25.tit.9.par.6.
Voluntas coniecturata tantum valet quantum expressa,vide glossam.6.l.28.tit.9.par.6.
Voluntas testatoris etiam tacita sufficit in vltimis voluntatibus, vide gl.6.l.34.tit.9.par.6.
Voluntas testatoris,vide de hac supra in verbo TESTAMENTVM.
Voluntas coacta,vide supra in verbo,COACTA.
VORACITAS an impediat matrimoniū ne contrahi possit ,vi.gl.3.in fine.l.6.tit.2.part.4.
VOTVM.

Castitatis vel continentiæ.	Solenne.
	Simplex.
	Terræ sanctæ.
Religionis vel monachorum.	Peregrinationis.
	Iacobinum.
Commutari.	Impedit vel dirimit matrimonium.
Vltra marinum.	

VOTVM & iuramentum iudicantur à pari & prima gratia voti est celeritas solutionis,vide glos.1.in procemio tit.8.par.1.
Votum faciens an plus mereatur quam non strictus voto si fecerit, vide ibidem.
Votum est actus religionis ex quo in Dei cultum ordinatur, vide glossā 2.in.d.procemio tit.8.par.1.
Votum quid sit,& quid si fiat de re mala & aliquid malè promittendo,vide glo.1.l.1.tit.8.par.1.
Et idem si fiat de vanis rebus,vide ibidem.
Votum quod fit facilitate animi potius quam ex arbitrio discretionis nō obligat,vide glo.2.l.1.tit.8.part.1.
Votum emissum calore iracundiæ non obligat,& quando,vide ibidem.
Votum tria in se habere debet,vide ibidem.
Et ibi vide an sit necessarium illud ore exprimere.
Votum an liget minores,& quos,& quando,vide glossam quartam.l.2.titulo.8.par.1.vide ibi melius glo.5.
Votum seruorum per quod minuitur domini seruitium non valet, vi.gl.6.d.l.3.tit.8.par.1.
Votum an tollatur & eius obligatio ex impedimento superuenienti,vid. remissiuè per glo.3.l.4.tit.8.part.1.
Votum sub conditione emissum non ligat ante implementum conditionis,vide glo.2.l.7.tit.8.par.1.
Et quid si sanitatem Deo petierit & propter eam habendam aliquod votum emittat,an istud erit symoniacum,vide ibidem in glo.3.
Voti obligatio morte non tollitur in duobus casibus, de quibus per glo. fina.l.7.tit.8.part.1.
Votum quando hæres implere debeat,vide ibidem.& glo.4.legis.9.titulo.8.par.1.
Vota qualia obligent vxores & qualia non,vide glossam.11.&.12.legis.7.titulo.2.par.4.
Et quid si fiat votum non petendi debitum,an tale votum teneat,vide dictam glossam.11.
Votum à coniugibus pariter emissum illos bene obligat neque proles postea nata erit legitima,vide ibidem in glo.13.
Et quid si vnus ex eis postea fornicetur an alius possit illum repetere,vid. glo.5.quæst.4.l.8.tit.2.par.4.
Votum solennicatum per receptionem sacri ordinis impedit & dirimit matrimonium iam contractum,vide glossam quartam per textū ibi.l.11.tit.2.par.4.
Votum ab aliquo simpliciter factum an dirimat matrimonium iam contractum,&quid si contrahat cum eo qui eodem modo vouerat,vi.glo.5.l.11.titulo.2.par.4.
Et qualiter tali casu vnus alij debitum reddere possit cū propter hoc nullus ex eis exigere possit,vide ibidem.
Et qui scienter contrahit matrimonium eo qui simpliciter vouit, peccat mortaliter,vide ibidem.
Et an Episcopus possit dispensare in isto voto simplici vt vouens debitū exigere possit vide ibidem.
Votum quod fecit maritus qui remansit in secundo quando eius vxor intrauit religionem , vtrum illi impediat vt vxore mortua matrimonium contrahere non possit,& quid si de facto contrahat,vide glos.10.l.2.titulo.10.part.4.
Votum & semper senior debet vltimo votare, vide glossam secundam.l.7.tit.15.par.6.

VOTVM CASTITATIS VEL CONTINENTIAE est annexum ordini sacri quæ recipitur etiam si eodem tempore non dicatur, vide gl.3.l.2.tit.6.par.1.
Votum continentiæ clericorum an sit ex constitutione ecclesiæ an vero à principio ipsi illud vouerunt , & an Papa cum eis poterit dispensare vt matrimonium possint contrahere,vide glo.1.l.39.tit.6.par.1.
Votum castitatis emissum in religione non intelligitur de castitate coniugali,& quare,vide glo.1.in principio.l.1.tit.7.par.1.
Votum continentiæ est voluntarium quod intellige cum glo.4.legis.1.titulo.8.par.1.
Votum continentiæ siue peregrinationis per impuberem doli capacem factum an illud obliget cum sui iuris sit, & an possit commutari , vide glo.5.l.3.tit.8.part.1.
Votum continentiæ per maritum factum in vxoris præiudicium non valet vide glo.8.l.3.tit.8.par.1.
Et quid si vouit de eo non exigendo,vide ibidem.
Votum continentiæ vxoris sine marito non valet,vide glo.9.ibidem.
Et ibi vide quid si vouat pro subsidio terræ sanctæ.
Votum castitatis an possit commutari si simplex sit,& si solenne an Papa illud facere possit,vide glo.4.l.4.tit.8.par.1.
VOTVM RELIGIONIS VEL MONACHORVM , Vota religiosorum sunt substantialia religionis.vide gl.3.l.26.tit.7.par.1.
Votum est actus religionis ex quo in Dei cultum ordinatur, vide glos.2.in procemio tit.8.part.1.
Votum religionis non valet nisi præcedat deliberatio,vide glo.2.legis.1.titulo.8.part.1.
Votum religionis obligat impuberes doli capaces si simplex sit, votū vero solenne non,vide glo.5.in fin.l.3.tit.8.part.1.
Votum monachorum an valeat , siue ante monachationem siue postea emissum sit,vide glo.10.l.3.tit.8.par.1.
Vota monachorum temporalia mutantur propter religionis obseruationem,vide ibidem.
Votum monachorum pro subsidio terræ sanctæ an valeat,vide ibidem in medio glo.9.
Votum religionis est ita arctum vt alia omnia vota in illud possint commutari,vide glo.10.in medio.l.3.tit.8.par.1.& vide ibi.glo.7.
Vota de substantia religionis quæ sint, vide glossam sextam legis.88.titulo.18.par.3.
VOTVM COMMVTARI,& votum vltra marinum alius citra Papam non commutat siue sit emissum in subsidium siue visitationis tantum causa vide glo.11.l.5.tit.5.par.1.
Votum Iacobinum Episcopus non potest commutare sed solus Papa,vi. glo.12.d.l.5.
Votum commutare potest exceptis duobus, non tamen poterit à voto quem liberare sicut potest Papa,vide ibidem.
Votum religionis est ita arctum vt alia omnia vota in illum possint commutari,vide glo.10.in medio.l.3.tit.8.par.1.vi.etiam ibi glos.7.
Votum commutari potest ex sola causa maioris vtilitatis etiam sine necessitate,vide glo.3.l.4.ibi.
Votum castitatis an possit commutari si simplex sit & si solenne , an Papa illud facere possit,vide glo.4.l.4.tit.8.par.1.
Vota omnia commutare potest Episcopus exceptis duobus,vide glo.1.l.5.titulo.8.par.1.
Votum an possit quis propria authoritate in melius commutare, vide.d. glo.1.in fine.&glossas.l.4.ibi per illum textum.
Votum Iacobinum vel alterius sancti Episcopus commutare potest,vid. glo.fina.d.l.5.tit.8.part.1.
Votum debet commutari in alia re æquali,vide glo.5.d.l.5.
Et in tali commutatione tria sunt attendenda, vide glossam primam.l.6.titulo.8.part.1.
VOTVM VLTRA MARINVM alius citra Papam non commutat siue sit emissum in subsidium,siue visitationis tantum causa, vide glo.11.l.5.tit.5.par.1.
Votum vltra marinum an possit maritum sine consensu vxoris emittere in subsidium terræ sanctæ,& quid in voto peregrinationis,vide glo.8.l.3.tit.8.par.1.
Votum vltra marinum defuncti eius hæredes redimere tenentur etiam si pro eo nihil illi liget defunctus,vide glossam quintam legis nonæ.titulo.8.par.1.
VOTVM SIMPLEX impedit matrimonium contrahi si tamen contrahatur de facto matrimonium tenet,vide glossam secundam legis.2.titulo.8.part.1.
Votum simplex religionis obligat impuberes,votum vero solenne non, vide glo.5.in fin.l.3.tit.8.par.1.
Votum simplex castitatis an possit commutari,si vero sit solenne an Papa illud facere poterit ,vide glo.2.l.4.tit.8.par.1.
VOTVM SOLENNE hodie quale sit, vide glossam primam legis.2.titulo.8.par.1.
Votum solenne non obligat impuberes doli capaces,votū vero simplex sic, vide glo.5.in fine.l.3.tit.8.par.1.
Votum solenne castitatis an Papa possit commutare,& quid in simplici, an possit ab alio quam à Papa commutari, vide glossam secundam.l.4.titulo.8.par.1.
Votum solennicatum per receptionem sacri ordinis impedit & dirimit matrimonium,vide glo.4.per text.ibi.l.11.tit.2.part.4.
VOTVM TERRAE SANCTAE,& an in subsidiū terræ sanctæ votum peregrinationis vel vltra marinum maritus sine consensu vxoris possit emittere,vide glo.8.l.3.tit.8.par.1.
Votum continentiæ vxoris sine marito non valet, vide ibidem in glo.9. & ibi vide quid si vouat pro subsidio terræ sanctæ.
Votum monachorum pro subsidio terræ sanctæ an valeat , vide glossam 10.l.3.titulo.8.part.1.
Votum terræ sanctæ an liget filium familias,& quid si vouit de castrensibus,vide glo.4.l.2.tit.8.part.1.
Votum visitationis terræ sanctæ per maritum contradicente vxore fieri non potest neque exequi tenetur secus si pro subsidio , vide glo.2.l.finalis.tit.8.par.1.
VOTVM peregrinationis seu continentiæ per impuberem doli capacem factum an illum obliget cum iuris sui sit , & an possit commutari vide glo.5.l.3.tit.8.par.1.
Votum peregrinationis maritus emittere non potest sine consensu vxoris , & quid in vltra marino in subsidiū terræ sanctæ,vide glossam.8.dictæ legis.3.
Votum clericorum peregrinationis longe vel si propter eius absentiam damnum paretur ecclesiæ non valet, vide glossam.10.in medio legis.3.titulo.8.par.1.
Et quid in voto religionis emisso contradicente Episcopo, vide ibidem.
Et etiam ibi vide quid in voto vltra marino vel alijs in præiudicium suæ ecclesiæ.
VOTVM Iacobinum Episcopus non potest commutare sed solus Papa,vide glo.12.l.5.tit.5.par.1.
Votum Iacobinum vel alterius an etiam Episcopus commutare potest, vide glo.fina.l.5.tit.8.par.1.
VOTVM impedit vel dirimit matrimonium,& votum simplex impedit matrimonium contrahi si tamen contrahatur de facto matrimonium tenet,vide glo.2.l.2.tit.8.part.1.
Votum solennizatum per rescriptionem sacri ordinis impedit vel dirimit matrimonium iam contractum,vide glossam.4.per textum ibi.l.11.titulo.2.par.4.
Votum ab aliquo simpliciter factum an dirimat matrimoniū , & quid si contrahatur cum eo qui eodem modo vouerat, vide glossam quintam l.11.tit.2.par.4.
Et qualiter tali casu vnus alij debitum reddere possit cū propter hoc nullus ex eis exigere possit, vide ibidem.
Et qui scienter contrahit matrimonium cum eo qui simpliciter vouerat, peccat mortaliter,vide ibidem.
Et an Episcopus possit dispensare in isto voto simplici vt vouens debitū exigere possit,vide ibidem.
Votum quod fecit maritus qui remansit in seculo quando eius vxor intrauit religionem vtrum illi impediat vt vxore mortua matrimonium contrahere non possit, & quid si de facto contrahat, vide glossam decimam legis secundæ.titulo.10 partita quarta.
VOVENS si voluerit contrahere matrimonium debet illud sibi impediri,vide glo.3.l.2.tit.8.par.1.
Vouens si fiat Episcopus debet intrare religionem & ad hoc potest compelli,vide ibidem.
VOX & vocem in capitulo solus canonicus habet, non vero alius etiam si ibi dignitatem habeat, vide glossam quartam legis tertiæ.titulo sexto.partita.1.
Vox vnius patroni tantum valet quātum vox plurium filiorum alterius mortui patroni,vide glo.2.l.8.tit.15.part.1.
Vox viua maioris est authoritatis quam mortua, vide glossam.2.in fine procemio tit.18.part.3.
Vox & voces sunt notæ opinionum & voluntatum, vide glo.4.l.4.titulo.12.part.7.
VRSVS quare sic dicitur & de eius fortitudine,vide glossam quartam.l.23.tit.15.par.7.
VSVARIVS syluæ remotæ an vēdere possit fructus quia alias res esset inutilis,vide glo.10.l.20.tit.31.par.3.
Vsuarius postquam percepit fructus ex vsu an possit illos vendere , vide ibidem.
Vsuarius domus an teneatur ibidem recipere hæredē testatoris si domus est ampla,vide glo.1.l.21.&glo.6.l.22.tit.31.par.3.
Vsuarius an debeat habere mercedem serui in quo ipse habet vsumfructum si seruus locauit operas suas , vide glossam tertiam dictæ legis vigesimæprimæ.

Universidad de Deusto Biblioteca

Vsuarius rem[illegible] neque commodare potest, vide glossam primam.l.[illegible].par.3.

Vsuarius si cum haberet in vsu suo consortes vendiderit pertem suam an consortes illius iuris admittatur ad retractum, vide glo.2.quæstione.1.l.55.tit.5.par.5.

VSVCAPIO an habeat locum in actione ad exibendum cõtra rei vendicationem, vide glo.2.per tex.ibi.l.22.tit.2.par.3.

Vsucapio fuit propter bonum publicum introducta, & an ei posit renũtiari per pactum, vide glo.1.l.1.tit.29.par.3.

Et an alicui posit concedi per priuilegium vt contra eum non currat vsucapio seu præscriptio, vide.d.glo.1.d.l.1.

Vsucapio non habet locum in re furtiua nisi vitio purgato, & si res ad dominum reuertatur & de ratione, vide glosam.2.l.4.tit.29.par.3.& qñ vide ibidem ad finem.

Et an ad vitij purgationem sufficiat quod res reuertatur in potestatem alterius cui subrepta fuit si ipse verus dominus non sit, vide ibidem.

Siue vitium sit causa furtiuitatis siue violentiæ in re immobili datæ, vide ibidem.

Et quando res afficiatur vitio reali vel violentiæ, vide dictam glosam secundam.

Vsucapio an posit habere locum si præcesserit crimen expilatæ hæreditatis, vide ibidem.

Et an res afficiatur vitio violentiæ si expulsus erat præda, vide ibidem.

Vsucapio quando habeat locum in fructibus rei furtiuæ, & quando non, vide glo.4.l.4.tit.29.part.3.

Vsucapio an procedat in fructibus rei furatæ & venditæ alteri alicui, & quando, vide glosam secundam & tertiam legis quintæ.titulo.29.partita tertia.

Et an idem sit in fœtu animalium quod in partu ancillæ, vide dictam glosam secundam.

Vsucapio est necessaria in fructu ancillæ edito penes bonæ fidei possessorem, in fructu vero animalium tunc sine vsucapione fit bonæ fidei possessoris, vide.d.glo.3.

Vsucapio non habet locum in rebus sacris & quare, vide glosam.1.l.6.titulo.29.par.3.

Vsucapio rerum communium quando valeat, & an immemorialis præscriptio sufficiat, vide glosam primam.columna prima.l.7.titulo.29.partita.3.

Vsucapio an habeat locum in rebus pupilli furiosi vel prodigi quando ab eo aliqua res emitur, & quando, vide glosam primam legis.11.titulo.29.par.3.

Vsucapio an prosit domino habenti malam fidem si seruus qui illam rẽ emit bonam fidem habeat, vide glosam secundam legis.13.titulo.29.partita.3.

Vsucapio an teneat quando quis ignorabat quali titulo rem posideret si postea apparuerit non sua, vide glossas legis.14.titulo vigesimonono.partita.3.

Et quid si titulum habebat si postea apparuit nullus an res vsucapi posit & quanto tempore, vide glosam tertiam legis.14.titulo vigesimonono.part.3.

Et quantum tempus requiratur ad validitatem præscriptionis in supradicto casu, vide.d.glo.3.

Vsucapio an procedat si titulus putatiuus habeatur ab vno & possessio ab alio, vide glo.2.l.15.tit.29.part.3.

Vsucapio trium annorum excludit petitionem hæreditatis perpetuam, vide glo.3.d.l.15.

Vsucapio rei an teneat si tempus quo hæres illam possedit iungatur cum tempore quo testator possedit, & quando non, vide glosam.2.l.16.titulo.29.par.3.

Vsucapio perfecta ab hærede putatiuo an prosit vero hæredi vel perfecta ab hærede scripto an etiam prosit venientibus ab intestato, vide.d.glo.2.d.l.16.

Et quid si possessio sit iniusta an impediat extrema coniugi, vide dictam glosam.2.

Vsucapio rei alteri pro debito obligata an teneat in damnum iuris creditoris cui in pignus data fuit, vide glosam secundam legis.17.titulo.29.partita.3.

Vsucapio an interrumpatur per solam citationem an vero per litis contestationem, & quid in præscriptione, vide glosam tertiam legis.29.titulo.29.par.4.

Vsucapio an interrumpatur eo quod aliquis fuit perpetuo deportatus, & an vsucapionem siue præscriptionem incipere posit in re aliqua, vide glo.1.l.2.per text.ibi.tit.18.par.4.

Vsucapio vel præscriptio an videatur prohibita vbi rerum alienatio simpliciter prohibita fuit, vide glosam tertiam.columna.3.quæstione.4.l.10.tit.26.part.4.

Vsucapio non habet locum quando emptor rei alienæ sciuit iam esse alienam, vide glo.2.l.54.per text.ibi.tit.5.part.5.

Vsucapio, vide de hac materia supra in verbo PRAESCRIPTIO.

VSVRA an sit crimen ecclesiasticum, vide glo.2.l.58.tit.6.par.1.

Vsuræ sunt reprobatæ per.ll.partitarum sicuti per ius canonicum & diuinum, vide glo.2.l.3.tit.11.par.5.

Vsura quæ dicatur & ex quibus colligatur contractum esse vsurarium, vide glo.2.l.31.tit.11.par.5.

Et quid in cambijs stipulantes & exigentes interusurium de nundinis in nundinas an eius contractus sit vsurarius, vide ibidem.

Et quid si pœna adijciatur dationi pecuniæ vel alterius rei in qua cõsistit mutuum vel si adijciatur dationi an præsumatur posita loco vsurarum vide glo.2.l.40.tit.11.par.5.

Et an idem sit dicendum contractu transactionis si pœna adijciatur dationi quantitatis, vide ibidem.

Et an tali pœna præsumatur adiecta in fraudem vsurarum quando illé qui pœnam stipulatus fuit solitus erat, vel non erat fœnerari, vide glo.3.dictæ.l.40.

Vsura dicitur quando pœna apponitur dationi per dinumerationem mensium vel annorum etiam in non solito fœnerari, vide dictam glossam tertiam.

Vsura ad hoc vt ita sit requiritur quod aliquid accedat sorti & sic quod plus detur quam recipitur, vide ibidem.

Et contractus non præsumitur vsurarius nisi probetur, vide glosam.6.dictæ legis.40.

Vsuræ an permittantur Iudæis, & an Papa ex aliqua causa posit in hoc dispensare, vide glo.1.l.22.tit.2.par.5.

Vsuræ an veniant in iudicio diuisorio inter hæredes, & an transeant in dominium vsurarij, vi.gl.10.l.2.per text.ibi.tit.15.par.6.

Et quibus restitui debeant res per vsuras quęsitæ quãdo ignoratur cuius sint, vide glo.12.d.l.2.per text.ibi.tit.15.part.6.

Et quid de compositione quæ per hæredem vsurarij fit cum alijs quibus restitui debuerant, vide ibidem.

Et an Papa posit liberare & absoluere à restitutione incertorum & si restitutio non fiat integre, vide ibidem.

Vsuræ omnes sunt prohibitæ tam de iure canonico quam regni, vide gl.13.l.4.tit.6.part.7.

Et vsuraria acquisitio pecuniarum est maximè præter naturã teste philosopho, vide.d.glo.15.in fine.

VSVRARIVS manifestus quis dicatur & de pœna sepeliẽtium eos, vide gl.1.l.9.tit.13.par.1.

Vsurarius si mandet vsuras restitui an debeat in sacro loco sepeliri, & an illud sufficiat, vide ibidem.

Vsurarij non patiuntur a vicinia & consueuerunt domos ad mensem tantum conducere, vide gl.2.l.14.tit.10.par.5.

Vsurarij sunt infames, vide glo.2.l.12.tit.7.part.6.& glo.15.l.4.per textũ ibi.tit.6.par.7.

Vsurarius siue publicus siue occultus est infamis ipso facto, occultus tamen debet per sententiam declarari, vide dictam glosam.15.dictæ.l.4.titulo.6.part.7.

Vsurarij sunt in magno periculo & etiam post peractam pœnitentiam & post restitutionem sunt infames, vide.d.glo.15.

VSVS respectu consuetudinis quid sit, vide de hoc glosas legis primæ.titulo.2.par.1.

Vsus inducitur per publicos actus non per tacitos, vide glosam.2.l.2.tit.2.part.1.

Vsus legum fori cui incumbat probatio an alleganti vel excipienti, vide glo.4.in medio.l.7.tit.2.part.1.

Vsus impossibile est illud probari de re quæ nunquam accidit, vide dictã glosam.4.in fine.

Vsus copulæ carnalis abstrahit quem à seruitio Dei & hoc dupliciter, vi.glo.1.col.2.in prin.l.1.tit.7.par.1.

Vsus non dicitur ex vno actu tantum, vide glosam sextam legis.18.titulo.13.par.1.

Vsus scripturarum qua de causa adinuentus fuit, & an vnus tabellionum sit de iure gentium introductus, vide glosam primam in proœmio titulo.18.par.3.

Vsus instrumenti renuntiatus eo quod de falso fuit redargutus, an tale instrumentum in alio iudicio fidem faciat, & quid si tempore renuntiationis fuit protestatus quod non intendit illum fateri falsum, vide glo.2.l.116.tit.18.par.3.

Vsus communis omnibus animalibus aliquarum rerum vt est aer & c. an ius gentium in eo aliquid immutauit, vide glosam primam leg.3.titulo.28.par.3.

Vsus communium rerum ciuitatum ita pauperibus sicuti diuitibus pertinet, & quid si ex multitudine ciuium diuitis pauperes damnificentur, vide glo.9.l.9.tit.28.par.3.

Et an talis pertineat ad dominum terræ ibi habitantẽ vel non, vide dictã glosam.9.

Vsus syluæ ciuitati concessus an illud dicatur vsus vel vsusfructus, vide glossam.1.l.26.titu.31.par.3.

Vsus & habitatio in quibus differant inter se, vide glossam.1.l.27.titulo.31.partita.3.

Vsus & ille qui vsui aquæ fontis renuntiat si ad eius refectionem aliqua sint necessaria an collectari posit, vide glossam octauam.l.20.titul.32.partita.3.

Vsus facit præsumi conuentionem præcisse secundum eum, vid.glos.5.l.3.tit.25.par.4.

Vsus ratione cuius res fuit alicui commodata prius explici debet quam commodator rem commodatam repetere posit, vide glossam primam.l.nonæ.titulo secundo.partita quinta. aliquando tamen contra vide ibid.gl.2.

Vsus & de vsu domus fundi serui pecoris boum equi & armenti vel aquę vel ministerij & operarum serui, vide glossam nonam.l.20.titulo.31.partita.3.

Vsus domus vxori relictus an ipsa cum secundo marito ibidem commorare posit, vi.gl.1.l.21.tit.31.par.3.

Vsus fundi non facit quem dominum fundi quod bene est si cum proprietate stringatur, vid.gl.2.quæst.1.l.55.tit.5.par.5.

VSVSFRVCTVARIVS & an incrementum alluuionis ad vsumfructuarium pertineat & an æquiparetur emphyteotæ vel feudatario, vi.gl.2.l.3.tit.28.par.2.

Vsusfructuarius an habeat dominiũ thesauri per eum inuenti in loco & fundo in quo vsumfructum habet, vide glossam.3.l.45.titulo.28.partita tertia.

Vsusfructuarius posidet naturaliter sibi & si expellatur vel alij tradat possesionem an dominus perdat suam ciuilem possesionem quam ibi habet vid.gl.4.l.13.tit.30.par.3.

Vsusfructuarius an posit seruitutem imponere in re illa in quam habet vsumfructum, vid.gl.1.l.10.tit.31.par.3.

Vsusfructuarius an debeat cauere & quando non & an ista cautio sit de substantia nisi petatur caueri & quid si vsusfructuarius agat cautione non præstita an teneat iudicium, vi.glo.5.l.vigesimæ.titulo.31.partita tertia.

Vsusfructuarius si cautionem præstare non posit an res sit sequestranda & an habeat locum cautio in eo qui donauit seruato sibi vsufructu & quid in hærede sit dicendum & an testator illam iusserit remitti & quid si vsusfructus alicui relinquatur pro se & hærede suo, vide ibid.in.d.gloss.5.d.l.20.tit.31.par.3.

Vsusfructuarius qui habuit a testatore vt de rebus & bonis vsusfructus durante vsufructu posit vendere aliquid vsque ad certam quantitatẽ an finito vsufructu teneatur ipse vel hæres eius ad pretium rerum vẽditarum, vid.ibid.in gl.7.

Vsusfructuarius an posit vti bobus aratorijs fundi & an ei videatur legatus vsusfructus seminis seu frumenti ad seminandum deputati, vide ibidem in gl.8.

Vsusfructuarius an posit facere depingere vel sculpere arma sua in domo in qua habet vsumfructum, vid.d.gl.8.

Vsusfructuarius domus ad quam expensam teneantur & an istud arbitrio iudicis relinquatur & quid si velit renuntiare vsufructui, vid.gl.1.l.21.tit.31.par.3.

Vsusfructuarius an teneatur ad refectionem si ædificia vetustate corruerint & quando, vide glossam secundam.l.22. titulo trigesimoprimo.partita.3.

Vsusfructuarius an teneatur decimare seu tributa soluere ex re ex qua percipit vsumfructum, vid.ibid.in gl.5.

Vsusfructuarius licet omnes fructus faciat suos tamen non ita erit in partu serui in qua vsumfructum habet, vi.gl.3.l.23. titulo trigesimoprimo.partita.3.

Vsusfructuarius si consentiente proprietario vsumfructum alienat cuius mors inspiciatur ad hoc vt finiatur vsusfructus, vide glo.2.l.24.titulo.31.partita.3.

Vsusfructuarius creditor si vendat iure crediti rem in qua habet vsumfructum an posit & an talis vsusfructus posit reuerti ad illius dominum vid.gl.5.ibid.

Vsusfructuarius agri vel syluæ vel bonorum omnium an illud esse desinat per destructionem totius proprietatis, vide gl.1.l.25.titul.31.partita tertia.

Vsusfructuarius semper videtur habere mandatum a domino in concernentibus custodiam rei, vid.gl.1.l.4.tit.32.par.3.

Vsusfructuarius cui gregis vsusfructus legatus est an ad supplectionem teneatur si ex grege aliqua pecora præmoriantur. vide glo.2.l.21.tit.11.partita.4.

Vsusfructuarius an excusetur a satisdatione quam præstare tenetur propter paupertatem, vide glo.5.l.20.titul.31.par.3.& glos.1.l.4.titulo.19.partita.4.

Vsusfructuarius an dicatur successor in maioria vel eius dominus, vide gl.3.l.7.tit.4.par.5.

Vsusfructuarius an admittatur si velit retrahere rem quam dominus proprietatis vendit & pro tanto illam accipere, vide glo.2.quæst.1.l.55.tit.5.partita.5.

Vsusfructuarius si cum haberet in suo vsufructu consortem vendiderit partem suam an consorsillius iuris admittatur ad retractum, vid.ibid.

Vsusfructuarius si soluat pretium & pensionem totius anni & postea moriatur an dominus proprietatis illud reddere teneatur vel ad quid, vide gl.2.l.3.per tex.ibi.tit.8.par.5.

Vsusfructuarius omnium bonorum an an teneatur ad confectionem inuentarij, vid.gl.1.l.5.tit.6.par.6.

Vsusfructuarius an agat contra furem furantem rem in qua ipse vsumfructum habet vel an dominus proprietatis admittatur, vid.gl.6.&.7.l.11.per tex.ibi.tit.14.par.7.

VSVSFRVCTVS & vsumfructum emens cum bona fide an faciat fructos suos, vide glossam tertiam.l.39.titulo vigesimooctauo.partita tertia.

Vsusfructus rerum filij si patri non queratur an filius sine patre agere posit & an tunc contra eum currat præscriptio, vid.gloss.4.l.8.titulo.29.partita.3.

Vsumfructum an posit quis constituere in parte sua quam posidet pro indiuiso, vi.gl.2.l.10.tit.31.par.3.

Vsusfructus an videatur relictus in quolibet anno illi cui a testatore simpliciter fuerunt relicti fructus talis fundi an vero intelligendum sit de fructibus vnius anni tantum, vid.glossam primam.l.20.titulo.31.partita tertia.

Vsusfructus alicui relictus an debeat sequestrari si ab eo sufficiẽs cautio non præstetur, vid.gl.5.l.10.tit.31.par.3.

Vsusfructus alicui relictus a testatore cum potestate vendendi de bonis vsusfructus vsque ad certam quantitatem an finito vsufructu ipse vel eius hæres pretium rerum venditarum restituere teneatur, vide ibidem in glossa.7.

Vsusfructus alicui relictus an ipse posit vti bobus aratorijs fundi & an videatur legatus fructus seminis seu frumenti ad seminandum deputati vid.gl.8.l.20.titu.31.par.3.

Vsusfructus finitur etiam si fructuarius conduxisset vsumfructum vel ipsius morte & an spesus vsusfructus constituendi finiatur morte, vide gl.2.l.24.tit.31.par.3.

Et quid si vsusfructus relinquatur monacho, vide dictam glo.2. dict.l.vigesimæquartæ.

Et quid si proprietario consentiente vsusfructuarius illum in alium alienauit cuius mors inspiciatur, vid.ibid.

Vsumfructum habens in pignore an posit illum vendere iure crediti & an tunc talis vsusfructus posit ad dominum reuerti, vide glossam.3.dictæ.l.24.

Vsusfructus finitur per destructionem totius proprietatis, vid.glo.1.l.25.tit.31.par.3.

Vsusfructus ciuitati relictus durat.100.annis & aliquando plus & an idẽ sit in emphyteota vel feudatario vel in annuo legato ciuitati facto, vi.gl.1.l.26.tit.31.part.3.

Et quid si tunc ibi aderit in concesione verbum perpetuo, vide dictam glossam primam.

Et quid si ciuitati concedatur vsus syluæ an illud dicatur vsus vel vsusfructus & an tunc expiret.100.annis, vid.ibid.in.d.gl.1.

Vsusfructus & habitatio in quo differant inter se, vid.glo.1.l.27.titulo.31.partita.3.

Vsusfructus si cum proprietate consolidetur & ipsa proprietas ab vxore marito fuerit in dotem data an talis consolidatio & commodum ipsius ad solam vxorem pertineat an vero tanquam commune lucrum cum marito diuidi debeat, vid.gl.1.l.18.tit.11.par.4.

Vsusfructus gregis si sit alicui legatus an vsusfructuarius debeat gregem supplere si aliqua præmoriantur vide gloss.2.l.21.tit.11.par.

Vsumfructum an habeat pater in beneficio ecclesiastico quod posidet filius vel in rebus a filio male quæsitis. vide glossam.5.l.5.titulo.17.partita quarta.

Vsusfructus an patri exhæredato quęratur per nepotem cui fuit delata hæreditas, vid.d.gl.5.

Et ibi illa gl.remisiue notat alios casus in quibus patri vsusfructus non quęratur.

Vsusfructus an extingatur si pater illum posidens ingrediatur religionẽ vid.d.gl.5.in medio.d.l.5.

Vsusfructus consolidatur cum proprietate quando pater illum habens illius capax non est, vide.d.glo.5.col.1.in medio dict.l.5.titu.17.par.4.

Vsusfructus rei in qua pater filio posidenti succedere non potest nunquam patri quęritur, vid.d.gl.5.col.1.post med.

Vsusfructus in bonis maioricatus an ad patrem pertineat & quid si a conditore dictum sit quod vult quod bona dentur ipsi filio in quem maioriam fecit an tunc eius pater in talibus bonis vsumfructum habeat, vide ibidem.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Vsusfructus deberur patri in rebus filij ingredientis religionem siue bona sint maioriæ vel non siue etiam filius in hoc disponat siue non disponat, vid.d.gl.5.col.1.ad fin.
Vsumfructum non habet pater in dote aduentitia filiæ neque de iure antiquo neque de nouo, vid.ibid.ad fin.
Vsusfructus an patri quæratur ex dote quam filius fuit lucratus propter iniuriam violati thori, vidibid.
Vsusfructus licet non possit haberi per patrem in rebus filij an semper habere debeat commoditatem illius iuris, vide ibidem in fine illius columnæ primæ.
Vsusfructus in rebus aduentitijs filij an filio debeatur cum exijt a patris potestate per emancipationem vel per contractum matrimonij, vi. gl. 6. l.15. tit.18. par.4.
Vsusfructus omnium bonorum per filium de cetero acquirendorum an possit pater sibi reseruare quando illum emancipat, vi. ibidem in glossa septima.
Vsusfructus an debeatur patri in bonis maioricatus vel in bonis feudalibus filij, vid. gl.1. l.7. tit.26. par.4.
Vsusfructus est diuersum ius a proprietate quæ est pars dominij integralis sue legalis non tamen prædiatiua sive subiectiua & habens vsumfructum in re possit retrahere pro tanto proprietatem quam dominus alij vendit, vi. gl.2. quæst.1. l.55. tit.5. par.5.
Vsusfructus differt a dominio, vide dictam glossam secundam. d. quæst. 1. dict. l.55.
Et iunctus cum proprietate facit plenum dominium, vide ibid.
Vsusfructus quando non acquiritur patri in bonis filij tunc filij familias vice patrum familias fuunguntur, vide glossam secundam l.6. titulo.11. partita.5.
Vsusfructus rei legatæ si alienetur per testatorem an per hoc videatur reuocasse legatum, vid. gl.2. l.17. tit.9. par.6.
Et an in vsufructu locus sit iuri accrescendi etiam inter coniunctos cõiunctione legali. vide glossam sextam, columna.2. post medium. l.33. titu. 9. partita.6.
Vsusfructus rerum maioriæ an possit publicari in vita delinquentis, vide gl.4. in princ. l.6. tit.11. par.6.
Vsusfructus an possit vni heredum iadiudicari & alteri proprietas quando inter eos hæreditas diuiditur per iudicem, vide glo.1. l.10. titulo.15. partita.6.
Et quid si cum aliquis haberet vsumfructum in aliqua re aliquis rem illã furauerit an ipse vsusfructuarius vel dominus proprietatis admittatur contra furem. vide glossam.6. &.7. l.12. per tex. ibi. titulo decimo quarto. partita.7.
Vt, ista dictio quid importet, vide gl.1. &.7. l.21. per tex. ibi. tit.9. par.6. & gl.2. cum alijs ibi. l.2. tit.4. par.4.
VTENS calidis vt cum vxore copulam habere possit vtrum mortaliter peccet, vid. gl.5. l.9. per tex. ibi. tit.2. par.4.
VTILE DOMINIVM. vide supra in verbo, DOMINIVM.
VTILITAS publica præferri debet priuatæ, vid. glo.2. per tex. ibi. l.8. tit.28. par.
Vtilitas an sit in donatione alicui facta respectu donatoris si donatio fiat in remunerationem seruitiorum, vid. gl.7. l.53. tit.5. par.5.
Vtilitas communis si adfit in destruendo ædificio alicuius tunc onus debet communiter contribui, vide glossam. l.3. titulo nono. partita quinta.
VVLGARIS SVBSTITVTIO vide supra in verb. SVBSTITVTIO VVLGARIS.
VVLNVS & quid si creditor vulnerauerit creditorem fugientem cum velit illum propria authoritate capere & quid si debitor se defenderit vid. gl.1. l.10. tit.15. par.5.
Vulnus quid dicetur & quid veniat appellatione vulneris, vi. gl.3. l.6. tit. 9. partita.7.
Vulnus siue letale sit siue non qualiter illud dans puniatur si ignoretur quis illud dederit cum ibidem plures in vulnerando concurrerint. vi. gl.1. l.15. tit.15. par.7. per illum tex. ibi.
Et quid si ignoretur quis primo vel vltimo percusserit vel ex quo vulnere perijsset & quid si nullum vulnus erat letale & nihilominus vulnera tus mortuus fuit & alia plura in hoc, vid. in. d. gl.1. dict. l.15. titulo.15. partita.7.
Et an quando non constat quis fuerit principalis in vulnerando an cõtra alios vt auxiliantes procedi possit ad condemnationem, vid. ibid.

VXOR
Adultera
Clerici vel promoti ad sacros ordines
Vouens
Infidelis vel infidelium
Religionem ingrediens,
Facit elemosynam
Testatur vel disponit,
Accusatur, accusat, vel agit
Separatur
Testificat
Inops
Denegat debitum vel petit
Arcta vel lata
Donat
Renuntians
Dotans vel pro dote
Alienat vel alienans,

Vxor post reuocationem mariti de monasterio ipsa religionem intrare non potest antea vero sic, vide gl.5. l.12. tit.7. par.1.
Vxor communicans cum marito excommunicato peccat si inter eos fit carnale comertium interdictum, vid. gl.5. l.34. tit.9. par.1.
Vxor cognita carnaliter à viro in ecclesia an propter hoc ecclesia polluta sit, vid. gl.2. l.20. tit.10. par.1.
Vxor qualis eligi debeat & quæ secum vxor eligenda habere debeat, vi. gl.1. l.1. tit.6. par.2.
Et ibi quid in marito eligendo.
Vxor vna tantum esse debet non duæ illud enim est peccatum contra naturam probat gl.1. l.2. tit.6. par.2.
Vxor est socia diuinæ & humanæ domus, vid. gl.1. per tex. ibi. l.5. titu.2. partita.3.
Vxor quam diu nupta est desinit esse ciuis propriæ originis & in quibus & quid in vxore clerici an in criminalibus gaudeat priuilegio fori mariti, vid. gl.7. l.32. tit.2. par.3.
Vxores non possunt defendere virosin iudicio sine mandato ipsorum sicuti eis licet nam vxores &c. vid. gl.2. l.10. tit.5. par.3.
Vxor negans res fuisse mariti sui an illud probare debeat & quid in regno isto obseruetur, vid. gl.3. l.2. tit.14. par.3.
Et quid si talis vxor adulterium committat vel res aliquas emat ex pecunia sibi tradita a consanguineis quam statim sibi reddidit, vide glo.4. ibidem.
Vxor tabellionis mortui relicta vsufructuario an aliquid habere debeat de exemplaribus quæ deducuntur ex originalibus mariti quæ per aliũ tabellionem deducuntur, vid. gl.4. l.55. tit.18. par.3.
Vxor si decedat sine filijs an eius hæredes succedere possint in arris per maritum illi datis. vide glo.2. l.87. tit.18. par.3.
Vxor hominis mei & qui mihi seruitutem debet an sit fœmina mea, vide gl.3. l.89. tit.18. par.3.
Vxor defendens rem quam marito in dotem dedit in iudicio ipso sciente & non contradicente si condẽnetur an sententia illa præiudicet marito, vid. gl.11. l.20. tit.22. par.3.
Vxor an habeat dominium in thesauro inuẽto in fundo ipsius per maritũ vid. gl.3. l.45. tit.28. par.3.
Vxor an possidere possit rem sibi donatam à viro suo licet talis donatio sit nulla, vid. gl.1. col.2. ad fin. l.7. tit.29. par.3.
Vxor cui fuit relictus a marito vsus domus an ibi possit habitare cum fedo marito, vid. gl.1. l.21. tit.3. par.3.
Vxores an plus diligendæ sint quam patres siue matres, vi. gl.8. in prologo, 4. partitæ.
Vxor & eius vir ad paria iudicari debent, vid. gl.2. l.7. tit.2. par.4.
Vxor si propter fornicationem fuit a marito exclussa & ipse sacros ordines susceptisset & in eos fornicasset an matrimonium debeat redintegrari, vid. gl.4. q.2. l.8. tit.2. par.4.
Vxor si à viro carnaliter cognoscatur non propter id peccat imo aliquando meretur, vid. gl.1. &.2. per tex. ibi. l.9. tit.2. par.4.
Vxor quæ prius cum vno clandestine contraxit matrimonium postea cum alio publice contraxit cum quo commoratur sine peccato mortali reddere & exigere possit ab eo debitum coniugale & quid si non reddens ponat se in periculo vitę vel scandalum siue peccatum generetur, vid. gl.1. l.2. tit.3. par.4.
Vxor potest a seruitute in qua maritus se ipsum vendendo posuit illum extrahere & an tunc ipsa retratante venditionem pretium emptori restituere teneatur. vid. gl.1. l.4. tit.5. pa.4.
Vxor si vendat se ipsam in ancillam nolente viro an in ea idem sit dicendum quod in marito, vid. d. gl.6. in fin.
Vxor an possit impedire ne maritus suus creditoribus cũ cingulo ferreo ad colum tradatur, vid. gl.7. l.4. tit.5. par.4.
Vxor carnaliter cognita ad eam bene extenditur cognatio spiritualis & an ad concubinas, vid. gl.6.&.7. l.1. tit.7. par.4.
Vxor alicuius si sit multũ arcta vel ita lata quod à viro carnaliter cognosci non possit vel habeat aliud impedimentum ita quod cognosci non possit an matrimonium dissoluatur, vi. gl.5. l.2. tit.8. par.4.
Vxor alicuius si à viro cognosci carnaliter non possit quia est virgo an ipse mediante aliquo actu medicinali possit claustra pudoris sui frangere & an istud sit contra naturam factum, vide glo.6. l.2. titulo octauo. partita.4.
Vxor quæ corrupta cum aliquo matrimonium contraxit si petat matrimonium separari ob viri frigiditatem intra quantum tempus illud petere debeat & quid in virgine, vide glossas. l.6. ibid.
Vxor & vir continẽtiam vouere possunt nisi illud malicioſe fecerint tũc enim occurret episcopus, vid. gl.3. l.1. tit.9. par.4.
Vxor an debeat a viro alimentari si ipsa in peccato perseuerauerit, vi. gl. 7. l.2. tit.9. par.4.
Vxor qualiter certificari debeat de morte primi viri ante quam contrahat cum secundo, vid. gl.2. l.8. tit.9. par.4.
Et an sufficiat probatio per famam, vid. ibid.

Vxor po-

Vxor potest dare licentiam marito intrandi religionem ipsa remanente in seculo si de incontinentia non fuerit suspecta, vi. gl.1. l.2. per tex. ibi. titulo.1. par.4.
Secus tamen erit si maritus velit esse Episcopus quia tunc debet intrare religionem neque vouere sufficiet, vide ibidem.
Vxor si nolit dare licentiam marito vel si per vim ad hoc fuerit cõpulsa, tunc maritus religionem intrare non poterit, vide glo.1. l.2. tit.10. p.4.
Vxor si dederit viro licentiam ingrediendi religionem, an per hoc tacitè videatur vouere continentiam, & quando, vide ibidem in glo.1.
Vxor à viro sine authoritate ecclesiæ separati non debet, & quid si fornicatio si notoria, vide glossam sextam legis secundæ, titulo decimo. partita quarta.
Et an vxor quæ remansit in seculo & continentiam promisit mortuo viro possit matrimonium contrahere, vide ibidem in glossa decima dictæ legis secundæ.
Vxor à viro propter adulterium per sententiam diuortij separata si nolit postea virum suum repetere quia cum alia fuit fornicatus, an tale matrimonium debeat iudicis officio redintegrari, vide glossam primam l.6. tit.10. part.4.
Vxor debet mitti in possessionem rerum sibi à marito donatarum propter nuptias, vide glo.1. l.7. tit.11. part.4.
Vxor si soluto matrimonio pretium rei dotalis acceperit quam maritus vendidit cum prius non esset æstimata, an ex hoc alienatio confirmetur, vide glo.4. l.7. tit.11. part.4.
Vxor an dicatur habere dominium bonorum paraphernalium vel eius maritus, & quando, vide glo.2. &.3. l.17. tit.11. par.4.
Vxor an marito petente teneatur cauere de euictione rei dotalis, vi. glo. 1. l.22. tit.11. par.4.
Vxor soluto matrimonio quas vestes & ornamenta hæredibus mariti reddere debeat, vide glo.9 l.23. tit.11. par.4.
Vxor quæ contraxit in vno loco & postea per maritum fuit in aliũ translata qualis locus sit attendẽdus vt pacti ne inter ipsam & maritum factæ obseruentur, an locus cõtractus vel habitationis vel domicilij mariti, vide glo.1. l.24. tit.11. par.4.
Vxor an potius credatur alimentari a marito quia est eius vxor vel quia secum attulit dotem, vide glo.5. l.25. tit.11. par.4.
Vxor an teneatur recipere idoneam cautionem quam sibi dat maritus de non dilapidando dotem, vide glo.4. l.29. tit.11. par.4.
Vxor an possit dotem à marito exigere si ipse ad inopiam peruenerit tamen non sui culpa, vide glo.6. l.29. tit.11. par.4.
Quod procedit etiam si maritus esset pauper tempore contractus matrimonij, vide ibidem.
Vxor debet statim donationem propter nuptias restituere si statim ei restituatur dos non expectata aliqua dilatione, vide glossam quartam. l. 31. tit.11. par.4.
Vxor alicuius si tertio nubat de incontinentia notabitur, & illud est abominabile apud homines, vide glo.1. l.1. tit.12. par.4.
Et quid si maritus vxori legatum fecerit si calle vixerit & illa secundo nubat, an illud consequetur, vide d. glo.1.
Et quid si ab extraneo tale legatum fiat, scilicet, si castè vixerit & ipsa tertio nubat, an illud consequetur, vide ibidem.
Vxor alicuius eo ipso quod peccat in corpore perdit omnia priuilegia mariti & tutelam filiorum, vide glo.6. l.3. tit.12. par.4.
Vxor & concubina parum inter eas refert nisi in honore & vassallus qualemcunque ex istis cognoscens priuabitur feudo, vide glo.1. in proœmio tit.14. part.4.
Et contra vxorem non præsumitur quod omnia quæ habet sint de bonis mariti sicuti præsumitur contra concubinam quæ potest torqueri ad eruendam veritatem, vide ibidem.
Vxor alicuius an esse præsumatur illa quæ nõ publicè sed secretè fuit ab aliquo in concubinam recepta si ipse per lõgum tempus cum ea cohabitauit, vide glo.8. per text. ibi. l.2. tit.14. par.4.
Vxor de nouo an possit a præside officio durante recipi, & quid in hoc sit de iure canonico, vi. gl.11. per text. ibi. l.2. tit.14. par.4.
Vxor filij indotata an a patre filij ipsa & liberi eius ali debeant, vide glo. 6. l.2. tit.19. part.4.
Vxor si in ventre filium habeat an debeat propter hoc mitti in possessionem rerum etiam si sint maioriæ, vide glossam primam legis3. per text. ibi. tit.23. par.4.
Vxor vassalli si à domino cognoscatur an per istum concubitum dominus iura naturalitatis quæ in illo habet amittat, vide glossam sextam l.5. tit.24. par.4.
Vxor proditoris an puniatur propter delictum sui mariti, vide glo.4. l.12 titulo.25. part.4.
Vxor an possit retinere bona mariti sui pro dote, vide glo.4. ad medium l.9. tit.2. part.5.
Vxor an vendicet rem emptam à marito vel extraneo cũ pecunia ipsius vxoris, vide glo.8. l.49. tit.5. par.5.
Vxor an habeat ius retrahendi fundum quod maritus vẽdidit extraneo si maritus illum fundum vendidit matrimonio constante, vide glos. 2. quæst.4. l.55. tit.5. par.5.
Vxor an ipso iure & statim quod à marito matrimonio constante res empta fuit habeat dominium medietatis siue in re illa empta, an vero postea mediante aliqua actione, vide d. glo.2. in. d. quæst.4.
Vxor & maritus non dicuntur habere vniuersalem societatem sed tantũ respectu lucri, vide ibidem.
Vxor constante matrimonio non potest agere neque aliquid petere ex lucri, vide ibidem in fin. d. glo.2. in. d. quæst.4.
Vxor an possit petere medietatem donationis à Rege marito suo factam tanquam commune lucrum, vide glo.7. l.3. tit.10. par.5.
Vxor an possit petere vt illud quod tuus maritus perdidit sui culpa compensetur cum lucris ab eo quæsitis, vide glo.5. l.13. tit.10. part.5.
Vxor in bonis mariti habet tacitam hypothecã & præfertur cæteris creditoribus, vide glo.1. l.23. tit.13. par.5.
Et quid facere possit virtute huius tacitę hypothecæ, vide ibidem in glo. 2. vsque ad finem.
Vxor an teneatur in actione primipillari vel sit pro ea dos obligata sua vel pro tributis soluendis Regi cum eius maritus eorum sit collector, vel quando maritus fallit, id est (se alça) vide glossam septimam. l.23. titulo.13. par.5.
Vxor soluto matrimonio non recipit dotem in vno casu, & an tunc dos cedat lucro mariti vel applicetur fisco, vide glossam primam legis.50. titulo.14. par.5.
Et quid si ambo sciebant impedimentum, & quid si adhuc carnalis copula non fuit sequuta, vide glossas. l.51. tit.14. par.5.
Vxor alicuius an suum hæredem facere possit vel illum manumittere, & quando non, vide glossas. l.3. per tex. ibi. tit.3. part.6.
Vxor si dedit facultatem marito vt ad maioriam possit vnũ ex filijs suis eligere an si ipse intra annum non eligat postea admittatur, & an possit eligere quem in sua potestate habet, vide glossam secundam. l.25. titulo.9. par.6.
Vxor relicta executrix in testamento mariti an amittat executionem si contrahat secundas nuptias, vide glossam quartam in fine legis.2. titu. decimo. part.6.
Vxor an ab hærede suo sumptu vestes lugubres habere debeat, & quales, & quando illas restituere teneatur hæredi si postea nubat, vide glo.4. colum.2. l.2. tit.11. par.6.
Vxor quã partẽ in bonis mariti habere debeat si inops remaneat, & qũ, & quibus concurrentibus, & qualiter, & quid in viro vxore præmoriẽte, vi. gl.1.2.3.&.4. cum alijs ibi. l.7. per text. ibi. tit.13. part.6.
Et quid inter sponsos si adhuc vxor ad domum ducta non fuit, vide dictã glossam secundam.
Et an condito testamento talis pars vxori vel marito debeatur, vide ibidem in glo.5. d. l.7. tit.13. part.6.
Et an tunc vxor teneatur victum manibus suis & industria sua lucrari, vi. ibidem in glo.6.
Et an tunc cogatur vxor vendere proprietatem domus vel alterius rei, vide d. glo.6. colu.2.
Et an amittat istam quartam partem quam habet in bonis mariti si postea efficiatur diues, vide ibidem.
Vxor si habet patrem diuitem an possit petere quartam partem in bonis sui mariti, vide ibidem.
Vxor an in omnibus bonis mariti succedat filijs repudiantibus, & quãdo non, & quid interfit succedere ex testamento vel ex lege, vide glos. 7. d. l.7. tit.13. par.6.
Et an vxor vt possit suam quartam partem habere possit donationes mariti in vita sua factas reuocare, vide ibidem in glos.8.
Et an hodie vxor istam quartam partem habere debeat stantibus filijs, & quid si maritus de quinta parte iam disposuit, vide glos.9. ibidem.
Vxor si luxuriosè viuat post mortem mariti an amittat istam quartam, vide dictam glossam nonam in fine dictæ legis septimæ. titulo decimo tertio. par.6.
Vxor legitima alicuius non impedit quin ipse possit filium suum naturalem hæredem instituere, vide glossas legis nonæ. per illum textum ibi. titulo.13. par.6.
Vxor alicuius si ex adulterio pariat filium an ille matri suæ succedat, vi. glo.5. col.1. quæst.1. &.2. l.11. tit.13. part.6.
Vxores diligunt secundos maritos vltra filios, vide glo.14. l.4. & glos.6. l.19. per text. ibi tit.16. par.6.
Vxor quæ contraxit matrimonium scienter cum hæretico vel proditore an amittat dotem, & quando, vide glo.3. l.2. tit.1. part.7.
Vxor si partum alienum marito supponat an pœna mortis puniatur, vi. glo.4. l.6. tit.7 part.7.
Vxor de supposito partu accusari potest per maritum perpetuo, & an per aliquem alium, vide glossam primam legis tertiæ. per textum ibi. titulo.7. part.7.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Vxor si sui vel mariti vel alterius culpa abortum faciat, an & quãdo ipsa vel maritus vel alius propter hoc puniendi sint, & qualiter, vide glossas legis.8. titulo.8.par.7.
Vxor si occidat maritum suum qualiter puniatur, vide glossas legis.12. ibidem per illum textum.
Vxor & maritus vnum corpus sunt, vide glossam septimam.columna.2. in medio.l.1.tit.9.par.7.
Vxor alicuius si vocetur adultera & verum dictum fuit, an dicens teneatur actione iniuriarum si velit probare se verum dixisse, & an si verum dixit teneatur se dedicere, vide dictam glossam septimam dictæ.l.1. in quæst.1.2.&3.
Vxor alicuius si vocetur meretrix & illud antequam nuberet fuit an vocans teneatur iniuriarum, vide.d.glo.7.in fine.
Vxor quæ furtum marito fecit an ab ipso accusari possit in iudicio, vide glo.3.&.5.l.4.per text.ibi.tit.14.part.7.
Et quid si furtum sit in magna quantitate, vide glossam sextam legis.17. ibidem.
Et qualiter maritus illam recuperabit si illam penes alium inuenerit, vide glo.7.&.8.&.9.cum sequentibus.l.4.supra.d.
Vxor alicuius potest per maritum perquirii in quibuscunque domibus velit perquirere eam, & quando, vide glossam secundam cum alijs ibi.l. 24.tit.14.par.7.
Vxor si ad mandatum viri damnum dedit an ipsa vel maritus ad emendam damni teneatur, vide glossam secundam legis quintæ.titulo.15. partita.7.
Vxor si negauerit se damnum dedisse qualiter puniatur si contrariũ probetur per testes vel aliter, vide glossam quartam legis.16.per textum ibi tit.15.par.7.
Vxor an possit per iudicem ecclesiasticum compellere maritum vt dimittat concubinam, vide glo.5.l.1.tit.17.par.7.
Vxor alicuius si sub specie famuli teneatur ab aliquo inuito eius marito, an ex hoc probetur adulterium, vide glossam tertiam legis.13.titulo.17 partita.7.
Vxor si viuente adhuc primo marito cum alio matrimonium contrahit, qualiter puniatur, vide glossam primam legis.16.per textum ibi.titulo.17.par.7.
Et an inquisitores hereticę prauitatis de isto crimine cognoscere possint, vide ibidem.
Et qua pœna puniatur maritus qui recepto pretio vel non recepto lenocinium fecit, vide glo.5.&.7.l.2.per text.ibi.tit.22.parti.7.
Vxor si ad infidelitatem transeat amittit dotem, & qualiter plus puniatur, vide glo.2.&.3.l.6.per text.ibi.tit.25.par.7.
Et an vxore reclamante maritus possit à iudice damnari vt Regi in triremibus deseruiat, vide glo.4.l.4.tit.31.par.7.
Vxor pro delicto mariti puniri non debet, neque è contra, vide glossas.l. 9.per text.ibi.tit.31.par.7.
Vxor appellatur domestica, vide glo.6.l.6.tit.33.par.7.
Et ideo non testificat contra maritum, vide glo.1.l.15.tit.16.parti.3.
Et si testator iubeat hæredi vt vestiat vxorem suam an intelligatur semel vel toto tempore vitæ suæ, vide glo.8.l.8.tit.33.part.7.
Vxor an in dote sua præferatur creditoribus qui ob emẽdam vel reficiendam rem pecuniam suam dederunt, & quando, vide glo.1.legis.18.titulo.13.par.5.
Vxor si propter vergentiam viri ad incipiam cõstante matrimonio agat ad dotem, an tunc creditoribus competat ius offerendi sibi, vide glo.2. l.34.tit.13.part.5.
VXOR ADVLTERA, & vxor alicuius illi faciens adulterium an ex ea insurgat dubitatio de filijs eorum, vide glossam quintam legis primæ.tit.14.par.2.
Vxor adultera an possit post viri reconciliationem illum de adulterio accusare. vide glo.5.l.28.tit.11.par.3.
Vxor à marito accusata de adulterio si ab illo debitum petierit lite pendente an sibi reddi debeat, vide glo.2.l.8.tit.2.par.4.
Vxor à marito accusata de adulterio coram iudice seculari nõ potest eũ coram eodem accusare super eodem crimine, vide glo.4.ibidem.
Vxor si propter fornicationem fuit à marito exclusa & ipse sacros ordines suscepisset & in eos fornicasset an matrimonium debeat redintegrari, vide ibidem in quæst.2.
Vxor à viro propter adulterium separata potest petere matrimonij redintegrationem si probet maritum suum postea fornicasse, & an per iudicis officium, & an dotem quam amisserat propter adulterium recuperet, vide.d.glo.4.quæst.3.d.l.8.tit.2.par.4.
Vxor si de adulterio accusetur ab eius marito an ei crimen adulterij obijcere possit vt accusatio non teneat, vide glo.2.l.6.tit.9.par.4.&glo.1.l. 9.tit.17.part.7.
Et quid si ei crimen lenocinij obijciatur in foro ecclesiastico vel seculari, vide glo.4.d.l.6.
Vxor an possit accusari à marito de adulterio si per vim fuit coacta, & quid si vis non fuit præcisa sed cõditionalis, & quid si maritus illi præuiuit vt aufugeret & ipsa noluit, vi.gl.1.per tex.ibi.l.7.tit.9.par.4.
Vxor an possit de adulterio carnali à marito hæretico accusari, & an istæ duæ fornicationes debeant compensari, vide glossam quintam.l.8.titulo.9.par.4.
Et quid si maritus reuertatur ad fidem an compensationi locus sit, vide glo.6.ibidem.
Vxor quæ adulterium commisit debet marito dotem & donationem propter nuptias reddere, vide glossam quartam.per textum ibi.l.12.titulo.9.par.4.
Vxor si à marito de adulterio accusetur an petere possit quod maritus obligetur ad pœnam tallionis, vide glo.2.&.3.l.13.tit.9.part.4.
Vxor à viro propter adulterium per sententiam diuortij separata si nolit postea virum suum repetere quia cum alia fuit fornicatus, an tale matrimonium debeat iudicis officio redintegrari, vide glo.1.legis.6.titulo 10.par.4.
Vxor propter adulterium amittit dotem, & quid si pater vel alius qui dotem dedit fuit stipulatus sibi reddi soluto matrimonio, vide glos.1.l.23. titulo.11.part.4.
Et an maritus tunc teneatur ad onerare hæreditaria, vide ibidem.
Vxor si luxuriosè viuat post mortem mariti, an amittat quartam quam si erat inops ex bonis mariti habere debebat, vide glossam nonam in fine.l.7.tit.13.par.4.
Vxor alicuius si ex adulterio pariat filium an ille matri suæ succedat, vide glossam quintam.columna prima.quæstione prima & secunda.l.11.titulo.13.par.6.
Vxor adultera per maritum occidi potest & quo iure illud sibi fieri permittatur, vide in.d.col.1.in fine.
Vxor si accusetur per mariium de adulterio si ipsa contra eum excipiat de lenocinio & illud probet an ipsa liberetur & maritus veniat ex tali exceptione sic probata puniendus, & quando, vide glo.4.&.5.l.29.per textum ibi.tit.1.par.7.
Et an dos vel litera vxoris veniant confiscanda propter viri sui proditionem, & quando, vide glo.3.l.2.per text.ibi.tit.2.par.7.
Vxor alicuius si vocetur adultera & verum dictum fuit an dicens teneatur actione iniuriarum si velit probare se verum dixisse, & an si verum dixit teneatur se dedicere, vide glossam septimam legis primæ.titu.9. par.7.in quæst.1.2.&.3.
Vxor à marito non ab extraneo potest de adulterio accusari per.ll.huius regni, vide.d.glo.7.in.d.quæst.2.
Vxor alicuius si vocetur meretrix & illud antea quam nuberet fuit, an vocans teneatur actione iniuriarum, vide.d.glo.7.in fine.
Vxor à solo marito de adulterio accusari poterit, & quid si adulterium sit cum incestu mixtum, vide glossam tertiam legis secundæ.titulo.17 parti.7.
Et an iudex inquirendo vel volens prouinciã purgare admittatur & possit tales adulteras castigare vel illas expellere saltim quando sunt publicæ, vide.d.glo.3.d.l.2.tit.17.par.7.
Vxor adultera intra quantum tempus à marito accusari possit, vide.d.gl. tertiam in fine.
Vxor potest à marito de adulterio accusari etiam soluto matrimonio intereos, & intra quantum tempus illam accusare & adulterium probare teneatur, & an si intra tempus constitutum non probet excusetur, vide glo.1.2.&.4.l.3.per text.ibi.tit.17.part.7.
Vxor an post mortem mariti ab eius hæredibus de adulterio accusari possit, & quid hodie, vide glo.8.d.l.3.
Vxor si de adulterio accusetur & sibi non probetur qualiter maritus puniatur, & quando excusetur à præsumpta calumnia, vide glos.12.d.l.3. tit.17.par.7.
Et an ille qui cum vxore alicuius dormiuit committat adulterium si crediditillam non esse nuptam, & quando excusetur, vide gloss.1.l.5.per per text.ibi.tit.17.par.7.
Vxor quæ accusatur de adulterio qualiter excipere possit, & quales exceptiones ipsius admittantur vel non, & quando sint proponendæ, & qualiter, vide glossas legis septimæ.per textum ibi tit.17.par.7.cum glosis aliarum legum ibidem.
Vxor etiam si exceptionem lenocinij opponat post litis contestationẽ absoluetur, vide glo.4.l.17.part.7.
Vxor alicuius si sub specie famulæ teneatur ab aliquo inuito eius marito an ex hoc probetur adulterium, vide glo.3.l.13.tit.17.part.7.
Vxor adultera amittit dotem, & in quo plus veniat punienda, vide gloss. 3.cum alijs ibi.l.15.per text.ibi.tit.17.part.7.
Vxor quæ cum proprio seruo vel famulo adulterium commisit qualiter puniatur, vide glo.6.&.7.&.8.d.l.15.per illum text.ibidem.
VXOR clerici vel promoti ad sacros ordines si ipsa sciens consentirer cõtinentiam promittere debet neque post viri mortem pteriti matrimonium contrahere, & an necesse sit quod de hoc a principio certificetur vide glo.3.l.40.tit.6.par.1.

Vxores

Vxores clericorum cum eis scienter cõtrahentes matrimonium qua pœna feriantur, vide gl.4.l.41.tit.6.par.1.
VXOR VOVENS continentiam eo quod maritus intret religionem si postea, ante professionem exeat, an voto non obstante illum reuocet, vid.gl.9.l.11.tit.7.par.1.
Vxor si vouens castitatem eo quod maritus intret religionem si propter ipsius vxoris incontinentiam postea fuerit de monasterio extractus, & ipsa postea decedat, an possit maritus matrimonium contrahere, vide gl.3.l.12.tit.7.par.1.
Vxor continentiam vouere non potest marito contradicente, vid.gl.9. l.3.tit.8.par.1.
Et quid in voto vltramarino emisso pro subsidio terræ sanctæ, an eo nolente exequi possit, vid.ibid.
Vxor si velit maritum sequi in implementum voti pro subsidio terræ sanctæ emisso debet ipse illam secum portare, vid.gl.2.l.fin.titu.8.par tita prima.
Vxor non potest exequi votum etiam pro subsidio terræ sanctæ viro inuito vouere tamen bene potest, vid.ibid.in gl.3.
Vxor votum marito præiudiciale adimplere non tenetur, vid.gl.11.l.7. tit.2.par.4.
Vxor an possit se ipsam obligare per votum castitatis, vel aliud in sui tamen præiudicium, vid.gl.12.l.7.tit.2.par.4.
Vxor & maritus si simul continentiam vouerint obligantur, & obseruare teneretur, vid.ibid.in gl.13.
Vxor si dederit viro licentiam ingrediendi religionẽ an per hoc tacite videatur vouere continentiam & quando, gl.3.l.2.tit.10.par.4.
Vxor & maritus simul si continentiam vouerunt, & postea vnus fornicetur, an alius possit illum repetere, vid.glo.5.quæst.4.d.8.titulo.2.partita quarta.
Si tamen fornicationes sint diuersæ vna, scilicet spiritualis alia carnalis supradicta non procedunt, vid.ibid.
Vxor & vir cõtinentiã vouere possunt nisi illud malitiose fecerint tunc enim occurret tempus, vi.gl.3.l.1.tit.9.par.4.
VXOR INFIDELIS, vel INFIDELIVM.
Vxor infidelis etiam ante latam sententiam potest intrare religionẽ nec ipse postea reuersus illam educet, vid.gl.2.l.13.tit.7.par.1.
Vxor si ad infidelitatem transeat amittit dotem, & qualiter plus puniatur, vi.gl.2.&.3.l.6.per tex.ibi.tit.25.par.7.
Et an vxore reclamante maritus possit à iudice damnari, vt Regi in triremibus deseruiat, vid.gl.4.l.4.tit.31.par.7.
VXOR RELIGIONEM INGREDIENS.
Et vxor post reuocationem mariti de monasterio ipsa religionem intrare non poterit, antea vero sic, vid.gl.5.l.12.tit.7.par.1.
Vxor infidelis etiam ante latam sententiam potest intrare religionẽ nec ipse postea reuersus illam educet, vide glossam secundam.l.13. titul. 7. partita.1.
Vxor si dederit viro licentiam ingrediendi religionem, an per hoc tacitè videatur vouere continentiam, & quando, vid.gl.3.l.2.titulo.10.partita quarta.
Vxor si fuerit religionem ingressa, an statim maritus dotem lucretur ex pacto de dote lucranda inter ipsos facto in principio matrimonij, an vero expectetur eius mors naturalis, vid.glo.6.l.23.tit.11.par.4.
VXOR FACIT ELEEMOSYNAM, & vxor viuẽte marito de quibus rebus possit facere eleemosynam, vid.gl.5.l.12.tit.23.par.1.
VXOR TESTATVR, vel DISPONIT.
Et vxor potest liberè disponere de arris sibi datis est enim ipsius lucrum vid.gl.6.l.7.tit.11.par.4.
Vxor an possit in vita mariti de bonis matrimonio constante acquisitis disponere sola voluntate sua, vid.glo.5.l.1.tit.23.par.1.
Vxor alicuius, an suum seruum hæredem facere possit, vel illum manumittere, & quando non, vide glossas.l.3.per tex.ibi. titulo tertio.partita sexta.
VXOR ACCVSATVR, ACCVSAT, vel AGIT.
Vxor constante matrimonio non potest a marito accusari criminaliter etiam pro magno furto, vid.gl.4.l.5.tit.2.par.3.
Vxor adultera, an possit post viri reconciliationem illum de adulterio accusare, vid.gl.5.l.28.tit.11.par.3.
Vxor potest maritum de adulterio accusare quo ad thori separationem tantum, vid.gl.12.l.2.tit.9.par.4.
Vxor si velit maritum de impotentia accusare qualiter, & sub qua forma illud facere debeat, vid.glo.2.per tex.ibi.l.decimæ.titulo nono.partita quarta.
Vxor potest maritum de adulterio accusare in foro ecclesiæ non in seculari, vide glossam quartam, & quintam.per tex.ibi.l.13.titulo.9.partita quarta.
Vxor qualiter contra maritum aget ad dotis recuperationem si dixerit illum dilapidatorem, & dissipatorem dotis. vid.gl.1.l.29.titulo.11.partita quarta.
Vxor constante matrimonio non potest agere neque aliquid petere ex lucris, vid.gl.2.q.4.l.55.tit.5.partita15.
Vxores an possint accusare occissores maritorum, vide glo.3.l.2.titulo.1. partita.7.
Vxor post eius mortẽ accusatur de morte viri, & bona tunc applicabuntur fisco, vid.gl.4.&.5.l.8.per tex.ibi.tit.1.par.7.
Vxor de supposito partu accusari potest per maritum petpetuo, & an per aliquem alium, vide glossam primam.l.3.per tex.ibi.tit.7.partita septima.
Vxor quæ furtum marito fecit, an ab ipso accusari possit in iudicio, vid. gl.3.&.5.l.4.per tex.ibi.tit.14.par.7.
Et quid si furtum sit in magna quantitate, vid.glo.6.l.17.titul.14.partita septima.
Et qualiter maritus illam recuperabit si illam penes alium inuenerit, vid. gl.7.8.&.9.cum seq.d.l.4.tit.14.par.7.
Vxor an possit maritum criminaliter accusare de adulterio, & quare nõ, & an agat actione iniuriarum aduersus maritum, & an agat ad thori separationem, vide glossam quintam.l.1.per text.ibi.titulo.17.partita septima.
VXOR SEPARATVR, & vxor quæ corrupta cum aliquo matrimonium contraxit si petat matrimonium separari ob viri frigiditatem intra quantum tempus illud petere debeat, & quid in virgine, vid.glo.1. 6.tit.8.par.4.
Vxor a viro propter eius frigiditatem separata si postea ipse aliam carnaliter cognouerit ita quod primum matrimonium renuiscat, an prima vxor petere possit thori separationem propter viri adulterium cum alia factum, vide glossam secundam.l.septimæ.titulo octauo.partita quarta.
Vxor a viro propter adulteriũ separata potest petere matrimonij redintegrationem si probet maritum suum postea fornicasse, & an per iudicis officium, & an dotem quam amisserat propter adulterium recuperet, vid.gl.5.l.8.tit.2.par.4.
Vxor a viro sine authoritate ecclesiæ separari nõ debet, & quid si fornicatio sit notoria, vide glossam sextam.l.secundæ.titulo decimo.partita quarta.
Et an vxor quæ remansit in seculo, & continentiam promisit mortuo viro possit matrimonium contrahere, vid.gl.10.ibidem.
Vxor a viro propter adulterium per sententiam diuortij separata si noluerit postea virum suum repetere qui cum alia fuit fornicatus, an tale matrimonium debeat iudicis officio redintegrari, vide glo.1.6.tit.10.partita quarta.
VXOR TESTIFICAT, & vxor non potest testificare contra maritũ, vid.gl.1.l.15.tit.16.par.3.
VXOR INOPS si remaneat quam partem in bonis mariti habere debeat, & quando, & quibus concurrentibus, & qualiter, & quid in viro vxore præmoriente, vid.gl.1.2.3.&.4.cum alijs ibi.l.7.per tex.ibi. tit. 13.partita.6.
Et quid inter sponsos si ad huc vxor ad domum ducta non sit, vide dictã glossam.2.
Et an condito testamento talis pars vxori vel marito debeatur, vide ibid. in glossa.5.
Et an tunc vxor teneatur victum manibus suis, & industria sua lucrari, vide ibid.in gl.6.d.l.7.tit.13.par.6.
Et an tunc cogatur vxor vendere proprietatem domus, vel alterius rei, vide.d.gl.6.col.2.d.l.7.
Et an amittat istam quartam partem quam habet in bonis mariti si postea efficiatur dives, vid.ibidem.
Vxor si habet patrem diuitem, an possit petere quartã partẽ in bonis sui mariti, vid.ibidem.
Vxor an in omnibus bonis mariti succedat filijs repudiantibus, & quando non, & quid interfit succedere ex testamento, vel ex lege, vid.gl.7. l.7.tit.13.par.6.
Et an vxor vt possit suam quartam partem habere donationes mariti in vita sua factas possit reuocare, vid.gl.8.ibid.
Et an hodie vxor istam quartam partem habere debeat stantibus filijs, & quid si maritus de.5.parte iam disposuit, vid.gl.9.ibid.
Vxor alicuius inops, an ab hæredibus viri alimentari debeat, vid.gl.9.l. 8.tit.13.par.6.
VXOR DENEGAT DEBITVM, vel PETIT.
Vxor an possit denegare debitum marito incestuoso, vide glossam.9.l. 13.tit.2.par.4.
Vxor ad domum viri traducta, an liceat ei debitum petere in diebus feriatis, & in quibus nuptiæ fieri prohibentur, vide glo.7, l.18.titulo.2. partita quarta.
Vxor quæ prius cum vno clandestinè contraxit matrimonium postea cum alio publicè contraxit cum quo commoratur, an sine peccato mortali reddere, & exigere possit ab eo debitum coniugale, & quid si non reddens ponat se in periculo vitæ, vel scandalum

Universidad de Deusto
Biblioteca

sive peccatum generetur, vid. gl. 1. l. 2. tit. 3. par. 4.
Vxor leruti, ei de debitum petat, & dominus leruti eodem tẽpore aliquid illi mandet quid seruus prius facere debeat, vid. gl. 1. l. 2. titulo quinto. partita. 4.
Vxor an teneatur reddere debitum viro cum alia fornicanti, vid. glo. 7. l. 2. tit. 9. par. 4.
VXOR ARCTA, vel LATA, & vxor alicuius si sit multum arcta, vel ita lata, quod a viro carnaliter cognosci non possit, vel habeat aliud impedimentum ita quod cognosci non possit, an matrimonium dissolutum fiat, vid. gl. 5. l. 2. tit. 8. par. 4.
Vxor alicuius ita a viro cognosci carnaliter non possit quia est virgo, an ipse mediante aliquo actu medicinali possit claustra pudoris sui frangere, & an id ud sit contra naturam factum, vid. glo. 6. l. 2. titulo. 8. partita quarta.
Vxor alicuius si propter eius arctitudinem à primo viro cognosci non potuit, & ab eo separata a secundo viro cognoscatur, an illo dimisso ad primum redire debeat, & quid si ex vsu secundi facta fuit cognoscibilis primo, vid. gl. l. 3. per tex. ibi. tit. 8. par. 4.
VXOR DONAT. & vxor marito non potest constante matrimonio, & an alios contractus facere, & quid si adsit iuramentum, vid. gl. 1. l. 4. titu. 11. par. 4.
Vxor an licitè percipiat, & faciat suos fructus ex re sibi donata per maritum matrimonio constante, & quid si soli fructus donentur, vid. d. gl. 1. dict. l. 4.
Vxor si ex auaritia non cõsumpsit fructus sibi a viro donatos quos si vir habuisset cum sit prodigus iam cõsumpsisset, an virillos ab ea repetere possit, ipse non est effectus pauperior, vid. d. gl. 1. ad fi. d. l. 4.
Vxor debet mitti in possessionem rerum sibi a marito donatarum propter nuptias, vid. gl. 1. l. 7. tit. 11. par. 4.
VXOR RENVNTIANS, & an possit vxor matrimonio constante renuntiare lucris quærendis pro sua parte, & an talis renuntiatio valeat, vid. gl. 3. l. 5. tit. 11. par. 4.
Et an ante matrimonium vxor hanc renuntiationem faciens talis renuntiatio valeat, vid. ibid.
VXOR DOTANS, vel PRO DOTE, & vxor defendens rem quã marito in dotem dedit in iudicio ipso sciente, & non contradicente si condemnetur an illa sententia præiudicet marito, vid. gl. 12. l. 20. ti. 22. partita. 4.
Vxor si soluto matrimonio pretium rei dotalis acceperit quam maritus vendidit cum prius non esset æstimata, an ex hoc alienatio confirmetur gl. 4. l. 7. tit. 11. par. 4.
Vxor si debitum quibi debetur in dotem dederit cuius expensis a marito exigi debeat a debitore. gl. 2. l. 15. tit. 11. par. 4.
Vxor si proprietatem rei marito in dotem dedit cum vsusfructus sit penes alium, & postea fiat vsusfructus consolidatio, an sit ad eius tantum commodum vel mariti, & si debeat tanquam commune lucrum diuidi gl. 5. l. 18. tit. 11. par. 4.
Vxor si marito in dotem dederit gregem pecorum sub isto nomine vniuersali, an ipse in locum demortuorum de postea natis gregem supplere debeat, & an ad hoc teneatur si non sub nomine gregis illa sibi detur sed numeri tantum, scilicet. 10. vid. gl. 2. l. 21. tit. 11. par. 4.
Et quid si non nascantur ex illis, an maritus teneatur supplere de alijs, & quando, vid. ibid. in gl. 4.
Vxor an marito petente teneatur cauere de euictione rei dotalis, vi. gl. 1. l. 22. tit. 11. par. 4.
Vxor a qua fuit euicta dos quam marito dedit per iudicis sententiam, an iterum se dotare teneatur si habeat multa bona parafernalia, & hac de causa maritus illam alere non vult, vid. gl. 5. l. 21. tit. 11. par. 4.
Vxor propter adulterium amittit dotem, & quid si pater vel alius qui dotem dedit fuit stipulatus sibi reddi soluto matrimonio, vid. gl. 1. l. 23. titu. 11. par. 4.
Et an maritus tunc teneatur ad onera hæreditaria, vid. ibidem.
Vxor si fuerit religionem ingressa, an statim maritus dotem lucretur ex pacto de dote lucrãda in ipso facto in principio matrimonii, an vero expectetur eius mors naturalis. gl. 6. l. 23. tit. 11. par. 4.
Vxor qualiter contra maritum aget ad dotis recuperationem si dixerit illum dilapidatorem, & dissipatorem dotis. gl. 1. l. 29. tit. 11. par. 4.
Vxor an teneatur recipere idoneam cautionem quam sibi dat maritus de non dilapidando dotem. vid. gl. 4. d. l. 29.
Vxor an possit dotem a marito exigere si ipse ad inopiam peruenerit tamen non sui culpa, vid. gl. 6. l. 29. tit. 11. par. 4.
Quod procedit etiam si maritus esset pauper tempore contractus matrimonij, vid. ibid.
Et intra quantum tempus vxori sit redenda dos matrimonio soluto, & an interim a marito alenda sit, vid. gl. 2. & 3. l. 31. tit. 11. par. 4.
Et quid si vxori per maritum fuerit dos legata, an tunc hæredes habeant annum ad restituendum dotem, vid. d. gl. 3.
Et an idem sit dicendum in fructibus rerum mobilium qui post annum debent restitui, & quid de ipsorum pretio, vid. d. gl. 3. ad fin.
Et an cum pretium istorum fructuum restituitur debeant computari alimenta sibi præstita annali dilatione pendenti, vid. ibi. in fin.
Vxor debet statim donationem propter nuptias restituere si statim ei restituatur dos non expectata aliqua dilatione, vi. gl. 4. d. l. 31. ti. 11. par. 4.
Vxor potest alienare dotem suam inuitis filijs quia ipsa viuente filij in illa quicquam non habent, vid. ibi. gl. 7.
Vxor an possit retinere bona mariti sui pro dote, vid. glo. 4. ad medium. l. 9. tit. 2. par. 5.
Vxor an in dote sua præferatur creditoribus qui ob emendam, vel reficiẽdam rem pecuniam suam dederunt, & quando, vi. gl. 1. l. 28. ti. 13. part. 5.
Vxor soluto matrimonio non repetit dotem in vno casu, & an tunc dos cedat lucro mariti, vel applicetur fisco, vid. gl. 1. l. 50. tit. 14. par. 5.
Et quid si ambo sciebant impedimentum, & quid si adhuc carnalis copula non fuit sequuta, vid. gl. l. 51. tit. 14. par. 5.
Et an dos vel lucra vxoris veniant confiscanda propter viri sui proditionem, & quando, gl. 3. l. 2. per tex. ibi. tit. 2. par. 7.
VXOR ALIENAT, & vxor potest alienare dotem suam inuitis filijs quia ipsa viuente filij in illa quicquã nõ habent, vi. gl. 7. l. 31. ti. 11. par. 4.
VXORATA si sit inhonestæ vitæ, an possit re, & verbo personaliter ad iudicem citari, vid. gl. 2. l. 3. tit. 7. par. 3.
Vxorata si sit tutrix, an ex debitis inde contractis personaliter capi possit. vid. gl. 3. d. l. 3. tit. 7. par. 3.
VXORATVS qui se, & sua dedit monasterio si per vxorem reuocetur, an illi debeant bona quæ dedit restitui, vid. gl. 1. l. 11. tit. 7. par. 1.
Vxoratus an possit de licentia vxoris intrare religionẽ, & qualiter istud fieri debeat, & quid si velit esse Episcopus, vide glossam. 1. l. 2. titulo. 10. partita. 4.
Inuita tamen vxore illud facere non poterit neque valebit licẽtia sibi per metum data, vid. ibid. in gl. 2.
Et an qui remansit in seculo qui continentiam vouit mortuo alio possit matrimonium contrahere, vid. ibid. in glo. 10.
Vxoratus si propriam seruam cognouerit, an talis coitus sit punibilis, vi. gl. 5. l. 1. tit. 14. in par. 4.

Laus Deo, honor & gloria, & cum his remanet finitum hoc nostrum copiosissimum Repertorium, latine compositum.

SALMANTICAE,

In ædibus Dominici à Portonarijs de Vrsinis, Sacræ Catholicæ Maiestatis Typôgraphi.

1577

Universidad de Deusto
Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca